(ப - ரை.) காற்றிலே யசைவும் = வாயுவின்கண் ஸ்பந்தசக்தியும், கல்லிலே திடமும் = பாஷாணத்திலே தார்ட்ய சக்தியும், கனலிலேசுடும் = அநலத்திற் ருசுசக்தியும், வான்றனிலே = ஆகாயத்திலே, தோற்றலாமையும் = சூனிய சக்தியும், நன்னீரிலே நெகிழ்வும் = அம்புவின் மாட்டுத்திரவ சக்தியும், தொலைவுறுமாய்விலேமாய்வும் = கெடும்படியான விநாசப் பொருள்களில் நாசசக்தியும், ஆகிய, உள்ளுறை பிரமசக்திகள்தாம் = அந்தர்ஸ்திதிபெற்ற சிற்சக்தியே முதலிய சகல சக்திகளும், விதையின் மரங்களும் போல = பீஜத்தில் அநேக அவயவதருக்களும், முட்டைக்குண்ணீரில் விசித்திரமயூரங்களும் இருப்பனபோல, ஊற்றமாம் = பதிந்து கிடக்கும், ஆற்றல்சால் காலதேச சித்திரத்தால் அவனியிற் சாலிபோற் றோன்றும் = சக்திகள்போதிய துற்றவழி ஒவ்வொருகாலத்தில் சிற்சிலபால் தேசகால சாமக்கிரிகளின் வைசித்திரியத்தால் பூமியின் மாட்டு நெற்களைப் போன்று தோன்றும்,

(ஸ்ரீ - வீர.) பாஷாணம் = உபலம், சூனியசக்தி = அமூர்த்த நிட்பாதனசக்தி, சர்வதுவைதஜாதமும் பிரளயகாலத்தில் வெளிப்படா நாமரூபமதாகப் பிரஹ்மத்தின் மாட்டே நிகழும், உற்பத்திகால முற்றபோது முட்டைக்குண்ணீரி னின்றும் மயூரம் போல அம்மாயாவிபி னிடத்தினின்றே முறையே வெளிப்படும். ஆண்டும், திருஷ்டிக்கே திருஷ்டித் தன்மையுண்மையின் மன ஆதிமுறையானே விரியும், அம்மனோதிதுவைதமும் அவிசாரதசையில் பாலகனைச் சீராட்டும் பொருட்டுப் புகன்ற நன்கலாக் கதையருத்த மொப்ப உண்மைபோல் ஒளிர்வதாயினும் தத்துவ நிரூபணமாங்கால் துச்சமேயாம் என்னும் இப்பொருள் யாவற்றையு மியம்புவார் விதையில் மரங்கள் என்றார். விருக்ஷம் = பலபத்ரலதா,புஷ்பசாகாவிடப,மூலவான், லதை = கோமளசாகை; ஈண்டு விடபசப் தத்தானே கூறியதுகூற லென்னும் குற்றம் வராதிருக்கும் பொருட்டு விருக்ஷஸ்கந்தங் கவரப்பெறும்; தோன்றும் = அந்தப் பிரஹ்மத்தினின்றும் காரியரூபமாகப் பிரகாசிக்கும். வாதங்களில் ஸ்பந்தசக்தியும், உபலத்திற் சடசக்தியும், நீரிற்றிரவசக்தியும், அநலத்திற் றேஜஸாற்றலும், ஆகாயத்திற் சூனியசக்தியும் = மறைப்பதாந்தன்மையின்மையினுனே யாவற்றிற்குந் தடையின்றி யிடங்கொடுக்குந் தன்மையாற்றலும், சமுசாரஸ்திதியில் விவகாரயோக்யதை வடிவப் பாவசக்தியும், விநாசங்களில் நாசசக்தியாகிய காரணத்திலடங்குஞ் சக்தியும், சோகிகள்பால் எல்லாச் சோகமுந்தரும் தேகஜனன சக்தியும் சோகசக்தியும் இருக்கும். பிரஹ்மத்தின் சர்வசக்தியானது தசதிசையினும் விரிந்ததாகிக் காணப்படும் முட்டையுண்ணீரின் முழுமயிலுறல்போல் இவையாவுமே ஆன்மாவின் கண்ணுளவாம்- பலம் புஷ்பம் கொடியிலை சாகைவிடபம் மூலம் என்பவற்றையுடைய விருக்ஷம் தருவிரையிற் றங்கியிருப்பதேபோல இச்சம்சாரம் யாவும் பிரஹ்மத்தின் கண்ணே யிருக்கின்றன. எல்லாஜீவ எண்ணங்களும் பிரஹமசக்திகளாமாயின் யாவும் எல்லாவுயிர்க ளிடத்தும் கலந்துருததென்னே யெனின்? சர்வ இருதுபுஷ்ப சக்திகளாலும் வியாபிக்கப் பெற்றிருந்தபோதினும் பூமி, அவ்வத்தேசங்களில் பீஜசம்ஸ்காராதி விதிபேதத்தினுனே விவத்தைகொண்டே கலப்பின்றிப் புஷ்பாதிகளைக்கொடுப்பதேபோல உலக முண்டாக்கும் பிரஹ்மமும் சித்தசக்தி விவத்தை கொண்டே கொடுக்கும்; ஆகலின் சிற்சிலபால் ஒவ்வொருகால் ஆற்றல்கள் விவஸ்தை செய்யப்பெற்ற பயன் வடிவங்களாய் உதித்துலாவுகின்றன; தேசகாலாதி வைசித்திரியத்தானே பூதலத்தினின்றும் நெற்பயிர் ஆற்றல்கள் உண்டாவன கண்டாமன்றே. எதிர்மறைப்புகுக்கும் எண்ணிக்கை யுருவாதி பேதரூப உலகவைசித்திரியமிதனை யங்கீகரித்தே இக்கலப்பி

லாமை காட்டப்பட்டது, உண்மையாயோ அதன்றோற்று மாத்திரத்திற்குக் காரகத் தகைமை கூடாமையானும், தோற்றுந் தனிப்படுத்திய காரகம் வேறு சித்தியாமையா னும், தோற்றுமாத்திரம் ஒரு சிறிதும் உண்டாகவுமில்லை, ஒருவரானும் ஒன்றுமே பார்க் கப்படவுமில்லை, எனமனச் சத்தகற்பித பிரஹ்ம ஜங்களானவை பிரஹ்மமேயாம் என் றறிதல் வேண்டும்.

(ச.) காற்றிலேயசைவும் = வாயுக்களிற் சலனசக்தியும், கல்லிலே திடமும் =சிலை யிலே தார்ட்டிய சக்தியும், சுடும் = தாகசக்தியும், தோற்றலாமையும் =சூன்யசக்தியும், நெகிழ்வும் = திரவசக்தியும், மாய்விலே மாய்வும் = நாசவத்துவில் = நாசசக்தியும், தோன்றுமென முற்கவி யந்தத்தோடு முடிக்குக. ஒருவத்துவில் எப்படி இந்தச் சக்தி பேதமாமெனச் சங்கித்துத் திர்ஷ்டாந்தத் துவயத்தாற் றெளிவித்தல்; ஊற்றமாம் விதை யின் மரங்களும்போல் = முட்டையினுட் சலத்தில் பெருத்தவிசித்திர இறகுடலுடைய மயிலும், வடாதிபீஜத்திற் பலபுட்பலதை பத்திரசாகை விடபமூலமாகிய இவைகளை யுடைய விசித்திரமான வடாதி விருக்ஷமும் எப்படிச் சூக்ஷ்மரூபமாக விருக்கிறதோ அப்படியே ஆன்மரூபமாகிய பிரமத்திற் சகத்திருக்கின்றதென்பது பொருள். மரங்க ளும் என்றவும்மையால், முட்டைக்குண் மயில் வருவிக்கப்பட்டது, காலதேச சித்திரத் தால், தேசகால விசித்திரத்தினுல், தோன்றும் = சிலவிடத்திற் சிலசத்தி சிலகால முதிக்கும், பூதலத்திற் றேசகால பேதத்தால் விசித்திர சாலிபோற் பிரமத்தினின்றும் விசித்திர சத்திகள் உற்பவிக்கும் என்பது பொருள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பரம்பொருளின் விசாலத்தையும் மனோமயக்க வல்லமை யையும் கூறி அதன்பொருட்டுப் பாலன்கதை தொடங்கல்:—பரமமென.

பரமமே யெங்குமென்று முண்டாகும் பயின்மனனத்தினுன் மனமாந்
தரமறுபந்த முத்திபேருலகாஞ் சத்திகளனைத்து மாய்நிற்குந்
திரமறு தனயர்க் கன்னைசொற் கதைபோற் செப்பிய விவையெலாந்திரமாங்
கரமலர் முகிலேயென்றனு மந்தக்கதையினை யிராகவன் வினவ.

(ப - ரை.) பரமமே எங்கும் என்றும் உண்டாகும் = ஆன்மாவே எவ்விடத்திலும் எப்போதும் இருப்பதாகும், பயின்மனனத்தினுன் மனமாம் = மனனஞ் செய்தல் கொண்டு மனனசக்தியுறுதலின் மனமாம், தரம் அறுபந்த முத்திபேருலகாம் = மேன் மையின்றிய பந்தம் மோக்ஷம் விஸ்தாரப் பிரபஞ்சம் ஆகிய, அனைத்துமாய்ச் சத்திகள் நிற்கும் = யாவுமாய்ச் சக்திகள் பிரதிட்டையுற்றிருக்கும், திரமறு தனயர்க்கு = திட மதியில்லாத குழந்தைகட்கு, அன்னைசொற் கதைபோல் = தாய் வார்த்தையாற் கட்டிச் சொல்லுங் கதையொப்ப, செப்பிய இவையெலாம் திரமாம் = கூறிய இவையாவும் திட மாம், கரமலர் முகிலே = ஹே செந்தாமரைத் திருக்கரம் திகழும் அப்பிரமொப்பாய இராகவ! என்றனும் = என்று ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் கூறுதலும், அந்தக்கதையினை இராகவன் வினவ = அவ்வாக்கியாயிகையை ஸ்ரீ இராகவர் எவ்வண்ணமென்று கேட்ப.

(ஸ்ரீ - வீர.) பூர்ண ஆத்மாவானது எப்போதும் சுயமாகவே யிலங்கிக்கொண் டிருக்கு மென்பதாம். யாது எக்காற் சிறிது மனனவதியாகிய சக்தியைத் தரிக்குமோ, அதாவது விவர்த்தமான மனனத்தாற் சக்தி யவச்சின்னமதாமே, அது அக்கான்மன மெனச் செப்பப்பெறும். முதலின் மனமெனச் சமஷ்டிரூபம் விரும்பும் வேட்கையாம், அதன்பின் பந்தமுக்திஞானங்கள் உண்டாம், அவையுளவாகா வறுபோக அபவர்க்கப் பொருட்டுச் சிருஷ்டியசம்பவ வழக்காதலின்; “போக அபவர்க்கார்த்தம் சிருட் மதி

யிந்திரியம் மனம் பிராணன்களை, விதிவிபு ஜனங்கட்கு விதித்தனனன்றே, மாத்திரப் பொருட்டும் பவத்தினற் பொருட்டும், ஆத்துமாவின் அகற்பனப் பொருட்டும்" எனஸ்ம ரிக்கவும் பெறுகின்றது. அனைத்தும் என்றதனானே சித்தாதிகளையுங் கொள்ளலாம், நல்லழகிய பாலஜனப் பொருட்டு திதமாய ஆக்யாயிகைபோலக் கூறிய வண்ணமாய துவைதஸ்திதி சலனமின்றிய அவஸ்திதியை யடைந்துளதாம், அதாவது அவிசாரகாரணத் தானே திடசத்தியபுத்தி விஷயத்தன்மையை யடைந்துளதாம். இவ்வுலக மியாவும் பிரஹ்மமே யாமெனவும், யானெனத் தோன்றுகின்ற ஜீவதத்வமாகிய பிரத்தியக்குச் சித்துருவும் பிரஹ்மமே யெனவும் காணுதி; அவ்வான்மா சர்வகமாம் நித்யப் பிரகாசப் பேராகிருதியதாம். பிரஹ்மமே அவ்வச் சக்திவாயிலாக மயலான் மன ஆதிசப்தங்களான் மலரப்பெறும் அயலல்லவா மென்பார் மனமாம் என்றார். யாதுசிறிது மனனசக்தியை மருவியதாமோ அது மனமெனப்படும். கூறிய பொருளின் பாலகாக்யாயிகையைக்கூறியுபசங்கரித்தல்:—தாமெனலாதி. ஆதியின்மனம், அதன்பின் பந்தவிமோக்ஷ திருஷ்டி, பின்னர்ப் பிரபஞ்சரசனை, உட்பட்ட புவனப் பெயரிய உள்ளடங்கியவை, என்பன வாதியாய இந்தப் பந்தத்திதியானது, குழந்தைகள் பொருட்டுத் தாத்திரியாற் கூறப்பெற்ற இனியியம்பப் படுங்கதைபோலத் திடமூலத்தன்மையை யடைந்துளது, சங்கற்ப விகற்பான்மகமான மனத்திற்குச் சங்கற்பம் மூலம், அதன் நிரோதமாகிய வழிமூலங் கெடலான் விகற்பங் கிளம்பாமையின் நிர்விகற்ப பதபிரதிட்டைச் சித்தியெனக் குறிப்பித்தற்பொருட்டு முன்னவதாரித்த பாலகாக்யா யிகையைச் சிரவணிக்க விரும்பிய ஸ்ரீ இராகவர்வினுதல்:—அந்தக்கதை: ஹே முனிவருட் சிறந்த முனீசுரரே! பாலக ஆக்கியாயிகை யிலக்கணக் கிரமமென்னுந் திருட்டாந்தம் என்னவகையில் லோகத்திலுரைப்பர் இதனை முறையாகக் கூறியருளல் வேண்டும்.

(ச.) பரமமே = அவ்வான்மாவே, என்றும் = நித்தியோதித மகாவடிவமாய், எங்குமுண்டாகும் = சர்வகதமாம், பயின்மனனத்தினுன் மனமாம் = சர்வசத்திமானுன ஆன்மா மனதைக் கற்பிப்பவராய் மனனசக்தியைப் பொருந்துங்கால் மனமெனப்படு மென்பது பொருள்; தரமறு பந்தமுத்தி = இங்ஙனம் முன்புமனது பின்பு பந்தமோக்ஷ திருஷ்டியென்னும் ஜீவபரமான்ம விபாகமென்பது பொருள்; பேருலகாம் = பின்பு புவனாதி பிரபஞ்ச கற்பனையாம், செப்பிய இவையெலாந்திரமாம் = சொல்லிய இச்சகஸ்திதி யாவும் பிரதிட்டையை யடையும்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) கதையைத் தொடங்கல்:—சித்தவென.

சித்தவஞ்சனையின் மூலமாங்கதையைச் செல்வனுக் கருந்தவனுரைப்பான்
மெய்த்தகவிலதோர் சிறுவனீயன்னை விரும்பியோர்கதை விளம்பென்னச்
சத்தியம்போல வெறும்பொய்யே யுரைப்பாடரணிபன் குமரரோர்மூவர்
சுத்தவீரமூநற் குணங்களுஞ் சிறந்தோர் சூனியநகரிலே யுறைவோர்.

(ப - ரை.) சித்த வஞ்சனையின் மூலமாம் கதையை = மனோவஞ்சனையின் காரணமாங் கதையினை, செல்வனுக் கருந்தவன் உரைப்பான் = ஸ்ரீ இராகவனுக்கு ஸ்ரீவசிஷ்ட பகவான் அருளுவார், மெய்த்தகவிலாதோர் சிறுவன் = மூடமதியையுடைய பாலகன் ஒருவன், அன்னைநீ = தாயேநீ, விரும்பியோர் கதை விளம்பென்ன = அன்புடன்விநோதமான ஒருகதை சொல்வாயாக வென்று தாத்திரியைக் கேட்ப, சத்தியம்போல வெறும் பொய்யே யுரைப்பாள் = உண்மைபோல அத்தியந்தம் மித்தையே கூறுவாள், தரணிபன்குமரர் ஓர் மூவர் = ஒப்பற்ற அரசமைந்தர் மூன்றுபேர், சுத்தவீரமும் நற்குணங்க

× உதைப்பித்த.

ளும் சிறந்தோர் = புண்ணியராய் சௌரியவீரியாதி யுடையராய், முதிதை முற்குணங்க ளாற் சிறப்புடையராய், விளங்குபவராய், சூனியநகரிலே யுறைவோர் = அத்தியந்த அசத்துப் பட்டணத்தி லமர்வோர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சித்தவஞ்சனையின் மூலம் = மனோவர்ணன காரணம் = விலாசத்தோடு கூடியமனம் துச்சமாயினும் விசாரமற்ற சித்தமுடையவர்கட்குச் சத்தியம் போலத் தோன்றுகின்றது என்னும் இவ்வகையாய மனோவர்ணனமாம் மனச்சொருப போதனத்தின் காரணம். தாத்ரி = உபமாதா, அசமஞ்சச சமத்வ சித்தியின் பொருட்டுப் பட்டணத்தைச் சிறப்பிப்பார் சூனியமென்றார். துச்சமென்பது பொருள். தக்கது தகாத தாம் விவேகமற்ற ஒரு பாலகன் தாத்திரியை நோக்கி, ஹே அன்னாய்! யாதாவதொரு விநோதமான கதையை எனக்குக் கூறுவாயாக வெனக்கேட்ப, அக்கைத்தாய் அக்குழந்தையின் விநோதப் பொருட்டுத் தெளிந்த மதுராக்ஷரம் நிறைந்தகதை கூறுவதாவது: பிரதான ராஜதானியாகிய அத்தியந்த அசத்துப்பட்டணத்தில் மகாத்மாக்களாய்ச் சுபர்களாய்த் தார்மிகர்களாய் சௌரியர்களாய் சந்தோஷ சித்தர்களாய், இனிய குணமுடையவர்களாய், இலங்காநின்ற இராஜபுத்திரர் மூவர் இருக்கின்றனர்.

(ச.) ஓர் கதை = ஒரு விநோதமான கதையை, விளம்பென்ன; அவள் அப்பாலகனுக்கு விநோத நிமித்தம், சூனியநகரிலே = அத்தியந்தம் அசத்தென்னும் பட்டணத்தில். (4

மூவரிவிருவர் பிறந்திலரொருவன் மூலமாங் கருவினுமில்லை
யாவதுகருதித் திரிபவர்விண்ணி லளவறு பழமரச்சோலை
மேவுமதனிற் செழுங்கனி துய்த்துவெம்பசி தணிந்துமேற் சென்றார்
காவருகாகமூன்று நன்னதிகள் கரைபொரு திரையொடுங் கண்டார்.

(ப - ரை.) மூவரில் = உரைத்த மூன்றுபேரில், இருவர் பிறந்திலர் = இரண்டுபேர் உற்பத்தியாயிலர், ஒருவன் = ஏகன்; மூலமாங் கருவினுமில்லை = காரணமாங் கருப்பத்தினும் உளதாகவேயில்லை, ஆவது கருதித்திரிபவர் = உத்தமலாபத்தை யுத்தேசித்து தெளிந்த அபிப்பிராயமுற்ற அம்மூவரும் தம் சூனியநகரை விட்டுச் செல்பவராய், விண்ணில் அளவறு பழமரச்சோலை மேவலும் = ஆகாயத்தில் அபரிமிதமான கனிவர்க்கங்கணிறைந்த தண்டலையை யடைதலும், அதனிற் செழுங்கனிதுய்த்து = அத்தோப்பில் இளைப்பாறி இளைப்பாறிச் சுவாதாய கனிகளையயின்று, வெம்பசி தணிந்து = கடும் பசியினைச் சாந்தப்படுத்தி, மேற்சென்றார் = விலாசமாக இன்பமுற்றேகினர், காவருகாக மூன்றுநல் நதிகள் = அப்பூந்தோட்டத்தின் சமீபமாக மூன்று நல்லாறுகள், கரைபொரு திரையொடும் கண்டார் = கரைகளிற் போராடுந் தரங்கங்களுடன் பார்த்தார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மாலையாகாரமான கல்லோலங்களோடு கூடினவாம் அந்நதிகள். சந்திராம்சத் தன்மையானே ஜலமயமாய தாரகைகள் விண்ணி லிருப்பனபோல அநேக சூனிய சாகாநகரங்கள் வாய்ந்த அவ்வசத்துப் பட்டணத்தி லிருந்தார்கள். அரசகுமாரர் மூவரில் இரண்டுபேர் உண்டாகவேயில்லை அவ்வாறே ஒருவனேகருப்பத்திலேயே யுண்டாகவில்லை. ஒருகால் அம்மூவரும் தெய்வத்தாற் கழிந்த பந்துக்களை யுடையவராய், பஞ்சமுதலிய வற்றானே கிலேசத்தோடு கூடிய முகத்தினராய் சோகத்தினாலே கெடுக்கப்பட்ட சித்தமுடையவராய் தம் நாகரசமாஜத்தாலாதல் பரஸ்பரம் ஏகமதியினாலாதல் ஒருங்கு சேர்ந்தவராய் உத்தமமான நகராந்தரத்தின் லாபப்பொருட்டு வெளிக்கிளம்பிப்

× ருசியுள்ள
T நகரசம்பந்த

போயினர். ககனத்தினின்றும் சேர்ந்து சென்ற புதன் சுக்கிரன் சனியென்பவரைப் போல அச்சூனிய நகரத்தினின்றும் அம்மூவரும் வெளிப்போந்து விரிந்தவுல்லாச முகத்தினராய்ச் சென்றனர். மார்க்கத்தில் மிருகபக்ஷி கணுதாரமான மஞ்சரி, ஜாலநிறைந்து பலபல்லவஞ் சூழ்ந்த தருத்திரயத்தை யடைந்தனர். கூறியதருக்கள் மூன்றனுள் இரு தருக்கள் உண்டாகவேயில்லை சிறிதும், சுகமாக ஏறக்கூடியதாய மூன்றாவதற்கோ விரையே கிடையாதாம். இளைப்பை மிகவு மடைந்துள்ள அம்மூவரும் அம்மூன்றனுள் ஒருதருவின் கீழ்நிழலில், சுவர்க்கத்தில் பாரிஜாத விருக்ஷநிழலில் இந்திரன் வாயுயமன் இம்மூவரும் இளைப்பாறியதேபோல இளைப்பாறி யிருந்தனர், அமிருத சமானமாய கனிகளை யருந்தி அவற்றின் இரசத்தைமாந்தி அங்குள்ள பூங்கொத்துகளானே மாலைசெய்து சூடி நீள்போது விசிராந்தியுற்றுச் சென்றனர். மீள வெகுதூரஞ் சென்றபின் மத்தியான காலமானது வந்துற்ற வேளையில், தரங்கசஞ்சலங்களானே அரவமிகப்பெற்ற நதிகள் மூன்றைக்கண் டாநந்தித்தனர்.

(ச.) ஆவது கருதி = அவர் உத்தமலாப நிமித்தம் ஒருகாலத்துச் சுபசிந்தையுடையவராய், திரிபவர் தமது சூனியநகரத்தினின்றும் புறப்பட்டு, மேவலும் = கண்டுபொருந்தவும், பசிதணிந்து = இளைப்பாறி இளைப்பாறிச் சுகவிலாசத்தோடும்.

ஓடுநன்னதியி லிரண்டுநீரில்லை யொன்று வெண்மண லதாமிதனி
லாடிநீர் துளைந்து பருகினரந்தியாகிமேல் வருநகரடைந்தார்
வீடுமூன்றெதிர்ந்தா ரதிலிரண்டில்லை மேன்மரஞ் சுவரிலாதொன்று
கூடியவவற்றிற் சுவரிலாவீட்டிற் குடிபுகுந்திருந்தனர் குமரர். (5)(6)

ஒருவருங்காணு நகரிலே வெளிவீட்டு றைபவர் கனகபாத்திரமூன், றரு
குறக்கண்டா ரதிலிரண்டோடா மறவிலுந்தூளியாமொன்று, சொருபமில் கடத்
திற் றுரோணமூன்ற தனிற்றுரோண மூன்றகன்று மிக்கிருந்த, பருவரிசியைத்
தாஞ்சமைத் துவாயில்லாப் பனவரெண்ணிலர்க்கு முன்படைத்தார். (6)(7)

(ப - ரை) ஓடு நல்நதியில் = பிரவகித்துச் செல்லாநின்ற யாற்றனுள், இரண்டு= இருசரித்துக்கள், நீரில்லை = தண்ணீரேயிலதாம், ஒன்று வெண்மணலதாம் = ஏகமோ வெள்ளைமணல் நிறைந்ததாம், இதனில் = மணனிறைந்த இதில், ஆடிநீர் துளைந்து பருகினர் = ஸ்நாநஞ்செய்து நீள்போது ஜலக்கிரீடை புரிந்து பாலொத்த நீரைமாந்தினர், அந்தியாகி = பகன்முடிவாகி, மேல்வரு நகரடைந்தார் = இனியுண்டாகப் போவதாய பவிஷ்யந்நகரத்தைச் சேர்ந்தார், வீடுமூன்றெதிர்ந்தார் = இரம்மியங்களாகிய முப்பவனங்களைக் கண்டனர், அதிலிரண்டில்லை= அம்மூன்றினுள் இரண்டுண்டாகவே யில்லை, ஒன்று = மற்றொன்றோ, மேன்மரஞ் சுவரிலாது = நிஸ்தம்ப நிர்ப்பித்தியதாகி யிருந்தது, கூடிய அவற்றில் = அடைந்த அம்மூன்றில், சுவரிலாவீட்டில் = நிர்ப்பித்தி பவனத்தில், குடிபுகுந்திருந்தனர் குமரர் = அம்மூன்று அரையகுமாரரும் கிரகப்பிரவேசஞ் செய்து வாழ்ந்தனர். (6) 7.

ஒருவருங் காணுநகரிலே = எவரும்பாராத பட்டணத்திலே, வெளிவீட்டுறைபவர்= வெட்ட வெளியாய இல்லத்திருப்பவர், கனகபாத்திர மூன்று = காஞ்சனபாத்திரம் மூன்று, அருகுறக்கண்டார் = சமீபத்தி லிருக்கப்பார்த்தனர், அதில் இரண்டோடாம்= அம்மூன்றனுள் இரண்டு கபாலமாம், ஒன்று அறவிலும் தூளியாம் = அத்தியந்தம் பொடியாம் மற்றொன்று, சொருபமில் கடத்தில் = வடிவமற்ற பானையில், துரோணமூன்ற

பதக்6.

தனில் துரோணமூன்றகன்று மிக்கிருந்த = மூன்று துரோணத்தில் மூன்றுதுரோணங் கழிப்பச் சேடித்திருந்த, ஒன்றுமில்லாத, பரு அரிசியைத்தாம் = பருத்து நீண்டமிகுத்த அரிசியை அக்குமாரர், சமைத்து = பக்குவப்படுத்தி, வாயில்லாப் பனவர் = வயிறும் வாயுமில்லாத வைதிகமறையவர், எண்ணிலர்க்கு = அளவில்லாதவர்கட்கு, முன்படைத்தார் = முன்னர் விருந்து செய்தனர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அம்மூன்று நதிகளுள் ஒன்று அத்தியந்தம் காய்ந்ததேயாம். மற்றிரண்டன்பாலும் ஒருதுளிநீரும் கிடையாதாம், நதியினீர்க்காட்சியானது அந்த லோசனங்களாற் சம்பவியாததேபோல அத்தியந்தம் அசத்தாயிருந்தது, அந்தனது கோளகத்திலிந்திரிய மில்லாததேபோல் அந்நதியில் அறல் அத்தியந்தம் இல்லாதிருந்தது. வெண்மணலாய் வறண்டு கிடந்த அந்நதியில் அம்மூவரும், வெம்பிய ஜனங்கள் ஸ்ரீ கங்கையில் வீழ்ந்து குளிப்பதேபோலும் ஸ்ரீபிரஹ்ம விஷ்ணு ஹரர்கள், ஸ்ரீகங்கையின்கண் மூழ்கிச் சுகிப்பதே போலும் ஆதரவுடன் குளித்துச் சுகித்தனர். சிரகாலம் ஜலக்கிரீடைசெய்து, க்ஷீரோபம நீரைப்பருகி அவ்வரைய குமாரர்சுயம் மகிழ்ந்த மனத்தராய்த் தாங்கள் வாஞ்சித்த நகரத்தையடையும் பொருட்டுச் சென்றனர். பின்திருந்தத்தில் திவாகரன் அத்தமிக்கும்போது இனிமேற் புதிதாகப் பண்ணப்படுவெனவாய்க் குன்றுகளோடு கூடிக்குன்றங்கள் போன்ற மாளிகைகளோடு கூடிய மூன்றுநகரங்களை யடைந்தனர். அவைமேலே பதாகைகளானும் கேழுபுத்மிரிகளானும் வியாபிக்கப் பெற்றிருந்தன; நீலாகாசங்கள் போலும் சுந்தரங்களாயும் சூனியங்களாயும் விளங்கும் ஜலாசயங்கள் அங்கு நிறைந்திருந்தன. தூரத்திலேயே கேட்கும்படியான பரஸ்பரம் உரக்கப்பேசுஞ் சப்தங்களும், சுர மூர்ச்சனை முதலிய இராகத் தொனிகளும் அங்கு நிறைந்திருந்தன; அந்நகரத்துள்ளவர்கள் ஆடியும் பாடியும் அருமகிழ்வுற் றிருந்தனர்கள். ஆண்டு அதிரம்மியமாய அழகிய மாளிகைகள் மூன்றிருக்கக்கண்டனர், மகாகிரியின் சிருங்கங்கள்போல அவைகள் இரத்தினங்கள் பதித்த மாதங்கச் சுவர்களோடு கூடிவிளங்கின. அம்மூன்றினுள் ஒன்று சுவரிலாததேயாம், மற்றிரண்டு மனைகளோ இன்னும் நிர்மிதமே யாகவில்லை அம்மூவரும் அந்த மூன்றினுட் சுவரிலாமனையில் மிகவும் மகிழ்வுடன்புகுந்து இளைப்பாறினர். எழுந்து புகுந்து அற்புதங்களைக் கண்டு கண்டு அங்கு மிங்குமாக அம்மனையுள்ளே சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தனர், ஆண்டு, அழகிய வதனம் வாய்ந்த அவ்வந்திமைந்தர் மூவரும் தப்தமாய தங்கத்தா லாக்கப்பட்ட பாத்திரமூன்றை யடைந்தனர், அம்மூன்றினுள் இரண்டு ஓட்டையிருந்தன, ஒன்று சூரணமயமாயிருந்தது, அந்நீண் மதிமிக்கோர் அச்சூர்ணரூபமாய பாத்திரத்தை யோக்கியமெனக் கைக்கொண்டனர், அப்பாத்திரத்தில் அநேகருக்கன்னமிடும் பொருட்டு ஒன்று குறைந்த நூறில்லாத தொண்ணூற் றொன்பது துரோண அரிசியையிட்டுச் சமைத்தனர், போஜனஞ்செய்ய மூன்று பிராஹ்மணர்களை அவ்வரைய குமாரர் அழைத்துவந்தனர், அம்மறையவர் மூவரில் இருவர் தேகமேயில்லாதவர். ஒருவன் முகமேயற்றவன், வாயில்லா மறையவன் நூறுதுரோண அரிசிகொண்டு சமைத்த அன்னம் முழுதையுமே உண்டனன் இதிற் பாடபேத முண்டென்றறிக. எட்டாடகந் துரோண மெனப்படும், பலம் பிரகுஞ்சகம் முஷ்டிகுடவம் அதன் சதுட்டயம், நான்கு குடவங்கள் பிரஸ்தமாம் நான்குபிரஸ்தம் ஆடகம் எட்டாடகம் துரோணமாம், இருதுரோணம் சூர்ப்பமெனப்படும், சிலதேசத்தில் நான்காடகம் துரோணமெனவும்,32சேரதுவெனவும் வழக்கம். அரசகுமாரரால் எம்முத் துரோணம் சமைக்கப்பட்டதோ அதுமுத் துரோண மற்றதாம் என்பது பாடபேதம்.

அலைவைத்தலம்.

பாலன் கதை

(ச.) நதி மூன்றில் நீரில்லை = எவ்வளவுஞ் சலமின்றும், ஆடிநீர்துளைந்து = வெகு காலஞ் சலக்கிரீடைசெய்து பருகினர் = க்ஷீரநேர் நீரைப்பானஞ்செய்தவராய், குமாரர் = இராஜபுத்திரர் மூவரும், பனவர் = பிராமணர்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தொடங்கியதை யுபசங்கரித்தல்:—அவரென.

அவரெலா நிரம்பவுண்டபின் மிகுந்ததருந்தினர் வேட்டைகளாடி
யிவர்கண் மூவருமங் கிருந்தனரென்ன விளமையா னம்பினன்சிறுவன்
புவனமுமிவ் வாறறிவிலோர் காண்பர் புகன்மனவிரிவு சங்கற்பம்
விவரமாமிதனு லுலகமாமிதனை விடுநிருவிகற்ப மாயிடுநீ.

(ப - ரை.) அவரெலாம் = முகமற்ற பகுபோஜிகளாகிய பிராஹ்மணர் யாவரும், நிரம்ப உண்டபின் = பூர்ணமாக அருந்தியபின்னர், மிகுந்த தருந்தினர் = சேடித்ததை யுண்டனர், வேட்டைகளாடி = வேட்டைக் குதூகலத்துடன் விநோதித்து, இவர்கண் மூவருமங்கிருந்தனர் = இவ்வரைய குமாரர் மூன்றுபேரும் அப்பவிஷ்யத் நகரத்தில் வாழ்ந்திருந்தனர், என்ன = என்று தாத்திரிகூற, இளமையால் நம்பினன் சிறுவன் = விசாரமில்லாத மதியினுல் அப்பாலன் நிச்சயமாகவே விசுவசித்தனன், புவனமும் இவ் வாறு அறிவிலோர் காண்பர் = இச்சமுசார ரசனையையும் இங்ஙனமே விசாரமில்லாத சித்தமுடையவர் பார்ப்பர், புகன் மனவிரிவு சங்கற்பம் = சொல்லாநின்ற மனேவிலாசமே சங்கற்பஜாலமாம், விவரமாமிதனு லுலகமா மிதனை = சங்கற்பஜாலமே யாய இத் தொழிலாலே உலகமியாவுமாம், இத்தகைய பீஜபூதமாய சங்கற்பமாத்திரத்தை, விடுநீ = நீ விட்டொழித்தி, நிருவிகற்பமாயிடு = நிருவிகற்பத்தைப் பற்றி நிச்சயமாகச் சாந்தியை அடைந்து சுகிப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எல்லாவுலகமும் சங்கற்பஜாலப் பிராந்தியேயாம், சங்கற்ப புஞ்சவினை யேயெனக் கூறல் யாதுகொலோ வெனின் ? மனவிரிவு என்பதாம், பயன்றெரிப்பார் இதனைவிடு என்றார். நிருவிகற்பத்தைப் பற்றி = நிருவிகற்ப வஸ்து ஆகாரமாகி சமுசய மில்லாமற் பிரஹ்மாத்ம விடயநிச்சயத்தை யடைதி, சமுசார உபரதிரூபச் சாந்தியையும் அடைதி, பிராஹ்மணர் அயின்றபின் எஞ்சிய பிரசாதத்தை நிருபமைந்தர் உட்கொண்டனர், அம்மறையவர் மூவரும் அரசகுமாரர் மூவரும், மகிழ்வுடன் பரமானந்தத்தையடைந் தனர், வேட்டைகளானும் மற்றைய விளையாட்டு களினுலும் காலங்கழித்துக் கொண்டு அம்மன்னர் மைந்தர் மூவரும் பரமானந்த பரிதர்களாய்வரும் பெரும்பட்டணத்தில் இன்றும் வசிக்கின்றார்கள். இச்சுபமான பாலக ஆக்கியாயிகையைத் தாத்திரி பாலகனுக்குக் கூற அவிசாரத்தாற் கதையிதை மெய்யென வெண்ணி பரமசந்தோஷத்தை யடைந்த னன்பாலகன். சித்தாக்கியானத்தின் பின்னர்ப் பிரவிருத்தமாய எச்சகத்பிரத்ய யத்தின் விகற்பமாத்திரத் தன்மைக் கதையுளதோ அதன் பொருட்டு உதாகரணமாக இப்பால காக்கியாயிகை யானது ஹே கமலலோசன உன்பொருட்டு எம்மாற் கூறப்பட்டது. இங் ஙனம் விகற்பமாத்திர வடிவ இப்பாலக ஆக்கியாயிகைக் கொப்பாகக் கேட்டபாலகனது பிரதீதிக் கொப்பாகத் திடமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட உக்கிர சங்கற்பங்களானே இச்சமு சாரவிலாச ஆடம்பரமானது மகாதிடதரத் தகைமையை யடைந்து விட்டது. முத லிற் பரமாத்மாவினது சங்கற்பமாத்திரம் கிளம்பியது அதன் பின்னிது ஜனவியாபாரங் களினுலும் சூரிய வியாபாரங்களினுலும், திவசம்போல வெகுவித்தாரத்தை யடைந்து விட்டது, விடவே சங்கற்பத்தியாக மாத்திரத்தினுலே நிருவிகற்ப சொரூப அவஸ்திதி யாமெனக் காண்பித் துபசங்கரிப்பார், நிருவிகற்பமாயிடு நீ யென்றார். சங்கற்பஜாலநீக

திலம்.

பனையே சகல ஜகத்துமாம், சங்கற்பஜால கலனையாலோ மனோவிலாசமாம், இராகாதி விருத்தி விசேடங்களும் அதன் விசேடங்களும் சங்கற்பமே யென்றுணர்தி, அத்தியந்தம் சங்கற்பமாத்திரத்தை விட்டொழித்தி, சங்கற்பத் தியாகத்திலோ நிருவிகற்ப ஆத்ம நிச்சயமே காரணமாதலின், நிருவிகற்பத்தை நன்குபற்றி நிட்டைபெறுதியேல் துணிபாகப் பரமசாந்தியையே யடைவாய்.

(ச.) அங்கு = இனியுண்டாகும் நகரத்தில், இருந்தனரென்ன = சுகமாகவசித்தார்களென்று மாதாசொல்ல, சிறுவன் = பாலன், இளமையால் = நிர்விசாரபுத்தியால், நம்பினன் = உண்மையாக நிச்சயித்தான், புவனமும் = இச் சமுசாரகற்பனையையும், இவ்வாறு = இத்தன்மையான பாலகன்கதைபோல், அறிவிலோர், விசாரமற்ற சித்தத்தினர், காண்பர் = திரமுறுவதாய் நிச்சயிப்பர், மனவிரிவு = மனோவிலாசம், சங்கற்பம் = சங்கற்பஜால கற்பனையாம், விபரமாமிதனால், சங்கற்பஜால கற்பனையே, உலகமாம் = சகல ஜகத்துமாய், இதனைவிடு = சங்கற்பமாத்திரத்தை மிகவும்விட்டு, நிருவிகற்பமாயிடுநீ = நிர்விகற்பத்தை யாசிரயித்து இராமா நீ சாந்தியையடைவாய் நிச்சயம்.

பாலன் கதை முற்றிற்று.

ஆ இருவிருத்தம் சுகக.

சித்தன் கதை.

---*---

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) முற்சர்க்கவீற்றில் இயம்பிய நிருவிகற்ப நிச்சயத்தைப் பற்றும் பொருட்டுச் செய்யத்தக்கது யாது எனச்சங்கித்து, சத்தியாதி யிலக்கண பிரஹ்ம விசாரம் செய்யத்தக்கதாம் எனவூகத்தோடுங் கூறுகின்றார்:—தங்களென.

(ச - அ - கை.) முன் பாலன்கதையிற் பிரபஞ்சமித்தையே யாயினும் அவிசார தசையில் பரமாத்மாப்போல் தோற்றுமெனப் பட்டது, இப்போது சித்தன்கதையில் கேவலந் தோற்றமாத்திரமன்று மற்றென்னெனிற் சுகதுக்க அநுபவ முண்டாகலின் அர்த்தக்கிரியா தியு முளதாமாயினும் மனோவிலாச மாத்திரம் பிரபஞ்சமெனப் படுகின்றது. அதிற் சமுசாரம் அவிசாரசித்த மாகையால் விசாரத்தால் நிவிர்த்தியா மாதலின் விசாரமுபதேசித்தல்:—தங்கள் என.

தங்கள்சங்கற்பத்தா லறிவில்லோர் சாலமோகிப்பர் நல்லறிஞர்
பொங்குநல் விசாரமதியினுன் மயங்கார்புந்தியாற் பொய்மையை யொழித்துத்
துங்கமெய்யுணர் வாய்பந்தமற் றிருந்துந்தொடர்புறு பந்தமுண்டென்று
பங்கமுற்றபரே லமலமாயழியாப் பரம்பொருள் பந்தமுற்றிடுமோ. (1)

(ப - ரை.) அறிவில்லோர் = மூடர், தங்கள் சங்கற்பத்தால் = தமது சிந்தனையத்தால், சாலமோகிப்பர் = மிகவும் மயக்கத்தை யடைவர், நல்லறிஞர் = மெய்யுணர்வினர், பொங்குநல்விசாரமதியினுல் மயங்கார் = ஆராய்ச்சிமிகுந்து மோகஞ்சிறிதுமில்லாத மதியினாலே மயக்கத்தைமருவுறார், புந்தியாற் பொய்ம்மையை யொழித்து = தெளிந்த மதியினாலே அசத்தையகற்றி, துங்கமெய் உணர்வாய் = பரிசுத்தமான சத்தைவிசாரித்தறிவாய், பந்தமற்றிருந்தும் = அபத்தனாகியிருந்தும், தொடர்புறு பந்தம்உண்டென்று = அநாதியாய்த் தொடர்ந்த பந்தமுடையவனென்று புலம்பி, பங்கமுற்றயரேல் = துன்புற்று வாளாசோகிக்க வேண்டாம், அமலமாய் அழியாப் பரம்பொருள் = நிருமலமாகிக்

கெடாத ஆத்துமதத்துவம், பந்தம் உற்றிடுமோ = பந்தத்தையேன் எங்ஙனம் எதனு லடையும்?

(ஸ்ரீ - வீர.) தருமத்தைப் போலுஞ் சந்ததம் அநுஷ்டிக்கத்தக்க விசாரமிருந்து, மோகாடம் பரஹீனமான மதியாற் பண்டிதன் மோகத்தை யடையான், கயிற்றுற்கட்டுப் பட்ட சகுந்தப்புட்போல யான் கட்டுப்பட்டுளேன் என்னசெய்வேன் எனின்? அயரேல்' தன் சங்கற்பவயத்தினுலே அஞ்ஞன் மோகத்தை யடைவன் பண்டிதன் அடையான்; நாசமாகாத பரமாத்மாவி னிடத்தில், நாசவடிவையுடைய தெள்னுஞ் சங்கற்பத்தாற் குழந்தையே யன்றே அச்சமுறும்! அசம்யக் தரிசனத்தையகற்றிச் சம்யக்தரிசனத் தைப்பற்ற யாதுகொலோ வுபாயமெனின்? மோகஞ்சிறிதும்பற்றுத விசாரதருமத்தோடு கூடிய மதியினுனே யிப்போது சத்தியவத்துவையே விசாரிப்பாயாக, அசத்தியவத் துவை யகற்றுவாயாக; அபத்தனுக இருந்தும் பத்தனென வெண்ணிக் கரைந்து வீணு கவேயேன் சோகிக்கின்றுய், அநந்த ஆத்மதத்துவமானது என் எதனுல் எங்ஙனம் தானு யிருத்தலின் அன்னிய மின்மையின் அசங்கமாதலின் கட்டுப்படும்?

(ச.) பொங்குசல் விசாரமதியினுல் = வேதாந்த வாக்கியார்த்த மீமாம்சையோடு கூடியதனுல் (பிரமாணத்தா லுண்மையறிதல் மீமாம்சையாம்) அவித்யாவிலாசரகிதமான புத்தியோடு கூடினமையின், நல்லறிஞர் = பண்டிதர், மயங்கார் = மோகியார், அறி வில்லோர் = விசார சூன்யரான மூடர், தங்கள் சங்கற்பத்தாற் சாலமோகிப்பர் என்பது அன்வயம், பொய்மையை = அசத்தியமான திருசியத்தை யொழித்து, துங்கமெய் = சத்தியமான பிரஹ்மத்தை, விசாரித்து உணர்வாய், பந்தமற்றிருந்தும் = பந்தரகித மான ஆன்மாவை, பந்தமுண்டென்று =பந்தமுடையனுக வறிந்து, பங்கமுற்றயரேல்= எந்நிமித்தம் மிகமோகிக்கின்றுய், பந்தராகித்தியத்தைக் கூறல், பந்தமுற்றிடுமோ = எப் படி எதனுல் என்ன பந்தத்தையடையும், என்னபந்தத்தையடையுமென்பது, கர்மவிஷய ஆட்சேபமும், எப்படியென்பது, உபாயாட்சேபமும், எதனுலென்பது, காரணுட்சேபமும் என்பதாம்,

(ஸ்ரீ-வீர - அ - கை.) உண்மையான நிலைதோன்ற அதனையே விரித்துரைத்தல்:—

அந்தமற்றென்றுய் விகற்பமற்றறிவா யழிவிலாப் பரம்பொருளிருக்கப்
பந்தமுற்றவரார் முத்திபெற்றவரார் பாவனைவிகற்பமே யனைத்துஞ்
சிந்தனைவிரிவு பந்தமாமதனைத் தீர்ந்திடன் முத்தியா மனத்தின்
சொந்தலீலையினுற் றாரமாமணித்துந் தூரமுமண்ணிதாய்த் தோன்றும்.

(ப - ரை.) அந்தம் அற்று = அநந்தராய், ஒன்றுய் = ஏகரூபமாய், விகற்பமற்று அறிவாய் = நிர்விகற்ப சிற்கனுனந்தமாய், அழிவிலாப் பரம்பொருள் = நித்தியமாகிய மேன்மையாமான்மவஸ்து மாத்திரம், இருக்க =இரண்டாவதின்றி யிருப்ப, பந்தமுற்ற வரார் முத்திபெற்றவரார் = கட்டுற்றவர் யாவர், விடுபட்டவர் யாவர்; பாவனைவிகற்ப மேயனைத்தும் = நானுவிதமான வெண்ணங்களே யாவுமாம், சிந்தனை விரிவுபந்தமாம்= மனத்தின் உல்லாசமே பந்தமெனப்படும், அதனைத் தீர்ந்திடன் முத்தியாம் = அம்ம னைத்தை யொழித்தலே மோக்ஷமாம், மனத்தின் சொந்த லீலையினுல் = சித்தத்தினு டைய தன் விளையாட்டுகளினுலே, தூரமாம் அணித்தும் = சமீபத்ததும் தூரத்ததாம், தூரமும் அண்ணிதாய்த் தோன்றும் = சேய்மைத்ததும் அண்மைத்ததாய் தோன்றும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உண்மையாய்ப் பந்தம் அசம்பவமாகிய வழி, மனத்தின் விஜ்ரும்பண மே பந்தமென்றும் அதன் அடக்கமே மோக்ஷம் என்றும் பலிதப்பொருள் துணியப்

பெற்றது. அற்றே லுண்மையாகப் பந்தமிலதாகியவழி மனத்திற்குப் பந்தஹேதுத் தன்மை யாங்ஙனஞ் சம்பவிக்கும் என ஆசங்கித்து அதன்பொருட்டு அதற்கு முடியாத தையுஞ் செய்யுந்தகைமை கூறப்படுகின்றது:—மனத்தின். தற்சம்பந்தமாய லீலைகளில் பிரவிருத்தமான மனத்திற்கு யோஜன சமூகமும் கோவின்பதம் போலுந் தோற்றும்= கோவின்பாதமும் யோஜனசமூகமாம்; கண்டாமன்றே கணமுதலியவற்றே தேசகால தீர்க்கத்தகைமை முதலியவற்றின் பெருமயல். அநந்த சிற்கனனந்த நிர்விகற்ப ஏகரூப பரமான்மா மாத்திரமிருப்ப இரண்டாவ தொன்றும் இன்மையின் பத்தன்யாவன்? முக்தன் யாவன்? ஆகலின், மனத்தினது உல்லாசமாகிய ஆத்மவத நாடகமே பந்தமாம்; விவேகத்தோடு கூடியமனம். தன்சங்கற்ப விகற்பாங்கிசம் விட்டு ஆன்மாவை யறிதலே மகோதயமென்னும் மோக்ஷமாம், மனத்தினது அகடித கடனசக்தி பிரசித்தமேயாம்; மனோரதத்திலும் சொப்பனத்திலும் சங்கற்பகலனைகளாகிய தன் லீலைகளில் மனத்திற்குச் சேய்மையும் அண்மையாம், அண்மையும் சேய்மையாம். திருஷ்டாந்தம் கோவினடி, அநேகயோஜனை தூரமாம், அநேக யோஜனை தூரமோ கோவினடியாம்; அற்பமாம், அநந்தம் = பரிச்சேதமற்றது, நித்தியம் = அபாவமற்றது.

(ச) அந்தமற்று = அநந்தமாய் = தேசகால வஸ்துக்களால் அபரிச்சின்னமாய், ஒன்ருய் = ஏகரூபமாய், விகற்பமற்று நிர்விகற்பரூபமாய்ச் சஜாதிய விஜாதீய சுவகதநா நாத்துவ ரகிதமாய், அறிவாய் = சிற்கனநந்தமாய், அழிவிலாப் பிரமமேயிருக்க = அநந்தான்ம தத்துவமுள்ளளவில், துவிதீய வஸ்துவாகிய பந்தவேது இன்மையின், பந்தமுற்றவரார், பந்தமியாது மின்றென்பது பொருள் முத்திபெற்றவரார், பந்தமின்மையின் மோக்ஷமு மின்றென்பது பொருள். உபசங்கரித்தல், பாவனை விகற்பமே யனைத்தும்= பந்தமுதலிய யாவும் மனத்தினுல்லாச மாத்திரமான சங்கற்பமேயாம், சிந்தனை விரிவு பந்தமாம், வாஸ்தவமான பந்தவேது வின்மையின், மனதின் சங்கற்ப விகற்பமே பந்தமாம், அதனைத் தீர்ந்திடின் = மனதின் சங்கற்ப விகற்பத்தை விடின், விட்சேபமின்மையின் முத்தியாம்; விசுத்தமான ஆன்மசொரூபமே சேடிக்குமென்பது பொருள். தொந்த லீலையினுல் = சங்கற்ப விலாசத்தினுல், அணித்தும்=பசுவின் குளப்படியாகிய சமீபதேசமும், தூரமாம் = அநேகயோஜனை தூரதேசமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) செய்ய முடியாததையும் செய்விக்கின்றது மாயாமயம் மனமெனக்கூறிய பொருளைக் கதைதொடங்கித் தெளிவித்தல்:—கருத்தின் என,

கருத்தின் வல்லமையாற் கற்பமோர் கணமாங்கண மொருகற்பமா மிவற்றைத்
திருத்தமா யுணர்த்து மொருகதை யதனுற் செகமெனு மிந்திரசாலங்
குருத்துவமான மனத்தினுள் ளிருக்குங் கொள்கை தோற்றிடு மெனவுரைப்பா
னொருத்தனிங் கரிச்சந்திர குலத்துள்ளானுத் தரபாண்டவ நாட்டோன். (3)

செந்திருவாணி புகழ்மகன் விந்தைசெறி புயன்லவணனும் பெயரோன்
மந்திரநிறைந்த வமைச்சர்தற் சூழமணிகொள் சிங்காதனத்திருப்ப
விந்திரசால வல்லவனொருவ னெய்தினனி றைஞ்சி நின்றேத்திச்
சந்திரனனைய பீலிகையேந்தித் தராபதிகாண் கெனச்சுழற்ற. (4)

(ப - ரை.) கருத்தின் வல்லமையால் = மனத்தினது ஆற்றலால், கற்பமோர் கணமாம் கணமொரு கற்பமாம் = கற்பகாலம் ஒருகணமென அற்பமாம் கணகாலம் ஒரு கற்பமெனமகத்தாம், இவற்றைத் திருத்தமாயுணர்த்து மொருகதை = இவ்விடயங்களை

இந்திரஜாலக் கதை

உற்பத்திப் பிரகரணம்

மிகத்தெளிவாகத் தெரிவிக்கும் ஒப்பற்ற ஒருவிருத்தாந்த முளது கூறுகின்றேன், அதனுல் = அவ்வுத்தமமான கதையினுல், செகமெனும் இந்திரசாலம் = உலகசம்பந்தமான இந்திரஜால ஸ்ரீ குருத்துவமான மனத்தினுள் ளிருக்குங்கொள்கை, தோற்றிடும் = கனமான வாசனைநிறைந்த அந்தக்கரணத்தின் கண்ணே நிதிபெற்றிருந்த இயல்பு இலங்கிடும், என உரைப்பான் = என்று கூறத் தொடங்குகின்ருர், உத்தரபாண்டவ நாட்டோன் = உத்தரபாண்டவ மென்னும் விசாலதேசத்தை யரசாண்டவனுய், அரிச்சந்திர குலத்துள்ளான் = ஹரிச்சந்திர குலோற்பூதனுய், இங்கு ஒருத்தன் = இவ்வுலகில் ஓரரசனிருந்தான்.

செந்திருவாணி புகழ்மகன் = செவ்விய இலக்குமியும் கலைமகளும் புகழும்படியான மிக்கசெல்வமும் கல்வியும் வாய்ந்தவன், விந்தைசெறிபுயன் லவணனும் பெயரோன் = அற்புதம் நிறைந்த அதிபுஜபலத்தையுடைய இலவணமகாராஜன் என்னும் பெயரினை வாய்ந்தவன், மந்திரநிறைந்த அமைச்சர்தற்சூழ = இராஜநீதியில் வல்லவர்கள் ஆகிய மந்திரிமார்கள் தன்னைச் சுற்றியிருப்ப, மணிகொள் சிங்காதனத்திருப்ப = நவரத்நகசிதமய சிங்காசனத்தின்கண் வீற்றிருந்தபோது, அங்கொலு மண்டபத்தில், இந்திரசால வல்லவன் ஒருவன் எய்தினன் = இந்திரசாலவித்தையிற் றேர்ந்தவன் ஒருவன் உற்றனன். இறைஞ்சி நின்றேத்தி = நமஸ்கரித்து நின்று தோத்தரித்து, சந்திரன் அனைய = சந்திரனுக்குச் சமானமான, தராபதி = பூபதியே, காண்கென = நீ யிவ்விசித்திரத்தைப் பார்ப்பாயாகவென்று, பீலிகையேந்தி = மயிற்றோகையைக் கரத்திற்கொண்டு, சுழற்ற = சுற்றிய காலத்தில்.

(ஸ்ரீ - வீர.) கற்பங்கணஞ் செய்யுமுள்ளம் உள்ளே கணத்தையுங் கற்பமாக்கிடும், ஆகலின் தேசகாலக் கிரமம்யாவும் மனத்தின் அதீனமென யாவருமேயறிவர். மனமானது சர்வநிர்மாண சமர்த்தமாயின் யாங்ஙன மிப்போது நம்மனோர்க்குச் சர்வசர்க்க நிரவஹ அசக்தியெனின்? இரஜோகுண உற்கர்ஷமாங்கால் தீவிரத்தன்மை, தமத்தின் உற்கர்ஷ மாம்போது மந்தத்தன்மை, யென்னும் சம்வேக வேற்றுமையானும் ஆகாரம் விசேடமாக விருத்தியாகிப் பருத்தன்மை, குறைந்தபோது அற்பத்தன்மை யெனப் பேதமாதலினுனும், அவ்வவ்வஸ்துசர்க்க அநுகூல உபாசனுதி விலம்பனத்தினுனும், தடை அடைவுற்ற சர்க்க அசக்தியினுனே, மனத்திற்குள்ள வாஸ்தவ சர்வ சர்க்கசக்தியை யில்லாமற்செய்ய ஆற்றலுடையே மல்லேம். இதுவிடயத்தில் உத்தமமான ஆக்கியானம் ஒன்று கூறக்கேட்பாயாக கேட்டமாத்திரையானே ஜகத்சம்பத்தி இந்திரஜால இலக்குமி மனத்தினுள்ளே மருவியிருக்கும்வகை மலர்ந்து தோன்றும்; நீயேயவ்வகையை நன்கறிந்து கொள்ளலாம், இவ்வசுதாபீடத்தில், நானுவன சமாகுலமாயும் விசாலமாயும் சர்வ ஐசுவர்யங்களாலும் பிரஜைகளாலும் நிறைவுற்றதாயும் உத்தரபாண்டவம் என்னும் பெயருற்றதாயும் இலங்கும் ஒரு பெருந்தேயம் உண்டு. ஆண்டுப்பரம தார்மிகனுய் ஹரிச்சந்திரகுல உற்பவனுய் இலவணமகாராஜன் என்னும் அரசன் பூமியில் இறங்கிவந்துள்ள இரவிக்கொப்பாக இருந்தனன். அந்த இலவண மகாராஜனுடைய கீர்த்திகளேயாகியபுஷ்பகேசரங்களான் மகரந்தங்களான் அதிவெண்மைவாய்ந்த ஸ்கந்த மண்டலங்கள் வாய்ந்த அங்குள்ளசைலங்கள், மிகவும் விபூதியுத்தூளனஞ்செய்து விமலாகிருதியுடன் விளங்கும் ருத்திரர்கட் கொப்பாக விளங்கிக்கொண் டிருந்தன. உலகிலும் குசுமசேகரங்களான் மகரந்த வீட்சியான், ஸ்கந்த மண்டலங்கள் பாண்டுரங்கள் ஆவது வெளியேயாம், திக்கந்தங்களில் வியாப்த கீர்த்தியுடையவன் அவ்வரசன் என்பதுகருத்து. சிரத்தில் வீற்றிருப்பது சேகரமாம். அம்மன்னவன் கபடத்தன்மையை யறியவேண்டி

† பூமண்டலம்.
× கூட்டம்.

யான், வணக்க மின்மையைக் கண்டதேயில்லை, பரர் ஐசுவரியங் கொள்ளும் பேராசையை நண்ணியதே கிடையாது. மூலம் க்ருத்நுதை = க்ருது=பேராசைகாட்டும் பகுதி' க்நுவிகுதியுற்றுத் தன்மையைக் காட்டும்போது க்ருத்நுதையாயது. அவ்வரையன் கொடையையும் பெருமையையும் முகமானது வசனிக்குந் தொழிலை யுடைத்தாயிருப்பது போலும், ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவர் படிகமாலையை யுடைத்தா யிருப்பதேபோலும் உடைத்தா யிருந்தான். ஆகாயத்திற் செல்லும் திவசாதிபனாகிய அருக்கன்தின அட்டமபாகமாக, அதாவது முகூர்த்தத் துவயமாக அம்மன்னவன் ஒருக்கால் சபாஸ்தானத்தில் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருப்பனன். ஆண்டு ராஜநீதியில் வல்லுநர்களான மந்திரிமார் முதலாயினோர் சூழ்ந்திருப்பச் சுகமாக அம்பரத்தில் இந்துவைப்போல அவ்வரையனமர்ந்திருந்தபோது, சாமந்த சேனைகள் சம்பிரமத்துடனுட்புகுந்து தலைதாழ்த்தி நின்றிருந்தபோது அச்சபையில் இந்திரஜாலக் காரனுக்குத் தக்கவேஷ அலங்கார விருதாடம்பர சம்பன்னனாயொரு ஐந்திரஜாலிகன் மேகமானதுவரும்மழை பெய்வதற்குரிய இடிமின்னலாதியைக் காட்டிக்கொண்டுபூமியையவந் தடைந்ததுபோலும் புகுந்தனன். பாதசமீபத்திலிருப்பதாய பலபாரத்தோடு கூடிய தருவானது அதிக விளக்கத்தோடும் சிருங்கங்களானே யலங்கரிக்கப்பெற்ற மேற்பாகத்தோடு கூடியசைலத்தை வணங்கியிருப்பதே போலக் கிரீட கூடத்தோகூடிச் சர்வ அலங்காரங்களோடும் விளங்கும் உதார உத்தம கண்டத்தோங்கிய மகீபாலனை அவன் வணங்கினன். வாசனையோடு கூடி நிமிர்ந்தபதுமத்தை நோக்கிய அறுகாலளி ரீங்காரஞ் செய்வதேபோல அருத்தங்களின் வாசனைச் சுகமாருதத்தோடுற்று நிமிர்ந்து நோக்கிய பூபனைநோக்கி சபலலம்பட அவன் கூறியதாவது; ஹேவியாபக மன்னர்மன்னனே, தாங்கள் பீடத்திலிருந்தபடியே ஈண்டு ஆச்சரியத்தோடு கூடிய ஒருமுக்கியமான இந்திரஜாலவித்யா அப்யாசத்தினின்றும் உண்டாயதான மித்யாகௌதுகக்கிரீடையை விண்ணிலிருக்கும் சந்திரன் அவனியைப் பார்ப்பதேபோலப் பார்ப்பீர்களாக என்று புகன்று பிரமத்தைத் தரும்படியான மயிற்றோகையைச் சுழற்றினன்.

(ச.) வல்லமையால் = சங்கற்பவிலாசத்தினால், கற்பம் = பிரமகற்பமும், கணம் = க்ஷணம், மனச்சங்கற்பம் தேசகாலங்களையும் மற்றோர் விதமாகச் செய்யுமென்பது பொருள். ஒருகதை ... உத்தமமான இந்த விருத்தாந்தத்தை, யான்சொல்வேன் இராமா நீ கேட்பாயாக. குருத்துவமான = மகத்துவமான, செகம், இங்கு=இப்பூப்பிரதேசத்தில் இருப்ப = அம்பரத்திற் சந்திரன்போற் சுகமாயிருப்ப, எய்தினன் = அவ்விராஜ சபையிற் பிரவேசித்தவனாகி அப்பூபனை, சந்திரனனைய தராபதி = பூமியிற் சந்திரோதயம் போன்ற மகீபாலனே, காண்கென = நீ இவ்விடத்தி லிருந்துகொண்டே இவ்விடத்து ஆச்சரியமான வித்தையைப் பார்ப்பாயாக என்று சொல்லி, பீலியின் = பிரமையைத் தாராநின்ற மயிற்றோகையின், சூழல் = கூட்டத்தைச் சுழற்ற, உத்தராகுரவ என்பது போலும உத்தரா பாண்டவ என்பதும் பகுவசனாந்தமே, தேசவிசேடத்தின் பெயர் = இலவணனது கீர்த்தியேயாய புஷ்பமாலையால் மலையின் மேற்பாகம் பாண்டரமா யிருந்தது. மூலம்வாசகோ யபிதா = சாக்ஷாத் சங்கேதிதம்யொ அர்த்தம் அபிதத்தே லவாசக, தஸ்ய சங்கேதிதார்த்த கோசரவ்யாபாரோபிதா. வாசகம் வாச்சியத்தை யுடைத்தா யிருப்பதேபோலும் உதாரத்தன்மையை யுடைத்தாயிருந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சித்தன் செய்த செயலைச்சிறப்பித்து மன்னவனிருந்த நிலைமையை யுணர்த்தல்:—சுத்தவென.

× சாலச் சேனைமுடைய } மலையடி.
சித்தன்
S ஆலவம்.

சுத்தமாம் பரத்தாற் பலவிதசிருட்டி தோற்றிட மாயைதோற்று தல்போற்
சித்தனூற்காட்டிச் சுழற்றுறுபீலித் திகிரியை மன்னவன் பார்த்தா
னத்தலந்தனிலே சயிந்தவதேசத் ததிபதிவிடுத்தவோர்தூதன்
றத்துறுபுரவியொன்று கொண்டெய்திச் சதமகன் பரிக்குநேரென்று.

மன்னவவுனக்கென் றெங்கள்கோன் விடுத்தவயப்பரி யென்றலுஞ்சித்த
னின்னது போல்வதில்லை நீயிதனிலேறுவா யென்றன னினையோன்
சொன்னவை கேட்டுச் சித்திரம்போலத் துரகமே நாட்டமாய் வேந்தன்
கன்னலீரிரண்டங் கிருந்தனனறிஞர் கவலைதீர் சமாதியுற் றென்ன.

(ப - ரை.) சுத்தமாம் பரத்தால் = பரமான்மாவால், பலவித சிருட்டிதோற்றிட = நானாவித நாமரூபம் புலப்பட அவற்றின் பீஜமாய, மாயைதோற்றுதல்போல் = மாயையானது பிரதீதியாதல்போல, சித்தனூல் காட்டி சுழற்றுறு பீலித்திகிரியை = இந்திரஜாலக்காரனாலே காண்பிக்கப் பெற்றுச் சுழற்றப்பட்ட மயிற்றோகையின்பிரமணத்தை, மன்னவன்பார்த்தான் = அரசன் நோக்கினன், அத்தலந்தனிலே = அவ்விடத்திற்றானே, சயிந்தவ தேசத்ததிபதி விடுத்தவோர் தூதன் = சயிந்தவதேச அரசன் அனுப்பிய ஒரு சாமந்தன், தத்துறுபுரவி ஒன்று கொண்டு எய்தி = பரம வேகத்தையுடைய குதிரை ஒன்றைக் கவர்ந்து வந்து, சதமகன் பரிக்கு நேரென்று = தேவேந்திரனது உச்சைசிரவ சமான ஹயரத்தினமென்று கூறி,

மன்னவ உனக்கென்றெங்கள் கோன் = ஹே இராஜாதிராஜனே, தங்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாக எங்கள் பூபதியாகிய பிரபு, விடுத்த வயப்பரி என்றலும் = அனுப்பிய இலக்கணமும் வேகமும் பொருந்திய அசுவம் என்று கூறியபோது, சித்தன் = இந்திரஜாலிகன், இன்னதுபோல்வதில்லை = இதற்கொப்பான நற்பரிகிடைப்பரிது, நீ இதனில் ஏறுவாயென்றனன் = மன்னவனே இதில் ஆரோகித்து புவனஞ்சுற்றிப்பார்க்கலாம் எனக்கூறினன், இனையோன் சொன்னவை கேட்டு = இந்திரஜாலிகன் சொன்னவாக்கியங்களைக் கேட்டவுடனே, சித்திரம்போல = ஓவியமொப்பிய ஆகிருதியனாய், துரகமே நாட்டமாய் = குதிரையையே நோக்கிக்கொண்டு, வேந்தன் = மன்னவன், கன்னல் ஈரிரண்டு அங்கு இருந்தனன் அறிஞர் கவலைதீர் சமாதியுற்றென்ன = மகான்கள் இலேசமறக்கழிந்த நிர்விகற்ப சமாதியையடைந்திருந்ததுபோல இரண்டுமுகூர்த்தம் அச்சிங்காதனத்திலேயே அசையாம லிருந்தனன். (5-6)

(ஸ்ரீ - வீர.) பரமான்மாவால் நானா நிர்மாணங்கட்குக் காரணமாயிரா நின்ற மாயை போலும் நானாவர்ணக் காந்திவாய்ந்த படலங்களாற் தேஜோரேணுக் கணிறைந்து விளங்கும் அதனை அரசன் சுரவிமானத்தி லிருக்கும் இந்திரன் தன்வில்லதையைக் கண்டது போலுங் கண்டனன். அச்சமயத்தில் சிந்துதேசீய நிருபசாமந்தனும் அசுவபாலகனொருவன் சபையிற்புகுந்தனன்; அவன் பரமவேகத்தோடு கூடியதும்மிக அழகுவாய்ந்ததுமாகிய ஓரசுவத்தையும் தன்னொடுங் கொணர்ந்திருந்தனன்; அவ்வசுவபாலகன் அக்குதிரையை எதிரில் நிறுத்தி அரசனைநோக்கிக் கூறுவதாவது:—ஹே மகிபதே ! இவ்வயரத்நமானது தேவேந்திரனது உச்சைசிரவம்போன்று பிரக்கியாதியானது, வேகமாகப்பாய்தன் முதலிய குணங்களானே மாருதம் மூர்த்தமடைந்தது போன்றதாம் இதனைப்பார்ப்பீராக என்றனன். என்றதுபோல மேலுமேலும் அரசனே மயலுற்றனன் என்பதாம் ஹே பிரபுவே ! எங்கள் பிரபுவாகிய அரசரால் தங்கள் பொருட் டிக்குதிரை அனுப்பிக்கப்பெற்றது; யோக்கியமாகிய மகாத்மாக்கட்குத் தானார்ப்பணஞ் செய்தலானே பதார்த்

சத்தினது அழகு மிகவும் சுபமாக விளங்குகின்றது. என்றிவ்வண்ணம் அவன் கூறிய போது அரசனைநோக்கி இந்திரஜாலக்காரன் கூறுவதாவது; ஹே பிரபுவே! நல்லகுதிரையாகிய இதன்பேரிலேறிப் புவனஞ்சுற்றி வரலாம்; இவ்வண்ணங் கூறக்கேட்ட பார்த்திவன் குதிரையையே பார்த்துக்கொண் டிருந்தனன். இமைக்கொட்டாத திருஷ்டியோடும் சித்திரவுவமை யாகிருதியுடையவனாகிச் சித்திரத்திற் றீட்டியதுபோலும் நிச்சலனாகிக் குதிரையையே பார்த்துக்கொண் டிருப்பது முதலவாக சபையிலுள்ளவர்தம் பிரதீதிசித்த ஆர்த்த அறுவாதமாம், இராஜப்பிரதீதி திருஷ்டமோ இனியரசனே கூறுவன். அம்மன்னவன், ஆத்மாவின் பாற்றியான ஆசக்தன் நிலைபெற்றிருப்பது போலவும், இராகாதியற்றுப் பாகியதிருஷ்டியில்லா முனிவன் பரமாநந்தத்தில் மூழ்கியிருப்பதே போலவும் இரண்டுமுகூர்த்தம் அசையாம லிருந்தனன்.

(ச.) சுத்தமாம் பரத்தால் = பரமான்மாவால், தோற்றிமொயை = ஜகிப்பிக்கும் பீஜரூபமானமாயை, அத்தலந்தனிலே அப்போது, காந்திமிகுந்த அந்த இராசசபையில், அக்கணத்தில் தூதன் = சாமந்தன், தத்துறுபுரவி = பரமவேகமுள்ள அழகுடைய குதிரை, சதமகன்பரிக்கு நேரென்று = இவ்வய இரத்திநம் பிரசித்தமுள்ள இந்திரன், பரியாகிய உச்சைச்சிரவமென்று சொல்லி, உனக்கு = பிரபுக்கட்கும் பிரபுவாகிய வுனக்கு, என்று = பதார்த்த இலக்ஷ்மி மகத்துக்களுக்கு அர்ப்பித்தலால் சுபமாய் விளங்கும் அல்லவா! என்றெண்ணி, சித்தன் = அயிந்திரசாலிகன், பிரபுவே நீ ஏறுவாய், ஏறிப் புவனத்திற் சுற்றுவாய், கன்னலீரிரண்டு = இரண்டு முகூர்த்தம், சமாதியுற்றென்ன = பரமாத்மாவிற் றியானுபேக்ஷ மிகுந்தவன்போல், அங்கிருந்தனன்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவையோர் ஆச்சரிய முறுதலும், அரசன் அகந்தெளிந் துணர்தலும்:—வேத்தென.

வேத்தவையிருந்தோரையமும்வியப்புமிகுந்தனரரும்பியகமலப்
பூத்திரளோடைபோற்குவிந்திருந்தார்போதமோருபாதியோடலைந்து
மூர்த்தமோரிரண்டுசென்றபின்றவிசின்முன்னுறவீழ்வுறுநின்ற
பார்த்திபன்றன்னையயலுளோர்தாங்கப்பரந்துழன்மனந்தெளிந்துணர்ந்தான்

(ப - ரை.) வேத்தவை யிருந்தோர் = மன்னவனது சபாமண்டபத் திருந்தோர் யாவரும், ஐயமும் வியப்பும் மிகுந்தனர் = சந்தேகத்தையும் சிந்தையையும் விஸ்மயத்தையும் பெரிதடைந்தனர், அரும்பிய கமலப்பூத்திரள் ஓடைபோற் குவிந்திருந்தார் = முகுளிதமாய பத்மபுஷ்ப வனமுற்ற தடாகம்போலக் குவிதலையுற்றிருந்தனர், போதமோருபாதியோடலைந்து = உணர்வானது ஒரு உபாதியுடன் பிரிந்து, மூர்த்தமோர் இரண்டு சென்றபின் = கன்னல் நான்கு கழிந்தபின்னர், தவிசின்முன்னுற வீழ்வுறுநின்ற = ஆசனத்தினின்றும் முன்பாகத்தில் வீழ்வதற்கு முயலாநின்ற, பார்த்திபன்றன்னை = அந்த மன்னவனை, அயலுளோர் தாங்க = சமீபத்தில் இருந்தவர் அணைக்க, பரந்துழல் மனந்தெளிந்து உணர்ந்தான் = சுற்றியுழலும் உள்ளம் தெளிந்து முன்னிலையை யறிந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அச்சபாசதர்யாவரும் விஸ்மயம் நிறைந்தவராய்ச் சலனமற்றிருந்தனர்; அச்சபாஸ்தானத்தில் ஜனங்களுடைய கோலாகலமானது மெதுவாகச் சாந்தியடைந்தது; நன்மந்திரிகள் சந்தேக சாகரத்தில் மூழ்கிச் சிந்தாபரவசரா யிருந்தனர். பூபதியானவன் அசையாம லிமைக்கொட்டாமற் பார்த்துக்கொண் டிருந்தபொழுது விஸ்தாரமான் விஸ்மயத்தானே உற்சாகஞ் சிறிது மில்லாதவராய், அச்சத்தானும் மோகத்தானும் அதிதுக்கிதராய், அவ்வாஸ்தானத்தி லிருந்த ஜனங்கள்யாவரும், கூம்பிய தாமரைவனத்

தின் சோபையை யடைந்திருந்தனர், மகீபதி, மகாவிஸ்மயத்தோடு கூடிய ஐந்திரஜாலிக குடிலதையின் காரணத்தானே விழிகளை யிசையிற் பார்த்துக்கொண் டிருப்பப்பய மோகத்தானே துக்கிதஜனங்கள் முகுளித அப்ஜவன காந்தியை யடைந்திருந்தனர். பூபதி நான்கு நாழிகைகழித்து உணர்ச்சியை யடைந்தனன். உணர்ச்சியையுற்ற அவன், பூமியைத் தாங்கும், திக்கஜபாதால வாரணம் சஞ்சலமுற்றபோது ஸ்ரீ சங்காசலமாகிகைலாய பர்வதம்போல, சிங்காசனத்தின்மீது கம்பிதத்தை யடைந்தனன்: முன்னிருந்தவரானே தாங்கப்பெற்றவனுகிப் பர்யாகுலமதியை யுடையப் பார்த்திவன், கலைநிறைமதி கிளம்பக்கண்ட, கல்லோல மெழுங்கடல், பொங்குநீரி னுவமையழகை (சோபையை) யடைந்தனன்.

(ச.) வேத்தவை யிருந்தோர் = அரசசபையி லிருந்த மந்திரிகள், ஒருபாதியோடு, மோகவசத்தால்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பிரஞ்ஞையையுற்ற அரசன் மயங்கியவனுகி மெதுவாக இது என்ன பிரதேசம் இதுயாருடைய சபை என்றுகேட்டலும் அதற்குமந்திரிமார் ஹேமகாராஜாவே ! இஃதென்ன இவ்வாறு கேட்கின்றீர்கள் தங்களுக்குற்ற மயக்க மியாதென விஞதல்:—அனையவென.

அனையவன்றன்னை யமலநெஞ்சினைநீயயர்வுறவந்ததென்னென்ன
வினையமந்திரியர்வினவலும்வேந்தன்விழித்திதுகேளுமென்றுரைப்பான்
றனையுறப்பீலிசுழற்றியிச்சித்தன்சொல்லிடமயங்கியிப்பரிமே
னினைவுறவேறிவேட்டையின்பொருட்டானீணெறிகடிதுறச்சென்றேன்.

(ப - ரை.) அனையவன்றன்னை = அவ்வரசனை, வினைய மந்திரியர் = அதிசூக்ஷ்ம மதியுடைய விநயமுற்ற அமைச்சர், அமலநெஞ்சினை நீ = தெளிந்த மதியையுடைய தேவரீர், அயர்வுறவந்ததென் என்ன = மயங்கும்படியாக நேர்ந்தது யாதோ வென்று, வினவலும் = கேட்டலும், வேந்தன் = அரசன், விழித்து = ஆச்சரியத்துடன் உன்மீலிதவிலோசனனுய், இது கேளுமென் றுரைப்பான் = இவ்வாச்சரியமான கதையைக் கேட்பீர்களாக வென்றுரைக்கத் தொடங்கினுன், துனையுற = அதிவிரைவில் மோகமாக, பீலிசுழற்றி = மயிற்ரேகையைப் பிரமணஞ்செய்து, இச்சித்தன் = இவ்விந்திரஜாலிகன், சொல்லிடமயங்கி நினைவுற = நல்லகுதிரை ஏறலாமென் றிவன்கூறிடப் பிராந்த சித்தனுகி, இப்பரிமேல் = இச்சைந்தவ அசுவத்தின்மீது, ஏறி = ஆரோகணித்து, வேட்டையின் பொருட்டால் = வேட்டையாட வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தால் ஒருவனுகவே, நீள்நெறிகடிதுறச் சென்றேன் = வெகுதூரம்வெகு வேகமாகச்சென்றனன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அரசனை மந்திரிமார்களும் புரவாசிகளாகிய சபையோர்களும் வேண்டி வினவுவாராயினர்; அப்போது நன்ருக வுணர்வுபெற்று விநயத்துடன் ஆதரவோடும் வினவுவோரை நோக்கிச் செவிசாய்த்தனன்; தேவரீர் இவ்வண்ண மிருந்ததைக் கண்ட யாங்கள் அத்தியந்தம் பெரிதாகுலமுற்ரேம், அபேத்தியமாயினும் மனம் அதனை மயலுணர்ச்சிகள் வெளிக்காரணம் யாதொன்றையும் விரும்பாமலே அச்சம் வாட்டம் முதலியவற்ருனே கலக்கிவிடுகின்றன; எப்போதும் உதார விருத்தங்களிலும் விவேகசர்ச்சைகளிலும் பரிசீலனை செய்தலாலே அதி சீதளமடைந்த நிர்மலமான தங்கள் மனது எங்ஙனம் மயல் பயமுதலியவற்றே மூழ்கியது ? ஆயின் எத்தகையமனம் மோகயோக்கியமாகும் எனின் ? துச்சமாகிய விடயங்களைப் பற்றுதலினுனே, அவை அவிழ்ந்தால் அவிர்ந்தால் அழிந்தால் அயர்ந்தால், அவிழ்தல் அவிர்தல் அழிதல் அயர்தல்போலவும் லோக

விவகார விருத்திகளில் மகாமோகத்தை யடைகின்றது, விவேகத்தினாலே பரிஷ்காரஞ் செய்யப்பெற்றுப் பெருமைவாய்ந்த மனமோ மயங்கிடாதாம். தங்களுடைய மனதோ தைரிய நன்மனதாயிற்றே! என்றுபசரிப்ப, உன்மீலிதவிலோசனனாகிச் சௌமிய வதனத்துடன் அரசன் விளங்கினன். ஹே எனது அன்பர்களே! சம்பரனது மாயையையுடைய வஞ்சகனான இந்திரஜாலக்காரன் ஈண்டு சொற்பகாலத்திற் காட்டிய எனது இவ்வெனது ஆச்சரியமான கதையைக்கூறக் கேட்பீர்களாக! இம்மாய வித்தைகாரன் இங்கே இன்று சுழற்றிய தேஜசோ டோங்கியொளிரும் சஞ்சல மயிற்ரேகையை யான் கண்டு முன்னேநிற்கு மிக்குதிரையின் மீதேறி யொருவனாகவே மயங்கிய மனத்தனாய் வேட்டையாட வேண்டுமென்று அதிவேகத்துடன் சென்றனன்.

(ச) அமல நெஞ்சினை நீ = நிர்மலமான போதமுள்ள நீ, அபருறவந்தது = பிரமைகளின் மூழ்கிமயங்கும்படி வந்தகாரணம், வினவலும் = ஆதரத்தோடு கேட்கவும், இது = இவ்வாச்சரியமான கதையை, நினைவுற = பிராந்த சித்தனாய், நீணெறி = அதிதூரம்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) அதன் பின்னடந்தவற்றைக் கூறத்தொடங்கல்:—அறிவென.

அறிவறுமனத்தாலயர்வுறுபோகத்தறிவிலார்மருண்டுபோவதுபோற்
செறிநெடுந்தூரம்பரியினாற்சென்றுதீயினாலியாவையும்வெந்து
பொறியெழும்பாலைவனத்திலேபுகுந்துபுரவியுமியானுமெய்வருந்தி
யெறிசுடர்மேற்பாலெய்துறுமளவுமிடருறமயங்கிநெஞ்சிளைத்தேன்.

(ப-ரை) அறிவறுமனத்தால் = விவேகமில்லாத சித்தத்தினாலே, அயர்வுறுபோகத்து = மயங்கும்படியான போகங்களில், அறிவிலார் = ஜடமூடர், மருண்டுபோவதுபோல் = மயக்கமுற்றவதிப்படுவதேபோல, செறிநெடுந்தூரம் = பொருந்தா நின்றவெகுதூரம், பரியினால் = அதிவேக அசுவமிதனால், சென்று = போய், தீயினாலியாவையும் வெந்து = அக்கினியினாலே எல்லாம் தக்தமாகி, பொறியெழும் பாலைவனத்திலே = அக்கினிகணம் கிளம்பும்படியான வெம்பிய பாலைவனத்தில், புகுந்து = பிரவேசித்து, புரவியும் யானும் மெய்வருந்தி = குதிரையும் யானும் சரீரம் களைத்துப்போய், எறிசுடர் = கிரணங்களை வீசும் சூரியன், மேற்பால் எய்துறும் அளவும் = மேற்குத்திசையிற் செல்லும்பரியந்தம், இடர் உறமயங்கி நெஞ்சிளைத்தேன் = துன்பம்பொருந்த மயக்கமுற்று மனங்கன்றினேன்.

(ஸ்ரீ-வீர.) அவ்வாயுவேக அசுவத்தானே வெகுதூரம் கொண்டு செல்லப்பட்டேன், தோற்றமாத்திரரமணீயமாயமாய விடயசமுதாயங்களின் போகப்பயிற்சியினானே ஜடமாகிய மனத்தினாலே அஞ்ஞன் இழுக்கப்படுவதுபோலும் இழுக்கப்பட்டேன், விடயசம்பந்தமான சுகானுபவ விருத்தியானே ஜடனாகி, அதனினும் அன்னிய புருடார்த்தம் அறியாதவனாகி, அதனானே அநாத்மாக்களை யகமென்றறிந்தவனாகி, பசுவைப்போல இலௌகிகப் பிரஞ்ஞையு மற்றவனாகி, இருக்கும் மூர்க்கன்றன் மனத்தானே யலமரல்போலும் அலமந்தேகினேன்- பின்னொரு பெருங்காட்டையடைந்தேன், அக்காடானது, ஒன்றையும் பற்றாதயதிகளின் மனம்போலும் நிர்விடயமாய் மங்கையர் தம்மனம்போல அற்பமாயும் விடமமாயும், பிரளயத்தினாலே பஸ்மம் பண்ணப்பட்ட பிரஹ்மாண்டம்போலும் அதிபயங்கரமாயும், பக்ஷியேனும் விருக்ஷமேனும்நீரேனும் இல்லாததாயும், மகத்தாயும்; மகத்தாய பனியினாலே மூடப்பட்டுப் பொறுக்கமுடியாத குளிர்ச்சியாயும், ஜனசம்சர்க்கங் காணாததாயும் திருணபல்லவங்கள் என்றுமுண்டாக்காததாயும், புலப்பட்ட இத்தகைய அரண்யத்தை யடைவுற்று என்மதி அதிகேதத்தை யடைந்தது; இத்தகைய

பெருங்காட்டை யடைவுற்ற யானுங்குதிரையுமடைந்த துயரமெவ்வளவென்பது ! அக்காற் சூரிய அஸ்தமய சமயமாயது, பெருங்குளிரானது படுத்தியபாடு இன்னபடியென்று சொல்லவும் படுமோ !

(ச.) அறிவறும் = ஜடமானதன் மனத்தால், போகத்து = போகாப்யாசவசத்து, எறிசுடர், சூரியன்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மேலும் பட்டபாட்டை யேபகர்தல்:—குடும்பவென.

குடும்பபாரத்தைவிவேகிகள்கடக்குங்கொள்கைபோற்பாலையைக்கடந்து
நெடும்பணாநாவற்கடம்பெலுமிச்சநிறைந்துபுட்குரலினுனிரம்பி
யிடும்பைதீர்சோலை யெய்தலுமாங்கோரிளங்கொடிபிணித்ததென்கழுத்திற்
கடும்பரியென்னைவிட்டகன்றதுகங்கைகலந்தவர்பாவமேயென்ன.

(ப - ரை.) குடும்பபாரத்தை = சம்சாரபாரத்தை, விவேகிகள் = ஆத்மாநாத்மவிவேகியர், கடக்குங் கொள்கைபோல் = தாண்டுந்தன்மைபோல, பாலையைக்கடந்து= அப்பாலை வனத்தைத்தாண்டி, நெடும்பணாநாவல்கடம்பு எலுமிச்சம் நிறைந்து=நீண்ட சாகோப சாகைகள் பரப்பியஜம்பு கதம்பஜம் பீராதி நெருங்கிவித்தரித்தோங்கி, புட்குரலினுல் நிரம்பி = பக்ஷிகளினது ஆரவாரங்களான் ஆகுலமிகுத்து, இடும்பைதீர்சோலை= துயரைத்துடைக்கும் குளிர்ந்த சோலையை, எய்தலும் = அடைதலும், ஆங்கோர் இளங்கொடி = அவ்விடத்தில் ஒரு இளையசாகை பிணித்ததென் கழுத்தில் = எனதுகண்டத்திற் சுற்றிக்கொண்டது, கங்கைகலந்தவர் பாவமேயென்ன = ஸ்ரீ கங்கையில் ஸ்நாநம் செய்தவரது பாதகங்கள்போல அக்கால், கடும்பரியென்னை விட்டகன்றது = அதிவேகக் குதிரை என்னைத் தனியே விட்டுவிட்டுச் சென்றது.

(ஸ்ரீ - வீர) அப்பாலை வனத்தை யநேகங்கஷ்டங்களையுந் துன்பங்களையு மடைந்து, மத்திய சூனியவிஸ்தார ஆகிருதியோடுகூடிய சம்சாரத்தை விவேகிகள் கடப்பதேபோல் யான் கடந்தேன். கடந்துபுகுந்த சோலையானது சம்புகதம்பசாதி அநேக விருக்ஷங்கணிறைந்து இருண்டு குளிர்ந்து நெறிச்செல்பவர்க்கு நீண்ட உறவினர்போலக் கலகலவெனச் சப்தித்துக்கொண் டிருக்கும் பறவைகள் நிறைந்து விளங்கின. யான் அத்தகைய எலுமிச்சந் தோப்பையடைந்தது, கடல்கள் எல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து பொங்கும்போது ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு வீற்றிருந்தருளும் விருக்ஷசிரேஷ்டமான ஆலந்தருவை ஸ்ரீ மார்க்கண்டேயமுனிவர் அடைந்ததேபோலு மிருந்தது. தாபத்தாற் றப்தமான பர்வதத்தினுலே மேகமண்டலம் பற்றப்பெற்றதேபோலப் பெருங்கொம்பிற் பின்னிக்கொண் டிருக்கும் நீலக்கொடி யென்னுல் அசுவபரித்தியாகப் பொருட்டுப் பிடித்துக் கொள்ளப்பட்டது. (பெரியோர் கூறியிருத்தல் பற்றிலதையைச் சாகையென்றது) ஸ்ரீ கங்கையைப் பற்றிக் கொண்டவன் பானின்றும் துஷ்கிருதத் தொகுதிகளெல்லாம் ஓடிவிடுவதேபோல யான் அக்கொடியைப் பற்றிக்கொண்டவுடனே அக்குதிரையானது என்னைவிட்டோடி விட்டது. “ கடவுட்கங்கை நதிப்படி வான்செல்ல வொருவன் கருதுமுனம் இடர்கூர்பாவமவனை யொழிந்துயாண்டு செலுவோமெனக் கருதும் ” என்பது ஸ்ரீகாசிகாண்டம்.

(ச.) குடும்பபாரத்தை = சம்சாரத்தை, பாவம் = பாதகசமூகம். அற்பஜலத்தொடு சொற்பதருத்தலஞ் சாங்கலம் மூலம்,

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அன்றிரவிற்பட்ட வருந்துயரைக் கூறல்:—கழுத்தென.

கழுத்துறுகொடியாலூசல்போற்றூங்கிக்காவுறைதென்றலாற்குளிர்ந்து
முழுத்திறமோகத்தழுந்திநெஞ்சயர்ந்தேன்முழுக்குநற்பூசனைநியமம்
விழுத்தகுநல்லூணின்றியேநிசியாம்வீண்பொழுதணையவப்பொழுதிற்
பழுத்தவல்லிருளுந்துன்பமுங்குளிரும்பல்லறையோசையுந்துணையாய். ()

(ப - ரை.) கழுத்துறு கொடியால் — கண்டத்திற் பற்றிக்கொண்ட லதையினால், ஊசல்போல் தூங்கி = ஊஞ்சலைப்போலத் தொங்கி யாடிக்கொண்டு, காவுறை தென்றலாற் குளிர்ந்து = அச்சோலையில் வீசும் தென்றற்காற்றினாலே சீதளத்தையடைந்து, முழுத்திற மோகத்தழுந்தி = அத்தியந்தம் பெருமயக்கத்தில் அமிழ்ந்து, நெஞ்சயர்ந்தேன் = மனமழுங்கினேன், முழுக்கு நற்பூசனை நியமம் = ஸ்நாநம் நல்லதேவார்ச்சனை முதலிய நியமங்களைச் செய்யாமலும், நல்லூணின்றியே = இராஜபோஜனஞ் செய்யாமலும், நிசியாம் வீண்பொழுதணைய = இரவாகிய வீண்காலம்வந்துற, அப்பொழுதில் = அக்காலத்தில், பழுத்தவல்லிருளும் = காடாந்தகாரமும், துன்பமும் குளிரும் பல் அறையோசையும் துணையாய் = துயரமும் சீதளமும் தந்தபந்திகளின் டங்காரமும் சகாயமாயிருந்தேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) நீண்மார்க்கத்தைக் கடந்துவந்ததனாலே நெடுந்துயர் எய்தியுள்ளயான் ஆண்டு வெகுநேரம் இளைப்பாறிக்கொண் டிருந்தேன், ஆண்டு மோகத்தின்கண் மூழ்கிக் கிடக்கும் எனக்கு அவ்விரவானது கற்பசமமாகச் சென்றது, ஸ்நாநசந்திகளு மில்லை அருச்சனை யாதிகளுமில்லை அக்காற்போஜனமுமில்லை, ஆபத்துக்களின் பாரம் நிறைந்து ஆபத்துடைய ஜனங்களுக்குள் முதன்மையாக இருந்த எனக்கு அந்த இரவானது கேவலம் வீணாகவே சென்றது, வேதாளங்களினுடைய சிங்காநாதங்கள் ஓய்ந்து கழுதுகண் படுக்கும்பா நாள் வந்ததும் அத்தீர்க்காரண்யத்தில், சீதளத்தினாலே வருத்தப்பட்ட எனது தந்தபந்திகளின் டங்காரங்களும் சீத்காரங்களும், அவற்றினோடு இருட்கூட்டங்களும் ஒருங்குசேர்ந்து அதிதீர்க்கமான அவ்விரவானது கழிந்துகொண்டிருந்தது: சகிக்கமுடியாததான சீதபீடிதங்களாகிய பிராணிகளின் தந்தபந்திகளின் அடிகளாம் டங்கார சீத்காரங்களானே, சீதத்திலுமிருட்டினும் மோகத்திலும் பற்கடகடவிலும் மூழ்கிக் கிடக்கும் என்னையேபார்த்துச் சிரித்துக்கொண் டிருந்ததுபோ விருந்த பூர்வதிசையை, கட்குடித்தவன் கதுவிய கண்ணருணங் கடுப்பயான்கண்டனன். அவ்விரவு முழுதும் சிறிதும் நித்திரையே கிடையாது, சிறிதும் தைரியமில்லாமலே கஷ்டத்துடன் இலைகளோடு சேர்ந்தசைந்து கொண்டே யிருந்தேன், அச்சார்வரியானது கடக்கமுடியாத அதிநீட்சிபெற்று விட்டதாற் கடப்பது அதிகஷ்டமா யிருந்தது.

(ச.) நிசி = கற்பசமமான இராத்திரி, துன்பமும் = மிருகபக்ஷி சப்தங்களாற் றுன்பமும். மூலம்: ஶ்வாபதாம் துரிதிஷ்டத: = துஷ்டப்பிராணிகளின்முன்னிலையில் இருந்த இதுவே தருவினின்றும் கீழிறங்காமைக்குக் காரணமா மென்றுணர்க. வேட்டையின் மிகுந்த ஆபத்தையுடைய ஜந்துசுவாபத், ஆறும்வேற்றுமை, சுவாபதாம்,

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பின் விடியற்றோன்றலும் பகலில் வருந்தியது பற்றிப் பகரல்:—மனவென.

மனத்திருளகற்றுமறிவுபோலகந்தவல்லிருளிரவிவந்தகற்றப்
புனைத்துறுகொடியையறுத்தவணிறங்கிப்பொழில்புகுந்தொருவரைக்காணேன்
கனத்ததோர்பகலிலெட்டிலொன்றுனகடிகையங்ககன்றதற்பின்ன
ரினத்தலாளொருத்திதன்னைமுன்னெதிர்ந்தேனிரவினைமதியெதிர்ந்தன்ன. (12)

x ஒலிச்சிறப்பு.
† இரவு.

இந்தன் கதை.

(ப - ரை.) மனத்திருளகற்று மறிவுபோல் = இருதய அந்தகாரத்தை நீக்கும் எழி லுணர்வுபோலும், அந்தவல்லிருள் = அக்கொடிய பூதாந்தகாரத்தை, இரவிவந்தகற்ற= சூரியன்வந்து நீக்க, புனைத்துறு கொடியை = வேய்ந்திருந்தலதையை, அறுத்து = சேதித்து, அவணிறங்கி = அவ்விடத்தில் இழிந்து, பொழில்புகுந்து = சோலையிற் பிர வேசித்து, ஒருவரைக்காணேன் = ஒரு பிராணியையும் சந்தித்திலேன், கனத்ததோர் பகலில் = பெருத்ததானதினத்தில், எட்டி லொன்றுனகடிகை = அஷ்டபாககாலம், அங்கு அகன்றதற்பின்னர் = அவண் நீங்கியபின்பு, இனத்தலாள் ஒருத்தி தன்னை = தாழ்ந்தசாதியானமங்கை யொருத்தியை, # முன்னெதிர்ந்தேன் இரவினைமதி யெதிர்ந் தன்ன — சந்திரன் இருண்ட இரவைச்சந்தித்ததேபோல யான் அவளைச் சந்தித்தேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அருணன் ரேன்றியக்ஷணத்தில், அஞ்ஞானர்க்குஞானங் கிடைத்ததே போலும் தரித்திரனுக்குத் தங்கக்கட்டி கிடைத்ததேபோலும், கீழ்த்திசையில் ஐராவத மெனப் பெயரியதிக்கஜத்தின் மேற்பாகத்தில் ஆரோகணித்தெதிரே ஆகாயத்தில் அருக் கன் வருவதையான் கண்டேன். பின் அந்தவிஸ்தாரமாய ஜங்கலஸ்தலத்தைச் சுற்றிப் காடு பார்க்க முயன்றேன், அந்த ஜீர்ணமான மகாவனத்தில் ஒருபிராணியுமே காணப்பெற வில்லை; மூர்க்கதேகத்துள்ள இருதயத்தில் குணலேசமும் காணப்பெருததே போலும் சிறிதும் பயமற்றனவாய, கேவலம் நிஷ்பலவன கண்டப் பிரமணத்தானே ஜாதிக்குரிய பறவை. சஞ்சல முடையனவாய் பறவைகள்சிசிகூசி என்னும் வசனங்களைச் சப்தித்துக்கொண்டு விளையாடித் திரிவதைக் கண்டேன். சிசீ = சப்தானுகரணம். திவசநாயகன் முப்பது பாகமுடைய ஆகாயத்தில் எட்டுப்பாகதேசம் வந்தபின், அதாவது 8 நாழிகையானபின், அங்கு சுற்றிக்கொண்டு திரியும் ஒரு கன்னிகையையான் கண்டேன்.

(ச.) ஒருத்தி ... பதினறுவயசுப் பெண்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) நீச கன்னிகையைச் சந்தித்தன்ன பிரத்தலும் அவள் கொ டாமையும்:—கருவென,

கருகியநிறமுங்கருநிறத்துகிலுங்கைத்தலத்தன்னமுமாகி
யருகுவந்துறலும்பசிப்பிணியாற்றுதவளைநானன்னமேயன்னந்
தருதியென்றிரந்தேன்பசியினலெவர்க்குந்தாழ்வுவந்துறுமெனல்கண்டேன்
வருதவஞ்செயாதோர்விரும்பியபொருட்போன்மற்றவளளித்திலளன்னம். (13)

(ப - ரை.) கருகியநிறமும் = கறுப்புவன்னமும், கருநிறத்துகிலும் — கறுப்பான அழுக்குப்புடவையும், உடையவளாய், கைத்தலத் தன்னமுமாகி=கரத்திற்கஞ்சிப்பானை யைத் தாங்கினவளாய், அருகுவந்துறலும் = அம்மடந்தை சமீபத்தில் வந்தெய்தலும், பசிப்பிணியாற்றுது = பசிநோய் பொறுக்க முடியாமல், அவளைநான் = அக்குமரியை யான், அன்னமே = அன்னப்பேடு போன்றவளே! அன்னந்தருதி யென்றிரந்தேன் = சிறிதுசோறு கொடுவென்று யாசித்தேன், பசியினல் எவர்க்குந்தாழ்வு வந்து உறுமெ னல் கண்டேன் = க்ஷுத்பாதையினலே எத்தகையவர்கட்கும் கட்டம்வந்து கிட்டு மென்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டேன், # வருதவஞ்செயாதோர் விரும்பியபொருட் போல் = லாபத்தை யுத்தேசித்து சகாமியதவம் செய்யாதவர் இச்சித்த போக்கியம் போல், மற்றவள் = தாழ்ந்த அந்தக்கறுப்பி, அளித்திலள் அன்னம் = அன்னஞ் சிறி துந்தந்திலள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அக்கன்னிகை கரத்திற்கஞ்சிப் பானையைத் தாங்கி ஒய்யாரமாய் வரு தலை, ஜகன்மோகினி வேடந்தரித்து இனிய அமுதகும்பம் தாங்கிவரும் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு

(ச.) ஏகி = நிழல்போற் சென்று.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அன்னமுண்டிளைப்பாறியபின் னருந்தாதைபாற் கொண்டேகல்:—நல்கியென.

நல்கியபாதியன்னமுமருந்திநாவலின்கனிச்சுவைபருகி
யொல்கியதுயர்போயிருத்தலும்புறத்திலுலாவுநல்லுயிரெனவென்னைப்
புல்கியகரத்தாற்பற்றினள்பிதாமுன்போயினள்யாதனாசரீர
மல்கியபயஞ்செய்நரகிலேகொடுபோய்மறுக்கமேசெய்யுமாறென்ன. (15)

(ப - ரை.) நல்கிய பாதியன்னமும் அருந்தி = அவள் அன்புடன் அளித்தபாதியன்னத்தையும் புசித்து, நாவலின் கனிச்சுவைபருகி = ஜம்பூபலங்களின் ரசத்தைமாந்தி, ஒல்கியதுயர்போ யிருத்தலும் = பொருந்துறு துன்பம்போ யிளைப்பாறி யிருந்தபோது, புறத்திலுலாவு நல்லுயிரென = பாகியத்திற் சுற்றுகின்ற இனிய பிராணனைப் போல, என்னைப் புல்கியகரத்தாற் பற்றினள் = என்னை அநாசாரம் பொருந்திய கையினாலே பிடித்துக்கொண்டு, பிதாமுன் போயினள் = அவள் தந்தையின் முன்பாகப் போய்ச் சேர்ந்தனள், யாதனாசரீரமல்கிய பயஞ்செய் நரகிலே கொடுபோய் = துயரஞ்செய்யும் பொருட்டு யாதனாசரீரங் கொடுத்து நெருங்கிய அச்சத்தை மிகவும் உண்டாக்கும் நரகத்திற் கொண்டு போய்ப்போட்டு, மறுக்கமே செய்யுமா றென்ன = வெந்துயர் தந்துழற்றுவதேபோலு மிருந்தது.

(ஸ்ரீ - வீர.) அந்தச் சபாலயமாகிய புக்கசவீட்டுப் பக்கண அன்னத்தை யின்பமாய்ப் புசித்தேன் பின், நாவற்பழரசத்தை நன்றாய்க் குடித்தேன் மோகநீங்கிய சித்தமுடையவனாகி அங்கேயே சிறிதுநேரம் இளைப்பாறினேன். வெளியில் நின்ற பிராணனைப்போலக் கையினாலே பற்றிச் சூரியனை மேகமறைத்ததேபோல மேகமெனக்கறுத்த அம்மங்கை மறைத் தென்னைக் கொண்டுபோனாள். அவலக்ஷணமான ஆகிருதியனும், அநாசாரம் நிறைந்தவனும், அதிபயங்கரத்தைத் தருபவனும், மிகப்பருத்தவனும் ஆகிய தந்தையின் முன்பாக, யாதனை செய்யும் பொருட்டு நரகத்திற் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதேபோலச் சேர்த்தனள்.

(ச.) உயிரென = பிராணனைப்போல்,

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தந்தை சம்மதித்து மணமகனைச் சேரிக்கழைத்துச் செல்லுதல்:—நண்பென.

நண்புறுமிவனென்னாயகனாக நல்கெனத்தாதையும் பொருந்திப்
பண்புறவிருவர் தமையும் வேதாள பந்தனவனத் தினின்றகன்று
கண்புகத்தோன்றுங் காலதூதரைப்போற் கருநிறத்தவன் கொடுபோகி
யுண்புலால்வீசுஞ் சேரியிலடைந்தா னெருப்படு மணஞ்செய்வானுன்னி.

(ப - ரை.) நண்புறும் இவன் என் நாயகன் ஆக நல்கு என = நேசத்தோடுற்ற இம்மன்னவனை எனது மணாளனாக மணஞ்செய்து வைப்பாயாக வென்று அவள் வேண்டத் தாதையும் பொருந்தி = தந்தையுமிசைந்து, பண்புற இருவர்தமையும் = அன்போடுங்கூட அவ்விரண்டு பேரையும், வேதாளபந்தன வனத்தினின்றகன்று = வேதாள பந்தனமென்னும் அவ்வனத்தினின்றும் புறப்பட்டு, கண்புகத்தோன்றும் காலதூதரைப்போல் = விழிப்புலனுக் கெதிரே புலப்படும் யமகிங்கரரைப்போலும், கருநிறத்தவன் = கறுப்பு வண்ணத்தவன், கொடுபோகி = கொண்டுபோய், உண்புலால் வீசும் = உண்ணு

நின்ற புலால்நாற்றம் வீசும், சேரியில் அடைந்தான் = சேரியிற் சேர்ந்தான், ஒருப்படும் = ஒருமைப்பட்டு வாழும், மணம் செய்வான் உன்னி = விவாகஞ் செய்யும் பொருட்டு உத்தேசித்து.

(ஸ்ரீ - வீர.) என்னை யழைத்துக்கொண்டு சென்ற அப்பெண் தன்னுடைய இஷ்ட அருத்தத்தை அம்மாதங்கன் காதுக்குள் ஆண்வண்டின் பக்கஞ்சென்று தொனிசெய்யும் பெண்வண்டுக் குஞ்சுபோலும் மெதுவாயோதினள்; (மாதங்கன் சண்டாளன்) ஹே தந்தையே ! இவனை யெனக்குக் கணவனாகத் தங்கட்கிட்ட மிருந்தால் விவாகஞ்செய்து தருவீர்களாக; என்றனள், அதைக்கேட்ட அவனும் அவ்வாறே செய்கின்றேன் என்று கூறிப் பொழுதுபோய்மாலையில் யமன் கிங்கரர்களை விடுவதேபோல எரிநின்றும் எருதுகளை யவிழ்த்து விட்டனன். பனிமேகங்களென்னும் சந்தியாப்ரங்கள் கபிலமாக வியாபித்துறத் திக்குகள் உத்தூளிதமேனி யுற்றதுபோ லாகத்திராந்தத்தில் யாங்கள் வேதாளங்கட்கு வாசஸ்தானமாகிய அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டோம். ஒரு மயானத்தினின்றும் மற்றொருபெரிய மயானத்திற்கு வேதாளங்கள் செல்வதுபோல அதிவிரைவில் அம்மாலைப்போதில், அந்நீள்வனம் விட்டு புற்கசன் ஆலயமாய பக்கண மடைந்தோம். ஒத்தமணஞ்செய்ய உன்னிக்கொண்டேயடைந்தான், (16)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பறையர்சேரியை வருணித்தலும் விவாகஞ் செய்யத் தொடங்கலும்:—வானரவென.

வானரம் புரவிகுக்குடங் காகம்வராக மென்பனவரிந் தெடுப்ப
வூனரம்புணங்கப் பறவைவீழ்ந் தலைப்பவுலவிய சிறுவர்கைத் தசையி
லீனவியிரைப்ப வுதிரமுமென்பு மெல்லையில் சேரியிலெய்திக்
கானரம்பைகளே நாட்டியகுடிலிற் கடிமணந் தொடங்கினர் களிப்பால்.()

(ப - ரை.) வானரம் புரவி குக்குடம் காகம் வராகம் = கபி அசுவம் கோழிவாயசம் பன்றி, என்பன வரிந்தெடுப்ப = என்னும் ஜந்துக்களின் றசையைப்பிரித் தொருபுரமெடுப்ப, ஊனரம்புணங்க = காயும்பொருட்டு நரம்புகளிற் கோர்த்துக் கட்டிய தோரணங்களில், பறவை வீழ்ந்தலைப்ப = பருந்து முதலியவை யடித்தலைத்துக் கொண்டிருப்ப, உலவிய = விளையாடித்திரியும், சிறுவர் கைத்தசையில் = பாலர்கரத்தில் வைத்திருக்கும் மாம்சத்துண்டத்தில், ஈனவீயிரைப்ப = தாழ்ந்த வீக்கணங்கள் சப்தமிட, உதிரமும் என்பும் எல்லையில் சேரியிலெய்தி = இரக்தமும் எலும்பும் அளவற்றுமலியும் அந்நீசச்சேரியை யடைந்து, கானரம்பைகளே நாட்டியகுடிலில் = காட்டுவாழைகளே நாட்டிய குடிசைகளில், கடிமணந் தொடங்கினர் களிப்பால் = சந்தோஷத்துடன் விவாகஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனர்,

(ஸ்ரீ - வீர) அச்சேரியில் வராக அசுவகபிகுக்குட வாயசங்களைக் கத்தரித்து நானாவிதமாகத் துண்டித்துக்கொண்டு ஒருபக்கமிருந்தனர். மற்றுஞ் சிலபாகங்களில் இரத்தமானது சிந்தி ஈக்கணங்கள் மொய்த்துச் சத்தித்துக்கொண் டிருந்தன. காயவைத்துச் சரக்காக்கற் பொருட்டு நரம்புகளிற் கோர்த்துப் பரப்பிய மாம்சதுண்டங்க ணிறைந்த மாலைகள்காயும் வீட்டுவாசல்களில் பருந்து முதலியவை வீழ்ந்தலைத்துக் கொண்டிருந்தன. காரியப்பொருட்டுக் காயவைத்திருக்கும் நரம்புஜாலங்களில் எனினும் அமையும். வீட்டுக் கொல்லைகளிலிருக்கு மீஜம் பீரகண்டங்கட்கு நேராகச் சுற்றிச்சுற்றிப்பறவைகள் தொனிசெய்து கொண்டிருந்தன, பாலஹஸ்தத்திலுள்ள தசைப்பிண்டத்தின் மொய்த்த வீக்கூட்டச்சப்தம் பலபக்கம் ஒலித்தது. இத்தகைய சேரியிலுள்ள எனதுபுதியமாமனார்

T. கோவிந்தன்

வீட்டில் அதிக உதாரசம்பிரம உற்சாக அதிசயத்துடனே விரிக்கப்பெற்ற நீண்ட கன்றவாழையிலை யாசனத்தின்மேல் யான் உட்கார்ந் திளைப்பாறினேன்.

(ச.) கானரம்பைகளே நாட்டிய = வனத்துள்ள கதலியிலைகளாற்ருபித்த.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) மாமியார் முதலாயினோர் மருகனை மெச்சி விவாகஞ் செய்தல்:—மலினவென.

மலினவூன் றன்னுஞ் சிறுகணுனேக்கி மருகனல்ல லவனென மகிழ்ந்தாள்
கலியினுங்கறுத்த கூன்கிழமாமி கடையர்மற்றி யாவருங்கூடி
யொலிபடுபறைகண் முழக்கினர்மதுவு மூன்களுஞ் சமைத்தனரவளை
நலிதருபாவம் யாதனுசரீர நல்குமாறெனவவனளித்தான்.

(ப.ரை.) மலினவூன் றன்னும் சிறுகணுல் நோக்கி = மலினமாமிசம் மன்னும் சிறிய விழிகளால் நன்ருகப்பார்த்து, மருகன் நல்லவன் எனமகிழ்ந்தாள் = மருமகன் நம் மகளுக்கேற்ற மன்மதன் என்று சந்தோஷித்தாள், கலியினுங் கறுத்த கூன்கிழமாமி = கலிபுருடனைப் பார்க்கினும் மிகவுங்கறுத்து விற்போல் வளைந்த கிழட்டுமாமியார், கடையர் மற்றியாவருங்கூடி = அவர்தம் முறவினராகிய நீசர்யாவரு மொருங்குகூடி, ஒலிபடு பறைகள் முழக்கினர் = சப்திக்கும்படி தம்பட்டம் முதலவற்றைக் கொட்டினர், மதுவும் ஊன்களும் சமைத்தனர் = கட்சேகரித்து மாமிசம் பலவகையட்டனர், அவளை = அக்கன்னிகையை, நலிதருபாவம் = துயரீயும் அதருமம், யாதனுசரீரம் = துயரருந்துந் தேகத்தை, நல்குமாறென = கொடுப்பதேபோல, அவன் அளித்தான் = அம்மாமன் நல்லோரையிற் கன்னியாதானஞ் செய்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எனது மாமியாராகிய கேகராக்ஷியினுல் இரக்தமயமானசிறுகண்களாற் பார்க்கப் பெற்றவனுகி இம்மருமகன் மிகவும் நன்ருக இருக்கின்ருன் எனச் சன்மானிக்கப்பெற்றேன், அவளும் தன் மகளுக்கேற்ற காளையெனக்கண்டு களித்தனள் மிகவும். அதிகமாகக் கூறுவானேன், மேகங்களின்றி யாகாயந்தெளிவாயிருப்ப நல்ல நக்ஷத்திரத்தில் நல்லதொருதினத்தில், அவ்வச்சண்டாள உற்சவ உசிதமத்தியமாம்சாதி சேகரிக்கும் பெருமுயற்சியோடுங்கூடி அச்சாதிக்கேற்ற சீர்சிறப்புகளாகிய வஸ்திர ஸ்ரீதனமீதன் முதலியவற்ரேடும் அம்மாமன் பயத்தைப் பயக்கும் அக்குமாரியை எனக்குக் கன்னியாதானஞ்செய்து கொடுத்தான், அக்கறுப்புருவத் தவனுன் அந்நற்கறுப்பியை யெனக்குத் தந்தது பாவமானது துயரின்பொருட்டு யாதனுசரீரங் கொடுத்ததுபோலு மிருந்தது. அந்த விவாக உற்சவத்தில் அந்நாய்க்கறிப்போர் எங்கும் அநேகவிதமான விசேஷ நாதங்களைச் செய்தனர், வாந்திவருமாறு கள்ளுகளையும் அன்ன சுவாதுரசமாகிய சுராவையும் கரும்பின் சாற்றுரசங்களையும் அளவுக்குமிஞ்சிக் குடித்துவிட்டு மிகவும் மதங்கொண்டு தம்பட்டங்களைக் கொட்டியும் கொம்புகளை யூதியும் குடமுழாமுழக்கியும் கூத்தாடியும், பெரிய பிரஹ்மஹத்தியாதி பாவக்கூட்டங்கள் நேரே நீசவுருவங்கொண்டு வந்து திரிவதுபோல விலாசவந்தர்களாகத் திரிந்தார்கள் அப்புலையர்கள். ஸ்ரீக்ஷீரசுவாமிகள் சுவாதுர சம்மதிரா வென்றுளார்கள்.

(ச.) மாமி, இவ்விடத்து வெகுவாகச் சொல்லியென்ன, சிலதினத்தின் பின்பு.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) கலியாணமுடிந்து சாந்தியாகிச் சந்ததி யுண்டாதல்:—கடியவென.

மயிற்கண்ணி.

கடியபாதகங்க ளுருவுகொண்டனைய கடையர் கல்யாணநாளேழின்
முடிதலுமவளோ டெண்மதிகழித்தேன் முகிண்முலை பூத்தவள்வாணுள்
கொடியதோர்விபத்துதருந்துயர்போலோர் குழந்தையை யளிக்கவக்குழந்தை
வடிவறவெந்தகட்டைபோனிறத்துவளர்ந்தது மூர்க்கர்தம்மனம்போல்.

(ப - ரை.) கடியபாதகங்கள் உருவுகொண்டனைய கடையர் = கொடிய பிரஹ்ம ஹத்தியாதி மகாபாதகங்கள் மநுடவடிவங்கொண்டு வந்தனபோன்ற நீசரது, கல்யாண நாள் எழில் முடிதலும் = விவாக உற்சவம் எழிரவில் முடிந்தபின், அவளோடு எண்மதி கழித்தேன் = அம்மங்கையோடு எட்டுமாதங்கள் செலுத்தினேன், முகிண்முலைபூத்து அவள் வாழ்நாள் = முகிள்போன்ற தனங்கள் வாய்ந்த அக்குமரி புஷ்பவதியாகி வாழும் போது, கொடியதோர் விபத்துதருந்துயர்போல் = மிகவுங் கொடிதாகிய ஒரு ஆபத்தானது துயரந் தருவதேபோல, ஓர் குழந்தையை யளிக்க = ஒருபெண் குழவியைப் பிரசவிக்க, அக்குழந்தை = அக்குழவியானது, வடிவற = அழகுசிறிது மில்லாமல், வெந்த கட்டைபோல் நிறத்து = வெந்தவித்த கொள்ளிபோல் மிகக்கறுத்து, வளர்ந்தது மூர்க்கர்தம் மனம்போல் = அம்மூர்க்க நீசரதுமனம் தூலித்து வளர்வதேபோல வளர்ந்தது.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஈண்டு வெகுவாகக் கூறியதாலென்னே, உற்சவசகித விவாகத்தானே சித்தமானது வயமாகி அதுமுதலாக ஆண்டுப்பின் புஷ்டபுற்கசன் ஆயினேன், சப்தராத்திரியுற்சவ ஈற்றிலிருந்து முறையே எட்டுமாதங்கள் சென்றபின்பு அவ்வெனது பார்யை புஷ்பவதி = ருதுமதி ரஜஸ்வலையாயினள், அதன்பின் கருத்தரித்தனள், விபத்தானது துக்கக்கிரியையைத் தருவதேபோலத் துயரந்தருங் கன்னியைப் பெற்றெடுத்தாள், அக்கன்யை மூர்க்க சிந்தையைப்போல மிகப்பருத்து விரைவில் வளர்ந்தனள்.

(ச.) ஆனுள் = பின்புகர்ப்பவதியானுள், குழந்தை = பெண்பிள்ளை, வளர்ந்தது = சீக்கிரம் பெருத்து விருத்தியடைந்தது.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சந்தான விருத்தியும் சரைவந்தெய்தலும் உரைத்தல்:— பின்னென.

பின்னர்மூவாண்டிற் பேதைமை யளிக்கும் பிறப்பென வொருமகப்பெற்று
ளன்னவண்மீட்டு மாசையிற்றேன்று மனர்த்தமே யென்னவோர் குழவி
தன்னையுமளித்தா ளிவரொடுநெடுநாட் டங்கினன் குடும்பபாரத்தி
னின்னலாலவர்தா பத்தினுல்வருந்து மிடும்பையாற் சரைத்ததென் யாக்கை.

(ப - ரை.) பின்னர் மூவாண்டில் = பெண்குழந்தையளித்து மூன்று வருடங் கழித்தபின், பேதைமையளிக்கும் பிறப்பென = அறியாமைதரும் ஜன்மமேபோல, ஒரு மகப்பெற்றுள் = ஒரு புத்திரனைப் பெற்றெடுத்தாள், அன்னவள் மீட்டும் ஆசையிற்றேன்றும் அனர்த்தமேயென்ன = அந்த எனதுமனைவி மறுபடியும் ஆசாபாசத்தினுலே தோற்றும் அநர்த்தமேபோல, ஓர் குழவிதன்னையு மளித்தாள் = ஒருகுழந்தையையும் பெற்றுள், இவரொடுநெடுநாள் = இக்குடும்பத்தொடும் நீள்காலம், தங்கினன் = வாழ்ந்தேன், குடும்பபாரத்தின் இன்னலால் = சம்சாரபாரத்தின் துக்கத்தால், அவர்தாபத்தினுல் = களத்திரசிந்தையினுல், வருந்தும் இடும்பையால் = மிகத்தபிக்கும் மதியுடன் அநேக கஷ்டங்களால், சரைத்ததென் யாக்கை = எனது சரீரமானது சராவஸ்தையை யடைந்தது,

(ஸ்ரீ - வீர.) மீண்டும் அம்மங்கை மூன்றுவருடங்கழித்து, தூர்ப்புத்தியானது ஆசையேயாய பந்தனஹேதுவான பாசத்தை யுண்டாக்கும் அனர்த்தத்தைத் தருவதேபோல அசோபன மைந்தனைத்தந்தனள். மீண்டும் ஒரு பெண்ணைப் பெற்றனள், பின்னரும் ஒருகுழந்தையைத் தந்தனள். யானொருபெரிய குடும்பியாகி அவ்வனத்திற் கிழப்புற்க சனுயினேன். பிரஹ்மஹத்தி செய்தவன் சிந்தாகுலத்தோடும், நரகசம்பந்த யாதனைகளை யனுபவிப்பதேபோல, யான் அவளோடுகூட அவ்விடத்தில் அநேகவருடங்களைக் கழித்தேன். சேற்றுக்குட்டையில் கிழ ஆமையானது கிடந்து நீள்காலம் புரண்டுழல்வதே போல அவ்வநாந்தரத்தில் சீதவாத ஆதபக் கிலேசங்களின் வசமாகி அவ்வவ் விருதுக்களில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டேன். குடும்பசிந்தையினாலே ஹதம்பண்ணப்பட்டதாய் மிக மிகவும் வெந்துகொண் டிருக்கும் மதியினாலே யான் மிகக்கஷ்டத்துடன் தொடங்கிய தொழில்க ணிறைந்த திசைகளை மிக மிகவும் ஜொலிப்பனவாகக் கண்டேன்.

(ச.) இன்னலால் = சீதவாத ஆதபக் கிலேசவசத்தால், அவர் தாபத்தினால் = களத்திரசிந்தையா லடிபட்டுப் புத்தி தபிப்பதனால், வருந்து மிடும்பையால் = அதிகட்டவாரம்பத்தால்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மழையின்றித் தூர்ப்பிக்ஷ முண்டாகிக் கிளைஞர் யாவரும் பிரிதல்:—வெம்பென.

வெம்புறு மூப்பான் மெலியுநாளந்த விந்தவெற் பருகுறுசாரற்
பைம்புயன் மறுத்து மண்ணினீர்சுண்டிப்பசியினு லுயிரெலாம்பதைப்பக்
கொம்பொடு கொடியும்புல்லும் வெந்தெங்குங் கோடையாற் பொடிபடவரலு
மெம்புதுக்கிளைஞ ரிறந்தவரநேக ரெங்கணு மேகின ரநேகர்.

(ப - ரை) வெம்புறு மூப்பான் = தாபங்களாற்றபிக்கும் ஜரையினாலே, மெலியு நாள் = வாடுங்காலத்தில், அந்த விந்தவெற்பு அருகுறுசாரல் = அவ்விந்தியாசலத் தருகேயிருக்கும் பொழில்களில், பைம்புயல் மறுத்து மண்ணில் நீர்சுண்டி = கார்மேகங்கள் பொழியாம லொழியவே பிருதிவியிற் சலமற்பமுமிலாது வறண்டு, பசியினால் உயிரெலாம் பதைப்ப = க்ஷுத்பாதையினாலே பிராணிகளெல்லாம் தமோற்ற மடைந்து தபிப்ப, கொம்பொடு கொடியும் புல்லும் வெந்து = சாகாபலலதை திருணாதியாவும் கருகி, எங்குங் கோடையால் பொடிபட வரலும் = மிகுந்த தாபத்தினாலே தூள்தூளாகப் போய்ப் பஞ்சமுண்டாதலும், எம்புதுக்கிளைஞர் = எனது நவீநஉறவினர், இறந்தவர் அநேகர் = பலபேர் உயிர்துறந்தனர், எங்கணும் ஏகினர் அநேகர் = பலபேர் பல இடங்கட்கும் ஓடிப்பிழைத்தனர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இங்ஙனங் காலங்கழிய ஆண்டு ஜரையினாலே ஜர்ஜரிதமாகிக் கிழ அவஸ்தையெய்த, பனியினால் மூடப்பட்ட புற்கூட்டம்போல மீசைதாடிக ளெல்லாம் வெளுத்து நிறைய; முகத்திலுற்ற ரோமங்களெல்லாம், திருணத்தினின்று முண்டாய அக்கினிச் சுவாலையானது சுவேதமா யிருப்பதேபோல வெள்ளியசிற முற்றன. அக்கால் அவ்விடத்தில் புன்முதலியவை யாவுங்காய்ந்து தீய்ந்து மகத்தாகிய பஞ்சமான துண்டாயது. அநவசரத்திற் றூர்ப்பிக்ஷமான துண்டாகி மாணமேற் பட்டதனால் அதிக்குரோதிகள் நிறைந்த அந்தச் சண்டாள மண்டலமானது குலைவுற்றலைந்தது. மேகமண்டலங்கள் சிறிதும் பெய்யாமையின் அகாலத்தில் மரணத்தினாலே பரலோககமனம் உறுமாறு பஞ்சம் உற்றது, சண்டாளஞ் சண்டாள மண்டலம் நிறைந்த விந்தியபர்வதத்தின் நீர்வளம் நிறைந்த பிரதேசமானது புல் அன்னத்தோடு புனல் இலையெல்லா மில்லாமல் வெம்பி

யலேவுற்றது. அங்கீசக்கூட்டம் விந்தியசச்சமென்னும் வேறுதேசத்தை நோக்கியோடியது மழைபொழியாமையினுலே என்கண்காணவே வெகுஜனம் மடிந்துபோயது வஸ்திரத்தினுலே வடிகட்டி யெடுத்ததேபோலச் சூக்குமத்தினும் அதிசூக்குமமாகிய தீக்கணங்களோடுகூடி வெம்பிய வாயுவானது வீசிக்கொண் டிருந்தது. அகாலத்திலுற்றது அவ்வதி பயங்கரமானபஞ்சம், அடக்கமுடியாததான வன அக்கினியானது ஆகாயமளாவி யெழுந்தது, அவ்வாரண்யம் முழுதும் ஒன்றுமில்லாமற் போயது, புல் கொடி கல் முதலியயாவுமே வெறுஞ்சாம்பலாய்ப் போயது. அப்போது, அவ்விடத்தில் அறைந்த வண்ணம் பாக்கியம் விபரீதமுற்றுத் தெய்வம் பிரதிகூலமாகத் திரும்பக் கஷ்டங்கள் வளர்ந்து விருத்தியானபோது, அகாலத்திலே அதிதீப்தமான பிரளயமான துண்டாகி யத்தியந்தம் பெருந்தாபத்தைத்தரும் அவ்வேளையில், சிலஜனங்கள் தங்கள் மனைவி மக்களோடும் உறவினரோடும் வெளிப்போந்து, விண்ணினின்றுஞ் சரற்காலத்தில் மேகங்கள் போல வேறுவேறு தேசங்கட்கு ஓடினர்கள்; தேக அவயவங்கள்போல விடக்கூடாதவர்களாய புத்திரதார பந்துக்களுடன்கூடி யங்கேயே சிலர் வெட்டுப்பட்டவனவிருக்ஷங்கள்போல அழிந்தனர் சிலர் மிகவுஞ் சொலித்தெரியாநின்ற அக்கினியில் விட்டில் பூச்சிகள்போல வீழ்ந்திறந்தனர், சிலர் படுகுழியில் மலையினின்றும் நழுவிய சிலைகள்போல வீழ்ந்து பதைத்தனர். சிலர் மூர்ச்சையடைந்து கிடந்தனர்.

(ச.) வெம்புறும் = பேராசையாலுதித்துச் சுடுஞ் சுவாலையால் வாடும், மெலியும் நாள் = இளைப்புறும்போது, நான் அஸ்திரஜீவியா யிருக்கும் காலத்தென்பது பொருள். பதைப்ப, அநவசரத்தின் மரணநிமித்தம் அதிமுயற்சியுற, வரலும் = பஞ்சம்வர, இறந்தவர் அநேகர் = காட்டக்கினியில் வீழ்ந்தும், கிணற்றில் வீழ்ந்தும், மூர்ச்சையடைந்தும், மடிந்தனர். பொருள்கள் க்ஷணிகமாயின (அற்பம்), தங்குதடையில்லாத தாவாநலமும் பெருங்கஷ்டமும் பெருகியது.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தான்செய்ததையும் தாலவிருக்ஷ நிழற்சென்று இளைப்பாறியதையும் கூறல்,—தனையென.

தனையரிலிருவர் தோள்களி லிருப்பத் தலையின்மீ தொருவனைத்தாங்கி
மனைவியோடேகி மெய்யெரி கொளுத்தமாய்வுறா தந்தநாடகன்றோர்
பனையடிநிழலின் மைந்தரையிறக்கிப் பதைப்பொரு சிறிதொழிந் திருந்தேன்
வினைநரகேறிப் பழவினையோடே மேவியவின்பம தென்ன.

(ப - ரை.) தனையரில் இருவர் = குழந்தைகளுள் இரண்டு, தோள்களிலிருப்ப = இரண்டு தோட்பக்கங்களிலு மிருந்துகொள்ள, தலையின்மீ தொருவனைத்தாங்கி = சிரத்தினிடத்தே யொருபையனைத் தூக்கிக்கொண்டு, மனைவியோடேகி = களத்திரத்தோடுஞ்சென்று, மெய்யெரிகொளுத்த = தேகத்தில் தாகமிகுதியும் வியாபிக்க, மாய்வுறாது = சாவுறாமல், அந்தநாடகன்று = அந்தத்தேசத் தெல்லைகடந்து, ஓர்பனையடி நிழலில் மைந்தரையிறக்கி = ஒரு பனைமரத்தினது சாயையில் குழந்தைகளைக் கீழேவிட்டு, பதைப்பு ஒருசிறிது ஒழிந்திருந்தேன் = அற்பநேரம் இளைப்பாறி யிருந்தேன், வினைநரகேறிப் பழவினையோடே மேவிய இன்பமதென்ன = பாபத்தானே ரௌரவத்தில் வீழ்ந்து வருந்தி வெளிப்போந்து நரகசேடபாவகருமத்தோடு மறுபிறப்புற்றடைந்துள்ள அற்பசுகம்போலும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) யானே மாமனார் முதலினோரை விட்டொழித்து, என்னோடுகூட வரச்சமர்த்தை யாயிராநின்ற களத்திரமாத்திரத்தை யழைத்துக்கொண்டு மிருந்த உபத்திர

வத்தோடு கூடிய அத்தேயத்தினின்றுங் கட்டப்பட்டு வெளியேறினேன். மனைவிமக்களோடும் அத்தேச எல்லைகடந்து ஆண்டு தால தருத்தலத்தில், நானுவிதமான பெரும் பெரும் அநர்த்தங்களை இறக்கிவிடுவதேபோல, தோள்களினின்றும் சுதர்களை இறக்கி விட்டேன். பின் ரௌரவத்தினின்றும் கிளம்பியவன் சிறிது இளைப்பாறியதேபோல நெடுநேரம் இளைப்பாறினேன்.

(ச.) நரகு = ரௌரவத்தினின்றும்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மனைவிகளைத்துத் துயில இளையவன் இடர்ப்படுத்தப் பொறுக்க முடியாது அக்கினி பாய்ந்ததைக் கூறி யரசன்கதையை யுபசங்கரித்தல்:— வளை—இட்டமென.

வளை தருமூப்பால் வழிவருந்துயரான் மைந்தர்க ளிருவரை யணைக்கக்
களைகொலோ துயிலோசாய்ந் தனள்மனைவி கண்டுளங்கரைந்து நானிருந்தே
னிளையவன்றுயிலா தென்மடியேறி யிருந்துநீர் சொரிதரவழுது
விளைபசியாற்றே னுதிரமூனும் வேண்டுமிப்போது தாவென்ன. (23)

இட்டமாமிளவலென் னெதிர்பதைப்ப வென்செயலேது மற்றுயிர்போய்க்
கட்டைபோலிருந்தேன் விடாதவனழுத கண்ணினீர் கண்டறக்கரைந்து
மட்டிவன்வாரா னென்றுயிர் விடுவான்வனக் கனல்வளர்த்ததில் வீழக்
கிட்டிநின்றுகைத் தேனிந்தவா சனத்தின்கீழ்வுற வீழ்வுறுமளவில். (24)

(ப - ரை.) வளைதருமூப்பால் = வியாபித்துள்ள கிழத்தன்மையானும், வழிவருந்துயரால் = வெகுதூரம் நடந்துவந்த துக்கத்தானும், மைந்தர்க ளிருவரையணைக்க = இருபாலகரை யணைத்ததும், களைகோலோ = ஆயாசமோ, துயிலோ = நித்திரையோ, சாய்ந்தனள் மனைவி = கீழேபடுத்தனள் சண்டாள கன்யை, கண்டுளம் கரைந்து யானிருந்தேன் = அதனைப்பார்த்து மனமுருகி யான் கவலைப்பட்டிருந்தேன், இளையவன்றுயிலாது என்மடியேறி யிருந்து = கடையனுகிய பிருச்சகன் என்னும் தநயன் தூங்காது எனதுமடிமீது ஏறிநின்றுகொண்டு, நீர்சொரிதர அழுது = கண்ணீர்பெருக ரோதனஞ் செய்து, விளைபசியாற்றேன் = உண்டாகாநின்றபசிபொறுக்க முடியவில்லை, உதிரமும் ஊனும் = இரக்தமும் மாமிசமும், வேண்டுமிப்போது தாவென்ன = உண்பதற்கு வேண்டும் இப்போதே தருதியென்றுகூறி, இட்டமாம் இளவல் என்னெதிர்பதைப்ப = மிகவும் பிரியனுன கடைக்குட்டி என் எதிரில் நின்றுகதித்துள்ள, என்செயலேது மற்று = யாதொரு உபாயமும் செய்யமுடியாதவனுய், உயிர்போய்க் கட்டைபோ லிருந்தேன் = உயிர்சென்று விட்டதேபோலக் காஷ்டம்போலிருந்தேன், விடாதவன் அழுத கண்ணின் நீர்கண்டு அறக்கரைந்து = ஓயாமல் அக்குழந்தை ரோதனஞ்செய்த விழிகளினீரைப்பார்த்து அத்தியந்தம் பரிதாபத்தை யடைந்து, மட்டிவன்வாரான் என்று = எவ்வளவுசொன்ன போதினும் இவன் அடங்கமாட்டான் கத்திச்சாவான் என்று, உயிர்விடுவான் = பிராணத்தியாகஞ் செய்துகொள்ளும் பொருட்டு, வனக்கனல் வளர்த்ததில் வீழ = காட்டக்கினியை யுண்டாக்கி அதன்கண் வீழும்பொருட்டு, கிட்டிநின்றுகைத்தேன் = அதனருகாமையினின்று குதிக்கும் முயற்சியைச் செய்தேன், இந்த ஆசனத்தின் கீழ்வுற வீழ்வுறும் அளவில் = இச்சிங்காதனத்தி னின்றும் பூமியிற் பதனமாதற்குரியவனும்போது.

(ஸ்ரீ - வீர.) பின் அச்சண்டாள கன்யை அத்தருத்தலத்தில் விசிராந்தியடைந்து, சீதளச்சாயையில் இருகுழந்தைகளை யினிதுற ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு நித்திரை

போயினுள். அத்தியந்தம் எங்களுக்குப் பிரியனும் கடைக்குழந்தையாயும் அறியாதவ ணும் தழுதழுத்த வசனமும் இனியவசனமும் உடையவனும் இராகின்ற பிருச்சகன் என்னும் குமரன் என்முன்பே நின்றுகொண்டு மிகவுந்தீனனுய் விழிகளில் நீரைப்பெருக் கியவனுய் என்னை நோக்கிக் கூறுவதாவது, ஓ அப்பா ! எனக்குச் சீக்கிரம் தின்ன மாமி சமும் குடிக்க இரக்தமும் கணத்திற் கொடுப்பாயாக, அந்தப்பாலகனுகிய என்றனயன் மீண்டுமீண்டும் இதனையே கூறிக்கொண்டு மரணுவஸ்தையை யடைந்தனன், பசியி னுலே கோவென்றலறி மீளவும் ஓலமிட்டான். அவனுடைய அந்தக் கஷ்டத்தைக் கண் ணுற்பார்த்துப் பொறுக்க முடியாத பெருங் கஷ்டத்தை யடைந்தனன், அத்திவிரமான ஆபத்தைச் சகிப்பதற்கு முடியாமல் மதிமுதலியவை ஹதமுடையவனுகி, அக்காலத்திற் குசிதபந்துவாகிய மரணத்தின் பொருட்டு உண்ணிச்சயத்தை யடைந்தேன். ஆண்டு கிடந்த காஷ்டங்களைக் கொணர்ந்து பெருஞ்சிதையை யடுக்கியுண்டாக்கினேன், அச்சி தையானது சடசடவெனச் சப்தித்துக்கொண்டு என்னுடைய இஷ்டம்போல ஓங்கி யெரிந்தது. அச்சிதையின் கண்ணே யென்னை வீழ்த்தும்பொருட்டு வேகமாகக் குதிக்க முயன்ற அளவில், அரசனுகியயான் இச்சிங்காதனத்தினின்றும் மிகச் சலிதனுய்க் கீழ் விழப்போனேன்.

(ச.) என்ன = என்று மாறிமாறிக் ~~கேழ்க்க~~, கேட்க, என்செயலேதுமற்று = துக்க மிகுதியால் அடிபட்ட மனதுடைய என்னுற்றீவிரமான அவ்வாபத்தை நீக்குதற்குச்சக்தி யின்றி, உயிர்போய் = மூர்ச்சித்து, மட்டிவன் வாரான் என்று = இவ்வேளையிவன் ஜீவி யானென்று சிந்தித்து, இந்தவாசனத்தின் = சிம்மாசனத்திருந்து.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மன்னவன் மயக்கந்தீர்ந்தெழுந்ததும் அதனுலுண்டாகிய விவேகமும் உரைத்தல்,—தாங்கென.

தாங்கினீர் பலருஞ்சயசய வென்னத் தாக்குறு பல்லியமுழக்க
வீங்குணர் வுற்றேனீசனன் ருகிலவணனு மன்னவ ஞனேன்
தீங்குறுசித்தன் செயலின்மோ கித்தேன் சீவனுக்கவத்தைக ளநேகம்
பாங்குறவுள வென்றறிந்தன னென்று பகர்வுழி யொளித்தனன் சித்தன்·

(ப - ரை.) தாங்கினீர் பலரும் = அநேகர் என்னை விழாமற் பிடித்துக்கொண்டீர், சயசயவென்ன தாக்குறு பல்லிய முழக்க = ஜயஜயவென்று நீங்களுரைத்த சப்தத்தா னும் தூர்யமுதலிய வாத்தியங்களைக் கோஷித்ததானும், ஈங்குணர்வுற்றேன் = இவ்வி டத்திற் பிரஞ்ஞையை யடைந்தேன், நீசனன்ருகி = தீக்குதித்த புற்கசனல்லனுகி, லவ ணனும் மன்னவன் ஆனேன் = லவணமகா ராஜாவாயினேன், தீங்குறு சித்தன்செயலின் மோகித்தேன் = தீதைத்தோற்றுவிக்கும் சாம்பரிகனது மாயச்செய்கையினுல் மிகவும் மோகத்தை யடைந்தேன், சீவனுக்கவத்தைகள் அநேகம் = ஜீவனுக்கு அவத்தைகள் அளவில்லன, பாங்குறவுளவென் றறிந்தனன் = அஞ்ஞானத்தினுற் றிரமாகவிருக்கின் றனவென்று தெரிந்து கொண்டேன், என்று பகர்வுழி = என இவ்வண்ணம் கூறிய போது, ஒளித்தனன் சித்தன் = சித்தன் மறைந்து விட்டனன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அதன்பின் தூர்ய நிநாதத்தானும் ஜயசப்தத்தானும் உணர்த்தப் பெற் றேன், இவ்வண்ணம் இவ்விந்திரஜாலிகனுல் இம்மோகம் எனக்குண்டாக்கப் பெற்றது, அஞ்ஞானத்தினுல் ஜீவனுக்குத் தசைகள் நூற்றுக்கணக்காய் நன்ருகவுறுவன போலும். மிகுந்த தேஜசோடுகூடிய ராஜேந்திரனுகிய லவணன் இவ்வண்ணங் கூறியபோது ஆண்டு விரைவில் அச்சாம்பரிகன் க்ஷணத்தில் மறைந்துபோய்விட்டான்.

○ சம்பராசுரசம்பந்தமுடையவன்.
+ நிலைத்த ஓசை

(ச.) அவத்தைகள் = அஞ்ஞானத்தினுலேயே தெசைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சித்தன் காட்டியமாயச் செயற்கு மந்திரிமார் கருத்துரைத்தல்:—இருந்தென.

இருந்தமந்திரிகள் சித்னன்றிவனென் றேற்றிலனிமைப் பினும்மறைந்தான்
பொருந்தியவுலக மனவிரிவென்றே புலப்படக் காட்டுவான் விடுத்த
திருந்தியதெய்வ மாயையீதாகுஞ் செப்புமிச் செயலினுற்றீரப்
பெருந்தகைபரத்தின் விகாரமே மனமாம் பேருலகென்றன ரென்ருன்.

(ப - ரை.) இருந்த மந்திரிகள் = அவ்வவையின் மாட்டு வீற்றிருந்த அமைச்சர்கள், சித்தனன்றிவன் = இவன் இந்திரஜாலக்காரன் அல்லன், ஒன்றேற்றிலன் = ஒருவெகுமதியும் வேண்டிலன், இமைப்பினும் மறைந்தான் = நொடியில் அந்தர்த்தான மாயினன், பொருந்தியவுலகம் = தோற்றுநின்ற ஜகத்தானது, மனவிரிவென்றே = மநோவிலாசமாத்திர மென்றே, புலப்பட = தெளிவுறும்படி, காட்டுவான் = தெரிவிக்கும் பொருட்டு, விடுத்த = ஏவிய, திருந்திய தெய்வமாயை யீதாகும் = எல்லாவல்லமையுமுள்ள தெய்வசம் பந்தமான மகாமாயையே யாமிது, செப்புமிச் செயலினுல் = சொல்லாநின்ற இந்தச் செய்கையினுல், தீரப்பெருந்தகை பரத்தின் = சர்வசக்தியையுமுடைய அநந்தமாய பூர்ண பிரஹ்மத்தினது, விகாரமே மனமாம் பேருலகு = விலாசமே மனம் மனோவிருத்தியே பெரியவுலகம், என்றனர் = என்றிவ் வண்ணம் அமைச்சர் அறைந்தனர், என்ருன் = என்று ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் ஸ்ரீ இரகுநந்தனனை நோக்கிக் கூறினன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆண்டுற்ற அமைச்சர் முதலிய அவையோர் விஸ்மயத்தானே விரிவுற்ற விலோசனராய் இவ்வாறியம்பினர்: போதேவ! இவன் சாம்பரிகனல்லன், இவன்றனத்தையொரு சிறிதும் வாஞ்சிக்கவில்லை யல்லவா! மற்றுே, சமுசாரத்தின் நிலையித்தகையது என இலக்குவித்தலினுனே தேவதைகளால் அனுக்கிரகத்தின் பொருட்டு ஏவப்பட்ட மகாமாயையிது ஒன்று என்றுதெரிதல் வேண்டும். இதனுலே, இச்சமுசாரமானது, மநோவிவர்த்தமெனப் புலப்படாநிற்கும் சர்வசக்தியையுடைய மகாவிஷ்ணுவின் விலாசமே மனஞ்சகத்தாம்; மனமேயுலகாம்; ஜகத்திற்கு மநோவச்சின்ன சைதன்ய விவர்த்தத்தன்மை யுண்மையின் மனஞ் சகத்தெனச் சாமானுதிகரண்யம் பொருத்தமுடைத்தேயாம்.

(ச.) இருந்த மந்திரிகள் = அமைச்சரோ டிருந்த அவையோர், அரசனை நோக்கி, சித்தனன்றிவ னென்றலும், ஸ்ரீ வசிட்டர் இமைப்பினில் மறைந்தான், அந்தர்த்தான மாயினன், தனவிச்சையின் மையின் சித்தனன்று, பரத்தின் = சர்வசக்தியுடைய அநந்தமானபிரமத்தினது, மனம் = மனத்தின் விகாரமே விலாசமே, பேருலகா மென்றன ரென்ருன் என்பதன்னுவயம். (பெருந்தகை யரசனெனினும் அமையும்) (26)

சித்தன் கதை முற்றிற்று.

ஆ. கிரைவுக்கம் ருசரு.

உற்பத்திப் பிரகரண இதோபதேசம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இங்ஙனம் நானு ஆக்கியானங்களானே பரமான்ம ஆசிரய மாயா விவர்த்தபூத மநோவிலாச வடிவமாயதுவைத அநர்த்த சமுதாயம்பொய், அதன திஷ்டான பிரஹ்மாத்ம தத்துவமேமெய், எனப் பிரதிபாதிக்கப் பட்டது. இப்போது இவ்வண்ணம் இயம்பியதான் உற்பன்ன மாயினும் பிரஹ்மாத்ம தத்வப்பிரதீதி மனத்தின் ஒருமையில்லாமையின் அநுபவமுடிவு பேறுடையதாக வாராதாம், ஆகலின் சித்த வொருமையின் சித்தியின் பொருட்டு அதனது பாகியவிருத்தி நிரோதம் செய்யத்தக்கது என்பதாக ஆங்காங் கறிவித்திருந்த போதினும், ஈண்டுச் சிறப்பாக அறிவிக்கும்பொருட்டுக் கூறுகின்றார்:—ஆயமனத்தென:

(ச.) முன் சித்தன்கதையிற்றன் சங்கற்பத்தால் அற்பகாலத்திற்றானே அநேகவருடம் மனதிற்குச் சம்சாரஞ் சொல்லப்பட்டது, அஃதெங்ஙனமென் றாகாஞ்சைவரின் அதனைச் சாதிக்குநிமித்தம் மனச்சாமர்த்தியம் இதிற்சொல்லப்படுகின்றது:—ஆயவென.

ஆயமனத்தின் செயல்செயலா மதனுலொழிந்த தொழிந்துளதா
மேயமனத்தினலை வொழித்தோர் மிகவுநல்ல தியானத்தோர்
தூயமனமாயிடில் வெற்பாற் சுழலாக்கடல்போற் பிறப்பிறப்பா
மாயைமயக்கங் கெடுமென்னு வசிட்டன்மீண்டு முரைசெய்வான்.

(ப - ரை.) மனத்தின் ஆயசெயல் = மனத்தினுல்யாது ஆற்றப்பெற்றதோ அதுவே, செயலாம் = ஆற்றப்பெற்றதாம், அதனு லொழிந்தது ஒழிந்துளதாம் = மனதினுலே யாது தியாகிக்கப் பெற்றதோ அது தியாகிக்கப் பெற்றதேயாம், மேயமனத்தின் அலை வொழித்தோர் = வாசனைவசமாகப் பொருந்திய மனத்தினது சஞ்சலத்தைக் கெடுத்தவர், மிகவு நல்லதியானத்தோர் = உத்தமோத்தமமான தியானமுடையவர், தூயமன மாயிடில் = மனத்தினது சஞ்சல நீக்கத்தால், வெற்பாற் சுழலாக்கடல்போல் = மந்தர மலையால் அசைவுறாத பாற்கடல்போல், பிறப்பிறப்பா மாயைமயக்கங் கெடுமென்னு = சம்சாரவிப்பிரம சாந்தியுண்டா மென்றுரைத்து, வசிட்டன் மீண்டும் உரைசெய்வான் = ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் மீளவும் பகருவாராயினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உலகினும் வெளியல்லவோ இது! யாதுமனத்தாற் செய்யப்பெற்றதோ அது செய்யப்பெற்றதென்றும், யாதுமனத்தால் விடப்பெற்றதோ அத்துணையானே யது விடப்பெற்றதென்றும். ஹே அநக இராகவ நீயுணர்தி! ஸ்தம்பனுஸ்திரம் செய்த கட்டிலகப்பட்டுப் பகைவன் அசையாம லிருப்பதேபோல எவனது உத்தமமான மனமானது அசையாம லிருக்கின்றதோ அவனே பரமார்த்தமாகப் புருடனெனப் படுவன், மற்றையரோ சேற்றுப் புழுக்களாவர். எவனதுமனம் சபலத்தன்மையை விட்டுவிட்டதோ, ஒரிடத்தில் நிலைபெற்றதோ, தியானமாகிய ஹேதுவினுனே அம்மனம் அநுத்தமபதத்தோடு ஒற்றுமையுற்றதாய்ப் பிரஹ்ம சொரூபமாகவே நிகழும். அலைவொழிவு = அசபலத்தகைமை = அசஞ்சலத் தகைமை, அதனது தத்துவ மியாதெனின்? சங்கற்பாதி வர்ஜித மென்பதாம். இவ்வதிகாரி, சர்வோத்தம உபாயத்தானே, சித்தத்தின் சின்மாத்திர சேடத்தன்மை வடிவத்தியானத்தோடு சேர்ந்து வாழ்ந்திடுவன்; ஆகலின் பெரும் பயனுண்மையானே மனத்தின் அசாபல்யம் சம்பாதிக்கத் தக்கதாம். அற்றேல் தியான

உத்தமோத்தமம்.

பலத்தானும் மனத்தினது சாபல்யத்தானே சமுசாரத்தான் முமுக்ஷுவிற்கு ஆவதென்னே யெனின் ஆண்டியம்பல், தூயவென மனத்தினது சம்யமத்தாற் சமுசாரமயக்கம் சாந்தியையடையும், மந்தரபர்வதம் அசையாதபோது க்ஷீரமகார்ணம் போலுமென்பதாம்.

(ச,) மனத்தின் = மனதினுல், ஆயசெயல் = யாதுசெய்யப்பட்டதோ, செயலாம் = அதுவே செய்யப்பட்டதாம், அதனுல் = மனதினுல், ஒழிந்தது = எது விடுபெட்டதோ, ஒழிந்துளதாம் = அது எப்போதும் விடுபெட்டதாம். என்று புண்ணிய சொரூபமான இராமா நீயறி; செயல் செயலின்மைகளுக்கு மனச்செயலானே பிராதான்யம் அல்லாமல் சரீரச் செயல்களாகப் பிராதான்யம் இன்றென்பது பொருள். மேயதியானத்தோர் = சங்கற்பாதிரகிதமாய் நித்தியமான (கதசாபல) மனதே உத்தமபதமான தியானமென்பது பொருள். வெற்பாற் சுழலாக்கடல்போல் = மந்தரபருவதம் நிச்சலமாயின் க்ஷீரமகார்ணவஞ் சாந்தியாவதுபோல், மாயைமயக்கங்கெடும் = சமுசாரப் பிரமைசாந்தியாம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சப்தாதி யாகாரங்கள் வாய்ந்த சித்தவிருத்திகட்குச் சமுசார சம்பந்தமான தேகசதஹேதுத் தன்மையினிது புலப்படுத்தும் வாயிலாக அதனது நிரோத உபாயங்கூறல்:—தளையாவெனு.

தளையாகிற்கும் பலபோகச் சங்கற்பஞ் சேர்மனவிருத்தி
முளையால்வளரு மாமாயைமோக மென்னு நச்சுமரம்
விளையாநின்ற மனநோய்க்கு மேலோர் விதித்தபரிகார
மிளையாதெளிதா யதனுலே யியற்றலாகு மிதுகேட்பாய். (2)

(ப - ரை.) தளையாகிற்கும் பலபோகச் சங்கற்பஞ்சேர் மனவிருத்தி முளையால் = பந்திக்கும் போகசங்கற்ப விப்ரமங்களா மனோ விருத்திகளேயாய அங்குரபங்திகளால், வளரும்மாமாயை மோகமென்னு நச்சுமரம் = விருத்தியாகி யோங்கும் சம்சாரவிஷவிருக்ஷங்கள், விளையாநின்ற மனநோய்க்கு = உண்டாகாநின்ற இச்சித்தமகா வியாதிக்கு, மேலோர் விதித்தபரிகாரம் = சிகிச்சைசெய்வதில் மகான்கள் நியமித்த அருமருந்து, இளையாது எளிதாய் தனுலே யியற்றலாகும் = இனிது நிச்சயிக்கப் பெற்றது சுலபமாகச் சாதிக்கப்பெறுவது மற்றொருவரது அபேக்ஷையின்றித் தன்னுனே செய்துகொள்ளத்தக்கது, ஆகிய இது கேட்பாய் = அவ்விது தன்னைக் கூறக்கேட்குதி.

(ஸ்ரீ - வீர.) போகங்கள் விடயசங்கற்பங்கள் என்பனவேயாய விப்பிரமங்களாமேதுக்களானே யுண்டாகாநின்ற சப்தாதி விருத்திகளுஞ் சப்தாதி விடயங்களுமே, சமுசார விஷவிருக்ஷங்கட்கு அங்குர வரிசைகளாம். இச்சித்த மகாவியாதிக்குச்சிகித்சை செய்வதின்பர ஔஷதம் உளது கூறக் கேட்பாயாக = ஔஷதத்தின் பரத்தன்மையையே சாதிக்கின்றார். இளையாதென்பதாதியால். உலகிற் சிறிதௌடதம் சகாயமின்றித் தன்னுனே சாதிக்க முடியாதாம், இஃதங்ஙன மல்லவென்பார் தன்னுலே யியற்றலாகுமென்றார். சுவாயத்தம் = சுவாதீனம் = தன்னுனே சாதிக்கத்தக்கது என்பதாம். சுவாதீனமாயினும் சிறிது துயருற்றுச் சம்பாதிப்பதாகும், இஃதங்ஙன மல்லவென்பார், எளிதாயென்றார். சுசாத்யம், சுவாதீனமும் சுசாத்யமும் ஆயினும் உபயோக காலத்தில் சிறிதௌடதம், சுசுவாது ஆவதின்றாம், இஃதத்தகையது அல்லவென்பார், இளையாதென்றார். இத்தன்மை இனிதாயினும் சிறிது ஔடதம் பிறழ்ந்தபயனதாம், இஃதன்னண மல்லவென்பார். இளையாதென்றார். நிச்சயிக்கப் பெற்றது = பலத்தானே நிர்ணயிக்கப்பெற்றது; அவசியம் சாதிக்கும் புருடார்த்தத்தை யென்பதாம்.

(ச.) பலபோகச் சங்கற்பஞ்சேர் = நானாபோகங்களின் சங்கற்பங்களின் விலாசத்தோடுகூடிய, மனவிருத்தி முளையால் = மனதின் விருத்திகளாகிய அங்குரபந்திகளால்; வளரும் = வளராநிற்கும், மாமாயைமோக மென்னு நச்சுமரம் = மகத்தான சம்சாரப் பிரமையென்னும் விடவிருக்ஷங்கள், விளையாநின்ற மனநோய்க்கு = விளைதற்குக் காரணமாய் நின்ற சித்த மகா வியாதிக்கு, மேலோர் விதித்த = சாதுக்கள் நிச்சயித்து நியமித்த, பரிகாரம் = சிகித்சை, உளது, இயற்றலாகுமிது = சாத்தியமான பரம அவுடதத்தை, கேட்பாய்யான் கூற இராமா நீ கேட்பாய். அல்லது, போகம் = போகங்களின் எழும், சங்கற்பஞ்சேர் = சங்கற்பங்களின் விலாசத்தோடு கூடிய, மனோவிருத்தி = மனதின் விருத்திகளே, முளையாய், மரம் = சம்சாரவிட விருக்ஷங்களுக்கு அங்குரபந்திகளாம். சிகித்சையில் இயற்றலாகுமிது எனச்சிறிது விகற்பித்துணர்க.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை,) உள்ளாசை விடயத்தையும் வெளிவிடயத்தையும் விட்டுத் தொலைத்து, தன்னுன்மமாத்திர ஆகாரவிருத்தி தாரைவடிவமான புருடப்பிரயத்தினத்தினுனே விரைவில் தன்னுனே சித்த வேதாளத்தைச் செயிக்கவேண்டும், ஆண்டு இஷ்டத்தியாகம் பிரதம பீடிகையதிதிடஞ் செய்தல் வேண்டுமென்னுங் கருத்தாலுரைக்கின்றூர்:—மிகவென.

மிகமாலுறுபல் பொருள்களையு மேவாதொழித் தோர்மனம் வென்றோர்
சுகமாயெளிதாய்த் தனக்குரித்தாந் துயர்தீர் நிராசையறி வரியோர்
சகமார்மனிதப் புழுவொப்பார் சான்றோருரைத்த நூற்பழகி
யகமாநினைவுதீர் மனத்தாலயரு மனதைத் திருப்பிடலாம். (3)

(ப - ரை.) மிகமாலுறு பல்பொருள் களையும் = பேராசைக்கு விஷயீபூதமான பல பொருள்களையும் மேவாதொழித்தோர் = பற்றுத விட்டவர்கள், மனம்வென்றோர் = சித்தத்தைச் செயித்தவராவர், சுகமாய் எளிதாய் தனக்குரித்தாம், இன்பமாய்ச் சுலபமாய்த் தனதீனமாய், துயர்தீர் நிராசையறிவரியோர் = துன்பந்துடைக்கும் தியாகவுணர்வானது யாவருக்கு முடியாததாமோ, சகமார்மனிதப் புழுவொப்பார் = அவர் உலகத்தி லிகழத்தக்க புருடகீடமாவர், சான்றோருரைத்த நூற்பழகி = பெரியோர் பேசிய சாஸ்திரங்களையப்யசித்து, அகமாநினைவு தீர்மனத்தால் = நானென்றெழும் எண்ணந்தீர்ந்த மனத்தினுலே, அயருமனதைத் திருப்பிடலாம் = விடயங்களின் மயங்கும் மனதைவயப்படுத்தலாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இஷ்டமான வஸ்துவை விட்டொழித்து யாவன் பச்சாத்தாப மில்லாதவனுய் இராகாதி சித்தரோக சூனியனு யிருக்கின்றூனோ, அவன்பாகிய விடயங்களில் மனத்தைச் சஞ்சரிக்க விடாதவனுப்த் தந்தமற்ற யானையைத் தந்தமுற்றயானை வெற்றிகொள்வதேபோல, மனத்தை வெற்றிகொண்டவனே யாவன். இஷ்டவிடயத் தியாகத்தில் மிகவும் உற்சாகமுண்டாதற் பொருட்டு அதனைச்செய்யாத அவிரக்தரை நிந்திப்பார் மனிதப்புழுவொப்பா ரென்றூர். தனதீனமாய், நியமமாக ஹிதமாய், ஒருபோதினும் அஹிதமற்றதாயிலகும் தனதிஷ்ட விடயத்தியாகமேயாயவேதனம் (வேதன உபாயத்தன்மையானே) தனதிஷ்டத்தின்றியாக விடயகமாய வேதனம் அதாவது வைராக்கியவிருத்தி, யாவனுக்குச் செய்யமுடியாததாமோ அப்புருடகீடம் சீயென் றிகழத்தக்கதேயாம். இட்டவத்துத் தியாகமென்பது ஜய உபாயமேலாயின் அத்தியாகத்திற்கு உபாயம் யாதோ எனின்? உரைப்பார்: சான்றோர். சாதுமகாசங்கத்தை யடைந்து அத்தியாத்மசாஸ்திர சிரவணதிசெய்த தீக்ஷணதீரமாகிய சாந்தமனத்தினுலே சிந்தையுற்று வெம்புமனத்தைத் திருத்திவிடலாம்.

(ச.) மால் = இட்டம், விரும்பாதொழித்தோர் = விட்டு ஸ்மரியாதிருப்போர், மனம்வென்ருேர் = நிராமயராம், பகிர்முகப் பிரவிருத்தியை விட்டவரால் மனஞ்சயிக்கப்பட்டதேயாம், இஷ்டவஸ்துத் தியாகமான மனதால் பகிர்முகப் பிரவிருத்தி நிவிருத்திக்குமென்பது பொருள். தனக்குரித்தாய் = சுவாதீனமாய், எளிதாய் = ஏகாந்தமாய், சுகமாய் = இதமாகிய, துயர்தீர் நிராசையறிவரியோர் = தனது இஷ்டத்தியாக பாவனமும் எவர்க்குச் செய்தற்கு அசக்கியமோ அவர், மனிதபுழு = மநுடகீடமாம், ஒப்பார் = சமத்துவநிறைந்த, சான்ருேருரைத்த நூல்பழகி = சாஸ்திரசற்சங்கமங்களால் விவேகமுற்றதாய், அகமாநினைவுதீர் = அதனுலே சந்தாபரகிதமான, மனத்தால் = மனதினுலேயே, அயருமனதை = சாம்சாரிக சிந்தைகளால் தபிக்கும் மனதை, திருப்பிடலாம் = மனனசீலனே நிஷேதிப்பாய்·மனோவிருத்தியிவ் விடத்துமன மெனப்பட்டது. அசக்கியமோ அவரை மனிதப்புழுவொப்பார் = புருடகீடக மென்று நிந்திக்கலாம் என்பது பாடபேதமாம். (3)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அத்திருத்தத்தையே திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெளிவித்துத் தன்னு லியற்றலாம் சிறப்புகளையே வற்புறுத்தல்:—இரும்பென.

இரும்பாலிரும் புதிருந்துவபோ லியற்று மனத்தான் மனந்திருந்துந்
திரும்பாநிராசை வடிவாகிச் செறியுந் தன்னு லியற்றுவதாய்
விரும்பா நின்ருேர்க் கெளிதான வெய்யமனத்தி னுபசாந்தி
பெரும்பாரந்தீர் நற்கதியாம் பிறிதோர் கதியு நன்ருகா.

(ப - ரை.) இரும்பால் இரும்பு திருந்துவபோல் = தண்மையுற்ற அயத்தினுலே வெம்மையுற்ற அயம்திருத்தப் படுவதேபோல, இயற்று மனத்தால் மனந்திருந்தும் = சத்வாசனு விசிஷ்டமனத்தினுலே சாந்த மில்லாத மனதுதிருத்தப்பெறும், திரும்பா நிராசைவடிவாகி = மாறுபடாத வைராக்கிய வுருவமாய், செறியுந்தன்னு லியற்றுவதாய் முயலாநின்ற தனது முயற்சியினுனே சாதிக்கத் தக்கதாய், விரும்பாநின்ருேர்க்கு எளிதான = பேராநந்தத்தை வாஞ்சிப்பவர்கட்கு அதிசுலபமான, வெய்யமனத்தின் உபசாந்தி = மலினவாசனு விசிஷ்டமனத்தினது பரமசாந்தியானது, பெரும்பாரந்தீர் நற்கதியாம் — பெரியசமுசார பாரத்தைத் தீர்க்கும் சுபகதியாம்,பிறிதோர் கதியும் நன்ருகா = மற்றெக்கெதியும் நலமுடையதாகாது,

(ஸ்ரீ-வீர.) எங்ஙனம் கொல்லன் அக்கினியிற் காயவைத்த இரும்பை, அதன்மாருய சம்திரசம்பந்தியாம் பாஷாணுதிகளின் சங்கம ஆதாரத்தான் வெட்டும் ஆற்றலுற்ற இரும்பால் வெட்டுவானே (திருத்துவானே) அங்ஙனம், யோக க்ஷேமசிந்தைகளினுனே தபித்துக்கொண் டிருக்கும் அவிவேகமனத்தை, சிந்தைகளானே கலங்காமலிருக்கும் விவேகசாலி மனத்தானே சேதிப்பாயாக; சிந்தாகுலவடிவமாய பேரழலில் மிகமிகவும் அழற்றப்பெற்ற மனோரூப இரும்பை, தாபங்களெல்லாம் சாந்தியடைந்த மனமேயாய இரும்பினுலே சாதனத்தினுலே சேதிக்குதி யென்பதாம். மனோநிக்கிரக மில்லாமலும் புருடார்த்தப் பிராப்தியை யாசங்கித்துக் கூறுகின்ருர்:—திரும்பா தனதுபுருடப்பிரயத்தனமாத்திரத்தினுலே சாதிக்கத்தக்கதாய், தனதிஷ்டவத்துத் தியாகரூபமாய், உள்ள மனப்பிரசாந்தி மாத்திரத்தா னல்லாமல் சுபகதியில்லையாம். தனதிட்டவத்துத் தியாக சாத்தியத் தன்மையுண்மையின் உபசாரமாகத் தனதிஷ்ட வத்துத் தியாகரூபம் என்றதாம்.

(ச.) இரும்பால் = காய்ச்சாத அயத்தால், இரும்பு = காய்ச்சியவயம், நிராசைவடிவாகி = தனதிஷ்டத் தியாகரூபமாய், இயற்றுவதாய்=சாத்தியமாய், நற்கதி= சுபகதி, இஷ்டத்தியாகமே மனோபசாந்தி அதுவே சுபகதியென்பது பொருள். (4)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) அச்சுபகதியானது யாதுகொலாமாலோ வெனின் ஓதல்.—வாவென.

வாவுமனத்தையசங்கற்பவாளாலறுக்கினிறைந்தெங்கு
மியாவுமதுவாம்பொருடோன்றுமிந்தவழிநின்றறிவாலே
மேவுமனதைவிழுங்கியதின்மேலாமாயாவிகற்பமெலா
மோவுமதியாலறிவுகடந்துளத்தைவிழுங்கும்பொருளுணர்வாய். (5)

(ப-ரை.) வாவுமனத்தை =விடயங்களைச் சங்கற்பித்துக் கொண்டிருக்குஞ் சித்தத்தை, அசங்கற்பவாளால் = அசங்கற்ப மென்னுஞ் சஸ்திரத்தால், அறுக்கின் = சின்னஞ்செய்யின், நிறைந்தெங்கு மியாவுமது வாம்பொரு டோன்றும் =சர்வகதமாய்ச் சர்வமாய்ச் சாந்தமாய பிரஹ்மத்தை யடையலாம், இந்தவழி நின்று = இம்மகாபதவியில் நிலைத்து நின்று, அறிவாலே மேவுமனதை விழுங்கி = சித்தத்தைச் சிற்பக்ஷிதமாக்கி, அதின்மேலா=சித்தத்தினு மேலான (பொருளாதி) மாயாவிகற்பமெலாம் ஓவுமதியால்= பவபாவனையினின்றும் விடுபட்ட பரமதியினாலே, அறிவுகடந்து = எண்ணங்கடேர்ந்து' உளத்தை விழுங்கும் பொருள் உணர்வாய் = மனோசாக்ஷியாய நிருபாதிக ஆன்மசைதன்யத்தை நின்வடிவமாகச் சாக்ஷாத் கரிப்பாய்.

(ஸ்ரீ-வீர.) சோபன அசோபன அத்தியாச வடிவசங்கற்பன அபாவமாகிய அசங்கற்பனமேயாய சஸ்திரத்தாற் சின்னப்பட்ட சித்தம் மூலத்தோடுகூட எக்காலழிவுற்றதாமோ, அக்கால் எங்குமுள்ளதாயும் எல்லா மானதாயும், சாந்தமாயும் இலங்கும்பிரஹ்ம சொரூபமடையப் பெறும் சங்கற்ப சப்தத்தானே சாற்றப்பெற்ற சோபன அசோபன அத்தியா சங்களானே விருப்பு வெறுப்புகள் உண்டாவனவாம், அதனைவிடின் அவை விளையா வாகலின் சித்தஞ்செயிக்கப் பெற்றதேயாம், எனக்கருதியே அசங்கற்பனமே சஸ்திரமென வறையப்பெற்றதா மென்றறிக. மனோநிக்கிரக மில்லாமற் சுபகதியானது இலதாமாதலின் அதன்பொருட்டு அதன் நிக்கிரகம் செய்யத்தக்கதா மென்பார்: இந்தவழி நின்றென்றார். அல்லது அசித்தத்தன்மையைச் சம்பாதிப்பதில் யாதுகொல்லுபாய மெனின் அதனைக்கூறல்; இந்தவழி யென்பதாம். சித்தத்தை நெடுங்காலம், அத்விதீயமாய் வாக்கு மனத்துக் கெட்டாததாய அம்மகா பதவியாம் பிரஹ்மரூபத் தன்மையை யடையும்படி செய்வித்து முடிவிற் சாக்ஷாத்கார விருத்தியாவிர்ப்பூத சித்தால் மனத்தோடு அவித்தையின் பாதத்தானே சித்பக்ஷிதமாக்கிச் சித்தத்தினும் பரமானபூர்ணசின் மாத்திர ரூபமாயாவாய். எம்மகா பதவியின்பால் அநந்தஜீவர் ஒரேபோதில் யாதொரு பாதமுமில்லாமல் சஞ்சரிப்பாரோ, தருக்கிக்க முடியாததான அதன் மாட்டுறுதியாயுற்று வாழ்தி = அதன் கண்ணே சுவசொரூபமாக மனத்தைத் தரித்திருத்தி யென்பதாம், சித்பக்ஷிதமாக்கி = சிந்தாகுலத்தாற் பீடையுற்ற சித்தத்தைச் சின்மாத்திர சேடமாக்கி யென்பதாம். ஆண்டு முதலிற் சின்மாத்திர பாவனையோடு கூடினவன் ஆதி, அது திரமுறற்பொருட்டு அதி சாவதானமான புத்தியோடு கூடினவன் ஆவாய், பின் உளத்தை விழுங்குதி. பின் சித்தத்தினும்பரமாய ஆத்மாவை யொருமையோ டேற்றவனாய் ஸ்தாபிப்பாயாக, மற்றொன்றையும் நிலைபெறுத்தாதொழிதி. பரபாவநயாமுக்த: என்றும் பாடம், ஆண்டு ஆத்ம நாம்சித்தத்தைப் பிரஹ்மத்தின் கண்ணே தரிப்பாயாக, அதன் பின் சித்தம் சிந்தையோடு கூடியதாம் இதனை மூலமனுசரித்துணர்க

(ச.) அசங்கற்பவாளால் = சங்கற்பங்களின் உதயமின்மையே வாளாம் அதனுல், எங்குநிறைந்து = சர்வகதமாய், யாவுமதுவாம் = சர்வான் மகமான, பொருள் = சாந்த மாகிய பிரஹ்மம், தோன்றும் = சங்கற்ப நாசத்தான் மனோ நாசமாம்போது பிரஹ்மம் பிரகாசிக்கு மென்பதாம். இந்தவழி நின்று = பரிபூர்ண பிரஹ்மதிருஷ்டியே மகாபதவி யாம் அதனை வெகுகாலம் பாவிப்பவனு யிருந்து, அறிவாலே மேவுமனத்தை விழுங்கி, சித்ரூபமான பிரஹ்மத்திற் சித்தத்தையடக்கி, அதின்மேலா = சித்தத்தின் மேலான வஸ்து ஆவாயென்பது பொருள். மாயாவிகற்மெலா மோவுமதியால் = பவபாவனையொழிந்தபரம புத்தியால், அறிவுகடந்து = சித்தத்திற்கு மேலாய், உளத்தை விழுங்கும் பொருள் = சித்தோபாதி ரகிதமான ஆன்மாவை, உணர்வாய். (5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மனத்தைவெல்ல அதிமுயற்சி செய்யவேண்டு மென்றும், வென்ருல் இன்னபயனென்றும் வெல்லுதற் குபாயமும் கூறல்:—வருந்தியென:

வருந்திமுயன் றுமனந்தன்னை மாற்றியில்லையுண்டென்னு
திருந்தபதத்திலிருந்திடுவாயிடர்தீர்செல்வமிடரின்றிப்
பொருந்தவேண்டுமனம்வென்ருற்புவனமூன்றுந்துரும்பாகுந்
திருந்தவினிதென்றனவெல்லாந்தீதாய்த்தோன்றின் மனமாளும்.

(ப - ரை.) வருந்தி முயன்று மனந்தன்னைமாற்றி =. பரமபௌருஷத்தைப்பற்றிச் சித்தத்தைச் சித்த மில்லாததாகச் செய்து, இல்லை உண்டு என்னுதிருந்த பதத்திலிருந் திடுவாய் = நீயும் மற்றென்றும் இல்லாததாயிலகும் அம்மகாபதவியி லுபஸ்திதி பெறு வாய், இடர்தீர் செல்வம் இடரின்றிப் பொருந்த வேண்டும் = கலங்காதிருத்தல் ஸ்ரீயின் மூலமாம் கலங்காமலே முயன்றடைய வேண்டும், மனம்வென்ருற் புவனமூன் றும் துரும்பாகும் = சித்தத்தை வெற்றிகொண்டால் முப்புவனத்தையும் வெற்றிகொள் வது திருணமொப்பாம், திருந்த இனிதென்றன வெல்லாம் = மிகவும் நல்லதெனத் தோற்றுவனயாவும், தீதாய்த்தோன்றின் மனம்மாளும் = அத்தியந்தம் ஜனன ஏதுவா கவே புலப்படுமோனுல் (வாதனையை வளர்த்தலானே) உள்ளம் ஒழியும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மேலான புருடப் பிரயத்தினத்தைக் கொண்டு, சித்தத்தைச் சங்கற்ப விகற்பவடிவ மற்றதாகச் செய்வித்து, மநுடன்யான் இன்னுன்மகன், கருத்தாபோக்தா வென அபிமானிக்கும் நீ யில்லாததும், உன்னினும் அன்னிய மாயவுலகமும் இல்லா ததும், ஆகிய அவ்வத்விதீய பிரஹ்மமென பெயரிய பெரிய பதவியை அடைந்து வாழ்தி; அதனை யடைந்தால் அழிவென்று மில்லை. இன்றளவும் மநோஜயம் சித்திக்கவில்லை, விக்ஷேபமானது அதன்வெற்றியைக் கெடுத்துக்கொண் டிருத்தலின், மநோவெற்றியில் முயன்றுகொண் டிருப்பவன் அதனைச் செய்யாதொழிக ஒனைல்: இடர்தீர், நீள்காலம் மநோநிக்கிரகத்திற் பிரவிருத்தித்துக் கொண்டிருப்பவன் மநோலயமிதுவரை கிடைத்திலதே யெனக்கலக்கமுற்று, அதனுனேனும் முயல்வை விட்டுவிடக் கூடாது என அதில் உற்சாகம் அதிகரிக்கக் கூறல்: இடர்தீர். கலங்காது முயல்வதே இராஜ்யாதி சம்பத்தின் மூலமாம், விக்ஷேபமிடையி லடையாமற் சாவதான மாய் முயலவேண்டு மென்பதாம். இது திருஷ்டாந்தப் பொருட்டாம், கலக்கமுறுமல் பொறுமையுடன் ஒருமையுடன் முயன்ருல் மநோஜயம் அவசியஞ் சித்திக்கும் அதிகாரிக் கென்றுணர்க. இதனை ஸ்ரீபகவானும் பகர்ந்தருளி யுள்ளார்:—"வஞ்சர்வேல்கொடு மார்பி னெறியினு, மெஞ்சவேதழன் மூடியெரியினு, நஞ்சினுரழனுகலியினு, மஞ்சிடாரது வாநந்தமாவதே, போகமாய புலன்களைப் போக்கறுத், தாகமாமெய்யறி விடையேயந்த,

யேகமாய மனத்தினைமெல்லவே, யேகமாகவிருத்திகலாது நீ.” எம்மனோ வெற்றியானே மும்மையுலக விஜயமும் திருணம்போலு மிலங்கித்தோன்றும். வெளியே விளையாடிக் கொண்டிருத்தலே சித்தத்திற்கு இயற்கையாதலின் ஆத்மத்தியானமே சம்பவியாதா மெனின்? கூறல்:—திருந்தவென்பது. தோற்றுமாத்திரத்தில் இரம்மியங்களாகிய விடயங்களில் தோஷ அநுசந்தானத்தானே அரம்மியத் தன்மைத் தரிசனமும்முதலில் தேடத்தக்கதா மெனல்:—திருந்தவென்பது விவேகியாகிய உன்னால் இரமணீயமான வஸ்து, அரமணீயமதாக, மலினமதாக வுணரப்பெறுமாயின், நல்லது நல்லது என்று கவர்ந்த யாவற்றையும் தீயது தீயது எனக் கவருதியேலாயின்; ஆசைக்கு மூலமாக யெழாநின்ற விஷயங்களில் இரமணீயத் தன்மை யத்தியாசத்தின் நீக்கத்தானே ஆசைநீக்க முண்டாதலின் சித்தத்தின் அவயவங்களாகிய விருத்திகள் சேதிக்கப்பெற் றனவே யாமென்பது எமதபிப்பிராயமாம்.

(ச.) வருந்தி முயன்று = இயமநியமாதிரூபமான யத்தன விசேடத்தை ஆசிரயித்து, மனந்தன்னை = சித்தத்தை, மாற்றி = சங்கற்பாதி ரகிதமாக்கி, இல்லையுண் டென்னுது = அபாவதிருஷ்டியும் பேததிருஷ்டியும் அற்ற, இருந்த பதத்திலிருந்திடு வாய் = மகாசத்தையைப் பொருந்துவாய். இடர்தீர்செல்வம் = தைரியமே செல்வ ஹேதுவாம், இடரின்றி = தைரியத்தினலேயே, பொருந்த வேண்டும் = மனோஜய மாம், மனம்வென்றால் = மனோஜயத்தால், புவனமூன்றும் = திரிலோக விஜயமும், அரும்பாகும் = திருணம்போற் சுகமாய்ப் பெறப்படுமென்பது பொருள்; திருந்தவினி தென்றன வெல்லாம் = இரம்மியமானவஸ்து, தீதாய்த்தோன்றின் =அரம்மியமுடைய தாய் நின்னாற் பாவிக்கப்படுமாயின் அப்போதே, மனமாளும் = சித்தத்தினங்கங்கள், சேதிக்கப்பட்டவைகளாம், சின்னங்களாம் என்றெமது மதமென்பது பொருள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மனோவிலயமாத்திரத்தானே விசிராந்தியான துண்டாமா தலின் மீளவும் மனோநிக்கிரக வுபாயத்தையே வற்புறுத்தல்:—சித்தவென.

சித்தவிண்ணிற்றிகழறிவாந்தியானத்தாலேயறிவென்னு
மொத்தபடையாலையமறவுளத்தையறுப்பாயறுத்ததற்பின்
மெத்துதுயர்போமவனிவனுன்மேவுமென்னததுவிதுவாய்
வைத்தவிவையேமனமிதனைமறப்பாம்வாளாலறுத்திடுவாய்.

[ப-ரை.] சித்த விண்ணில் திகழ் அறிவாம் தியானத்தாலே = இருதயாகாயத்தில் விளங்கா நின்ற சித்தாந்தி யானத்தினலே, அறிவென்னும் ஒத்தபடையில் = பகையைக் கெடுக்கமகா ஆற்றலுற்ற சித்சக்ரதாரையினலே, ஐயமற உளத்தை யறுப்பாய்= சங்கை யில்லாமல் மனத்தை வெட்டித்தள்ளுதி, அறுத்ததற்பின் = மாய்த்ததன் பின்னர், மெத்து துயர்போம் = துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்த ஆதிகள் துன்புறுத்தமாட்டா, அவன் இவன், நான்மேவு மென்னது அது இதுவாய்வைத்த விவையேமனம் = அவன் இவன் அகம்மம அது இது என்பதான எண்ணங்களை யடைந்துகொண் டிருப்பதே மன மாம், இதனை மறப்பாம்வாளால் அறுத்திடுவாய் = இம்மனந்தனை அவ்வெண்ணங்களை யாற்றுதிருக்கும் கட்கத்தினலே சேதித்துத் தள்ளுவாய்,

(ஸ்ரீ - வீர.) இருதயாகாசத்தில் அந்தக்கரண விருத்திகளின் பாவ அபாவங்கட்கும் சந்திக்கும் சாக்ஷியாகப் பிரதீதி யாகாநின்ற சித்விடயகத் தியானத்தினலே பிரவிருத் திப்பிக்கப்பட்ட ஞானசக்கிர தாரனியினலே மனத்தை மாய்ப்பாய். அத்தியந்தம் விஸ் தீர்ணமாய இருதயா காயத்தில் தகராகாசரூபப் பிரஹ்மசித்தில் அந்திய விருத்தி யென்

னும் அகண்டப் பிரஹ்மாகார விருத்தியி லிலங்கும் அறிவுவடிவமான சக்கிரப்படையின் அக்கிரபாகத்தால் மநத்தைமடியப் பொடிப்பாய் நீ இது விடயத்தில் யாதொரு ஆலோசனையும் வேண்டாம்; பின்னுன்னை மாநசதுக்கங்க ளென்னும் ஆதிகள் பந்தனப்படுத்த மாட்டா. முன் அசங்கற்பன சஸ்திரத்தானே சின்னமென்னயாது ஓதப் பெற்றதோ, அதனை மனச்சொரூபங் கூறும்வாயிலாகவிஸ்தரித்தல்,—அவனிவன் என்பது. மனதின் சேதிக்கத் தக்கனவாய் அங்கங்களை யறைந்து, சரீரத்தைச் சாற்றல்:—அவனிவன் என்பது: காணப்பெற்ற, தந்தை முதலியோரான் உண்டாக்கப் பெற்றிருக்கும் அவ்வித்தேகமியானெனவும், முன்னர்த்தந்தை யாதியோராற் சம்பாதிக்கப் பெற்றுள்ள இத்தேகசம்பந்தி இருகக்கிராம க்ஷேத்திராதி என்னுடைய தெனவும், எழாநின்ற எம்மயலுளவோ, அவ்வளவு மாத்திரமே சரீரமாகவுடையது மனமாம். இவன்யானு யிருக்கின்றேன் அவன் யானுயிருக்கின்றேன் என்பன அபிஞ்ஞை பிரத்யபிஞ்ஞைகளாம், இது வென்னும் சமீபவஸ்து, அது வென்னும் சேய்மைப்பொருள் இடையிலுள்ளது, என்னுமிவை என்னுடையன, என்பது மாத்திரமாய பரிமாணம் மனமெனப்படும், சங்கற்பத்தியாக மென்னும் அசங்கற்பமாத்திரமாகிய அரிவாளால் [சேதனசாதனத்தால்] அம்மனம் நன்ருகச் சேதிக்கப்படும்.

(ச) சித்த விண்ணில் = இருதயாகாசத்தில், திகழ் அறிவு தியானத்தாலேயாம்' ஆன்மத்தியானத்தினலே பிரகாசியா நின்ற, அறிவென்னும் ஒத்தபடையால் = சித்தே ஒப்பமுள்ள சக்கராயுதமாம் யாவையும் பரிச்சேதஞ் செய்யும் எதுவாதலின், அச்சாதனத்தால், ஐயமற = சங்கையைவிட்டு, உளத்தையறப்பாய் = ஆன்மாவின் கண்ணே யொடுக்குவாய், அறுத்ததற்பின் = அங்ஙன மொடுக்கின், மெத்து துயர்போம் = ஆதிகள் நின்னைப் பந்தியாதனவா மென்பது பொருள், இவனவனுன் = இவனுன் அவனுன் என்ன திதுவதுவாம் = இஃதெனது அஃதெனதாம், வைத்தவிவையே = என்னும் சமீபதூர விஷயங்களான அகமமாபிமானங்களே, மனம் = அகங்கார மமகாரங்களே மநோவியாபாரங்க ளென்பது பொருள், மறப்பாம் வாளால் = வாட்கொப்பான அகந்தைமமதைகளின் அபாவனையினலே, இதனை யறுத்திடுவாய், மனதுலயிக்கு மென்பது பொருள், திகழறிவாந் தியானத்தாலே = சித்ரூபமான ஆத்மத் தியானத்தால் பாடபேதம், பரிச்சேத மென்பது பிரிவு இன்மை நீக்கம். (7)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மனமிறந்தால் இடரில்லையென்று உரைத்தல்:—பெருகவென

பெருகத்திரண்டமுகிலெல்லாம்பெருங்காற்ருலேயொருவுதல்போல்
வருகற்பனைநாசத்தாலேமனம்போயிறக்குமனமிறந்தாற்
பொருகற்பாந்தமாருதமும்பொங்குகடலும்புவியனைத்து
முருகச்சுடுபன்னிருகதிருமொருகால்வரினுமிடருண்டோ. (8)

(ப - ரை.) பெருகத்திரண்ட முகில் எல்லாம் = விஸ்தாரமாகச சூழ்ந்து நிற்கும் மேகமண்டலங்கள் யாவும், பெருங்காற்ருலே யொருவுதல் போல் = பிரசண்டவாதத்தினலே சிதறியோடிப் போவதேபோல, வருகற்பனை நாசத்தாலே = வாசனையின் வயமாக எழுந்துவரும் எண்ணங்களின் அழிவு பாட்டினலே, மனம்போயிறக்கும் = மனமானது நசித்துப்போம், மனமிறந்தால் = சித்தானது சாவுற்ருல், பொருகற்பாந்த மாருதமும் = யாவற்றையு மழிக்கும் பிரளயகாலப் பிரசண்டவாதமும், பொங்குகடலும் = எல்லாக்கடலும் ஒன்ருகி யோங்கியெழும் ஏகார்ணவமும், புவியனைத்தும் உருகச்சுடு பன்னிருகதிரும் = சர்வபூப்பிரதேசங்களையும் பொடியாம்படி தகிக்கும் பன்னிரண்டு

சகஸ்திர கிரணன்களும், ஒருகால் வரினும் இடருண்டோ ! ஒருபோதுற்ற போதினும் துயரஞ்சிறிதும் உண்டாமோ ! உண்டாகா தென்பதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எங்ஙனம் சரற்காலத்தில், ஆகாயத்தில் வாயுவினாலே சின்னமான அப்பிரமண்டலம் நீக்கப்பெறுமோ அங்ஙனம் முன்னர் மொழிந்தயான் எனது என்னும் கற்பனையைச் செய்யாமையானே அதாவது அசங்கற்பத்தானே, மனமானது நீக்கப்பெறும். கற்பாந்தபவனம் வீசுக, கடல்கள்யாவும் ஒன்றாய்ப் பொங்குக, துவாதச ஆதித்தியர்களும் தாபஞ்செய்க. நிர்மனத்தினனுக்கு கூதி சிறிதும் கிடையாதாம். கேடு

(ச.) பெருகத்திரண்ட முகிலெல்லாம் = சரற்கால வியோமத்திற் சிறியமேகமண்டலம் = அப்பிர மண்டலமானது, பெருங்காற்றாலே = வாதத்தினால், ஒருங்குதல் போல் = அழிகுதல்போல, விருகற்பனை நாசத்தாலே = அசங்கற்பனையினால், மனம்போயிறக்கும், உள்ளிலுள்ள மனதழியும் என்பதுபொருள். ஏககாலத்திற் கற்பாந்தக் காற்றடிப்பினும், உததிகள் ஒன்றுபடினும், துவாதச ஆதித்தியரு மெரிப்பினும் நிர்மனதுடையவனுக் கழிவின் றென்பதாம், நிர்மனதுடையவன் = மனமற்றவன்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) கற்பனையற் றிருப்பிற் சுகத்தையே யடையலா மென்றும், கற்பனையுற்றால் அம்மனந்தனக்கே பகையென்றும் கூறல்:—தன்னையென.

தன்னைக்கொண்டேதனையறுக்கிற்றானுய்ச்சகலபூமிக்கு
முன்னைத்தலைமைபோலின்பமுதிரநிறைந்துவகற்பனைக்கே
துன்னித்திகழ்தற்பதம்பற்றிச்சுகத்தையடைவாய்பலவாக
வுன்னிப்படர்கற்பனைச்செல்வமுடையமனமேயுயிர்ப்பகையாம்.

(ப - ரை.) தன்னைக்கொண்டே தனையறுக்கில் தானுய் = அசங்கற்ப மாத்திர மொன்றினாலே சாதிக்கத்தக்கதாய், சகலபோல் இன்பமுதிர நிறைந்து = சகல சித்தியுந்தருவதாய், அகற்பனைக்கே பூமிக்கு முன்னைத்தலைமை = கற்பனை யற்றநிலைமைக்கே யுரிதாய அதிசயமானதலை பூண்ட சாம்ராஜ்ஜிய சம்பத்தில், துன்னி = உபஸ்திதியடைந்து, திகழ்தற்பதம் பற்றிச் சுகத்தை யடைவாய் = ஆண்டாவரண நீங்கிவிளங்காநின்றநினது சொருபமாகிய தற்பதத்தை நீயாகவே யடையப்பெற்றுப் பிரஹ்மாநந்தத்தை யடைந்துவாழ்தி, பலவாக உன்னிப்படர் கற்பனைச் செல்வமுடைய மனமே = நானுவிதமான வாசனைகொண்டு எண்ணுதவற்றை யெல்லாம் எண்ணி ஜனனமரணத்திற் கிடபெட்டுத் துயருறுஞ்சங்கற்ப ஐசுவரியத்தை யடைந்துள்ள சித்தமே, உயிர்ப்பகையாம் = ஜீவனது ஜன்மசத்துருவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சகல எண்ணங்களையுங் களைந்துண்டாம் சம்பிரஞ்ஞாதத்தில் வருமின்பமியாவும் பொய்யாதலின் போலின்ப மென்றார். சுகத்தையென்றதோ அசம்பிரஞ்ஞாதத்தில் விளங்கிய சொரூபா நந்தத்தையேயாம் என்றறிந்து கொள்க. கற்பனைச் செல்வமெதுவாயினும் பிரஹ்மாநந்தத்தடையாம். அசங்கற்பன மாத்திரம் ஒன்றினானே தேடத்தக்கதாய், சகல சித்திகளையுந் தருவதாய், நிருவிகற்ப சமாதியேயாகிய அதிசயித சாம்ராஜ்யத்தின் கண்ணே பிரஹ்மசொரூபத்தைப் பற்றினவனாய்ச் சுகமாக வாழ்தி. அந்தப்பரமாத்மபத சிங்காசனத்தைப் பற்றினவனாகி அசங்கற்பன சாம்பிராஜ்ஜியத்தில் வாழ்வாய் என்பதாம்.

(ச.) திகழ்தற்பதம் பற்றி = பிரஹ்மபாவஞ் சுவீகரித்தவனாய், தன்னைக்கொண்டே தனையறுத்தால் தாமாய் = அவ்வசங்கற்ப மொன்றினாலே சாத்தியமாய், அகற்பனைக்கே

இன்பமுதிர் நிறைந்த = சங்கற்பங்களின் அபாவமான நிர்மனஸ்கதை யென்னும் சகல சித்தியுந் தராநின்ற சாம்பிராச்சியத்தில், துன்னி = இருந்து, சுகத்தையடைவாய், கற்பனைச் செல்வமுடைய மனமே = சங்கற்பமாத்திர சாமர்த்திய முள்ளமனமே, (9)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மனப்பகைவன் வெல்ல முடியாதவனாதலும் முடிந்தவனாதலும் இன்னவகையெனல்:—உள்ளவென.

உள்ளப்பகைவன்பலவிதமாயுறுகாட்சிகளால்வெல்லாமற்
றெள்ளத்தகுசந்தோடமெனுஞ்செல்வமுடையநிராசையினாற்
கள்ளத்தனிநெஞ்சினைவெல்வாய்கற்றோர்க்கன்பாய்நின்மலமாய்க்
குள்ளக்குளிர்ந்தாங்காரத்தாற்கூறுகாதுசமபாவம்.

(ப-ரை.) உள்ளப்பகைவன் = மனச்சத்துரு, பலவிதமாயுறு காட்சிகளால் = நானாவிதவஸ்து நிதர்சனத்தானே, வெல்லாமல் = உன்னை வென்றுவிடாமல், தெள்ளத்தகு சந்தோடமெனுஞ் செல்வமுடைய நிராசையினால் = எப்போது மிலங்குவதாய, இடைத்தது கொண்டலம் பேணும் மகிழ்ச்சியென்னும் ஐசுவரியத்தோடு கூடிய ஆசையின்மையினாலே, கள்ளத்தனி நெஞ்சினை வெல்வாய் = ஜீவனைக் கெடுப்பதில் ஒப்புயர்வற்ற மகா வஞ்சகமுற்ற மனத்தினை நீ வெற்றிகொள்வாய், கற்றோர்க்கன்பாய் = ஆன்மவித்துக்கட்குச் சம்மதமாய், நின்மலமாய் = பரமபாவனமாய், குள்ளக்குளிர்ந்து = பனிபோலும் அதிசீதளமாய், சமபாவம்~~ஆனது~~ = பரமாத்வை தபதமானது, ஆங்காரத்தாற் கூறுகாது = அகந்தையினாலே பரிச்சின்னப்படாது.

(ஸ்ரீ - வீர.) சங்கற்பமாத்திர வடிவமாயதனது ஐசுவரியத்தால் பிரஹ்மாண்டகோடியாதி பதார்த்தங்களைத் தோற்றிவைத்துக் கொண்டிருப்பதும், அதனானே சங்கற்பமாத்திர ஐசுவரியத்தானே ஜனனமரண நரகாதி யநேகம் பெரிய அநர்த்தங்களைச் செய்விப்பதும் ஆகிய மனத்தை, நிரந்தரம் பாவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிர்ச்சங்கற்பமாகி சந்தோஷமாத்திர ஐசுவரியத்தால் விஜயஞ்செய்து சர்வோத் கர்ஷத்தை யடைவாயாக. சந்தோஷமாத்திர வைபவ மனத்தினாலே மனத்தை நன்றாகவென்று சுகிப்பாய் அம்மனமானது எவ்வபிலாஷையும் அற்று (இல்லாமல்) சுயம்பிரகாசத் தன்மையானே எப்போது மிலங்கிக்கொண் டிருக்கும் துரியத்தையே நாடிக்கொண்டிருப்பின் வெல்லும் என்பதாம். சந்தோஷமுடைய சமதைக்கும் மனோநிக்கிரக முண்டான தன்மையைத் தரிசிப்பித் துபசங்கரித்தல்:—கற்றோர்க் கென்பது, பரமபவித்தரமாயும் ஹிமம்போலும் அதிசீதளமாயும், ஆன்மாவை யறிந்தவர்கட்கோ சம்மதமாயும், இஷ்டம் அநிஷ்டம் வந்துறுபோது மகிழ்ச்சி வாட்டமின்மை வடிவசமதை யுற்றதாயும், அதன்வாயிலாயதியான அப்பியாசத்தினாலே கொண்டாடத் தக்கதாயும், பரிச்சின்னமான அகம்பாவமானது அழிந்துபோன காரணத்தினானே ஆனந்த மயமாயும், அபரிச்சின்னமாய்ச் சத்தியமாயும் யாது எஞ்சியிலங்கு கின்றதோ அது உன் வடிவாயுளதாகுக என்பதாம். சமதைபூர்வகத்தியானப் பயிற்சியானே, அகங்காரமான தவிர்தொழிய ஏதநிதம் ரூபமாய்த் துரியமெனப் பெயரிய ஜன்மமற்றபதம் எஞ்சியுளதோ அது நினதுவடிவமாக விளங்குகவென்பதாம், பரமபுனிதமாய் மனமற்றதாய் ஆன்மவித்துக்கட்குச் சம்மதமாய ஏற்றத்தாழ்வற்ற விருத்தியினாலே உள்ளேயுள்ள வெகுவிதமான அகர்தைகளும் நீங்கப் பெற்றதாய் ஜன்மாதி விகாரசூனிய அவசிஷ்ட பதமியாதோ அதுவே உனக்கடையத் தக்கதாகுக.

(ச.) உள்ளப்பகைவன் = அம்மனமென்னுஞ் சத்துரு, பலவிதமாயுறு காட்சிகளால் = நிவிதவஸ்து தரிசனத்தால், வெல்லாமல் = நின்னைச் சயிப்பது அயுக்தமாத

0 அகம் பவன் ஈ தம் /

வின் ஜயிக்காமல், தெள்ளத்தகு = நித்தியோதிதமான, சந்தோடமெனுஞ் செல்வமுடைய = சந்தோடமாத்திர சகாயமுள்ள, நிராசையினுல் = நிர்ச்சங்கற்பத்தால், நெஞ்சினை வெல்வாய் = மனதைச் சயிப்பாய், கற்றோர்க்கன்பாய் = ஆத்ம வித்துக்களுக்குச் சம்மதமாய், நின்மலமாய் = பரமபாவனமாய், குளிர்ந்து = அதிசீதமாய், குள்ளவஞ்சக அகங்காரத்தால் = தாழ்வுயர்வான உளத்தகந்தையாலும், கூறுகாது = அபரிச்சின்னமாய், சமபாவமாம் = சின்மாத்திரம், சேடிக்குமென வருவித்துக் கொள்க. ஆன்ம வித்துக்கட்குச் சம்மதமான பரிபூர்ண பிரஹ்மபாவனையினுலே பரிச்சின்ன விடயமாய அகந்தையானது உள்ளேயில்லாமல் நீக்கப்பெற்றவழி எவ்வபரிச்சின்ன சின்மாத்திரம் சேடிக்குமோ, அவ்வஜ நித்தியபத முனக்குளதாகுக, (10)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஹே பிரஹ்மசொரூபமாகிய ஆசிரியோத்தமரே ! அதிவேகமாய் அதிசஞ்சலமாய், தீவிரவேகத்திற்கு முக்கிய காரணமாய் மிக வலிதாயிராநின்ற அதிலோலமாய இந்த மனத்தினுடைய மகாசாஞ்சல்யத்தை எங்ஙனம் வலிதுடன் நன்ருக நீக்குதல் கூடும் ? என்று ஸ்ரீ இராகவர்கேட்ப அதற்கு ஸ்ரீ பகவான் முன்னுரைத்ததை முடித்துத்தரங் கூறுகின்ருர்:—தாழ்வென,

தாழ்வுமுயர்வுமில்லாதசமபாவனையாற்பிறப்பில்லா
வாழ்வுநல்கும்பரமபதமாருப்பதமாமலைவாலே
வீழ்வுருதமனமரிதாம்வெம்மைகனலைவிடாததுபோ
லாழ்வுசெய்யுமலைவுமனமகலாவறிவினலைவுமனம். (11)

(ப - ரை.) தாழ்வும் உயர்வுமில்லாத = வைஷம்ய மின்றிய, சமபாவனையால் = யாவுமறிவென்னும் ஒரேதிருஷ்டியால், பிறப்பில்லா வாழ்வு நல்கும் = ஜன்மமின்றிய பேரானந்தப் பெருவாழ்வினைத் தரும்படியான, பரமபதமாருப்பதமாம் = என்றும் அழிதலில்லாத பரமபதம் உண்டாம். அலைவாலே வீழ்வுருதமனம் அரிதாம் = சஞ்சலத்தன்மையற்றமனம் எங்குமே யுளதாகாதாம், வெம்மை கனலைவிடாததுபோல் = உஷ்ணத்தன்மை அக்கினியை விட்டிராததேபோல, ஆழ்வுசெய்யும் அலைவு = விடயங்களில் மூழ்கச் செய்யும் சஞ்சலத்தன்மை மனத்தின் றருமமாதலின், மனமகலா = மனத்தை விட்டு நீங்கியிருக்க மாட்டாது, அறிவின் அலைவுமனம் = சித்தாந்தத்துவத்தி லிருக்கும் ஸ்பந்தசக்தியே சஞ்சலமனமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) முற்பாதியுரை முன்னுரைக்கப் பெற்றது. ஈண்டு எவ்விடத்திலுமே சஞ்சலத்தன்மையை விட்டிருக்கும் மனத்தைக் காண்பது முடியாதாம்; வன்னியினது தருமம் உஷ்ணத் தன்மையேபோலச் சஞ்சலத்தன்மை மனோதருமமாம். ஜகத்காரண மாயாசம்வலிதசை தந்யத்தின்கண் ணன்னிலைபெற்ற யாதொரு சஞ்சலமான கிரியா சக்தியுளதோ அதுவே மனோரூபமாகப் பரிணதையுற்ற மானசசக்தியென அறிதி.

(ச) தாழ்வும் உயர்வு மில்லாத சமபாவனையால் = பரிபூரண பிரஹ்மபாவனையால், பிறப்பில்லா = அஜமான, பரமபதம் = தற்பதம், மாருப்பதமாம் = நித்தியமாம். அலைவாலே வீழ்வுருதமனமரிதாம் = சஞ்சலத்துவ மற்றமனது எங்குங் காணப்படாததல்லவா ! வெம்மைகனலை விடாததுபோல் = வெப்பம் வஹ்னிக்குத்தர்ம மாவதுபோல், அலைவும்மனம் அகலாது = சஞ்சலத்துவம் மனோதருமமாம், அறிவினலைவுமனம் = சித்தத்துவத்திருக்குஞ் சஞ்சலசக்தியே மனச்சக்தியாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பரமசித்தாந்தமும் செய்யத்தக்கதும் இன்னதெனல்:—அலையுமென.

T.

அலையுமந்தமனமுலகாமலைவுபோகின்மனங்கெடுமிந்
நிலையேதவமுநூற்கருத்துநிமலவீடுந்துணிபொருளுந்
தொலைவிலலைவேமனமாயைதொடர்வாதனையுமதன்பெயரா
மலையுமனமுமதுவதனை மாறுவிசாரத்தான்மாய்ப்பாய்.

(ப - ரை.) அலையுமந்தமன முலகாம் = ஸ்பந்த சக்திமயமான அம்மனமே ஜகதாடம்பரவடிவமாம், அலைவுபோகின் மனங்கெடும் = சஞ்சலத்தன்மை நீங்கின்மனம் மிருதமாம், இந்நிலையே = இந்தஸ்திதியே, தவமும் நூற்கருத்தும், நிமலவீடும், துணிபொருளும் = தபமும் சாஸ்திரமும் சித்தாந்தமும் துயரற்றமோக்ஷமும் ஆமெனப்படும், தொலைவில் அலைவேமனமாயை தொடர்வாதனையும் அதன்பெயராம் மலையுமனமுமது = கெடாததான மனத்தின் சஞ்சலத்தையே அவித்தை யென்றும் வெகுகாலமாகச் சம்பந்தித்துள்ள வாசனையென்றும், அதற்கு நாமங்கள் உண்டு, அல்லாமலும், துன்புறுத்தும் சித்தசத்தையும் அதுவேயாம், அதனைமாறு விசாரத்தான் மாய்ப்பாய் = அவ்வசைவை இடைவிடாத ஆராய்ச்சியானே நாசஞ்செய்தி.

(ஸ்ரீ - வீர.) அசைவு அசைவின்மைகளின்றி காற்றினிருப்பே யெங்ஙனங் கருத முடியாதோ, அங்ஙனம், சஞ்சலஸ்பந்தனத்தை விட்டுச் சித்தசத்தை யிலதாகும். யாதொரு சஞ்சலதையின் ஈனமனமுளதோ அது மிருதமெனப்படும்; அசைவற்ற மன மிறந்ததென்பதாம், அம்மனத்தின் இறப்பே, சாஸ்திர சிரவணம், அதன் பலத்தன்மையால், பிராமாணிகத் தன்மையானே அங்கீகரிக்கப் பெற்ற அருத்தம் சித்தாந்தமாம், அதுவே மோக்ஷமெனப்படும் அதனுபாயத் தன்மையால். அதனது சஞ்சலத்தன்மையே, இராஜோசக்தி பீஜ கத்தன்மையானே, அவித்தையின் காரியத் தன்மையானே அவித்தை யென்று சொல்லப் பெறும், வாசனை மூலத்தன்மையானே வாசனை யென்றும் ஒரு பெயரைப் பெறும், அதனை விசாரத்தானே விநாசஞ் செய்வாய்.

(ச.) அந்தமன முலகாம் = அம்மனதே ஜகதாகரமாய் விளங்குவதாம், அலைவு போகின் = சஞ்சலத்துவமழியின், மனங்கெடும் = மனதழியும், இந்நிலையே = இம்மநோலயமே, நூற்கருத்தும் = சாஸ்திரசித்தாந்தமும், நிமலவீடும் = மோட்சமுமாம், சங்கை: வாசனையோடு அவித்தியா நிவிர்த்தி மோக்ஷரூபமாதலின் மநோநிவிர்த்தி மோட்சமென்றது, எப்படிக் கூடுமெனச் சங்கித்து; மனதின் சாஞ்சல்லியமே அவித்தை அதுவே வாசனையுமா மாதலின் அதன் நிவிர்த்திக்கு மோக்ஷரூபத்துவம் யுக்தமென்னுங் கருத்தாற்கூறல்: தொலைவிலலைவேமனம் = மனதின் சஞ்சலத்துவமே, மாயை = அவித்தை, மனமும் = சித்தசத்தையும் ஆம், ஆதலின், அதனை = மநோசஞ்சலத்தை, மாய்ப்பாய் = நாசஞ்செய்வாய்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஞானுப்பியாசத்தானே மனதிற்கு மாரணியத் தன்மையை மலருவராய் அதனது சொரூபத்தைக் கூறும் வாயிலாய்ப் பயிற்சிக்குத் தக்கபடியாக அடைவுறும் வடிவத்தன்மையைக் கூறல்:—மெத்து என. இங்ஙன மியம்பத்தக்க வுபயோகியதாக மனத்திற்குச் சாஞ்சல்யதன்மகத்தன்மையைச் சமர்த்தித்து, வாஸ்தவ அவாஸ்தவரூப மென்னும் இரண்டன் வடிவதாந்தன்மையை, அவாஸ்தவ அங்கிசமகற்றலைக்காட்டும் பொருட்டும், வாஸ்தவரூபாப் பிரதிஷ்டையின் அழிவடைவை யகற்றற் பொருட்டும் கூறல்:—மெத்து என.

மெத்துகின்றவாதனையைவிட்டான்மேலாநலமுளதாஞ்
சத்தினசத்தினிடைநின்றுசைதன்னியத்திற்சாட்டியத்தி
லொத்துநடுநின்றலைவதுவேயுள்ளமாகுமிவ்வுள்ளஞ்
சித்தின்முயல்வாற்சித்தாகுஞ்சடத்தின்முயல்வாற்சடமாகும்.

(ப. ரை.) மெத்துகின்ற வாதனையை விட்டால் = அவித்தையின் மயமாயடைந்து கிடக்கும் துட்டவாதனையை விட்டுத்தொலைத்தால், மேலாம் நலமுளதாம் = பரம்சிரேயசு இனிதாக எய்தும், சத்தின் அசத்தின் இடைநின்று = உளதிற்கும் இலதிற்கும் மத்தியிலிருந்து, சைதன்னியத்தில் சாட்டியத்தில் ஒத்து நடுநின்று = சேதனத்தில் அசேதனத்தில் ஒத்துமத்தியி லிருந்து, அலைவதுவே = ஊசலாடுவதே, உள்ளமாகும் = மனமெனப்படும், இவ்வுள்ளம் = இம்மனமானது, சித்தின் முயல்வால் = அறிவினனுசந்தானத்தால், சித்தாகும் = சின்மயமாகும், சடத்தின் முயல்வால் = திருசியத் தியானத்தால், சடமாகும் = காஷ்டலோஷ்ட சமானமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விரும்பியபொருளை விடுதல் வாயிலாக, அவித்தை வாசனையென்னும் உட்சித்த சத்தையானது விலீனமுறவே மேலான மேன்மையானது அதாவது மோக்ஷமானது அவசியமுண்டாம். விடுதல் முன்னர் "மிகமாலுறுபல் பொருள்களையு மேவாதொழித்தோர் மனம்வென்றோர்" என வியம்பப்பெற்றது. விடுதல் வாயிலாக = பாகியவிடயானு சந்தானத்தியாக பலத்தால் = சத்தசத்துக்களாகிய ஆன்ம அனான்ம மத்தியஸ்தமாய், உலகத்தில் மத்தியஸ்தனானவன் உபயாநுகூலனாக இருப்பதேபோல ஆத்மாநாத்ம அநுகூலமாய், இருப்பது மனமாம்; ஆகலின் உபாயவிசேடத்தினாலே செயிக்கத்தக்கது என்பது கருத்தாம். ஆத்மாநாத்ம தருமங்களாய சைதன்ய ஜாட்டியங்கட்கும் அநுகூலம் மனமென்பார், சைதன்னியத்தில் சாட்டியத்தி லென்றார். சேதனாசேதனங்களின் இடையிலிருப்பது மனமாம். யான் இது என்னும் விருத்தித்துவயவடிவமாகப் பரிணமலீலைத் தன்மையால் உரைத்த இரண்டில் ஆடும் ஆகாரத்தையுடையது மனமென்று கூறப்பெறும். சத்தசத்துக்களின் மத்தியம் = மிதுநீபாவரூப மந்தராளம், அதனானே அன்னியரூபப் பிராதான்யத்தில், தோளயிதாகிருதியதாம் = இளைப்பாறு நிலைமையற்றதாம். ஆயின் எதனால் ஏகதரகோடி விசிராந்தியா மெனின்? கூறுகின்றார்: சித்தின் என்பதாதியால் ஜாட்டிய அநுசந்தானத்தானே யபகரிக்கப் பெற்றதாய அதாவது ஜடசிந்தாபரவசீ கிருதமாய சித்தமானது திடஅப்பியாச வசத்தால் தீப்தமாய் மிக வளர்க்கப் பெற்றதாய், மிக்கூன்றியதாய்ச் சாட்டியான் மகமாகச் சடபாவத்தையடையும் அதாவது ஜடதேகாதி முக்கியத் தகைமையை யடையுமென்பதாம். புலப்படுகின்ற தன்றோ பிராகிருதர்தம் முள்ளம் அத்தகைத்தாய்! அநுசந்தான ஹதமெனவும் பாடமுளது = விசிஷ்ட போதமாகிய சாக்ஷி யொன்றன்பாலே யநுசந்தானத்தால் அதாவது அறிவங்கிசத் தியானத்தால், அநிதமங்கிச சொரூபத் தன்மையானே, அகம்பிரஹ்மாஸ்மி யென நிரந்தர அனுசந்தானத்தானே, பயிற்சியின் மிகுதிப்பாட்டானே, தீப்தமாய் மிக வளர்க்கப்பெற்றதாய் மிக்கூன்றியதாய், மனமானது அறிவாகாரமாய், வேற்றுமைப் பாகுபாடொன்றையுஞ் செய்யாத கேவல சிற்சொரூபமாய் இனிதுநிலைபெற்றிருக்கும்.

(ச.) மெத்துகின்ற வாதனையை = அவித்தையோடு வாசனையென்னு நாமமுள்ள மனோசஞ்சலத்தை, விட்டால் = இஷ்டத்தியாக வசத்தினால் நாசஞ்செய்யின், மேலா நலமுளதாம் = பரம்சிரேயசு உண்டாகுமென்பது பொருள். சத்தினசத்தின் = சத்தென்பது கேடின்மையது திருக்குருபமான பிரஹ்மம், அசத்தென்பது கேடுள்ளது திருசியம்

ஆகிய இடைகளினது, இடைநின்ற = மத்தியில் உபயசம்பந்தமாய் அநுபயான்மகமான வஸ்துவாய், சைதன்யத்திற் சாட்டியத்தில் = சிற் சாட்டியங்களினது, நடுவொத்து நின்று = மத்தியிற் கூடினதாய்ச் சிற்கனவியல்பாலும் உண்மையாக ஜடத்துவத்தாலும் தப்தாயபிண்டம்போல் உபயான்மகமாய், அலைவதுவே = சித்து அசித்துக்களிரண்டினும் ஊஞ்சல்போல அலையும் ஆகிருதியுள்ள வஸ்துவே, உள்ளமாகும் = மனமெனப்படும்; என்பது சம்பந்தம். சிதசித்ரூபமான மனதிற்கு இங்குண்டாக்கப்பட்ட வுபபோகங் கூறல். இவ்வுள்ளம் = இச்சித்தமானது, சடத்தின் முயல்வால் சடமாகும் = அசித்தி ரூபத்வ ஏதுவினுற் சடாநுசந்தானத்தால் வாகியத்தை மாறிமாறிப் பற்றுவதாய் வாகிய சேட்டையோடு கூடினதாய்த் திடாப்பியாச வசத்தாற் சடத்துவத்தையடையும். சித்தத்திற் சடாம்சமிருத்தலிற் சடபாவனையாற் சாட்டியத்தையடைவதுபோற் சிதம்சமிருத்தலிற் சிற்பாவனையாற் சித்தோடைக்கிய மாமெனல். சித்தின் முயல்வாற் சித்தாகும் = சிதம்சத்துவரூப வேதுவினுற் போதத்தின் ஏகாநுசந்தானத்தின் திடாப்பியாச வசத்தினுற் சைதன்னியத் தோடைக்கியமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தெரிவித்ததையே நன்குதெளிவித்தல்:—ஊக்கமென.

ஊக்கமுளதாய்மனமொன்றினுறைக்கிலதுவாமாதலினுற்
றாக்குமனத்தைமனத்தாலேதள்ளியேறித்தளர்வின்றி
யாக்கமழிவில்பதம்விரைவிலடைவாய்மனத்தைமனத்தாலே
நீக்கவலதாந்தகைமைத்தாநிருபனிறுத்துநெறிபோல.

(ப - ரை.) ஊக்கமுளதாய் = புருடப் பிரயத்நத்தினுலே, மனம் ஒன்றில் உறைக்கில் = மனமானது ஒருபதத்தில் ஊன்றில், அதுவாம் = அப்பதமாம், ஆதலினுல் = ஆகையினுல், தாக்குமனத்தை மனத்தாலேதள்ளி = அசுத்தமனத்தைச் சுத்தமனத்தினுலே யகற்றி, ஏறி = மேற்போய், தளர்வின்றி = விசோகமாய், ஆக்கம் அழிவு இல் பதம் = உண்டாகியுயர்ந் தொழியும் சடங்கற்ற பதத்தை, விரைவில் அடைவாய் = வேகமாகப் பொருந்துவாய், மனத்தை மனத்தாலே நீக்கவலதாந் தகைமைத்தாம் = மனத்தினது நிடிக்கிரக விடயத்தில் மனமே சமர்த்துடையதாம், நிருபன் நிறுத்தும் நெறிபோல = ராஜாவை நிக்கிரம் செய்வதில் அராஜாசமர்த்தனுவனுவென்? ஆகான் அதுபோலவாம், பதம் = வஸ்து,

(ஸ்ரீ - வீர.) இயற்கையானுதல் சாஸ்திரீயமாயாதல் உண்டாம் பௌருஷப் பிரயத்நத்தினுலே எப்பதத்தின் கண்ணேமனஞ் சேர்க்கப்பெறுமோ பயிற்சியின் வலுவால் அப்பதத்தை யடைந்தின்புறும், ஆகலின் மிகுந்த பௌருஷப் பிரயத்தனத்தைக் கைக்கொண்டு நல்லவிவேக சித்தத்தினுலே கெட்டசித்தத்தைக் கடந்து சோகமின்றிய பதம் பற்றி ஆமயமற்றவனுய் உபத்ரவமற்றவனுய், ஆசங்கையற்றவனுய், அதிதிரமாய்ச் சுகிப்பாயாக; என்பது பலிதமாம், சமுசாரபாவனையினுலே மூழ்கிக்கிடக்கின்ற மனதை மனதினுலேயே வலிதில் எடாமல் விடின் ஹே இராகவா! அதனுபாயம் அயல் ஒன்று இடையவே கிடையாது. சித்தத்தினும் அயலொன்ருனும் சித்தத்தின் ஆக்கிரமணுசங்கையுண்டாகக்கூறல். மனத்தை யென்பதாதி மனத்தினது நிடிக்கிரகத்தில் மனதேசமர்த்துடையதாம், அரசனை நிக்கிரகஞ்செய்யும் விடயத்தில் அரசனல்லான் சமர்த்தனுவனு! ஆகான், சமபல மில்லாமையின் என்றறிக

(ச.) மனம் = இத்தன்மையான மனது, ஊக்கமுளதாய் = புருடசம்பந்தப் பிரயத்தனத்தால், ஒன்றி னுறைக்கினதுவாம் ஜடபதத்தாவது அஜடபதத்தாவது சேர்க்கின்

அப்பதமடைந்து அப்பியாசத்தினல் அதுவேயாம், ஆதலினுல், ஏறி = புருடப்பிரயத்நத்தையாசிரயித்து, தளர்வின்றி = சோகமற்று, அடைவாய் = சங்கையற்றவனுய்ச் சாருவாய், மனத்தாலே, மனமே, நீக்க, திடநிக்கிரகஞ்செய்ய, வலதாகும் = சாமர்த்தியமுள்ளதாம், தனே = அப்பிரபல மூடவரசனே, நிருபன்தானே = பிரபல புத்திசாலியாயிருக்கிறவரசனே, நிறுத்தும் = நிக்கிரகிக்கும், நெறிபோல = தளர்வன்றி சோகமற்ற பதம் அடைவாய், பாடபேதம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) உரைத்த வுபாயத்தையே உவமான பூர்வகம் உறுதிப்படுத்தல்:—பிறவியென.

பிறவிக்கடலிற்காதலெனும்பெருவாய்முதலைபிடித்தீர்க்க
இறவுச்சுழியாற்சுழலுமவர்க்கிதயநாவாயெட்டாதீர
மறமுற்றுளத்தையுளத்தாலேமாய்த்துப்பிறப்பில்வருந்தாம
லுறவுற்றனைநீயுய்விப்பாயுயிர்க்குப்பிறராலுய்வுண்டோ.

(ப - ரை.) பிறவிக்கடலில்=சம்சார ஆர்ணவத்தில், காதலெனும்பெருவாய் முதலையிடித்தீர்க்க = திருஷ்ணையென்று சொல்லப்பட்ட யாவற்றையும் விழுங்கும் பெரிய வாயையுடைய கிராகம் பற்றிவலிதில் இழுக்க, இறவுச் சுழியால் எட்டாவாறு சுழலுமவர்க்கு = மூழ்குறச் செய்யும் ஆவர்த்தத்தாற் றூரத்திற் சுற்றுற்றவர்க்கு, இதயம் நாவாய் = தன்மனமே மரக்கலமாம், மறமுற்று உளத்தை உளத்தாலே மாய்த்து=பரம பந்தன பாசமாமனத்தை மனத்தினுனே சேதித்து. பிறப்பில் வருந்தாமல் உறவுற்றனைநீயுய்விப்பாய் = சமுசாரத்தில் அவதிப்படாமல் தன்னைக் காப்பதில் நேயமடைந்து உன்னை நீயே உத்தாரணஞ் செய்தி, உயிர்க்குப் பிறரால் உய்வுண்டோ = இவ்வாத்மாவிற்கு அயலோராற் றூரணமிலதாம். கரையேற்றுதல்.

(ஸ்ரீ - வீர.) கிராகம் = நக்கிரம், ஆவர்த்தம் =சுழி, திருஷ்ணையாகிய கிராகத்தாற் கிரகிக்கப்பெற்றவராய் சமுசார சமுத்திரத்தில் வீழ்ந்தவராய், மனைவிமக்களாதி சுழிகளால் வெகுதூர மிழுக்கப்பட்டு அழுபவர்கட்குத் தன் மனதேதரியாம்- மகாகட்டாகிய மனப்பாசத்தை மனத்தினுனே யறுத்தெறிந்து ஆன்மாவைச் சமுசாரத்தினின்றுங்கடைத்தேற்றுவாய். இவ்வான்மா அன்னியத்தாற் றூண்டப்பெறுதாம். இவ்வாத்மா இதனுல் விடுபடாவிடின் மற்றெதனுலும் விடுபடா தென்பதாம். தானேதனக்குச் சுற்றமும் என நினைக.

(ச.) பிறவிக்கடலில்=சம்சாரார்ணவத்தில், வீழ்ந்தவர்களாய், காதல்=திருஷ்ணை, இறவுச்சுழியில் = புத்திரகளத்திராதி; மமதாப் பிரமைகளால், இதயநாவாய் = தன்மனதே மரக்கலம், எட்டாவாறு = அதிதூரம், மறமுற்றுளத்தை = பரமபந்தனமான மனோரூப பாசத்தை, மாய்த்து = சிதைத்து, உயிர்க்கு = தனக்கு, உய்வுண்டோ = ஈடேற்றமின்று, தானே தனக்குப் பந்துவென்னும் நியாயத்தினு லென்பதாம். பிரமைகளால் அதிதூரம் சுழலுமவர்க்குத் தன்மனதே மரக்கலமாம் என்றுசேர்க்க.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மனத்தான் மனச்சேத வகையையே சுருக்கிப் பெருக்கிக் கூறல்:—எந்தவென.

எந்தவெந்தவாதனைகளிதயத்தெழுந்தவவைவெல்லா
மந்தவந்தருடைத்தழிக்கிலதுவேமாயைக்கழிவாகு
முந்துபோகபேதமெனமொழிந்தவிருவாதனைவிட்டு
வந்தபாவாபாவங்கள்மாற்றிவிகற்பமறமகிழ்வாய். (16)

(ப - ரை.) எந்த எந்த வாதனைகள் = எவ்வெச் சமஸ்காரங்கள், இதயத்தெழுந்த = இருதயத்தினின்றும் விருத்திரூபமாய் எழுந்தனவோ, அவையெல்லாம் = அவ்வியாவற்றையும்; அந்த அந்த இடத்தழிக்கில் = எழுந்த அவ்வவ்விடத்திலேயே பரிகரிக்கின், அதுவே மாயைக்கழிவாகும் = அம்முயற்சியே அவித்தையைக் கெடுப்பதாகும், முந்து போகபேதமென மொழிந்த = முன்,முன்பின் ஆலோசனையில்லாமல் திடீரென்றுகிளம்பி வரும், போகத்திலுள்ள சமஸ்காரமென்றும் பேதசம்பந்த சமஸ்கார மென்றும் சொல்லப்பட்ட, இருவாதனைவிட்டு = இருவித வாசனைகளையும் தொலைத்து, வந்தபாவாபாவங்கள்மாற்றி = அதனுற் றேற்றவரும் பாவ அபாவங்களையும் தியாகித்து, விகற்பமற மகிழ்வாய் = நிர்விகற்பமாகிச் சுகிப்பாய். (46)

(ஸ்ரீ - வீர.) பாகியார்த்த மனனமெனப் படுவனவாகிய வாசனைமூல விருத்திகள் மனப்பிரதேசத்திற் சமஸ்காரத்தை யேற்றுவனவாய் யாவை யாவைகிளம்பி வருமோ அவ்வியாவற்றையும் பொய்ம்மை யநுசந்தானத்தானே அகற்றல் வேண்டும்; நஷ்டமான விருத்தியினுலே அந்தக்கரணத்தில் சமஸ்காரமானது உண்டாகின்ற தென்பது வேதாந்திகள் கூற்றும், தார்க்கிகரோ, ஞானமெனப் பெயரியவிருத்தியினுனே என்பர். பிராஞ்ஞன் பரிகரித்தபின் அவித்தை க்ஷயத்தையடையும்; ஔஷ்ணியம் க்ஷீணமாகிய வழி வன்னி சாந்தமாவதேபோல, வாசனை க்ஷயமாகியவழி மனத்துடன் அவித்தைக்ஷீணமாம் என்பதுகருத்து. வாசனுத்தியாகத்தில் முறைகூறல்:—முந்து என்பது. போகக்கூட்ட வாதனைகளை விட்டுப் பேதவாதனையையும் நீ விடுதி; பேதமதித் தியாகத்தின் பின்னர், பாவாபாவங்களாய பேதிகளை, அதன் விடயவிகற் பங்களை, சித்தசேத்தியங்களை விட்டு, கற்பனை மறுமுறை கழற்றியெறிந்து, நிருவிகற்பனுகிச் சுகியாவாய்,

(ச.) இதயத்தெழுந்த = மனோரூபமாய் எப்போதெப்போ துதிப்பனவோ, அவையெல்லாம் = அம்மனேரூபமான வாசனைகளை, அந்த வந்தவிடத்து = அப்போதப் போதே, மாயைக்கழிவாகும் = அவித்தியா வாசனையின் நாசமாம். அவையெலாம் எனச் சூசிப்பித்தவாசனு பேதத்தை விவரணஞ்செய்தல்; முந்து—விட்டு = முன்புபோக வாசனுத்தியாகமும் பின்பு பேதவாதனையின்றியாகமும் செய்து, பாவாபாவங்கண் மாற்றி = பின்பாவாபாவ வாசனையின் றியாகஞ்செய்து, விகற்பமற வாழ்வாய் = இங்ஙனஞ் சர்வவாசனுத் தியாகமாகின் நிருவிகற்பமாய்ச் சுகிப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சித்தசேத்தியத் தியாகமாயினும், அவற்றின் காரணமாய அஞ்ஞானம் எஞ்சாநிற்கும் என ஆசங்கித்துக் கூறுகின்றார்:—அறியென.

அறிபவற்றுசையறிலதுதானேயவித்தையுமனமுமாண்டதுவாம்
பொறிபயிலாசைதுன்பமாநிராசைபுகலருமுத்தியாமின்பம்
பிறிவறுதனதுமுயற்சியாலுண்டாம்பேதையருண்டெனுமவித்தை
செறிதருபொய்யாய்நாமமாத்திரமாய்ச்சித்தெனத்தேர்ந்திடிலதாம்.

(ப - ரை.) அறிபவற்று ஆசையறில் = சுட்டும் பொருள்களில் இச்சைநீங்கில், அதுதானே = அதுவே, அவித்தையும் மனமும் மாண்டதுவாம் = அவித்யா நாசமும் மனோநாசமுமாம், பொறிபயிலாசை துன்பமாம் = விடயங்களில் உழலும் ஆஸ்தையே துயரமாம், நிராசைபுகலரு முத்தியாமின்பம் = அநாஸ்தையே அறைதற் கருமைவாய்ந்த நிர்வாணபதமாம், பிறிவறுதனது முயற்சியாலுண்டாம் = இடைவிடா தியற்றும் தன்னுடைய பிரயத்தனத்தினுலே தனதுண்மைவடிவம் அடையப்பெறும், பேதையர் உண்டெனும் அவித்தை = இல்லாததேயாயும் நட்டப்பிரஞ்ஞர் இருக்கின்ற தென்னும்

அவித்தையானது, செறிதருபொய்யாய் = அத்தியந்தம் மித்தையாய், நாமமாத்திரமாய் = பெயர்மாத்திரத்தாற் பிறங்கப்பெறுவதாகி, சித்தெனத்தேர்ந்திடில் = அறிவுமாத்திரமென்னும் ஆராய்ச்சியில், இலதாம் = நற்பிரஞ்ஞரிடத் தஃதெங்ஙனமிருக்கும்; இராதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எவ்வவித்யாவரணத்தானே பூர்ணமாகத் தன்னையநுபவிக்க முடியவில்லையோ அதனைத்தத்துவ சாக்ஷாத்கார ஹேதுவினாலே விடுத்துச் சுகமாயிருத்தல் எங்ஙனங் கூடுமெனின்? ஒன்றையும் எண்ணாதிருத்தலினாலேயே கூடும், இத்துணையே வாசனாக்ஷயம், இதுவேமனோநாசமும் அவித்யாநாசமுமா மென்பர். நேராகவேனும் சித்தவாயிலாகவேனும் யாதுயாது சிறிதுசிறிது சாக்ஷியினாலே யநுபவிக்கலாமோ, ஆண்டாண்டு அறியப்பெறுவதன் அறியப்பெறாமை அத்தியந்தம் உற்கிருஷ்ட மனோநாச நிர்வாணமென்பது சுருக்கம். ஒன்றையும் உன்னாதிருத்தலே மோக்ஷமாம் = பேரானந்தமாம்; உன்னுதலினானே துயரமுண்டாம். அவ்விடயங்களை யுன்னாதிருத்தலும் புருடப்பிரயத்நத்தினாலேயே பொருந்து மென்பார். தனதுமுயற்சியாலென்றார். முயற்சியால் = விடயங்களில் இரமணீயத் தன்மையத்தி யாசத்தியாக விடயகப் பிரயத்நத்தால். அத்தகைய தன்னுடைய பெருமுயற்சியினானே அதிகாரி தன்னறிவைக் கணத்திலறிவன். எதனையும் எண்ணாதிருத்தலினாலே எய்தரும் பூதியெய்துறலாகும்; ஆகலின் தனதுமுயற்சியை எப்போதும் பயின்றேவருக, அற்றேல், அவித்தையானது இருத்தலினானே மனம்போல ஞானத்தானே நிவிருத்திய சம்பவத்தால், அதன் நிவர்த்தக ஞானலாபப்பொருட்டு மனோநிரோதம் அதனுபாய மெனவுபந்யசித்தல் வாளாபோமாலோ வெனின்? அற்றன்றுமெனல்: பேதையரென்பதாதி, விவேகவிஞ்ஞான சூனியர்பால் அவித்தை பரமார்த்த சத்தியம்போல இருக்கும், நற்பிரஞ்ஞை யுடையவரிடத்தோ அபரமார்த்தத்தன்மையானே வந்தியா புத்திரன்போல நாமமாத்திரத்தானே யங்கீகரிக்கப் பட்டதாகும், ஆதலின் அதுயாண்டையதாம்? நாமத்தானே = அவித்தை யென்னும் பெயரானே, அபாவமேயன்றே அப்பெயரின் முக்கியப்பொருள். எனவே தத்துவஞானி யாதலையே ஆராய்ச்சிசெய்து சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ப தொருதலை.

(ச.) அறிபவற்று = அறியப்படுகிற வஸ்துவில், அதுதானே = ஆசாநிவிர்த்தியே, அவித்தையும் மனமும் மாண்டதுவாம் = அவித்யாநாசமும் மனோநாசமும் ஆம், பொறிபயில் = அறிவின்கட் டாதான்மியமாகிற பொருட்கட் பொருந்துமெனினும் ஒக்கும், முயற்சியால் = பிரயத்நத்தால், உண்டாம் = புருடனுக்குக் கணத்திற் றலைப்படும், செறிதருபொய்யாய் நாமமாத்திரமாய், பேதையருண்டெனும் = ஞானஹீனரிடத்துச் சுவயமிருப்பது போற்றிருசிய மாகாநின்ற, அவித்தை, தெளிந்தஞானிகளுக்கு இலதாம், அஃதவிசாரசித்த மாதலின் என்பதுகருத்து.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) நல்லபிரஞ்ஞையருக்கு அஃதெங்ஙனமிருக்கும் எனக்கூறிய பொருளை ஆண்டு வன்பவக்குழியில் என்பதாதியானே விஸ்தரித்தற்காக ஸ்ரீ இராகவரது பிரசினத்தைக்கிளப்பல்:—என்றலுமென.

வாசனாக்ஷயவுபாயம் வினவி அதன்மூல அவித்யாவரண க்ஷயவுபாயம் வினவல்:—என்றலுமென.

என்றலுமிராமனவித்தையின்செல்வத்தெழுந்தறநெருங்குமிவ்விருடா
னென்றுமிங்கின்றியெவ்வகைநீங்குமுரைத்தருளின்னநீயென்ன
வன்றவனுரைப்பான்வன்றுயர்முட்சேர்வன்பவக்குழியின்மன்னுயிரை
யொன்றவீழ்த்ததனேடொக்கவீழ்மாயையுண்டெனினுண்மைநேர்க்கில்லை

(ப - ரை.) என்றலும் = இவ்வண்ண மியம்பலும், இராமன் = ஸ்ரீ இராகவர், அவித்தையின் செல்வத்தெழுந்து = அவித்யாவைபவமாகக்கிளம்பி, அறநெருங்கும் இவ்விருடான் = அத்தியந்தம் நிபிடமாகிவிவேகியையும் மறைக்கும் இந்த அந்தகாரம், ஒன்றுமிங்கின்றி எவ்வகை நீங்கும் = ஒரு சிறிதுமில்லாமல் எங்ஙனம் அகலும் = அழியும், இன்னம் = மீளவும், நீ = ஸ்ரீ பகவானாகிய தேவரீர், உரைத்தருள் = திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டும், என்ன = என்றுவினவ, வன்றவன் உரைப்பான் = அபாரமான பெருந்தவத்தையே யலங்காரமாகவுடைய ஸ்ரீ பிரஹ்மபுத்திரர் கூறுவார், வன்றுயர் முட்சேர் = கொடிய துக்கத்தைக் கொடுக்கும் கண்டகங்கள் கதிவிய, வன்பவக்குழியில் = எறமுடியாத சமுசாரப்படுகுழியில், மன்னுயிரை = தேகாபிமானத்தோடுற்ற ஜீவனை, ஒன்றவீழ்த்து = துயரையே யநுபவிக்கும்படியாகத் தள்ளி, அதனோடு = அவ்வுயிரோடு, ஒக்கவீழ் = சேர்ந்துவீழும், மாயை = அவித்தை, உண்டெனில் = இருக்கின்றதென்றுழலும்வரை, உண்மைநோக்கில்லை = யாதார்த்தமான தனது தரிசனமுண்டாகவே மாட்டாது. (18)

(ஸ்ரீ - வீர.) அஞ்ஞான ஐசுவர்யத்தா லோங்கியெழுந்த மகத்தாகிய ஜீவரது நிபிடமானருந்த இருண்மறைப்பானது ஹேபிரஹ்ம சொருபமாக விளங்கும் ஆசிரிய உத்தமரே! எங்ஙனந்தான் விநாசத்தையடையும், அருளல்வேண்டும் என்ற ஸ்ரீ இராகவரை நோக்கி ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் முதலில் அவித்தையின் க்ஷயவுபாயத்தையருளல்: ஹே இரகுநந்தன! எங்ஙனம் அற்பப்பனியானது பாற்கரா லோகனத்தானே கணத்திற் கழிந்துபோமோ அங்ஙனம் இவ்வவித்தையும் ஆன்மாவலோகனத்தானே அழிந்துபோம் இடையிடமிலாது நெருங்கிய துன்பமய முண்மரங்களே நிறைந்த இச்சமுசாரமாகிய சாணுக்களில், மலைப்பெரும் பள்ளங்களில், யதார்த்தத்தைக் காணும்பரியந்தம், தேகாபிமானமுடைய அகங்காரத்தைத் தன்னோடு கூட கீழேகீழேயுருண்டு விழுமாறு உருட்டிக்கொண்டேயிருக்கும்; அல்லது ஊசலாட்டிக் கொண்டேயிருக்கும், இந்த அவித்தையானது, க்ஷயத்தை யுண்டாக்குவதும், மோகத்தை யடியோடுகெடுத்து ஆனந்தத்தை விளைவிப்பதும் ஆகிய, ஆன்மாவைக்காணும் இச்சைசுயம் உண்டாகாதவரை உபத்திரவஞ் செய்துகொண்டே யிருக்கும்.

(ச.) நீங்கும் = புருடனுக்கு நசிக்கும், பகவனே நீ! வன்றவன் ஸ்ரீ வசிட்டர், குழியில் = கிடங்குகளில், மன்னுயிரை = தேகியை, மாயை = அவித்தை உண்டெனில் = இருக்குமட்டும், உண்மைநோக்கில்லை = ஆன்மதரிசன இச்சையுமுதியாது. ஆன்மஜிஞ்ஞாசையானது எதுவரை யுளதாவதில்லையோ அதுவரையுமே அவித்தை தேகியைச் சமுசார ஆரண்யங்களில் மலைக்கிடங்குகளில் தன்னோடுகூடச் சுழற்றிச் சுழன்றுகொண்டிருக்கும். என்பது பொருள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக அவித்தையழிவின் உபாயம் உரைத்தல்:—

பிறப்பெனுமாயைக்கரையதாயெங்கும்பிறிவறுபெரும்பொருடோன்றி
லிறப்புறுமாயைக்கிச்சையேவடிவாமிதனுடைநாசமேவீடு
சிறப்பில்சங்கற்பஞ்சிதைந்திடிலிதுதான்றேய்ந்திடுஞ்சித்தெனுங்கதிரோன்
புறப்படிலிதயவிசும்பில்வாதனை யாற்பொங்கிருள்போமெனப்புகல:

(ப - ரை.) பிறப்பெனுமாயைக் கரையதாய் = ஜனனமரண சமுசாரத்தின் பாரமாய், எங்கும் பிறிவறுபெரும் பொருள் = எவ்விடத்திலும் நிறைந்துபொங்கித் ததும்

° ஞானம்
* சந்து

பும் பூரணவஸ்து, தோன்றில் = சாக்ஷாத்கரிக்கவரின், இறப்புறும் மாயைக்கு = இல்லாமற்போகும் அவித்தைக்கு, இச்சையேவடிவம் = ஆசையே சொரூபமாம், இதனுடை நாசமேவீடு = இவ்விச்சையை யிரித்தலே மோக்ஷமாம், சிறப்பில் சங்கற்பஞ் சிதைந்திடில் = பிரஹ்மாகாரமற்ற வீண்சங்கற்பங்க ளெல்லாந் தொலைந்திடின், இதுதான்தேய்ந்திடும் = இது சுயமே கெட்டுப்போம், சித்தெனும் கதிரோன் புறப்படில் = ஆத்மஞான மாகிய ஆதித்தியன் பிரகாசிக்கில், இதயவிசும்பில் = மனோவியோமத்தில், வாதனையாம் பொங்கிருள்போம் = வாதனையாகிய (இரவாலுண்டாகிய) இருளானது க்ஷயமாம், எனப்புகல = என்று கூறியபோது.

(ஸ்ரீ - வீர.) யாவற்றினும் சேடரூபமாய்த் திதிபெற்ற அவித்தையினும் பரமாயிரா நின்ற பரமாத்மாவை நன்குகாணப்பட்ட இதற்குத்தனது நாசமேயுண்டாம், அதனையே தெளிவித்தல்: சர்வகதமாகிய போதரூபத்தைக் கண்டபோது சுயமாகவே இதுலயமாய் விடும், ஆதப அநுபவார்த்தியாய சாயையேபோலும்; துவாதச அருக்கக்கூட்டம் சர்வ திசைகளிலும் நிறைய உதயமாயிடின் சாயையேபோலும் என அதனுவமையறிக. சர்வ கதபோத மென்று சொல்லப்பட்ட பிரஹ்மத்தினது தரிசனத்திற்கு யாதுபாயம் என ஆசங்கித்து, விடயங்களிடத் திச்சையிருப்பின் சிரவணாதி செய்தபோதினும் வீணாதலின் அவற்றில் ஆசையின்மையே அதனுபாயமாம் என்னும் அபிப்பிராயத்தாலறைதல்: இச்சையே யென்பது காரண அவித்யாநாச உபாயம் உரைத்து காரிய அவித்தையின்ஜயோபாயமறைதல்:—இச்சையே யென்பது. இவ்வவித்தையானது இச்சைமாத்திரமேயாம் இதன் அழிவே மோக்ஷமெனப் பெறும். "இதயந்தனி லிசையாசைகளி வனியாவையும் விடவே, விசமுந்துறுமது போதினில் விரிவாயறிவுறுவோன், அதநந்திய வமுதாகுவன் கமே சிவமதெனு, வுதயந்தரு முணர்வாலுறு முயர்மாசுகமுறுமே" எனமறையு மறைகின்றது. ஸ்ரீ கணேசகீதையிலும் "எனதினோ டகங்காரத்தை யீர்த்தவன், மனதினோடெந்தவாஞ்சையு மாய்த்தவன், தனது ஞானத்தினுனிதஞ் சார்ந்தவன், இனிதுஞானத்தினன் முத்தியெய்வனுல்" ஸ்ரீ பகவற்கீதையிலும் "யானெனதென்பதின்றி யெவ்வகைப்பொருளும் விட்டான் றுனெனச்சரிக்கின்றுன் யாரவனையே யடையுஞ்சாந்தி, யீனமதடையாரித்தை ~~பாரித்தை~~ யடைந்தவரி றக்கும்போது, ஞானமேயுடையா ரென்னை நண்ணுவர் பிறவிநண்ணுர்" இப்பொருள் திருவாய்மலர்ந்தருளப் பெற்றுள்ளன. ஆயின் ஆசையின் அழிவு எதனுல் அடையலாமெனின்? அறைகின்றுர்: சிறப்பில் என ஹே இராகவ! அதுவும் அசங்கற்பமாத்திர சத்திரத்தானே சித்தமாய்விடும், விடயங்களில் இரமணீயத்தன்மை யத்தியாசம், சங்கற்பமாம், அதனபாவம் அசங்கற்பமாம், அதுவே சத்திரம், அதனு லென்பதாம். சிறிதுறும் வைராக்கியமும் பலத்தின் பொருட்டுப் பற்றுவதாகும் என்றுல் பரிபூர்ண வைராக்கியமிருப்பிற் கூறவேண்டிய தென்னேயுள தென்னுங் கருத்தாற்கூறல். சித்தென. ஒருசிறிதேனும் விடய இச்சை அல்லது காமவாசனை ரஜநீ = இரவு, மனோவியோமத்தில் அகலுமாயின் திமிரசமுதாயமாய அவித்தை யாவரணம் குறைந்துதோன்றும். வாசனையேயாய இராத்திரியானது அற்பமேனும் க்ஷயமாகுமாயின் சித்தேயாய ஆதித்தியனது பிரகாசத்தினுல் அவித்தையிருளானது கிருசத்தன்மையை யடையும் என்பதாம்.

(ச.) எங்கும் பிரிவறு = சர்வகதமான, பரம்பொருள் = பரமாத்மபோதம், தோன்றில் = தரிசனமாயின், இறப்புறு மாயைக்கு = நாசமாகும் அவித்தைக்கு, இச்சையே = இச்சைமாத்திரம், வீடு = மோக்ஷமாம், சங்கற்பஞ்சிதைந்திடில் = அசங்கற்பமாத்திரத்தால், அதுதான் = இச்சைதானே நசிக்கும், சித்தெனுங் கதிரோன் புறப்படின் = சிதா

தித்தியன் பிரகாசிக்கின், அவ்வேதுவினால், இதயவிசும்பில் = மனோவியோமத்தில், வாதனையாற் பொங்கிருள் = வாசனை யிரவாலாய சகப்பிரமை ரூபமாகிய கறுப்புப்போமெனப்புகல = இருசமுறுமென்க.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தத்துவத்தைத் தரிசித்தால் மாயாகாரியமுட னீங்குமென்னின்? அவ்வாத்துமதத்துவ மெத்தகையதென ஸ்ரீ இராகவர் வினுதலும் ஸ்ரீ வசிஷ்ட பகவான் விடைபகரத் தொடங்கலும்:—கண்டவென,

கண்டனவனைத்துமாயையேயென்றாய்கண்ணெனுந்தத்துவத்தாலே
தண்டறவதுதான்கரைந்துபோமென்றாய்தத்துவமாவதேதென்ன
வெண்டவனுரைப்பான்காண்பவற்றிடைசென்றெய்திடாதெங்கணுஞ்சமமா
யுண்டெனலாகிநாமமற்றுயர்ந்தவுணர்வுதற்பரமமாமுணர்வே.

(ப - ரை.) கண்டன அனைத்தும் மாயையே என்றாய் = இத்திருசியங்கள் யாவையும் அவித்தையே என அருளிச்செய்தீர், கண்ணெனுந் தத்துவத்தாலே = அறிவுருப ஆன்ம பாவனையினாலே, தண்டற அதுதான் கரைந்துபோமென்றாய் = யாதொருதடையுமில்லாமல் அத்திருசியம் யாவும் இல்லாமற்போம் எனவும் அருளிச்செய்தீர், தத்துவம் ஆவது ஏதென்ன = அவ்வான்ம தத்துவம் எத்தகையது என்று ஸ்ரீ இராமச்சந்திரர் வினவ, எண்டவன் உரைப்பான் = பிரஹ்மாண்டத்திற் பெருந்தவத்தோன் என்று கணிக்கத்தக்க ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அருள்வார், காண்பவற்றிடை சென்றெய்திடாது = திருசியங்களுக்குள் ஒன்றுயில் லாததாய், எங்கணுஞ் சமமாய் = சாமானியமாகச் சர்வகதமாய், உண்டெனலாகி = சத்தத்துவமாய், நாமமற்று = யாதொருவிதத்தினுங் கூறமுடியாததாய், உள்ள உயர்ந்தவுணர்வு = அறிவுக்கும் அறிவானபொருளே, தற்பரமமாமுணர்வே = தனது சொருபமாகிய பரமேசுரராம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஒரு சிறுதோற்றம் இத்திருசியம் எம்மாத்திரம் உளதோ அது அவித்தையாம், அதுவும் ஆன்ம பாவனையாகிய சொச்சொரூப தரிசனத்தானே கணத்தில் க்ஷீணமாம் என்று ஹே பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்த பேராசிரியரே! தேவரீர் அருளினீர்! இவ்வாத்மா எத்தகையதென நன்றாக அருளிச்செய்ய வேண்டும் என்று ஸ்ரீ இராகவர் வினவ அதற்கு ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அருளுவதாவது. அவ்வான்மதத்துவம் விடய வியாப்தி யென்பதற்றது, திருசியங்களோடு கூடியவற்றைக் கண்டும் விலக்ஷணமாகவேயிருப்பது, திரிபுடிக்கும் வேறாயது, ஞேய அநுகதி யில்லாதது, அந்தக்கரணமானது சப்தாதிஞேயங்களைப் பின்றொடரும், அங்ஙனம் சித்தத்துவம் அவற்றைப் பின்றொடராது என்பதாம்; சாமானியமென்னுஞ் சமத்தன்மையானே, அதாவது குறைதல் கூடல் என்னுந்தன்மையின்றியே, எவ்விடத்தும் இருப்பது, பாதிக்கப்படாத அறிவுருவமாயிருப்பது, எல்லாத் திருசியங்கட்கும் காரணமாதலின் சாமானியரூபமான அவித்தையும் அற்றிருப்பது, அதனானே ஆவரண விக்ஷேபங்களற்றது, எப்பொருளும் இல்லாமையினானே எங்கணுமிருப்பது எனவும் இயம்பொணுதது, சப்தப்பிரவிருத்தி நிமித்த மில்லாமையானே அதாவது எவ்வாசகத்திற்கும் வாச்சியமல்லாமையானே மொழிய முடியாதது, விடயசந்நிதியி லிருந்தபோதினும் விகாரம் சிறிதும் இல்லாதது, எச்சிறப்புமே இயையாதது, தேசகால வத்துக்க ளில்லாமையானே பரிபூரணமாயது, சத்தியமாயிருப்பது; ஆகிய இத்தகைய எச்சைதன்ய ஆத்மாவுளதோ அதுவேபரமேசுரர் என்றதாம், என்றதனானே, அவ்வான்ம தத்துவத்திற்குப் பிரஹ்மத்தோடு வேற்றுமை விலக்கப் பெற்றதாமெனவுணர்க.

* தொடர்ச்சி.
T சம்பந்தம்.

(ச.) ஸ்ரீ இராமர், கண்டன வனைத்தும் = திருசியமுழுதும், மாயையே = அவித்தையே, கண்ணெனுந் தத்துவத்தாலே = ஆத்மபாவனையால், அதுதான் = அவ்வவித்தை, கரைந்துபோம் = நசிக்கும், தத்துவமாவது = இவ்வான்மா, ஏதென்ன = எத்தன்மையனு மென்று ஸ்ரீ இராமர் கேட்ப, எண்டவன் = ஸ்ரீ வசிட்டர், காண்பவற்றிடை சென்றெய்திடாது = திருசிய சம்பந்தரகிதமாய், எங்கணுஞ் சமமாய் = சின்மாத்திரத்தால் எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாய், உண்டெனலாகி = தத்துவமாய் நாம மற்று = நிருபாதிகமாதலின் வியவகரிக்கத் தகாததாய், உயர்ந்த வுணர்வே = சித்தே, தற்பரமமாமுணர்வு = பரமேசுவர ரென்னும் ஆன்மாவாம். (20)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அதற்குவஸ்து பரிச்சேதமும் காலபரிச்சேதமும் அகற்றல்:—ஸ்ரீ பிரஹ்மாமுதல் ஸ்தம்பபரியந்தம் திருஞதிமயமாய எவ்விவ்வுலக முளதோ, அவ்வியாவுமே எப்போதும் ஆன்மாவேயாம், அவித்தையென்பது சிறிதுமே கிடையாதென அதனசம்பாவனை யகற்றும் பொருட்டுக்காரியசகித அவித்தைக்கு ஆண்டுப்பாதம் பகர்தல்:—இவையென.

இவையெனுமனைத்துஞ்சிற்கனமாகியிறப்பிலாப்பிரமமேயென்று
நவையுறுமனமாங்கற்பனையில்லைநாசமும்பிறவியுமென்னு
மவையெலாம்புவனமூன்றினுமில்லையறுவகைவிகாரமுமில்லைக்
கவையறுசமமாங்குறிபெறுமறிவுமாத்திரங்காணநின்றுளதால்.

(ப - ரை.) இவையெனும் அனைத்தும் சிற்கனமாகி = பிரதீதியாகா நின்ற சர்வ திருசியங்களும் அறிவின்மயமாகி, இறப்பிலாப்பிரமமே = அவ்யயமாய பிரஹ்மமே, என்றும் = நித்தியமாயிருப்பதாம், நவையுறுமனமாம் கற்பனையில்லை = சங்கற்பித்துக் குற்றமேகொள்ளும் மனமென்னும் கற்பனையொருகாலத்திலும் இலவேயில்லை, நாசமும் பிறவியுமென்னும் அவையெலாம் புவனமூன்றினுமில்லை = இச்சகத்திரயத்திலும் ஒரு சிறிதும் உண்டாவதுமில்லை ஒழிவது மில்லை, அறுவகைவிகாரமும் இல்லை = ஷட்பாவ விகாரங்களுமில்லை, கவையறுசமமாம் குறிபெறும் அறிவுமாத்திரம் = க்ஷயமில்லாமற் சர்வசாமானியமான சித்துமாத்திரம், காணநின்றுளதால் = சேத்திய அநுபாத ரகிதமாயிருக்கின்றது. (21)

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வியாவுமே யுரமாய்ப் பிரஹ்மமாம், அது நித்தியமாம் சிற்கனமாம், அபசயமற்றதாம்; சர்வமிதம் பிரஹ்மமென்றது வாதையிற் சாமானாதிகரண்யமாம் * அதனுனேயே மனனெனப் பெயரிய வேறுகற்பனை யொன்றுங் கிடையவேகிடையாது சர்வகற்பனைகளும் மனோவிலாசங்களேயாம் என்பார் மனமாம் என்ருர். அற்றேல் அசத்தாயவந்தியா புத்திராதிகட்கு ஜன்மாதி காணுமையின் ஜன்மாதிஷட்பாவ விகாரமுடைமையானே புலப்படாநின்ற ஜகத்துயாங்ஙனம் ஆண்டுளதாதல் எனின்? இலதாமெனல் நாசமுமென. எதுவும் பிறப்பதுமில்லை இறப்பதுமில்லை இம்மூவுலகத்திலும், பாவவிகாரங்களின் இருப்புமெங்கும் இல்லவேயில்லை. எக்காரணத்தாற் சகற்சன்மாதி நிருபணம் அயோக்கியமாமோ அக்காரணத்தாற் சத்தை உளதாவதில்லை யெனக்கூறியது பொருத்தமேயாம்,உபசங்கரித்தல்; கவையென. சர்வாநுகத சத்ரூபமாய், சர்வசாமான்யமாயிருப்பதாய், சமமே சாமானியமாம், பிரஹ்மாதி ஸ்தம்ப பரியந்தங்களில் குறைதன் மிகுதலின்றி ஒருபடித்தா யிருப்பதாய், சேத்திய அநுபாதரகிதமாய் = சேத்தியங்களில் = ஞேயங்களில், சப்தாதிகளில், அநுபாத = அவ்வாகாரபரிணமம், ரகிதமாய் = அப்பரிணும மற்றதாய் = நிர்விகாரசாக்ஷியாய், இலங்கும் சின்மாத்திரமே ஈண்டுளதாம்.

* குறைவு.

(ச.) முற்கூறிய திருசியசம்பந்த ரகிதமான சின்மாத்திரமே பிரமமன்று, மற்றென்னெனில், இவையெனு மனைத்தும் = சர்வஜகத்துந் திருசியமாகத் தோற்றினும், பிரமமே = அத்தியாசம் அதிஷ்டானத்தைத் தவிர வேருகாதாதலின் பிரமமேயாம், அங்ஙனமாயின் என்று நவையுறுமனமாங் கற்பனையில்லை — மனமென்னுங் கற்பனை அந்நியமாய் அற்பமும் உண்மையா யின்றேயாம், நாச—விகாரமுமில்லை = தோற்றங்களான ஜன்மாதிகளாய பாவவிகாரங்களு மின்றும், பாவவிகாரங்களுக்குஞ் சத்தையின்றும் என்பதுபொருள். கவையறுசமமாம்=சர்வசாமான்யமாகிய, குறிபெறும் = திருசியசம்பந்தரகிதமான தோற்றம்பெற்ற, அறிவுமாத்திரங் காணநின்றுளதாம் = சின்மாத்திரமே பிரத்தியக்ஷமா யிருப்பதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) கூறிய சொரூபத்தை யநுவதித்து அவ்வதிஷ்டானத்தின் கண் அதனினும் விபரீதத்வைத அநர்த்தகற்பனைங்கழறல்:—கேவலவென.

கேவலமாகிக்கேவலவொளியாய்க்கேடறுசுத்தமாய்விரிவா
யோவலிலறிவுமாத்திரமாகியுறுதுயரொன்றுமற்றாறி
மேவருமிரதமனைத்தினுக்கொத்துவிகாரமற்றுளபொருளிடத்தே
தாவருந்தனதுநினைவையேவிரும்பித்தன்வயத்தெழுந்ததோரறிவு.

(ப - ரை.) கேவலமாகி = ஒன்றேயாகி, கேவல ஒளியாய்=தானேயொளிர்வதாகி, கேடறு = நித்தியமாய், சுத்தமாய் = தூய்தாய், விரிவாய் = வியாபகமாய், ஓவலில் அறிவுமாத்திரமாகி=ஓயாவொளிச் சின்மாத்திரமாகி, உறுதுயர் ஒன்றும் அற்று = சமுசாரத்துறுந்துன்பம் எதுவுமேயில்லாததாகி, ஆறி = சாந்தமாய், மேவருமிரதம் அனைத்தினுக்கொத்து = அத்தியந்தஞ் சமமாய்ப் பரிபூர்ணமாய், விகாரமற்று= நிர்விகாரமாய், உள = சதோதிதமா யிருக்கும், பொருளிடத்தே = ஆன்மாவின் கண்ணே, தாவருந் தனது நினைவையே விரும்பி = சத்தியாதியான தன்னுடைய இயற்கைக்குமாறான திருசியத்தை இச்சித்து, தன்வயத்து = சுயமாகவே, எழுந்தது ஓரறிவு = ஒருணர்வானது சங்கற்பித்தது.

(ஸ்ரீ - வீர.) கேவலம் = அத்விதீயம், கேவலவொளி = பிரமாண வியாபாரமில்லாமலே யிலங்குகின்றது அது, சொயம்பிரகாசம் என்பது பொருள். இவ்வாறாய், நித்தியமாய் வியாபகமாய்ச் சுத்தமாய்ச் சின்மாத்திரமாய் நிருபத்ரவமாய்ச் சாந்தமாய்ச் சமமாய்ப் பரிபூர்ணமாய் நிர்விகாரமாய்நிகழும், ஆன்மாவின்கண், ஆவரணசகித சித்தானது சத்தியசிற்சொரூப சுபாவவிருத்த, அசத்ஜாட்ய பரிச்சேதாதி சுபாவமுற்ற திருசியத்தைச் சுயமாகவே சங்கற்பித்தோடித்திரியும்.

(ச.) கேவலமாகி = உண்மையா யிருப்பதாய், கேவல, ஒளியாய் = தானே பிரகாசிப்பதாய், கேடறுசுத்தமாய் = நித்திய சுத்தமாய், விரிவாய் = வியாபகமாய், அறிவுமாத்திரமாகி = சின்மாத்திரமாய், துயரொன்றுமற்று = நிருபத்திரவமாய், ஆறி = சாந்தமாய், மேவரும் விரதம் = வேறுபாடற்ற, அனைத்தினுக்கொத்து = பரிபூரணத்தோடே கருபமாய், விகாரமற்றுள = நிர்விகாரமாகிய, பொருளிடத்தே = பிரஹ்மத்தின்கண், ஸ்புரணமாம் ஓரறிவு, தனது நினைவையே விரும்பி= தற்கருத்தை யிச்சித்து, தன்வயத்து = திருசிய சம்பந்தமாய், எழுந்தது = தானே யுதித்தது. (22)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஸ்புரணமான அவ்வறிவு முறையே மனமாதலும் அநந்தசத்திகளை யுடைத்தாதலும் உவமானபூர்வகமாக வுணர்த்தல்:—செப்பென.

செப்பியவறிவுமுடிவில்சங்கற்பஞ்செய்ததிற்சென்றிடுமிதுதா
னிப்பிரமத்தின்மனமதாமிதனுக்கெண்ணில்சத்திகளுளவாகுங்
கப்பிலாதெங்குநிரந்தரஞ்செய்யுங்கடவுளாமிம்மனந்தனிலே
யப்பிலேதோன்றுந்திரைகள்போற்பேதமாகியவல்லபந்தோன்றும்.

(ப - ரை.) செப்பிய அறிவு = ஸ்புரித்தெழுந்த சித்தானது, முடிவில் சங்கற்பஞ் செய்து = அநந்த எண்ணங்களையாற்றி, அதிற்சென்றிடும் = அந்நினைவின் வழித்தாயே யோடித்திரியும், இதுதான் = இங்ஙனுழலுமிதுவே: இப்பிரமத்தின் மனமதாம் = மன னத்தான் மனமெனப்பெறும், இதனுக்கெண்ணில் சக்திகளுளவாகும்=இத்தேவதைக்கு அளவில்லாத சக்திகளுளவாம், கப்பிலாதெங்கும் நிரந்தரஞ்செய்யுங்கடவுளாம் இம்மனந் தனிலே = சேடமற எங்கும் நிறைந்து மகாத்மாவாயிருக்கும் இம்மனமாகிய தேவதை யினின்றும், அப்பிலே தோன்றுந் திரைகள்போல் = நீரிலே பிரதீதியாம் தரங்கங்க ளொப்ப, பேதமாகிய வல்லபந்தோன்றும் = பேதகற்பனைச் சக்தியானது கிளம்பும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஜடாஜட இலக்ஷணம் வாய்ந்த அந்தச் சித்தானது தன்னாற் சங்கற்பிக் கப்பட்ட திருசியத்தையே பின்றொடருமலாது அதிஷ்டான சின்மாத்திரத்தை யனுசரி யாதாம். அச்சித்தானது தானே பிரஹ்மரூபமா யிருத்தலிற் களங்கமற்றதே யாயினும், உபத்திரவமற்றதே யாயினும், உபாதியினுடைய சம்பந்தத்தினாலே மலினவிக்ஷேப முற்றதேபோலும் பொலிவதாகிப் பிரசித்தமான மனதேயென மலரப்பெறும். " தனி யஃது பாதித்தன்மையானே, மனனித்தலானே மனமெனலாகும் " எனமறையும் உள தாம். சர்வகமாயும் சர்வசக்தியுடையதாயும் மகாத்மாவாயும் இலங்கும் இம்மநோதேவ தையினின்றும், நீரினின்றும் கல்லோலங் கிளம்பல்போல, எண்ணவடிவமாய பேதகற் பனைச் சக்தியானது எழும்பியுலவும்.

(ச.) சங்கற்பஞ்செய்து = சங்கற்பித்து, முடிவில் சென்றிடும் = சிரமரகிதமாய்த் தாவும், அதுதானே = அவ்வறிவே, இப்பிரமத்தின் = இச்சங்கற்ப வேதுவினால், மன மதாம், இதனுக்கு = இம்மனோரூபமான அறிவுக்கு, எண்ணில் சக்திகளுளவாகும் = சர்வசக்தியுமுளதாம், நிரந்தரஞ்செய்யுங் கடமையாம் = சர்வகதமாய் மகத்சொரூபமான இம்மனந்தனிலே = இம்மனோரூப தேவனென்னும் பரமான்மாவினின்றும், பேதமாகிய வல்லபம் = மநோரூபமான விபாகசங்கற்பசக்தி, தோன்றும் = உதிக்கும். (23)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இவ்வண்ணம் துவைத அநர்த்தமூலத்தைத் தரிசிப்பித்து அதன் நாச உபாயத்தைக்கூறல்:—உள்ளெ ன.

உள்ளுறுசங்கற்பத்தினாற்றோன்றுமுள்ளமற்றதனினாலொடுங்குந்
தள்ளுறுகாற்றாலெழுந்ததீக்கொழுந்துசமிப்பதுங்காற்றினாற்போல
நள்ளுறுபிரமமன்றுநானென்றுநாடுதன்மனத்துறுபந்த
மெள்ளுறுமிடமும்பிரிவிலாப்பொருளேயாமெனுமமுத்தமேவீடாம்.

(ப - ரை.) உள்ளுறு சங்கற்பத்தினாற் றோன்றும் உள்ளம் = ஆந்தரத்தில் எண் ணும்படியான எண்ணத்தினாலே உள்ளம் பிரதீதியாம், மற்றதனினால் ஒடுங்கும் = அச் சங்கற்பத்தினாலேயே நாசமாம், தள்ளுறுகாற்றால் எழுந்ததீக்கொழுந்து = யாவற்றை யும் அசைக்கும் வாயுவினாலே யோங்கிய அக்கினிச்சுவாலை, சமிப்பதுங்காற்றினால் போல = சாந்தமாவதும் அவ்வாயுவினாலேபோல, நள்ளுறுபிரமம் = பெரிதிற்கெல் லாம் பெரிதாய பிரஹ்மம், அன்று நானென்று = அகம் அல்லவென்ன, நாடுதல் மனத்

துறுபந்தம் = நாட்டமுறுதலே மனத்தின் கண்ணுற்ற பந்தமாம், எள்ளூறும் இடமும் பிரிவிலாப்பொருளே = அணுப்பிரதேசத்திலும் நீக்கமற நிறைகின்ற பிரஹ்மசொரூபமே, யாமெனும் அழுத்தமே வீடாம் = எமது வடிவமென்னும் திடஞானமே மோக்ஷமாம்,

(ஸ்ரீ - வீர.) நான் யாமென்றது இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியுந் தோன்றவாம், எள்ளுவமித்தது, எல்லா எள்ளுள்ளும் நெய்போலும், ஒருதேகமன்றிச் சுரநரதிரியக்காதி சர்வ சரீரங்களுள்ளும் யாம் நிறைந்துள்ளேம் என்பதற்காம், எள்வேறுறினும் நெய் ஒன்றுபோலும் திருசியங்கள் வேறுறினும் திருக்கு ஒன்றேயாமென்க இதனை ஆன்றோரும் ஆள்வர் " பிள்ளைகணூறு பிழைகள் செய்தாலும் பெற்றவர் தயரை முனிந்துதள்ளுதலுலகிலுண்டுகொ லடியேன்றவறினைப் பொறுத்தருள் புரிவாய், எள்ளூறுமிடமும் பிறிவிலாப்பொருளே யெந்தையே யெம்முயிர்த்துணையே , யுள்ளுதற்கரிய பொருள்வைமாநகர்வாழுகந்த தேசிகசிகாமணியே " சுவாநுபவத் திருவாக்கு எதனல், எச்சம்சாரம் ஒரேவிஸ்தார சாந்தபரமாத்மாவில் ஒருசிறிதுங்கிடையவே கிடையாதோ அது சங்கற்பமாத்திரத்தானே சித்தியையடைந் துளதோ அதனல்; எதனல் இம்மனமெனப்பெயரிய விபாககற்பனசக்தி உசிதகாரண ரகிதமாமோ, நிர்விகாரமாய பிரஹ்மவஸ்து அதனுசித காரணமாவதற்குத் தகுதியதாகாதோ; அதனல்; சங்கற்பசித்தமாய தோற்றமாத்திர சித்தமாய அதுவும் மேற்கூறப்பெறும் சர்வம் பிரஹ்மம் என்னும் வடிவினதாய சங்கற்பத்தினனே நசித்துப்போம். யாது எதனனே யுண்டாமோ அது அதனனே நசித்துப்போம் வாயுவினனே யுண்டாய வன்னிச்சுவாலை அவ்வாயுவினனே நசிப்பதேபோலும்: வாயுவினின்றும் வன்னியுண்டாம் என்னும் மறையிருப்பதனு னென்பது கருத்தாம். பௌருஷ உத்யோக சித்தத்தானே போகாசையானது வடிவத்தை யடைந்துலவும் நிதித்தியாசன பரிபாக பௌருஷ உத்யோகத்தாற் சித்தமாய சாக்ஷாத்கார்ரப் பிரதிஷ்டையை யடைந்துள்ள அசங்கற்பமாத்திரத்தானே அவ்வவித்யா மோகமானது அழிந்துபோம்; அவ்வாறாகவே பந்தமோக்ஷங்களும் மநோதருமங்களே யாமன்றி யாத்மதருமங்களல்லவாம், எனல்: நள்ளூறுயான் பிரஹ்மசொரூப மன்றென் றுள்ளவன் றிட நினைவினனே மனம்பந்திக்கப்பெறும்; யாவும் பிரஹ்மசொரூப மென்னும் அதிதிடமானபாவனையினலே மனமானது மோக்ஷத்தையடையும், " தன்னைச் சீவபாவனையாகக் காணுகிறதே பிறவி தன்னைச் சிவரூபமாகக் காணுகிறதே மோக்ஷம் " என்பது ஸ்ரீ மதாண்டவர் திருவாக்கியம். ஈண்டுப்பாவனை ரூபமென்னுஞ் சொற்கள் யதார்த்த அயதார்த்தங்களை யுணர்த்தி நின்றன.

(ச.) உள்ளம் = மனோரூபமான விபாககற்பன சக்தி, சங்கற்பசித்தமாதலின், அதனினல் = அச்சங்கற்பத்தினலே, ஒடுங்கும் = நசிக்கும், தீக்கொழுந்து = வந்நிச்சுவாலை, ஆயின் எச்சங்கற்பத்தாற் பந்தம் எச்சங்கற்பத்தான் மோக்ஷம் எனச்சங்கித்துரைத்தல்:—பிரமமன்று நானென்னும்= அகம்பிரமமன்றென்னும், நாடுதல்=சுதிர்ட சங்கற்பத்தினல், மனதுறும் பந்தம் = மனதுபந்தமுறும், பொருளே யானெனும் = அகம்பிர்மமென்னும், அழுத்தம் = சுதிர்டசங்கற்பத்தினல், மனதேயுறும் வீடெனக்கூட்டுக. ஏ வீடு = அம்மனதுதானே மோக்ஷமுறும், சுதிர்டம் = தீர்க்ககால நைரந்தரிய (இடைவிடாமல்) சத்காரிய சேவையாம். சத்காரியம் = நற்றொழில், சத்காரபாடமேல் = ஆதரவென்பது பொருள். (24)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) பந்தகற்பனைப் பேதங்களை விரித்துரைதத்தல்:மடமையென,

(ச.) அச்சங்கற்பத்வயத்தையே விவரணஞ்செய்கின்றார்:—மடமையென.

* மெயுற்கி.

மடமையுந்துயருமவயவநிறைந்தவடிவமுமுடையனனென்றே
படர்தருமவற்றிற்கேற்றபன்னடையாற்பாசமும்பந்தமுமுளதாஞ்
சடமுறுமிவற்றிலேதுமொன்றல்லேன்றசைநரம்பென்புநீரல்லே
னுடலின்மேலானபரமநானென்னுமுறுதியோர்மாயைசெற்றுணர்ந்தோர்

(ப - ரை.) மடமையும்துயரும் அவயவம் நிறைந்தவடிவமும் உடையன் நான் = யான் அஞ்ஞன் யான்கிருசன் யான்பத்தன் யான் அதிதுக்கி யான்கரசரணாதியுடையவன், என்றே = என்பதாக, படர்தரும் இவற்றிற்கேற்ற பன்னடையால் = பரவிவரும் இப்பா வாநுரூபமாகவுண்டாம் பலவிவகாரத்தால், பாசமும் பந்தமும் உளதாம் = வாதனையும் கட்டும் உண்டாம், சடமுறுமிவற்றில் = ஜடமாய இவைதமில், ஏதும் ஒன்றல்லேன் = எப்பொருளும் யான் அல்லன், தசைநரம்பு என்புநீர் அல்லேன் = மாம்சம் சநாயு அஸ்தி உதிரம் மூத்திரம் மலம் அல்லன், உடலின்மேலான = தேகத்தினும் விலக்ஷணமான, பரமநான் = பரம்பிரஹ்மமேயான், என்னும் உறுதியோர் = என்பதானதிட நிச்சய முடையவர், மாயைசெற்று உணர்ந்தோர் = அவித்தையையழித்து மோக்ஷமடைவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இளைத்தவன்யான் அதிதுக்கியான், பத்தன்யான், ஹஸ்தபாதாதிமான் யான், என்னும் பாவாநுரூபமாகச் செய்யும் விவகாரத்தாற் பந்தமுறும். அதன்மோக்ஷ உபாயகற்பனையைக் காட்டல்-நான்துக்கியல்லன், எனக்குத்தேகம்கிடையாது, எதற்குப் பந்தம்? அசங்கமாய எனக்குப்பந்தம் எப்படிவரும் எனத் தன்வடிவையே தியானிப்ப வன் இவ்வகையான நிட்டைகளைப் புரிந்து சுத்தவாசனை விவகாரஞ்செய்தலால் மோ க்ஷத்தையடைவன். யான் எலும்புகள் அல்லன் அதனுண் மூளையேனும் மேன்மாமிசாதி யேனும் அல்லன்; மற்றே, தேகத்தினும் விலக்ஷணமாய பரமசிவமேயான் என்னுந்துணி புள்ளுடையவன் க்ஷீண அவித்தையனாகி நிராவரண சொரூபமோக்ஷத்தையேயடைவன்.

(ச.) மடமையும்—என்றே = நான் அஞ்ஞன் நான் கிருசன், நான்பெத்தன் நான் அதிதுக்கி நான் அஸ்தபாதாதிரூபன் என்று, இதனுக்கு = இக்கருத்துக்கு, நடையால் = விவகாரத்தால், சடமெனுமிவற்றிலேது மொன்றல்லேன், நான்றுக்கியன்று நான்றேகியு மன்று, நான்பெத்தனுமன்று. என்றேபடர்தருமிதனுக்கேத்த பன்னடையால் வீடுளதா மென முடிக்குக. பரிபூரணமென்னும் அத்துவிதீய வான்மாவிற்குப் பந்தவேதுவின்மை யிற் பந்தமின்றென்பது பொருள் மோசகசங்கற்பத்தை மீட்டு முரைக்கின்றார்: தசை, உடலின்மேலான = தேகத்துக் கன்னியமான பிரமநானென்னு முறுதியோர் = பர மாத்மா நான் ஆனேனென்னும் நிச்சயமுடையவர், மாயைசெற்றுணர்ந்தோர், அவித்தை நசித்து வீடுற்றவராம். (25)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பூமியிலிருக்கப்பட்டவரானே தங்கள் சங்கற்பமாத்திரத் தானே இயற்கையாகவே வியோமமானதுநீலமாக இருக்கின்றதெனக்கற்பிக்கப்படுவதே போல, மூடரானே அநான்ம வத்துக்களில் ஆன்மபாவனை கற்பிக்கப்படு மெனல்.— தானெனன.

தானலாதானவுடன் முதற்பொருளிற்றானெனும்பாவனையாய
வூனமாமாயையுணர் விலோர்விதிக்கவுள்ளதாமுணர்வுளோர்க்கிலதா
மானதநினைத்ததைம் பொறியியற்றுமன்னவர்க்கமைச்சர்போல்விரைவி
லானநன்மதியான்முயற்சியாற்போகத்தாசைவாதனையைவேரறுப்பாய்.

* பாவனையநுசாரம்.
ⲧ ஒழிப்பெடல்

(ப - ரை.) தானலாதான உடன் முதற்பொருளில் = அநாத்மாக்களாய ஆகமுதலிய வஸ்துக்களில், தானெனும் பாவனையாய ஊனமாம்மாயை = ஆத்மபாவனையாகிய நீசத்தனமான அவித்தை, உணர்விலோர் விதிக்கவுள்ளதாம் = விவேகமில்லாதவர் எண்ணுதலானே யிருப்பதாகும், உணர்வுளோர்க்கிலதாம் = ஞானமுடையவர்க் கில்லையாகும், மானதம் நினைத்தது = மனது அநுசந்தானஞ் செய்ததை, ஐம்பொறியியற்றும் = சர்வேந்திரிய விருத்திகளும் கணத்திற் சம்பாதிக்கும், மன்னவர்க் கமைச்சர் போல் விரைவில் = அரசர்கட் கெண்ணியதை மந்திரிமார்கள் கணத்திற் சம்பாதித்துக் கொடுப்பதே போலும், ஆனநன்மதியான் முயற்சியால் போகத்தாசை வாதனையைவேரறுப்பாய் = நிட்காமிய ஆராதனையாலுண்டான பரமமான புந்தியினனே யத்தனத்துடன் மேலான பௌருஷத்தை யாசிரயித்து சித்தத்தினின்றும் போகாசா பாவனையை மூலஞ்சிறிது மில்லாதபடி எடுத்தெறிந்து விடுவாய்

(ஸ்ரீ - வீர.) விண்ணேவியமே போலும் பிரபோத முறுதவனனே அநாத்மாவின் கண்ணாத்மபாவனை வடிவமாய இவ்வவித்தை கற்பிக்கப்பெறும், ஹே இராகவ ! பிரபோதமுற்றவனே கற்பியான். கேவலம் சங்கற்பித்தலானே மனத்திற்குப் பந்தகத்வம் என்பதாகவின்றும், மற்றே, சங்கற்பிதப் பொருள்களில் இந்திரியங்களை யேவுதலானேயும் பந்தகத்வம் ஆமென்கின்றார்: மானதம் மனதைத் தடைப்படுத்தினும் யாங்ஙனம் இந்திரியங்களால் வாசனையுற்பவ முண்டாகாது எனிற்கூறல்: மானதமென மனமானது யாதையநுபவிக்க விரும்புகின்றதோ அதை ஐந்து புலன்களும் கணத்திற்றேடிக் கொணர்ந்துகொடுக்கும்; அரசனாணையை யமைச்சரேபோலும். ஆகவின் யாவன்மனோநுசந்தானம் பாவப்பொருள்களில் ஆக்கானே, உள்ளே பிரஹ்மாகம் பாவனையே முயன்று செய்வானே அவன் பரமசாந்தியை யடைவ னென்பதாம்: எதனுன் இராகவாசனையிருந்தான்மாத்திரம் மனத்திற்கும் பந்தகத்தன்மையாமோ இல்லாவிடின் ஆகாதோ அதனுன் அது விடத்தக்கதாமெனல்: ஆனநன்மதி. பரமபௌருஷத்தைப்பற்றி யத்நத்தானே பரமமானமதியால் போகவாசனையை அத்தியாசத்தோடுங்கூடச் சித்தத்தினின்றும் அத்தியந்தம் கனனஞ்செய்து எடுத்துவீசுக.

(ச.) தானலாதான வுடன் முதற்பொருளில் = அநான்மாவில், தானெனும் பாவனையாலே = ஆன்மபாவனையால், உணர்விலோர் = அஞ்ஞர்கள், ஊனமாமாயை விதிக்கவுள்ளதாம் = கற்பிக்கப்படுகின்ற தவித்தையாம், அவ்வவித்தை உணர்வுளோர்க்கிலதாம், மானதம் நினைத்தது = மனது அநுசந்தித்ததை, ஐம்பொறி = சர்வேந்திரிய விருத்திகள், விரைவிலியற்றும் = கணத்திற் சம்பாத்தியஞ் செய்யும், நன்மதியாற் = பரமபுத்தியால், ஆனமுயற்சியால் = மேலானபுருடப் பிரயத்தனத்தினல், போகத்தாசை வாதனையே = போகேச்சா பாவனையை விட்டு, வேரறுப்பாய் = சமூலமாய் மனதை முற்றத்துறப்பாய், (26)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை,) ஆயின் அத்தியாச இலக்கணமூல உத்தரணப் பொருட்டு யாது செய்யத்தக்கதென ஆசங்கித்து, அதன்மூல வாசனோத்தரணம் செய்யத்தக்கதெனல்: பரமானமோகமாகிய தனதஞ்ஞானம் யாதொன்றுதயமாமோ அதுவே ஜராமரணகாரணமாதலின், யாதுயாது காரியவடிவமாக உதயமாமோ அஃதெல்லாமாக ஆசாபாசத உல்லாசவாசனையே விரிந்துதோற்றும், உண்மையாக ஒன்றுமின்று மாதலின் அதனையழிக்க முயலவேண்டு மெனல்:—என்னுடையென,

* தோண்டி.
T ஒழித்தல்.

என்னுடைமைந்தரென்னுடைநிதிநானிவனவனிதுவதுவென்னு
மின்னுடைநிலைமையிந்த்ரசாலத்தால்வீங்கியவாதனையோங்கும்
நன்னுடைநிலையஞ்ஞானமாநிலைபோய்நாசமாயையிற்கருத்தொழிவாய்
நின்னுடைவடிவிலவற்றைநீயென்றேநினைவிலார்போல்வருந்துவதென்.

(ப - ரை.) என்னுடைமைந்தர் = எனதுபுத்திரர், என்னுடைநிதி = எனதுதனம், நான் இவன் அவன் இது அது என்னும் = அகம் அயம் ச: இதம் தத்மம என்பதாக, மின்னுடைநிலைமை யிந்த்ரசாலத்தால் = மின்னலன்ன அதிசாஞ்சல்ய இந்திரஜாலத்தி னுலே, வீங்கியவாதனை யோங்கும் = நாட்குநாட் பருத்துவரும் வாசனையே விருத்தி யாம், நன்னுடைநிலை = ஞன் என்னும் அறிஞன் நிலைமையை உடைத்தாயிருப்பாய், அஞ் ஞானமாநிலைபோய் = அறிவில்லான் நிலைமையை யடையவேண்டாம், நாசமாயையிற் கருத்தொழிவாய் = சமுசாரவாசனையை யடியோடும் விடுவாய் நீ, நின்னுடைவடிவில் அவற்றை = அநாத்மாக்களாய அவற்றை, நீ என்றே = ஆன்மாவென நினைந்து, நினைவிலார் போல் வருந்துவதென்? = அறியார்போல அழுவதென்னோ:

(ஸ்ரீ - வீர.) என்னுடையமக்கள் = மமபுத்திரர், என்னுடைய பொருள் = மம தனம், இவன் = அயம், அவன் = ஸ:, யான் = அகம், இதம் = இது, என்னுடையது இது = மம இதம், என்பதாக இவ்வண்ணமுண்டா மிந்திரஜாலத்தானே வாதனையே புரண்டுபுரண்டு திரியும். அஞ்ஞனைப்போல இருகற்பனை செய்யவேண்டாம், பிராஞ்ஞ னைப்போலப் பிரஹ்மதிருஷ்டியே செய்வாயாக, சமுசாரஞ் சத்தியமாக இருக்கின்ற தென்னும் வாதனையை யொழித்தி, அநான்மாவின் கண்ணே யான்மபாவத்தானே அஞ்ஞரைப்போல என்ரோதனஞ் செய்கின்ருய்.

(ச.) இதுவது = இஃதெனது, அஃதெனது, வீங்கிய விந்திரஜாலம் = விரிந்த இந்திரஜாலரூபமாய், வாதனையோங்கும் = வாசனையே பலவிதம் நிர்த்தனஞ் செய்யும், அஞ்ஞானமா நிலைபோய் = (நீ) அஞ்ஞனுகாது, நன்னுடைநிலை = ஞானியாய், நாசமாயை யின் கருத்தொழிவாய் = சமுசாரபாவனையை விடுவாய், நின்னுடை வடிவிலவற்றை = அநான்மாவில், நீ யென்றே = ஆன்மபாவனையால், நினைவிலார்போல் = அஞ்ஞன்போல, வருந்துவதென் = அழுவதென்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அநாத்மாவாகிய தேகத்தில், ஆன்மத்தன்மைமயக்கமேசர்வ துக்க நிதானமென முதலில் அதனையே விலக்கல்:—மூகவென.

மூகமாய்ச்சடமாய்ச்சுகாசுகங்களிலேமூழ்கியோர்பயனறவருந்துந்
தேகமார்நீயாரகோவகோவீதோர்சித்திரமிருந்தவாகாணு
யேகமாய்மெய்யாயிலங்கியபிரமமெங்குமாயிருக்கவுந்தோன்ருச்
சோகமாய்ப்பொய்யாய்விளங்குருமாயைதோன்றுறுதிருக்கவுந்தோன்றும்.

(ப - ரை.) சடமாய் மூகமாய் = அறிவற்றதாய் ஒன்றுந் தெரியாததாய், சுகாசுகங் களிலே மூழ்கி = இன்பத் துன்பங்களிலே யழுந்தி, ஓர் பயனறவருந்தும் = யாதொரு பிரயோசனமும் இல்லாமல் துன்புறும், தேகமார் நீயார் = உடல்யார் நீயார், அகோ அகோ = அந்தோ! அந்தோ! ஈதோர் சித்திரம் இருந்தவாகாணுப் = இஃதொரு விசித்திரம் இருந்தவாறு காண்பாயாக, ஏகமாய் மெய்யாய் இலங்கியபிரமம் = ஒன்ருய் உண்மையாய் ஒளிராநின்ற சிவஸ்வரூபம், எங்குமாயிருக்கவுந் தோன்ரு = எவ்விடத்தி லும் சத்தாஸ்பூர்த்தியைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தும் இறையளவும் இலங்கவில்லை,

* லேசணம்.

சோகமாய் பொய்யாய் விளங்குருமாயை=துன்பமயமாய் மித்தையாய் தெரிவுறுதிருந்த சமுசாரமய அவித்தை, தோன்றுரு திருக்கவுந்தோன்றும் = பிரதீதியாகத் தருதியற் றிருந்தும் முன்னர்வந் திருப்பதுபோல் நடிக்கின்றது,

(ஸ்ரீ - வீர.) யாது நினது இச்சடமாய மூகதேகம் உளதாதல்? ஒரு சம்பந்தமுங் காணேமே, நீயறிவு, இது அறிபொருள் ஜடம், ஜடத்தன்மையானே மூகமாம் = வாக்கா தியதிஷ்டாதாவாகாதாம். இது நீயுமல்ல நினதுமல்ல எனவாயினும் இதன்பொருட்டா கச் சுகதுக்கங்களால் வசமற்று மகிழ்ந்துவாடல் என்னே! தயைவீயாஜமாக அவித்தை யகற்றற்பொருட்டு மிகவுற்சாகப் படுத்தல்: கானனீர் நேர்தோற்றுங் காயாதியை யசத் தெனவுணர்ந்து விடுதி, உண்மையுணர வுன்னையுற்றிடுதியெனல். அகோவென அந்தோ! அந்தோ! சித்திரம், சத்தியமாய பிரஹ்மம்யாதோ அது உயிர்கட்கு மறந்துபோய் விட் டது; யாது அசத்தியமோ அவித்தையெனப் பெறுமோ அது அத்தியந்தம் எண்ணத்தி லெப்போதும் இலங்கியது; இஃதென்ன ஆச்சரியம்!

(ச.) சுபாசுபங்களிலே மூழ்கி = சுகதுக்கங்களின் விவசமாய், தேகமார் நீயார் = தேகத்துக்கும் உனக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதுபொருள். மாயை = அவித்யாகாரிய மாதலின் அவித்தையென்னுந் திருசியமே, அகோவகோ வென்பதுவிளி, சித்திரம் = ஆச்சரியம். எத்தேகத்தின் பொருட்டுச் சுகதுக்கங்களால் விவசமாய் விவகரிப்பாயோ அதற்கும் உனக்கும் என்னசம்பந்தம் என்பதாம். பாரமார்த்திகப் பிரஹ்மம் பிறந்தது அசத்தியதிருசியம் அநுபவிக்கப் பெறுகின்றது; இஃதாச்சரியமன்றே.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவித்தையை யகற்றுவான் முயன்றவனால், தள்ளமுடியாத போகாதிகாரியங்கள் செய்யப்பெற்ற போதினும் அவற்றில் விருப்பம் வைக்கலாகாது என்று கூறுகின்றார்: சர்வத்வைதாகாரரஞ் சனமயமாய பவபந்தனவாதனையைப் பற்றா மல் விடுத்து இராகசம்பந்த மற்ற வெண்பளிங்குமணிபோலச் சொச்சமா யிருத்தியெ னல்:—படிகவென.

(ச.) இதமுபதேசித்தல்:—படிகவென.

படிகநன்மணிகள்பற்றிபாய்நிறங்கள்பற்றறப்பற்றுறும்படிபோன்
முடிவறுதொழிலிற்பின்விருப்பின்றிமுடித்தியென்றருந்தவவசிட்டன்
நெடிதுரைத்தலுமேபரத்துவகேளாய்நிறைகுணத்திராகவன்கேட்டு
மடியறுவிதயபங்கயமலர்ந்துவசிட்டனைநோக்கியீதுரைத்தான்.

(ப - ரை.) படிகநன்மணிகள் = வெண்பளிங்கு மணிகள், பற்றிபாய் நிறங்கள் = பிரதிபிம்பித்த சித்திரங்களின், பற்றறப்பற்றுறும் படியேபோல் = சம்பந்தமின்றியே சம்பந் தித்துக் காட்டுவனபோல, முடிவறு தொழிலின் = நினது இன்றியமையாத காரியங்க ளில், பின்விருப்பின்றி = வரும்வாசனுரூப ராகானுரஞ்சனை யில்லாமல், முடித்தி யென்று — செய்வாயாக வென்று, அருந்தவ வசிட்டன்=பெருந்தவபூஷண ஸ்ரீவசிஷ்ட பகவான், நெடிதுரைத்தலுமே = வெகுவாக வுபதேசித்தபோது, பரத்துவகேளாய் = ஹே பரத்துவாசனே நீயொருமையுட னிப்போது கேட்பாயாக, நிறைகுணத்திராகவன் கேட்டு = சர்வ கல்யாணகுணாகரமாய இரகுநந்தனன் சிரவணித்து, மடியறும்=விடய வாதனையற்ற, இதயபங்கயம் மலர்ந்து = விகாசித அந்தக்கரண முடையவனாய், வசிட் டனை நோக்கி யீதுரைத்தான் = ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானைப் பார்த்து வருமாறு கூறத் தொடங்கினான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அநேக விசித்திரங்களாய பிரதிபிம்பங்களைக் கவர்ந்த போதினும் வெண் பளிங்குமணியானது யாதொருபற்றையும் உறாததேபோல நினது விவகாரங்களில் நீ நின்று விவகரித்தபோதினும் விரும்பத்தக்க விடயங்களிற் பற்றையடைய வேண்டாம்; இராகாநுஷங்கமே பந்தமாம். நிரதிசய ஆநந்தரூபத் தன்மையானே பரமகௌதுகமான பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்த தத்துவ வித்துக்களுடைய சமாஜத்திற்சேர்ந்து மீளமீளவும் ஆராய்ச்சி செய்தலானே திடதரபிரஹ்மாகம் பாவநிச்சயப் பிரதீப்தமாய, அதனுனே யாண்டுஞ் சமதரிசனுதி சுசீலம்வாய்ந்த வரமதியாம், அப்பற்றற்ற புந்தியால், எப்போதும் விவகரிப்பாயேயாயின் அவித்தையாலாய காரியங்களாம் ஜனனமரணுதிவிப்பிரமங்கள் நீங்கப்பெற்றவனுந் தன்மையை யடைவாய், அதாவது நித்தியமுக்த சொரூபனுவாய், அக்கால், எம்மகாப் பிரபாவத்தோடு கூடிச்சீவன் முக்தராகிய பிரஹ்மாவினுடனுதல் ஹரியினுடனுதல் ஹரனுடனுதல் உவமிக்கப் படமாட்டாய், மற்றவரோடு ஒருவனுவயிருப்பாய் என்றபடி. ஸ்ரீவான்மீகிபகவான் கூறல்:—ஹே பரத்துவாஜ! மகாத்மாவாகிய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் இவ்வண்ணம் விரித்துக் கூறியபோது, கமலபத்ராக்ஷ இரகுநந்தனன் தாமரைமலர்ந்ததை யொத்தனன், விகசித அந்தக்கரணனுய், சமாதான சந்தோஷிதனுய், தமசுதணர்ந் தேகியவழி பதுமம் அருக்காலோகனத் தாற்போலும், அத்தியந்தம் பரமசோபையை யடைந்தனன். பின், போதத்தாற்போந்த விஸ்மயத்தாவினிது சனித்த சௌமியமாய புன்னகையாற் ருவல்யமான திருமுகனுகி, தந்தரஸ் மிச்சுதையாற்ற வுதபாவமுற்ற இத்திருமொழிகளை இயம்பத் தொடங்கினுன்.

(ச.) படிக நன்மணிகள் = படிகம், பற்றிபாய் நிறங்கள் = சித்திரங்களான பிரதிபிம்பங்களை, முடிவறு தொழிலில் = காரியங்களிற் சம்பந்தித்திருந்து நீ, விருப்பு = இராகத்தில் அதன்மயமாகும் பாவனையை, பின்னின்றி முடித்தி = மீட்டெழாவண்ணம் ஒழிப்பாய், அருந்தவ வசிட்டன் = மகான்மா வென்னும் ஸ்ரீ வசிட்டபகவான், மடிவறு மிதய பங்கயமலர்ந்து = விகசித அந்தக்கரணனுகி, ஈது = இவ்வாக்கியத்தை, உரைத்தான்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஸ்ரீ இராகவர் இயம்புதல்:—அற்புதமென.

அற்புதமீதொன்றிருந்தவாறென்னே யம்புயனுாளநூலாலே
வெற்பினம்பிணிப்புண்டறநெரிவதுபோல்வெறும்பொய்யாமாயையாலுலகம்
பற்பலதுயரம்பயில்வதாந்திரணம்பருவயிரத்தின்வன்புறல்போ
லுற்பவமிலங்குமதனிலேற்குமுறுதியையென்றுமீட்டுரைப்பான்.

(ப - ரை.) அற்புதம் ஈதொன்று இருந்தவா றென்னே = அகோ அகோ ஆச்சரியம் ஆச்சரியம் இவ்வண்ண மிருந்தது இஃதென்னேயோ! அம்புயனுாளநூலாலே = தாமரைத்தண்டி லுண்டாமெல்லிய தந்துவாலே, வெற்பினம் = பர்வதசமுதாயம், பிணிப்புண்டு = கட்டுப்பட்டு, அறநெரிவதுபோல் = அத்தியந்தம் நொருங்குவதேபோல, வெறும்பொய்யாம் மாயையால் = அத்தியந்தம் இல்லாததேயாய அவித்தையினுல், உலகம் = விசுவத்திலுள்ளவர், பற்பலதுயரம் பயில்வதாம் = அநேகவிதமான துயரங்களை யநுபவிப்பர், திரணம் பருவயிரத்தின் வன்புறல்போல் = துரும்பானது கடினமான வயிரத்தைப்போல மிகக்கடினப் படுவதைமானும், உற்பவமிலங்குமதனினுல் = இல்லாத அவித்தையினுலும் உண்டாகிப் பிரதீதியாகும் இத்திருசியம், உறுதியையேற்கும் = இருப்பதுபோல மிகச் சத்தியமாய்த் தோற்றும், என்றுமீட்டுரைப்பான் = என்றிவ்வண்ணந் தனதனுபூதியை யுரைத்து மீளவும் கூறுகின்றுன். (30)

* ஹாசலம்

(ஸ்ரீ - வீர.) அகோ அகோவிசித்திரமிஃது என்னே! பதுமத்தினின்றுந் தோன்றிய தந்துக்களானே பர்வதக் கூட்டங்கள் பத்தப்பட்டனவே! பதுமத்தினின்றும் கிளம்பியதந்துக்களானே பர்வதபந்தன துல்லியமாக ஈண்டென்னுச்சரியங் கண்டாயெனின்? கூறல்: வெறும். அத்தியந்தம் அசத்தாயிராநின்ற எவ்வவித்தை உளதோ அதனுல் விசுவம் சூனியமாக்கப்பெற்றது அதாவது புருடார்த்த ரகிதமாக்கப் பெற்றது; யாவருமே மயங்கிவயமாக்கப் பெற்றனர் என்றபடி. அற்ப அவித்தையினுனும் இப்பிரபஞ்சம் மிக நெருங்கிய சங்கிலிப் பந்தனமதாக எதனுல் ஆய்விட்டதோ அதனுல் திருணமாத்திரமேயாய அவ்விம் மூவுலகமும் (பரோக்ஷாபரோக்ஷ என்றபடி) வஜ்ஜிரம்போலாய் விட்டதே இஃதென்னே! பிரசித்தமாய்க் காணப்பட்ட சமுசாரதுக்கம் உபாதான பூதமாய அவித்தையானே தோற்றிய போதினும் வஜ்ஜிரமாய தென்னே! அவித்தையாற் றேற்றிய அசத்தேயாயினும் சத்துப்போற் றேற்றுகின்ற திஃதென்னே! என்பதாம்.

(ச.) மாயையால் = அவித்தையால், உலகம் = விசுவம், துயரம்பயில்வது = துக்கத்வசம்பாதனம், பதும தந்துக்களாற் பருப்பத பந்தனம்போல் ஆச்சரியமென்பது பொருள். உறுவது = அவித்தையாற் சர்க்கத்திற்கு நிபிடபந்தனத்துவம் திரணத்திற்கு வச்சிரத்துவம் போலென்பது பொருள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அயலேயம் வினுதல்:—ஈதென.

ஈதுமோரையமென்மனத்துளதாலியம்பியலவணனுமன்னன்
மாதுயரடைந்ததென்னெனக்கேட்பவசிட்டமாமுனியதற்குரைப்பான்
றீதகன்மனத்தாலியற்றலாலந்தச்செயல்பயனுடல்புசித்திலதா
லோதுறுமந்தமன்னனேர்நாளினுபவனத்தொருவனுயிருந்து.

(ப - ரை.) ஈதுமோர் ஐயம் என்மனத்துளது = அன்றியும் இஃதோர் ஐயமானது எனது இருதயத்தி லிருக்கின்றது, இயம்பிய = முன்னருளிய, லவணனு மன்னன் = இலவணமகா ராஜாவானவன், மாதுயர் அடைந்தது என் எனக்கேட்ப = பெருந்துக்கத்தை யடைந்தது யாதுகாரணத்தால் என்று ஸ்ரீ இராகவர் வினவ, வசிட்டமாமுனியதற்குரைப்பான் = ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் அதற்குத்தரங் கூறுவதாவது, தீதகல் மனத்தால் இயற்றலால் = குற்றமற்ற மனத்தினுலே குயிற்றலால், அந்தச் செயல்பயன் உடல் புசித்திலதாம் = அக்கிரியா பலத்தைச் சரீரம் அநுபவிக்கவில்லை, ஓதுறும் அந்தமன்னன் = கூறிய அந்த லவணமகாராஜன், ஓர் நாளில் = ஒருதினத்தில், உபவனத்தொருவனுயிருந்து = உத்யானவனத்துத் தனியிடத் தேகனுக வீற்றிருந்து.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே மகாத்மாவாகிய ஆசிரியரே! மேலும் கேட்கவேண்டியதுளதாம், எச்சம் சயமானது இருதயத்தி லிருந்து கொண்டே யிருக்கின்றதோ, மகாசமர்த்தனும் பாக்கியவானுமான இலவண மகாராஜன் பேராபத்தை யடைந்தது எந்நிமித்தத்தால்: என்று ஸ்ரீ இராகவர் வினவ ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் விடைதரல்: தீதகல்: இவ்வற்புத விருத்தாந்தத்தைக் கூற நீ ஒருமையுடன் கேட்குதியேல் இவ்வரசன் மனோமயன் மாத்திரையானே சண்டாளத் தன்மையை யடைந்தனன் என்பது வெளியாம். மனஞ்செய்த சுபகர்மபலமேனும் அசுபகர்ம பலமேனும் மனமேபுசிக்கு மன்றிச் சரீரம்புசியாது, ஆபாசசகித மனமே கருத்தா அதுவே கிரியாபலத்தைப் புசிக்கும், சரீரம்புசிக்க மாட்டாது, இது இனிக்கூறப்பெறும் விருத்தாந்தக் கூற்றின் பிரயோஜனமாம். எவ்விருத்தத்தானே எங்ஙனம் நீ யிதையறிந்து கொள்ளலாமோ அங்ஙனம் அவ்விருத்தத்தைக்

கேட்குதி, ஹே அநகனே! முன்னர் ஹரிச்சந்திர குலத்தில் வந்த லவணமகாராஜன் தனியிடத்திற் றனியனாக இருந்துகொண்டு நீள்போது மனத்திற் சிந்திப்பதாவது

(ச.) இயம்பிய லவணனுமன்னன் = மனப்பிரமையினாற் சண்டாளத்துவ மடைந்தா னென்ற லவணவரசன், தொழிலின் பலனைப் புசித்திலதால், மனதேகருத்தா, தான் புரிந்ததின் பலனைப் புஜிக்குஞ்சரீரங் கர்த்தாவன்றாதலின் கிரியாபலம் புஜியாதென்பது பொருள். இவ்வர்த்தசொரூபம் அறியும் வழிகூறல்: ஓதுறும் அந்தமன்னன் = அரிச்சந்திர குலத்துதித்த லவண அரசன், முன் = ஓர் நாளில், உபவனத்து = பூங்காவிலோராசனத்தில், ஒருவனாயிருந்து = ஏகாந்தனாயிருந்து.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அரசனது சிந்தனையின் பிரகாரத்தைக் கூறல்:—இருத— கடவுளென.

இருதயத்துணர்வான்பிதாமகன்குருவாமிராசசூயஞ்செய்வோமென்னாக்
கருதியமனத்தான்மகத்தினுக்குரியகலப்பைகளனைத்துமுண்டாக்கிச்
சுருதிநூல்வழியேசாலையிற்புகுந்துதுறவரைவரித்தருச்சித்து
வருதிரென்றிமையோர்களைமறைமொழியால்வரவழைத்தாரழல்கிளப்பி.

கடவுளர்முனிவர்மறையவர்பூசைகடைப்பிடித்தாரொருவருடந்
தொடர்புறநடத்தித்தன்பொருண்முழுதுந்தொலைவுறத்தானமாவழங்கித்
திடமுறுமனத்தான்முடித்தபின்பகலுஞ்சென்றது விழித்தனனிதனா
லிடவியமனமேதுன்பவின்பங்களெய்துறப்புசிப்பதென்றுணர்வாய்.

(ப - ரை.) இருதயத்துணர்வான் = மனத்தின் கண்ணே யிவ்வாறு சிந்திப்பானாயினன், பிதாமகன் குருவாம் = எனதுபாட்டன் பெரியமகானா யிருந்தார், இராசசூயஞ் செய்வோ மென்னா = அவர்செய்த இராசசூயயாகத்தை மனத்தாற் செய்யலாமென்று கருதி, கருதியமனத்தால் = எண்ணிய எண்ணத்தால், மகத்தினுக்குரிய கலப்பைகள் அனைத்தும் உண்டாக்கி = யாகத்திற்கு வேண்டிய சாமக்கிரியைகள் யாவற்றையும் சேகரித்து, சுருதிநூல்வழியே = சாஸ்திர மரியாதைப்படியே, சாலையிற்புகுந்து = தீக்ஷித்து யாகசாலைக்குட் சென்று, துறவரை வரித்தருச்சித்து = ருத்விக்குகளை வரவழைத் தருச்சனைசெய்து வருதிர் என்றிமையோர்களை மறைமொழியால் வரவழைத்து = வந்தருளுவீராக என்று தேவர்களை வேதமந்திரங்களால் ஆவாகனஞ்செய்து ஆரழல் கிளப்பி = யாகாக்கினியை யோங்கிச் சொலிக்குமாறு செய்து.

கடவுளர் முனிவர் மறையவர் பூசைகடைப் பிடித்தார் = தேவ இருடி துவிஜபூசையோடு அந்தயாகத்தை, ஒருவருடம் = ஏகசம்வத்சரம், தொடர்புற நடத்தி = விடாமற் செய்து, தன்பொருண்முழுதும் = தன்னுடைய சருவ ஐசுவரியங்களையும், தொலைவுறத் தானமாவழங்கி = சர்வஸ்வதக்ஷிணை யெனும்படி யாவருக்கும் தானமாகக் கொடுத்து, திடமுறு மனத்தான் = அதிதிடமாகிய சித்தத்தினாலே, முடித்தபின் = யாகசமாப்தி செய்தபின்பு, பகலுஞ்சென்றது = தினமும் அந்தமாயது, விழித்தனன் = உணர்ச்சியுற்றனன், இதனால் = இக்காரணத்தால், இடவியமனமே துன்பவின்பங்கள் எய்துறப் புசிப்பதென் றுணர்வாய் = சங்கற்பங்களைச் செய்யும் மனமே துக்கசுகங்கள் அடைவுற அநுபவிப்பதென் றறிவாய். (33)

(ஸ்ரீ - வீர.) இருதயத்துணர்வதாவது:—எனது பிதாமகர் பெரியமகானாயிருந்தனர் பெரிய இராஜசூயயாகத்தைச் செய்து முடித்தனர், யான் அக்குலத்தே யாயினன் அவ்

*சொத்து

வாறு செய்யாவிடினும் மனத்தினாலேயே அந்த யாகத்தைச் செய்துமுடிப்பேன். பாகிய சாமக்கிரிதேடி முடிப்பது முடியாமையானதல், ராஜாதிபீடா நிமித்த இராஜசூயத்தில் மந்திரி புரோகிதாதி அசம்மதியினுனதல், மனத்தினால் யஞ்ஞசங்கற்பனை செய்யப்பெற்ற தென்றறிக. இவ்வாறு மனத்தினாலே யெண்ணி யாகத்திற்கு வேண்டிய சாமக்கிரிகளனைத்தையும் மனத்தினாலேயேதேடி, மனத்தினாலேயே தீக்ஷைசெய்துகொண்டு மகீபதியானவன் யாகசாலையுட் சென்று; முறையே இருத்துவிக்குகளை வழிவழைத்து, மந்திரபூர்வகமாகத் தேவதைகளைப் பிரசந்நமாக்கி, முனிவர்களை வரவழைத்து தேவதைகளை மகிழ்ச்சிபொங்க மந்திரங்களா லருச்சித்து, யாகாக்கினியை மிகச் சொலிக்கும்படி யாகச் செய்வித்து. இவ்வண்ணம் அம்மகத்தில் யஜமானனாக இருந்துகொண்டு அவ்வுபவனத்தினுள்ளேயே ஒரேகாந்த இடத்தில் தேவ இருடிமுனிவர் பூசையைக் கடைப்பிடித்து ஒருவருடத்திற்குமேற் கழிந்தது சம்வத்சரத்திற்கு மேற் சிறிது அதிகமாகக் கழிந்ததுபோல மனத்திற் றேற்றியது, உண்மையாக அங்ஙனம் ஒருவருடமாக வில்லை, பின்வருவதோடு முரணுறுதலின் மறையவர் முன்னாக எல்லாப் பிராணிகட்கும் தனது சர்வ ஐசுவரியங்களையும் தக்ஷிணையாகக் கொடுத்து விட்டுப் பகற்போனபோது தானாகவே அம்மன்னவன் அவ்வுபவனத்திற் றூனேபாகிய திருஷ்டியை யடைந்தனன். இவ்வாறு அந்த லவணமகாராஜா இராஜசூயத்தைச் செய்து முடித்தனன், அதனை மனத்தினாலேயே ஆதரவோடுஞ் செய்து முடித்திருத்தலின் அம்மகபலத்தையும் மனதடைதலே தகுதியாம். ஆகலின் இன்பத்துன்பங்களின் போக்தாவாகச் சித்தத்தை நன்குணரலாம். அக்காரணத்தால் மனத்தின் விசோதன வுபாயத்தில் விசார நிரோதாதிகளில், உண்மையில் அடைவிக்கவேண்டும் மனமேகிரியா சக்திப் பிராதான்யத்தால் கருத்தாவும் கரணமும் கிரியையுமாம், அதுவே சுகதுக்க பலவடிவமாகப் பரிணதமாகிய தன்பலமாம்; மனமே சிதாபாச வியாப்தியானே சிற்சக்திப் பிராதான்யத்தாற் போக்தாவும் போகமுமாம். ஆகவே இம்மனத்தைப் பரிபூர்ண பரமாத்மாவிற் செலுத்தில் நிறைந்தேசுகிக்கும், தேகாதிகளிற் செலுத்தில் அவைபோல அழிந்தேகும்; ஆகலின் தேகோக மென்னும் ஐசுவர அகம்பாவம்போதும் பிரயோஜன மில்லாமையின் விட்டுத்தொலைத் தின்புறுக வென்பதாம்.

(௪) இருதயத்துணர்வான் = மனதினெடுங்காலஞ் சிந்தித்தான், குருவாம்=மேன்மையான, பிதாமகன் என்னும் அரிச்சந்திரன் இயற்றிய இராசசூயத்தை, செய்வேம் அவனது குலத்திற்பிறந்த யான் மனதால் இயற்றுவேன், மகத்தினுக்கு = இராஜசூயத்திற்கு, கலப்பைகள் = சாமான்கள், உண்டாக்கி = ஆதரவாய்ச்செய்து, துறவரை = முனீசுவரரை, வரித்து = இருத்விக்குகளாக=யாகதீக்ஷிதராக நியமித்து; யாகத்தில் ஓம முதலியசெய்யும் அத்வர்யு முதலானவர்களாம் என்பது பொருள். அருச்சித்து = அர்ச்சித்து வணங்கி, மறைமொழியால் = மந்திரத்தால், ஆரழல்கிளப்பி = அக்கினி தேவனைச் சொலிப்பித்து.

தானமாய்வழங்கி = அந்தணரை முன்னிட்ட லிலர்க்கும் தக்ஷிணையாகக்கொடுத்து, மனத்தால் மனதினாலேயே, பகலுஞ்சென்றது = உபவனத்து அந்த நிருபனே தினாந்தத்தில் விழித்தனன், அதனால் = இங்ஙன் இராஜசூயஞ்செய்த அந்த லவணராசன் மனதினாலேயே அதனது நிறைந்த பலத்தொடுங் கூடினனல்லவா! ஆதலின் இடலி+ உணர்வாய் = சுகதுக்கங்களின் போக்தாவைச் சித்தமயனெனத் தெரிவாய். (33)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இலவண இராஜனால், சண்டாளபாவாதி கற்பனைவடிவமாக இந்திரஜாலக்காரனால் காட்டப்பெற்ற இராஜசூய சம்பந்திய நிஷ்டபலம், அடையப்பெற்

* நல்லாராய்ச்சி.

றது, என்று ஐதிகமாகக் கூறப்பெற்ற பொருளின் கண்ணே பிரமாணஞ் சம்பவிப்பது அர்லபமாம்; காட்சியோகதுவாதாம். எனதுமானத இராஜசூயத்தின் பலமிதுவென இலவணராஜனுல் தானே யுணர்ந்துகொள்ள முடியாமையின்; தத்வியாப்பிய லிங்கங்கட்கும் அப்பிரசித்தமாதலின் அதனுல் அன்னியரானும் அறிந்து கோடற்கு முடியாமையின், அதனை மூலமாகவுடைய சப்தத்திற்கேனும் ஐதிகத்திற்கேனும் ஆண்டு விவகாரமின்மையின்; சித்தாகாயத்தில் கற்பனுஜாலரன் மகம் பலமெங்ஙன் கூடும்? என்று ஸ்ரீராகவர் கேட்ப அதற்கு ஸ்ரீவசிட்டபகவான் அன்னியர்கட் காண்டுப் பிரமாண விவகாரமின்றேனும் யோகபலத்தானேமக்கு அதுபிரத்தியக்ஷம் ஆதல்கூடும் கூடவே அம்மூலமாகவே அன்னியர்கட்கும் வெளியாம் எனச்சமாதானஞ் செய்தல்:—சித்தனென.

சித்தனதியல்புசெப்பிடக்கேண்மோதிருந்தியலவணன்முன்னெய்தி
வித்தையான்மயக்கஞ்செய்துளசித்தன்மீண்டுபோயொளித்தனனுங்கே
யித்தனைசெயலுங்கண்டுடனிருந்தவெம்மையீதென்னெனவினவ
வத்திறல்வேந்துமியாவருங்கேட்பவகத்துணர்ந்துரைத்தனமனைத்தும்.

(ப - ரை.) சித்தனது இயல்பு செப்பிடக்கேண்மோ = இந்திரஜாலக் காரனது, நடத்தையைக்கூறக் கேட்குதி, திருந்திய லவணன்முன்னெய்தி = பயனையுறுவதற்குத் தகுதிவாய்ந்த அந்த அரசனது சபையையடைந்து, வித்தையான் மயக்கஞ்செய்துளசித்தன் = தனது மாயாவித்தையினுலே மயக்கித் துயருறுத்தியசாம்பரிகன், மீண்டுபோய் ஒளித்தனன் = திரும்பிப்போய் மறைந்தனன், ஆங்கே = அவ்விடத்தில், இத்தனை செயலுங் கண்டுடனிருந்த-நடந்த விவகாரங்கள் யாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டு அவர்களோடு கூடவே யிருந்த, எம்மை = ஆசிரியராகிய நம்மை, ஈதென்னென வினவ = இஃதென்ன விருத்தாந்தமெனக் கேட்ப, அத்திறல் வேந்தும் = அந்தப் பராக்கிரமம் பொருந்திய மன்னவனும், யாவரும் கேட்ப = சபையோரும் செவிகொள்ளுமாறு, அகத்துணர்ந்து உரைத்தனம் அனைத்தும் = உள்ளே தெரிந்து யாவற்றையுஞ் சொன்னேம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இனிச் சாம்பரிகனது விருத்தாந்தம் ஹே ரகுநந்தன கேட்குதி! எக்காற் சாம்பரிகன் = சம்பராசுர சம்பந்தமாய மாயைகற்றவன், இந்திரஜாலக்காரன், லவணராஜ சம்பந்தியவையில் வந்துற்ற காலத்தில் யாமும் ஆண்டுவீற்றிருந்தேம், அங்குற்றவற்றைக் கண்ணாரக் கண்டேம். ஆண்டு அச்சித்தன் இந்திரஜாலவகையிற் செய்த சரித்திரம் நடந்தேறிய பின்னர். அவையோராலும் லவணராஜாவாலும், இஃதென்ன அதிசயம் சுவாமிந்! உரைத்தருள வேண்டுமென வெகுவாக வேண்டிக்கொண்டபோது யாம்யோகபலத்தால் யாவற்றையும் கருத்திற்கண்டு உள்ளே யுணர்ந்தபடியே யாவருங் கேட்ப உரைத்தனம்.

(ச.) சித்தனதியல்பு = இராமா இனிச்சாம்பரிகனது விருத்தாந்தத்தை, லவணன் முன்னெய்தி = இலவணசபையை யடைந்து, வித்தை=இந்திரஜாலம், கண்டு = பிரத்தியக்ஷமாகப்பார்த்து, உடனிருந்த = சபையாரொடு வசித்திருந்த, வினவ = மகீபதி யத்தநத்துடன் கேட்க, அகத்துணர்ந்து யான் தியானதிருட்டியிற் சிந்தித்து. (34)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இராஜசூய யாகத்தின் பிரத்யக்ஷ துக்கபலத்தை யுரைத்தல்:—

ஈங்கிதுபுகலவிராகவகேட்டியிராசசூயத்திலேலவணன்
பாங்குறுமனத்தாற்றெருகுத்தவாயாரும்பன்னிருவருடம்வன்றுயரிற்
றீங்குறுவருத்தமுறுதலான்மகவான்சேணினின்றெருவனையேவ
வாங்கவன்சித்தனுகியேலவணற்கருந்துயரளித்துமீண்டகன்ருன்.

(ப - ரை.) ஈங்கிதுபுகல விராகவகேட்டி = ஹே இரகுநந்தன ஈண்டு சாம்பரிக னது செயலைக்கூறக் கேட்பாயாக, இராசசூயத்திலே லவணன் பாங்குறுமனத்தாற் றொகுத்தவா = இராஜசூயயாகத்திற்குக் கருத்தாவாக விருந்து லவணமகாராஜன் ஏகாக் கிரமாகிய மனத்தினாலே யாதொரு அங்கவிகீனமு மின்றிச்செய்து முடித்ததேபோல, யாரும் = எக்கருத்தர்கள், அவ்வியாகத்தைப் பாகியத்திற் செய்துமுடித்த போதினும், பன்னிருவருடம் வன்றுயரில் = துவாதசவருடம், நாஞகாரத சிம்மயமாக, தீங்குறு வருத்தமுறுதலால் = அதிதுக்கத்தை யடைதலால், மகவான் = இந்திரன், சேணி னின்று = விண்ணினின்று, ஒருவனையேவ = ஒருதேவதூதனைச் செலுத்த, ஆங்கவன் சித்தனுகியே = அங்கு அத்தேவன் சாம்பரிகனுகின்று, லவணற்கு = லவணமகா ராஜனுக்கு, அருந்துயரளித்து = மகாபத்தைத்தந்து, மீண்டகன்றுன் = அங்கிருந்து மீளவும் துறக்கத்திற்கேகினன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே இரகுகுலதிலக! சாம்பரிக சேஷ்டையின் அபிப்பிராயகார ணத்தை யாம் கூறக்கேட்பாயாக, யாவர் இராஜசூயயாக கருத்தாக்கள் ஆவரோ அவர், பன்னிரண்டு வருடங்கள் நாஞவடிவமாம் தசைமயமாய அதிதுக்கத்தையடைவர். நாஞ கார அவஸ்தைமயமான பன்னிருவருடத்திய துக்கத்தையும் அடைவர் என்பதாக யாதோதப் பெற்றதோ அது புருடஹிதத்தின் பொருட்டே பிரவிருத்தித்த வேதவிகித இராஜசூயத்தின் பலமன்றும்மற்றே அக்கால் வெளிப்பட்ட முற்பாவத்தினதே யாமென் றறிக. பற்பலதுயர் வாய்ந்த ஆபத்தையடைவராதலின் தேவேந்திரனுல், துறக்கத்தி னின்றும் லவணனுக்குத்துயரீயும் பொருட்டு ஒரு தேவதூதனையனுப்ப அவன்சாம்பரிக ஆகிருதியுற்று வந்து இராஜசூயக் கிரியையையியற்றிய கருத்தாவாகிய அரையனுக்கு மகத்தான ஆபத்தைக்கொடுத்து விட்டுச் சுரசித்த நிஷேவிதமா யெப்போது முல்லாச மாயுலவும் விண்மார்க்கஞ் சென்றனன். சரீரராஜசூயபல துவாதசவருடத்திய ஆபத் தைக்குறித்து, அறுபது வருடக்கற்பனை வடிவதாதலின் ஐந்துமடங்கென்பார் அருந் துயர் = மகாபத்து என்றார். இதனானே மானச இராஜசூயாதிக்கு, சுவாராஜ்யாதி* சுகபல மும், சரீர அபேக்ஷையால், ஐந்துமடங்கதிகமென அறியப்பெறும். ஆகலினிது இராகவ பிரத்தியக்ஷமேயாம் இதிலையம் யாதொன்றுமே செய்யலாகாதாம்.

(ச.) இராசசூயத்திலே தொகுத்தவரியாரும் = ராஜசூயத்தினது கர்த்தரனைவரும், வன்றயரிற்றீங்குறு வருத்தமுறுதலால், = நாஞகார அவஸ்தைமயமான அதிதுக்கத் தையடைவர், அரிச்சந்திர தருமாதியர்க்கு அவ்விததுக்கானுபவங் கண்டிருத்தலின், ஆதலால் மனத்தால் லவணன்பாங்குற = லவணனுக்குத் துக்க நிமித்தம், ஒருவனை = ஒருதேவதூதனை, சித்தனுகியே = சாம்பரிகாகிருதியாய், லவணற்கு = இராஜசூயக் கிரியாகருத்தனான அந்தலவணனுக்கு, அருந்துயரளித்து = மகா ஆபத்தைக் கொடுத்து, அகன்றுன் = சுரசித்தர்வாழும் வியோமமார்க்கத்தை, அடைந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பரமபுருடார்த்தப் பொருட்டுச் சித்தத்தைத் தெளிவிப்ப தாய எழுவிதயோகபூமிகள் இனியியம்பப் பெறுமென்ன, ஹேசர்வ தத்வவித்துக்களி னும் மேன்மையரே! ஹேபகவன்! அவ்வெழுவகைச் சித்தியைநல்கும் யோகபூமிகள் எத்தகையன விரிவாகப் பின்கூறுவனவாயினும் முன்சங்கிரகமாகக் கூறவேண்டும், அவற்றின் இலக்கணவகைகளையும் அவற்றிற் குபயோகியாய அர்த்தாந் தரங்களை யும் சுருக்கமாக அனுக்கிரகிக்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ இராகவர்கேட்ப, அதற்கு ஸ்ரீ வசி ஷ்டபகவான் ஞானபூமிகளின் போதம் எளிதிலுண்டாகும்பொருட்டு வேண்டியதாய

* ப்ரஹ்மலோகம்.

ஸ்ரீ சே. வ. சிதம்பரம்

அஞ்ஞானபூமிகளின் பேதத்தை முதலில் மொழியும் வேட்கையுற்று ஞானஞ்ஞானபூமிகளைப் பிரித்துக் காட்டத்தொடங்கல்:---மற்றென.

(ச-அ-கை.) அந்த லவணனது மகத்தாகிய வாபத்துருவமான முற்கூறிய மனோவிலாசத்தையே விலாசமாகத் தெரிவித்தற்குப் பூமிகா நிரூபணங் கீர்த்தனிக்கின்றார்:—மற்றென.

மற்றுமொன்றுரைக்கவள்ளலேகேட்பாய்மடமையாம்பூமியேழ்பதமா
முற்றுளஞானபூமியேழ்பதமாமொழிந்தவிப்பதங்கடம்மிற்றாம்
பற்றுளவாகுமொன்றொடொன்றளாவிப்பயில்வனபதங்கண்மட்டிலவா
மற்றமில்சொரூபநிலைபெறல்வீடாமதினழுவுறுதனானெனலே.

(ப - ரை.) மற்றுமொன்றுரைக்க = மேற்கூறியவற்றை யுணர்த்திச் சிவந்தரப்பூமிக்கிரமங்களைக்கூற, வள்ளலே கேட்பாய் = இராகவே கேட்குதி, மடமையாம் பூமியேழ்பதமாம் = அஞ்ஞானபூமிகள் சப்தபதங்களாம், முற்றுளஞான பூமியேழ்பதமாம் = சுகமுழுவதும் முறையேபெறவுரிய ஞானபூமிகள் சப்தபதங்களாம், மொழிந்த விப்பதங்கள் = கூறிய இந்தப்பதங்கள், தம்மிற்றாம் பற்றுளவாகும் = பரஸ்பரம் பற்றுடையனவாம், ஒன்றொடு ஒன்று அளாவி = அன்னியோன்னியம்விரவி, பயில்வனபதங்கண்மட்டிலவாம் = விவகரிக்கும் பதாந்தரங்கள் சங்கையற்றனவாம், அற்றமில் சொரூபநிலைபெறல் வீடாம் = களங்கமில்லாத சொரூப அவஸ்திதியே முக்தியாம், அதின் நழுவுறுதல், நானெனலே = அதினின்றும் பிரம்சமாதலே அகந்தை வேதனமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இனிமேல் வேண்டியயாவற்றையும் இயம்பக்கேட்குதி இராமச்சந்திர ! முன்னர் என்னே யாபத்தை யடைந்தனன் என்னும் இடையிலுற்ற வினவுக்கு விடை தந்து இப்போது அவித்தை யில்லாததே யாயினும் பிரஞ்ஞை யில்லாதவரிடத்தில் உள்ளது போற்றோற்றும் பெயரான் மாத்திரம் அங்கீகிருத ஆகாரமுடைய அது நன் ஞானியர்பால் எங்ஙனிருக்கும் " ஊனமாமாயை புணர்விலோர் விதிக்க வுள்ளதா முணர்வுளோர்க்கிலதாம் " என்னுமிடத்திற் றள்ளத்தக்கதாக அவித்தைசாற்றப்பெற்றது; யாது கொள்ளத்தக்க வித்தையுளதோ, பிரஞ்ஞான வேறு பரியாயத்தையுடைய உதிதமாய அதைச் சங்கிரக விஸ்தாரங்களால் அவஸ்தை யறைவதாதியால் விரிக்கின்றார்: மடமையாம் என. அஞ்ஞானமேயாய பூமிகள் எழுபதங்களாம். உலகத்தில் பூமியை யுடையோனுக்கு அப்பூமி அவனுக் கநுகூலமாய பலத்தைக் கொடுப்பதேபோல, அஞ்ஞானபூமியுந் தருமென்பதாம், அதுவும் எழுபதங்களை யுடைத்தா யிருக்கின்றபடியினாலே, எழுபதாவஸ்தையை யுடையதாகும்; ஞானபூமியெனினும் ஞானியின் பூமியெனினும் ஒன்றே. ஞானபூமிகள் சப்தபதங்களே யாமென்பது பிரசித்தம் வித்வான்கட்காம். இப்பூமிகட்கந்நியோந்நியம் பதாந்தரங்க ளென்னும் அவாந்தர அவஸ்தைகள் சங்கையற்றன வுளவாம், பெறுவனபேத மொன்றுநின்றுகும் பேதைமை யவத்தையிவ்வேழும் என இனிக் கூறவும் பெறும், சுவாபாவிகப் பிரவிருத்தி லக்ஷணபுருடப்பிரயத்நமும் போகராகதார்ட்டிய லக்ஷண ரசாவேசமும், அஞ்ஞான பூப்பிரதிஷ்டையில் அசாதாரண ஹேதுவாம். சாஸ்திரீய சாதனசதுஷ்டய விசிஷ்ட சிரவணுதிப் பிரயத்நமும் முமுக்ஷுதார்ட்ய லக்ஷண ரசாவேசமும் ஞானபூமிப் பிரதிஷ்டையில் அசாதாரண ஹேதுவாம்: அதிஷ்டானப் பிரஹ்மசத்தை யுத்கர்ஷாதிசமான தன் சத்தைலாபமோ இரண்டிடத்தும் சாதாரண ஹேதுவாம். இவ்வேதுக்களானே இப்பூமிகள் பிரதிபதம் தம்தம் விடயத்திற்பத்த மூலங்களாய் தம்தமக்கு சிதமான சமுசாரஸ்திதி துக்கலக்ஷணம், அதன்முக்தியாய

நிரதிசயானந்த அடைவுலக்ஷணம் ஆயப்பயனே யினிதுபயக்கும். கீழ்ப்புவனபூமிகள் சப்த பதங்கள் உத்தரோத்தரம் இரஜஸ் தமோதுக்க பகுள நரகாந்தங்கள், மேற்புவனபூமிகள் உத்தரோத்தரம் சத்துவ சுகஞான பகுள சத்தியலோகாந்தங்கள் கிரமமுக்தி பலங்கள் எங்ஙன மிருக்கின்றனவோ அங்ஙனம் இவையுமாம் எனப்பொருளா லுணரலாம், சப்த பதங்களுந் தனித்தனியே பயன்பயப்பனவாம்; அவையும், பிரரூடமூலங்களேயாய்ப் பயன்றருவனவே யன்றிப் பிரசிதிலமூலங்களாய்ப் பயன்றருவனவலவாம். இவைபிரதி பதம் பத்தமூலங்களாய்ப் பிரதிபதம் தம்பயன்களைப் பயக்குமென்பதாம். பூமிகளின் சுவாமிகளைக் குறிக்கின்றூர்: சொரூபவென்பது. ஆண்டுப் பூமியிரண்டிற்குத் தனித்த னிப்பலத்தாற் சாமானிய இல்க்கணம் சாற்றல்: சொரூபவென்பது, சொரூப அவஸ்திதி முக்தியாம், சொரூப அவஸ்திதிவடிவ முக்தியில் நிலைபெறுமல் நழுவுதலின் சொரூபம் அசம்பாவஞானமாம் யரனென்னும் பிராந்தியாம்.

(ச.) சுகமாய்க் கேட்பாய், மடமையாம் பூமியேழ்பதமாம் = அஞ்ஞானவஸ்தை சப்தப்பிரகாரமாம், ஞானபூமி = ஞானதசையும், பதங்கள் = ஞானஞ்ஞான பூமிகள், முன்பு ஞானியஞ்ஞானிகளின் இலக்கணஞ் சுருக்கிக்கூறல்:—அற்றமில் + வீடாம் = நிருபாதிக சின்மாத்திரரூபமான சொச்சொரூபத்திற் றிதியுறவது முக்தியாம், நானெனல் = அநான்மாவாகிய தேகாதியில், அகந்தையாற்றிதியுறல், அதில் = சொரூபத்தில், நழுவுறுதல் = பந்தமென்பது பொருள், (36)

(ஸ்ரீ - வீர - அ -கை.) சொரூபத்தினின்றும் நழுவாதவர் திருசியதுக்கங்கடந்திருத் தலும், நழுவியவர் கடவாமையும் கூறல்:—அடக்கமென.

(ச - அ-கை.) இந்த ஞானி அஞ்ஞானி இலக்கணத்தையே விவரணஞ் செய்தல்:— அடக்கமென.

> அடக்கமாயுரைத்தேமஃதறிந்தவர்க்குமறிகிலாதவர்க்குநற்குறிக
> டொடக்கமில்சன்மாத்திரமதாமறிவின்சொரூபநின்றசைவிலாதவரே
> விடற்கருங்காமமுதற்பகைகடந்தோர்மெய்யறிவிலார்கடப்பரியோர்
> நுடக்குறுகாட்சிவிதத்தில்வீழறிவேநோக்கருஞ்சொரூபத்தினழுவல்.

(ப . ரை.) அடக்கமா யுரைத்தேம் அஃது அறிந்தவர்க்கும், அறிகிலாதவர்க்கும்; நற்குறிகள் = பரமாத்மாவை யுணர்ந்தவர் உணராதவர்தம் இனிய இலக்கணங்கள் இவ் வண்ணம் சங்க்ஷேபமாகக்கூறினேம், தொடக்கமில் சன்மாத்திர மதாமறிவின் = அசங்க சுத்தசத்தாமாத்திர சம்வித்தின், சொரூப நின்றசைவிலாதவரே = சொரூபத்தினின் றும் சலனமில்லாதவரே, விடற்கரும் காமமுதற் பகைகடந்தோர் = சாமானியராற்றி யாகித்தற்கு முடியாத இராகத்துவேடாதி பகைகளைத் தாண்டினோராவர், மெய்யறிவி லார் = உண்மைஞான மில்லாதவர், கடப்பரியோர் = தாண்டமுடியாதவர், ஆவர், நுடக்குறுகாட்சி விதத்தில் வீழறிவே = பந்தத்தையீயும் அநேகவிதமான திருசியப் பிராந்திகளில் மூழ்குதலே, நோக்கரும் சொரூபத்தில் நழுவல் = காண்டற்கரிய கரியாஞ் சொரூபத்தினின்றும் பரிப்பிரம்சமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தஞ்ஞத்வ அஞ்ஞத்வ இலக்கணம் இவ்வாறு சுருக்கமாக வியம்பப்பெற் றது. கேவலம் முக்திசாலியே தஞ்ஞன், அகங்காராதி பந்தசாலி அஞ்ஞன் என்பதாக மாத்திரம், அவர்தம் மிலக்கணங்கள் அலவாம்; மற்றே, இராகாதி இன்மையும் உண் மையும் முறையே அவர்தம் மிலக்கணங்களாம் என்பார் தொடக்கமில் லெனத்தொடங் கினர். பரிசுத்த இருப்புமாத்திர அறிவுருவத்தி னின்றும் யாவர் அசையா மற்றிதிபெறு

வரோ, அவர்க்கு இராகத்வேஷாதியுதயமே யிலதாம்: வேருய அஞ்ஞருக்கோ, அவை உளவாம். அறிவுடையோருக்கு அவையில்லாமையின் அஞ்ஞத்தன்மையு மிலதாம், இதுவே ஞானபூமியின் இலக்கண ஸ்புடமென வறிக, அஞ்ஞான பூமியின் இலக்கணஸ் புடமோ இங்ஙனமாம் :—சேத்தியமா அர்த்தங்களாய அகமாதி ஞேயபதார்த்தங்களை விடயஞ்செய்யும் பிராந்தியில் மூழ்கியதன் பரமாயாதல் சொரூபத்தினின்றும் பரிப்ரம்ச மாதலாம்.

(ச) தொடக்கமில் = திருசிய சம்பந்தரகிதமான, சன்மாத்திரமதாம் = சன்மாத்திர ரூபமாகிய, அறிவின் சொரூபநின்று = சித்தென்னும் ரூபத்தினின்றும், அசைவிலாதவர் = எவர் சலியாரோ அவர்க்கு. விடற்கருங் காமமுதற்பகை கடந்தோர் = அஞ்ஞர்க்கிணக்கமான இராகத்துவேடாதிக ளின்றும், அவரே ஜீவன்முக்தர் என்பது பொருள். காட்சிவிதத்தில் = திருசியவஸ்துவில், வீழறிவே = சித்துமூழ்குதலே, ஞானந் திருசியதாதான்மியமுற்று அதன் சொரூபமாதல், சொரூபத்தினழுவல் இதுவே மகாமோக மென்பது பொருள். (37)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) சொரூபத்தை மறத்தல் பெருமோகமெனப் புகன்று அச் சொரூபத்தை நன்கறிவித்தல்:—சொரூபமென.

(ச - அ.) சொரூபஸ்திதியை மீட்டும் விவரணஞ் செய்தல்: —சொரூபமென.

சொரூபம்விட்டகலன்மோகமாம்வேறுசொல்லிடமுன்புபின்பில்லை
யொருபொருணினைவையொழித்துமேலப்பாலொருபொருணினைவுறிலந்த
விருபொருணடுவுணினைவறவிருக்குமிதுசொருபத்தியல்பிதுதான்
மருவுகற்பனைமாண்டசைவில்கற்போலாய்வருநனுச்சுழுத்திதீர்வடிவாம்.

(ப - ரை.) சொரூபம் விட்டகலல் மோகமாம் = தனது சொரூபத்தை விட்டிருத்தல் பெருத்தமயக்கமாம், வேறு சொல்லிட முன்புபின்பில்லை = இதனினும் அயலான ஆபத்து ஒன்றுசொல்லுவதற்குப் பூதமுமில்லை பவிஷ்யத்துமில்லை, ஒருபொருள் நினைவை யொழித்து = ஒருபதார்த்தத்தினுடைய எண்ணத்தைத் தியாகித்து, மேலப்பால் ஒரு பொருள் நினைவுறில் = பின்னர் மற்றொரு பதார்த்தத்தினுடைய எண்ணம் எழுமானல், அந்த இருபொருள் நடுவுள் = அவ்விரண்டா காரங்களின் இடையில், நினைவற இருக்கும் இது சொரூபத்தியல்பு = மனனுகார மில்லாமல் இராநின்ற ஸ்திதியாகிய இதுவேசொரூபஸ்திதியெனப்படும், இதுதான் = இந்த சொரூபஸ்திதியானது, மருவுகற்பனை மாண்டு = சர்வசங்கற்பங்களும் நன்ருகச் சாந்தமாகி, அசைவில் கற்போலாய் = சலனமிலாத சிலைபோலும் நிலைபெற்றதாய், வருநனுச் சுழுத்திதீர் வடிவாம் = ஜாட்டிய நித்திரை முதலியவை விடுபட்ட வடிவமாம். (38)

(ஸ்ரீ - வீர.) இதனினும் அபரமான மோகம் முன்னுமில்லை இனிமேலும் வாராதாம் மோகசப்தத்தானே மோககாரியங் கவரப்பெறும்; அகங்காராதி யத்தியாச பரத்தன்மையினும் வேறு அதிசயமான மோககாரியம் முன்னும் பின்னும் கிடையாதாம். இராகத்துவேஷாதி சகல தோஷகாரண மாதலின் இதுவே பரமமான மோககாரியமாம். சித்தமானது ஒருவிடயத்தினின்றும் மற்றொரு விடயப்பொருட்டுச் செல்லுங்கால் அவ்விரு விருத்திகளின் சந்தியில் விகற்பங்கள் ஒன்றுமின்றி யிருக்குந்திருஷ்டாவி னெந்த ஸ்திதியுளதோ அதுவே சொரூபஸ்திதியாம். விருத்திசந்தி சாக்ஷியாக எந்நிர்விகற்பகம் சைதந்யமுளதோ அதுவே சொரூபமாம், அதன்வடிவமாக நிலைபெற்றிருத்தலே சொரூப

ஸ்திதி யென்பது பொருளாம். பூர்வவிடயத்தி னின்றும், நழுவியவனுக்கு விடயாந்தர மனனத்தின்முன், மனனமற்றதாய்ச் சொருப அவஸ்திதியிருப்பது பிரசித்தமேயன்றே. இது முதல்வகைப் பூமியின் அப்பிரசித்தியை விலக்கியதாம். சொருப அவஸ்திதி முக்தி யென் முன்மொழியப் பெற்றது, ஆண்டு, யாது இச்சொருப அவஸ்திதியெனச்சங்கிப்பக் கூறல்: இது தானென்பது. சர்வசங்கற்பங்களும் பெரிது சாந்தமாகிச் சிலைபோலும் அசையாமலிருத்தல் சொருப அவஸ்திதியாம். ஜாகரத்தைவிலக்கல்? வருநனு. மூர்ச்சை சுழுப்திகளின் வாரணப்பொருட்டுச் சிறப்பித்தல்? வருநனு ஜாட்டிய நித்திரை விடுபட்ட நிலையாதோ அது சொருபஸ்திதி யெனப்படும். அவஸ்தாத்திரயங் கடந்து துரீயமதாக நிலைபெறுதல் சொருபஸ்திதி யென்பதாம்.

(ச.) ஒரு+வேறப்பால் உறில் = சித்து பூர்வவிடயத்தினின்றும் விடயாந்தரத்தை யடையின், அந்த விருபொருணடுவில் = விடயசம்பந்த மற்ற சின்மாத்திரத்தில், நினை வற விருக்கும் = சங்கற்பாதி களங்கம் விடுபட்டிருக்கும், இது, சொருபத்தியல்பு = சொருபஸ் திதியென்பது பொருள், அசைவில் கற்போலாய் = சிலைமத்தியி லிருப்பது போன்று, மருவுகற்பனை மாண்டு = சர்வசங்கற்போபசாந்தமாய், இருக்கு மிதுதான் எனக்கூட்டுக. சிலைபோற் சடாவஸ்தை காடநித்திரை யென்னும் நனுச் சுழுத்திநீர் = சமாதிபோற் சாட்டிய நித்திரை விலக்ஷணமான, வடிவாம் = சொருபஸ்திதியாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சொருபநிலையை யுபசங்கரித்து அஞ்ஞான பூமிகளை வரு ணித்தல்:—நானென.

நானெனும்பிரிவும்பேதமுமற்றுநல்லறிவாயசையாத
மானதநிலையேசொருபமாமுன்சொன்மடமையாம்புவிபதங்கேட்பா
யீனமாம்விந்துநனவுமேனனவுமியன்றமாநனவுமந்நனவி
லானதோர்கனவுங்கனவுமிக்கனவிலடர்நனுவுஞ்சுழுத்தியுமே.

(ப - ரை.) நானெனும் பிரிவும் பேதமும் அற்று = அகந்தையி னங்கிசம் கெட்டுப் பேதமானது சாந்தமாகி, நல்லறிவாய் = கேவலஞ் சிற்சொருபமாய், அசையாத மாநத நிலையே = மனோசங்கற்பங்கள் ஒன்றும் இல்லாத நிலைமையே, சொருபமாம் = சொரு பம் என நிலைபெறும், முன்சொல் மடமையாம் புவிபதங் கேட்பாய் = பூர்வம்புகன்ற அஞ்ஞான சப்தபூமிகளைக் கூறக்கேட்குதி, ஈனமாம் = சர்வாநர்த்த வேதுவாதலின் தாழ்வாம், விந்துநனவும் = பீஜஜாக்கிரம், மேல்நனவும் = ஜாக்கிரம், இயன்றமாநன வும் = பொருந்திய மகாஜாக்கிரம், அந்நனவில் ஆனதோர் கனவும் = ஜாக்கிரசொப்ப னம், கனவும் = சொப்பனம், இக்கனவில் அடர்நனுவும் = சொப்பனஜாக்கிரம், சுழுத் தியும் = துயில் எனவாம். (39)

(ஸ்ரீ - வீர.) உள்ளே யகந்தையங்கிசம் கெட்டொழிய, வெளியில்வேற்றுமை சாந்த மாக, இருபாலும் அசைவிலாது போகவே, எவ்வசைவிலாத சித்தத் தகைமையுளதோ அதன் சாக்ஷியாய் ஒளிராநின்ற சொப்பிரகாச சித்சொருபமே சொருபமென நிலைபேறும். அந்தப் பிரத்யக்குச் சித்தின்கண்ணே அநாதியாகவே அத்தியஸ்தமான அஞ்ஞானத்தி னது இப்பூமிகளைக் கேட்குதி ! பீஜஜாக்ரத், ஜாக்ரத், மகாஜாக்ரத், ஜாக்ரத் ஸ்வப்நம், ஸ்வப்நம், ஸ்வப்நஜாக்ரத், சுழுப்தி; என்பனவாம்,

(ச.) நானெனும் பிரிவும் = பரிச்சின்ன தேகாதி அபிமானமும் அதனுற் கற்பித மான பேதமும், நல்லறிவால் = பரிபூரண பாவனையால், அற்று = நசிக்கின், அசையாத

மானதரிலேயே = சித்தத்தினது ரிச்சலத்துவஞ் சாட்டிய சம்பந்தமின்மையாய்ப் பிரகாசிக்குமதுவே, சொரூபமாமென்பது பொருள். மடமையாம் புவிப்பதம் = அதில் ஆரோபிதம் அஞ்ஞானமாம், அதனது அவஸ்தாப் பிரகாரத்தைக் கேட்பாய்! இனியஞ்ஞான பூமியேழு நிதானித் துரைத்தல்: வித்துநனவும் = பீசசாக்கிரமும், நனவும் = சாக்கிரமும், மாநனவும் = மகாசாக்கிரமும், சாக்கிரச் சுவப்பனமும், சுவப்பனமும், சுவப்பன சாக்கிரமும், சுழுத்தியும் என்னும்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) வேதாந்தங்களில் அஞ்ஞான பூமியேழெனப் பெற்றதையே விரித்துரைக்கத் தொடங்கிக்கூறியவற்றுள் முதலதை விளக்கிக்கூறல்:—இத்திறமேன.

இத்திறமேழுமோகமாய்நெருக்குற்றிவைபலபெயர்களையெய்துஞ்
சித்திலேநின்றோரறிவுபேரின்றிச்செறிமலமின்றிமேல்வந்து
வத்தியாநிற்குஞ்சித்தசிவாதிவருபெயர்செயல்களுக்கிடமாய்
வித்துருபமதாய்நின்றிடுமதனால்விதைநனவாமுதற்பதமே.

(ப - ரை.) இத்திறமேழும் மோகமாய் நெருக்குற்று = இந்தப் பிரகாரமாய ஏழு மோகங்களும் பரஸ்பரம் ஒன்றுசேர்ந்து நெருக்குற்றனவாய், இவை பலபெயர்களையெய்தும் = இவைபல நாமங்களை யடைவுறும், சித்திலேநின்று = சித்திலிருந்து, ஓரறிவு = ஒருசேதனம், பேரின்றி செறிமலமின்றி = பெயரற்றதாய் மலமற்றதாய், மேல்வந்து வத்தியாநிற்கும் = இனிமேல் வெளிப்போந்து விவகரிப்பதற்கு யோக்கியமாய, சித்த சிவாதி வருபெயர் செயல்களுக் கிடமாய் = சிதிஜீவாதி நாமசப்தார்த்த பாஜனமாய், வித்துருபமதாய் நின்றிடுமதனால் = பீஜரூபமதாய் ஸ்திதிபெற்றிருக்கும் தன்மையினனே விதைநனவாம் முதற்பதமே = முதற்பதமானது பீஜஜாக்கிரத் தென்றுசொலலப்படும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) என்று சப்தவிதமாய மோகமும் மீண்டுமே பரஸ்பரம் ஒன்று சேர்ந்து நிற்கும், அநேகம் பெயருடையனவாகும்: அவற்றின் இலக்கணங் கூறக்கேட்குதி; சப்தவிதம் = ஏழுபிரகாரம். அஞ்ஞான அபரபரியாயமாய சப்தாவஸ்தை மோகமும் பரஸ்பரம் சம்பந்தம் உடையதாய் மறித்தும் அநேகம் பெயருடையதாகும். சப்த அவஸ்தைகளின் சம்பவித்தபடியாய கலப்பின் சிறப்பினாலே மோகம்மீளவும் அநேக அவஸ்தையதாகும், அங்ஙனமன்றே:—இரண்டவஸ்தைகட்கு, மூன்றுகட்கு நான்குகட்கு, ஐந்துகட்கு, ஆறுகட்கு, ஏழுகட்குத் தானுதல், கணத்தில் கணத்தில் வித்தியாசத்தால் உண்டாம்போது மீளவும் அநேகாவஸ்தையாம். மீண்டுமே பரஸ்பரம் சம்பந்திக்குமென்றது, பதாந்தரங்கள் எண்ணிக்கை யில்லாதன வெனயாது முன்னேதப் பெற்றதோ அதனைத் தெளிவுபடுத்துவதாம் இவ்வேழுவித மோகத்தின் தனித்தனி யிலக்கணத்தைக் கூறக் கேட்குதி! பீஜஜாக்கிரத் திலக்கணங்கூறல்: மாயாசபல சைதன்ய சம்பந்தத்தானே சர்க்காதியிலேனும் சாக்கிராதியிலேனும், பிரதமம், சேதனம்சிதாபாச சம்வலிதிருபமாய் யாதாமோ அது, பிராணதாரணாதிக் கிரியோ பாதியானே பவிஷ்யத்சித்தஜீவாதி நாம சப்தங்களினதூஉம் அவற்றின் அருத்தங்களின தூஉம், பஜனையுறுவதாய்க் கூறப்பெறும் ஜாக்கிரத் பீஜபூதமா யிருந்துகொண்டு பீஜஜாக்கிரத்தெனப்பேசப்பெறும். துயிலினின்றும் எழுந்தவுடன், முதலில் சித்தினது விசுவரூபத்தின் சம்பந்தியான எச்சேதன முளதோ பிரதிபிம்ப வடிவமாக அது பீஜஜாக்கிரத் தெனப்படும். அச்சேதனம் எத்தகையது எனின்? நிர்மலம், ஜீவாதி நாமத்தானே அக்கால் தெரிவுறுத்தப் பெறுதது. வாராநின்ற சிதிஜீவ சேதனாதி நாமான்மக சப்தங்களின், அவற்றின் அர்த்தங்களாய சித்

தத்துவ, பிராணபிருத்துவ (தாங்கல்) ஞான கருத்துருத்துவாதி வடிவங்களின் பாஜனம் = பாத்திரம் = பற்றுக்கோடா யிருப்பது. பீஜஜாக்கிரத் சப்தப் பொருளோ, உத்தர அவஸ்தைகட்கு விரைவடிவமாக இருந்துகொண்டு நனவாயிருப்பது என்பதாம்.

(ச.) எழும் = எழுபிரகாரமும், இவை நெருங்குற்று = இச்சப்தவித மோகமும் ஒன்றேடொன்று புணர்ந்து; இம்மோகத்தின் இலக்கணத்தைக் கூறத்தொடங்கி அவற்றில் முதற்பூமியின் இலக்கணங் கூறல்:—சித்திலே நின்று = ஆன்மசொரூபமா யிருந்த சுத்தமான சித்தினின்று, செறிமலமின்றி = திருசிய உபாதிசளங்கரகிதமாய், அதனாலே யிணதென விவகரித்தற் கரிதாய், மேல்வந்து + செயல் (பொருள்) களுக்கிடமாய் = பின்புறுஞ்சித்தம் ஜீவனென்பன முதலிய நாமங்களுடைய சப்தார்த்தங்களுக்குப் பாத்திரமாய், அதன்ரூபமாக மென்மேற் றெளியப் படுவதாய், ஓரறிவு முன்றோன்றி = முன்பு யாதோர் வாகியஸ் புரணமுதித்து, வித்துருபமதாய் நின்றிடும் = காரணரூபத்தோடு கூடினதாய் ஸ்திதமுறும், ஆதலாலது, விதைநனவாம் = பீஜஜாக்கிர மெனப்படும் என்பதந்நுவயம். (40)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஜாக்கிரத் மகாஜாக்கிரத்துகளின் இலக்கணங்களைக் கூறல்:—இது என.

இதுவறிவுக்குமுதலவத்தையதாமிதத்துறப்பிறந்தபின்னிவனு
னிதுவெனதெனப்பண்டிலாமையாநெய்தாயெழுந்துளவறுதியேநனவா
மிதுதனையொழியவிவனவனுனேயிதுவதுவென்னதென்றெண்ணு
மிதுமுதற்பிறப்பிற்றொடர்ச்சியாய்ப்பருக்குமிந்தநிச்சயம்பெருநனவாம்.

(ப - ரை.) இது அறிவுக்கு முதல் அவத்தையதாம் = நுதலிய இது ஞப்திக்கு நவ அவஸ்தையதாகும், இதத்துறப் பிறந்தபின் = பரத்தினின்றும் நவமாயுண்டான பின்னர், இவன் நான் இது எனது என = அயம், அகம் இதம், மம, என்பதாக, பண்டிலாமையால் = முன்னில்லாமையின், நொய்தாய் = சொச்சமாய், எழுந்துள அறுதியே = உதித்துவரும் நிச்சயமே, நனவாம் = ஜாக்கிரத்தாம்; இது தனையொழிய = இது தன்னைத்தவிர, இவன் அவன் நானே இது அது என்னது = அயம் ஸ: அகம் இதம் தத் மம, என்றெண்ணுமிது = எனச்சிந்திக்கும் இது, முதற்பிறப்பிற் றொடர்ச்சியாய் = ஜன்மாந்தர உதிதமாய், பருக்கும் = பீவரமாம், இந்த நிச்சயம் பெருநனவாம் = இப்பிரத்தியயம் மகாஜாக்கிரத் தெனப்பெறும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) நுதலிய இது = செப்பிய இப்பீஜஜாக்கிரத்து, ஞப்தியாகிய ஜீவனது நூதன அவஸ்தையயாம், தருவுக்கங்குர அவஸ்தைபோலும். இனி நீ ஜாக்கிரத்தின் நன்னிலைமையைக் கேட்குதி ! நவப்பிரசூதமாய பீஜஜாக்கிரத்தின் பின்னர் இத்தூலதேகமியான், இதந்தேக போக்கியஜாதம் எனது என்பதாக எப்பிரத்தியயமுளதோ அதுஜாக்கிரத்தாம். பரமாத்மாவாகிய பிம்பத்தினின்றும் அபிநவஜாதமாய ஜீவனுக்கு, முன்னுண்டாகாமையின் அயமகமிதம் மம என்னும் சொஸ்தமாய சொச்சமாய எப்பிரத்யயமுளதாமோ அதுஜாக்கிரத் தென்பதாம். ஆண்டு இக்காரியகாரண சங்காதம் யானுகின்றேன், இவ்வில்லம் முதலியவை யென்னுடையது இவ்வகையாய வடிவமுடைய எப்பிரத்யய முளதோ அது ஜாக்கிரத்தென்னும் வேறு அவஸ்தையாம், பீஜஜாக்கிரத் தல்லவாம்; ஏனெனின், அங்குர அவத்தையின் பின்னுண்டாம் இருதள அவஸ்தை போலும், மகாஜாக்கிரத்தும் ஆகாதாம், முன்னுண்டாகாமையின் = முன் அநுபவ மின்மையின்;

* கூட்டம்.
T உற்பத்தி.

பூர்வ அநுபவ சமஸ்காரத்தை யபேக்ஷித்தன்றே பிரத்ய பிஞ்ஞைரூபமாய மகாஜாக்கிரத் துண்டாகின்றது. இவனவனியா னிதுவது வெனது எனவியம்பிய விலக்கணமுற்ற ஜாக்கிரத்துப் பிரத்யயத்திற்கு, ஜன்மாநந்தரம் உதிதமாய்ப் பருத்தபிரத்யயம் மகாசாக் கிரத்தெனப்படும் சந்தசாதலின் நகாரலோபமென்பு. அல்லது சஜாதீயபூர்வ பூர்வஜந்ம சமஸ்கார உற்போதத்தானே *அதிதிடமாக வுதிதமாய், அதனானே பயிற்சிமிகுதியாற் பருத்துவளர்ந்ததாய், இலங்கும் பிரத்யயம் பெருநனவெனப் பெறும். அங்ஙனமன்றே:- பிராஹ்மணாதி ஜன்மம் சாதாரணமாக விருந்தபோதினும், ஜன்மாந்தர அப்பியாசத்தால், சிலருக்கு, மறையவருக்குத் தக்ககிரியைகளில் அபிநிவேசமும் ஆற்றலதிசயமும் காணப் பெறுகின்றது, எல்லாருக்குங் காணப் பெறுவதில்லை, அங்ஙனமாகவே இப்போதுற்ற அல்லது முன்னுற்ற திடாப்பியாச சாமர்த்தியத்தால் விருத்தியான அபிநிவேச ஜாக்கி ரத்துப் பிரத்யயம் மகாஜாக்கிரத் தெனப்பெறும். முற்பிறப்புணர் முனிவன்பால் மகா ஜாக்கிரத்தைக் காட்டல்: இவனவனனே யென்பது, அவனியானென்பது ஜன்மாந்தர அநுபவ சமஸ்காரத்தால் உண்டாய தென்பதாம். அல்லது, முற்பிறப்பைக் குறித்து இப்பிறப்பே ஜன்மாந்திரமாம் அதன்கண் முன்பழக்கத்தா லுண்டாகித் தாவித்து அதி திடமாய தென்பதாம். பெரும்போதைத் தீண்டிக் கொண்டமையானும், பெருத்திருத் தலினானும் இதற்கு மகாஜாக்கிரத் தன்மையா மென்றுணர்க, சிலரோ, ஜன்மாந்தர வுதிதமென்பதை அநந்தர மென்பதாகவும் வியாக்கியானித்துச் சர்வசாதாரண அத்தி கைய பிரத்யயம் மகாஜாக்கிரத்தென வெண்ணா நிற்பர்,

(ச.) அறிவுக்கு = ஞப்திக்கு, முதலவத்தையதாம் = பிரதமதசையாம், சாக்கிரஸ் திதியைக் கூறல்:=இதத்துறப் பிறந்த =பரமான்மாவினின்றும் முன்புதித்த, அறிவுக்கு = சீவர்க்கு, பின்னெழுந்துள, இவனானிது வெனது, என = என்னும், நொய்தாயுறு தியே = சொச்சமான நிச்சயமே; நனவாம் = ஜாக்கிரமெனப்படும், யாதினாலெனில்? பண்டிலாமையால் = இத்தன்மையான பிரத்தியயத்திற்குப் பிராகபாவத்தினால், முன் புற்பன்னமான பிரத்தியயமே ஜாக்கிர மெனப்படும் என்பதுகருத்து. இவனவனான் = இவனானவனான், இதுவது வென்ன தென்றெண்ணுமிது = இஃதெனது அஃதெனது என்னுமிது, முதற்பிறப்பின் றுடர்ச்சியாய் = ஜன்மாந்தர வாசனாவசத்தினால் உதித்த தாய், பருக்குமிந்த நிச்சயம் = ஸ்தூலமாகா நின்ற இப்பிரத்தியயம், பெருநனவாம் = முற்கூறிய பிரகாரம் பிரகாசித்த் மகாஜாக்கிர மெனப்படும். (41)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஜாக்கிரத் சொப்பனத்தைத் தெரிவித்தல்:—அறிந்தென.

அறிந்துளதெனினுமறிகிலாதெனினுமழுந்துறத்தானதுவாகிச்
செறிந்துளநனவிற்சித்தராச்சியமேசெய்வதுநனக்கனவாகு
மெறிந்தகானலினீர்சுத்திகைவெள்ளியிருமதியிவைமுதற்பலவாய்ப்
பிறிந்தபேதங்கணனவிலேபழகும்பெற்றியாற்கனவுபல்விதமாம்.

(ப - ரை.) அறிந்துளது எனினும் அறிகிலாது எனினும் = தெரிந்துளதெனினும் தெரிகிலா தெனினும், அழுந்துறத் தானதுவாகி = மிகவும் அழுத்தமாகத்தான் அதன்மயமாகி, செறிந்துள = பொருந்திய, நனவில் = ஜாக்கிரத்தில், சித்தராச்சியமே செய்வது = மனோராச்சியஞ் செய்தல், நனக்கனவாகும் = ஜாக்கிரத் சொப்பனமெனப் படும், எறிந்த கானலினீர் = தோற்றமாத்திரமா யலைவீசும் பேய்த்தேர், சுத்திகை வெள்ளி = இப்பிவெள்ளி, இருமதி = துவிசந்திரன், இவைமுதற்பலவாய் = இவை முதலாகப் பற்பலவாய், பிறிந்தபேதங்கள் = தோற்றும் வேற்றுமையால், நனவிலேபழ

*ஜன்மாந்தரமென நூலத்தில்.

கும் பெற்றியால் = ஜாக்கிரத்தப் பியாசத்தை யனுசரித்து, கனவுபல்விதமாம்=சொப்பனம் அநேகவிதமாம்

(ஸ்ரீ - வீர.) கண்காணுததாய்ப் பயில்விலாமையிற் சோமளமாய், கண்கண்டதாய் இலவணனுக்கென்ன அப்யாசத்தாற் றிடமாய் எல்லாவகையானும் விடயசொரூபமயமாய், எச்சாக்கிரத்தின் மனோராச்சியமுளதோ அது சாக்கிரத்துச் சொப்பனமெனப்படும், மனோராச்சிய சப்தத்தானே மீண்டுப் பிரமைவடிவ, ஸ்மிருதிவிலக்ஷண எல்லாப் பிரத்தியயங்களுமே கவரத்தக்கனவாம் இதனுனேகூறல்:—கானலினீர் என, துவிசந்திர சுக்திருப்யாதி மயல்களும் ஜாக்கிரத்சொப்பன பேதங்களேயாம் எனல்:—கானலினீர் என்பது. துவிசந்திர, சுக்திருப்பிய, மிருகதிருஷ்ணை முதலிய பேதத்தானே ஜாக்கிரத்தி னப்பியாசமுற்றுச் சொப்பனம் அநேகவிதமாம். பூர்வம் ஒருகாலத்திலும் விடய அநுபவமிலதாயின் அதன்மாறுபாடு கூடாமையின் அப்பியாச முற்றெனச் சாற்றப்பெற்றது.

(ச.) அறிந்துளதெனினும் = வாசனுவிலாச வசத்தினுற் கிட்டினதைக் குறித்தாவது, அன்றி, அறியலாதெனினும் = வாசனுதிட மின்மையாற் கிட்டாததைக் குறித்தாவது, அழுந்துற = சர்வப்பிரகாரத்தாலும், தானதுவாகிச் செறிந்துள = பாவிக்கும் விடயங்களோடு தாதான்மியம் பொருந்திய, நனவிற் சித்தராச்சியமே செய்வது=ஜாக்கிரத்திற் புருடனது மனோரத பரம்பரையின் முயற்சியே, நனுக்கனவாகும் = ஜாக்கிரத் சொப்பன மெனப்படும். அஞ்ஞானபூமியின் பேதமான சொப்பனலக்ஷணம், பிரசித்த சொப்பனத்தைச் சார்ந்து வருவதாதலின் அதன் பேதத்தை யிப்போதுரைத்தல்: எறிந்த+பேதங்கள் = இதுநதி, இது இரஜதம், உபயசந்திரன், என்னும் இத்தன்மையான நதிமுதலிய பிராந்திவிடய பேதத்தினுல், அநேகப் பிரகாரமான பிராந்தியினுல், நனவிலேபழகும் பெற்றியால் = ஜாக்கிராவஸ்தையில் அப்யாசிக்கும், மாறிமாறிப் பிரவிருத்திக்கும் தன்மையால். சாக்கிர சமஸ்காரத்தை யடைந்து சொப்பனஞ் சாக்கிரசமஸ்கார ஜன்னியமாதலின், கனவு = பிரசித்தமான சொப்பனுவஸ்தை, பல்விதமாம் = அநேகவிதமாம். (42)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சொப்பனத்தைக் கூறல்:—அற்பவென.

(ச - அ - கை-) இப்போது பூமிபேதத்தினது சொப்பனலக்ஷணங் கூறல்:—அற்பவென.

அற்பகாலத்திலநேகமாஞ்செயல்கண்டறிந்தனமெனுங்கனவழிந்து
முற்படுசெயலைநினைவதுகனவாமுந்துகண்டதனைநாளகன்று
பிற்படக்காணும்பொருள்களைமறந்துபெரும்பொழுதுணர்வுறநோக்குஞ்
சொற்பனநனவுபோனனவுக்கேதோன்றுமிச்செயல்கனுநனவே.

(ப - ரை.) அற்பகாலத்தில் = சிறிதுபோதில், அநேகமாம் செயல்கண்டு=பலபலவாகிய செயல்களைப் பார்த்து, அறிந்தனமெனும்=அறிந்தோமென்னும், கனவழிந்து= சொப்பனந்தீர்ந்து, முற்படுசெயலை நினைவது = முன்கண்டசெயலை எண்ணுவது. கனவாம் = சொப்பனமாம், முந்துகண்டதனை நாளகன்று பிற்பட=நீள்போது நற்றரிசனமில்லாமையின், காணும் பொருள்களைமறந்து = காணும் வஸ்துக்களை மறந்து, பெரும்பொழுதுணர்வுற நோக்கும் = நீள்போது தொடர்வுற்றதாகப் பார்க்கும், சொற்பனம்= சுவப்பனம், நனவுபோல் = ஜாக்கிரத்துப்போ லுதிதமாய், நனவுக்கேதோன்றும் இச்செயல் = நனவின்கண்ணும் பெரிதுவிளங்கும் இவ்விவகாரம், கனுநனவே=சொப்பன ஜாக்கிரத்தென்று சொல்லப்படும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அற்பகாலம் என்னாற் காணப்பெற்றது இதுவோ இதுவல்லவோ, என, சொப்பனத்தினின்றும் கிளம்பியவனுக்குப் பராமரிசம் எக்காலத்தில் உண்டாமோ அக்கால்,அது சொப்பனமென்று சொல்லப்படும் இதுவோ இதுவல்லவோ என்னுஞ் சம் சயம் யாங்ஙனமெனிற் கூறல்:—முந்து என்பது. நெடும்போது சந்தரிசன மில்லாமை யின், வெளிப்படையாய்த் தோற்றாத பெருந்தூலவடிவ முடையதாகிச் சிரகாலம் அநு விருத்தமுமான சொப்பனம், ஜாக்கிரத்தேபோல வுதிதமாய் = விஸ்பஷ்டமாய்ப் புலப் படத்தோன்றி, நனவின்கண்ணும் அதிஸ்புரண ஆரூடமாக வெளிப்படையாய் விளங்குவ தாகிச் சொப்பன ஜாக்கிரத்தென்று சொல்லப்படும், அற்பகாலம் என்னாற்காணப்பெற்ற திங்ஙனம் சத்தியமலவாம் என்பதாகவும்; நித்திரைகால அநுபூத அர்த்தத்தில் நித்திரை மத்தியிலேனும் நித்திரை முடிவிலேனும் பிரதீதியாகின்ற எப்பிரத்தியய மனுசந்திக்கப் பெறுமோ அது சொப்பனமெனப்படும். அஞ்ஞனுக்கதுவும் மகாஜாக்கிரத்தின் உள்ள டங்கிய தூலசரீரத்தின் கண்டாதி ஹிருதயாந்த நாடிப்பிரதேசத்தில் உண்டாம். கூறிய இலக்கணத்தைத் தெளிவிக்கும் பொருட்டுச் சொப்பனத்தையே மீண்டுஞ் சிறப்பித் தல்:—சிரசந்தரிசன மின்மையின் என்பது, சொப்பன ஜாக்கிரத்தின் இலக்கணம் இயம் பல்:—சொப்பனம் ஜாக்கிரமாக ரூடமாய் = திட அபிநிவேசத்தாலாதல், சிரகாலஸ்தா யித்தன்மைக் கற்பனையினாதல், அரிச்சந்திரனுக்குப் பன்னிருவருடவடிவ விவகாரம் போலும், விருத்தியுற்றதாய், மகாஜாக்கிரத் தொப்புமை யுற்றதாய், தேகங்கெடினும் கெடாவிடினும் அது சொப்பனஜாக்கிரத்தென்று சொல்லப்படும். அதுவும் இவனுக்குத் தெய்வவசத்தாற் றேகமேகினும் அவ்வாறே அக்கிரத்திலும் அனுவர்த்திக்கும் எனக் குறிக்கும் பொருட்டுத் தேகங்கெடினு மெனப்பெற்றது.

(ச.) அநேகமாஞ்செயல் = எந்தத்திசையில் இவ்வர்த்தசாலத்தை, அற்பகாலத் தில் = சொற்பகாலத்தில், கண்டறிந்தனமென்று = என்னாற் காணப்பட்டதென்று, தான் விழித்து, முற்படுசெயலை நினைவது கனவாம் = கண்டபுருடனுக்குங் காலவேறு பாட்டின் அநுசந்தான முதியாமற் கேவலம் பரமார்த்தமென்று, தானே சொற்பனத்திற் கண்டபொருள் விளங்குமோ அத்திசைவிசேடஞ் சொற்பனமெனப்படும். பெரும்பொழு துணர்வுறப் பிற்பட=சிரகாலந்திடஞான மின்மையின், முந்துகண் டநேகநாளகன்று= அதனாலே அஞ்ஞான மிகுதியால், காணும்பொருள்களை = ஸ்தூலரூப பதார்த்தங்களை, மறந்து, நனவுபோல் = ஜாக்கிராவஸ்தைபோல், நோக்கும் = காணப்படுகின்ற, எந்தச் சொப்பனம், நனவுக்கே = ஜாக்கிர அவஸ்தையிலும், தோன்றும் = விளங்குமோ, அச் செயல் = அத்தன்மையான சொற்பனவிசேடம், கனாநனவு = சொப்பன சாக்கிரமெ னப்படும் என்பதன்வயம். என்று தான்விழித்து, கண்டநேக நாளகன்று, எனப்பாட பேதங் கொண்டிவ்வுரையாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சுழுப்தியைக் கூறி யுரைத்த பூமிகளை யுபசங்கரித்தல்:— அறுவகையென.

அறுவகையவத்தையகற்றியசீவனடைந்துளவவத்தையினியற்கை
யுறுசடமாகிமேல்வருந்துயர்கூருணர்வுளதாமிதுசுழுத்தி
யுறுபுவனங்களிதனிடையிருளிற்றெருலைவுறுமிப்பதமேழும்
பெறுவனபேதமொன்றுநூறுதும்பேதைமையவத்தையிவ்வேழும்.

(ப-ரை.) அறுவகையவத்தையகற்றியசீவன்=கூறிய ஷடவத்தைகளையும் பரித்தி யாகஞ்செய்த சீவன், அடைந்துள அவத்தையின் இயற்கை = பிராப்தியுற்ற ஸ்திதியின்

* புறுமிறப்பு.

இயற்கை, உறுசடமாகி = திடமானசடமாய், மேல்வருந்துயர்கூர் உணர்வுளதாம் = பவிஷ்யத்துக்க போதத்தோடு கூடியதாய, இது = இக்கதி, சுழுத்தி = சுழுப்தியெனப் படும்; நூறுபுவனங்கள் = ஒன்றேடொன்று விரவிய உலகங்கள், இதனிடையிருளில் = இவ்வவஸ்தையின் அந்த தமசில், தொலைவுறும் = விலீனப்படும், இப்பதமேழும் = உரைத்த அஞ்ஞானபூமிகள் ஏழும், ஒன்று நூறுரும் பெறுவனபேதம் = ஒவ்வொன்றும் நூற்றுக்கணக்கான வேற்றுமையை யடையும், பேதைமையவத்தை யிவ்வேழும் = ஹே இராகவ ! இவை அஞ்ஞான சப்தாவஸ்தைகளா மென்றறிந்து கொள்ளுதி.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆறு அவஸ்தைகளின் பரித்தியாகமாக, ஜடமாம் ஜீவனது எத்திதி யுளதோ, பவிஷ்யத்துக்கபோதாட்டியமாய அக்கதி துயிலென்று சொல்லப்படும். புகன்றபூர்வ ஷடவஸ்தைகள், *கருமபல போகபூமித்தன்மையானே கருமஜங்களாம்; துயிலோ, முன்கிளம்பிய வினைகட்குப் போகத்தானே க்ஷயமுண்டாயவழி, பின்கிளம்பு மவற்றின் உற்பவமில்லாத அந்தராளத்தில், குடைசுருக்கல் போலும், சர்வசுக்குமதூலப் பிரபஞ்சம் விலயமாக, அதன்பீஜ அஞ்ஞானமாத்திர பரிசேஷத்தானே, அதனுபகித ஆன்மமாத்திர பரிசேஷரூபமா மென்னுங் கருத்தா லறைந்ததாம், சடமாகி யென்றது. பவிஷ்யத் = வருந்துயரங்களை அநுபவிக்கச் செய்கின்ற வாசனைகருமங்களோடு, ஆட்டியம் = சேர்ந்தது துயிலேயாம், நனுக்கனுக்களின் வருந்துயரத்தின் அநுபவத்தின் பீஜமாய வாசனையோடு கூடியதாந் தன்மையை யுடையது, கதி = அவஸ்தை, இருளிற் றொலைவுறும் = தமமாய அஞ்ஞானத்தினுள்ளே சமஸ்காரசேடமாய் விலீனமாம். அகில மெல்லாம் அவ்வவத்தையில் அந்தத்தமசில் விலீனமாய். துயிலிற்காரணத்தில் விலீன மாய ஜகத்திற்குச் சமஸ்காரவடிவமாக இருப்பேயாம், அசத்வமிலதாம், மீண்டும் உற்பவ அபாவ வழக்காதலின் என்னுங் கருத்தாற் கூறியதாம், புவனங்கள் இதனிடை யென் றது. அவ்வவத்தையில் இத்திருண வோட்ட சிலைமுதலிய பதார்த்தங்கள் யாவும் பரமா ணுப் பிரமாணங்களா யிருப்பனவாம். உபசங்கரித்தல்: — இவ்வேழுமென்றது; ஹே இராகவ! எம்மால் அஞ்ஞானத்தின் சப்தாவத்தைகள், இவ்வண்ணம் இயம்பப்பெற்றன, அவ்வேழில் ஒவ்வொன்றனுள் அன்யோன்ய ஆவிர்ப்பாவத்தானும், பரஸ்பரம் பற்றிக் கோடலானும், அநந்த பேதங்களாகச் சம்பவிக்கு மென்பார், ஒன்று நூறுருமென்றூர். ஈண்டு; நாநாவிதமான காரியங்களின் வடிவம் வாய்ந்த ஒவ்வொன்றும் சதசாகையாம்; ஜாக்கிரத்சொப்பனமானது நீள்காலம் நீட்டமாகிச் சாக்கிரத்தின் கண்ணே கலந்துவிடு கின்றது.

(ச.) அறுவகையவத்தை யகற்றிய = முற்கூறிய ஆறவஸ்தைகளையும் பரித்தியாகஞ் செய்த, அதினதின் விலக்ஷணமான, சீவனடைந்துள வவத்தையி னியற்கை = ஜீவனது ஸ்திதியின் இயல்பு, உறுசடமாகி = ஜர்ட்டிய மிகுந்ததாய், மேல்வருந்துயர் கூருணர் வுளதாம் = துக்காநுபவத்தில் ஏதுவாயிருப்பதாம், இது = இத்திதி, சுழுத்தி = சுழுப் தியவஸ்தை யெனப்படும். பீஜஜாக்கிர முதலிய ஆறவஸ்தைக்கும் விலக்ஷணமாய்ச் சாட் டியமயமாய் மேல்வருந் துக்கவேதுவா யிருத்தலின் சமாதி முதலிய வவஸ்தாபேதத் திற்கு வேறான அவஸ்தை சுழுத்தியென்பது பொருள். இதனிடை யிருளிற்றுறுபுவனங் கள் = இச்சுழுத்திய வஸ்தையின் அசத்துச் சகமிருப்பினும், தொலைவுறும் = அவித்தை யாரூபத்தில் இலயமாம், இப்பதமேழும் = இவ்வவஸ்தை யேழினுள்ளும், ஒன்று = ஒவ் வொன்று, பெறுவனபேதம் = அவாந்தர பேதத்தினல், நூறுரும் = அபரிமிதமா மென்பது பொருள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) ஞானபூமிகள் ஏழுபதங்களே யெனப் பெற்றதை விவரணஞ் செய்தல்:—ஞானவென.

(ச - அ.) இனி அரசனே நீ எதனையறிந்தாற் பின்பு சமுசாரசாகரத்தின் மூழ்காயோ அந்த ஞானசப்தாவஸ்தையைக் கேளென்று தெளிவிப்பவராய் மதாந்தரத்தைத் தெரிவித்துத் தன்மதத்தையே ஸ்தாபித்தல்:—ஞானவென.

(மூலம்) ஞானியர். (பதஞ்ஜலிமஹான் ஆதலியோர்)

ஞானபூமியைமுடிவிற்பேதமாகநவிலுவர்வாதியரவற்றினமக்குநல்ல
தானதிவையிவையறிதன்ஞானமாகுமறிந்தவிவற்றந்தமேபழிவில்வீடா [ற
மானமுறுசுபம்விரும்பல்விசாரமெய்தன்மனஞ் சிறுகலுண்மையிலேமன்னிநிற்
லீனமறுசங்கற்பமறல்பதார்த்தவெண்ணமறுத்திடறுரியமிவையேழாகும்.

(ப - ரை) ஞானபூமியை முடிவில் பேதமாக நவிலுவர் வாதியர் = ஞானபூமியை வெகுவேற்றுமையாக விளம்புவர் ஞானியர், அவற்றில் நமக்கு நல்லதானவிவை = அவற்றுள் எமக்குச் சுகங்கொடுப்பன வெனத் தோற்றியவை யிவையேயாம், இவையறிதன் ஞானமாகும் = இவற்றின் அவபோதமே ஞானமென்பர், அறிந்த விவற்றந்தமே யழிவில்வீடாம் = ஞேயமாமிவற்றந்தமே நித்திய முத்தியாம், மானமுறு = புகழத்தக்க, சுபம் விரும்பல் = சுபேச்சை, விசாரமெய்தல் = விசாரணை, மனஞ்சிறுகல் = தநுமாநசை, உண்மையிலே மன்னிநிற்றல் = சத்வாபத்தி, ஈனமறுசங்கற்பமறல் = ஈனமில்லாத அசம்சக்தி, பதார்த்த எண்ணம் அறுத்திடல் = பதார்த்தாபாவநீ, துரியம் = துரியகை, இவையேழாகும் = இவையே யேழுஞான பூமிகளாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர) அவபோதம் = அவகதி = சாக்ஷாத்தநுபவமாம். அற்றேல் யோக சாஸ்திரத்தில் இயமநியமா தியஷ்டாங்கபேத பின்னயோக பூமிகள் வெளியாயுள்ளனவே, அவையே என் இவையாகாவென ஆசங்கித்துக் கூறல்:—யோகசாங்கிய வாதியர் யோக பூமிகளை பகுபேதமாகப் பகர்வர், தச்சித்தி பயன்களையுடைய அந்த யோகபூமிகள் அந்நியர்கட்கு அபிமதங்களாம். எமக்கோ, சுபசுகங்களையேதரும் இஞ்ஞானபூமிகளே அத்தியந்தம் அபிமதங்களாம், இவைகளே பரமபுருடார்த்த லக்ஷண சுபப்பிரதங்களாதலின். எப்பூமிகள் வருணிக்கப் பெறுகின்றனவோ அவற்றில் அறியத்தக்கது தானென்னே அறிவுதான் என்னே யென்னும் சங்கையுண்டாக அவை குறிப்பிக்கப் பெறுகின்றன:—இவையறிதல் என அவபோதம் ஞானமென்றறிவர், அவ்விது ஏழுபூமிகளையுடையதாம், அப்பூமிகளி லுண்டாவதாம். ஏழுபூமிகளினும் பரமானமுக்தியோ ஞேயமெனப் பெறும்; பூமிகைப்பூமிகாந்தரத்தில் முக்தியோ ஞேயமெனப் பெறும் அகண்ட சுவாகார விருத்தியோடு ரூடமாய பிரஹ்மம் அஞ்ஞான நிவர்த்தகத் தன்மையானே ஞானமாம், அஞ்ஞானம் நீங்கிய அதுவே ஞேயம் என வுபசாரமாக இருவகையாகக் கூறப்பெறும். உத்தேசம்:—ஞானபூமி, சுபேச்சையெனப் பெயரியது முதலாவதாக மொழியப்பெறும், விசாரணை யிரண்டாவதாம், மூன்றாவது தனுமாநசையாம், சத்துவாபத்தி சதுர்த்தியாம், அசம்சக்தி ஐந்தாவதாம், பதார்த்தாபாவநீ யாறாவதாம், துர்யகை சப்தமியாம்.

(ச.) ஸ்ரீ வசிட்டர்! ஞான + தானவிவை = ஞானபூமிகள் வாதிகளால் வெகுவிதமாக நிரூபிக்கப் படினும் எனக்கு மேற்கூறப்படும் இவ்வேழுமே சுகந்தருவன வாதலிற் சம்மதங்களா மென்பதுபொருள். இவை = அவ்விவ்வேழு பூமியையும், அறிதன் ஞானமாகும், அழிவில் வீடாம், வீடு = முக்தி = கைவல்லியம், அஃதான்ம சொரூபமாதலின் சாக்ஷாத்கரிக்க வேண்டும் வஸ்துவாம், அறிந்த அழிவில் வீடு = நினக்கறியத் தகுந்த

டைலப்பு.

முக்தி, இவற்றந்தமேயாம் = மேற்கூறப்படும் ஞானபூமியின் மத்தியிலே யிருப்பதாம். ஞானசப்தபூமிகளை யுத்தேசஞ்செய்து கிரமமாக இலக்கணங் கூறல்:—ஈனமுறு சங்கமறல் = அசம்சக்தி, பதார்த்த மெண்ணமறல். பிற ஸ்ரீவீர சேகரத்திற்போலு முணர்க.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இவற்றை யறிந்தவரிடர்ப்படா ரெனவியம்பி இருபூமிகளின் இலக்கணமியம்பல்.—இவையென

இவையறிந்தோர்மோகமெனு மளற்றில்வீழா ரிவற்றியலாமுத்திவரிலிடர் மீண்டில்லை, நவையுறுமோகத்தோடு நாமடைவதென்னே நல்லோரானன்னூலானன்றுஞானச், சுவைபெறுதுநிராசையினலென்று நாடல்சுபம்விரும்பலாகுமிந்தச் சுபேச்சைமுற்றிக், கவையறுநல்லோ ரியற்கையாசாரங்கள் கைவருதல் விசாரமாக் கருதல் வேண்டும். (46)

(ப - ரை.) இவையறிந்தோர் மோகமெனும் அளற்றில் வீழார் = இப்பூமிகளை யுணர்ந்தவர் மயலாகிய சேற்றில் அழுந்தார், இவற்றியலா முத்திவரில் = இவற்றின் அந்தத்தில், முத்தியானதுளதாம், உளதாகவே; இடர் மீண்டில்லை = மீண்டும் சோகமான துண்டாக மாட்டாதாம், நவையுறு மோகத்தொடு நாம் அடைவதென்னே = குற்றத்தோடுகூடி மயக்கமுற்றுழன்று மூடனைப்போல் யானிடர்படல் என்னே ! நல்லோரால் நன்னூலால் நிராசையினல் = சஜ்ஜனங்களாலும் சாஸ்திரங்களாலும் வைராக்கியத்தினலும், நன்றும் ஞானச்சுவை பெறுதும் = சம்யக்ஞானனந்தத்தைப் பெறுவாம், என்று நாடல் = என்று இச்சித்தல், சுபம் விரும்பலாகும் =சுபேச்சை யென்னும்முதற்பூமியாம், இந்தச் சுபேச்சைமுற்றி = இந்தப் பூமியானது திடப்பட்டு, கவையறு நல்லோர் இயற்கை ஆசாரங்கள் = குற்றமற்ற சாஸ்திர சஜ்ஜனசங்கமும் வைராக்கியப் பயிற்சியும், சதாசாரமும், கைவருதல்=முற்றுறவருதல், விசாரமாக்கருதல் வேண்டும்= விசாரணையென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவற்றின் ஈற்றில் முக்தியானது உளதாம் அவ்வவத்தையில் மீண்டும் சோகத்தைமேவான், உத்தேசித்தவைகளின் இலக்கணக் கூற்றை யியம்பப் பதிஞ்ஞை செய்தல்:—இப்பூமிகளினுடைய நிர்ணயமான இவ்விலக்கணத்தைக் கூறக்கேட்குதி ! யான் மூடனுகவே எதன்பொருட் டிருந்தேன் ! ஆராயும் வேதாந்த வாக்கியங்கள் ஆசிரியர்கள் சற்புருடர்கள் முதலிய உபாயங்களானே ஆத்மதத்துவத்தை மிகமுயன்று நன்கு காண்பேன். வைராக்கிய வாயிலான இவ்விச்சை சுபேச்சை யெனப்படும். வைராக்கியத்தைக்கவர்ந்தது சாதனசதுட்டய வுபலக்கணமாம். இங்ஙனமாகவே, நிஷித்தகாரியத்தை விட்டு, நிட்காம யாகதானுதி யனுநுஷ்டானப் பிரயுக்தமாய், சந்யாச சாதனசதுட்டய சம்பத்தி சகிதமாய், முக்திமுடிவு பேறுடையதாய், சிரவணுதிப் பிரவிருத்தி பல உபகிதமாய ஆத்மசாக்ஷாத்கார உத்கடமான இச்சையே, முதற்பூமியாம். இந்த முதற்பூமியானது புண்ணியகரும பலபூத பிரத்தியக்கு விவிதிஷைசுரூபமாம். அறியவிரும்புவர் யாகத்தினலும் தானத்தினலும், தவத்தினலும், உண்டிசுருக்கும் ஒருமையினலும் என்னும் சுருதியாதிகளில் இது பிரசித்தமாம். " அவ்விதனை வேதாத்தியயனத்தானும், யாகத்தானும், தானத்தானும், தபசானும், உண்டியை யொடுக்கலானும், பிராஹ்மணர் அறிய விரும்புகின்றனர் " எனமறையும் உளதாம். அங்ஙனமே நைஷ்கர்மியசித்தியினும் அறையப் பெற்றுளது:—சித்தன்னை யுணரும் வேட்கை செனிப்பித்துச் செயல்களெல்லாம், புத்திக்குச் சுத்தியானே பொருந்துறன் முடித்தவாகி, அத்தத்தையடையலாகுமருந்துளியளித்தபின்னர், சத்தித்த சலதமெல்லா மீற்றினிற் சாம்புமாறே. அத்தியாத்ம சாஸ்திர

விசாரம் சதாசாரப் பிரவிருத்தி விசாரணைப் பிரதானத் தன்மையான் விசாரணையென விளம்பப்பெறும் என்னும் நிர்வசனத்தைக் கருதிக்கூறல்:—கவையறு மென்பது அத்தியாத்ம சாஸ்திர விசாரணை, பிரஹ்மநிஷ்டர் சேவை, என்னும் இரண்டு பாயங்களாலும், வைராக்கிய ஹேதுபூத திருசிய மித்தியாத்வ தோஷதரிசன அப்யாசவாயிலாக, எச்சதாசாரப் பிரவிருத்தியுளதோ அது விசாரணை யென்னும் இரண்டாவது பூமியாம். ஆத்தாதியாரியன் சேவை, பயிக்கவுணவு ஆந்தரபாகிய சௌசாதி யதிதர்மபாலன சகிதசிரவண மனனங்களே ஈண்டு சதாசாரமாம், மற்றவற்றிற்கு மனத்தூய்மை மாத்திர ஹேதுத்தன்மையானே முன்னரே சித்தத்தன்மை யுண்மையின்,

(ச.) இவற்றியலா முக்திவரின் இடர் மீண்டில்லை, இப்பூமிகளுடைய அர்த்தநிர்வசனத்தைக் கேட்பாயெனக் கூறல்: நிராசையினுல் = வைராக்கியத்தினுல், என்பது சாதனசதுட்டய உபலக்ஷணம், சாதன சதுட்டயத்துடன் நல்லோரால் = சற்சனரென்னும் வித்துவான்களோடு, நன்னூலால் = அத்தியான்ம சாஸ்திர சித்தங்களான நியாயங்களால், ஞானச்சுவை பெறுதும் என்று நாடல், ஆன்மாநந்தத்தை அநுபவிப்போமென்று இச்சிப்பது, சுபம் விரும்பலாகும் = சுபேச்சையாம் என்பது பொருள். நல்லாசாரம் = இவ்விடத்து ஆத்மாநு சந்தானமாம், உ-ம்: யாஞ்ஞவற்கியர்: யோகத்தாலாத்ம தரிசனமாயின் இஃதே பரமதருமமா மென்பது. (46)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) 'கேட்கத்தக்கது, மனனிக்கத்தக்கது நிதித்தியாசனஞ் செய்யத்தக்கது" எனச்சுருதி யியம்பிய சிரவணமனனரூப, நிதித்தியாசனவடிவ, மூன்றுவது பூமியை, நிர்வசனஞ்செய்தல்:—இனையவென.

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசாரமென்ற விரண்டுநிறை தலும்விடயத் திச்சைமாற்றி, நினைவுகுவிவது சித்தஞ்சிறுகலாகு நிகழ்த்திய விம்மூன்றுனு நெஞ்சந்தன்னில், வனைதருமவ்விரத்தினு லுண்மைப்போத மன்னுதலே யுண் மைநிலைமருவலாகு, மனையனவிந் நான்காலு மூண்மைப் போதத்தழுந்திய யற் சங்கமறல சங்கமாகும்.

(ப - ரை.) இனைய சுபம் விரும்பலொடு விசாரமென்ற விரண்டுநிறைதலும் = கூறிய இலக்கணம் வாய்ந்த சுபேச்சையுடன் விசாரணையென்னும் இரண்டாவது பூமியும் பூரணமாக அவற்றின் வலுவால், விடயத்திச்சை மாற்றி = இந்திரிய அருத்தங்களில் விரக்தியுண்டாகி, நினைவுகுவிவது = எண்ணங்கள் தனுத்தன்மையை யடைவது; சித்தஞ்சிறுகலாகும் = தநுமாநசையாம், நிகழ்த்திய இம்மூன்றாலும் = உரைத்த மூன்றுபூமிகளின் பயிற்சியின் வலியால், நெஞ்சந்தன்னில் = மனத்தில், வனைதரும் அவ்விரத்தியினுல் = உண்டாகா நின்ற முன்மொழிந்த வைராக்கியத்தினது முதிர்ச்சியினுலே, உண்மைப் போதம் மன்னுதலே = சத்திய சுத்த நித்திய ஆன்மாவிற் சித்தத்தினது நிலைபேறே, உண்மைநிலை மருவலாகும் = சத்வாபத்தியாம், அனையன இந்நான்காலும் = நவின்ற நான்குதசைகளின் அப்பியாசத்தானே, உண்மைப் போதத்தழுந்தி = சத்துவசமத்காரம் ரூடமாகி. அயற்சங்கமறல் = அசம்சர்க்க பலமுறல், அசங்கமாகும் = அசம்சக்தியாம்,

(ஸ்ரீ - வீர.) எந்த அவஸ்தையின் கண்ணே பூர்வபூமிகளாகிய விசாரணை சுபேச்சைகளின் ஏதுக்களானே இந்திரிய அருத்தங்களாகிய அநாத்ம பதார்த்தங்களில் விரக்தத் தன்மையானது உதிதமாமோ அவ்வவத்தை தநுமாநசை யெனப்படும்; மநம் தநுத்தன்

மையை யாண்டடைதலின். மூலமாய காரண இராக நீக்கத்தால் மாநசத்திற்குத் தநுத் தன்மைச் சற்பாவத்தானே பூமிகைக்கு நிதித்தியாசன ரூபத்தன்மையை வழங்குவர் ஸ்ரீ பகவான் வசிட்டர்:—"பண்டமனைத்தின் பற்றற்ற பகர்பாவனை யுள்ளுறவுண்டாம், கொண்டவுயர் வாக்கியப் பொருளைக் குறிப்பாலமூந்து மனத்தோர்க்குக், கண்டவிதி சாமானிய மாங்கவர் பற்றில்லா விந்நெறியா, லண்டுபெரியோர் கூட்டரவா லறிவிலாதோர் நீக்கத்தால் தானுமுணர்வினுட் டெளிவாற் றக்கபுருட வருத்தத்தா, லானுநன் னூற் பரிசயத்தா லங்கைநெல்லி தோன்றுதல்போ, லூனுர்பிறவிப் பெருங்கடலினுயர் காரணமாம் பெரியகரை, தேனுரலங்கன் மணிமார்பா தெளியக்காண்கின்றன் திடமாய், செய்வானுனன் றீசன்றுன் செய்வானலதென் பழவினைதான், இவ்வாறுன சொற்பொருளி னெண்ணமெல்லா நிச்சயமாய்க், கவ்வாததிதூரத் தகற்றிக் கலந்த சாந்தமோன நிலை, பெய்வான் கருணைமுகிலே முன்பேசு சேட்டப் பற்றின்மை. சேட்டமெனச்சொல் பற்றின்மை சேர்ந்தான் மூன்றும்பூமியதா, மீட்டு புருடன் சங்கற்பவெண்ண மொன்று மில்லென்ன." உரைத்த இந்தப்பூமிகள் மூன்றும் பிரஹ்மஞான சாதனமேயாமலது, ஞானகோடியி னுள்ளடங்காவாம், பேதசத்தியத் தன்மைப்புத்திக்கு அவிநஷ்டத் தன்மையுண்மையின். இதனுனேயே இதனைச் சாகரணமென வியம்புவர் ஸ்ரீ வசிட்டபகவான்:—விதமாஞ் சகத்தைச் சாக்கிரத்தின் மிகப்போதந்தீர் புந்தியினுற், பொதுவாய் நோக்குமதனு லிப்பூமிமூன்றுஞ் சாக்கிரமாம்; முதற்பூமிகண் மூன்றுங் குமரனேசாக்கிரமாகு கூறுநாலாவது கனவாம்." அவ்வாறே:—"ஈண்டுப்பூமிகை மூன்றும் பிரஹ்மவித்தையின் சாதனமேயாம், வித்யாகோடியின்கண்ணே உள்ளடங்காவாம்; பேதசத்தியத்வ புத்தியகலாமையின், இதனுனேயிது சாகரணமென விளம்பப்பெறும்" என்பதாகப் பெரியாரும் பேசியுள்ளார். மூலத்தில் விசாரணையைமுன்வைத்தது மேன்மைபற்றியாம். பாவாத் = நிதித்தியாசனத்தால். இன்னணமாகவே சாதனசதுட்டய சம்பத்தியாதி பூர்வக சிரவண மநநங்களோடு கூடிய நிதித்தியாசனத்தினுலே மனத்திற்கு இந்திரிய அருத்தங்களில் அதாவது சப்தாதி விடயங்களில், அசக்தத்தன்மை = அக்கிரகண பரியந்த தநுத்தன்மை = சவிகற்பசமாதிரூப சூக்குமத்தன்மை யாதுளதோ அது தநுமாநசையெனப் பெயரிய பூமிகையாம். தநு = சூக்குமதமம், மாநசம் ஏதன்கண் அது தநுமாநசை யென்பது வியுத்பத்தியாம். அண்ணந்தத்திற்கு உபசர்ஜனத் தன்மையானே நீப்பாகவில்லை. யோகசாஸ்திரத்தின் கண்ணும் அவ்வாறே கூறப்பெற்றுளதாம்:—"செவிமுதலிய கரணங்களாற் செறிசேண்முன், கவையுறும் பொருள் கவர்ந்திடலாகுமக்காலும், அவமறுக்குந் தியானமென் றறைகுவ ரதன்பின், சிவமருவுசமாதியெனசெப்புவர் தெளிந்தோர்," முதன் மூன்றினுக்கும் ஞானபூமிகைத்தன்மையோ சத்வ ஆன்மாவின்கண் அதன் சாதனத் தன்மையானே உபசாரத்தானே யெனவறிக. முப்பூமிகளின் திடப்பயிற்சியானே சித்தத்திலடைவுற்ற அநாத்ம பதார்த்தங்களில் அருசியின்வயத்தாற் சத்துவ ஆன்மாவின் கண் = சத்தாமாத்திர சொரூப சுத்தப் பிரஹ்மத்தின் கண் நன்னிலைபேறு சத்வாபத்தி யெனப்பெறும். அவ்வாறே யறையப்பெறும்:—"அமரநாலாம் பூமிதனையடைந்தோர் சிறக்குஞ் சத்பாவத்தானே சேடமாக நின்றிடுவர்." சொப்பனமெனப் பெயரிய நான்காவதுபூமி அபரோக்ஷ ஞானமேயாம், சாதனகோடியின் கண்ணுள் ளடங்காதாம். கூறப்பெறுதலின்:—"மூன்று பூமிப்பரிசயத்தான் மூடத்தன்மையிறந்துழியேயன்ற ஞானேதய முண்டாயாதி யந்தமறவிரிந்து பூன்றமதியினுதயம் போற் பொலியுமனத்திற் போதமுற, லூன்று யோகத்துடன் சேர்ந்தவுள்ள முடைய யோகிக்கே. சமமதாகச் சொப்பனம் போற்சகத்தி லனைத்துநோக்கிடுவர்." பஞ்சமியாதி பூமிகைமூன்றிலோ, ஜீவன் முக்தியின் றாரதம்மிய முளதாம், அவற்றுள் ஏழாவது பூமி

விதேக கைவல்லிய சதிருசமாம். அங்ஙனமே யறையப்பெற்றுளது:=சீவன் முக்தியி னேர்தலுந் தேர்தலும், மேவுபூமிகண் மூன்றினிலின் மேவுமால், காவல் காயமில் வீடு கப்பெபதாம், ஒவிலேமெனும் பூமியென்றேதுவார். அம்மேற்பூமிகண் மூன்றும் அசம்பி ரஞ்ஞாதசமாதி யப்பியாசஞ் செய்தலானே சித்த உபரதிதார தம்மியத்தானே சித்திப் பனவாம். அதுவும் அறையப் பெற்றுளதாம்:—பஞ்சமியாதி மூன்றுபூமிகள் நிர்விகற்ப பூமியப்பியாசஞ் செய்பவனுற் சித்தவிசிராந்தி தாரதம்மியத்தானே அடைவனவாம். பாகிய அருத்தங்களாகிய விடயங்களிற் சமஸ்காரங் கெடுதலால், சித்தத்தில் ஆத்யந்திக மாய எவ்விரக்தியுளதோ அதன் வயத்தால் = அதன் திரத்தன்மையால், மாயாதற் காரி யத்தினின்றும், அவஸ்தாத்திரயத்தினின்றும் சோதித்தெடுத்த தூயசர்வாதிஷ்டான சன்மாத்திரரூப ஆன்மாவில், க்ஷீரோதகம் போலத்திரிபுடி விலயத்தால், சாக்ஷாத்கார பரியந்த நிர்விகற்பக சமாதிரூப சுத்ததிதியுளதோ அதுசத்துவாபத்தி, மனத்திற்குப் பர மாத்ம சத்வவடிவத்தானே அடைவுற்றதாந் தன்மையுண்மையின்; ஈண்டேயிவன் பிர ஹ்மவித்தெனப் பெறுவன். முன்னர் மொழிந்த அவஸ்தை நான்கன் அப்பியாசகாரணத் தால்; ரூடசத்வ சமத்காரம் =திடப்பிராப்த சத்துவமென்னும் அந்தக்கரணத்தின் சமத் காரம், பரமசுக்குமப் பிரஹ்மாநந்தக் கிரகணசாதுரியமது எப்பூமியாலாமோ அது அசம் சக்தியெனப்பெறும். அல்லது சத்வமென்பதானே சத்வகுணங் கவரலாம், மிகவிருத்தி யாய சத்வகுண சாதுரியேயாம் பஞ்சமபூமி. யாதின் பொருட்டு ரூடசத்வசமத் கார மென்றதெனின், அயற்சங்கமறும் பொருட்டா மென்க அசம்சர்க்கபலப் பொருட்டு = அசம்சக்திபலப் பொருட்டு, பிராதிபாசிக விடயத்திலும் இராக ஆபாசத்திற்றும்சிவி ருத்தி பலப்பொருட்டு என்பதாம்; நிரதிசய ஆனந்த அநுபவபலப் பொருட்டும் என்ப தற்கே மூலத்திலும்மையாம். இப்பஞ்சமி பூமியோ துயிலெனப்பெறும். அவ்வாறே யறையப்பெறும்:—உறக்குஞ் சுழுத்திப் பதமென்னவுரைக்கு மைந்தாம் பூமியிற்போய்; நிறக்கும் விசேடமனைத்துமற நிற்பனென்று நிலைமட்டில். இதன்கட் சமாதியினின்றும் சுயமாகவே எழுந்திடுவன். அசம்சங்கம் = சித்தத்திற்கு, வெளியுள்ளா காரங்களானும் அவற்றின் சமஸ்காரங்களானும் தீண்டாமை, அவ்வடிவமாய, சமாதிபரிபாகபல, ஹேது வினுனே, ரூட = விருத்தியான சித்தத்தில், நிரதிசயாநந்த நித்தியாபரோக்ஷ பிரஹ் மாத்மபாவ சாக்ஷாத்கார லக்ஷண சமத்காரம் எதன்கண் அது அசம்சக்தியாம். உத்தம அதிகாரிகட்கு இரண்டாவது பூமியின் கண்ணும் சாக்ஷாத்காரம், சாப்த அபரோக்ஷத் தானே பிரசித்தமாம், எனினும், ஐந்தாவது பூமிகையில் ஆத்யந்திக துவைத சமஸ்கார உச்சேதப் பிரயுக்த உத்கர்ஷ அதிசயத்தையும், மந்தமத்திம அதிகாரிகட்கும் நான்கா வது பூமியீற்றிலுற்பன்ன சாக்ஷாத் காரத்திற்கு ஐந்தாவதில் நிரூடதரத் தன்மைப்பொ ருத்தத்தையும், குறிப்பிக்கும் பொருட்டு ரூடவென்பது சமத்கார விசேடணம், மூலத்தி லாக்கப்பெற்றது. இதனுனே நான்காவது பூமியின் ஈற்றில் ஐந்தாவது பூமியையடை வுற்றதன் சிலபால் பிரஹ்மவித்வான் எனப்பெறுவன். அவித்தையதன் காரியசம்சக்தி எவ்வாற்றானும் இலவேயில்லை எதன்கண் அது அசம்சக்தி யென்பதாம்.

(ச.) இனைய+நிறைதலும் = அதனுல். பூர்வபூர்வ பூமிசித்தி உத்தரோத்தர பூமி சித்தி சாதனமென்பது பொருள். எந்தப்பூமியிற் சுபேச்சை விசாரணை சித்திரூபமான ஆன்மானுசந்தான நைரந்தரியத்தால், விடயத்திச்சை மாற்றி = விடயங்களிற் சித்தத் திக்கு அனுதாரமுண்டாமோ, அந்தப்பூமி, சித்தஞ் சிறுகலாகும் = தநுமானசையெனப் படும், யாதினுலெனில்? நினைவுகுவிவது = மனதுக்குத் தநுத்வமுளதாதலின், இந்திரி யார்த்தங்களில் அநிச்சையே சித்தத்தைச் சிறுகச்செய்வதாம், மூன்றாலும் = பூமித்திர

யாப்பியாச வேதுவினல், நெஞ்சந்தன்னின் வனையும், விரதியினலே, விடயங்களிற் சித்தத்திற் குண்டாகும் பிரவிருத்தி யொழிவின் சாமர்த்தியத்தினல், உண்மைப்போத மன்னுதலே = நிருபாதிகமாய்ச் சத்துருபமான ஆன்மாவிற் சித்தம் நிச்சலமாயிருக்கும் பூமியே, உண்மைநிலை மருவலாகும் = சத்துவாபத்தி யென்பதாம், நான்காலும் = பூமி சதுட்டயாப்பியாச வேதுவினல், உண்மைப் போதத்தழுந்தி = சுவான்மா நந்தாநுபவ ரூபத்திற் பிரதிட்டிதமாய், அதனலே அயற்சங்கமறல் = விடயசங்க நிவிர்த்தி பலமான பூமி, அசங்கமாகும் = அசம்சத்தி யென்பதாம். (47)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இவ்வைந்தாவதற்கே பரிபாகமேன்மையினல் உத்தர இரண்டு பூமிகள் உண்டாம் என்னுங் கருத்தாற் கூறல்:—அறைந்தவென.

அறைந்தபத மைந்தானுந் தானும்போதத் தழுந்தியவின்பத் தமைவாற் புறனுமுள்ளு, முறைந்தபதார்த்தங்கண் மறந்தயலோர் வன்பாலுணர்வதுவே பதார்த்தநினை வொழிதலாகு, நிறைந்தவிவை யாறுனும்பேதம் போக்கிநிலை பெறுதற் சுபாவத்தே நிற்றறுனே, மறைந்தபொருள் வெளியாக்குந் துரியமா குமாசறு சீவனின்முத்தர்வழியீ தாகும்.

(ப - ரை.) அறைந்தபத மைந்தாலும் = பூர்வம்புகன்ற பூமிபஞ்சக அப்யாசத்தாலும், தானும் போதத்தழுந்திய இன்பத்தமைவால் = சுவாத்மா ராமத்தன்மையானே திடமாக, புறனும் உள்ளும் உறைந்த பதார்த்தங்கண் மறந்து = வெளியிலும் உள்ளிலுமுள்ள பொருள்களின் பாவனை யின்மையின், அயலோர் வன்பால் =பரப்பிரயுத்த சிரப்பிரயத்தநத்தினலே, உணர்வதுவே = அவபோதன மடைதலே, பதார்த்தநினை வொழிதலாகும் = பதார்த்தாபாவனை யென்னும் ஆறுவது பூமியாம், நிறைந்த இவையாறுலும் பேதம்போக்கி = ஆறு பூமிகளின் சிர அப்யாசத்தால், வேற்றுமை தோற்றமன் மாற்றி, நிலைபெறுதற் சுபாவத்தே நிற்றல்தானே = நிலைபெற்ற தனது சுபாவ ஏகநிஷ்டத்வமே, மறைந்தபொருள் வெளியாக்குந் துரியமாகும் = மறைபட்ட பதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்தும் துரியகாகதியாம்; மாசறு சீவனின்முக்தர் வழியீதாகும் = இதுவே களங்கமற்ற சீவன் முக்தர்களிடத்தில் துரியாவஸ்தை யீண்டுள்ளது.

(ஸ்ரீ - வீர.) திடமாகப் பூமிஐந்தன் பயிற்சியால், அதிதிடமாகத் தனது அறிவுவடிவத்திலேயே இரமித்து ஒன்றையும் உன்னுவாற்றல், உள்ளிலும் வெளியிலும் உண்டென்பவற்றை யறிவாயே காண்டலால்; கூறிய ஐந்தாவது பூமியில் நிர்விகற்பத்தினின்றும் அக்காற்றுனுகவே எழுவன், ஈண்டு ஒன்றும் பிரதீதியாகாமையின் அந்நியனது முயற்சியா லாக்கப்பெற்ற அவபோதத்தால் சமாதியினின்றும் தனதெழுச்சியாம், இதுவேபதார்த்த பாவனீ யென்னும் ஆறுவது பூமியாம். சமாதியின்கண் மறந்த அநாத்ம பதார்த்தத்தின், பரப்பிரயத்தநத்தினலே பாவனை, பதார்த்தபாவனை அது எதற்கோ அதுபதார்த்த பாவனீசதி = அவஸ்தை, இது அதிதிடமான சுவாத்மா ராமத்தன்மையாம் ஹேதுவினனே, உள்ளிலெழும் சுகதுக்காதிகளின், வெளியிற்றோற்றும் கடாதி பதார்த்தங்களின் திடமான அபாவனையினலேயே யுண்டாம். நீள்போது அன்னியனுலாற்றப்பெறும் பெருமுயற்சியினனே அவபோதனம் எக்காலுளதாமோ அக்கால் ஆறுவது அவஸ்தை யுண்டாமென்றறிக. சிலரோ, சாக்ஷாத்காரம், என்பது *விசுத்தபதார்த்த ஞான சாத்தியம் மகாவாக்கியார்த்த விடயம், அதனனே பதார்த்த பாவனீயென்னும் இவ்வவஸ்தை ஆதரிக்கத்தக்கது எனக்கூறுபவராய் ஆறுவது பூமியைப் பிரஹ்மவித்யாசாதன

*தத்துவம் பதங்களின் லக்ஷ்யம்.

கோடியி விருப்பதாக எண்ணுகிற்பர், அஃதேலாதாம், நிர்வாணப்பிரகரண வசனவிரோதத்தா னென்றுணர்க. அப்பூமியில் வாசனையற்றவனு யிருப்பன், அழுந்து துரியமெனு நாமத்தாரும் பூமியடைந் தொழுங்கி, னெழுந்து பலவாதனையி லனுயிப்பூமியிலே பரிசயிப்ப, னுழைந்து நானென்பது மென்னுததுவு முளதுமில்லாதுங், கழிந்துவெறிதேநினை விலனுய்க் காணுனிருமையோ…ருமைகளைச் செறியுமுடிச்சுமையமும்போய்ச் சீவன் முக்த சுபாவத்தால், வெறிது வீடன்றியும் வீடுவிளங்தோ வியத்தின் விளக்கொப்பான். அன்றியும், சுத்தசம்வின்மய ஆநந்தவடிவமான ஐந்தாவது பூமியையடைவுற்ற ஜீவன் முக்தன், பாதிதுயின்றும் விழித்தும் உளனுயாண்டு நிலைபெறுவன். உள்ளிலும் வெளியிலும் உளவபாவனத்தால், தெள்ளியபதார்த்தா பாவனை யெனவாம். ஆயின் யாங்ஙனம் ஆகயாத்திரை சித்தியாதல் எனின்? விடை அறைவார், அயலோர்வன்பால் என்றார். இப்பூமியின்கண் ணிவன் பிரஹ்மவித் வரீயான் எனப்பெறுவன், ஆறுவது பூமியின் அபேக்ஷையாற் றாழ்ந்ததாய ஐந்தாவது பூமியை யடைவுற்றவனது ஜீவன்முக்தத் தன்மையைக் கூறுபவரான், அதனினும் மேன்மைவாய்ந்த ஆறுவது பூமிக்கு வித்யாகோடி ~~காடியேறி~~ நிவிஷ்டமானனக்கு அத்தியந்தம் அங்கீகரிக்கப் பெற்றதாந் தன்மையுண்மையினு மென்றுணர்க: பூமிஷட்கசிர அப்யாசத்தானே, பேதத்தில் றேற்றமில்லாமையின் எச்சுபாவ ஏகநிஷ்டத் தன்மையுளதோ அதைத்துர்யகைகதியென அறியத்தக்கதாம். தற்சுபாவத்தே நிற்றறானே = ஸ்வபாவைக நிஷ்டத்வம் = தன்னுடைய சொரூப நிலையொன்றிலேயே யெப்போதும் தன்னாலும் பிறராலும், மீள எழுச்சியில்லாமலே நிலைபெற்றிருத்தலாம்; சப்தமிய துபரிப்ரௌடை விடயமிதன்கண் ஜீவிதத்தி னின்றுமின்றும் என்னும் நிர்வாணப் பிரகரண வசனத்தால், ஏழாவது பூமியையடைந்தயோகிக்குத் தன்னாலும் பிறராலும் மீண்டும் கிளம்புகையே இலதாமெனத் தோற்றுகின்றது. அவ்வாறே பெரியாருங்கூறியுள்ளார்: துரியமெனப்பெயரிய ஏழாவதுபூமியை அடைந்த யோகிக்குத் தன்னாலும் பிறராலும் வியுத்தானமே கிடையாதென முமுக்ஷுக்களுக்குள் நிகழாநின்ற அவஸ்தாத்திர யாத்மகம் ஜாகரிதம், சதுர்த்த பூமியாத்மகம் சொப்பனம், பஞ்சமஷஷ்ட பூமிவடிவமான சுழுப்தி என்பவற்றைக் குறித்துச் சொரூபமே துரியம் சதுர்த்தம், அது அடைதலிற்றுரியகை, கதி = அவஸ்தை = துரீயாவஸ்தை யென்பது பொருள் இந்தச் சப்தமபூமிரூப துரியாவஸ்தை ஜகத்தில் எங்கும் இல்லவே யில்லை யெனச் சங்கிப்ப உத்தரந்தரல்: சீவனின் முக்தர் என்பது. ஜீவன் முக்தர்களாகிய சுகப் பிரஹ்மம் முதலியவரிடத்தில், இவ்வுலகில் இத்துரீயா வஸ்தை நிகழ்வதாகும். ஏழாவது பூமியையினிதியம்பல்:—பரப்பிரயத்நத்தினுலும் பேதத்தின் புலப்பாடின்மையின் என்பது பொருளாலறியலாம், "துர்யம் ஜாக்ரதாதியவஸ்தாத்திரய நிர்முக்தம்சீவம் அத்வைதம் சதுர்த்தம் என்றெண்ணுவர்" என்னும் சுருதியினுனே, அத்தகைய வித்வத்தநுபவசித்தத் தன்மையானே பிரதிபாதிக்கப் பட்டபிரஹ்மம் ஆன்மவடிவமாக அகண்டிதமாய் அநுபவிக்கப்பெறும் எவ்வவத்தையின்கண் அது துர்யகையாம். அதனையடைந்தவனே பிரஹ்மவித் வரிஷ்டன் எனப்பெறுவன். அவனும் பிரஹ்மவித்து முதலவருள் துரீயனுவன், அவனையடைதலின் துர்யகையாம், இத்தேகத்திலேயே என்றறிக.

(ச.) அறைந்த பதமைந்தாலும் = முற்கூறிய பூமிபஞ்ச வப்பியாசத்தினுல், தானும் போதத்தழுந்திய வின்பத்தமைவால் = சுவஸ்வரூப சுவாநுபவ நிகழ்ச்சி லோலதையாம் ஹேதுவால், புறனுமுள்ளு முறைந்த பதார்த்தங்கண் மறந்து = பாகியாந்தர பதார்த்தாநு சந்தான மின்மையின், அயலோர் வன்பால் = பரப்பிரயத்தின் பலத்தால், உணர்வதுவே = வெகுகாலஞ்சென்று பகிர்முகம் எவ்விடத்தாமோ, அதுவே பதார்த்த

கினைவொழிதலாகும் = பதார்த்தா பாவனையென்னும் ஆறும்பூமியாம், நிறைந்த இவை யாறுலும் = முற்கூறிய பூமிசட்கத்தின் சிராப்பியாச வேதுவினல், பேதம்போக்கி = பிரபஞ்சத்தினது அப்பிரதீதியினல் விட்சேப மின்மையால், நிலைபெறுதற் சுபாவத்தே நிற்றருனே = சொச்சொரூபத்தோடு ஏகமாயிருத்தலே, துரியமாகும். துரியபூமியாம், துரியஞ் சாக்கிராதிய வஸ்தாத் திரயாதீதமாதலின் நான்காவதான சொரூபத்தினது பிராப்தியானதினு லென்பதுகருத்து. ஈது = இத்துரியா வஸ்தை மாசறு சீவனின் முக்தர் வழியாம் = சீவன்முக்தரிடத் திருப்பதேயாம், சொரூபத்தோடு ஏகமாயிருத்தல் = சொரூபமாகவே யிருத்தல் என்பதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஏழாவது பூமியைச் சர்வோத்யோகத்தான் புருடதௌரேயராற் சம்பாதிக்கத் தக்கது என அறிவுறுத்தற்கு அடைந்த அதைப் புகழல்:—சொன்னவென. (48)

சொன்னதன்மே லுடலிறந்த முத்தர்மேவுந் துரியாதீதப்பதமாந் துரியச்செல்வந், தன்னுணர் வாற்றனையறிந்த பெருமைசான்ற தலைவனலெய்தலுறுந் தன்மையாகு, மன்னியவிப் பதமடைந்த சீவன்முத்தர் மகிழ்ச்சிமறுக்கத் தழுந்தாமரபினலே, யன்னியர்சொல் வழிதுயில்விட்டெழுந்தார்போல வடுத்தனசெய்குவர் செய்யாராகிவாழ்வார்.

(ப - ரை.) சொன்னதன்மே லுடலிறந்த முத்தர் = கூறிவந்தவற்றின் மேலாக விதேகமுத்தர், மேவும் = அடைவுறுவது துரியாதீதப் பதமாம் = துரியாதீத மென்னும் பதமாம், துரியச்செல்வம் = சப்தமபூமியானது, தன்னுணர்வால் தனையறிந்த = ஆத்மஞானத்தினல் ஆத்மாவையறிந்து ரமிக்கும், பெருமைசான்ற தலைவனல்=மகாத்மாவாகிய மகாபாக்கியவானல், எய்தலுறுந் தன்மையாகும் = அடையப் பெறுந்தன்மையையுடையதாம், மன்னிய விப்பதமடைந்த சீவன்முக்தர் = பொருந்திய இப்பதத்தையுற்ற உடல்சேர் முத்தர் , மகிழ்ச்சிமறுக்கத் தழுந்தா மரபினலே = சுகதுக்கரசஸ்திதியில் மூழ்காத தன்மையினலே, அன்னியர் சொல்வழி = பக்கத்திருப்பவர் பகர்ந்த மார்க்கம், துயில்விட் டெழுந்தார்போல = நித்திரைவிட் டெழுந்தவர்போன்று, அடுத்தன செய்குவர் செய்யார் ~~ஆகிவாழ்வர்~~ = தங்கட்குரியன சிறிது செய்தாலுஞ்செய்வர், செய்யாம லிருந்தாலு மிருப்பர், ஆகிவாழ்வர் = இவ்வாறுய நடையுடையவராகி இனிது மகிழ்ந்திருப்பர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இதன்மேலாக உள்ளதுரியாதீதம் விதேகமுக்த விடயமாம் = கம்மியமாம். இவ்வவஸ்தையின்மேல் வீதேகமுக்தி விஷயம் துரியாதீதம் !பிரஹ்மமே யெனப் பூகளுக்குள் கணக்கிடவில்லை. ஹே இராகவ ! எம்மகாபாக்கியர் ஏழாவது பூமியை யடைந்தனரோ, அவர்மகத்தாகிய ஸ்தானத்தை யடைந்தவர் ஆவர், மகாத்மத் தன்மையின் பரியவசானபூமியை யடைந்தவர் ஆவர், மகாத்ம பதங்கதர் எனப்பாடம் பெறினும், ஆண்டும் அதுவே பொருளாம். அவர் ஆத்மாராமர் மகாத்மானர் அவர் என்பதாம். ஏழாவது பூமியையடைந் தவனினும் வேருயஜீவன் முக்தர் விக்ஷேபதசையில் எவ்வண்ணம் விவகரிப்பர் என்றுசங்கித்துக் கூறல்: மன்னிய என்பது. ஜீவன்முக்தர்கள். சுகதுக்க அநுபவ ஸ்திதியின்கண் ஆசக்தியை யடையமாட்டார்கள், மகிழ்ச்சிவாட்டங்களை யடையார்கள் என்பதாம். அபிமானத்தை யடையார்கள் என்பதாகவும் கோடலாம். பிராகிருதமாய லோகசங்கிரக லக்ஷணப் பிரயோஜனமேயாய கார்ய ஹேதுவினலே சிறிது செய்தாலுஞ் செய்வர் செய்யாமல் இருந்தாலு மிருப்பர். ஆர்யகார்யத்தாலென

T அடைந்தர்.

மூலபாடமாயின் வித்வத் காரியமாகிய அகிஷித்தகாரியத்தால். சிறிதுசெய்வர் ஆறுவது பூமியின்கண் அதுவுஞ் செய்யார் ஏழாவது பூமியில் என்பது கருத்து. செய்வார் அலது செய்யார் என்றுரைத்ததில் யதேஷ்டா சாரபரத்வ ஆசங்கையைத் தடுத்துக்கொண்டு தமது கருத்தை வெளிப்படுத்தல்: அன்னியர் என்பது. அவ்வவ்வாசிரம நிட்டர்கட்கு, ஆசாரமுறையாக வந்த சதாசாரத்தையே ஆசரித்தே நடப்பர்கள் என இருவகையிலும் நியமம் ஈண்டியம்ப இச்சித்ததாம். அதுவும் பக்கத்தி லிருப்பவர்கள் போதித்தபடி நடப்பர்கள். துயின்றுணர்ந்தான் போலும், அக்ஷதமாய் = ஆசங்கத்தால் அநுஷிதமாய், பலாசக்திலக்ஷண க்ஷதரகிதனாய்நடப்பன். எனவே யதேஷ்டாசரண அடைவு இலதாம் என்பதுகருத்து. இதனைப் பெரியோரும் கூறியுள்ளார்.—வாக்கொடு மனமுமிறந்ததி மதுரவாரியா யொழிவற நிறைந்து போக்கொடு வரவதின்றிய வமுதைப் பூரணமாக வுண்டவர்தாம், வீக்கிய கானனீரெனும் விடயமேவுற முயல்வரோமுயலி, னேக்குறு மந்தஞானியு நாயுமொத்திடும் வாசியொன்றிலதே. சுப்தபுத்தவத் இதன் றும்பாடம்.

(ச.) சொன்னதன்மேல் = அதன்பின்பு, துரியாதீதப் பதமாம் = துரியாதீதமாகிய பரமபதம், உடலிறந்த முக்தர்மேவும் = விதேகமுக்தரிடத் திருப்பதாம், சீவன்முக்தரின் புகழ்ச்சி:—துரியச்செல்வம் = துரியமென்னும் ஏழாம்பூமி, தன்னுணர்வால் = மகாமனதினல், தனையறிந்த = ஆன்மாவில் ரமித்த, பெருமைசான்ற = மகிமைநிறைந்த, தலைவனல் = மகான்மாவினல், எய்தலுறும் = பொருந்தப்பட்ட, தலைமையாகும் = மகாபதமாம், மகிழ்ச்சி மறுக்கத்தழுந்தார் = சுகதுக்க போகத்தில் மூழ்கார், தாதான் மியமுறார், மரபினலே அடுத்தனசெய்குவர் செய்யார் = தேகயாத்திரை நிமித்தம் அவசிய காரியவேதுவால் எதிர்ப்பட்ட சொற்பபோஜனதியைச் செய்வரோ செய்யாரோ, அன்னியர் சொல்வழி = சீடர் முதலானவரது சொன்மூலத்தாற் சமாதியினின்றும் எழுந்திருந்தவராய், மரபினலேயடுத்தன = முன்னேர்களுடைய ஆசாரக்கிரமத்தால் வந்த நித்திய நைமித்திகாதியை, துயில்விட் டெழுந்தார்போல, செய்குவராகி செய்யாராகி, அசலசொருபராய், வாழ்வர் என்பதந்நுவயம். (49)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஞானபூமிகளின் அருமையும் பெருமையும் இவ்வகையென வியம்பி மெய்யுணர்வின் அறுதியுரைத்தல்:—இஞ்ஞானமென.

இஞ்ஞானபத மேழுமிகவும் புந்தியெய்தினர்க் கல்லதுதோன்ற விவற்றை யெய்தி, லஞ்ஞான மிலேச்சனே யெனினுந் தேகியதேகி யெனினும் முத்தனைய மில்லை, மெய்ஞ்ஞான மென்பதுதான் மனத்தின்கட்டு விடுதலிதுபெறிலிதுவே வீடு பேறும், பொய்ஞ்ஞானக் கானலினீர் முதலாமோகம் பொய்யெனப் போமடமை யும் பொய்யென்னிற் போகும்.

(ப - ரை.) இஞ்ஞான பதமேழும் = இவ்வேழுஞான பூமிகளும், மிகவும்புந்தி எய்தினர்க்கல்லது தோன்ற = பெருந்தீமான்கட்கே கோசரமாம் அன்றிப் பிறர்க்கின்றாம், இவற்றையெய்தில் = இஞ்ஞான தசைகளை யடையில், அஞ்ஞானமிலேச்சனே யெனினுந் தேகியதேகி யெனினும் முத்தன் ஐயமில்லை = பசுமிலேச் சாதிகளாயினும் தேகத்தோடு கூடியிருப்பினும் கூடாதிருப்பினும் முக்தர் என்பதில் சமுசயமின்றாம், மெய்ஞ்ஞான மென்பதுதான் = உண்மை யுணர்வென் றுரைப்பதுதான், மனத்தின் கட்டுவிடுதல் = அகங்காரக்கிரந்தி விச்சேதமாம் இதுபெறில் இதுவே வீடுபேறும் = இதனை யடையில் இதுவே மோக்ஷமாம், பொய்ஞ்ஞானக் கானலினீர் முதலாம் மோகம் = மித்யாஞானப் பேய்த்தேர் முதலான மயக்கம், பொய்யெனப்போம் = மித்தையென்று

பார்த்த அளவிலோடிப்போம், மடமையும் பொய்யென்னிற் போகும் = அறியாமையும் பொய்யென்று நாடிற்போய்விடும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இப்பூமி எழும்மதிமான் கட்கே கோசரமாம், பசுஸ்தாவராதி கட்கின்றும், மிலேச்சாதிபோலும் தேகாத்மபுத்தியுடைய மநுடர் கட்குமின்றும்; இந்தஞான தசைகளை யடைவுற்ற பசுமிலேச் சாதிகளும், தேகத்தோ டிருப்பினும், தேகத்தோடில்லாவிடினும், முக்தர்களே யாவர்கள் என்பதிற் சம்சயமே கிடையாது. பசுக்கள், ஸ்ரீமத்ஹநுமத் பிரபிருதிகள், மிலேச்சர்கள், தர்மவியாதாதிகள், ஆதிபதத்தால் அசுரர்கள், பிரஹ்லாத கர்க்கடீ முதலவர்கள் கவரப்பெறுவர்கள். ஞானதசை யடைந்தவர்கட்குத் தேகத்தோடு கூடியிருக்குந் தன்மையேல் யாங்ஙனம் முக்தத்தன்மையெனச் சங்கித்துக்கூறல்:—மெய்ஞ்ஞான மெனபது, ஞானதசையே பக்குவமாக, அகங்கார இலக்கணக் கிரந்தியின் காரணத்தோடு விநாசமாம், காரணத்தோடு கூடிய அகங்கார அத்தியாசத்திற்கு நிவிருத்தியின்றி ஞானதசைக்கே பக்குவங் கூடாமையின். அதனால் என்னேயெனின் ஆண்டுக்கூறல்; இது பெறில்என்பது. அந்தக்கிரந்தி விச்சேதமாகியவழி முக்தியாம் காரணசகிதகிரந்தி விச்சேதமாம். ஆயின், சத்தாதல், சதசதாத்மாவாதல், சதசத் விலக்ஷணமாதல் என்பதாக எவ்வாற்றானுமே இயைபுறுதாம் எனக்கடாவ விடையளித்தல்; கானலினீர் என்பது. மரீசிகையுதக அத்தியாச நிவிருத்தி அதிஷ்டானமாத்திரம் ஆவதேபோல, இக்கிரந்தி விச்சேதமும் ஆமென்பது பொருள். மிருகதிருஷ்ணைநீர் மதி. இப்பிவெள்ளிமதி யென்பவற்றின் சாந்தியாகிய பாதமியாதுளதோ அதுவே மாத்திரை = துலை ஏதற்கோ அதன்வடிவது. அதன்றுல்லியமாம். இரண்டாவதாதி பூமிகளிலேனும், நான்காவது பூமியிலேனும், ஞானம் உதயமாகவே அஞ்ஞான ஆவரணபங்கத்தான் மோகத்தினின்றும் நன்றாக உத்தீர்ணமானவரே யாயினும், பிரபலப்பிராரப்தப் பிரயுக்த விக்ஷேபத்தினின்றும் பாவனமான ஆத்தியந்திக மநோநாச உபலக்ஷிதமாய நிரதிசயாநந்த பூர்ணத்தன்மை வடிவவிதேக கைவல்யத்தை அடைந்திடாரென்பதருத்தம்.

(ச.) இஞ்ஞானபதமேழும் = இந்த ஞானபூமியேழும், மிகவும் புந்தியெய்தினர்க்கில்லதுதோன்று = வித்துவான்களுக்கே விடயமாம், ஆயினும் பூர்வஜன்ம சம்ஸ்கார மகிமையால், அஞ்ஞானமிலேச்சரே யெனினும் = பசுமிலேச் சாதிகளாயினும், இவற்றையெய்தின் = இஞ்ஞான பூமியையடைந்தாராயின், தேகியதேகி யெனினுமுத்தர் = சதேகமுக்தராயினும் விதேகமுக்தராயினும் ஆவர். ஐயமில்லை, எப்படிப் பாகவதத்தில் பசுவாகிய கஜேந்திரனுக்கும் மிலேச்சனாகிய அஜாமிளனுக்கும் மோக்ஷம். மெய் + விடுதல் = ஆத்மா நாத்மாக்களின் அந்நியோந்நிய தாதான்மியாத்தியாச ரூபமான வவித்தைக்கு வித்தையால் நிவிர்த்தியாதலின், இதுபெறில் = அக்கிரந்தி நிவிர்த்தியாயின், இதுவே = இக்கிரந்தி நிவிர்த்தியே வீடுபேறும் = விடுபட்ட பந்தமே வீடெனப்படும். இக்கிரந்தி நிவிர்த்தி விபரீதஞான நிவர்த்திரூபமா மென்பது பொருள். கட்டு = கிரந்தி,

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இப்பூமிகளிலிருப்பவர் இறைஞ்சுதற்குரியரெனவும், இதன் கண்ணிருப்பின் மேற் பெரும்பதங்களும் திருணத்திற் கொப்பாமெனவும் இயம்பல்:—தனையென,

தனையறியு நிட்டையுளோர்க் கெய்தலாகுந் தத்துவபூமிக ளறிந்ததலைமைமேலோர், நினையவுந்தாழவு முரியார்பொறிக ளென்னுநெடும் பகைவென் றோரவழியாநிலையினின்றோர், துனைதருபல்லுயி ரிறைஞ்சமேலாய் வாழுஞ்சுரேந்திரரு நரேந்திரருந் துரும்பாய்த்தோன்று, மனையபெரும் பதம்பெற்றோ ரவரேயாகுமல்லாதோர் பவக்கடலி லமிழ்ந்தாநிற்போர்.

(ப - ரை.) தனையறியு நிட்டையுளோர்க்கு = சுவாத்மலாப பராயணர்கட்கு, எய்த லாகுந்தத்துவ பூமிகள் = பிரயாசைக்குத் தக்கபடி அடையத் தக்கனவாம் அறைந்த ஞானபூமிகள், அறிந்த தலைமைமேலோர் = இப்பூமிகளில் வாழும்மகாத்மாக்கள், நினைய வுந்தாழவும் உரியார் = தியானிக்கவும் வணங்கவும் தக்கவர்கள், பொறிகளென்னும் நெடும்பகை வென்றோர் = சுரோத்திராதிகளாகிய பழம்பகையை வென்றவர்கள், அழியா நிலையில் நின்றோர் = என்றும் பொன்றாதசாரமான நிலையில்வாழப் பெற்றவர்கள், துனை தீருபல் உயிரிறைஞ்ச = தம்மைச் சூழ்ந்த அநேகம் பிரஜைகள் தோத்தரிப்ப, மேலாய் வாழும் = உயர்வாக வாழும், சுரேந்திரரும் நரேந்திரரும் துரும்பாய்த் தோன்றும் = வானத்ததிபரும் வையத்ததிபரும் திருணசமான மாய்ப்பிரதீதியாவர்; அனையபெரும் பதம்பெற்றோர் அலரேயாகும் = அத்தகைய மகாபதவியை அடைந்தவர் அப்பாக்கிய வான்களேயாவர். அல்லாதோர் = மாறுகத்திரிபவர், பவக்கடலில் = சமுசார சாகரத்தில், அமிழ்ந்தா நிற்பர் = மூழ்கிமாழ்குவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தமது சொரூபத்திலேயே திதிபெற்று தற்பராயணராகி அதிவிரைவில் அப்பூமிகளில் நிலைபெற்று நின்றனர். சிலர் ஏழையுமே யடைவுற்றனர் சநகாதியர். பிறர் பயிற்சிக்குத் தக்கபடி யெனவுணர்க, இந்திரிய சகிதமனோஜயமே சர்வசத்ருஜயத்திலும் மேன்மையானதாம், சுவாத்மசாம்ராஜ்யமே சர்வ உற்கிருஷ்டமான இராஜதையாம் அய லன்றும். கூறிய பொருளையே வெளியாய் விளம்பி யுபசங்கரித்தல்:—அறிந்தவென்பது. எம்மகான்கள் அப்பூமிகளில் சர்வ உற்கிருஷ்டமாக வீற்றிருப்பார்களோ, அவ்விந்திரிய சத்துருக்களை வெற்றிகொண்ட பாக்கியவான்களே போற்றி வாழ்த்தத்தக்கவர்கள் எவன் ராஜசூயயாகஞ் செய்து சம்பத்துற்றுளானோ, யாவன் ஒருவனாகவே சர்வபூமண்ட லாதிபதியோ. யாவன் அன்னிய அரசர்களையாள்பவனோ அதாவது மண்டலேசுரர்களின் சாஸ்தாவோ, அவன் சம்ராட்டாவன் பிரதமவயதாகிய யவ்வனம்; அதுவும் சாதுவா யிருக்கவேண்டும், பதினாறுக்குமேல் மத்தியவயது, அது, அங்குக்குன்றாத இந்திரிய சக்தியாம்; சரீராதி விகாரமில்லாமல் ரோகமில்லாமல், கந்தர்ப்ப சமானரூபத்தோடுற்ற யவ்வனமே சாதுவாம், சாங்கோபாங்க வேதந்தெரிந்து சர்வஞ்ஞனாயிருத்தல்; யாவரை யும் சிக்ஷிப்பவனாகி* எக்காரியத்தையும் விரைவில் முடிக்கத்தக்க ஆற்றல்; விகாரமின்றிய வாக்காயமனம் பெற்றதிதிடமா யிருத்தல்; அதிசயமான பலசம்பன்னனாகி யிருத்தல்; என்னும் விசேஷணங்களோடு கூடிய அவனுக்கு, சப்ததீப அப்திவலயலோகமே கலை யுற்ற பூமிமுழுதும், திருஷ்டாதிருஷ்ட சுககரமாய், உபயோக சாதனமாய் கர்மசாதன மாய கோஹிரண்யாதி தனத்தால் பரிபூர்ணத் தன்மையையும் உடையவன் பிருதிவீபதி யாகியசக்கிரவர்த்தியாவன், அவனுக்குண்டாம் ஆநந்தம் மனுடர்களுக்குள் அதிமேன் மையான உவமையற்ற ஆநந்தமாம், இதற்குமேல் மநுடர்களுக்குள் ஆநந்தமின்றென் பதுகருத்து. என்பதாகச் சுருதிகூறிய லக்ஷணமாநுஷா நந்தசம்பன்னன் சம்ராட்டா வன். விராட் = பிரஹ்மாசரீரம். சுராட் = தேவேந்திரன், இம்மூவர் பதமும் எவ்வே ழாம் பூமியில் திரணமேயாமோ, பிரஜாபதி தைவாநந்தபரம அவதியாயினும் சப்தம பூமியை நோக்குங்கால் துரும்பேயாம், அத்தகைய் சாரமானபதத்தையும், அதனினும் பரமாய விதேககைவல்ய சுகத்தையும் ஈண்டே அவர்கள் நன்கடைவர்கள். இச்சகலகா மாப்தி கூறுதல் வேதாந்த சூடாமணியிலுங் காணலாம்:—எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபௌமாதி, யிரணியகர்ப் பாந்தமாய் மேன்மேல் வேண்டுற்ற, நல்லா நந்தங்களெ லாம் பற்றிலாவறி ஞனணுகுதலான் ஞாநங்கொண்டறி சிவத்தின் கூறாய்த், தொல்லா நந்தங்களெலா நிற்கையினா லவற்குத் தோமிலகண்டாநந்தச் சித்தி தோன்றுதலே,

* சிக்ஷிப்பவன்.

பொல்லாத வினைப்பகையைக் கடந்த பெருந்தவர்கள் புகன்றிடுவர் சகலகாமாப்தியென வன்றே.

(ச) நிட்டை = நிச்சயம், அழியா நிலை = பரமபதம், சுரேந்திரரும் + தோன்றும் = சாம்பிராச்சியாதிகளும் திரணம்போல் துச்சமாய் விளங்குமோ, பெரும்பதம் = மகாசார முள்ளபதம். (51)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மனம் பரத்திலொடுங்க ஞானபூமிகள் சாதனமெனப் புகன்று, பரத்தின் உண்மைநிலையை வர்ணித்தல்:—உள—பாவனையென.

(ச - அ.) ஞானபூமிகளே யோகபூமிகளெனவிவகரிக்கப் படுகின்றனவென்று அதில் முகாந்தரங் கூறல்.—உள—பாவ—என.

உளமொடுங்கு முபாயமே யோகமாகு முணர்வுறு பூமிகளிந்த வுபாயமாகும்
வளமிகுமிப் பூமிகளாலன்றி யிந்தமாதேவ பெரியபத மருவலாகா
வளவறநீநான்றான் வேறொன்று மின்றியபேதமாய நாமயமாய மூலமாகிக்
கிளர்சுகமாய்ச் சாந்தமாயறிவாயொன்றாய்க்கேடின்றிப் பெயரின்றிக்கீழ்மேலின்றி.

பாவனையும்பாவனையு முதலுமீறும் பற்றுமுளதும் மிலதும்பலவுந்தேசு
மேவறிவுமடமையு மென்றிவைகளின்றி விண்ணிலே யிருப்பதாய் விசாலமாகி
யாவதுமாயன்றாகி மனத்தால் வாக்காலெட்டரி தாயின்பத்தி லின்பமாகி
யோவரியநிறைவினிறைவாகியாசையொழிவிடமாய்த்தன்னாற்றானுணருமொன்று.

(ப - ரை.) உளமொடுங்கும் உபாயமே யோகமாகும் = மநநாசத்தின் உபாயமே யோகமெனப்படும், உணர்வுறு பூமிகளிந்த வுபாயமாகும் = உரைத்த ஞானபூமிகளிவ் வுபாயமாகும், வளமிகுமிப் பூமிகளாலன்றி யிந்தமாதேவ பெரியபதமருவலாகா = பயிற்சியின் முன்னும் பின்னும் இன்பமேபயக்கும் இஞ்ஞான பூமிகளாலல்லது இப்பெரிய பிரஹ்மாநந்த பதமானது அடைய முடியாது, அளவற நீ நான்தான் வேறு ஒன்றுமின்றி = அளவின்றி துவம் அகம் சுயம் அயல் ஒன்றுமே யில்லாமல், அபேதமாய் = பேதமின்றி, அநாமயமாய் = நோயின்றி, அமூலமாகி = காரணமின்றி, கிளர்சுகமாய் = பேராநந்தமயமாய், சாந்தமாய் = பரம உபரமமாய், அறிவாய் = ஞானமயமாய், ஒன்றாய் = ஏகமாய், கேடின்றி = ஆபத்தற்று, பெயரின்றி = அநாமமாய், கீழ்மேலின்றி = தாழ்வுயர் வில்லாமல்.

பாவனையும் = பாவ எண்ணமும், அபாவனையும் = அபாவ நிச்சயமும், முதலும் ஈறும் = ஆதியும் அந்தமும், பற்றும் = சங்கமும், உளதும் இலதும் = சத்தும் அசத்தும், பலவும் = நானுவும், தேசும் = ஒளியும், மேவறிவும் = பொருந்தாநின்ற சம்வேதனமும், மடமையும் = அறியாமையும், என்றிவைகள் = கூறிய இவைபோன்றன வொன்றும், இன்றி = இல்லாமல், விண்ணிலே யிருப்பதாய் = வியோமத்தமாய், விசாலமாகி = விஸ்தாரமாகி, யாவதுமாய் = சர்வமுமாய், அன்றாகி = அல்லாததாய், மனத்தால் வாக்கால் எட்டரிதாய் = அவாங்மானச கோசரமாய், இன்பத்தில் இன்பமாகி = சுகத்தினும் சுகமாய், ஓவரிய நிறைவினிறைவாகி = கெடாத வியாபகத்தினும் வியாபகமாய், ஆசையொழிவிடமாய் = நிராசையின்றானமாய், தன்னாற்றான் உணருமொன்று = ஆத்மவேதனமா யிருப்பது ஒரு வஸ்துவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மனப்பிரசமநோபாயம் யோகமென அறையப்பெறும், அறைந்த அந்த ஞானபூமிகள் ஏழும் உபாயமென வுணரத்தக்கனவாம், இந்த ஞானபூமிகளால் அடை

யத்தக்கது பிரஹ்மமெனப் பெயரிய பரமபதமாம். எத்தகையது அந்தப் பிரஹ்மப் பெயரியபரமவஸ்து வெனின்? கூறல்; நீ நான் என்பது. துவம்பாவம், அகம்பாவம், ஆத்ம்பாவம் பரபாவம், என்பனயாதொன்றும் யாண்டிலதோ, பேதஞானம் எதுவும் பாவாபாவ அபிநிவேசரஞ்சனை இராகம் அதன்காரியம், முதலன எவையும் யாண்டில வோ அதுபரம் பிரஹ்மமாம். சர்வம், அதனினும் வேறாய தொன்றின்மையின்; சாந்தம், அவித்யா இராகாதி மலரகிதம், நிராலம்பம், ஆதாரரகிதம், சர்வாதாரம்; அதுவும் மாயையால் என்பதுபொருள்; விண்ணிலிருப்பது, தன் மகிமையி லிருப்பது; சாசுவதம், என்று மிருப்பது; சிவம், மங்கலம்; அநாமயம், நிருபத்ரவம், அநாபாசம், அப்பிரதிபிம்பம்; அநாத் மகம், அகாரணம்; சர்வம் ஜகத்வம், ஜகத்தின் பாரமார்த்திகரூபம், சாந்தம், அதிஷ்டானசன்மாத்திரம்; அந்தப் பிரஹ்மமாம். சத்துமல்ல, உற்பத்தியெனப் பெயரிய பாவ விகாரத்தை யுடையதாகாதாம், அசத்துமல்ல, நாசமெனப்பெயரிய அபாவவிகாரமுடையது மாகாதாம்; அமத்தியாந்தம், ஆந்தராலிகபாவ விகாரமுடையது மாகாதாம், மத்தி அந்தமற்றதாம்; நஷ்டம் ஸ்திதம் என்பவற்றின் மத்யமாம்; உற்பத்திநாசங்கள் அந்தங்கள் அவதிகள் எதற்கோ அவ்வாறுவதாம்; சர்வமல்ல, பொய்மயமாய எல்லாவற்றினின்றும் விலக்ஷணமாம் ஆயின் வஸ்துவினாலே பரிச்சேதமா மாலோவெனின்? ஆகாதாம், சர்வமுமேயாதலின் மனோவாக்குகளாற் கவரமுடியாதது, அதன்கண்ணேது சூனியத்தினும் சூனியம், அத்தியந்த நிராகாரம், சூனியத்தினும் சூனியமாயின் புருடார்த்தபகிர்பூதம் அஃதாம் எனின்? ஆகாதாம், சுகத்தினும் சுகமாம், பரமாநந்தரூபத் தன்மையான்; ஆயினது வேத்தியம் ஆமாலோவெனின்? ஆகாதாம், அசம்வேதனமாம், எங்கும் எப்போதும் முற்றினும் சாந்தமாயிருப்பது, ஸ்வயம் பிரகாசமா யொளிர்வது, சர்வ வியாபகமா யிருப்பது, அந்தப் பிரஹ்மமாம்.

(ச.) உளமொடுங்கும் = மனதின் சாஞ்சல்லிய நிவிர்த்தியாகும், யோகம்=ஞானம், உணர்வுறு பூமிகள் = முற்கூறிய ஞானபூமிகளேழுமே, அந்தவுபாயமாகும். ஞானபூமி யேழுக்குமேல் ஞேயசொரூபங் கூறல்:—வளமிகும்... மாட்சிமைமிகுந்த, அல்லதகண்ட செல்வமான அந்தமாறாத பெரியபதம் = பிரமவஸ்து, இப்பூமிகளாலன்றி மருவலாகா = இப்பூமிகளாற் பேறாமென்பது பொருள். அஃதெத் தன்மையதெனச் சங்கைவர அதன் சொரூபத்தை விரித்துரைத்தல்:—நீநான்றான் வேறளவு = நீயென்று நிச்சயவிடயமும் நானென்னும் பாவமும் ஆன்மாவென்னும் பாவமும், பரோயமென்னும் பாவமும், அற, ஒன்றுமின்றி = எவ்வளவுமின்றி, அவற்றில் நீ நானென்பன பிரத்தியக்ஷ விவகாரவிடயஙகள் ஆன்மா பரமென்பன பரோக்ஷவிவகார விடயங்கள், அபேதமாய் = பேதப்பிரதீதி யற்றதாய், அநாமயமாய், நிர்த்தோடமாய், அமூலமாகி = காரணரகிதமாய், கிளர்சுகமாய் = கல்யாணரூபமாய், பூரணாநந்தமாய், சாந்தமாய் = நிர்விகாரமாய், அறிவாய், அநாபாசம் = ஆரோபமற்றதாய், ஒன்றாய் = சர்வான்மகமாய், கேடின்றி = சாசுவதமாய், நித்தியசித்தமாய், பேரின்றி = நாமஜாதியாதி ரகிதமாய் கீழ்மேலின்றி.

பாவனையும் அபாவனையும் = பாவாபாவ நிச்சயமும், முதலுமீறும் = ஆதிமத்தியாந்தமும், பற்றும் = சம்பந்தமும், உளது மிலதும் = காரணங்காரியமும், பலவுந்தேசுமே வறிவுமடமையு மென்றிவைகள், அன்றி = சூனியமாய், நிராலம்பமென்னும் நிர்விடயமாய், விண்ணிலே யிருப்பதாய் = சிதாகாசரூபமான ஸ்வஸ்வரூபத்தி லிருக்குந் தன்மையதாய், விசாலமாகி = விரிவாய், யாவதுமாய் = சர்வப்பிரபஞ்ச அதிஷ்டானமாதலின் சர்வமுமாய், அன்றாகி = கற்பித நாமரூபப் பிரபஞ்ச விலக்ஷணமாதலின் சர்

வழமன்றாகி, மனத்தால் வாக்கால் எட்டரிதாய் = மனவசனங்களாற் கிரகிக்கத்தகாத தாய், இன்பத்தினின்பமாகி = நிரதிசயானந்த ரூபமாதலின் = விடயசுகத்தினுஞ் சுக மாய், ஓவரிய நிறைவினிறைவாகி = சூனியமான ஆகாயத்தினும் அத்தியந்தஞ் சூனிய மாய், ஆசை யொழிவிடமாய் = பிரஹ்மாநந்தத்தினும் வேறபேட்சிக்கத் தகுந்ததின்மை யின் சகலமநோரதங்களின் நிவிர்த்திக் கிருப்பிடமாய், தன்னாற்றானுணரும் = பிரமா ணாந்தர சூனியமாதலின் தானே சர்வப்பிரமாணப் பிரசித்தமான, ஒன்று = ஏகமாகிய சிவமென்றுங் கல்யாணரூபமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஹே மோர்மிகை நிதர்சனத்தானே வருணிக்கத்தக்க விசு வத்தின் பிரஹ்ம விவர்த்தத்தன்மை அதனைப் பரீக்ஷித்துப் பார்த்தலவணனுக்கு அநு பவசித்தமாயதாகலின் உன்னாலும் ஆராய்ந்து காணத்தக்கதா மென்னுங் கருத்தானே, லவணன் விந்தச் சாரற்செல்லல் கூறப்படுதல்:—எழு என,

எழுவகையாம் பூமியினாற் பெறும்பிரமமிதுமாயையேற்றங்கேண்மோ
விழுமமுறுலவணன்றான்மெய்ம்மறந்துமுன்கண்டவிந்தச்சாரற்
பழுவமனக்கண்ணாடிபயில்கின்றவுடலொடும்போய்ப்பார்க்கிற்கண்ணிற்
றழுவுறுங்கொலெனவமைச்சருடனெண்ணித்தானையுடன்சமைந்துபோனான்.

(ப - ரை.) எழுவகையாம் பூமியினாற்பெறும் பிரமம் இது = சப்தவிதமான ஞான பூமிகளினாலே அடையத்தக்க ஞானானந்தப் பிரஹ்மம் நவிலப்பெற்றது இதுவரை, இனி, மாயையேற்றங் கேண்மோ = மீளவும் அவித்தையினது மாகாத்மியங்கூற, ஹே இரகு குலதிலகனே ! விழுமமுறு லவணன்றான் மெய்ம்மறந்து = பூர்ணமேதாவியாகிய இல வணமகாராஜனானவன் தேகத்தை மறந்து பிராந்தியினால், முன்கண்ட = பூர்வம்பார்த்த, விந்தச் சாரற்பழுவம் = விந்தியாசலத் தாழ்வரையின் காடானது, மனக்கண்ணாடிபயில் கின்றவுடலொடும் போய் = சித்த ஆதரிசத்தின் கண்ணே திகழாநின்றது தேகத்தோ டும் போய், பார்க்கில் = பார்ப்போமானால், கண்ணில் தழுவுறுங்கொல் ! = கண்ணாரக் காணலாமோ, என அமைச்சருடன் எண்ணி = என்று மந்திரிமார்களோடு ஆலோசித்து, தானையுடன் சமைந்துபோனான் = நால்வகைச் சேனைகளுடன் சம்பிரமத்தோடு சென்றான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பொற்பூடணாதிபோலும் பொய்யெனப் புகன்ற அவித்தையின் ஆராய் ச்சிமாத்திரையானே அழிந்துபோந் தன்மையையும், பேராச்சரிய பூதத்தன்மையையும் எத்தகைய தென்பதைக் கூறக்கேட்குதி. இதுகாறும் சப்தபூமி சம்பந்த ஞானத்தையும் அதனால் அவித்தை யகலுதலையும் கூறிவந்தேம் இனி அவ்வவித்தையின் பெருமையைக் கூறக்கேட்குதி யென்பதாம். முன்னர் வருணித்த லவண அரசன் அக்கான்மயலை யவ் வாறுகண்டு, இரண்டாவது தினத்தில், இந்திரஜாலக்காரனாலே காண்பிக்கப்பெற்ற பேரடவியைக் காண்பான் செல்லமுயன்றனன். எங்கு என்னாற்றுக்கம் அநுபவிக்கப் பெற்றதோ, மனக்கண்ணாடியி லிருக்கும் அத்தகையமகாரண்யத்தை யெண்ணாநின்றேன் ஒருகால் விந்தியாசலஞ் சென்று நோக்கின் கண்டாலு மந்தக்காணலாமோ ! என்பதாக மந்திரிமார்களோடும் நிச்சயித்துச் சென்றனன்.

(ச.) ஸ்ரீ வசிட்டர், பூமி = ஞானபூமி, மாயை = அவித்தையினது, எற்றம் = மாகான்மியத்தை, கேண்மோ = இராகவா நீ மீட்டுங் கேட்பாய்; அவித்தையின் மாகான் மியத்தைத் தெளிவித்தற்கு மீட்டு மிலவணன் கதையின் சேடத்தை வியந்துவிரித்தல்:- எண்ணி = இரண்டாந்திவசத்திற் சிந்தித்து.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தென்றிசை நோக்கிச்சென்ற மன்னவன் அன்று காண் பழையவடிவிகாணல்:—தென் என:

தென்றிசைசென்றனன்மீட்டுந்திக்குவிசயஞ்செய்யச்செல்வான்போல
முன்றிகழும்விந்தகிரிமுற்பட்டான் வடக்கொழிந்தமூன்றுதிக்கிற்
றுன்றிவளர்வனமெல்லாஞ்சுற்றினனனிநொந்தான்சூழலொன்றி
லன்றுகருதியகருத்துவடிவெடுத்ததெனப்பழையவடிவிகண்டான். (55)

(ப - ரை.) தென்றிசை சென்றனன் = தெற்கே நோக்கிச் சென்றனன், மீட்டுந் திக்குவிசயம் செய்யச் செல்வான்போல = மீளவும் திக்விஜயஞ் செய்வதற்காகப்போவதேபோல, முன்றிகழும் விந்தகிரி முற்பட்டான் = முன்னர்த்தோன்றிய விந்தியமகிதரத்தையடைந்தனன், வடக்கொழிந்த மூன்றுதிக்கில் = கிழக்கு தெற்கு மேற்குத்திசைகளில், துன்றிவளர் வனம் எல்லாம் சுற்றினன் = நெருங்கிவளர்ந்த மகாவன தடஸ்தலமெல்லாம் குதூகலத்துடன் சுற்றிப்பார்த்தான், நனிநொந்தான் = மிகவும் வருந்தினன், சூழலொன்றில் = ஆங்கொரு பிரதேசத்தில்; அன்று கருதியகருத்து = அப்போது சிந்தித்த சிந்தையானது, வடிவெடுத்ததென = ஆகிருதியாக வுற்றதேபோல, பழைய அடவிகண்டான் = புராதன மகாரண்யத்தைப் பார்த்தனன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தக்ஷிணபதஞ் சென்றனன், மீண்டுந்திக்கு விஜயத்தின் பொருட்டே போல விந்தியமகிதரத்தை யடைந்தனன். பூர்வதக்ஷிணபாச் சாத்தியமகா வனதடஸ்தலங்கள் யாவற்றிலும் மிகவும் உற்சாகத்துடன் வியோமவீதியில் விண்மணி யுலாவியதே போலும் சுற்றிச் சுற்றிப்பார்த்தான். பின்னொருபிரதேசத்தில் முன்னிகழ்ந்த அச்சிந்தை முன்னின்றதேபோல உக்கிரமாய அம்மகாரண்ணியத்தை யெதிரே கண்டனன்.

(ச.) வியோமவீதி யெல்லாஞ் சூரியன்போலச் சுற்றினன், சூழலொன்றில் = பின் ஓரிடத்தில், கருத்து = சிந்தை. (55)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) லவண அரசன் முன்கண்ட காட்சிகளைக் காணுதலும் மனமயங்குதலும்:—காலவென.

காலனகர்நிகராமக்கடியவனத்துலாவுதலுங்கடையர்செய்கை
போலவன்முன்சஞ்சரித்ததலங்களுமச்சேரிகளும்பொருந்தக்கண்டான்
சாலவியந்தானந்தக்கடையர்கடைச்சியர்குடில்கடப்பாவண்ண
ஞாலநரபதிநோக்கிவியப்பினுன்மனமயக்கநண்ணிநின்றான்.

(ப - ரை.) காலன் நகர்நிகராம் = பரலோக பூமியைப் போன்றுள்ள, அக்கடிய வனத்துலாவுதலும் = அம்மகாரண்யத்திற் சுற்றிச்சுற்றிப் பார்த்தலும், கடையர்செய்கைபோ லவன்முன் சஞ்சரித்த = நீசர் செயல்கள்போல் அவ்வரசன் நீசனுயிருந்தபோது திரிந்துசெய்த, தலங்களும் = இடங்களும், அச்சேரிகளும் = அப்பழையபறையர் வீட்டுக் கூட்டங்களும், பொருந்தக் கண்டான் = முன்னிருந்தபடியே பார்த்தான், சாலவியந்தான் = அத்தியந்தம் ஆச்சரிய மடைந்தான், அந்தக்கடையர் கடைச்சியர் குடில்கள் = அந்தப்புலையர் புலைச்சியர் குடிசைகள், தப்பாவண்ணம் = ஒன்றும் விடாமல், ஞாலநரபதி = பூபதியானவன், நோக்கி = பார்த்து, வியப்பினுல் = ஆச்சரியத்தினுல், மனமயக்க நண்ணி நின்றான் = மநோமயக்கத்தை யடைந்து நின்றனன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பரலோக மகியென்ன உக்கிரமாயிருந்த அந்தமகாரண்யத்தை நோக்கி அவ்வரசன் ஆண்டுச் சுற்றிச்சுற்றி முன்னரனுபவித்த தன் சரிதங்கள் யாவற்றையுமே கண்டனன், வினவினன், உணர்ந்தனன், விஸ்மயமு முற்றனன். அவன் மீளவும் ஆங்குற்ற பழையவேடர்களையும் புற்கசப் பிறவிகளையும் கண்டமிக் காச்சரிய மடைந்தான்; குதூஹலியாய அவ்வரசன் விஸ்மய ஆகுலமதியுடன் மீளமீளவும் சுற்றிச்சுற்றிப் பார்த்தான். பின்பு அம்மகா அடவியில் ஒருபக்கத் தோரத்தில் புகைகள் சூழ்ந்து கறுத்துள்ள விடத்தில், எதன் கண்ணே அப்புஷ்ட புற்கசன் உண்டாயிருந்தனனோ, அதேகிராமத்தைக் கண்டனன் நெருங்கினன், அவ்விடத்தில் அந்த அந்த ஜனங்களைக் கண்டனன் அந்த அந்தஸ்த்ரீகளைக் கண்டனன், அச்சிறுகுடில்களையும் கண்டனன். பஞ்சத்தினாலே துர்த்தசை யடைந்து பந்துவர்க்கமற்றுத் தனித்துத் தவிக்கும் நீசர்களையும் கண்டனன்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஆங்குற்ற விருத்தாந்தத்தை வருணித்தல்:—கருத்தென-

கருத்தயருந்துயர்கரைப்பக் கண்கரைந்து மெய்கரைந்து கதறுநின்ற
விருத்தையர்தங் கூட்டத்தின் மிகமெலிவால் வாய்விட்டு விம்மிவிம்மி
யொருத்திமுதனா ளிறந்ததன்கிளைஞர் பெயரெல்லா முரையாநின்று
பெருத்தநெடுங் குரலாலேயிவ்வாறு புலம்பினாள் பேதமாக.

(ப - ரை.) கருத்தயரும் துயர்கரைப்ப = மனஞ்சோருந் துன்பம் கரைப்ப, கண் கரைந்து = விழிகளில் அருவிசொரிய, மெய்கரைந்து = என்புந்தோலாயிருந்து, கதறுநின்ற = ஓலமிட்டலறு நின்ற, விருத்தையர்தங் கூட்டத்தில் = கிழவிகளின் கூட்டத்தில், மிகமெலிவால் = அதிக மெலிவினால், வாய்விட்டு விம்மிவிம்மி — வாய்திறந்துதுயர் பொருமற் பொம்மிப்பொம்மி, ஒருத்தி = ஒரு கிழவி, முதனாள் இறந்த = முந்தியதினத்தில் இறந்துபோன, தன் கிளைஞர்பெயர் எல்லாம் = தனது பந்துக்களின் நாமங்களையெல்லாம், உரையா நின்று = சொல்லிக்கொண்டு, பெருத்த நெடுங்குரலாலே = பெரிய நீண்ட தொண்டையாலே, இவ்வாறு புலம்பினாள் பேதமாக = இவ்வண்ணம் புலம்பியழுதாள் வேற்றுமையாக.

(ஸ்ரீ - வீர.) தங்களுடைய துக்கிதர்களான பந்துக்களுடைய துக்கங்களோடு கூடியவர்களாய்த் தனக்கயலா யிராநின்ற விருத்தைகளாகிய சகிகளுக்குள் ஒரு விருத்தையானவள், கெட்டகாலத்தில் துர்க்கமமான மார்க்கங்களில், சிதறி யோடிப்போன தன் பந்துக்களின் அளவில்லாத துக்கங்களை வர்ணித்துக் கொண்டு அதிதீனையாய், கண்ணீர் ததும்பும் கண்களை யுடையவளாய், தன் பர்த்தாவுடன் கூடியவளாய், இனியியம்பும் வண்ணம் மிகவும் அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

(ச) மாமிக் கன்னியமான விருத்தையர், ஒருத்தி = மாமியாகப் பார்க்கப்பட்ட சரையுடைய சண்டாளி. (57)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அக்கிழவி புத்திரர்களையும் புத்திரியையும் நினைந்து புலம்பும் விதம்:—மாறுனவென.

மாறுனவிதியாலென்மடிவிட்டுமடிந்துபோமைந்தர்காளோ
வேறுகியெத்தூர மேகினீர்யார் முகத்தே விழிக்கின்றீரோ
கூறுனசெங்குன்றின் மணிமாலைத் தோளாலே குளிரப்புல்லி
யாறுதவென் னெருப்பை யாற்றுவாயோ மகளேயந்தோவந்தோ.

தொண்டைக்குழாரு

(ப - ரை.) மாறுனவிதியால் = பேதித்து நின்றகருமத்தால், என்மடிவிட்டு = எனது உத்சங்கத்தை யொழித்து, மடிந்துபோ மைந்தர்காள் ஓ = மரித்துப்போம் ஓ என்மைந்தர்களே ! வேறாகி யெத்தூரமேகினீர் = என்னை விட்டுப்பிரிந்து எவ்வளவுதூரம்போய் விட்டீர்கள், யார்முகத்தே விழிக்கின்றீரோ = எவர் முகத்திற் றீனர்களாய் விழிக்கின்றீர்களோ, கூறான = கொத்தான, செங்குன்றின் மணிமாலை = சிவந்தகுன்றின் மணிமாலையணிந்த தோளாலே = புஜங்களாலே, குளிரப்புல்லி = தண்ணென்றுமாறு ஆலிங்கித்து, ஆறாத = ஆற்றமுடியாத, என் நெருப்பை = எனதுதுன்ப அக்கினியை, ஆற்றுவாயோ = தணிப்பாயோ, மகளே = புத்திரியே ! அந்தோ ! அந்தோ !! = ஐயையோ யான் என்னசெய்வேன் !

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹா புத்திரர்களே ! எத்தரை சென்றீர்களோ நீங்கள் ! தீனமான பார்வையோடும் யாரிடத்தில் ஆகாராதியின் பொருட்டுக்கெஞ்சிக்கொண்டுதிரிகின்றீர்களோ, என்மடியில் விளையாடிக் கொண்டிருந்ததை விட்டுவிட்டு எங்கேயோ வெகுதூரம் போயலைகின்றீர்கள் போலும்; ஹா புத்திரியே ! குஞ்சாபலமாலைகளையே ஹாரமாகக்கொண்ட அழகீ, மிகவும் உயர்ந்துபருத்த பயோதராங்கியே, காற்றூலுல்லாசமாகி யொளிரும் கஜுஜலலோல வன்னமுடையாய், பர்ணங்களை யம்பரமாக அணிந்து கொண்டிருக்கும் என்னுயிரே, இலந்தை விரைகள்போலும் ஜம்புப்பீஜங்கள் போலும் தந்தபந்திகளை யுடையவளே ! எனது கெட்டதெய்வ வயத்தால் எவ்வளவுதூரம் எங்கேதான் தள்ளிக்கொண்டு போகப் பெற்றாயோ அறியேன் அந்தோ ! அந்தோ !!

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மருமகனை நினைந்து வருந்தல்:—முன்னமெனு.

முன்னஞ்செய் தவத்தினாற் றேடாதமா நிதிபோன் முன்வந்தெய்திப்
பொன்னனார் நின்குலத்தோ ரவர்மயல் விட்டென்மகளைப் புணர்ந்துவாழ்ந்த
மன்னனாமருமகனே மறந்தனையோ மதிமுகத்தை வந்துகாட்டாய்
பின்னைநாயக வுனக்கென் பேதைசெயுஞ் சிறுபிழையாற் பேதித்தாயோ.

(ப - ரை.) முன்னஞ்செய் தவத்தினால் = பூர்வஞ்செய்த தவத்தினாலே, தேடாத மாநிதிபோன் முன்வந்தெய்தி = முயன்று தேடாமலே வலிதிற்கிடைத்த மாட்சிமையுற்ற நிக்ஷேபமொப்பத்தானே வந்தடைந்து, பொன்னனார் நின்குலத்தோரவர் = நிறத்தானும் குணத்தானும் உயர்வானும் அணியானும், போற்றத்தக்கமையானும், பதிவிரதா தருமத்தானும், மாறாத வியல்பானும் மாழைபோன்ற இலங்கிழையார் நின்னுடைய வங்கிசத்தாராகிய அவ்வுத்தமிகளாம் சுத்தாந்த விலாசினீகளின், மயல்விட்டு = மோகத்தை நீக்கிவிட்டு, என்மகளைப் புணர்ந்து வாழ்ந்த = என்னுடைய அவலக்ஷணமான கன்னியையும் ஆலிங்கனஞ்செய்து கொண்டு வாழ்ந்துவந்த, மன்னனும் = ராஜபுத்திரனும், மருமகனே = மாப்பிள்ளையே, மறந்தனையோ = மறந்துவிட்டாயோ, மதிமுகத்தை வந்து காட்டாய் = இந்துவதனத்தை வந்து தரிசனந்தாராயோ, பின்னை நாயக = சாம்ராஜ்யலக்ஷ்மி நாயகனே, உனக்கென் பேதைசெயும் சிறுபிழையாற் பேதித்தாயோ = உனக்கு என்னுடைய அறியாக்குமாரி செய்த பொறுக்கத்தக்க அற்பப்பிழையினாலே சித்த விகற்பத்தையடைந்து விட்டாயோ அறியேன் அந்தோ ! அந்தோ !!

(ஸ்ரீ - வீர). சுத்தாந்த விலாசினீகள் = அந்தப்புர அங்கனைகள்; அரசன் ஸ்ரீவிஷ்ணு அம்சிசமாதலானே பின்னை நாயகவென விளித்ததாம். ஹா இராஜபுத்திரனே. இந்து சமானகாந்தனே ! அவ்வந்தப்புரத்துற்ற அழகிய அங்கனை மாரையடியோடு தியாகித்து,

எனது கன்னிகையை மணஞ்செய்து கொண்டு கூடிக்குலாவி வாழ்ந்தாய், என்மகளும் நின்னோடு கூடிவாழ்தலை நன்னிலையா யடைந்தனளில்லை. (59)

(ஸ்ரீ - வீர - அ -கை.) சமுசாரத்தின் றுர்க்கதியை நினைந்துபுலம்பல்: —வன்னென.

வன்பிறவிப்பேராற்றில்வல்வினையாகுந்திரைகள்வந்துகூடித்
தன்பிறவியரசியற்கைதவிர்ந்தெமதுதையலுக்குத்தலைவனாகிப்
புன்பிறவிப்புலையரைப்போற்பூதலத்துப்புரந்தரனும்புன்மைபூண்டான்
மின்பிறவிநிற்கரிதுமிகக்கொடிதுமிகக்கொடிதுவிதியேயென்றாள்.

(ப - ரை) வன்பிறவிப் பேராற்றில் = வலிமைபொருந்திய சமுசாரமென்னும் பெரியநதியில், வல்வினையாகுந் திரைகள் வந்துகூடி = கொடிய வினையாகுந் தரங்கங்கள்வந்துசேர்ந்து, விலாசஞ்செய்தலால் என்னகீழான காரியத்தைத்தான் இயற்றவில்லை, தன் பிறவியரசியற்கை = தனக்கு க்ஷத்திரியவங்கிச பரம்பரையாய்க் கிடைத்த சாம்ராஜிய சம்பத்தையும், தவிர்ந்து= தவிரவிட்டு, எமதுதையலுக்குத் தலைவனாகி = எங்களுடைய குலக்குமரிக்குக் கணவனாகி, புன்பிறவிப் புலையரைப்போல் = நீசசென்மச் சண்டாளரைப்போல, பூதலத்துப் புரந்தரனும்= பூமண்டல நரேந்திரனாகிய சக்ரவர்த்தியும், புன்மைபூண்டான் = கீழானதன்மையை யடைந்தனன், என்றால், மின்பிறவி நிற்கரிது = மின்னலைப் போன்ற சென்மம் நிலையற்றது, மிகக்கொடிது மிகக்கொடிது = மிகவும் கொடியது மிகவும் கொடியது, விதியேயென்றாள் = ஈதெல்லாம் தலைவிதியேயல்லவோ என்று புலம்பினாள். (60)

(ஸ்ரீ - வீர.) சமுசாரமாகிய நதியாற் றன்றரங்கபங்க உசித உபகாசங்களை யுண்டாக்கா நின்றனவாய கருமபரிபாகங்களாம், என்னதான் கெட்ட நிந்தியபலங்காரியம் இயற்றப் பெறவில்லை, அஃதென்னே யெனின்? எக்காரணத்தால் நிருபேசனும் புக்கச கன்னிகையினிடத்திற் சேர்க்கப் பெற்றனனோ, இதனினும் நிந்திய பலமென்னென்பதாம். ஒரேஜன்மத்தில் இராஜத்தன்மை புக்கசத்தன்மை கட்குக்காரணமா யிருத்தலினனே விவேகிகள் செய்யும் உபகாசத்தோடு கூடினவான தனது தரங்ககண்டரூபகரும விலாசங்களானே சமுசாரநதியால் எக்கெட்ட காரியந்தான் செய்யப் பெறவில்லை, எச்சாதனங்களாற்றான் எக்கெடுதல் தான் உண்டாக வில்லையென்பதாம். (60)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இவ்வண்ணம் புலம்பியதைக்கேட்ட அரசன் கிழவியை வினாதலும் அவள் உரைத்தலும் வருணித்தல்:—என்றவென.

என்றழுதவவள் புலம்பியிசைத்த வெலாநனிகேட்ட லவணனாங்கே
நின்றுளதன் சேடியரா லவடுயரந் தணியாற்றி நேயத்தோடுங்
கன்றியநின் னிடரேதுநீயார் நின்மகளார் நின்காதலோரா
ரொன்றுமொழி வறமொழியென் றிவன்வினவப் புலைக்கிழத்தி யுரைப்பதானாள்.()

(ப - ரை.) என்றழுத அவள் = என்று சொல்லியழுது கொண்டிருந்த அப்புலைச்சி, புலம்பியிசைத்த எலாம்=புலம்பிப் புலம்பிக்கூறிய யாவற்றையும், நனிகேட்ட லவணன் = ஒருமையுடன் செவிகொண்ட லவணராஜன், ஆங்கே நின்றுளதன் சேடியரால் = அவ்விடத்திற்றானே நின்றுகொண்டிருந்த தனது பணிப்பெண்களால், அவள் துயரந்தணியாற்றி = அவ்விருத்தையின் துக்கத்தைத் தீர்த்து, நேயத்தோடும் = அன்புடன், கன்றிய நின்னிடரேது = வாட்டத்தையியும் துயரமியாது, நீயார் நின்மகளார் நின்காதலோரார் = நீயாவள் நினதுமகள் யாவள் நினதுமைந்தர்கள் யாவர்கள், ஒன்றும் ஒழிவற =

ஒரு விடயத்தையும் விடாமல், மொழியென்று = கூறுவாயாக என்று, இவன் வினவ = லவணராஜன் கேட்ப, புலைக்கிழத்தி = புலையர் குலவிருத்தை, உரைப்பதானாள் = கூறத் தொடங்கினாள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வண்ணம் புலம்பிக்கொண் டிருந்தவளும், புற்கசீபூத தனது போஷ்யர்களுக்குள் விருத்தையானவளும், ஆகிய அம்மாயியாகிய ஸ்திரீயை, அரசன் நேரேகூறல் கூடாமையின் தாசிகளானே துயராற்றி, வினவுவதாவது, ஈண்டுதானே நடந்த விருத்தாந்தம் என்னே! நீயார், நினது குமாரத்தியார், நினதுமைந்தர் யாவர் யாவற்றையுங் கூறுதி.

(ச.) சேடியர் = தனதேவற் பெண்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) புலைச்சியாங்குற்ற விருத்தாந்தத்தை யரசனுக் கறைதலும் கேட்ட அரசன் அதிசயித்தலும் வருணித்தல்;—ஈது—நெடும் என.

ஈதுபுலைச்சேரியிதிலொருபுலையனென்கணவனிவனுக்கிங்கோர்
மாதுபிறந்தனளவளையிந்திரன்போலொருமன்னன்வந்துசேர்ந்தான்
போதுநெடும்புணர்வித்தவிதியாலேயவண்மூன்றுபுதல்வர்ப்பெற்று
ளேதுறுநல்வினைபோலத்தீவினைவந்தென்கிளைஞரிறந்துபோனார்.

நெடுங்காலம்வாழ்ந்ததற்பினீலமுகிற்றுளிவறண்டுநிலனீர்சுண்டிக்
கடுங்காலனிகர்கலியாற்றிசைதிசைபோய்க்கடையரெலாங்கழிந்துபோனார்
நடுங்காநின்றனதுயருந்தனிமையுமேதுணையானேநாங்களென்ன
வடுங்காலவேல்வேந்தனமைச்சரைப்பார்த்ததிசயித்தானவசனுகி. (62-63)

(ப - ரை.) அப்புலைச்சி அழுதுகொண்டே சொல்வதாவது, ஈதுபுலைச்சேரி = இது புக்கசஜோஷப் பெயரிய கிராமமாம், இதில் ஒருபுலையன் = இதன் கண்ணே ஒருபுக்கசன், என்கணவன் = என்நாயகன் இருந்தான், இவனுக்கு இங்கோர் மாதுபிறந்தனள் = இப்புக்கசபதிக்கு இவ்விடத்தில் ஒப்பற்ற ஒருகன்னிகை யுற்பவித்தனள், அவளை = அக்குமரியை, இந்திரன்போல் ஒருமன்னன் வந்து சேர்ந்தான் = தேவேந்திரனுக்குச்சமானமான ஒருநரேந்திரன் வலிதில் வந்தணைந்தனன், போதுநெடும் புணர்வித்த விதியாலே = நீள்காலம் சேர்த்திவைத்த தெய்வயோகத்தாலே, அவள் = அக்குமரி, மூன்று புதல்வர்ப் பெற்றாள் = மூன்று புதல்வரைப் பெற்றாள், ஏதுறு நல்வினைபோல = நல்வினையின் காரணத்தா லுண்டாகும் புண்ணியபலன்போல, தீவினைவந்து = தீயகருமத்தின் பலன் முன்னுற, என்கிளைஞர் = எனது பந்துக்கள், இறந்துபோனார் = மாண்டுபோனார்கள். எனென்னின்?

நெடுங்காலம் வாழ்ந்ததற்பின் = நீண்டகாலம் ஒன்றுகூடி வாழ்ந்ததன் பின்னர், நீலமுகிற்றுளிவறண்டு = கார்முகில் வர்ஷியாமையின், நிலனீர் சுண்டி = பூமியிலுள்ள குளங்குட்டைகள் காய்ந்து, கடுங்காலன் நிகர்கலியால் = கடுமையான யமனையொப்பான வறுமையினாலே, திசைதிசைபோய் = நாலுதிக்குகளிலும் ஓடிப்போய், கடையரெலாம் = புலையர்யாவரும், கழிந்துபோனார் = அழிந்துபோனார்கள், நடுங்காநின்றன துயரும் தனிமையுமே துணையானேம் நாங்கள் என்ன = நடுக்கத்தைத்தரும் மகாதுக்கங்களும் காப்பாரின்மையுமே துணையாகக்கொண்டு யாங்கள் ஈண்டுயிர் வாழ்கின்றேம் என்றுகூற, அடுங்கால வேல்வேந்தன் = யாவரையும் கொல்லும் காலனிகர்த்த வேலாயுதத்தையுடைய லவணராஜன், அமைச்சரைப் பார்த்து அதிசயித்தான் அவசனுகி = மந்திரிமாரைப் பார்த்துப் பரவசனாயதிக ஆச்சரியத்தை யடைந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பாஷ்ப விலோசனத்தோடுற்ற அவள் கூறுவதாவது: புக்கசகோஷ மெனப் பெயரிய கிராமமாமிது, ஈண்டுப் புஷ்கஸகன் அல்லது புக்கசபன் என்னும்பதி எனக்கிருந்தனன், அவனுக்கு இந்த சமமான ஒரு சுதையுண்டாயினள். அவள் பாக்கிய வயத்தினுலே, எங்கள் சேரிக்குத்தரதிர்ஷ்ட வயத்தினுலே வந்து சேர்ந்த இந்திரதுல் லிய மன்னவனை மணந்து கொண்டனள் இவளுக்கு இந்நல்ல அதிர்ஷ்டமானது, வனத் தில் துச்சமான பெண்கழுதைக் கேனும் பெட்டையொட்டைக்கேனும் முசமூடிதிறந்த மதுகும்பம் கிடைத்தது போன்றதாம். அவள் அவ்வொப்பற்ற பூலோக இந்திரனோடு வெகுகாலம் பலவகைச் சுகங்களை யநுபவித்தனள் ஆண்மக்களையும் பெண்மக்களையும் பயந்தனள், சுரைக்கொடியானது பெருவிருக்ஷத்தைப்பற்றி விருத்தியானதேபோல இக் கானன கோடரத்தில் விருத்தியடைந்தனள். சிலகாலங் கழித்து இந்தக்கிராமத்தில் ஹேஜனேஸ்வர ! மழைபெய்யாமற் பஞ்சமுண்டாகிப் பெருந்துயர முண்டாயிற்று, அந் தப்பயங்கரமான அவஸ்தையில் அநேக மநுஷரிறந்தனர். மகத்தாகிய அத்துக்கத்தி னுலே இந்தக்கிராமத்தி லிருந்தஜனங்களி யாவரும் வெளிப்போந்து வெகுதூரம் ஓடிப் போனூர்கள் யாவருமே மரணமடைந் திருப்பார்கள். ஹே பிரபுவே ! அந்தப்பந்து மர ணத்தினுலும், துர்ப்பிக்ஷத்தினுலும், இவ்விடத்தில் மிகுந்ததுக்கத்தை யநுபவிப்பவர்க ளாய், குடிக்கக்கூடக் கஞ்சியில்லாதவர்களாய் யாங்கள் கண்ணும் கண்ணீருமாய்க் கரை கின்றோம்; பாஷ்பம் நிறைந்த நேத்திரங்களோடு கூடியயாங்கள் ஆசமன மியற்றியதே போல ஒழுகாநின்ற கண்ணீர்த் தாரையோடும் துக்கஜீவிதர்களாக இருந்து சோகிக்கின் றோம். என்றுகூறியவற்றை யெல்லாம் அக்கிழவியின் வாயிலாகக் கேட்டு லவணராஜா வானவன் அதிக விஸ்மயத்தை யடைந்தனன், மந்திரிமார் தம்வதனங்களை நோக்கிச் சித்திரத்தில் அர்ப்பித்த ஓவியம்போலாயினன்.

(ச.) ஈது = இக்கிராமம், தெய்வகதியால் இந்திரன் கணவனாகவந்து ஒரு பெண் ணும், இரண்டாணுமாக மூன்றுபுதல்வர்.

கலியால் = வறுமையால், வருமகாதுக்கத்தினுல் இக்கிராமத்திலுள்ள கடையரெ லாந்திசைதிசைபோய், கவிழ்ந்துபோனூர் = மரணமடைந்தார், வேந்தன் இத்தன்மை யான வசனங்களைக்கேட்டுச் சித்திரத்தெழுதிய பதுமைபோல்,அவசனுகி அமைச்சரைப் பார்த்ததிசயித்தான். (63)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை,) விருத்தையின் வெந்துயரந்தீர்த்தரசன் நகரேகி ஞானியா னதைக்கூறல்:--வேண்டு என.

வேண்டுவனகொடுத்திவளைவெந்துயர்தீர்த்தந்நகரின்மீண்டுமேவி
நீண்டவுலகத்தியல்புமாயையின்வல்லபமுமவனெடிதுகண்டான்
காண்டகையபரம்பொருளுநாமுரைப்பவறிந்தமைந்தான்கருணைவள்ளா
லீண்டியவிம்மாமாயைகடப்பரியவன்மோகமியற்றுங்கண்டாய்.

(ப - ரை.) வேண்டுவன கொடுத்து = விரும்பியயாவற்றையும் மகிழ்வுடன் கொடு த்து, இவளை = இவ்விருத்தையை, வெந்துயர் தீர்த்து=கொடிய துயரங்களையெல்லாம் இல்லாமற்செய்து, அந்நகரின் மீண்டுமேவி=அந்த விந்தியச்சாரலினின்றும் தனது நகரைமீளவும் அடைவுற்று, நீண்டவுலகத்தியல்பும் மாயையின் வல்லபமும்=நீடிய விசாலஜகத் தியல்பையும், மகாமாயையின் மகிமையையும், அவன்நெடிது கண்டான் = அவ்வரசன் நன்றாகவுணர்ந்தனன், காண்டகைய பரம்பொருளும் = காணத்தக்கதான பரமசிவத்தையும், நாமுரைப்ப அறிந்து. அமைந்தான் = யாமுபதேசிப்பத்தனது வடிவ

மாகவுணர்ந்து பரமசாந்தன் ஆயினன், கருணைவள்ளால் = கருணைரூபமான இராகவ! ஈண்டிய இம்மாமாயை = இவ்வாறதாக இந்த மாட்சிமைபொருந்திய அவித்தையானது, கடப்பரிய = தாண்டமுடியாத, வன்மோகம் இயற்றுங் கண்டாய் = மகத்தான பிரம தாயினியாம். கொடுப்பவள். (64)

(ஸ்ரீ - வீர.) அவ்வநுத்தமமான ஆச்சரியத்தை மீண்டுமீண்டும் ஆராய்ந்து பார்த்தான், அநேகவகை வகைவினுக்களை மீண்டுமீண்டும் வினவி அதிக ஆச்சரியமுடையவனுன், அந்தப் பக்கணஜனங்கட்கு, அநேகவித இனியவார்த்தைகளாலும் தானசற்காரங்களாலும், கருணைநிறைந்த உலகில் மேற்கீழ் பாவங்கண்ட அந்த லவணராஜன், உற்ற சர்வதுக்கங்களையும் நீக்கி, ஆண்டு நெடும்போதிருந்து நியதியாகிய தெய்வத்தின் கதியையோர்ந்து பார்த்து, மீண்டும் பிரஜைகள் போற்றத்தன் நகரத்தையடைந்து அரண்மனைபுக்கான், விடிந்தபின் ஆண்டுள்ள சபாஸ்தானத்தில் அவித்தையின் சுபாவத்தைக்கண்ட அவன் எம்மைவேண்டிக் கொண்டு, ஹே முனீந்திரரே! சொப்பனத்தைப் பிரத்யக்ஷமாகக் கண்ட இவ்விதவரலாறு எங்ஙனங் கூடும்? என்று அதிவிஸ்மயனாய் வினவ அவனுக்கு வஸ்துவின் முறைப்படியேயாம் உண்மையையுபதேசித்ததும் அங்ஙன் யதார்த்தமாய தன்னை யுள்ளபடியே மோகமின்றிக் கண்டனன், அந்தரிக்ஷத்தினின்றும் காற்றினால் அம்புதம் அகற்றப் பெறுவதேபோல இருதயத்தினின்றும் சர்வசம்சயங்களையும் தூரத்தகற்றினன், ஒருமையுடன் அறிவேயாயினன். ஹே இராகவ! இந்தப்பிரகாரம் அவித்தையானது மகத்தான மயக்கத்தைத் தருவதென்று நீயறிந்து கொள்ளுதி.

(ச.) வித்தகிரியினின்று மீண்டு, மாயை = அவித்தை, நெடிதுகண்டான் = விலாசமாயறிந்தான், கருணையால் நானுரைப்ப யறிந்தமைந்தான், ஸ்ரீவசிட்டர்: வள்ளால் = இராகவ! மாமாயை = மகா அவித்தை, வன்மோகம் = அதிப்பிரமையை. (64)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) மாயையின் வைபவத்தைக் கேட்ட ஸ்ரீ இராகவர் கனவிற் கண்டது நனவிற்றோற்றும் வகையென்னே யெனவினவலும் ஸ்ரீவசிட்டபகவான் விடை தருதலும்:—இலதென.

இலதுளதாமுளதிலதாமிம்மாயைவல்லபத்தாலென்னலோடுங்
கலனமுறுசொப்பனத்திற்கண்டதெல்லாஞ்சாக்கிரத்திற்கண்டதென்னே
குலமுனிவவெனக்கேட்டவள்ளலுக்குமுனியுரைப்பான்கொடியமாயை
யலகறுமோகம்புரியுங்காதிகதையாலிதுமேலறியலாகும்.

(ப - ரை.) இலதுளதாம் = இல்லாதது உள்ளதாகும், , உளதிலதாம் = இருப்பது இல்லாததாகும், இம்மாயை வல்லபத்தால் = இந்தமகா அவித்தையினது சாமர்த்தியத்தால், என்னலோடும் = என்று ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான் அருளியபோது, கலனமுறு சொப்பனத்திற், கண்டதெலாம் = அஸ்திரமான கனவவத்தையிற் கண்டன யாவற்றையும். மீண்டும், சாக்கிரத்தில் = நனவவத்தையில் கண்டதென்னே = பார்த்ததன் காரணம் யாதோ, குலமுனிவ = எங்கள் குலத்திற்கு ஆசார்ய சுவாமிகளாகிய முனிநாதரே! எனக்கேட்ட = என்று வினவிய, வள்ளலுக்கு = சர்வபலதாதாவாகிய ஸ்ரீ இராகவருக்கு, முனியுரைப்பான் = ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் அருளுவதாவது, கொடியமாயை = மிகத் துன்புறுத்தும் மகாமாயையானது, அலகறும் = அளவில்லாத, மோகம்புரியும் = மயக்கத்தைச் செய்யும், இது = இந்த விடயமானது, காதிகதையால் = காதிவிருத்தாந்தத்தால், மேலறியலாகும் = இனித்தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். (65)

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்தமகா அவித்தையானது அதிவிரைவில் அசத்தைச் சத்தாக்கிவிடும் சத்தையோ அசத்தாக்கிவிடும் அத்தியந்தம் நிமிடத்தில், ஸ்ரீ இராகவர் வினுதல்:—ஹே பிரஹ்மத்தையறிந்த முனீசுரரே! சொப்பனம் ஜாக்கிரத்கால அநுபவயோக்யதையை யடைந்த இஃதெங்ஙன்கூடும் அருளுவீராக, பிரமோதாரத்திற் போலும் இப்பொருள் சித்தத்தில் என்னுடைய ஐயத்தை நீக்கவில்லை, ஹேபகவன்! இவ்வையம் கரையாமல் உள்ளத்தி லிருந்துகொண் டிருக்கின்றது என்ன; ஸ்ரீ வசிஷ்டர் விடையருளல்:—ஹே இராகவ! இவையாவுமே அவித்தையின் கண்ணே சம்பவிக்கவே செய்யும் என்றுணர்தி, எவ்வாறு சம்பவிக்கு மென்னிற் காட்டல். கடத்திற் படத்தைக் கண்டாம் கனுமயல் என்பதாதியில், கனவின் கட்டன் மரணத்தையுங் காண்பதுண்டு. ககனத்திற் செல்ல லும் உண்டுகனவில், இன்பநித்திரையேல் இரவுஞ்சிறிதாம், கட்குடித்தானுக்குக்கன்மலை யும் கதிசெய்யும், மேலும்பலவிதமும் மேவும், முகூர்த்த மிரண்டால், பன்னிரண்டு வரு டத்திய லவணராஜன் விப்பிரமம் சொப்பனமெனப்படும். பொருந்துறுத் தன்மையவித் தையினுக்குப் பூஷணமாகுந் தூஷணமன்றும், பொருந்துறுமாயின் எங்ஙனமேனும், பொருந்துறுதன்றோ வவித்தையாந் தகைமை என்னும் நியாயத்தான் பொருந்தாததை யும் பொருத்திவைக்கும் ஆற்றலமைந்த அவித்தையில் இஃதசம்பாவிதமாகாதாம் எனப் பரிகரிப்பார், அலகறும் மோகம்புரியு மென்றார். சிங்காசனத்திலேயே வீற்றிருந்தலவண ராஜனுக்கு இரண்டுமுகூர்த்தத்தால் பன்னிரண்டு வருடசம்பந்தமான மயக்கம், காலாந் தரத்தில் அவனுக்குண்டாய அம்மயற்குச் சபலப்பிரவிருத்தி ஜனகத்தன்மை, லவணப் பிரதிபைக்கும் சர்வபுக்க சப்பிரதிபைகட்கும் பரஸ்பரம் என்பனமுதவியவை அலகறு என்பதன் பொருளாம். இஃதுனக்குக் காதிப்பிராமணவிருத்தாந்தத்தில் மேலேவெட்ட வெளியாகத் தெரிந்துவிடும்.

(ச.) ஒடும், ஸ்ரீஇராமர், கலகமுறு சொப்பனத்திற் கண்டது = சொப்பனஞ் சத்தி யத்துவமானது, என்னே, எப்படி, இச்சந்தேகம் என்மனதை விட்டேகும்படி தேவரீர் அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று, கேட்ட + புரியும், காதி + லாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவித்தையின்பால் இவையாவுமே சம்பவித்தல் கூடியதே யாயினும் ஏதேனுமூகம் இயம்பத் தகுதியதேயாம் எனச்சங்கித்துக் கூறல்:—அவ்வாறு கவே சற்பிதத்தன்மை சமமேயாயினும் சம்வாத விசம்வாதங்களானே உலகத்தில் சத்தி யத்வ மித்தியாத்வ விவகாரம் ஆம், பரமார்த்த ஆராய்வாலின்றும் என்னுங்கருத்தாற் கூறல்:—காகன மன்னவென.

காகதாலீயம்போல்வாதனையின்வசத்திலுளங்கலந்துநிற்கு
மேகமுறத்தம்மிற்றுமென்றுணர்வினிலேநின்றோரியம்பாநிற்ப
ராகவினுன்முன்னுளிற்சித்தனுற்புலேச்சேரியாகக்கண்ட
மோகமதேபின்னுளுங்கண்டதுவேறன்றுநாமொழிந்தவேந்தன்.

மன்னவன்கண்டுளகனவின்மதிமயக்கந்தன்னையேமலையின்சார
லன்னவருநன்னினைவாலறிவுற்றார்லவணனுமறிவின்றேற்றந்
துன்னிவருகடையர்மனங்களிற்றோற்றக்கடையரெனத்தோன்றும்போத
மின்னநாபதிமனத்திற்றோன்றியதான்மாமாயையேதுசெய்யா.

(ப - ரை.) காகதாலீயம்போல் = காகதாலீய நியாயம்போல, வாதனையின் வசத் தில் உளம் = சித்தத்தின் சமஸ்காரத்தின் வயத்தினுல், கலந்துநிற்கும் ஏகமுறத்தம்

மிற்றும் = தானகவே பரஸ்பரம் பெருத்த விவகாரங்கள் பலருக்கும் விரவியுண்டாம், என்றுணர்வின் நிலைநின்றோர் இயம்பாநிற்பர் = என்று அறிவின் நிலையில் நின்றவர்கள் கூறுவார்கள், ஆகலினால் = ஆதலினால், முன்னாளிற் சித்தனால் = பூர்வம் சித்தனால், புலைச்சேரியாகக் கண்டமோகமதே = நீசக்கிராமமாகப் பார்த்தமயக்கந்தானே, பின்னாளும் = பிற்போதிலும், கண்டது = பார்த்தது, வேறன்று = அயலல்லவாம், நாமொழிந்த வேந்தன் = யாமியம்பிய லவணராஜன்.

மன்னவன்கண்டுளகனவின் மதிமயக்கந்தன்னையே = லவணராஜன் பார்த்ததான சொப்பனத்தின் புந்திமயக்கந் தன்னையே, மலையின்சாரல் = விந்தியபர்வதத்தின் தாள்வரையில் வாழ்ந்த, அன்னவரும் = அக்கடையரும், நன்னினைவால் அறிவுற்றார் = திண்ண எண்ணத்தால் தெரிவுற்றார், லவணனும் அறிவின்றோற்றம் = லவணசம்பந்தி பிரதிபையானது, தன்னிவருகடையர் மனங்களில் தோற்ற = அச்சேரியில் நெருங்கியிருந்த நீசர் உள்ளங்களில் ரூடமாக, கடையரெனத் தோன்றும்போதம் = விந்தியபுக்கசசம்பந்தியானபோதம், இன்ன நரபதிமனத்திற் றோன்றியதால் = இந்தலவணனது சித்தத்தில் தோற்றியது இது காரணங்கொண்டு நாடின், மாமாயை எதுசெய்யா = பெருமைபொருந்திய அகிற் றட யாண்டி எக்காரியத்தைத்தான் செய்யமாட்டாது; எதனையுமே செய்யுமென்பதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) காகத்தின் தாலதருசம்யோக சமயத்திலேயே தெய்வயோகத்தால் அப்பனையிலிருந்த பழம்வீழ்தல் காகதாலீயமாம், இந்நியாயம்போல; சித்தத்தின் ஒப்பாயமய[illegible] யுண்டாக்கும் வாதனையின் வயத்தினாலே, சுபாவமாகவே, வேறுநிமித்த மில்லாமலே அபிஞ்ஞைவடிவ விவகாரம் பரஸ்பரம் சம்வாதஞ்செய்வதாக ஆம். அதிலுற்றவர் சமான அருத்தத்தைப் பஜிப்பவர் ஆவர். அவர்கள் மகாகாரிய சம்பந்தமான விவகாரங்களை யுடையவர்கள் ஆவர்கள் ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் இங்ஙன் ஸ்மரிக்கப் பெறுகின்றது:= போரிற் பொன்றிப்போய் நானாலோகங்களை யடைந்தவர்களாகிய துரியோதனாதிகளை ஸ்ரீ வியாசபகவான் திருதராஷ்டிராதி சோகமகற்றற் பொருட்டு அந்த அந்தலோகங்களினின்றும் தவமகிமையாற் கொண்டுவந்து சேர்ப்ப, அவர்கள் திருதராஷ்டிர ரோடும் பாண்டவரோடும் மங்கையரோடும் ஒருங்குகூடிய மகாரம்பவிவகாரங்கள் சம்வாதிகளாயினவாம்: சதசின்கண்ணே வீற்றிருந்த இராஜாவினால் ஐந்திரஜாலிக சேஷ்டையால் எக்காற்சபாலயத்தில் காணப்பெற்றதோ அக்கால்எவ்வெவ்வவித்தை யுல்லாசமாயதோ அதாவது விவர்த்தமாயதோ அவ்வதுவே அன்னியதினத்திலும் உல்லாசமாய தென்பது துணிபாம் அக்கால் இலவணனால் விரைவாகக்கண்ட எச்சொப்பன விப்பிரமமுளதோ அதுவே விந்திய புக்கசசித்தங்களாலே யுணரப்பெற்றதாம். பிரதிபை பேதகற்பமாயினும் அவ்வாறே, ஓரிடத்தி லுண்டாயதற்குத்தானே ஈரிடத்திலும் புலப்பாடு சம்பவித்தலின் என்னுங்கருத்தால் உரைத்தல்:—லவணனும் என்பது. லவணராஜசம்பந்தியாய பிரதிபைவிந்திய புக்கசசித்தத்தில் ஆரூடமாயது அதாவது லவணனது சித்தத்தில் யாதுதோற்றியதோ அத்தகையதே விந்தியபர்வதத்திருந்த புக்கசசித்தங்களிற்றோற்றியது என்பதாம், விபரீதமென் ஆகவில்லையெனின்? உரைத்தல்: கடையர் என்பது விந்திய புக்கசவுணர்ச்சியானது பார்த்திவன் மனதிற் பாய்ந்தது. பிரதிபையதன் விடயங்களின் சம்வாதத்தில் திருஷ்டாந்த மிதுவாம்: வெகுகவிகளின் மாநச உற்பிரேக்ஷாரசித காவியார்த்தப் பிரதிபாதகவசனம் ஒருகால் ஒப்பானதாகிச் சப்தத்தானும் அருத்தத்தானும் சம்வாதி யாதலேபோல லவணபுக்கச பிராந்திரூப சொப்பனத்திலும் காலமுந்தேசமும் கிரியையும் ஆமென்பதாம்.

(ச.) காகம் வருதற்கும் பனம்பழம் விழுதற்கும் உள்ள அநிச்சாசம்பந்தங் காகதாலீயமாம் அதுபோல், வாசனையின் வசத்தில் = வாசனாவசத்தினாலே, உளம் = சித்தத்தில், இருக்கும் விவகாரங்கள், தம்மிற்றும் = அந்நியோந்நியம், ஏகமுறக்கலந்து நிற்கும் = ஏகரூபமாயிருக்கும், ஆகையினான், அதனையே விவரணஞ்செய்தல், முன்னாளில் = மூற்றினத்தில். சித்தனால் = ஐந்திரசாலிகனது மயிற்றோகையின் சுழற்சிரூபமான சேட்டையால், நாமொழிந்த வேந்தன், மோகமதே = அவித்தையே, பின்னாளும் = மறுதினத்தும், கண்டது = கண்டவிலாசமாம்.

மன்னவன் = இலவண அரசனால், அக்காலத்தில், கண்டுள, கனவின் மதிமயக்கந் தன்னையே = சொப்பனரூபப் பிராந்தியையே, அறிவுற்றார் = அநுபவித்தார், அறிவின் றோற்றம் = சமஸ்காரத்தால் எழுந்தபிரதீதி, துன்னவரும் = விந்தகிரியிலுள்ள தோன்றியதால், அன்னியனது பிராந்தி அன்னியனிடத்தில் ஸ்புரணமாமென்பது பொருள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) ஆயின் யாங்ஙனம் மயல் விவகாரத்திற்குச் சத்தியத்தகைமையென ஆசங்கித்துக்கூறல் ஆயினென் அதுவிவகாரகதி அத்தியந்தமில்லாததா வெனின் இன்றெனில் :—தோன்றியவென.

(ச-அ.) பிராந்திக்கு விவகாரயோக்கியத்துவ மெப்படியெனிற் கூறல்:—தோன்றியவென.

தோன்றியவைவிளக்கத்தாலுண்மையாமைம்பொறிக்குந்தொடர்பாய்நிற்கு
மான்றபதார்த்தங்களெலாமறிவினாலொழிந்துண்மையாகமாட்டா
வென்றறிவானறிபொருளாமிரண்டினிடையறிவானுக்கியைந்தரூப
மூன்றியறிபொருளறிவானறிவிவையுற்றிடுவதுயர்ந்தவீடு.

(ப -ரை) தோன்றியவை விளக்கத்தால் = தோற்றுகின்ற பதார்த்தங்கட்குப் பிரதிபானமாதலினானே, உண்மையாம் = சத்தையுளதாம், ஐம்பொறிக்குந் தொடர்பாய் நிற்கும் = பஞ்சேந்திரிய விவகாரகதியை யடைந்துநிற்கும், ஆன்றபதார்த்தங்களெலாம் = எத்தகைய பெருமை பொருந்தினவாயினும் எல்லாப்பொருள்களுமே, அறிவினாலொழிந்துண்மையாக மாட்டா = சம்வேதனத்தை விடுத்து அயற்சத்தையாகாதாம், என்று அறிவான் அறிபொருளாம் இரண்டினிடை = திருஷ்டாதிருசியங்களின் சம்பந்தமுண்டாகியவழி அவற்றின் மத்தியில், அறிவானுக் கியைந்தரூபம் = திருஷ்டாவிற்கு எச்சொரூபமுளதோ, ஊன்றியறிபொருள் அறிவான் அறிவு இவையில் = அழுந்தியறியுந் திருசிய திருஷ்டாதெரிசனாதி வர்ஜிதமான அச்சொரூபமாய், உற்றிடுவது உயர்ந்தவீடு = துவம்பதலக்ஷிய தற்பதலக்ஷியங்கள் ஒன்றுபட்டுறைவது பரமமேயாய மோக்ஷமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) விவகாரகதியையுடைய அதற்குப் புலப்பாட்டானே சத்தையுளதாம்; கேவலம் விவகாரசொரூபமாய இதற்கே பிராதிபாசிகசத்வம் என்பதாக இன்றும்மற்றே எல்லாவுலகுக்குமே யவ்வாறும் எனல்: ஆன்றபதார்த்தம். அதிஷ்டான சிற்சத்தையானே சர்வவஸ்துசத்தாம் சுவாதந்திரியமாகவோ இலதாம் எனல்: ஆன்றவென்பது. கனப் பொருட்கட்கேபோலும் நனவிலும் எல்லாப் பொருட்கட்கும் பிரதிபாசத்தையொழித்து அயற்சத்தை யிலதாம், சம்வேதனமே சத்தையாம், சம்வேதனதசையிலேயேசத்தையாமென்பதுபொருள், அல்லது விளக்கத்தா லென்பதேனும், அறிவினாலென்பதேனும், அதிஷ்டான சைதன்யத்தைக் கூறும், கூறுவதாகவே, கற்பிதங்கட்கு அதிஷ்டானமே சத்தையென்பது பொருளாம், சம்வேதன சத்தையே, பூதபவ்யபவிஷ்

யத் பிரபஞ்சத்திருப்பதாய்ச் சம்வேதனத்தினும் இதரமென்ன இலங்காநிற்கும்; அறலிற் றிரைபோலும் விரையிற்றருப் போலுமாம். பிரகரணார்த்தத்தைப் புத்திசௌகர்யப்பொருட்டு ஈற்றிற் சுருக்கியுரைத்தல்: —என்று என்பது. திருஷ்டாவிற்கும் சப்தாதி திருசியங்கட்கும் காண்பான் காண்பொருள்வடிவ இலக்கண சம்பந்தமுண்டாயவழி உளவாய அநேகங்களின் மத்தியில், திருஷ்டாதிருசிய தரிசனங்களின் உள்ளே, புட்பங்களிற் சூத்திரம்போலும் தொடர்ந்து நின்ற திருஷ்டாவின் எவ்வபு வுளதோ = சாக்ஷியின் எச்சொரூப முளதோ, திருஷ்டா தரிசன திருசியாதி வர்ஜிதமாக எச்சொரூபமுளதோ, திருசியாதியிலதேனும் சுழுப்திசமாதிகளில் அதன் சாக்ஷிக்கிருப் புண்மையின்; திருஷ்டா தரிசன திருசியபல வர்ஜிதமாய அவ்விச் சோதித துவம்பதார்த்தரூபதற்பத லக்ஷியம் பரமேயாம். அல்லது திருஷ்டாவிற்கும் திருசியங்கட்கும் முன்மொழிந்த சம்பந்தமுளதாகியவழி பவித்தவற்றின்மத்தியில், முன்பின் விருத்திகளின் சந்தியில், ஜீவனது எச்சொரூபமுளதோ அதுவும் காண்போனுந் தன்மையானே தரிசனாதிகளானு வர்ஜிதமாம், அவ்விச்சோதிததுவம் பதார்த்தரூபதற்பதலக்ஷியம்பரமேயாம். சலமொன்றே தரங்காதி தாருவொன்றே சாலபஞ்சிகை =பதுமை, நிலமொன்றே கும்பமாதி நிகிலமும்மய லொரேசிவம். கும்பாதியிற்றொடர்ந்து நின்ற அதிஷ்டான சாரபூத மண்வடிவமொப்பக் காண்போனாதிதிரிபுடியிற் றொடர்ந்து நின்ற அதன் சாக்ஷிசின்மாத்திரத்தைத் திரிபுடித்தியாகவாயிலாகக் காட்டல். என்றவென்பது. அம்முன் காட்டிய எப்பரம் பிரஹ்மமுளதோ அது இச்சாரபூதலக்ஷிய பிரத்தியக்குவின் சொரூபமேயாம் என அகண்டவாக்கியார்த்தம் காட்டப் பெற்றதெனக் கண்டுகொள்க.

(ச.) தோன்றியது = வெளிப்பட்டவவ்விவகாரகதி,விளக்கத்தால் = பிரதிபானத்தாலேயே,உண்மையாம்,யாதொருகாரணத்தினால் பதார்த்தங்களெல்லாம்=சர்வபதார்த்தங்களும், அறிவினாலொழிந்து = அறிவுக்குவேறாய், உண்மையாகமாட்டா = சத்தையாகாதோ அறிவேபகவதியாமென்பதும் விடயமுண்மையாதற்குச் சரணமென்பதும் நியாயமாதலின் என்பது கருத்து, இப்போது இராமரைநோக்கி யிதமுபதேசித்தல்ஃ என்ற+இடை = திருட்டாதிருசிய சம்பந்தங்களின் மத்தியில், அறிவானுக்கு = ஆன்மாவிற்கு இயைந்தரூபம்; யாது அஃதெத்தன்மையது எனச் சங்கைவரில் நிச்சயித்துத் தெரிவித்தல்: ஊன்றியறிபொருளறிவானறிவினையற்றிடும் = திருஷ்டா முதலிய உபாதிவர்ச்சிதமாம், சர்வகதமானசைதந் நியமாத்திரமென்பதுபொருள்; இதுவேயுயர்ந்த வீடு = இவ்விசுத்தசைதந்நியமே பரம்பிரம மென்பது பொருள். (68)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அதற்குத் திரிபுடிசூனியத்தன்மை யெப்பேது பிரசித்தமெனிற்கூறல்:—ஓரிடமென.

ஓரிடம்விட்டோரிடத்தேயுள்ளமுறிலவற்றினடுவுண்மையாகிப்
பேரிலதாயுணர்விலதாய்ச்சடமிலதாயதுநீயாய்ப்பிரியேலென்றுங்
கூரியபுந்தியினாலேயூகித்துக்குடும்பியெனுங்குறிப்பைமாற்றித்
தூரியதாம்படிமனத்தின்றுவக்கறுத்தேயிருந்தபடிதுணிந்துநிற்பாய்.

(ப - ரை.) ஓரிடம் விட்டோரிடத்தே யுள்ளமுறில் = தேசத்தினின்றுந் தேசமயலையடைதரிற்சித்தம், அவற்றினடுவுண்மையாகி = அவற்றின் மத்தியிலிருப்பதாகி. பேரிலதாய் = பெயரற்றதாய், உணர்விலதாய் = சேதனமற்றதாய், சடமிலதாய் = ஜாட்டியமற்றதாய், யாதுளதோ, அது நீயாய் = அதுவே நின்துவடிவாய், பிரியேலென்

றும் = எப்போதும் தன்மயமாவாய்; கூரியபுந்தியினுலே = அதிகூக்கும மதியினுலே, யூகித்து = ஊகஞ்செய்து, கும்பியெனுங்குறிப்பைமாற்றி = பவபாவனையின் றும் முக்தனுய், தூரியதாம்படி = வெகுதூரத்திலோடிப்போமாறு, மனத்தின் றுவக்கறுத்தே = மனத்தைப்பரித்தியாகித்து அமனஸ்கனுகி, இருந்தபடி துணிந்துசிற்பாய் = எதுவாயுள்ளாய் அதுவாகவேயெப்போதுமிருந்து திரமாயிலங்குவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஓரிடம்விட் டென்பது முன்னர் வியாக்கியானிக்கப் பெற்றது. சித்தமானது விடயத்தினின் றும் வேறுவிடயத்தை யடைந்தவழி, பூர்வ உத்தரவிடய ஞானங்களின் அந்தராளத்தில், சித்தத்தை யுபாதியாகவுடைய ஜீவனது எவ்வபுவானது = சொரூபமானது, உளதோ சுழுப்திசொப்பனஜாகரித வர்ஜிதமான அதன் மயமாகவேத தான்ம நிஷ்டனுகவே பவிப்பாயாக வெப்போதும். அஜாட்யசம்விந் மனனமென்பதாய மூலத்திற்கு, ஜடபாவம் விவசாயஞானம் ஸ்மிருதியென்பவற்றினும் விலக்ஷணமானதெனப்பொருள் கொள்ளினும், அல்லது விடயம், விடயஞானம், பிரமாணம், ஞாதாவென்னும் மூன்றும் அற்றது எனப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும். இரண்டன்மத்தியில் ஒருவிடயமு மின்மையின் அஜாட்டியமாம், அதனுனே விடயகோசரஞானமும் இல்லை. அதனுனே விடயீகரிக்கும் வேலையுமில்லை யென்றுணர்க. நிருவிகற்பனுதி யென்பது துணிபு. ஜாக்கிரத் சொப்பன சுழுப்தியற்ற நினது எச்சாதன வடிவமுளதோ, சித்த விருத்திரகிதமாயும், சேதனதருமபூத அவஸ்தாத்திரய ரகிதமாயும், பிரஞ்ஞான கனமாயும், நிர்விகாரமாயும், எல்லாவஸ்துக்களையும் இலக்குவதாயும், உள்ள அதன்மயமாகவே = ததேகரசனுயே, சந்ததமும் சுகியாகவாழ்வாய். ஜடத்தன்மை யொன்றை யொழித்து. சிலையின் இருதயம் = கனம், சிதேககனம் யாதுளதோ; பாஷாணத்தின் அப்யந்தர சொரூபமானது ஜடத்தன்மை யொன்றை விடுத்து ஒருகாலிருக்குமாயின் எவ்விதமாயிருக்குமோ, இயற்கையாகவே மனோரகிதமாய அவ்விதமாகவே அதன் நிஷ்டாபரனுகவேயாதி; அதற்கொப்பான சொரூபநிஷ்ட னெப்போதும் ஆகிவாழ்வாய். அம்மயமாக இருக்கும் நீ சமாதிஸ்தனுக இருந்தாலும் விவகாரபரனுக இருந்தாலும் சுகியேயாவா யென்பது திண்ணம். மூலத்தில் சிலையின்பாகிய சொரூபம் பதார்த்தாந்தர சங்கியாதலின் அசங்காத்ம சொரூபத்திற்குத் திருஷ்டாந்தம் ஆகாதெனக்கருதியே சிலையின் இருதயம் எனப்பெற்றது என்றறிக. எக்காரணத்தால் அவிவேகத்தாற் சமுசாரமாயதோ அக்காரணத்தால் விவேகத்தின் பொருட்டே முயற்சிசெய்ய வேண்டுமெனல்: கூரிய என்பது. சித்தத்தை யதிதூரத்திற் பரித்தியாகித்து எஃது ஆயிருக்கின்றுய் அஃது ஆகவே அதிதிடம் பெறுவாய்; சமுசாரபாவனையி னின் றும் முக்தனுகிச், சுருதியநுகூலமாயும் அத்தியந்தம் திடமாயுமுள்ள யுக்தியோடு கூடினவனுகி, மனனத்தியான பரனுகிச் சுகியாக வாழ்தி.

(ச.) ஓரிடம் விட்டோரிடத்தே யுள்ளமுறில் = சித்தம் விடயத்தினின் றும் விடயாந்தரத்தை யடையின், அவற்றினடு = அந்தராளாவஸ்தையில், உண்மையாகும் = உள்ளதான்; சித்தத்தின் சொரூபமியாது அஃதெத் தன்மையதெனில், மனனமென்னும் பேர் = மனோதன்மமும், உணர்வு = சேதனதன்மமும், சடம் = விடயதன்மமும், ஆகிய மூன் றும். இலதாம் = இன்மையதாம், சின்மாத்திர மென்பதுபொருள். அது நீயாய்ப் பிரியேலென் றும் = எப்போதுமதுவே ஆன்மாவின் சொரூபமெனப் பாவிப்பாய், அவஸ்தாத்திரியோபாதிரகிதமான நினதுசர்வா வஸ்தைகளினும் அநுகதமும் திருஷ்ட்ருத்வோபாதிரகிதமும் திருசியவிலக்ஷணமும் ஆனசொரூபம்யாது, அதுவே என்றுந்தற்

சொரூபமெனப் பாவிப்பாய், சிலையினிருதயம்போலச் சங்கற்பவிகற்ப சூனியமும், ஜாட்டியவர்ச்சிதமும் ஆனரூபமே என்றுந் தற்சொரூபமாகப் பாவிப்பாய், குடும்பியென்னுங் குறிப்பைமாற்றி = திருசியப் பிரபஞ்ச வாசனையினின்றும் முக்தனாய், கூரியயுந்தியினாலே யூகித்து = பரமயோகத்தோடு கூடினவனாய், ஆரியதாம் படிமனத்தின்று வக்கறுத்து = சங்கற்பாதியை யத்தியந்தம் விட்டு, இருந்தபடி = எத்தன்மையான ரூபனாயோ அத்தன்மையான ரூபமேயோ மென்பதுபொருள். ஆதலின் துணிந்து நிற்பாய் = விக்ஷிப்த சித்தத்தை விட்டிருப்பாய். (69)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) வாதனையே பந்தமாதலின் அதனைப்பெரிதும் முயன்று க்ஷயம் செய்து மனதையடக்கெனல்:—பிறப்பென.

பிறப்பிறப்பாம்பூட்டைதனைப்பிணித்துழற்றும்வாதனையாம்பெரியபாச
மறப்பெரியமுயற்சியினாலறுத்திடுவாய்பரமமாமறிவின்முன்னே
புறப்படும்பொய்யாமுள்ளம்புவனவிகற்பங்களெனும்பொய்யைக்காட்டுஞ்
சிறப்புளவிண்ணிலதாயுமிலதானநீலநிறஞ்செறிவதேபோல்.

(ப - ரை.) பிறப்பிறப்பாம் பூட்டைதனை = சமுசாரமாகிய ஏற்றத்தை, பிணித்து உழற்றும் = பந்தித்து மேலுங்கீழும் அலைவிக்கும், வாதனையாம் பெரியபாசம் = வாசனையாகிய பெரியவடத்தை, அறப்பெரிய முயற்சியினால் = அத்தியந்தம் பெரியபிரயத்நத்தினால், அறுத்திடுவாய் = சேதிப்பாய், பரமமாம் அறிவின்முன்னே புறப்படும் பொய்யாம் உள்ளம் = பரமாத்ம தத்துவத்தினின்றும் பூர்வம்பொய்யாகிய மனமானதுண்டாம், புவனவிகற்பங்களென்னும் பொய்யைக்காட்டும் = அதனது விகற்பஜாலங்களால் விஸ்தார இச்சகவிகற்பத்தை மித்தையாகவே தோற்றுவிக்கும், சிறப்புளவிண்ணிலதாயும் = அவகாசவிசேட வியோமம் ஆகிருதியற்றதாயும், இலதான நீலநிறஞ் செறிவதேபோல் = சூனியமான நீலவர்ண அத்தியாசத்திற்கதிஷ்டானமாவதேபோலும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சமுசார உக்கிர ஆரகட்டயந்திர இரஜ்ஜு வாசனையைக் கெடுத்தியென்பதாம்; பெருமுயற்சியானே வாசனைப்பாசமறின் சமுசாரயந்திரம் சிறிதுமசையாது கெடும். அரைக்கும் யந்திரக்கீழ்ச் சிலையிடைச்சங்கில், திரியக்குக் காஷ்டப்பிராந்தத்தில் ஆரோபிதமாம், இதனானே மேற்பேஷண பாஷாணத்தை வகிக்கும் சீலமுடைய தாமக்கயிறு; அவ்வாறே ! பிருதிவி கீழ்யந்திரசிலைபோலும், மேருவதன் சங்குபோலும், ஜோதிச்சக்கிரம் மேற்சிலையந்திரம் போலும், வாசனையிற் கட்டுண்ட வுலகங்காணப் பெறுகின்றதென்பது கருத்தாம். விஸ்தாரமாக விளம்பியபிரகரண அருத்தத்தைச் சங்கிரகித்துக்காட்டி யுபசங்கரித்தல்:—பரமமென்பது. எங்ஙனம் சூனியமாகிய ஆகாயத்தால், அசத்தாயினும் நீலத்தகைமை சர்வஜன அநுபவத்தால் உல்லாசிதமாய், கீழ்முகமாகக் கவிழ்த்தப்பெற்ற, வர்ணமிகுந்த இந்திரநீலமணிமய மகாகடாகம்போலும் நீலமாக ஆகாயம் காணப்பெறுகின்றதி என உவமையுற் பிரேக்ஷயாதி யோக்கியமாகமிக அழகாய்க் கூறும் வாக்குவிவகாரம் உடையதானவகையாய் வித்தரிக்கப் பெற்றுளதாமோ; அங்ஙனம், பரமாத்மதத்து வத்தினின்றும் முன்னர் மனமானது நன்குண்டாயது, அம்மனந்தானும் இவ்விஸ்தாரமாய வுலகமானது தனது விகற்பஜாலங்களால் காட்டப்பெறுமென்பதாம். பரமான்மாவினின்று முண்டாய அற்பமான அநிர்வசநியமனத்தால் அநிர்வசநிய மானஜகத்துக் கற்பிக்கப்பட்டுள தென்பதாம்.

(ச.) பூட்டைதனை = ஏற்றமரத்தை, உருளையை யென்பதே சிறப்புபாசம் = கயிற்

Tகரீ பஜலங் ஸஹவிசேஷம். * யந்த்ர விசேஷம்.
0 வரிக்கப்பட்டவை

றை, அறுத்திடுவாய், இராகவா நீ சேதிப்பாய், உற்பத்திப் பிரகரணத்திற் கூறியபொருளைச் சுருக்கிச்சொல்லுதல்:—பரமமாமறிவின் = பரமான்ம தத்துவத்தினின்றும், உள்ளம் = மனதே, முன்னே புறப்படும் = முன்புதித்தது, பொய்யாம், அம்மனம் உண்மையாகக் கற்பிதமேயாயினும், புவனவிகற்பங்க ளெனும் பொய்யைக் காட்டும் = சூனியமான அவாந்தர பேதமாகிய ஜகத்தைச் சிருட்டித்தது, விண்ணிலதாயும் = ஆகாயஞ் சூனியமாகினும், வியாபகமாய் இலதான = சூனியமான, சிறப்புள நீலநிறம் = காந்தி மிகுந்த நீலத்தன்மை, செறிவதேபோல்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அதனானே நிமித்தம் நீங்கியவழி நைமித்திகம் நீங்கிப்போமாதலின், நிர்மலாத்மமாத்திர பரிசேட சித்தியெனல்:—சோகமென.

சோகமுறுசங்கற்பநாசத்தான்மனமாளிற்றொன்றுமெதாட்ட
மோகமெனுமூடுபனிவிட்டகலுஞ்சாற்காலமுதிரவந்தான்
மாகம்விளங்குவதென்னநல்லறிவுமாத்திரமாய்மாயாதாகி
யேகமாய்வடிவின்றிப்பிறப்பிறப்பிலாப்பிரமமிலங்குநொய்தாய்.

(ப - ரை.) சோகமுறு சங்கற்பநாசத்தால் = துயரைத்தரும் சங்கற்ப சங்க்ஷயவயத்தால், மனமாளில் = சித்தம் கழியில், தொன்றுதொட்ட = வெகுகாலமாகப் பீடித்திருக்கும், மோகமெனும் மூடுபனி = சமுசாரமோக மூடுபனியானது, விட்டகலும் = விட்டுநீங்கும், சரற்காலம் முதிரவந்தால் = சரத்ருதுவானது வளர்ந்து வந்தால், மாகம் விளங்குவதென்ன = ஆகாயம் சொச்சமாக விளங்குவதேபோல, நல்லறிவுமாத்திரமாய் = கேவலஞ் சின்மாத்திரமாய், மாயாதாகி = அநந்தமாய், ஏகமாய் = ஒன்றாய், வடிவின்றி = நிராகாரமாய், பிறப்பு இறப்பு இலா = அஜமாய் அமரமாய், பிரமம் = சிவசொரூபமாகியதானே, இலங்கும் நொய்தாய் = அதிசூக்குமமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சங்கற்பமுற்றினும் அற்றொழியும் வாயிலாக மனமானது அழிவுறவே, சமுசாரமோக மிகிகை = பனி, மிகிகை = தூமாகாரமேகம், கழிந்துபோம் போகவே சரற்காலமானது நன்றாகவந்துவிடின், ஆகாயம் தெளிவாக விளங்குவதென்ன, அதி தெளிவாகப் பிரத்தியக் கான்ம வடிவமாய் இருதயத்திற்றானே சின்மாத்திர ஏக அஜராமரண அஜ ஆநாதியநந்த சதாநந்தப் பிரஹ்மமிலங்கும்.

(சு) சங்கற்பநாசத்தால் = சங்கற்பங்களின் அழிவு பாட்டால், சமுசாரமாகியமோகமெனு மூடுபனிவிட்டகலும், அன்றியும் சரற்காலம்வரின் வான்போல் சின்மாத்திரமான ஆன்மசொருபஞ் சொச்சமாய்ப் பிரகாசிக்கும் என்பது பொருள்

உற்பத்திப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிளக்கம் ௩௭௯ (?)

திதிப்பிரகரணம்

சுக்கிரன் கதை.

இங்கெதுதனது மகிமையாலுலக வெழில்வடி வனைத்தையுந் தாங்கிப்
பங்குறுபலவென் னுயிர்மதியதனுற் படர்மயலா லவற்றூடும்
பொங்குறு சுருதிவிதிதமாயபயபூரணனந்தமெய்யறிவாய்த்
தங்குயர்தனது வடிவதாம்வீரத் தந்தியினிணைமலர் பணிவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) உற்பத்திப் பிரகரணத்தில் "எதினின் றிவையெலா மெழுகின்றனவோ" என்றற்றொடக்கத் தனைவாய எல்லாச் சிருஷ்டிப்பிரதிபாதக வாக்கியங்கட்கும், அத்வயப் பிரஹ்மத்திற், சகத்தத்தியாரோபப்பிரதரிசன வாயிலாகத் தடஸ்த லக்ஷணத்தன்மையானே தாற்பரிய விசிராந்திப் பிரதரிசனமுகமாக, ஜகத்ஜீவாதி பேதத்தை விலக்கிப்பிரத்தியக்குப் பிரஹ்ம ஏகரசமுண்மை விசேடமாய் விளம்பப்பெற்றது. இப்போது, "உண்டாயின வெதனால் வாழ்வுறுமே" "வானும் மண்ணும் வற்புறமெதனால்" "இவ்வக்கரத்தி னாணையிதானே, செவ்வர்க்கன் மதிசெறிதர நிகழும்" "இவ்வின்பம் பரமில்லையேயாயின், கவ்வெவனின் பினைக்கதுவுவனலது, எவ்வெவன் வாழுவ னிவனேதானே, இவ்வெலாருக்கு மின்பினையியற்றுவன்" "இவனுக் கஞ்சியே யியங்கிடுங்காற்றே" "ஒருவனே சருவவுலகையுந் தாங்குவன்" "எவ்வொருவன்றான் *ஜாலவாணியக்கும் பவ்வியப்படுத்தும் பரமசக்திகளால்" "அநுஞாதாவேயாமயமாத்மா. மனுமுயிரெவைக்கு மகிழ்தனையீயும்." என்பதாதி நிகழ்காலத்திய நிகிலவுலகத்திதி நிர்வாகத்தன்மையை நிகழ்த்தாநின்ற நீண்மறைகட்கும், "சத்தேசௌமிய சகத்தின்முன்னிருந்தது" 'ஆன்மாவொன்றே வகிலமுன்னிருந்தது" என்பதாதிப் பிரளயகாலிக ஜகத்சத்தா நிர்வாககத்வப் பிரதிபாதக சுருதிகட்கும், புருடமதி வைசித்திரியத்தாலுண்டான நானாதாற்பரிய உற்பிரேக்ஷணத் தோடுற்றபிராந்தி வைசித்திரியநீக்கத்தால், சச்சிதாநந்த ஏகரசப் பிரஹ்மத்தில், சற்சித்ரூபத் தன்மையின் உபபாதனத்தால், தடஸ்த லக்ஷணதாற் பரியபரியவசானப்பிரதரிசனவாயிலாகவும், விஸ்தாரமாக விளம்பப்பெற்ற பிரஹ்மாத்மைக்கியஞானம் திடப்படும் பொருட்டுத் திதிப்பிரகரணத்தைத் தொடங்கும் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் ஏது °சங்கதியைக் காண்பித்து உற்பத்திப் பிரகரணனந்தரம் திதிப்பிரகரணத்தைக் கேளெனப் பதிஞ்ஞைசெய்து பின்கூறல்:—எழுதுவோனென்பது.

(ச.) முற்பிரகரணத்திற் சகம்மனோ விலாசத்தினா லுற்பன்னமாயிற்று, அதுவும் யோகத்தான் மனோவிலாச நசிக்கின் நசிக்குமெனப் பட்டது. இப்பிரகரணத்தில் மனத்தினின்றும் உற்பன்னமான ஜகம்மனதின் கண்ணே இருக்கின்றதென்றும், மனதுந் தனக்குக் காரணமான ஆன்மாவின்கண் ணிருக்கின்றதென்றுஞ் சொல்லப் படுகின்றது; இதிற்சுக்கிரன், தாமாதி, வீமாதி, தாசூரன், உபதேசமும் என்னும் ஐந்துகதைகள் உள, அவற்றில் இப்போது மனோமயமான திருசியம்மனதோடு ஆன்மாவின்கண் ணிருத்தலின், ஆதாரமாக ஆன்மாவைத் தெரிவித்தற்கு ஆதேயமான திருசியத்தைக் கூறல்:—எழுதுவோன் என்பது.

எழுதுவோனு மெழுதிடமு மெதிர்காண் பொருளுமிலதாகி
வழுவிலாத விண்ணிடையே வந்துதோன்று மோவியந்தான்
பழுநின்மேவுந் தனைத்தானே பாராநிற்கும் பலபொறியு
நழுவுதுயிலி னலன்றிநனவான் மேவுங்கன வொக்கும். (1)

(ப-ரை.) எழுதுவோனும் எழுதிடமும் எதிர்காண் பொருளும் இலதாகி=கருத்தாவின்றியும், ரங்கமின்றியும், திருஷ்டாவின்றியும், வழுவிலாத விண்ணிடையே = தெளிவாக இருக்கும் ககனத்தில், வந்துதோன்றும் ஓவியந்தான் = உதித்தெழுந்திலங்கும் சித்திரம், பழுதின்மேவுந் தனைத்தானே பாராநிற்கும் = குற்றமற்றிருக்கும் தன்னைத்தானே யநுபவிக்கும், பலபொறியும் நழுவும்=சர்வேந்திரியங்களும் உபரமமான, துயிலி

° சம்பந்தம்.

னுலன்றி = நித்திரையினுலன்றி, நனவான்மேவும் = ஜாக்கிரத்தான்மேவும் கனவொக்கும் = சொப்பன தரிசனமாம். (1)

(ஸ்ரீ - வீர.) அகர்த்ருகம் = ஹேது கரணுேப கரணசம்பன்ன எழுதுவோன் இல்லாதது, அரங்கம் = உபாதானரஞ்சக திரவியுமற்றது, விண்ணிடையே என்றதால் ஆதாரச்சுவர் முதலன வில்லாமையும் சித்திரத்திற்குக் காண்பிக்கப் பெற்றதாம் திருஷ்டாவிற்கும் திருசியத் துள்ளடங்குந் தன்மையுண்மையின் காண்போன் இல்லதாமெனப் பட்டது, மோகநித்திரையில் பிரமாதாவிற்குக் குன்றுதல் இருப்பினும் சாக்ஷிக்குக் குன்றுதலின்மையின் துயிலினுலன்றி யெனப்பட்டது. அகர்த்ருகமாயும் அரங்கமாயும் அத்ருஷ்ட்ருகமாயும் ககனத்தில் சித்திரம் இனிதெழுந்தது சுவாநுபவமும் நித்திரையில்லாதும் கனுக்காண்பதுமாம், துயிற்கனு வென்பதின்றி நனுக்கனுக் காணும், அசன்மயமேயாயினும் மயன்மாத்திரமாகத் தோற்றும், வரும்புர நிர்மாணமே போலும், குரங்குகுன்றி மணிக்கொத்திற் குளிர்காயலே போலும். கந்தர்வபுரந் தோற்றலேபோலும், கானனீர் தோற்றலே போலும், கற்பனைப் புரம்போலும், கனுமலைபோலும், கதைப்பொருள் காணல்போலும் என அறிந்துகொள்க.

(ச.) ஸ்ரீ வசிட்டர். சித்திரமென்பது ஒருகருத்தனுல் ஒருபித்தி முதலிய மூர்த்த வஸ்துவிற் சிலவன்னத் திரவியங்களால் எழுதப் படுவதன்றே, ஓவியர்தான் = இச்சகத்துருபமான சித்திரமானது, ஆன்மா நிஷ்கிரியத்தால் அகர்த்தாவாதலின், எழுதுவோனும் = கர்த்தாவும்; ஆன்மா நிரவயவத்தால் அமூர்த்தமாதலின். எழுதிடமும் = மூர்த்தவஸ்துவும், ஆன்மா அத்துவிதீயனுதலால் வன்னத்திர வியாந்தர மின்மையின், எதிர்காண்பொருளும் = வன்னத் திரவியங்களும், இலதாகி மூர்த்தமான ஓரதிகரண மின்மையால், வழுவிலாத விண்ணிடையே = சிதாகாயத்தில், வந்துதோன்றும் உதித்தொளிரும். அன்றியும், சித்திரம் தனக்குவேருன திருஷ்டா உண்டெனிலன்றே அநுபவிக்கப் படுகின்றது, இஃதங்ஙனமன்று, திருஷ்டா திருசியங்களுக்குப் பேதமின்மையின், பழுதின்மேவுந் தனைத்தானே பாராநிற்கும் = திருஷ்டாவின்றிச் சுவாநுபவமாம், அன்றியும் நித்திரையானுலன்றே சொப்பன தரிசனமாம், இஃதங்ஙனமன்று, நனவான் மேவும் = சாக்கிரத்தின் கண்ணே தோற்றுதலின், துயிலினுலன்றிக் கனவொக்கும் = அநித்திரையுடைய சொப்பன தரிசனமாம், பலபொறியும் நழுவும் என்பதுதுயில் விசேடணமாம். (1)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பரிபூரண பரமான்மாவில், உலகமெலாம் வெறுந்தோற்று மாத்திரமாய்க் காரணகாரிய பாவமில்லாமலே தோற்று மெனல்:—கரி யென்பது.

> கரியாய்ச் சமமாய் நொய்தாகிக் கலந்தவிகற்பந் தீரறிவிற்
> பரியாநின்ற வுலகமெலாம் பற்றிபாய்தல் கண்ணாடியிற்
> றெரியாநின்ற பொருள்போலாஞ் செறிகாரண காரியமின்றிப்
> புரியாநின்ற வுலகெல்லாம் பொலிந்து பிரமத்திடை யிருக்கும். (2)

(ப - ரை.) கரியாய் = சாக்ஷிபூதமாய். சமமாய் = எங்கும் ஒருபடித்தா யிருப்பதாய், நொய்தாகி = அதிசூக்கும அதிதெளிவாய், கலந்த விகற்பந்தீர் = நிர்விகற்பமாய், ஒளிரும், அறிவில் = சிதாத்மாவில், பரியாநின்ற வுலகமெலாம் = பயனின்றித்தோற்றுநின்ற ஜகங்களெல்லாம், பற்றிபாய்தல் = வாதனைப்படி மனத்திற்புலப்படல், கண்ணடியில் தெரியாநின்ற பொருள்போலாம் = முகுரத்திற் றேற்றும் பிரதிபிம்பப் பொருள்

போலவாம், செறிகாரண காரியமின்றி = பொருந்தாநின்ற காரணகாரியத் தன்மையை யடையாமலே, புரியாநின்ற வுலகமெலாம் = புலப்படாநின்ற ஜகங்களெல்லாம், பிரமத்திடை = தன்மயசிவத்தில்; பொலிந்து இருக்கும் = பிரதிபை மாத்திரரூபமாய் விளங்கிக்கொண் டிருக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீட.) சர்வவிருத்திகட்குஞ் சான்றாய், அபரிணாமியாதலின் எல்லா விருத்திகளிலும் ஒரேபடித்தாய் அதனானே அதிசூக்குமமாய், அதனானே அதிசொச்சமாய், அதனானே விகற்பமற்றதாய், இருக்கும், தன்மய சின்மயத்தில் இருப்பதுபோலப் பொலியும் உலகமெல்லாம், தர்ப்பணத்திற் றோற்றும் வத்துக்களைப் போலவாம்; காரணகாரிய பாவத்தைக் கதுவாமலே இப்பிரதீதிக ளெல்லாம் பிரஹ்மத்திருக்கும். இத்தன்மையை இராகவ! நன்குசவில்வேம் கேட்டி! ஆகாயத்தினும் அதிசூக்குமமாய பரம்பொருளாம் பரமாத்மா, வாக்குமனமெதற்குமே யெட்டாதிருத்தலின் எக்காரியத்திற்குத்தான் எங்ஙனங்காரணத் தகைமையைமருவும், ககனங்கத்தினும் அதிசொச்சமாய் மகாசூனியமாய்ச் சத்தாசாமானியமா யிருக்கும் அந்தப் பரபதத்தில், சகன்மேரு சமுத்திரககனாதிகள் எங்ஙனமிருத்தல் கூடும்? ஆகாரத்தோடுற்ற ஆலம்விரையாதிகளில் அங்குராதிகள் இருக்கின்றனவெனின் ஊகத்தோடு கூடியதாம், நிராகாரத்தில் மகாகாரவுலகங்கள் இருக்குமெனல் ஊகமற்ற சொல்லாம். எங்ஙனமெனின்? உற்பத்தியின் முன்னர்க்காரணத்தில் காரியமுளதா மென்பவன் கேட்கத்தக் கவனுவன், அதன் சத்தைசாமானியமாக விருக்கிறதா? அல்லது, பீஜாதிசத்தை யானேயா? அல்லது அங்குராதிச்த்தை யானேயா? ஆதியதேல், அவ்வங்குராதி எதனோடு அசம்பந்த முடையதாம், சாமான்ய சத்தைக்குச் சர்வவஸ்து சாதாரண்யத்தன்மையானே உண்டாகாநின்ற அங்குராதிகட்கு எல்லாவிடங்களிலுமே சம்பந்த வழக்காம். ஆகுக இட்டந்தான் எனின்? இவ்வங்குராதி க்ஷேத்திரத்தில் அங்குரித்த பீஜத்தில் வாஸ்தவமாகக் கண்கண்டதேயாம்; குசூலத்திலிருக்கும் பீஜத்திலாதல், சிலாசகலத்தி லிருக்கும் பீஜத்திலாதல். பிராந்திதிருஷ்டம் அவாஸ்தவம் என்னுமிது யாங்ஙனங்கூடும்? இரண்டாவதிலும், பீஜத்திற்குற்ற அங்குரசம்பந்தத்திற்கும், கடபடாதி சம்பந்தத்திற்கும் சொரூபமாக விசேடமொன்றும் விளம்பாமையின், என்னவஸ்து எப்பீஜத்தால் உண்டாகும் எனச் சம்பந்தமே யிராமையின், நென்முதலிய பீஜத்திற் சர்வஜகத் திருப்புவழக்காம்; இஷ்டமேலாயினோ, அங்குரித்த பீஜத்தில் அங்குராதியே வாஸ்தவம், கடபடாதியன்றும் என்னுமிது யாங்ஙனமேலும்? என்பதாம். மூன்றாவதிலும், அங்குரசொரூப சத்தையோர்ம் பீஜசம்பந்தத்திற்கும் கடாதி சம்பந்தத்திற்கும் விசேடம் நிரூபிக்கமுடியாமையின் அசம்பந்த எவ்வத்து, எல்லாவிடங்களிலுமே அங்குரசற்பாவப் பிரசங்கமாம்; இட்டாபத்தியேலாயின், பீஜாதிகளிலேயே அங்குராதி வாஸ்தவம் மற்றிடத்தில்லை என்னுமிதுயாங்ஙனமேலும்? மேலும இச்சாங்கியாதியானே கற்பிக்கப்பெற்ற காரணத்திற் சகற்சற்பாவமாமது லௌகிகப் பிரமாண பலத்தாலா? அல்லது "சத்தேசௌமிய சகத்தின் முன்னிருந்தது" என்பதாதி சுருதிபலத்தினலா? ஆதியதாகாதாம், எப்புத்தியாதி சர்வேந்திரிய சக்திதிருசியம் கடபடாதியோ அதனதிகரண தேசத்தினும் தேசாந்தரத்திலும், அதனதிகரண காலத்தினும் காலாந்தரத்திலும், நேரேதானே காண்போனிடத்திலேனும், வேறு காண்போனும் நரனிடத்திலேனும், திருஷ்டா இருந்தபோதிலும் இல்லாதபோதிலும், அவ்வவ்வகைக் காட்சிகருதலாதி புத்திவிருத்தி வடிவபோதத்தில்இல்லாததே யிலங்காததே, அத்திருசிய அதரிசனாதியோக்கிய அநுபலப்திவசத்தால் அசத்தேயாமெனச் சர்வலௌகிகப் பிராமாணிகர்களானே கூறப்பெறும், ஆகலின் சர்வலௌகிக அநுபலம்ப விருத்தம்,

பிரளயத்திற் சகத்சற்பாவ கற்பனமாம் இரண்டாவதும் பொருந்தாதாம், சத்தேசௌமிய சகத்தின் முன்னிருந்தது” என்பதாதி சுருதிகளில், காரணகாரியங்களின் இருசத்தையிலங்கக் காணேம், ஒன்றே அத்விதீயம் என்னும் வாக்கிய சேடவிரோத மாதலின். ஆண்டிஃதாராய்ம்.—காரியமேசத்து, அக்காரிய சத்வமே காரணத்தன்மையை யடைவுற்றுக் காரணத்தி லாரோபிதமென மறையறைகின்றதா ? அல்லது காரணமே சத்து, அச்சத்வமே காரியத்தில் ஆரோபிதமாம் எனச்சுருதி கூறுகின்றதா ? அல்லது சத்தே சத்து, அச்சத்தையே காரிய காரணங்களில் ஆரோபிதமெனவா ? அவற்றுள் அச்சாங்கியனுடைய போதமாகியவது ஆதியபக்ஷ அனுசாரியெனின்? அவ்விமூடபோதம்மயலேயாம், “ திகழுறுவாக் காலாக்கு நாமமாத்திரம்விகாரம் ” என்பதாதி காரியப்பொய்ம்மையயற்சுருதி யநுகுணத்தன்மை யின்மையானும், காரணப்பொய்ம்மைச் சம்பாதகத் தன்மையானே தற்சித்தாந்த பாதகத்தன்மையானும் என்றறிக. காரணங்களாய இனங்களுக்கே பொய்ம்மையாயின் அம்மகதாதி காரியம் எக்காரணங்களானே எழுந்துவருங்கொல் ! காரணமிலதாகவே காரியத்தை யுண்டாக்கவே யொல்லாமையின். இதனுனே யிரண்டாவது மியையாதாம், காரியமிலதாகியவழி, அவ்வக்காரணத் தன்மைக்கும், அதனுற்பொருந்துந் தன்மை யுண்மையானே, நிரூபிக்க முடியாமையின். இவ்வாறாகவே, பரிசேஷத்தால் மூன்றாவது கற்பமே சுருதிகருதியதும், கருத்துப்பொருத்தமும், ஆமெனக்கவர்தல் இனிமையாம். ஆகலின் காரியகாரணபேத சத்தியத்தன்மைக்குச் சுருதிய சம்மதத்தன்மை யுண்மையின் துர்ப்புத்தியையுடைய சாங்கியாதிகளானே சங்கற்பிக்கப்பெற்ற காரணகாரிய பாவத்தை = உபாதான உபாதேய பாவத்தை, தமது சககாரிரூப காரணாதிகளோடும் நிமித்தப் பிரயோஜனாதி பேதங்களோடும் வெகுதூரத்திற் பொய்யெனவிலக்கி, ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமாய்ச் சன்மாத்திரமாய வஸ்துயாது அவசிட்டமாமோ அதுவேதான் குண்டலம் போலும் ஜகத்தென நிற்கும், அயலொன்றின்றாமெனவறிக,

(ச.) கரியாய் = திருக்குரூபமாதலிற் சாக்ஷியாய், பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்ப்பவன் சாக்ஷியெனப்படுவன், சமமாய் = பரிபூரணமாய், நொய்தாகி = சொச்சமாய், கலந்த விகற்பந்தீர் = பேத சூனியமான, அறிவில் = சிதான்மாவில், பரியாநின்ற = தங்கிய, உலகமெல்லாம = ஜகங்களனைத்தும், கண்ணடியிற் றெரியாநின்ற பொருள்போல், பற்றிபாய்தலாம் = பிரயோஜன மின்றியே பிரதிவிம்பிப் பனவாம், ஜகங்கள் ஜடமாதலினும் ஆன்மா அசங்கோதா சீனனாதலினும், இச்சை இன்றியே யெனினுமொவ்வும். புரியாநின்ற = தோற்றமாத்திர ரூபமான, உலகெல்லாம் = விசுவமனைத்தும், செறிகாரணகாரியமின்றி = காரியகாரண பாவமின்றியே, பிரமத்திடை, பிரதிபைமாத்திர ரூபமாய்ப் பொலிந்திருக்கும். இஃதிரகசிய மென்பது கருத்து.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) யாவுமே பிரஹ்ம சொரூபமா யிருத்தலின் தன்மயமேயாவுமென அச்சின்மயத்தைப் பாவிக்க வேண்டுமென வுபதேசித்தல்:—சொன்ன வென்பது.

சொன்னவுலகங்களுக்குருவந்தோன்றுநின்றமாத்திரமாம்
பின்னமின்றியாவையுமாய்ப்போவறிவாய்ப்பெருவிண்ணாய்
மன்னுபிரமமொன்றென்றேவருந்திமுயன்றுபாவிப்பா
யன்னநிலையேகைவந்தாலலவற்றுள்ளமறிவுருவாம்.

(ப - ரை.) சொன்னவுலகங்களுக்கு = பிரஹ்மத்திடை யிருக்குமெனச் சொல்லிய ஜகங்களுக்கு, உருவம் = வடிவம், தோன்றுநின்ற மாத்திரமாம் = பிரதீதிமாத்திரமே

யாம் அதிஷ்டானத்தினும் வேறுசத்தை யின்மையின், பின்னமின்றி = அகண்டிதமாய், யாவையுமாய் = சர்வான்மகமாய், பேராவறிவாய் = சதோதித சிற்சொரூபமாய், பெருவிண்ணாய் = பெரிதிற்கும் பெரிதான அம்பரமாய், மன்னுபிரமம் = இராநின்ற பிரஹ்மசொரூபம், ஒன்றென்றே = ஏகமென்பதாகவே, வருந்திமுயன்று = மிகக்கஷ்டப்பட்டு யத்தனித்து, பாவிப்பாய் = தன்மய சிந்தனஞ்செய்வாய், அன்னநிலையே கைவந்தால் = அத்தகைய ஸ்திதியானது சாக்ஷாத்கரிக்கவரின், அலைவற்றுள்ளம் அறிவுருவாம் = சித்தம் சாஞ்சல்யத்தை விட்டுச் சாந்தியாகிச் சின்மாத்திரமேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆரோபிதமாய்த் தோற்றுநின்ற சர்வதிருசியங்கட்கும் அதிஷ்டான இருப்பினும் வேறு இருப்பின்மையின் முக்காலத்திய அத்தியந்தாபாவப் பிரதியோகித் தன்மையுண்மையின், சர்வான்மக அகண்டித சிதாகாச ஏகப்பிரஹ்மமே தன்வடிவமாயுளதென வருத்தப்பட்டேனும் முயற்சிசெய்து பாவிக்கின் உள்ளம் ஓடாது உபரமமுற்றுப் பிரஹ்மானந்தம் பெறுமென்பதாம். "பிரஹ்மமேயாய இவ்வமுதம்முன்னும்" என்பதாதி சுருதிகட்கும் பாஷ்யிற் சாமானாதி கரண்யமாதலின் ஈண்டே தாற்பரியம் ஆம். எக்காலிச் சகத்திற்கு அத்தியந்த அபாவமே யுளதாமோ அக்காற்பிரஹ்மமே இவ்வியாவுமாம், அயலொன்றிராதாம். இவ்வாறாகவே மறையால் வந்தவாதையினும் முன்னர்ஜகத் சம்பந்த கடபடாதி உலக்கையடி முதலியவற்றானே. யுண்டாம் பிரத்வம் சங்களானும், வஸ்து அந்தரவடிவமாக உண்டாம் அன்யோன்ய அபாவங்களானும் எவ்வுபசாந்தி யுளதாமோ, இது இப்போது இல்லை இது இதுவாகாது என்பதாகக் கவரப்பெற்ற அபாவரூப உபசமம் பஜிக்கின்றதென்பதுயாதோ அது சாந்தியேயாய வுபசமமாகாதாம், மற்றோ, மறைவினானே அதற்குச் சக்ஷுராதி திருசியத்தன்மையின் உபரமமேயாம்; சித்தத்தின் கண்ணே வாசனை வடிவமாய்ச் சாந்தியடையவே யில்லையாதலின். இந்நியாயம், முன்னின்மை முற்றுமின்மை கட்கும் முன்னுறுக; தற்சத்தையாலாதல், பிரஹ்மசத்தையாலாதல் இராநின்ற கடாதிகட்குப் பாதமில்லாமல் எவ்விடத்துமே அசத்வங் கூடாமையின் மட்பிண்ட பூதலாதிகளில் அதரிசனத்திற்கு மறைவினாலும் பொருத்தமிருத்தலின் என்றுணர்க திருசியம், பாவகாமகரும வாசனாதி விரைகளோடு உபசாமியமடையுமாயின் அப்போது இத்திருசியத்திற் கத்தியந்த அபாவமென்னும் ஆத்தியந்திக உச்சேதமே பவிக்கும், சித்தமிருக்குமாயின் காமாதிபாவங்கள் கடத்தமுடியாமையின் சாந்தியடைவதே யில்லையாம், ஆகலின் திருசியத்தகைமை ஞானமில்லாமல் சாமியமாவது யாண்டையதென்க; அதனுபசமம் துர்லபமேயாம். இதனானே சமூலமனோ நாசாந்த சிரௌதபாதத்தினும் அயலாகச் சருவதிருசிய அகர்த்த சம்க்ஷயரூப மோக்ஷத்தில் ஒருபாயம் இலதேயாம். ஆகலின் வருந்திமுயன்று தன்மயம் பாவிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தப்பெற்றதாம்.

(ச.) பின்னமின்றி = அகண்டிதமாய், யாவையுமாய் = சர்வான்மகமாய், பேராவறிவாய்ப் பெருவிண்ணாய் = சிதாகாசமாய், பார்ப்பாய் = இராமா நீபாவனைசெய்வாய் உள்ளம் = மனது, அலைவற்று = சாஞ்சல்லிய சாந்தியாய், அறிவுருவாம். (3)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஸ்படிகசிலையினுள்ளே நயனதோஷத்தால் தோற்றுநின்ற ரேகைள்போலப் பதார்த்த பேதங்கள் இலவாம் என்றும் காரணமயலின்மையின் இலவாமென்றும், கூறி, தெளியச் சுக்கிர உபாக்கியானந் தொடங்கல்:—கீற்றென்பது.

(ச - அ.) பிரஹ்மம் ஒன்றென்றே பாவிப்பாய் என்று சொல்லப்பட்டது, பேதந் தோற்றுமிடத் தெப்படி அயிக்கியங் கூடுமெனில் உத்தரம்—கீற்றென்பது.

கீற்றுப்பலசே ரொருகற்போற் கிளருஞ்சகங்கள் செறிபிரமந்
தோற்றப்படுமா விரண்டென்னத் தொடர்காரணம் வேறிலாமையினு
லாற்றச்சகமென் றென்றிலதா மறிவேயுளதா மனைத்துலகுந்
தேற்றப்பிரமத் திருக்குமிவைதெளிய வெள்ளிகதை கேட்பாய்.

(ப - ரை.) கீற்றுப்பலசேர்=ரேகை யுவரேகைகள் நிறைந்த, ஒருகற்போல்=ஒரு பெரிய சிலைபோல, கிளரும் சகங்கள்செறி=மூவுலகவலிதம், பிரமந்தோற்றப்படும்= பிரஹ்மம் ஒன்றென்றேகாணவேண்டும், இரண்டென்னத் தொடர்காரணம் வேறிலாமையினுல் = துவிதியகாரண மின்மையின், ஆற்றச்சகமென் றென்றிலதாம் = இவ்வுலகம் உற்பன்ன மில்லாததேயாம், அறிவேயுளதாம் = உலக முண்டென வுன்னுந்தான் மாத்திர முளதாம், அனைத்துலகுந் தேற்றப் பிரமத்திருக்கும் = விருத்திகண் மயமானதிருசியமியாவும் பூரணப் பிரஹ்மத்தில் பிரதிபைமாத்திர ரூபத்தைக் கொண்டிருப்பது போலிலகும், இவைதெளிய = அநுற்பன்னம் இவ்வுலகம் என்பதாதி யுளத்திற்காணும் பொருட்டு, வெள்ளிகதை கேட்பாய்=பார்க்கவ விருத்தாந்தத்தையாம் கூறச் சிரவணஞ் செய்வாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பலரேகைகள் சேர்ந்த தொரு படிகக்கல்லேபோலத் திருசியங்கள் போலிந்து பூரிக்கும் பிரஹ்மசொரூபம் பிறங்கும், வேறெருகாரண மில்லாமையின் உண்டாமுலகமென வொன்றிலதாம், அவற்றைக்காணும் அறிவேயுளதாம், சர்வதிருசியமும் அறிவுக் கயலாகாமல் இருக்கும், இப்பொருள் நன்ருகத் திடமாதற்பொருட்டுச் சுக்கிர உபாக்கியானஞ் சொல்லக் கேட்குதி: திருசியங்கள் உண்டாவனவுமல்ல, ஒழிவனவுமல்ல, வருவனவுமல்ல, போவனவுமல்ல, மகாசிலைகளில் லேகைகளின் சந்நிவேசங்கள் போலும் அசலங்களாம் தானுகவே நிருமலமாந்தன்னில் இச்சர்க்கங்கள் இலங்குகின்றனவாம், ஆகாயபாகங்கள் ஆகாயத்திற்போலும், நிராகிருதியில் நிராகாரங்கள் போலும், எனத்திருஷ்டாந்த பாகங்கள் தனிச்சத்தை யில்லாமையிற் கோடத்தக்கனவாம். உதய சகிதா அஸ்தமய ஆரம்பமாமிச் சகத்துக்கூறிய திருஷ்டாந்தப் பிரகாரம் அநந்த சாந்த வத்வைத விஞ்ஞான கனமேயென விரிந்ததாம். இவ்வாருகவே சககாரியிலதாகக் கருத்தா விருந்தபோதினும் உற்பத்தியாதி யசித்தியாதலின் சாங்கியர் தங்கற்பனை யுன்மத்த சேஷ்டைபோலு மாமென்பது திணிபாம். அறிந்தவனுக்கிது சாந்த அவ்யய கேவலப் பிரஹ்மமேயாம், அறியாதவனுக்கோ அநேக புவனங்களோடு கூடியதுபோல விளங்கும் தடஸ்தத் தகைமையதாகவேனும் அறியப்பெற்ற பிரஹ்மம் மேன்மையதாமோ வெனின் ? இன்ரும், எவ்விஞ்ஞானுத்மா ஜீவனெனப் பெயரிய பிரத்தியக்காத்மாவோ, யாவன் விசுவத்தின் விரையாய்க் காரணமாய்ப் பஞ்சகிருத்தியனுய் ஈச்சுரனுவனே. அவ்விருவரும், பரமார்த்த திருஷ்டியானே பரிசோதனஞ்செய்து பார்க்குங்காற் பரிபூர்ணமான பிரத்தியக்கேகரச சிதாகாசமாத்திரம் பிரஹ்மமேயாம் பாகியம் அந்தரமென்னும் இருபேதாவுபாதிகளும், பிரஹ்மத்தினின்றுமே யுண்டாயினவாம் எனக்கேட்கப் பெறுதலின் யாது எதினின்றும் உண்டாமோ அது அஃதேயாம்; என்பதும் " அக்காரணப் பிரஹ்மத்தினின்றும் காரியமாய ஜகத்திற்கு அனன்னியத் தன்மையேயாம் அதாவது தனிச்சத்தை யின்மையாம், எங்ஙனமெனின் " திகழும்வாக்கினுற் றெடங்கிய நாமமாத்திரம் விகாரமதாகும், புகழுமண்ணதே சத்தியமிதன் மயம் பொலிவுறு முலகாகும், நிகழுமாங்கது சத்தியமாத்துமா வீயதுவேயாவாய், அகழுமிங்குள வீதெனுமனைத்துமே யறிவதாஞ் சிவமாமே " என்பதாதி ஆரம்பணசப்தாதிகளால்; என்னும் வையாசிக நியாயத்தானே தெளியலாம், ஆகலின், வேத்தியம் யாவுமே தன்னுட்

போதத்திற் சம்போதமாத்திரம்சுத்தம் சின்மாத்திரமெனவறிந்து கொள்க. இதுதெளிய ஐந்தவலவண கற்பனைபோலும் சுக்கிர சொர்க்கபோக கற்பனையையுங் கூறக்கேட்குதி.

(ச.) கீற்றுப்பலசேர் ஒருகற்போல் = பெருத்த மலைக்கல்லானது கரிதுரகநராதி சித்திரவிசித்திர தேவாலயாதி ரூபமாய்த் தோற்றப் படுவதாகப் பேதஸ் புரணமாயிருப் பினும் உண்மையாக ஒன்றேயாவதுபோல், இளருஞ்சகங்கள் செறி = திரைலோக்கிய ரூபமாக விஸ்தாரமாய் விவர்த்தமாயினும், பிரமந்தோற்றப்படும் =பிரமமொன்றேயென நிச்சயிக்கப்படும், ஆல், அசை. சகமென்றொன்று = இச்சகத்தென வோர் பொருள் இரண்டெடன்னத் தொடர்காரணம் வேறிலாமையினல்= பிரஹ்ம வியதிரிக்தமாய் இரண் டாவது காரணமின்மையால் பாவரூப காரியாரம்பகமான சமவாயி அசமவாயி நிமித்தங் களினது அசம்பவமான ஏதுவினுல் ஆற்றவிலதாம் = உண்டானதே யன்றாம், அறிவே யுளதாம். ஆயிற்றோன்றுவது எப்படிக் கூடுமெனில் உத்தரம், தேற்றப்பிரமத்து=வியா பகமான பிரஹ்மத்தில், அனைத்துலகும் தோற்றுமாத்திர ரூபமாயிருக்கும், பிரஹ்மத் தின்கண் அத்தியாச மாதலின் மருமரீசைகையில் நதிபோல் பிராதிபாசிகமா யிருக்கின்ற தென்பது பொருள், இவைதெளிய = இந்த விசுவந் தோற்றுமாத்திர ரூபமென்பதும் உண்டானதே யின்றென்பதும், தெரிதற்கு, வெள்ளிகதை கேட்பாய் = சுக்கிரவிருத் தாந்தத்தை இராகவா நீ கேட்பாய். (4)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) ஹேபகவர் ! பிருகுபுத்திரனுக்குச் சுவர்க்கபோக முண்ணும் விழைவால் யாங்ஙனம் அப்சரஸ்போக ஆசைவந்தது, அதன் பொருட்டுச் சொர்க்காதி செல்லுகையும் ஜன்மாந்தர முடைமையும் யாங்ஙனமுற்ற தென்பதை யருளிச்செய்தல் வேண்டுமென ஸ்ரீ இராகவர் வேண்ட அதற்கு ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அருளல்:—முன்ன மென்பது.

முன்னமொருநாட் பிருகுமுனி முதுமந்தரமால் வரைச்சாரன்
மன்னுதவஞ் செய்யுழிய வன்றன்மைந்தன் மதிமான்மதியனையோன்
றன்னதாதை கழற்பிரியான் றனிமெய்ஞ்ஞான மஞ்ஞான
மென்னுமிருபார்வை யினடுவே யியங்காநின்ற பெரும்பதத்தோன். (5)

செறியந்தரத்தே நிற்கின்ற திரிசங்குவைப் போற்சுக்கிரனு
மறிவோடறியா மையினடுவே யமருநாளி லவன்றாதை
பிறிவில்சமாதி யுறநிற்பப் பிரியாவெள்ளி தனியிருந்து
வெறியவிசும்பை நோக்குதலும் விண்மாதொருத்தி வரக்கண்டான்.

(ப.- ரை,) முன்ன மொருநாள் = முன்னொருகாலத்தில், பிருகுமுனி = பகவான் பிருகு, முதுமந்தரமால் வரைச்சாரல் = அநேகமகிமை வாய்ந்து பெருத்திரா நின்ற மந் தரசைலத்தின் தாழ்வரையில், மன்னுதவஞ் செய்யுழி = கோரமான தவத்தைச் செய்து கொண் டிருந்தபோது, அவன்றன்மைந்தன் = அம் மகாமுனிவனது குமாரன் மதிமான் மதியனையோன் = மகாமதியை ·யுடையவன் பூர்ணசந்திர அழகன், தன்னதாதை கழற் பிரியான் = தன்னுடைய தந்தையின் திருவடியைப் பூசித்துக்கொண்டே யிருப்பவன், தனி = ஒப்பற்ற ஒருவன், மெய்ஞ்ஞான அஞ்ஞானம் என்னும் இருபார்வையின் நடுவே யியங்காநின்ற பெரும்பதத்தோன் = வித்தை யவித்தையென்னும் இரண்டு திருஷ்டிக ளின் இடையிலிருந்து எய்தாத மகாபதத்தினன்;

செறியந்தரத்தே நிற்கின்ற = பொருந்தா நின்ற பூசுவர்க்கமத்திய விருக்கின்ற, திரிசங்குவைப்போல் = திரிசங்குவென்னும் அரசனைப்போல, சுக்கிரனும் = பிருகு

மைந்தனும், அறிவோடறி யாமையினடுவே = ஞானஞ்ஞானங்களின் மத்தியில்; அமரு நாளில் = உறையுங்காலத்தில், அவன்தாதை = அவனுடைய தந்தை, பிறிவில் சமாதி யுறநிற்ப = நிருவிகற்ப சமாதியில் நீள்போழ் தழுந்தியிருப்ப, பிரியாவெள்ளி தனியிருந்து = நீங்காத சுக்கிரன் ஏகாங்கியா யிருந்துகொண்டு, வெறிய விசும்பை நோக்குதலும் = நிருமலமான ஆகாயத்தைப் பார்த்தலும், விண்மாதொருத்தி வரக்கண்டான் = தேவாங்கனையாகிய மடந்தையொருத்தி வரப்பார்த்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே இராகவ! முன்னர் சானுவில் நடந்த பிருகுகாலர்களின் சம்வாத ரூப விருத்தாந்தத்தைக் கூறக்கேட்குதி! பூர்வம் பூஞ்சோலைகணிறைந்து சூழ்ந்த மந்தர சைலத்தின் ரூழ்வரையில் ஸ்ரீ பகவானாகிய பிருகுமகாமுனிவர் ஒருவர் கோரமான பெருந்தவத்தைச் செய்துகொண் டிருந்தனர். திவ்யவருட சகத்திரம் நிருவிகற்பமாய்த் திருசிய நாட்டமே யின்மையின் தவம்கோரமெனப்பட்டது சுக்கிரனென்னும் அவரது மைந்தன், மகாமதி யுடையவனாய்த் தேஜஸ்வியாய், பூர்ணசந்திரப்பொலி, பிரபையனாய், பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்கும் போருக்கனாப் பாலகனாகத் தனது தந்தையின் பாத கமலங்களைப் பரவிவாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். பிருகுமுனிவரோ அவ்வுயர்ந்த வனத்திலேயே சமாதியிலேயே வீற்றிருந்தனர், சுக்கிரன் பாலகனானபடியால் அநேகவித விளையாட்டுகளுடன் கூடியிருந்தனன், பாரமார்த்திக ஆத்மதத்வதரிசனமாகிய வித்தியா திருஷ்டி, பாமராதிப் பிரசித்த ஜகத்சத்யதா தரிசனமாகிய அவித்தியா திருஷ்டி, என்னும் இரண்டன்மத்தியில், உள்ள மகாபதத்தை யடைந்திருந்தனன் எனினும், மத்தியில் நின்றபடியால் அடையாத மகாபதத்தினன் எனினும் அமையும், மத்தியிலுள்ளதுமொரு மகாபதமாதலின்; தேவுலக பூவுலகமத்தியில் ஸ்ரீ விசுவாமித்திரரானே நிர்மிக்கப்பெற்ற சுவர்க்கத்தில், திரிசங்குவாகிய ராஜரிஷி யிருந்ததேபோல இருந்தனன். அதனானே இராகாதியால் ஆகுலமுற் றிருந்தனன். தனது தந்தையானவர் நிர்விகற்பமான சமாதியில் வீற்றிருப்பத் தானொருகால், சத்துருக்களைச் சயித்த பூபாலனைப்போல யாதொரு கவலையு மில்லாமல் விடயாந்தரத்தில் நாட்டமில்லாமல் ஏகாந்தத்தே இருந்தனன். பாற்கடற்கடைய அதன் மத்தியிலெழுந்த பகவதி லக்ஷ்மிதேவியைப் பகவான் ஜனார்த்தனன் கண்குளிரக் கண்டதேபோல், மேலே நோக்கியபோது ஆகாசமார்க்கமாய்ச் செல்லாநின்ற பாற்கடலினின்றும் உண்டாகிய அப்சரசைக் கண்குளிரக் கண்டனன். ஸ்ரீதேவியைப்போலவே அமரமங்கையரும் பாற்கடலினின்றும் உண்டானது பிரசித்தமாதலின் உபயவிசேஷணமாக வுரைக்கப்பெற்றது.

(ச.) இயங்காநின்ற = இளைத்துநிற்கும்: திரிசங்குவைப்போல் = திரிசங்குவென்னும் ராஜா விசுவாமித்திர மகிமையாற் சண்டாள தேகத்தோடேயே சுவர்க்கத்தை யடைந்தவனாய்த் தேவர்களாற் றள்ளப்பட்டுச் சுவர்க்கபூமிகளின் மத்தியி லிருப்பது போல, சுக்கிரனும் பிரஹ்மபாவத்தைப் பெருமையினால், வித்தையவித்தைகளினது மத்தியில், அமருநாளில் = இருக்குங்காலத்தில், பிறிவில்சமாதி = நிர்விகற்பசமாதி, வெள்ளி சத்துருவைச் சமித்ததராதிபன்போல், தனியிருந்து = ஏகாந்தத்திலிருந்து.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தேவாங்கனையின் உல்லாசத்தைக் காணுதலும் மனோராச்சியஞ் செய்தலும் வர்ணித்தல்:—மந்தாவென்பது.

மந்தா நிலத்தா லசைகின்ற மந்தாரஞ் சூழ்மலர்க் குழலா
டந்தா வளத்தின் பிடிபோலத் தனியேவரலு மெதிர்நோக்கிச்
சிந்தா வசனா யவள்வடிவைத் தியானித் திருகண் முகிழ்த்திருந்து
முந்தா நின்ற வேட்கையினான் முடிவின் மனோராச்சிய முயன்றான்.

(ப - வை.) மந்த அநிலத்தால் அசைகின்ற = மெதுவான தென்றலினுற் சலியாநின்ற, மந்தாரமலர்சூழ் குழலாள் = மந்தாரபுஷ்ப மாலைகணிறைந்த அளகத்தை யுடையவள், தந்தாவளத்தின் பிடிபோல = பெண்யானைபோல, தனியேவரலும் = அவண் மாத்திரமாக வருவதை, எதிர்நோக்கி = முன்னிலையிற்கண்டு, சிந்தாவசனுய்=உல்லாச தரலமனத்தனுய், அவள்வடிவைத் தியானித்து = அவ்வங்கனையின் வடிவத்தையே தியானஞ்செய்து, இருகண் முகிழ்த்திருந்து = இரண்டு நேத்திரங்களையும் மூடிக்கொண்டு, முந்தாநின்ற வேட்கையினுல்=முதிர்ந்தெழுந்த ஆசையினுல், முடிவில்மனோராச்சிய முயன்றுன்=அந்தமில் மனோராச்சியஞ் செய்யத்தொடங்கினுன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மந்தாரமாலை யலங்கரித்தவளாய் மந்த அநிலத்தாற் சஞ்சல அளகபாரத்தையுடையவளாய், ஹாரஜங்காரி யழகு நடையளாய், நபத்திற்குங் காற்றுக்கும், நறுநாற்றம், நாட்டினளாய், லாவண்யத் தருக்கொடியாய், மதோன்மத்த விழியளாய் வந்த காந்தையைக்கண்டு அவனுடைய மனமானது மகா உல்லாச சாஞ்சல்யத்தை யடைந்தது, ஆகாயக் கவர்ச்சிகாற்று நீங்கினும் அப்பிரதேசத்திற்கு நீள்போது சுகந்தித்தன்மை தோற்றுவதற்காம் ஆண்டே ஆமீலிதலோசனனுய், அவளை மனத்தாற் றியானித்து, கூறும்வகையாக மனோராச்சியஞ் செய்யத் தொடங்கினுன்; அவ்வுசனுவின் அச்சிந்தனையாகத்தையும் மறந்திருந்திமொறு.

(ச.) மனோராச்சிய முயன்றுன் என்றதன்மேற் சொல்லப்பட்ட சுக்கிரவிருத்தாந்தம் மானதமே யென்பது பொருள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அம்மனோ ராச்சியத்தையே யினிது தெரிவித்தல்:— பொன்—இமையென்பன,

பொன்னுட்டணங்கேயி வளந்தப் பொன்னுட்டியானும் போய்ப்புகுந்தே
னின்னுட்ட மாரிவர்போற்ற வெழில்கூர் சிங்காதனத்திலவன்
மின்னுற்செறியு முகிலென்ன வேந்தாமிவனைச் சூழ்ந்துமதன்
றன்னுற்களிக்கு மரம்பையர்ஞ் சமுகமிவையென்று ளத்துணர்ந்து.

இமையோரிறையை யிவன்வணங்க விவனையவனு மிறைஞ்சியபின்
னமையாவின்ப விண்ணுட்டி லகலாதுலவு மவ்வளவிற்
சுமைவார்கொங்கை யரம்பையருட் சொன்னவவண் முன்றேன்றுதலுங்
கமையாவன்பாற் கண்களிப்பக் கண்டானவளுங் கண்ணுற்றுள்.

(ப - வை.) பொன்னுட் டணங்கேயிவள் = சுவர்க்கத்திலுள்ள தேவாங்கனையே இக்கோமளாங்கி, அந்தப் பொன்னுட்டு இயானும்போய்ப் புகுந்தேன் = அந்தச் சுவர்ணமய வுலகத்தில் சுக்கிரனுகிய யானும் போய்ப் பிரவேசித்தேன், இன்னுட்டமரர் இந்நாட்டமரர் = இனிமையே வாய்ந்த இந்த நாட்டுத்தேவர் (ஆகிய), இவர் = இத்தேஜோமயர், போற்ற = வணங்க, எழில்கூர் = கவின்வாய்ந்த, சிங்காதனத்தில் = அழகிய சிம்ஹாசனத்தில், வீற்றிருக்கும், இவன் = இத்தேவேந்திரன், வேந்தாம் = சதுர்த்தச புவன நாயகன் ஆவன், இவனைச் சூழ்ந்து = இத்தேவநாயகனை நெருங்கி, மின்னுற்செறியும் முகிலென்ன = மின்னலினுலே ஆலிங்கிக்கப்பெற்ற மேகமொப்ப, மதன் தன்னுற் களிக்கும் அரம்பையர்தம் சமுகம் இவை=மத மன்மதமா தங்கிகண் மருவிய மகிழ்பொங்குங் கூட்டமிவை, என் றுளத்துணர்ந்து = என்பதாக மனத்தானே சிந்தனஞ்செய்து. இமையோர் இறையையிவன் வணங்க = தேவநாயகனைச் சுக்கிரன் நமஸ்கரித்தலும், இவனையவனும் இறைஞ்சியபின் = சுக்கிரனைத் தேவேசனும் நமஸ்கரித்தனன் அதன்

ஓ மூடிய - Tவண்

பின், அமையாவின்ப விண்ணுட்டில் = அடங்கா ஆநந்தம் நிறைந்த தேவ உலகத்தில், அகலாதுலவும் அவ்வளவில் = நீங்காது சுற்றிப்பார்க்கும் அச்சமயத்தில், சுமைவார் கொங்கை அரம்பையருள் = கனத்து நிமிர்ந்து கச்சணிந்ததனம் வாய்ந்த அமரமடந்தையருள், சொன்ன அவள்முன் தோன்றுதலும் = கூறிய அம்மாது சந்நிதிப்படலும், கமையா அன்பால் கண்களிப்ப கண்டான் = அடக்கமுடியாத காதலோடும் நேத்திராநந்த மிகப்பார்த்தான், அவளும் கண்ணுற்றுள் = அத்தேவமாதும் அவ்வாறே கண் குளிரக் கண்டனள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்த முன்னிகழும் தேவாங்கனை என்னுற் பின்ருெடரப் பெற்றவளாய் விண்ணில் சகஸ்ரநயன இந்திரனுடைய ஆலயமாகிய சுவர்க்கத்திற்குச்செல்லுகின்றனள், ஆலோலசுர சுந்தரமாய சுவர்க்கத்தையிவளடைந்தனள் இவனைப்பின்ருெடர்ந்த யானும் அடைந்தேன். மதமனமத மத்தாங்கிகளாகிய இவர்களாம் அச்சுராங்கனைகள், தேவேசுரனுகிய இந்திரனை, வனக்கொடிகள் வனத்தைச் சேவிப்பனபோல இனிது சேவிக்கின்றுர்கள் இந்திரநீல சமூக ரூபங்களாகவும், சந்திரகாந்த சமூகசதிருசங்களாகவும், உள்ள புட்பங்கணிறைந்த கற்பகவிருக்ஷங்கள் இவை, இவற்றிற்ருெங்கும் மொக்குகளும் பிஞ்சுகளும் பூங்கொத்துகளும் சிந்தாமணிகளேயாம்; இவற்றிலுள்ள பக்குவப் பழக்கொத்துகள் உன்னத தந்தங்களைப்போல அழகுசெய்து கொண்டிருக்கின்றன. ஈண்டிப்போது மூன்று உலகத்தையும்படைக்கும் இரண்டாவது பிரஹ்மாவிற்குச்சமானமாகச் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் தேவேந்திரனை யான் வணங்குகின்றேன்; எனச் சிந்தித்தினிது சுக்கிரனல் மனத்தினுலேயே சசிபதிவணங்கப் பெற்றுன், அவனுலும் இவன் ஆண்டு விண்ணில் இரண்டாவது பிருகுவைப்போல வணங்கப்பெற்றுன் பின்னர் ஆதரவோடும் எழுந்து சுக்கிரன் சக்கிரனுற் பூசிக்கப்பெற்றுன், இந்திரன் சுக்கிரனது கையைப்பிடித்துச் சமீபத்தழைத்து,வந்து உட்காரவைத்துக் கூறுவதாவது: ஹே நாகனே ! உனது வரவினுலே யான் தன்னியன் ஆயினேன், ஹே சுக்கிர இச்சொர்க்கமானது மிகவும், செறுக்கின்றது, ஈண்டே வெகுகாலமிருக்க விரும்புகிறேன் என்பதாகத் தேவேந்திரன் சுக்கிரனை நோக்கி வேண்டிக் கொண்டனன். கூறிய மனோராச்சிய வகையினுனே சுக்கிரன் விபுதர்கள் வசிக்கும் சுவர்க்கத்தைத் தன்னுடைய புண்ணிய விசேஷ சாமர்த்தியமாகிய தேஜசால் அடைவுற்று மரணதுக்கம் யாதொன்று மின்றியே பழைமையான தனது பாவத்தை மறந்துவிட்டனன். அந்தச் சசிமணளன் பக்கத்தில் முகூர்த்தகால பரியந்தம் வீற்றிருந்து சுகாதிசயத்தால் எப்பக்கத்திலும் மகிழ்ந்தவனுகி, சுவர்க்கசஞ் சரணசீல தேவதைகளானே உற்சாகிக்கப் பெற்றவனுகிச் சுவர்க்கத்தைச் சுற்றிப்பார்க்க எழுந்து சுற்றிவரும்போது ஓரிடத்தில், காந்தைகளின் மத்தியிற் காந்தியுடனிருந்த தேவாங்கனையாகிய முன்கண்ட மான் கண்ணியைப் பார்க்கவன் வீபினத்துள்ளிருந்த சூதலதையைப் போலும் கண்டுகளித்தனன் அவ்வமரமங்கையும், அந்தப் பிருகுமைந்தனை நோக்கிப் பாவசமாயினள்; ஒளிராகின்ற லோலவிலாசத்தோடு கூடிய ஆகிருதியையுடைய அவனைப்பார்த்துச் சுக்கிரனும் பரவசமாயினன். (8-9)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இருவரும் உருகியவழி சம்போகத்திற் குரிய முயற்சி செய்தல்:—இருவர் என்பது.

இருவர் விழியுகினை வுகளுமேகமாக வுறப்பற்றி
யுருகுமளவிற் சங்கற்பத் தொன்றும் பிழையா வுயர்வெள்ளி
கருகுமிருண் மூடுகவென்று கற்பித்திடலுங் கற்பாந்தப்
பருவம்போது மிருள்சூழப் பலருமகன்றுர் பலதிசையும்.

* உயர்வு.
° சூதலதை.

(ப - ரை.) இருவர் விழியும் நினைவுகளும் = இரண்டு பேர்களுடைய நேத்திரங்களும் எண்ணங்களும், ஏகமாக உறப்பற்றி = ஒன்றாக அழுந்திமூழ்கி, உருகும் அளவில் = கசிந்துருகியபோது, சங்கற்பத் தொன்றும் பிழையாவுயர் வெள்ளி = சத்தியசங்கற்பத்தோடு கூடிய உயர்ந்த தவமுற்ற சுக்கிரன், கருகுமிருண் மூடுக வென்று கற்பித்திடலும் = யாவற்றையு மறைக்கும். பேரந்தகாரம் வியாபிக்குக என்று சங்கற்பித்த மாத்திரத்தில், கற்பாந்தப் பருவம்போலும் = கற்பாந்தகாலம் போலும், இருள்சூழ = அந்தகாரம் ஆச்சாதனஞ்செய்ய, பலதிசையும் பலரும் அகன்றார் = தத்தமது இச்சைவயமுற்ற திசைகளில் யாவரும் போயினர்.

(ஸ்ரீ -வீர.) அத்தியர்த்தம் அபேதமாய் அன்னியோன்னியம் அநுரக்தம் வாய்ந்த அவர்களது, பிரேமை வதிசயத்தானே நன்குமலர்ந்த சோபையானது, பிராதக்காலத்தில் அருக்க அம்புஜங்களினது சோபையையே ஒத்திருந்தது, அத்தகைய அவளைச் சுக்கிரன்கண்டு எண்ணிய எண்ணத்தை முடிக்கவேண்டு மென்னும் இச்சையை யுடையவனுகிப் பெருந்தவத்தின் பயனுகியசத்திய சங்கற்பவான் ஆனபடியினாலே, சர்வப்பிராணிகளையும் சங்கரிக்கும் உருத்திரமூர்த்தி பிரளயகாலத்தில் ஒப்பத்தமத்தைச் சங்கற்பித்தனன்; சங்கற்பித்தலும் சுவர்க்கபாகமாகிய நந்தனமானது திமிர ஆகுலமுற்றது; உறவே அவளுடைய சகிஜனங்கள் யாவரும் அவளைவிட்டுப் பிரிந்து தாங்கள் வாஞ்சித்ததிசையிற் சென்றனர்.

(ச.) உருகும் அளவில், வெள்ளி, அவளோடு சம்போக சங்கற்பநிறைவேற முயற்சித்தவனாய் அதற்கு யோக்கியகற்பனைக்கு கற்பித்திடலும் = உருத்திரன் சம்மாரத்தைப்போல, சங்கற்பிக்கவும், இஷ்டமுள்ள, பலதிசையும். அந்த அப்சரசானவள் தன்னிடத்தில் மிகவும் ஆசையடைந் திருப்பதைக்கண்டு தன்னெண்ணம் நிறைவேறமுயன்றவனாய் அவளையநுபவிக்க யோக்கிய காலகற்பனையின் பொருட்டுத்தமத்தைச் சங்கற்பித்தனன் என்பதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அமரமங்கை யிவனை வந்தணைதலும் இருவரும் சுகித்தலு முணர்த்தல்:—அன்னாள் என்பது.

அன்னாளிவனை வந்தணைய வழகார்தருநீழலி லொருபாற்
றுன்னுமுயங்கி யோருயிராய்த் துன்பமில்லா வின்பத்தி
னன்னாளாகச் சதுரியுக நாலுநாலு நடந்ததற்பின்
முன்னும்புரிந்த தருமமெலா முடியுமுடியு மெனுங்கருத்தால். (11)

(ப - ரை.) அன்னாள் = அந்த அப்சரசானவள், இவனை வந்தணைய = வந்து இவனையாலிங்கனஞ் செய்துகொள்ள, அழகார் தருநீழலில் = கவின்வாய்ந்த கற்பகத்தருவின் சாயையில், ஒருபால் = ஓரிடத்தில், துன்னுமுயங்கி = காடாலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, ஓருயிராய் = இருதேகமாயினும் ஒருமனமுற்றவராய், துன்பமில்லா இன்பத்தில் = சிறிதுந்துயர் உறாத சிற்றின்பத்தில், நல்நாளாக = ஆனந்ததினங்களாக, சதுர்யுகம் நாலும் நாலும் நடந்ததன்பின் = எட்டுச் சதுர்யுகங்கள் அவளோடுங் கழிந்ததன்பின்னர், முன்நாம் புரிந்த தருமமெலாம் = பூர்வம்யாம் செய்த அறங்கள்யாவும், முடியும் முடியும் எனுங்கருத்தால் = எஞ்சுதலின்றி முடிந்துவிட்டது என்னும் அனுசந்தானத்தால்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அத்தீர்க்க சஞ்சல அபாங்கியானவள் மதனவேதனை மிகுத்தவளாகிப் பிருகு மைந்தனது சமீபத்தில் மயூரிமேகத்தை யடைவுற்றதே போலத்தானே வந்த

டைந்தனள். இனிதாகக் கற்பிக்கப்பெற்ற படிகமகா மண்டப மத்தியிலுள்ள பரியங்கத்தில் இருவரும் ஆநந்தித்தபின் கற்பகலதைக் குஞ்சங்களிற் சிறிது விசிராந்தியையடைந்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம் சித்தவிலாசத்தினாலே நெடுங்காலம் கற்பிடிக்கப்பெற்ற பிரியப்பிரணயங்களோடு பார்க்கவனுக்குப் பரமசந்தோஷப் பொருட்டு இனிது சமாகமமானது உண்டாயது. சுக்கிரன் தனது விலாசினியுடன் அந்தப்புரந்தரபுரத்திற்றானே சுகமாக இருந்தனன்; இங்ஙனம் அம்மான் கண்ணியுடன் எட்டுச் சதுர்யுகங்கள் கழிந்தும் புண்ணியக்ஷய அநுசந்தானத்தால்

(ச.) மயில் நீர்கொண்ட மேகத்தைப்போல வந்தணைய, அழகார்தரு=கற்பகதரு, அவளோடுதானும், துன்ன, கருத்தால்=அநுசந்தானத்தினால்,

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இப்போது அமரலோகத்தினின்றும் பூமண்டலமடைந்த சுக்கிரன் ஜன்மபரம்பரையை யடைந்தான் எனல்:—விழுந்தான்—அன்னான் என்பன.

விழுந்தான் புவனமண்டலத்தின் மெய்யைமறந்தா னிவன்சீவன்
கொழுந்தார் மதியின்கலைசேர்ந்து குளிர்ந்தபனியாய் நெல்லாகிச்
செழுந்தா ணெல்லைத் தசார்ணதேச மறையோன் சமைத்தருந்த
வெழுந்தாதுவு மாய்ச்சுக்கிரன் வந்திவன்பாரியையின் மகவானான். (12)

அன்னான் முனிவர் தொடர்ச்சியினலரிய தவமோர் மனுக்காலம்
பொன்னார் வரைசூழ்வனத்திடையேபுரிந்தானவனங் கொருபெடைமான்
றன்னாலொருசேய் நரவடிவாய்ச் சாதனானா னவனன்பாற்
பின்னாநின்ற பேதைமையாற் பேராவுண்மை நிலைபெயர்ந்தான். (13)

(ப - ரை.) விழுந்தான் புவனமண்டலத்தில் = அவனிமண்டலத்தில் வீழ்ந்தனன், மெய்யைமறந்தான் = ஆகத்தை மறந்தான், இவன்சீவன்=இவனுடைய உயிர், கொழுந்தார் மதியின் கலைசேர்ந்து=பிரகாசமிக்க சந்திரனுடையஜோதியை அடைந்து குளிர்ந்த பனியாய் = சீதள நீகாரமாய், நெல்லாகி = சாலித்தன்மையை யடைவுற்று, செழுந்தாள் நெல்லை = கொழுத்த தாள்களையுடைய அந்தநெல்லை, தசார்ணதேச மறையோன் சமைத்தருந்த = தசாரணதேசத்துப் பிராஹ்மணன் பக்குவஞ்செய்து அயில, எழுந்தாதுவுமாய் = சாரமாயுற்ற சுக்கிலமாய், சுக்கிரன்வந்து = பார்க்கவன் கருப்பத்தடைந்து, இவன்பாரியைபால் மகவானான் = துவிஜோத்தமனது மனைவியினிடத்தில் தநயனாயினன்.

அன்னான் = மைந்தனாய் வந்த அவன், முனிவர்தொடர்ச்சியினால் = முனிவர்தஞ் சம் சர்க்கத்தினால், அரியதவம் = உக்கிரமான பெருந்தவத்தை, ஓர் மனுக்காலம்=ஒரு மந்வந்தர பரியந்தம், பொன்னார் வரைசூழ் வனத்திடையே = சொர்ணமயமாய மேரு கிரியைச் சுற்றியுள்ள வனத்தின்கண்ணே, புரிந்தான் = நோற்றான், அவன் அங்கு ஒரு பெடைமான்றன்னால் = அம்மறையவன் மைந்தனுக்கு அவ்விடத்தில் ஒருபெட்டைமானால் ஒருசேய் நரவடிவாய்ச் சாதனானான் =ஒரு குழந்தைமனுடாகிருதியா யினிதுண்டாயிற்று, அவன் அன்பால் பின்னாநின்ற பேதைமையால் பேராவுண்மை நிலைபெயர்ந்தான் = அம்மறையவன் அக்குழந்தையின் சிநேகத்தால் அக்குழந்தைக்குத் தனமாயுளாதி வேண்டுமென்று தொடர்புற்ற மோகத்தினால் சத்தியமான நிலைமையைக் கைவிட்டான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அமரவுலகத்தினின்றும் அவனிமண்டலத்தில், பதனப்பிரதி சந்தான பயத்தினாலே திவ்யசரீரங்களையப் பெற்றவனாய், அம்மானினியோடு கூடவே, வீழ்ந்த

சுக்கிரன் கதை

னன்; சமஸ்த அங்கங்களும் திரவீபாவத்தால் விச்சின்னமாகி, தேவர்களாலே பலாற்காரமாய் விமானம் நந்தனவனம் அலங்காராதி உபயோகாநந்த சாதனம் முதலன அபகரிக்கப் பெற்றவனாகி, சிந்தாபரவசனாகி, போரிற்பொன்றிய பட்டனேபோல, கீழேவீழ்ந்தனன். தீர்க்கமான சிந்தையோடும், அவனியில் வீழ்ந்த அவனுடைய நெகிழ்ச்சிமயமாய தேகம், பெருஞ்சிலையின் மேல்வீழ்ந்த அருஞ்சலத் தாரையேபோல நூறுபாகுபாடாய்ச் சிதறிப்போயது. ஈண்டு மெய்யையிறந்தான் என்றேனும் இழந்தான் என்றேனும் பாடமிருத்தலே நலம். மூலமும் மிருதிமாகதா, எனவே பிரிக்கவேண்டும். தேகங்களிரண்டும் சிதறப்பெற்ற அவ்விரண்டு இலிங்கதேகங்களும் மிகுந்ததுக்கத்தோடு கூடினவாகிக் கூண்டைவிட்டு வெளிப்போந்த விகங்கள்போல விண்ணிற் சஞ்சரித்தன. அந்த வியோமத்தில் சந்திரசம்பந்தமான ரஸ்விஜாலத்தை அச்சித்தங்கள் அடைவுற்றன, விரைவில் ஹிமஜலத் தன்மையை யடைவுற்றுப்பின் சாலித்தகைமையை யடைந்தன. தசார்ண தேச விசேடத்திருந்த துவிஜோத்தமனானவன் அச்சாலியைப் பக்குவப்படுத்தி யுண்டனன், அச்சுக்கிர சுக்கிரமென்னும் ரேதஸ்தகைமையை யடைந்து அவன்மனைவிக்கு மகனானன். அதன்பின் முனிவரது கூட்டச் சேர்க்கையினாலே, மேருககனமாய இலாவிருதாதி வருஷத்தில் வசித்துக்கொண்டு மந்வந்தர பரியந்தம், புகழப்பெற்ற பெருந்தவத்தில் நிலைபெற் றிருந்தனன். ஆண்டு அவனுக்குப் பெண்மானால் நராகிருதியாய்புத்திரன் ஒருவன் உண்டானான். பெண்மான் = அந்த அப்சரசானவள் சாபத்தினாலே பெண்மான் ஆனாள்போலத் தெரிகின்றது, அக்குழந்தையினுடைய சிநேகத்தினாலே பெருத்த மோகத்தை மீளவுங்கணத்தில் அடைவுற்றனன்; இந்த என்னுடைய மைந்தனுக்குப் பெருந்தனமும் அருங்குணமும் சாசுவத ஆயுளும் உண்டாகுக வென்பதான இடைவிடாத சிந்தைகளாலே சுருதியாதிப் பிரமாண நியந்திரித அவஸ்திதியை விட்டனன், அதனானே தியானதாரணாதி நிஷ்டையையும் விட்டொழித்தனன். புத்திரன் பொருட்டுப் போகசிந்தையானே தருமசிந்தை நழுவியபடியால் ஆயுள்கழிந்த அவனை அரவங் காற்றை விழுங்குவதேபோலக் காலன் விழுங்கினான். போக ஏகசிந்தையோடு கூடப் பிராணன்கிளம்பிப் போனவதனானே மத்திரராஜனுடைய புத்திரனாகப் பிறந்து மத்திர மகீபதியாயினான். முன்னிருந்த பிராஹ்மணயத்தைக் குறித்துத் தாழ்ந்ததான க்ஷாத்திரயோனியை யடைந்தனன் என்பது கருத்து. மத்திரதேசத்தில் வெம்பிய பகைவரை வென்று வெகுகாலம் அரசாண்டபின், அம்புஜத்தில் ஹிமாசனி வீழ்ந்ததேபோல அவனை ஜரை வந்தடைவுற்றது. தவவாசனையுடன் அழகுபொருந்திய மத்திரராஜ தனுவைபொழித்து விட்டதனால் தாபசன்மைந்தனாய்த் தபசியாயாயினன் தவவாசனையுடன் வானப்பிரஸ்த தருமநற் சிந்தையுடன் என்பது பொருள். நியந்திரித அவஸ்திதி = நியமிக்கப்பெற்ற நிலை. ஹிமாசனி = பனியிடி, தாபசன் = தவமிகுத்தவன்; என்பதருத்தம்.

(ச.) புவனமண்டலம் = பூமண்டலம், மெய் = சரீரம்.

முனிவர் தொடர்ச்சியினால் = முனிவரது சம்சர்க்கத்தினால், அரியதவம் = அசிந்திதமான தபசை, அவனுக்கு, அவ்விடத்து சாதனானன் = பிறந்தான், அவனன்பால் = அவனது சிநேகத்தால், பின்னால் = பின்பு, நிறைந்த பேதைமையால் = பரமமோகத்தினால், எனது அப்புத்திரனுக்குத் தனமுங்குணங்களும் சாசுவதமான ஆயுளுமாகவேணுமென்கின்ற அனவரத சிந்தைகளால், பேராவுண்மை நிலைபெயர்ந்தான் = புத்திரநிமித்தம் போகசிந்தைகளாற் றர்மசிந்தையினின்று நழுவினமையின் அவனதாயுளைக்கணத்து மிருத்து சர்ப்பம் அநிலத்தைப்போல விழுங்கினான் என்றுணர்க.

(12-13)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வாதனையாற் பிறந்திறந்த சுக்கிரன் விருத்தாந்தத்தை யுபசங்கரித்து, அவன் பூர்வசரீரநிலையை யுணர்த்திப் பிருகுமுனிவர் தவத்தினின்றும் விழித்து மகனைப்பார்த்தான் எனல்:—மற்று - பிருகு என்பன.

மற்றுமளவில் பிறவிகளின் மருள் வாதனையாற் பிறந்திறந்து
முற்றுமுயர் கங்கையின் றடத்தோர் முனிவன்மகவாய் முனியானன்
பற்றுமுயிர்போய் முதற்காயம் பவனனாலும் வெயிலாலும்
பெற்றுவளர்த்த பிருகுவின்பாற் பெரிதுமுணங்கி யென்பாகி. (14)

பிருகுமுனிவன் பெருமையினாற் பிணங்குமிருகம் புள்ளினங்க
ளருகுமணுக லறமண்மேலங் கமுழுதுங் கெடாதிருப்பத்
திருகுமனந்தீர் சமாதியிலே தெய்வவருட மாயிரம்போ
யிருகண்மலரத் தவமுனிவ னிட்டமகவை யெதிர்நோக்கி. (15)

(ப - ரை) மற்றும் = மேலும். அளவில் பிறவிகளில் = அநந்த ஜன்மங்களில், மருள்வாதனையால் = மயக்கமிக்க வாசனையால், பிறந்திறந்து = ஜநித்துமரித்து, முற்றும் உயர் = அத்தியந்தம் மகிமைவாய்ந்த, கங்கையின் றடத்து = ஸ்ரீ தேவநதியின்கரையில், ஓர் முனிவன் மகவாய் முனியானன் = ஒரு மகரிஷியின் மைந்தனாகிப் பெருமுனீச்சரனாயினன், பற்றும் உயிர்போய் = அபிமானித்திருந்த ஜீவன்போய், முதற்காயம் = சுக்கிரசரீரம், பவனனாலும் வெயிலாலும் = காற்றாலும் ஆதபத்தாலும், பெற்றுவளர்த்த = ஈன்றுபோற்றிய, பிருகுவின்பால் = பிருகுமகரிஷியின் சந்நிதியில், பெரிதும் உணங்கி = மிகவும் ஜர்ஜரமாகி, என்பாகி = கங்காளமாய்.

பிருகுமுனிவன் பெருமையினால் = பிருகுமகரிஷியினது மாகாத்மியத்தினால், பிணங்குமிருகம் புள்ளினங்கள் = ஆண்டுச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் பசுபக்ஷியாதிகள், அருகும், அணுகலற = சமீபத்திலும் வருதலிலதாக, மண்மேல் = பிருதிவியின் மீது, அங்கமுழுதுங் கெடாதிருப்ப = சரீரமுழுவது மழியாதிருப்ப, திருகுமனந்தீர் சமாதியிலே = சாஞ்சல்ய சித்தவிருத்தியிறந்த நிர்விகற்ப சமாதியின்கண்ணே, தெய்வவருடம் ஆயிரம்போய் = ஆயிரந்திவ்ய வர்ஷங்கள் சென்றபின், தவமுனிவன் = பெருந்தவப் பிரஹ்மதரிசியாய முநீந்திரன், இருகண்மலர = விழிதிறந்து வெளிப்போதமுற, இட்டமகவை யெதிர்நோக்கி = பரமப்பிரியமான குமரனைச் சந்நிதியிற்பார்த்து.

(ஸ்ரீ - வீர.) அத்தாபசன்* ஸ்ரீ கங்காமகாநதியின் திருக்கரையில் சேர்ந்து இராகாதி சந்தாபங்களை யெல்லாம் சாந்தியாதிகளானே நீக்கியவனாகி, மகாசூக்கும மதிமானாய் பெருந்தவத்தைப் புரிந்தனன். இவ்வண்ணமியம்பப்பெற்ற பிருகுநந்தனனாகிய சுக்கிரன் நானாவித வாசனைகளால் வாசிதனாகி†, அவ்வவ்வாசனையை யனுசரித்த நானாவித ஜன்மதசைகளையடைந்து, சரீரபரம்பரைகளை நன்கநுபவித்துத் தெய்வயோகத்தால் வைராக்கியாதிசாதன சம்பிராப்தியால் விக்ஷேபமெதுவுமேயில்லாமற் சித்தத்தைச் செப்பனிட்டு வரநதியாகிய சமங்கையின்° சுதடத்தில் திரமுறுமரமென்னச் சேதனபேதனாதி விக்ஷேப சகத்திரமுறினும் அசஞ்சல விருத்தியுடையவனாய் நிலைபெற்றிருந்தனன். பூர்வவிருத்தாந்தம்: கூறியபிரகாரமாக மனோராஜ்ஜியங்களானே கற்பித்துக் கொண்டிருந்த அச்சுக்கிரனுக்குப் பிருகுமகரிஷியின் சந்நிதியில் வெகுசம்வத்சர வடிவமான வெகுகாலம்சென்றது. பின்மகத்தாகியகாலஞ் சென்றதும் பவன ஆதபங்களால் ஜர்ஜரமான அதாவது அதிசிதலிதமான சுக்கிரனது சரீரம் வேரற்றமரம்போலப் பூமியில் வீழ்ந்தது, சரீரம் = பிருகுசுக்ரச முற்பவகாயம், ஆயின் அத்தநுவானது நாய்நரி கழுகுமுதலியவற்றானே

*தவமுடையவன் †வாசனையுடையவன்.
°ஸ்ரீதேவநதி.

யேன் பக்ஷிக்கப்படவில்லை யெனின்? ஆண்டுக்கூறல்: பிருகுவென்பது. அம்மகரிஷியினது புண்ணிய ஆசிரமத்தின் கண்ணே இராகத்துவேடம் ஒன்றுமின்மையினானேயும், அவரது பெருந்தவத்தன்மையினானேயும், மிருகபக்ஷிகளானே அக்காயம் பக்ஷிக்கப்படவில்லை. சப்பிரமாணத் தன்மையானும் விசீர்ணமாகவில்லை யென்பதாகவும் கண்டு கொள்க.* திவ்யவருட சகத்திரஞ்சென்றபின் பரமேசுவரராகிய பிருகு இருஷியானவர் பரமான்மாவை வெட்டவெளியாய்க் காணும் பெருநிருவிகற்ப சமாதியினின்றும் வெளிப் போந்தனர்.

(ச.) உயிர்போய் = வெகுகாலஞ் சென்றதனால் முந்ற்காயம் என்பாகி, பூமியில் விழுந்தது.

பெருமையினால் = தபோமகிமையினாலும், அப்புண்ணிய ஆச்சிரமத்தில் இராகத்துவேஷ மின்மையினாலும், அணுகலற, புஜியாமல் கெடாதிருப்ப = அழியாது கிடப்ப, திருகுமனந்திர் = பரமபோதமான சமாதியிலே; சமாதியினின்றும் இருகண்மலர்ந்த = விழித்த, அம்முனிவன் = பரமேசுவரனான அப்பிருகுமுனி, இஷ்டமகவை = குணவெல்லைக் கெல்லையான புத்திரனை எதிர்காணான், (14-15)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) தனது குமரன் எதிர்காணாது கங்காளமெதிர் கிடப்பக்கண்டு ஓராதுமைந்தன் பொன்றிப் போனதாக நினைதல்:—அற-மென் என்பன.

அறத்தின்வடிவா யஞ்சலிசெய் தருகேயிருக்கு மகற்காணான்
வறக்குமுடலின் கங்காளம் வறுமைவடிவா யெழுந்ததென
நிறக்குநிர்ப்பாக்கியம் வடிவாய் நிற்பதென்ன வெதிர்கிடப்பத்
துறக்குமனத் தான்பிருகு வெனுந்துய்ய தவத்தோன் றனிநோக்கி. (16)

மென்றோல் போர்த்தவெலுப்பு மனைவெளிகடோறுந் தித்திரிப்புள்
சென்றோடுவது முதரகுகை செறியுமண்டுகத் திரள்க
ளொன்றோடொன்று பாய்வதுங் கண்டுற்றவா றென்னெனவறிவா
னின்றோர் கிலன்றுஞ் சினனென்றே நேயமைந்தன் றனைநினைந்தான். (17)

(ப - ரை.) அறத்தின்வடிவாய் = தருமமூர்த்தியாய், அஞ்சலிசெய்து = நமஸ்கரித்து வணக்கத்துடன், அருகேயிருக்கும் = சமீபத்தில் நிற்கும், மகற்காணான் = மைந்தனைக் கண்டிலன், வறக்கும் உடலின் கங்காளம் = காய்ந்தகாயத்தின் என்புப்பஞ்சரம், வறுமைவடிவாய் எழுந்தது என = தரித்திரமானது மூர்த்திமத்தாய் எழுந்து வந்தது என்றுரைக்குமாறும், நிறக்கும் நிர்ப்பாக்கியம் வடிவாய் நிற்பது என்ன = அதிகரித்துத் தோற்றும் அபாக்கியமானது ஆகத்தோடு கூடியமர்ந்து நிற்கின்றதென் றுரைக்குமாறும், எதிர்கிடப்ப = சந்நிதியில் வீழ்ந்துகிடப்ப, துறக்குமனத்தான் = சகல வாதனைகளையு மொழித்த சத்துவமனத்தையுடைய, பிருகுவெனுந்துய்ய தவத்தோன் = பிருகுமகரிஷியென்று சொல்லப்பட்ட பரிசுத்தமான பெருந்தவத்தினன், தனிநோக்கி = கூர்ந்து பார்த்து.

மென்றோல் போர்த்த எலுப்புமனை = மெல்லிய சருமத்தால் வியாபிக்கப்பெற்ற எலும்பு இல்லத்தின், வெளிகடோறும் = இடமுள்ள பாகங்களில், தித்திரிப்புள் = தித்திரியென்னும் பக்ஷி, சென்றோடுவதும் = புகுந்து பாய்வதையும், உதரகுகைசெறியும் மண்டுகத்திரள்கள் = உதரமாகிய குகையின் நீழலின்கண் இளைப்பாறி யிருந்ததவளைக் கூட்டங்கள், ஒன்றோடொன்று பாய்வதும் = ஒன்றுக்கொன் றெதிர்த்துக் குதித்துப்

பாய்ந்து விளையாடுவதையும், கண்டு = நோக்கி உற்றவாறென்னென = நிகழ்ந்த கார ணம்யாது என்று, அறிவால் நின்றோர்கிலன் = நுட்பமதியால் முன்பின் ஆராய்ந்து பாரா மல், நேயமைந்தன்றனை = பிரியமான புத்திரனை துஞ்சினன் என்றே = இறந்தனன் என்பதாகவே, நினைந்தான் = எண்ணினான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பிருகுமகரிஷி யானவர், வணக்கத்தினாலே குனிந்த முகத்தையுடைய வனும் குணசீலைக்குச் சீமாந்தனும் குணக்கூட்டத்தின் நிலைவனும், புண்ணிய மூர்த்தி யைப்போல் இலங்குபவனும் ஆகியகுமரனை யெதிரிற்கண்டிலர்; மற்றோ, அபாக்கியம் ஆகமெடுத்து வந்ததுபோலவும், தாரித்திரியம் மூர்த்திகரித்துற்றதுபோலவும் சந்நிதியில் மகத்தாய்க் கிடக்கும், கேவலம் காயவடிவ கங்காளமாகிய சவத்தைக்கண்டனர். கங்கா ளத்தையே வருணித்தல்:—

மென்றோல் என்பது. அது ஆதபத்தாலே காய்ந்தவபுவை யுடையதாயும், சருமசித் திரங்களில் ஆக்கிய கூண்டையுடைய பக்ஷி விசேடங்களாகிய தித்திரிப் புட்களையுடைய தாயும், நன்ருகவுலர்ந்த நரம்புகள் வியாபித்த அகடாங்குகையின் சாயையில் விசிராந்தி யுற்றிருக்கும் தவளைக்குழுக்களை யுடையதாயும் இருந்தது துக்கதந்தியின் பந்தனத் தம் பம்போ விராநின்ற, அந்தச் சுஷ்ககங்காளத்தை நோக்கி அம் மகரிஷியானவர் முன்பின் ஞலோசனை செய்யாமல் எழுந்தனர். அதன்பின் அக்கங்காளத்தைப் பார்த்தபோதே அம்மகரிஷிக்கு என் எனது இம்மைந்தன் சிரஞ்சென்ற சீவனானன் எனக்கணத்தில் விதர்க்கமான துண்டாயது.

(ச.) அறத்தின் வடிவாய் = புண்ணியம் மூர்த்தமாகியதுபோல், கங்காளம் = அஸ்தி பஞ்சரத்தை.

மென்றோல் = ஆதபத்தால் உலர்ந்த சரீரத்தொக்கைப் போர்த்த, எலும்புமனை = அஸ்திபஞ்சரத்தின், வெளிகடோறும் = இரந்திரங்களில், தித்திரிப்புள் = பக்ஷிவிசே டங்கள் = தித்திரியென்பது சிச்சிலிக்குருவி பொன் வாய்ப்புள்ளென்ப, நின்றோர்கிலன் = பூர்வாபர விசாரமற்றவராய். மிகக்காய்ந்த பரியங்கத்தையுடைய வயற்றுக்குகையின் சாயையில் மண்டுகேவீட்டம் இளைப்பாறி யிருந்தது. (16-17)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மகரிஷி சினந்து சாபமிட நினைதலும் பயந்து தருமர்வேண் டிக்கோடலும்:—அடை-வதன என்பன.

அடைத் தகாலத்தன்றி யெனதரிய மகவைய காலத்திற்
றுடைத்தகாலன் றனைக்கணத்திற் றுடைப்பனென்னு விடைப்பாகன்
விடைத்தவாபோற் பிருகுமுனி வெகுண்டுசாப மிடநினைப்பக்
கிடைத்தகால னடுநடுங்கிக் கிளரைம்பூத வடிவெடுத்து. (18)

வதனமாறுங் கரமாறும் வாளுங்கயிறுங் குண்டலமும்
பதனகவசத் துடன்மேவிப் பாந்தசேனை புடைசூழ
விதனமுனியை வந்தணுகி வேண்டிக்கொள்வான் மெத்தென்ன
நிதனமூல மெனுங்கால னிமலமுனிவற் கிவையுரைத்தான். (19)

(ப-ரை.) அடைத்த காலத்தன்றி = நியமித்தகாலத் தல்லாமல், எனதரியமகவை = என்னுடைய கல்யாணகுணக்குழந்தையை, அகாலத்தில் = காலமல்லாக்காலத்தில், துடைத்தகாலன்றனை = சங்கரித்தயமனை, கணத்தில் = இமைப்போதில், துடைப்பன் என்னு = சங்கரிப்பேன் என்று, விடைப்பாகன் விடைத்தவாபோல் = இடபநாயகர்

மார்க்கண்டனுக்காகச் சிநந்ததொப்ப, பிருகுமுனி = மகரிஷியானவர், வெகுண்டு = கோபித்து, சாபமிட நினைப்ப = சாபங்கொடுக்கக் கருதலும், இடைத்தகாலன் = அதைத் தெரிந்தயமன், நடுநடுங்கி = கம்பிதமடைந்து, இளர் = விளங்காநின்ற, ஐம்பூதவடி வெடுத்து = பஞ்சபூத சம்பந்த ஆதிபௌதிக சரீரத்தைத் தாங்கி

வதனமாறும் கரமாறும் = ஷண்முகமும் ஷட்புஜமு முடையவராய், வாளும் கயிறும் = கட்கமும் பாசமும் தாங்கி, பதனகவசத்துடன் மேவி = காக்கும். கவசகுண்டலாதிகளை யணிந்துகொண்டு, பரந்தசேனை புடைசூழ = நாற்புறமும் கிங்கிரசைனியம் விஸ்தரித்துச் சூழ்ந்து கூடவர; விதனமுனியை வந்தணுகி = கிலேசமுற்றிருக்கும் மகரிஷியின் சந்நிதிக்குவந்து சேர்ந்து, வேண்டிக்கொள்வான் = பலவிதமாகப் பிரார்த்தித் துக்கொண்ட யமதருமர், அல்லது வேண்டிக்கொள்ளும் பொருட்டு, மெத்தென்ன = பரமசாந்தமாய், நிதனமூலமெனுங் காலன் = சங்காரகாரண மாகியதருமர், நிமலமுனிவற்கு = பெருந்தவத்தால் அமலமாயிலங்கும் பிருகுமகரிஷியை நோக்கி, இவையுரைத்தான் = வருமாறு கூறத்தொடங்கினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அவசியம் பலிக்கத்தக்க அருத்தத்தைச் சிந்தைசெய்யாமலே அந்த மகரிஷிக்கு, மிருதமானத நயனைக்கண்டதும், விரைவில் மிகமிகவுங் கொடிதான பெருங் கோபமானது காலனைக்குறித் துண்டாயது; அகாலத்திலேயே எனதுமைந்தனை இக்காலன் என்கொண்டுபோனன் எனச்சிநந்தவராகிப் பகவானுகிய பிருகுவானவர் காலன் பொருட்டுச் சாபங்கொடுக்கத் தொடங்கினர். பின் அருபராயினும் கற்பிதருபத்தை யுடையவராகி, பிரஜைகளை யெல்லாம் கவளீகரிப்பவராய தருமர் ஆதிபௌதிக வபுவை யுடையவராய் முனீந்திரரை வந்தடைந்தனர். கட்கபாசதரராகி ஸ்ரீமான் குண்டல முடையவராகிக் கவசமணிந்தவராகி, பக்கந்தோறும் ஆறுதோளாகத் துவாதசமாச புஜமுடையவராகி, ஆறு இருது முகத்தினராகி, வெகுகிங்கர சேனையால் வியாபிக்கப்பெற்றவராகி, அத்தருமதேவர், கற்பக்கலக்கக்கடற் கம்பீரக்கடுஞ்சினமகாமுனிவரைக்கண்டு வேண்டிக்கொண்டு பரமசாந்த முடையவராய்க் குளிர்ந்த வசனத்தைக் கூறினர்.

(ச.) விடைத்தவாபோல் = பெருங்கோபங் கொண்டதுபோல, இடைத்த = அருபனுய்ச் சசலப் பிராணிகளையும் புஜிப்பாகப் பெற்ற, ஐம்பூதவடிவெடுத்து = ஆதிபௌதிக தேகத்தைத்தரித்து ? பதனகவசம் = இடரைக்களையுங்கவசம், படர்ந்தசேனை = வெகுகிங்கரர் (குற்றேவற்காரர்) சேனை, வேண்டுகோளா ன் = விரும்பிக்கோடலால், நிதனமூலமெனும் = அழிவுக்கேது வென்னும். (18-19)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தவத்தின் பெருமையைச் சாற்றித் தருமர்தம் பெருமையையும் சாற்றல்,—ஈன்ற-குடும்ப வென்பன.

ஈன்றநியதி பாலிக்கு மியாங்கணின்னை யீறில்லா
வான்றதவத்தாற் றுதித்திடுதமல்லாதில்லை யாதலினற்
சான்றதவத்தை வெங்கோபத் தழலாற்சுடு தறகவன்ருற்
ரேன்றுமுழிக் கனலுமெமைச் சுடாதுநின் சொற்சுடவற்ரே. (20)

குடும்பவலையிற் பிணிப்புண்ட கோடாகோடி யுருத்திரு
நெடும்பங்கயக் கண்மாதவரு நிலையாமென்னுற் றெலைவுற்று
றிடும்பையுலகி லெனைக்கடந்தா ரில்லையாருமெனக் கிரையாம்
படும்பல் லுயிருமியாம் படுத்தல்பகுதி யாயபழநியதி. (21)

(ப - ரை.) ஈன்ற நியதிபாலிக்கும் யாங்கள் = பரமேசுரனால் ஏற்படுத்தப் பட்ட நியமத்தை மாறாமல் நடாத்தும் எம்போலியர், நின்னை ஈறில்லா ஆன்றதவத்தால் துதித்திடுதேம் = உம்மை யந்தமில்லாத மகாமகிமைவாய்ந்த பெருந்தவத்தினாலே போற்றுவதாம், அல்லாதில்லை = அது அல்லது அயலொரு உத்தேசத்தாலன்றும், ஆதலினால் = ஆகையால், சான்றதவத்தை = எத்துணையோ கஷ்டப்பட்டு நோற்ற பெருந்தவத்தினை, வெங்கோபத்தழலால் சுடுதல் தகவன்று = அற்பமாகிய கொடிய சினத்தீயால் தீத்தல் உசிதமல்லவாம், தோன்றும் ஊழிக்கனலும் எமைச்சுடாது = மிருத்துவாரா நின்ற கற்ப காலமகாநலமும் எம்மையழற்றாது என்றால், நின்சொல் சுடவற்றோ = உமதுசாபம் தகித்தற்குரியதாமோ. ஆல், அசை குடும்பவலையில் பிணிப்புண்ட = சமுசாரஜாலத்தில் அகப்பட்டுழலும், கோடாகோடி = அநேகங் கோடி, உருத்திரரும் = உருத்திர கணங்களும், நெடும்பங்கயக்கண் மாதவரும் = நீண்ட செந்தாமரை யிதழ்போன்ற நேத்திரங்கள் வாய்ந்த விஷ்ணுகணங்களும், நிலையாம் என்னால் = நிலையாக இருக்கும் எம்மால், தொலைவுற்றார் = மாய்வுற்றனர்கள், இடும்பையுலகில் = துயர்மயமாய இச்சகத்தில், எனைக்கடந்தார் = எம்மைத்தாண்டினவர், இல்லை = இலர், யாரும் எனக்கிரையாம் = யாவருமே எமக்குப் பக்ஷணமாவர், படும்பல்லுயிரும் யாம்படுத்தல் = இறவாநின்ற எல்லாப்பிராணிகளையும் யாஞ் சங்கரித்தல், பகுதியாயபழ நியதி = சுயமேயாய புராதன புராந்தகன் நியமமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உலகின்றிதியை யறிந்தவரும், பராபரங்கண்டவரும் ஆகியபெரியோர் ஹே முனிவரே! பராபராதாதி நிமித்தமிருந்தபோதினும் மோகிக்கமாட்டார், என்றால், அவ்வுத்தமர் காரணமில்லாமல் மோகியார் என்பதில் கழறவேண்டியது யாதுளது! நீர் அநந்ததவத்தையுடைய விப்பிரர், யாம் நியதிபாலகர், அத்தவத்தினாலே பூஜிக்கப் பெறுகின்றீர் அலது ஹேசாதுவே! சாப பயாதிநிமித்த இச்சையினானே பூச்சியரல்லீர். சாபங்கொடுப்பின் மாறாக உமக்கே யநிட்டமீயும் எமக்கொன்று முறாதாம் என்னுங்கருத்தாற் கூறுதல்:—சான்றவென்றது மிகக்கோபத்தினாலே மதியற்றவரே = வீண்புத்தியையுடையவரே! ஞானபாதிதத் தன்மையானே அவித்யமான மதியரே! பெருந்தவத்தை வாளாகெடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம்; கற்பகால மகாநலங்களானும் யாம் தகிக்கப்படமாட்டோம் எனின், அத்தகைய எம்மை, நீர் சாபத்தீயானே தீக்கவல்லீரோ! அல்லீர். தாம் எதனாலும் தகிக்கப்படாமலிருத்தலைச் சாற்றித்தமது அகண்டிதமான ஆற்றலையுரைதல்:—குடும்பவென்பது. பிரஹ்மாண்ட பந்திகள் பீடிக்கப்பெற்றன, ருத்திரகோடிகள் விழுங்கப் பெற்றார்கள், விஷ்ணு விருந்தங்கள் விழுங்கப்பெற்றார்கள், எந்த விடயத்திற்றான் எமக்காற்றலில்லை அதனை நீர் நிகழ்த்தும் பார்ப்போம் எவ்வப ராதத்தாற்றான் சபிக்கப்பெற்றேம் சாற்றும். ஹேபிராஹ்மண உத்தமரே! யாங்கள் போக்தாக்கள், உங்களைப் போன்றவர் எங்கட்குப் போஜனம், என்னுமிது இயல்பாய மரியாதையாம்; இது நம்மனோரால் இச்சைதுவேடாதி நிமித்தாந்தரங்களால் ஆக்கப்பெற்ற தொன்றன்றாம்

(ச.) அல்லாதில்லை = அன்றி மற்றோரிச்சையாலன்று, சான்றதவத்தை = மாதவத்தை நின்சொல் = உமதுசாபம். என்ற நியதிபாடபேதம்- யாரும் = நீர் முதலியவனைவரும், பகுதியாய = இயல்பான. (20-21)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) நியதியின் நிலைமையையுரைத்து அறிஞர் அஞ்ஞர் திருஷ்டிகளைக் காட்டல்:—எமதென்பது.

எமதுவிதியன் றிந்நியதி யென்றுமுள்ள படியாகு
மமலவிழியிற் செய்வோனு மருந்துவோனு மிலவாகும்
விமலமல்லா விழிக்கிவர்கண் மிகவுமுளவாம் விதிவயத்தாற்
றமதுநினைவாற் பல்லுயிருஞ் சனிக்குங்கற்ப முடிவிற்போம். (22)

(ப - ரை.) எமது விதியன்று இந்நியதி = இந்த நியமமானது எம்மனோரால் விதிக்கப்பெற்ற தல்லவாம், என்று முள்ளபடியாகும் = எப்போதும் பரம்பொருளால் ஆக்கப்பட்டுள்ளதேயாம், அமலவிழியில் செய்வோனும் அருந்துவோனும் இலவாகும் = களங்கங்கழன்ற கண்ணாற் காணுமிடத்துக் கருத்தாவுமில்லை போக்தாவுமில்லை, விமலமல்லா விழிக்கிவர்கள்மிகவும் உளவாம் = களங்கங்கதுவிய கண்ணாற்காணினோ கருத்தாபோக்தா முதலிய சமுசாரிகள் வெகுவாக இருப்பனவாம், விதிவயத்தால் = விதிஹேதுவினால், தமது நினைவால் = தத்தமது வாதனையா லெழுந்த எண்ணத்தால் பல்லுயிரும் சனிக்கும் = சகலபிராணிகளும் உண்டாம், கற்பமுடிவிற்போம் = கற்பாந்தத்திற் செல்லும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அக்கினிமேற்கிளம்புதலும் நீர் நெகிழ்ந்தோடலும் பரமான்மாவின் நியதிபோலவாம்; பரமாத்மா தன்பால் தானாகவே உலகவடிவமாக உண்டாகித் தானாகவே உபசங்கரிக்கும். இதுவும் உபநிஷத்சம்பந்த வியவகாரதிருஷ்டியினாலே யுரைக்கப்பெற்றது பரமார்த்த திருஷ்டியினாற் பார்க்கினோ, களங்கமில்லாத திருஷ்டி அஃதாதலின் ஈண்டுக்கருத்தாவுமில்லை போக்தாவுமில்லையாம். கருமதிருஷ்டியாற் காணினோ, களங்கங் கழியாதபடியினாலே அத்திருஷ்டியில் ஈண்டு வெகுகருத்தாக்கள் தோற்றும். ஹேபிரஹ்மந் கருத்துருத்தகைமை அகருத்திருத்தகைமைகள் நன்கிலாக் காட்சியானே கேவலம் நனிகற்பிக்கப் பெற்றவைகளாம், தத்துவ சாக்ஷாத்காரரூப நலமுறு காட்சியையுடையவனுக்கோ அவையிரண்டு மிலவேயாம் "கருத்துருத் தகைமையும் கருமங்களுமே, வருத்துலகுக் கிறைவழங்குவதிலையே" என்பதாதியவாக ஸ்ரீபகவானாற் காட்டியருளப்பெற்ற பக்கத்தைப் பற்றிப்பகர்தல், விதியென்பது தருகண்டங்களிற் புட்பங்களும், புவனங்களிற் பூதங்களும், சுயம்வருகின்றன வெனவும் போகின்றன வெனவும், ஈண்டுக்கருத்துராதி சப்தங்களானே கற்பிக்கப் பெறுகின்றனவாம். பிராணிகளின் கருமமே தான் ஆக்ஷேபித்த ஹேதுவாகிய நிமித்தவைசித்திரியத்தானே விசித்திரகாரியத்திலும் சமர்த்தமாகின்றது.

(ச.) எமது விதியன்று = நம்மிருவரது செய்தொழிலன்றும், அமலவிழியில் = விசுத்தஞானத்தால் விசாரிக்கும் பொழுதில், இச்சகத்தில் ஆன்மாவிற்கு நிர்விகாரத்துவமுண்டாதலான் கருத்துருத்துவ போக்திருத்துவங் கூடாதாதலின், செய்வோனும் அருந்துவோனு மிலதாகும் = கர்த்தாவும் போக்தாவுமின்றும், விமலமல்லாவிழிக்கு = பிராந்தி தரிசனத்துக்கு இச்சகத்தில், இவர்கண் மிகவுமுளதாம் = வெகுகர்த்தாக்களும் போக்தாக்களும் உண்டாம், கர்த்தாமுதலிய பேதத்திற்கு அவித்யாகற் பிதத்தாற் பிராந்தியுள தியல்பாதலின், பல்லுயிரும் = தருலதைகளிற் புட்பங்கள்போற் புவனங்களிற் சகலபிராணிகளும், தமது நினைவால் = தங்கள் கருமத்தினால், சனிக்குங் கற்பமுடிவிற்போம், விதிவசத்தால், பிரமனது யாதொரு பிரவிருத்தி நிவிருத்தி யேதுவான காலமுண்டோ அஃதிசுர இச்சை அதனாற் பிறப்பனவும் இறப்பனவும் ஆமென்பது பொருள், விதி = பிரமன். (22)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) பெருந்தன்மையோடு கூடிப் பிரகாசிப்பதை விட்டொழித்து அற்பத்தகைமையை யவலம்பித்து அவிவேக முறலழகோவெனல்:—கற்பதென்பது.

கற்பதான மறைதருசிற் கண்ணதெங்கே சிரத்தையதாய்
நிற்பதெங்கே யுயர்வெங்கே நெடியோர் விளங்கு மிந்நெறிக்கே
யற்பானகுருட ரெனவயர்வ தென்னத் தம்வினையா
லுற்பவிக்குஞ் செயல்பாரா துருத்துச் சபிக்கவுரியாயோ. (23)

(ப - ரை.) கற்பதான மறைதருசிற் கண்ணது எங்கே = அத்தியயனஞ் செய்யத் தக்கதான உபநிடதந்தந்த ஞானமய திருஷ்டி எவ்விடத்தது, சிரத்தையதாய் நிற்ப தெங்கே = சிரத்தையாக நிலைபெறுதலான தீரதையாண்டையது, உயர்வெங்கே = பெருந்தன்மை எங்குள்ளது, நெடியோர் விளங்கும் இந்நெறிக்கே = மகான்கள் கீர்த்திபெற்றுத்திகழும் சர்வப்பிரசித்தமாய இம்மார்க்கத்தில், நிற்கும்நீரும், அற்பரான குருடரென அயர்வது என்ன ?= சொற்பமதியையுடைய அந்தகர்போல மோகமுறுவது என்னகாரணம் ? தம் வினையால் உற்பவிக்கும் செயல்பாராது = தத்தமது கருமபரிபாகத்தினாலே ஜனித்துழலும் தசையை நோக்காது, உருத்துச் சபிக்கவுரியாயோ = கோபித்து எம்மைச் சபிக்க விழைதல் உசிதமாமோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) அந்த ஞானமயமாய திருஷ்டியெங்கே, மகத்துவம் எங்கே, தீரதையெங்கே, சர்வப்பிராஞ்ஞப் பிரசித்தமார்க்கத்தில் நிற்கு நீருங்கூட அவிவேகியர்போல மோகமுறுவது என்னைகொல் ! ஹே முநீச்சுரரே ! தங்கரும பலபாகத்தினாலே யெழுந்துழலுந் தசையையோர்ந்து பாராமல், முற்றுணர் வுடையவராக இருந்தும் வாளா மூர்க்கரைப்போல எம்மைச்சபிக்க எனிச்சிக்கின்றீர் ?

(ச.) சிற்கண் = ஞானமயதிருஷ்டி, நிற்பது = தீரதை, உயர்வு = மகத்துவம் நெடியோர் விளங்கும் இந்நெறிக்கே = சர்வப்பிரசித்தமான இம்மார்க்கத்தில், அயர்வதென்ன = மகாமதியினையுடைய நீர் வீணாக உன்மத்தமுறுவதென்? பாராது = விசாரியாமல் (23)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) மனத்தின் மகிமையால் யாவுமுண்டாக அதனை யறியாதிருத்தல் என்னையெனல்:—மனமென்பது.

(ச - அ - கை.) பிருகுவுக்குப், புத்திரனது சித்தமயமான சமுசாரத்தை நிரூபித்தற்குக் காலன் சித்தத்தினது மகிமையை இப்போதுரைத்தல்:— மனமேயென்பது.

மனமேபுருடன் மற்றில்லைமனத்தின் செயலே செயலாகுங்
கனசீவனத்தாற் சீவனுமாங் கவர்நிச்சயத்தாற் புந்தியுமாஞ்
சினவும்பிமானத் தாலேதீய வகங்கார முமாகுந்
தனதுவிகற்ப சாலத்தாற்றானே சகமாந் தனிமனமே. (24)

(ப - ரை,) மனமே புருடன் மற்றில்லை = எண்டேசித்தமே புருடனும் பிறிது அல்லவாம், மனத்தின்செயலே செயலாகும் = சித்தஞ்செய்ததே செய்ததாகும், கனசீவனத்தாற் சீவனுமாம் = இவ்வுள்ளமே பெரிதான சீவனவிவகாரத்தாற் சீவனும் ஆகும், கவர் நிச்சயத்தாற் புந்தியுமாம் = ஈது இன்னது எனத்துணியுந் துணிபான் மதியுமாம், சினவும் அபிமானத்தாலே = கடுமையான அபிமானஞ் செய்தலானே, தீய அகங்காரமும் ஆகும் = கனற்றும் அகங்காரமும் ஆகும், தனிமனமே = சுயம் சித்தமே, தனதுவிகற்ப சாலத்தால் = தன்னுடைய விகற்பமான சிந்தைகளானே, தானே சகமாம் = தானேயுலகமாம்.

சுக் கிரன் கதை

(ஸ்ரீ - விர.) சித்தமே யீண்டு புருடனும் பிறவற்றிற் காற்றலின்மையின் அது செய்ததுதான் செய்ததெனப்படும், அசத்சங்கற்ப வடிவமேயாய ஹேதுவினல் அச்சித்தம் பந்தத்தையடையும், அதுவிடுபடின் இதுவும் விடுபடும். மனமே சீவனினின்றும் சீவப் பெயரையடையும், ஒரேமனமானது பூர்வபூர்வ ஜீவனினின்றும் ஜீவாந்தரப் பெயரை யடையுமென்பது விரிவாக ஜீவடோபாக்கியானத்திற் கூறப்பெறும்; மனஞ்சங்கற்பித்த பொருளில் நற்றுணிபை நாட்டலானே மனமே யதன்பின்னர்மதியாம், அபிமானத்தைச் செய்தலானே அகங்காரமெனவும் படும், இங்ஙனம் மனமானது தானுகவே நானுத் தன்மையை யடையும்.

(ச.) மனமே = சித்தமே, புருடன் = ஜீவனும், மனத்தின் = சித்தத்தினுல், செயலே = செய்யப்பட்டதே செயலாகும் = செய்யப்பட்டதாம் எப்படிச் சீவத்வ மெனிற் கூறல்: தனிமனமே,+கனசீவனத்தால்+பிராணதாரணத்தினுல், சீவனுமாம் = ஜீவனெனப்படும், நிச்சயத்தால், + நிச்சயவேதுவினுல், புந்தியுமாம் = புத்தியாம், நிச்சயாத்மிகை புத்தியென்னும் லக்ஷணத்தினுல், சினவும் = தேகாதிகளிற் பொருந்தும், அபிமானத்தாலே — அகம் மம அபிமான ஹேதுவினல். (24)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இவ்வண்ணம் பிருகுமகரிஷிக்கு அறிவுறுத்தி மனோவிலாச மாத்திரத்தா லாக்கப்பெற்ற அவர் மைந்தன் கதையையெடுத் தேத்தல்:—ஆதலா லென்பது.

(ச - அ - கை.) சுக்கிரனது சுவர்க்கபோகத்தின் பின்வந்த ஜன்மபேதங்களைக் கூறல்:—ஆதலாலென்பது.

ஆதலா லுன் புதல்வனுநீ யலேவில் சமாதி யமர்போதிற்,
காதலாலே சுக்கிரனுங் காயந்தன்னையிவ ணிருத்தி,
மீதில்விச்சுவாசியெனும் விண்ணுட்டணங்கை மேவியபின்
ஞேதுபுவியிற்றே சார்ண வொருவேதி யன்பாலுற் பவித்து. (25)

(ப - ரை.) ஆதலால் = மனமே யாவற்றையு மியற்று மாகையால், உன்புதல்வனும் = நினதுமைந்தனும், நீயலேவில் சமாதியமர்போதில் = நீர் நிருவிகற்ப சமாதியை யடைந்திருந்தபோது, காதலாலே = காமபரவசத்தாலே, சுக்கிரனுங் காயந்தன்னை யிவண் இருத்தி = உசனுசம்பந்தியான சரீரத்தை இவ்வாச்சிரமத்திலேயே யிருக்குமாறியற்றி, மீதில் விச்சுவாசியெனும் விண்ணுட்டணங்கை மேவியபின் = சுவர்க்கலோகத்தில் விசுவாசியென்னும் பெயர்வாய்ந்த தேவசுந்தரியை யடைந் தானந்தித்தபின், ஓதுபுவியில் = பூமண்டலத்திற் புகழப்பெற்ற, தெசார்ண ஒரு வேதியன்பால் உற்பவித்து = தசார்ண தேயத்திலிருந்த ஒப்பற்ற மறையவனிடத்தில் அவதரித்து.

(ஸ்ரீ) - வீ.) நீர் அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியில் அமர்ந்திருந்த சமயம், உமதுமைந்தனது அம்மனமானது தன் மனோரதமார்க்கமாக வெகுதூரத்தினும் தூரம்சென்றது; உம்மாற்காணப்பெற்ற இந்த ஔசநச தேகத்தை மந்தரகந்தரத்தில் விடுத்து, கூண்டினின்றும் பறந்தபறவையானது மேற்போதல்போல விபுதர்தம் வாசஸ்தலமாகிய சுவர்க்கத்தையடைவுற்றது ஆண்டு மந்தரகுஞ்சத்துப் பாரிஜாத தலத்திலும், நந்தனுேத்யான கண்டத்தும், லோகபால புரத்திலும், எட்டுச் சதுர்யுகங்கள் விசுவாசி யென்னும் அப்சரசை, அறுகால் அருமரையைப்போல, மகாதேஜஸையுடைய சரீரகற்பனை செய்து அதிலிருந்து சேவித்து, பின்னர் பாவனை மாத்திரையானே பூமியையுற்று, அம்மனமானது அவ்வவ்வாசனை கரும அநுசாரமாய் முன்னர் மொழிந்த மொழியாத அநந்த

ஜன்மங்களை யடைந்ததென்பார், ஓது எனத்தொடங்கினர். தசார்ணதேசத்தில் விப்பிரன் மைந்தனுகி, மேலும், அநந்தம் பிறப்பையடைந்தது.

(ச.) உன் புத்திரனும் = உமது புதல்வனும், மனோமயமே யாதலால், இவணிருத்தி = இவ்விடத்தில் விட்டு, மீதில் = சுவர்க்கத்திற் சென்று, அவ்விடத்தில், விண்ணுட்டணங்கை = தேவசுந்தரியை. (25)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தொடங்கிய ஜன்மபரம்பரையை வருணித்தல்:—கோசு, சாலு, திரி, யென்பண.

கோசலதேசந் தன்னிற் கொற்றவ னுகத்தோன்றி
வீசலர் வனத்தினூடே வேடனுயுதித்துக் கங்கை
மாசலமருவு பாரின் மராளமாய்ப் பௌண்டரத்திற்
பேசரு நிருபனுனன் பெருங்கதிர்க் குலத்துவந்து. (26)

சாலுவ நாட்டிற்பானு மந்திரத் தலைவனுனன்
மேலுயர் கற்பகாலம் விஞ்சையர் வேந்தனுனன்
வாலுணர் வுளதாயங்கோர் மாதவன் மதலையானுன்
சேலுகள் சவ்வீரத்திற் சேர்ந்தசா மந்தனுனன். (27)

திரிகத்த தேசந்தன்னிற் றேசிகச் சைவனுனன்
முருகர்சூழ் வேடரூரின் மூங்கிலா ரணியமானு
னரிணத்தோர் பிறப்பாய்ச் சீர்ணசாங்கலத் தமரலுற்றுன்
விரிவில்சூழ் பனையின்காட்டில் வெஞ்சினப் பாந்தளானுன். (28)

(ப - ரை.) கோசல தேசந்தன்னில் = அச்சுக்கிரன், கோசலமென்னும் நாட்டில், கொற்றவனுகத் தோன்றி = மகிபதியாகி, வீசலர் வனத்தினூடே = மணங்காலு மலர் நிறைந்த மகாடவியில் வேடனுயுதித்து = தீவரனுகி, கங்கைமாசல மருவுபாரில் = மாசுஇமைதங்கிய ஸ்ரீ கங்காதீர்த்தம் பரவிய தடத்தில், மராளமாய் = ஹம்சமாகி, பௌண்டரத்தில் = பொளண்ட்ர மென்னுந்தேயத்தில், பெருங்கதிர்க் குலத்துவந்து = சூரிய வம்சத்திலுதித்து, பேசருநிருபனுனன் = சொல்லுதற்கரிய கீர்த்திவாய்ந்த அரசன் ஆனுன்.

சாலுவநாட்டில் = சாலுவமென்னும் தேயத்தில், பானுமந்திரத் தலைவனுனன் = சௌரதேசிகன் ஆனுன், மேலுயர் கற்பகாலம் விஞ்சையர் வேந்தன் ஆனுன் = அதன் பின் கற்பகாலம் மேன்மைவாய்ந்த வித்யாதர ஸ்ரீமானுனன், வாலுணர்வுளதாய் = தீமானுய், அங்கு ஓர் மாதவன் மதலையானுன் = அவ்விடத்து ஒருமகா தபசியினது மைந்தன் ஆனுன், சேலுகள் சவ்வீரத்தில் = மீன்கள் விளையாடும் வயல்கள் சூழ்ந்த சௌவீர தேயத்தில், சேர்ந்த சமந்தன் ஆனுன் = பொருந்திய சமந்தனுனன்.

திரிகத்த தேசந்தன்னில் = திரிகர்த்த மென்னுந் தேயத்தில், தேசிகச்சைவனுனன் = சைவதேசிகன் ஆயினன், முருகர் சூழ்வேடர் ஊரில் = சோலைகள் சூழ்ந்தகிராத மண்டலத்தில், மூங்கில் ஆரணியமானுன் = மூங்கிற்புதரானுன், அரிணத்தோர் பிறப்பாய் = மான்சன்மத்தை யடைதலுற்று, சீர்ணசாங்கலத்தமரல் உற்றுன் = சீர்ணமான காட்டில் உழன்று திரிந்தான், விரிவில் சூழ்பனையின் காட்டில் = வித்தாரமான புத்துகள் சூழ்ந்ததா லக்காட்டில், வெஞ்சினப்பாந்தள் ஆனுன் = கொடுங் கோபத்தோடு கூடிய பாம்பாயினுன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உமதுசுதன் கோசலதேசத்தில் மகீபதியாயினன், பின்மகா அடவியில் தீவரனாயினன், திரிபதகையின் றடத்தில் ஹம்சமாயினன், சூரியவங்கிசத்தில் புண்டர தேசாதிபதியாயினன், சால்வதேயத்தில் சௌரமந்திர சித்தனாகி அன்னியர்கட் குபதேசிக்கும் தேசிகன் ஆயினான், இசனானே மந்திர உபாஸ்திமகிமைகொண்டு கற்பபரியந்தம் ஸ்ரீமானான வித்யாதரன் ஆனான், பின்ஸ்ரீமானான முனியின் மைந்தனானான், சௌவீர தேசத்தில் மண்டலேசுரனானன், ஆண்டாற்றிய பாவங்களானே திரியக்குத்தாவராதி ஜன்மங்களையும் எடுத்தான் எனத்தொடங்கல், திரிகர்த்தவென்பது. ஈண்டுப்பாட பேத முளது. திரிகர்த்த தேயத்தில் வேசரிப்பிறப்பை யடைந்தான், கிராதமண்டலத்தில் வம்சகுல்மமாயினன், சிஷ்ணாங்கலத்தில் ஹரிணமாயினன், தாலவிருக்ஷத்திற் சர்ப்பமாயினன், தமாலத்தில் வனகுக்குடமாயினன்.

(ச.) வனத்தினூடே = மகாடவியில், கங்கைமாசல மருவுபாரின் = திரிபதகைத் தடத்தில் மராளமாய் = அன்னமாய், பெருங்கதிர்க் குலத்தில் = சூரியவம்சத்தில், தீவரன் = மத்சியாதிகாதகன். (26-27-28)

பானுமந்திரித் தலைவனானான் = சூரியமத தேசிகனானான், விஞ்சையர் வேந்தனானன் = வித்தியாத ரேந்திரனானன், வாலுணர்வுளதாய் = மகாபுத்திமானாய், ஆங்கு = அச்சாலுவநாட்டில், ஓர் மாதவன் = ஓர் முனிவனது, மதலையானான் = சுதனானன். சாமந்தன் = மண்டலேசுவரன்.

தேசிகச் சைவனானன் = சைவதேசிகனானான், முருகெழ்சூழ் = எலுமிச்சை முதலியவற்றால் அழகுசூழ்ந்த, வேடரூரின் = கிராதநாட்டில், மூங்கிலாரணியமானன் = வேணுத்தூணானன், அரிணம் = மான், தமாலத்தில் வனகுக்குடமானனென வருவித்துக்காண்க. வம்சகுல்மம் = வேணுஸ்தம்பம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இத்துணையே அவனது பிறப்புகள் என எண்ணற்க, மற்றோ, அன்னியஜன்மங்களும் ஈந்தமாயினவெனக் கூறி முடிவாய் வந்தபிறப்பையும் அதன் கண்ணே தவம்புரியு மகிமையையும் அறிவித்துத் தியானதிருஷ்டியானே காணுதியெனல்:—இவ், வரியென்பன.

இவ்வண்ண மநந்தயோனி யிழிவுயர் வாகவெய்தி
மைவண்ண மனத்தினாலே வாதனை வயத்தினின்று
மெய்வண்ணக் கங்கைமாட்டோர் மெய்ம்முனிக் குமாரனாகிப்
பொய்வண்ணப் பொறிகளென்னும் புன்பகை யறுத்துவென்று. (29)

வரிசடை பலிவுங்கட்டி வாசுதேவப் பேர்மேவிப்
புரிதவத்தெண் ணூறாண்டு பொருந்தின னினதுமைந்தன்
றிரிதரு கனவையொத்த சித்தத்தின் மயக்கந்தன்னைப்
பரிவுறக் காண்டியென்னிற் சிறக்கணூற் பார்த்தியென்றான். (30)

(ப - கை.) இவ்வண்ணம் = இந்தப்பிரகாரம், அநந்தயோனி = அளவில்லாத ஜன்மபரம்பரையை, இழிவு உயர்வு ஆக எய்தி = தாழ்வாகவும் உயர்வாகவும் அடைந்து, மைவண்ண மனத்தினாலே வாதனை வயத்தினின்று = அறியாமையோடுற்ற உள்ளத்தினாலே வாசனையின் வயமாகக் கட்டுற்று, மெய்வண்ணக் கங்கைமாட்டு = கெடாத பிரயோஜனத்தை யருளும் ஸ்ரீ கங்காநதியின் தீரப்பிர தேசத்தில், ஓர் மெய்முனிக்

குமரனாகி = ஒப்பற்ற ஒரு உண்மைத் தவத்தினன் மைந்தனாகி, பொய்வண்ணப் பொறிக ளென்னும் புன்பகையறுத்து வென்று = மித்தியாபூதமான சத்தாதிகளென்னும் அற்பப்பகையை வெற்றிகொண்டு.

வரிசடை பலவுங்கட்டி = நீண்டுதொங்கும் ஜடைகள் பலவற்றையும் ஒன்றுசேர்த்துப் பந்தித்து, வாசுதேவப் பேர்மேவி = வாசுதேவ முனிவனென்னும் திருநாமம்பூண்டு, புரிதவத்து எண்ணூறு ஆண்டு பொருந்தினன் நினதுமைந்தன் = உம்முடைய குமாரன் அஷ்டசத வருடங்களாகப் பெருந்தவத்தைப் புரிந்துகொண் டிருக்கின்றனன்; திரிதரு கனவையொத்த = நிலையின்றிய நித்திராதோஷஜன்னிய சொப்பனத்தைப் போன்ற, சித்தத்தின் மயக்கந்தன்னை = மனோவிப்பிரமத்தை, பரிவுறக் காண்டி யென்னில் = அன்புடன் பார்க்க ஆர்வமுற்றீரேல், சிற்கணால் பார்த்தியென்றான் = ஞானநேத்திரத்தினால் விரைவிற் காண்பீராகவென்று தருமராஜர் கூறினார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) வேறும் பலபலவிசித்திர விடமங்களேயாய யோனிகளில் வாசனை வயத்தினாலே தான்றானே உமதுமைந்தன் பிறந்திறந்தெய்த்தனன். இப்போது விப்பிர குமாரனாகி வாசுதேவன் என்னும் பெயர்சூடி, மதிமான்களின் மத்தியிற் சகல சுருதிகளையும் நன்றாக அத்தியயனஞ்செய்து, சமங்கையென்னுஞ் சரித்தின்றடத்தில் வீற்றிருந்து, பெருந்தவஞ் செய்துகொண் டிருக்கின்றனன். அதிர்ந்து மேலெழாநின்ற அலைக்கூட்டங்களின் பாங்கார மந்திரத்தொனிகளானே தொனித்துக் கொண்டிருக்கும் அகிலங்களோடு கூடிய சமங்கையென்னுந் தரங்கிணியினது தீரத்திலேயே இன்னும் உம்முடைய சுதன்றவம் புரிகின்றனன். விரிசடையுடையனும் விபூதியையுடையனும், அரன்மணி பூண்டோனும் அக்கமாவலயனும், புரந்திரி புலன்களெல்லாம் புரிமயல் வென்றோனும், வருடங்கள் எண்ணூறாக வன்றிறத் தவத்தினின்றான், ஹே முனிவரே! உமக்கு சொப்பனம் போன்ற புத்திரசரித்திரவடிவ புத்திரமனோ மயக்கத்தைக் காணவேண்டுமென்னும் இச்சையெழின், அறிவதற்குச் சாதனமா யிராநின்ற விஞ்ஞானயோக நேத்திரத்தை விரிவுறவிழித்து விரைவிற் காணுவீராக,

(ச.) அனந்தயோனி = மற்றும் அளவற்ற யோனிகளில், கங்கைமாட்டு = கங்கை நதிக்கரையில், மெய்முனி குமரனாகி = விப்பிரகுமாரனாய், பொறிகள் = சர்வேந்திரியங்கள் (29-30)

பலவும் = அட்சவலயமுதலிய தவச்சின்ன மனைத்தும், மைந்தன், அவனதுசித்தத்தின் மயக்கந்தன்னை = மனோப்பிரமையை, பரிவுறக்காண்டி யென்னில் — பார்க்க வேண்டுமென்று இச்சிக்கின்றனை யெனில், சிற்கணால் = இவ்வூனநேத்திரத்தை விட்டு ஞானநேத்திரத்தாற் பார்த்தியென்றான். (30)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) பிருகுமகரிஷியானவர் பாலகனது செய்கைகளையெல்லாம் ஞான திருஷ்டியினாற் பார்த்து வியந்து காலதேவதையை வேண்டிக் கோடல்:—காலன், வானதி, யென்பன.

காலனீதுரைப் பக்கேட்ட கலைமுனி ஞானக்கண்ணாற்
பாலகன் செய்கையெல்லாம் பார்த்தனன் கணத்தினெல்லை
மேலதா மொளியாற் றோற்றமாத்திரம் விளங்கிநல்ல
சீலமார் புந்தியென்னுந் தெளிந்தகண் ணடியிற்பாய்ந்த. (31)

* ஞானக்கண்.

வானதிக் கரையினின்று மந்தரச் சாரலிற்றன்
மேனியில் வந்துசார்ந்த மெய்ம்முனி வியந்துசால
லூனமில் காலன்றன்னை யொன்றலா வேண்டுகோளா
லானதோர் காதலில்லா வருமுனி பகர்வதானுன். (32)

(ப - ரை.) காலன் ஈதுரைப்பக் கேட்ட கலைமுனி —ஜகதீசனுகிய தருமதேவதை இவ்வாறியம்பச்-சிரவணித்த சர்வசாஸ்திர சம்பன்ன மகரிஷியானவர், ஞானக்கண்ணுல் = ஞானதிருஷ்டியினுல், கணத்தின் எல்லை = முகூர்த்தமாத்திரத்தில், மேலதாம் ஒளியால் தோற்றமாத்திரம் விளங்கி = உயர்வாகிய பிரகாசத்தினுற் பிரதியான வயமாகத் தோற்றி, நல்ல சீலமார்புந்தி யென்னும் = சத்விருத்தம் பூரித்த புத்தியென்னும் தெளிந்த கண்ணடியிற் பாய்ந்த = அதிசொச்சமான தர்ப்பணத்திற் பிரதிபிம்பித்த, பாலகன் செய்கையெல்லாம் =புத்திரச்சரித்திர மியாவற்றையும் பார்த்தனன் = கண்டார்.

வானதிக் கரையினின்று = பெருமை பொருந்திய ஸ்ரீ கங்காநதிக் கரையிலிருந்து, மந்தரச்சாரலில் = மந்தரசானுவின் கண்ணிருக்கும், தன்மேனியில் வந்துசார்ந்த மெய்ம்முனி = தமது திருமேனியின் கண்ணே திரும்பிவந்தடைந்த சத்தியதபோமுனிவர் வியந்துசால = அதியற்புதத்தை யடைந்த திருஷ்டியானே, ஊனமில் காலன் றன்னை = விருப்பு வெறுப்பற்ற தருமதேவதையை நோக்கி, ஓன்றலா வேண்டுகோளால் = அநேகவிதமான பிரார்த்தனைகளுடன், ஆனதோர் காதலில்லா அருமுனி பகர்வதானுன் = யாதொருவிதமான ஆசையுமற்ற பெருந்தவத்தை யுடைய மகரிஷி கூறத் தொடங்கினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்தப் பிரகாரம் சமதிருஷ்டியையுடைய ஜகதீசராகிய தருமரால் விளம்பக்கேட்ட மகரிஷியானவர் மைந்தனது சரித்திரத்தை ஞானசக்ஷுவினுலே நன்ருகத்தியானிக்கத் தொடங்கினர்; முகூர்த்த மாத்திரையானே பிரதிபான வசத்தால், யோகஜதரும விசுத்தபுத்தியாகிய தருப்பணத்திற் பிரதிபிம்பித்ததேபோலப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தோற்றிய புத்திரனது சரித்திர முழுவதையும் கண்டனர். மீளவும் பிருகு மகரிஷியானவர். சமங்கையின் றடத்தினின்றும் அடைந்து; சுவஸ்தமாகக் காலனரது முன்னிலையில் மந்தரசானுவி லிருக்கும் தமது திருமேனியிற் புக்கார். ஈண்டு, பிருகு முனிவர் தமது தேகத்தினின்றும் வெளிப்போந்து சமங்கைத்தடம் வரையுற்ற அவ்வப் பிரதேசங்களில் மைந்தனது விருத்தாந்தத்தை முறையாகக்கண்டு மீண்டும் வந்துதமது சரீரத்திற் புகுந்தார் எனமயங்கற்க; யோகவலுமையால் தாமிருந்த இடத்திலேயே யாவற்றையுங் காணுதல் கூடுமாதலின். வெளிப்போந்து உலவுவதாயினும் சென்றவருந் தரிசனங் கூடாமையின். ஆகையாற் சமங்கையின் றடத்தினின்றும் வந்து தமதங்கத்திற் பிரவேசித்தார் என்று கூறியதற்கு அச்சிந்தைத்தியாக தஞ்சரீரப் பிரதிசந்தான மாத்திரத்திற் ருற்பரியமென வறிந்துகொள்க. அந்த மைந்தனது வாஞ்சையற்ற மகரிஷியானவர் மிகுந்த விஸ்மய முடையவராகிப் புன்சிரிப்போடு கூடிப் பிரகாசியாநின்ற திருஷ்டியினுலே இராகமற்ற காலனரை நோக்கி இதனைக் கூறத்தொடங்கினர்.

(ச.) ஜகதீசனென்னும் சமதிருஷ்டியை யுடையகாலன், ஈது + கண்ணுல், மேல + கண்ணடியில். பாய்ந்த = பிரதிவிம்பித்த, பாலகன் செய்கையெல்லாம் கணத்தின் எல்லை, பார்த்தனன் = சிந்தித்துக் கண்டான் என்பது அந்துவயம். காலன்றன்னை = வீதராகனுகிய காலனைநோக்கி பிருகுவானவர் தியானதிருஷ்டியானே சமங்கைத்தடஞ்

சென்று மீண்டும்வந்து, காலசரீர புரோபாகவர்த் தினியாய தந்தனுவிற் புகுந்தனரென்பது மூலான்னுவயம். (31-32)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) காலனுர் மகிமையைக் கூறித்தமது அறியாமையையுரைத்தல்:- முழுதென்பது.

முழுதுணர் தருமநீதி முதல்வநீ காலமூன்றும்
பழுதறத் தெரிதிநீயே பாலராய்ப் பரமஞான
மெழுதலி லிளைஞராகு மெம்மனோ ரென்றலோடுங்
கெழுதகை யுலகைநக்குங் கேடறுநிலை மைக்காலன். (33)

(ப - ரை.) முழுதுணர்தருமநீதி முதல்வன்நீ=பூதபவ்யேசராகிய பகவான்தேவரீர், காலமூன்றும் பழுதறத் தெரிதிநீயே = தேவரீரே திரிகால அமலதரிசியாக உள்ளீர், பாலராய் = அறியாதவராய், பரமஞானம் எழுதலில் = பேருணர்வு தாயமில்லாதவர். ஆகிய, இளைஞர் ஆகும் எம்மனோர் = எம்போலியர் சிறியவர் ஆவேம், என்றலோடும் = என இங்ஙன மிசைப்பக்கேட்ட, கெழுதகை யுலகைநக்கும் கேடறு நிலைமைக்காலன்= சந்ததம் பிறந்துகொண்டே யிருக்குந் தன்மைவாய்ந்த ஜகத்தைச் சங்காரஞ்செய்து கொண்டே ஸ்திதியுற்று நாசமற்றதருமர்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஹே பகவந்! பூதபவ்ய ஈசரே! யாங்கள் இராகாதிமலின சித்தமுடையவர்கள் ஆகலின் அஞ்ஞர்கள் ஆவேம், ஹேதேவரே! தங்களைப் போன்றவர்களது மதியே மூன்றுகாலத்தையும் நின்மலமாகக் காணக்கூடியதாம்; அசத்தியரூபமாகிய இச் சகத்தின்றிதியானது பரமார்த்த ரூபம்போலத் தோற்றுவதாய் நானுகார விகாரங்களோடு கூடியதாய்; தீரனுக்கும் விப்பிரமத்தை விளைவிக்கின்றது, அறிஞனுக்கும் பரமார்த்தவஸ்து சொரூபத்திலே மயலையுண்டாக்குகின்றது: என்று இயம்பக் கேட்டதருமர்.()

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) காலனுர் மகரிஷியை யழைத்துக்கொண்டு வாசுதேவனிருக்கைசெல்லல்:—மாதவனென்பன.

மாதவன் கையைப்பற்றி மந்தரக் கந்திரத்தின்
மீதகன்ற மராற்றை மேவினனிவரி லாங்கே
பேதமாம் வாசுதேவப் பெயரொடு மிருந்தசேயைக்
காதலான் முனிவன்கண்டான் காலனுமிதனைச் செய்தான். (34)

(ப - ரை.) மாதவன் = பிருகுமகரிஷியினது, கையைப்பற்றி = கரத்தைக் கரத்தாற்கவர்ந்து, மந்தரக் கந்தரத்தின் = மந்தராசல கந்தரத்தினின்றும், மீதகன்று = மேலேயிறங்கிவந்து, அமரர் ஆற்றைமேவினன் = சமங்கைச் சரித்தின்றடத்தை யடைந்தனன், இவரில் = இவ்விருவர்தம்முள், ஆங்கே = அவ்விடத்தே, பேதமாம் = சுக்கிரனினும் அயலாக, வாசுதேவப் பெயரொடும்=வாசுதேவன் என்னும் திருநாமத்தோடும், இருந்தசேயை = வீற்றிருந்த குமரனை, காதலான் முனிவன்கண்டான் = அன்போடும் மகரிஷிகண்டனர், காலனும் இதனைச் செய்தான் = தருமரும் இதனைச் செய்தனர்.

(ஸ்ரீ-வீர.) மகரிஷியானவர் மலர்ந்ததைக்கேட்ட, தருமதேவர் அநேகம்வகையான நியாயங்களை யெல்லாம் முனிவர்க் கெடுத்தோதி ஜகத்தின்றிதியையும் கதியையும் நோக்கிப் புன்சிரிப்புற்றவர் போன்றுற்ற பகவானுகிய அக்காலதேவர், அம்சுமான், கிரணத்தால். இந்துவைப்போலக் கரத்தாற் பிருகுமகரிஷியின் கரத்தைப் பிடித்துச் செல்லத்

சுக்கிரன் கதை

தொடங்கினர். பின்கால பிருகு தேவரிருவரும் மந்தராசல கந்தரத்தினின்றும் கீழே அவனியில் வந்துசேர்ந்து சமங்கைச் சரித்தின்றடமடைய முயன்றனர், சர்வ புஷ்பமயமா யிருப்பது போன்றதும், மலர்போல அலைகளோடு கூடியதும் ஆகிய சமங்கை நதியை ஒருகணத்தில் யாதொரு ஆயாசமுமிலாமல் அடைந்தனர். அந்நதிக்கரையில் ஒருபாகத்தில் தன்மைந்த னிருப்பதைப் பிருகுமகரிஷியானவர் கண்டனர், அம்மைந்தன் அக்கால் அன்னியபாவமாகிய அசுக்கிரத் தன்மையையடைந்து வேறுதேகத்தையுடையவனாக மாறுபட்டு இருந்தனன். சாந்த இந்திரியனும், சமாதிஸ்தனும் அசஞ்சலமனமானை யுடையவனும் அநாதி சமுசாரசிரமத்தின் சாந்தியின் பொருட்டு நீள் காலம் விசிராந்தனும் அம்மைந்தனிருந்தனன்.

(ச.) மந்தரக்கந்தரத்தின் = மந்தராசலத்தின் குகைகளினின்றும், அகன்றுமீது = பிறப்பட்டுப் பின்பு, அமரர் ஆற்றை = தேவகங்காநதியை கணத்தில் மேவினன், ஆங்கே = அந்நதி தீரத்திலோரிடத்து, இருந்த = சிதேந்திரியனும் மநோசாஞ்சல்லியமற்றவனுமாய்ச் சமாதியிலிருந்த, சேயை = தன்புத்திரனை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தருமதேவர் சங்கற்பத்தினால் விழித்தமைந்தன் இருவரையும் பூசித்தபின் னொருங்கு வீற்றிருத்தல்:—இங்கென்பது. ~~(34)~~

இங்குற்ற சமாதிநீங்கி யிவனெமைக் காண்கவென்று
சங்கற்பஞ் செய்தலோடுஞ் சமாதிவிட் டிவரைநோக்கி
வெங்குற்ற மில்லாமைந்தன் பணிதலும் விரும்பியாருந்
துங்கத்தோ ரொருகன்மீது மூவருஞ் சூழ்ந்திருந்தார். (35)

(ப - ரை.) இங்குற்ற சமாதிநீங்கி = இவ்விடத்தில் கூடியிருக்கும் நிர்விகற்பசமாதிகலைந்து, இவன் = இப்பிருகுமைந்தன், எமைக்காண்க என்று = எம்மிருவரையும் பார்க்கக் கடவன் என்பதாக, சங்கற்பம் செய்தலோடும் = தருமதேவர் எண்ணியவுடனே; சமாதிவிட்டு = நிருவிகற்ப சமாதியினின்றுங் கிளம்பி, இவரைநோக்கி = இவ்விருவரையும் தரிசித்து, வெங்குற்ற மில்லாமைந்தன் = கொடிய குற்றமொன்று மில்லாதபுத்திரன். பணிதலும் = நமஸ்கரித்ததும், விரும்பியாரும் = பரஸ்பரம் செய்யப்பெற்ற நல்லாசாரமுடையராய், துங்கத்தோர் மூவரும் = பரிசுத்த சரிதமுடைய அம்மூன்றுபேரும். ஒருகன்மீது சூழ்ந்திருந்தார் = ஓர் ஒப்பற்ற சிலையின்மீது வீற்றிருந்தனர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சமாதியின்கண் வீற்றிருந்த அப்பிருகுமைந்தனைநோக்கிக் காலதேவர், அத்தித்தொனியன்ன வாக்கியத்தால் உமதுமைந்தன் இவன்றான் என்றுமகரிஷியைவிளித்து விளம்பினர். பின்னிம்மைந்தன் சமாதியினின்றும் வெளிப்போந்து எம்மைக்காண்கவென்று கூறிய சப்தத்தினாலே அப்பார்க்கவன் மாமேக கோஷத்தான் மயூரம் மெதுவாக விழிப்பதேபோலச் சமாதியினின்றும் விழித்தனன், கண்களை விழித்ததும், ஒரேபோதில், சன்முகத்துதித்து வந்திருக்கும் சசிதிவாகர தேவர்களைப்போலும் உள்ளகால பிருகுப் பிரபுக்களைச் சமீபத்திற் கண்டனன். ஹரிஹரர்களைப் போன்றவரும் விப்பிரவேடரும், சமானமானவரும், காந்திவாய்ந்தவரும், தன்னைநோக்கி வந்திருப்பவரும், ஆகிய அவ்விருவரையும், கதம்பலதிகை பீடத்தினின்றும் திடீரென்றெழுந்து நமஸ்கரித்தனன். அன்னியோன்னியம் அக்காலத்திற்குத் தக்கபடியாய கௌரவ அபிநந்தநாதியாசாரமுடையராய், அம்மூவரும், மேருவின்மீது ஜகத்பூச்சியர்களாய பிரஹ்ம விஷ்ணு ஹரர்களைப் போலும் ஒரு சிலையின்மீது இனிது வீற்றிருந்தனர். (35)

* எழு · T. மகிழ் விதிகல்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) வாசுதேவ முனிவன் அவ்விருவர் தரிசனப்பேற்றை வியந்தோதல்:—வாசு என்பது.

வாசுதேவப் பேர்மைந்தன் மற்றிவர்தம்மை நோக்கித்
தேசுடையு மதுநல்ல தெரிசனப் பேற்றினலே
மாசறுதவத்தா னூலான்மகங் களாற் றனந்தாற்போகா
வேசுறுமோகந் தீர்ந்தே னிதிலமுதின்பஞ் செய்யா. (36)

(ப - ரை.) வாசுதேவப் பேர்மைந்தன் = வாசுதேவன் என்னும் பெயர்வாய்ந்த அம்முனிவன், மற்றிவர் தம்மைநோக்கி = வந்து தரிசனந்தந்த அவ்விரண்டு முனிவரரையும் பார்த்து, தேசுடையுமது நல்லதெரிசனப் பேற்றினலே = மகாதேஜசு பொருந்திய தங்களுடைய தரிசன விசேடங் கிடைத்ததனலே, மாசறு = குற்றமற்ற, தவத்தால் = தபசினல், நூலால் = சாஸ்திரத்தால், மகங்களால் = யாகங்களால், தனத்தால் = திரவியத்தால், போகா = நீங்காத, ஏசுறுமோகந்தீர்ந்தேன் = சோகந்தரலாவியாவருமிகழு மாசுவாய்ந்த மோகமென்னு மயல்தீரப் பெற்றேன், இதிலமுதின் பஞ்செய்யா = இதுபோல்(இதனினும்)அமிர்தம் ஆநந்தத்தைப் பயவாதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே இராகவ! இவ்வண்ணம், சமாதியை முடித்த அந்த மைந்தன், அக்கங்கையின் தீரத்துப் பாறையிற்றன்னுட னமர்ந்திருந்த அவ்விரு பெரியோரையும் நோக்கி, அமிருதப் பிரவாகம் போன்ற சாந்தமான சுந்தரமொழிகளைக் கூறத்தொடங்கினன்: ஐயன்மீர்! தங்களுடைய பரமதரிசன அடைவினலே யான் இன்று பரம ஆநந்தத்தை யடைந்தனன்; சமமாகவந்திருக்கும் சூரியசந்திரர்களைப் போன்ற தங்களுடைய தரிசனமான துலகத்தில் யாவருக்குத்தான் இன்பம்பயவாது? சாஸ்திரங்களானும், தவங்களினனும், உபாசனைகளினனும், பிரஹ்மவித்தையினனும், எவ்வெண்மனோ மோகமானது தீராதிருந்ததோ அது தங்களுடைய* தரிசனத்தினனே தீர்ந்தேபோயது. அதிசய உக்தியாகிய இது பிரசம்சையின் பொருட்டாம். மகத்துக்களுடைய இத்திருஷ்டிகளே இவ்வாறு பேரானந்த மகிழ்ச்சியைப் பிறப்பிக்கும், நிருமலமான அமிர்த விருஷ்டிகளும் இங்ஙன் பெருஞ்சுகத்தைச் செய்வியாவாம். அம்பரத்தை அதிபவித்திரஞ் செய்விக்கும் அம்புலியருக்கர்கள் போலும் எங்களுடைய இத்தேயத்தைப் பாதப்பரிசங்களால் அதிபவித்திரஞ் செய்வித்த பரிபூர்ண தேஜசோடு கூடியதாங்கள் யாவர்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள மிகுந்த ஆவலுடையவனகிப் பிரார்த்திக்கின்றேன் என்றனன்.

(ச.) மோகம் = எனது மனோமோகம், இதில் = மகான்களாகிய உமது தரிசனப் பேறு சுகந்தருவதுபோல, அமுதின்பஞ்செய்யா = நிர்மலாமிர்த விர்ஷ்டிகள் சுகந்தாராவாம். (36)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இவ்வாறியம்பிய வாசுதேவனுக்கு மகரிஷியினது திருவருளால் நடந்தனயாவுந் தோற்றல்:—என்று என்பது.

என்றுரைசெய் தோன்றன்னை யியன்முனியினிது நோக்கி
நன்றுயர் ஞானஞ்சேர்க நவைதரு மடமைதீர்க
வுன்றனக் கென்றலோடு முனக்கண் ணிரண்டு மூடிப்
பொன்றலின் ஞானக்கண்ணாற் புராதனமெல்லாங் கண்டான். (37)

(ப - ரை.) என்றுரை செய்தோன் றன்னை = என இவ்வண்ணம் வேண்டிக்கொண்டமைந்தனை, இயன் முனியினிது நோக்கி = சகஜமாகவே பெருந்தவத்தை

* பிரஹ்மஞானம்.

புடைய மகரிஷியானவர் கருணையோடும் பார்த்து, உன்றனுக்கு நன்று உயர்ஞானம் சேர்க=உனக்கு நன்மையான மேன்மை மிக்க உணர்ச்சி யுண்டாகுக, நவைதரு மடமை தீர்க=குற்றத்தைப் பொருத்தும் அறியாமைதீர்ந்தொழிக, என்றலோடும்=இவ்வாறியம் பியவுடனே, ஊனக்கண்ணி ரண்டுமூடி=சர்மசக்ஷுகள் இரண்டையுங்குவித்து,போன்ற வில் ஞானக்கண்ணால் = கெடுதலில்லாத ஞானதிருஷ்டியினால், புராதனம் எல்லாம் கண்டான் = பழைமையான சரிதமுழுதும் பார்த்தனன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே இராகவ ! இவ்வாறு வேண்டிக் கொண்ட ஜன்மாந்தர ஆத்மஜனாகிய அக்குழந்தையை நோக்கிப் பிருகுமகரிஷியானவர், அஞ்ஞன் அல்லைநீ, பிரபுத்தன் ஆயினைநீ உன்னை யிப்போது நினைந்து பார்த்தி யென்றனர். பிருகுமகரிஷியினாலே பிரபோதிதனாகிய அம்மைந்தன் தியானத்தானே நன்குதிறக்கப்பெற்ற திவ்யலோசன முடையவனாகி முகூர்த்த மாத்திரத்தில் தனதுஜன்மாந்தர தசையை நன்கெண்ணினன்.

(ச) புராதனம் எல்லாம் =தனது பூர்வஜன்மாந்தர தசையனைத்தும், கண்டான்= கணமாத்திரத்திற் பார்த்தான். (37)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஞானதிருஷ்டியினாலே யாவற்றையுங் கண்டமைந்தன் பெரும் வியப்பை யடைந்திடல்:—நீத்தன வென்பது.

நீத்தன பிறவியெல்லா நிமிடத்தின் ஞானக்கண்ணாற்
பார்த்தபின் வியந்து சொல்வான் பகுதியா மிகுதிமோகங்
கோத்த ஞாலங்களாகிக் கோரவென் மனத்தினூடே
யாத்தமாய் வளராநின்ற தகோவகோ வீதொன்றென்னே. (38)

(ப - ரை.) நீத்தன பிறவியெல்லாம் = சென்ற ஜென்மங்கள் அனைத்தையும், நிமிடத்தில் = சொற்பகாலத்தில், ஞானக்கண்ணால்=ஞானதிருஷ்டியினால், பார்த்தபின்= கண்டபின்னர், வியந்து சொல்வான் = ஆச்சரியப்பட்டு அறைவதாவது, பகுதியாம், மிகுதிமோகம்=மகாமாயையா லெழுந்த பிரமமயமாய திருஷ்டியானது, கோத்தஞாலங்களாகி = ஜகத் ஜாலங்களாய்ப் பிரவிருத்திக்குமாறு, கோர என்மனத்தினூடே= இரஜோமய எனது சித்தத்தில், ஆத்தமாய் வளராநின்றது = சாங்கோபாங்கமாய் விருத்தியாகின்றது, அகோ அகோ ஈது ஒன்று என்னே=அந்தோ அந்தோ இஃதொன்றிருந்தவாறு என்னையோ !

(ஸ்ரீ - வீர.) வாக்கில் வல்லவனாகிய அம்மைந்தன், ஆச்சரியத்தைக் கண்டவனாகி, மலர்ந்த முகத்தனாய், மகிழ்ந்த மனத்தனாய், விதர்க்ககத்கதமந்த மந்தமொழிகளை விளம்பத்தொடங்கினன், எதன்வயமாக இவ்விஸ்தாரமான ஜகத்சக்ரமானது பிரவிருத்திக்குமோ, அத்தகைய பரமாத்மாவினது கருமபல விவஸ்தை யேதுமாயா சக்தியென்னும் நியதியானது வெல்க; அந்நியதியானது எக்கால் எதைத் தொடங்குமென எவராலுமே யறிதல் ஏலாதாம்.

(ச.) நீத்தன = தான் முன்பெடுத்து நீக்கியதான; பகுதியாம்=பிரகிருதிமயமான, மிகுதிமோகம் = விரிந்த மோகத்தினால், கோளுறு மனத்தினூடே = குற்றமான சித்தத்தின் கண், ஈதொன்று = இந்தப் பிரமமயமான திருஷ்டி. (38)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஒன்றையுணர்ந்ததானேயே ஒருங்கனைத்து முணர்ந்ததாகக் காட்டல்:—கற்பன வென்பது.

* துணமுத

கற்பன வனைத்துங் கற்றேன் காண்பன வனைத்துங்கண்டே
னுற்பவத்த நேககால முழன்றவெந் துயருந் தீர்ந்தே
னற்பய னறிவைப் பெற்றே னுமினியை யவேகி
யெற்படர் மந்தரத்தி லிருக்கின்ற வுடலைக் காண்பேம். (39)

(ப - ரை.) கற்பன அனைத்துங் கற்றேன் = அறியவேண்டிய யாவற்றையும் அறிந்தனன், காண்பன அனைத்துங் கண்டேன் = பார்க்கவேண்டியயாவற்றையும் பார்த்தனன். உற்பவத்த நேககாலம் உழன்ற வெந்துயரும் தீர்ந்தேன் = இச்சமுசாரத்தில் வெகுகாலம் பிறந்திறந்துலைந்த கொடியதுக்கங்களும் அகன்றேன், நற்பயன் அறிவைப் பெற்றேன்=நல்லபிரயோஜனமாகிய ஞானத்தையுமடைந்தேன், ஐய=எந்தையே! இனி= இப்போது நாமேகி=நாம்போய், மந்தரத்தில் இருக்கின்ற=மந்தராசலத்திருப்பதாகிய, எற்பு அடர்=என்புநெருங்கிய, உடலை=கங்காளத்தை, காண்பேம்=பார்ப்போம்.

(ஸ்ரீ - வீர) இப்போது அறியத்தக்கதை யறிந்தனன், காணவேண்டியதாயகத மின்றியதைக் கண்டனன் வெகுகாலம் இளைப்புற்றயானிப்போது விசிராந்தியுற்றவனாயி னேன், எனது சகலமயல்களுஞ் சென்றன. ஹே தந்தையே! எழுந்திருங்கள். செல்வோம், சென்று, காய்ந்த வனலதைபோலும் மிகக் காய்ந்துலர்ந் திருக்கும் அந்தமந்திரா சலத்திருக்குங் காயகங்காளத்தைப் பார்ப்பேம்.

(ச.) கற்றேன் = கற்றறிய வேண்டியதை யறிந்தேன், அற்புதமாய் காண்பன, நற்பயன் = சின்மாத்திரத்தைத் தவிரச் சிறிதுமின்றென்னும் நற்பிரயோஜனத்தை யுடைய, உடலை = தேவகதி விலாசத்தைக் காண்போம். (39)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அத்தனுவால் உனக்காக வேண்டியது என்னேயெனின்? ஒன்று மிலதெனல்:...கருமமென்பது.

கருமமே யேதுவாகுங் காயகங்கா ளந்தன்னை
யிருகணானேக்கி யின்பமெய்து வானினைந்தேனியாது
மொருசெயல் வேட்கையில்லை யொழிப்புறு செயலுமில்லை
வருதிராலென்ன வன்னார் மந்தரங்கணத்திற் சேர்ந்தார். (40)

(ப - ரை.) கருமமே யேதுவாகும் காயகங்காளந்தன்னை =நியதியின் இரசனையால் உண்டாவதா யிராநின்ற அவ்வுடலெலும்புப் பஞ்சரத்தை, இருகணால் நோக்கி=இரண்டு நேத்திரங்களாலும் காட்சியாகக் கண்டு, இன்பம் எய்துவான் = ஆநந்தத்தை யடையும் பொருட்டு, நினைந்தேன் = எண்ணினேன், யாதும் ஒருசெயல் வேட்கையில்லை = இவ்வுலகத்தில் எத்தொழிலைச் செய்யவு மிச்சையில்லை, ஒழிப்புறு செயலுமில்லை = எத்தொழிலை யெள்ளவு மிச்சையில்லை, வருதிர் = வாருங்கள், என்ன=என்றுகூற, அன்னார் = அம்மூவரும், மந்தரங்கணத்தில் சேர்ந்தார் = மந்தராசலத்தை நொடிப்பொழுதிற் சார்ந்தனர்.

(ஸ்ரீ-வீர.) ஈண்டு இனிதியற்றத் தக்கதொன்றையும் கண்டிலேன், இனிதியற்றாது ஒழிக்கத்தக்கதையுங் காணேன், நியதியின் இரசனையைக் கேவலங்காணும் பொருட்டு யான் விளையாடிக் கொண்டிருப்பேன். அற்றேல் நியதியின் செயற்கையைக்கண்டு மகிழ விளையாடும் நினக்கு ஆண்டு அபிநிவேசத்தான் மீண்டும் முன்போலத் தேவாங்கனை மனோரதங்கொண்டு பின்றொடர்தலாதி சமுசாரத்தின் அடைவு வருமேயெனச் சங்கை யுண்டாக, அதிதிடமான தத்துவஞான பாதித அநுவிருத்தி மாத்திரத் தன்மையானே

முன்போல அபினிவேச அடைவு இலதாம் என்று சமாதானித்தல்:—வருதிரால் என்றது. ஆல் அசையே யெனினும் பற்றற்ற பான்மையின் உல்லாசத்தைக் காட்டும் பொருட்டாம். எக்காரணத்தினால் யான், ஒரேயாத்மா பரமார்த்த சத்தியம் அயலொன்றும் அன்று, என்னுந் திடநிச்சயத்தானே, அத்தியந்தஞ் சுபத்தையே செய்யும் எச்சரித்திரமானது, ஆரியர்களாகிய அன்னியஜீவன் முக்தர்களாலும் சேவிக்கப் பெறுமோ, அச்சரித்திரத்தையே, அதிதிடமாக அநுசரிப்பேனே, முன்போல மூடவிருத்தனுயிரேனே; அக்காரணத்தினாலே, உங்களுக்கும் எனக்கும், அபிமதமாய பூர்வதேகஜீவனுதி ரூபமதி நன்காயுளதாகலாம்; அதனாலே யாதொருகோது முளதாகாதாம். அதனாலே பிரகிருதமான பிராரப்த சேஷபோஜக விவகாரத்தை ஆசரிப்பேன், மூடனைப்போல அபிநிவேசத்தை யடையேன். புஜிப்புடைய

(ச.) ஒழிப்புறும் = அநிஷ்டமாய் விடத்தக்க, செயலுமில்லை, ஸ்ரீ வசிட்டர், கங்காதீரத்தினின்றும் மந்தரங்கணத்திற் சேர்ந்தார். சமீஹிதம் = இஷ்டம். (40)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மகரிஷியின் ஆசிரமத்தை வந்தடைந்தபின் மைந்தன் தன் காயத்தை நோக்கி வியத்தல்:—முந்துறு என்பது,

முந்துறு சகத்தினெல்லை தெளிதரு மூவர்தாமும்
வந்துழி முன்னைச்சென்ம மருவிய வுடலைமைந்த
னந்தமின் மகிழ்வானோக்கி யருந்தவப் பிதாவைநோக்கி
யிந்தவன் கங்காளங்கொ லீன்றுநீ வளர்த்த தென்றான். (41)

(ப - ரை.) முந்துறு சகத்தின் எல்லை தெளிதரு மூவர்தாமும்=பிராசீனமானஜகத்தின் கதியை இனிது ஆராய்ந்தறிந்த தத்துவஞ்ஞர்களாகிய அம்மூன்று பேர்களும், வந்துழி = ஆசிரமத்துற்றபோது, மைந்தன் = பிருகுசுதன், முன்னைச் சென்மம் மருவிய உடலை = பூர்வஜன்மத் தடைவுற்றிருந்த சரீரத்தை, அந்தமில் மகிழ்வால் நோக்கி = அளவற்ற சந்தோடத்தோடும் பார்த்து, அருந்தவப் பிதாவைநோக்கி=அரியதவமகிமை வாய்ந்த தந்தையை விளித்து, இந்தவன் கங்காளங்கொல் ஈன்று நீவளர்த்தது என்றான் = இதோ நிகழும் வன்புமிக்க என்புக் கூண்டைத்தானா, ஹே தந்தாய்! தாங்கள் தவம்புரிந்து பெற்றுப் போற்றிச் சீராட்டி வளர்த்தது என்று புன்சிரிப்புடன் புகன்றனன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) முன்மொழிந்த வகையாகச் சமுசார சம்பவிய கதியை விசாரிப்பவராய், சஞ்சலப் பிராணன்களோடு கூடியவராய், தத்துவமுணர்ந்தவராய அம்மூவரும், சமங்கையின் றடத்தினின்றும் பிருகு ஆசிரமத்தை நோக்கிக் கணகாலத்தில் வந்து சேர்ந்தனர். சஞ்சலப் பிராணன் என்றதனால், பிராணனது கிரியையினாலேயே அவர்கட்குச் சலனோபசாரம், ஆத்மாவின் கண்ணே கிரியையில்லை யென்பதை விளக்கியதாம். பார்க்கவன் பூர்வஜன்ம உற்பவ சுஷ்கமானதனுவைக் கண்டபின், ஹே தந்தாய்! எவ்வுடலானது தங்களால் சுகசம்போகங்களினாலே முன்னர் நன்னர் கொஞ்சிக்கொஞ்சிப் போற்றப் பெற்றதோ; அவ்வுடலான இது மிகவும் இளைத்தன்றே யிருக்கின்றது, என்பதாக இனிக்கூறும் வண்ணம் கூறத்தொடங்கினான்:

(ச.) தெளிதரு=விசாரித்துணர்ந்த தத்துவஞ்ஞராகிய. (41)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) காய்ந்த கங்காளக் காயமிருந்த நிலையை நோக்கிப் பல்லாற்றானும் வருணித்தல்:—பின்-மன, மென்பன.

பின்னரு முரைப்பானை யபெறலருஞ் சுகங்களாலே
முன்னநீ வளர்த்தகாய மொய்துய ரனைத்துமாறி
யின்னல்கூர் காதலையமிதா கிதமெல்லா மின்றி
மன்னிய சுகமதாகி மனமிறந் திருந்ததன்றே. (42)

மனமிலா நிலையினன்றி மன்னுயிர்க் கின்பமுண்டோ
கனமுறு சுகசம்போகக் கடலிலே திளைக்கலாகு
மனகபேரறிவு சாந்த மறிவுளோர் தாபநீங்கித்
தனதுயர் நிலையாமிந்தத் தனியுடல் வாழ்ந்ததன்றே. (43)

(ப - ரை.) பின்னரும் உரைப்பான் = மீண்டும் பார்க்கவன் கூறுவதாவது, ஐய ! தந்தாய் ! பெறலருஞ் சுகங்களாலே = கிடைத்தற்கரிய அநேகவித சுகசம்போகங்களாலே, முன்னம் = பூர்வம், நீ வளர்த்த = தாங்கள் பாலனஞ்செய்த, காயம் = இத்தேகம், மொய்துய ரனைத்துமாறி = சம்பந்தித்த சர்வதுக்கங்களும் அகன்று, இன்னல் கூர்காதல் ஐயம் = துயரந்தரும் ஆசைசந்தேகம், இதாகிதம் = அநுகூலம் பிரதிகூலம், எல்லாமின்றி = என்பனயாவுமே யொழிந்து, மன்னிய சுகமதாகி = நிறைந்த ஆநந்தத்தையுடையதாகி, மனமிறந்திருந்தது அன்று ஏ = மநோலயத்தை யடைந்தன்றோ வாழ்கின்றது.

(ப - ரை.) மனமிலா நிலையினன்றி = சித்தமில்லாத திதியினல்லாது, மன்னுயிர்க் கின்பம் உண்டோ = இச்சமுசாரத் துழலும் ஜீவனுக்காநந்தலேசமும் உளதாமோ, அனக பேரறிவு சாந்தமறிவுளோர் = மனமற்ற தன்மையையுற்ற மகாமதியராய்ச் சாந்தராய்ச் சொரூப சாக்ஷாத்கார முற்றவர், கனமுறு சுகசம்போகக் கடலிலே திளைக்கலாகும் = ஞானகனமான ஆனந்த சம்போக சமுத்திரத்திலே மூழ்குவர், தாபநீங்கி = சர்வதுக்கங்களும் அகன்று, தனதுயர் நிலையாம் = அச்சிவன் முக்தரதுமேலான திதியிலிருக்கும் திருமேனிகள்போல, இந்தத்தனியுடல் வாழ்ந்ததன்றே = இவ்வேகாந்த வாசசரீரமும் வாழ்ந்து கொண்டன்றோ இருக்கின்றது. அன்று ஏ அசைநிலைகள், அல்லது ஏ என்பது ஓவின் பொருள்கொண்டு வியப்பினை யுணர்த்தினும் உணர்த்தும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஐயாவே ! சந்தேகமற்று, சர்வ கௌதுகமும் விடுபட்டு, சர்வதொழில்களையுஞ் செய்யாமல், சுகமாக இத்தேகம் வனத்தில் எங்ஙனம் தூங்குகின்றது பாருங்கள் ! சர்வ ஆசைகளின் வடிவசுரங்களின் காரணபூதமாய மோக இலக்கண மேககாரணப்பனிக்குச் சரத்வரவு வடிவமநோநாசம் அல்லாமல் வேறு மேன்மையை ஜந்துக்களிடத்திற் கண்டிலேன். ஆசைதிசை யெனப்பொருள் படலின், சர்வ ஆசைகளின் அல்லது சர்வ ஆசைகளில் ஜ்வரபூதமாய மோகப்பனியின் சரற்காலவரவு எனப்பொருள் கொள்ளினும் அமையும் எவர்கள் மனமற்ற தன்மையை யடைந்துள்ளார்களோ, அவர்களே, இரணியகருப்ப ஆநந்தமீறுய விடய சுகபோகங்களின் பரம அவதியாகிய பூமாநந்தத்தை யடைந்தவர்கள் ஆவர்கள் அபரிச்சின்ன பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத் தன்மையானே பூரணபுந்தியர்கள் ஆவர்கள், இராகாதி நிகார்ய உபசமத்தானே சாந்தமதியினர்கள் ஆவர்கள். தனதுதேகத்தில் ஜீவன் முக்ததேகசாமியம் அடைவித்துமகிழல்: = தாபநீங்கியென்பது. சர்வதுக்கதசைகளினின்றும் விடுபட்டுச் சுரமத்தியந்த மற்றுச்சுகநிலையிலிருக்கும் காயத்தை மகத் புண்ணிய வயத்தாற் கண்டனன்.

(ச.) இருந்தது = தூங்கிக்கிடக்கின்றது.

மன்னுயிர்க்கு = ஜந்துக்களுக்கு, மனமிலா நிலையினன்றி = சகல ஆசைகளுக்கு மூலமான துக்கமோகங்க ளென்னும் பனிகளினுடைய நிவர்த்தக ரூபமான சரற்கால மாகிய நிர்மனஸ் கதையினல்லது, இன்பமுண்டோ = மற்றொன்றினுஞ் சுகமின்றும், இந்தத்தனியுடல் வாழ்ந்தது. அனகபேரறிவு=புனிதமான மகாமதியும், சாந்தவறிவு= சாந்தமதியும், உளோர் = உடையவர்கள், தனதுதாப நீங்கி (தமதென்னும் பன்மை தொடை நோக்கித்தனதென விகாரமாயிற்று) கனமுறு சுகசம்போகக்கடலிலே திளைக்க லாகும் = பேரானந்தா நுபவ சாகரத்தின் முழுகற்குரிய, உயர்நிலையாம், நிர்மனஸ்கதைக் கொப்பாம். அன்று ஏ இரண்டும் அசை நிலைகள். (43)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) இவ்வாறு இயம்பியதைக் கேட்டுக்கொண் டிருந்தகாலனுர் அதனைமாற்றி யாசீர்வதித்தல்:—அரு என்பது.

அருந்தவப் பயனுலிந்த வற்புதங்கண்டே னென்ன
விருந்தவக் காலனோக்கி யிவ்வுரை யிகந்து மாற்றிப்
பொருந்திய வுடலின்மன்னர் புரிபுகுமது போற்புக்குத்
திருந்தியவசுரர்க் கெல்லாந் தேசிகச் செய்கை செய்வாய். (44)

(ப - ரை.) அருந்தவப் பயனுல் = பெரும்பாக்கிய வசத்தினுல், இந்த அற்புதம் கண்டேன் என்ன = இத்தகைய ஆச்சர்யத்தைப் பார்த்தேன் என்றுமைந்தன் கூற, இருந்தவக்காலன் நோக்கி=அதனைக்கேட்டுக் கொண்டிருந்த பெருந்தவத்தினையுடைய அத்தருமர்பார்த்து, இவ்வுரை யிகந்துமாற்றி = இவ்வாறு கூறுதலை நன்றன்று என்று புகன்றுதிருப்பி, பொருந்தியவுடலின் = முன்னர்ப் பொருந்திய பார்க்கவசரீரத்தில், மன்னர் = அரசர்கள் திக்குவிஜயானந்தரம், புரிபுகுவது போற்புக்கு= தமது நகரத்திற் பிரவேசிக்குஞ் செயல்போலப் பிரவேசித்து, திருந்திய வசுரர்க்கெல்லாம் தேசிகச் செய்கை செய்வாய் = பெரும்பாக்கியம் பெற்ற அசுரேந்திரர்கட் கெல்லாம் குருத்து வத்தைச்செய்து நீடூழிவாழ்தி.

(ஸ்ரீ - வீர.) பாக்கிய உதயத்தால், வனத்தில் இந்தச் சிந்தையற்ற விந்தைக்காயத் தையான் கண்டனன் என்றனன். அம்மைந்தன் அளவில் சரீரங்களை யடைந்தனனே அவற்றுள் இத்தேகத்தின் மாத்திரம் பிரிய அநுதாபங்கள் வருவானேன், மேல் இதன் கட்புகக்காலனுர் ஆணைதருதல் தானேன் எனின் ? மற்றவற்றைக் குறித்து இதன் கண் ணுகர் வினையின் ஆதிக்கிய மிருத்தலின், சென்றகற்பத்திற் செய்த தவப்பயனுக இக் கற்பத்தில் நவக்கிரகத் தொன்றாயும் அசுரதேசிகனுயும் இருக்கவேண்டிய அமைப்பிருத் தலினுனும் என்றுணர்க. முன்வருணித்த பிரகாரமியம்பிய பிருகுமகரிஷியின் றனயனு கிய சுக்கிரனது பரிதேவனை வாக்கியத்தை அயுக்தத்தன்மை வருணனத்தால் அகற்றிக் கம்பீரத் தொனியோடுங் காலபகவான் கூறுவதாவது. சமங்கைக்கரையிற் றவம்புரிந்து கொண்டிருந்த இந்தத்தநுவை விடுத்து ஹே பார்க்கவ ! வெளிப்போந்த பார்த்திவன் நகரியை வந்தடைதல்போல இம்மங்கலதநுவிற் பொங்குற மகிழ்ச்சி புகுந்திடுதி, அதி காரஞ் செலுத்தும்படியான பிராரப்த எழுச்சிவரும்போது இம்முதற்றநு வினுலே பெருந்தவம் புரிந்து அதனுனே மீளவும், உன்னுல் அசுரேந்திரர்களின் குருத்துவம் செய்யத்தக்கது.

(ச.) இந்த வற்புதம் = துக்கமின்றிச் சுகமாய் நிர்மனஸ் கதையாகிய இவ்வற்புத மான தேகத்தை இவ்வனத்தில் நான்கண்டேன் என்ன, அச்சுக்கிரனை. (44)

* தநுவம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) காலதேவரைப் பிரிந்த இருவரும் மறுகிநிற்றலும் மைந்தன் மாயப்பிரவேசமும் உணர்த்தல்:—என்று என்பது.

என்றுசுக்கிரனையே வியிவரிருவரையும் வாழ்த்தி
நின்றுழிமறைந்தான் காலனீத்தவாமறுகி நின்றார்
பின்றையவாசு தேவப்பேருறு கருத்தைநீக்கி
வன்றகைவெள்ளி முன்னமரு வியவுடலிற்புக்கான். (45)

(ப-ரை.) என்று=கூறியவகையால், சுக்கிரனையேவி=அப்பார்க்கவனை ஆதிசரீரத்திற் புகுமாறு கட்டளையிட்டு. இவரிருவரையும் வாழ்த்தி = பிருகுமகரிஷியையும் சுக்கிரனையும் சந்நிதியில் ஆசீர்வதித்து, நின்றுழி மறைந்தான் காலன் = நின்ற நிலையிலேயே யந்தர்த்தானமாயினர் தருமதேவர், நீத்தவர் மறுகி நின்றார் = தரிசனபாக்கிய மிழந்த அவ்விருவரும் கண்ணீர்விட்டுநின்றனர். பின்றையவாசு தேவப்பேருறுகருத்தை நீக்கி = பின்னரடைவுற்றவாசு தேவன் என்னும் நாமமமைந்த எண்ணத்தையகற்றி, வன்றகைவெள்ளி = பெருந்தன்மை வாய்ந்த சுக்கிரன், முன்னம் மருவிய = பூர்வம் பொருந்திய, உடலிற் புக்கான் = காயத்திற் பிரவேசித்தான், (ஸ்ரீ-வீர.) சுபமானது உங்கட்குண்டாகுக, யாமோ அபிமதமானதிசை செல்வோம், யாமோ என்றது மரியாதையாலாதல், அநுசர சாகித்ய விவக்ஷையாலாதல் ஒல்லும், அபிமத திசை விசேஷணம் அநபிமத விலக்கப் பொருட்டு அடைவுற்றதல்லவாம் பூர்ணாத்மாவிற்கு அநபிமதமே அப்பிரசித்த மாதலின்; எச்சித்தத்திற்குத் தான் இது அபிமதமெனவும், இஃது அநபிமதமெனவும் விகற்பமானதுண்டாமோ அதுவெறுப்பானதை விடுத்து விருப்பானதைத் தொடுத்துக் கொள்ளும், அச்சித்த மானது ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து ஒருசிறிது வத்துருவத்தையும் உடையதாகாதாம் ஆகலின் அபிமதமானதிசை யென்பதற்குப் பரமப்பிரேமாஸ்பத ஆத்மபாவ அவஸ்தான மென்பதாம், ஆங்குச் செல்வோம், என்பதாகத்தமது கருத்தைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு விசேஷணம் தந்ததாம். விருப்பு வெறுப்புள்ள உள்ளம் ஒருபொருளாகாமையின், அஃதற்றயாம் அதிக விருப்பிற்கிடனாய எமது சொரூபத்தையே யடைவேம் என்பதாம். என இசைத்து, பிருகு மகரிஷியும் சுக்கிரனும் அன்பினாலே வெப்புற்று அருங்கண்ணீர் சொரிய, தப்தஅங்கங்களோடுற்ற மண்ணும் விண்ணும் கண்ணீர் சொரியக்கிரணங்களோடு கூடச்சகத்திர கிரண நாயகன் மறைந்ததே போலும் அக்காலனார் மறைந்தருளினர். அந்தக்கிருதாந்தர் ஆகியபகவான் சென்றதும் பார்க்கவன் அவசியம் பவிக்குங்கன் மகதியையும், பரமேசுர இச்சையின் பேதிக்கத்தகாத அநிவார்யகதி யையும் விசாரித்து; வசந்த காலமானது ஹேமந்தசிசிரகால நிமித்தத்தானே நன்குகாய்ந்த, வரும்மலர்ப்பல முதிப்பிக்கத்தக்க, பாலசுலதையிற்புகுந்த தொக்க; வெகுகால காரணத்தானே அத்தியந்தம் சுஷ்கமாகி, பாவி புஷ்பசுபவுதயமாகி விளங்கும் அவ்விளந்தனுவிற் புகுந்தனன்.

(ச.) இருவரையும், உங்களுக்கு மங்களமுண்டாக வென்றுவாழ்த்தி, இஷ்டமான திசைக்குயாம் ஏகின்றேம் என்றுகூறி நின்றுழி = அவ்விடத்திற்றானே. (45)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) மேனியின்மைந்தன் பிரவேசித்த பின்னடந்ததை யறிவித்தல்:—வினையென்பது.

வினையது வயத்தினாலே வெள்ளிசே ருடலந்தன்னைத்
தனைநிகர் பிருகுவேத மந்திர சலத்தாலாட்ட
நனைதனு நாடியெல்லா நயம்பெறப் பிராணன்றாங்கி
யுனையவ னெழுந்துதாதை யடிபணிந் தருகுநின்றான். (46)

* நிஷ்களஹோடைடிய தன்மை. † எமன்
o வருங்கால

சுக்கிரனி கதை

(ப - ரை.) வினையது வயத்தினாலே = கருமவசத்தினாலே, வெள்ளிசேர் உடலந் தன்னை = சுக்கிரன் புகுந்தமக்கின சரீரமாமதனை, தனைநிகர் பிருகு = தமக்குத்தாமே புவமிக்கத்தக்க மகரிஷியானவர், வேதமந்திர சலத்தால் ஆட்ட = வேதோக்த மந்திரங்களை மந்திரித்துக் கமண்டலுநீரால் ஆப்பாயன மாற்ற, நனைதலும் நாடியெல்லாம் = நரம்புகள்யாவும் பசைபற்றியவுடன், நயம்பெறப் பிராணன்றுங்கி = சௌக்கிய முறுமாறு பிராணவாயுச் சஞ்சரித்து விளையாடலும், அனையவன் = அப்புராதன சுக்கிரன், எழுந்து = துயிலினின்றும் உத்திதமானவன் போலக்கிளம்பி, தாதை = அருமைப்பிதாவின், அடிபணிந்து = வினையறுக்குந் திருவடியைத் துதித்து நமஸ்கரித்து, அருகுநின்முன் = சமீபத்தில் வணக்கத்துடன் கைகட்டிக் கொண்டு நின்றனன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சுக்கிரன் எனப்பெயரிய அத்தனுஜன்* றனுவின்கண்ணே சென்றுவந்த சீவன் புகுந்தபின்னர், அம்மகாமுனிவர், கமண்டலு வாரிகொண்டு மந்திரங்களானே ஆப்யாயனஞ் செய்தனர். அவ்வாப்யாயனஞ் செய்தபின்னர் மழைகாலத்திற் சந்து பொந்துக ளெல்லாம் நீர்பூரித்து நிரம்பிவரும் நதியேபோல அத்தேகத்தினது சர்வநாடிகளும் பூர்ணங்களாகி விளங்கிக்கொண்டிருந்தன. நீரினானும், புரோவாதத்தின் சையோகத்தானும், பூரித்துநின்ற மேகமேபோலும், பிராணசமீரணன் நடந்து செல்லலும் சுக்கிரன் நன்கெழுந்தனன். முதலில் எழுந்து, ல்ல சித்தமேகமானது தான்றுனித்துப் பர்வதத்தையும்; தொனிப் பித்ததேபோலப், புனிதமான திருமேனியை யுடையபிதாவின் சந்நிதியில் நாமகோத்திர கீர்த்தனபூர்வகமாக நமஸ்கரித்து அன்பால் அவரையும் ஆசீர்வதிக்குமாறு செய்தனன்.

(ச.) வினையது வயத்தினாலே = நியதியினது வசத்தினாலே, வேதமந்திர சலத்தால் = வேதமந்திரங்களோடு கூடிய கமண்டலோதகத்தினால். (46)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் பிதாபுத்திராது சஞ்சாரங்கூறிக்கதையை யுபசங்கரித்தல்:—பிருகுவென்பது.

பிருகுவு மைந்தன்றானும் பிறங்குமந்தரத்திற் கானிற்
திருகிய சித்தமென்னுந் தீப்பகை தீரமாற்றி
வருதிரையி லாதநீர்போன் மாசறுநிலையில் வாழ்ந்தார்
கருணைமா முகிலேயென்று கற்றுணர் வசிட்டன் சொன்னான். (47)

(ப - ரை.) பிருகுவும் மைந்தன்றானும் = பிருகுமகரிஷியும் பார்க்கவ மகரிஷியும், பிறங்குமந்தரத்தில் = தவத்திற்குத் தக்க சாமக்ரிகளோடு விளங்கும் அம்மந்தரா சலத்தில், கானில் = இலங்கும் புனிதமான கானனத்தில், திருகியசித்தமென்னும் தீப்பகை = மாறுபாடாகத் திருசியங்களைக் கருதித்திரியும் மனமென்று சொல்லப்பட்ட வெய்யவிரோதியை, தீரமாற்றி = அத்தியந்தம் ஜயித்து, வருதிரையிலாத நீர்போல் = எழுமலைகளற்றநீர் நிறைந்த மடுவைப்போல, மாசறு # நிலையில் = ஜீவன் முக்திப்பதத்தில், வாழ்ந்தார் = ஆநந்தித்திருந்தார், கருணைமாமுகிலே = அவ்யாஜதயாம் புதமே! என்று = என இவ்வண்ணம்; கற்றுணர் = ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவர் † மூலமாகச் சகல வேதங்களையும் அத்தியாபனஞ்செய்து உணரத்தக்க பரமாத்ம வத்துவைச் சாக்ஷாத்கரித்தின் புற்றிலங்கும், வசிட்டன் = ஸ்ரீ வசிட்டபகவான்; சொன்னான் = ஸ்ரீ இரகுநந்தனனுக் குபதேசித் தருளினார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஒரு முகூர்த்த பரியந்தம் அன்யோன்யம் மயூரஜலதங்கள் போலும் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தபின் னெழுந்து உலகத்தோடொத்து வாழ்பவராய் வாசு

* புத்திரன்.
† ஸ்ரீ வியபகவலவை...

தேவ சரீரத்தைத் தகனஞ்செய்தனர். செய்தபின் பிருகு பார்க்கவர்கள் இருவர்களும் அந்தமகத் புனிதமான வனத்திற்ருனே, பெருந்தவத்தைச் செய்துகொண்டு அதிதீப்தர் களாய் விண்ணில் சசிபாஸ்கரர்கள் போல விளங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். சந்தோஷ விஷாதங்களில் ஒத்துவாழ்ந்த ஜீவன் முக்தர்களாகிய அவ்விருவருள் சுக்கிராசிரியர் சில காலங்கழித்து அசுரகுருத்துவத்தையும் கிரகாதிகார பதவியையும் பெற்று வாழ்ந்தனர், பிருகு மகரிஷியும் தமக்கு யோக்கியமாய பிராஜப்த்ய அதிகாரபதத்தில் ஆமயமற்று வீற் றிருந்தனர். இவ்வண்ணம் ஹேஇரகுநந்தன! உனக்கு இப்பார்க்கவ உபாக்கியானமானது வருணிக்கப் பெற்றது, உனதுள்ளத்தில் அதிதிடமாக இப்பொருள்களை யாராய்ந்து பார்த்து எவ்வண்ண மிச்சையோ அவ்வண்ணஞ் செய்தி.

(ச.) கருணைமா முகிலே =இரகுநந்தனு, இத்தன்மையாக நினக்குரைத்த சுக்கிரன் கதையைச் சித்தத்தில் நன்ருய், விசாரித்து இச்சைப்படிசெய், என்று கற்றுணர் வசிட் டன் சொன்னுன். (47)

சுக்கிரன் கதை முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ருகூ௫.

தாம வியாளகடர் கதை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஐயந்திரிபறப் போதமுற்றவனுக்குச் சர்வதோஷ பரிக்ஷயமும் சித்தப்பிரசாதமும், சுத்தத்தினும் அதி சுத்தமாய ஆன்மதரிசனமும் உண்டாதலை யுணர் த்த இதனைத் தொடங்கும் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான், ஞானபல ஜீவன் முக்தாவஸ்தை ஸ்வரூப வப் பிரகாரத்தைப் பிரபஞ்சஞ் செய்பவராய்ச் சிரவணமனனுதி வளர்ச்சி முறையானே எவ்வாறெவ்வாறு ஞானதாட்டியமாமோ, அவ்வாறவ்வாறு தோஷக்ஷயப் பிரகர்ஷமும் உண்டாமென்பதைப் பிரதமம் தரிசிப்பித்தல்:—மீண்டென்பது

(ச - அ - கை.) முன் சுக்கிரன்கதையிற் சித்தமயஞ் சம்சாரமென்று தெரிவிக்கப் பட்டது, இந்தத்தாமாதி கதையிற் சித்தமயமான சம்சாரம் விவேகத்தாற் சித்தசாந்தி வரிற் சிதையுமென்றும், விவேகமின்றேல் வர்த்திக்கு மென்றுஞ் சொல்லுகின்ருர்:— அதிற்சித்தப் பிரசாதத்துக்குரிய சாமக்கிரியைத் தெரிவித்தற்கு மூன்று கவியாலுரைத் தல்:—மீண்டென்பது.

மீண்டுரைசெய்வான் முற்றும்விசாரத் தோர்தொழிறீர் நெஞ்சோர்
நீண்டதோர் மனனம்விட்டோர் நிகழ்சுகவறிவை யுள்ளோர்
பூண்டுளகாட்சி தன்னிற்போவ போய்க்கொள்வ கொண்டோர்
காண்டகுதன்னைக் கண்டோர் காணுதோர் தனைக்காணுதோர். (1)

(ப - ரை.) மீண்டுரை செய்வான் = மீளவும் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அருளுகின்ருர், முற்றும் விசாரத்தோர் = அத்தியந்தம் தவசிறையாராய்ச்சி யுடையராயும், தொழில்தீர் நெஞ்சோர்=சித்தவிருத்திகளைச் செய்யாதவராயும், நீண்டதோர் மனனம் விட்டோர்= பூர்வம் அநுபவித்தன எவற்றையுமே எப்போதுமே யெண்ணுதவராயும், நிகழ்சுக அறி வையுள்ளோர் = விளங்காநின்ற ஆநந்த சிற்சொருபத்தில் விசிராந்தி யுற்றவராயும், பூண்டுள காட்சிதன்னில்=இருப்பதுபோ லிலங்கும் திருசியந்தன்னை யில்லாமல் விட்ட வராயும், போவபோய்க்கொள்வ கொண்டோர் = விடவேண்டியவற்றை விட்டவராயும் தொடவேண்டியவற்றைத் தொட்டவராயும், காண்டகு தன்னைக்கண்டோர் = காணத்

தக்க திருசிய மியாவற்றையும் சின்மயமாகித் தன்மயமாகவே கண்டவராயும், காணுதோர் தனை = விளக்குமறிவுக்கு வேருயவற்றை யெல்லாம், காணுதோர் = பாராதவராயும், இருப்பர் பெரியோர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சந்ததம் விசாரசிலராய், சித்திவிருத்திகளை யெல்லாம் சிதைத்தவராய், சமாதி யப்பியாசத்திஞனே கிரமமாகப் பாகியமனனத்தையும் ஆன்ம மனனத்தையும் தியஜித்தவராய், உணரவேண்டியதை யுணர்ந்து நித்தியம் விசுத்தாத்ம ஆகாரமாக விசிராந்த மனத்தையுடையவராய், இலங்கும் அதிகாரிகளுடைய, ஜாட்டியம் ஜீர்ணமாகிய வழி, ஆன்மநீரோடும் ஒரு நீர்மையுற்றுழி, விஞ்ஞானவயத்தால் மனமானது தெளிந்து சாந்தமாம் என ஏதமற் ருெளிருமென்பதாகவருவதோடு சேரும். திருசியத்தை நன்கு தியஜித்தவராய் தள்ளத்தக்க அஞ்ஞான பூமிகளின் வேறுபாட்டைத்தள்ளின வராய்! கொள்ளத்தக்க ஞானபூமிகளின் விசேடங்களைக் கொண்டவராய், பிரமாதாவையும் சாக்ஷிசித் வேத்திய திருசியமாகக் கண்டவராய், எல்லாத்திருசியங்களையுமே பாசக சின் மாத்திரமே யாகக்கண்டவராய், பாசகசித் வியதிரிக்தத்தைப் பாராதவராய், இலங்கும் பெரியோரது மனமானது ஏதமற்ருெளிரும்.

(ச.) முற்றும் விசாரத்தோர் = விசாரம் முற்றும் பெற்றவர், தொழிநீர் நெஞ் சோர் = மலினவிருத்தி யின்றிய சித்தத்தை யுடையவர், மனனம் = சங்கற்பத்தை, பூண்டனி காட்சிதன்னில் = ஆன்மாவில் விவர்த்தமான திருசியமாகிய, போவபோய் = ஏயத்தைவிட்டவராய், கொள்வகொண்டோர் = உபாதேயமான பிரஹ்மமென்னுந் திருக்குமாத்திரத்தைக் கைக்கொண்டவர், காண்டகுதன்னை = திருஷ்டாவாகிய ஆன் மாவை, காணுதோர்தனை = அதிருஷ்டாவாகிய அநான்மாவை' (1)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) விழிப்பு விழிப்பற்றவராய் வீழ்த்திய வாதனையர் எனல்:— சீவன் என்பது.

சிவனுயிருந்து காணுஞ்சிற் பாதத்துவத்தே
மேவிய நனவையுற்ருேர் வெம்பவ மோகமார்க்கத்
தோவவில் சுழுத்தியுற்ருே ரோர்முதிர் நிராசையாலே
பாவனை நலனிற்றீங்கிற் பயிலும் வாதனையை மாய்த்தோர். (2)

(ப - ரை.) சீவனுய் இருந்துகாணும் = ஜீவன்முக்ததசையில் வாழ்ந்துகொண்டு இருந்தே சுவசொருபமாகக் காணத்தக்க, சிற்பரதத்துவத்தே = சின்மய மேலானதத் துவத்தில், மேவிய நனவையுற்ருேர் = பொருந்திய ஜாக்கிரத்தை யடைந்துள்ளவரது, வெம்பவ மோகமார்க்கத்து = கனசம்மோக மயசம்சார நெறியில், ஓவவில் சுழுத்தியுற் ருேர் = நீங்காத நித்திரையை யுடையவரது, ஓர் முதிர் நிராசையாலே = ஒப்பற்றபர வைராக்கியத்திஞலே, நலனில் தீங்கில் பாவனைபயிலும் வாதனையை மாய்த்தோர் = சரசங்களிலும் அரசங்களிலும் சந்ததஞ் சிந்தித்துழலும் வாசனையை அடியோடும் அழித் தவரது அகமானது ஏதமற்ருெளிரும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விழித்துச் சுகிக்கவேண்டிய பரவஸ்துவில் வாழ்ந்து விழித்துக்கொண் டிருப்பவரது, கனமான சம்மோகமய அஞ்ஞான விகாராத்மக சம்சாரமார்க்கத்தில் நிரந் தரஞ் சுழுப்தியுற்றவரது, மனமானது தெளிவுற்றிருக்கும் இதன்கண் ஸ்ரீமத்பகவத் திருவாக்கியமு முளதாம் "யாதொரு பொருளையெல்லாவுயிர்களு மிருள்போற்காணு, மோதருஞானியத்தை யுளங்கையிற் கனிபோற்காணு, மியாதொரு பொருளையெல்லா

வுயிர்களு மென்றுங்காணும், காதலின் ஞானியத்தைக் கண்ணினூற் றெரியக்காணுன்" சர்வசுகலவ அவதியாய விரிஞ்சிபத பரியந்தம், அத்தியந்தமுற்ற பரவைராக்கியத்தாற் சரசங்களாய கிரமமுக்திரச முறுபொருள்களும், அரசங்களாய அஃதற்றவைகளும் ஆகிய, போககாலம் வரையுமே இரம்மியங்களெனத் தோற்றும், போகசாதனங்களாகிய மாலைசந்தன வனிதாதிகளிடத்தே நிராசையுடன் விரக்தியுற்றவரது உள்ளம் தெளிவ டைந்தின்புறும்.

(ச.) சீவனுயிருந்து = ஜீவிப்பவனுயிருந்து, காணும் = அறிதற்குரிய, வெம்பவ மோகமார்க்கத்து = கொடிய சம்சாரமயமான மகாமோக வழியில், சுழுத்தியுற்றோர் = அநுசந்தானரகிதர், சுழுத்தியடைவதற் கேது, ஓர் முதிர்நிராசையாலே = அத்தியந்தம் பக்குவமான வைராக்கியத்தினுல், பாவனை = பாவனுரூபமான, நலனில் = சுகபோக மிகுந்த பரலோக விஷயங்களிலும், தீங்கில் = சொற்ப சுகபோகமான இகலோக விஷ யங்களிலும்: (2)

[ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) விரத்தியின் விருத்தியானே லோக அனுக்கிரகப் பொருட்டுச் செய்யாநின்ற கருமபலன்களின் மாட்டும், நுகர்வினைவலிதிற் றந்த போகங்களின் மாட் டும், நிராசையினை யடைந்து, ஒன்றற்கொன்று மேன்மையுற்றுப் பதினெருவிதமாய்ப் பதுமன் பதத்தில் முடிவுபெறும் விடயசுகங்களில் வைராக்கிய முதிர்ச்சியானே, அவ்வி டய சுகசாதனங்களாய அப்சரஸ் விமானுதி விடயங்களிலும், இகலோக போகங்களிலும் விரக்தியுற்ற பெரியவரது மனப்பெருமையைக் கூறி அது தெளிதலில் உவமையுரைத்தி எடுத்ததை முடித்தல்:—வாதனை யென்பது.

வாதனை வலையைச்செற்று மனப்பந்த மாற்றிவிட்டாற்
காதல்செய் தேற்றின்வித்தின் கலங்குநீர் தெளிவதென்ன
மேதகுவிஞ்ஞானத்தான் மெய்ம்மையாஞ் சுபாவந்தானே
யேதமற் றுளிருமுன்ன மியம்பிய வியல்பினோர்க்கே. (3)

(ப-ரை.) முன்னமியம்பிய இயல்பினோர்க்கு = பூர்வம் புகன்ற கல்யாண குணங் கள் வாய்ந்த மகான்கட்கு, வாதனை வலையைச்செற்று = வாசனுமய சமுசாரஜாலத்தைச் சின்னஞ்செய்து, மனப்பந்தம் மாற்றி விட்டால் = ஹிருதயகிரந்தியைச் சிதிலஞ் செய்து விடின் காதல் செய்தேற்றின் வித்தின் = தெளிவித்தற்குச் சாதகமாக விரும்பிய கதகபலத்தினுலே கலங்கும் நீர் தெளிவதென்ன = கலங்கியிருந்த ஜலம் நிர்மலமாவ தேபோல, மேதகுவிஞ் ஞானத்தால் = அஞ்ஞானத்தை யழிக்கும் மேன்மைதங்கிய அபரோக்ஷஞானத்தினுலே, மெய்ம்மையாம் சுபாவந்தானே = சன்மாத்திரமாகிய மன மானது, ஏதமற்றுளிரும் = முன்னர் வந்து கலந்தர ஜதமங்கள் நீங்கிச் சுத்த சத்து வமாயிலங்கி யின்புறும்.

(ஸ்ரீ) - வீ.) அநாதிஜடமான அஞ்ஞான ஆகாசம் கழிந்து அசங்கசின் மாத்திர வத்துவில் அழிந்துபோக; சலத்திற்சைந்தவ கண்டம் போலும் இரசாவசேட மாகவா வெனின்; அன்ரும், மற்றேரு, ஆதபத்தில் இமகண்டம் என்ன நிரவசேடமாக, ஆன்ம நீரோடு ஒருமையை யடைந்துபோக; அநேகவித சாஞ்சல்ய தரங்கங்கள் பொங்கியிரு பாலும் எடுத்தெறிந்து கோலாகலஞ்செய்து விளையாடும் நதிகள் மேகமோய்ந்தபோது, அத்தியந்தம் அடங்கிவிடுவதொப்பக் கல்லோல ஜலமென்ன லோலாந்தரங்களை யியற் றிச் சஞ்சலப்படுத்தும் திருஷ்ணைகள் யாவும் பரமசாந்தியை யடைந்து செல்ல; பக்ஷிபந் தனப் பன்முடிவலை மூஷிகத்தாற்போல, சம்சாரவாசனைச் சாலம், துண்டிக்கப்பெற்று,

வைராக்கிய வேகத்தினுலே இருதயகிரந்தியானது சிதலிதமடைந்தேக; கதகசம்பந்தி பலம் அதாவது அதன் பொடிசேரப்பெற்று வாரியானது மிகத் தெளிவுறல்போல, மனமானது விஞ்ஞான வசத்தினுலே மிகப் பிரசன்னமாகி விளங்கும்.

(ச.) வாதனைவலையைச் செற்று = எலியினுற் பக்ஷிகளின் சாலத்தைப்போலவைராக்கியமாகிய எலியினல் சம்சாரவாதனு சாலத்தையறுத்து, மனப்பந்தம் = இருதயக்கிரந்தியை = அகங்காரரூபமான முடிச்சை, மாற்றிவிட்டால் = வைராக்கிய மென்னும் வாளாற் சேதிக்கின், சுபாவம் = சொரூபம். எதன் பொடியின் சம்பந்தத்தானே கலங்கிய நீர் தெளிவையுறுமோ அது காதகபலமாம், அதனையடைந்து தண்ணீர் தெளிவதென்ன, விஞ்ஞான வசத்தினுலே சுபாவமாகவே தெளிவாயிருந்த சொரூபமானது ஆவரணமகன்ற வழிதெளிந்தது போலாமென் றறிந்துகொள்க. (3)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) திருஷ்டாந்த பூர்வகம் மனம் வெளிப்போதலை யுணர்த்தல்:—சங்கமென்பது.

சங்கஞ்செய் மயல்போய்த் தொந்தந்தவிர்ந் தொன்றைச் சார்வதின்றிச்
சிங்கிசெய் கூட்டினின்றுஞ் சேணுறச் செல்லும்புட்போற்
றுங்கமோகத்தி னின்றுந்தூய் மனம்வெளியிற் போந்து
பங்கமாமையந்தீரப் பற்றெனு மனைத்துந் தீரும். (4)

(பூ - ரை,) சங்கஞ்செய் மயல்போய் = இராகமியாது மிலாமற் சங்கமெவற்றினும் விடுத்து, தொந்தம் தவிர்ந்து = நிர்த்துவந்துவமாய், ஒன்றைச் சார்வதின்றி = நிராசிரயமாய், சிங்கிசெய் கூட்டினின்றும் = பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்த பஞ்சரத்தினின்றும், சேணுறச்செல்லும் புட்போல் = ஆகாயமார்க்கமாக இஷ்டப்படிபோம் பறவையொப்ப, துங்கமோகத்தி னின்றும் = உன்னதமான மயக்கத்தினின்றும், தூய்மனம் வெளியிற் போந்து = பரிசுத்தமான மனமானது பாகியப்பட்டு, பங்கமாமையந்தீர = துன்புறுத்திய சந்தேகங்கள் தொலைந்து, பற்றெனும் அனைத்தும் தீரும் = பிராந்திகள் யாவுமேதீர்ந்து சுகிக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) காமமற்றும், (மூலம்: விடயங்களின் அருகில் விரவுறுத்தலான் உபாசங்கம், அஃதின்மை நிருபாசங்கம்) விடய குணனுசந்தான மற்றும், பார்யாதி ஜனசாகித்ய மற்றும், மீளமீளப் போகலாப பூமியற்றும், உள்ள உள்ளமானது, கூறியவற்றினின்றும் முதலில் வெளிப்போந்துபின் அஞ்ஞானத்தினின்றும், பஞ்சரத்தினின்றும் விடுபட்ட பறவையே போலும், விடுபட்டேகும், விடுபட்டேகிய அதுமீண்டும் எத்தகைய திதியையடைந்திருக்கும் எனின் ? அதனை வருணித்தல்: ஐயந்தீரவென்பது. சந்தேகதுரான்மபாவஞ்சாந்தமானதாயும், கௌதுகவிப் பிரமம் கடந்ததாயும் அம்மனமிருக்கும்,

(ச.) சங்கஞ்செய் மயல்போய் = இச்சாரகிதமாய் அதனுலே விஷயசங்கரகிதமாய், அதனுல், தொந்தந் தவிர்ந்து = சுகதுக்காதி பேதானுசந்தான ரகிதமாய், அதனுல், ஒன்றைச் சார்வதின்றி = நிராலம்பனமாய், மனம், துங்கமோகத்தினின்றும் = அஞ்ஞான சம்பந்தத்தினின்றும், தூய்வெளியிற் போந்து, பற்றனைத்துந்தீரும் = சங்கற்பங்களின் விலாசம் நசிக்கும், துரான்மபாவம் = துட்டத்தன்மை, கௌதுகம் = சங்கற்பம், விப்பிரமம் = விலாசம். (4)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பூர்ணபாவத்தை யடைந்த மனத்துடன் பொலிகின்ற பெரியோர் மூன்று மூர்த்திகட்கும் கருணை பாலிப்பரெனல்:—ஆன்றவென்பது.

ஆன்றவம்மனம் பூர்ணத்தையடைந்து பூரணவெண்டிங்கள்
போன்றுற விளங்குமிந்த நிலேயிலே பொலிவுற்ருேர்கண்
மூன்றுமூர்த்தி களாந்தேவ முதல்வர்க்குங் கருணேசெய்வ
ரூன்றியவிசாரத்தாலே யுயர்பொரு ளெய்தவேண்டும். (5)

(ப - கை) ஆன்றவம்மனம் = மேலேயியம்பிய பிரகாரம் பெருமை பொருந்திய அந்தமனமானது, பூர்ணத்தையடைந்து = பரிபூரணமாக நிறைந்து, பூரணவெண்டிங்கள் போன்றுற விளங்கும் = கலேமுழுவதும் நிறைவுற்ற வெள்ளிய மதிமயம்போல நன்கிலங்கும், இந்த நிலேயிலே பொலிவுற்ருேர்கள் = இயம்பிய இன்பத்திதியின் கண்ணே யிலங்கிக்கொண் டிருக்கும் பெரியோர்கள், மூன்றுமூர்த்திகளாம் தேவமுதல்வர்க்கும் = பிரஹ்மா விஷ்ணு சங்கரர் எனப்பெற்ற தேவதேவர்க்கும், கருணேசெய்வர் = தயை பாலிப்பர், ஆகலின் அவர்போலாக விரும்பில், ஊன்றிய விசாரத்தாலே யுயர்பொருளெய்தவேண்டும் = அழுத்தமிக்க ஆராய்ச்சியானே உத்தமோத்தம வத்துவைச்சாக்ஷாத்கரித்தல் வேண்டும்,

(ஸ்ரீ - வீர.) உள்ளும் புறனும் அறிவாகவே செறிந்து நிறைந்த சித்தமானது பூர்ணேந்துவைப் போலவே பொலியாநிற்கும், பொலியுமம் மனத்தில் உத்தமமான சௌந்தர்யமானது திதமாகி, வெகுசேய்மையில் உன்னதமாய் மிதந்திருத்தன் முதலியவை அஸ்தமயமாய், காற்றற்ற கடல்போலப் பரமசாந்தம் வந்து எங்குஞ் சமமாயிருக்குந் தகைமை யெழாநிற்கும். அம்மகானது மகாப்பிரபாவத் தகைமையைக் கூறல்:—மூன்றென்பது. ஆராய்ச்சியின் மிகுதியானே தஞ்சுபாவத்தை நன்கறிந்து ஆன்மசாக்ஷாத்காரம்பெற்ற பெரியோரது கருணேக்கு, இவ்வண்டத்துற்ற அதிகாரபதத்திருக்கும் பிரஹ்மா விஷ்ணு சங்கர இந்திரர் பாத்திரராவர். சர்க்க அவதாராதி அதிகாரக் கிலேச தரிசனத்தானே *அனுகம்பிய ராவரென்பதாம், மூர்த்திகட்குந் தேவமுதல்வற்கு மென்று பாடமாயின் மூலப்படி பொருட்பெற வெளிதாம்.

(ச.) இந்த நிலேயிலே பொலிவுற்ருேர்க்கு = விசாரத்தால் ஆன்மதத்துவத்தைச் சாக்ஷாத் கரித்ததனுலே பரிபூரண சுபாவமானவனுக்கு, சுபாவமானவனுல் எனினுமாம், மூன்று மூர்த்திகளும் தேவமுதல்வனும், பிரமன் மால் இந்திரன் சங்கரர், கருணேசெய்வர் = ஐயோ ! சந்ததம் இவர்கள் துக்கிகள் எனச் சோகித்தற்கு உரியராவர்கள் என்பது பொருள். (5)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) விசாரமிலதாயிற் பெறும் இடும்பையையும். உளதாயினுண்டாம் பெருமையையு முணர்த்தல்:—உலகென்பது.

உலகெது நாமாரென்ன வுற்றுநின் றுணரு மட்டுங்
கலகமார்பிறவி மோகங் கங்குல்போன் மூடிநிற்கு
மலகறு முலகுந்தாமு மழிவில்சிற் சோதியென்றே
சலனமில் கண்ணுற் கண்டோர் தத்துவ நிலேமைகண்டோர். (6)

(ப - ரை.) உலகெது = இத்தோற்ற மெங்ஙன முண்டாயது; நாமார் = யான் என்பதன் பொருள்யாது ? என்ன = என இவ்வண்ணம், உற்றுநின்று = ஆசாரியர் அருளால் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து, உணருமட்டும் = உண்மையிணையறியும் வரையினுமே, கலகமார் பிறவிமோகம் = இராகத்துவேட மயமான சமுசார ஆடம்பரமயக்கம், கங்குல்

* பெரியோர் கிருபைக்குரியவர்

போல் = அந்தகாரமெப்ப, மூடிநிற்கும் = ஆச்சாதித்துக் கொண்டிருக்கும், அலகறும் உலகும் = அநந்த அண்டமாய ஜகத்தும், தாமும் = ஜீவசமுதாயமும், அழிவில் சிற் சோதியென்றே = கெடாத அறிவொளி யெனவே, சலனமில் கண்ணால் = நிருவிகற்ப சமாதியிற்பெற்ற ஆன்ம சாக்ஷாத்காரரூப ஞானதிருஷ்டியால், கண்டோர் = தமது நன் மையைத் தரிசித்தவரே, தத்துவநிலைமை கண்டோர் = தத்துவத்தின் நிதியைத் தரி சித்தவர் ஆவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) யான்யார் எனவும் இஃதெங்ஙன மெனவும் எத்துணை நன்றாகவிசாரம் செய்யவில்லையோ அத்துணை பேரிருள்போலச் சம்சார ஆடம்பரம் இருந்துகொண்டே யிருக்கும். ஆயின் எத்தகைய நிதியினாலே சமுசார அந்தகாரமற்ற பூர்ணாத்மாவைக் காணலாமெனின் ? அத்திதியை யுணர்த்தல்: அலகறுமென்பது மித்தையாகிய மிகு மயலானே விளைந்ததாயும், சர்வ ஆபத்துக்கட்கும் ஆசிரயமாயும் உள்ளசரீரத்தில் அகம் புத்தியைப்பாதித்து, ஆன்மபாவனையாற் சிவத்தைக் கண்டவரே கண்டவர், தேசவசத் துண்டாய ஆதிபௌதிகங்களும், காலவசத்தெழுந்த ஆதிதெய்விகங்களும், சரீரத்தழுந் திய ஆத்தியாத்மிகங்களும், ஆகிய சுகதுக்கங்களை எம்முடையன வல்லவென்று கண்டு மயறீர்ந்து தாமறிவென்று கண்டவரே கண்டவர். அபாரபரியந்த ஆகாசம் திக்குகா லாதி, பரிச்சின்னமாய உற்பத்தி சலனாதிக் கிரியையோடுற்ற பொருள்கள், என்னப் பட்டயாவற்றினும் யாமேயிருப்பு விளக்கத்தை யீந்துகொண் டிருக்கின்றேம் என்றுகண் டவரே கண்டவர். வியாபியா யிருந்துகொண்டே கோடியெனப் பிரிக்கப்பெற்ற மயிர் நுனியின் இலக்ஷம் பாகத்தினும் யாம் அதிசூக்ஷமம் என்று தம்மைக்கண்டவரே கண் டவர். சுவான்மத் தன்மையானே வெளியாய ஜீவர், வேறாய திருசியங்கள் யாவையுமே சிற்சோதியே யாமென்னும் அபேத திருஷ்டியினானே நித்தியம் தம்மைக்கண்டவரே கண்டவர். தேசகால சரீரவச சுகதுக்கங்கள் இத்தகையனவெனப் பெரியாரும் கூறி யுள்ளார்:—

இருவகையா மான்மிகமிக் காயத்தினெஞ்சின் வருமலவதா ஞேதக்கேண் மாண, பொருவரிய, குன்மமதிசாரம் வெப்புக்கொடுஞ்சூலை, யன்னபிற வின்னங்கேளாய், மக்க ளொடு துட்ட மிருகம்பேய் வன்பசுசூற், பக்கிபறிப்போரசுரர் பற்பலவுந், தொக்கிவுறல், சோகமசூயை யபிமான மாற்சரிய, மாகுபலவுள்ளுறு நோயாம். சீதமுடன் வெம்மை செறிந்து மிகச்சலிக்கும், வாதமழைதடித்து வானிவிடி, தீதிற், கௌரியொருபாகன் கருணையினாலாகும், பௌதிகமீ தென்றேபகர் - கருவாயுதரத்திற் கட்டுண்டன் மண்ணி, அருவாகியுற்பவித்த லோங்க, னரைதிரைதான், மைவிரவஞ்ஞான, மரணநரகஞ்சனனந், தெய்விகமீதென்றே தெளி. யாவுஞ் சிற்சோதியென்றதற் குதாரணம் பரம்பொருள்வாக் கியம்:—உலகமியாவு முயிர்பலவுநானே சிறிதும் வேறில்லை யலகிலறிவாலாய்ந்திடினு மாயாவிடத்து மருத்தமிதே, திலகமாய மறைதுணிந்து திகழ்த்தும் பொருளுமிது வென்ற, னிலகுந்தன்மை யனுபவமுமிதிலோரைய முளதன்றால். நானேமுழுதுமெனை யொழிய நாடிற்சிறிதும் வேறில்லை, யானபொருளை யருமறை தானறையும்படி யானதனை யும், யானுமிசைத்தபடியாலு மிதுவே திடமாயுள பொருடா, ஞானமின்றி நான்முகனு முரைத்ததுங் கட்குண்மையிதே. இப்பொருளை யப்பட்டோ ரிறப்பர்கள் கணத்தின் மெய்யே மெய்ப்படு பொருளையென்றும் விடுதெனிச் சயமதாகு, மிப்பொருளையமின்றி யறிந்தவன் பவபாசத்தை,மெய்ப்பட வொழிந்துமேலா மொளியினை யடையுமன்றே. பிரஹ்மதேவரும் இப்பொருளை யுரைத்தல் காணலாம்: — எப்பொருளு மாயையினா லெனச்சிலவ ரியம்புவர்கண், மெய்ப்பரமன் றனையொழிய வேறொரு மாயையுமில்லை,

* கதையளவில

யொப்பரியபரனெழிய வொருமாயையுண்டாகி, லப்பரமன்றன் பெருமைக் கதுநேரே யழிவன்றே. பெருமையினிற் சங்கோசமும் பிறவாது பிறக்குமெனி, லருமறைவாக்கியம் பொய்யாமப் பிரமாணமுமாகும், பொதுவில் பரானந்த பரிபூரண மெய்ச்சுடராகுந் தெரி வருமா தேவனல்லாற் றிகழ்வதொழிசெறிதுமில்லை.

(ச.) உலகு எது என்பது ஜகத்தை முன்னிட்ட விசாரம், நாமார் என்பது ஆன்மாவை முன்னிட்ட விசாரம், உற்றுநின்று = அந்தக்கரணத் துறைத்துநின்று, உணருமட்டும் = விசாரிக்கும் அளவும், மூடிநிற்கும் விசாரத்தினது சொரூபந்தெரிவித்தல்:— நாமும் = ஆன்மாவாகிய தன்னையும் இதரபுருஷனையும், அழிவில் சலனமில் கண்ணால் = எப்போதும் பேதசூன்யமான ஞானத்தால், கண்டோர் = விசாரித்தறிந்தவர், அலகுறு முலகும் = சர்வஜகத்தையும், சிற்சோதியென்றே = சைதந்நிய மாத்திரமே யென்று, கண்டோர் = விசாரித்தவர் = இங்ஙனம் விசாரித் தறிந்தவப் புருடரே, தத்துவநிலைமை கண்டோர் = தத்துவத்தைச் சாக்ஷாத்கரித்தவர் ஆவரென்பது பொருள். (6)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அவ்வான்மதரிசனத்தையே வேறுவகையாக உபதேசித்தல்:— அகிலவென்பது.

அகிலசத்தியு மாயொன்று யநந்தமா மறிவுதானே
சகலபாவனைக்கு முள்ளாமெண்க் கண்டோர்தம்மைக் கண்டோர்
பகர்வுறுநானுமில்லை பிறிதில்லைபரமே யுண்டென்
றிகமுறவுள்ள தில்லதிடையுறக் கண்டோர் கண்டோர். (7)

(ப - ரை.) அகிலசத்தியுமாய் = சர்வசக்தியுமாய், ஒன்றாய் = அத்விதீயமாய், அநந்தமாம் = அபரிச்சின்னமாம், அறிவுதானே = தமதுவடிவமாகிய சித்தே, சகலபாவனைக்கும் உள்ளாம் எனு = சர்வபாவாந்தரமா யிருக்கின்றதென்று, கண்டோர் = தரிசித்தவரே, தம்மைக்கண்டோர் = தங்கள் யதார்த்த வடிவத்தைத் தரிசித்தவர் ஆவர், பகர்வுறுநானுமில்லை = அகம் அகமெனக்கூறும் பொருளுமின்றாம், பிறிதில்லை = இதரமுமில்லை, பரமே யுண்டென்று = நிராமயமாய பிரஹ்மமே யுளதாமென்று, இகமுற உள்ளது இல்லது இடையுற = சத்தசத்துக்களின் மத்யமாக, கண்டோர் = தம்மைத்தரிசித்தவரே; கண்டோர் = தமதுண்மை வடிவினையுணர்ந்தவர் ஆவர்.

(ஸ்ரீ-வீர.) சகல சக்திகளையும் தனதிடத் தடக்கியதாய்: தேசகாலவஸ்துக்களாற் றடையுறாததாய், எல்லாப் பதார்த்தங்கட்கும் இருப்பு விளக்கத்தைக் கொடுத்துக் கொண் டுள்ளிருப்பதாய், இருந்தபோதினும் இருமை விவர்த்தமாதலின் இரண்டாவதில்லாததாய், உள்ள அறிவே எமதுசொரூப மென்றுள்ளே யாவருண்மையை யுணர்வரோ, அவரே தம்மைத் தரிசித்தவர், சூத்திரத்தில், மணிகணங்கள் போலும், சித்தேயாகிய தந்துவினூற்கோர்க்கப் பெற்றுலவுந் திருசியமியாவுமே எம்மிடத்தி லுள்ளனவாம், அதிரிக்த சத்தையின்மையின் யாமேயாம், அந்தக்கரணமோ யாமல்லவே யல்லவாம் என்று தமதுண்மையைக் கண்டவரே தம்மைக் கண்டவராவர், யாமேயெனக் காண்பவரே காண்பவர் எனக்கூறப் பெற்றதில், சிற்பரித்தியாகத்தால் அகங்காரமே பரிக்கிரகிதமென ஆகவேண்டாம் என அகங்காரத்தோடுகூட அகிலத்தை யகற்றுதலானே சிதேகரசமாய பிரஹ்மமே பரிசேடமாகக் காணவேண்டும், என்பதாகக்கூறல்: நானுமில்லையென்பது யாமுமில்லை பிறவுமில்லை, ஆமயமெதுவுமில்லாத பிரஹ்மமேயுளதாம், என இவ்வண்ணம் நிகழ்வனவற்றின் சென்றனவற்றின் வருவனவற்றின், மத்தியில், வியக்

கத்தின் அவ்யக்தத்தின் மத்தியில், யாவர்காண்பரோ அவரேதம் முண்மையைக் கண்டவராவர்.

(ச.) சகலபாவனைக்கு முள்ளாந்தானே = சர்வபதார்த்தங்களின் அகத்திருக்கும் அந்தரியாமி யென்னும் புருஷனே, அகில சத்திபுமாய் = அநந்தசத்திமானாய், அநந்தமாய் = அபரிச்சின்ன சொருபனாய், ஒன்றாய் = ஆதலினாலே தனக்குவேறாகவொன்றுமின்மையால் அத்துவிதியனாய், அறிவென = சின்மாத்திர ரூபனுமாமென்று, அகத்தில், கண்டோர், தம்மை = தமதுதத்துவத்தை, கண்டோர். பகர்வுறுநானும் = அகந்தாபேதத்தோடு கூடிய வஸ்துவும், இல்லை, பிறிதில்லை = தனக்கு வேறானதிருசியமும் இன்று, மற்றென்னெனில், பரமே யுண்டென்று = நிர்விகாரமான பிரஹ்மமே யிருக்கின்றதென்று, இகமுற = இந்தப்பிரகாரமாக, உள்ளதில்லதிடை = ஆன்மா வனான்மாக்களினது மத்தியமான திருஷ்டிருத்துவ திருசியத்வோபாதி ரகிதமான, சின்மாத்திரத்தை, உறக்கண்டோர், தத்துவத்தைக் கண்டோர். (7)

(ஸ்ரீ-வீர. அ. கை) மாசற்ற மகாத்மாக்களினது மனமானது மாசின்றியே செயல்களிற் செல்லுமெனல் :—முயல்வு என்பது.

முயல்வறத் தாமேதோன்று மொய்திசைப் பொருள்க டம்மின்
மயலறச் செல்லுங் கண்போன் மாசறு தீரர்புந்தி
செயல்களிற் செல்லுமன்றே தெளிந்துபல் போகந் துய்த்தாற்
றுயர்செயா தறிந்துசேர்ந்தாற் சோரருந் தோழராவார். (8)

(ப - ரை.) முயல்வறத் தாமேதோன்றும் = யத்தனமில்லாமலே தாமேபுலப்படும், மொய்திசைப்பொருள்க டம்மில் = சகலதிசைகளினும் நெருங்கியுள்ள வஸ்துக்களில், மயலறச் செல்லும் கண்போல் = நீராகமாகவே செல்லாநின்ற சக்ஷுரிந்திரியம்போல, மாசறு தீரர்புந்தி = குற்றமற்ற தன்மைவாய்ந்த தீரர்தந்தியானது, செயல்களிற் செல்லும் = காரியங்களிற் பிரவேசிக்கும், தெளிந்துபல் போகந்துய்த்தால் துயர்செயாது = நன்கு தெரிந்து பலபோகங்களை யனுபவித்தால் அஞருறுத்தாமலாநந்தப் பொருட்டாம், அறிந்துசேர்ந்தாற் சோரருந் தோழராவார் = தெரிந்துகூடினாற் கள்வரும் மித்திரரேயாவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) நேத்திரமானது யத்தனமில்லாமலே புலப்படாநின்ற பர்வத வநபுஷ்கரணியாதிகளில், ஆங்குற்ற தருகுல்ம தாமரையாதி பதார்த்தங்களில் மமதை யபிமானமில்லாமையின் சேதபேத அபகாராதிகளைக் கண்டபோதினும் துயருறுதல் காணாமையின் நீராகமாகவே வீழுதல்போல், அறிஞனாகிய தீரனதுபுந்தியும் தனது புத்திரமித்திராதி வியவகார காரியங்களிலும் நீராகமாகவே வீழ்வுறுமென்பதாம். அறிஞனுக்கு மாலை சந்தனவனிதாதி போகக்கூட்டம் சேவிக்கப்பெறினும் புனர்ஜன்மாதி துக்கப்பொருட்டு ஆகாவாம், கெட்ட பிராரப்த போகக்கூட்டமும், தாத்காலிக துக்கப்பொருட்டாகாவாம்; மாறாகவோ நன்கிலங்கும். தத்துவவித்துக்கட்குத் தவமுதலியவை, கிலேசங்கள் போன்றனவோ, அல்ல, மற்றோ, எதிரிடையாக, அஞ்ஞஜனசிக்ஷ மகாபலந்தந் தவையிலங்குமென்ப; கடல்சூழ்புவி திவிகலக்குவதாயினும் காலகூடவிடம், கங்காதர பரமேசர் கவின்கண்டமுற்றுக் கிலேசந்தந்ததோ, இல்லை, மாறாகப் புகழையேதந்து பொலியாநிற்கும். இதற் குதாகரணம் சிவமகிமை :—மூவருட் கண்ணவகாலத்தி லண்டமுடிவுற, மாபயஞ்சார், தேவர் தயித்தியர் மேற்கிருபாவயத்தேவிட முண்ணினதே, மாவழகைச் செயலின்றெனவில்லை யெம்மாகளனிற் களங்க, மேவுலகின் பயமீர் விசனிக்கு

விகாரமு மேன்மையகோ. அறிந்து அநுபவிக்கின் அஞரிலதயலாய், அறிஞனுக்கு ஆநந்த காரணமேயாம் என்னுங் கருத்தாற் கூறல்:— தெளிந்து என்பது. போகங்கள், அவற்றின் சாரமறிந்து புசிக்கப்பெறின் சந்தோடத்தின் பொருட்டேயாம் ; இவனின்ன னெனத்தெரிந்து சேர்ந்து நேயமுறின் விவகரிக்கிற் கள்வன் மித்திரபாவத்துட னிருப் பனேயல்லாது சத்துருத்தகைமையைச் சாதியான். அன்று ஏ அசை. சேர்ந்தார் சோர ராயினும் : தோழரேயாவர்.

(ச) முயல்வறத்தாமே = அயத்தனத்தினலேயே, கண்தோன்றும் = நேத்திரேந் திரியத்தை வந்து பொருந்தும், மொய்திசைப் பொருள்க டம்மில் = திசைகளிலுள்ள திரவியங்களில், மயலற = நீராகமாகவே, செல்லும் மனம்போல், மாசறு நீரர்புந்தி = பிரஹ்மவித்துக்களுடைய புத்தியும், செயல்களில் = அவசியஞ் செய்யவேண்டுங் காரி யங்களில், செல்லும் = இராக ரகிதமாகியே பிரவிருத்திக்கும், அன்று ஏ இரண்டும் அசைநிலைகள். தெளிந்து பல்போகந் துய்த்தாற் றுயர்செயாது, இவ்விடத்து ஞானிகள் அறிந்து புஜிக்கும் போகவிசேடஞ் சுகநிமித்தமாங் கிலேச நிமித்தமன்று மென்பது கருத்து. அறிந்து சேர்ந்தாற் சோரரும் தோழராவார் = சோரர் சேரப்பட்டவராயி னும் அறிந்தவனை வருத்தமே செய்யார் மற்றென்னெனில் மித்திரபாவத்தா லுபகாரஞ் செய்வார் அதுபோலென்பதாம். (8)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அஃதெங்கு யாங்ஙனங் கண்டதோவென ஆசங்கித்து, செம்மையிற் செல்லுஞ் சீலம் வாய்ந்து ஒன்றுசேர்ந்த நரநாரீ நடக்கூட்டங்களின் யாத்தி ரைச் சேர்க்கைபோலும், சேர்க்கையின் பிரிவுபோலும், அறிஞனல் அத்தியந்த மாநந் தப்படுத்தும் அதிவிஸ்தார போக்கிய புத்திரனதி ஸ்ரீசேர்க்கை வியோகம் பார்க்கப்படு மென யாத்திரையை யுவமைப்படுத்திச் சமாதானித்தல்:—நெறியென்பது.

நெறியிடைவந் தோர்கூட்ட நெறிசெல்வோர் காணுநேர்போற்
செறிதரு போகமெல்லாஞ் சேதனர் காண்பரன்றே
யறிவினன் மனதைவென்றோ ரற்பமே பெரிதாய்க் காண்பர்
பிறகது துயராமென்றே பெரியன போகம் வேண்டார். (9)

(ப - ரை.) நெறியிடை வந்தோர்கூட்டம் = அகஸ்மாத்தாக மகா உற்சவநிமித்த மாக வந்துகொண்டிருக்கும் ஜனக்கூட்டத்தை, நெறிசெல்வோர் = அம்மார்க்கத்திற் செல்பவர், காணு நேர்போல் = யாதொரு பற்றுமற்றுக் காணுந் தகைமைபோல, செறிதரு போகமெல்லாம் = நுகர்வினை வயத்தினலே வலுவிற் றேமேவந்து பொருந் திய போகங்களையெல்லாம், சேதனர் = உணர்வுவடிவ மாகிநின்ற ஜீவன்முக்தர், காண் பர் = பற்றற்றுப் பார்ப்பர், அறிவினல் மனதை வென்றோர் = யாவும் பிரஹ்மசொரூப மென்று சிந்திக்கும் திருஷ்டியினல் உள்ளத்தையும் அதிவாக்கி ஜயித்தவர், அற்பமே= சிறிது கிடைத்தபோதினும், பெரிதாய்க் காண்பர் = மகத்தாக வெண்ணுவர், பிறகது துயராம் என்றே பெரியனபோகம் வேண்டார் = பின்பது துக்கமாம் என்பதாக்வே பெரிதான போகங்களை விரும்பார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) நினையாமலே முன்வந்து தோன்றிய கிராம யாத்திரையானது மார்க் கத்திற் செல்பவரானே பார்க்கப்பெறுவ தொப்பாகவே, அறிஞர்களானும், விவகார மயத் தொழில்களும் போக ஐசுவர்யங்களும் பார்க்கப்பெறும் எல்லா வகையானுமே மனதைவென்ற வீரசேகரனுக்கு, எப்பின்புண்டாம் போகமண்டனமுளதோ அதாவது பிக்ஷாசனதி அற்பவிஷயார்ப்பணத்தானே லாலனம் உளதோ, அது தானே கிடைத்த

வித்தாரபழம் போகபாகத்தினும் அதிகமாகத் தோற்றும்; அடங்கிய மனமானது அற்பத்தையே அலப்த விஸ்தாரமதாய்க் கிலிஷ்டத் தன்மையானே பெரிதாக எண்ணுகிற்கும்.

(ச) நெறியிடை வந்தோர் கூட்டம் = மார்க்கத்தில் ஓர் கிராமத்தைக் குறித்து விவாகாதி மகோற்சவ வேதுவாற் செல்லுஞ் சனசங்கத்தை, நெறிசெல்வோர் = வழி நடப்பவர், இச்சையின்றி, காணு நேர்போல், செறிதரு போகமெல்லாம் = சகலபோகத்தையும், சேதனர் = ஞானிகள், நிராசங்கமாகவே காண்பர். அன்று ஏ இரண்டும் அசைநிலைகள், அறிவினுல் = பிரத்தியாகாராதி யோகங்களால், மனதை வென்றோர் = மனதை நிக்கிரகித்தவர், அற்பமே = அனுதாரமாகவே புஜிக்கும் அற்பபோகத்தையும் பெரிதாய்க் காண்பர் = நிருத்தத்தன்மையானே இடையாத விஸ்தாரமுடையதாய்க் காண்பர் = மனதிற் சிந்திப்பர் என்பதாம். (9)

(ஶ்ரீ - வீர - அ - கை.) கூறிய பொருளிற் றிருட்டாந்தரங் கூறல்:—நலங்கென்பது.

(ச) இதற்குத் திருஷ்டாந்த மியம்பல்:—நலங்கென்பது.

நலங்கிய சிறைதீர் மன்னன்நகர்மட்டு மகிழ்வுகூரு
மலங்கல்வேல் வெற்றிவேந்த னவனியுஞ் சிறிதென் றெண்ணுங்
கலங்குறு மனதை வெல்வோர்கை கையாற் கால்கள்காலா
லிலங்கு பற்பல்லா லங்கமியாவு மிப்படிமுன் சேர்க்க. (10)

(ப - ரை.) நலங்கிய சிறைதீர் மன்னன் = வெகு துயருற்றிருந்து காராக் கிரகத்தினின்றும் விடுதலையை யடைந்த அரசனானவன், நகர்மட்டும் மகிழ்வு கூறும் = அன்னபானுதி சௌகரியப் பொருட்டு ஒரு கிராமங் கிடைத்த போதினும் சந்தோஷத்தை யடைவன், அலங்கல் வேல் வெற்றிவேந்தன் = வெற்றிமாலை வேய்ந்து ஜயசீல வேலாயுதத்தை யுடைய ராஜ ராஜேந்திரன், அவனியும் சிறிதென்று எண்ணும் = பூமண்டல முழுதையும் கைவசப்படுத்திய போதினும் அற்பமென்பதாகத்தானே நினைவன், கலங்குறு மனதை வெல்வோர் = விடய விக்ஷேபமுற்ற சித்தத்தை வெற்றிகொள்ள முயன்றவர், கை கையாற் கால்கள் காலால் = பாணியைப் பாணியாலும் பாதத்தைப் பாதத்தாலும், இலங்குபற் பல்லால் = விளங்காநின்ற தந்தத்தைத் தந்தத்தாலும், பிசைந்தும் உதைந்துஞ் சூரணித்தும், இப்படி = இவ்வண்ணம், முன் = ஆதியில், அங்க மியாவும் = எல்லா அங்கங்களையும் எல்லா அங்கங்களால், சேர்க்க = ஒன்றுசேர்த்து வருத்துக. அங்கங்களை வருத்தியேனும் மனத்தை வெல்லுக வென்பதாம்.

(ஶ்ரீ - வீர) சிறையினின்றும் விடுபட்ட மகிபாலன், உணவுக்கு வேண்டிய ஒரு கிராமங் கிடைத்தலானே சந்தோஷத்தை யடைவன், பகைவராற் பந்தப் படுத்த முடியாமலும் வெற்றிகொள்ள முடியாமலும் சுதந்திரமாயிருக்கும் அரசன் தன்னுடைய அகண்ட இராஜ்ஜியத்தையும் பெரிதாக எண்ணுவதில்லை. ஆகலின் நீள்போது நிக்கிரகத்தாலும் போதத்தாலும், சமூல மநோஜயப் பொருட்டுப் பிரதமம் இந்திரியஜயமே சர்வப் பிரயத்நங்களாலும் செய்யத் தக்கதாம் என்பார் கலங்குறுமெனத் தொடங்குகின்றார். ஹஸ்தத்தை ஹஸ்தத்தால் அதிபீடனமாற்றி, தந்தங்களைத் தந்தங்களால் விசேடமாகச் சூணித்து, அங்கங்களை யங்கங்களால் அடங்கும்படி செய்து இந்திரியங்களாகிய சத்துருக்களை ஜயஞ் செய்க, மநோஜயப் பொருட்டுமாத்திர மல்லவாம், மற்றோ, பாகிய சத்துரு ஜயப்பொருட்டும் இந்திரியஜயம் ஆவசியகமாம் எனக் காட்டுவார் இப்படி யென்றார்.

ஈண்டு மிகுந்த உற்சாகத்தோடுற்ற பண்டித புருடர்களான் மற்றவற்றை வெற்றிகொள் ளும் பொருட்டும் பூர்வம் ஹிருதய சத்துருத் தன்மையானே அத்தியந்தம் இந்திரியங்கள் ஜயிக்கத்தக்கனவாம்.

(ச) நலங்கிய = வாட்டமுற்ற, நகர்மட்டின் = கிராம மாத்திரத்தால், அன்ன பானுதி மாத்திரத்தால் என்ருரியபாடம், அவனியும் = இராச்சியத்தையும், சிறிதென் றெண்ணும், மநோநிக்கிரக உபாயங் கூறல்:—கலங்குறு மனத்தை வெல்வோர், கை கையால் = அஸ்தத்தை அஸ்தத்தாலும், கால்கள் காலால் = பாதங்களைப் பாதங்க ளாலும், பற் பல்லால் = தந்தங்களைத் தந்தங்களாலும், அங்க மியாவு மிப்படி = அங் கங்களை யங்கங்களாலும், முன் சேர்க்க = முன்பு சேர்த்துத் தன்மனதைச் செயிக்க வேண்டும்; அடயோகத்தாற் பவனஜயத் துவாரமாகத் தனது மனதைச் சயிக்க வேண்டுமென்பது தாற்பரியார்த்தம். பந்தப் படுத்திடும் பார்த்திபன் கிராச மாத்திரத் தானே மகிழுவன் என்பது மூலபாட பேதம். கிராச மாத்திரத்தானே = அன்ன பானப் பிரதான மாத்திரத்தானே யென்பது பொருள். (10)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மனவெற்றியலது மரக்கலமிலை யென்றும், மனவராக் கொன் ருேர் மகிமை யிதுவென்றும் கூறல்:—பகையென்பது.

பகைமன வெற்றியல்லாற் பவக்கடல் வங்கமில்லை
வகைபடு முலகிற் செல்வர் வரிசையோர் மறுவிலாதோர்
மிகையுயர் புருடர்கீர்த்தி மிக்கவரென் போருள்ளக்
குகையிடைத் தொழில்க ணஞ்சார் கொடுமனப் பாம்பைக் கொன்ருர். (11)

(ப - ரை.) பகைமன வெற்றியல்லால் = சத்துருவாய சித்தத்தினது ஜயமல்லா மல், பவக்கடல் வங்கமில்லை = பவார்ணவங் கடக்க வேறு கப்பற்கிடையாது, உள்ளக் குகையிடை = இருதய பிலத்தில், தொழில் கணஞ்சார் = குண்டலமிட்டுப் படுத்துக் கொண்டு, நஞ்சுட னமர்ந்த, கொடுமனப் பாம்பை = குரூரமான மன அரவை, கொன் ருர் = அதஞ்செய்தவர்; வகைபடு முலகில் = நானுவிதமாகத் தோற்றுஞ் சகத்தில், செல்வர் = பாக்கியவான்கள், வரிசையோர் = மரியாதை செய்யத்தக்கவர், மறுவிலா தோர் = களங்கமற்றவர், மிகையுயர் புருடர் = மிகவும் மேன்மைவாய்ந்த புருடோத்த மர், கீர்த்திமிக்கவர் = புகழ்மிகுந்தவர், என்போர் = என்னப் பெறுபவராவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்திரியநிக்கிரக பலமாகிய மநோஜயத்தைப் பற்றியவனைப் பற்றிய பிரசம்சை யாதுகொலோ வெனின்? யாவர்கள் சித்தத்தை ஜயம் செய்கின்ருர்களோ அவர்களே தஞ் சித்தத்தானே ஜயிக்கப் படாதவர்கள், இப் பூமண்டல முழுதினும் அவர்களே சுபகர்கள், சாதுக்கள், அறிவு மிகுந்தவர்கள், புருடர்கள், புகழ்மிக்கவர்கள், புருடர்களுக்குள் தமது பந்தமோக்ஷ கௌசலங்களிற் கண்ணியர்கள், இருதய பிலத்தில் இயற்றிய குண்டல கலனையானே கர்வ பரவசமாய மகா புஜங்க மனத்தை வென்றவர் கள் ஆவர்கள்.

(ச) பவக்கடல் = பவார்ணவத்தைக் கடத்தற்கு, வங்கமில்லை = கப்பன் மற் றென்றின்று, உளக் குகையிடை = இருதய பிலத்திற்குள், தொழில் கணஞ் சார் = விருத்திகளென்னும் வட்டத்தோடு கூடியதும், கொடுமனப் பாம்பைத் = கொடிய மநோபுயங்கத்தை, கொன்ரோர். (11)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மனத்தை வென்றவரை வந்தித்து, அவ்வெல்கைக்குத்தடை செய்யும் அக்ஷங்கள் வலுமிகுத்தனவாம், ஆனபோதினும் ஜயோபாய முளதாம், அத

இந்திரியம்.

ஞனேயுண்டாம் பிரசாத போதங்களானே வாசனக்ஷயம்வரும் எனக்கூறியருளக்கருதி, ஆண்டிந்திரிய ஜயத்தில் உபாயபிரயத்ந ஆதிக்யத்தை விதித்தருள விழைந்த ஸ்ரீவசிஷ்ட பகவான் அவ்விந்திரியங்களின் ஜயத்துர்லபத்தை முதலில் அருளல்:—மனமென்பது.

மனமெனும் வினையை வென்றோர் மலரடி முடிமேற் கொள்வா
மினநரகங்களென்று மிராச்சியத்திருந்து வாழ்ந்த
முனமுறுபாவ மென்னு மும்மதக் களிற்றினாலுங்
கனமயற் படைகளாலும் கரணமாம் பகையை வெல்வாய். (12)

(ப - ரை.) மனம் எனும் வினையைவென்றோர் = மனமாகிய முன்னுரைத்த புயங்கத்தை ஜயித்தவரது, மலரடிமுடிமேல் கொள்வாம் = தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைச் சிர அலங்கார பூஷணமாகத் தரித்துக் கொள்வாம், இனநரகங்கள் என்னும் இராச்சியத்து = துக்கந்தருவதில் ஒருவகைப்பட்ட மகாநரக சாம்ராஜ்யத்தில், இருந்து வாழ்ந்த = அரசுசெலுத்திக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்த, முனமுறுபாவ மென்னும் = வெகுகாலந் தொடர்ந்த தீவினைகள் எனப்படும், மும்மதக் களிற்றினாலும் = முத்துயர் மயமதமொழுகும் யானைகளானும், கனமயற் படைகளானும் = கனமாகிப் பேதிக்க முடியாத ஆசாசர சலாகைகளாலும், துணைவாய்ந்த, கரணமாம் பகையை = இந்திரியங்களாகிய சத்துருக்களை, வெல்வாய் = நீ வெல்வது மிகத்துர்லபம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இயம்பிய மனோபுயங்கமானது எவனுக் கத்தியந்தம் நாசத்தையடைந்துளதோ, அம்மகாமுனிவனை, அத்தியந்தம் தன்வடிவத்தானே யொளிரும் மிகநிர்மலமான அறிவுருவ அந்தத்தத்துவ வித்தைப் பல்வகையானும் நமஸ்கரிப்பாம். தபனவீசி, மகாரௌரவ, ரௌரவசங்காத, கால, சூத்திரப்பெயர்கள் வாய்ந்த மகாநரகபேதலக்ஷண சாம்ராஜ்யத்தில் தனித்தனியே பட்டாபிஷேகம் பண்ணப்பெற்று, மதோன்மத்தகொடு வினைகளேயாய வாரணங்கள் சூழப்பெற்று, திருஷ்ணைகளேயாய சரசலாகைகளோடுங் கூடி, உள்ள இந்திரியங்களாய சத்துருக்கள் வெற்றிகொள்ள முடியாதவர்களாவர்கள். வெல்வாய் = வெல்லமுடியுங்கொல் முடியாதகாரியம், பாடபேதம்.

(ச.) இந்திரியங்களின் பிரவிருத்திக் கேதுவாதலின்பாவத்தை மதக்களிறு என்றார், மயல் = ஆசைகளென்னும் மனோரதங்கள், ஆசைகளால் இந்திரியங்கள் பிரவிர்த்தித்தலின் மனோரதங்களைப் படைகளென்றார், இந்திரியங்களுக்குப் போகஸ்தானமாதலின் இனநரகம் என்றார், களிற்றினாலும் = ஆனைகளையுடைய தாதலினானும், படைகளாலும் = ஆயுதங்களை யுடையதாதலினாலும், வெல்லமுடியாது ஆகையால் நீ, கரணமாம் பகையை = சத்துருவாகிய இந்திரியங்களை, வெல்வாய் கஷ்டப்பட்டேனும் எனவொட்டுக. படைகள் = சலாகைவடிவச் சரங்கள். (12)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பொறிகளை வென்றாற்றான் போகவாசனைகள்போம், ஆகலின் அவை யகலும்வரை ஆன்மானுசந்தானம் செய்துகொண்டே யிருக்கவேண்டுமெனல்:—துனியென்பது.

(ச.) சித்தோபசமத்திற்கும் இந்திரியசயத்திற்கும் பலத்தைக் கூறல்:—துனியென்பது.

துனிமனச் செருக்குமாய்த்துத் தொடர்பொறிப் பகையை வெல்லிற்
பனிபடு பதுமக்கான்போற் படர்ந்த வாதனைகண் மாளுந்
தனியறி வொன்றேயென்று சாதித்திம் மனம்வென் மட்டுங்
கனியிருள் செறியும் பேய்போற் கருத்தில் வாதனைவந் தெய்தும். (13)

(ப - ரை.) தனிமனச் செருக்கு மாய்த்து = துன்புறுத்தா நின்ற வாதனைக ணிறைந்த சித்த தர்ப்பத்தை அதிக்ஷீணமாக்கி, தொடர் = அதனோடு சேர்ந்தாடும், பொறிப்பகையை வெல்லில் = இந்திரியச் சத்துருவை ஜயிக்கில், பனிபடு பதுமக் கான்போல் = ஹேமந்தகாலத்தில் தாமரைக் கூட்டங்கள்போலும், படர்ந்த வாதனை கள் மாளும் = நெருங்கி நிறைந்த போகவாதனைகள் தொலைந்துபோம், தனியறி வொன்றேயென்று சாதித்து = ஒப்பில்லாத சித்ருவ ஏகதத்துவ திடஅப்யாசத்தி னலே, இம்மனம் வென்மட்டும் = இந்த மனதை ஜயஞ் செய்யாதவரையும், கனியிருள் செறியும் பேய்போல் = காடாந்தகாரத்திலுலவும் வேதாளங்கள் போல, கருத்தில் வாதனை வந்தெய்தும் = இருதயத்தில் வாசனைகள் சுழன்றேதிரியும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சித்ததர்ப்பத்தைக் கடிதுகெடுத்து, பொறிப்பகையைவென்ற புண் ணியனுக்குப் போகவாதனைகள் யாவும், ஹேமந்தகாலத்தில் தாமரைக் கூட்டங்கள் போலும் க்ஷீணமடைந்து விடும். ஏகதத்துவ திட அப்பியாசத்தால் எதுவரை மனம் வெல்லப்படவில்லையோ அதுவரை, பேரிர விருளிற்பெருத்த வேதாளங்கள் பிணங்கித் திரிதல் போலும் அஞ்ஞான அந்தகாரமய இருதயத்தில் வாசனைகள் வளைந்து வளைந்து விளையாடும். அஞ்ஞானந்தகாரமய வாசனை வேதாளங்கள் இருதயத்தில் விளையாடு மெனினுமாம்.

(ச) படர்ந்த வாதனைகள் = போக வாசனைகள், அவை மீட்டு மீட்டெழும் போகாசைகளாம், சாதித்து = ஆன்மதத்துவ மொன்றிலேயே திடமாக ரூடமூலமான தியானப்பியாசத்தினல் ; கருத்தில்=செறியும் வாதனைவந்தெய்தும். அத்துவய ஆன்ம தத்துவத்திற் றிடதரமான தியானப்பியாசத்தினுன் மனது ஜயிக்கப்படாதவரையும் நிசியில் வேதாளங்கள் போல் இருதயத்தில் வாசனைகள் கர்ச்சிக்கும் அல்லது கூத்தாடும் என்பதாம். (13)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) தன் றேக நகரீ சாம்ராஜ்யத்தில் தாசமந்திரி சாமந்தாதிகாரியத் தைச் சுத்தமாய சித்தமே நிர்வாகஞ் செய்யுமென்று கூறல் :—மந்திரியென்பது.

(ச.) வசியமான மனம் வெகுவிதமாகப் பிராணிகளுக் குபகாரஞ் செய்யுமெனல்:— மந்திரியென்பது.

மந்திரியெனலா முண்மை மருவுறும் விசாரத்தாலே
யிந்திரியங்க ளென்னு மிடர்ப்பகை யறுத்தலாலே
தந்திரியெனலா மிட்டஞ் சமைத்தலா லேவலாளா
நொந்திரி கிலாதவுள்ள நோக்கிய விவேகத்தோர்க்கே. (14)

(ப - ரை.) மந்திரியெனலாம் உண்மை மருவுறும் விசாரத்தாலே = சத்காரிய காரணத்தானே மந்திரி யெனப்பெறும், இந்திரியங்கள் என்னும் இடர்ப்பகை யறுத்த லாலே தந்திரியெனலாம் = பத்து இந்திரியங்கள் என்னும் படுபகை களைதலானே சாமந்தன் எனச் சாற்றலாம், இட்டஞ் சமைத்தலால் ஏவலாளாம்=வேண்டியவற்றைச் சம்பாதித்துத் தருதலானே பிருத்தியன் எனப்பேசலாம், ~~உள்ளம்~~ நோக்கிய விவேகத் தோர்க்கு = ஆன்மாவைத் தரிசித்த மகான்கட்கு, நொந்து இரிகிலாத உள்ளம் = விட யங்களில் விக்ஷேபப்பட்டுக் கெட்டுப்போகாத சத்துவமனம் இவ்வாறிருக்குமென்பதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விவேகிகட்கு மனமானது அபிமத கர்த்தருத் தகைமையானே பிருத் தியனுகவும், சற்காரிய காரணத்தானே மந்திரியாகவும், இந்திரியங்களை யெதிர்த்துச் சயிப்பதில் சாமந்தனுகவும், இருந்திலங்கும்.

(ச.) உண்மை மருவுறும் விசாரத்தாலே = தானே சர்வார்த்தங்களேயுஞ் (இதமான சகலகாரியங்களேயுஞ்) சாதிப்பதாதலின், இந்திரியங்கள் = ஞானகருமேந்திரியங்கள், தந்திரி = வெகுவித அதிகாரிகளேப் பிரவிருத்திப்பிக்கும் புருடனுகிய சாமந்தன், இஷ்டஞ் சமைத்தலால் = சந்தோஷவேதுவான காரியங்களுக்குத் தானே முக்கிய காரணமாதலின், ஞானத்தைத் தருதலின் குருவாமெனவுங் கொள்க. மனமானது பிருத்தியாதி காரிய காரணத்தானே பிருத்தியாதிரூபத்தன்மையை யடையுமென்பது கருத்தாம். (14)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இன்னணமே அன்புற்றிருக்கும் நாயகி முதலவாதலேக் கூறல்:—ஆலியென்பது.

ஆலிக்கு மின்பத்தாலே யன்புறு மனைவியாகும்
பாலிக்கு மியல்பினாலே பாவனத் தந்தையாகுஞ்
சீலிக்கு முறுதியாலே தேடரு நட்புமாகுந்
தூலிக்கும் வினைகளில்லாத் தூய்மனம் விவேகத்தோர்க்கே. (15)

(ப - ரை.) ஆலிக்கும் இன்பத்தாலே = லாலனைசெய்யும் ஆநந்தமியுஞ் செயல்களாலே, அன்புறு மனைவியாகும் = நேயமிகுந்த தருமபத்நியாம், பாலிக்கும் இயல்பினாலே = இரக்ஷிக்குந் தன்மையினாலே, பாவனத் தந்தையாகும் = பவித்திரமான பிதாவாகும், சீலிக்கு முறுதியாலே = மிகுந்த சீலத்தோடுற்ற விசுவாசத்தாலே, தேடரு நட்புமாகும் = தேடிக்காண்பரிய சுகிருத்துமாகும், விவேகத்தோர்க்கு = ஆராய்ச்சி மிகுந்த அதிகாரிகட்கு, தூலிக்கும் வினைகளில்லாத் தூய்மனம் = தூலதேகாதி முதலியபொருள்களில் யான் எனதென்னும் அபிமானமில்லாத பரிசுத்த சித்தம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இன்சொற்களாலும் இனிய பணிவிடைகளினாலும் இங்கிதங்களாலும் போற்றி யின்பந்தருதலால் சிநேகமிகுந்த பார்யையென்றும், அறிவுதந்து அளித்தலானே அதிபுனிதமாய அருந்தந்தை யென்றும், உள்ளத்தை யுரைக்கலாம் உணர்வுடையவர்க்கு உத்தமோத்தம விசுவாசத்தானே சுகிருத்தும் இந்நல்லுள்ளம் மகான்கட்காம் என்றுணர்க.

(ச) அன்புறு மனைவியாகும் = இரமிப்பிக்கும் இரம்பிய வஸ்து தரிசனத்திற்சாந்த சிருங்காராதி இரசோல்லாசத்தாற் சதாநந்த வேதுவாதலின், சமஷ்டிவிடய ரூபமான இளம்பாவையர்போல் எப்போதுஞ் சந்தோடந் தருதலின் மனைவியென் றறியத்தக்கது. பாலிக்கு மியல்பினாலே = இதமிதமேத்தி யாசனத்தினால் மனது வசீகரமாயின் ஆதிவியாதி யபாவமாதலின் தேகசம்ரக்ஷணை செய்தலினால், பாவனத்தந்தையாகும், சீலிக்கும் உறுதியாலே = இரசதமசுக்கள் நீக்கத்தாற் சுத்தசத்துவப் பிரதான மாதலின் # விசுவசிக்கிறதற்கு யோக்கியமாதலான், தேடருநட்புமாகும், மனது மந்திரியாதி காரியங்களுக்கு முக்கியகாரண மாதலின் மந்திரியாதி ரூபத்தை யடையுமென்பது பொருள். (15)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மனத்திற்குப் பிதுருத்தன்மையில் வேறேதுவும் உண்டென்றுரைத்தல்:—நல்லனவென்பது.

நல்லன நூல்களாலே நல்லன நெறியைநோக்கி
நல்லன தியானஞ்செய்து நல்லனு பவத்தை நண்ணி
நல்லன சித்திநல்கு நல்லதாய்த் தன்மைமரய்த்து
நல்லதோர் தாதையாகி நல்லவர்க் குள்ளந்தானே. (16)

* களிக்கும். ○ சுத்தும்.
⊤ அன்பு புணர்ச்சி.

(ப - ரை.) நல்லன நூல்களாலே = வேதாந்த சாஸ்திரங்களாலே, நல்லனநெறியை நோக்கி = நன்மார்க்க பரிசீலனைசெய்து, நல்லனதியானஞ்செய்து = நல்லதான துணிபுற்று, நல்லநுபவத்தை நண்ணி = சுவாநுபூதி யடையப்பெற்று, நல்லன சித்தி நல்கு நல்லதாய்த் தன்னைமாய்த்து = தன்னை முற்றினும் அழித்து ஆநந்த மோக்ஷத்தையடைவிக்கும், நல்லவர்க்கு = விவேகியர்க்கு, உள்ளந்தானே நல்லதோர் தாதையாகி = மனம் சுயமாகவே அருமைமிக்க தந்தையாகி.

(ஸ்ரீ - வீர.) மனமாகிய பிதாவானவன், சாத்திரத்தாற் காண்பிக்கப் பெற்றதேவதா திருஷ்டியினுனே, தாண்டாச்சாசனத் தன்மையினுனும், சின்மாத்திர ஸ்பந்தத்தன்மையினுனும், தன்னைக் காண்பவனுகி, சிநேகபுத்தியினுலும் விவேகபுத்தியினுலும், உள்ளே தன்னை யநுபவித்தவனுகி, தான் சம்பாதித்த தனுதி தத்துவஞானவடிவமேலான சித்தியை, தேகத்தையும் மநோரூபத்தையும் விடுத்து அடைவிப்பன் என்பதாம்.

(ச.) நல்லன நூல்களாலே = விசாரசித்தமாய அத்தியான்ம சாஸ்திரஜந்திய ஞானத்தால், நோக்கி = நன்ருக இனிது பரியாலோசனைசெய்து, தியானஞ்செய்து = நலமுறத் துணிபுற்று, நல்லநுபவத்தை நண்ணி = சுவாநுபவத்தை யடைந்து, நல்லவர்க்கு = விவேகியர்க்கு, நல்லதோர் தாதையாகும் உள்ளந்தானே = பாலிக்கு மியல்பினுலே பாவனத்தந்தையாகும் என்று முற்கூறினமையாற் பிதாவென்னுமனமே, தன்னை மாய்க்கும் = தான்கெட்டு, நல்லன சித்திநல்கும் = கைவல்யபதத்தைக் கொடுக்கும். இத்தன்மையாக எவன் உபகாரஞ்செய்வன் என்பது கருத்து. (16)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) யாவும் அறிவுருவமே யென்று கண்டுகொண்டிருந்தால் மனமானது மணியென விளங்குமெனல்:—துணிவென்பது.

துணிவுறு திடமாய்ச் சாலத்துகளற நோக்கியாதும்
பிணியறக் கண்டுஞானப் பேருணர் வுணர்த்தப் பட்டாற்
பணிவுறு மிதயந்தன்னிற் பழுதிறன் குணத்தினுலே
மணியென விளங்காநிற்கு மாசறு முள்ளந்தானே. (17)

(ப-ரை.) துணிவுறு திடமாய்ச் சாலத்துகளற நோக்கி = அத்தியந்தம் யாதொரு தோடமுமில்லாமற் பார்த்த அதனுனே மிகமிகவுந் திடதரமாகி யையந்திரிபற்று, யாதும் பிணியறக்கண்டு = அதிதெளிவாயறிந்து, ஞானப்பேருணர்வு = சர்வஞ் சின்மயமென்னும் சர்வான்மக திருட்டியைப் பயிற்றின், பணிவுறும் இதயந்தன்னில் = பரமசாந்தமான இருதயதாமரையில், பழுதில் தன்குணத்தினுலே = குற்றமற்ற தனதுயர்ந்த கல்யாணகுணத்தினுலே, மாசறுமுள்ளம் தானே = திருசியகளங்கமற்ற மனமானது சுயமாகவே, மணியென விளங்காநிற்கும் = மணியைப்போலப் பொலியா நிற்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆதியில் கனிகள் என்னுமிடங்களில், பாக்கியவசத்தாற் றிருஷ்டமாகிப் பின்னர் நன்ருகச் சாணைபிடித்துப் பளபளப்பாக்கப்பட்டுக், கனகாதசகத்திரங்களானே பேதிக்கப் பெருமல், தேஜோவியஞ் சகரசக்ஷாலனுதிகளானே மிகவொளிவிடுவதா யிலங்கும் வஜ்ஜிரமணியானது, சோபனகுணவதியாய சுவர்ண ஹாராதிகளில் இணைக்கப்பெற்று மார்பில் மலர்வதேமானும்; ஆதியிற் சாஸ்திரத்தினுலே தரிசிப்பிக்கப்பெற்ற, பரீக்ஷைத் திருஷ்டியினுனே நன்ருகக் காணப்பெற்று, பின்னர் ஆசாரியர் முற்சரண்புகுந்தோர் முதலவர் பேருதவியினுனே சுவானுபவம்வரையும் இனிதாக ஆராயப்பெற்று, பின்னிதித்தியா சனத்தானே நன்ருகத் திடமாக்கப்பெற்று, பின்றத்துவ சாக்ஷாத் காரத்தானே இனிதாக வுணர்த்தப்பெற்று, பின்பஞ்சமாதி பூமிகா பேதத்தில் இணைக்கப்பெற்று, நின்றமனமானது உள்ளே நிருமலமாக நிறைந்தொளிரும்.

(ச.) சாலத்துகளற நோக்கி = நன்ருய்ப்பார்த்து அதனாலே சமுசய விபரீத ரகித மாதலின், துணிவுறு திடமாய், அதனாலே, யாதும் பிணியறக்கண்டு = சொச்சமாயுணர்ந்து, ஞானப்பேருணர்வு = சமீசீனமான போதத்தை, உணர்த்தப்பட்டால் = அடைந்ததாயின், பழுதின்றுகுணத்தினாலே = சமம் முதலான குணத்தால், மாசறுமுள்ளந்தானே இதயந்தன்னில் மணியென விளங்காநிற்கும் என்பதந்வயம். திடமாய் = அசைவின்றி. சொச்சம் = நிட்களங்கம். மநோமணியானது சுபேச்சையோடு கூடியதாய் உற்கிருட்டமாயதென்றுணர்க. (17)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மேற்கூறியவண்ணம் ஸ்ரீ இராகவருக் குபதேசித்து, உரைத்தருளிய மணிரூபகத்தையேபற்றி யுபசங்கரித்தல்:—மனவென்பது.

மனமணி பேதச்சேற்றின் மறைந்தொரு வருக்குந்தோன்ருக்
கனமுறு விவேகநீராற் கழுவினுற் சித்திகாட்டும்
வினவுறு விவேகவன்பான் மெய்ம்மையை மதியாற்கண்டு
சினமுறு பொறியைவென்று தீர்வரும் பிறவிதீர்வாய். (18)

(ப - ரை.) மனமணி = மனமாகிய மணியானது, பேதச் சேற்றில் மறைந்து = பேதபங்ககளங்கிதமாகி, ஒருவருக்குந் தோன்ரு = எவருக்குமே புலப்படாது, கனமுறு விவேக நீரால் = மிகுதியாகப் பயிலப் பெற்ற பேரறிவுதகத்தால், கழுவினால் = சுத்தஞ் செய்தால், சித்திகாட்டும் = மோக்ஷத்தைத் தரிசிப்பிக்கும், வினவுறுவிவேகவன்பால் = ஆராய்ச்சியால் வரும் விவேகத்தைப் பரமாகப்பற்றி, மதியால் = புத்தியால், மெய்ம்மையை = சத்தியத்தைக்கண்டு = தரிசித்து, சினமுறு பொறியை = தடுக்குமதிகாரியைக் கண்டு கோபமூளும் இந்திரிய சத்துருவை, வென்று = அத்தியந்தம் ஜயித்து, தீர்வரும் பிறவிதீர்வாய் = தாண்டுதற்கரிய பவார்ணவத்தைத் தாண்டுவாயாக.

(ஸ்ரீ - வீர.) மணிமந்திர ஔஷதங்கட்கு அசிந்தியமான மகிமையிருத்தலின் மந்திர காரியசித்தி வைசித்திரியங்கள் மணியினாலும் சம்பவித்தலின் மநோமணியையே மந்திரியெனவுங் கூறலாம். ஜன்மவிருக்ஷச் சேதமும் நிரதிசயாநந்த உதயமும், அதனது சித்தி வைசித்திரியமாம், இங்ஙனந் தாற்பரியத்தானே மணிரூபக அநுசாரமாகவே சேர்க்கலாம். இராகவனே இவ்வண்ணம் வெகுபங்கத்தானே களங்க மடைந்துள்ள மநோமணியைச் சித்தியின் பொருட்டு விவேகவாரியினே அலம்பியினிதுகண்டு கொள்வாயாக. இங்ஙனம் விவேகத்திற்கு நிரதிசயசுப உதயமுரைக்கப் பெற்றது; இப்போது இயம்பிய இந்திரிய அரியின்ஜயோபாய உபதேசத்தை யுபசங்கரித்தல்:—வினவுறு என்றது. விவேகபதத்தைப் பலமாகப்பற்றிப் புத்தியினாலே சத்தியத்தை யினிது தரிசித்து, இந்திரிய சத்துருக்களை அத்தியந்தம் வென்று புவார்ணவத்தினின்றும் தீர்ணனுகக் கடவாயென்பதாம். (18)

(ச.) பேதச்சேற்றின் = வெகுமலின வாசனைகளினால் களங்கத்தை யடைந்து, விவேகநீரால் = விசாரஜந்யமான விஞ்ஞான ஜலத்தினால் கழுவினால், சித்திகாட்டும் = கைவல்லியத்தைத்தரும், ஆதலால் கைவல்லிய நிமித்தம் இராகவா நீ, பொறியை = இந்திரிய சத்துருக்களை, வென்று = நன்ருய்ஜயித்து, தீர்வரும் பிறவிதீர்வாய் = பவார்ணவத்தினின்றும் கரையேறினவனாவாய், விவேகவன்பால் = விவேகத்தைத் திடமாய்ப் பெற்றதனா லுண்டாகும் மதியால் மெய்ம்மையைக் கண்டு, தத்துவஞ்ஞனாய், சினமுறு.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அற்றேல் உற்பத்திப் பிரகரணத்தில் தேகேந்திரியாதிகட்கு அசத்வம் அறையப்பெற்றது; ஈண்டு அதன் ஜயோபாய முபதேசித்தல் யாங்ஙனங்கூடு

மெனச் சங்கித்து ! இந்த ஆகமுதலியவை அத்தியந்த மில்லாதிருந்தபோதினும் சுகதுக்காதிகள் அத்தியந்த மில்லாதனவா யிருந்தபோதினும் மயக்கத்தினுனே வாளா அயம் அகம் என்னும் நிச்சயமுண்டா கின்றதென்று சமாதானித்தல்:—இத்திறத்தென்பது.

இத்திறத்திவனு னென்றே யிறுகியவறுதிவீணு
மத்திறம் புந்தியாலே யழுத்தமா யகற்றிமற்ற
மெய்த்திறம் பற்றிநீயா மதினின்று விழைந்தசெய்வாய்
பொய்த்திற மனத்தினேடே புசித்தவை பந்தமாகா. (19)

(ப : ரை.) இத்திறத்து = இத்தூல தேகாதிகளினிடத்து, இவன் நான் என்றே= அயம் அகம் எனவே, இறுகிய அறுதிவீணும் = திடப்பட்ட துணிபு ஒருபயனற்றதாம் அத்திறம் = அவ்வாறுண்டா மயலே, புந்தியாலே = தனது விவேகமதியினுலே, அழுத்தமா யகற்றி = அதிதிடமாய் விடும்படிசெய்து, மற்ற மெய்த்திறம் பற்றி = ஜடவிலக்ஷணமான சத்திய சிற்கனுநந்த தற்பதத்தைச் சொச்சொரூபமா யவலம்பித்து, நீயாமதினின்று = சாக்ஷிரூபமாகிய நின்னுடைய நிதியிலிருந்து கொண்டே, விழைந்தசெய்வாய் = நுகர்வினைவயத்தால் வந்ததை யநுபவிப்பாய்? பொய்த்திற மனத்தினேடே புசித்தவைபந்தமாகா = விடயங்களைப் பொய்யெனக் கண்டு சங்கமின்றி நின்றமனத்துடன் அநுபவித்தவை கட்டுப்படுத்த மாட்டா.

(ஸ்ரீ - வீர.) திருசியபூதமா யிராநின்ற தேகாதியேயானென்னும் எவ்வீண்டுணிபாய மித்யாபிமான முளதோ அதனைத்தன் றத்துவ நிச்சயத்தானே அத்தியந்தம் அகற்றி, ஹே மகாமதியையுடைய குழந்தாய் ! இதுவெனத் தோற்றும் யாவினும்வேருய்ப் பிரத்தியக் ஏகரசமா யிருப்பதுயாதோ அதையே பற்றி அதனியற்கையானே இருப்பதனுல் மனமற்றவனுய் நீ நடப்பினும் குடிப்பினும் நற்போக முண்ணினும் இடர்ப்படமாட்டாய் எவ்விவகார மியற்றினும் விடுபெட்டவனே யாவாய்.

(ச.) இத்திறத்தினன் = அகந்தா பரிச்சின்னுகார விஷயன், நானென்றே = இறுகியவறுதி = விபரீதநிச்சயம், வீணும்=வியர்த்தமாம், அத்திறம் அதனை, புந்தியாலே= தமதுபுத்தியால்; அழுத்தமாயகற்றி, மற்றைமெய்த்திறம் = இதரமான அகந்தையினுலனவச்சின்னமாகிய சைதந்நியத்தை, பற்றி = அவலம்பித்து, நீயாமதில் அமநஸ்கனுய் நின்று, விழைந்த செய்வாய் = இச்சைப்படி விவகரிப்பாய், அங்ஙனமாயின், பொய்த்திற மனத்திேேடே புசித்தவை = அமனஸ்கனுய்ப் புசித்தபோகங்கள், பந்தமாகா = பந்தவேதுவாகாவாம்; நீ அமநஸ்கனுய் இச்சைப்படி விவகரிக்கிற் பந்தமுருதென்பது பொருள். (19)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தத்துவதிருஷ்டியானே அசத்துவமா யிருந்தபோதினும், மோகதிருஷ்டியினுனே அதன் சத்துவமானது யாவருக்கும் அநுபவமா யிருத்தலின் சிகிச்சைசெய்யாது விடின் வாசனை யின்றிடத் தன்மையானே தாமவியாளகட நியாயத்தானே அநர்த்தப் பிராப்தியானது அகற்ற முடியாதாம், விவேகாதியின் பயிற்சியானே அதன் சிகித்சனமாயினே பீமபாச கிடநியாயத்தானே அநர்த்த அடைவிலதாம் என அந்த நியாயத்தை யருளத்தொடங்கல்:—தாமன் என்பது.

தாமனேடு வியாளகடாசுரர் சாருநீதியை நீயேனுகாதொழி
வீமபாசகிடா சுரர்நீதியை மேவிவேதனை தீர்கெனவோதனு
நாமமேபகர் தானவராரெனு ஞானவீரன் வினவிடமாமுனி
யாமதோதிட வாதரமாகிய தேதுநீயதின் மேவெனவோதுவான். (20)

தாமவியாளகடர் கதை.

(ப-ரை.) தாமனேடு வியாளகடாசுரர் = தாமன்வியாளன் கடன் என்னும் பெயர்வாய்ந்த அசுரர்கள், சாருநீதியை = பொருந்திய நியாயத்தை, நீயணுகாதொழி = நீ பொருந்தாதிருத்தி, வீமபாசதிடாசுரர் நீதியை = பீமன்பாசன்திடன் என்னும் நாமம் வாய்ந்த அசுரர்களின் நியாயத்தை, மேவி = பொருந்தி, வேதனைதீர்கென வோதலும் = துயரந்தொலைத் தானந்திப்பாயாக வெனக்கூறுதலும், நாமமேபகர் தானவராரென்று = ஹே பகவன்! தங்களால் அனுக்கிரகிக்கப் பெற்றபெயர் வாய்ந்தவராகிய அசுரர்யாவர் என்று, ஞானவீரன் = அறிவுருவமேயாய கம்பீர இராகவன், வினவிட = கேட்ப, மாமுனி = பிரஹ்மநிஷ்டை மாகுிமைதங்கிய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான், யாமோதாதிட = அதன் விபரத்தையாம் கூற, ஆதரமாகியது ஏது = உனக்கவற்றுள் யாதுவிழைவோ, நீயதின்மேவு என ஓதுவான் = இராமச்சந்திரா நீ அதன்கண்ணே பொருந்துதி என்று கூறத்தொடங்கினர்.

(ஸ்ரீ-வி ர.) ஹே இராகவ! தாமவியாலகட நியாயமானது உனக்குண்டாகாதொழிக, வாசனை யற்றவனுக் பீமபாசதிடத் திதியினுனேநீ விசோகத்தகைமையை யெய்தலாம். வாசனை யற்றவனுக் கும் பையப்பைய வாசனைச் சேர்க்கையானே தேகாதியபிமானம் ஜநநமாகியவழி ஜந்ம மரண பரம்பரையாமென்றால், விவேகங்குறைந்த வாசனையனுக்கு அஃதாவதில் அறைய வேண்டுவதென்னே யென்னும் கைமுதிக நியாயப் பிரதரிசன முகத்தானே, சிறிது ஆத்மவிற்பன்னர்களாய், பூர்ணநிஷ்டை யடையாதவர்களாய், உள்ளமந்த மத்யம அதி காரிகளின் வாசனையுச்சேத முயற்சி முதிர்ச்சியின் இன்றியமையாமையைக் காட்டுவதிற் றற்பரமான தாமவியால கடாக்கியாயிகையைக் கூற விழைவுற்ற ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் ஸ்ரீ இராமபிரானுக்கு அதனைக்கேட்கும் வெட்கை யுளதாக்கும் பொருட்டுப் புகன்ற தையே பிரித்து மீளவும் அநுவதித் தருளுவதாவது:—ஹே இரகுகுலதிலக! இவ்வுல கத்தின்கண் விநோதமாய் விவகரிப்பவனும், சகல ஜனங்களும் விசிராந்தியடைதற் கிட மானவனும், மதிமானும், சிரேயசின் பொருட்டுப் பெருமுயற்சியைச் செய்துகொண் டிருப்பவனும், உத்தமோத்தமமான சமதமாதி யருத்தங்களைத் தன்பா லொளிர்விக்கும் சீல முடையவனும் ஆகிய உனக்குத்தாம வியாலகடநியாயம் உண்டாக வேண்டாம், பீம பாச திடத்திதியானே நீ விசோகனுய் விமோகனுய் வாழ்தி; என்றிவ்வண்ணம் புனரனு வாதத்தாற் கிளப்பப்பெற்ற அறியும் வேட்கையையுடைய ஸ்ரீ இராகவர் அவ்விரண்டுக்தி யின் வித்தரத்தை வினுதல்;—நாமமேபகர் என்பது. ஹே பிரஹ்மந்! பவதாபத்தை யப கரிக்குந் தங்களால், தாம வியாலகட ந்யாயம் உனக்குண்டாக வேண்டாம் என்றருளப் பெற்றதே அஃதென்? ஹே பிரபுவே! தாபத்திரயங்களையுஞ் சாந்தப்படுத்தும் தேவரீ ராற் பீமபாச திடத்திதியானே சோகமற்றவனுகி வாழ்திநீ யென்றருளப்பெற்றதே அக் கூற்றின் கருத்தென்னே? இக்கதை யிரண்டன் வர்ணனரூபமான உதார வுபதேசவா ணியால், பெருமழைக்காலத்திற் கருவுற்ற மேகமானது, தாபங்களையெல்லாம் அகற்றும் இடிமுழக்கத்தான் மயிலினத்தை உல்லாசப் படுத்துவதேபோலத் தூயனுகிய அடியேனை யுணர்வுடையவ னுகச்செய்து மகிழ்வுறுமாறு செய்வீர்களாக. எனவேண்டிக் கொண்ட தைக்கேட்ட ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அருளுவதாவது:—ஹே குழந்தாய்! தாமவியாலகட நியாயத்தையும், பீமபாசதிடத் திதியையும் கூறுகின்றேம், அதனை நீ யொருமையுடன் கேட்டு எது இட்டமோ அதை யநுசரித்து வாழ்வாயாக.

(ச.) தாமன் வியாளன்கடன் என்னுந்தைத்தியர் மேற்சொல்லப்படுகிறுர், அவர்கள் சாரும், நீதியை = விவேகசூனியமான விவகாரத்தை, மகாமதியையுடைய இராகவா, நீயணுகாதொழி, வீமன் பாசன் திடன் என்னுந்தைத்தியர், அவர்களுடைய விவேகயுக்த

விவகாரத்தை, மேவி, வேதனை தீர்கென = சோகநீங்குவாயென்று, ஓதலும், ஞான வீரன் = ஸ்ரீ இராமன், நாமமேபகர் = தேவரீர் உத்தேசமா யுபதேசித்த, தானவரார் = தாமாதியர் வீமாதியரியார், அவர்களது நீதிகளியாவை, என வினவிட, மாமுனி = சமுசாரதுக்கத்தைத் தவிர்க்குஞ் சீலமுடைய ஸ்ரீ வசிட்டமுனிவர், யாமதி, அவ்விருவரது நீதியையும், ஓதிட = இராகவாநீகேட்டு ஆதரமாகிய தேததின் மேவெனவோதுவான்.(20)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சம்பராசுரன் பெருமையைப் பேசி வானவர் தானவர் போரை வருணித்தல்:—சஞ்சரி—ஆய—மேரு, என்பன.

சஞ்சரித்துயர் பாதலமேவிய சம்பரப்பெயரா னொருதானவன்
வஞ்சமுற்றிய மாயையில் வாழ்பவன் வன்படைக்கடலா லமரேசனை
யெஞ்சலித்திட வானவர்தாமுமே யிவன்சுழுத்தியி லாகியபோதினும்
விஞ்சவம்பர மேவியபோதினும் வெம்பியெற்றினர் தானவர்மாளவே.(21)

ஆயவன்பை யறிந்துயர் சம்பரனுருவன்றுரு மன்றிறன் முண்டிக
னேயவிங்கிவர் தம்படைமுன் செலவேவினன் பெரிதங்கெவரும்பட
மேயவண்டரடர்ந்தன ரென்றலும் வேகமிஞ்சிய சம்பரன்வந்திட
மாயைவிஞ்சை நிறைந்தவ னென்றெதிர்மாகர் நின்றிடவஞ்சியொதுங்கினர்.

மேருகந்தரமும்பரடைந்தனர் வீதியெங்கு மரம்பையர் நின்றழ
யாருமின்றி யவிந்திரன்றன்பதி யீசன்வென்ற புரங்களெனும்படி
நேருமங்கி சொரிந்து திரும்பின னீடகன்று ளவந்தனர் பின்றையு
முருள்வந்தனரென்றுபெரும்படையோய்விலன்பெரிதுந்தினன்விஞ்சையால்

(ப-ரை.) சஞ்சரித்து = எல்லா வுலகங்களிலும் உலவிவந்து, உயர்பாதலமேவிய = சர்வைசுவரிய மனோகரமான பாதாலகுகரத்தில் வாழும், சம்பரப்பெயரான் ஒரு தானவன் = சம்பராசுரன் என்னும் பெயர் வாய்ந்த ஒப்பற்ற தைத்தியேந்திரன் ஒருவன் இருந்தனன், வஞ்சமுற்றிய மாயையில் வாழ்பவன் = வஞ்சனைகள் நிறைந்தமாயை வித்தைசெய்து கொண்டே தன் காலங்கழிப்பவன், வன்படைக் கடலால் அமரேசனை = பலம்பொருந்திய சேனாசமுத்திரத்தால் தேவேந்திரனை, எஞ்சலித்திட = துன்புறுத்திக் கொண்டிருப்ப, வானவர்தாமுமே = இந்திரனை யுள்ளிட்ட தேவர்கள் யாவர்களுமே, இவன் சுழுத்தியிலாகிய போதினும் = இச்சம்பிராசுரன் துயின்றுகொண் டிருக்கும் போதும், அம்பரமேவிய போதினும் = தேசாந்தரஞ்சென்ற சமயத்தும், விஞ்சவெம்பி = மிக்வுங் கரோமாய்ச் சினந்து, தானவர்மாள எற்றினர் = அசுரர் அழியும்படியாக அடித்து விடுத்தனர். ஏ. அசை.

ஆயவன்பை யறிந்து = இவ்வண்ணம் ~~இமையவர்~~ இமையவர் இயற்றிய இடும்பையை யெண்ணி, உயர்சம்பரன் = மாயைவித்தையின் மேன்மையுற்ற சம்பராசுரன், ஆருவன், துருமன்திறல் முண்டிகன் = அங்கன் துருமன் வலுவுற்றமுண்டிகன், ஏய, இங்கு இவர்தம் முன்செல = முதலவர்களாகப் பொருந்திய இவர்கள், தலைமைவாய்ந்து தமது சேனைப்படைகளைக் காக்கவேண்டி முன்பு போம்படியாயிச் சமரில், ஏவினன் = இவர்தமைச் செலுத்தினன், அங்கு = அவ்வாறனுப்பிய அமரில், எவரும் = யாவரும், பெரிதுபட = அத்தியந்தம் அழியும்படியாக, மேய அண்டர் = அந்தரமடைந்த அமரர்கள், அடர்ந்தனர் = மோதிவென்றார்கள், என்றலும் எனச்சாரணர் கூறக்கேட்டலும், வேகமிஞ்சிய =

அதிவேகத்தோடு கூடிய, சம்பரன் = மாயாசுரன், வந்திட = தேவதைகளைத் தேட வரவே, மாயைவிஞ்சை நிறைந்தவன் என்று = மாயைவித்தையில்வல்லவன் என்பதாக, மாகர் = அமரர், எதிர் நின்றிட அஞ்சி ஒதுங்கினர் = அவன் முன்னிலையில் நிலைத்துப் போர்புரியப் பயந்து விலகியோடினர்.

மேருகந்தரம் உம்பர் அடைந்தனர் = காஞ்சனமலைக் கானனகுஞ் சங்களையஞ்சி யமரர் சரணடைந்தனர், வீதியெங்கும் அரம்பையர் நின்று அழ = தெருக்களில் எல்லாம் தேவமங்கையர் அலங்கோலமாய் நின்று ரோதனஞ்செய்ய, யாரும் இன்றிய இந்திரன் தன்பதி = ஒருவருமில்லாம லோடிவிடச் சூனியமாகத் தோற்றும் தேவேந்திரனது பட்டணமானது, ஈசன்வென்ற புரங்கள் எனும்படி = கற்பக்ஷீண ஜகத்சமமாய், அல்லது தோனியை யனுசரித்துச் சிவபெருமான் சிரித்தெரித்த முப்புரங்கள் என்று சொல்லும் படியாக, நேரும் அங்குசொரிந்து = தன்னிஷ்டப்படி இன்ன இடத்திற்றான் என்றில்லாமல் தீயைத்தீட்டி, திரும்பினன் = தனதாலயம் வந்து சேர்ந்தனன், நீடகன்று = வெகுகாலங்கழித்து, உள அந்தணர் = திக்குகளின் மறைந்திருந்த தேவர், பின்றையும் = மறுபடியும், ஊருள்வந்தனர் = பட்டணத்துள்ளே புகுந்தனர், என்று = என்பதாகக் கேள்வியுற்று பெரும்படை = பெரியசேனாதி நாயகரை, ஓய்விலன் = இடையீடின்றியவனாகி, பெரிது = மீளமீளவும், விஞ்சையால் = மாயைவித்தையால், உந்தினன் = உண்டாக்கி யேவினன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சர்வ ஆச்சரிய மனோரமமாய பாதாளகுகையின் கண்ணே மாயைவடிவ மணிகளுக்கு இடமாய மகார்ணவம் போலும் சம்பராசுரனெனப் பெயரிய ஒருதைத்தியேந்திரன் சர்வ ஐசுவர்ய சம்பந்நனாகி வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனன். தேவதைகளை யெல்லாம் அடித்தோட்டிய சகிக்கமுடியாத அதிபயங்கர ஆகாயத்திற் சரிக்கும் ஆகிருதியை யுடைய அச்சம்பராசுரனுக்கு, சுரர்களையெல்லாம் நாசஞ்செய்யும்படியான அசுரர்தஞ் சைனியம் அதிவிஸ்தாரமா யிருந்தது. அம்மாயாபலத்தை யுடையவன் நித்திரையி லிருக்கும்போதும், தேசாந்தரங்களிற் சென்றிருக்கும் போதும் அம்மாயாமய னில்லாதசமயம் பார்த்து இடையிற்புகுந்து தேவர்கள் வெகுவிரைவாக அவனது சேனைகளைக் கொன்று வென்றார்கள். பின்னர்ச் சம்பர தைத்தியனால் தன் சேனையைக் காக்கும்பொருட்டுச் சேனாதிபதிகளாய் முண்டி குரோதன் தருமன் முதலாயினர் தன் சேனையினில் நியமிக்கப் பெற்றார்கள். விண்ணிடைச்செல்லும் சேனங்கள் ஆகுலமிகுத்திருக்கும் சிறிய பறவைகளை யடித்தெறிவதே போல அத் தானைநாயகரையும் இடைப்படுத்திப் பயா*நகராய் அமரர் கொன்று சென்றனர். அசுரர்களுக்குள் மேன்மை வாய்ந்திருந்த அச்சம்பிரன் மீளவும் சமுத்திரம் பேரலைகளை யுண்டாக்குவதேபோலப் போரிற் சபலமுடையவரும் உற்சாகரும் மகாவீரரும் மகாட்டகாசம் செய்பவரும் ஆகிய வேறுசேனாபதிகளை யுண்டாக்கிவைத்தனன், தேவர்கள் அவனது அத்தானை நாதரையும் சீக்கிரமாகவே சிதைத்துச் சென்றனர், அதனால் அவன் அதிகமான கோபத்தையடைந்து அமரர்களை யெல்லாம் அழிப்பான் தேவர்களாற் பரிபூர்ணமான †திரிவிஷ்டபத்தை யடைந்தனன். அடையவே அவனது மாயையினாலே அவனிடத்தினின்றும் அச்சத்தை யடைந்தவர்களாய தேவர்கள், ஸ்ரீ கௌரியம்மையின் வாகனமாகிய சிங்கத்தைக்கண்டு பயந்து மறையும் மானினங்கள்போல மேருகானனகுஞ்சங்களில் மறைந்திருந்து கொண்டார்கள். அடிபட்டுப் புலம்பிக்கொண் டிருக்கும் அற்ப அமரகணத்தையும், அழுதுகொண்டு கண்ணீர் நிறைந்த வதனங்களையுடைய அமரமங்கையர்களையு முடைய சுவர்க்கத்தை அச்சம்பரன் கற்பக்ஷீண சகத்துக்குச் சமமாய்ச் சூனியமாயிருப்பதைப் பார்த்தான். அவ்விடத்

* பயத்தையுண்டுபண்ணுபவன். † ஸ்வர்க்கம்

தில் அதிகோபத்தோடு திரிந்துகொண்டே யிருந்து, அச்சொர்க்கத்தைக் கொள்ளையிட்டுக் கிடைத்த சுந்தரமான ரத்நாதிகளை யபகரித்துக்கொண்டு லோகபாலபுரியைத் தகித்துத்தனது ஆலயத்தை நோக்கிச்சென்றனன். இவ்வகையாகத் தேவர்கட்கும் தானவர்கட்கும் துவேடம் அதிதிடதரமாக மூளவே, தேவர்கள் சுவர்க்கத்தை விடுத்துத் திசைகளில் அந்தர்த் தானத்தை யடைந்திருந்தார்கள். பின்னர்ச் சம்பரதைத்தியனால் எவ்வெச் சேனாதிநாயகர் முயல்வுடன் சிருஷ்டித்து அனுப்பப்படுவாரோ அவரையெல்லாம், சுரர்கள் அதிகமான வேறுமுயற்சி யுடனிருந்து கொன்றார்கள். ஈசன் வென்ற புரங்கள் எனக் கவிநாயகர் காட்டியதற் குதாகரணம்:—சிவமகிமை, பூமிசயந்தன நான்முகனுந்துவன் பூதரவிந்திரன் வேணுமா, னேமியதிந்தொடு மாயிரமஞ்சுடர் நேமியுறுங் கரனேர் கோலாம், பாமரரின் புரமோர் திரணந்தகிபாலக சம்ப்ரமமீதேனோ, சாமிதொழும்பரொடாடிடு புந்தியுஞ்சார் பரதந்திரமாகாதே. இரட்டையர்: — நாணென்றானச் சிருக்கு நற்சாபங்கற்சாபம், பாணந்தான் மண்டின்றபாணமே, தாணுவே, சீராரூர்மேவுஞ் சிவனேநீ யெப்படியோ, நேரார் புரமெரித்தநேர்.

(ச.) உயர்பாதலம் = ஆச்சரிய மனோகரமான பாதாளகுகரத்தில், ஒருதானவன் = தைத்தியேந்திரன், உண்டிருந்த, வன்படைக் கடலா லமரேசனை = சுரநாசஞ்செய்யும் ஆசுரசைந்நிய மகார்ணவத்தானிறைந்த பயங்கரமான ஆகிருதியுள்ளதைத்திய இராஜனை எஞ்சலித்திட = குறைக்க, வானவர் = அமரர், தான் அசைவிலை, மிகுவன் = மாயா வலியுடைய விவன், பாடபேதம், அம்பரமேகிய போதினும் = தேசாந்தரத்திற் சென்ற காலத்தும், விஞ்சி வெம்பி = மிகுந்தவராய்ப் பெருங்கோபங் கொண்டு, இடையிற் சென்று, தானவர் = அத்தைத்திய சைன்னியம், மாளவே எற்றினர் = கொன்றார்.

சம்பரனுகுவன் = சம்பராசுரன், துருமன்றிறன் முண்டிகனேய விவர் = ஹிருத்துருமன், இருத்துருமன் முண்டிகன் முதலான விவரை, முண்டிகாங்கத் துருமாதியரென்பது மூலபாடம். இங்கு = இந்தயுத்தத்தில், தம்படைமுன் = தனது சேனைகளிடத்து, இரக்ஷைக்குச் *சாமந்தராக, செலவேவினன், அடர்ந்தனர் என்றலும், இடையிற்சென்று பொருதாரென் றறிந்தபின்பு, சம்பரன், சுரபட்டணத்தைக்குறித்து தானே, வந்திட, அவனை மாகர் = சுரர், மாயைவிஞ்சை நிறைந்தவனென்று, அறிந்தவனது, எதிர் நின்றிடவஞ்சி, ஒதுங்கினர் = மறைந்தார்.

மேருகந்தர மும்பர் அடைந்தனர் = மேருகுகை வனங்களில் உம்பர் மிகுந்த பயத்தால் அடைந்தனர், யாருமின்றிய விந்திரன்றன்பதி, சூனியமான சுவர்க்கத்தை, ஈசன் வென்ற புரங்களெனும்படி = கற்பாந்தஜகத்துக் கொப்பாகக் கோபித்து, அங்கிசொரிந்து= எரித்துத் தனதாலயத்தை நோக்கித்திரும்பினன், வந்தனரென்றறிந்து பெரும்படை = சேனாதிநாயகரை, பெரிது உந்தினன் = மாறிமாறிச் சிருட்டித் தனுப்பினான்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ - கை.) சிருஷ்டித்த வீரரையெல்லாம் தேவர்கள் மோதிக்காதச் சம்பராசுரன் மிக வெகுண்டு அமரர் அழிக்கமுடியாத ஆற்றல் வாய்ந்த வீரரைச் சிருஷ்டித்தலும் அவர்தம் பெருமையையுங் கூறல்:—ஆவ—சாதல் என்பன.

ஆவதாகிய தானவர்பற்றற வாதிதேவர்கண் மோதினர்மற்றது
தாபமாயசுரேசன் விதித்துள தாமனேடுவியாள கடப்பெயர்
மூவர்மாயையி னுல்வரனுற்றவர் மூரிமேருவு லாவுவதொப்பவர்
பாவனுவச வாதனையற்றவர் பாசமாமபிமான நினைப்பிலர்.

* சேனாபதி.

தாமவியாளகடர்கதை

திதிப் பிரகரணம்

சாதல்வாழ்தல் களிப்புறல் சோர்வுறுமவாகை கொள்வெற்றிகடோல்விகள்
போதன்மீடலனைத்தையு நாடலர்போர்செய் வோரை முருக்குவர்கேவல
மாதலாலிவர் பற்றலர்சேனையை யாசுகங்கொ டழிப்பரழிப்புறுர்
பாதலாசுரன் வெற்பினர்வேலையர் பாருளாரிவர் பிற்செலவேவினுன்.

(ப - ரை.) ஆவதாகிய தானவர்பற்றற = சம்பராசுரன் சிருஷ்டித்துச் சிருஷ்டித் தனுப்பிய அசுரவீரரெல்லாம் அடியோடு மாயும்படியாக, ஆதிதேவர்கண் மோதினர் = இந்திராதிதேவர்கள் அடித்தனர், மற்றது தாபமாய் = அதனைக் கேட்டதனுற் பெருங் கோபத்தையடைந்த, அசுரேசன் = தைத்தியேந்திரனுல், விதித்துள = தேவரைக்கோற நியமிக்கப்பெற்ற, தாமனுேடு வியாளகடப்பெயர் = தாமன் வியாளன் கடன் என்னும் நாமம் வாய்ந்தவராய், மூவர் = மூன்றுபெயர், மாயையினுல் வரலுற்றவர் = மாயைவித் தையினுலே வெளிவந்தனர், மூரிமேருவுலாவுவது ஒப்பவர் = பெரிது வலுமைவாய்ந்த சுமேருகிரி சஞ்சரிப்பதற்குச் சமானமானவர், பாவனுவச வாதனையற்றவர் = பாவிக்கப் பாவிக்கவளர்ந்துவரும் வாசனையேயில்லாதவர், பாசமாமபிமான நினைப்பிலர் = தேகாதிய வஸ்துக்களில் யான் எனதென்னும் அபிமான எண்ணமே யில்லாதவர். சாதல்வாழ்தல் களிப்புறல் சோர்வுறல் = மரித்தல் ஜீவித்தல் மகிழுதல் வாடுதல், (தாமவாகைகொள் வெற்றிகள் தோல்விகள் =)தாமவாகைகொள் = வெற்றிமாலையைத் தரித்து விளையா டும், வெற்றிகள் = ஜயங்கள், தோல்விகள் = அபஜயங்கள், போதல் மீடல் = முன் போதல் பின்போதல், அனைத்தையும் நாடலர் = என்பனயாவற்றையுமே நினையாதவர், போர்செய்வோரை = யுத்தம் இயற்றுவோரை, கேவலம் முருக்குவர் = மாத்திரம் துரத்தி யடிப்பவர், ஆதலால் இவர்பற்றலர் சேனையை ஆசுகங்கொடு = ஆகையினுல் இம்மூவ ரும் சத்துருக்கள் சைன்னியத்தை யநேகவகைப் பாணங்கள்கொண்டு, அழிப்பர் = நாசஞ்செய்வர், அழிப்புறுர் = அவர்களால் இவர் அழிவுபடுத்தப்பெறுர், என்று சிந்தித்த, பாதல அசுரன் = பாதாளநாயகனுகிய தைத்தியேந்திரன், வெற்பினர் வேலையர் பாரு ளார் = மலையிடவாசிகள் அலைகடல் வாசிகள் பலவிடவாசிகள் ஆகிய அசுரர்களை ஆயுத பாணிகளாக, இவர்பிற்செல ஏவினுன் = இவர்க்குச் சகாயமாகப் பின்பு தொடர்ந்து நடந்திடப் பிரேரணை செய்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அசுரேந்திரன், அனுப்பிய அனுப்பிய சேனைகளை யழித்துவிட்டதைக் கேட்டதும், மிகுந்த உத்வேகத்தை யடைந்து, அத்தியந்தங் கோபவானுய்த் திருணக் கூட்டத்திற் பற்றிவளர்ந்து சொலிக்கும் அநலச் சுவாலைபோலப் பெருமூச்சுடன் மிகக் கனன்று துடித்தனன். தீயவினை மேயவன் பெரும்பெரும் முயல்வினுலும் நிதானத்தை யடைய முடியாததேபோலச் சம்பராசுரன் மூன்றுலோகத்திற் றேடிப்பார்த்தும் தேவர் களை யடையவேயில்லை. பின்னர் மாயையினுலே அதிகோரர்களாயும், மகாபலவான்க ளாயும். சேனைகளின் இரக்ஷையின் பொருட்டுப் பெரும்பாடு படுபவர்களாயும், பூதபவிஷ் யத் வர்த்தமான காலங்கள் மூன்றும் மூர்த்திமான்களாய் வந்துற்றன போன்றவர்களா யும், உள்ளமூன்று அசுரவீரர்களைச் சிருட்டித்தான். மாயையினுலே ஆக்கப்பட்ட அவர் கள் அச்சத்தை விளைப்பவர்களாயும், பலபாதப வாசிகளாயும், மகாமாயை யுடையவர்க ளாயும் பக்ஷத்தோடுகூடி யசையும் பர்வதங்கள் போன்றவர்களாயும் மேற்கிளம்பிவந்தார் கள். தாமன் வியாலன் கடன் என்னும் பெயர்களால் நன்குகுறிப்பிடப் பெற்றுர்கள், பகைவரைத் தமனஞ் செய்பவனுதலினுனேதாமன், வியாலன் = பெரும்பாம்புபோலும் புரரைச்சுற்றிக் கட்டலினுனே வியாலன், பகைவரது பாணங்களினின்றும் தம்மவரைப்

o அடக்கம். ✳ ஹூணமானவென்மம்.
உவியாளம் = பாம்பு. ſ [illegible] மரம்.

பாய்போன் மூடிக்காத்தலினுனே கடன், என்பதான வியுற்பத்திப்படியே அருத்தங்களோடு கூடிய நாமங்களினுலே யலங்கரிக்கப் பெற்றிருந்தார்கள். எஃதனைவுற்றதோ அதைமாத்திரம் செய்பவர்களாயும், அறிவுமாத்திரம் உடையவர்களாயும் இருந்தார்கள். முன்னிருந்தவரினும் அவர்களிடத்தில் என்னே அதிசயகாரணமெனின்? அத்தாமாதிகள் பூர்வசித்த சீவர்கள் அல்லர்கள், அவர்கட்கு வாசனையிலதாம், என்னை, கருமங்களாலுளவாய தருமங்கண் முதலியவை யிலவாகலின்; மற்றே, பயசங்கை பலாயனுதிவிகற்ப சூனியமான எச்சின்மாத்திர சந்நிதான நிமித்ததேகவேக வசைவுளதோ, அவ்வொரே தருமமுடையவர்கள். அற்றேல் அவர்கட்குக் கருமகாம வாசனைகள் இலவாயின் ஜன்மபீஜமின்மையின் ஜன்மமே யுண்டாகாதாம், பீஜமிலதாயும் ஜன்மம் உளதாயின், முக்தர்கட்கும் புநர்ஜன்மமாம்; அவ்வாறே மேலும் "யாண்டு வாசனையாப் புற்றுளதாம், ஆண்டது பருமையை யடையாநிற்கும்" அறையப்பெறும், ஆகலின், கருமாதிய பாவவசநம் அசங்கதம் என ஆசங்கிப்பின் விடைவருமாறு:—இவர்கள் சுதந்திரஜீவர்கள் அல்லர்கள் மற்றே, உள்ளே பிரேரிக்கும்படியான அந்தரியாமி சித்தின் நிமித்தபூதத்தினுனே, கருமஜீவசம்பிரனது, அற்பபரிமாணமுற்றதும், கருமவாசனுதிவளர்ச்சியையுற்றுப்புஷ்டியடையாததும், மாயாகற்பனை வடிவதும், அதனுனே போகசார சூனியமும், சர்க்க சங்கற்ப விருத்தியதும், ஆகிய கௌசலரூபகலையைக்கொண்டு ஆவிர்ப்பாவத்தை யடைந்தார்கள். அங்ஙனமாகவே ஐந்திரஜாலிக சிருஷ்ட புருஷாந்தரர்கட்கே போலும், சுதந்திர கருமமிலதேனும் ஆவிர்ப்பாவ லக்ஷணஜன்மம் பொருந்துறும் என்பது கருத்தாம். அல்லது விளம்பப்பெறும் விபச்சித்து பாக்கியான நியாயத்தானே சம்பரஜீவன்றனே அக்கினிப் பொறிகள்போலும், உள்ளிலும் வெளியிலும் பிரிந்திருத்தலின், கருமவாசனையாதிகளின் மிகவற்பத்தன்மையானே புஷ்டியுறுததும், மனப்பிராயமும், கிருத்திரிமும், ஆகிய கருமஜீவனுடைய கலையென்னும் அங்கிசரூபம் வேற்றுமையை யுற்றுத்தேகாதி யுபாதியுதயத்தானே யுதயம் என்னும் ஜன்மத்தை யடைந்தவர்கள் ஆனுர்கள். ஆகவே யோகிதேக பேதம்போலும் சம்பரகாம கருமவாசனுபீஜ வயத்தானே இவர்கட்குச் சன்மம் சித்தித்தலின், தனித்து அதனபேக்ஷ யிலதாம். ஆயினும் இத்துணைச் சிறப்புளதாம்:—யோகிகளின் தேகபேதத்தில் தத்துவஞானத்தினுலே பாதிதத்தன்மை யுண்மையின் சரீரந்தோறும் காமாதிஜன்ம பீஜவிருத்தியிலதாம், தாமவியால கடாதிதேகத்திலோ அஞ்ஞத்தன்மை யிருத்தலினுலே அதுவளர்வுற ஜன்மபரம்பரைப் பிராப்தியாமென யாதொன்றும் பொருந்தாமை யின்றமென்றுணர்க, இதனுனே போகிபோலுமே அவர்கட்கு வாசனைவளரும் வரைவிவகாரமாம், ஆகவே அந்தவீரர்களாய தாமாதிகள் வாதனை வயப்படாதவர்களாய், அந்தபாரம் பரியத்தானே காகதாலிய நியாயமென்ன நேர்ந்தநேர்ந்த காரியத்தைச் செய்து வருபவர்களாயினுர்கள். வெளிப்படாத வாசனை யுடையவர்களின் விவகாரம் கண்டது யாண்டுகொலோ வெனக் கடாவின்? விடைதருதும், பாதிதுயிலுற்ற பாலர்கள் கேவலம் தங்கள் அங்கங்களாற்சேட்டை செய்வதுபோலவே வாசனுத் மாபிமானங்கள் அற்றவர்களாய அவர்கள் விவகரித்தனர்கள். சமரசமயத்தில் எதிர்முகமாகச் சத்துருக்களின் வீழ்ச்சியு முணரார்கள். இளைப்பாறு நம்பிக்கை யியைந்தவர்மேல் அகஸ்மாத்தாகச் சத்துருக்களின் வீழ்ச்சியு முணரார்கள். அவர்கள் ஓடுவதையும் அறியார்கள், வாழ்வது முணரார்கள், மாள்வதும் உணரார்கள், போரையுமறியார்கள் வெற்றி தோல்விகளையும் உணரார்கள். இங்ஙனம் உணரார்களாயின் தாமே யாங்ஙனம் பகைவர்களை எதிர்த்து வீழ்த்தலேலும் எனின்? அடித்தற்கெடுத்த அசலங்களையுடைய அவர்கள், போரிற் கேவலம் அடித்து கொல்லமுயன்று முன்வந்ததாக எதிரேகண்டபகைவர்

சேனைகளை மோதிக் காத முன்னுறுவார்கள். வீழ்ந்தடித்துச் சூழ்ந்து கோறவேண்டுமென்னும் எண்ணம் நண்ணும் சம்பராசுரனது சங்கற்ப வாசனைமாத்திர சரீரத்தன்மையானே எதிர்முக சத்துருதரிசனத்தால் அவ்வளவு மாத்திர உற்போதத்தால் எதிர்த்துச் செல்பவர்கள் ஆயினர்கள் என்பது அபிப்பிராயம். மாயையினுலே செய்யப்பெற்ற அசுரர்களானே நன்முகக் காப்பாற்றப்பெற்ற எனது பெருஞ்சேனையானது பகைவரை வென்றுவிடும் என்பதாக, அத்தியந்தம் சந்தோஷமடைந்த மனத்தினனாகிய சம்பராசுரன் சிந்திப்பானுயினன். வென்றுவிடும் என்பதாதியாய் முன்மொழிந்தவகையே தைத்தியேந்திரன் நிர்ணயித்து, தேவநாச க்ரியாகிய தாமவியால கடர்களோடு கூடிய சேனையைப் பூதலத்தை நோக்கி யேவினன், தைத்தியர் ஆயுதங்களோடு கூடியவராகிச் சாகரங்களினின்றும், வேலவனக்குஞ் சங்களினின்றும், கிரிகந்தரங்களினின்றும் மார்க்கங் கிடைத்தபடி மேலேகிளம்பலுற்றனர்.

(ச.) ஆவதாகிய வாதிதேவர்கண் = பூர்வ தேவர்களென்னும், தானவர் = தைத்தியரை, பற்றற = சேடமற, மற்றவர் = சுரர்கள், மோதினர் = அடித்தார், அசுரேசன் என்னுஞ் சம்பாசுரன், தாபமாய் = மிகவும் வெப்பமுற்றவனுய், மாயையினுல், விதித்துள = நியமிக்கப்பட்ட, மூரிமேரு = இறகின்றிய வலிய பருப்பதங்கள், பாவனுவசவாதனை = லோகவாசனை, பாசமாமபிமானம் = தேகாபிமானம், நினைப்பிலர் = இல்லாதவர், (24)

ஆதலால், மனோவசமாகிய மாயாவசத்தால் எதுவின்றிப் பரமான்மாவினின்றும் பிரதம முதித்தவராதலாலே, அழிப்புரூர் என்று பாதலாசுரன் = தைத்தியேந்திரனென்னுஞ் சம்பராசுரன், சிந்தித்து வெற்பினர் வேலையர் பாருளார் = மலைகடல் பூமிகளிலுள்ள வசுரரை, வரவழைத்து. ஆதலாலே பகைவரை நோக்கிச் செல்லுதலேனும், பகைவர்களின் வருகையேனும் அறியாதவர்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மூவர்சேனையும் தேவர்சேனையும் கலந்து, மலைந்து (எதிர்த்து) கடும்போர் புரிதல்:—தான—ஆயுத வென்பன.

தானவாதிபன் விட்டநெடும்படை தாள்களோடு கிரித்திரள்வந்தென
மீனவேலைபரப்பில் விரிந்தென மேவினர்கள் சிருட்டி முடிந்தென
வானநாடருமப்படி வந்தனர்வாயு வோடுநெருப்பு மலைந்தென
வானசேனைகண் முட்டியுடன் றனவாதலான் மறுகற்பம் விளைந்ததே. (25)

ஆயுதங்களெறிந்து நெருங்கிடவாக மெங்கும்விழுந்தன வெற்பென
மாயுமங்கமுமிழ் குருதிக்கடன் மாதிரங்கட தும்பியலைந்தன
காயும்வஞ்சரடர்ந்து முடுக்கினர் காதுமும்பர் தளர்ந்தோடவுற்றனர்
சாயுமண்டர்கள் பின்தொடர்வுற்றனர் தாமனும்பிறருந் திசைமுற்றுமே. ()

(ப - ரை.) தானவாதிபன் = அசுரநாயகன், விட்ட நெடும்படை = ஏவியபெரிய சேனைகள், தாள்களோடு கிரித்திரள் வந்தென = பாதங்களோடு பர்வதக் கூட்டங்கள் கூடிவந்தன போன்றும், மீனவேலை பரப்பில்விரிந்தென = மகரங்கணிறைந்த கடல் வித்தரித்து விரிந்து வந்ததுபோன்றும், மேவினர்கள் = கூடிக்குழுமினர்கள், சிருட்டி முடிந்தென = பிரளயம் வந்துவிட்ட தெனும்படி, வானநாடரும் = அமரநாட்டாரும், அப்படி வந்தனர் = அசுரர்களைப் போலவே வந்துசேர்ந்தனர், வாயுவோடு நெருப்பு

மலேந்தென = காற்றினேடு அக்கினி எதிர்த்ததுபோல. ஆனசேனைகள் = இங்ஙனம் ஒன்ருன சைநியங்கள், முட்டியுடன்றன வாதலால் = எதிர்த்துப் போர்செய்தன வாதலின், மறுகற்பம் விளைந்ததே = வேறுகற்பம் உண்டாயது.

ஆயுதங்கள் எரிந்து நெருங்கிட = அஸ்திர சஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தபோது அவையக்கினிகான்று அடர்ந்திட, ஆகமெங்கும் விழுந்தன வெற்பென = சரீரங்கள் எவ்விடத்திலும் மலைகள்போல் வீழ்ந்தன, மாயுமங்கம் உமிழ்குருதிக்கடல் = கழியும் காயங்கள் பொழியும் இரத்த சமுத்திரத்தில், மாதிரங்கள் ததும்பியலேந்தன = மலைகள் தத்தளித்துச் சலித்தன, காயும்வஞ்ச ரடர்ந்து முடுக்கினர் = கோபதாபமுற்ற அசுரர் நெருங்கித் துரத்தினர், காதுமும்பர் தளர்ந்து = எதிர்த்தடித் தடிபட்ட தேவதைகள் மெலிதலுற்று, ஓடவுற்றனர் = பலாயனஞ் செய்தனர், சாயுமண்டர்கள் பின் = அங்ஙனமோடுந் தேவதைகளின் பின்னர், தாமனும் பிறரும் திசைமுற்றும் தொடர்வுற்றனர் = தாமவியால கடரும் மற்றசேஞ நாயகரும் எல்லாத் திக்குகளிலும் தொடர்ந்தே யோட்டினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பக்ஷத்தோடுகூடிய பர்வதலீலையால் அச்சத்தைத்தரத்தக்க அதிகோர சப்தங்களுடன் அசுரக்கூட்டங்கள் மேற்கிளம்பின; தாம வியால கடர்களானே காக்கப் பெற்றுப் பெருத்து வளர்ந்த அத்தானவர் தங்கரப் பிரகாரங்களினுனே இரவியொளி நொறுங்குமாறு மண்விண் மத்தியில் நிறைந்திருந்தனர். பின்னர்த் துறக்கவாசிகளாகிய தேவகணங்கள், மிகப் பயங்கரர்களாய்க் கலக்கமற்ற தீரர்களாய், மேருகிரிமுதலியவற்றினின்றும் கந்தரங்களினின்றும் நிகுஞ்சங்களினின்றும் பிரளயாந்தத்திற் போலப் போரின் பொருட்டுக் கிளம்பினர்கள். அகாலத்தில் சகிக்கமுடியாத பிரளயம் போலும் பயந்தரத்தக்க பெரும்போரானது புவனந்தரத்தில் அத்தேவாசுரர் தஞ்சேனைகட் குண்டாயது. அக்கால், அங்குநிகழ்ந்த அதிகோர சமர சம்பிரமத்தில், தேவாசுர சரீரங்களில் உண்டான விருணங்களில் அப்பிர வுதரங்களிற்போல ரத்தப் பிரவாகமான துண்டாயது. வீழ்ந்த அங்கங்களின் வேதனை பொருதனவாய், பெருகிய வுதிரப்பே ரருவியினவாய், நிலைபெருத தேவசைனியங்கள், கரைகளையுடைத்துப் புரண்டோடும் காட்டாறுகள்போலக் காணுமலோடத் தொடங்கின. தாம வியாலகடர் மூவரும் நீள்போது நெடுந்தூரம் ஒளிந்துகொண் டிருக்கும் அத்தேவசேனைகளைப் பெருங் கர்ச்சனைகளுடனே வீரமொழிகளுடனே பாவகர்கள் இந்தனங்களைப் போலப் பின்ருெடர்ந்துகொண் டிருந்தார்கள்.

(ச.) வானாடரும், வனத்தினும் குகையினும் மலையினும் நின்று, அப்படி வந்தனர் மறுகற்பம் = புவனந்தரம், முடியுங்காலம். (27)

ஆகம் = சரீரங்கள், மாதிரங்கள் = திக்குகளில், உடைவுற்றனர் = சாய்ந்தார் திசைமுற்றுஞ் சாயுமண்டர்கள் பின் தாமனும் பிறருந் தொடர்வுற்றனர் என்பதந்நுவயம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) தேவரைக்காணுமன் மூவரும் சம்பராசுரன்பாற் சார்தலும் தேவர்களோடி ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவரைச் சரண்புகுதலும்:—உம்பரென்பது.

உம்பரோடி மறைந்தமை கண்டிலருந்து மூவருநின்று திரும்பினர்
சம்பராசுரன் முன்புறவந்தனர் சங்கவானவ ரென்செய லென்றுகொ
டம்புயாசனன் முன்புநடந்தன ரன்பினேடு பணிந்து புகன்றனர்
வெம்புதிநிகர் சம்பரன்வஞ்சமும் வெங்கண் மூவர்துரந்து தொடர்ந்ததும்.

* அஷ

(ப - ரை.) உம்பரோடி மறைந்தமை கண்டிலர் = தேவர்கள் ஓடிப்போய் ஒளித்துக்கொண்டதைக் காணாதவராய், உந்துமூவரும் = பின்றொடர்ந்து சென்ற மூன்று பேரும், நின்று திரும்பினர் = முயன்று தேடிப்பார்த்து விட்டுச் சிறிது தாமதித்துத் திரும்பினர், சம்பராசுரன் முன்புறவந்தனர் = பாதாளகோசத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரபுவினிடத்தில் வந்து சேர்ந்தனர், சங்கவானவர் = ஓடிக் கூடிய தேவர்கள், என்செயல் என்று கொடு = இனியாம் செய்யத்தக்கது யாதுகொலோ வென ஆலோசித்துக் கொண்டே, அம்புயாசனன் முன்பு நடந்தனர் = ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவரது சந்நிதியிற் சரணாகதியாக வடைந்தனர். அங்ஙனடைந்தவர், அன்பினோடு பணிந்து = மிகுந்தபக்தியுடன் நமஸ்கரித்துத் தோத்தரித்து, வெம்பு தீயினர் = சுவாலை விட்டெரியும் அக்கினியனைய, சம்பரன் = தைத்தியேந்திரன், வஞ்சமும் = வஞ்சனையையும், வெங்கண்மூவர் துரந்து தொடர்ந்ததும் = சினந்த செங்கண்கள் வாய்ந்த தாமாதிமூவர் துரத்திப் பின்றொடர்ந்து வந்ததையும், புகன்றனர் = விண்ணப்பித்தனர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அதிநிபிடமான லதாதி ஜாலங்கள் நிறைந்த வனத்திற் குதித்தோடியொளிந்துகொண்ட மான்களைச் சிங்கங்கள் அடையப் பெறாததேபோல, ஓடியொளிந்த தேவர்களை வெகுபிரயத்தினப்பட்டுத் தேடிப்பார்த்தும் அசுரர் அடைந்தாரில்லை. அமரக்குழுக்கள் அகப்படா தொழியவே தாமவியாலகடர் என்பவர் அக்கால் மிகச்சந்தோடமுடைய கருத்தினராய், பாதாளகோசத்தின்கண்ணிருக்கும் பிரபுவை நோக்கிச் சென்றனர். நிர்வாசனைத் தன்மையானே தானாகவே பிரமுதித ஆசயத்தன்மை ஜயலாபநிமித்தகத் தன்மையானே உபசரிக்கப்பெறும், பின்னர்ப் பகைவரானே தோற்கடிக்கப் பெற்றுப்பெரும் வியாகூலம் அடைந்திருந்தவமரர், கணமிளைப்பாறித் தெளிந்து வெற்றியுபாயத்தை வினவும்பொருட்டு அளவிறந்த தேஜஸையுடைய ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவரை நோக்கிச் சென்றனர், மாலைக்காலத்தில் இரக்தகாந்தியினாலே சிவப்பாக்கப்பெற்ற நீர்கணிறைந்த செங்கடல் களுக்குப் பூர்ணசந்திரன் புறப்பட்டதேபோல, இரக்தத்தினாலே இரக்தானன ஸ்ரீயுடனிலங்கும் அத்தேவர்கட்கு ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவர் பிரசன்னமானார். அந்நான்முகரை யமரர் நன்றாகவணங்கிச் சம்பரனது விஞ்சையையும் அவன்செய்யும் அநர்த்தத்தையும், அவன் தாம வியால கடர்களைச் சிருஷ்டித்துப் போர்க்கேவியதையும் அவரியற்றிய அவலத்தையும் சவிஸ்தாரமாக வினிது விண்ணப்பித்துக் கொண்டனர்.

(ச.) மறைந்தமை = ஒளித்தமையால், திரும்பினர், பாதாளலோகத் திருக்குஞ் சம்பராசுரன், என்றுகொடு, செயோபாயநிமித்தம், அம்புயாசனன் முன்பு துரந்துதொடர்ந்ததும் = துரத்திப் பின்றொடர்ந்ததும். (28)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தேவர் குறையிரத்தலைச் செவிகொண்ட ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவர் துயர்நீங்கு மவதியறைந்து அதுவரைசெய்யு முபாயத்தையருளி, நிராசையின் பெருமையையும் வாசனையின் றிறமையையும் அருளல்:—கேட்ட—என்ற—நிலை, என்பன.

கேட்ட நான்முக னஞ்சலென் றிவ்வுரைகிளத்தா
னீட்டமாகிய வருடமோ ராயிர மிறந்தால்
வாட்டுசம்பரன் போரிலே யரியினான் மடிவான்
வீட்டுமவ் வளவுஞ் செயத்தக்கது விதிப்பான்ம். (28)

என்றதாமனும் வியாளனுங் கடனுமென் பவரைச்
சென்றழைத் தமர்செய்வது திரும்புவதாகத்
தொன்று தொட்டுநீர் தொந்திக்கின் வாதனை தொடர்ந்து
நின்றகண் ணடிநிலின் மனத்திலே நிற்கும். (29)

நிலைபெறும்படி நானெனும் வாதனைநின்றால்
வலைபுகுந்த புள்ளாமென மூவருமடிவர்
கொலைசெயற் கெளிதாசையே யுயிர்க்கெலாங் கூற்றாய்த்
தொலைவிறுன்ப மாநிராசையே துன்பமிலின்பம். (30)

(ப - ரை.) கேட்ட நான்முகன் = தேவர்தங் குறைகளைத் திருச்செவிகொண்ட ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவர், அஞ்சலென்று = பயப்படாதீர்கள் என்றபயமருளி, இவ்வுரைகளைத் தான் = வருமாறாய இந்த இதவுபதேசத்தைச் செய்யத் தொடங்கினார், ஈட்டமாகிய வருடம் ஓராயிரம் இறந்தால் = திரளாகிய ஒருசகஸ்திர சம்வற்சரஞ் சென்றால், வாட்டு சம்பரன் = உங்களைக் கஷ்டப்படுத்தும் சம்பராசுரன், போரிலே = யுத்தத்தில், அரியினான் மடிவான் = ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவினாலே நாசமாவான், வீட்டுமவ்வளவும் = அவ்வாறு ஸ்ரீ பகவான் அவனைக் கொல்லும் அளவும், செயத்தக்கது விதிப்பாம் = செய்ய வேண்டிய வுபாயத்தைத் தெரிவிப்பாம்.

என்ற தாமனும் வியாளனும் கடனும் என்பவரை = நீங்கள் மூவர்வந்துளார் என்றவரைவெல்லும் உபாயமோ இதுவாம் அத்தாம வியாலகடமூவரையும், சென்றழைத்து = போர்க்குச் சென்று கூப்பிட்டு, அமர்செய்வது திரும்புவது ஆக = போரைப்புரிவதும் திரும்பிப் போவதுமாக, தொன்றுதொட்டு = நெடுநாள், நீர்தொந்திக்கின் = நீவிர் தொடர்ந்து செய்யின், வாதனைதொடர்ந்து = வாசனையானது அவர்மனத்தைப் பற்றி, கண்ணடிநின்ற நிழலென = தர்ப்பணத்தின் கண்ணே பதிந்த பதிவிம்பம்போல, மனத்திலே நிற்கும் = உள்ளத்திலே இறுகும்.

நிலைபெறும்படி நான் எனும் வாதனை நின்றால் = அதிதிடமாகயான் என்னும்வாசனை பற்றிக்கொண்டால், வலைபுகுந்த புள்ளாமென = ஜாலத்தி லகப்பட்டுக் கொண்டபறவையேபோல, மூவரும் கொலைசெயற் கெளிதுமடிவர் = அம்மூவரும் அதிசுலபமாகவே வெல்லவும் பெறுவர் நாசமும் ஆவர், ஆசையே யுயிர்க்கெலாம் கூற்றாய்த் தொலைவில் துன்பமாம் = ஆஸ்தைமாத்திரமே யநந்ததுக்கங்கட்கு ஆகரமாய்ச் சீவர்கட்கெல்லாம் யமனும், நிராசையே துன்பமிலின்பம் = அநாஸ்தைமாத்திரமே சர்வசுகங்கட்கும் ஆகரமாம், துன்பமணுவுந் தின்னுதாம்

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவர் தேவருரைத்த சகலத்தையும் சிரவணித்து, ஆராய்ச்சியின் முதிர்ந்த அவர் நன்காராய்ந்து, தேவரீட்டத்திற்குப் பரமசுகத்தைத் தரத்தக்க இவ்வசனத்தைக் கூறத்தொடங்கினார்.

சதவருட சகத்திரவீற்றில் ஹரியின் திருக்கரத்தால் சம்பராசுரன் மடிவன், சமரேசனது அக்காலத்தை யெதிர்பார்த்திருங்கள். இப்பொருளை யனுசரித்தே வாட்டு சம்பரன் போரிலே யரியினான் மடிவான் எனப்பாடம் திருத்தப்பெற்றது; அவ்வாறே ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் கரத்தார்சம்பரன் பீமபாசதிட யுத்தாநந்தரம் போர்புரிந்து மரித்தல் பெரியவாசிட்டத்திற் காணப்பெறுதலின், தாமவியால கடரோபின் போர்தொடங்கி 35 வருடம் 8 மாதம் 22 நாட்களுக்குள் மகவானால் நாசமெய்தியதாகக் காணப்பெறுதலினானும் என்றுணர்க. ஹே தேவோத்தமர்களே! இப்போது இத்தாமவியாலகடாசுரர்களைக் கொல்வதற்கோ இது உபாயமாம், மாயப்போரால் இவர்களோடு போர்செய்து கொண்டே யிருந்து திடீரென்று ஓடிப்போய் விடுங்கள். போர்ப்பயிற்சியின் வயத்தால் இவர்தம் உள்ளத்தில், தர்ப்பணங்களின் இடையிற் பிரதிபிம்பம் தோற்றுவதேபோல, அகமென்னும் ஆகாரம் வாய்ந்தபிரதம அந்தக்கரண விருத்திப் பிரதிவிம்பம் அடைவுறு

நிற்கும். இத்தாம வியாலகடர் அகம் விருத்தியினலே முறையேவளர் வுற்ற வாசனையை யுடையவர்களாய், ஜாலங்களிற் சிறையுற்ற பறவைகள்போல எளிதில் வெல்லக் கொல்லப்படுவார்கள். ஆகலின் அசத்வஸ்துக்க ளிடத்தில் ஆசையைவிட் டொழிப்பதேயாவர்க்கும் நலமெனத்தெரிந்து கொள்ளுங்கள் எனல்:—ஆசையே என்பது. ஆஸ்தைமாத்திரம் அநந்ததுக்கங்கட்கு ஆகரமெனவறிமின், அநாஸ்தைமாத்திரம் எங்கு மெப்போதுமே, ஆநந்தத்தின் ஆகரமெனவறிமின்.

(ச.) கேட்ட நான்முகன் அஞ்சலென்று = நன்ருய் விசாரித்துத் தேவர்களைநோக்கி இவ்வுரை = இளைப்பாற்றும் இவ்வசனத்தை, அசுரரை இந்தத் தாமவியாலகட ரென்னு மசுரரை. (30)

தொன்றுதொட்டு நீர்தொந்திக்கின் = முன்போல் ஆரம்பித்து நீர் மாறிமாறித் தொடரின் = மாறிமாறி யியற்றும் யுத்தமுயற்சியினல், வாதனை = அகங்காரரூபமாகிய சமத்காரம் பிரத்யயவிசேடம் கண்ணடி நின்ற நிழலெனமனத்திலே தொடர்ந்து நிற்கும் பிரதிவிம்ப மாமென்பது அந்நுவயம்.

தொலைவிறுன்பமாம் = அநந்ததுக்கங்களுக் காலயமாம், துன்பமிலின்பம் = அபிமத (சம்மத) சுகங்களுக்காலயமாம்.

[ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தேகாதி யகம்பாவக்கிரா கிணியாகிய அந்தர் வாசனையினலே தேகாதிநாசத்தானே ஆத்மநாச சம்பாவனையால் எவரும் தீனத்தன்மையை யடைவர், அத்தகைய வாசனையிலதே லோமசகமாயினும் மாதங்கமலைபோல மவங்காமலுறையும் எனக்காணப் பெறுதலின் வாசனையுறலாகாதென வற்புறுத்தல்:—வாதனையென்பது.

வாதனைப் பாசத்தாலே மன்னுயிரெல்லாங் கட்டுண்
டேதமா மந்தப்பாச மிறுகுமேலிடரைச் செய்யும்
வேதனை யிலதாந்தீர நழுவுமேல் வேட்கையாலே
தீதிலோ ரநேகங்கற்ருேர்தீர ரென்னினுங் கட்டுண்பார். (31)

(ப - ரை.) வாசனைப் பாசத்தாலே = வாசனையென்னுந் தந்துவினலே, மன்னுயிரெல்லாங் கட்டுண்டு ஏதமாம் = உலகத்திலுள்ள பிராணிகள் யாவுமே பந்தப்பட்டுத் துன்பத்தை யடையாநிற்கும், அந்தப்பாசம் இறுகுமேல், அவ்வாதனை வளர்ந்துகொண்டேபோமேல், இடரைச்செய்யும் = அதிதுக்கத்தை யுண்டாக்கும், தீரநழுவுமேல் = அடியோடும் அது கெடுமேலாயினே, வேதனையிலதாம் = இன்பமே யுண்டாம், தீதிலோர் அநேகங்கற்ருேர் தீரர் என்னினும் = தீரராயினும் மிகமிகவும் அறிந்தவராயினும் பிரவிருத்த ரெனினும் மகான்களா யிருந்தபோதினும், வேட்கையாலே = ஆசையாலே, கட்டுண்பார் = பந்தப்படுவர்.

(ஸ்ரீ) - வீர.) வாசனைத்தந்து பத்தனகியாவன் இவ்வுலகத்தில் விபரீதமாகவிவகரிக்கின்றனனே அவனுக்கு அவ்வாசனை வளர்ந்துவளர்ந்து அதிதுக்கத்தின் பொருட்டேயாம்; அவ்வாசனை நன்குசேதிக்கப் பெறினேசுகத்தின் பொருட்டேயாம். தீரராயினும் அதிபகுஞ்ஞராயினும், நற்குலத் துண்டானவராயினும், பெரியோராயினும், பிராணிகள் ஆசையினலே கட்டுப்பட் டுழல்வார்கள்.

(ச.) பாசத்தாலே = தந்துவால், கட்டுண்டு = பந்தப்பட்டு, ஏதமாம் = கெடுகின்றது, தீரநழுவுமேல் = அத்தியந்தம் விலகின், வேதனையிலதாம் = சுகமாம், தீதிலர் = குற்றமற்ற சாதியர், அநேகங்கற்ருேர் = மிகவுமுணர்ந்தவர், தீரர் என்னினும், வேட்

*யானை.

கையால், விலங்குறு சிங்கம்போற் கட்டுண்பாரென்று பிற்கவியோ டந்நுவயஞ்செய்க விலங்கினுற் சிங்கங்கட்டுப் படுவதுபோல

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவர் இதோபதேசஞ்செய்து சென்றபின் றேவர் சுவர்க்கஞ்சென்று போர்முயற்சி செய்தல்:—விலங்கென்பது.

விலங்குறு சிங்கம்போல வேட்கையா லுயர்ந்தோர் தாழ்வர்
கலங்கன்மி னென்றுவேதா கண்டுழிமறைந்த பின்னர்
புலன்கொள வனைத்துங்கேட்ட புங்கவர்பொன் னாட்டெய்தி
நிலங்கிழிந் தண்டம்பீற நெடியதுந்துமி யோடார்த்தார். (32)

(ப - ரை.) வேட்கையால் = ஆசையால், உயர்ந்தோர் = மகத்துக்களும், விலங்குறு சிங்கம்போல = சிருங்கலைபிற் சிக்குண்ட சிங்கம்போல, தாழ்வர் = துன்புடன் மற்றுமுறுவர், கலங்கன்மின் = நீங்கள் ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம், என்று = என இவ்வண்ணமியம்பி, வேதா = ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவர், கண்டுழி = பார்த்துக்கொண் டிருக்கும்போதே, மறைந்தபின்னர் = திருவுருக் கரந்தபின்பு, புலன்கொள அனைத்துங் கேட்ட புங்கவர் = புந்திபிற்படும்படி யாவற்றையும் வினவியதேவர், பொன்னாட் டெய்தி = சுவர்க்கலோகஞ் சென்று, நிலங்கிழிந் தண்டம்பீற = பூப்பிளந்து அண்டம் வெடிப்ப, நெடிய = பிரளய மேககர்ஜனைக் கொப்பாம் கொரேசப்தஞ் செய்யும், துந்துமி யோடார்த்தார் = போர்ப்பறையென்னு மிரணபேரி முதலவற்றைக் கோரமாயடித்தனர்.

(ஸ்ரீ - வீர) இரும்புச் சங்கிலியினாலே யிறுகக்கட்டுண்ட சிங்கமானது அகப்பட்டஞரடைவதேபோல விழைவினுற் பிராணிவீக்குண்டு துன்புறும்; என்பதாகத் தேவரை நோக்கி இனிதியம்பிவிட்டுப் பகவானாகிய ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவர், வேலையிலுள்ளிடத்திற் சப்தஞ்செய்துவிட்டு மறையும் கடற்கல்லோலம்போல அங்கேமறைந்து சென்றனர். சுரர்கள் அவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு, அகிலங்கள்கமல ஆமோதங்கவர்ந்துகொண்டு, தாங்கருதிய வனமாலையை யடைந்ததேபோல, தாந்தாங்கருதிய அவ்வத்திக்குப் பாலதிஷ்டித திசையை நோக்கிச் சென்றனர். சிறிதுநாட் கழித்தொருநாள் தங்கட்கு மிகுந்த சுபத்தை யுண்டாக்கக் கூடியதா யிராநின்ற, பிரளய அப்பிர அரவத்திற் கொப்பான துந்துமி நிர்க்கோஷத்தைச் செய்தனர்.

(ச.) உயர்ந்தோர் = மகான்களும், என்றுகூறி வேதா, கண்டுழி = அவ்விடத்திற் றூனே, அனைத்தும் = அவ்வாக்கியம் அனைத்தும், துந்துமியோடு நெடிதார்த்தார் = பிரளயமேகம் போன்றொலித்தார். (32)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அசுரரோடு சுரர் அமர்வஞ்சித்தாற்றல்:—ஆர்த்தன வென்பது

ஆர்த்தன கேட்டவந்த வசுரர்பாத லத்தினின்றும்
வேர்த்தனர் பொங்கிவந்து வெம்படை யமரர்மீது
ஆர்த்தனர் காலம்போக்குஞ் சுரர்பொரு துடைந்துபோகிப்
பேர்த்தும்வந் தமர்செய்தோடிப் பின்னும்வந் ததனைச்செய்தார். (33)

(ப - ரை.) ஆர்த்தன = சப்தித்தனவாய சப்தங்களை, கேட்ட அந்த அசுரர் = செவி செவிபடச் சிரவணித்த அத்தாம வியாலகடாதியர், பாதலத்தினின்றும் = பாதாள லோகத்தினின்றும், பொங்கிவேர்த்தனர் வந்து = மிகச்சினந்து வேர்வை விட்டவராகி யெழுந்துவந்து, வெம்படை யமரர்மீது ஆர்த்தனர் = கொடியபாணப் பிரயோகங்களைத்

தேவர்மேற் பெய்தனர், காலம்போக்குஞ் சுரர் = பொழுதைக் கழிக்கவேண்டு மென்னுந்தேவர், பொருதுடைந்துபோகி = சிறிதுபோர் புரிந்து சிதறியோடி, பேர்த்தும் வந்து = திரும்பியும் வந்து, அமர்செய்து = சிறிதுயுத்தஞ்செய்து, ஓடி = மறைந்து சென்று, பின்னும் வந்து = பின்னரும் திரும்பிவந்து அதனைச் செய்தார் = அப்போரைப் புரிந்துவிட்டுச் செல்லுதல் வருதலைச் செய்துகொண் டிருந்தனர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பின்னர்த்துந்துபி யாதியின் அரவத்தைக் கேட்டுப் போர்க்கோலம் பூண்டுங் கரித்துப்பாதாள லோகத்திலிருந்து மேலேகிளம்பிவந்த அவ்வசுரர்களோடு மகாவியோமபதமாகிய அந்த ரிக்ஷலோகத்தில், காலக்ஷேப கரமாகிய கோரப்போரை மீளவும் தொடங்கினர்தேவர். தேவரானே அப்போரானது ஒருகான் மாயையானும், வாக்குயுத்த மாத்திரத்தானும், தானாதியுபாயங்களாற் சந்தியினானும், ஒருகால் விக்கிரகத்தானும், ஒரொருகால் ஓடிவிடுதலினானும், மறைந்திருந்து கொண்டு தங்களது ஜனங்களை மறைத்துக் காத்தலினானும், ஒருகாற் இருபணர்போலும் சரணாகதியாஞ் சாதியானும், ஒருகால் தைரியத்தானும், அஸ்திரயுத்தத்தானும், பெரும்பான்மையுந் தாங்கள் பல வகை அந்தர்தான மாதலினானும் நடத்தப்பெற்றது. ஆண்டு நடந்த முதற்சங்கிராமம் முப்பது ஆண்டுகள் நடந்தது; இரண்டாவதோ ஐந்துவருடங்களும், எட்டுமாதங்களும், பத்துத் திவசங்களும் நடந்தது; மூன்றாவதோ பன்னிரண்டு திவசங்கள் நடந்தது; அத்துணைஞான்றும், இரண்டு சேனைகளிலும் விருக்ஷங்களின், அக்கினிகளின், ஆயுதங்களின், முக்கியங்களான அசனிகளின், அசலங்களின், விருஷ்டிகள் பெய்துகொண்டேயிருந்தன பொருது முதலாவது, அமர்செய்து இரண்டாவது, அதனைச்செய்தார் மூன்றாவது, போர் என்பது விவேகமாம்; ஆனால் ஒவ்வொன்றினும் உபாயம் பலவாம்.

(ச) பொங்கி = கிளர்ந்து, மகாவியோமத்தில் வந்து. (33)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தேவர்கள் செய்தபல வுபாயத்தானே தாமவியாலகடாசுரர்க்கு அபிமான மெய்தியுள்ள மகப்பட்டல்:—இவ்வென்பது.

இவ்வகைபலவுபாய மிறந்த நீள்காலஞ்செய்ய
வைவருதிடமதான நானெனும் பழக்கத்தாலே
மெய்வரநானென்றுன்னும் வேட்கையை விருப்பமுற்று
ரவ்வகையாலேயுள்ள மகப்பட்டு நின்றதன்றே. (34)

(ப - ரை.) இவ்வகை = கூறியபிரகாரம், பலவுபாயம் = நானாவித வுபாயங்களை, இறந்த நீள்காலஞ்செய்ய = 35 வருடங்கள், 8 மாதங்கள், 22 நாட்கள் இயற்றிவரவே, வைவருதிடமதான நானெனும் பழக்கத்தாலே = ஊன்றி யூன்றிவளரும் அதிதிரமான அகங்கிருதியின் அப்பியாசத்தினாலே, மெய்வர = தேகத்திற்றோன்ற, நானென்றுன்னும் வேட்கையை விருப்பமுற்றார் = அகமென்னும் ஆசையையாற்ற அதிமுயற்சியுற்றார். அவ்வகையாலே = அத்தன்மை முயன்றதானே, உள்ளம் அகப்பட்டு நின்றதன்றே = மனமானது பந்திக்கப்பட்டு நின்றது. அன்று ஏ அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்விதம் நானாவித வுபாயங்களையாற்றி வந்த இத்துணைக் காலத்துட்டானே அகங்கிருதியின்திட அப்பாசத்தால், வாதனையினாலே பந்திக்கப்பட்ட சித்தமுடையராகித்தாமாதியர் யாமென்னும் ஆஸ்தையுடையவராயினர். அபிமான அப்பியாசத்திற்கு அகங்கார தார்ட்டிய ஹேதுத்தன்மையில் இத்திருட்டாந்தத்தையும் வைத்துக் காணலாம்;—பிம்பமானது அதிசமீபத்திலிருக்கும் அதிசயத்தினாற் பிரதிபிம்பமுடைய

* ஜைனியர்.

தாகத் தர்ப்பணமாவதே போல அப்பியாச அதிசயத்தினலே அகங்காரமுடைமையை யவரடைந்தன ரென்பதாம்.

(ச) பலவுபாயம் = நானுவித வுபாயங்களால், இறந்த நீள்காலம் = வெகுகாலம், யுத்தஞ்செய்ய, நானெனும்பழக்கத்தாலே, அகங்கிருதியினது அப்பியாசத்தினல், தாமாதிகள், மெய்வர நானென்றுன்னும் வேட்கையை = நானென்னும் ஆசையை. (34)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) தாமாதியர் வாசனையின் வயத்தினலே பயந்து மயங்கிப் பந்தமுற்றுப் பலமில்லாமல் அழிந்துபோதல்:—பயம், சந்ததம், வலி என்பன.

பயம்வந்து பிடித்துக்கொள்ளப் படர்தரு மோகங்கட்ட
வயர்வுறுமாசா பாசத்தழுந்தி யென்செய்து மென்னு
துயருற விளைத்துக்காயந் துஞ்சுரு திருக்குமாறு
மயலுறு தனத்தாலின்பம் வருவது மெவ்வாறென்ருர். (35)

சந்ததமிவ்வாறெண்ணத் தளைப்புண்ட மனத்தாகி
யந்தமிறிரமின்றியம ரென்ரு லறவுமஞ்சிப்
புந்திநொந்திறப் போமென்றும் புகலிடமெமக்கே தென்றுஞ்
சிந்தனையாலேகெட்ட சித்தத்தாற் றியங்கிச் சோர்ந்தார். (36)

வலியெலா மிழந்துமுன்னே வந்தொருபெயர் நின்ருலு
நலிவுறமாட்டாராகி நடுங்கினர் விறகுமாண்டாற்
பலிதரும வியையங்கி பருகிட வல்லதுண்டோ
வொலிதர வுரைத்தெனஞ்சி யோடினர் பொன்றிப்போனர். (37)

(ப - ரை.) பயம் வந்து பிடித்துக்கொள்ள = பயவாசனையானது நன்ருகப் பற்றிக்கொள்ள, படர்தருமோகங்கட்ட = அதிவிஸ்தாரமயலானது பந்திக்க, அயர்வுறுமாசாபாசத்தழுந்தி = துயரைமிகுதியும் பயக்கும் ஆசைப்பாசத்தினலழுத்தமாய்க் கட்டுப்பட்டு, என்செய்துமென்னு = இனியாம்யாது செய்வோமென்னு கிருபணத் தன்மையையடைந்து, துயருற விளைத்துக்காயம் துஞ்சுருதிருக்குமாறும் = துன்பம் வெம்பிப் பம்பக்கிருச்சிரமடைந்து சரீரம் கெடாது நிலைபெறுதற்குபாயமும், மயலுறு தனத்தால் இன்பம் வருவதும் = மயக்கத்தைத் தரவல்ல தனத்தினலே சுகம் வந்துறுவதும், எவ்வாறு என்ருர் = எம்மார்க்கத்தாலெனக் கவலையுற்றெண்ணத் தொடங்கினர்.

சந்ததம் = எப்போதும், இவ்வாறெண்ண = இங்ஙனமே சிந்திப்ப, தளைப்புண்ட மனத்தாகி = கட்டுப் பட்ட கருத்தையுடையராய், அந்தமில் தீரமின்றி = கெடாத தாகிய தைரியமுழுவதும் கெட்டு, அமரென்ருல் அறவுமஞ்சி = போர் என்னின் மிக மிகவும் பயந்து, புந்திநொந்து = சிந்தாகுலமுற்று, இறப்போ மென்றும் = மரித்துப் போவோமென்றும், புகலிடம் எமக்கேதென்றும் = சரணடையுந்தானம் எமக்கு யாதெனவும், சிந்தனையாலே = ஓயாமல் எண்ணுதலாலே, கெட்ட சித்தத்தால் = தீங்குற்ற மனத்தினல், தியங்கிச் சோர்ந்தார் = மயங்கி வாடினர்.

வலியெலாமிழந்து = பலமுழுதும் பழுதாகி, முன்னே வந்தொரு பெயர் நின்ருலும் = எதிரில் ஒருபடன் சண்டையிடவந்து நின்றபோதிலும், நலிவுறமாட்டாராகி = கெடுக்கவல்லவரல்லராகி, நடுங்கினர் = கம்பிதராயினர், விறகுமாண்டால் = இந்தனம் க்ஷீணமாயின், பலிதருமவியையங்கி = தேவதையை யுத்தேசித்துக் கொடுக்கும் ஆகு

தியை அக்கினி, பருகிடவல்லதுண்டோ = மாந்திடவாற்றல் உடைத்தாயிருக்குமோ, இராதாம், ஒலிதர உரைத்தென் = அதிகமாகக் கூறுவதாலாம் பயன் என்னே! அஞ்சி யோடினூர் பொன்றிப்போனூர்=மரணத்தாற் பயந்தமனத்தராய்ப் பலாயன ஏக சரண ராய் அம்மூவரும் அழிந்தொழிந்தனர்.

(ஸ்ரீ-வீர.) எக்காற்றுமாதியர் அகங்காரமே யாத்மாவென்னும் வாசனையுடையவராயி னூரோ, அக்கால் வாழ்க்கை யெமக்குண்டாக வேண்டுமென்றும், அதன்பொருட்டுத் தனமெமக்குண்டாகவேண்டுமென்றும், உதித்த ஆசையினூலே, தைனியத்தை யடைந் தனர். பின்னர் விதிநிஷேதப் பிரவிருத்தியினின்றுண்டாம் வாசனையாற் கிரஸ்தராய் தேகமானது எமக்கு எப்போதுமே அரோகநிட்போக சமர்த்துடைய தாகுகவென்ப தாதி மோகவாசனையாற் கட்டுப்பட்டவராய், ஆசாபாச நிபத்தராகிய அவர் மூவரும் கிரு பணத் தன்மையையடை வுற்றனர். எம்முடைய தேகமானது திரமாயுறைக, சுகத்தின் பொருட்டு எமக்குத் தனமுளதாகுக, எனக்கட்டுற்ற மதியர்களாகிய அவர்களுடைய தைரி யம் அடியோடு மகன்றொழிந்தது. மதோன் மத்தயானைகள் போரின் பொருட்டுக் கண மாகச் சினந்தவனத்தில் மானினங்கண் மானும், அந்தப்போரிற் பயத்தாற் சீவனத்திற் சாபேக்ஷத்தன்மையை அவரடைந்தனர். இறந்துபோவோம் இறந்துபோவோம் என்னுஞ் சிந்தையினூலே கெடுக்கப்பட்ட மனமுடையராய், வெகுண்டு மோதும் ஐராவணரணத் தில் மந்தமந்தமாகச் சுற்றித்திரிந்தனர். ஐராவணம் = ஐராவதமென்னுந் தேவேந்திர கஜம். பலமிழந்த அந்தமூவரும், எதிரில்வந்த வொருபகைவனையும் கொல்லுவதற்கு, இந்தனம் க்ஷீணமாகியவழி அக்கினிகள் ஹவியைத் தகிப்பதற்கு அசமர்த்தமாவனபோல அசமர்த்தராயினர். ஈண்டு மிகுதியாக விளம்புவதானே யாதுபிரயோஜனம், மரணத் தானே அஞ்சியநெஞ்சினராய் அத்தைத்தியர், தேவர்கள் மேல்விழுந்து மோதிக்காதவே, போர்க்களத்தி னின்றும் பறந்தோடி யிறந்துபோயினர்

(ச.) பவவாதனையால், பயம்வந்து, அவரைமோகம் = மோகவாசனை, ஆசாபாசத் தழுந்தி = ஆசாபாசத்தா லழுத்தமாய்க் கட்டுப்பட்டு, பின்பவர், காயந்துஞ் சுறுதிருக்கு மாறும்=எனது தேகந்திரமா யிருக்கவேண்டும், மயலுறு தனத்தாலின்பம் வருவதும்= சுகநிமித்தமெனக்குத் தனம்வரவேண்டும் # இவைவரும்வழி எவ்வாறென்றூர்=யாதென் றெண்ணினூர்.

நலிவுறமாட்டாராகி = கொல்லுதற்கு வலியின்மையராகி, ஒலிதரவுரைத்தென் = இவ்விடத்து வெகுவாகச் சொல்லியென்ன, அஞ்சி = மரணத்துக்குப்பயந்த மனதுடை யராய்; அத்திரிதசாரிக ளென்னும் பாலிய கௌமார யௌவனமுடைய தேவசத்துருக்க ளென்னும், அத்தாமாதிகள், ஓடினூர்பொன்றிப் போனூர்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) முன்மொழிந்ததை ஸ்மரிப்பித்துக்கொண்டு பிரகிருதகதையை ஆண்டுப் பொருத்தல்:—தாமனுமென்பது.

தாமனும் வியாளன்றூனுங் கடனுமுன் சரித்தமார்க்கந்
தோமறு முணர்வுண்டாகச் சொல்லினம் விநோதத்தாலே
மாமனம விவேகத்தை வரம்பறப் பழகிவிட்டாற்
பாமரப் பிறவித்துன்பம் பற்றறுநிந்த வண்ணம்.

(ப - ரை.) தாமனும் வியாளன்றூனும் கடனும் = தாமாதிமூவரும், முன்சரித்த மார்க்கம் = பூர்வஞ்சஞ்சரித்த நெறியானது, தோமறும் உணர்வுண்டாக = குற்றமற்ற

பிரபோதமுளதாக, உன்னைவந்து பற்றுதிருக்குமாறு, விநோதத்தாலே சொல்லினம் = லீலையாகக் கூறினேம், (விநோதத்தாலே = விளையாட்டாக,) மாமனம் = வாசனைப்பெருமையான் மயங்கியவுள்ளம், அவிவேகத்தை = துர்வாசனையை, வரம்பற = அளவுக்குமிஞ்சி, பழகிவிட்டால் = அப்யசித்துக் கொண்டுவிடின், பாமரப்பிறவித்துன்பம் = அஞ்ஞஜனங்களா லநுபவிக்கப்பட்டு வரும்ஜனனமரண துக்கம், இந்தவண்ணம் பற்றறுது = இவ்வாறு தொடர்ந்தே நிற்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே மகாமதியையுடைய இராகவ ! ஆகையால் உனக்குப் பிரபோதமுண்டாதற்பொருட்டு, தாமவியாலகட நியாயம் உண்டாக வேண்டாமென லீலையாற் கூறுகின்றேம், அவிவேகாநு சந்தானமென்னும் விவேக அநுசந்தான அபாவத்தால், உள்ளமானது இத்தகைய அபிமானவடிவ ஆபத்தை விளையாட்டாக அநந்தபவ துக்கப்பொருட்டு நன்குகவரும்.

(ச.) இந்தவண்ணம் = இத்தன்மையாகிய, பாமரப் பிறவித்துன்பம் பற்றறுது.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஸ்ரீ இராகவர் தாமாதியர் உதயாதியைப் பற்றிச் சங்கித்தலும் அதற்கு ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் சமாதானஞ் சாற்றலும் :—இனைய, எதிருறு, பரத்தினது, என்பன.

இனையவர் நியாயநீயிங் கெய்தலை யென்றலோடு
மனையவர் பரத்தினின்று முதித்தவா றறியவேண்டு
முனைவகூ றென்றிராமன் மொழிதலு முனிவன் சொல்வான்
றுனையுறு தாமன்முன்னோர் தோற்றமாத்திர மெய்யானோர்.

எதிருறுதோற்ற மெய்யா யிவர்கள்போ லிங்குயாமும்
விதியதாய்ப் புறத்திலொன்று மேவலம் வீரனேநின்
மதியினுனெனலும் பொய்யே மதியினீயெனலும் பொய்யே
யதிர்குரற்று மன்முன்னு மவர்களுண் டெனலும்பொய்யே.

பரத்தினதொளியே மெய்யாய்ப் பாரித்தோர் சிவசத்தி
திரத்துறு சம்பரன்றன் றியானத்தா லசைந்துமூன்று
யுரத்தவுல்லாச மேவிற்றுரைத்த வித்திறத்தினாலே
வரத்துறு மவருநாமும் வாய்மையே யெங்குமில்லை.

(ப - ரை.) இனையவர் நியாயம் = இத்தாமாதி யரதுநீதியை, நீயிங்கு எய்தலை = ஈண்டு இராகவனே நீ அடையவேண்டாம், என்றலோடும் = என்பதாக ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அநுக்கிரகம் செய்தபோது, அனையவர் = அத்தாமாதியர், பரத்தினின்று முதித்தவாறறிய வேண்டும் முனைவகூறென்று = பரமாத்மாவி னின்றும் ஜனித்தவகையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் யான், அதனை முனிசிரேஷ்டரே தாங்கள் திருவருள் செய்யவேண்டும் என்று, இராமன் = ஸ்ரீ இராமச்சந்திரர், மொழிதலும் = வினவுதலும், முனிவன் சொல்வான் = அதற்கு ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் உத்தரம் அருளுவதாவது, துனையுறு தாமன்முன்னோர் தோற்றமாத்திர மெய்யானோர் = துன்பத்தை யடைந்த தாமாதியமூவரும் பிரதிபாமாத்திர ரூபசரீரமுடையவர் ஆயினர்.

எதிருறு தோற்றமெய்யாய் இவர்கள்போல் = எதிரேதோன்றும் தோற்றமாத்திரமேகாத்திரமாய இம்மூவர்போலவே, இங்கு = இவ்வுலகிலுள்ள, யாமும் = யாமியா

வரும், விதியதாய்ப் புறத்திலொன்றும் மேவலம் = பாவமா யிருப்பதாகப் பாகியத்தில் யாதொன்றையும் அடைந்திருந்திலேம், வீரனே = ஆந்தரசத்துருக்களாய காமாதிகளை ஜயித்தவீர சேகரனே, நின்மதியில் = நினதுபுத்தியில், நான் எனலும் = மத்பாவமும், பொய்யே = அலீகமே, மதியில் = புத்தியில், நீ எனலும் பொய்யே = துவத்பாவமும் அலீகமே, அதிர்குரல் = பெருங்கர்ச்சனைகள் வாய்ந்த, தாமன் முன்னுமவர்கள் = தாம வியாலகடர்கள், உண்டெனலும் பொய்யே = இருந்தார்கள் என்பது உம்மித்தையேயாம்.

பரத்தினது = பரமாத்மாவினது சம்பந்தத்தினல், ஒளியே மெய்யாய்ப் பாரித்தோர் சீவசத்தி = பிரதிபாச மயமாய ஒரு ஜீவசக்தியானது, திரத்துறு சம்பரன்றன் = அதிசமர்த்தனுன சம்பராசுரனது, தியானத்தாலசைந்து = தியானத்தினுலே விக்ஷேப்த மாகி, மூன்ருய் உரத்த உல்லாசம்மேவிற்று = மூவகையான வுல்லாசத்தை யடைவுற்றது, உரைத்த வித்திறத்தினுலே = கூறிய இந்தத் தன்மையினுலே, வரத்துறும் அவரும் நாமும் = சம்பரன் மாயையினுல் வந்த அத்தாமாதியரும் இந்தயாமும், வாய்மையே எங்குமில்லை = எவ்விடத்தினும் சத்தியமேயாயில்லை.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹேபகவன்! இந்தயாம் இருக்கிறவர்களாகவே திதிபெற்றவர்களாயிருக்கின்ருேமென்பது எலும், தாமாதியரோ இல்லாதவர்களாயினும் இருப்பவர்களாகத் திதிபெற்றிருந்தார்கள் எனத்தாங்கள் எங்ஙனம் கூறினீர்கள்? நம்மனோரது இருப்பு, பிரத்யக்ஷாதிப் பிரமாண சித்தமாம், தாமாதிகட்கோ, மாயா மாத்திரத்தன்மை யுண்மையின் அசத்தாந் தன்மை யுண்மையைத் தாங்களே கூறினீர்கள், ஆகவே அவர்கட்கு மீளவும் சத்துவம் விப்பிரதிஷித்தம் விளம்புகின்றீர்கள், தங்களுடைய அபிப்பிராயந்தான் யாதோ? என்று ஸ்ரீ இராகவர் வினவ, நம்மனோரது சரீரங்கட்கு வியாவகாரிகப் பிரமாண வியவகார யோக்கியத்தன்மை யுண்மையின் சத்துவம் எண்ணுதியாயின் தாமாதிகட்கும் அது துல்லியமேயாம்; இனித் தத்துவஞான பாத்தியப் பான்மையானுதல், பகரமுடியாமை யானுதல், அசத்துவம் அங்கீகாரமேலாயினே அதுவுந் துல்லியமேயாம் எனவிப்பிரதி ஷேதமிலதாம் என்னுங்கருத்தால் ஸ்ரீவசிட்டபகவான் விடையிறுத்தல்:—எதிருறு என்பது. ஹே இரகுகுலதிலக! எங்ஙனம் தாமாதியர் கானனீர்ப் பிரவாகம்போல இல்லாதவர்களே யெனினும் இருப்பவர்கள் போன்று மாயாமயர்களாய்த் திதமாயினுர்களோ; அங்ஙனமே, இவ்வியாமும் சுர அசுர அரக்கராதியர்களும் அசத்தியர்களேயாயும் சுழல்கின்றேம் செல்கின்றேம் வருகின்றேம் என்பவேயாயவிவகாரத்தகப் படுவேம். இராமசரீரபாவமும் பொய்யேயாம், வசிஷ்ட சரீரபாவமும் பொய்யேயாம், அநுபூதமாயினும் கனவிற்றனது மரணமேயென்ன அசத்ரூபமாம். ஆயினும் நீணுட் பயின்ற கெட்டசமஸ்காரம், சாஸ்திரார்த்த தத்வாப்யாசமிலாது கெடுவதின்றென்றுணர்க. பிரகிருதத்திற் கூறிவந்ததை யுபசங்கரித்தல்:—உரைத்த வித்திறத்தினுலே யென்பது. ஆகலின், காட்சியாகக்கண்ட வசிஷ்டராமாதி தேகவடிவங்களாகப் பிரசித்த மாயயாம் சாஸ்திர திருஷ்டியானே சத்தியரல்லேம், அறிஞரது அநுபவதிருஷ்டியினுனும் அசத்தியரேயாவேம்; யுக்தியினுல் ஆராய்ந்து பார்க்கினும் நம்மனோருக்கு சற்பாவம் இலவேயில்லை யென்பதுண்மையேயாம். தாமாதியரும் ஒருபாலும் உண்மையிலுண்டாகவேயில்லை, அவரும் அசத்தியரேயாவர்.

(ச.) என்றலோடும் = ஸ்ரீ இராமர், அனையவர் = தாமவியாளகடர், கூறெனமொழிதலும், ஸ்ரீ வசிட்டர், தோற்றமாத்திர மெய்யானோர் = மாயாபரிகற் பிதத்தினுற் பிராதிபாசிகதேகராம். இவர்கள்போ லிங்கெதிருறுயாமும், தோற்றமெய்யாம் = தோற்ற

மாத்திரரூபிகளாம், புறத்தில் = சிதாகாசத்துக்கு வெளியில், ஒன்றும் மேவலம் = எவ்விடத்துமிலேம்.

பரத்தினின்று = பரமான்மாவினின்று, ஒளியே மெய்யாய்ப் பிரித்தது = பிரகாசமே சொரூபமாகிய, மூன்ருய் = தாமாதிருபமாய், பேதப்பிரபஞ்ச மனைத்தும் அசத்தியமென்பது பொருள், பரமான்மாவினின்றும் பிரதிபாசமயமாய ஒருஜீவசக்தியானது, சம்பரத்தியானத்தானே சலனமுற்றதாகி, மூவகைத் தாமாதிருபமாக வுல்லாசமுற்றதென்பதாம். (42)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஆயின் உண்மையா யிருப்பதுயாது கொலோவெனின்? உரைத்தல்:—அறிவதா யென்பது.

> அறிவதா யறிவேமெய்யா யமலமாயனைத் தாயாறிப்
> பிறிவுறுவர வுபோக்கில் பிரமமேயுள தா மந்தச்
> செறிபொருட் சத்திதோற்ற மாத்திரஞ் சகமாய்நிற்கும்
> பொறிகள் பல்காட்சி பொய்யே பொருண்மெய்யே யென்றுவாழ்வாய்,

(ப - ரை.) அறிவதாய் = சம்வேதனமாய், அறிவே மெய்யாய் = போதாகாரமாய், அமலமாய் = நிரஞ்சனசுத்தமாய், அனைத்தாய் = சர்வகதமாய், ஆறி = சாந்தமாய், பிறிவுறுவரவுபோக்கு இல் = பேதமும் உதய அஸ்தமனமும் இல்லாததாய், ஒளிரும், பிரமமே = பரப்பிரஹ்ம வத்துவே, உளதாம் = இருப்பது ஆகும், அந்தச் செறிபொருட் சத்தி = அவ்வுளதாய வத்துவின் சக்தியினது, தோற்றமாத்திரம் = சமுல்லாசமாத்திரம், சகமாய் நிற்கும் = ஜகமெனத் திதியுருநிற்கும், பொறிகள் பல்காட்சிபொய்யே = இந்திரிய வேத்தியங்களாய சர்வதிருசியங்களுமே மித்தையாம், பொருண்மெய்யே = பரம்பொருள் சத்தியமே, என்றுவாழ்வாய் = எனத்துணிந்து அதுவேதானய் மகிழ்ந்து சீவிப்பாய்.

நித்தியம் (ஸ்ரீ - வீர) சத்தியமாயும், சம்வேதனமாயும், சுத்தமாயும், போத ஆகாசமாயும், நிரஞ்சனமாயும், சத்தியமாயும், சர்வகதமாயும், சாந்தமாயும், அஸ்தமய உதயமற்றதாயும், இலங்கும் பரம்பிரஹ்மமேயுளதாம்; சம்வேதனமே சாஸ்திர திருஷ்டியினுனும் சத்தியம் வித்வதநுபவத்தானும் சத்தியம்; யௌக்திக திருஷ்டியினுனும் அதுவே அநஸ்தமய வுதயமதாகவுளதாம், என்பது பொருள். சர்வஜகத்தும் உபரதமாம், சூனியபரிசேடமாகவோ எனின்? அல்லவாம், மற்றோ நிரஸ்த சூனியமாயே, ஆயின் யாங்ஙனஞ் சாந்தமெனின்? சர்வசூனியம் போலும், சூனியமேயென வல்லவாம், சன்மாத்ர பூர்ணபாவத் தாற்றிதமாம் என்பது அருத்தம், ஆண்டு வியோமத்தில், இச்சிருஷ்டியென்னுந் திருஷ்டிகள், தன்னொளியாயே தன்கற்பனையானே அயல்வகையில் அமர்தல்போல் தோற்றுநிற்கும். அத்தியாரோபதிருஷ்டியில் எவ்விடத்திலுமுள்ள சிதாகாசத்தின் கண்ணே சர்வாரோபசம்பவத்தால் யாண்டு மெல்லாமுளவாம்; அபவாத திருஷ்டியிலோ எங்குமே எதுவுமே கிடையாதாம்; இவ்வண்ணம் கூறியவகை யிரண்டினும் இவ்வுலகு, சாந்தமாயும் பேதமற்றதாயும் அதனுனே யேகமாயும் சுத்தாயும், சத்தாயும் பூர்ணமாயும் இருக்கின்றது, ஆகலின் நீயும் சோகபய பேதங்களை யடியோடும் விட்டவனுகிப் பூரணனுகவே பொலிந்து வாழ்வாய்.

(ச) அறிவதாய் = சம்வேதனமாய், அறிவே மெய்யாய் = போதாகாரமாய், அமலமாய் = நிரஞ்சனமாய்ச் சுத்தமாய், அனைத்தாய் = சர்வகதமாய்ச் சர்வான்மகமாய்,

ஆறி = சாந்தமாய், வரவுபோக்கில்=உதயாஸ்த மனமின்றிய, பிரமமேயுள்ளதாம்=சத்தியமாயிருப்பதாம்,#சிதாகாசமாத்திரமான சம்வேதனமே சத்தியமென்பதுபொருள். அந்தச் செறிபொருள் = அந்தப்பூர்ண வஸ்துவினது, சத்திதோற்றமாத்திரம் = சக்தியினுல்லாச மாத்திரம், சகமாய் நிற்கும்; இந்தச் சகத்தந்தச் சின்மாத்திரத்தினுடைய சக்தி உல்லாசமாத்திர மென்பது பொருள். பொறிகள் பல்காட்சிபொய்யே = அநுபவாநுசாரமாய் ஈதனைத்து மெவ்விடத்திலு முண்டு, அநுபவமின்றேல் எவ்வளவு எவ்விடத்து மின்றாமென்பது பொருள். பொருண்மெய்யே யென்றுவாழ்வாய் = சாந்தரூபமான சத்துருபமாகிய ஏகவஸ்துவே இங்ஙனம் வியாபகமாய் இச்சகத்துருபமாக விளங்குகின்றது ஆதலினால் இராகவா நீசங்கையையும் கேதத்தையும் பேதத்தையும் விட்டுச் சுகமாயிருப்பாய் என்பது பொருள். (43)

தாமவியாளகடர் கதை முற்றிற்று.

சுலோ—கி ௵ ௲௨௦௪.

பீமபாசதிடர் கதை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) யாவர்கள் மகாவாக்கியாதி வடிவசாஸ்திரத்தானே சர்வதிருசியங்களையும் இலயஞ்செய்து பிரத்யக்கபின்ன பிரஹ்மாகம் புத்தியையே விருத்திசெய்துகொண்டே நிர்வாணநிலையில் நிலைபெற்றிருக்கின்றார்களோ அவர்கள் பரப்பிரஹ்மஞானத்தாற் பவாம்போதியைத் தாண்டுவர்கள்; ஆயின் மகாவாக்கியம் பற்றலெற்றினுக்குத் தருக்கங்களினானே அந்நிர்ணயம் ஆகாதது என்னை கொல்லெனின்? நானாதுக்க விகாரங்களோடுற்ற சுஷ்கதர்க்க மதங்களையுடைய மூடர்கள் யாவர்களோ அவர்கள், பள்ளத்தைநோக்கியேகும் ஜலங்களைப்போல, பாரமார்த்திக ஆத்மபாவத்திதிலக்ஷண பரமபுருடார்த்த லாபத்தை யிழந்தவர்களாவர்கள்; அல்லாமலும் உபநிடத சம்பந்தமார்க்கம் அநுபூதியையும் நன்கு நவிலும், தர்க்கசம்பந்த மார்க்கஞ் சாற்றுவதில்லை; ஆகலின், சுருதியின் அநுசாரியாயிராநின்ற சுவாநுபூதிப் பிரசித்தத்தானே யுள்ளமார்க்கத்தானே, குழந்தாய்! பரமகதியையே யடைவர்கள் விநாசத்தை யடையவே மாட்டார்கள் என்ன, ஆயின் எதனாற் பரமபுருடார்த்த விநாசமாமென்று சங்கிப்பக்கூறல்:—இது என்பது.

(ச - அ - கை) முன்பு தாமாதி உபாக்கியானத்தில் அவிவேகத்தினா லுளதான அகம்மம அபிமானங்களால், இச்சம்சாரம் வர்த்திக்குமென்று சொல்லப்பட்டது, இப்போது வீமாதி உபாக்கியானத்தில் தேகாதிகளில் அகங்காரமின்மை புருடார்த்தத்தைக் கொடுப்பதற்குச் சாமர்த்தியமுள்ள தெனக் கூறப்படுகிறது, அதில் முன்பு இதமுபதேசித்தல்:—இதுவென்பது.

இதுநமக்கிது நமக்கென் றிரங்குறு பொல்லாவாழ்வா
லுதவியோர் சாம்பரேனு முறப்பெறு துதாரமிக்குச்
சுதமுறுமுலக மெல்லாந் துரும்புபோற் காண்போர்தம்பால்
விதனங்க ளனைத்தும்வாரா மிருகங்களுலர் புற்றீண்டா.

(ப - ரை.) இதுநமக்கு இதுநமக்கு = இஃதெனக் குண்டாகுக இஃதெனக் குண்டாகுக, என்றிரங்குறு பொல்லாவாழ்வால் = என்பதாக இரக்கத்தை யடைந்தடைந்தேங்கிவேண்டும் பெருந்துயரைப் பெய்யும் தைனிய ஜீவனத்தால், உதவியோர் சாம்ப

ரேனும் உறப்பெருது = சாதகமாக ஒரு அற்பசாம்பற்றாளேனும் கிடைக்கமாட்டாது, உதாரமிக்கு = மிகுந்த வுதாரான்மாவாய், சுதமுறும் உலகமெல்லாம் = துயரேபயக்கும் மூவுலகங்களையும், துரும்புபோற் காண்போர் தம்பால் = திருணத்திற்குச் சமானமாகத் துச்சமாய்ப் பார்ப்பவரிடத்தில், மிருகங்கள் உலர்புற்றீண்டா = மானினங்கள் ஜரத்திருணத்தைத் தொடாததொப்ப, விதனங்க ளனைத்தும்வாரா = சர்வ ஆபத்துக்களுஞ் சம்பந்திக்க மாட்டாவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே மகாமதியையுடைய இராகவ ! இது எனக்குண்டாக வேண்டும் இது எனக்குண்டாக வேண்டும் என்னும் மதியையுடைய புருடனுக்குத் தனது தௌர்ப்பாக்கியத்தா லெழுந்ததைனியத்தானே, நஷ்டமான புருடார்த்தத்தின் பஸ்மமுங்கூடக் கிடைப்பதேயில்லை, இலதாகவே எல்லாவகையானும் நிராசையையே யடையவேண்டும். இவ்வண்ணம் ஆசையின் அநர்த்தத் தன்மையை யறைந்து வைராக்கியத்தின் சர்வாநர்த்த நிவர்த்தகத் தன்மையைச் சாற்றல்:—உதாரமென்பது. எவ்வுதாராத்மா மூவுலக ஐசுவரியங்களையும் நித்தியந்திருண துல்லியமாக வுணர்வனோ, அவனைச் சர்ப்பங்கள் பழஞ்சட்டையைப் பாறுவதொப்பச்சர்வ ஆபத்துகளும் விடுகின்றனவாம். மான்காய்ந்த புல்லும் பாம்புப் பழங்சஞ்சுகமும் பாடபேதமாம்.

(ச) இது நமக்கு = இந்தப்புத்திராதிகள் நமக்குவேண்டும், இது நமக்கு = இந்த க்ஷேத்திராதிகள் நமக்குவேண்டும், பொல்லாவாழ்வால் = இப்படியே உண்டானபுத்தியென்னு மேதுவினால், உறப்பெருது = சத்தியமான பிரமம் பிரகாசியா தென்பது பொருள். உதாரமிக்கு = எப்போதும் உதாரமிகுந்த மனமுடையராய். சர்வசகத்தும் ஆன்மாவின் கண்ணே யுளவாம் ஆன்மாவோ சர்வான்மகமாம், இவ்வாறாகவே தன்னுடையதேயான தௌர்ப்பாக்கியதைனியத்தானே அதாவது தூர்ப்பகன்யான் என்னும் தீனபாவத்தானே, இதுநமக்கு இது நமக்கென்னும் அற்பப்புத்தியால் உண்மைப் பிரஹ்மம் ஒளிராதென்பதாம். (1)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) விரக்தனை யிருப்பவனுக்கு ஞானகலையும் ஒருங்குகூடியிருப்பின், அவனுக்கு ஆபத்துச் சங்கையதிதூரமாம், மாறாகச் சர்வதேவரும் சுவ உபஜீவ்யமும் சுவ ஆதாரமும் ஆனபிரஹ்மாண்டத்தைப்போல எப்போதும் அவ்வறிஞனைக் காக்கவுஞ்செய்வர் எனல்:—உளத்தென்பது.

உளத்துறச் சமத்காரஞ்சே ருண்மையை யுணர்வோர்தம்மை
யளக்கரும் பிரமாண்டம் போலட்டதிக் காளர்காப்பர்
கிளப்பருங் குணத்திலன்பாய்க் கேள்வியில் விருப்பாயுண்மை
விளக்குறு வருத்தமிக்கோர் நரர்நின்றோர் மிருகந்தானே.

(ப - ரை.) உளத்துறச் சமத்காரஞ்சேர் = உள்ளத்தின்கண்ணதிதிடதரச் சமாதிப்பயிற்சி யமைதலால், உண்மையை = சத்திய ஞானனந்தப் பிரஹ்மத்தை, உணர்வோர்தம்மை = சாக்ஷாத்கரித் தவர்களாகிய மகான்களை, அளக்கரும் பிரமாண்டம் போல் அட்டதிக்காளர் காப்பர் = அளவிடற்கரிதாய்ப் பெருத்த பிரஹ்மாண்டத்தைக் காப்பதொப்பலோகேசர் இரக்ஷிப்பர், கிளப்பரும் குணத்தில் அன்பாய் = கிடைத்தற்கருமைவாய்ந்த சற்குணங்களிற் சந்தோஷராய், கேள்வியில் விருப்பாய்=சிரவணத்தில் இராகமுடையவராய், உண்மை விளக்குறு வருத்தமிக்கோர் = சத்தியவத்துவைச் சாக்ஷாத் கரிக்கவேண்டு மென்பதில் வியசனமுடையவர், யாவரோ, அவரே, நரர்=பிற

S. பாக்கியமின்மை.

விப்பயனைப் பெற்றவர் ஆவர், நின்றோர் மிருகர்தாமே=வீண்காலங் கழிக்கும் மூர்க்கர் ஓரிருகாற் பசுவென்னவே வோதப்பெறுவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எவர்தம்முள்ளே நித்தியம் சத்துவசமத் திருதியானது நன்குபொலி யுமோ, அவரை அகண்டப் பிரஹ்மாண்டத்தைப்போல லோகேசர்காப்பர். வைராக்கி யாதி குணங்களில் எவர்தமக்கு அசந்தோஷமோ = போதாதென்னும் புத்தியோ, அத் தியாத்ம சாஸ்திரசிரவண அப்யாசாதிகளின் பொருட்டு எவர்தமக்குச் சததம் இச்சை யுளதோ, எவர்க்கு மெய்ம்மொழி புகல்வதன் கண்ணும் மெய்ப்பிரஹ்மத்தை மேவுவதன் கண்ணும் பெருங்கவலையுளதோ, அவரே நரஜன்மத்தைப் பயனுடையதாக ஆக்கலின் நரராவர், ஏனையரோ நரராயினும் பசுப்போல வாளாபோம் பிறவியை யுடைத்தாயிருத் தலின் பசுக்களேயாவர்.

(ச.) உளத்து = அந்தக்கரணத்தில், உறச்சமத்தாரஞ்சேர் = திடமான பிரமாநு சந்தானத்தால், உண்மையை = சத்தியசொரூபமான பிரஹ்மத்தை, உணர்வோர் தம்மை=அறிந்தவர் பிரஹ்மதூர்ப் பராதலின் அவரை, அளக்கரும் பிரமாண்டம்போல்= அகண்டமான பிரமாண் டத்தைப்போல், அட்டதிக்காளர் = லோகேசர், காப்பர் = வெகுமானிப்பர், குணத்திலன்பாய் = குணங்களிற் சந்தோடமாய், விருப்பாய் =இராக மாய், உண்மைவிளக்குறு வருத்தமிக்கோர் = சத்திய விபசனிகள், நரர்=புருடராம், நின்றோர் = மற்றையர், மிருகர்தாமே குணமுடையரே புருடர் இதரர் பசுக்களா மென்பது பொருள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) எத்துணைத்துயர மெய்தினும் தகாதனவற்றைச் செய்தல் கூடாதெனவும், நல்லகுணங்களை நண்ணின் எல்லாத்துயரும் அகலும் எனவும் கூறல்:— செயல் என்பது.

செயலருந் துயருற்றாலுஞ் செயத்தகாச் செயல்களாகா
வியல்பலாவழியா லுண்ணவிரா குவைய முதங்கொன்ற
தயலெலாம் வசமாயாபத் தனைத்தும்போ யென்றுநன்று
முயலுநற் குணங்களாலே மொய்புக ழெய்தினோர்க்கே.

(ப - ரை.) செயலருந் துயருற்றாலும் = நீக்கமுடியாத ஆபத்தடைந்த போதினும், செயத்தகாச் செயல்கள் ஆகா = அக்கிரமத்திற் செல்லுதலாகாது, இயல்பலா வழியா லுண்ண = அக்கிரமத்தாலயில, இராகுவை = கரும்பாம்பை, அமுதங்கொன்றது = அமிருதமாயினும் அழித்தது, முயலுநற் குணங்களாலே மொய்புகழ் எய்தினோர்க்கே = பிரயத்நசாத்திய சமதமாதி குணங்களினாலே அமைவுறும் விக்கியாதியை யடைந்துள்ள வர்கட்கு, அயலெலாம் வசமாய் = அவசியமானவை யெல்லாம் வசியமாய், ஆபத்தனைத் தும்போய் = சர்வ ஆபத்துக்களும் க்ஷயமாய், என்றும் நன்றும் = அக்ஷயமான சிரேய சானதுண்டாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) வெகுதுர்க்கடமான ஆபத்து வந்துறினும் அசத்து மார்க்கத்திற் செல் லுதலே கூடாது, இராகுவும் இங்ஙனம் அசன்மார்க்கத்தில் அமிருதத்தை மாந்தியும் மிருதத்தை யடைந்தது. ஆயின் மார்க்கம்யாது கொலமெனின்? இதுவாம், சற்சாஸ்தி ரங்களாகிய உபநிடதங்களையும், அவற்றின் உபப்ரும் ஹணங்களாம் புராணாதிகளையும், அவற்றின் அர்த்த நிஷ்டர்களாய சாதுக்களையும் எப்போதும் சேவிப்பதே யானதும், தயையில்லாமல் நிச்சேஷசம் சாரசங்காரகத் தன்மையானே உக்கிரனென்னும் பரமசிவ

* சமைவனவர்.
† வியாக்யானம்.

மாகிய பரமாத்மாவின் சாக்ஷாத்கார ஹேதுவதாக இருளைக்கெடுப்பதும் ஒளியைக்கொடுப்பதும், ஆகிய சூரியனை, யாவர்கள் ஆசிரயம் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் மீளவும் மோகலக்ஷண அந்தகாரத்தின் வசத்தை யடையமாட்டார்கள் என்பதாம். இப்போழ்து வைராக்கியாதி குணங்களை மறித்தும் புகழுதல்:—அயலெலாமென்பது. எந்தப்புருஷ சிரேஷ்டனால், வைராக்கிய சமதமாதி குணங்களினாலே கீர்த்தி = சற்புருடர்களுக்குள் அக்கிரகண்யத் தன்மையானே விக்கியாதி, இயற்றப்பெற்றதோ, அம்மகானுக்கு அக்ஷயமாகிய சிரேயசான துண்டாம், வசியமாகாதன வெல்லாம் வசியங்களாம், சர்வ ஆபத்துக்களும் க்ஷயத்தையடையும்.

(ச.) செயலரும் = நீக்கற்கரிய, துயருற்றாலும் = ஆபத்தடையினும், செயத்தகாச் செயல்களாகா = அக்கிரமத்திற் செல்லவே கூடாது, இயல்பலாவழியால் = அக்கிரமத்தினாலே, உண்ண = பானஞ்செய்ய, கொன்றது = இராகுவும் அக்கிரமத்தினாலே அமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்தவனாயினும் இறந்தா னென்றதாயிற்று, முயலும் = தான்முயற்சித்தடைந்த, நற்குணங்களாலே மொய், புகழ் = கீர்த்தியை, எய்தினோர்க்கே, அயலெலாம் = வசமாகாத வனைத்தும், வசமாய், ஆபத்தனைத்தும் நாசமாய்ப்போய், என்று நன்றாம் = அட்சயமான சிரேய சுண்டாம் என்பதந்நுவயம்,

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) கீர்த்தி யெங்ஙனம் சம்பாதித்தற்கேலும் எனின் ஆண்டறைதல்:—ஒழிவறுமென்பது.

ஒழிவறு முயற்சிதன்னா லூகத்தா லுயர்ந்தநூலா
லிழிவறவியற்று வோர்கட் கெப்பய னெளிதினெய்தா
வழிபடு நன்னூலாளர் வருபயன் கருத்தாச்செய்யி
லழிவற முற்றுமுற்றி யளவறுபயனை நல்கும்.

(ப-ரை.) ஒழிவறு முயற்சிதன்னால் = இடைவிடாத பரமபுருடப் பிரயத்தனத்தினால், ஊகத்தால் = ஆராய்ச்சியினால், உயர்ந்தநூலால் — சற்சாத்திரங்களால், இழிவற = சாவதானமாய், இயற்றுவோர்கட்கு = காரியத்திற் பிரவிருத்திப்பவர்கட்கு, எளிதின் எப்பயன் எய்தா = அதிசுலபமாக எந்தப் பிரயோஜனந்தான் கிடைக்கமாட்டாது, வழிபடு நன்னூலாளர் = சாஸ்திரமுறையில் உத்யமனஞ்செய்பவர், வருபயன் = சித்திகளில், கருத்தாச்செய்யில் = விரைவுறாமல் ஊக்கமாக நீள்போது ஆற்றில், அழிவற முற்றும் = பரபக்குவ சித்தியாம், முற்றியள வறுபயனை நல்கும் = சித்தியாயவது புஷ்டபலத்தைச் சேர்ப்பிக்கும்.

(ஸ்ரீ-வீர.) பரமபௌருஷயத்நத்தைப் பற்றிக்கொண்டு, நலமிக்க தொழில்களையே புரிந்துகொண்டு, சாஸ்திரமுறைதவறாமல் வெகுசாவதானமாய் வருத்தமின்றிச் சாதனங்களை யாசரிக்கின் யாவர்தாம் எப்பயனைத் தாமடையப்பெறார். அடையத் தக்கனவாய சித்திகளில், நூன்முறையிற் செல்லும் அதிகாரிகள் அவசரப்படலே யாகாதாம்; சிரகால பரிபக்குவ சித்தியானது பூர்ணபலத்தைப் பயப்பதேயாகும்.

(ச.) ஒழிவறு முயற்சிதன்னால் = பரமபௌருடமான வெத்தனத்தால், இயற்றுவோர்கட்கு = ஆசரிப்பவர்க்கு, வழிபடு நன்னூலாளர் = சாஸ்திரப்படி யாசரிப்பவர், வருபயன் = சித்திகளில், கருத்தா = அவசரப்படாமல், செய்யின் = சிரகாலம் அப்பியசிக்கின், அழிவறமுற்றும் = பக்குவசித்தியாம், முற்றியளவறு பயனைநல்கும். சிரகா

* முயற்சி.

லம் பக்குவமாய சித்தியானது புஷ்டபலம் போதுவதாகி மிகவுற்கிருட்டமாக மிளிரா நிற்கு மென்பதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இன்னவண்ணம் இயற்றில் இரியாமல், இன்புறல் ஏலுமென வும், இன்பப்பெருக் கின்னதெனவு மியம்பல்:—வருத்த மென்பது.

வருத்தமற்றச் சஞ்சோக மதமின்றி நன்னூற்பின்போ
யொருத்தரா லேவலின்றி யுலாவுக நசிக்கவேண்டா
வருத்தங்க ளநர்த்தமாகு மளவில்போ கங்கணோயாம்
பெருத்தவாபத் தாஞ்செல்வம் பேரின்ப நிராசைதானே. (5)

(ப - ரை.) வருத்தமற்று = ஆயாசமகன்று, அச்சஞ்சோகம் மதம் இன்றி = பயம் துயரம் கருவம் இல்லாமல், நன்னூற்பின்போய் = சற்சாஸ்திரத்தினைப் பின்றொடர்ந்து, ஒருத்தரால் ஏவலின்றி = நிர்ப்பந்தரகிதனுய், உலாவுக = விவகரிப்பாய், நசிக்கவேண்டாம் = விநாசத்தை யடையவேண்டாம், அருத்தங்கள் = அருத்த சம்பத்தியானது! அநர்த்தமாகும் = பெருந்துன்ப வேதுவாம், அளவில் போகங்கள் நோயாம் = போக சமுதாயம் பவரோகத்தைத் தருவதாம், பெருத்தவாபத்தாம் செல்வம் = சம்பத்துகள் யாவுமே மகத்தான வாபத்துக்களைக் கொடுப்பதாம், நிராசைதானே பேரின்பம் = ஆசை யின்மையே பேராநந்தமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சோகபய ஆயாசமின்றிக் கருவமின்றிச் சீக்கிரத்தகைமை நிர்ப்பந்த ரகிதமாய் விவகாரத்தைச் சாஸ்திரமுறையிற் செய்தல் வேண்டும் வீணே யழிந்துபோத லாகாதாம். அதிதீக்ஷணங்களான சரச்சிரேணி சதங்களானே சின்ன வாரணங்களை யுடைய போரின்கண்ணும், தற்போதே யேற்பட்டதாய மகாபய மிருத்துவாதி ஆபத் துக்களையும் நிவாரணஞ் செய்யும் அஸ்திரமாய, அஜராமர நித்திய நிரதிசய ஆநந்த ஆத்ம வஸ்துவை நன்குகாட்டும் இச்சாத்திரத்தை அவசியம் விசாரிக்கவேண்டும் என்பதாம். வெய்யிற்போதில் வெப்பத்தால் மிக வெம்பிய சிறுகுட்டைத்தீநாற்றச் சேற்றுக்கொப் பான சம்சாரத்தில் மறித்தும் மறித்தும்மரித்து முதித்தும் வாழும் பழையதவளைபோல வாழவேண்டு மென்னும் வாஞ்சையால் என்னேபயன் ! அதிதுச்சமன்றோ ! என்மோ கிக்கவேண்டும்; வேண்டாமாதலின் போகவாசனையை இருதயத்தினின்றும் ஏக நீக்க வேண்டு மென்றுணர்க; அதன்பொருட்டாய அற்பதிரவியத்தால் என்னே காரியம் ! ஹே ஆரியரே . யாவற்றையுமே விட்டுத்தொலைத்து மோக்ஷ சாஸ்திரத்தையே யாராய்ந் துய்தல் வேண்டும்; விடயாகார விருத்திப் பிரதிபலித சிதாபாசர்கட்கு அந்தக்கரண வச் சின்னம் சைதன்யம்பிம்பம், அந்தக்கரண உபகித சிதாபாசனுக்கோ சுத்தமாய பிரஹ்ம சைதன்யமே பிம்பமாம். பிரதிபிம்ப வதனுபாதி யசத்தியமாம், பிம்பமோசத்தியமாம், ஆண்டந்தக்கரணோபாதி யசத்தியத் தன்மையை யணுகியவழி அதனவச் சின்னபிம்ப சைதன்யத்திற்கும், அதன் சமரியத சிதாபாச பிம்பபூத பிரஹ்ம சைதன்யத்திற்கும், இருந்தபேதமானது மித்தையேயாமென அகண்டசத்திய பிரத்தியக்கபின்னப் பிரஹ்ம சைதன்யமே இனிது எஞ்சாநிற்கும் என்பதாகப் பெரிதாராய்மின் அற்றேல், சாங்கிய பாதஞ்சல கௌதம கணதபுத்த அருகராதிய பிறரோ பிரதிபாதித்த பிரதிபிம்பதைப் பிரக்கிரியையை இச்சித்திலர், மற்றோ, அயலாற்றுனே அயலாற்றுனே நிருபிப்பவராகி ஆண்டே பிராணிகளைப் பிரேரணையுஞ் செய்கின்றனர், அந்தப் பிரேரணையையும் அங்கீ

கரிப்பதா வென்னெனின் ? கூடாதாம், "இரவிதானெருவனுயு மிலங்கிய சலங்களூடே, பரவிய வாறுபோலப் பலபலபலவேயாக, விரவிய சோதியான்மா விளங்குபல் லுபாதி தம்மால், திரவிஃதேகமாயும் பலவெனத் திகழுமாலோ" என்பதாதி சுதந்திரசுருதிப் பிரமாண அநுசாரிகட்குப் பசுப்போலப் பரப்பிரேரணையானே செல்லுதல் அநுசிதமே யாம், பரப்பிரேரணை மதியோடு பசுக்களல்லவோ செல்லும், நீவிர்செல்லன்மின் ! இங்ஙனம் சாஸ்திரார்த்த விசாரணையை விதித்து இப்போது ஜீவனதனபசு புத்திராதி சாம்சாரிக விசாரணையையும் தரிசனந்தர விசாரணையையும் விடுவிப்பார் இகழ்கின்றார்:— அருத்தங்க ளென்பதால், குட்டையிற் கிழட்டாமைபோலத் தூங்கிக்கொண்டே யிராதீர் எழுந்திருமின் எழுந்திருமின் ! ஜராமரண சாந்தியின் பொருட்டு வேதாந்த சாஸ்திரத்தையே விசாரியுங்கள். பொருள்களின் அடைவோபூரண அநர்த்தமாம், போகக்கூட்டமோ பவரோகந் தருவதாம், சம்பத்தெவையுமோ ஆபத்தளிப்பவாம், யாண்டுமநாதரம் ஈண்டுறும் வெற்றியாம். இதற்குதாரணங்கள் இவையாம்:—இன்னநரும்பொருளையீட்டுதலுந்துன்பமே, பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமே, அன்ன, தழித்தலுந் துன்பமே யங்தோ பிறர்பா, விழத்தலுந் துன்பமேயாம். போகமுங்குலமும் பொருளொடுமானம் பொலிவுறு நூலொடுகுணமு, மாகமென்னிவற்றிற் பிணியழி வரசாலரிய தீனதைசரையரியான், மோகவாதிய ராற்றீயரானமனன் முற்றுறுபயம் புவிநரர்க்காஞ், சோகவெவ்வியாவும் பயத்தொடு விரவுஞ்சொல்பயமில் வைராகமதே. தன்பலவாதி வியாதியின் சதத்தாற் சனங்களின் சேமமதறுமான், முன்பினையாண்டு புகுமவன் விபத்து மூடிய திறந்தபோன் முரணும், பின்பினுமுண்டாம் விவசரைநியதம் பின்னெடிதன் வயங்காலன், மன்புரிதருமந்நிரங்குசவிதியான் மனையெதுவது வெதுதிரமே. காயிகள்போகங் கார்க்குழு நடுவுட்கதிர் மினலெனவலைகாலு, மாயுளும் வாயுவறை மரையிலையி லறலெனப்பங்குரமாகுந், தேயுறுமெவன லாலசையெனவே தேர்ந்தினித் துரிதமாய்ப்புதர்கா, ளாயதைரிய சமாதியார் சுலபவரிய யோகினின் மனமமைமின். ஆயுளுமலையிலழியுமெவ்வனச்சீராஞ் சிலதினமனும் பொருள்க, டேயுளவினைவை யுறமுமின்மழையிற் றிகழ்மின லெனற்றிரள்போகம், மாயமங்கையராற் களமுறத்தழுவ மகிழ்வது நொடிபவப்பயனீ, ரேயரிப்பாரங்கடந்திடப் பிரமத்தியைந்திடு மதியராயிருமின். துன்புறமலநடு நியமித தனுக்களாற் றுன்னுறுங்கருமீதி, லன்பினள் பிறிதரவுறுதுயர் விஷமமாமரிய யவ்வன போக, மின்பெழில் விழியர்களி கணைக் கிலங்கிழமென்னல நரரேரே, வன்பவ மதுதனிலணுவுங்கிஞ்சிலுஞ் சுகம்வருமெனி னறைவீரே. பிரமனுடு மிந்திரனே முதலன வானவராம் பெருங்கணங் கடமைத்திரண்கண மெனவெங்கிருந்தே, திரமெனுமோ வெதன் சுவையாற்றிரிலோக வரசாதியவிபவம் விரசமதாய்த்திகழ்வுறுமோயாதோ, பரமவனவரத மிளிரொன்றது வேயாகப்பனுபோக மிலங்கலுறுமையவருந்தவரே, யுற்றவேயொருகணபங்குர மானவதின்வேறுள போகங்களிற் களிப்பையுருதிரு மினிருமின்,

(ச.) வருத்தமற்று = ஆயாசமின்றி, அச்சம் = பயம், சோகம்=துன்பம், மதம் = கர்வம், இன்றி = அற்று, நன்னூற்பின்போய் =சாஸ்திரத்தை யநுசரித்து, ஒருத்தரா லேவலின்றி, உலாவுக = விவகாரஞ் செய்வாய், நசிக்கவேண்டா, அருத்தங்கள் = அர்த்தசம்பத்தி=சம்பாதனம், அநர்த்தமாகும்=அநர்த்த நிமித்தமாம், அளவில் போகங்கள் = போகௌகம், நோயாம் = பவரோகத்தைத் தருவதாம், நிராசை சகலத்திலும் அநாதரம். போகௌகம் = போகக்கூட்டம். வருத்தமற்று என்றதானே ஆகாங்க்ஷையின்மையையும், குடிலத்தன்மை யின்மையையும் கொள்க மூயா என்பது அபிகாங்க்ஷை, இதனினின்றும் மய ௨௦ ரூபம்.

o நேர்மை * மரணம். 1— ஐஸ்வரியம்
T யெவ்வன ஆசை

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஜனவிவகாரங்களை யனுசரித்து முரணின்றியிருப்பதும் விசாரத்தால் விவகரிப்பவர்களின் சாஸ்திர ஆசாரங்களை யனுசரித்திருப்பதும் ஆகியகருமத்தானே காலங்கழித்தற் பொருட்டும், அதன்பயனுய சத்தையடையும் பொருட்டும் எழுகையை யங்கீகரியுங்கள் எனப்பலவகையாகப் பகர்ந்ததைச் சுருக்கி யுபசங்கரித்தல்:— இடும்பை யென்பது.

இடும்பைகூர் சங்கமின்றி யியற்கையா சாரமெய்திக்
குடும்பமாந் துயர்சிற்றின்பங் குறித்திடாப் பெருமையோர்க்கு
நெடும்புகழ் வாணுள்செல்வ நிறைகுண மனைத்து முண்டாய்ப்
படும்பலன் வசந்தகாலக் கொடிகள்போற் பலிக்குமன்றே.

இடும்பைகூர் சங்கமின்றி (ப - ரை.) =துயரையுண்டாக்குங் கூட்டத்தோடு கூடுதலின்றி, இயற்கையாசாரம் எய்தி = அழகிய ஆசாரசரிதம் பொருந்தி, குடும்பமாந் துயர்சிற்றின்பம் = சமுசார சௌக்கிய பலதுக்கத்தை, குறித்திடா =விரும்பாமல், இருக்கும், பெருமையோர்க்கு= மகான்கட்கு, நெடும்புகழ் = நீண்டயஸசும், வாணுள் = ஆயுளும், செல்வம் = இலக்ஷுமியும், நிறைகுணம் = சமதமாதி பூர்ணகுணங்கள், அனைத்தும் = யாவும், உண்டாய்= உற்பன்னமாகி, படும்பலன் = அவற்ருற் கிடைக்கும் நற்பலங்களை, வசந்தகாலக் கொடிகள்போல் = மாதவிலதையைமானும், பலிக்குமன்றே = அவையாநந்த முறத்தரும் அன்று ஏ அசை நிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆசாரசாரு சரிதனுகி, ஏகாந்தத்தனுகி, விவேகமதியை யுடையனுகி, குடும்ப சௌக்கிய பலதுக்கதசை யபிலாஷையற்றவனுகி, ஒளிரும் மகானுக்கு, வசந்த காலத்தில் வளர்ந்த கொடிபோல உத்தமபலத்தைக் கொடுப்ப, ஆயுளும் புகழ்களும், குணங்களும் செல்வத்தோடுங் கூடவே யோங்கியொளிரா நிற்கும்.

(ச.) இடும்பைகூர் சங்கமின்றி, விரக்தசித்தனுய், வசந்தகாலக் கொடிகள் (முல்லை) மாதவிலதைகள், படும்பலன்போல் = பலன்றருவதுபோல, பலிக்கும் = சத்பலத்தைத் தரும், அன்று ஏ இரண்டுமசை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சித்த சுத்தியின் பொருட்டுச் சேவிதங்களாய தவ முதலியவற்றிற்கும் சற்சன சேவனவாயிலாகவே ஞானேபயோகமாம், அயலாற்ருலாகாதாம் என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—தவமென்பது.

தவங்களாற் றெய்வநீராற் சாத்திரங்களினுற் போகாப்
பவங்களை யுயர்ந்தோர்பாதம் பணிந்துபற் றறுக்கவேண்டு
மவங்களாங் காமங்கோப மறவுந்தேய்ந் தியற்கையான
சுவங்களினடந்து நன்னூற் றுறைநின்ருே ருயர்ந்த மேலோர்.

(ப - ரை.) தவங்களால் = கிருச்சிரசாந்திராய ணுதிகளால், தெய்வநீரால், தெய்வகங்கை முதலிய தீர்த்தங்களால், சாத்திரங்களினுல் = நூல்களினுல், போகாப்பவங்களை = கடக்கமுடியாத பவசாகரத்தை, உயர்ந்தோர் பாதம்பணிந்து = சற்புருடரைச் சேவித்து, பற்றறுக்க வேண்டும் = கடக்கவேண்டும், அவங்களாம் = துன்புறுத்தாநின்ற, காமம் கோபம் = லோபமோக ரோஷாதிகள், அறவுந்தேய்ந்து = அத்தியந்தம் அழிந்து, இயற்கையான சுவங்களினடந்து = தங்கருமங்களாகிய நல்லொழுக்கங்களில் ஒழுகி, நல்நூற்றுறை நின்ருேர் = சற்சாஸ்திர முறைப்படி திதிபெற்றவர், உயர்ந்தமேலோர் = சற்சனராவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சமுசாரசாகர உத்தாரத்தில், சற்சனசேவன மில்லாமல் தவங்களும் தீர்த்தங்களும், சாஸ்திரங்களும் ஜயத்தை யடையாதனவாம், ஞானஉற்பத்தியின் பொருட்டு நாட்டமுடையன வாகாவாம். இப்போது சற்சன இலக்கணமியம்பல்:—அவங்களாமென்பது. எவரது சேவனத்தானே அநுதினம் காமக்குரோத லோபமோகமதாதிகள் சிறுமையை யடையாநிற்குமோ. யாவர்தமது சுபகருமங்களில் நூன்முறையே ஒழுகுவாரோ, அவரேசற்சனராவர். எப்போதும் சற்சனசேவையிற் றற்பரனுக்கு ஒருகால் ஆத்மவித்தின் சங்கமும் அவசியம் உண்டாகும் அதனுல் ஞானலாபமுமாம்; ஆன்மஞானிகளின் சங்கத்தானே சற்சனசேவை செய்துவந்த சாதுவிற்கு, தோற்றுநிற்கு மித்திருசிய வுலகிற்கு அத்தியந்த அபாவமே தோற்றுமாறு ஞானமுதயமாம். அதனுனே அவனுக்குப் பரமபுருடார்த்தமும் உண்டாகா நிற்கும், திருசிய அத்தியந்த அபாவத்தானே பரம்பொருளே யெஞ்சாநிற்கும் அத்தியந்த அபாவவசத்தானே விரைவில் ஜீவன் ஆண்டே லீனப்படுவன்.

(ச.) தெய்வநீரால் = தீர்த்தங்களால், பற்றறுக்கவேண்டும் = சம்சாரசாகரத்தின் கரையேறுவதற்குச் சற்சனசேவையைத் தவிரத் தவ முதலியவை கைதராவென்பதாயிற்று; அவங்களாம் = பிரயோஜனமற்ற, காமகோபம் = லோபமோகங் கோபங்கள், அறிவுந்தேய்ந்து = அநுதினம் அடங்கி, சுவங்களில் நடந்து = சுபகருமங்களிற் பிரவேசித்து, நன்னூற்றுறை நின்ரோர் = சாஸ்திரவொழுங்கிற் சஞ்சரிப்பவர், உயர்ந்தமேலோர் = சற்சனராவர். (7)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இயல்பாகவே இச்சவிகற்பமாய சித்விருத்தியாஞ் சிதாபாசனது உன்மேஷம் ஜகத்தநுபூதியின் உதயமாம், நிமேஷம் அஸ்தமயமாம்; அல்லது இந்நிருவிகற்பருபமாய சித்விருத்தி யென்னும் சரமசாக்ஷாத் காரத்தினது உந்மேஷம் ஜகத்ரூப அநுபூதியின் அஸ்தமயமாம், நிமேஷம் = அநாவிர்பாவமோ உதயமாம்; ஆகலின் நிமேஷமே பிரத்தியக்கான்மாவின் அவித்யாமலமாம், உன்மேஷமோ ணநர்மல்ய லக்ஷண மோக்ஷமாம் என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—நான் என்பது.

நானெனும் பொருள்காணுதோர் ஞானவாகாயங் காணூர்
நானெனும் பொருளைக் கண்டோர் ஞானவாகாய மாவார்
நானெனு மகங்காரக்கார் ஞானவிண் மதியைமூடி
னுனெனுப் பரமவாம்ப னன்மலர் விரியாதன்றே.

(ப - ரை.) நான் எனும் பொருள் காணுதோர் = அகஞ்சப்தார்த்தத்தை யறியாதவர், ஞானவாகாயங் காணூர் = பரமார்த்த அம்பரத்தைப் பாராதவர் ஆவர், நானெனும் பொருளைக்கண்டோர் = அகஞ்சப்தார்த்தத்தை யறிந்தவர், ஞானவாகாயம் ஆவார் = பரமார்த்த அம்பரம் ஆவர், நானெனும் அகங்காரக்கார் = யான் என்னும் அகங்கார மேகம், ஞானவிண்மதியை மூடின் = சிதாகாச சந்திரனை யாச்சாதிக்கின், நானெனுப் பரம ஆம்பல் நன்மலர் = நிரகங்கார பரமார்த்த குமுத்வதியானது, விரியாது = மலர்ந்திலங்காது, அன்று ஏ அசைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அறியப்பெறுத அகமர்த்தமானது பரமார்த்த அம்பரத்தில் மலமாம், அறியப்பெற்ற அகமர்த்தமோ பரமாத்ம அம்பரமேயாம். அற்றேல் அகமர்த்தம் அகங்காரமாம் அதுயாங்ஙனம் அறியப்பெற்ற போதினும் பரமாத்மாம்பர மாதல் கூடுமெனின்? கூறுதும், எத்துணைதத்துவமாக அறியப்பெற வில்லையோ அத்துணையே யகங்

காரமாம், அஃதறியப் பெறினோ அவ்வாறாகாதாம்,, நன்றாக அறிந்துகொள்ளினோ அகம் பாவமாகாமல் அறிவாகாய வடிவமாயாய்விடும்; அம்புதன்னோடு அம்பானது ஒருமையை யடைதலேபோலும். உண்மையா யாராயின் அகமாதி ஜகத்திருசியம் இல்லவே யில்லை யாம்; நன்காராய்ந்தறியின் பாதிக்கப்படுமோயின் யாதுசேடிப்பதோ எனின்? கற்பிதமாத லின் இவ்வகம்பதார்த்தம் யாதுகொலாம் என்னும் அளவைவாயிலாயாற்றும் ஆராய்ச்சி யினாலாய அறிவினால் ஒருதலையேயாய் அச்சிதாகாசமே பரிசேடியா நிற்கும். அபிசாசிற் பிசாசுமதி நிருமலமான பிரௌட மதியினர்க்குப் பாதிக்கப்படும், அற்பமார்க்கப் பிரவி ருத்தபுத்தி யுடையபாலர்க்கோ, நூறுவகையானே இது பேயல்லவென் றுபதேசித்த போதினும் விசாரணை சம்சயமேயாம், பாதிக்கப்படவே மாட்டாதாம், பாலர்களின்மோ கம்போத நிரோதியாவதேபோலப் பிரௌடர்களின் அபிமானமும் அதன் நிரோதியே யாமெனுங் கருத்தாலுரைத்தல்,—ஞானவிண்மதியை யென்பது, எத்துணையுள்ளிருக்கும் அகங்காரமேக ஆவிருதமாகிச் சிற்சந்திரகையானது இருக்குமோ, அத்துணையுமே பர மார்த்த குமுததடாகத்தை மலர்விக்கமாட்டாது; அகமபிமான மகன்றவழியோ, பய இராகமுமுக்ஷயேதுக துவேட இராககோசர நரகசுவர்க்க மோக்ஷதிருஷ்ணையும் அகலாநிற்கும்.

(ச.) நானெனும் பொருள்காணுதோர்=அகஞ்சத்தார்த்தத்தை யறியாதவர், ஞான வாகாயமாகார்=சிதாகாசத்தில் களங்கராவதுபோல், நானெனும் பொருளைக்கண்டோர் அகஞ்சத்தார்த்தத்தை யறிந்தமேன்மைய ராயினவரே, ஞானவாகாயமாவர்; ஜீவப்பிரஹ் மங்களுக்கு ஐக்கியத்தா லென்பது கருத்து, மூடில் = அஃததனுன் மறைபட்டு நிற்கும் வரையும், பரமவாம்பனன்மலர் = பரமார்த்த கைவல்யமென்னும் குமுதவதியை=ஆம் பலோடையை, மலராது = விகாசஞ்செய்யாது என்பதாயிற்று, அன்று ஏ அசைகள்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அகங்காரமானது கெடாவிடில் வருமனர்த்தத்தைக் கூறல்:— மடிவென்பது.

மடிவறுபிறவி யென்னு மரத்திரளென தீதென்னு
நெடியபல் பணைகணீட்டி நிரயமாங் காய்கள்காய்க்கு
முடிவறுதய ராங்காரமுளையாக விளையாநிற்கு
மிடியிலா ஞானத்தீயால் வேரொடும் வெந்துபோமே.

(ப - ரை.) முடிவறுதயராங்கார முளையாக விளையாநிற்கும் = அநந்த துக்க ஹேதுவாய் அகம்பாவத்தையே யங்குரமாகக் கொண்டுண்டாகா நிற்கும், மடிவறு பிறவி யென்னும் மரத்திரள் = கெடாத ஜன்மமென்னும் விருக்ஷசமுதாயம், எனது ஈதென் னும் = மம இதம் என்னும், நெடியபல்பணைகள் நீட்டி = நீண்டனவாய பலபலவாயிர சாகைகளை விஸ்தீரணஞ்செய்து, நிரயமாம்=நரகங்களாம், காய்கள் காய்க்கும்=பக்குவ மற்றபயனைப் பயக்கும்; மிடியிலா = சர்வோதார, ஞானத்தீயால் = ஞானக்கினியால், வேரொடும் வெந்துபோமே = காரணமுமின்றிக் கருகிநீறும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எவனால் அகங்காரவடிவ துர்விருக்ஷ அங்குரம், விசாரபரிஷ்கிருதமனக் கலப்பையானேயே உழுதலான் மூலசிதிலத் தன்மையை யடைவிப்பதாகிப் பிடுங்கியெறி யப்பெற்றதோ, அவனுடைய ஆத்மக்ஷேத்திரத்தில், சமுசாரநாசனமாய ஞானப்பயிர் துச்சேதமாய் ஆயிரக்கணக்கான சாகைகள் உற்றதாய் மிகவளர்ந்து பெரும்பயன்றரும். அங்ஙன் உழுது பிடுங்கியெறியா விடினோ, ஞானகுடாரமில்லாமல் அழிக்கமுடியாத

இயற்கைவாய்ந்த ஜன்மவிருக்ஷங்கட்கு, அகம்பாவமானது அங்குரமாய், எனது இது என்னும் விஸ்தீர்ண சாகைகள் ஆயிரக்கணக்கா யுண்டாம்.

(ச) முடி + நிற்கும் = அகம்பாவமே யங்குரமாக முளைத்த, மடிவறு பிறவியென் னுமரத்திரள் = ஜன்மமென்னும் விருக்ஷங்கள், எனதீதென்னும் பாவங்களானபலபணை கணிட்டி = பலசாகைகளை மிகவளர்த்து, நிரயமாங்காய்கள் காய்க்கும் = துக்கபலங்களை யுண்டாக்கு மென்பதந்வயம் மிடி + போமேயென்பது கவிநாயகர் கருத்து.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஸ்ரீ அகங்காரவடிவத்தையும், ஜயோபாயத்தையும், ஜய பயனையும் வினுதல்:—என்றலு மென்பது.

என்றலு மிவ்வாங்கார மெவ்வுரு வுடைத் தெவ்வாறு
வென்றிட லாகுந்தேக மேவியு மேவாதாயு
நின்றொரு காலம்வென்ருல் னேருறு பயனேதென்ன
நன்றுணர் வள்ளல்கேட்ப ஞானமார் வசிட்டன் சொல்வான்.

(ப - ரை.) என்றலும் = என இவ்வண்ணம் அகங்காரத்தின் கொடுமையையெடுத்து விரித் துபதேசித்தலும், இவ்வாங்காரம் = இயம்பியருளிய அகங்காரம், எவ்வுருவு டைத்து = என்ன ஆகிருதியையுடையது, எவ்வாறு வென்றிடலாகும் = எங்ஙனம் ஏக விடமுடியும், தேகமேவியும் மேவாதாயும் நின்று ஒருகாலம் வென்ருல் = சரீரத்தோடு கூடியும் கூடாதாயும் உள்ள இதனை முயன்று ஒருபோது விட்டொழித்தால், நேருறு பயன் ஏதென்ன = உண்டாகும்பலன் யாதாம் என்பதாக, நன்றுணர் வள்ளல்கேட்ப = நன்மையை யுணரும் வேட்கைமிக்க ஸ்ரீ இராமபிரான் வினவ, ஞானமார் வசிட்டன் சொல்வான் = ஞானசொருபமாகிய ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் விடைதருவா ராயினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அகங்காரம் என்ன ஆகிருதியை யுடையது, ஹே பிரபுவே! எந்த வுபாயத்தால் அதை அத்தியந்தம் தியாகஞ்செய்வது சசரீரமாயேனும் அசரீரமாயேனும் இருக்கும் அதனைவிட் டொழிப்பின் எய்துறும் பயன்யாதோ! சசரீரம் = நனவகங்கா ரம், அசரீரம் = கனச்சம்பந்தியகங்காரமும் மனோரதசம்பந்தி யகங்காரமும், அல்லது, சசரீரம் = தேகமாத்ர அகம்பாவவடிவது, அசரீரம் = தேகவியதிரிக்த புத்திமாத்திர வுபாதியையுடைய அகம்பாவவடிவது, சர்வாகம்பாவவடிவதும் என்பது பொருள். சசரீ ரமா? அசரீரமா? அவ்வகங்காரம்.

(ச.) ஸ்ரீ இராமர்: வென்றிடலாகும் = விடுபடும், தேகம் + காலம் = சரீரராயாவது அசரீரராயாவது, வென்ரோர் = அதனை விடினவர்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஸ்ரீ இராகவர் வினுவுக்கு ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் அகங்காரத்தை மூவகையாய்ப் பிரித்து விடைதருதல்:—மூவகை யென்பது.

மூவகை யுலகிலிந்த வகங்கார மும்மை யென்று
மேவருமி ரண்டுநன்ரு மிகவுமொன் றீனமாகும்
யாவதும் பரமுநாமே யிறிலமெமை யலாதோர்
பாவனையில தென்ரேரும் போதமே பரமாங்காரம்.

(ப - ரை.) மூவகையுலகில் = ஜகத்திரயத்தில், இந்தவகங்காரம் = கூறிய அகங் காரம், மும்மை = மூன்றுவகையாகும், என்றுமேவரும் = சாதாரணரால் எப்போதுமே அடைதற் கசாத்தியமான, இரண்டு மிகவும் நன்ரும் = இருவகை அதிமேன்மையது,

விசாரவானுயாவது J. சமாதிநிஷ்டனுயாவது

ஒன்றுமிகவும் ஈனமாகும் = இதரமோ அத்தியந்தம் தியாகிக்கத் தக்கதாகக்கீழாயதாம், யாவதும் = இவ்விசுவம் யாவும், பரமும் = பரமாத்மாவும், நாமே = அகமேயாம், ஈறு இலம் = அகமே அச்சுதம், எமையலாதோர் பாவனையில்து = எம்மைத்தவிர யாதொரு பொருளுமே கிடையாது, என்றேரும் போதமே பரமாங்காரம் = எனவெண்ணுஞ் சிந்தனையேபரம அகங்காரமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே இராகவ! இம்மூவுலகில் அகங்காரம் மூவிதமாக விருக்கும், இரண்டு சிரேட்டங்களாம், இதரம் தியாச்சியமாம், உனக்கு அதன் விபரத்தையறியக் கூறக்கேட்குதி நீ, அசாஸ்திரீயமாய அகங்காரத்தின் தியாஜனப் பொருட்டுச் சாஸ்திரீயங்களாய இரண்டகங்காரங்கள் விகிதங்களாம், சூக்ஷும ஆத்மவிடயமும் சார்வாத்மிய விடயமும் ஆய அவற்றிற்குத் தத்துவதரிசன அப்பிரதிகூலத் தன்மையுண்மையானும், சாம்பிரதிகத் தன்மையானே சுத்யஜத் தன்மையாற் பரிச்சின்னமற்ற ஆத்மதரிசனவாயிற் றன்மையானும், மேன்மைமிக்க தன்மையுளதாம்; இதரமாய தேகமாத்ர அகம்பாவரூபத்திற்கு அநர்த்தரூபத் தன்மையுண்மையின் தியாஜ்யத் தன்மையாம் என்பது பொருள். அகம்சர்வ இவ்விசுவமும் ஆவேன், இது காரியப் பிரஹ்மவிஷய மாயாதல் தற்பத வாச்சியார்த்த விடயமாயாதல் ஆம்; யான்பரமாத்மா அச்சுதன், இது காரணவிடய மாயாதல், தற்பதார்த்த லக்ஷியவிடய மாயாதல், ஆம். அகம்பூதத்திற்கு அயலாயதொன்று இவ்வுலகில் இலவே யில்லையாம், என்னுமிதுபரம அகங்கிருதியாம்.

(ச.) மும்மையென்னும் = திரிவிதமெனப்படும், இவற்றில், இரண்டு நன்றும் = சிரேட்டமாம், ஈனமாகும் = தியாச்சியமாம், யாவதும் = இந்தவிசுவம் அனைத்தும், பரமும் = பரமான்மாவும், நாமே = அகஞ்சத் தார்த்தமான நாமேயாம், ஈறிலமெமையலாது = அச்சுதமாகிய எம்மையன்றி, ஓர் பாவனை யிலதென்றேரும் = மற்றோர் பதார்த்தமும் இன்றென்றறியும், போதமே பரமாங்காரம்; (11)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மற்றைய அகங்காரத்தின் இலக்கணமியம்பி, இரண்டகங்காரங்களும் சீவன்முத்தர்பாலிருந்து சுகந்தருவனவாம் எனல்:—செந்நெல்லென்பது.

செந்நெல் வாலினுஞ்சற்றுகிச் செகங்களுக் கயலாயென்று
மன்னுதுமெனக் கொள்போத மற்றையாங் காரமாகு
மிந்நிலையிரண்டுஞ் சீவன்முத்தர் பாலிருந் தீடேற்றித்
துன்னரு முத்திநல்குஞ் சுழல்வுறு பந்தநல்கா

(ப - ரை.) செந்நெல்வாலினும் சற்றுகி = வாலாக்கிரசதகற்பிதனுய், செகங்களுக்கயலாய் = சர்வத்தினும் வியதிரிக்தனுய், என்றுமன்னுதும் = எப்போது மிருக்கின்றேன், எனக்கொள் போதம் = என்று கவரப்பெறும் பேருணர்ச்சியானது, மற்றையாங்காரமாகும் = இரண்டாவது அகங்காரமாகும், இந்நிலையிரண்டும் = இந்தஸ்திதிகள் இரண்டும், சீவன்முத்தர்பாலிருந்தீடேற்றி = மகான்களிடத்தி விருந்து அவர்கட்கநுகூலஞ்செய்து, துன்னருமுத்தி நல்கும் = பெறுதற்கரிய மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமேயலது, சுழல்வுறும் பந்தநல்கா = சுற்றித்திரியும் பந்தத்தைப் பயவாதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) முதலது ஜீவன் முக்தனுகிய சதுர்த்தபஞ்சம பூமியிலிருப்பவனுக்கு மோக்ஷத்தின் பொருட்டேயுளதா மலதுபந்தத்தின் பொருட்டுளதாகாதாம், இது அப்யாசதசை யடைந்தவனுக்கும் உளதாமெனினும் ஜீவன் முக்தரிடத்திற் பக்குவமாம்

என்பது கருத்தாம். வாலாக்ரசத கற்பிதனுய் = கேசாக்ரபாகத்தின் சததமபாகமாகக் கற்பிக்கப் பெற்றவனுகி, சோதனத்தானே நிரவயவன் எனச்சமர்த்திதனுகித் அலத் தன்மையின்மையினுதல், புத்திசூக்குமத்தன்மை யுபாதிக சூக்குமத்தன்மையின் முடிவி னுதல் இத்திருஷ்டாந்தம் ஆமலது அணுபரிமாணத் தன்மையில் ஆகாதாம், அதற்கு அவைதிகத்தன்மை யுண்மை யினுனும், "அதுவும் அநந்தியப் பொருட்டுக் கற்பிக்கப் பெறும்" என்னும் சுருதியின் முரண்பாட்டை யடைதலானும் எனவுணர்க. சர்வத்தி னும் வியதிரிக்தனுகி யுள்ளேன்யான் எனவுண்டா மிவ்வுணர்ச்சியானது சுபமான இரண் டாவது அகங்கிருதியாம். இதனுனே ஆருவது பூமியையடைந்துள்ள ஜீவன்முக்தனுக்கு இதுமோக்ஷப் பொருட்டேயாமலது பந்தப்பொருட் டாகாதாம் எனக்கருதப்பெறும். யாவர்தாம் சப்தம பூமிகையில் ரூடரோ அவர்களிடத்தே ஜீவனம் வேருேராற்ருற் பெறப்படாமையின் யாதுகற்பிக்கப் பெறுமோ, வாஸ்தவம் அலதாமோ அதுகற்பமாத் திரம், கற்பிப்பவனுற் ருனுதல், உணர்பவனுற்ருனுதல், பிரத்தியக்ஷமாக அனுபவிக்கப் பெருமையின்; ஆகலின் அத்தியந்தம் அசத்துவத்தால் அகங்காரமென நாமமாத்திர பரி சேடத்தால் அகங்கார அபிதைமாத்திரமாம்.

(ச.) வாலினும் = வானுனியினும், சற்ருகி = சதபங்கற்பமாய், செகங்களுக்கய லாய் = சகலத்துக்கும் வியதிரிக்தமாய், அகஞ்சத்தார்த்த மாகியயாம், மற்றையாகு ங்காரமாகும் = துவிதீயமான சுபாகங்காரமாம்! இந்நிலையிரண்டும் = இத்தன்மையான இரண்டகங்காரமும்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மூன்ருவதைக் காட்டல்:—கரவென்பது.

காசரணுதி மட்டா நானிது வென்றுகாணுந்
திரமதுதானே மூன்ரும் கங்காஞ் செகத்தோர்க் கெல்லாம்
முரியதாமிகவும் பொல்லா துற்பவ மென்னு நச்சு
மரமெழு மூலமாகும் வருந்தியு மொருக்க வேண்டும். (52)

(ப - ரை.) கரசரணுதி மட்டாம் இது = பாணி பாதாதிமாத்திரமாய இத்தேகமே, நான் என்றுகாணும் திரமதுதானே = அகமென்னு மிந்நிச்சயவடிவமித்யா அபிமானமே, மூன்ருமகங்காரம் = திருதீய அகங்காரமாகும், செகத்தோர்க்கெல்லாம் உரியதாம் = இது இலௌகிகமேயாகும், மிகவும் பொல்லாது = அத்தியந்தம் துராத்மாவாம், உற்பவ மென்னும் = சமுசாரமென்னும், நச்சுமரமெழும் = விஷவிருக்ஷம் விருத்தியாம், மூல மாகும் = காரணமாகும், வருந்தியும் ஒருக்கவேண்டும் = வெகுபிரயத்தனப் பட்டும் கெடுக்கவேண்டும்.

(ஸ்ரீ-வீர.) கரங்கான் முன்னளவே யாமிதுயான் என்னுமிப் பிராந்தி மூன்ருவது அகங்காரமாம், லௌகிகமேயாம், துச்சமேயாம், துராத்மாவாய இது பெரும் பகையே யாமாதலின் தள்ளத்தக்கதேயாம்.

(ச.) காசரணுதி மட்டாம் = பாணிபாதாதி மாத்திரமாகிய, நானிவனென்று காணும் = இவன் நான் என்றுணரும், திரமதுதானே = நிச்சயமே, உற்பவம் = சம்சாரம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மூன்ருவ தகங்காரத்தின் கொடுமையைக் கூறிவெல்லும் உபா யத்தை விளம்பல்:—கொடிதென்பது.

கொடிதிது கொடிதுசாலக் கொடிதிதன் கொடுமையாலே
முடிவறு முயிர்களெல்லா மோகமுற் றறிவுகெட்டார்
கடிதிலவ் விரண்டினுலுங் கடிந்திதெவ் வளவுவிட்டாய்
படிவுறவ் வளவேயெய்தும் பாமமாந் தற்பதார்த்தம். (14)

(ப-ரை.) கொடிதிது கொடிது சாலக்கொடிது=மிகமிகமிகவு முபத்திரவத்தையே தாத்தக்கதாமிது, இதன் கொடுமையாலே =,இவ்வகங்காரத்தினது கொடூரத்தினலே, முடிவறு முயிர்கள் எல்லாம்=முடிபில்லாத சகலபிராணிகளும், மோகமுற்று அறிவு கெட்டார்=மயக்கமடைந்து உணர்விழந்தார், கடிதில்=விரைவில், அவ்விரண்டினு லும்=முன்னியம்பிய இரண்டுவித அகங்காரங்களானும், கடிந்து=கண்டித்து, இது= இம்மூன்ருவது அகங்காரத்தை, எவ்வளவு விட்டாய்=எத்துணை நன்குதியாகித்தாயோ, படிவுறவ்வளவே = தூலாகங்காரம் அடங்கிய அத்துணையே, பரமமார்ந்தற் பதார்த்தம் எய்தும்=மேலாகிய தற்பரம் பொருள் கிடைக்கும்.

(ஸ்ரீ-வீர.) இம்மூன்ருவது அகங்காரத்தானே அழிக்கப்பட்ட ஜந்துவானது மறு படியும் அபரிச்சின்ன சுபாவத்தானே ஆவிர்ப்பாகத்தை யடைவதில்லை; ஆகவின் இதைப்போலும் பெரும்பலப் பகையே கிடையாதாம், ஆதிவியாதிகளாய பலவகைப் பெருந்துயர்களை யீவதுமொன்றிலதாம். சுபாவத்தானே அநாதிகாலந்தொடங்கிச் சம் பந்தித்திராநின்ற இந்தத்துரகங்கிருதியானே கஷ்டகிருத மதியராய் அதாவது துர்வாச னைப்பிரசய துஷ்பிரவிருத்தியாதி சம்பாதனத்தானே பீடிதசித்தராய், உலகர் சங்கடங் களிலேயே மூழ்காநிற்பர். ஆயின் எவ்வகையானே அதனினின்றும் ஜந்துவிடுபடு மெனின் ? உரைத்தல்:—கடிதில் என்பது. சிட்டங்களென முன்புகன்ற எத்தூய வகங் காரங்கள் உளவோ அவற்ருேடு கூடியதாய், மமதைப்பிரயுக்த இராகாதி தோஷங்களை முற்றிலும் கெடுப்பதாய், இச்சர்வான்மபாவ அகங்காரத்தின் கண்ணும், லோகப்பிர சித்த தேகாத்ம பாவாகங்காரம்போலத் திடமுடையதாய், ஜந்துவானது ஹிரண்யகர்ப்ப பகவானுயாதல் ஈசுவரனுயாதல், சுயமாகவே பாவனையாற் சம்பன்னமுற்றுத் தேகாகம் பாவாகங்கார முக்தத்தகைமையை யடையாநிற்கும். அந்நியப் பிரஹ்மநிஷ்டர்களின் சம்மதமும் இவ்வண்ணமேயாகும், அந்திய தேகாத்மபாவ அகங்காரம்போல நிருடதமங்க ளாய் ஆதிய இரண்டகங்காரங்களையும் முதலி லங்கீகரித்து, தேகமல்லேன் எனவிசா ரத்தானும் நிர்ணயித்து, அவ்வகங்கார வர்ஜனத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது பழைய மகத்துக்கட்கும் சம்மதமாம். ஆகலின் முதலில் அலெளகிகங்களாய இரண்டகங்காரங் களையும் அங்கீகரித்துத் துக்கதாயினியாய் லெளகிகமாயுள்ள திருதீய அகங்கிருதி யைப் பின்றியாகிக்க வேண்டும். இது இயம்பிய பொருளையே மீண்டும் அனுவதித் துப சங்கரித்ததாம், இதன்கண்ணியம்பிய உபாக்கியானமும் நிதர்சனமாகக் காணலாம்:— இத்துரகங் கிருதியினுலன்றே தாமவியாளகடர் மூவரும் அந்தோ, கதைகளிலும் கேத த்தை விளைவிக்கும்படியான அத்தகைய தசையைப் பெரிதடைந்தனர். இருவினுக்கள் இனிது விடைபெற்றபோது ஸ்ரீ இராமர் பொருளான் மூன்ருவதகங்கார நிவிருத்தி பல வினுத்தன்மையானே முடிவுபேறுற்ற மூன்ருவது வினுவில் அத்தியவசியம் தெரியத் தக்கதாய அத்தகைய புருஷஸ்திதிவகை வேறுபாடுகளை வினுதல்:=ஹேபிரஹ்மந் ! சித்தத்தினின்றும் இத்திருதீயமாய லெளகிக அகங்கிருதியைத் தியாகித்துத் தனக்கித மாய எத்திதிப் பிரகாரங்களைப் புருடன் அடைவன் ? ஹே இராகவ ! இம்மூன்ருவதகங்

காரத்தை முதலில் முற்றினும் விடுத்துத் தொலைக்கவேண்டும். இத்துக்கதாயினியாய அகங்காரத்தைத் தொலைத்தபின்னர், எங்ஙன் எங்ஙன் சர்வாகம்பாவத்தால், சுத்தாகம் பாவத்தால், சிரவணகுருசுசுருஷாதி பரமாகவாதல், சப்தபூமிகைப் பேதங்களிற்றூற தல், எவ்வெவ்வகையானே நிலைபெறுதல் கூடுமோ அங்ஙன் அங்ஙன் சொரூபசுக அபிவ் யக்திமேன்மை லாபத்தால் பரம்பொருளையே யடையாநிற்பன்,

(ச.) கொடிதிது கொடிதுசாலக் கொடிது என்பது கவிநாயகர் கருத்து, இதன் கொடுமையாலே — பரிமிதாகார தேக விடயமான இத்துரகங்காரத்தால், கடிதிது = இவ்வகங்காரம் வருத்தத்தாலும் நீக்கற்கரிதாம், அவ்விரண்டினாலும் = சர்வான்ம கோகம் சர்வாதிதோக மென்னும், அலௌகிகமாய்ச் சிரேட்டமான அவ்விரண்டகங் காரங்களையும் அங்கீகரித் தவைகளால், இது = துக்கத்தைத்தாரா நின்ற லௌகிகமான மூன்றாவதாகிய துரகங்காரத்தை, எவ்வளவு = எப்போது, கடிந்து படிவுறவிட்டாய் = இராகவா நீ அழித்துவிடுவாயோ, அவ்வளவே = அப்போதே, பரமமாந்தற்பதார்த்த மெய்தும் = அடையப்படும், முத்தியடையப் படுமென்பதாயிற்று, ≠ எவ்வளவு = எம் மாத்திர மெம்மாத்திரம், அவ்வளவே = அம்மாத்திரம் அம்மாத்திரம் தற்பதமடையப் படும் என்றுமாம். அறிவுகெட்டார் என்னும் அபிப்பிராயத்தானே அடியோடு இதனை விட்டொழித்துப் பரமாங்காரத்தைப் பழகவேண்டும் என்பதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சர்வாகங்கார நீக்கத்தை யுபதேசித்து, மோக்ஷத்தின் முக்கிய உபாயத்தை மொழிதல்:—ஏற்றமாமென்பது.

ஏற்றமாமகங்காரங்க ளிரண்டினாற் பரமமெய்தி
யூற்றமா மவற்றைநீக்கி யோரகங் காரமுமின்றி
யாற்றலா னிற்றியென்னி லறவுயர் பதமதாகுந்
தோற்றுட னெனுமை சுருதிகள் சொல்லுமுத்தி. (15)

(ப - ரை.) ஏற்றமாம் அகங்காரங்கள் இரண்டினால் = உயர்ந்தன வாயமுன் மொழிந்தனவாய அகங்காரங்கள் இரண்டின் பயிற்சியினாலும், பரமமெய்தி = பரமதற்ப தத்தையடைந்து, ஊற்றமாம் அவற்றைநீக்கி = தற்பதமடைவதற் கேதுவாயிருந்த அவ் விரண்டையும் அகற்றி, ஓரகங்காரமுமின்றி = சர்வாகங்கிருதிவர்ஜிதனாய், ஆற்றலால் நிற்றியென்னில் = திடமனதுடன் நிதிபெறுதியேல், அறவுயர் பதமதாகும் = அதியுச் சபதத்தையே யடையாநிற்பாய், தோற்றுடல் நானெனுமை சுருதிகள் சொல்லும் முத்தி = உடலில் நசையுடன் பிரதீதியாகும் அகமென்னும் அபிமானத்தைச் செய்யா மையே உபநிடதங்கள் உரையாடும் மோக்ஷமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உரைத்ததையே விரித்துரைத்தல்:—இரண்டினாலென்பது. முன்னர் மொழிந்தனவாய ஆதிய இரண்டகங்கார திருஷ்டிகளையும் பாவித்துக்கொண்டே யிருக் கும் அநகனாகியபுருடன் பரமமான தற்பதத்தையே பற்றாநிற்பன். பின்னர் அவ்விரண் டையும் நன்குதியாகித்துச் சர்வாகங் கிருதிகளையும் வர்ஜிதஞ் செய்தவனாகி நன்கு நிலைபெறுக, அவ்வாறு செய்தலா லவன் மேலுக்கு மேலாயுள்ள பதத்தையே யடையா நிற்பன், சுகமாயிருப்பன். நூறுமுறை யெனினும் நல்லதே சொல்லுகவென்னும் நியா யம் பற்றி மீண்டுந் தேகாத்மபாவனைத் தியாககுணங்களைக் கீர்த்தித்துக்கொண்டு அத னுவசியகத்தன்மையை யுணர்த்தல்:—தோற்று என்பது எப்போதும் எல்லாமுயற்சி யானும், பரமானந்தபோதப்பொருட்டு இயம்பிய இம்மதியானே, லௌகிகமாய துரகங் கிருதியை வர்ஜனஞ் செய்யவேண்டும், வேண்டவே சரீர ஆஸ்தைமயமாய், ரூபபாவ

மாய், இருக்கும் எத்துரகங்காரமுளதோ அதன்வர்ஜனம், அத்தியந்தபரம சிரேயசாம், இதுவே பரமபதமுமாம், ஆராய்ச்சியின் மிகுதியினுனே இந்த லௌகிகமாயதூல அகங் கிருதியைத் தியாகித்துவிடின் அம்மகான் இருப்பினும் விவகரிப்பினும் இழிவை யெய்து வதேயில்லை.

(ச.) பரமம் ஆனதற்பதத்தை யெய்தி, அவற்றை = அவ்விரண்டையும், நீக்கி, துரகங்காரமுமின்றி = சர்வாகங்காரவர்ச்சிதனுய், ஆற்றலானிற்றியென்னில் = இராகவா நீ திடமாயிருக்கின், பதமதாகும் = முத்தியடையப்படும், தோற்றிட னுனெனுமை = முற்கூறிய துரகங்காரத்தை வர்ச்சித்துச் சரீரத்தில் விளங்கும், மகாபுண்ணிய ஹேது யாது அது யோகசாதனமாதலின் சுருதிகள் சொல்லு முத்தி = பரமபதமாம், இதுவே யதற்குச் சாதனமாதலின் மற்றொன்றும் பரமசிரேயசன்றும், என்றதாயிற்று. திரண்ட பொருள்:—முற்புகன்ற துரகங்காரத்தை வர்ச்சித்து எச்சரீர அவஸ்தையுளதாமோ அது மகத்தாயபுண்ணியத்தின் ஹேதுவாம் யோகசாதனத்தன்மையாற் பரமம் சிரேயசு பரமபத மென்பதூஉம் இதுவே அயலன்று தற்சாதனத்தன்மையான்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) ஞானவிவேகங்களின் அபாவம் உளதாயவழி நிர்வாசனைத் தகைமை நேர்ந்தபோதினும் தீப்பயிற்சியானே கெடுக்கப்படும், அவை மிகத் தாட்டிய மாயமையினே "அவனுக்குத்தேவரும் அளித்திடாரிடரை, அவனிவர் தமக்கும் ஆத்துமா வாதலின்" என்று மறையறைந்ததிசை தேவரானும் மீண்டும் பந்தஞ்செய்யமுடியாதாம் என்னும் பொருளில் பீமபாசதிடநியாயத்தை யினிதுகாட்டத் தொடங்கல்: இத னென்பது.

இதனியல் புரைக்கக் கேண்முன் னிசைத்துள தாமன்முன்னோ
ரதமுற மடிந்தபின்ன ரனையசம்பரன் வேகித்து
மதமுறு மிமையோர்சேனை வதஞ்செய்வா னுபாயந்தன்னை
விதமுற வினையவாறு நினைந்தனன் விஞ்சைவல்லான். (16)

(ப - ரை.) இதனியல்பு உரைக்கக்கேள் = இதனது தன்மையை நன்கு நவிலச் சிர வணஞ்செய்தி, முன் இசைத்துளதாமன் முன்னோர் = பூர்வம் புகன்ற தாமாதி மூவ ரும், அதமுற மடிந்த பின்னர் = கண்டங் கண்டமா யழிந்தபின்பு, அனைய சம்பரன் வேகித்து = அம்மாயா வல்லவனுன சம்பராசுரன் மிகச் சினந்து, மதமுறு மிமையோர் சேனைவதஞ்செய்வா னுபாயந்தன்னை = வெற்றிபெற்றுக் கர்வமடைந்துள்ள தேவ சேனையை அதஞ்செய்யும் பொருட்டு என்னுபாயமென்பதை, விதமுற = நானுவிதமாக, இனையவாறு = இத்தன்மைத்தாய், விஞ்சைவல்லான் = மாயையிற் பெருஞ்சமர்த்தனுன அத்தயித்தியேந்திரன், நினைந்தனன் = எண்ணுவானுயினன்.

(ஸ்ரீ - வீர) விசாரத்தானே யகங்கிருதியைவிட்டு என்பதாதியாக வருணிக்கப்பட்ட பொருளில், தாமாதிகள் சென்றதன்பின், அச்சம்பராசுரனுடைய சம்பத்தான் மேருச கிருசமான நகரத்தில் நடந்ததேயாய விருத்தாந்தத்தைக் கூறுவாம் கேட்டி! வருணித்த பிரகாரமாக, சரற்காலத்தில் அப்தமண்டலம்போல, மரியாதைமாறிய சமஸ்த சம்பரா நீகமானது விநஷ்டமாகிக் ககனத்தினின்றும் விப்பிரட்டமாய்க் கீழே விழவே, தேவ நிர்ஜித சைன்யத்தையுடைய அச்சம்பரன் சில வருடங்களைப்போக்கி மீளவும் தேவவதத் *தின்பொருட்டு முயன்றவனுகிச் சிந்திப்பானுயினன்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அச்சிந்தையின் பிரகாரத்தையே கூறல்:—தானவ வென்பது.

* வெகுவலிமைப்பட்ட

தானவரென முன்னுஞ்செய் தாமனே முதலாமூவர்
ஞானமில்லாமையாலே நானெனதென்று பொய்யாய்
வானவர் போரின்மாண்டார் மற்றினி ஞானநன்னூற்
போனவர் விவேகத்தோராய்ப் புணர்ந்த மாயத்தாற் செய்வேன். (17)

(ப - ரை.) தானவரென = அசுரசேனநாயகராக, முன் நாம் செய்=பூர்வம் யாம் சிருஷ்டித்த, தாமனேமுதலாம் மூவர்=தாம வியால கடர் என்னும் மூவரும், ஞானமில்லாமையாலே=பிரஹ்மவித்யா விகீனரானபடியினலே, நான் எனதென்று பொய்யாய்= மித்தையாகவே துரகங்கிருதியைப் பாவித்தவராய், வானவர் போரில் மாண்டார்= தேவர்களோடு மெதிர்த்த யுத்தத்திற் பொன்றிப்போயினர், மற்றினி = இப்போது வேறு, ஞான நன்னூற்போனவர் = அத்தியாத்ம சாஸ்திர முணர்ந்தவராய், விவேகத்தோராய் = ஆன்ம அனன்ம விவேகம் நிறைந்தவரா யுள்ளவரை, புணர்ந்த மாயத்தாற் செய்வேன்=என்னிடத்திருக்கு மாயாசக்தியால் உண்டாக்குவேன்.

(ஸ்ரீ - வீர) எத்தாமன் முதலாய அசுரர் என்னுன் மாயையால் உண்டாக்கப் பெற்றனரோ, அவர் மூர்க்கத்தன்மையினலே யுத்தத்தில் மித்தையாகவே துரகங்கிருதியைப் பாவித்தனர். இப்போது மாயையினின்றும் உதயமானவராக அன்னியதானவரைச் சிருஷ்டிப்பேன், அவரையும் அத்தியாத்ம சாஸ்திரஞ்ஞராகவும், விவேக மிகுத்தவராகவும் செய்வேன்.

(ச.) நான்செய்=நாம் மாயையின வியற்றிய, பொய்யாய்=அசுத்தமான அவித்தையையே பாவித்தவராய், ஞானநன்னூற் போனவர்=அத்தியான்ம சாஸ்திரஞ்ஞர், விவேகத்தோராய்=விவேகசகிதராய், வேறு தானவரை நாம்.

ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வருமவர் மகிமைநினைந்து சிருஷ்டித்தல்:—மெய்யென்பது.

மெய்யுணர் வுறுதலாலே வெறும்பொய் யாமகங்காரத்தி
னையுறா் விண்ணேர்சேனை நலிவுற வெல்வரென்ன
மையுறு மனத்தினெண்ணி மாயையா லவரைச்செய்தான்
மொய்யுறு வேலைதந்த மொக்குள்போன் மூவர்வந்தார். (18)

(ப - ரை.) மெய்யுணர்வுறுதலாலே=தத்துவபரிஞானத்தினலே, வெறும்பொய்யாமகங்காரத்தில் னையுறா்=அத்தியந்தம் மித்தையான அகங்காரத்தில் அழுந்தி யழியார், விண்ணேர்சேனை நலிவுறவெல்வர்=தேவர் சைன்யங்களை முதுகுகாட்டிப்பயந்து ஓடிவிடும்படிசெய்து செயிப்பர், என்ன=என விவ்வண்ணம், மையுறுமனத்தின் எண்ணி || மிகவுந்தெளிந்த சித்தத்திற் சிந்தித்து, மாயையால் அவரைச்செய்தான்=மாயாசாமர்த்தியத்தால் அத்தகையரை யாற்றினன், மொய்யுறு வேலைதந்த மொக்குள்போல் மூவர்வந்தார்=தரங்கங்கள் நிறைந்து சப்திக்கும் வாரிதிபடைத்த புற்புதங்கள்போல மூன்றுபேர் வந்தனர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உண்டாக்கப்பெறு மவர் தத்துவபரிஞானத்தினலே மித்தியாபாவனையினின்றும் விடுபட்டவராய், அகங்காரத்தை யடைந் தழியார், அத்தேவரையும் வென்றுவிடுவோர்; என்றிவ்வண்ணம் மகாமதியினலே சிந்தித்துத் தைத்தியேந்திரன் அத்தகைய தானவர்களை, வரப்பிராப்தி வித்யாபல வசிகிருத அவித்தை வடிவமாயையினலே, வாரிதி புற்புதங்களைச் சிருஷ்டித்தல்போலச் சிருஷ்டித்தான்.

(ச) மெய்யுணர்வு = தத்துவஞானத்தை, வெறும்பொய்யாம்=மித்தியாபாவனையாலாகிய, நலிவுற = வதங்க, வெல்வரென்னு = செயிப்பரென்று, தைத்தியேந்திரன், மனத்தினெண்ணி = புத்தியினுற் சிந்தித்து, அவரை = அத்தன்மையான தானவரை, மொக்குள்போல்—புற்புதங்கள்போல்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வந்த மூவரது பெருமையைச் சாற்றல்:—அனைத்தையுமென்பது.

அனைத்தையு மறிந்தோர்தம்மை யறிவென வறிவாற் கண்டோர்
வினைத்தொட ரிலாதோர்ஒன்றின் விருப்பமும் வெறுப்புமில்லோர்
நினைத்துள நிகழ்காலத்தி லெய்திய நிலையினிற்போர்
தினைத்துணை யெனினுமைய மிலாதவர் தெளிவுசான்றோர். (19)

(ப - ரை.) அனைத்தையும் அறிந்தோர்=முற்றையு முணர்ந்தவர், தம்மையறிவென வறிவாற்கண்டோர் = தங்களுடைய சொருபத்தைச் சித்துருவமென விவேக திருஷ்டியாற் பார்த்தவர், வினைத்தொடரிலாதோர்=பாவசம்பந்தமற்றவர், ஒன்றின் விருப்பமும் வெறுப்பும் இல்லோர்=ஒருபொருளிலேனும் ஆசையாதல் துவேஷமாதல் இல்லாதவர், நினைத்துள நிகழ்காலத்தில் எய்தியநிலையில் நிற்போர் = எண்ணிய வர்த்தமானகாலத்தில் அடைவுற்றபடியே விவகரிப்பவர், தினைத்துணையெனினும் ஐயமிலாதவர் = அணுவளவேனும் சந்தேகமில்லாதவர், தெளிவுசான்றோர் = ஆன்மாவைச் சாக்ஷாத்கரித்த வுத்தமர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அம்மூவரும் எல்லாமறிந்தவராயும், அறியவேண்டியதை யறிந்தவராயும், ஆசையற்றவராயும், பாவமற்றவராயும், வந்து பொருந்தியதை மாத்திரம் செய்பவராயும், ஆன்மாவையே பாவித்துக்கொண்டிருப்பவராயும், உத்தமராயும், இருந்தனர். ஏகவிஞ்ஞானத்தானே சர்வவிஞ்ஞான முண்டாதலின் சர்வஞ்ஞரென்றதாம் அறியவேண்டிய ஆத்மதத்துவத்தை யறிந்திருக்குந்தன்மையானே வீதராகாதி விசேஷணங்களாம்.

(ச) தம்மை=தமது சொருபத்தை, வினை=பாவம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அவர்கள் நாமங்களையும், நாமங்கட்குத்தக்க நடக்கையையும் நவின்று போர்க்கேவுதல்:—பேரினுலென்பது.

பேரினுல்வீமன் பாசன்றிடனெனப் பிரிக்கப்பட்டோர்
சீரினு லுலகையெல்லாந் திருணமாய்த் தேருஞ்சுத்தர்
போரிலே போமினென்று சம்பரன்புகலப் போகி
நேரிலா வமரரோடு நெடுஞ்சமர் புரியலுற்றுர். (20)

(ப - ரை.) பேரினுல் = நாமத்தால், வீமன் பாசன் திடன் எனப் பிரிக்கப்பட்டோர் = பீமன் பாசன் திடன் என்பதாக இனிது குறிப்பிக்கப்பெற்றோர், சீரினுல் = பிரஹ்மவித்தையின் பெருமையினுல், உலகையெல்லாம் திருணமாய்த் தேரும்சுத்தர் = அசேஷமான ஜகத்தையும் பட்டதுரும்புக்குத் துல்லியமாய்ப் பார்க்கும் பாவனுசயர்*, போரிலே போமினென்று சம்பரன்புகலப்போகி = சமரிற்சென்று தேவரைச் சாய்மின் என்று சம்பராசுரன் ஆணையிடச்சென்று, நேரிலா வமரரோடும் நெடுஞ்சமர் புரியலுற்றுர்=ஒப்பில்லாத தேவரோடும் உவமையில்லாத பெரும் போரைச் செய்யலாயினர்.

*[illegible]

(ஸ்ரீ - வீர.) அம்மூவருள் பீமன் = கம்பீரசொரூபசிட்டன், பாசன் = சதாசொரூபமாகவே யிலங்குபவன், திடன் = திரப்பிரஞ்ஞன், என்னும் நாமங்களாற் பரிலாஞ்சிதராவர், சர்வப்பிரபஞ்சத்தையும் சாம்பியசருகுபோலக் காண்பவர், பவித்திரமான இருதயமுடையவர், அத்தகைய அத்தயித்தியர், மழைகாலத்தில் மேகங்கள் மின்னிக் கர்ச்சித்துக் கோலாகலத்துடன் விண்ணை மறைப்பவேபோல, ஊர்த்தபுவனமூற்று ஆயுதங்களை வீசிக்கொண்டும் கர்ச்சனைசெய்துகொண்டும் அம்பரத்தை யாச்சாதனம் செய்தனர்.

(ச) திரணமாய் = துரும்புபோல், சுத்தர் = பாவனசீலர், அவர் சம்பரன் என்னுந் தைத்திய இந்திரன், போகி = அம்பரத்திற்சென்று.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அம்மூவரும் போரியற்றலையும் அன்னார் பெருமையையும் புகலல்:—எண்ணிலா—பன்மையாம் என்பன.

எண்ணிலா வருடம்வெம்போ ரியற்றின ரிவர்கணெஞ்சிற்
றுண்ணென வெனதியானுந் தோற்றா வுதித்தபோது
நுண்ணறிவாலே யாமாரென் றுற நோக்கலோடும்
புண்ணியமிலாதோர் வாழ்வுபோலது பொய்யாய்ப் போகும். (21)

பன்மையாம் விசாரத்தாலே படாகங்கார மற்றோர்
சன்மமே மரணமேயென் றஞ்சுறு சலிப்பிலாதோர்
நின்மல ரெளிதின்வந்த பொருள்கொள்வோர் நிகழ்ந்தவெல்லாந்
தொன்மையா நவமாங் கண்ணூற்றுகளறச் சமமாய்க் காண்போர். (22)

(ப - ரை.) எண்ணிலாவருடம் = வெகுவருட கணங்கள், வெம்போரியற்றினர் = அமரகணங்களோடும் கொடுஞ்சமரைச் செய்தனர், இவர்கள் நெஞ்சில் = இம்மூவர் உள்ளத்தில், துண்ணென = திடுக்கென்று, எனது யானும் தோற்றரவு உதித்தபோது = மம இதம் அகம் என்னும் வாசனை கிளம்பியபோது, நுண்ணறிவாலே = சூக்குமவிசாரதிருஷ்டியினாலே, யாமார் என்று உறநோக்கலோடும் = நாம் யாவர் இஃதென்னே என்பதாக, அழுத்தமாய் நாடியவுடனே, புண்ணியமிலாதோர் வாழ்வுபோல் அது பொய்யாய்ப்போகும் = தருமமற்றவரது ஜீவனம் போனதுபோல அவ்வத்தியாசமும் அத்தியந்தம் மித்தையாய் ஓடிவிடும்.

பன்மையாம் விசாரத்தாலே = பலவகை விசாரத்தாலே, படாகங்காரமற்றோர் = வந்த அகம்பாவமகன்றோர், சன்மமே மரணமேயென் றஞ்சுறுசலிப்பிலாதோர் = ஜன்மஜாரமரணங்கள் உண்டென்னும் அச்சமேயின்றி யசலமானவர், நின்மலர் = இராகத்துவேடமின்றி மிகத்தெளிந்தவர், எளிதின்வந்த பொருள்கொள்வோர் = அதிசுலபமாகக் கிடைத்த வத்துக்களைக்கொண்டே விவகரித்துக்கொள்பவர், நிகழ்ந்தவெல்லாம் (கொள்வோர்) = வர்த்தமான மியாவற்றையும், (அநுசரிப்பவர்), தொன்மையாம் நவமாம் கண்ணூல் துகள் அற சமமாய்க்காண்போர் = பிராசீனமாய் அற்புதமாய் இலங்கும் ஞான திருஷ்டியாற் குற்றமின்றிச் சந்ததம் ஒப்பாகப்பார்ப்போர், அம்மூவருமாவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தேவர்களோடெங்கூட அம்மூவரும் அநேகம் சம்வற்சரங்கள் போரைப் புரிந்தனர், விவேகவசமாகவே யிருந்தனரன்றி அகங்காரத்தை யொருக்காலும் அணைந்திலர், அவர் தமக்கு எப்போதாவது உள்ளத்தில் அகம் மம இதமென்ன வாதனை எழும்புமாயின், இஃதென் யாமார் என வுண்டாம் ஆராயச்சியினால் அப்போதே அது அசத்தியத் தன்மையை யடைந்துவிடும். அகங்காரமற்றவராயும், ஜாரமரணபயம் இல்லாதவராயும்,

கிடைத்தபொருட் கொண்டியற்றுபவராயும், தீரராயும், வர்த்தமான அனுசாரியராயும், நித்தியம் அசக்தபுர்தியராயும், அன்னியரை ஹதஞ்செய்தபோதினும் ஹதஞ்செய்தோ மென்னும் அபிமானமற்றவராயும், வாசனைக்கூட்டத்தால் வளைப்புறாமல் விடுபட்டவ ராயும், காரியங்களை யியற்றியபோதினும் கருத்துருத்துவமில்லாதவரும், ஆகியே போர் புரிந்தனர்: ஆயின் அவர்கட்குச் சங்கரத்திற் பிரவிருத்தியுண்டாயது யாங்ஙனம் எனின்? இங்ஙனமாம், பிரபுவாகிய சம்பரனுடைய திருஷ்டியானே இதுகாரியம் அவனுக்கஞ்ஞுத் தன்மையுண்மையின், பிரபுவின்காரியம் ஆகலினிது செய்பத்தக்கதாம் என்றெண்ணிச் சங்கரதற்பரர்களாய், இராகத்துவேடமற்றவர்களாய், எப்போதும் சமதிருஷ்டி யுடைய வர்களாய் இலங்கிய அம்மூவரும் தேவசேனையை ஹதஞ்செய்யப் பிரவிருத்தித்தனர். சேவகர்களாய் இருப்பவர்கள், சத்தாகவாதல் அசத்தாகவாதல் இருப்பினும் பிரபுவின் காரியம் அவசியம் ஆற்றத்தக்கது, என்பது நியதியாம் என்னும் ஹேதுவினுற் சமரிற் றற் பரர்களானுர்கள், பலாபிலாஷையின்பொருட்டு ஆயிலர்கள் என்பதாம்.

(ச) என தியானும் = இஃதெனது இவன் நான் என்னும், தோற்றரவு = வாசனு பேதங்கள் உதித்தபோது = எப்போது உதித்ததோ அப்போது, நுண்ணறிவாலே யாமா றென்றுறநோக்கலோடும்=சொச்சொருப விசாரவேதுவினுல், அது பொய்யாய்ப் போகும் = அவ்வாதனைகள் அசத்தியத்துவமடையும், அவர்கள் பிரஹ்மவித்துக்களாத லால், ஞானத்தினுல், அகர்தை மமதைகள், இன்றென்பது பொருள்.

நின்மலர் = இராகத்துவேடமின்மையர், நிகழ்காலத்து, எளிதின்வந்த பொருள், கொள்வோர்=இரகிக்குந்தீரர்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அம்மூவரால் அமரர்சேனை வெந்திட்டோடி ஸ்ரீமந்நாராயண ரைச் சரணடைய அவராலவர் மோக்ஷமடைதல்:—ஆதல்—அடையென்பன.

ஆதலால் வீரரான வவர்களா லமரர்சேனை
காதலாற்புசித்து மாய்க்குங் காமுகர் செல்வம்போலப்
போதலே புரிந்துதிக்கிற் போயொளித் துலகமுண்ட
மாதவா சரணமென்றே மாயனைச்சேர்ந்த தன்றே. (23)

அடைக்கலம் புகுந்தவானோர்க் கஞ்சலென் றபயநல்கி
விடைத்துவந் தமரின்மோதும் விண்டுவோ டரும்போர்செய்து
படைக்கல நேமியேவப் பாய்ந்தன றீய்க்கத்தீய்ந்து
தொடைத்துழாய் மார்பன்வாழுந் தூயவைகுந்தம் புக்கார். (24)

ப - ரை. ஆதலால்=மேற்கூறிய ஞானகுணசம்பன்னராதலினுல், வீரரான அவர்க ளால்=அதிதீரவீரசூரர்களான அம்மூவரால், அமரர்சேனை=தேவசைன்யம், காதலாற் புசித்துமாய்க்கும் = ஆசையால் அளவுகடந்து போகித்துக் கெடுத்துக்கொள்ளும், காமு கர் செல்வம்போல=ஆசாவான்களது ஐசுவரியம்போல, போதலேபுரிந்து=ஓட்டமே யெடுத்து, திக்கிற்போயொளித்து=திசைகளிற்போய் மறைந்து, உலகமுண்ட=பலவுல கங்களைப்பற்றிப் பவளத்திருவாயில்வைத்த, மாதவா=இலக்குமிநாயக,சரணமென்றே= தேவரீரே சரணுகதியென்று, மாயனைச் சேர்ந்ததன்றே = மகா மாயாவியாகிய ஸ்ரீபக வானை அப்போதே அடைக்கலம் புகுந்தது. அன்று ஏ அசை யெனினுமாம்.

அடைக்கலம் புகுந்த வானோர்க்கு=சரணுகதியடைந்த தேவர்கட்கு, அஞ்சலென்ற

T நற்கலையம் . o அர்க்கல்யம் -

பயம் நல்கி=பயப்படாதீர்கள் என்று அபயஸ்தந்தந்தருளி, விடைத்துவந்து கோபித்து எழுந்தருளிவந்து, அமரில்=போரில், மோதும்=போர்புரியும், விண்டுவோடு=ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவோடு, அரும்போர்செய்து=அம்மூவரும் சம்பராசுரனும் அருமையான யுத்தத்தைப்பற்றி, படைக்கலநேமியேவப் பாய்கனல் தீய்க்கத்தீய்ந்து = சர்வாயுத சிரோரத்னமாகிய சக்கிராயுதத்தை ஸ்ரீபகவான் ஏவியருள அதனினின்றும் எழுந்த அக்கினிஜ்வாலையாலே தகிக்கப்பெற்றுப் பஸ்மமாகி, தொடைத்துழாய்மார்பன்வாழும்=துழாயலங்கல் திருமார்பில் வேய்ந்த ஸ்ரீயப்பதியெழுந்தருளியிருக்கும், தூயவைகுந்தம்=பரிசுத்தபரமபதத்தையும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தையும் முறையே, புக்கா=அடைந்தனர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அத்தெய்வசேனையானது, வீரர்களாய பீமபாசதிடாதி தானவர்களானே, போக்தாக்களானே தமதன்ன இலக்குமி, வேகமாக வசீகரிக்கப்பட்டு சேவாதிகளால் அயிலப்படுவதேபோல, ஹதமாக்கப்பட்டது, அயிலப்பட்டது, தம்வயப்படுத்தப்பட்டது, பஸ்மமாக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ கங்கையானது இமயமலையினின்றும் விழுந்து ஓடுவதேயென்னக் கீர்வாண வாகினியானது, பீமபாசதிடர்களானே தூளாக்கப்பட்டுத் துன்புற்று அதிவேகத்தோடும் விழுந்தடித் தோடிப்போயது. வாதத்தினாலே பீடிக்கப்பட்ட அப்தமாலிகையானது சைலத்தைச் சரணடைவதேபோல, அந்தச் சுர அநீகினீ=சைன்யம், பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டருளும் ஸ்ரீ பகவானாகிய தேவதேவனைச் சரணடைந்தது, விடபுருடரானே வலுவிற் புணர்வதற்காய்ச் சூழப்பெற்றதாற் பயந்துள்ள ஒண்டியாயிருக்கும் இரமணியை அவள் நாயகன் தேற்றுவதொப்ப, அசுரர்களானே அச்சமடைந்த அமரசேனையை ஹரியானவர் ஆசுவாசமூற்றி யருளினர். பின்னர் சௌரிசம்பரர்கட்குத் தாருணமான யுத்தமான துண்டாயது, கற்பாந்தத்திற்போல அகாலத்திலும் இனிதெழுந்து செல்லும் குலாசலங்களை யப்போர் உடைத்தாயிருந்தது. அச்சமரில், பலுவாகனத்தைபுடைய தைத்தியன் இறந்தனன், ஸ்ரீநாராயணரால் ஹதம்பண்ணப்பட்ட சம்பரன் வைஷ்ணவபுரியை அடைந்தனன். "மூவுலகிறையா யாழி முதிர்சனார்த்தனனுன்மோத, யாவர்தா மசுரர்போனர் யாழிபோன் மொய்ம்பகேட்டி, ஆவவரெவரு மாயனரும்புர மடையலானர், தேவன் வெஞ்சினமும் நல்லவரமெனத் திகழுமன்றே" எனச் சாஸ்திரமுமுளதாம். அவ்விடமான அமரில்; பீமபாசதிடர்களாகிய அவர்களோ, பவனனாலே தீபங்கள்போல ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினாலேயே விதேக கைவல்யத்தை யடைந்தனர். அவர்கட்கும் சம்பரனுக்கேபோ லசைவுற்ற தேசாந்தரகதியை நிடேதித்தல்:—சாமியத்தன்மையையடைவுற்ற தீபங்கட்குப் போங்கதியறியப் பெறுததேபோல, நிர்வாசனையே யுடையவர்களாயிருந்த அம்மூவர்களும் சாந்தியையடைந்தபோது இவர்தங் கதியறியப் பெறவில்லை. கதிகாரணம் வாசனையேயன்றோ, அஃதின்மையின்கதி யாண்டைய தென்க. நிர்வாசனைத்தன்மை புண்மையின் அவர்கட்குக் கதியின்மையினானே கதியறியப் பெறவில்லையென்பதாம். "பற்றுளனெவனவன் பயில்வினையோடும் பற்றுதலடைவன் எவன் மனம் பற்றறும் பற்றறவுடைத லெங்குனமவனே" என மறையுமிருக்கின்றது.

(ச.) அவர்களால் = வீமாதி தானவர்களால், போதலேபுரிந்து=இமயகிரியினின்றும் வீழாநின்ற கங்கைபோல அடிபட்டோடி, சேர்ந்தது=வாயுவாற் பீடையுற்ற மேகக்குழாஞ் சயிலத்தை யடைவதுபோ லடைந்தது. விடைத்துவந்து = பெருங்கோபங்கொண்டெழுந்தருளி, விண்டுவோடு = க்ஷீரசாகர சயன தேவனோடு, அத்தயித்தியர், அரும்போர்செய்து, படைக்கலநேமியேவ=அம்மாயன் சக்கராயுதத்தை யனுப்ப, பாய்கனல்=அஃதுமிழும் அக்கினிச்சுவாலை. 23—24.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) முதலிய கதையைப் பிரகிருதத்திற் பொருத்தியுபசங்கரித்தல்:—மற்றென்பது.

மற்றினி யிந்தவாற்றால் வாதனையாலே பந்தம்
பற்றுறு மதனைநீங்கிற் பந்தம்போம் விவேகத்தாலே
யுற்றறி வுண்மைசேரி லுளத்தில் வாதனைபோம்போனா
லற்றமில் சித்தநெய்தீர் தீபம்போ லாகுமன்றே.

(ப - ரை.) மற்றினி யிந்தவாற்றால் = நிர்வாசனையையுடைய பீமாதிகள் மோக்ஷமே யடைந்தவிதனால், வாதனையாலேபந்தம் = வாசனையினாலே பத்தமாம், பற்றுறு மதனை நீங்கில் = பற்றுற்ற அவ்வாதனையகலில், பந்தம்போம் = கட்டகலும், விவேகத்தாலே = பகுத்துணர்வானே, உற்று அறிவு உண்மைசேரில் = ஞானத்தையடைந்து சத்தியத்தைச் சார்ந்துவிடில், உளத்தில் வாதனைபோம் = சித்தத்திற் சேர்ந்துள்ள வாதனைதீரும், போனால் = தீர்ந்தொழியின், அற்றமில்சித்தம் = குற்றமற்ற நெஞ்சகம், நெய்தீர் தீபம் போலாகும் = தைலமில்லாத விளக்குப்போல ஆய்விடும். அன்று ஏ அசைநிலை. அன்றே = வாசனைபோன வக்கணமே யெனினுமமையும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆகலின் வாசனையாற் பத்தமாம், நிர்வாசனை மனமுக்தமாம், ஹே இராகவனே! விவேகத்தானே நிர்வாசனைத்தன்மையை அவசியம் நீ சம்பாதிக்கவேண்டும். அச்சம்பாதனையின்கண்ணே யாதுகொலோ வுபாயமெனின்? அதனைக்கூறல்:—உற்றறிவென்பது. எவ்வாறிருக்குமோ அவ்வாறான அருத்தகோசரமாகச் சம்யக்காலோகனத்தால் இரத்தினதத்துவ சாக்ஷாத்காரம்போல நீண்டபோ தாராய்ச்சியினிரந்தரப் பழக்கத்தாலேயுண்டாய சாக்ஷாத்காரத்தால் வாசனை யத்தியந்தம் லீனமாம், வாசனை விலயமாகியவழி மனமானது தீபம்போலும் நாசத்தையடையா நிற்கும். சம்யக்காலோகனப் பிரகாரத்தை யிப்போது காட்டுவாம்:—பூர்ணமாகிய பரமார்த்த சத்திய சிதாத்மா ஈண்டு எவ்விடத்திருசியத்தைப் பாவிக்கின்றதோ அது ஒரு சிறிதுமே, மெய்யேயல்லவாம், ஆகலின் அத்திருசியத்தின் பாவனைவடிவதரிசனமும் திருசிய விசேஷிதாகாரமாக இலவேயிலையாம் என்பதான, ஸ்வப்பிரகாசசின்மாத்திர பரிசேடமாமித்தரிசனமே சம்யக்கீக்ஷணமாம். ஆன்மாவே யிவ்வுலகமுழுவதும், யார்தான் எதைத்தான் எங்குதான் பாவிப்பதோ, முதலிரண்டும் திரிபுடிநிடேதம், மற்றது ஆதாரநிடேதம், ஆகலின் பாவனை யென்பதுமே கிடையவே கிடையாது, இது அதன் சமஸ்கார நிடேதம், அங்ஙனமாய இதுவே சம்யக்கீக்ஷணமாம். ஹே இராகவ இவ்வீக்ஷணம்பற்றிப் பீமாதியர்போலச் சுகமாகவாழ்தி, நினக்குபதேசித்த இது எமக்குமுன் எமது பிதாவாகிய ஸ்ரீ பிரஹ்மதேவரால் அருளப்பெற்றதாம்.

(ச.) ஆகும் = சமமாம்.

பீமபாசதிடர் கதை முற்றிற்று.
ஆக திருஷ்டாந்தம் சாகூடு.

தாசூரன் கதை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ கை.) ஆண்டுமனோநிக்கிரகமே முக்கிய உபாயம், வேறாய யோகேச்சைத்தியாகம் சற்சங்கம் விவேகம் ஆத்மபோதரூட சமாதி பயிறல் என்பன வாதியெல்லாம் அதன்பொருட்டனவேயாம் என்னுங் கருத்தால் அதனையே முதலில், அவித்தை

யின் கார்திவாய்ந்த உல்லாசங்களால் விஷயோன் முகமாய தமதுமனத்தை யாவர் நன்கு வென்றனரோ அவரே மகாசூரர் சாதுக்கள் யாவற்றையும் வென்று விளங்குபவர் ஆவர் என்பதாகப், பிரசம்சைசெய்துகொண்டு மாயாபத்தையொழிக்கும் மனோநாச உபாயத்தைக் கூறத்தொடங்கல்:—ஒழியாத என்பது.

(ச - அ - கை.) முன்பு வீமாதி கதையில் அகங்கார பரித்தியாகம் புருடார்த்தத்தைக் கொடுக்கச் சமர்த்தமாமெனப்பட்டது, இனித் தாசூரன் கதையில் அதனை ஸ்தாபித்தற்காக ஜகத்திற்கு மாயாமயத்துவம் விசதமாகச் சொல்லப்படுகின்றது, விசதம்=தெளிவு அதில் இப்பே:து உபாய முபதேசிக்கின்றார்:—ஒழியாத என்பது.

ஒழியாததுயர் மாயையெனு மாபத்தையொழிக்க மனநாசமோ ருபாயமாகு, மிழியாத மெய்ஞ்ஞானப் பொருளையெல்லா மியம்பக்கேட் டயராமலிதயங்கொள் வாய், பழியானபோகத்தி னிச்சைதானே பந்தமாமதுவிடலே பரமமாகும், வழியான பன்னூலாற் பயன்கொலென்ன வருந்தாம லிவ்வழியே வருதல்வேண்டும்.

(ப - ரை.) ஒழியாத துயர் மாயை எனும் ஆபத்தை = எப்போதுமே துன்பத்தை விளைவித்துக்கொண்டிருக்கும் பொய்யாய சமுசாரமென்னப்பட்ட சர்வ உபத்ரவமீவதை, ஒழிக்க = அடியோடுங் கெடுக்க, மனநாசம் = தனது மனதின் நிக்கிரகம், ஒருபாயமாகும்=ஒன்றே யுபாயமாக உள்ளதாம், இழியாத=பயனிற் குறையாத, மெய்ஞ்ஞானப் பொருளையெல்லாம் = சத்தியஞான சர்வஸ்வ முழுவதையும், இயம்ப = உபதேசிப்ப கேட்டு=ஒருமையுடன் சிரவணித்து, அயராமல்=சமுசயாதியான் மயங்காமல், இதயம் கொள்வாய்=உனது இருதயத்தில் அவதாரணஞ்செய்தி, பழியான=நிந்தைக்கிடனான, போகத்தின் இச்சைதானே = போகங்களிலுள்ள இச்சைமாத்திரமே, பந்தமாம் = கட்டாம், அதுவிடலே பரமமாகும்=அதன் தியாகமே மோக்ஷமெனப்பெறும், வழியான= மார்க்கங்களான, பன்னூலால் = அன்னிய பல சாஸ்திரசந்தர்ப்பங்களால், பயன்கொல் என்ன = யாது பிரயோஜனங்கொல்! வருந்தாமல்=ஆயாசப்படாமல், இவ்வழியே வருதல் வேண்டும்=இதனையே செய்துதீரவேண்டும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சர்வ உபத்ரவதாயியாயுள்ள இச்சம்சார துக்கத்திற்குத் தனது மனதின் நிக்கிரகரூபமாய ஒரேயுபாயமுளதாம். மனோநிக்கிரக உபாயங்களுள்போக இச்சைத் தியாகம் முக்கியம் எனக் கூறல்:—இழியாத என்பது. ஞானசர்வ ஐசுவரியத்தைக் கேட்பாயாக, கேட்டுத்தான்பின் இருதயத்தினிது துணிதல் வேண்டும், போக இச்சைமாத்திரமே பந்தந்தருவதாம், அதனது தியாகம் மோக்ஷமெனப் பெறும். அன்னிய சாஸ்திர சந்தர்ப்பங்களால் என்னே பிரயோஜனம், யாவற்றையும் ஒழித்து இதனையே செய்தல் வேண்டும்.

(ச.) ஒழியாததுயர்=அநவரதந் துக்கமயமான, மாயையெனும்=அசத்தியமான சம்சாரமென்கின்ற, ஆபத்தை=சர்வோபத்திரவத்தையும், ஒழிக்க=நிவர்த்திசெய்ய, மனநாசம்=தன் மனத்தினது நிக்கிரகம், ஒருபாயமாகும்=ஒன்றே உபாயமாம், இழியாத= குறையாத, மெய்ஞ்ஞானப்பொருளையெல்லாம்=மெய்ஞ்ஞானமாகிய சர்வசொத்தையும், போகத்தின் இச்சைதானே=போகேச்சைமாத்திரம்; பரமமாகும்=மோக்ஷமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அப்போக இச்சைத் தியாகத்தின் கண்ணும், விடயங்களிற் றோடதரிசனத்தினால் அச்சமுண்டாதல் உபாயமாம் எனக் கருதிக்கூறல் :—இன்ப மென்பது.

தாதுமன் கதை

இன்பமிதா மின்பமிதா மென்றவெல்லா மெரியென நஞ்செனநினைக்க வேற் றத் தாழ்வாய்த், துன்புறுபோகம் பலகாற் றேர்ந்துநெஞ்சிற் றோயாமலெளிதருந் திற் சுகமேயாகும், வன்புபயின் மனத்தோற்ற நாசமாகு மனத்தினது நாசமே மகத்தாந்தோற்றம், நன்பரமஞானிக ணெஞ்சிறந்துபோகு நடைவிலங்கா மறி விலர்க்கு நவைகூர் நெஞ்சம்.

(ப - ரை.) இன்பம் இதாம் இன்ப மிதாம் என்றவெல்லாம் = யாது யாது சுவாது சுவாது எனத் தோற்றுகிற்குமோ அவ்வியாவற்றையும், எரியென நஞ்சென நினைக = வன்னி யெனவும் விட மெனவும் பார்த்தல் வேண்டும், ஏற்றத்தாழ்வாய் = விஷமமாய், துன்புறுபோகம் = துயர்மயபோகம், பலகால் தேர்ந்து = மீண்டும் மீண்டும் நன்கு விசா ரித்து, நெஞ்சில் தோயாமல் = மனத்தால் நன்குபரித்தியாகித்து, எளிதருந்தில் = சுலப மாகச் சேவிப்பதாயின், சுகமேயாகும் = ஆனந்தத்தையே யளிப்பதாகும், வன்புபயில் மனத்தோற்றம் நாசமாகும் = அடங்காமற்றிரியும் மனத்தினது அப்யுதயம் அழிவதாகும், மனத்தினது நாசமே மகத்தாந்தோற்றம் = மனோநாசம் மகோதயமாம், நன்பரமஞானி கள் நெஞ்சிறந்துபோகும் = நல்ல மேலான ஜீவன் முத்தரது மனம் நாசத்தைநண்ணும், நவைகூர்நெஞ்சம் அறிவிலர்க்கு = மலின வாசனுவிசிஷ்ட மனமானது அஞ்ஞானிகட்கு நடைவிலங்காம் = காலிற்பூட்டிய சங்கிலிக்கொப்பாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) இவ்வுலகின்கண்ணே யாதுயாது சுவாதாமோ அவ்வியாவற்றையுமே விட வன்னியென்னவே காணல் வேண்டும். ஆண்டாராயாமல் துரிதமாக விடயத்தியா கஞ் செய்யின் துயரத்தைத் தருவதேயாகும், விசாரித்துக் குருசாஸ்திரங்கூறிய முறை யாகத் தியாகஞ் செய்யினே, தொடக்கத்தில் துயரமாயிருப்பினும், பிற்போதில் மகத் தாஞ் சுகத்தை யளிக்குமெனல் :—ஏற்றமென்பது. விசாரமில்லாமல் விடயங்களின் அபோகமாய தியாகம் விடயமாம், மறித்தும் மறித்தும் நன்காராய்ந்து சகஞப்பியாசத் தால், மேலே முறையாக போகவாசனையைப் பரித்தியாகித்துச் சேவிக்கப்பெறுவ தாயினே பரிபாகத்தில் இன்பத்தையே யினிதீவதாம் காமாதி பிரவிருத்தியற்ற மன மானது யாதுசெய்யுமெனின்? கேட்டி! ஆத்மாயாது? எத்தகையதுதான்? எச்சாதனங்க ளாற்றுன் கிடைக்கும்? கருமங்களாற்றுஞ அல்லது ஞானத்தினுற்றுஞ? எத்தகையதுதா னந்தஞானம்? அதனது சாதனங்கள்தாமெவை? என்னே, நானுவிதவாதிகளால் அயல் வகையாய் நிருபிக்கப்பெறுதலின்; என்பனவாதி வெகுவித சந்தேகங்களேயாய உக்கிர மான கெட்ட மைந்தரையுடையதும், சாகோப சாகைகளாய்ப் பிரிந்திலங்கும் நானு மநோரத ஆரம்பங்களோடு கூடியதும், திருஷ்ணைகள் வடிவ அநேக மனைவியரையுடைய தும், தூலசரீர பஞ்சரத்தையுடையதும், ஆகிய மனமாந் தனது சொரூபத்தைக்கெடுத்து, தனது ஈசுரனுய பிரத்தியக்காத்மாவைச் சம்பந்தித்துள்ள ஜீவன் முக்திவடிவ பரமபுரு டார்த்தத்தைச் சாதித்துவைக்குமென்றுணர்தி. மனமானது எம்முறையில் தன்னை நாசஞ்செய்யும் எனக்கடாவின் விடைதருதும், முதலில் மனது தனதுபுஷ்டிக்கேதுக்க ளாய சத்துரு மித்துரு அசாது சாது ஆதிவிகற்பங்களை விடுகின்றது, யாங்ஙனமெனின்? இவ்விகற்பங்களில் தனதுற்பாதனத்திற்போல நிக்கிரகத்தினும், சமர்த்தத்தன்மையை நன்குசிந்தித்தென்க. அதன்பின் தேகாகாரமான தனது கற்பிதரூபத்தைத் திருணம் போலும் தியாகிக்கின்றது; எவ்வளவேதான் தேக அகம்பாவத்தால் வாசிதமாய மன மானது தேகாகாரமாமோ, அவ்வளவே, தேக அநுகூலபிரதிகூல விடயங்களில் இரா கத்துவேடாதிகளாலுளவாம் ஆயிரக்கணக்கான விகற்பங்களானே வளராநிற்கும் அஃ

* மேன்மை உதிக்கும்.

தொழிந்து க்ஷீணமாயினே க்ஷீணத்தை யடையும் என்பது கருத்து. அற்றேல், தன் ஞசத்திற்கு அப்புதயத்தன்மை யின்மையின், மாறுகவோ, அனர்த்தரூபத்தன்மை யுண்மையின், ஆண்டு மனம் பிரவிருத்திப்பது யாங்ஙனம் எனின்? கூறல்:—வன்பென்பது. மனோநாசம் அப்புதயம் ஆம்; இஃதபிப்பிராயம்:—மனம் சுதந்திரமதாக அப்புதயத்தை யிச்சிக்கின்றதில்லை, மற்றே, ஆத்மபூதத்தன்மையான், ஆத்மபூதத்திற்கும் மனோபாவம் அனர்த்தமாம் அதன் நாசமோ, சர்வ அனர்த்தவிநாசரூபத்தன்மையானும் நிரதிசய ஆநந்த சொரூப பரிசேடத்தானும் அப்புதயமே யென்பதாம். பிரத்தியக் காத்மாவிற்கோ, சொரூபலாபத்தான் மகோதயத்தன்மை நிர்விவாதமேயாமென்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—மனத்தினதென்பது. மனோநாசம் மகோதயமாம். ஆயின் தேக அகங்காரத்தியாக மாத்திரஞ் செய்யத்தக்கதாம், பிரஹ்மான்மத்தன்மை ஞானத்தானே பிறங்கும்பயன் யாதுகொலா மாலோவெனின்? அதன்கண்ணி துவாமெனல்:—நன்பரமவென்பது. பிரஹ்மாத்மைக்கியத்தை யுணர்ந்தவனது மனது நாசத்தை நன்கு நண்ணுநிற்கும்; அஞ்ஞனுக்கு அஞ்ஞானரூப மலமெனும் ஆவரணம் கெடாதபடியினால் அவன் மனம் மீளவும் உதித்துதித்து வளர்ந்துகொண்டே யிருக்கும்.

(ச.) இன்பமிதா மின்பமிதாமென்று = எந்தெந்தப்பொருள் இதமென்று மனதுக்குத் தோன்றுகிறதோ, அதெல்லாம் = அஃதனைத்தும், எரியென நஞ்செனை = வஹ்நி போலும், விடம்போலும், தீனை=சந்தாப ஹேதுவாதலின் அகிதமென்று விசாரிப்பாய், போகம்=விடயங்கள், பலகாற்றேர்ந்து=மாறி மாறி விசாரித்து, நெஞ்சிற்றேயாமல்= மனதினுற் பரித்தியாகஞ்செய்து, எளிதருந்தில்=சேவிக்கப்படின், சுகமேயாகும்=சுகந்தருவனவாம், வன்புபயின் மனத்தோற்றம் = மனத்தினது உதயம் = வித்தாரம்யாதது சொரூப தரிசனவேதுவன்றாதலின், நாசமாகும்=ஆன்மாவினது நாசமாம், மனத்தினது நாசமே கைவல்லியவேதுவாதலின் ஆன்மாவினது மகத்தாந்தோற்றம் = மகோதயமாம். ஞானிகள் மனம் நாசமடையும், அஞ்ஞர்க்கு மனமே சிறுங்கலையா மென்றதாயிற்று.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஞானியினது மனதை வியத்தலும் ஸ்ரீ இராகவர் ஜகத்தின் றிதியை வினுதலும்:—ஆனந்தமென்பது.

ஆனந்தநிராநந்த மிரண்டுமில்லை யசைவுமசை வின்மையுமா மவையுமில்லை, யீனந்திர் சத்தசத்தன் றிவற்றுக்கெல்லா மிடையல்லஞானிமன மென்றலோடுந், தானந்தமிலா வறிவா யுலகின்மேலாந் தத்துவத்தி னுலகிருக்குந் தன்மைதன்னை, ஞானந்தான்வளர் பொருட்டா யுரைப்பாயென்று நாதனியம்பிட வசிட்டனவில்வதானுன்.

(ப - ரை.) ஆனந்த நிராநந்தம் இரண்டும் இல்லை = சுகாசுகமென்னும் இரண்டுமே அல்லவாம், அசைவும் அசைவின்மையும் ஆம் அவையும் இல்லை=சல அசலங்கள் இரண்டுமே அல்லவாம், ஈனந்தீர் சத்து அசத்து அன்று=கெடுதல் என்னுந் தாழ்மை யகன்ற சத்தேனும் அசத்தேனும் அலதாம், இவற்றுக்கெல்லாம் = கூறியவற்றிற்கெல்லாம், இடையல்ல = மத்தியும் அல்லவாம், ஞானி மனம் = ஜீவன் முக்தனது மனது, என்ற லோடும்=இவ்வாறு அருளவே, தான் அந்தமிலா அறிவாய்=தன்வடிவாய்ப் பரிச்சின்னமில்லாத சிதாத்மகமாய், உலகின்மேலாம்=விசுவாதீதமாய், இலகும், தத்துவத்தில்=பரமான்மவஸ்துவில், உலகிருக்கும் தன்மைதன்னை=விசுவம் ஸ்திதமாக இருக்கும்பான்மையை, ஞானந்தான் வளர்பொருட்டாய்=போதமானது விருத்தியாதற் பொருட்டாக, உரைப்பாய் என்று = அருளிச் செய்வாய் என்று, நாதன் இயம்பிட = ஸ்ரீ இராமபிரான்

Tமில்.

விண்ணப்பித்துக்கொள்ள, வசிட்டன் நவில்வதானுன்=கூறியருளத் தொடங்குகின்றார் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வியாவுமே, பந்தமோக்ஷதசையற்றதும், இருமை ஒருமையில்லாததும், ஆகிய பிரஹ்மசத்தையாம், என்னும் இதுவே பரமார்த்தத் தன்மையாம். எல்லா திருஷ்டிகளிலும் சம்பந்தமெய்தாததும், நிர்மலத்தகைமையின் அதிசயத்தானே சங்கிதத்தன்னுசமுற்றதும், இதனுனே மனத்தன்மையையற்றதும், ஆகிய மன்மானது இவ்வதிகாரி சரீரத்திலேயே பரப்பிரஹ்மத்தைக் காணும், அயலாறில்லதாம். இதனுனன்றே ஞானியின் மனமானது சுகாசுக, சலாசல, சத்தசத், திவற்றினிடையென்பனவொன்றும் அன்றும் எனப் பெறுகின்றது. இப்போது முக்கிய மாயபிரகரணார்த்தமாஞ் சகத்திதி சொருபத்தையறியும் வேட்கையுற்ற ஸ்ரீ இராகவர் வினுதல்:—தான் என்பது. ஹே பிரஹ்மந்! விசுவாதீதசிதாத்மாவின்கண் முன் வருணித்தவகையே விசுவமிருந்தபடியை, போதம் விருத்தியாதற்பொருட்டு மீளவும் கருணையால் அடியேற் குபதேசித்தருளவேண்டும்.

(ச) ஞானிமனம்=ஞானிகளதுமனது, வாசனையில்லாமையினுனும் வ்வகாரஹேதுவாதலினுனும், இஃதென நிருபித்தற்கரிதாம், அஃதெங்ஙனமெனின்? ஆநந்தநிராநந்தமிரண்டுமில்லை = ஜடமாதலின் ஆநந்தரூபமுமன்று, ஆநந்தாநுபவவேதுவாதலின் நிராநந்தமுமன்று, அசைவு மசைவின்மையு மாமவையுமில்லை=ஆன்மாவில் முக்கிய நிட்டையுடையதாதலின் சலமுமன்று, வெளியிலும் விளங்குவதால் அசலமுமன்று, ஈனந்தீர் சத்தசத்தன்று = சங்கற்பாதி அதன்காரியமின்மையினுலே சத்துமன்று, இந்திரியங்களுக்கு விடயங்களிற் பிரவிருத்திவருதலின் அசத்துமன்று, இவற்றுக்கெல்லா மிடையல்ல=பரஸ்பர விரோதமாயிற் பக்ஷாந்தரமுதியாதாதலின், ஆநந்தநிராநந்தாதிகளினது மத்தியமுமன்று, என்றலோடும் = பரஸ்பர விரோதமாயிற் பிரகாராந்தரத்திதி யின்றாதலின், அநிர்வசநீயம் ஞானியின் மனமென்றறியென்பது கருத்து. நாதன் = ஸ்ரீ இராமர், அந்தமிலாவறிவாய் = நித்திய சிதாகாரமாய், உலகின்மேலாம்=விசுவாதீதமான, தத்துவத்தில் ஆன்மாவின்கண், உலகிருக்குந்தன்மைதன்னை = இந்த விசுவந்திதிபெறுந் தன்மையை, ஞானம் வளர்பொருட்டு=போதம் விருத்தியாதற்கு, மீட்டும், உரைப்பாயென்றியம்பிட வசிட்ட னவில்வதானுன். நேர்ந்தவண்ணம் வெளியிலுமிலங்கலானே நியதமுமன்று என்றுணர்க.

ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பிரஹ்மசத்தையினுலே ஜகத்தின்றிதி யாம் தனித்திலதாம், தனித்துத்தற் சத்தையானே உலகின்றிதி இருப்பதாகப் பிராணிகட் குணர்வுண்டாதலோ, பிரஹ்மசொருபத்திதி புணர்வின்மையின் நிபந்தனமேயாம், எனச் சமாதானிக் காரணம் கும் வேட்கையுற்ற ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அதற்கொத்த வடிவதாய திருஷ்டாந்த மருளல்:=வேறிலாதென்பது.

(ச - அ - கை) விசுவம் விவர்த்தபாவத்தாற் சிதான்மாவினிடத்து ஸ்திதி பெறுந் தன்மையைத் தெரிவிக்கும் இச்சையுடையராய்ச் சிற்சொருபத்தை நிருபித்தற்குத் துர்லக்ஷியத்துவமெனல்:—வேறிலாதென்பது.

வேறிலா தெவ்விடத்து மேவிநின் றுமேவாம னுண்மையினுல் வேறும்விண்போற்
கூறிலாச்சிற்பாவ மெங்குநின் றுங் கூறுபடுமவற் ரென்றுங் கூடிப்பற்ருப்
பேறிலாச் சங்கற்பமனைத்துமின்றிப் பேரின்றி யழிவின்றிப் பேதமின்றி
யூறிலா வாகாயங்கோடி கூறுவரித் தவற்றிலொரு கூற்றையொப்ப நொய்தாம்.

(ப - ரை.) வேறிலாது = அயலிலாமல், எவ்விடத்தும் மேவிநின்றும் = சர்வகதமாயிருந்தபோதினும், நுண்மையினுல்=சூக்குமத்தன்மையானே, மேவாமல்=சம்பந்தமுறுமல், வேறும் = இலக்ஷியப்படுவதின்றுகிய, விண்போல்=ஆகாசம்போல, கூறிலாச் சிற்பாவம் = நிரம்சமாகிய சித்தியற்கையானது எங்கும் நின்றும்=எவ்விடத்திலும் நிறைந்திருந்தும், கூறுபடும் அவற்றென்றும் = சாம்சகபதார்த்தங்கள் எவற்ருேடும், கூடிப் பற்று = சம்பந்தித்துப் பற்றையடையாது, பேறிலாச்சங்கற்பம் = பயனற்ற எண்ணங்கள், அனைத்துமின்றி = யாவுமேயற்று, பேரின்றி=எந்நாமமும் இயையாததாய், அழிவின்றி=அவ்விநாசாத்மாவாய், பேதமின்றி=அபேதமாய், ஊறிலா ஆகாயம்=பரிசாதியற்றுனுமேய மாயககனத்தை, கோடிகூறு உரித்து=நூறுகோடியங்கிசப்படுத்து, அவற்றில் ஒருகூற்றையொப்ப நொய்தாம் = அவ்வங்கிசங்களுள் ஓரங்கிசத்துக்குச் சமானமாகச் சூக்குமமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர) வெளிப்படாதனவா யினிவருந் தரங்கங்கள் நீரின்கண்ணே யிருப்பனபோலவும் வேருக இல்லாதனபோலவும், சித்துத்தத்துவத்தில், சிருஷ்டிகள் இருப்பனவாம், சத்துரூபமாய ஆன்மாவின் அன்னியத்தன்மையானும், தாமாக இருப்பின்மையானும் இல்லாதனவாம். சித்தானதுயாண்டுந் தன்னிருப்பாலிருக்கும், அவ்விருப்பைப் பற்றி மற்றவை யொருவாறிருந்தால் இருக்கலாமேயலது தாமா யிராவாமென்பது கருத்து.

ஆன்மாவின் இருப்பினுலேயே எல்லாவற்றின் இருப்பாயின் யாண்டும் ஆத்மா யாங்ஙனங் குறிக்கப்பெறவில்லையெனின்? ஆண்டு விடைதரல்:—நுண்மையினுல் என்பது. எங்ஙனம் சர்வகத ஆகாசமானது சூக்குமத்தன்மையானே காணப்பெறுவதிலதாமோ, அங்ஙனம் அங்கிசமற்று அதிசூக்குமமாய சித்துருவம் யாண்டுமிருந்தபோதினும் தெரிவதிலதாம். அதனது பிரதிபிம்பத்தன்மையும், அதன் அதீன காம சங்கற்ப நாமரூபச்சேவையும் வாஸ்தவமாகாவாமெனல்:—சங்கற்பமென்பது. சர்வசங்கற்பரகிதமும் சர்வசம்ஞை விவர்ஜிதமுமாம் அவ்விச்சித்தானது அழிவிலாத வடிவதாம். ஆயின் ஜீவாதிய நாமங்கள் யாதினுலாக்கப்பெற்றன வாமாலோவெனின்? இவற்ருலாமெனல் :—நன்றிதரு முண்மை முதற்பெயர்கள் பெற்றென்பது. இது சுலோகமுறையில் ஈண்டெடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது. அதுசேத்திய ஆபாசங்களால் ஆக்கப்பெற்ற நாமமுடையதாம். சித்தினது சூக்குமத்தன்மையையும் மிகத் தெளிவுற்றிருக்குந் தன்மையையும் பரியாலோசனைசெய்து பார்த்தால் ஆகாசமும் சதகுணந்தூலமும் அஸ்வச்சமும் ஆமெனல்:—ஆகாயமென்பது. ஆகாச சதபாக மமல சூக்குமமாம்.

(ச) முன், விசுவத்திற்கு விவர்த்தபாவத்தாற் சித்வடிவமாக இருப்பதாகவே அதனைக் காட்டும்பொருட்டு, சிற்சொரூபத்தை நிரூபிப்பார் முதலில் அதனது துர்லக்ஷியத் தன்மையைக் கூறுகின்றார், என்ற அவதாரிகையில் வந்தவிவர்த்தத்தையும் அதனைச் சம்பந்தித்துவந்த பரிணமத்தையும் இலக்கணத்தாற் றெரித்தல்:—சுக்தி இரஜ தாகாரமாக விவர்த்தமாவதுபோற் பூர்வரூபத்தைப் பரித்தியாகஞ்செய்யாது ரூபாந்தரத்தைச் சுவீகரிப்பது விவர்த்தமாம்; க்ஷீரம் ததியாகாரமாகப் பரிணமிப்பதுபோற் பூர்வரூபபரித்தியாகத்தால் ரூபாந்தரத்தைச் சுவீகரிப்பது பரிணமமாம். ஸ்ரீ வசிட்டர்: விண்=சித்தினாற் பிரகாசிக்கும் பூதாகாசம், வேறிலாதெவ்விடத்து மேவிநின்றும்=சர்வகதமாயினும், நுண்மையினுல்=சூக்குமத்தால், நிரவயவமாதலின், மேவாமல் வேறும்=ஆதலிற் குறிக்கக்கூடாததுபோல், கூறிலாச் சிற்பாவம்=சித்துரூபப்பொருள், எங்குநின்றும்=சர்வகமாயினும் நிரம்சமாதலின், கூறுபடு மவற்றென்றுங்கூடிப் பற்று = ஆதலிற் குறிக்கப்

படாது, பேறிலாச்சங்கற்ப மனைத்துமின்றி=சர்வசங்கற்பரகிதமாய், பெயரின்றி=சர்வ நாம விவர்ச்சிதமாய், சதகுணநிமலமாய்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சொச்சத்தன்மையில் ஞானிகளநுபவத்தை யுரைத்து, அத னுனேயே ஆண்டுப் பிராந்தியினாற்கண்ட பாவவிகாரங்கள், அதற்கயலாக விலவா மெனல்:—நன்றியென்பது.

நன்றிதரு முண்மைமுதற் பெயர்கள்பெற்று ஞானிகள்பா னிமலமாஞான மாகி, யொன்றுமல வுருவான குடும்பரூப மொன்ருகித் தனைத்தெரிவித் துணர்வே மெய்யாய்த், தன்றுணைச் சின்மாத்திரத்துக்கய லற்றிந்தத்தொத் தாமத்தாமய மாஞ் சகங்களெல்லாந், துன்றுதிரை முதலாகப் பிறந்தவெல்லாஞ் சூழ்கடலில் வேறுகாத் தொடர்ச்சிபோலாம்.

(ப - ரை.) நன்றிதரும் உண்மைமுதல் பெயர்கள்பெற்று=நன்மையைப் பயக்கும் சத்தியஞான அநந்த ஆநந்தாதிநாமங்களையடைந்து, ஞானிகள்பால் நிமலமாஞானமாகி= அறிஞர்களிடத்தில் நிஷ்கலசித்ருவமாகி, அறிவிலாரிடத்தோ, ஒன்றும்=களங்க சகித மாய்ச் செறியும், மலம்=அஞ்ஞானம், உருவமான குடும்பம்=அதன்காரியம், ரூபமொன் ருகி=அவைகளின் சொரூபத்தோடு ஐக்கியத்தையடைந்து, தனை=இலங்குந் தன்மைய தாகிய ஆன்மாவை, தெரிவித்து=தரிசிப்பித்து, உணர்வே மெய்யாய் = நிருபாதிக அறிவே திருமேனியாயிலங்கி, தன்றுணைச்சின்மாத்திரத்துக்கு=தனக்குத்தானேசமான மான விஞ்ஞானகனமாத்திரத்திற்கு, அயலற்று=வேறிலாமலே; இந்தத்தொத்தாமத்தா மயமாஞ்சகங்கள் எல்லாம்=பிரதீதியாகாநின்ற விசாலமான இக்கியுனதென்னுந்தன்மை யான் எனதென்னுந் தன்மைமயமான நானுவித உலகங்கள்யாவும், பிரதீதியாகும், எது போலாமெனின்? துன்றுதிரை = கோர்த்தெழுங்கல்லோலம், முதலாக=நுரையாதிய வாக, பிறந்தவெல்லாம்=கிளம்பிய விசால நானுத்தகைமையாவும், சூழ்கடலில்=பூர்ண சலில ஆர்ணவத்தில், வேறுகா = அவ்வியதி ரேகமாகத் தோற்றும், தொடர்ச்சிபோ லாகும்=திருஷ்டாந்தம்போலவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அறிஞரிடத்தே நிஷ்கலரூபமாம், சகலமாயினும் நிட்கலமான சம்சார சொரூபமியாண்டோ, அவ்வகையா மேகாத்மிய தரிசனசீலமுடையதாம்; இது வித்வத் தநுபவ அபிநயமாம். அமலமென மூலபாடமாயினோ மாயாமலரகிதமெனப் பொருள் கொள்க.* அலையாதிவிகாரங்கள் கடலின்வேறிலாதனபோலத் திருசியமயல் விகாரங்கள் சித்ர்வணத்தினும் வேறுக இல்லையெனல்:—தன்றுணையென்பது, தரங்காதிமயமாய சலில ஆர்ணவத்தில் விசாலமாக விளங்கும் நானுத்தகைமை, அக்கடலினின்றும் எங்ங னம் வியதிரேகமாகத் தோற்றுவதிலையோ, அங்ஙனம், பாவவிகாரிபோலவும் த்வத்தா மத்தா மயம்போலவும் சித்தர்ணவத்திற்றோற்றும் விசாலமான இப்பன்மை, சின்மாத்திர ஞானக்கடல் வியதிரேகமாக ஒருகாலும் பிரகாசிப்பதே கிடையாது.

(ச.) நன்றிதரு முண்மை முதற்பெயர்கள்பெற்று=அச்சித்ரூபம் அவாச்சியமாத லின் உண்மையாகச் சர்வநாமவிவர்ஜிதமாயினும், அவிநாசி, ஆன்மா, சுவாமி, சேதனன், என்பன முதலிய சத்தங்களாற் கற்பிதநாமங்களை யடைந்ததென்பது பொருள். ஞானி கள்பால் நிமலமாஞானமாகி = நிட்களங்கபோதரூபமாய, ஒன்று+தெரிவித்து=ஞான நிஷ்டைமுற்கூறினமையின் அஞ்ஞானிகள்பாற் களங்க ரூபத்தோடு, ஒன்றும்=பொருந் தும், அதனுலே, மலம் = அஞ்ஞானம், உருவானகுடும்பம் = அதன்காரியம், ரூபம்= அவைகளின் ரூபத்தோடு, ஒன்ருகி = ஐக்கியமுற்றுள்ளதனை=அத்தன்மையான ஆன்

*விசார ?ரேகை

மாவை, தெரிவித்து = அறிவித்து, அஞ்ஞானதற்காரியங்களோ டபின்னமான ஆன்மாவைத் தரிசிப்பிக்குமென்பது பொருள். மலசம்சாரங்களினது சொரூபத்தோடு அபின்னமான ஆன்மாவைத் தெரிவிக்குமென்பது கருத்து. இந்தச் சகங்களெல்லாம் = நீ நானென்னும் ரூபமாய்விரிந்த இந்த நானத்துவம், தன்றணைச் சின்மாத்திரத்துக் கயலற்றுச் சத்தமாத்திர மயமாமென்ப தந்றுவயம்:—அர்ணவத்திற் றரங்கபேனபுத்புதாதி சொரூபங்கள் கதிவயத்தால் விரிவாக விரிந்து நானரூபத்தகைமையவாகத் தோற்றிய போதினும் எங்ஙனம் அவ்வர்ணவத்தினும் அவ்யதிரேகமாகப் பிரகாசிக்சின்றனவோ; அங்ஙனம் த்வத்தாமத்தாமபமாயிலங்கும் விசால இந்நானமதங்களும், சித்தர்ணவத்திற் சின்மாத்திர அவ்யதிரேகமாகவே பிரகாசியாநிற்கும் என்பது மூலாநுசாரமாக அந்றுவயமாம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சித்தானது, சேத்தியத்தை விளக்கின்றதென வெண்ணுதியேலாயின், சித்துச் சித்தையே செனிப்பிக்கின்றதென வெண்ணுதி, சேத்தியம் அயலாகவில்லையென வெண்ணுதி, இவ்வண்ணம் மாநமாயவழி, அதனுல் அறிவுக்குத்தன்பால் வியாபாரங் கூடாமையேயாய ஏதுவினுல், இச்சிற்சொரூபம் தன்பாலே நின்றுகொண்டு ஒருசிறிதையு முண்டாக்கவில்லையென்றுபலமாம், அவ்விதுபரமார்த்ததிருஷ்டியாம், அஞ்ஞனேயாகியும் ஞன்யான் என அபிமானமுற்ற அவனுக்கே, அல்லது, யாவன் அஞ்ஞனேயாவன் அவன் ஞன்யான் அல்லன் என அபிமானிப்பன், அவனுக்கே; சித்விய திரிக்தமாக சர்க்கங்களில் அயல் வந்ததெனவும், அன்னியமிருக்கின்றதெனவும் கற்பனையான துண்டாகின்றது என்று கூறும் வேட்கைவாய்ந்த ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அச்சித்தைத்தானே மீளவும் ஞானியஞ்ஞானிகளின் கற்பனையால் வகுத்துரைத்தல்:—துனையென்பது.

துனைதரு பல்பிறப்பாகிக் கொடிதாய்ப்பொல்லாச் சுபாவமாந்தனை யறியாச் சுமடர்க்கென்றுந், தனையறிந்தோர்க் கொளியுருவா யெல்லாமொன்றாய்த்தானுகவனுபவிக்குந் தன்மையாலே, நினைவொடு செய்வோன் செய்கைசெயலிம் மூன்றுநிகழ்விக்கும் பாவித்த நினைவுக்கெல்லா, மனையசுவையாய் நிற்கும் பிறவிப்போகமருந்துவோர்க் கப்போகமாகிநிற்கும்.

(ப - ரை.) தனையறியாச் சுமடர்க்கு என்றும் = தம்முடைய சொரூபத்தை யுண்மையாயுணராத மௌட்டியர்க்கு எப்போதும், துனைதருபல் பிறப்பாகிக் கொடியதாய்ப் பொல்லாச் சுபாவமாம் = விரைந்து துயரமேதரும் உக்கிரசமுசார கனகர்ப்பிணியாய் அசத்து இயற்கையதாம், தனையறிந்தோர்க்கு = தமது சொரூபத்தைச் சிவமாக வுணர்ந்த பெரியோருக்கு, ஒளியுருவாய் = பிரகாசரூபமேயாய், எல்லாம் ஒன்றாய்த்தானுக = சகல ஏகாத்மிகமாய், அனுபவிக்குந்தன்மையாலே = அநுபூதிவசத்தால், நினைவொடுசெய்வோன் செய்கைசெயல் இம்மூன்றும் நிகழ்விக்கும் = நித்தியம் கருத்தோடுசெய்யுங் கருத்தா முதலிய காரகங்களையும் காரியத்தையும் பிரகாசிப் பிக்கும், பாவித்த நினைவுக்கெல்லாம் அனைய சுவையாய் நிற்கும் = எண்ணிய எல்லா எண்ணங்கட்கும் ஏற்றபடி யாயரசமயமா யிருக்கும், பிறவிப்போகம் அருந்துவோர்க்கு அப்போகமாகி நிற்கும் = பவபோகிகட்கு அவ்வப் போகமாகி நின்றிலங்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அறியாதவரிடத்தில் அசத்துச் சுபாவமுடையதாகிக் கொரேமான குடும்பக் கூட்டக்கருவாய்ந்ததாகி விளங்கும், அறிந்தவரிடத்தோ, பிரகாசரூபமேயாகிச் சகல ஏகாத்மிகமாகி யிலங்காநிற்கும். அச்சித்தினுக்கே ஜகத்பிரகாச யோகஜன்ம நிர்

வாசகத்தகைமையை நிகழ்த்தல்:—நினைவொடுமென்பது அநுபூதிவசத்தால் நித்தியம் அருக்காதிகளையும் அவிர்விப்பதாம், சர்வபூதங்கட்கும் விடயாநந்த ஹேதுவாய்ச் சுவாதாகி யிருப்பதாம், பவபோகிகளாய ஜீவர்கட்கு வாராநின்ற ஜன்மாதிகளில் நிமித்தபூதமாம். ஆநந்தத்தினின்றுமே உரமாயிவ் வுலகங்களெல்லாம் ஆகின்றனவெனச் சுருதியு மறைகின்றது.

(ச.) தனையறியாச் சுமடர்க்கு = அஞ்ஞர்க்கு, துனைதருபல் பிறப்பாகி = சம்சார முகமாய், கொடிதாய் = கோரமாய், என்பதற்கேது, பொல்லாச் சுபாவமாய் = இராகத் துவேடாதி களங்கமுடையதாதலின், துஷ்டச் சுபாவமாய், சம்சாரபரம்பரையினேது வென்பதுபொருள்: தனையறிந்தோர்க்கு = ஞானிகளுக்கு, என்று மொளியுருவாய் = விசுத்தஞானரூபமாய், எல்லாமொன்றாய் = சகலத்தினும் அபின்ன சுபாவமாய் = தானாக வநுபவிக்குந் தன்மையாலே, அவ்வவ்விடயாநுபவ வசத்தினால், நினைவொடு செய்வோன் செய்கைசெயலிம் மூன்று நிகழ்விக்கும் = கர்த்தா, கன்மம், கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கும், பாவித்த நினைவுக்கெல்லாம் = சகலபோக்கிய வஸ்துக்களினது, அனையசுவையாய் நிற்கும் = இரசஞானவேதுவாம், பிறவிப்போகம் அருந்துவோர்க்கு = சம்சாரிகளுக்கு, அப்போகமாகி நிற்கும் = பிரவிருத்தி யேதுவாய், அறியாதவரிடத்துத் துக்க வியற்கையானே கோரமான சமுசாரசமுகத்தானே கருப்பவதியாம் = இத்தகையதாயிருப்பது அச்சித்தென்றறிக.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அஞ்ஞர்கட்கு ஜன்மாதி நிமித்தபாவமா யிருப்பினும், அறிஞரது திருஷ்டியானே கூடஸ்த அபரிச்சின்ன ஏகரூபமேயாம் அது எனல்:—அத்தமனமென்பது.

அத்தமனமுதய மில்லையெழு தனிற்றலயல் போதல்வருத லெனுமனைத்துமில்லை, யித்தலத்திலில்லையிலா திருக்கவில்லை யித்திறமாஞ் சித்துமலமில்லா மெய்யாய்ச், சுத்தமுறுதானே தன்னிடத்தினிற்குஞ் சொன்ன நெறியே சகமாய்ச் சொல்பேராலே, மெத்தவெகு ரூபமாந்தற்சுபாவம் விரிந்தெங்குஞ் சிற்பெயரால் விளங்கிநிற்கும்.

(ப - ரை.) அத்தமனம் உதயமில்லை = அஸ்தத்தையும் அடைவதில்லை உதயத்தையும் அடைவதில்லை, எழுதல் நிற்றல் அயல்போதல் வருதலெனும் அனைத்துமில்லை = எழும்புவதும் நிற்பதும் பிறவிடத்துக்குச் செல்லுவதும் வருவதும் என்பனவாதி பிறவெவையும் இல்லை, இத்தலத்தி லில்லை = ஈண்டிருப்பதில்லை, இலாதிருக்க வில்லை = இல்லாமலுமில்லை, இத்திறமாஞ்சித்து = இத்தன்மைத்தாய அறிவானது, மலமில்லா மெய்யாய் = அமலாகாரமாய், சுத்தமுறுதானே தன்னிடத்தில் நிற்கும் = தூயதாய தன்பாற் சுயம் நன்னிலைபெறும், சொன்னநெறியே = கூறிய முறையே, சகமாய்ச் சொல் பேராலே = உலகமென்று சொல்லப்பட்ட நாமத்தாலே, மெத்தவெகுரூபமாம் = மிகமிகவும் விஜ்ரும்பணத்தை யடையும், தற்சுபாவம் விரிந்து எங்கும் சிற்பெயரால் விளங்கிநிற்கும் = அவ்வத்துவானது இயற்கையாய், சர்வகமாய்ச் சித்தென்னும் நாமத்தால் உதிதமாயொளிரும்,

(ஸ்ரீ - வீர.) ஒழிவதுமில்லை யுதிப்பதுமில்லை, எழுவதுமில்லை நிற்பதுமில்லை, வருதுமில்லை போவதுமில்லை, இங்குளதில்லை இங்கிலதில்லை, தங்கிய வறிவெனுந்தானும் வடிவே. அவ்விச்சித்தோ வமலாகாரமாம், செவ்விதிற் சுவந்தனிற் செறிந்து திதையும், இவ்விதம் விரிவாயிராகவ வுலகென, ஒவ்வியபெயரால் விவரித்தமா யொளிரும், சித்வி

வர்த்தமதாயினும் பரமார்த்த திருஷ்டியானே சித்தேயாம், என்னை, ஓங்கியெரியுந் தீயி னீட்டத்தினின்றும் தீப்பொறி நிகழ்வதெனவும், ஓடியாடும் நீரப்பூரத்தினின்றும் திரை முதலியவை திகழ்தல் போலவும், சர்க்கவிப்ரமங்களானே சித்தானது சித்தாகவேதிகழு மென்றுணர்க. சுயம் சுத்தமேயாயினும், அவித்தையானேயாஞ்சர்க்க விப்பிரமங்க ளானே நன்கிலங்குதலே சர்க்கருத் தருத்தகைமையாம், அயல்வகையா யிலதாமெனக் காட்டற் பொருட்டு அதற்குபயோகியாய் இரண்டு ரூபங்களேயியம்பல்:—தற்சுபாவமென் பது அது சுபாவமாகச் சித்து நாமத்தோடு திகழும், வியவகாரங்கொண்டு யாண்டு முள தாயுதிதமாம் வடிவதெனவும் உலவும்.

(௪.) இத்திறமாஞ் சித்து, அஸ்தமன முதயமில்லை, நித்தியமாதலின், ஒடுங்காது உதியாது நிர்விகாரமாதலின், எழுதல் நிற்றலும், நிஷ்கிரியமாதலின், அயல்போதல்வருதல் எனும் அனைத்துமில்லை, இத்தலத்திலில்லை = நிராதாரமாதலின் இவ்விடத்திலின்று, இலா திருக்கவில்லை. பரிபூரணமாதலின் இவ்விடத்தின்றென்பதின்று, மலமில்லாமெய்யாய் = நிர்மலாகாரமாய், மெத்தவெகுரூபமாம் = பிரபஞ்சமாக விரியும், தற்சுபாவம் = தனது சுபாவத்தினல், எங்கும் விரிந்து = சர்வகமென்னும் பரிபூரணமாய், சிற்மெயரால் = சித்தென்னு நாமத்தால், விளங்கிநிற்கும் = அஸ்தமனத்தை யடையாத அநந்தமிதரூப மாம். முன்மொழிந்த சித்து, அமலாகாரமாய்த் தன்னிடத்திலேயே நன்னிலையுற்று, இவ் விதம் விசுவப்பெயரான் விரிந்தோங்கு மென்பது திரண்டபொருள்: அச்சித்தேயாய பர வத்து, பரிபூர்ணமாகி எங்கும் மங்காவெளியா யிலகுமென்பது இயற்கையாம் என்றறிக.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இச்சித்தின் பெருமையையே பலதிறத்துரைத்து, இழிந்து வருமுறையை யினிதறிவித்தல்:—இன்னவென்பது.

இன்னசுபாவந்தானே யொளியாய்நிற்கு மிருளாகுமொன் றாகுமீறில்கூறுந், தன்னுடைய தொழிலாலே தானேபூர்ண தத்துவம் விட்டிவனவனு னென்னுந் தன்மை, யுன்னியபாவனையாலே மெள்ளச்சிவ னுருவாகிக் குடும்பியெனு மூகத் தாலே, பன்னியநா நாத்துவத்திலமுந்திப் பாவாபாவம் பற்றுதல் விடலாம் பதத்திநிற்கும்.

(ப - ரை.) இன்ன சுபாவந்தானே = இச்சிற் சொரூபமே, ஒளியாய் நிற்கும் = பிரகாசமா யிலங்கும், இருளாகும் = அப்பிரகாச மாயவிரும், ஒன்றாகும் ஈறில்கூறும் = ஏகமாகி நிரங்கிசமாய் அங்கிசதாரியா யிருக்கும், தன்னுடைய தொழிலாலே தானே = கற்பனை யோகத்தானே சுயமாகவே, பூர்ணதத்துவம் விட்டு = அநந்த பதத்தினகன்று, இவன் அவன் நான் என்னுந் தன்மையுன்னிய பாவனையாலே = இவன் அவன்யான் என்னும் முன்னிலை படர்க்கைதன்மைப் பான்மையை யெண்ணிய சிந்தனையாலே, மெள்ள = மெதுவதாக, சிவனுருவாகி = அஞ்ஞபதத்தை யடைந்து, குடும்பியெனும் ஊகத்தாலே = சமுசார பூர்வகமாக, பன்னிய நாநாத்துவத்தி லமுந்தி = உரைத்த நானாத்தன்மையை மிகமிகவும் விருத்திசெய்து, பாவாபாவம் பற்றுதல் விடலாம் பதத் தில் நிற்கும் = பாவ அபாவகிரக உத்சர்க்கபதத்தில் ஸ்திதியையடையும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பரமார்த்தமாகப் பிரகாசமாய், யானறிகின்றிலேன் என்னும் விவகாரத் தானே அப்பிரகாசமாய், (இன்னணம் மேலுமுணர்க) நிரம்சமாய், அம்சதாரியாய், அவித் தையின் கண்ணே தற்பிரதிபிம்பமுற்று அவ்விலக்கணமாய விசால வஞ்சகவேடத்தாற் சுயம் அபரிச்சின்ன சொரூபத்தை யனுசந்தானஞ் செய்யாதது போலாய், யானிருக் கின்றேன் என்னும் பாவத்தானே ஜீவத்தன்மையைப் படையவடைவுற்று, சம்சிருதி பூர்

வகமாக நானுத்தன்மையாய இதுமென்மேலும் வளர்ந்தோங்கிவர, இஃதிருக்கின்றது இஃதில்லை யென்னும்பாவ அபாவங்கட்கும், இது கொள்ளத்தக்கது இது தள்ளத்தக்கது என்னும் இஷ்ட அநிஷ்டங்களின் கிரக உத்சர்க்கங்கட்கும், ஸ்தானமாகியதேகாத்ம பாவத்தில் அருந்திதியை அடைந்து நிற்கும்.

(ச) இன்ன சுபாவந்தானே = முற்கூறிய சித்ருரூபமான பரம்பொருளே, ஒளியாய் நிற்கும் இருளாகும் = ஞான அஞ்ஞானரூபமாம், ஒன்றாகுமீறில் கூறும் = நிரவயவசாவயவரூபமாம், தன்னுடைய தொழிலாலே = தனது சங்கற்பவசத்தினால், தானே = சுவயமே, பூர்ணதத்துவம் விட்டு = சொச்சொரூப ஸ்திதியை விடுத்து, பாவனையாலே = உபகிதாகார அபிமானத்தினால், மெள்ள = மெல்ல, சிவனுருவாகி = ஜீவபாவத்தை யடைந்து, குடும்பியெனும் = சிற்பெயராஞ் சுபாவத்தாற் சம்சாரியென்னுங் கருத்தினால், பாவாபாவம் பற்றுதல் விடலாம் பதத்தில் = இது பாவரூபம், ஈதபாவரூபம், இது கிரகிப்பது, இதுவிடுவது என்பதாகிய, இப்பேதரூபபதத்தில், நிற்கும் = ஸ்திதி பெறும். (8)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மேலும்விரியும் முறையை விரித்தல்:— அப்பதத்தென்பது.

அப்பதத்தினின்று புரியட்டகத்தை யளவிலசைவா லமைக்கு மமைத்திடாதா, மிப்பரிசினின்று ரவேவடிவமான வெழுபிறவி வகைமாலை யியற்றுமெங்கு, மொப்பரிய தற்பிரம சுபாவத்தாலே யுரைத்ததெலா மெழுமீண்டு மொடுங்கிப் போகு, மெய்ப்படிவமில்லாத விண்ணிற்கானல் விரிவதுபோற் சிதினினைவு விரிந்துதோன்றும்.

(ப-ரை.) அப்பதத்தினின்றும் = மேற்புகன்ற பதத்தினின்று, புரியட்டகத்தை = சூக்குமசரீரத்தை, அளவிலசைவால் = ஸ்பந்த சதங்களால், அமைக்கும் அமைத்திடாதாம் = செய்யும் உண்மையிற் செய்யாதாம், இப்பரிசினின்றுரவே வடிவமான = இவ்வண்ணம் இதஸ்திர பலாகாரமான, எழுபிறவி வகைமாலை யியற்றுமெங்கும் = எழுவகைத்தோற்றமாம் சமுசார வலயங்களை யெவ்விடத்துஞ் செய்யும், ஒப்பரியதற்பிரம சுபாவத்தாலே = உவமையில்லாத தனது பிரஹ்ம சுபாவத்தானே, உரைத்ததெலாம் எழும்மீண்டும் ஒடுங்கிப்போகும் = கூறியயாவையுமே மீளவும் வருவனவும் போவனவும் ஆம், மெய்ப்படிவமில்லாத விண்ணில் = ஆகாரமியாதொன்று மொன்றாத ஆகாயத்தில், கானல்விரிவதுபோல் = நிதாகத்தாற் சரித்துப்போல, சிதில்நினைவுவிரிந்துதோன்றும் = சித்தத்துவத்திற் சிருஷ்டிரூப திருஷ்டிகள் வித்தாரமாகி விளங்கும்.

(ஸ்ரீ-வீர.) அத்தியஸ்த ஆத்மபாவ புரியஷ்டக நூற்றுக்கணக்கான அசைவுகளால், விதிநிஷேத கருமங்களால், போக்கியரூபஜகத்தை ஆற்றும் உண்மையாயோ ஆற்றாதாம். சிற்சொரூபத்திதியே ஜகத்திதியாம், சித்திற்கே ஜகத்ரூபமாக அவஸ்தானத்தான், என வியம்பும் பொருட்டு, முன்மொழிந்ததை யநுவதித்தல்:— இப்பரிசென்பது, இங்ஙனம் இரதர ஆகாரங்கள் வாய்ந்த சர்வசம்சார வலயங்களும் எங்கும் மீண்டுமீண்டும், பிரஹ்ம சுபாவத்தால் வருவனவும் போவனவுமாம். நிராகாரமாய ஆகாயத்தின்கண் நிதாகத்தால், சரித்தானது = மிருக திருஷ்ணையானது, எழும்புவதென்னவே; இச்சிருஷ்டிரூப திருஷ்டிகள் = தேகாதி யெண்ணங்கள், நிராகார ஞானதத்துவத்தில் இலங்கா நிற்கும்.

(ச.) அப்பதத்தினின்று = முற்கூறிய பதத்திற் றிதிபெற்றிருந்து, அளவிலசைவால் = அநந்த விகற்பங்களால், புரியட்டகத்தை = மேற்கூறு மிலக்கணமுடைய சூக்குமசரீரத்தை, அமைக்கும் = விதிக்கும், அமைத்திடாதாம் = உண்மையாகக் காரண

T. மிக்கசஞ்சலம்

பாவமாதலின், விதியாததுவுமாம், இப்பரிசினின் றெப்பரிய தற்பிரம சுபாவத்தாலே அலைவே வடிவமான = ஸ்திரசலாகாரமான, எழுபிறவி வகைமாலை = சம்சாராவளிக ளென்னும் சர்க்கங்களை, எங்குமியற்றும் உரைத்ததெலா மெழுமீண்டும் ஒடுங்கிப்போகும் ## மெய்ப்படிவ மில்லாத = நிராபாசமான, விண்ணில் = வியோமத்தில், நிதாகாநந்தரம், (வெப்பத்தின் பின்) னெவ்விடத்தும், கானல் விரிவதுபோல் = விருஷ்டிகள் காணப்படுவனபோல, மழைத்துளிக ளென்பது வடமொழியருத்தம், மனநினைவில் — நிஷ்களங்கமான சித்தத்துவத்தில், சிருஷ்டிரூபமான திருஷ்டிகள், விரிந்துதோன்றும் = காணப்படுவனவாம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) வங்கபிராந்தியிற் றிட்டாந்த முரைத்து, ஆன்மாவை யறியு முறைமையையும் அதன் பெருமையையும் உரைத்தல்: = படர் என்பது.

படர்மதத்தாற் றனைப்பிறர்போற் றோன்றுமாபோற் பகுத்தலிலாவந்தச்சிற் பாவந்தானே, யடர்பொய்போற் றோன்றியதாற் சத்தமாதி யைம்புலனுமே தோன்று லறியாநின்றாய், தொடர்கின்ற வதுவிந்த வான்மாவாகுந் தோற்றமெலாந் தானாகித் துன்னிநின்ற, விடமுடைய பரப்பிரமமிதுவே யீதிங்கிருப்பதுவும் பெயர்மலமா மிதின்வேறில்லை.

(ப - ரை.) படர்மதத்தாற் றனைப்பிறர்போல் தோன்றுமாபோல் = ஏறிய மதிராபானமயக்கத்தால் அன்னியமாயதன்னை யன்னியமாய்க் காண்பதேபோல், பகுத்தலிலா அந்தச் சிற்பாவந்தானே = பிரிவுறாத அவ்வறிவியற்கையேயதான், அடர் பொய்போற்றோன்றியது = அவித்தையினால் நெருங்கிய அசத்துப்போலிலங்காநிற்கும், ஆல் அசை, ஏதோன்றால் = எவ்வறிவினால், சத்தாதி யைம்புலனும் = சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தமென்னும் ஐந்து விடயங்களையும், அறியாநின்றாய் = ஹே இராகவா நீ யுணர்கின்றனையோ தொடர்கின்ற அது இந்த ஆன்மாவாகும் = யாவற்றுள்ளும் சத்தாஸ்பூர்த்திமயமாய் அனுசரித்திருக்கும் அவ்வறிவே அகமென்னு மிவ்வான்மாவாகும், தோற்றமெலாந்தானாகித் துன்னிநின்ற இடமுடைய பரப்பிரமம், இவ்வான்மாவே சர்வதிருசியங்களும் ஆரோபமாதலிற் சர்வான்மகமாய், சர்வகமாய், தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதரகிதமாய் வியாபகமாய், மேலுக்குமேலாய பிரஹ்மமாம், இதுவே = இந்தப் பிரஹ்மமே, பெயர் = வியதாதி நாமவேற்றுமையானே, ஈது = இவ்வுலகமாக, இருப்பதுவும் = திதி பெறுவதுமாம், இங்கு = ஈண்டு, மலம் = அவித்தையதன்காரியரூபம், இதின்வேறு இல்லையாம் = இந்தப் பிரஹ்மத்தினும் வியதிரிக்தமாக ஒரு சிறிதும் இல்லாததேயாகும்: ஆல் என்பதை யசையெனக் கோடாமற்பெயராலெனக்கூட்டிப் பொருளுரைப்பினும் அமையும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மதவசத்தாயபுருடன் அவனாயினும் அன்னியனைப்போல எங்ஙனந் தோற்றுவானோ, அங்ஙனமே, அதேசுவாத்மா, அன்னியம்போல ஜாட்டியபாவமயக்கத்தை யடையாததேனும் ஜாட்டியபாவமயக்கத்தை யடைந்ததுபோலச் சித்துத் தன்மையாற் சிற்சாரம், அசித்தென்னவிருக்கும் அறியாமையான், சத்தே அவ்வேடந் தரித்திருத்தலின் அசத்துவம் துர்வசனம், பாத்தியப்பான்மையானே சத்துவந்துர்வசனம், ஆகலின், தோற்றம் அநிர்வசநீயமாம் என்றறிக. அற்றேல், பிரமஹ்மத்தினின்றும் ஜகத் விவர்த்தங் கேட்கப் பெறுகின்றதேயல்லாமற் பிரத்தியக்கினின்றும் கேட்பதில்லையெனின்? அதுவே பிரஹ்மமென வறிவுறுத்தல். — சத்தமாதியென்பது. ஹே இராகவ! எதனானே சப்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் என்பவற்றை யறிகின்றாயோ, அஃதிவ்

வான்மா பரப்பிரம்மம் சர்வத்தையும் பூரித்து நற்றிதியடையும். "சத்தப் பரிச வுருவர தஞ்சக கந்தமுமைதன முதலா, யெத்தைக்கொண்டிங்கறிகின்ரு னதனே யொழியவே துளதா, மத்தற்பரத்தைக் கண்டிந்தவவத்தைமூன்றுங்காணுமை, சித்தித்திருக்கு மவ னலமுந் தீங்குமின்றித் திகழ்கின்ருன்." என்னும் காடகசுருதியிற் பிரஹ்மத்திற்கே பிரத்தியக் காத்மத்தகைமை இயம்பப்பெற்றிருத்தலின் என்பது கருத்து. ஆயின் ஆன் மாக்கட்கு நானுத்தன்மையுண்மையின் பிரஹ்மத்திற்கோ ஏகத்தன்மை யுண்மையின் யாங்ஙன மைக்கியமாம் என்னற்க; நானுஏகத்வங்கட்கு மித்தியாத்தன்மை யுண்மையின், இஃதொருதோடமல்லவாமென வுணர்க. தத்துவவித்துக்குத் தன்வடிவே பூர்ணமாகத் தோற்றும், காணினும் ஜகத்தைக்கண்டிலன் தத்துவத்தையே காண்பன்; அற்ருயினும், தத்துவவித்துக்கட்கும், இலௌகிகங்களும் சாஸ்திரியங்களும் ஆகிய கருமங்களிற் கருத் திருத்துவங் காணப்பெறுகின்றதே, அதுவும் அவசியம் இஷ்டாநிஷ்ட போக்துருத்தகை மையை யடைவிக்கும், எனவே, அறியானினும் யாதுகொல் சிறப்பெனின்? இங்ஙன மிருப்பினும் சுகதுக்க போகபலந்தருங் கருமங்களிற்ருனுதல், சமாதியப்பியாச பரிபாக பூமி கைப்பேதங்களிற்ருனுதல், தத்துவவித்துக்கட்கு, எவ்விக்கருத்துருத்துவங் காணப் பெறுகின்றதோ, அவ்விக்காணப் பெறுங்கருமம் இல்லாததேயாம், மூர்க்கர்கட்கு அஃ தவ்வாறல்லவாம் என்னுமிதுவே சிறப்பென வுணர்க. யாதுள்ளேயிருக்கும் மனோ விருத்தியின் நிச்சயமோ, உபாதேயத்தன்மை யுணர்வோ, வாசனைப் பெயர்வாய்ந்ததோ, அதுவே கருத்துருத்வம் ஆம்; ஆகுக, வாசனையே கர்த்ருத்தன்மையேனும் போக்த்ருத் தன்மையேனும், ஆயினும் யாங்ஙனம் தஞ்ஞ அஞ்ஞர்கட்கு விசேஷ சித்தியெனின்? கேட்டி! இயற்றுவாரேனும் இயற்ருரேனும் வாசனைபிருத்தலின் தத்துவத்தை யறி யாதவர்கட்குக் கருத்துருத்தன்மை யிருந்துகொண்டேயிருக்கும், தத்துவத்தை யறிந்த வர்க்கோ அவாசனைத்தன்மையானே அங்ஙனிலதாம், அறிந்தவன்பால் விசேடத்தை நன்கிலக்குதும்:—தத்துவமுணர்ந்தவனே சிதிலீபூதவாசனையனுயியற்றினும் பலத்தை யநுசந்தியான், மற்ருே, அசக்தமதியனுகி யசைவுமாத்திரத்தைக் கேவலம் ஆற்றுவன், இங்ஙனமே யவனது போக்த்ருத்தகைமையும் அசத்தேயாம், சம்பிராப்தமாயினும் பலம், இவ்வியாவும் ஆன்மசொரூபமேயாமெனக் கருமபலத்தையநுபவிப்பன், மக்கின மனத்த ராய்ப் போகாசக்தசித்தராய அஞ்ஞரோ செய்யாரெனினும் செய்பவரேயாவர். அச் சீவர்களுக்குள் ஆத்மவித்துக்களுடைய அம்மனமானது, மேகம் பொழியும் மழைகாலத் திற் கானனீரென்ன அத்தியந்தம் உபசாந்தியை யடைந்துறுவதாய், பிரசண்ட ஆதபத் தில் இமகணமென்ன விலீனப்பட்டுத் துரியதசையைத் துதைந்துறுவதாய், அத்தன் மையதாகவே இருப்பதாகும் என்பதே விசேடமென அறிந்துகொள்க. இதனுனன்றே "ஆநந்த நிராநந்த மிரண்டுமில்லை யசைவுமசைவின்மையுமா மவையுமில்லை, யீனந்தீர் சத்தசத்தன் றிவற்றுக்கெல்லா மிடையல்ல ஞானிமன" மெனக்கூறியதூஉம், விடயசுக விசிராந்தமுமல்ல, சொரூபாநந்த சூனியமுமல்ல, சிலாதிபோலும் ஜடாவஸ்தமுமல்ல, கூறிய ஆநந்த நிராநந்த சலாசலசத்தசத்துக்களின் சந்தியவஸ்தை வடிவமும் அல்ல, மற்ருே, பரிசேடத்தாற் பூமாத்மசுகைகரசமாமென்பது பொருள். நிர்விகாரத்தினின்றும் யாதுண்டாயதோ அது நிர்விகாரமாகவே யிருக்கவேண்டும், அல்லாமற் சிதாத்மாவினும் வியதிரிக்தமாக இருக்குமாயின் நிட்களங்கமாய பரமேசுரருக்கு எச்சகற்பாவ ஆபத்தி தங்களாலருளப்பெற்றதோ, அவ்விதகளங்காபத்தியருளியதே யாகுமென ஸ்ரீ இராகவர் சங்கிப்பக்கேட்ட ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் தத்துவதிருஷ்டியானே ஜகத்திற்குச்சிற்பாவத் தையும் இங்ஙனம் அவிகாரத்தன்மையையுங்கண்டு சமாதானித்தல்:—இதுவேயென்பது

இப்பரமேசுரரே இச்சகமாயுண்மையாயுளர், ஹே அநக! ஈண்டுமெல மிறையுமில்லவே யில்லை.

(ச.) படர்மதத்தால் = மிகவும் மோகாநந்தங் கலந்த மதுவாதியால் செய்யப்பட்ட மதமாம் அதன் வசத்தினுல், ஆன்மா = புருடனுனவன், தனைப்பிறர் போற்றேன்று மாபோல், = தனக் கன்னியம்போல் விளங்குவதுபோல, தனக்கென்னும் நான்காம் வேற்றுமை தனையென இரண்டாம் வேற்றுமையாயிற்று, பதத்தலிலா வந்தச்சிற் பாவந் தானே = அந்தச் சித்துருபமான வான்மாவே, பொய்போற் றேன்றியது = தனது அஞ்ஞானமென்னும் ஏதுவினு லன்னியம்போல் விளங்குவதாம், ஏதொன்றால் = வாகி யேந்திரியத் துவாரத்தினின்றும் வெளிப்புறப்படும் எந்தச் சைதன்யத்தினுல், சத்தமாதி யைம்புலனும் = சத்தாதி விடயங்களை, இராகவா நீ, அறியாநின்றாய் = தொடர்கின்ற வது இந்தவான் மாவாகும் = அத்தன்மையான சைதன்யரூபம் இவ்வான் மாவாகும், தோற்றமெலாந் தானுகித்துன்னி நின்றவிடமுடைய பரப்பிரமம் இதுவேயாகும் = இவ் வான்மாவேயாம், இஃதுள்ளும் புறனும் வியாபித்துளதாம் இப்பிரஹ்மமே வியதாதி நாமபேதத்தானே இச்சகத்துருபமாகத் திதிபெறும், இந்த அவித்யாதற் காரியரூபம் பிரஹ்மத்தினும் வியதிரிக்தமாகக் கிஞ்சித்துமிலதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) உரைத்ததற்கு உவமானங்காட்டி, இந்நிலையை அதிகாரிகட்கே யருளவேண்டுமெனல்:—பொரு என்பது.

(ச.) அங்ஙனமன்றே.

பொருகடலிற் றிரைமுதலாய்ப் பிறந்தவெல்லாம் புனலாகிவிளங்காமற் புழு தியாமோ, வொருபொருளாம் பிரமமாத்திர மேயல்லாலு பயமெனுங் கற்பனைப் பேரொன்றுமில்லை, யெரியிடத்திற் சூடுமாத்திரமே யல்லாலிரண்டுண்டோ வவ்வ கைபோ லென்றுமொன்ருஞ், சரியைகிரியர்யோகப் பதத்தின்முற்றிச் சாதனங்க ணிறைந்தவர்க்கே சாற்றல் வேண்டும்.

(ப - ரை.) பொருகடலில் திரைமுதலாய்ப் பிறந்த எல்லாம் = பாரோடுபோர்புரியும் வாரிதியில் அலையேயாதியாக உண்டாய அனைத்தும், புனலாகி விளங்காமல் புழுதி ஆமோ = வாரியேயாகி வயங்காமல் தூள் ஆகுமோ ஆகாதாம், அதுபோலவேருக இல்லையாம். ஒருபொருளாம் பிரமமாத்திரமே யல்லால் = ஒப்பற்ற ஏகவஸ்துவாம் சிவமே யல்லாமல், உபயமெனுங் கற்பனை = இரண்டாவதாய கற்பனை, பேரொன்றும் இல்லை = பெயர்மாத்திரமுங் கிடையாது, எரியிடத்தில் சூடுமாத்திரமே யல்லால் = அக்கினியிடத்தில் ஒளஷ்ண்யமாத்திரமே யல்லாமல், இரண்டுண்டோ = இரண்டாவ தொன்று முளதோ, இல்லை, அவ்வகைபோல் என்றும் ஒன்ரும் = அத்தன்மைபோல எப்போதும் ஒருபொருளேயுளதாம், சரியைகிரியா யோகப்பதத்தின் முற்றிச் சாதனங்கள் நிறைந்தவர்க்கே சாற்றல் வேண்டும் = சரியைமுதலிய மூன்று பதங்களிற் பரிபாகமடைந்து மோக்ஷசாதனங்களைப் பூரணமாக உடையவர்க்கே யுபதேசிக்க வேண்டும்.

(ஸ்ரீ. வீர) சிந்துவின்கண் தரங்கபேன புற்புதாதி சமுதாயகணங்களானே நீரே யிலங்குகின்றது அன்றிப் பொடிகளலவாம், ஹே இரகூத்வஹ! வன்னியில் ஒளஷ்ண்ய மாத்திரமலது மற்றென் றில்லாததேபோலப் பிரஹ்மமாத்திரமலது இரண்டாவது கற்பனையே யீண்டுளதாவதில்லை யென்றுணர்தி.

(ச.) புழுதி என்பது உபலக்ஷணம், வஸ்து அந்தரம் விளங்காததுபோல் என்பது பொருள். ஒருபொருளாம் = அத்வயமாகியவத்துவாம், பிரமமாத்திரமே யல்லால் =

சச்சிதாநந்தான் மகமான பிரஹ்மரூபத்தைத்தவிர, வன்னிக்கு உஷ்ணத்தைத்தவிர துவிதீயகற்பனை யில்லாததுபோல், உபயமெனுங் கற்பனைப்பே ரொன்றுமில்லை = துவிதீயமெனுங் கற்பனுநாமம் எவ்வளவுமின்றாம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அஞ்ஞுதிருஷ்டியிலேயே இருக்கும் ஸ்ரீ இராகவர், எல்லாவாற்றுனும் ஆநந்தைகரச சுபாவத்திருத்தலின், அதன் விருத்ததுக்க ஜகத்ரூபத்தன்மை பிரஹ்மத்திற்குக் கூறமுடியாததே யெனமனன்றுபெவராய், பிரஹ்மம் நிர்த்துக்கம் நிர்த்வந்தவம், அதனினுண்டாயது துக்கமயம் ஜகத்தென்னும் அஸ்பஷ்டார்த்தமேய தங்களுடைய இவ்வசனத்தை யறிகின்றிலேன் என்றாசங்கிப்ப, இவ்வண்ணம் விடைவிளம்பாதபடி ஸ்ரீ இராகவராற் செய்யப்பெற்ற வசிஷ்டபகவான், இராமப்பிரபோதன உபாயத்தைச் சிந்திக்கும் பிரகாரத்தை ஸ்ரீவான்மீகிபகவான் அருளல்:—இயற்கையென்பது.

(ச.) இங்ஙனம் சேதனுசேதனப் பிரபஞ்சத்திற்குச் சித்து விவர்த்தத் தன்மையுண்மையின், அதனோடபேத நிரூபித்து அத்தகைய அதிகாரிக்கே இவ்வர்த்தம் பிரகாசிக்குமென்றறிவித்தற் குரைத்தல்:—இயற்கை யென்பது.

இயற்கைகுணஞ் சோதித்து முன்னேபின்னே யாவையுமாம் பிரமநீயென்னல் வேண்டும், வியப்புறவாசையி லுழல்வார்க்கிவ் வாறோதின்மீளா ததீநரகில் வீழ்த்ததாகுந், தியக்குறுபோகத் தாசைதீர்ந்து புந்திதெளிந்த மகத்தாவார்க்கே திகழத்தோன்றும், மயக்கமற வுணர்த்தவல்ல குருவைக்கிட்டா வருந்திபுந்தன் பிறப்பறுக்கு மகனுமாங்கே.

(உனைப்போல்வார்க்கே யென்பது 6000-ப் பாடம்.]

(ப - ரை.) முன்னே = ஆதியில், இயற்கைகுணஞ் சோதித்து = சமதமகுணங்களாற் சீடனைப் பரீக்ஷித்து, பின்னே = அதன்பின், யாவையுமாம் பிரமநீயென்னல்வேண்டும் = சர்வமாயுமிருக்கும் இந்தச் சுத்தப் பிரஹ்மமேநீயென் றுபதேசிக்க வேண்டும், வியப்புற ஆசையில் உழல்வார்க்கு = விடயசத்திய புத்தியால் விஸ்மயமடைய விடயவாசனைகளில் மோகமுற் றலைபவர்க்கு, இவ்வாறோதின் = எல்லாமாய சிவமேநீயெனவுபதேசிக்கின், மீளாததீநரகில் வீழ்த்ததாகும் = மீட்சியில்லாத மகாநரகஜாலங்களில் தள்ளியதாகும், தியக்குறு போகத்தாசைதீர்ந்து = மயக்கத்தைக் செய்யும்போகங்களில் அவாவொழிந்து, புந்திதெளிந்த மகத்தாவார்க்கே திகழத்தோன்றும் = பிரபுத்தபுத்தியையுடைய மகாத்மாக்கட்கே உபதேசித்தலுசிதமாம், விளங்கவெளியா மாதலின், மயக்கமற உணர்த்தவல்ல குருவைக்கிட்டா = மோகமேகுமாறு தெரிவிக்கும் ஆற்றலுற்றதேசிகரை யடைதலும் துர்லபம், வருந்திபும் தன் பிறப்பறுக்கும் மகனுமாங்கே = அதுபோலவே சிசுருஷையாலும்சிரவணுதியாலும் சிரமமெடுத்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஜனனமரணந் தீர்த்துக்கொள்ளும் முயற்சியுள்ள சீடனும் துர்லபமேயாம். தத்வஞ்ஞுனும் அதிகாரியும் துர்லபராதலின் அதத்வஞ்ஞன் அநதிகாரிக் குபதேசித்தல் வஞ்சனையாதலின் நரகபாதவேதுவாம்,

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ இராகவருக் குபதேசிக்கும் விடயத்தில் ஸ்ரீ வசிஷ்டராகியமுனிசார்த்தூலர் சிந்திப்பதாவது:—எப்புருடன் வியுத்பந்ந மனமுடையவனுய், ஜகத்திற்குச் சடபாவத்தை விட்டுச்சிதேகரசத்தன்மையைக் காணசமர்த்தனுவனே, அறியவேண்டியதையறிந்தவனும், மதிமானும், மோக்ஷோபாய சாஸ்திரங்களின் கரைகண்டவனும், விவேகம் நிறைந்தவனும், உள்ள அத்தகைய அதிகாரியினது திருஷ்டியால் எவ்வத்து

விற்கும் எத்தோஷமும் விரோதமும் உண்டாகாதாம், ஜகத்விருத்தருபம் வித்யாத்மாவின்கண் ணெங்குமில்லையாதலின் நன்ருக எத்துணை எம்மனோரால் இராகவன் உபதேசிக்கப்பெருனே, அத்துணையுமே இளைப்பாறுதலை யெய்தமாட்டான், ஆகலின் அவசியம் அவனுக் குபதேசிக்கவேண்டும்; ஆனல், அர்த்த வியுற்பன்ன மதியுடையவன் றிருஷ்டிக்கோ, முன்மொழிந்த சர்வம் பிரஹ்மமென்னும் இவ்வுபதேசம் வியக்தமாகச் சோபைசெய்வதில்லை, ஏனெனின், இவ்வாறு விற்பத்தியுடையோன், திருசியங்களைச் சம்பாதித்துக் சம்பாதித்துப் போற்றி வாழ்வானுதலின், அவ்வகையானே போகதிருஷ்டியானே எப்போதுமே திருசியவத்துக்களையே பாவித்துப் பாவித்துக்கெட்டுத் தத்துவபோதத்தினின்றும் பிரட்டனுவன் என்பதாம். ஆயின் யாவனுக்கத்தகைய வுபதேசம் பொருந்துறுமெனின்? மேலான திருஷ்டி யடைந்துள்ளவனுக்குப் போகேச்சை யுண்டாவதே கிடையாது, அக்காலோ சர்வம் பிரஹ்மமென்னும் சித்தாந்த மாயபரிசிஷ்டித வுபதேசம் அவனுக்குப் பொருத்தமுடைத்தாம். ஆயின்யாங்ஙனம் அர்த்த விற்பன்னன் உபதேசிக்கத்தக்கவன் எனின்? அறைதல்:—இயற்கையென்பது. ஆதியிற் சமதமப்பிராய குணங்கள் இருக்கின்றனவாவென்று சீடனை நன்கு சோதித்துப் பின்னர் இவ்வியாவும் சுத்தப் பிரஹ்மம் அதுவே நீயென் றுபதேசிக்கவேண்டும். அர்த்தப் பிரபுத்தனுய அஞ்ஞனுக்குச் சர்வம் பிரஹ்மமென யாவ னுபதேசிப்பனே அவன் அதனுல் மகாநரகஜாலங்களில் விநியோஜிதனுவன். தெளிந்த புந்தியனும், மிகக்ஷீணமான போகேச்சையனும், சகலவித ஆசைகளும் அற்றவனும் ஆகிய மகாத்மாவிற்கு, அவித்யாமலம் இல்லையாம் எனவுபதேசித்தல் பொருத்த முடைத்தாம்.

(ச.) முன்பு சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியைப் பரீக்ஷித்துப் பின்பு அதிகாரிக்குப் போதிக்கவேண்டும் என்பது பொருள். அநதிகாரிக்குப் போதிக்கின் மகாபாவமெனல்:—வியப்புற ஆசையிலுழல்வாருக்கு=அர்த்தப்பிரபுத்தனை அஞ்ஞனுக்கு, இவ்வாறேதின்=சர்வம் பிரமமென்று போதிக்கின் அப்போதகன் அவ்வஞ்ஞனை, வீழாத நிரயில் வீழ்த்தனாகும் = மகாநரக சாலங்களிற் றள்ளினவனுவன், உனைப்போல்வார்க்கு = நிர்ச்சங்கற்பமான வுன்னைப் போன்றவர்க்கே, அவித்தைமலமின்மையின், திகழத்தோன்றும் = போதங் கோசரமாமென்பது பொருள். மயக்கம் + ஆங்கே என்பது கவிநாயகர் இருதயம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அஞ்ஞானதிமிரங் கெடுக்கும் பூமிபாஸ்கரராய் முனிசிரேஷ்டராய் இலங்கும் ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் இவ்வாறு சிந்தித்து ஸ்ரீ இராகவரை நோக்கிக் கூறியருளல்:—விளக்குமென்பது.

விளக்குமிரவியுமலரு முண்டாயுண்டாம் வீசொளியும் பகற்பொழுதும்விரைபோலத், துளக்கமில் சித்துண்டாகி லுண்டாஞாலந் தோற்றவு மாத்திரமே சொரூபமாகுங், களத்தபரமார்த்தத்தா லில்லையென்னக் கேட்டலுமேபாற்கடல்போற்கம்பீரத்தால், வளக்கரிதாய்ச் சீதளமாயமலமாகி யற்புதமாநின் மொழியென்றண்ணல் சொல்வான்.

(ப - ரை.) விளக்கும் இரவியும் மலரும் உண்டாய் = தீபமும் அருக்கனும் புஷ்பமும் உண்டாயிருக்குமாயின், உண்டாம் வீசொளியும் பகற்பொழுதும் விரையும்போல = எறியாநின்ற பிரகாசமும் தினமும் வாசனையும் உளவாகும், அதுபோல, துளக்கமில் சித்துண்டாகில் = களங்கங் கலக்கமகன்ற அறிவுண்டாகின், உண்டாஞாலம் — பிரபஞ்சமுளதாம்; தோற்றவுமாத்திரமே சொரூபமாகும் = பிரதிபாசமாத்திரமே வடிவமாகும்; களத்த பரமார்த்தத்தால் இல்லை என்னக்கேட்டலுமே = ஆராய்ச்சியாற் றேற்றும்

உண்மைநோக்கினா னோக்கின் உலகமில்லையில்லை என்றருளக் கேட்டபோது, பாற் கடல்போல் = க்ஷீரோதகுக்ஷி துல்லியமாய், கெம்பீரத்தால் அளக்கரிதாய் = அதிவித தகைனகம்பீரமாய், சீதளமா யமலமாகி = சீதலாமலதீப்தியுடையதாய், அற்புதமாம் = அதிவிசித்திரமாம், நின்மொழி = தேவரீரது உபதேசத்திருவாக்கியம், என்று = என்ப தாக, அண்ணல் சொல்வான் = ஸ்ரீ இராகவர் கூறுவார்.

(ஸ்ரீ-வீர.) ஹே அநக ! களங்ககலனே பிரஹ்மத்தின் கண்ணேயுளதா இலதா என் பதை நீயேசுயமறிவாய், அறியாயின் சித்தாந்தகாலத்தில் உரையாடத்தக்கதாம், இப் போது இன்றும். இப்போது அர்த்த விற்பத்தியுடையவனுக்குத் தக்கவாய, பிரஹ்மத் திற்கு முற்புகன்ற சர்வசக்தித் தன்மையாதியையும், பிரத்தியக்குக்குச் சர்வாகம் பாவ தரிசனத்தையும் பிரதமம் கூறக்கேட்டி:—பிரஹ்மம் சர்வசக்தி, சர்வவியாபி, சர்வகதம், சர்வோகமே யென்பதாம், மாயையினாலேயே இதற்குச் சர்வசக்தித்தன்மையும் பிரத் தியக்கிற்குச் சார்வாத்மியமுமா மென்பதை விரிந்தறிக: இந்திரஜாலக்காரர் மாயையால் விசித்திரக் கிரியைகளை யுண்டுசெய்பவராய், சத்தை யசத்தாக்குகின்றனர், அசத்தை யோசத்தாக்குகின்றனர் என்பதை யெங்ஙனங் காண்கின்றாயோ அஙனமே, ஆத்மா அமாயாமயமாயினும் மாயாமயமடைந்ததுபோலப் பரமஐந்திர ஜாலிகனெனவாகிக் கடத்தைப் படமாக்கும் படத்தையோகடமாக்கும், பாறையிற் கொடியைப் பயக்கும், மேருவிற் கனகதடத்தில் நந்தனவன மெனலதையிலுபலத்தை யுண்டாக்கும், இது அசம்பாவித சம்பாவனப் பொருட்டு லோகசாஸ்திரப் பிரசித்த திருஷ்டாந்தமாம், கற்ப பாதபங்களில் இரத்திநப் பூங்கொத்துகள்போல வியோமத்திற் கானனத்தை யத்தியா ரோபஞ்செய்யும்; தேவசக்தியானே அசம்பாவிதங்களேயாய நந்தனவன ரத்நஸ்தபகாதி களும் சம்பவிக்கின்றன வெங்ஙனமோ அங்ஙனமே ஆத்மசக்தியானும் சம்பவிக்கலாம் என்பதுகருத்து. அத்தகைய பரமார்த்தவத்துவும் உளதாயின், ஜகத்துண்டாம் என்ப திற் றிருட்டாங்கள் இவையாம்:—கேவலம் சான்றாயும், நிராமயமாயும், சர்வசமவடிவமா யும், நித்தியம் சிறிதும் கலக்கமிலதாயும் ஆன்மதத்துவம் இருக்கின்றபடியால் இவ்வா றுலகமுடாகின்றது; தீபமுளதாயின் ஆலோகம் உளதாதல் போலவும், அருக்கனுளனா யின் வாசரம் உளதாதல் போலவும், புஷ்பம் உளதாயின் ஆமோதமுளதாதல் போலவும், தானாகவேயுலக முண்டாகின்றது பரம்பொருளின்பால். ஆபாசமாத்திர மாகவே இவ்வுலகம் காணப்பெறுகின்றதே யல்லாமல் வேறில்லை, சமீரணனுக்கு ஸ்பந்தமென்ன சத்துமல்ல, அசத்துமல்ல, விலக்ஷண அநிர்வசநீயமாய்த்திதமாம். பூர்வம்யாண்டும் கல னையே மனுதிதுவைத கற்பனைக்கு மூலம் எனமொழியப் பெற்றது, இப்போதுநிர்விகார அத்வயவத்துவிற் கலனைக்கு நிமித்தம் சம்பவியாதென்று கொண்டு அதனைக்கேட்கும் வேட்கையராய ஸ்ரீ இராகவர், குருவின் ஆதரப்பொருட்டு முன்புகன்றருளியதைப் புக ழல்:—கிளத்தவென்பது, க்ஷீராப்தி யுதரத்தினின்றும் உதிதமாய அமிர்தகிரணனுக்குச் சமானமானவையும், அதனானே அதிசீதல அமலதீப்தி யுடையனவும், எங்கணும் பரவிக் கம்பீரமானவையும், விசித்திர முற்றவையும்,ஆய தங்களுடைய திவ்யவாக்குகளாற் பரம சந்தோஷமுற்றேன்.

(ச.) தீபமிருக்கிற் பிரகாசமும், அருக்கனிருக்கி னாளும், புஷ்பமிருக்கில் வாசனையு மிருக்கும்; அதுபோற் சித்திருக்கிற் சகத்திருக்கும், இச்சகம் இல்லை, தீபப்பிரகாசாதி கள்போற் சிற்சங்களுக்குங் காரியகாரணமாதலினால்; ஒன்றற்கொன்று வியோகமு மின்று பேதமுமின்றென்பது கருத்து. என்ன, இராகவர் கேட்டலுமே, நின்மொழி =

உமது உத்திகளால், யான் போதிக்கப்பட்டேன், என்றண்ணல் சொல்லி மீட்டும் சொல்வான். (13)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) உபதேசத்தாலுண்டாய நன்மையையும், தமது வியாமோக மிருக்குந் தன்மையையும் ஸ்ரீ இராகவர் உரைத்தல்:—இம்மொழி யென்பது.

இம்மொழிகளா லிமைப்போ திருளாமீளவிமைப் போதோவொளியாகுமிவ் வாறுகி, மைம்முகிலா லற்பமாய்வெய் யிற்சீதம் வந்துவந்து போகின்றமழைநா ளொத்தேன்,மெய்ம்முனியே யநந்தமாய்ப் பலவாயொன்றாய் வீயாதாயளக்கரி தாய் விளக்கமெய்திச், செம்முறையா மாத்துமதத்து வத்துக்கிந்தச் செய்தொ ழில்கள் வந்தவாசெப்பு கென்றான்.

(ப - ரை.) இம்மொழிகளால் = முன்னுபதேசித்த திவ்யவசனங்களால், இமைப் போதிருளாமீள விமைப்போதோ, வொளியாகும் = கணகாலம் ஆந்தியத்தையடைகின் றேன், கணகாலம் பிரகாசத்தன்மையை யடைகின்றேன், இவ்வாறுகி = இங்ஙனமியை யுற்றவனாகி, மைம்முகிலால் அற்பமாய் வெய்யில்சீதம் வந்துவந்து போகின்ற மழைநாள் ஒத்தேன்= கார்மேகத்தா லிலவலேசமாய் ஆதபசாந்தம் தோன்றித்தோன்றிமறைகின்ற மழைகாலத்தியவாசர சமானமானேன், மெய்ம்முனியே, = சத்தியத்தை புணர்ந்த தபோதனரே! அநந்தமாய் = அந்தமில்லாததாய், பலவாய் ஒன்றாய் = அநேகமாய் ஏக மாய், வீயாதாய் = அஸ்தமித மற்றதாய், அளக்கரிதாய் = அப்பிரமேயமாய், விளக்க மெய்தி = அதிபாசுரமாய் செம்முறையாம் = மிகச்சத்தா சாரமாயிலகும், ஆத்தும தத்துவத்துக்கு = பிரத்தியக்க பின்னப் பிரஹ்மத்திற்கு, இந்தச் செய்தொழில்கள் = இக்கலனே விசேடங்கள், வந்தவா = வந்துற்றது எங்ஙனமென்ன, செப்புக என்றான்= உரைத்தருள வேண்டுமென்றனர் ஸ்ரீ இராகவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) கணப்போது ஆந்தியம் = வியாமோக தமத்தையடைகின்றவன் போ லின்றேன், தங்கள் திருவாக்குகளால், கணப்போது பிரகாசத்தன்மையை யடைகின் றேன்; அடைவதான் மழைகாலத்தில் உழலாநின்ற மேகங்கள் உள்ளதினம் சாந்த ஆத பலவத்துட னிருப்பதுபோலு மிருக்கின்றேன். அந்தமற்றதாயும், அநந்தத்தன்மை யானே அப்பிரமேயமாயும் = பிரமாண அபரிச்சேத்தியமாயும், சர்வமாயும், பூர்ணமாயும் ஏகமாயும், சுயமாகவே யெப்போதும் பிரகாசிப்பதாயும், அஸ்தமியாத பரமார்த்தசொரூ பப் பிரசித்தியுடையதாயும், இலகும் அத்விதீய பூர்ணசுபாவத்தில், பரிச்சின்ன கலனே வடிவவிகாரம் உண்மையாகக் கற்பனேயானதால் சம்பவிக்கமாட்டாதாம் எனவதன் கண்ணே யேதுவை யருளல்வேண்டும் என்பதாம்.

(ச) இமைப்போது = கணம், இருள் = ஆந்தியம், ஒளி = பிரகாசம், இவ்வா றாகி = நான் இத்தன்மையனும், வெயின் மந்தாரம் பாடபேதம், மழைநாள் ஒத்தேன்= வருஷாகால வாசரத்துக் கொப்பானேன், ஸ்ரீ இராமர்:—மெய்ம்முனியே, பலவாய் = சர்வான்மகமாய், ஒன்றாய் = அத்துவிதீயமாய், வீயாதாய் = நாசரகிதமாய், அளக்கரி தாய் = அப்பிரமேயமாய், விளக்கமெய்தி = நித்தியப் பிரகாசமாய், செம்முறையாம்= அநட்டசத்தியை யுடைத்தான, ஆத்மதத்துவத்துக்கு, இந்தச் செய்தொழில்கள்= பந்தவேதுவான வவித்தை, வந்தவா செப்புகென்றான் = எப்படிவந்த திசைத்தருளு மென்றான், தேசுக்குத் திமிராவரணம் அசம்பவமாதலி னென்பதுகருத்து. சீதலவங்க ளானும் ஆதபலவங்களானும் உபலக்ஷிதமாய வருஷாகாலத்தில் லோல அப்பிரங்களை

புடைய வாசரம்போலக்கணம் ஆந்தியத்தை யடைகின்றேன், கணம்பிரகாசத் தன்மை யையடைகின்றேன் என்பதாம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ கை.) உனக்கு இவ்வியாமோகம் எமதுவாக்கிய தோடத்தானே வந்த தன்றும், மற்றே, தாற்பரிய அவதானமின்மைத் தோடத்தானே யெனக்காட்டி ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் ஸ்ரீ இராகவரைச் சமாதானித்தல்:—மெய்யென்பது.

மெய்யான பொருளுடைய வாக்கியத்தின் மெய்ப்பொருளாய் முன்னெடு பின் விரோதமின்றிக், கையாருநெல்லி யெனக்காட்டவல்ல கட்டுரையேயாமிங்கு கழறிற்றெல்லா, மெய்யான ஞானவிழி வெளியாய்ப்போதம் விரியவுதித்தாலென் சொன்மன்னும் வித்தை, கையாரவலிதெளி தென்றுள்ளவாறு கலக்கமற நிலை நின்று காண்டியன்றே.

(ப - ரை.) மெய்யான பொருளுடைய வாக்கியத்தின் மெய்ப்பொருளாய் = உள்ள படியேயான பொருளையுடைய தொடர்மொழியின் உண்மைப் பொருளாகி, முன்னெடு பின் விரோதமின்றி = பூர்வாபர விரோதமின்றி, கையாருநெல்லி யெனக்காட்டவல்ல = கரதலா மலகம்போலக் காட்டக்கூடிய, கட்டுரையேயாம் = சத்தியசமர்த்த வசனமே யாம், இங்குகழறிற் றெல்லாம் = இவ்விடத் துனக்குபதேசித்த வுபதேசங்கள் யாவும், மெய்யான ஞானவிழிவெளியாய் = உண்மையான ஞானதிருஷ்டி பிரசந்நமாய், போதம் விரிய உதித்தால் = பிரபோதம் விததமாகவுதயமாயில், என்சொல் மன்னும் வித்தை = எமது வாக்கியமும் அதனாலடையப்பெறும் ஞானமும், கையார = காட்சிப்பட, வலி தெளிது என்று = பலம் அபலம் என்பதாக, உள்ளவாறு = இருக்கின்றபடியே, கலக்கமற நிலைநின்று காண்டியன்றே = சுவஸ்தமாக அறிவாய். அன்று ஏ அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) திதமானபடியாய அர்த்தமே வாக்கியார்த்தமாகவுள்ள வெமதுபதே சங்கள்யாவுமே, பதங்களின் ஆகாங்க்ஷை யோக்கியதை ஆசத்திரகிதங்கள் அல்லன வாம், அவாந்தர வாக்கியங்கட்கு மகாவாக்கியார்த்த அபரியவசானம் அற்றனவாம், பூர்வாபர விரோதமற்றனவாம், உபக்கிரம உபசங்காரங்கட்குப் பரஸ்பரவியாகாதங்கள் அற்றனவாம். ஆயின் எக்கால் எமதுதாற்பரிய அவதானம் எனின்? அதற்கறைதல்:— மெய்யென்பது. ஞானதிருஷ்டியானது பிரசன்னமாகிப் பிரபோதமானது விஸ்தாரமாயு தயமானவுடனே எமது வாக்குகட்கும், அவற்றாலுளதாம் தத்துவதிருஷ்டிக்கும், இதர வாக்கு திருஷ்டி யபேக்ஷையால், பலாபலம் = பிராபல்யம், சுவஸ்தமாக வுள்ளவாறே யறிந்துகொள்வாய். அற்றேல், எங்ஙனம், தன்றாய்மலடி, என்வாயில் நாவில்லை, ஊமை யான், என்னும்வாக்கியம் ஹேது சுவசத்தாபாதித அர்த்தமுடையதாமோ, அங்ஙனம், "ஈண்டற்பமும் நானுவில்லை, ஒன்றே அத்துவிதீயம்" என்பதாதி சுருதிசாஸ்திரமும் தங்கள் வாக்கியங்களும் ஆம், ஆகலின்யாங்ஙனம் விரோதபரிகாரம் எனின்? இங்ஙன மாம், உபதேசி யோபதேசார்த்தம், சாஸ்திரார்த்தப் பிரதிபத்தியின் பொருட்டு, சப் தார்த்த வாக்கியரசனை மயலாம், அம்மயமாக வேண்டாம்; அதாவது, அசத்தியமாய சொப்பனாதிகட்கும், சத்தியார்த்தப் பிரதிபத்தி யுபாயத்தன்மை காண்டலின், மித்தியா பூத சப்தார்த்த வாக்கியரசனைப் பிரமமும், சத்தியசாஸ்திரார்த்தப் பிரதிபத்தி ஹேது வாகச் சம்பவிக்கின்றதென வியாமூடத் தன்மையானே பிரமமயம் ஆகாதொழிதி யென்பதாம்.

(ச.) ஸ்ரீ வசிட்டர்:—யாமிங்கு கழறிற்றெல்லாம் = எமது வாக்கியமனைத்தும், மெய்யான பொருளுடைய வாக்கியத்தின் மெய்ப்பொருளாய் = அவிசம்வாதி வாக்கியார்த்தமேயாய், முன்னொடுபின் விரோதமின்றி = பூர்வாபரவிரோதத்தினால், அசங்கதார்த்தங்களும் விபரீதார்த்தங்களும், இன்மையதாய், கையா + யாம் = இங்ஙனமாயின், யாதினால் அங்ஙனந் தோன்றவில்லையெனின்? உத்தரம், மெய்யான ஞானவிழி வெளியாய் = ஞானதிருஷ்டி பிரசன்னமாய், போதம் விரியவுதித்தால் = பிரபோதம் வியாபகமாகவுதயமாயின், கையாரக் கலக்கமற நிலைநின்று = உடனே சுவஸ்தனாகி, என் சொல்லென்னும் வித்து = எனது வாக்கையும் அதன் மூலத்தாற் கிடைக்கும் பொருளான ஞானத்தையும், வலிதெளிதென்று = பிராமாண்ணியம் அப்பிராமாண்ணியம் என்று, உள்ளவாறு காண்டி = உள்ளபடியுணர்வாய், அன்று ஏ இரண்டும் அசைநிலை. (15)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) வாக்குப் பிரபஞ்சமில்லாமல், இச்சாதனுஞ்ஞானமும், மூலாஞ்ஞானமும், பரஸ்பர சகாயத்தானே பிராந்தி சகஸ்ரசாகைகளை மேலும்மேலும் உண்டாக்கும் வாயிலாக நன்றாய் வளர்ந்து திடமாயிருக்கின்றன, இவற்றைப் பிளத்தற்கும், அதன் சாதனங்களிற் பிரயத்நம் செய்யவும் முடியாதாம்; எனினும், உபதேசவாக்குப் பிரபஞ்சத்திற்கும், அதனாலுண்டாய வித்தைக்கும், அவித்தையின் காரியத்தன்மை சமமாதலின், யாங்ஙனம் அவித்தை விரோதித்தன்மை? தன்விரோதி வித்தையைத்தான் யாங்ஙனம், அவித்தை பிரார்த்திக்கும் எனின்? ஆண்டுரைத்தல்:—தன்னென்பது.

தன்னுருவ மாய்வதற்கே முயல்வதாயுத்தமமான வவித்தையினாற் சகலமான, வின்னலுறு குற்றமிலா வித்தையெய்து மெய்கணைகள் கணையாலே நஞ்சைநஞ்சாற், றுன்னுபகை பகையாலே தீதுதீதாற் றுடைப்பதுபோ லவித்தை தனைத்துடைத்தல் வேண்டு, முன்னியுறப் பார்த்தலுமே யிதன்சுபாவமொழிந்து போய்த்தன் மாய்வா லுதவு மின்பம்.

(ப - ரை.) தன்னுருவ மாய்வதற்கே முயல்வதாய் = சுவாத்மநாச உத்யம இச்சையுடையதாய், உத்தமமான = பரிபக்குவமடைந்த, அவித்தையினால் = அவிச்சையினாலே, சகலமான இன்னலுறு குற்றமிலா வித்தையெய்தும் = சர்வதுக்கந் தருந்தோஷ அபஹாரிணியாய வித்தையைப் பிரார்த்திக்கும், எய்கணைகள் கணையாலே = ஏவாநின்ற அஸ்திரம் அஸ்திரத்தாலே, நஞ்சைநஞ்சால் = விடம் விடத்தினால், துன்னுபகைபகையாலே = நெருங்கிய சத்துருசத்துருவாலே, தீதுதீதால் = மலம் மலத்தினாலே, துடைப்பதுபோல் = கெடுக்கப்படுவதேபோல, அவித்தை தனைத்துடைத்தல் வேண்டும் = மாயையைக் கெடுத்தல் வேண்டும், உன்னியுறப் பார்த்தலுமே = ஆராய்ந்து அழுந்திநோக்கலுமே, இதன் சுபாவமொழிந்து = இதனியற்கை யழிந்துபோய் = அத்தியந்தாபாவமடைந்து, தன் மாய்வால் = தனதுசொரூப மின்மையினானே, இன்பம் உதவும் = ஹர்ஷத்தைத் தருவதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தன்வடிவழிவு முயல்வு விழைவதூஉம், வெகுஜன்ம சஞ்சிதசுகிருதவிசுத்த அந்தக்கரண ஆகாரபரிணத முற்றதூஉம், ஆகிய அவித்தையானே, சர்வதோஷஅபஹாரிணியாய வித்தையானது பிரார்த்திக்கப் பெறுகின்றது. பெறவே, தனது சரீர விரோத மிருப்பினும், தனது ஆத்மஹிதத் தன்மையுண்மையின் விவேகியாய பதிவிரதையினுக்குப் பதிசிதை யாரோகணமேபோல அதன் பிரார்த்தனைகூடும் என்பது கருத்தி. விரோதித்தகைமையை உபபாதித்தல்:—எய்கணையென்பது. அஸ்திரம் அஸ்தி

ரத்தானே சமிக்கின்றது, மலம் மலத்தானே = க்ஷாரத்தானே கழுவப்பெறுகின்றது, விடம் விடத்தானே சமமுறுகின்றது, ரிபுவானே ரிபுஹநநஞ் செய்யப்படுவென். அதற்குத் தன்னுசகத்தன்மையேல் கர்மகர்த்ருதை விரோதம் வருமேயென வாசங்கித்து, கிரியையின் கண்ணவ்விரோதமாச், ஞானத்தானே யஞ்ஞானபாதத்தில் இலதாம் என்னுங் கருத்தாலியம்பல்:—போலவித்தை யென்பது. இத்தகையதேயாகு மிராகவவிம்மாயை, யிது தனதழிவானே மகிழ்வுதருமோ, இதனியற்கை குறிப்பிக்கப் பெறுதாம், இது ஓர்ந்து நோக்கும்போதே யழிந்துபோம்.

(ச.) தன்னுருவம் மாய்வதற்கே முயல்வதாகி = சொச்சொரூப நாசத்திற்குரிய எத்தனத்தா லுதித்ததாய், சரமசாக்ஷாத்கார ரூபவித்தையும் அவித்தையின் பரிணாம ரூபமாதலின் அவித்தைக்குத் தன்னுருவமாய்வதற்கே முயல்வதாகுவது தகும்; அச்சரமமும் சுவசொரூப நாசப்பொருட் டுண்டாயவுத்யமத்தானே யுதிதமான தாமென்றுணர்க. தமமொழித்த = பரிபக்குவமான, அவிச்சையினுல் = அவித்தையால், சகலமான வின்னலுறு குற்றமிலா = சர்வதோஷ அபகாரிணியான, விச்சையெய்தும் = வித்தையடையப்படும், தீதுதீதால் = மலத்தை மலத்தால், இதன் சுபாவம் = பிராணிகளின் சம்சார மூலமான இந்தமாயையினது சொரூபம், அறிதற்கசக்கியமாம், யாதினுலெனில், உன்னியுறப்பார்த்தலுமே = விசாரிக்கும்போதே, ஒழிந்துபோம் = நசிக்கும், அசத்தியமாதலின் என்பதுகருத்து, தன்மாய்வால் = சுயநட்டமாயின், இன்பமுதவும் = பிரஹ்மாநந்தத்தைத்தரும்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வாஸ்தவமாக மாயையிலதென்றும் அதுதெரியுங்கால மிஃதென்றும், அதுவரைசிரத்தை எமது வசனத்தாற்றுக வென்றும் இயம்பல்:—நனியென்பது.

நனிமெய்யாய் மாயையிலதென் றிவ்வாறுநாடுவாய் ஞானியாய்ஞேயம்பெற் ருற், றுனிசெயுமீதுள மாயைபறிதியன் றேதுகளிலா நற்போதந் தோன்றுமட் டும், பனிமாயையில்லை யெனவென் சொல்லாலே பழுதில்லாவறுதி யுறப்பற்றி நிற்பாய், புனிதமுறு பிரமமேயெல்லா மென்று புந்தியிற்கண்டோர் முத்திபொருந்தினேரே.

(ப - ரை.) நனிமெய்யாய் = மிகவும் உண்மையாய், மாயையிலதென்று = மாயையானது இல்லவேயில்லை யென்று, இவ்வாறு = இங்ஙனம், நாடுவாய் = சிந்திப்பாய், ஞானியாய்ஞேயம் பெற்ருல் = அறியவேண்டியதையறிந்து அடையவேண்டியதை அடைந்தாயேயானுல், துனிசெயுமீதுளமாயை அறிதியன்றே = அக்கணமேய ஞுருறுத்தும் இம்மாயையி னதியற்கையைத் தெரிந்துகொள்ளுவாய், ஏதுகள் இலாநற்போதம் தோன்றுமட்டும் = பிரதிபந்தகரகித உண்மையுணர்வு உதயமாங்காறும், பனிமாயை யில்லையென என்சொல்லாலே = பனிபோல ஆவரணஞ்செய்து மூடிக்கொள்ளும் அவித்தை நாஸ்தியென்பதாக எமதுவாக்கினுலே, பழுதில்லா அறுதியுறப்பற்றி நிற்பாய் = நிச்சல நிச்சயமுடையவனுக ஆதி, புனிதமுறு பிரமமேயெல்லா மென்று புந்தியிற் கண்டோர் = பவித்திரமாய பிரஹ்மமேசர்வமும் என்று புத்தியிற் றரிசித்தவர், முத்தி பொருந்தினேரே = மோக்ஷசொரூபமே யாவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இம்மாயையானது வஸ்துவிருத்தியாகவோ இல்லவேயில்லை, இவ்வண்ணம் ஆசாரிய சுருதிதருக்க சுவானுபவ அப்யாசப்பிரதிபித பாவனையினுலே, நீதத்துவ வித்தாகிச் சுவாத்மவாஸ்த வரூபம், விஸ்மிருதகண்ட சாமீகரம்போலும், அடைவுற்றவ

T. கற்பம் =துல்லியம்

ஞரி, எமது வாக்கியத்தின் ஆசயத்தை அறிவாய் நன்குபாவிப்பாய், இப்போதோ, எமது வசன விசுவாசத்தால், பரோக்ஷகற்பமாகவே யாங்கூறிய பொருள் கிரகிக்கத்தக்கதாம் எனல்:—நற்போத மென்பது. நீயெதுகாறும் நன்குணரவில்லையோ அதுகாறும் எமது வாக்கியத்தானே உனக்கு அவித்தையே யில்லையென்பதான அதிசிரேஷ்ட நிச்சயமானது நிச்சலமாக வுண்டாகக்கடவது. நிச்சயத்திற்கு நிச்சலத்தன்மைச் சம்பாதனத்தில் உபாயங் கூறிமுடித்தல்:—பிரமமே யென்பது. மனோவிருத்தி ரூபம்யாது இது சாக்ஷி பிரத்யய வேத்யத்தன்மையை அடைவுற்றது, சர்வவியவகார பீஜத்தன்மையானேமகத் மனனம் = அதீத அநாகத அநேகார்த்தப் பிரதிசந்தானம் இது அசத்துமாத்திரமேயாம் அதன்கண்ணே துயாதோவெனின் ? மனோமாத்திர விஜ்ரும்பித மாதலின் என்பதாம். மநநிராச மருவியவழிமனம் நிரிந்தன அக்கினியொக்கத் தானேசாந்தியாம், எனப் பிரஹ்மசன்மாத்திர பரிசேடமாக, முன்மொழிந்த நிச்சயநிச்சலத் தன்மையானே புருடோர்த்த சித்தியாம் என்னுங்கருத்தானே கூறல்:—பிரமமே யென்பது. சத்தத்பிரஹ்மமென எவனதுண்ணிச்சயம் அவனே மோக்ஷவடிவமாவன்.

(ச) நனிமெய்யாய் = பரமார்த்தமாக, மாயையிலதென்று, = அவித்தையே யின்றென்று; இவ்வாறு நாடுவாய் = இங்ஙனம் உதித்தபாவனையால் ஞானியாய் ஞானப்பேற்றால் = பிரமான்மைக் கியத்தினது லாபத்தினால், துனிசெயுமீதுள மாயையறிதியன்றே = இவ்வவித்தையினது சுபாவத்தை நீயுணர்வாய், அன்று ஏ அசை, துகளிலா நற்போதந் தோன்றுமட்டும் = நீ பிரதிபுத்த னாகாதவரையும், என்சொல்லாலே = எனது வசனத்தாலே, பனிமாயை யில்லையென = அவித்தையே யின்றென்று, பழுதில்லா வுறுதியுறப்பற்றி நிற்பாய் = இராமா நீ நிச்சலநிச்சயனாவாய், புனிதமுறு பிரமமேயெல்லாமென்று = சர்வம்பிரமமென்று, புந்தியிற்கண்டோர் = அகத்திற் பாவிப்பவர், முத்தி பொருந்தினரே. (17)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பேதமதியைக் கெடுத்துப்போதமுற வேண்டு மென்றும், போதம்புக்கா லிம்மாயையித்தகைத் தெனத்தெரியு மென்று மியம்பல்:—பேதமென்பது.

பேதமுறுபுந்தியே மாயையாகும் பெரிதுவருந்தியு மிதனைப்போக்கல் வேண்
டும், போதமுறு பேற்றினாலன்றி மாயைப் பொருநதியின் கரைதோன்றாப் பொ
ருந்தத்தோன்றி, லேதமறுமப் பதமேயிறவாவீடா மிம்மாயை பிறப்பிடமே
தென்னவேண்டாஞ், சேதமுறக் கொல்வழியே தென்றுதேர்வாய் சிதைவுற்றா
லிதனியல்பு தெரியுமன்றே.

(ப - ரை) பேதமுறு புந்தியே = வேற்றுமையோடு கூடியமதியே, மாயையாகும் = அவித்தை யெனப்படும், பெரிதுவருந்தியும் இதனைப் போக்கவேண்டும் = எவ்வகையாலும் முயற்சித்து இந்த மாயையை நிவர்த்திக்க வேண்டும், போதமுறு பேற்றினாலன்றி = ஆத்மபோதமடையும் இலாபத்தால் அல்லாது, மாயைப்பொருநதியின் கரை தோன்றா = மாயையென்னுங் கோலாகலம் வாய்ந்த பேராற்றின்பாரம் அடையமுடியாதாம், பொருந்தத் தோன்றில் = நன்றாக அடையப்பெறின், ஏதமறுமப்பதமே யிறவா வீடாம் = குற்றமில்லாததும் மெய்யிடமே அக்ஷயமான மோக்ஷமாம், இம்மாயைபிறப்பிடம் ஏதென்னவேண்டாம் = இந்தமாயையானது யாங்ஙனமுண்டாயது ? என்னும் விசாரணையுனக்கு வேண்டாம், சேதமுறக் கொல்வழியேதென்று தேர்வாய் = நட்டம் அடையும் படியாக ஹதஞ்செய்யும் மார்க்கம் யாதென்பதாக விசாரணைசெய்தி, சிதைவுற

ருல் = க்ஷீணமடைந்த பின்னர், இதனியல்பு=இதனது இயற்கையானது, தெரியும்= அறிந்துகொள்வாய், அன்று ஏ அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) கூறியபொருளைத் திரமுறுத்தும் பொருட்டுப் பாகியார்த்த மனன திருஷ்டிகட்குப் பந்தஹேதுத் தன்மையைப் பகர்தல்: — பேதமென்பது, எவ்வெத்தி ருஷ்டிகள் சலாசல ஆகிருதி யுடையனவாய் வேறுபட்ட வெளிப்பாவனை மயமாமோ, அவையாவுமே சமஸ்தஜகத்தினும் உள்ளஜீவபக்ஷிகளின் பந்தவலைகளாம்; வருவனசென் றனவென்னும் அசத்துகள், நிகழ்வனவென்னும் சத்துகள், ஆம் இருவகைமனனவிடயங் களிலும், சத்தேயிவை யென்றுதல், அசத்தேயிவை யென்றுதல் ஆகவேகருபதிட நிச்ச யம், யாவனுக்கோ அவ்வித அதிகாரியாவன் ஜகத்சொப்பன பூமிபோலும் பிராந்திமாத் திரமெனப் பற்றற்றவனுய்க் காண்பனே அவன்மூழ்கான். அவித்தை முதலியவை உண் மையில் இல்லாமலே யிருக்குமாயின் யாதின்பொருட்டுச் சாத்திரமெனின்? கேட்டி! அவித்தையாம் நதியில் அடித்து இழுக்கப்படும் ஆத்மா ஆன்மஞானமில்லாமல் ஈண்டு அநுபவிக்க அகப்படவே மாட்டாதாம்; அவ்வான்மஞானமும் சாஸ்திரார்த்தத்தானே நன்கடையப் பெறும். உண்மையாக அவித்தைச் சரித்தின்பாரம் ஆன்மலாபமின்றி அடையப்படாதாம், அடையப்படினதுவே அக்ஷயபதமென வறையப்பெறும். அற்றேல் இவ்வவித்தை பரமான்மாவின்கண் யாங்ஙன முண்டாயது எனின்? எங்ஙனமாகவோ மலத்தைத்தரும் இவ்வவித்தை யுதயமாகிப் பரமான்மாவை யாசிரயஞ்செய்து பெருந்தி தியடைந்து நன்ருக உட்கார்ந்துகொண் டிருக்கின்றது; இஃதெங்ஙன முண்டாயது என்னும் ஆராய்ச்சியானது உனக்கு வேண்டாம், அதனுலென்பயன்? மற்றூ, இதனை யாங்ஙனம் யான்கொல்வேன் என்னு மிவ்விசாரணை யுனக்கனவரத மிருக்கவேண்டும் ஆயின் இஃதென் அனுதியா சாதியா? முதலதேல், ஆன்மாவைப்போல நித்தியமேயாம், இரண்டாவதேலோ ஹேது இயம்பத்தக்கதாம்; இவ்வண்ணம், இஃதென்னுண்மை யதா? இன்மையதா? ஆதியதேல், ஞானத்தா னீங்காதாம், இரண்டாவதேல், சம்வாதி விவகார ஹேதுத்வங்கூடாதாம், என்பவாதியவாய சங்காசகத்திரமும் அதன் நாசத்தா னேதீரும், என்னுங்கருத்தானே கூறல்:—சிதைவுற்ருல் என்பது. இது அஸ்தத்தை யடைந்து க்ஷீணமுறில் இதனது இயற்கையின்னதென எளிதில் நீயுணர்வாய்.

(ச.) பேதமுறுபுந்தியே = பேதபுத்தியே, மாயையாகும் = இவ்வவித்தையாம், இதனை=இவ்வவித்தையை, பெரிதுவருந்தியும் = சர்வப்பிரயத்தனத்தாலும், போக்க வேண்டும் = தள்ளவேண்டும், போதமுறு பேற்றினுலன்றி = சொருபசாக்ஷாத்காரத் தைத்தவிர, மாயைப்பெருநதியின் கரைதோன்ரு= அவித்தியா சரித்தினது பாரத்தை யடையக்கூடாது, (சரித்து=நதி,) அவித்தியா நிவிர்த்தி சித்தியாதென்பது பொருள். ஏதமறு மப்பதமே = அவ்வவித்தியாபாரமே, இறவாவீடாம் = கைவல்லிய மெனப் படும், இம்மாயை = இவ்வவித்தை, பிறப்பிடமேது =எவ்விடத்தினின்றுஞ் சனித்தது, என்னவேண்டாம் = என்னும் விசாரணை நிஷ்பிரயோஜன மாதலின் இராமா நினக்கு வேண்டாம். சேதமுறக்கொல்வழியே தென்று தேர்வாய் = இவ்வவித்தை நின்னைமீள வுஞ் சென்மதுக்கங்களிற் சேர்க்காதபடி இவ்வவித்தையை எப்படி நாசஞ்செய்வே னென்றே விசாரிப்பாய், இதுவேபிரயோஜனமாதலின் என்க. பிரயோஜனத்தையே சொல்லுகின்ருர்: சிதைவுற்ருல் இதனியல்புதெரியும் = இவ்வவித்தை க்ஷீணமாயொழி யின் இதனது சுபாவம் வெளிப்படும். அன்று ஏ இரண்டும் அசை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அவித்தையின் ரேற்ருதிகள் அழிந்தாற் புலப்படுமாதலின் அதற்குரிய சிகிச்சைசெய்யெனல்:—யாதென்பது.

யாதினிற்றோன்றிய தென்றும் யாதீதென்றுமிறந்த நெறியாதென்று மிறந் தாற்றோன்று, மாதலினால் வன்றுயரின் சாலையான வவித்தையெனு நோய்க்கு மருந்தருந்தச் செய்தாற், றீதுபயில்பிறப்பென்னுங் கடலின்மூழ்காய் செறிகாற் றுத்தன்னுருவாஞ் சேணிறன்னாற், சாதமுறத் திரிவதுபோற் றன்பாற்றோன் றுஞ் சத்தியினாலாத்தும தத்துவநின்றோல்கும்.

(ப - ரை) யாதினிற் றோன்றியது என்றும் = எதனினின்றும் உண்டாயதென் றும், யாதீதென்றும் = எவ்வாறென்றும், இறந்தநெறி யாதென்றும் = நட்டமெங்ஙன மென்றும். இறந்தாற் றோன்றும் = நசிக்கின்யாவுமே புலப்படும், ஆதலினால் = ஆகை யால், வன்றுயரின் சாலையான அவித்தையெனு நோய்க்குமருந்து அருந்தச்செய்தால் = கொடியதுக்கங்களின் இடமான அவித்தையென்னும் ரோகத்திற்கு ஔடதம் புசிக்கப் பண்ணின், தீதுபயில் பிறப்பென்னும் = தீமையைவிளைவிக்கும் ஜன்மமென்னும், கட லில்மூழ்காய் = துக்கசமுத்திரத்தில் அழுந்தமாட்டாய், செறிகாற்று = பொருந்திய வாயுவானது, தன்னுருவாம் சேணில் = தனதுவடிவாம் வியோமத்தில், தன்னால் = தானா கவே, சாதமுறத்திரிவதுபோல் = தோன்றியோடி யாடுவதுபோல, தன்பால் தோன் றும் சத்தியினால் = சுவாத்மாவினிடத்திலே பிரதீதியாகும் சுவாத்மசக்தியினாலே, ஆத் துமதத்துவ நின்றோல்கும் = ஆன்மதத்துவமானது லோலத்தன்மையை யடையும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எதனினின்று மிஃதுண்டாகின்றதென்றும், எவ்வாறி துண்டாகின்ற தென்றும், எங்ஙன் நட்டமுறுகின்றதென்றும், நட்டமானபின் நன்றாயறிவாய், உண் மையாயோ இஃதில்லவேயில்லை, ஆராய்ந்து பாராமையினாலே யிதுவிளங்குவது போன் றதாம். எத்தகைய சூரர்களாயினும் மதிமான்களாயினும் அவித்தையினாலே விவசமாய் விடுவார்களாதலின், ரோகசீலம்வாய்ந்த இதனை விநாசஞ்செய்வதில் முயற்சிசெய்வா யாக; எங்ஙனமிது ஜன்மதுக்கங்களில் மறுபடியும் உன்னைச்சேர்ப்பியாம லிருக்குமோ, சுயமாகவே கூடஸ்தனிடத்திலும் அத்தியாசத்தாலாய சலனம்விரோதமற்றதாமெனல்:- செறிகாற்றென்பது. தன்னிடத்திலேயே தன்னாலேவியோ மத்தில்மாருதம் உலாவுதல் நேருதல்போலஈண்டாத்மா ஆத்மசக்தியினானே தன்னிடத்திலேயே லோலத்தன்மையை யடையாநிற்கும்.

(சு.) யாதினிற் றோன்றியதென்றும் = பிறந்ததிப்படியென்றும், யாதீதென்றும் = சொருபமித்தன்மையதென்றும், இறந்தநெறியா தென்றும் = நஷ்டமானது இவ்வழி யென்றும், இறந்தால் = அவ்வவித்தை நஷ்டமாயின், தோன்றும் = அகிலமும் அறி வாய், ஆதலினால் + செய்தால் = அந்தக்கரணத்தினால் ரோகாதிகளுக்கு ஆசிரயமான இவ்வவித்தை நசிக்கும்படி சிகிக்கவெத்தனஞ் செய்வாய், அங்ஙனஞ்செய்யின், தீது × மூழ்காய் = இத்தன்மையான அவித்தை ஜன்மதுக்கங்களில் மறுபடி நின்னைக்கூட்டாது, தன்னுருவாஞ் சேணிற்றன்னால் செறிகாற்று சாதமுறத்திரிவதுபோல் = மாருதம் உலாவுவதுபோல், தன்பால் = சுவான்மாவில், தோன்றுஞ் சத்தியினால் = ஆன்மசத்தி யினால், ஆத்துமதத்துவ நின்றோல்கும் = ஆன்மாவேயுலாவுவன், துவளும். தன்னுருவாஞ் சேணில் மாருதமெப்படி ஆசிரயாந்தரமின்றி (ஆன்மாவின்கண்ணே) காரணாந்தர மின்றித் தோன்றி நடக்கின்றதோ, அப்படி ஆன்மாவும் சுவாபின்னமான சிற்சத்தியாலே சுவான் மாவின் கண்ணே நின்றோல்கும் = ஜகத்துருபத்தை யடைவன்; ஆன்மாவேஜகத்துக்கதி காணம் உபாதானம் நிமித்தமும் ஆமென்பது பொருள்,

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பரமார்த்தமாக அயல்வகையாகவே யிருப்பதற்குக் கற்பிதரூபாந்தரமாக ஸ்புரணமாவதில் திருஷ்டாந்த மிதுவெனல்:—நொய்யவென்பது.

நொய்யநெடுஞ்சிற் கடறன்னிடத்தே யற்பநுடக்கத்தாற் கணம்விளங்கு நுண்மைநோக்கா; லையமறத் தற்பதமொன் றகண்டமென்றே யழுந்துவாயக்கடலிலசைந்துசற்றே, மொய்யறிவாஞ் சிற்சத்திகண காலத்தின் முழுதுறு சத்தியினுலு முழங்கத்தோன்றித், துய்யவிடங் காலமொடு தொழில்கண் மூன்றுதூயன சத்திகடம்மைத்துணையாய்ச் சேர்க்கும்,

(ப - ரை.) நொய்யநெடுஞ் சிற்கடல் = சொச்சமாய்ச் சூக்குமமாய் விசாலமாய சிதர்ணவம், தன்னிடத்தே = சுவாத்மாவின் கண்ணே, அற்பநுடக்கத்தால் = தனதுபரிஸ்பந்தங்களால், கணம்விளங்கும் = க்ஷணத்தில் ஸ்புரிக்கும், நுண்மைநோக்கால் = சூக்கும திருஷ்டியால், ஐயமற = சமுசய மில்லாமல், தற்பதம் ஒன்று அகண்டம் என்றே = பரமான்ம பதமானது ஏகாத்மகம் கண்டிதமற்றது என்பதாகவே, அழுந்துவாய் = திடதரமாயுள்ளே பாவிப்பாய், அக்கடலில் = அச்சிற் சமுத்திரத்தில், சற்றேயசைந்து = இஞ்சித்துக் கலக்கமுற்று, மொய்யறிவாஞ் சிற்சத்தி = சிற்சத்திதன்மயமாகவேவிளங்கும், கணகாலத்தில் = நொடிப்போதில், முழுதுறு சத்தியினுலும் முழங்கத்தோன்றி = அத்தேவிசர்வ சக்தித்தன்மையானே கிளர்ந்துவிளங்கி, துய்ய இடம்காலமொடு தொழில்கள் மூன்றுதூயன சத்திகள் தம்மைத்துணையாய்ச் சேர்க்கும் = பரிசுத்த தேசகாலக்கிரியாசக்திகள் மூன்றையும் சகிகளாகக் கூட்டிக்கொள்ளுவள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எங்ஙனம் சராதாதபங்களின் சமுதாயங்களானே யொளிர்ந்துகொண்டு நெகிழ்ந்த கனகம்போலச் சாகரமிலங்குகின்றதோ அங்ஙனம் தன்னிடத்திற் சிற்கடல் நன்கசைவுற்ற இந்திரியகப் பிரகாசங்களானே இலங்காநிற்கும். அதீந்திரியத்தில் ஐந்திரியகரூபஸ்புரணத்தினும் திருஷ்டாந்த முளதாம்; அதீந்திரிய வியோமத்தில் இந்திரியகோசரமுத்து மாலையினசைவு காணப்பெறுவதேபோலச் சின்மகாம்பரத்திற் சிற்சக்தி பிரகாசரூபமா யிலங்கும். சிறிதுகலக்கரூபமாகவே அச்சிற்சக்தியானது, சின்மகார்ணவத்தில், அம்மயமாய சித்தாயிலங்கும் தெளிவாய் ஆண்டே, அர்ணவத்தில் ஊர்மிபோலும். ஐந்திரியகசிற்சக்தி பரமார்த்தசித்தே, ஜன்னியத்தன்மை யாரோபமே, கேவலம் ஔபாதிகம், எனக்கருதல் வேண்டும், சூரீபாசாதி கற்பித ஆலோக சித்திரத்தில் உபாதிபாரவசியத்தையடைவுற்ற ஆலோக ஸ்ரீயைப்போல, ஆன்மாவினின்றும் அவ்வியதிரிக்தமாகவே யிருந்தபோதினும் வியதிரிக்தம்போலவே யிருந்து விளங்கும். இதனானே யதற்குக்காலிக பரிச்சேதமும்; சக்திசக்தி மத்தாதிபேத விபாவனமும் பொருத்தமாம் என்னுங்கருத்தால் உரைத்தல்:—கணமென்பது கணத்தில் அத்தேவி சர்வசக்தித்தகைமையாளாகவிளங்குவள், சலேந்துவின் சீதத்தன்மையைப்போல், சுயம்சக்தியாகிய தன்னைக் கற்பிக்கின்றது. அயற்சக்திகட்கும் சிற்சக்தி யுதயாதீனமாகவே பிரவிருத்தியாம் சுவாதந்திரியமாக வின்றும், எனல்:—துய்ய வென்பது. பரமான்மாவினின்றும் உதயமாய இச்சிற்சக்தியானது பிரகாசமென்னும் பெயரையுடையதாகி, தேசகாலக்கிரியா சக்திகளைச் சகிகளாகக் கொண்டுலவும்.

(ச.) நொய்ய நெடுஞ்சிற்கடல் = சிதருணவம், அற்பநுடக்கத்தால் = சொரூபவிக்ஷேபங்களால், தன்னிடத்தே = சுவான்மாவின் கண்ணே, கணம்விளங்கும் = பிரகாசிக்கு மென்பதாயிற்று; நுண்மைநோக்கால் = அந்தக் காரணத்தினால், தற்பதம் = அந்த

வஸ்து, ஒன்று = ஏகான்மகமும், அகண்டமுமாமென்று, ஐயமற வழுந்துவாய் = அகத்திற்றிடமாகப் பாவிப்பாய் விசாரிப்பாய், அக்கடலில் = சின்மகார்ணவத்தில், மொய்யறிவாம் = அவித்தியாரூபமான, சிற்சத்தி, சற்றேயசைந்து = சொற்பஞ் சலனரூபமாய், கணம்விளங்கு மதினேடொட்டுகே. சித்துருபமாகவே யவ்விடத்திற்றூனே கடலிலலைபோற் பிரகாசிக்கு மென்றதாயிற்று, அந்தச் சித்துருபமானதேவி அநந்தமாதலின்; முழுதுறு சத்தியினுலும் = சர்வசக்தியினல், கணகாலத்தில் = கணம், முழங்கித்தோன்றி = அப்படிப் பிரகாசிப்பதாய், துணையா = சகிகளாக = சகசாரிணிகளாக, துய்ய + கடம்மை = தேசகாலக் கிரியாசத்திகளை, சேர்க்கும் = பிரேரகஞ்செய்யும் சிருஷ்டி நிமித்தம் பிரவிர்த்திப்பிக்கும். (20)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சிற்சத்தியானது பாவித்துப் பல்வகையா தலையியம்பல்:—தனதென்பது.

தனதுசுபாவத்தை யறிந்தநந்தமான தற்பதத்தி விருந்துஞ்சிற்சத்திதானே, யெனதுருவிவ் வளவென்றே யறிவற்றூற்போ லெண்ணுறுமிப் படியுருவையிது பாவிக்கி, லனுகதமாயப் பொழுதே பெயர்களெண்ணே யாதியாம் பார்வைகள் வந்தடையாநிற்கும், கனவிகற்பந் தருவடிவாய்ச் சித்துரூபங் கவரிடங்காலந்தொழிற்குக் கலந்தபற்றும்.

(ப - ரை.) தனது சுபாவத்தையறிந்து = சுவசுபாவத்தை யுணர்ந்து, அநந்தமான தற்பதத்தி விருந்தும் = அநாதியநந்தமான பரமபதத்தில் திதமாயும், சிற்சத்திதானே = சிற்சத்தியானது சுயமாகவே, எனதுரு இவ்வளவு என்றே = என்னுடையவுருவம் இத்துணைப் பரிமாணந்தான் என்பதாகவே, அறிவற்றூற்போ லெண்ணுறும் = விசாரரகிதமானதுபோலப் பாவிக்கும், இப்படியுருவை யிதுபாவிக்கில் = இவ்வண்ணம் ரூபத்தை யிது பாவனைசெய்யின், அனுகமாய் அப்பொழுதேபெயர்கள் எண்ணேயாதியாம் பார்வைகள் வந்தடையாநிற்கும் = தொடர்பாய் அக்கணத்திலேயே நாமசங்கை முதலான திருஷ்டிகள் வந்தொன்றூநிற்கும், கனவிகற்பம் தருவடிவாய்ச் சித்துரூபம் = விகற்பகற்பிதாகாரமாய்ச் சித்துருபம், கவரிடம்காலம் தொழிற்குக் கலந்தபற்றும் = கொள்ளும் தேசகாலக் கிரியைகட்கு விரவிய ஆஸ்பதமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இங்ஙனம் ஸ்வஸ்வபாவம் தெரிந்து அநாதியநந்த பதத்தில்திதமாம், அவிபாவிதமாய் இங்ஙனங்கூறிய இலக்கணங் கற்பிதரூபத்தைப் பிராந்தியினலே ஸ்வஸ்வபாவமாகக் கவர்ந்து பரிச்சின்னமாக யானிருக்கின்றேன் என்று தன்னைத்தானே பாவிக்கும் திடமாக வாசனைப்படுத்தும். அப்பரமசத்தையினுலே எக்காலிங்ஙனம் ரூபம் பாவிதமாமோ அக்காலேயிதனை நாமசங்கியாரூப பேதங்களும் இஷ்டாநிஷ்டாதி சர்வஜகத்கற்பனைகளும் ஆகிய திருஷ்டிகள் தொடர்ந்து நிற்கும். "உயிர்த்தே பிராணன் எனும்பெயருறுமால், வழங்கியே வாக்காம் கண்டேகண்ணும்" என்னும் சுருதியும் அவ்வாறே யியம்புகின்றது. இவ்வண்ணமாகவே சித்தினிடத்திற் கற்பிதமாய சர்வத்திற்கும் சின்மாத்திரத்தன்மையே பரமார்த்தரூபமென்பது பலிதமாம், பெருங்கடலில் அளவில்லாத அலைமுதலியவைகள் தோற்றியபோதினும் அக்கடலே யாமாபோல, ஆன்மாவிற்றோற்றியயாவுமே ஆன்ம அறிவேயாம்! சத்ரூப ஆன்மாவினின்றும் வியதிரிக்த கற்பனை அவஸ்துவே யாமாதலின் என்றுணர்க. தேசகாலாதியோடு கூடிச்சங்கற்பித்துக் கலனையை யடைகின்றபடியினுலே க்ஷேத்திர உபாதிகற்பனை யதீனமான சித்தானது

க்ஷேத்திரஞ் ஞத்தன்மையை யடைகின்றது பிரசித்தமாமெனல்:—கனவிகற்பமென்பது. விகற்ப கலிதாகாரமுற்றுத் தேசகாலக் கிரியைகட்கு இடமாம்.

(ச.) சிற்சத்திதானே = இந்தச் சித்ரூபமான தேவியே, தனது சுபாவத்தை = சுவசொரூபத்தை, அறிந்து உன்னதமாய் அநந்தமான தற்பதத்தில் = கைவல்லியபதத்தில், இருந்தும், பிரமத்தமாய் = விசாரரகிதமாய், எனதுரு விவ்வளவென்றே காட்டுமோப் போலெண்ணுறும் = பரிச்சின்னகாரமாகப் பாவிப்பள், இப்படியுருவை யிதுபாவிக்கில் = இத்தேவி பரிமிதாகாரமாகப் பாவிக்கில், அப்பொழுதே இத்தேவியைப்பெயர்களெல்லையாதியாம் பார்வைகள் = நாமசங்கியாதி திருஷ்டிகள், அநுகதமாய் வந்து = பின்வருவனவாய், அடையாநிற்கும், நாமசங்கியாதி பேதத்தையே பிரபஞ்ச (விசாலஞ்) செய்தற்குச் சொல்லுகின்றார்:—கன + பற்றும் என்றது = இப்பாதயினி யந்வயம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இனிமுறை க்ஷேத்ரஞ்ஞன், அகங்காரம், புத்தி, மனம், பொறியாதலை இயம்பல்:—ஈங்கென்பது.

ஈங்குரைசெய் சித்தினுடை யுருவந்தன்னை யாவருஞ்சேத் திரக்கியனென் றியம்பாநிற்ப, ராங்கதுவும் வாதனையைச் செய்யாநின்றே யகங்கார பாவனையை யடையாநிற்கும், வாங்கருமாங் காரமுநிச்சயிப்பதாகி மலினமுறுபுந்தியா மலஞ்சேர்புந்தி, வீங்கியகற்பனை வடிவாய் மனனநெஞ்சாம் விகற்பமிகு மனம்பொறியா மெல்லவந்தே.

(ப - ரை.) ஈங்குரைசெய் சித்தினுடை யுருவந்தன்னை = முன்னர் உரைசெய்த சித்தினது ரூபத்தை, யாவரும் சேத்திரக்கியன் என்றியம்பாநிற்பர் = க்ஷேத்ரஜ்ஞன் என்று இயம்புவர், ஆங்கதுவும் = அந்தக்ஷேத் ரஜ்ஞனும், வாதனையைச் செய்யாநின்றே = வாதனையைவளர்த்தி, அகங்காரபாவனையை யடையாநிற்கும் = அகங்காரத் தகைமையை அடையும், வாங்கரும் = கெடுத்தற்கரியதாய, ஆங்காரமும் = அவ்வகந்தையும், நிச்சயிப்பதாகி = நிண்ணயஞ் செய்வதாய், மலினமுறுபுந்தியாம் = களங்கபுத்தியெனக் கழறப்பெறும், மலஞ்சேர்புந்தி = அம்மலமயமதி, வீங்கியகற்பனை வடிவாய்மனன நெஞ்சாம் = பருத்தசங்கற்ப வடிவமாகி மனஃஸ்பதத்தைமருவும், விகற்பமிகுமனம் பொறியா மெல்லவந்தே = பையப்பைய மனங்கன விகற்பத்தையடைந்து இந்திரியத்தன்மையை யடையும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே மகாபாகுவே! சித்தினதுருவம் க்ஷேத்திரஜ்ஞனெனச் செப்பப்பெறும், சரீரத்தை க்ஷேத்திரமென்பர், அதனையிது அகண்டிதமாய் அகமும்புறமும் அறிதலினால் க்ஷேத்ரஜ்ஞனெனப் பெற்றதாம். க்ஷேத்திர கற்பனைக்கிரமம் தரிசிப்பித்தல்:—வாதனையென்றது. அதுவும் வாதனையை வளர்த்திக்கொண்டே மீண்டு மகங்காரத்தன்மையை யடைகின்றது, அகங்காரமும் அத்தியவசாதாவாய (நிர்ணேதாவாகி) அதனானே கற்பனாந்தர களங்கியாம் புந்தியாம், அப்புத்தியானது சங்கற்பங்களைச் செய்து மனத்தினது பதத்தை மன்னுகிற்கும், கனவிகற்பத்தோடு கூடியமனந்தானே மெதுவாக இந்திரியத் தன்மையை யடையும்.

(ச.) கனவிகற்பம் தருவடிவாய் — விகற்ப கற்பிதாகாரமாய் — சங்கற்ப விகற்பாதியோடு கூடினதாய், கவரிடங்காலந் தொழிற்குக் கலந்தபற்றும் — தேசகாலகிரியாஸ்பதமாகியது, — தேசகாலாதிகளோடவச்சின்னமானது, சித்ரூபம் — சித்தினது ரூபம், ஈங்கு + தன்னை — இதனை, யாவரும் க்ஷேத்திரக்ஞனென்றியம்பாநிற்பர், =

T. வியாமக்கப்பட்டவடிவு.

க்ஷேத்திரக்ஞனென்று ஸ்ரீ இராமாமகான்கள் சொல்லுவர், ஆங்கு அசை, அதுவும் = க்ஷேத்திரக்ஞனென்னும் ஜீவன், வாதனையைச் செய்யாநின்றே=வாசனையைப் பாவிப்பவனுய் அகங்காரபாவனையை யடையாநிற்கும் = அகங்காரதையை அடைவன், வாங்கருமாங்காரமும் = அகங்காரமும், மலினமுறும் = பின்வாசனு களங்கியாய், நிச்சயிப்பதாகி = நிர்ணயிப்பதாய், புந்தியாம் = நிச்சயான்மிகை புத்தியென்னும் வசனத்தினுற் புத்தியெனப்படும், மலஞ்சேர்புந்தி = புத்தியும், வீங்கியகற்பனை வடிவாய் =சங்கற்பாதிகளினுற் கற்பிதமாகிய, மனனநெஞ்சாம் = மனனுஸ்பதமாம், மனத்தன்மையடையும், மனம் = மனதும், விகற்பமிகும்=கனவிகற்ப முடையதாய் நிபிடவிகற்பமுற்று, பொறியாம் = வாகியேந்திரியமாம், (22)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) உடற்கற்பனையை யுரைத்து, கற்பனைக்கயற்றினுலே கட்டுண்ட ஜீவன் பந்தப்படுதலை யுடைதாத்தல்:—கரவென்பது,

கரசரணமயவுட லைம்பொறிக ளென்பர்கவல் வுறவிப்படியன்றே கலந்துசிவன்
விரவியசங்கற்ப மெனும்பாசத்தாலே வீக்குண்டு துன்பவலை வீசப்பட்டுத்
தரமறவீனதை யடைவேயடையா நிற்குஞ்சத்தி மயமாமனமித் தன்மையாகிப்
பொரவகங்காரதைமேவிக்கோசகாரப்புழுப்போற்றன்னிச்சையினுற்பூணும்பந்தம்

(ப - ரை.) கரசரண மயவுடல் ஐம்பொறிகள் என்பர் = பாணிபாதாதி மத்தேகம் இந்திரியங்கள் என்பர், கவல்வுற இப்படியன்றே கலந்துசிவன் = எல்லாச் சஞ்சலங்கட்குமிடனுக இவ்வாறல்லவோ விரவியுயிரானது, விரவியசங்கற்ப மெனும்பாசத்தாலே வீக்குண்டு = தன்னைப்பற்றிய சங்கற்பவாசனை யென்னும் இரஜ்ஜுவினுலே வேஷ்டிதனுய், துன்பவலை வீசப்பட்டு = துக்கஜாலம் பரப்பப்பெற்று, தரமற = தன்யோக்யதையிழந்து, ஈனதையடைவே யடையாநிற்கும் = முறையே நீசத்தன்மையை முற்றுநிற்கும், சத்திமயமா மனமித்தன்மையாகி = சக்திமயமாஞ் சித்தம் இப்பான்மையயியையைந்து, பொரவகங்காரதைமேவி = துன்புறுத்த வகங்காரத் தன்மையையடைந்து, கோசகாரப் புழுப்போல = கோசகாரக் கிருமிபோல, தன்னிச்சையினுல் = சுவ இச்சையால், பூணும்பந்தம் = பந்தனத்தை யடையும்.

(ஸ்ரீ - வீர) பாணிபாதமயமான தேகத்தன்மையை இந்திரியங்கள் அடைகின்றனவெனப் பெரியோர் உணர்வர்; இதனைத் தேகமெனவுலகர் அறிவர், பிறக்கின்றது இருக்கின்றது விவகரித்து வாழ்கின்றது. இங்ஙனம் ஜீவன்றானே, சங்கற்பவாசனு ரஜ்ஜுவேஷ்டிதனுய், துக்கஜால பரீதாத்மாவாய், கிரமமாகப் பாகியார்த்த சேதன சமர்த்தத் தன்மையை யடையாநிற்கும். கூறியமுறையே, இராகத்துவேடாதி சக்திப் பிரசுரமாய சித்தம், சாகோப சாகைகளாகக் கிளைத்துச் சதகோடி வேற்றுமைகளானே அபிமான அபிவிருத்தியாற்கன அகங்காரத் தன்மையே யடைவுற்றதாகி, கோசகாரக் கிருமிக்கொப்பாகத் தன்னுசையினுலே கட்டினைக்கதுவும்.

(ச.) கரசரணமயவுட லைம்பொறிகளென்பர் = இந்திரியங்கள் பாணிபாதமயதேகமென்பர், இந்திரியங்களே தேகமென்பதுபொருள். வேறுவாக்கியம், கவல்வுறவிப்படிக்கலந்து = இங்ஙனங்கூறிய பிரகாரமாக, விரவிய சங்கற்பமெனும் பாசத்தாலே வீக்குண்டு = சங்கற்பவாசனு ரச்சுவினுற் கட்டுப்பட்டவனுய், சிவனன்றே = சீவனே, துன்பவலை வீசப்பட்டு = துக்கஜாலத்தி ல்கப்பட்டு, தரமறவடைவே = கிரமமாக. ஈனதையடையா நிற்கும் = நீசத்தன்மையைப் பொருந்துவன், இத்தன்மையாகி = பூர்

தாகூரன் திகை.

வோக்தப் பிரகாரத்தால், சத்திமயமாம் = விசித்திர சத்தியையுடைய, மனம்—சித்தே, பொரவகங்காரதைமேவி — கனகங்காரமாய், கோசகாரப் புழுப்போல், தன்னிச்சையினல் — சுவேச்சையாலே, பந்தம்பூணும் — பந்தனமணியும், (23)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தனது சங்கற்பத்தினலே தானேகட்டுண்டு துன்புறலும், பரியாய நாமங்கள் பெறலும் உரைத்தல்:—தானேயென்பது,

தானேசங்கற்பித்துத்தன்மாத்திரத்தாற் றனிவலையா முட்டொழில் கடன் னைக்கட்டக். கானேறுசிங்கம் விலங்குற்றதென்னக் கவலையினன்மிகவு மனங்க ரைந்துசோரு, மாறுதமனம்புந்தி ஞானஞ்செய்கை யகங்காரம் வாதனையுடலம் பகுதிமாயை, யூனனமலங்கருமம் பந்தஞ்சித்தமோ தவித்தையிச்சை யெனவு ரைப்பான்றே.

(ப - ரை.) தானே சங்கற்பித்து = சுயமாகவே சங்கற்பித்துள்ள, தன்மாத்திரத்தால் — சப்தாதிகளால், தனிவலையா முட்டொழில்கள் தன்னைக்கட்ட —ஒப்பற்றஜாலமாம் உள்தொழில்கள் தன்னையகப்படுத்த, கானேறுசிங்கம் விலங்குற்றதென்ன — சங்கிலியினலே கட்டுப்பட்ட சிங்கம்போல, கவலையினன் மிகவும் மனங்கரைந்து சோரும் — மனமானது மிகக்கிலேசப்பட்டு அத்தியந்தம் பரவசத்தையடையும், ஆறுதமனம்புந்தி— ஓரிடத்திற் கெடாதமனமெனவும் புத்தியெனவும், ஞானம்செய்கை அகங்காரம் (வாதனை உடலம் பகுதி மாயை) — ஞானமெனவும், கிரியையெனவும், அகங்காரமெனவும், வாதனையுடலம் — புரியஷ்டகமெனவும், பகுதிமாயை — பிரகிருதியெனவும் மாயையெனவும், ஊனனமலம் கருமம்பந்தம் சித்தம் — ஊனபிமானமூற்ற மலமெனவும் கருமமெனவும் பந்தமெனவும் சித்தமெனவும், ஓது அவித்தை இச்சையென உரைப்பர் — சொல்லாநின்ற அவித்தையெனவும் இச்சையெனவும் கூறுவர், அன்று ஏ அசைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தன்னலே சங்கற்பிக்கப்பட்ட சப்தாதி விடயங்களாங் காய்ந்தவிறகுகள் வேய்ந்த இராகாதி சுவாலைகளுக்குள் ளகப்பட்டமனமானது வித்தையைவிட்டு அவித்தையைத் தொட்டுக் கட்டுப்பட்டதாக வெண்ணிச் சிருங்கலையாற் சிறையுண்டசிங்கம்போல அத்தியந்தம் பரவசத்தன்மையை யடைகின்றது. விசித்திரங்களாய விதிநிடேத நானுருபகருமங்களின் கருத்துருத் தகைமையை முயற்சியுடன் சம்பாதித்து வாசனையின் வசத்தால், தனது இச்சைமாத்திரத்தானே அனுசிதமான நானுயோனி நரகாதி துர்த்தசைகளையும், இனிக்கூறப்பெறும் மனனுதிதசைகளையும் மிகமிகவு மடைந்து முற்றினும் பற்றுற்றுப் பரவசமாகித்திரியும். அதற்கே மனனுதிவிருத்திபேதங்களினலே மனமுதலிய சப்தங்களைப் பஜிக்குந்தன்மையாம் அலது அயலொன்றிற்கு மிலதாம் எனல்:—ஆறுதவென்பது. ஒருபான்மனம், ஒருபாற்புத்தி, ஒருபான்ஞானம், ஒருபாற்கிரியை, ஒருபாலிது அகங்காரம், ஒருபாற்புரியஷ்டகம் எனப்படும்; ஒருபாற் பிரகிருதியெனப்படும், ஒருபான்மாயை யெனக்கற்பிக்கப் பெறும், ஒருபான்மலமென வோதப்பெறும், ஒருபாற்கருமமென நன்னிலைபெறும், ஒருபாற் பந்தமென வொளிராகிற்கும், ஒருபாற் சித்தமெனப்புடமாம், ஒரு பாலவித்தையென உரைக்கப்படும், ஒருபாலிச்சையென இனிதிருக்கும்.

(ச.) தானே தன்னிடத்தில் மனஞ்சலனமாகி — அதுவே மனஞ்சுவ சங்கற்பிதங்களான, தனிவலையா முட்டொழில் கடன்னைக்கட்ட — தன்மாத்திரைக ளென்னுஞ் சத்தாதிகளினுடைய ஜாலாப்பியந்தரத் திருப்பதுமாய், கானேறுசிங்கம் விலங்குற்ற

தென்ன = சிருங்கலையாற்பெத்த முற்றசிம்மம்போல், கவலையினுன் மிகவுமனங்கரைந்து சோரும் = பெரியவிவசதை (சுவாதீனமின்மை) யைப்பொருந்தும், வேறுவாக்கியம், ஆனுதமனம் = ஓரிடத்தில் மனம், புந்தி = ஓரிடத்திற்புத்தி, செய்கை = கிரியை, வாதனையுடலம் = ஓரிடத்திற் புரியஷ்டகம், பகுதி = பிரகிருதி, ஊனுன = கற்பித மான, சித்தம், ஓதவித்தை = சொல்லப்படமெவித்தை, ஓரிடத்தி லிச்சையெனவுரைப்பர் இதுவே = ஞானசக்தியுக்தமான சைதன்னியமே மனோபுத்தியாதி ரூபத்தால் நானுத் தன்மையை யடைகின்றது என்பதுபொருள். அன்று எ இரண்டு மசை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இங்ஙனமாகிய வழிபத்தத்தன்மையும் அதற்கே, யான்மாவிற் கோவிலதா மென்றும் அம்மனம் துயருறுவ திங்ஙனமென்றும் இயம்பல்:—அப்பரி சென்பது.

அப்பரிசோ ரோரிடத்தி லோரொன்றாக வாசாபாசத்தினுலமைத் துச் சொன்ன, வொப்பரிய சகவிரிவா மிவற்றையெல்லா முட்கொள்ளும் பலமிதனி லொன்றுமில்லை, கப்புடைய நெடுவடத்தை வடத்தின்வித்துக் காந்திருப்ப தொக்குமிடர்க் கவலைத்தீயின், வெப்பமிகக்கோபப்பாம்பெடுத்து நுங்கவேட்கை யெனுங் கடற்றிரையான் மெலியுமுள்ளம்.

(ப - ரை.) அப்பரிசு ஓரோரிடத்தில் ஓரொன்றாக = கூறியவகையில் ஒவ்வொரு தானத்தில் ஒவ்வொன்றாக, ஆசாபாசத்தினுல் அமைத்துச்சொன்ன ஒப்பரியசகவிரி வாம் — ஆசாபாசவிதாயகமாம் இச்சம்சாரம் அகிலமும், இவற்றையெல்லாம் = இவ்வியா வற்றையும், உட்கொள்ளும் = அந்தரத்திற்றங்கும், பலமிதனில் ஒன்றுமில்லை = பலன் களால் சூனமாம், நிட்பலமென்றபடி, கப்புடைய நெடுவடத்தை வடத்தின்வித்து = சாகோபசாகைகளாய் விரிந்துள்ள விசால வாலவிருக்ஷத்தை ஆலம்விரையானது, கரந் திருப்பது ஒக்கும் = அடக்கிக்கொண் டிருப்பதற்குச் சமானமாம், இடர்க்கவலைத்தீயின் வெப்பமிக = சிந்தையாம் அநலச்சிகை யினுற்றக்தமாகி, கோபப்பாம்பு எடுத்து நுங்க = வெவ்வியசினமாம் வெம்பாந்தளால் விழுங்கப் பெற்றுவதாய், வேட்கையெனுங் கடற்றி ரையால் மெலியும் = காமக்கடற்கல்லோலத்தா லதங்கதுவியதாய், உள்ளம் = மனமா னதுவாடும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இச்சமுசாரம்யாவுமே ஆசாபாசங்களால் உண்டாகி நிலைப்பவாம், சேத னத் துள்ளிருப்பவாம், புருடார்த்தங்களால் ஹீனங்களாம். வடபீஜம் வடதருவையடக்கி வைத்துக்கொண் டிருப்பதுபோலவாம்; எண்ணுத வெண்ணமெல்லாம் எண்ணும் பேரழ லின் கொழுஞ்சிகையால் எரிக்கப்பெறுவதாம் சித்தமானது, கோப அஜகரத்தானே பக்ஷிக்கப் பெறுவதாகிக் காமக்கடற்றிரையாற் கெடுக்கப்படும்.

(ச.) அப்பரிசென்பதற் கருத்தமுன் பாயிற்று. கப்பு + ஒக்கும் = வடபீஜங்கருத்தா, வடத்தைப்போல, ஆசாபாசத்தினு லமைத்துச்சொன்ன = ஆசாபாச விதாயகமும், பலமிதனி லொன்றுமில்லை = நசுவரபலமுமான, ஒப்பரிய சகவிரிவாம் இவற்றையெல் லாம் = இந்தச் சமுசாரத்தை, உட்கொள்ளும் = அந்தரத்திற் றரித்திருப்பதாம், உள்ள முடன் மெலியுமென்பது முடிபு. கவலைத்தீயின் வெப்பமுற = சிந்தைகளே யென்னும் அநற்சிகைகளினுற் றகிப்புற்று, கோபப்பாம்பெடுத்து நுங்க = கோபமே யென்னும் அச கரமாகிய மகாசர்ப்பத்தினுற் பக்ஷிக்கப்பட்டு, வேட்கையெனுங் கடற்றிரையான் மெலி யும் உள்ளம் = காமங்களே யென்னும் அத்தி (சமுத்திர) கல்லோலங்களால் அடி பட்டு.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) கூறியதுயரங்களால் திகைப்புற்ற விந்நெஞ்சைச் கலைடத் தேற்றுவதே கருணையெனல்:—பெருகிய வென்பது.

பெருகியவித் துயர்களாலவசமாய்த் தன்பிதாமகனை மறந்து மிகப்பீடையுற் றுக், கருகியவிம் மனந்தன்னை யளற்றிலானைக்கரையேற்றி விடுவதுபோற் கரையி லேற்றாய், வெருவுசரா மாணமெனும் விடத்தால் வெந்துமிகுநலந் தீங்கெனும் பகையான் மெலியுநெஞ்சுக், கருள்புரியா நரர்மனித வடிவமான வாக்கரே யருள் வடிவமான வள்ளால்.

(ப - ரை.) அருள்வடிவமான வள்ளால் = கிருபையே சொரூபமான தலைவள்ள லாகிய இராகவனே !, பெருகிய இத்துயர்களால் = உரைத்தவிசாலமான இந்தத்துன் பங்களானே, அவசமாய் = பரவசப்பட்டு, தன்பிதாமகனை மறந்து = ஆத்மதாமகனை அத்தியந்தம்மறந்து, மிகப்பீடையுற்று = பெரும் பெருந்துயர்களையடைந்து, கருகிய இம்மனந்தன்னை = இந்தச் சிந்தாகுலங்களால் வெந்தமனத்தினை, அளற்றில் ஆனைகரை யேற்றி விடுவதுபோல் = சேற்றினின்றும் மாதங்கத்தை வெளிப்பாகத்தில் ஏறுமாறு செய்விப்பதேபோல, கரையில் ஏற்றாய் = நன்குத்தாரம் புரிவாய், வெருவுசரா மரண மெனும் விடத்தால் வெந்து = பயப்படுமாறு சொலித்தெரியும் ஜராமரண விஷாதமூர்ச் சிதமாகி, மிகுநலந்தீங்கெனும் பகையின் மெலியுநெஞ்சுக்கு = விஸ்தரித்துவரும் சுபா சுபங்களாகிய சத்துருக்களானே திரஸ்கரிக்கப்பட்டு வாடும் மனத்திற்கு, அருள்புரியா நரர் = தயைசெய்யாத மனிதர், மனிதவடிவமான = நராகிருதியையுடைய, அரக்கரே = இராக்ஷசரேயாவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆத்மசொரூப பிதாமகமூலகாரணத்தை முற்றினும்மறந்து, தன்கிளைக் குழுவினின்றும் நழுவிய நவ்வியெனச் சோகுற்று, வெவ்வழல் வீழ்ந்த விட்டில்போல விடயபாவகத்தே வெம்பிப்புரளும் மனந்தன்னை ஹே தேவர்போற்றுங் காவலராகவ ! கர்த்தமத்தினின்றும் மாதங்கங்கடுப்ப நன்குத்தாரம்புரிதி. ஆனைக்கரை யெனப்பாட மிட்டமாயின், மதனபல்வலத்தில் வீழ்ந்து மக்கினமான மாட்டைமேட்டின் மீட்டல் போல் என்று பொருளுரைத்துக்கொள்க. தத்துவஞானம் அதன் சாதனங்கள் முதலிய வற்றில் அநாதரவு வடிவமான கடலின்கண் மூழ்கிமிதக்கும் மனத்தையாதரவு பூர்வக மாகக்கரை சேர்க்கவேண்டும். அவ்வாறுதரவு செய்யாத மௌட்டியரை யிகழும்வாயி லாக முடிக்கத்தொடங்குவார் வெருவு எனத்தொடங்கினார்; காமியசுகிருதங்களாய சுபங் களின், நிஷித்த கர்மங்களாகிய அசுபங்களின் திரள்களால் மிகமிகவும் மலினம் பண்ணப் பட்ட ஆகிருதியுடையதாகிச் சொலியாநின்ற ஜரைமரண துக்கங்களால் மூர்ச்சையடை ந்து கிடந்துதபிக்கும் மனத்தைக்கண்டும் அதனுத்தாரபல சிந்தையுந்திய பீடையாவனுக் கீண்டுண்டாக வில்லையோ அப்புமான் ஜகத்தில் மநுடவடிவுகொண்டு மறைந்துவந்த இராக்ஷசனேயாவன் என்பதாம். தன்மனத்தை யனர்த்தப்படாமற் றடுப்பத் தயையில் லாத தாழ்ந்தோன் இரக்கமிலாத வரக்கனேயாவன் என்பது திரண்டபொருள்.

(ச.) பெருகிய + மறந்து = ஆன்மபிதாமகனை மறந்ததுமாகிய, மிக + தன்னை = அத்தன்மையான மனதை, அளற்றிலானை கரையேற்றி விடுவதுபோல் = மாதங்கத்தைப் போல், கரையிலேற்றாய் = ஸ்ரீ இராமா சம்சாரமாகிய பங்கத்தினின்று நன்றாயுத்தரிப் பாய், அருள்வடிவமான ஐயா = ஸ்ரீஇராமா ! வெரு × மிக = சொலியா நின்றஜராமரண விஷாதங்களினால் மூர்ச்சித்து, நல × மெலியும் = புண்ணிய பாவங்களின்திரளால் அடி

பட்டுமெலியும் ஆகிருதியுடைய, நெஞ்சுக்கு = தன்மனதினிடத்தில், அருள்புரியாநரர்= எவர்க்கு அருள் = தயை, அதாவது உததரிக்குமிச்சை யுதிக்கவில்லையோ அவர், மனித வடிவமான வரக்கரே = ஜகத்தில் நராகிருதியரான இராக்ஷதரேயாம். (26)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஜீவர்கட்குக் கருமகதிகள் பலபலவெனவும், விவேகாதிகள் மிகமிகவுந் துர்பலமெனவும், என்பதனானே முக்திசிலர்க்கேகூடுமெனவும், கூறவிழைந்த ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான், கூறியவண்ணம் மனத்திற்குத் தன் பந்தகத்தகைமை வகையை யுபவர்ணனைசெய்து, அதனை யுபாதியாகவுடைய சித்துருவ ஜீவர்கட்கு மோக்ஷபரியந்தம் சமுசாரஸ்திதிப் பிரகார வைசித்திரியத்தை வருணித்துக்கொண்டு அதன் சங்கதிகாட்டும் பொருட்டு முன்மொழிந்த ஜீவ உற்பத்தியைப் பிரகார பேதங்களானே அனுவதிக்கத் தொடங்கல்:—இவ்வகை யென்பது

இவ்வகையேசிற் பாவசிவபேத மியல்வடிவாம் பிரமத்தினிடையே நின்று, வவ்வியபாவனையாலே வந்தகோடி வாராநின்றனகோடி வருவகோடி, தெய்வ வரையருவி நீர்த்துளிபோல் வந்தோர்சிலர் பிறவியொன் றிரண்டுமூன்று சேர்ந் தோர், நைவருசென்மங்கள் சிலர்நூற்றின் மிக்கோர் நாடரியபவஞ்சிலர்கணண் ணிநின்றோர். (27)

(ப - ரை.) இவ்வகையே=கூறியவாறாகவே, சிற்பாவசிவபேதம்=உபாதிகளினாலே வேறுவேறுபட்ட அறிவின்வடிவ ஜீவர்கள், இயல்வடிவாம் = சச்சிதாநந்த நிர்விகார சோபாதிகவடிவ, பிரமத்தினிடையே நின்று = பிரஹ்மசொரூபத்தினின்றும், வவ்விய பாவனையாலே = பவபாவனையாலே யேவப்பெற்றவர்களாய், வந்தகோடி = சொரூபத்திற் கானியில்லாமலே உபாதி விவர்த்தகற்பித ஆகாரமுடைய வர்களாய் வந்தவர்கள் கோடிக்கணக்கினர்கள், வாராநின்றனகோடி = வந்துகொண் டிருப்பவர்கள் கோடிக்கணக்கினர்கள், வருவகோடி = இனிவரப்பட்டவர்கள் சங்கியாதீதர்கள், தெய்வவரையருவி நீர்த்துளிபோல் வந்தோர் = சுமேருகிரியின் நிர்ஜரத்தினின்றும் பெருகும் ஜலக்கூட்டம்போல வந்துகொண்டிருக்கும் இவர்களுள், சிலர் = சிலபேர்கள், பிறவியொன் றிரண்டு மூன்றுசேர்ந்தோர் = முதலாவது இரண்டாவது மூன்றாவது ஜன்மமுடைய வர்களாவர்கள், நைவருசென்மங்கள் = துன்புறுத்தும் பிறவிகள், சிலர் = சிலவர்கள், நூற்றின் மிக்கோர் = சத அதிகம் எடுத்தவர்கள் ஆவர்கள், நாடரியபவஞ்சிலர்கள் நண்ணிநின்றோர் = சிலகலர்கள் எண்ணிக்கையில்லாத ஜன்மங்கள் எடுத்தவர்கள் ஆவர்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இங்ஙனம் சிற்சொரூபத்தின் உபாதியினாலாய விபாவரூபமான சீவர்கள், சம்சாரவாசனையானே பிரவாகிதர்களாகிப், பூர்வவாசனையின் அநுசாரப்படி கற்பிதாகாரப் பிரஹ்மசம்பந்தமா யிலக்ஷக்கணக்காயும் கோடிக்கணக்காயும் உண்டாகின்றார்கள். எண்ணிக்கை யில்லாதவர்கள் முன்னர் உண்டானார்கள், இப்போதும் எண்ணிக்கை யில்லாதவர்கள் உண்டாகிக்கொண்டே யிருக்கின்றார்கள், இனிமேலும் அளவில்லாதவர்கள் அருவியினின்றும் அம்புகணக் கூட்டம்போலும் உண்டாகிக் கொண்டே யிருப்பார்கள். தத்தம் வாசனாதசாவேசத்தானே ஆசாபரவசர்களாய அவர்களுட் சிலர்கள் பிரதம ஜன்மானர்களாவர்கள் அதாவது இக்கற்பத்தில் ஒரே பிறப்புற்றவர்களாவர்கள், சிலர்களோ ஜன்மசங்கியையேயற்றவர்கள் ஆவர்கள். சிலர்களோ இரண்டு மூன்று பிறப்பினை யடைந்தவர்கள் ஆவர்கள்.

T வாசனாவயம் துர்பலம் = தௌர்பல்யம் = அருமை.

(ச.) ஸ்ரீவசிட்டர்: சிவபேதம் — ஜீவர், சிற்பாவம் = சித்தினது பாவங்கள், வவ்வியபாவனையாலே = பவபாவனையால், துளிபோல்=கணசமூகங்கள்போல், நாடரிய= அசங்கியமான. தெய்வவரை யருவி நீர்த்துளிபோல் = பிரவாகத்தினின்று தெறித்த கணைகங்கள் = ஜலகணக் குழாங்கள்போல், இயல்வடிவாம் பிரமத்தினிடையே நின்று = மாயாசகிதமான பிரமத்தினின்று, பவபாவனையாலே = சம்சாரவாசனையோடு சகிதமான, சிவபேதம் = ஜீவரூபங்களும், சிற்பாவம் = சித்தினது விலாசங்கள், வந்த கோடிவாராநின்றன கோடிவருவகோடி= இலக்ஷந்தரம் கோடிதரம் சங்கியாதீதங்களாய் முன்புதித்தன இப்போதுஞ் சனிக்கின்றன மேற்பிறப்பனவுமாம், வந்தோர் = அவரும் ஜன்மகால பூர்வாபரத்தினுலும். புண்ணியபாவ தாரதன்மியத்தினுலும், ஞானவைச்சித்திரியத்தினுலும் பிரதம சரமபாவமாகவும், சுரநரதிரியக் காதிபாவமாகவும், ஜடபாவமாகவும், வெகுவித பேதப்பட்டவராவர்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) வாதனையின் பலவகையினுனே வந்துதோற்றும் ஜீவர்களின் பிறவிகளுட் சிலவற்றை யியம்பல்:=சிலர்-சிலர் என்பவை.

சிலர்சிலர்கள் கின்னரர்கந் திருவரானேர் சிலர்விச்சாதரருரகர் திரளாய்நின்ரேர், சிலரருக்கரிம கிரணன் வருணனுனேர் சிலர்பிரமன்றிரு நெடுமால்சிவனுய் நின்ரேர், சிலர்மறையோர் சிலரரசராகிநின்ரேர் சிலர்வணிகர் வேளாண்மைச் செயலினின்ரேர், சிலர்விலங்கு பறவைகளூர் வனவாய்வந்தோர் சிலரிலைகாய்பழ மூலந்திரணமானேர். (28)

சிலர்மயேந்திர சைலஞ்சைய மேருதென்மலய மந்தாமர்ய்ச் சிறந்துநின்ரேர், சிலர்கடம்பஞ் செம்பீரந்தா லஞ்சாலஞ்சிறந்த தமாலங்களாய்ச் செறிந்து நின்ரேர், சிலருவரிதயிர்நெய்பாற் கருப்பஞ்சாறு தேனெடுநீர் பெருங்கடலாய்ச் சேர்ந்துநின்ரேர், சிலர்திசைகள் சிலர்நதிகளாகி நின்ரேர்சிலர் மேலோர்சிலர் கீழோர் சிவரானேர். (29)

(ப - ரை) சிலர் சிலர்கள் — சிற்சிலர், கின்னரர் கந்திருவரானேர் — கின்னரர் கந்தர்வர் ஆயினர்கள், சிலர் விச்சாதரர் உரகர்திரளாய் நின்ரேர் = சிற்சிலர் வித்யாதரர் மகோரகக்கூட்டங்கள் ஆய்நின்ருர்கள், சிலர் அருக்கர் இமகிரணன் வருணன் ஆனேர்= அநேகர் சூரியர் சந்திரன் வருணபகவான் ஆனர், சிலர் பிரமன் திருநெமோல் சிவனுய் நின்ரேர் = அநேகபுண்ணியர் அயன் அரியரன் ஆகிநின்ருர், சிலர்மறையோர் = அநேகர் பிராஹ்மணர்; சிலர் அரசர் ஆகிநின்ரேர் =அநேகர்மன்னவர் ஆகிவாழ்ந்தனர், சிலர் வணிகர் = அநேகர்வைசியர் ஆகி, வேளாண்மை = கிருஷிவாணிஜ்ய கோபாலனுதி செய்துவாழ்ந்தனர், சிலர் செயலினின்ரேர் =அநேகர் சூத்திரகணங்களாய் மூவருணத்தினர்க்கும் தொண்டுபுரிவாராயினர், சிலர் = அநேகர், விலங்குபறவைகள் ஊர்வனவாய் = மிருகபக்ஷி பாம்பாதியாய, வந்தோர் = பவமுற்று வருந்திவருவர், சிலர் இலைகாய்பழம் மூலம்திரணம் ஆனேர் = அநேகர் புண்ணிய ஔஷதிபத்திர பலமூலதிருணங்கள் ஆயினர். (28)

சிலர்மயேந்திரசைலஞ் சையமேரு தென்மலய மந்தரமாய்ச் சிறந்துநின்ரேர் = சிற்சிலர் மஹேந்திரமலையாகவும், சஹ்யபர்வதமாகவும், சுமேருகிரியாகவும், தென்றற்ருேன்றும் மலயாசலமாகவும், சுந்தரமிகுந்த மந்தரமலையாகவும், விசேடம் பெற்றுவாழ்வர், சிலர் கடம்பம் செமபீரம் தாலம் சாலம் சிறந்த தமாலங்களாய்ச் செறிந்துநின்ரேர் =

T. சம்சாரத்தில் சுரிப்பவர்

சிற்சிலர் கதம்பதருவாகவும், எலுமிச்சமரமாகவும் சாலவிருக்ஷமாகவும் பனைப்சிலை மரங்களாகவும் சிறப்புற நெருங்கிநின்று வாழ்வர், சிலர் = அநேகரோ, உவரிதயிர் நெய் பால் கருப்பஞ்சாறு தேனொடுநீர் பெருங்கடலாய்ச் சேர்ந்துநின்றோர் = லவணததி திருதக்ஷீர சமுத்திரங்களாகவும் இக்ஷுரச மது சுத்தோதக பெரும்புறக் கடல்களாகவும் ஆகிருதியையடைந்து வாழ்வர், சிலர் திசைகள் = அநேகர் திக்குகளாகவும், சிலர் நதிகள் = சிலரோ ஆறுகளாகவும், ஆகிநின்றோர் = ஆகிவாழ்வர், சிலர்மேலோர் சிலர் கீழோர் சீவராேனார் = அநேகர் உச்சர் அநேகர் நீசர் ஆகிச்சீவர்வாழ்வர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சிலர்கின்னர கந்தர்வ வித்யாதர மகோரகர் ஆவர், சிலரோ அருக்க இந்திர இந்துவருணராகவும் திரியக்ஷ அதோக்ஷஜபது மஜராகவும் ஆவர்; திரியக்ஷாதிக் கிரகணம் = சிவனாதிக்கிரகணம், திரியக்ஷாதி சாரூப்யப் பிராப்தஜீவ அபிப்பிராயமாம். திரியக்ஷன் = முக்கண்ணன்; அதோக்ஷஜன் = இந்திரியங்களைக் கீழ்ப்படுத்தி யுண்டானவன், ஜிதேந்திரியர்கட்குப் பிரத்தியக்ஷ மாயவன், இந்திரியஜன்னிய ஞானத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன், விஷ்ணு; பதுமஜன் = சதுர்முகன்; அப்பதவிகளைக் கொண்டவரைக்கொள்க. சிலரோகூஸ் மாண்டவேதாளயக்ஷ ரக்ஷபிசாசுகளாவர்; சிலரோ பிராஹ்மணபூபால வைசிய சூத்திரகணங்களாவர். சிலரோ நாய்க்கறிப்போர் சாண்டாளர் கிராதாவேசர் புஷ்கசர் ஆவர், சிலரோ திருண ஔஷதிஜாதியர் ஆவர், சிலரோ பலமூலபதங்கர் ஆவர், கிராதஆவேசர் = வேடயோனியிற் புகுந்தவரும் அவரேயாவர், பலமூலக்கிரகணம் அவற்றுள்ளடங்கிய பீஜாவஸ்த ஜீவாபிப்பிராயத்தா னென்றுணர்க. சிலரோ சித்திரலதைகுல்மதிருண உபலதிருசர் ஆவர், மீண்டுந் திருணக்கிரகணம் அதனுட் பிரிவுச்சாதி விரித்தற்பொருட்டாம். உபலம் = கல்லை, திருசர் = காண்பர் தந்தேகமாக, என அவர் உபலதிருசர் = பர்வதாதி, சிலரோ நீபஎலுமிச்ச ஆச்சாபனை பச்சிலைமரங்களாவர். சிலரோ மந்திரி சாமந்தர், முனியாதியர், கிருமிகீடர், மிருகேந்திராதி கொக்குக்குமிலர், கமலாதி, மத்தமாதங்க விருஷபாதி, துவிரேபமசகர், ஆவர். சிலரோ கல்யாண பாஜனராகிச் சீவன்முத்தராய்க் குலவுவர், சிலரோதாங்கேவலமாக வெறுப்பவராவர் சிலரோ விசாலமாயதிக்குத் தேவதைகளாவர், சிலரோ மிகவேகப் பிரவாகநதி தேவதைகள் ஆவர், சிலரோ ஞானோபதேசஞ் செய்யவர், சிலரோ சமாதிகைவந்தவர் ஆவர். இங்ஙனம் ஜீவர்தம் வாசனாவேசபரவச ஆசயத்தகைமையை யடைந்துநிற்பர். இவர்யாவருமே சம்சரண அநர்த்தவாசனை வசத்தானேயாகுவர் என்பதனானே மூலசிதமாக அதனையே கெடுக்கச்சந்ததம் முயலவேண்டும். வாதனைவயத்தால் அவ்வவ்வவத்தைகளில் எளிது கட்டுண்டுழலல் காட்டியருளவே ஸ்ரீ மணிவாசகப் பெருந்தகையாரும் அருளியுள்ளார்:—“ புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப், பல்விருகமாகிப்பறவையாய்ப் பாம்பாகிக், கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய், வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் செல்லா அநின்றவித் தாவரசங்கமத்துள், எல்லாப்பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான், மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன் ” என்பதனானே இவ்வுலகிற்சிலர் புவியிற்கிரிடையிற்சரிப்பர், நரகில்வீழ்வர், துறக்கத்தோங்கி மகிழ்வர் என்பதாம்.

(ச.) விச்சாதரர் = வித்தியாதரர், உரகர்திரன் = மகோரகர், வேளாண்மைச் செயலினின்றோர் = சூத்திரர், பலங்கள் = பத்திரபலமூல பதங்கங்கள் (பக்ஷிகள்) செடிகள் கொடிதிருணமானோர் = ஓடதிகளானோர்.

மயேந்திரம் = மகேந்திரமலயசைய மந்தரமேருக்களாய், கதம்பசெம்பீர சாலதால தமாலங்கள், க்ஷாரததிக்ஷீரகிருத இக்ஷுஜலராசிகள், திசைகள் = விசாலமான திக்கு

கள், நதிகள் = மகாவேகமுள்ள நதிகள், சிலர்மேலோர் சிலர்கீழோர் = உச்சகர்களாற் கீழுறுபவரும் மேற்போபவருமாக விளையாடப்படுகிறார்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) நுதலியவண்ணம் மேலுங்கீழுமாய் அலமருதலானே பாலன் விளையாடுங் கந்துகமென வருணித்துச் சீவர்தம் மூர்க்கத் தகைமையை யறிவித்துமா பந்து மாயையின்செயலை யுரைத்தல்:—கையினுலென்பது.

கையினு லறையுண்ணும் பந்துபோலக் காலனுலறையுண்டு கணக்கிலாத மெய்யிலேபுகுந் தலுத்துவிவேகம் பெற்றும்விரகிலார் சிலர்பிறப்பின் மீண்டும் வீழ்ந்தார், மையினுன் மூன்றுலகாம் பணிசெய்து வருநிற்கும்போமாகி வளர்ந்துவாளாப், பொய்யினுன் மிகவிரியும் வேலையூடே பொருதிரைபோற் பரபதத் தேபுரிந்தமாயை, (30)

(ப - ரை.) கையினுல் அறையுண்ணும் பந்துபோல = அத்தத்தினுலே யடிபட்டு எழும்பி அடிக்கடியும் அடிபடும் கந்துகங்கபோப்ப, காலனுல் அறையுண்டு = யமனுலே யிடைவிடாமல் அடிபட்டு, கணக்கிலாத = அளவில்லாத, மெய்யிலே புகுந்தலுத்து = காயத்திலே பிரவேசித்துக் கிலேசித்து, விவேகம்பெற்றும் = கடைத்தேறும் படியான பகுத்தறிவுற்றும், விரகிலார் சிலர் = முயற்சிசெய்யாத சிலர், பிறப்பின்மீண்டும் வீழ்ந்தார் = சம்சாரசங்கடத்தில் மறுபடியும் விழுந்துவருந்தினர், மையினுன் = மயக்கமாத்திரமாக, மூன்றுலகாம் பணிசெய்து = திரிலோகமாகிய ஆபரணங்களையுஞற்றி, வேலையூடே பொருதிரைபோல் = வாரிராசியில் வீணுகவேபொருதும் தரங்கமென்ன, பரபதத்தே = பரமபதமென்னும் ஆன்மாவில், புரிந்தமாயை = மயல்செய்யும் மாயை, வாளாவளர்ந்து பொய்யினுன் மிகவிரியும் = வீணுகவேவிருத்தியை யடைந்து மித்தையாகவே நிரந்தரம் அதிவிஸ்தாரத்தையடையும், வருமாகிநிற்கும் = பற்பலவாருக விபரீதத்தையடையும், போம் = விநாசத்தையடையும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வுலகின்கண் மண்ணுலகிற் சிலர் மாழ்கின்றனர், விண்ணுலகிற் சிலர் வீழ்கின்றனர் நரகப்புண்ணுலகிற் சிலர் புழுங்குகின்றனர், இதனுனே கரத்தாலடி படும் கந்துகமேபோல மிருத்யுவினுல் நிரந்தரம் அதம்பண்ணப்படுவர்; ஆசாபாச சதபத்தராகி, வாதனை வடிவங்களாய வருந்தேகங்கண் முதலியவற்றைத் தாங்குஞ்சிலராய், அண்டஜங்கள் விருக்ஷத்தினின்றும் விருக்ஷத்தைப்போ யடைவதேபோலக் காயத்தினின்றுங் காயத்தையடைவார்கள். விவேகப்பிரட்டர்கட்கு எக்கதியாமோ அக்கதியையருளல்:—கணக்கிலாத வென்பது. ஜன்மசகஸ்திரங்களை யனுபவித்து, விவேகித்தன்மையை நன்குபெற்றும் சிலவுணர்விலா ஆலசியர் மீண்டும் சமுசாரசங்கடத்தில் வீழ்கின்றனர். சிலரோ புகழத்தக்கஜன்மம் தேசகாலப்பிரதிபை விநயசத் சமாகமாதி சம்பன் புத்தி னத் தகைமையை யடைந்தும், தேவகந்தர்வ பிராஹ்மணுதி மேன்மையான சம்பத்ருபத்தையுற்றும், துச்சவிடயலம்பட மானதம் புந்தியினுனே நஹுஷனைப் போலமீண்டும் திரியக்குத் தகைமையை யடைந்து வருந்துவர், திரியக்குத் தகைமையினின்றும் நரகங்களையுமடைவர். கூறியஜீவஜகத் சர்க்கத்தைச் சங்க்ஷேபித் துபசங்கரித்தல்:—மையினுன் என்பது இந்தத் திரிபுவனரசனைப் பிராந்திலக்ஷண விமோகமாயை பரமபதத்தேவாள வாரிராசியில் வளர்தரங்கம்போல, சந்ததம் வீணுகவே சர்க்கத்தானே விஸ்திருதமாம், பெரிதுவளரும், மிகமேன்மையுற்றபின் விபரீதமத்தை யடையும், விநாசத்தையும் விரவாநிற்கும்.

(ச.) காலனுல் அறையுண்டு = மிருத்துவால் அனவரதம் அடிபட்டும், கணக்கிலாத மெய்யிலே புகுந்தலுத்தும் = ஆயிரஞ்சன்மம் அநுபவித்தலுத்தும், விவேகம்பெற்றும் = விவேகத் தன்மையைப் பொருந்தியும், விரகிலார் சிலர் = சிலபுத்தியீனர், பிறப்பின் மீண்டும் வீழ்ந்தார் = மீளவுஞ் சம்சாரசங்கடத்தின் மூழ்குகின்றூர்கள், வேலையூடே பொருதிரைபோல் = சமுத்திரத்தினிடத்து லகரிபோல், பரபதத்தே = பரமபதத்தில் பிரமத்தில், மூவுலகாம் = திரிபுவனத்தைச் செய்கிற (இரசனு) ரூபியான, பொய்யினுல் மிகவிரியுமாயை = விமோகமென்னும் மாயை, வாளா = சும்மாவே, பணதிசெய்து வருநிற்கும்போம் = சிருஷ்டிதிதி லயமுமாம் என்பதந்நுவயம் அிசமிது மிகுவிரிவா யிருக்கும்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) காலக்கிரமமாக உண்டாகியுண்டாகித் தேகபரம்பரையை யநுபவித்துச் சுயமாகவே ஜீவராசிகள் பீஜபூதசாந்தபதத்தில் பிரளயத்தில் நிலயத்தை யடையுமென்றருளிய ஸ்ரீ வசிட்டபகவானை நோக்கி, அங்ஙனம் சுயமாகவே ஜீவன்பரம பதத்தில் தனது ஸ்திதியையடையின் அவன் முக்தனேயாகுன், ஆகவேமீண்டும் யாங்ஙனம் உடம்பெடுத்தல் கூடும்? பரமபதமடைந் தானுக்கும்மீண்டுந் திரும்புகையாயின் முக்தனிடத்தினும் அநாசுவாசவழக்காம்; அஞ்ஞானத்தால் மறைபட்டானுக்குப்பீஜபாவ கிருதவிசேட முண்டா மென்னற்க; அபீஜசிலாசகலாதிக்கு அஞ்ஞானமாத்திர ஆவரணத்தானே அங்குராதி பீஜத்தகைமை காணப்பெறுமையின். என்பதாக ஸ்ரீ இராகவர் மறுக்க, தமது சமசத்தையுடையவற்றிற்குப் பீஜத்தன்மை காணப்பெருவிடினும், ஆவரண சமசத்தையுடையசர்ப்பாதிகளின் மறைபட்ட இரஜ்ஜுவாதிகட்குப் பீஜத்தகைமை காணப்பெறுதலின், மித்தியாபீஜத்வம் ஆவரணமாத்திரத்தா லாக்கப்பெற்றதெனச் சிறப்புறச் செப்பாதிருப்பினும் நின்மதியானே நீ யூகித்துணரலாமே, மனேகற்பனைமாத்திரம் யாவுமாம், மனமேயித்தேகமுமாம் என்றுணர்தி, உத்தமகரும பரிபாகத்தானே உத்தமமேயாய தேகமுண்டாகின்றது என்பது ஆதிசர்க்கத்திலாம் இதுவேபதுமகோசகிருகத்திருக்கும் பிரஹ்மாவாம், இதன் சங்கற்பமுறையானே ஸ்திதியானதையிச் சிருஷ்டி அபரியந்தமாய்க் கனமாயையால் அடையும் என்று ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் விடையருள ஸ்ரீ இராகவர் அருளியவிடயத்தை விரிவிலுணரும் பொருட்டு மீண்டுஞ் சங்கித்தல்—தெரிந்தென்பது.

தெரிந்துணர்ந் தோனிவ்வாறு செப்பலோடுஞ் சீவன்முன்மனப் பதத்தைச் சேர்ந்துநின்றும், விரிஞ்சனெனும் பெயர்பெற்ற தெவ்வாறென்று வித்தாத்தர் துள்ளபடி விளம்புகென்ன, வரிந்தமன் கேட்டலும் வசிட்டனுரைப்பான் வள்ளாலந்தநெறி கேட்டலுமே யகிலஞாலம், புரிந்தநெறி யறிதியிதன் றன்மையெல்லாம் புந்தியுறக்கேட்டுணர்வு பொருந்துவாயே. (31)

(ப - ரை.) தெரிந்துணர்ந்தோன் இவ்வாறு செப்பலோடும் = அறியவேண்டிய முழுவதையுமறிந்த ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் மனேமாத்திரம் உலகமெனவும், சங்கற்பமே சதுர்முகனெனவும், அச்சங்கற்ப முறையானே யுலகின்றிதி யாமெனவும் அருளிச்செய்ய, சீவன்முன் மனப்பதத்தைச் சேர்ந்துநின்றும் = சீவன் மனப்பதவியையடைந்திருந்தும், விரிஞ்சனெனும் பெயர்பெற்றது எவ்வாறு = விரிஞ்சபதவியை யடைந்தது எங்ஙனம், என்று வித்தாரத்தாலுள்ளபடி விளம்புக என்ன = இங்ஙனமென்பதாக வெளியாமாறு யாவற்றையும் விஸ்தாரமாக விரைவில் யதார்த்தமா யருள்செய்தல் வேண்டுமென்று, அரிந்தமன் கேட்டலும் = வெற்றிபொருந்திய மகாவிஷ்ணுவின் அனுக்கிரக திவ்யமங்

தாரூரான் கதை.

களமூர்த்தி கேட்டலும், வசிட்டன் உரைப்பான் = ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அருளுவதாவது, வள்ளால் = ஹே உத்தமோத்தம இராகவ ! அந்தநெறி கேட்டலுமே=அம்மார்க்கத்தைச் சிரவணித்தலுமே, அகிலஞாலம் புரிந்தநெறியறிதி = சகலஜகத்தும் திதியாகியிருக்குந் தகைமையை யறிந்துகொள்ளலாம், இதன்றன்மையெல்லாம் புந்தியுறக்கேட்டுணர்வு பொருந்துவாயே = பிரஹ்மா சம்பந்தமான சரீரக்கிரகணக் கிரமத்தை யாமுபதேசிப்பச் சிரவணித்து ஞானத்தை யடைவாயாக.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே பிரஹ்மர் ! எங்ஙனம் ஜீவன்மனப் பதத்தையடைந்து வைரிஞ்சபதத்தை யடைந்தனரோ, அங்ஙனம் யாவற்றையும் விஸ்தாரமாக விரைவில் அடியேற்கருளல்வேண்டும் என்று ஸ்ரீ இராகவர் கேட்ப ஸ்ரீ வசிஷ்டர் கூறுகின்றார்:—ஹே மகாபாகுவே ! பிரஹ்மாசம்பந்தியாய சரீரக்கிரகணத்தில் முறையை நீ கேட்பாயாக ! அதே நிதரிசனத்தானே ஜகத்சம்பந்த மாயஸ்திதியை யறிந்துகொள்ளுவாய் !

(ச.) விரிஞ்சனெனும் பேர்பெற்று = வைரஞ்சபதத்தைப் பொருந்தியது, எவ்வாறென்று = அவ்வாறனைத்தும் இவ்வாறென்று, சீக்கிரம், விரிந்த மனவிகற்பமற, தேவரீர், விளம்புமெனக் கேட்குமெல்லை, இதன்றன்மை யெல்லாம்=இச்சகஸ்திதியை. புந்தியுறக்கேட் டுணர்வு பொருந்துவாய், அதனாலே, புரிந்தநெறியறிதி = பிரமசரீரக்கிரமத்தை உணர்வாய், (31)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) முறையையோதல்:—திசையென்பது.

திசைகாலமாதிகளாற் றன்னுடைய சத்தியினுற் றிரியாச்சிவன்
பசையானலீலை யினுற்றிசைகால மாதிகளாற் பயின்றமேனி
யிசையாநின் றுளபோதே சிவனுக்குப் பரியாய மென்னப்பட்ட
வசையான வாதனையின் வசத்தாலே யுலையுமனம் வந்துதோன்றும். (32)

(ப - ரை.) திசைகால மாதிகளாற் றிரியாச்சிவன் = திக்குக்கால மாதிகளால் வரையப்பெறாத ஆத்மதத்துவம், தன்னுடைய சக்தியினல் = தனது ஆற்றலினனே பசையான லீலையினல் = நசையான லீலையினலே, திசைகாலமாதிகளால் பயின்றமேனி இசையா நின்றுளபோதே = திக்குக்காலகலிதமாய எவ்வபுவை யெப்போதுதாங்குமோ அப்போதே, சிவனுக்குப் பரியாய மென்னப்பட்ட = அவ்விதுஜீவனுக்குப் பரியாய மென்று சொல்லப்பட்ட, வசையான வாதனையின் வசத்தாலே = நிந்திதமான வாசனையின் வசத்தினலே, உலையுமனம் வந்துதோன்றும் = லோலமாயமனது என்று புலப்படத்தோன்றா நிற்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) திக்குக்காலாதி அநவச்சின்னமாய ஆத்மதத்துவம் சுவசக்தியினனே லீலையினலேயே எக்கால்திக்குக்கால கலிதமாய எத்தேகத்தையெடாநிற்குமோ அதுவே அக்கால், ஜீவபரியாயமாய் வாசனவேச தற்பரமாய்லோல மனமென நனியாம்,

(ச.) திசைகாலமாதிகளாற் றிரியாச்சிவன்=திசைகாலாதியநவச்சின்னமான ஆன்மதத்துவம்க்கு பசையான லீலையினல், சுவசக்தியாகிற எதுவினல், திசை, காலமாதிகளாற் பயின்றமேனி யிசையாநின்றுளபோதே = திசைகாலசகிதமான திருவுருக்கொள்ளும் அப்போதே, சிவனுக்குப் பரியாய மென்னப்பட்ட = சீவசத்தபரியாய வாச்சியமாம், வசையான வாசனையின் வசத்தாலே = அவ்வுருவ வாசனையினலே, உலையுமனம் வந்து தோன்றும் = கேவலம் லோலமான மனம்வந்து பொருந்தும்'

(32)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அம்மனம் கலனுகலனேன் முகமாயிருத்தலை விரித்துரைத்தல்:—செயல், பரிச, கண, என்பன.

செயல்செய லின்மைகளிரண்டுஞ் சேர்ந்தெழுந்த மனச்சத்தி செயலைமேவி
இயல்பின்முத னெய்தாகிச் சத்தவிதை யிரதத்தி லெழுவதான
வுயர்தருவிண் பாவனையைப் பாவிக்குங் கணத்திலே யுடனேயந்த
வியனலைவின் றன்னெறியா லந்தமனங்கனதை யினைமேவுமன்றே. (33)

பரிசவிதையிரதத்தி லெழுவதாங்காற் றசைவைப் பாவித்துன்னும்
விரிதருவிண்காற் றிரண்டின்மெய்ந் நெருக்கிலே நின்றும்வெந் தீத்தோன்றி
யிருதிறச்சத்தப் பரிசந்திடமா கப்பழக்கமுறு மியல்பினாலே
யுருவதன்மாத் திரைமேவுமிம் மூன்றினுடன் மேவுமுள்ளந் தானே. (34)

கணத்திலிரதத் தியல்பைப் பாவிக்கநீரறிவக் கருத்திலுண்டாங்
குணத்தினையத் திறங்களொடுங் கூடுமனங் கணத்திலே குறித்துநாடி
மணத்தினைப் பாவித்தலுந் தன்மாத்திரத்தாற் பாரறிவு வருமிவ்வாறே
தணத்தபூதத் தன்மாத்திரம் வளைத்துவளைத் துருவாய்ச்சகமாய்த் தோன்றும்.()

(ப - ரை) செயல் செயலின்மைகள் இரண்டும் சேர்ந்தெழுந்த மனச்சத்தி = தொழில் தொழிலிலாமை யுன்முகமாய மனவாற்றலானது, செயலைமேவி = தொழிலை மேவி, இயல்பின் முதனெய்தாகி = எண்ணுவதாய் ஆதியில் தெளிவுறுவதாய, சத்தவிதையிரதத்தி லெழுவதான = சப்தபீஜரசோன் முகியான, உயர்தருவிண் பாவனையை = விசாலமாகிய விண்ணின்பாவனையை, கணத்திலேபாவிக்கும் = கணகாலத்திற் பாவனை செய்யும், உடனே யந்தவியனலை வின்றன்னெறியால் = செய்தவுடனே அக்கன அசைவின்முறையானே, அந்தமனம் = அம்மனமானது, கனதையினைமேவும் அன்று ஏ = அக்கனத் தன்மையயடையாநிற்கும் அப்போதே, அன்று ஏ அசைநிலைகள் எனினுமாம்.

பரிசவிதை யிரதத்திலெழுவதாங் காற்றசைவைப் பாவித்துன்னும் = ஸ்பரிசபீஜ சோன்முகமாகிய அநிலஸ்பந்தத்தைப் பாவிக்கும் இருதிறச் சத்தப்பரிசம் விரிதருவிண் காற்றிரண்டின் = இருவகை சத்தப்பரிசசொரூப விசாலமான அவ்வாகாச வாதங்களிரண்டினுடன்; திடமாகப் பழக்கமுறு மியல்பினாலே = திடாப்யாச வசத்தால், மெய்ந்நெருக்கிலே நின்றும் = அவற்றின் சங்கர்ஷத்தினின்றும், வெந்தீத்தோன்றி = வெம்மையாகிய அநலமுண்டாகி, உருவதன் மாத்திரைமேவும் = ரூபதன்மாத்திரையுறும், இம்மூன்றின் உடன்மேவும் உள்ளந்தானே = கூறியமூன்றோடும் மனமானது கூடும்.

கணத்தில் = கணகாலத்தில், இரதத்தியல்பைப் பாவிக்க = ரசதன்மாத்ரவேதனமாக, நீரறிவு அக்கருத்திலுண்டாம் = ஜலசம்வித்தானது அவ்வெண்ணத்தில் உதிக்கும், குணத்தினை = சத்தாதியை, அத்திறங்களொடும் = மேற்கூறிய தன்மையனவாக, கூடுமனம் = பொருந்திய வுள்ளமானது, கணத்திலே குறித்து நாடி = க்ஷணகாலத்தில் ஒருமையோடு கூடி, மணத்தினைப் பாவித்தலும் = கந்ததன் மாத்திரையைக் கருதிய மாத்திரையானே, தன் மாத்திரத்தால் = அதன்மாத்திரத்தானே, பாரறிவுவரும் = பூமிசம் வித்தானதுண்டாம், இவ்வாறே = இன்னணமே, தணத்த பூதத்தன்மாத்திரம் வளைத்து வளைத்துருவமாய்ச் சகமாய்த்தோன்றும் = பிரிந்துபோந்த பூததன்மாத்திரம் சுற்றிசுற்றித் தூலவடிவமாய்ச் சகமாய்ப் பிரதீதியாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) கலனுகலனேன் முகமாக மனமெழுந்தபின், அம்மனவாற்றலானது எண்ணத்தொடங்கும் = பூர்வசர்க்கத்தில் ஆகாசாதிக்கிரம ஆவிர்ப்பூத ஹிரணியகருப்ப அகங்கிரக உபாசனையினுலே சமஸ்கரிக்கப்பெற்ற மனமானது அவ்வாறே அவ்யாகிருதத்தில் லீனமாயிருக்கு மனமானது சக்தியெனப்பெறும், அது அதேமுறையானே சுவ ஆவிர்ப்பாவம் கற்பிக்கும்; ஆதியில், சப்தங்களின் பீஜபூதமாய சப்ததன்மாத்திர, ரசமாய சுரோத்திரேந்திரிய உன்முகமாகிச் சொச்சமான ஆகாசபாவனையைக் கணத்திற் பாவிக்கும்; பின்னர், அத்தகைய ஆகாசபாவனையை யடைந்து, விருத்தியை யடைந்தமனமானது கன அசைவின் முறையானே அநிலவடிவமாகிய அற்பசலனத்தை ஸ்பரிசபீஜராசோன்முகமாகிப் பாவனை பண்ணும்; சத்தப்பரிச சொரூபம்வாய்ந்த அவ்வாகாச வாதங்களாய, அபஞ்சீகிருதத் தன்மையானே அதிசூக்குமதமமாதலின் மனோவச்சின்ன சைதன்ய வடிவஜீவனுற் கானக்கூடாத பொருள்களின் விருத்தியானும் அபிகாததானும் ரூபபீஜரசான்மக அநலமானதுண்டாம். மனமானது அக்கனத் தன்மையையடைந்து, பின்னர் நொடிப்போதில் பிரகாசிய அமல ஆலோகத்தைப் பாவிக்கும், அதனுனே பேரொளி விருத்தியாம் மனமானது ஆகாசவாயுதேயுக்களானே குணவிருத்தியை யடையும், அது இரசதன்மாத்திர வேதனமுடையதாக அரைக்கணத்திலே அப்புவின்சைத்தியமாய இரசதன் மாத்திரத்தை யடைந்து ஜலமென வுணரப்பெறுகின்றது அதாவது உணர்வின் ரூற்றத்திற் குரியதா மென்றுணர்க. கூறிய பிரகாரங்களாய நான்கன்குண சங்காதபாவத்தை யடைந்த மனமானது, கணத்திற்கந்தவத்தூல சொரூபத்தைப்பாவிக்கும் அதனுனே மேதினியான துண்டாம், இவ்வண்ணம் பூததன்மாத்திர வலைவினுனே = இவ்வைந்தும் சேர்ந்ததனுனே சூக்குமத்தனகமையை விட்டுவிடும்.

(ச.) மனச்சத்தி = மனோரூபமென்னுஞ் சத்தி, செயலைமேவி யியல்பின், விசாரஞ்செய்வதாய், முதல் = ஆதியில், நொய்தாகி = சொச்சமாய், சத்தவிதையிரதத்தி லெழுவதான = சத்தமென்னும் பீஜம் = சத்ததன்மாத்திரை யென்பதுபொருள், இரதம் = அதன்விஷயமான ரசம் = அதன்பாவனையாம், அதிலெழுவது = அதனைய பேக்ஷிப்பது + அதனை மூலமாகவுடைய தென்பதுபொருள், ஆன = அத்தன்மையாகிய, உயர்தருவிண்பாவனையைப் பாவிக்கும் = ஆகாயபாவனையைப் பாவிக்கும், முன்புசத்ததன் மாத்திரையைப் பாவித்துப் பின்பு ஆகாசபாவனையைச் செய்யுமென்பது பொருள். சத்ததன்மாத்திரை ஆகாசநிதானமாதலின் என்க. கணத்திலேயுடனே, அதன்பின்பு, அந்தமனம், கனதையினைமேவும் = கனத்தை யடைந்ததாய், வியனலைவின்றன் னெறியால் = நிரந்தர சலனவசத்தினுல், அன்று - ஏ - இரண்டுமசை, பரிசவிதை யிரதத்திலெழுவதாம் = பரிசதன் மாத்திரையின் பாவனுபூர்வகமான, காற்றசைவைப் பாவித்துன்னும் = அநிலசலனத்தைப் பாவித்ததுவாம், இருதிறச் சத்தப்பரிசம் = சத்தப்பரிச சொரூபங்களான, விரிதருவிண் காற்றிரண்டின் மெய்நெருக்கிலே நின்றும் = அவ்வாகாச வாதங்களினுடே, திடமாகப் பழக்கமுறு மியல்பினுலே = திடாப்பியாச வசத்தினுல் வருஞ்சங்கருடவேதுவினுல்; உள்ளந்தானே = மனதே, வெந்தீத்தோன்றும் = அக்கினியைப்பாவித்து அதன்ரூபம் ஆமென்பது பொருள்; உருவதன் மாத்திரைமேவும் இம்மூன்றினுடன் மேவும் = ரூபதன்மாத்திரை சகிதமான அம்மூன்றுகளோடுங் கூடும்,

சத்தப்பரிசரூப குணயுக்தமானமனம், குணத்தினை = இரசதன் மாத்திரையைப் பாவித்துக் கிரமமாக, நீர்ச் சயித்தியத்தை = ஜலசயித்தியத்தையும், பாவிக்க = பாவிக்கும், பின், அக்கருத்தில் = அப்பாவனையினுல், நீரறிவுண்டாம் = ஜலபோதமாம், அத்

திறங்களோடுங் கூடுமனம் = சத்தப்பரிசரூபரச யுக்தமானமனது, மனத்தினைப் பாவித்தலும் = கர்த்தன் மாத்திரையைப் பாவிக்கும், பின், தன்மாத்திரத்தால் = இந்தப்பாவனையினால், பாரறிவுவரும் = பூமிசம்வித்தாம், மகாபூத சிருஷ்டியநந்தரம், இவ்வாறே = இந்தப் பிரகாரமாக, தனைத்த பூதத்தன்மாத்திரம் வளைத்துவளைத்து = பூதங்களாலும் தன்மாத்திரைகளாலும் வேட்டிதமாய், (சூழப்பட்டு) அதனாலே, உருவாய்ச் சகமாய்த் தோன்றும் = சூக்குமத்தை விடும். (35)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) புரியட்டகத்தை வருணித்தல்:—திகழ்ந்த வென்பது.

திகழ்ந்தவனற்பொறி யென்னத் திகழ்வடிவை விண்ணிலே தெரியக்காணு
மகங்காரமாந் தொழின்மேவிப் புந்தியுடன் விதையோடு மணுகியந்தப்
புகன்றதெலாஞ் சேர்ந்து புரியட்டகமா யுயிர்களுளப் பூவில்வண்டா
மிருந்தகடுங் கூட்டரவாற் பாவிக்கு மிகவிளங்கு மேனிதன்னை. (36)

(ப - ரை.) திகழ்ந்த அனற்பொறி யென்னத்திகழ் வடிவை = விளங்காநின்ற அக்கினியின் கணமென்று சொல்லும்படியாய் திகழும் உருவத்தை, விண்ணிலே தெரியக் காணும் = ஆகாயத்திலே புலப்படநோக்கும், அகங்காரமாந் தொழின்மேவி = அகங்கார கலாயுக்தமாய், புந்தியுடன் விதையோடுமணுகி = புத்திபீஜ சமன்விதமாய், அந்தப் புகன்றதெலாஞ் சேர்ந்து = அந்தக்கூறிய யாவையுங்கூடி, புரியட்டகமாய் = புரியட்டகதேக மென்று சொல்லுமாறு நிலவும், உயிர்கள் உளப்பூவில் வண்டாம் = பிராணிகளின் இருதயதாமரையறுகாலாம், மிருந்தகடுங் கூட்டரவால் மிகவிளங்குமேனிதன்னைப் பாவிக்கும் = அதிதீவிர சம்வேகத்துடன் பாசுரமாகாநின்ற வபுவைப்பாவனைசெய்யும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அகங்காரகலையோடுகூடியதாயும், புத்திபீஜசமன்விதமாயும் விண்ணின் கண்ணே வன்னிகணாகாரமாயிலங்கும் வபுயாதுளதாய்க் காணப்பெறுமோ; அது இலிங்கமெனப்பெயரிய புரியட்டகமெனப் புகலப்பெறும்; அது பூதஹிருத் பதுமஷட்பதமாம். "கன்மஞானப் புலன் ஐங்கணங்களும், மன்மபூதப் பிராணமனோகணம், கன்மகாமம வித்தையாய்க் காண்பவும், என்மனூர் புரியட்டலிங்கமே" கழறப்பெறுங் காயபாவனையினாலே லிங்கத்திற்கே தான் பஞ்சீகரணத்தால் கனதையுண்டாகத் தூலதேகத்தன்மை விபாவனமெனல்:—மிருந்தவென்பது. அதன்கண்ணே பிரகாசமயமான தேகத்தைத் தீவிரசம் வேகத்தாற் பாவனைசெய்யும்.

(ச.) மனதுகருத்தா, விண்ணிலே திகழ்ந்தவனற் பொறியென்னத் திகழ்வடிவை = வியோமத்தில் விளங்கும் வன்னிகணாகார வபுவை தெரியக்காணும் = பாவிக்கும், அகங்காரமாந் தொழின்மேவி = அகங்காராம்சங்க ளென்னும் ஏகாதசேந்திரியங்களோடு சகிதமாய், புந்தியுடன் விதையோடுமணுகி = புத்தியோடும் தன்மாத்திரைகளோடுஞ் சமன்விதமாய், இந்தப் புகன்றதெலாஞ்சேர்ந்து, அவ்வியோமத்தில் விளங்கும் வபுவாய், உயிர்களுளப்பூவில் வண்டாம் = பூதங்களின் இருதய புண்டரீகத்திருக்கும், புரியட்டகம், ஆம் என்று சொல்லப்படும், அப்புரி யட்டகத்தினின்று, சித்தம் = மனது, மிருந்தகடுங் கூட்டரவால் = தீவிரவாசனா வேகத்தினால், பின், மிகவிளங்கும் மேனிதன்னைப்பாவிக்கும். (36)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை) பாவனையின் பரிபக்குவத்தால் ஆகிருதியுறல்:-பாவனை யென்பது.

பாவனைமுற்றிடத் தூலமேனியாய் வில்வத்தின் பழம்போற்சித்த
மேவுகருவிற் பாய்ந்தபொன்னிறம் போன்மிகவிளங்கி விமலவிண்ணிற்

மூவாமுண்டாய் நிற்குமந்த வொளிதன்னுடைய சுபாவந்தன்னாற்
கேவலமேற்றலை கீழ்காற்பக்கங் கைநடுவயிருக் கிளர்ந்தோனாகும். (37)

(ப - ரை.) பாவனைமுற்றிட =பாவனையானது முதிர்ந்தபோது, அலமேனியாய்= அல ஆகிருதியுற்றதாய், வில்வத்தின் பழம்போல் = கூவிளங்கனிபோல், சித்தம்=மனமானது, மேவுகருவிற் பாய்ந்த பொன்னிறம்போல் = பொருந்தவியற்றிய மூஷையிற் செலுத்தப்பெற்ற பொற்பாலின் பொலிவுபோல், மிகவிளங்கி = நனியிலங்கி, விமல விண்ணில் = நின்மலமான ஆகாசத்தில், அந்த ஒளி = அத்தேஜசானது, தன்னுடைய சுபாவந்தன்னால் = சுவசுபாவத்தினனே; தாவரம் உண்டாய்நிற்கும் = சந்நிவேசத்தை யடையாநிற்கும், கேவலம் மேல்தலை = ஊர்த்வம் சிரப்பிண்டமய மாத்திரமாயும், கீழ்கால் = கீழ்ப்பாகத்தில் பாதமயமாயும், பக்கங்கை = பக்கங்களில் பாணிகளின் அமைப்பாயும், நடுவயிருய் = மத்தியில் உதரதருமியதாயும், கிளர்ந்தோன் ஆகும் = உடையதாயிலங்கும் அந்த ஆகிருதி.

(ஸ்ரீ - வீர.) வில்வப்பழம்போலும் மனம்பாகத்தால் ஸ்தூலத்தன்மையையடையும் மூஷையெனப் பெயரிய பிரதிமையாகார ஆகாயகர்ப்ப மிருத்துப் பிண்டம், அதனுள்ளேவார்த்த பொற்பாலொளிபோலும் ஒளிர்வதும், விமலாம்பரத்தில் விளங்குவதும், வெளியில் தூலமாயிலங்குவதும் உள்ளில் சூக்குமமாய்ச் சுடர்வதும் ஆகிய தூலதேக்ஷசம் வலிதமான சந்நிவேசத்தை, அத்தேயுலிங்கமானது தன்னியற்கையானே அடையாநிற்கும், நின்றபோது மனமானது விசேடகற்பனை பினிவேச சாகோபசாகையாய் விரிந்துவிருத்தியாம், அத்தேயுப் புஞ்சமயமான தன் சந்நிவேசத்தைச் செய்தபின்னர், மனமானது, மிகத்துணியாய் மிகவிரிவாயுள்ள அநேகங்கோடி பாவனைகளைச் செய்யாநிற்கும்; செய்வதன்கண்ணும் முறையே சிரமுதலிய அவயவகற்பனை யறைதல் மேற்றலையென்பது மேலேசிரத்தையும், கீழேபீடமயமாய பாதமயத்தையும், பக்கங்களில் ஹஸ்தசம் ஸ்தானத்தையும், மத்தியில் உதரதருமியையும் பாவிக்கும். அங்குலியாதி யடைவதனனே அழகொடு வெளியா மவயவப்பாலன் சுவாலைமாலை யமலவாகிருதியாய்ச் சுடராநிற்பன்.

(ச.) பாவனை முற்றிட = பாவித்துப் பரிபாகவசத்தினல், வில்வத்தின் பழம்போல் = வில்வபலம்போல், தூலமேனியாய் மேவும் = தூலரூபமாம், பின், மேவுகருவிற்பாய்ந்த பொன்னிறம்போல் = கருவென்பது, பிரதிமாதிகளினுடைய நிர்மாண நிமித்தமியற்றிய உள்வெளியுள்ள மண்மயாகிருதியாம், அதிற்பாய்ந்திருக்கும் தங்கசமானம், விமலவிண்ணில் = விமலாம்பரத்தில், மிகவிளங்கி நிற்குமிந்தவொளி = மிகவிளங்கும் இந்தப் புரியட்டக ரூபமானதேசு, தன்னுடைய சுபாவந்தன்னாற் கேவலம் = சுபாவத்தினலேயே, மேற்றலை = உபரிபிண்டமயமான, சிரசும், கீழ்கால் = கீழேபாதமயமும், பக்கங்கை = பார்சுவங்களிற் கரங்களும், நடுவயிருய் = உதரதர்மமாய், கிளர்ந்தொன்ருகும் = தாவரமுண்டாய் நிற்கும் = சன்னிவேசத்தைத் தரிக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர - அர் - கை.) மனோரதவசமாக வடைவுற்ற வபுவோடு கூடியிருந்த, பூர்வோபாசிதப் பிரகாரமனன சிலப் பிரஹ்மதேவர் தமது வடிவத்தைப் பார்த்தார் எனல்:—முந்தியவென்பது.

முந்தியகாலத்தினல் வெளியாகி நின்மலமா மூர்த்தியாகிப்
புந்தியொடு சத்துவமொய்ம் புச்சாகம் விஞ்ஞானம் பொறியுமேவு

மந்தவவனே யகிலபிதாமகனுய் முழுதுணர்ந்த வயனுமன்னுன்
சுந்தரமாயுத் தமமாய்த் திகழ்கின்ற தன்வடிவைத் தோன்றநோக்கி. (38)

(ப - ரை.) முந்தியகாலத்தினுல் = காலபரி பக்குவத்தினுல், வெளியாகி = ஸ்புடத்தை யடைந்து, நின்மலமாமூர்த்தியாகி=அமலவிக்கிரகனுகி; புந்தியோடு சத்துவம் மொய்ம்பு உச்சாகம் விஞ்ஞானம் பொறியும் மேவும்=புத்தி சத்துவ பல உற்சாக விஞ்ஞான ஐசுவர்யங்களோடு கூடியவனுகி, இருப்பன்,

அந்த அவனே அகில பிதாமகனும்=அத்தகைய அவனே சர்வலோக பிதாமகன் என்னப்பெற்று, முழுதுணர்ந்த=சர்வஞ்ஞனுயிலங்கும், அயனும்=பகவானுகிய பிரஹ்மாவாம்; அன்னுன்=அப்பிரஹ்மதேவன், சுந்தரமாய் உத்தமமாய் திகழ்கின்ற=மிக அழகும் மிகமேன்மையும் வாய்ந்திலங்கும், தன் வடிவை=தனது மேனியை, தோன்ற நோக்கி=திகழக்கண்ணுற்று.

(ஸ்ரீ - வீர.) போதுமேவுறப்புடத் தகைமையைப் பொருந்தியமலவிக் கிரகனுகியிலங்கும் பிரமதேவன்; "அகத்துணர் விணையுணவு மற்றதா, மகத்தயிசொரியந் தருமமுடன், இகத்திலங்குள வெள்ளிடலாவதுஞ், சகத்திறைக்குச் சகச மிந்நான்குமே" என்னும் ஸ்மிருதிப் பிரசித்த விசேஷண சித்தியை அவனுக்குக் காட்டல்:—புந்தியென்பது. புத்தி, சத்துவம், பலம், உற்சாகம், விஞ்ஞானம், ஐசுவரியம் உடையவனுகி யொளிர்வன்; அவனே பகவானுகிய சர்வலோகபிதாமகன் என்னும் பிரமதேவனுவன். அவ்வயன் தன்னுடைய மகா காந்திவாய்ந்த உத்தமோத்தமான திருமேனியை ஊன்றிப் பார்த்துச் சிந்திப்பானுயினன்.

(ச.) முந்தி வந்தவவனே=முற்புகன்ற சந்நிவேசனே, காலத்தினுல் வெளியாகி நின்மலமூர்த்தியாகி, அமலவிக்கிரகனுய், புத்தியாதி யுக்தனுய், அகிலபிதாமகனுய், பகவானுன அயனும் = பிரமனும் என்பதந்நுவயம். அவற்றில் புத்தி = நிகழ்காலத்துள்ள காரியாகாரிய நிச்சயவேதுவான மநீஷையும், சத்துவம்=வியவசாயமும், மொய்ம்பு = பலம், = சரீரசாமர்த்தியமும், உற்சாகம் = லோகோத்தர காரியங்களிற்றிதி பெறும் தன்னிச்சைப்படியான எத்தனமும், விஞ்ஞானம் = விசிட்டமான ஈசுரசாக்ஷத் காரரூப ஞானமும், பொறியும்=அணிமாதி ஐசுவரியமும் ஆமவற்றிற்பிரதிஷ்டிதன், அன்னுன்= பிரமன், சுந்தரமாய் = காந்தியாய், திகழ்கின்ற தன்வடிவை = மிகவிளங்குமேனியை, தோன்றநோக்கி = நன்ருய்ப் பார்த்து (38)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சிந்தனையின் வகையையும் கண்டதையும் கூறல்:—குன்ருதவென்பது.

குன்ருதவறு குணத்தோன் மூன்றுகாலமும் வெளியாக் குறிக்கும்வேதா
வொன்ருகிச் சின்மயமே யுருவமாய்க் கரைகாணு வுயர்வானத்தின்
முன்ருனுண் டாகியதென்னென நினைந்தா னழுக்கிலா முழுஞானக்கண்
ணன்ருவப் போதநித்தோன் பலகோடி சிருட்டிமுத னடத்தக்கண்டான். ()

(ப - ரை.) குன்ருத அறுகுணத்தோன் = கெடாதனவாய ஷட் கல்யாணகுணங்களை யுடையவனுய், மூன்றுகாலமும் வெளியாக் குறிக்கும்வேதா = திரிகால அமல தரிசியாய அவ்வயன்; ஒன்ருகி = ஏகமாய், சின்மயமே யுருவமாய் = அறிவுமயமே வடிவமாகி, கரைகாணு = அபாரமான, உயர்வானத்தில் = பரமாகாசத்தில், முன்ருன் = பிரதமந்தான், உண்டாகியது என் என நினைந்தான் = ஜனித்தது யாதென்று எண்ணி

T. சென்றது. வருவது.

ஞன், அழுக்கிலா முழுஞானக் கண்ணன்று அப்போதுதித்தோன் = நன்குபெற்றவமல ஆத்மதிருக்காய்ச் சத்யோசாதனுன அப்பிரமதேவன், பலகோடி சிருட்டிமுதல் நடத்தக் கண்டான் = சென்றனவாய அநேகவகைச் சர்க்கங்களைக் கண்டனன்.

(ஸ்ரீ-வீர.) திரிகால அமலதரிசியாய பகவான் சிந்திக்கத் தொடங்கினுன்; கரைகாணுதவண்ணம் விரிந்து விசாலமாகி, கருவண்டின் சமானமான கறுப்பாற் குறிப்பிக்கப் பெற்ற இவ்வாகாச குகரத்தில், எனதுற்பத்தியின் முன்னர், யாதுண்டாகி யிருந்ததோ! என்பதாக, நிர்மலத்தன்மையானே அதீதவநாகத் தரிசனத்தில் ஆற்றலுற்ற அமல ஆத்ம திருஷ்டியை யுடைத்தாகி, அப்போதுதான் உண்டாகியிருக்கும் பிரஹ்மதேவன் சிந்தித்தனன்; பலகோடிக ளென்னச் சென்றனவாய சிருஷ்டி சமுதாயங்களைக் கண்டனன்.

(ச.) குன்றுதவறு குணத்தோன் = பகவான், மூன்று + வேதா = திரிகாலாமல தெரிசனன், ஒன்றுகி + வானத்தில் = ஏகசின்மயரூபமாய்ப் பாரபரியந்தம் பார்த்தற்கரிய இப்பரம ஆகாயத்தில், முன் + நினைந்தான் = முன்பு இஃதாகியது என்னெனச் சிந்தையை யடைந்தான், இங்ஙனஞ் சிந்தித்தவன் பிரமா # அழுக்கிலா முழுஞானக் கண் = அமலான் மகதிருக்கு, ஙன்றுவிப்போ துதித்தோன் = சத்தியோஜாதன் = உடனுண்டானவன், பல + கண்டான் = அநேகந்தரஞ் சர்க்கபிருந்தங்கள் நன்றுச்சென்றனவாகப் பார்த்தான். ௦ கூட்டம் (39)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சாதிமுதல் மோக்ஷமீறுய்ச் சாஸ்திரமுறை வேதாகற்பித்தல்:—சாதியென்பது.

சாதிகுலந் தருமமெலா முணர்ந்தவற்றை லீலையினுற் றுன்கற்பித்தா
ஞேதரிய லீலையினுற் சங்கற்பத்தாற் பிறக்குமுயிரை யெல்லா
மேதமுறு கந்தர்ப்பநகரம் போலறம் பொருள்வீ டின்பமெய்த
மேதகைய பலகோடிசாத்திரங் களவர்க்காக விதித்தான்வேதா. (40)

(ப - ரை) சாதிகுலந் தருமமெலாம் = ஜாதிகுலம் தருமம்குணம் என்பவற்றின் முறையாவற்றையும், உணர்ந்து = ஸ்மரித்து; அவற்றை = அவ்வியாவற்றையும், லீலையினுற்றுன் கற்பித்தான் = விளையாட்டாகத்தானே கற்பனைசெய்தனன், ஓதரியலீலையினுல் = கிளத்தற்கரிய கிரீடைமாத்திரத்தானே, சங்கற்பத்தாற் கந்தர்ப்பநகரம்போற் பிறக்கும் ஏதமுறு உயிரையெல்லாம் = நினைவினுனே கந்தர்வபட்டணத்திற்கொப்பாக வுண்டாம் களங்கம் நிறைந்த ஜீவர்கள்யாவரும், அறம்பொருள் இன்பம் வீடெய்த = தருமம் அர்த்தம்காமம் மோக்ஷம் என்னும் சதுர்விதமான புருடார்த்தங்களையு மடைய, மேதகையபலகோடி சாத்திரங்கள் விதித்தான் வேதா = மேன்மைமிக்க அநந்த விசித்திர சாஸ்திரங்களைப் பிரமாநன்றுகச் செய்துவைத்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தற்காரண சிந்தனையின் பின்னர்ச்சாங்க உபாங்கச் சர்வதர்மக்கணங்களையும், அதர்மக்கூட்டங்களையும், முறையாக நினைந்தனன்; வசந்தகாலம் மலர்களைப் போலச் சகலவஸ்துக்களையும் பிரதிபாதிக்கும், சகலருப்போற்றும், வேதங்களைக் கொண்டு மகிழ்ந்தனன். அதனுனே அவனுக்குத் தரகாலத்திற் சர்க்கமும் வேதமோதியு நீதியானே செயற்கெளிதாயாயது என்னுங்கருத்தா லுரைத்தல்:—லீலையினுல் என்றது லீலையினுலே, நாஞசாரசமாசார மாகக்கந்தர்வ நகரத்திற்போலச் சித்திரசங்கற்ப ஜன்னியப் பிரஜைகளைக் கற்பித்தனன்; அவர்களுக்குச் சுவர்க்க அபவர்க்கப் பொருட்டும்,

S. நல்லொழுக்கம் J. மோக்ஷம்

தர்மகாமார்த்த சித்தியின் பொருட்டும், அநந்த விசித்திர சாஸ்திரங்களை யழகாகக்கற் பித்துவைத்தனன்.

(ச.) சாதிகுலந் தருமமெலாம், அதனோடு சர்வதர்ம குணக்கிரமங்களையும், ஓதரிய லீலையினாற் சங்கற்பத்தாற் பிறக்குமுயிரை யெல்லாம் = சித்திரங்களாய்ச் சங்கற்பஜன் னியங்களான நாநாசார சமாரம்பமுள்ள பிரஜைகளை, ஏதமுறு கந்தர்ப்பநகரம்போல் = கந்தருவ நகரம்போல், கந்தர்ப்பநகர் போற்றந்து என்றும் பாடபேதமுளது. அவர்க் காக = அப்பிரஜைகளுக்கு, வீடு = சுவர்க்கா பவர்க்கநிமித்தம், அறம்பொருள் இன்ப மெய்த = தர்மகாம அர்த்தஞ் சித்தித்தற்கு, மேதகைய பலகோடி சாத்திரங்கள் விதித் தான் = அநந்த விசித்திரசாத்திரங்களை உதிப்பித்தான். (40)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மனத்தினின்றே சர்வசிருஷ்டியென யாது பதிஞ்ஞைசெய்யப் பெற்றதோ அது இம்முறையானே சமர்த்திதமாம் எனவுப சங்கரித்தல்: — விரிஞ்சன் என்பது.

விரிஞ்சனு ருவாமனத்தா லிச்சிருட்டியிற் சிருட்டிமேவி நின்றும்
புரிந்தலரு மலரெல்லாம் வசந்தகாலத் தினாற்பூப்ப தொக்கும்
பிரிந்தசுரர் நரர்முதலோர் தத்தஞ்சங் கற்பத்தாற் பிறவியுற்றார்
தெரிந்தனைய சங்கற்பமறிற் பிறவார்நெய் மாண்ட தீபம்போல. (41)

(ப - ரை.) விரிஞ்சனுரு வாமனத்தா லிச்சிருட்டி யிற்சிருட்டி மேவிநின்றும் புரிந்தல ரும் = பிரஹ்மாவின் வடிவமான சித்தத்தானே இச்சருக்கத்தில் அநேகவகைச் சிருஷ் டிகள் உண்டாகித்திதியாகி யொளிராநிற்கும், மலரெல்லாம் வசந்தகாலத்தினால் பூப்பது ஒக்கும் = புஷ்பலக்ஷ்மியாவும் வசந்தகாலத்தை யநுசரித்துண்டாகி மலர்ந்து மணந் தருவதை யொப்பாமது, பிரிந்தசுரர் நரர்முதலோர் தத்தஞ் சங்கற்பத்தால் பிறவியுற் றார் = வேறுவேறாக விளங்கும் தேவர் மநுடர் அசுரர் முதலியோர் தங்கள் தங்களது பாவனையானே ஜனனத்தை யடைந்தனர், தெரிந்தனைய சங்கற்பம் அறில்பிறவார் நெய் மாண்ட தீபம்போல = எண்ணத்தானே யிடர்ப்பிறப்பாகின்றதென்றுணர்ந்து செய்து கொண்டிருந்த சங்கற்ப கற்பனைகளை யெல்லாம் தொலைக்கின் தைலந்தீர்ந்த விளக்குப் போலச் சனியார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே இராகவ! இவ்வண்ணம் இச்சருக்கத்தில் இத்திருஷ்டியே, விரிஞ்சிரூப மனத்தினின்றும், மதுவினின்றும் புஷ்பலக்ஷ்மி யுண்டாகிப் பூத்திருப்ப தொப்பவே, உண்டாகித் திதியையடைந்து நிலவுகின்றது. விவிதவிரசனக் கிரியாவிலா சங்களானே யலங்கரிக்கப்பெற்ற கமலஜரூப தரமனத்தினானே தற்பரிகற்பனையினானே ஹே இரகுசந்ததியே! காணப்பெற்ற இத்திருசியசருக்க இலக்குமி, சத்தியதுச்ச விலக் கணத் தன்மையானே யொப்பிலாத தாகியதிதியை இவ்வுலகில் அடையாநிற்கும். மனத் திற்கு ஸ்மிருதிமாத்திரத்தில் ஹேதுத்தன்மையானே அதனாலாக்கப்பெற்ற இது ஸ்மி ருதி துல்லியமே யாமாதலின் தான்றோன்றுங் காலத்தும் சதர்த்தமல்லவாம், தேகாதி புவனத்திரய மியாவுமே மனத்தினானே கற்பிக்கப் பெற்றதாம், பெறவே, சக்ஷுவானது ஆலோகனத்திற்போல இம்மனமும் சமுசாரத்திற் காரணமாம். இதனானே தேவாதி சக்திகளினானும் முக்தி தடைப்படுத்த முடியாதாமென்னுங் கருத்தொடுங் கூறல்:— பிரிந்த என்பது. தேவாசுர நராதிகள் யாவருமே, சுவசங்கற்பகிருதர் ஆவர், சுவசங்கற் பம் உபசமனமாகியவழியோ அஸ்நேகதீபம் போலும் உபசமமுறுவர்:

(ச.) விரிஞ்சனுருவா மனத்தால் = விரிஞ்சரூபமான மனதினால், இச்சிருட்டி = இச்சகத்தில், இச்சிருட்டி = சிருஷ்டியான பிரபஞ்சம், மேவிநின்று, புரிந்தலரும் = ஸ்திதியைப்பெறும், அது, மலரெல்லாம் = புஷ்பலக்ஷ்மி, பூப்பதொக்கும் = ஸ்திதி பெறுவதுபோலாம், பிரிந்தசுரர் நரர்முதலோர் = தேவாசுர நராத்மகரனைவரும், தத்தஞ்சங்கற்பத்தாற் பிறவியுற்றார் = சுவசங்கற் பிதராவர், தெரிந்தனைய சங்கற்பமறில்= சுவசங்கற்பம் உபசமமாயின், பிறவார் = உபசமமுறுவார். (41)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) உண்மையிலதென வுரைத்தல்:—வானவென்பது.

வானநிகரா மனைத்துங் கற்பனைமாத் திரம்வாளா வளராநிற்கு
மானசக நனவுதனிற் கனவுபோலி ராகவனே யறிதியன்றே
யீனமுறப் பிறப்பில்லை யிறப்பில்லை யெவ்விடத்து மொன்றுமென்றும்
ஞானபரமார்த்தத்தா லிவையெல்லாம் பொய்யாக நண்ணுமன்றே. (42)

(ப - ரை.) வானநிகராம் அனைத்தும் = ஆகாசசதிருச மாகயாவுமே, கற்பனைமாத்திரம் வாளாவளராநிற்கும் = கற்பனைமாத்திரமாய் வீணாகவே விருத்தி யடையாநிற்கும், ஆனசகம் = தோற்றலானவுலகத்தை, நனவுதனிற் கனவுபோல் = ஜாக்கிரத்தின் கண்ணே சொப்பனம்போல, இராகவனே அறிதியன்றே = மகாமதிமானாகிய இராமச்சந்திரா நீதெரிந்து கொள்ளுதி, ஈனமுறப் பிறப்பில்லை இறப்பில்லை எவ்விடத்தும் ஒன்றும் என்றும் = ஒருபொருளும் எங்கும் எப்போதுமே நீசமுறுமாறு பிறப்பது மில்லை இறப்பது மில்லையாம், ஞானபரமார்த்தத்தா லிவையெல்லாம் பொய்யாக நண்ணுமன்றே = சுமதியே! உண்மையாய திருஷ்டி யானேயுற்று நோக்குழி, இவையாவுமே மித்தையாகப்பொருந்துறும், அன்று, ஏ, அசைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆகாச சதிருசம் சர்வம் கற்பனைமாத்திரமாக விஜரும்பிதமாம், ஹே மகாமதிமானே! மிக நீண்டகனுப் போலெழுந்த வுலகைக்காண்குதி; ஈண்டொரு சிறிதும், எப்போதுமே உண்டாவது மில்லை யொடுங்குவது மில்லை; ஹே சுமதியே! பரமார்த்தமாய்ப் பார்த்தால் யாவுமே பொய்யேயாம். (பிறப்பதிலை யிறப்பதிலை யென்றே பாடமிருக்கலாம்) இவ்வுலகமியாவுமே பிரஹ்மமேயாம், ஆகவே வேற்றுமையுளதாவதில் அளவையுங்காணேம், காணின் என்னே பிரமாணம்? எத்தகையது அஃதென வழங்குவதோ? எவ்வடிவினதோவது? யாண்டுளதாவதோ அது? இஃதசலமெனவும் இதுஸ்தாணுவெனவும் வழங்கலோ வெறும் ஆடம்பர விப்பிரமமேயாம், உபசயாவதியாய்கிரி அபசயாவதியாய ஸ்தாணு வென்பவற்றிடைப் பட்டபரிச்சேத ஆடம்பரவிப்பிரமங்கள் யாவுமே மனத்தினது பாவனாதார்ட்டியத்தானே அசத்தாயிருந்தபோதினும் சத்தெனத் தோற்றாநிற்கும்.

(ச.) கனவுபோல் = அதிதீர்க்க சொப்பனமென்று, இராகவனே = மகாமதிமானான ஸ்ரீ இராமா நீ, நனவுதனிலறிதி = பார்ப்பாய், நனவுதனில் எனுங்கவி நாயகர் கருத்தை யூகித்துணர்க, பிறப்பில்லை = செனித்தலில்லை, இறப்பில்லை=மரித்தலில்லை, உளதிலது ஒன்றும் எவ்விடத்தும் ஒருபோதும், ஞானபரமார்த்தத்தால் = பரமார்த்தமாக, மகாநுபவனே, இவையெல்லாம் பொய்யாக நண்ணும், இதன் பொருள் வெளிப்படை. (42)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) கனவின்கண் ணெத்துணை மகாரம்பங்க டோற்றினும் உண்மையாயிலவாகிப் பிராந்திமாத்திரமே யாதல்போலவே மனத்தினாலே மயக்கமாத்

திரத்தானே தோற்றுகின்ற வித்தீர்க்க சொப்பனசகம் வெறும்பொய்யே யாமென் றுணர்தியெனல்:—வெங்காதல் என்பது.

வெங்காதற் பெரும்பாம்பு நெளிபுற்றுங் குடும்பபரம் வெறும்பொய்யென்றே
யிங்காசை யறநீக்கி யெல்லையிலாப் பரமபதத் திருந்து வாழ்வாய்
சிங்காரக் கந்தர்ப்ப நகரிருந்தென் சிதைவுற்றென் றீதோநன்றோ
பங்கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென் கெட்டாலென் பாசமாயை. (43)

(ப - ரை.) வெங்காதல் = கொடிய ஆசைகளாகிய, பெரும்பாம்பு = அதிதீர்க்கமாய அரவங்கள், நெளிபுற்றும் = சுழலும் வல்மீகமாய, குடும்பபரம் = சம்சாராடம்பரம், வெறும்பொய் என்றே = அத்தியந்தம் மித்தையென்றே, இங்காசை யறநீக்கி = இவ்விடத்திலுள்ள வத்துக்களில் எழாநின்ற நசையையத்தியந்தம் அகற்றி, எல்லையிலாப் பரமபதத்திருந்து வாழ்வாய் = தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதமில்லாத பிரஹ்ம சொரூபத் துபத்திதிபெற்றிச் சுகிப்பாய், சிங்காரக் கந்தர்ப்பநகர் = அதிவிசித்திரமான கந்தர்வ நகரம், இருந்தென் சிதைவுற்றென் = பூஷிதமாயின் என்னே தூஷிதமாயின் என்னே, றீதோநன்றோ = துக்கமோ சுகமோ, பாசமாயை பங்கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென் கெட்டாலென் = அவித்தையின் அங்கிசங்களான சம்பாதிப்பதின் மாத்திரம் பங்காளிகளான மனைவிமைந்தர்கள் வாழ்ந்தாற்றானென் தாழ்ந்தாற்றானென் சுகமோதுக்கமோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) இச்சமுசார ஆடம்பரம் திருசியமான அவஸ்தை யுடைத்தாய் மகா போகமாய் வெகுவிஸ்தீர்ணமாய் இரமணீயம்போலத் தோற்றும், இவற்றுள்ளுஞ் சிலவை யேகவர்தற்குக் கூடுமோதலின், கவர்ந்தவற்றுள்ளும் ஒரொருகால் ஏதாவதொன்றே யுப யோகத்திற்கு வருதலின், அதனுத்தரக் கணத்திலேயே க்ஷயமாதலினானும், அவஸ்துக மாய துச்சமேயாம்; புசியாதனவாய்ப் பூர்வங்கண்டனவாய் காணுதனவாய விடயங்களிற் றிருஷ்ணுவிஷ உற்கடங்களாய ஆசையரவங்கட்குக் கோசமாய புற்றென்னப் பொலிவ தாம். இத்தகைய சமுசார ஆடம்பரத்தை யடியோடும் விட்டுத் தொலைப்பாயாக. யாங்ங னம் விட்டுத்தொலைப்பது கொலோவெனின் ஆண்டுக்கூறல்: வெறும்பொய் யென்றே யென்பது. இஃதெலாம் அசத்தே யெனவறிந்து இதிற்கருத்தை இராகத்தைச் செலுத் தாதிருக்கவேண்டும். பேய்த்தேரை யுணர்ந்தபேரறிவாளி பின்றொடர்ந்தே கானன்றே. தொடர்வனேற் றுயரையே பெரிதுறுவன் அன்றியும் பரமபுருடார்த்தத்தையு மிழப்பன், இஷ்டம் எய்தினன்றோ ஹர்ஷ முண்டாம், இஷ்டமே மாயாமயத்தில் இல்லையாகும். அத்தியந்தம் யாண்டுமே அசத்தியபூதமா யிராநின்ற இச்சமுசாரத்தில் யாதுதான்கொள் ளத்தக்கதாகவுள்ளது எதைக்கொண்டு அறிஞன் மகிழ்ச்சியை மருவுவானோ. இவ்வண் ணம் சர்வமும் ஆநந்தைகரசமாகப் பார்த்துக்கொண் டிருக்கும் பாக்கியவானுக்குத் தள் ளத்தக்கதா கவொன்று மேயின்றாம்; யாண்டுஞ் சத்தியபூதமாய் நிறைந்தொளிரு மிந்தப் பிரஹ்மதத்துவமயத் திரிபுவனத்திலுந்தான் என்னே அறிஞன் தள்ளத்தக்கதுளது? எதனைப் பரிகரித்துவிட்டு அறிஞன் மகிழ்ச்சியை மருவுவானோ. இரண்டு பக்ஷங்களின் துல்லியத் தன்மையில் உத்தியிதுவாம்:—“அசத்தாகத்தான் இதுமுன் னமர்ந்தது” ‘இலதேயிங்கெதும் முன்னிருப்பதாய்” என்பதாதி சுருதிகளினனே ககனபவன பூவ ஞதிகட்கு முதலிலு மீற்றிலும் அசத்தன்மை கேட்கப்பெறுகின்றது, கடாதிகட்கோ காட்சியா யனுபவிக்கப் பெறுகின்றது, நீள்காலம் முன்னும்பின்னும் அசத்வம், அற்ப காலமிடையின் மாத்திரம் உண்மை வியக்திதோறும் வெட்டவெளியாம்; அவையும் பரஸ் பரங்கெடுக்கு மியற்கையானி உண்மை யின்மைகளானே ஏகவஸ்துவின் கண்ணே ஏக

ஆவிசேடஹான மின்றியே புகுத்தப்பெறும் என அவசியம் ஏகதரங்கெடுக்கப் பெறும் வழி, ஆதியந்தங்களிற் சிரதரம் அசத்வப் பிரசித்தியானே வர்த்தமான தசையிலும் அசத்வமே சர்வவியக்திகட்கும் ஆமென அசத்வபக்ஷ இச்சுவானே அசத்வமே சுருதி யுக்தியனுபவங்களானே காணப்பெறலாம். “சத்தேசோமிய இது முன்னிருந்தது யாங் வனம சத்திற் சத்துண்டாகும்” என்பதாதி சுருதிகளானே சத்துசத்து என்பதாகவே பிரமாணப் பிரவிருத்திகாலத்திற் சர்வவஸ்து அநுபவத்தால் ஆதியந்தகாலங்களில் சத் தநபிவியக்தி திரோதான மாத்திர கற்பனையானும், அசத்துத்தான் இது முன்னுயது என்பதாதி சுருதியுக்திகளின் பொருத்தத்தானே, சத்வசுருதியுக்திகளை அயலோராற்றுல் அமைவுறுத்தற்கு ஆகாமையினுனும், எப்போதுமுள்ளதாயும் எங்குமிருப்பதாயுமான சர்வவஸ்துக்களின் சத்தையெளிதிற் கோடலானே யொன்றேயாம் என்பது பொருத்த முடைத்தாம், எனச்சத்தொருமையாய்ச் சித்தமாக ஆதியிலும் அந்தத்திலும் காரணப் பிரஹ்மசத்தையினுனே சர்வத்திற்கும் சத்தியத்தன்மை யுண்மையின் நிகழ்காலத்தில் அஃதவ்வாறே யாமெனச் சத்வாதியரனே அகண்டம் பிரஹ்மசத்தையே யாண்டும் காணப் பெறுவதாகும். தேசகால பரிச்சின்ன சத்தையின் கற்பனம் பக்ஷத்துவய பகிஷ்கிருதமாம், சர்வசுருதியுக்தி விருத்தமாம், ஆயிரக்கணக்கான மூர்க்கரானே அந்தபரம்பரையாக மிகவுங்கற்பிக்கப் பெற்றதாகும், சர்வ அநர்த்தங்களையும் பயப்பதா கும், என்பதாகவே அப்பாலருக்கே யஃதுசிதமாகும், நினக்காகாதாம்; அசத்தியபூத மாய்த் தோயத்துட்டோற்றும் சந்திரவியோம தலாதிகள் மனோமோகப் பொருட்டுப் பாலர்களே மிகவாஞ்சிப்பர் உத்தமோத்தமர் வாஞ்சியார் மாயாமூடரானே ஆன்மத் தன்மையுடையதாகக் கற்பிக்கப்பெற்ற அகங்காரத்தோடுகூட இவ்வகிலவுலகும் அசத்தே யாமென வெண்ணிச் சுருதிகுருயுக்தி சுவாநுபவங்களானே துணிந்து புத்திரமித்திரத ஞதி நாசமுற்றவழி சோகத்தையும், விடம்போலும் பரிணமதுக்கந்தரும் விடயங்களைய யிலும் சீலம்வாய்ந்துழலும் இராகத்தையும், அடையவேண்டாம். அங்ஙனமாகவே சோகராகாதி நிராசவாயிலாக ஐக்காத்மிய தரிசனத்தில் உலக அசத்துவவாதம் பொருந் தும். இவ்வண்ணம் அன்னிய அர்த்தமாய அசத்வாதப் பிரஸ்தாவத்தானே கிஸ்தத்வமே ஜகத்தென வெண்ணலாகாது, மற்றே, சகலம் சத்தேயாம்; சத்வத்திற்கு அப்பிரசித்த மாயினே அதன் பிரதிக்ஷேபகமாய அசத்வத்திற்கும் அப்பிரசித்தி யாதலின், பிரசித்த மாயினே, அதன் பிரதிக்ஷிப்தத் தன்மையானே அசத்வம் அசித்தியாதலின். இங்ஙனம் யாண்டுமே சத்தையானே பிரதிக்ஷிப்தமாய அசத்வம் நிராஸ்பதமாய் யாண்டும் எதனையும் பரிச்சேதப் படுப்பான் ஆகாதாம் என அபரிச்சின்ன சத்தைகரசியம்சித்தமாக, கடபடாதி பரிச்சேதக ஆகாரத்திற்குத் தனித்து அவசேடமின்மையின், சோதிதசின்மாத்திர ஏகர சமாய பிரத்தியக்ககண்ட ஐக்கியத்தோடு கூடப் பூமாவெனப் பெயரிய சத்பிரஹ்மமே யான் என்பதாக நோக்கிச் சுவாத்மப் பிரதிஷ்டனுய உனக்கு மீண்டும் சாம்சாரிகஜன்ம மரணுதி விஷாதத்தன்மையின் அடைவு உண்டாகமாட்டாதாம், காலத்திரயத்தினுமே சம்பவியாதாம். சர்வவஸ்துக்க ளிடத்திலும் அநாஸ்தையானே நஷ்ட உபேக்ஷணம் வாராததில் வாஞ்சையின்மை வடிவகுணங்களைத் தொடக்கத் தேபயிறல் வேண்டும், இரம்மியமா யிராநின்ற தனங்களிடத்திற் ருணுதல் தாராதிகளினிடத்திற் ருணுதல் சோகத்தின் அவசரம் எங்கே? கணங்கண்ட இந்திரஜால நட்டமாக நாடியழுதலென் னே? வாராதனவற்றைக் குறித்துத்தான் என்வருந்தல் வேண்டும். கந்தர்வநகரப்பொரு ளில் தாடிதமாயினும் பூடிதமாயினும் என்னே? அஃதொக்க, அவித்யாம்சங்களாய் சுதாதிகளிற் சுகதுக்கங்களின் பரவுதல் யாதுதான்கொலோ. இரம்மியமாய தனதாராதி கள் விருத்தியடையும் போதுதான் மகிழ்வின் அவகாசந்தா னெங்கே, கானனீர் பெருகி

வரக்கண்ட நீர்வேட்கையர்க்கு நீர்விளையாடன் முதலிய இன்பமிகுதிதானெங்கே. திருவாசகம்:—பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே யெனக்கருதிப், பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுணமாகாமே, தீர்த்தாய் திகழ்தில்லையம் பலத்தே திருநடஞ்செய், கூத்தாவுன் சேவடி கூடும்வண்ணந் தோணோக்கம்.

(ச.) மாத்ரபாவம் நிவேசய (மூலம்) = அத்ர = சமுசார ஆடம்பரத்தில், பாவம்= தாற்பரியம், மாநிவேசய = செலுத்தற்க. கந்தர்வ நகரசப்தத்தின் அர்த்தம் பூஷிதமாயினும் தூஷிதமாயினும் சுகமேனும் துக்கமேனும் உண்டாகாததேபோல அவித்யா கற்பித சுராதிகளிலும் சுகதுக்கங்களின் அக்கிரமமாம். (43)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - ை.) தாராதிவிருத்திபுறச் சமுசாரரோகம் விருத்தியாம் சம்பாவனையால் துயருறுதலேதகும் மகிழ்வுறுதல் தகாதெனக் காட்டித் தாரதனுதியால் அறியார்க்குறுந்துயரும் அறிந்தார்க்குறும் உயர்வும் இன்னண மெனல்:—தாரதனமென்பது.

தாரதனமிகு மென்னிற் றளையாகு மப்பாசந் தளைத்துக்கொண்டா
லாரதனைய றுத்தகலும் விரகுடையா ரறிவில்லா ராசைவிஞ்சிக்
கூரிதையா மப்போகத் துழன் றுழக்குங் கொடுந்துயரைக் குறித்தபோதே
தீரதையா மறிஞர்க்கு விரத்தியுளதாய்ச் சித்தந் தெளியுமன்றே. (44)

(ப - ரை.) தாரதனமிகும் என்னில் = தாரதனங்கள் ளில் (அவா) விருத்தியாகுமாயின், தளையாகும் = நடைவிலங்காகும், அப்பாசந் தளைத்துக் கொண்டால் = அந்த ஆசையாகிய விலங்கையடைந்து விட்டால், ஆரதனையறுத்தகலும் விரகுடையார் = சீவருள்யாவர் தாம் அவ்வாசாபாசத்தைச் சேதித்துத் தவப்பொருட்டுச் செல்லும் ஆற்றலுற்றவர், அறிவில்லார் = மூர்க்கர், ஆசைவிஞ்சி=இராகமிகுத்து, கூரிதையாம் அப்போகத்து= ஜன்மவேது வாதலிற்கொரேமான அந்தப் போகங்களில், உழன்று = அலைவுற்றுமூழ்கி, உழக்குங் கொடுந்துயரை = அடிபட்டநுபவிக்கும் பெருந்துக்கத்தை, குறித்தபோதே= நாடிய கணத்திலேயே, தீரதையாம் அறிஞர்க்கு = தைரியம்வாய்ந்த விவேகிகட்கு, விரத்தியுளதாய்ச் சித்தந்தெளியும் = வைராக்கிய முண்டாகி மனமானது தூய்மையையுறும், அன்று ஏ அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) தனதாரங்கள் மிகுந்து விருத்தியாயின் துயருறுதலே பொருத்தமன்றி மகிழ்வுறுதல் தகாதாம், மகாமோக மாயையானது விருத்தியாகிவர யாவர்தாம் ஈண்டு இன்புற்று வாழ்ந்தார், அபிவிருத்தியாகிவரும் எத்தாராதிகளானே மூர்க்கருக்கு இராகமானதுண்டாமோ, அப்போகங்களானே பிராஞ்ஞருக்கு விராகமானது இனிதுண்டாகும். நசுவர இயற்கைவாய்ந்த தனதாராதி வத்துக்களில் ஹர்ஷத்தின் அவசரந்தான் யாதோ, மேலுண்டாம் அழிவுபாடு நரகஹேதுத்வாதிகடு கதையைக்காணும் சாதுக்கள் இவற்றானே வைராக்கியத்தை யடைவர் என்பதாம்,

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) எதர்த்தமயம் பிரஸ்தாவத் துற்றதோ அதனைக் காட்டல்:— ஆன வென்பது.

ஆனதிறத்தாற் குடும்பபார வியாபாரத்தி லணுகும்போது
போனபொருட் கிரங்காமற் பொருந்து பொருண்மாத்திரமே புசித்துவாழ்வாய்
தீனமுறவருபொருளைச் சிந்தியார் வந்தபொருட் டிதின்றெண்ணார்
ஞானபரா ேனார்க்குச் சுபாவமாங் குணமிதுவே நளினக்கண்ணாய். (45)

T. உக்கிரத் தன்மை.

(ப - ரை.) ஆனதிறத்தால் = ஆகியதன்மையினுல், குடும்பபார வியாபாரத்தில் = சமுசார பாரவியவகாரங்களில், அணுகும்போது = வியவகரிக்கும்போது, போனபொருட்கிரங்காமல் = நஷ்டமான வற்றிற்காக வாட்டத்தை யடையாமல் உபேக்ஷித்து, பொருந்து பொருண் மாத்திரமே = நுகர்வினைவயத்தானே கிடைத்தவத்து மாத்திரத்தையே, புசித்துவாழ்வாய் = அநுபவித்துச் சுகிப்பாய், தீனமுற = தைனியமுற்று, வருபொருளைச் சிந்தியார் = அநாகத போகங்களை வாஞ்சியார். வந்தபொருள் தீதென்று எண்ணுர் = வினைவயத்தால் வந்த போகத்தைக் கெட்டதென்று சிந்தியார், ஞானபரானேர்க்குச் சுபாவமாம் குணம் இதுவே நளினக்கண்ணுய்! = தாமரையிதழ்போலும் திருநேத்திரங்களையுடைய இராகவ! உணர்வுமயமாய் நின்ற ஜீவன்முக்தர் தமக்கு இயற்கையாய இலக்கணமிஃதேயாம் என்றறிதி.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆகலின் ஹே இராகவ! தத்துவத்தை யுணர்ந்தவனுகிச் சமுசார விவகாரங்களில் நட்ட நட்டமானதை விட்டுபேக்ஷித்து, கிட்டியதைக் கிட்டியதை யநுபவிப்பாயாக; பிராப்த உபயோக அர்த்தம் பிராப்தத்தன்மையானே விதேய குணமாகாதாம். குணுந்தரங் கூறல்:—தீனமென்பது. அநாகத போகங்களின் இயற்கையாய இச்சையில்லாமையும், ஆகதங்களின் சம்போகமும் பண்டித இலக்கணமாம்.

(ச.) ஆனதிறத்தார் = தத்துவஞ்ஞர், சுபாவமாங்குணம் = இலக்கணம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) திருசியதரிசன அரதியிலக்கணம் அபரங்குணம் என்றறைந்து, அங்ஙனமே பாகியார்த்த அபிநிவேசத் தியாகமும் குணமாம் என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—கண்டன வென்பது.

கண்டனவெல்லாம் பொய்யென் றுள்ளத்தி லனைத்தினும் வேங்காதனீத்த
பண்டிதராமுழு துணர்ந்த பெரியோரை யீராது பாசமாயை
யுண்டிலையென் பவற்றிடையின் சுத்தமாம்பதம் புந்தியூன்றப் பற்றி
விண்டவுடற் குட்புறம்பா முலகைநீ பற்றுதலும் விடலும் வேண்டா. (46)

(ப - ரை.) கண்டன வெல்லாம் = காணப்பட்ட திருசியவர்க்கங்கள் யாவற்றையும், பொய்யென்று = மித்தையென்று எண்ணி, உள்ளத்தில் = மனத்தில், அனைத்தினும் வேங்காதல் நீத்த = எழாநின்ற சர்வவிஷயகக் கொடிய ஆசையைவிலக்கிய, பண்டிதராம் முழுதுணர்ந்த பெரியோரை = வித்வான்களாகிய சர்வஞ்ஞர்களாம் மகாத்மாக்களை, ஈராது பாசமாயை = பந்தப்படுத்த மாட்டாது யாவரையுங் கட்டுமாயை, உண்டிலையென்பவற்றிடையின் = சத்தசத்துக்களின் மத்தியிலிருப்பதாம், சுத்தமாம்பதம் = தூயதாயுள்ள பதத்தை, புந்தி = மதியினுல், ஊன்றப்பற்றி = அழுத்தமாக அவலம்பித்து, விண்டவுடற்கு = யானல்லவென்று விட்டுத்தொலைத்த தேகத்திற்கு, உட்புறம்பாமுலகை = பாகியாப்யந்தர திருசியத்தை, நீ பற்றுதலும் விடலும் வேண்டா = கவரவும் தவிரவும் வேண்டாம் நீ,

(ஸ்ரீ - வீர.) யாவனுக்கு இஃதசத்தென்னும் நிச்சயத்தானே சர்வவஸ்துக்களிடத்திலும் ஆஸ்தையென்னு மபிநிவேசமானது அகன்றுளதோ அம்முற்றுணர் முனிவரனை அவாஸ்தவமாய அவித்தையானது ஒருபத்திரவமும் செய்யமாட்டாது. ஐக்கியாத்மதரிசனமும் குணமேயென்றறிதி, எங்ஙனமெனின்! யானும் இவ்வுலக மியாவுமே ஒரேபரம்பொருள் என்னும் மதியானது யாவனுக்கோ, யாவன் ஆஸ்தையநாஸ்தைகளைப் பரித்தியாகித்துக் கிடைத்ததைக் கொண்டு வாழ்ந்திருப்பானே, அவன் மாயையின் மூழ்கான்.

ஒ. அநிகேதனம் = இடமின்மை, அசங்கத்வம் = பற்றின்மை

கூறியதையே விரித்துக்கூறல்:—உண்டிலே யென்பது. சத்தசத்துக்களென்று சொல்லப்பெற்ற வியக்த அவ்வியக்தங்களின் மத்தியிற் றொடர்ந்திருக்கும், சுத்தமாய்ச் சத்தா மாத்திரமா யிருக்கும் சிவபதமியாதுளதோ அதனையே பிரத்தியக்காத்மா வென்பதாக நன்மதியாற்பற்றி யுள்ளிலும் வெளியிலுமுள்ள திருசியத்தைப் பற்றுதலும் வேண்டாம் எற்றுதலும் வேண்டாம். உபரதி சந்தோஷா நிகேதனத்வா சங்கத்வகுணங்களையும் பயிறல்வேண்டும், அத்தியந்த விரதனாய்ச் சுவஸ்தனாய் சர்வவாச விவர்ஜிதனாய் வியோமம் போலும், நிராகனாய், ஹே இராகவ! காரியபரனா யிருந்தபோதினும் இருந்தின்புற்று வாழுதி.

(ச.) பாசமாயையிராது = இழுக்காது = அவாஸ்தவமான அவித்தை மறைக்காது என்பதுபொருள், சுத்தம் = நிட்களங்கம், உண்டிலதென்பவற் றிடையாய் = காரிய காரணரூபமான திருக்குத்திருசியங்களின் மத்தியமென்னுங் காரியகாரணாத்மகமான சின்மாத்திரரூபமாகிய, பதம் = பொருள், புந்திபூன்றப்பற்றி = புத்தியினால் அவலம்பித்து, உலகை = திருசியத்தை பற்றுதலும் விடுதலும் வேணடாம், எத்திருசியத்தையும் உபேக்ஷிப்பாயென்பது; யாவனுக்குச் சர்வவஸ்துக்களிலும் இஃதாகுக வென்னும் ஆஸ்தை விலகுவதாமோ அச்சர்வஞ்ஞனை அவாஸ்தவ அவித்தை மறையாதென்பதாம். (46)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) யாங்ஙனம் நிராகனாதல், யாங்ஙனந்தான் அசங்கனாதல் எனின்? கேட்டியென்றருளல்:—எக்கருமத் தென்பது.

எக்கருமத்திலு மிச்சைய னிச்சையற நின்றுணர்வை யெய்தினோர்க்கே
யக்கருமங்களி லறிவுபற்றா தாமரையிலை சேரம்புபோலத்
தொக்கபொறி விடயநலஞ் சுவையறநின் மனமாரத் தோன்றில்வீரா
தக்கவுணர் வுணர்ந்தோனாய்ப் பவக்கடல்கள் கடந்தன்றே சநநந்தீர்ந்தாய்.

(ப - ரை.) எக்கருமத்திலும் = எந்தத் தொழில்களிலும், இச்சை அநிச்சையற = இச்சையேனும் அநிச்சையேனும் இல்லாமல், நின்று = ஸ்திதிபெற்று, உணர்வை எய்தினோர்க்கே = அறிவையடைந் துள்ளோர்க்கே, அக்கருமங்களில் = அத்தொழில்களில், அறிவு = பிரஞ்ஞை, தாமரையிலை சேரம்புபோல = நீர்த்துளிகளானே பதுமபத்திரம் போல, பற்றா = சம்பந்தியாது, தொக்கபொறி விடயநலம் சுவையற = தொடாந்து வந்துகொண்டிருக்கும் இந்திரியார்த்த ஸ்ரீரசவர்ஜமாக, நின்மனமாரத் தோன்றில்வீரா = ஹே வீரராகவனே! உனது இருதய மிவையைப் புலப்படில், தக்கவுணர்வு உணர்ந்தோனாய் = அவித்தை நீக்கற்பொருட்டு அறியத்தகுந்த தென்னுஞ் சிற்சொரூபத்தை யறிந்தவனாய், பவக்கடல்கள் கடந்து அன்றே சநநந்தீர்ந்தாய் = ஜனனசாகரங்களைத் தாண்டி அப்போதே பிறத்தலிறத்தல் கடந்தவனாவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பாதித அநுவிருத்தி மாத்திரத் தன்மையானே அமுக்கியத் தன்மையாற் கௌணமாய உனது இந்திரியசகிதமனம் தரிசனப் பரிசனாதிகளைச்செய்க அல்லது செய்யாதொழிக, நீ யாசையற்றவனாய் ஆன்மவானாய் ஆகக்கடவாய். இந்திரியார்த்தத்தில் மமதைத்தியாக இலக்கணகுணத்தை நன் கப்பியசிக்கவேண்டும், அநாஸ்தையையும் பழகவேண்டும், எனது இது என்று அசத்பூதமா யிந்திரிய அர்த்தத்தில் நினதுமனம் மூழ்கவேண்டாம், நீ யறியானா யிருந்துகொண்டு மனத்தை விடயத்தே மூழ்குவிக்காதே; மனம் விடயத்தின்கண் மூழ்காமற்செய்க செய்யாதொழிக. தனக்குச் சீவன்முக்தத்தன்மைப் பிராப்திப் பிரத்யயத்தில் இலிங்கங்கூறல்:—தொக்கபொறி யென்பது. எக்கானி

T. பிரஹ்மவித்தாய்

தாஞ்சாங்கிருதை

மாகிய
னக்கு இந்திரியார்த்த ஸ்ரீ இருதயத்தில் அநர்த்த காரணத்தன்மைப் பிரதிசந்தானமன்றி ஜூஸ்லரி யிலும் சுயமாகவே ருசிதராமலிருக்குமோ, அக்கால் இராகவ! விஞ்ஞாத விஞ்ஞானனுகி பவர்ணவத்தை யினிது கடந்தவனுய்ச் சுகிப்பாய், விஸ்தாரமான இகலோக சம்பந்த பரலோகசம்பந்த இந்திரியார்த்த விடயங்கள் அருசிவிடயீகிருதங்கள் ஆக்கப்பெற்ற தீரவீரன் வியுத்தானனுய்த் தேகபாவத்தோடு கூடியிருப்பினும், சமாதியினனே அஃதின்றியவனு யிருப்பினும், வாஞ்சியாதிருப்பினும் முக்தியநாயாசமாக வலிதினுண்டாம்.

(ச.) எக்கருமத்திலும் = அவசியஞ் செய்யவேண்டுங் கருமத்தில், நின்று = பிரவிர்த்திப்பவனுய், உணர்வை யெய்தினேர்க்கே = ஞானநிஷ்டனுக்கே, அக்கருமங்களில் = விஷயங்களில், இச்சையநிச்சையறும் = இஷ்டசாதன புத்தியின்மையின் இச்சைபிறவாது, அநிஷ்டசாதன புத்தியின்மையின் அநிச்சையும் பிறவாது, அறிவு = அவனது பிரஞ்ஞை, மரையிலேசேர் அம்புபோல = ஜலங்களாற் பதுமபத்திரம்போல, பற்றுது = மகிழ்வு சோர்வாதிகளாற்றபியாது, சேராது, ஆம், அசை, அஃதலதொன்றேனும் இரண்டேனுங்கொண்டு சீர்க்குறுப்பாய் வருவதுபகுதி விகுதியுமாம். வீரா = ஸ்ரீ இராகவா! தொக்க + அறம் = இந்திரியார்த்தலக்ஷ்மி, நின் + றில் = இருதயத்திற் பொலியின், தக் + தோதானுய் = அதுவாயறிய வுரியதையறிந்தோனுய், பவ + தாய் = பவார்ணவத்தின் பாரங்கடந்தாய். (47)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அந்தஜீவன் முக்தியின் கண்ணே வாதனைகளினின்றும் சித்தத்தின் நிஷ்கர்ஷமே முக்கியசாதனம் எனல்:—உச்சமென்பது. நீக்கம்

உச்சமுறு பதம்வேண்டி லனைத்து வாதனையிலு நின்றுள்ளந்தன்னை
நிச்சயமா முணர்வாலே நீக்குவாய் மலரின்மண நீங்குமாபோற்
றுச்சமுறு வாதனையாந் தரங்கநீர் பவக்கடலிற் றுளைவார்க்கெல்லா
மச்சமற நல்லறிவு மரக்கலமாய்க் கரையேற்று மயலொன்றுண்டோ. (48)

(ப - ரை.) உச்சமுறு பதம்வேண்டில் = மேலாகிய பதத்தைவிரும்பில், அனைத்து வாதனையிலும் நின்றுள்ளந்தன்னை = சர்வவாசனைக் கூட்டத்தினின்றும் மனத்தினை, நிச்சயமாம் உணர்வாலே = மேலான பிரஞ்ஞையினலே, மலரின்மணம் நீங்குமாபோல் = புஷ்பத்தினின்றும் கந்தம் அகலுவதென்ன, நீக்குவாய் = அகற்றுவாய், துச்சமுறுவாதனையாம் தரங்கநீர் = தள்ளத்தக்கதாகிய வாசனையென்னும் அலைசலநிறைந்த, பவக்கடலில் = சம்சாரார்ணவத்தில், துளைவார்க் கெல்லாம் = மூழ்குவோர்க் கெல்லாம், அச்சமற = பயம்நீங்கும் படியாக, நல்லறிவு மரக்கலமாய்க் கரையேற்றும் = பெரும்பிரஞ்ஞையானது நாவாயாக நின்று அவர்யாவரையும் முத்தியங்கரையிற் சேர்ப்பிக்கும், அயலொன்றுண்டோ = மற்றையதொன்றும் இவ்வாறுளதோ இலதாம் என்றபடி.

(ஸ்ரீ - வீர.) உயர்வாய பதப்பொருட்டுப் பரமானவுணர்வினலே வாசனுகணத்தினின்றும், மலரினின்றும் மணம்மான, விவேகவைராக்கிய உற்கிருஷ்டம் வாய்ந்த மனத்தினைத் தனிப்படுத்துதி, வாசனையம்புபொங்கும் சமுசாரவாரிதியின் கண்ணே வீழ்ந்தயாவர் பிரஞ்ஞை நாவத்தைப் பெரிதுபற்றினரோ, அவர்தாண்டினேராவர், பிறரோமூழ்கிவருந்துவர். அந்தஞான வங்கம், விவேகவைராக்கியாதி தீக்ஷணமாக்கப் பெற்றுத் துவந்துவசகனத்திற் பரமதைரிய முடையதாம். பொறுமை.

(ச.) உச்சமுறுபதம் வேண்டில் = கைவல்லியம் பெறுதற்கு, நிச்சயமாமுணர்வாலே = பிரஞ்ஞாபலத்தால், ஏதுவால்; அனைத்து வாசனையிலு நின்று = வாதனுஜா

T. இச்சையுள்ளவர் = உலோபிகள்

லங்களினின்று, உள்ளந்தன்னை = சித்தத்தை, நீக்குவாய் = வேறுசெய் = கரையேற்றுவாய், மலரின் மணநீங்குமாபோல் = மலரினின்றுங் கந்தத்தைப்போல, வாதனையார்தரங்கநீர் = வாசனையென்னுநீர் நிறைந்த, பவக்கடலில் = இந்தச் சமுசாரசாகரத்தில், துணை × லொன்றில்லை = பிரஞ்ஞையென்னும் நாவாயை அவலம்பித்தவர் கரையேறிய பரமபண்டிதராம் என்றாயிற்று; பிரஞ்ஞை யவலம்பிக்கப் படாவிடின் ஒருபோதுஞ் சம்சாரத்தினின்றுங் கரையேறுவதின் றென்பது கருத்து. (48)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஹே இராகவ ! விவேகவைராக்கியாதியாற் கூர்மையாக்கப் பெற்றுத் திதிக்ஷை முதலியவற்றானே யலங்கரிக்கப் பெற்று மகாதைரிய வதியாயிலங்கும் மதியினானே ஆன்மதத்துவத்தை நன்காராய்ந்து பின் சுவபதத்தையடைதி; தத்துவவித்துக்களாய் ஞானநிறைந்த சித்தர்களாயுள்ள பேரறிஞர் எங்ஙனமொழுகுவாரோ அங்ஙனம் ஒழுகவேண்டுமேயல்லாது மூடரைப்போல மோகிக்கலாகாது; ஜீவன்முக்தராய் மகாத்மாக்களாய் நித்தியதிருப்தரா யிலங்கும் பேரறிவாளர்தம் ஆசாரங்களையே பின்பற்றவேண்டு மல்லாது போககிருபணராய் ஸ்வபரவஞ்சகராயுள்ள சடர்நெறியைப் பின்பற்றலாகாதென வுபதேசிப்பவராய்ப் பராபரங்கண்டோர் பெருமையை யதன்பொருட்டுபதேசித்து நியமித்தல்:—பராவென்பது.

பராபரங்கண் டோரனைத்தும் பின்செல்வ ருலகியல்புபற்றார் நீங்கார்
சுராலயநந் தனவனத்தும் பற்றார்கள் சூனியத்துந் துயரமெய்தார்
விராவுநியதி யுந்தள்ளார் வெய்யவன்போ லனுசரிப்பர் மேன்மைசான்றோ
ரிராகவனே யிவ்வாறு நடத்தியென வசிட்டமுனி யியம்பலோடும். (49)

(ப - ரை.) பராபரங் கண்டோர் = பாராவாரவித்துக்கள், அனைத்தும் பின்செல்வர் = சர்வமுமே யனுவர்த்திப்பர், உலகியல்பு பற்றார் நீங்கார் = ஜகத்திலுண்டாம் விவகாரத்தைத் தியாகியார் வாஞ்சியார், சுராலய நந்தனவனத்தும் பற்றார்கள் = தேவோத்யான வனத்திலும் பற்றையடையார்கள், சூனியத்தும் துயரம் எய்தார் = விடயங்களில்லாத விடத்தும் விஷாதமெய்தார், விராவுநியதியுந்தள்ளார் = ஏற்பட்ட நியதியையுங்கடவாது பரிபாலிப்பர், வெய்யவன்போல் அனுசரிப்பர் = சூரியனைப்போலக் காப்பாற்றுவர், மேன்மைசான்றோர் = அதனானே மகாத்மாக்கள், இராகவனே = ஹே இரகுகுலதிலகனே ! இவ்வாறு நடத்தியென = இங்ஙனம் நீயொழுகுவாயென்று, வசிட்டமுனியியம்பலோடும் = ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் உபதேசித்தருளினர்.

(ஸ்ரீ - வீர) ஜகத்கதமாய விவகாரத்தைத் தியாகியார், வாஞ்சியார், பாரம் என்னும் பிரஹ்மதத்துவத்தையும், அவாரமென்னும் ஜகத்தத்துவத்தையும் உணர்ந்த பெரியோர் யாவற்றையும் பின்றொடர்ந்து விவகரிப்பர். அற்றேல், அறிஞர்கட்கும் சிலபாற் கிருபண முடைமையா மாலோவெனின்? ஆகாதாம், வித்தைதபம் பராக்கிரமம் முதலியவற்றின் உத்கர்ஷவடிவப் பிரபாவம், அபிமானம், தாக்ஷ்ய குலசீலாதி குணங்கள், புகழ்ச்சி, சம்பத்து, என்னும் இவற்றின் விடயத்திலுண்டாம் உலகப்பிரசித்தமாய கார்ப்பண்யமானது, பிரபாவாதிகள் பொய்யாயிருத்தலின் அபுருஷார்த்தமாக அவற்றைக் காணுந் தத்துவதரிசிகளாகிய மகான்கட்கு இவ்வுலகில் யாண்டுமே உண்டாகமாட்டாது. அப்பெரியார் சர்வநாசமுற்ற போதினும் கேதத்தை யடையமாட்டார், சர்வகாமங்களையும் பயக்கும் சர்வஜசுவரிய சம்பத்தோடுகூடிய தேவோத்யானமென்னும் நந்தனாதிகளிலும் ஆசக்தியடைய மாட்டார் அம்மகான்கள் பாஸ்கரன் ஆகாசத்தில் தன்மார்க்க மரியாதையைத் தாண்டாததேபோல நியதியாகிய சாஸ்திர

S : தாக்ஷ்யம் = திறமை.

மரியாதையைத் தாண்டமாட்டார்கள். இச்சையற்றவர்களாய், நேர்ந்தபடியாய விவகாரந் தொடர்ந்தவர்களாய்ச் சஞ்சரிப்பார்கள், "மதியெனுஞ் சாரதிமனமெனும் பரியுறுநரன்" என்பதாதி சுருதியுணர்த்திய சாதன சந்நத்தர்களாய்த் தேகத்தேரில் ஏறியவர்களாய்ச் சுவஸ்தர்களாய் மகான்கள் சஞ்சரிப்பர்கள். ஆயின் என்பால் அக்குணங்க ளிருக்கின் றனவா. இல்லன்வா வென்னும் சந்தேககாதரராமரை ஆசுவாசனஞ் செய்வார் இராக வனேயென்றார். நீயும் இவ்விஸ்தார விவேகத்தை யடைந்தவனேயாதி, ஹே சுந்தர? இப்பிரஞ்ஞையின் பலத்தினாலே சுவஸ்தனாதி.

(ச.) பாராபரமென்பது பராபரம் என விகாரமாயிற்று, சம்சாரத்தினது பாரங்கரை யேற்றும் ஏதுவித்தை, அபாரம், சம்சாரவேதுவான அவித்தை, அஃதறிந்தவ ரென்பது பொருள். உலகியல்பனைத்தும் பின்செல்வர் = ஜகவியல்பான சகல விவகாரத்தையும் அநுசரிப்பர், பற்றார் = வாஞ்சியார், தேவோத்தி யானத்திலும் பெரியசூனியத்திலும் பேதியார், அசங்கிகள் அன்றே·நியதி = நியதியையும், மேன்மைசான்றோர் = மகான்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) உபதேசித்த அர்த்த ரகசியங்களின் ஸ்ரீ இராமரது உள்ளில் உன்மேஷத்தானே ஆவிர்ப்பவித்ததை ஸ்ரீ வான்மீகிமகரிஷி யருளுகின்றார்:—பரத்துவ என்பது.

பாத்துவ கேளிவ்வாறு பரமமுனி பரமபதம் பகரக்கேட்டுத்
திரத்துவமா நிறைந்தான்போற் சிராமனமலமாய்த் திர்ந்துசித்தந்
தாத்துவமை யில்லாதமெய்ஞ் ஞானநல்லமுதாற் றதும்பித் தண்ணென்
றாத்துவளர் சந்திரன்போ னிறைவுற்றான் வசிட்டனுமீண் டுரைப்பதானான்.

(ப - ரை.) பரத்துவ! = ஹே குழந்தாய்! கேள் = ஒருமையுடன் சிரவணிப்பா யாக, இவ்வாறு = இயம்பியவகையே, பரமமுனி = மேலாயவிமலாசய ஸ்ரீ வசிஷ்டபக வான், பரமபதம் = மோக்ஷபத சாதனங்களை, பகரக்கேட்டு = அநுக்கிரகித் தருளச் சிரவணித்து, சிராமன் = ஸ்ரீ இராகவர், திரத்துவமா நிறைந்தான்போல் = சபரிபுஷ்ட ரைப்போல, அமலமாய் = நின்மலமாகி யொளிர்ந்து, தீர்ந்துசித்தம் = சகலவிகற்பங்க ளுநீ ஒழித்து, தாத்துவமையில்லாத = மாதுரியவகையில் உபமானமற்ற, மெய்ஞ்ஞான நல்லமுதால் = மகாமாதுரிய உண்மைஞானா மிருதத்தானே, ததும்பி = சத்துவசித்தம் பெருகி, தண்ணென் றாத்துவளர் = கலைகள் கூடக்கூடச் சீதளமிகுத்து மிகுத்து வளர்ந்து பூரணபாவமடைந்த, சந்திரன்போல் = இந்துவொப்ப, நிறைவுற்றான் = அரு ளியதைச் சிரவணித்துச் சிரவணித்து ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து அதிதிடமான பரமசாந்தத் தாற் சீதள பூரணபாவத்தை யடைவுற்றார், வசிட்டனும் மீண்டுரைப்பதானான் = மீளவும் ஸ்ரீ இராகவர் சிருஷ்டி விஷயகமான பிரசினஞ்செய்ய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் உத்தரம் அருளத்தொடங்கினார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ வான்மீகிபகவான் அருளல்:—விமலாசயத்தோடுகூடிய ஸ்ரீ வசிஷ்ட முனிவரது உபதேசித்த வகையாய நிருமலவுபதேசத்தானே ஸ்ரீ இராமர், இனிது விளக் கிய தரும்பணநிகர்ப்ப அதிவிரைவில் நன்கிலங்கினார்; அதிமாதுரியமாய ஞானாமிருதத் தானே விராஜித அந்தக்கரணமானது சம்பூர்ணமுற்றுச் சம்பூர்ண சசாங்கன் ஒப்பச்சீத ளத் தன்மையைத் தாபத்திரயோப சாந்தியை யடைவுற்றது, கேள் என்றதனானே நீயுங் கேட்டு அத்தன்மையை யடைவாயாக வெனவுணர்த்தியதாம்.

S. கவைகண்டவர்

(ச.) ஸ்ரீ வான்மீகிபகவான்:—பரமமுனி = விமலாசயரான ஸ்ரீ வசிட்டமுனிவரது விமலமானவாக்கினுல், ஆசீர்வாத பலத்தினுல், மகிழ்ச்சி, சித்தம் = சித்தமாய், அன்றி, சித்தந்தரத்து = சிதாகாயத்தில், மெஞ்ஞான நல்லமுதலால் = ஞானுமிர்த மென்னு மதுரத்தால், சீராமனமல மனந்தெளிந்து = விளங்கிய அந்தக்கரணனுய், வளர்சந்திரன் போல் = பூரணசந்திரன்போல், ததும்பித்தண் ணென்றூத்து நிறைவுற்றுன் = பூரண சீதளத்தைப் பெற்றுன். (50)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஹே பகவன்? சருவதரும முணர்ந்தவரே! சர்வவேதவேதாங்க பாரகரே! மிகத்தூய்மைமேவிய தங்களது உபதேசங்களாலே, பாரமிறக்கியவழி நடப் போன், மருவிய சிரமத்தை யொருவியதேபோல இளைப்பாறினேன்; உத்தமோத்தம பூரி யர்த்தங்களைத் தருவனவாய், வர்ணபத வாக்கியப் பிரகரண பேதங்களானே வியக்தங்க ளாய் விசித்திரகதையுக்தி சந்தர்ப்ப சதுரங்களாய், ஆத்மதத்வப் பிரகாசகத் தன்மையா னும், இருதயபதும விகாசகத் தன்மையானும், சூரியாதிபோலும் உதிதங்களாய், இலங் கும், உபதேசிக்குந் தங்களுடைய திருவாக்கியங்களைச் சிரவணிக்கச் சிரவணிக்கத்திருப் தியான துண்டாகவில்லை, யென்றிவ்வண்ணம் புகழும் வாயிலாக ஆசிரியரை யுற்சாகப் படுத்திப் பிரசங்கத்துற்ற பிரஹ்மாதிதேவதை சுவரியதத்துவத்தை யறியும் வேட்கை யுற்றவராகி ஸ்ரீ இராகவர், இராஜச சாத்விகங்களான ஜீவஜாதிகளின் கதன அவசராந் தரத்தில், தேவரீரால், நானுவிதசிருஷ்டிப் பிரதிபாதக சுருதிபுராணுதிப் பிரமாணங்களி னுலே, கமலஜன்மாவின் உற்பத்தியாது கழறப்பெற்றதோ புகழப்பெற்றதோ அதனை வெளியாகத் தெளியுமாறு வருணித்தருளுவீராக வெனவினுவ ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அருளல்:—ஒரு என்பது. சிருஷ்டியானது ஏகவிதமாகவே யாகின்றதா? அல்லது பகு விதமாகவும் ஆகின்றதா? என்பதையருளல் வேண்டும், அதனையுணர்தலானே மாயையி னதுருபம் புடதரமாய்ப் பவிக்கும் என்றிராகவர் வினவ ஸ்ரீ வசிஷ்டமுனிவர் இயம் பல்:—ஒரு என்பது. T. நன்கு விளக்கம்

(ச - அ - கை.) ஒருகால் என்பது முதலிய மூன்றுகவியால், சிருட்டிக் கிரமத்திற்கு நியமமின்மையைத் தெரிவிக்கின்றூர்; அவற்றில் கருத்தாநியம மின்றென்பதைத் தெரி விக்கின்றூர்:—ஒரு என்றது.

ஒருகால மரன்படைப்ப னொருகால மயன்படைப்ப னுலகமெல்லா
மொருகால மரிபடைப்ப னொருகாலமுனிவர் படைப் புள்ளதாகு
மொருகாலம் புயத்துதிப்ப னொருகால் வாரியினுதிப்ப னுயர்ந்தவேதா
யொருகாலண்டத் துதிப்ப னொருகால் விண்ணகத்திலே யுதிப்பனன்றே.

(ப - ரை.) ஒருகாலம் = ஒவ்வொருபோது, அரன்படைப்பன் = ருத்திரன் சிரு ஷ்டிப்பன், ஒருகாலம் அயன்படைப்பன் = சிலசமயம் பிரமன் சிருஷ்டிப்பன், உலகம் எல்லாம் = சர்வலோகங்களையும், ஒருகாலம் அரிபடைப்பன் = சிலபோது விஷ்ணு சிருஷ்டிப்பன், ஒருகாலம் = மற்றுெவ் வொருபோது, முனிவர் படைப்புள்ளதாகும் = மகரிஷிகளே படைப்பைப் பண்ணுவார்கள், உயர்ந்தவேதா = மேன்மைவாய்ந்த பிர மன், ஒருகால் அம்புயத்துதிப்பன் = ஒரு சமயம் தாமரையினின்றும் வருவன், ஒருகால் வாரியின் உதிப்பன் = மற்றுெவ்வொரு போதிற் சலிலத்தினின்று முதிப்பன், ஒருகால் அண்டத்துதிப்பன் = ஒருசமயம் அண்டோற்பவன், ஒருகால் விண்ணகத்திலே யுதிப் பனன்றே = ஒருபோது அம்பரத்தினின்றும் உண்டாவன் அன்று ஏ அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர) இந்திரஜாலம் போலத்தோற்றும் தோற்றங்கட்கு என்னேகணக்கு! ஒருபோது சிருஷ்டிகள் ருத்ரபூர்வங்களாம், ஒருசமயம் பத்மஜோத் பவங்களாம், முதலிலுண்டாய பதுமஜனிடத்தினின்றே உற்பவமாயினவாம், ஒவ்வொரு சமயத்திலோ விஷ்ணுபூர்வங்களாம்; அவ்வாறே புராணத்திலும் அறையப்பெற்றுளது:—" தவம்புரிந் நீசனைத்தான் மகிழ்வித்தே, சிவனயன் விண்டுவுந் தேரிவர்தம்மின், பவமடைவாரும் பரப்பரம் வெற்றி, நவமுறுகாதலி னுருமேயாவர். " ஒவ்வொருகான் முனிமிர்மிதங்களாம்; முனிமிர்மிதங்கள் என்றது அவாந்தர சர்க்காபிப் பிராயமாம். பிரஹ்மாதிகட்கு ஆவிர்ப்பாவஸ் தானங்களும் அநியதங்களே யாமெனல்:—அம்புயத்தென்பது. ஒருகால்= பாத்மகற்பத்தில், பிரஹ்மா பத்மஜனுவன், ஒவ்வொருகாற் சலிலோற்பவனுவன் அப்புப் பெயரிய கற்பத்தில், ஒவ்வொருபோதோ அண்டோற்பவனுவன பிரசித்தமாம், ஒவ்வொருக்கால் அம்பரத்தினின்றும் வருவன், அங்ஙனமே ஆகாசப்பிரபவன் பிரமன் என்பதாகச் சூரியவம்சாதிப் பிரஸ்தாவத்தில் முன் இராமாயணத்தில் இயம்பப் பெற்றுள்ளது.

(ச.) ஒருகாலம், உலகமெல்லாம் = சிருட்டிகள், அரன்படைப்பன் = சிவசம்பந்திகளாம், அயன்படைப்பன் = பதுமனினின்றும் உதித்தனவாம், முனிவர் படைப்புள்ளதாகும் = நிர்மிதங்களுமாம், உயர்ந்தவேதா = பிரமா, விண்ணகத்திலே யுதிப்பனன்றே = அம்பரத்திற் சநிப்பவனுமாவன், பிரமாவுக்கு உற்பத்தித்தானமும் நியதமின்று என்றுர் பாதியால். (51)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சிருஷ்டிதோறும் பலவகைப் படுதலை யுரைத்தல்:—வன் என்பது.

வன்மரங்களே நெருங்குமொரு படைப்பிலொரு படைப்பின் மனிதர் துன்னும்
பன்மலைகளே நெருங்குமொரு படைப்பிலொரு படைப்பிற்படர் மண்ணுகுங்
கன்மயமா மொருபடைப்பி லொருபடைப்பிற் றசைமயமாய்க் காணலாகும்
பொன்மயமா மொருபடைப் பிலிப்படியே பலவிதமாம் பூமிதானே. (52)

(ப - ரை.) ஒருபடைப்பில் = ஒரு சிருஷ்டியில், வன்மரங்களே நெருங்கும் = பூமியானது நிரந்திரதரு சங்கடத்தை யுடைத்தாகி யிருக்கும், ஒருபடைப்பில் மனிதர் துன்னும் = ஒருசிருஷ்டியில் இடையீடின்றி நரரேமிகுந்திருப்பர் ஒருபடைப்பிற் பன்மலைகளே நெருங்கும் = ஒருசிருஷ்டியில் பூதரங்களான் மறைபட்டிருக்கும், ஒருபடைப்பிற் படர் மண்ணுகும் = மற்றொரு சிஷ்டியில் வெறும் மண்ணே வியாபித்திருக்கும், ஒருபடைப்பில் கன்மயமாம் = ஒரு சிருஷ்டியில் அத்தியந்தம் சிலைகளே நிறைந்திருக்கும், ஒரு படைப்பில் தசைமயமாய்க் காணலாகும் = ஒரு சிருஷ்டியில் மாம்சமயமாகக் காணப் பெறும், பொன்மயமாம் ஒரு படைப்பில் = ஒரு சிருஷ்டியில் காஞ்சனமயமாகவேகவின் பெறும், இப்படியே பலவிதமாம் பூமிதானே = இவ்வண்ணமே அநேகவகையாக அநேக சிருஷ்டிகளில் ஆகுமிப்பூமி, தான் ஏ அசைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஒருபடைப்பில் இப்பூமி இடைவெளியின்றித் தருக்களாற்சங்கடமாய்ப் பிரதமமிருந்தது, பிரதமம் என்பது யாண்டுஞ் சேடமாம், ஒருபடைப்பில் நரரேநெருங்கி யிருந்தனர், மற்றொரு சிருஷ்டியில் பலமலைகளே பரவியிருந்தன, சிலபடைப்பில் பூமியானது மண்மயமாகவே யிருந்தது, ஈண்டுமயட் பிராசுரியப் பொருளிலாம், மற்றொரு படைப்பில் கன்மயமாகவே யிருந்தது, சிலசமயம் ஹேமமயமாகவே யிருந்தது, சிலபோது தாமிரமயமாகவே யிருந்தது, இவ்வண்ணம் அநேகங்கோடி விசித்திரங்களாய்

அநேகமுறை அநேககாலத் துண்டாகி யுண்டாகி யொடுங்கிக்கொண்டே யிருக்கும். எல்லாப் பிரஹ்மாண்டங்களுமே லீலோபாக்யானத்திலியம்பியமுறையே இருதய ஆகாசமத்திருக்கும் பிரஹ்மத்தின் கண்ணே கற்பனமாம்; இப்போதும் அநேகம் பிரஹ்மாண்ட பந்திகள், பிரஹ்மத்தைக் காணுமிடமாகலின் பிரஹ்மபுரமென்னும் சரீரத்துள் ளிருதய புண்டரீக தேசத்திருக்கும் அத்தியந்த விஸ்தீர்ணப் பிரஹ்மபதத்திலேயே நிகழ்ந்துகொண் டிருக்கின்றனவாம்; " விண்ணும் மண்ணும் விரிந்தனவுள்ளிலே " என்னும் மறையும் இதனையே யறைகின்றது பிரஹ்மபுரோபலக்ஷித இருதயாகாசத்தின் சோபை பூதங்களாய பிரஹ்மநிர்மித பிரஹ்மாண்ட பந்திகள், தொனிபேதங்கள் ஆகாயத்தில் உண்டாகியுண்டாகி யொடுங்குகின்றன வென்ன, உண்டாகி யுண்டாகி யொடுங்கு மென் றறிக.

(ச.) பிருதுவி சொரூபமும் நியதமின் றென்றபடி.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஒருகாலம்புயத்துதிப்பன் உயர்ந்தவேதாவென யாதோதப் பெற்றதோ அதில் ஏற்பட்டபடி பஞ்சீகரணத் தரபாவிஸ்தூல வியோமாதிகளின் பிரதம ஆவிர்ப்பாவக்கிரமம் நியாமகமெனல்:—வான் என்பது.

(ச-அ-கை.) வியோமாதிக்குப் பூர்வாபரத் தன்மையும் நியதமின்றெனல்:—வான் என்பது.

வான்முதலா மண்முதலாநீர் முதலாந்தீ முதலாமற் றைவாயுத்
தான்முதலா மிப்படியே சிருட்டிதொறு மோரொன்று தலைமையாகும்
யான்முதலோரயன் சிருட்டி தரிசனமாவுனக் குரைத்தே னிந்தவாற்றான்
மேன்முதலா நியமமிதற்கொன்றாக விலதுபலவிதமாய்த் தோன்றும். (53)

(ப - ரை.) வான்முதலாம் = ஒருகால் பிரதமம் வியோமம் பிரதிஷ்டையை யடையும், மண்முதலாம் = ஒருகாற் பிரதமம் பிருதுவி, நீர்முதலாம் = ஒருபோது முதலிற் சலம், தீமுதலாம் = ஒருபோது முதலிற்றேயுவாம், மற்றைவாயுத்தான் முதலாம் = மற் றொரு சமயம் பிரதமம்மருத்தாம், இப்படியே சிருட்டிதொறும் = இவ்வாறே சிருஷ்டி தோறும், ஓரொன்று தலைமையாகும் = ஒவ்வொருபூதம் முதன்மைபற்றி நிற்கும், யான் = யாம், முதலோர் அயன்சிருட்டி = பிரஜாபதி யென்னும் ஒருபிரமனது சிருஷ்டியை, தரிசனமா = திருட்டாந்தப் பொருட்டாக, உனக்குரைத்தேன் = இராகவா உனக்குக்கூறினேம், இந்தவாற்றால் = இம்முறைபற்றி, மேல்முதலாம் நியமம் இதற்கு ஒன்றாக இலது பலவிதமாய்த் தோன்றும் = மேலாக முதலாகிய நியமம் இதற்கு ஒரு முறையாக இல்லையாகும், பற்பலவகையாகப் பிரதீதியாம்

(ஸ்ரீ - வீர.) பதவுரை ஆருயிரப்படி எழுதலாயது, வியாக்யானம் முப்பத்தீராயிரப்படி யெழுதப்பெறும்:—ஒரு காற்பிரதமம் வியோமம் பிரதிஷ்டையை யினிதாகவடையும், அதனினின்றும் பிரமனுண்டானன் இப்பிரஜாபதி வியோமஜனெனப் பெறுவன்; ஒருகாற் பிரதமம்வாயு பிரதிஷ்டையை யினிதாகவடையும், அதனினின்றும் பிரமன் உண்டாவன், இப்பிரஜாபதி வாயுஜன் எனப்பெறுவன்; ஒருகாற்பிரதமம் தேயுவினிதாகப் பிரதிஷ்டையை யடையும், அதனினின்றும் பிரமனாகிய கருத்தாவருவன் இப்பிரஜாபதிதைஜசன் எனப்பெறுவன்; ஒருசமயம் பிரதமம்வாரி பிரதிஷ்டையை யினிதாகவடையும், அதனினின்றும் பிரமன் உதிப்பன், இப்பிரஜாபதி வாரிஜன் எனப்பெறுவன்; ஒருபோது பிரதமம் பிருதுவி விசாலமாய் விரிந்தோங்கிப் பிரதிஷ்டையையடையும், அதனினின்றும் பிரமன்வருவன், இப்பிரஜாபதிபார்த்திவன் ஆவன், நுதலியவியோ மாதிகளுள்

தாசூரன் கதை.

ஒவ்வொன்று பிரதமம் ஆவிர்ப்பாவம் ஆவதில் யுக்தியாது கொலாமெனின் ? நுதலுதும் இத்தன்னினும் பின்னமாய பூதசதுட்டயத்தைத் தன்னங்கிசப் பெருக்கானே மறைப் பதுமான வாக்கிப் பஞ்சமமான எப்பூதந்தான் எக்கால்விருத்தியாமோ, அக்கால், அதனி னின்று முண்டானவனேயாய இப்பிரமன் ஜகத் சம்பந்தமான அதனுத்தர சிருஷ்டியா திக்கிரியையைச் செய்வன். முற்கற்பத்திற் சூரியாதிகளா யிருந்தவர்களும் இக்கற்பத் திற்பிரஹ்மாதிகளாய் வருவர்களாகலின், பிரத்தியக்கான் மாவின்கண்ணே விகினங்க ளாய விசித்திரமா யீண்டுண்டாஞ் சிருஷ்டிகளுள் விவகரித்துவரும் இரணிய கருப்பன் றன் விசித்திர உற்பத்திகள் விவிதமாகப் போந்தனவாம். ஒருவனது இவ்வர்ணனம் அன்னியர்களுக்கும் ஸ்தாலீபுலாக நியாயத்தானே நிதரிசனப் பொருட்டாம் எனல்:— தரிசனமாவென்பது. சிருஷ்டியினது நிதரிசனப்பொருட்டு எம்மால் ஒருபிரஜாபதியின் உற்பத்தி நினக்கு நிகழ்த்தப்பெற்றது, அதில் நியமம் ஒன்றுமேயிலதாம் மனோவிஜ்ரும் பணம் இச்சமுசாரம் என்பது சித்தாந்தமாம் நன்ருக அறிவுறுத்தற் பொருட்டு நினக்குச் சிருஷ்டிக்கிரமம் உபதேசிக்கப் பெற்றதாம்,

(ச.) வான்முதலாம் = ஒருபோது முன்பு வியோமம் பிரதிஷ்டையைப் பெறும், யான் = நான், முதலோரயன் = பிரஜைகள்பதி யென்னும் ஒருவனது, சிருட்டி=சிருஷ் டியினது, தரிசனம் = திருட்டாந்தம், உற்பத்தியும் இதின் நியமமும் எவ்வளவும் இன் றென்று நன்ருய்த் தெரிவிக்கும் நிமித்தம் கூறிய அநியமத்தின் உபசங்காரமாயது.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) யாவுமே மாறிமாறி யுற்பவிக்கு மென்றுரைத்ததன் பொருட் டாகத்தாசூராக்கியாயிகையை யுதாகரித்தல்:—கிருதவென்பது.

கிருதமுதலுக நாலுமீண்டு மீண்டுற்ப விக்குங்ளைத்து ஞாலத்
தொருபொருளும் வளைத்து வளைத்தநந்த மடங்குற் பவமாயுழலாதில்லை
யிருள்பெருகு மாமாயை வன்னனைக்கு முன்னிலையா யாமிங்கோத
வருமறைதேர் தாசூரன்கதை கேட்டியிராம வெனவறைவதானுன். (54)

(ப - ரை.) கிருதமுத லுகநாலும் மீண்டுமீண் டுற்பவிக்கும் = கிருதமும், திரேதா வும், துவாபரமும், கலியும்மீள மீளவுமுண்டாகிக் கொண்டே யிருக்கும், ளைத்துஞாலத் தொருபொருளும் வளைத்துவளைத்து அநந்தமடங்கு உற்பவமா யுழலாதில்லை=சொல்லா நின்ற இத்தஜகத்தில் எந்தவஸ்துவுமே மீளவும் மீளவுமே அளவில்லாத முறைஜனித்து அவதிப்படாததே கிடையாது, இருள்பெருகு மாமாயை வன்னனைக்கு = அந்தகாரமய மாய் எல்லாரையும் மூடல்செய்யும் மாண்புடைத்தாய மாயையின் வர்ணனைக்கு, முன்னி லையா = வியபதேசமாக, இயாமிங்கோத = எம்மா லியம்பப்பெறும், அருமறைதேர்தா சூரன் = அரியவேதங்கள் யாவையும் கற்றுணர்ந்த தாசூரமுனிவனது, கதை=ஆக்கியா யிகையை, இராம ! = இராகவனே ! கேட்டி = சிரவணஞ்செய்தி, என = என்பதாகக் கூறி, அறைவதானுன் = கூறத்தொடங்கினர். அரியமறையின் ஆராய்ச்சி வடிவகதை யெனினும் அமையும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மீளவும் கிருதம், மீண்டும், திரேதா, மீளவுமேதுவாபரம், மீளவுங்கலி, சக்கிரமானது மீளமீளவுஞ் சுழன்று திரிவதேபோல ஜகத்சர்வமும் மீளமீளவுமே சுழன்றுவரும். இரவும்பகலும் கலைகாஷ்டை கடிகைமுகூர்த்தம் முதலியவற்றானே யள விடப்பட்டனவே யாகியிவையாவும் மீளமீள உண்டாம், மீளமீள உண்டாகாதன எப் பொருளுமே யிலவாம். ஜகன்மாயா சொரூபத்தின் வருணனையின் உதாரணமாகத்தா சூர ஆக்கியாயிகையை வருணிப்ப நீ ஒருமையுடன் கேட்பாயாக.

 T- இல்லாதன.

8. தருப்பையைப் போன் ந. ராமமுடையவன்

(ச.) நான்கு கங்களும் மாறிமாறி வருவனவென்பது பொருள், கிளர்த்து ஞாலத் தொருபொருளும், ஈதனைத்தும், வளை + இல்லை = மாறிமாறி வருவதுவேயாம், யாதொன்று மாறிமாறி யின்று = காலாந்தரத்திலு மப்படியேயிருக்கு மத்தன்மையான கூடத்தம் நித்தியமானவத்து இன்று, இருள்பெருகு மாமாயை வன்னனைக்கு = ஜகன் மாயாசொரூபத்தினது வர்ணனைக்கு, முன்னிலையா = வியபதேசமாக, யாமிங்கோதவ ரும் = என்னால் வர்ணிக்கப்படும், தாசூரன்மறை தேர்கதை = தாசூராக்கியாயிகையை. ()

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இச்சமுசார சக்கிரம் கற்பனைமாத்திரம் பிரஹ்மமே யுண் மையா யிருப்பது என்பதாயின், மேதைபிரதிபை கௌசலசாலிகளாகிய மகாஜனங்கட் குள்ளும் ஒருவனேனும். அவ்வகையாக என்காண்பதில்லை, அதன் கண்ணேது யாதெ னின் ? அதன் அநபேக்ஷையும், அதனினும் விருத்தமாய போகஜசுவரியாதி யபிநிவேச மும் ஹேதுவாமெனக் காட்டற்குக் கதையைத் தொடங்கல்: — இந்த பரவென்பன.

இந்தப்புவனத் தூடேயெழிலார் மலரின் பொழில்வாய்
மந்தக்குளிர் கால்கமழு மகததேசந் தன்னிற்
கந்தக்கதலி கடம்பு கன்னிகாரஞ் செறிந்து
சிந்தைக் கினிதாகியதோர் சிறப்பாமலை யினிடத்தே. (55)

பரலோகஞ் சேர்தவமே பண்ணிய யன்போலுயர்ந்த
சரலோமா வின்மைந்தன் றாசூரப் பெயர்முனிவன்
சுரலோகத்தின் குருவின் றோன்றற்க சனையொப்பா
னரலோகத் தின்மேலா னவைதீர் தவத்தாற் பெரியோன். (56)

(ப - ரை.) இந்தப் புவனத்தூடே = இவ்வசுதைப் பீடத்தில், எழிலார் மலரின் பொழில்வாய் = விசித்திர குசுமத்தருமங்க ளின் றுவாரமாக, மந்தக்குளிர் கால்கமழு = மந்தம்மந்தம் சீதளமான தென்றல்வீசும், மகததேசந்தன்னில் = ஸ்ரீ மானுனமாகத மென்னும் பிரசித்தமகா ஜனபதத்தில், கந்தக்கதலி கடம்புகன்னி காரஞ்செறிந்து = மணக்கும் மலைவாழைகளும் நீபங்களும் கோங்குகளும் நெருங்கி, சிந்தைக்கினி தாகிய தோர் = மனோரம்மியமாகிய ஒப்பற்ற ஒரு, சிறப்பாம் மலையின் இடத்தே = பலசிறப் புற்ற பருப்பதத்தின்பால்.

பரலோகஞ் சேர்தவமே பண்ணி = மறுமைப்பயனைப் பயக்கும் மகாதவத்தைச் செய்து, அயன்போலுயர்ந்த = பிரஹ்மாவைப்போலப் பரமதருமாத்மாவாய் மேம்பட்ட, சரலோமாவின் மைந்தன் = அயலயன் இவனெனக் கியாதியுற்ற சரலோம முனிவரன் றன் அருஞ்சுதன், தாசூரப்பெயர் முனிவன் = தாசூரமுனி நாதன் எனப்பெயரிய ஒரு முனிவன் இருந்தான், அவன், சுரலோகத்தின் குருவின்தோன்றல் கசனையொப்பான் = தேவலோக ஆசாரியராகிய பிருஹஸ்பதியின் குமாரன் கசன் என்பவனுக்குச் சமானமா னவன், நரலோகத்தில் = பூமண்டலத்தில், மேலான் = பூசுரசிரேட்டன், நவைதீர்தவத் தால் பெரியோன் = குற்றங்கடிந்த மகத்தான தவயோகத்தோடு கூடியவன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்த வசுதாபீடத்தில், விசித்திரமான பூஞ்சோலைகள் நிறைந்தலங் கரிக்கப்பெற்ற, மகதர்கட்கு நிவாசமாய் மாகதமெனப் பிரசித்தமான நாமம்வாய்ந்த, அஷ்ட இலக்ஷுமிகளானே யலங்கரிக்கப்பெற்ற ஒருபெருந்தேசமுளது. கதம்பவந விஸ்தாரலீலையால் விளைந்தஜங்கல முடைத்தாய் விசித்திரவீககவியூக சருவாச்சரியமனோ கரமானது அத்தேயம்; அதன்கண், கர்ணிகாரசமா குலமுற்று, கதலீகண்ட மிடைநீ

T. அழகிய பாவைக் கூட்டம்

T. பெரும்புகழ் J ஸ்வர்க்கம்

தாகுரன் கதை

டின்றி நிறைந்து, கடம்பங்களும் அன்னியகுல்மங்களும் வியாபித்து விளங்கிக்கொண் டிருக்கும் ஒருகிரிதடமுண்டு. விசித்திர விகசத்துரும மூற்ற மகா புண்ணியமயமான அவ் வரமுறுகிரியில், மகாதபசிரேஷ்டராய், பரமதருமாத்மரா யிலங்கும் ஒருமுனிவரிருந்தார் அவர் தாசூரமுனிவர் எனப்பெயர் வாய்ந்தவர், மகத்தான தபசகிதயோகத்தோடு கூடிய வராய், இராகமற்றவராய், மகாமதியராய், ஒருகதம்ப அக்கிரபாகத்தில் வசித்துக்கொண் டிருந்தனர். ஹேபகவன் ! இத்தபசி எவ்வேதுவானே அவ்விபினத்தில் கதம்பமகா தரு வின் பிருஷ்டத்தில் எப்பிரபாவத்தானே எப்பிரகாரத்தானே வசித்தார் எனின் ? கேட்டி ! ஹே இராமசந்திர ! சரலோமர் என விக்கியாதமாய் அம்முனிவரது பிதா அப்பர்வதத்திற்றானே, மற்றொரு மலரவன்போல வசித்துக்கொண் டிருந்தார்; தேவகுரு விற்குக் கசன் என்னும் ஒருகுமரன் இருந்ததேபோல இத்தாசூரர் அம்முனிவருக்கு ஏகபுத்திரராயிருந்தார்.

(ச.) சிந்தைக் கினிதாகியது = சர்வாச்சரிய மனோகரமான, பரலோகஞ் சேர்த வம் = மகாதவம், அயன்போலுயர்ந்த = பரமதர்மாத்துமா வென்று பிரசித்தியுள்ள வேறொரு பிரமன்போல் இராமா, சரலோமா(வின்) என்றொருவ னுண்டவனது, தாசு ரப்பேர் = தாசூரனென்னு நாமமுள்ளவன், முனிவன் = மகாதபோயோக சகிதன் அக் கிரியிலிருக்கின்றான் அவனுக்கிவன், சுரலோகத்தின் குருவின் = தேவகுருவினது, தோன்றல் = ஒரேபுத்திரன், கசனையொப்பான் = கசன்போன்றவன். (56)

(ஸ்ரீ - வீர - அ கை.) சரலோமமுனிவரின் சரிதையுரைத்தல்:—தனையன் என்பது.

தனையனொருவனோடுஞ் சரலோமா வாமுனிவ
னனையகிரியின் வனத்தி லநேகயுகஞ் சென்றதற்பின்
புனையுங்கூடு கழிந்துபுட் போவதுபோற் போகி
வினைசெய்யுடலை விட்டுவிண்ணோர் வடிவை யெடுத்தான். (57)

(ப - ரை.) தனையன் ஒருவனோடும் = அவ்வேக புத்திரனோடும், சரலோமாவாமுனி வன் = சரலோமர் என்னும் அம்முனிவர், அனையகிரியின் வனத்தில் = பகர்ந்தபர்வ தத்திலுள்ள வனத்தின்கண் அநேகயுகஞ் சென்றதற்பின் = அநேககாலங் கழிந்ததன் பின்னர், புனையுங் கூடுகழிந்து = பந்தித்திருந்த நீடத்தைவிடுத்து, புட்போவது போற் போகி = பறவை செல்வதுபோலச் சுராகாரஞ்சென்று, வினைசெய்யுடலை விட்டு = கரும சம்பந்தகாயத்தை யொழித்து, விண்ணோர் வடிவை எடுத்தான் = தேவவடிவத்தைச் செறிந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அம்மைந்தனோடு கூட அம்முனிவர் அவ்வனத்திற்றானே ஆயுளைக் கழித்து வந்தனர், பின்னுதலிய முனிவர் நாயகராகிய சரலோமர், யுககணம் = 8 அயநயுக லாத்மகவத் சரகணம், சுகதுக்காதி துவந்துவகணம், அநுபவித்து, முக்தநீடகம்போ லத் யக்ததேகராய்ச் சுராகாரம் எய்தினர். விடுபட்ட.

(ச.) அனையகிரியின் வனத்தில், அநேகயுகஞ் சென்றதர்பின் = யுககணம் அனர் தஞ்சிவனம் புசித்துச்சென்றது, விண்ணோர் வடிவையெடுத்தான் = சுராகாரமானான்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தாசூரர் தந்தையன்னை பிரிவாற்றாமையும் வனதேவதை கண் டருளுதலும் உரைத்தல்:—தனி, தந்தை, என்பன.

தனியே யந்தவனத் தேதாசூரப் பேர்முனிவ
னினியதாதை யிறவுக்கிரங்கி யுதகத்தி யற்றும்

8. இரண்டயனவடிவ வருடம் ? கணம் = கூட்டம்

புனிதமான பிரமபூசை முழுதும் புரியான்
கனியுநெஞ் சனன்றில் கதறு மாபோற் கதறி. (58)

தந்தை யன்னை பிரிவாற் சாலவெம்பித் தளர்ந்த
மைந்தன் றன்னை யருளால் வனதேவதை கண்டருளி
முந்துருவ மின்றுமுனி மாமகவா முனிவா
சிந்தை தெளிந்தோய் தெளியாச் சிறியோரென நொந்தயரேல். (59)

(ப - ரை.) தனியேயந்த வனத்தே = ஒருவரேயாக அவ்வனத்தில், தாசூரப்பேர் முனிவன் = தாசூரன் என்னும் அம்முனிவர், இனியதாதை யிறவுக்கிரங்கி = அன்பு மிக்கதந்தையினது மரணத்திற்கு இரக்கமுற்று, உதகத்தியற்றும் = நீரிலாற்றும், புனித மான = பவித்திரமான, பிரமபூசைமுழுதும் = பிரமபூசையாவும், புரியான் = செய் யான், கனியுநெஞ்சன் = உருகுமனத்தினன், அன்றில் கதறுமாபோற் கதறி = அன்றில் என்னும் சிறுபறவை துயருற்றுக் கரையுமாறுபோலக் கரைந்து.

தந்தையன்னை பிரிவால் = பிதாமாதாக்களினது நீக்கத்தால், சால வெம்பித் தளர்ந்த = அத்தியந்தம் சோகசந்தாபித சிந்தையான் மெலிவுற்ற, மைந்தன்றன்னை = அக்குமாரனை, அருளால் = கிருபையால், வனதேவதை கண்டருளி = அவ்வனத்தின் அதிதேவதை பார்த்தருளி, முந்துருமல் நின்று = எதிர்ப்படாமல் நின்றருளி, முனிமா மகவாமுனிவா = சரலோம முனிவரின் மாண்புறு மைந்தனுய ஹே தாசூரமுனிவ!, சிந்தைதெளிந்தோய் = மகாப்பிராஞ்ஞனே, தெளியாச்சிறியோர் என = அற்ப அறிவி லார்போல, நொந்தயரேல் = துன்புற்று ரோதனஞ் செய்யாதே.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஒருவராகவே அவ்வனத்திற் றாசூரமுனிவர் அழுதுகொண் டிருந்தார், என்றதனுனே தாய்தந்தையர் இருவருமே தொடர்ந்திருந்து போய்விட்டதாகத் தெரி கின்றது; தசப்பிராணன்களாற் றேகத்தினின்றும், சரமபாவ விகாரத்தால், கிரகதசா விசேடத்தால், விடுபட்டுப் பரலோகஞ்சென்ற தந்தையை புடையவராய்க் கருணையோ டும் குராப்பறவைபோலும் விடாமல் ரோதனஞ் செய்தனர். தாய்தந்தையர்தம் வியோ கத்தாற் சோகசந்தாபித ஆசயராகி, ஹே மந்தபங்கஜம்போலும் அத்தியந்தம் மலினபா வத்தை யடைந்தனர். அதி தீனுத்மாவாகிய இப்பாலகர் அவ்வனத்திலுள்ள, காணுது மறைந்து நின்ற, வனதேவதையானே அக்கால் வழங்கப்பெறும் வகையாகச்சமாதானப் படுத்தப் பெற்றனர். ஹேமகாப் பிராஞ்ஞனுகிய இருடிகுமாரனே ! அஞ்ஞனைப்போ லேன் அழுகின்றனை.

(ச.) தனியே = ஒருவனேயாய் இரங்கிக்கதறி அழுதான் வெளிப்படை தந்தை யன்னைபிரிவால் = மாதாபிதா வியோகத்தால், சாலவெம்பித் தளர்ந்த = சோகசந்தாப சித்தனுய் ! பனிகால பங்கஜம்போன் மிகுவாட்டமுற்றுன், மைந்தன்றன்னை = பின்பிர் தப்பாலனை, வனதேவதை = வனத்தில், முந்துருனின்று = அதிருசியசரீரியாய், அரு ளாற்கண்டருளி இங்ஙனம் அநுக்கிரகித்தாள், ஸ்ரீஇராமா, சிந்தைதெளிந்தோய்= மகாப் பிராக்ஞனே, தெளியாச் சிறியோரென = அஞ்ஞன்போல், நொந்தயரேல் = அழுகிரு யென் என்றதாயிற்று. மூலம் தசாபநீதபித்ருக:= தசை= ஜீவிதகாலத்தின் ஈற்றவத்தை அதனுல், அபநீத: = நீக்கப்பெற்ற, பித்ருக:= தந்தையை புடையவன் என்பதாம், குரர:= உத்க்ரோச மெனப்பெயரிய பக்ஷிவிசேஷமாம். இறப்புக்கிரங்கி = ஜீவிதகாலத் தின் அந்தத்தினசயதனுல் கிரகிக்கப்பட்ட பிதாவுக் கிரங்குமவன்.

மரணம் பனி T. விணைவசத்தால்

T. சமாதானம்

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வனதேவதையின் ஆசுவாசனப் பிரகாரம்:— அனித்த மென்பது.

அனித்தமான குடும்பத் தபத்த முணர்கின் றிலையென்
சனித்தபொழுதே மரித்தல் சற்றுந்தப்பா கண்டாய்
பனித்தவிழி யோடயர்வாய் பகலோ னுதயஞ் செய்தா
னினித்தன் னிலையத்த மனத்தெய்தா னென்பாருளரோ. (60)

(ப - ரை) அனித்தமான குடும்பத்து = மித்தையான சமுசாரத்தினது, அபத்தம் = சஞ்சலசொரூபத்தை, உணர்கின்றிலையென் = எக்காரணத்தாற் றெரியாமலிருக்கின்றாய், சனித்தபொழுதே மரித்தல் சற்றுந் தப்பாகண்டாய் = எப்போது உதயமாயிற்றோ அப்போது அஸ்தமனத்தை யடைதல் ஒருசிறிதும் தவிராதென்றே நீதெரிந்துகொள், பனித்த விழியோடு அயர்வாய் = கண்ணுங் கண்ணீருமாய் அழுதுகொண்டு திரியுங்குழந்தாய்!, பகலோன் = தினகரன், உதயஞ்செய்தான் = எழுந்துவந்தான், இனித்தன்னிலை = இனிமேல் தனது நிலையாகிய, அத்தமனத் தெய்தான் — அஸ்தமய கிரியை யடையமாட்டான், என்பாருளரோ = என்று சொல்பவரும் இருப்பாரோ, இரார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே குழந்தாய்! எதனால் நீ சமுசாரத்தினுடைய சொரூபத்தை அசாசுவதமென அறிந்தாயில்லை; ஹே சாதுவே! சமுசாரத்தில் எப்போதுமே இத்தகையதாய (சம்ஸ்ருதிச்) சலனமுளதேயாம்; உண்டாகும் வாழ்ந்திருக்கும், பின்பு அவசியமாகவே விநாசத்தையு மடையும்; விவகாரதிருஷ்டியில் எவ்வெப் பிரமாதியர் பிரசித்தராயுளரோ அத்தகையரும் ஹேமுனிவ! மற்றியாவருமே, விநாசத்தையடைய வேண்டியேவரும், இதில் ஐயமேகிடையாது; அக்காரணத்தினாலே, பிதாவினது மரணத்தைக்குறித்து வியர்த்தமான விஷாதத்தை யடையவேண்டாம்; அவசியம் பவிக்கும் அஸ்தமயம், உதயமாய தினகரனுக்கே போலும்.

(ச.) அனித்தமான குடும்பத்தபத்தம் = சம்சாரத்தினது சஞ்சலசொரூபத்தை, நீ உணர் கின்றிலையென் = யாதினால், சாதுவே சம்சாரத்தில் எப்போதும் இத்தன்மையாய்ச் சலிக்குந்திதி ஜநித்துச் ஜீவித்துப்பின்பு அவசிய நசிக்கின்றதேயாம் அதன் நிமித்தம், பனித்தவிழியோ டயர்வாய் அயரேல், பிதாமரணசோகம் வியர்த்த மென்றதாயிற்று. (60)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) வனதேவதை யருளியதைக் கேட்ட தாருகமுனிவர் தங்கடன் முடித்தல்:—வாளாவென்பது.

வாளாவயரே லென்று மறைந்து தெய்வ முரைப்பக்
கேளா வுணர்ந்து தளருங்கேத மொழித்து நிலையாய்
நீளாரணத் தின்படியே நீரின்கடன் கண் முடித்து
மீளாநெறி சேர் தவத்தின் மிகவும் விருப்பமானான். (61)

(ப - ரை.) வாளா = வீணாக, அயரேல் = மயங்கித் துன்புறேல், என்று=என்பதாக, மறைந்து = அசரீரியாய், தெய்வம்= அவ்வனதேவதை, உரைப்ப=அருள்செய்ய, கேளா = சிரவணித்து, உணர்ந்து=விவேகத்தைப் பெற்று, தளருங் கேதமொழித்து= வாட்டஞ்செய்யும் துன்பமோகத்தை விடுத்து, நிலையாய் = சித்தசுவாதீனனாகித் தைரியமுடையவனாய், நீள் ஆரணத்தின்படியே = பிராசீன பரமப்பிரமாண வேதங்களின்

விதிப்படியே, நீரின்கடன்கண் முடித்து = பிதுர்கார்ய முதலியவற்றை வழுவாமற் செய்து, மீளாநெறிசேர் = புநராவிருத்தியின்றியதை யடையும்படியான, தவத்தின் = தபத்தின்மாட்டு, மிகவும் விருப்பம் ஆனான் = அத்தியந்தம் பிரியமுடையவனானான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அசரீரியாகத் தெய்வமுரைத்த வாக்கியங்களைச்செவியுற்ற ஆரக்தலோசனராகிய அத்தாசூரர், மேககர்ஜிதங்கேட்ட சிகண்டி யொப்பத் தைரியத்தை யடைந்தனர். உடனேயெழுந்து புத்திரனாலே அவசியம் செய்யத்தக்கதாய பிதாவின் மேலுலக சம்பந்த உத்தரக்கிரியையை ஆதரவோடும் செய்து முடித்தனர்; உத்தமசித்தியின் பொருட்டுத் தவம்புரியத் திடமதியையும் அடைந்தனர்.

(ச.) கேளா = விசாலரக்த லோசனன் தாசூரன் அசரீரவாக்கியத்தை இங்ஙனஞ் சிரவணஞ்செய்து, நிலையாய் = தைரியத்தை யடைந்தவனாய், தனிதத்தினால் = மேக கர்ச்சிதத்தால், சிகண்டிபோல் = மயிற்போல், கேதமொழித்து நின்றான், பின்வெளிப்படை, பிரமபூசை முழுதும் = பிதாவுக்குமேல் இங்ஙன மியற்றுங்கன்மம், இது முன் செய்யாதது, இதில் ஆதரனாய் எழுந்திருந் தவசியமாகச் செய்யவேண்டியதைச் செய்து முடித்து உத்தம சித்திதரும் தபசுக்குப் புத்தியைத் திடமாகச் செலுத்தினான் என்றதாயிற்று.

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) அம்முனிவருக்கு அவனியில் அகில இடங்களும் அபவித்திரமாகத் தோற்றல்:—தக்கவென்பது.

தக்கபிரம கருமந்தன்னாற் றவமே செய்வான்
றொக்க சங்கற்பத்தாற் சுத்தாசார மிருந்தான்
மிக்கஞான மில்லான் விசுத்தமான புவியிற்
புக்கவிடங்க ளெல்லாம் புனிதமன் றன்றென்னா. (62)

(ப - ரை) தக்கபிரம கருமந்தன்னால் = தகுதியாய பிராஹ்ம கருமத்தினாலே, தவமேசெய்வான் = தவம்புரிய வெண்ணிய அவர், தொக்க சங்கற்பத்தால் = தொடர்ந்த அநந்த சங்கற்பத்தால், சுத்தாசார மிருந்தான் = தூய ஆசாரமிருந்தவர், மிக்கஞானமில்லான் = அறியவேண்டியதை யறியாத மனத்தினன், விசுத்தமான புவியில் = பவித்திரமாய தராதலத்திலும், புக்க இடங்கள் எல்லாம் = சென்றதலங்கள் யாவற்றையுமே, புனிதம் அன்று அன்று என்னா = பவித்திரம் அல்ல அல்லவென எண்ணினார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அவ்விபினத்தில் பிராஹ்ம கருமத்தானே தவம்புரியு மவருக்கு, அநந்த சங்கற்பமயமாய பருதரசுத்தி யசுத்தியாதி கற்பனைப் பிரசுரம், வேதாத்தியயன அதனர்த்த விசார அநுஷ்டான நிஷ்டைத் தன்மையாகிய சுரோத்திரியத்வம் உண்டாயது. அவசியம் அறியத்தக்கதாகிய பிரஹ்மத்தை யறியாத மதியையுடையவரும் சுரோத்திரியரும் ஆகிய அவருக்குச் சுத்தி யசுத்தியாதி கற்பனையினாலே தராதலம் பவித்திரமா யிருந்தும் அவரது சித்தம் இளைப்பாறு தலையடையவில்லை. இத்தராதல மியாவுமே கேவலம் சுத்தமாயிருந்தும் அசுத்தம் போலக்கண்டு அவர் ஓரிடத்திலும் இரமிக்கவேயில்லை.

(ச.) தவமேசெய்ய = வனத்திற் றவமியற்றும் அவனுக்கு, சங்கற்பத்தாற்றொக்க = அநந்த சங்கற்பமயமான சோத்திரியனானான், தபசில் இத்தன்மைய விசுத்தமான தேசத்தாற் கூடவேண்டும் இவ்விதம் பாவனமான சாதனங்களாற் சேரவேண்டு மென்னும் அநந்த சங்கற்பப் பிரசுரஞ் சுத்தாசார மென்னுஞ் சோத்திரியத்துவம், சாந்தசத்துவம் மிருந்ததென்றாயிற்று. மிக்கஞானமில்லான் = அறியவுரியதை யறியாத புத்தியுள்ளவ

னது சித்தம் அச்சுத்தாசார மிகுதியால் விசிராந்தி யாகவில்லை, விசுத்தமான புவியில்= பவித்திரமான தராதலத்திலும், இத் தராதல முழுதுங் கேவல மசுத்தமே யென்று சிந்தித்து ஒரிடத்தும் இரமித்ததே யின்றென்ப தாயிற்று. (62)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை) புனிதமான இடம் பெறுந்தவம் புரிய அத்தலத்தான் மகிழ்ந்த ஸ்ரீ அக்கினிபகவான் முனிமுன்றோன்றல்: —வையம் உடலையென்பன;

வையஞ் சுத்தமல்ல மரத்தினுனியே புனித
மையபுட் போலாங்கே யமர்தற்கான தவமே
செய்யகிற் போமென்னுச் சிந்தையார நினைந்து
வெய்யகனலை மூட்டி விண்ணோர் குழுவைநினைந்து. (63)

உடலை யரிந்துவாங்கி யோமஞ் செய்யலோடும்
கடவுள வர்க்கென் முகத்தாற் கலைவேதியன் மெய்த்தசைகண்
மிடறும்புயமு முதலவே வதென்னே யென்னுச்
சுடருங்கன லோனினைந்து சுருதிமுனி முன்றோன்றி. (64)

(ப - ரை.) வையம் சுத்தமல்ல = பூமண்டலம் புனிதமல்ல, மரத்தின் நுனியே புனிதம் = விருக்ஷாக்கிரமே வெகுதூயது, ஐபபுட்போல் = அதிற் பொருந்துறுத லெனக்கு சிதமாதலின் பறவைநிகர்ப்ப, ஆங்கே யமர்தற்கான தவமே = சாகைகளிலும் தலங்களிலும் இருத்தற் குரித்தான தவத்தையே, செய்யகிற்போமென்னு = பண்ண முயலுவோமென்று, சிந்தையாரநினைந்து=புந்தியிற் பொருந்துற மதித்து, வெய்யகனலை மூட்டி = மிக விளக்கம் அதிபாசுவரமான ஹூதாசனைமிகச் சுவாலைப்படுத்தி, விண்ணோர் குழுவை நினைந்து = கீர்வாண விருந்தத்தைச் சிந்தித்து.

உடலையரிந்து வாங்கி = சரீரத்தைச் சேதித்துக் கரங்கொண்டு, ஓமஞ்செய்யலோடும் = ஆகுதியை ஆற்றியபோது, கடவுளவர்க்கு = தேவதைகட்கு, என்முகத்தால்= எனது வாயிலாக, கலைவேதியன் = சாத்திரங்கற்ற சோத்திரிய மறையவனது, மெய்த்தசைகண் மிடறும் புயமும்முதல = உடம்பின் மாம்சங்கள் களம்புஜம் முதலன, வேவதென்னே = பஸ்மம் ஆகவேண்டாம், என்னுநினைந்து = எனச்சிந்தித்து, சுடருங்கனலோன் = சொலியாநின்ற ஸ்ரீ அக்கினிபகவான், சுருதிமுனி முன்தோன்றி =வேதமா முனிவர் எதிரிற் பிரசன்னமாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பின்னர் அவர் தஞ்சங் கற்பத்தினுலேயே இவ்வண்ணம் சங்கற்பிப்பாராயினர்: தருவின்நுனியே இனிதுதூய்தாம், ஆண்டே திதி எனக் குசிதமாம். அதன் பொருட்டிப்போது தவத்தைத் தபிப்பேன், எத்தவத்தால் விருக்ஷங்களில் பக்ஷிபோலும் தெய்வம்போலும் அவஸ்தான சாமர்த்யத்தைச் சாகைகளிலும் தலங்களிலும் அடைவேன். என்றிந்தப் பிரகாரம் திரமுற எண்ணி மிகவும் ஒளிராநின்ற அவியுணியை நன்கு சொலிக்கச்செய்து, அதன்பால், தன்ஸ்கந்த பித்தியினின்றும் மாம்சத்தை அரிந்தெடுத்து ஆகுதிசெய்தார். தபத்தைத் தபிப்பேன் எனச் சங்கற்பம் காணப்பெறுதலின், தவத்தின் பின்னர், அதனுல் விரைவில் சித்திகாணப் பெறுமையின் இவ்வண்ணமாய ஹோம சாஹசஞ்செய்யத் தொடங்கினு ரெனவுணரலாம். அதன்பின்னர் ஸ்ரீ பகவானுகிய சப்தார்ச்சி யானவர்வரும் வகையாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். சிந்தையின் பிரகாரத்தையே காட்டல். கடவுளவர்க் கென்பது, கீர்வாண விருந்தத்திற்கு "அக்கினி முகர்தணிவாக வமரரே" என்னுஞ் சுருதியை யனுசரித்து அக்கினியாகிய என்முகத்தானே சமக்கிரகண்ட தேசங்கள் ஆகுதி பண்ணப்பட்ட விப்பிர மாம்சத்தானே வெந்து

நிலை

T. அவயவ விசிஷ்ட சரீரம்
\$ சப்தார்ச்சி= ஏழுநாவுடைய அக்கினி.

பஸ்மத்தன்மையை யடையவேண்டாம் என்பதாகச் சிந்தித்து; அக்கினிபகவானுகிய தேவதை அத்தாகுரர் முன்னர் பாஸ்வரப் பிரபுவாகிய சூரியபகவான் பிருகஸ்பதி முன்னர் பிரசன்ன மானதேபோலப் பிரசன்னமாயினுர்.

(ச.) பின்பவன் தன் சங்கற்பனையினுலேயே இங்ஙனஞ் சங்கற்பித்தான்: — ஐய, அதிற்றிதியெனக்கு உசிதமாம், ஆங்கே = சாகிகளிற் சாகைகளிற் றளங்களிலும், அமர்தற்கான = எந்தத்தவ சாற் றிதிபெறுவேன் அந்தத்தவமே, செய்யகிற்பேமென்னு = இப்போதே செய்கிறேனென்று.

செய்யலோடும் = செய்தான்பின், வேவதென்னே யென்னு = என்முகத்திருந்து சாம்பலாவதென் வேண்டாம், சுடரின் கனலோன் = அக்கினிபகவான், தோன்றி = பிரகஸ்பதிக்குச் சூரியன்போற் பிரசன்னமாய்ப் பின்பு. (64)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஸ்ரீ அக்கினிபகவான் பிரசன்னமாகி வரந்தரல்: — கருதிற்றென்பது.

கருதிற்றென்ன வென்னக் கைகண் முகிழ்த்துத் துதித்துப்
பரிசுத்த மதாமிடமிப் பாரிற்காணே னதனுற்
றருவிற்றலை யிற்றளிர் மேற்றலந் தந்தருள்வா யென்ன
வரமுற்று தவிக்கனலோன் வாரித்திரை போன்மறைந்தான். (65)

(ப - ரை.) கருதிற்று என்ன என்ன = விரும்பியது யாதோவென்று ஸ்ரீ அக்கினிபகவான் கேட்ப, கைகள் முகிழ்த்து துதித்து = இருகரங்களைச் சிரங்கூப்பித் தோத்தரித்து, பரிசுத்தமதாம் இடம் இப்பாரில் காணேன் = பாவனமான தானம் இவ்வவனி மண்டலத்தில் அடைந்திலேன்; அதனுல் = அக்காரணத்தினுல், தருவில்தலையில் தளிர் மேல் = மரத்தின் நுனியின் இலைமேல், தலம் தந்தருள்வாய் என்ன = இருக்க இடம் ஈந்தருள்வாய் என்று பிரார்த்திப்ப, வரமுற் றுதவிக்கனலோன் = ஸ்ரீ அக்கினிபகவான் அவ்வாறே யாகுகவென்று வரந்தந்தருளி, வாரித்திரைபோல் மறைந்தான் = கடலிலலை போல உருக்கரந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ அக்கினிபகவான் கூறுவதாவது. ஹே தீரகுமார ! வேட்கையுற்ற வரம் வேண்டுதி, நினது சங்கற்ப சித்தமாய் நின்பால் இருப்பதேயா யதைக்கவர்ந்து கொள்ளுதி, கோச உதரத்தினின்றும் மணியையதன் சுவாமிகவர்ந்து கொள்வதேபோலும். ஈண்டுத் தீரவென்றது சாஹசானுரூபம் சம்போதனமாம். என்பதாக வருளிய ஸ்ரீ அக்கினிபகவானை, அவ்விப்பிரகுமாரன், சோபிதமான அர்க்கிபுஷ்பத்தானும் ஸ்துதிவாதத்தானும், இனிதாக நன்குபூசித்துப் பிரார்த்திப்பதாவது. ஹே பகவன் ! விசுத்திதுஷக சூத்திர சாண்டாள ஞாளிபூசையாதி பூதங்களானே நிறையப்பெற்ற பூமியிற்பவித்திரப் பிரதேசத்தை யடையப் பெற்றிலேன், அதனுனே எனக்கு விருக்ஷங்களின் உபரிஸ்திதியுளதாகுக; எனமுனிமைந்தன் கூற, சர்வதேவமுகமாய ஸ்ரீஅக்கினிதேவர், உனக்கவ்வாறே யுளதாகுகவெனக் கூறியருளி அவ்வீசுரர் மறைந்தருளினர்; அத்தேவர் மறைந்தருளவே, கணகாலம் மாலையைக்கண்ட மரைமலர்போலாயினும், பூர்ணகாமமுற்ற அக்குமாரன் பூர்ண இந்துவைப்போலப் பிரபையுடையவனுனன்.

(ச.) கருதிற்றென்ன வென்ன = விப்ரகுமார சாதுவே இஷ்டமான வரத்தைக் கோசாகாசத்திற் ரூபித்த மணியைப்போல் வாங்கிக்கொள் ளென்றுரைப்ப, அக்கினிதேவனை விப்பிரகுமாரன் கைகண்முகிழ்த்துத் துதித்து, அநுக்கியமலரோடு சோபிக்குந் துதிவாதத்தினுல் பூசித்துச் சொல்லுகிருர், தலந்தந்தருள்வாய் = எனக்கு ஸ்திதிதந்தருளும், வரமுற்றுதவி = உனக்கிங்ஙனந் தந்தேனென்று சொல்லி, மறைந்தான் = கணத்திலந்தர்த் தானமானுன். (65)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இப்போது சாகைபல்லவ புஷ்பங்கணிறைந்து பல பக்ஷி மநோகரமாய்ப்பல அலங்காரங்களோடு கடம்பமிருப்பதை வருணித்து, அதன் கண்ணே, வாஞ்சிதவாம் வந்ததானே கிளர்ந்த ஆனனமண்டல ஒளிமிகுதியானே, வெண்புன்னகைக் கவின் வகையானே கலைக்குலம் நிறைந்தபூர்ண சந்திரனையும், விகசிதமாய அம்புஜத்தையும், வெற்றிகொண்ட மகிழ்ச்சிமிகுந்த அத்தாசூரமுனிவர் இருந்து தவம்புரிய விரும்பினுரெனல்:—கானத்தென்பது.

கானத்திடையோர் கடப்பங்காரின் பதத்தைக் கடந்து
வானத்துயர்ந்த ததன்மேல் வருபல்லவ மென்றவிசின்
முனத்தைய மின்றித்தா சூரன்று னிருந்து
மேனற்றவமே செய்வான் மிகவும்விரும்பு மனத்தான். (66)

(ப - ரை.) கானத்திடை = கானகமத்தியில், ஓர் கடப்பம் = ஒப்பற்ற ஒரு கதம்ப தருவிருந்தது, அது, காரின்பதத்தைக் கடந்து = மேகமண்டலத்தைத் தாண்டி, வானத்துயர்ந்தது = ஆகாயத்தில் வியாபித்தது, அதன்மேல் வருபல்லவமென்ற விசின்றுனத்து = அத்தருமீது தளிர்த்திருக்கும் மிருதுவாயதளிர் விஷ்டரத்தில், ஐயமின்றித்தா சூரன்றுனிருந்து = ஆசங்கையில்லாமல் தாசூரமுனிவர் வீற்றிருந்து, மேனற்றவமே செய்வான் = உயர்வாகிய இனியதவத்தையே செய்யும் பொருட்டு, மிகவும் விரும்பு மனத்தான் = அதிக ஆவலுற்ற உள்ளத்தினன் ஆயினுன்.

(ஸ்ரீ-வீர.) கானன மத்தியிற் கதம்பமொன்றிருந்தது, அஃதம்புத மண்டலத்தைச் சும்பித்து நின்றது, மத்தியானத்தில் இளைப்படைந்தவைபோன்ற சூரியாசுவங்களாற் சேவிக்கப்பெற்ற ஸ்கந்தமண்டலங்களை யுடைத்தாயிருந்தது, விடபபாகுக்களானே திக்குக்ஷிதீர்க்கத்தை விதானமென்னச் செய்துகொண்டிருந்தது, விடபவிதான அநாவிருததேசம் பரிசிஷ்டமாக அயலொன்றுளதா? இலதா என்பதாக நாற்புறங்களிலும் திசையை, விகாசியாங்கு சுமஈக்ஷணங்களால், பார்த்துக்கொண்டிருந்தது; பல பல்லவசாலியாயும், புஷ்பரூப அசல உபமமாயும், விண்மண்களின்றம் போன்றதாயும், ஏகார்ணவகதமாய்ச் சௌரிவடவிருக்ஷம்போன் றுன்னதமாயும், வனத்தின்கண் வளப்பமிக்க அக்கடம்பில், ஆனந்தமந்தர மனத்தினராய் பூமி, அபவித்திரதாமதியுற்ற அந்தத் தாசூரமுனிவர், ஆரோகணித்து, அதன் கண்ணிலங்கும் வியோமமளாவிய சாகையின்பாற் செறி நறுந்தளிரிற் சங்கையில்லாதவராய், அதாவது அபவித்திர மென்னும் விக்ஷேப ஆசங்கையற்றவராய்ப் பிரவேசமாயினர், ஒருமையுடன் அங்குத் தவம்புரியத் தொடங்கினுர்.

(ச.) கடப்பம் = கதம்பம், நற்றவம் = ஏகாக்கிரமான தபசு. (66)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) திசைநோக்கி யம்முனிவர் திருந்திய வாதனத்திருந்து, நசைபோக்கிக் கருமமெலாமனமதனு னடத்தினுரெனல்:—ஒரு என்பது.

ஒருகணந் திசைகளனைத் தையுநோக்கி யுறைத்தபத் மாதனத்திருந்தான்
பெருகியதிசை கண்முழுதினுந் திரும்பிப் பிரமபாவனை யறிவரிதாய்க்
கருமமாத்திரத் தினிற்பதாய்ப் பலமாங்கற்கசம் விரும்புறு மனத்தால்
வருடமைந்திரண்டு மகங்களே நடத்திவான வர்க்கவியுண வளித்தான். (67)

(ப - ரை.) ஒருகணம் = கணமாத்திரகாலம், திசைகள் அனைத்தையும் = எல்லாத் திசைகளையுமே, நோக்கி = பார்த்து, உறைத்த பத்மாதனத்திருந்தான் = திடபதுமாதனத்

T. உலோபம் = விருப்பின்மை. 8 யக்ஞத் தாலாராதித்தல்

திருந்தான், பெருகியதிசைகள் முழுதினும் திரும்பி = விசாலமான சர்வதிசைகளினின்றும் பிரத்யாகரித்து, பிரமபாவனை யறிவரிதாய் = பரமார்த்த முணராமையின், கருமமாத்திரத் தினிற்பதாய் = கிரியாமாத்திரத்தில் நிலைபெறுவதாய, பலமாங்கற்க சம்விரும்புறு = பல கார்ப்பண்ய யுக்தமான, மனத்தினல் = சித்தத்தால், வருடமைந்திரண்டு = தசசம்வற்சரங் கள், மகங்களே நடத்தியஞ்ஞக் கிரியைகளேயே செய்து, வானவர்க் கவியுணவளித்தான் = சுரர்கட்கு அவியாகாரந் தந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) நவபல்லவகற்பித மிருதுவான ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து கௌதுகத்தாற் சபல ஈக்ஷணமுடையவராகி அவர்கணப்போது திசையைப்பார்த்தார், அது, நதிவடிவங்களான ஹார பேதங்களானே ரம்மியமாயும், சைலேந்திரஸ் தனகுட்மலங்களை யுடைத்தாயும், நிரு மல ஆகாசகபரத்தை யுடைத்தாயும், சஞ்சலமான நீலமேக அளகத்தை யுடைத்தாயும்: நீல பல்லவ வசனத்தை யுடைத்தாயும் இருந்தது; புஷ்பக்கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றும், கடல்களாகிய பூரணகும்பங்களைக் கரத்திற்றரித்தும், பகுபூஷண அலங்கிருதமாயும் இருந் தது. அது முதலாக அத்தாபச ஆசிரமத்தில் கதம்பதாசூரர் எனப் பிரசித்தராகித் தாருண மானதவத்தில் அபராங்முக சூரராகி எப்போதும் தவம்முயன்றவராகி வாழ்ந்தனர். அந்த லதாதலத்தில் இருந்து திசையைநாடிக்கணம், திடபதுமாதனங் கட்டித்திக்குகளி னின்றும் திருப்பிய மனத்தராகி, உண்மை யின்னதென உணராதவராகி, கிரியாமாத்திரத்திலே நிலை பெற்றவராகிப் பலகார்ப்பண்ய யுக்தமனத்தினலே அவர்மகம் புரிந்தனர். விண்ணில் வியா பித்த சாகையின் பத்திரங்களில் வீற்றிருக்கும் அந்தராத்மாவாகிய அவரானே தம்மனங் கொண்டே ஆதானுதிய சுவமேதாந்தயஞ் ஞக்கிரியைகள் யாவும் முறையே செய்யப்பெற் றன. அங்கிவரிங்ஙன் தசவருடங்கள் மனத்தினலே தேவர்களை யஜனஞ்செய்தனர்.

(ச.) நோக்கி = கௌதுகலீலையா னேக்கினவனய், திரும்பி = திரும்பினமனதுடை யனய், பலமாங்கற்கசம் விரும்புறு = பலகார்ப்பண்ய சகிதமான. (67)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பற்பலயாகங்கள் பயின்ற நற்பண்பால் விற்பனஞானம் விளங்கிய துளத்தேயெனல்:—கோத்திர னென்பது.

கோத்திரன் புரவிமனிதரா லியற்றுங்கோதறு வேள்விகண் முற்றுஞ்
சாத்திரவிதியா லியற்றிநீள் காலந்தவறற நடந்தமை யாலே
மாத்திரமான மனமிகத்தெளிந்து வரம்பிலதாதலு மாங்கே
நேத்திரமான ஞானம்வந்தெய்தி நிறைந்தனன் வலிதினன் னெஞ்சம். (68)

(ப - ரை,) கோத்திரன் புரவி மனிதரால் இயற்றும் = கோ அசுவநர மேதாதிகளால், செய்யப்பெறும், கோதறுவேள்விகள் = குற்றமற்றயாகங்கள், முற்றும் = யாவற்றையும், சாத்திர விதியாலியற்றி = நான்முறையே நிறைந்த தக்ஷிணையாதிக ளானேசெய்து, நீள் காலம் தவறு அற நடந்தமையாலே = சிரகாலம் குற்றமற நிற்றலினனே, மாத்திரமான மன மிகத்தெளிந்து = சர்வதோஷ விநிர்முக்தமாய்ச் சத்துவமாத்திரமான சித்தம் அத்தியந்தம் அமலத்தன்மையை யடைந்து, வரம்பிலதாதலும் = எல்லையற்றதாதலும், ஆங்கே = அவ் விடத்தே, வலிதில் = பலாத்தாக, நேத்திரமான ஞானம் வந்தெய்தி = ஆத்மப்பிரசாதஜ மாயஞானமானது, வந்தடையவே, நன்னெஞ்சம் = உள்ளத்துள்ளே, நிறைந்தனன் = பூர்ணபாவமுற்றான்.

(ஸ்ரீ-வீர) விபுலதக்ஷிணைகளுடன் கோ அசுவநரமேதாதி யஞ்ஞங்க ளியற்றிவரச் சிர காலஞ் செல்லவே அவருடைய விசாலமானமதியில் இராகாதிதோஷ சூனியமாய அமலத்

தன்மையடைவுற்றது; உறவே, ஆத்மப்பிரசாத ஜன்னிய ஞானமானது, மொழிந்தவகையில் தடைபடு பொடியாக, வலிதில் = முற்சன்மஞ்செய்த சிரவணசமஸ்கார உற்போதவலுவி னுனே, உள்ளே தோற்றியது.

(ச.) இயற்றி = மிருதகஷிணேகளோடு நடத்தி, மாத்திரமான = தனிமையான, மனம் = அவனது சித்தம், ஆங்கே = அம்மனதில், நேத்திரமான ஞானம் = ஆத்மப்பிர சாதத்தைத்தரும் ஞானம், வலிதின் பலத்தினுல், வங்தெய்தி நெஞ்சம் நிறைந்தனன்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தெளிந்திருந்த அம்முனிவர் முன் வனதேவதை தற்காரியப்பொ ருட்டுவருதல்:—பிறவியென்றது.

பிறவியாவரணங் கழிந்து வாதனைகள் பேரறமாண் டுளபெரியோ
னிறவியதளிர்மே லிருத்தலுமொரு நாணிமலமாம் விழிகளுக் கெதிரே
யுறவிரிமலரின் மேகலையுடுத்த வுயர்வன தேவதைதோன்ற
வறிவனுநோக்கி யார்கொனீ யென்னவழகிய வணங்குரை செய்வாள். (69)

(ப - ரை.) பிறவியாவரணங் கழிந்து = ஜநந ஆவரணந்தீர்ந்து, வாதனைகள் பேரற மாண்டு = வாசனை மலங்களியாவும் அத்தியந்த மழிந்து, உளபெரியோன் = வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மகாத்மா, நிறவியதளிர்மேல் = படர்ந்ததளிர்மீது, இருத்தலும் = வீற்றி ருத்தலும், ஒருநாள் = ஒரு சமயம், நிமலமாம் விழிகளுக்கு எதிரே = நிர்மலமான நேத்தி ரங்களுக்கு முன்னிலையில், உறவிரிமலரின்மே கலையுடுத்த = பொருந்துமாறு விரிந்தபுட் பங்களின் மேகலைதரித்த, உயர்வனதேவதைதோன்ற = மேலான வனதேவதை பிரதீதி யாக, அறிவனும் நோக்கி = உணர்வுமயமான தாகூரர்பார்த்து, யார்கொல் நீ என்ன = நீயாரென்று கேட்ப, அழகிய அணங்கு உரைசெய்வாள் = கவின்வாய்ந்த வனதேவி கூறத் தொடங்கினுள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஞானத்தினுலே அஞ்ஞானுவரணம் அகன்றவராய், அதன் அப்யாசத் தானே வாசனைமலமகன்று ஜீவன்முக்தராய் வாழும் அத்தாகூரமுனிவர், ஒருகால், அந்த லதையின் அக்கிரபாகத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த வனதேவியைக் கண்டனர்; விசாலாக்ஷியா யும், ஆலோககுசும அம்பர முடையவளாயும், அழகுநிறைந்த வளாயும், நீலோற்பல ஆமோத வதியாயும், அத்தியந்தம் சுமநோகரையாயும், காமிநியாயும், காந்தவுதனையாயும், மதகூர்ணித லோசனையாயும், கோஸலத்தானும் குசுமாபூரங்களானும் வணக்கமுற்ற வனலதைபோன் றவளாயும், பக்திபிரணுமலஜ்ஜைகளானே வணங்கிய வதனத்தை யுடையவளாயும், குற்ற மற்றதூய மேனியளாயும், நின்றுகொண்டிருக்கும் அத்தேவியை நோக்கி அம்முனிவர், ஹே உற்பலபத்ராக்ஷியே காந்தி விக்ஷோபிதஸ்மஜரியே நீயார்? புஷ்பசம்பத்து நிறைந்ததோழி போலும் லதையைப் பிடித்துக்கொண்டு என்னகாரணம் பற்றிநிற்கின்றனை? என்றனர். எனவே மிருகசாவாக்ஷியாய் கௌரபீன பயோதரையாய் மநோஹாரியாயிலங்கிய அத்தேவி அம்முனிவரை நோக்கி இத்தமுதமுத்த வசனத்தைக் கூறத்தொடங்கினுள்.

(ச.) உற = அத்தளிரினுனியிற்றிதி பெற்றவளாய். (69)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தன்னையின்னவளென வனதேவி தெரிவித்தல்:—பெரியவ ரென்பது.

பெரியவர் தம்பாற்பெற லருநேயம் பெற்றவர் விரும்பியவெல்லா
மரியனவெனினு மிமைப்பினி லெளிதிலணுகு மென்றய்ய மற்றறிந்தேன்
றெரிவருண் முனிவநீயுறை வனத்திற் செறிவனதே வதையிங்ஙன்
விரியலர் கொடியாம் விநோதவீட் டிடையே விருப்பொடு மிருப்பவளனே.

௧. மிகுந்த ௨. காதலி ௩. நமஸ்காரம் ௪. கொங்கையுடையவள் ௫. இளமான் போன்ற கண்ணி. ௬. செந்தாமரை நிறம்

T. 4 சிக்கத்-தக்க பொருள்

(ப - ரை.) பெரியவர் தம்பால் = மகான்களிடத்தில், பெறலருநேயம் = பெறுதற்கரியகருணையை, பெற்றவர் = அடைந்தவர், விரும்பிய வெல்லாம் = அவாவிய அனைத்தும், அரியன எனினும் = அருமையாயின வென்றாலும், இமைப்பினில் = நொடிப்போதில், எளிதில் = சுலபமாக, அணுகும் என்று = பிராப்தம் ஆமென்று, ஐயமற்றறிந்தேன் = சமுசயமின்றி யறிந்துளேன், தெரிவருண்முனிவ = ஞானத்தை யனுக்கிரகஞ் செய்யும் முனீந்திரரே! நீயுறைவனத்தில் = தேவரீர் தவம்புரியும் இவ்வனத்தில், செறி = வசிக்கும், வனதேவதையே நான் = வனதேவியேயான், இங்ஙன் = இவ்வண்ணம், விரியலர் கொடியாம் விநோத வீட்டிடையே = விரிந்த புஷ்பங்கணிறைந்த கொடிகளின் விசித்திரலீலாலயத்தில், விருப்பொடும் இருப்பவள் = ஆசையோடும் வாசம்செய்பவள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இம்மகீதலத்தில் யாவையாவை கிடைக்கப் பெறாதனவாய் வாஞ்சிக்கப் பெறுவனவாமோ அவை அவையாவுமே விரைவிலேயே மகத்துக்களின் பிரார்த்தனையினாலேயே கிடைத்து விடுகின்றன. தேவரீரது கதம்பதரு அத்தியந்தம் அலங்காரம்செய்து கொண்டிருக்கும் கொடிகள் நிறைந்த இந்த விபினத்தில், ஹே பிரஹ்மத்தையுணர்ந்த பெரியவரே! லதாகுஞ்சங்களையே லீலார்த்த ஆலயங்களாக வுடையவன தேவதையான்.

(ச.) நீயுறை = கதம்பாதி யலங்காரமுள்ள வனத்தில், விநோதவீட்டிடை = லீலாலயத்தில். (70)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) முனிவர் யார்கொல் நீ யென்று வினவியதற்கு விடைதந்து தனது ஆகமனப் பிரயோஜனத்தை வனதேவதை கூறல்:—மேட என்பது.

மேடமாதத்திற் பிறைபதின் மூன்றுகலையுற மேவியநாளி
னாடருமதன னுயர்திருநாளி னந்தனவனத் திலேவந்து
கூடியவனதே வதைக்கணந் தன்னைக்குறுகினேன் பாங்கியர்முழுதுந்
தேடருமைந்த ருடன்மகிழ்ந்திருந்தார் சிறுவனில்லாத யான்றளர்ந்தேன்

(ப - ரை.) மேடமாதத்தில் = சித்திரைமாதத்தில், பிறைபதின் மூன்று கலையுறமேவிய நாளில் = சுக்கிலபக்ஷ திரயோதசிதினத்தில், நாடருமதனன் உயர்திருநாளில் = நாடுதற்கரிய ஸ்மரோற்சவத்தில், நந்தனவனத்திலே = பூங்காவனத்தின் கண்ணே, வந்துகூடிய வனதேவதைக் கணந்தன்னை = ஒருங்குசேர்ந்த வனதேவிகளின் கூட்டத்தை, குறுகினேன் = அண்மினேன், பாங்கியர்முழுதும் = தோழியரனைவரும், தேடருமைந்தருடன் மகிழ்ந்திருந்தார் = தவத்தினால் அருமையாய் அடையத்தகுந்த புத்திரர்களுடன் சந்தோஷித்திருந்தார்கள், சிறுவனில்லாத யான்றளர்ந்தேன் = குழந்தையில்லாத அபாக்கியவதியாய் யான்மெலிந்தேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சித்திரைமாத சுக்கிலபக்ஷமதன திரயோதசியில், மதனோற்சவத்தில் = ஸ்மர ஆராதனையின் பொருட்டு முயன்ற கீதவாத்திய நாட்டிய பலிபோச்சியாதியுற்சவத்தில் அநங்கபூஜாவிரத அனுஷ்டானார்த்தம், நந்தனவனத்தில் வந்துசேர்ந்தது வனதேவிகளின் சமாஜம், மூவுலகத்தினின்றும் வந்துசேர்ந்த லலனைகளாகிய வனதேவிமார்களின் அச் சமாஜத்தையானு மடைந்தேன். ஆண்டம்மதன உற்சவத்தில் எல்லாச் சகிமார்களையும் புத்திரர்கள் உடையவர்களாகப் புத்திரனில்லாதயான் கண்டேன், அபுத்திரத் தன்மையானே யான் அத்தியந்தம் துக்கிதையானேன்.

(ச.) மேடமாதத்தில் = சித்திரைமாதத்தில், பிறைபதின் மூன்றுகலையுறமேவிய நாளில் = பூர்வபக்ஷத்தினது திரயோதசியில். (71)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வனதேவி முனிவர்பால் மைந்தனை வேண்டலும் பெறுவிடின் அக்கினிப் பிரவேசஞ் செய்வேன் என அடம்புரிதலும் காட்டல்:—காதலித்தென்பது.

காதலித்தவர்க்குக் கருதியதளிக்குங் கற்பகமனைய நீயிருப்ப
நாதனேநாத ரில்லவர்போல நான்மகற் கிரங்குதனலனே
நீதரல்வேண்டும் புதல்வனையன்றி நின்னருளென் பொருட்டிலதேற்
றீதறுமதலை யிலதெனுந் துன்பஞ்செந்தழன் மூழ்கியே தீர்ப்பேன். (72)

(ப - ரை.) காதலித்தவர்க்கு = விரும்பியவர்க்கு, கருதியது அளிக்கும் = விரும்பிய யாவற்றையுந் தரும்படியான, கற்பகம் அனையநீ இருப்ப = பெருங்கற்பக தருவிற்குச் சமான மாகத்தேவரீர் எழுந்தருளியிருப்ப, நாதனே = காப்பாற்றுந் தேவதேவனே, நாதரில்லவர் போல = அநாதர் என்ன, நான் = அடியேன், மகற்கு இரங்குதல் நலனே = குழந்தைக் காக இரக்கமுறுதல், நன்றோ, புதல்வனை நீதரல்வேண்டும் = மைந்தனைத் தேவரீர் அனுக்கிரகஞ் செய்தல்வேண்டும், அன்றி = அவ்வாறருளாது, நின்னருள் = தேவரீரதுதிருவருள், என்பொருட்டு இலதேல் = ஏழைபொருட்டு இல்லாது போமானால், தீதறுமதலை = குற்றமற்றகுழந்தை, இலதெனுந்துன்பம் = இல்லையென்னுந் துயரம், செந்தழன் மூழ்கியேதீர்ப்பேன் = சொலிக்கும் அக்கினியிற் பிரவேசித்தே தீர்த்துக்கொள்வேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சர்வபுருடார்த் தங்களின் சங்கத்தினது பிருகத்கற்பதருவாகத் (பெரிய) தாங்களிருப்ப, ஹே நாதனே! நாதன் இல்லவள்போலப் புத்திரன் இல்லவளாய் எங்ஙனம்யான் சோகத்தை யடைந்திடுவேன்; ஹேபகவன்! நின்னடியவளுக்குப் புத்திரனைத் தந்தருளுதி, அருளிலதேலாயின், புத்திரதுக்கதாக உபசாந்தியின் பொருட்டு ஈண்டுத்தேகத்தை யக்கினியில் இட்டாகுதியினிது செய்வேன்; மாநசதாகத்தைக் குறித்துச் சரீரதாகம், அற்பதுக்கத் தைத்தருவதாம், சுகந்தருவதாம், என்பதுகருத்து. (72)

(ச.) செந்தழன் மூழ்கியே = இவ்விடத்து அக்கினிக்குத் தேகத்தை யாகுதிசெய்து, புத்திரதாகத்தை, தீர்ப்பேன் = உபசாந்திசெய்வேன்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) முனிவர் மைந்தனுண்டாமா றருள்செய்து, வலிந்து பெற்றதால் ஞானம் மெலிந்து பெறுவன் எனல்:—என்னலும் என்பது.

என்னலுமுனிவ னகைத்தொரு மலரையீந்தொரு மதியிலேயெளிதா
யன்னமேமக வைப்பெறுதி யானீமுன் னருங் கனன்மூழ்குவே னென்னு
மின்னலால் வலித்துமகவு வேண்டுதலா லினிதுநீயீன் றிடுமகவும்
பின்னுறுவருத்த நெறியினுன் ஞானம்பெறு மெனப்பேசினன் பெரியோன்.

(ப - ரை.) என்னலும் = இவ்வண்ணம் வனதேவி யியம்பலும், முனிவன் = தாசுர முனிவர், நகைத்து = புன்னகை கொண்டருளி, ஒருமலரை = ஒருபுஷ்பத்தை, ஈந்து = தந்தருளி, ஒருமதியிலே = ஒருமாசத்திலே, எளிதாய் = அநாயாசமாய், அன்னமே (மகவைப்பெறுதி) = தன்வங்கியே, (புத்திரனைப் பெறுவாய்) முன் = பூர்வம், அருங்கனல்யான் மூழ்குவேன் என்னு = சோதித்தீயில்யான் பாய்ந்து துயர் தீர்ப்பேன் என்று, நீ இன்னலால் = நீ துயரத்தால், வலித்து = பலாத்காரப் படுத்தி, மகவுவேண்டுதலால் = புத்திரனை யாசித்ததால், இனிது நீ யீன்றிடுமகவும் = இனிமையாக நீ பெற்றிடும் புத்திரனும், பின் — பிற்போது, வருத்தம் உறுநெறியினுல் = பிரயாசம் பெரிதுற்ற மார்க்கமாக, ஞானம்பெறும் என = பிரஹ்ம வித்தையையடைவன் என்று, பெரியோன் பேசினன் = தாசுரமுனிவர் அநுக்கிரகித்தார்.

J. கருணையோடு கூடியவர் × சுருங்கிய அங்கத்தையுடையவள்

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வண்ணங் கூறிநிற்கும் அவ்வனதேவியாகிய தந்வியைநோக்கி, புன்ன கைகொண்டு முநிபுங்கவர், தைரியத்தினின்றும் நழுவாத தயாந்விதராய், கரம்பொருந்தும் பூவைத்தந்து கூறுவதாவது:—செல்லுதி தந்வங்கியே! ஒருமாதத்தில் ஜகத்பூஜ்யனும் அளி லோசனனும்ப் பிரகாசமயனுமுள்ள சுதனை நற்கொடிவாசனைப் பூப்பூப்ப தொப்பப் பிரசவிப் பாய்; ஆனால், ஆத்மகாத சங்கற்பத்தானே வந்தவுன்னால் எம்மிடத்தினின்றும் மைந்தன் யாசிக்கப் பெற்றான், அவ்வேதுவினாலே, இவன் பிராணசங்கடத்தை யடைந்து தத்துவஞ் ஞன் ஆவன், அன்னிய வனதேவிமார் புத்திரர்போல இவன் போகலம்படனுகான்.

(ச.) ஈய்ந்து — தயவொடுகொடுத்து, மகவை = பூஜிக்கத்தகுந்த புத்திரனை, பெறுதி யால் — நற்படர்கொடி பிரசுனத்தைப் பெறுவதுபோற் பெறுவாய், வலித்தின்னலால் = மரணவேசபாபத்தினால். (73)

மலம்

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) வரப்பிரசாதத்தாற் சந்தோஷமுற்றுப் பாதசேவை விரும்பிய வன தேவியை இயையாது விடுப்ப அத்தேவி தனதிடஞ்சென்று சுதனைப்பெறுதல்: — கேட்ட வள் என்பது.

கேட்டவண் மகவுகிடைத்த தேயென்று கிளர்முகமதி நிலாக்குலாவ
மீட்டுமம்முனியை நோக்கிநின் னேவல்விரும்பி யீண்டுறைகுவ னென்ன
வாட்டமின் முனிவனியைந் திலன்விடுப்ப வந்தனளணங்கு தன்னிடத்திற்
சேட்டமாமகவை யளித்தனள் கலையாற்செறி தருமதியென வளர்த்தாள். ()

(ப - ரை.) கேட்டவள் = முனிவரோதிய வசனத்தைக் கேட்டவனதேவி, மகவு கிடைத்ததே என்று = குழந்தையை யடையப்பெற்றேமே யென்று, கிளர்முகமதி நிலாக் குலாவ = விளங்காநின்ற பூர்ணசந்திரவதன சந்திரிகை பொலிய, மீட்டும் = மீளவும், அம் முனியைநோக்கி = அத்தாசூர மகாமுனிவரைப் பார்த்து, நின்னேவல் விரும்பி = தேவரீ ரது திருப்பணிவிடையை இச்சித்து, ஈண்டுறைகுவன் என்ன = இவ்விடத்திலேயே வசிக் கின்றேன் என்றுகூற, வாட்டமில் முனிவன் இயைந்திலன் = திருசியங்களில் வாடுதலில் லாத முனீந்திரர் சம்மதித்திலர், விடுப்ப = போமாறுத்தரவு அளிப்ப, வந்தனள் = தனதிட மடைந்தனள், அணங்கு = அடைந்த அந்தவனதேவி, தன்னிடத்தில்=தனது வாசஸ்தலத் திலேயே, சேட்டமாம் மகவையளித்தனள் — சிறப்புவாய்ந்த குமரனையீன்றனள், கலையால் செறிதருமதி எனவளர்த்தாள் = கலைகளினாலே நாட்குநாள் உயர்ந்துவளரும் சந்திரன் எனவளர்த்தனள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அம்முனிவர் இவ்வண்ணமியம்பி, பிரசன்ன முகமண்டலத்தோடு கூடிய வளாய்ச் சங்கமசேவாதி யுபசாரம்செய்கின்றேன் என்று பிரார்த்திக்கொண்டு நின்றதந்வியை வியசர்ஜனஞ் செய்தனர். அத்தேவி ஆத்மசதனத்தை யடைந்து தான்மாத்திரமாக வாழ்ந் திருந்தனள், அசகாயமாயிருந்தனள். (74)

வெறிம். யோசா

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) காலாந்தரத்தில் மைந்தனோடும் வனதேவிமுனிவர் தரிசனஞ் செய்தல்:—இருது என்பது.

இருதுவேயாண் டேயெனுங் குறிகளினு லிறந்தனவாறி ரண்டாண்டு
திருமுனிபாத மகவொடுமடைந்து சென்னிதாழ்ந் தெதிருறநின்று
பெருமைகண் டருள்வாய் நீதாயானே பெற்றவிப் பெருங்குணக்குமர
னருமறைநூல்க ளனைத்தையு நானேயளித் திடவறிவினு லறிந்தான். (75)

(ப - ரை.) இருதுவே ஆண்டே = இருமாதம் பன்னிருமாதம், எனுங்குறிகளினால்= என்னும் சின்னங்களினால், இறந்தன ஆறிரண்டாண்டு=பன்னிரண்டாண்டுகள் சென்றன,

T. தன்வி

ஏ. அங்கத்தையுடை — நாகுமெண்கள்
யு தாகி

திருமுனிபாதம் = தாகுமுனிவரது திருவடியை, மகவொடும் அடைந்து—மைந்தனோடும் வந்து சேர்ந்து, சென்னிதாழ்ந்து = நமஸ்கரித்து, எதிர் உறநின்று = சந்நிதியிற்கை கூப்பி நின்று, பெருமை கண்டருள்வாய் —தேவரீரது மகத்துவத்தைப் பார்த்தருள்வீராக, நீதர= தேவரீர் வரந்தந்தருள, யானேபெற்ற = வனதேவியாகிய யானே ஈன்ற, இப்பெருங்குணக் குமரான் = இந்தச் சாந்தியாதி யரியகுணங்களை யுடையமைந்தன், அருமறைநூல்க ளனைத் தையும் = அரியவேத சாஸ்திரங்களாம் கலைகள் யாவற்றையும், நானேயளித்திட = யானே போதித்திட, அறிவினால் அறிந்தான் = சூக்குமமதியினால் உணர்ந்து கொண்டான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இருது சம்வற்சா அங்கிதமாகிக்காலம் முறையேகடந்து சென்றது, நீள் காலஞ் சென்றபின் உற்பல லோசனையாகிய அத்தேவியே, சுதனுக்குப் பன்னிரண்டாண்டு நிரம்பவே அவனுடன் முனீந்திரரைத் தரிசிக்கவந்தனள்; வந்து வந்தனம் புரிந்துசந்நிதியில் நின்றுகொண்டு இந்துசமானன முனிவரைநோக்கி, சூதத்துருமத்தை நோக்கி அளிரீங்கா மாமரம் ரஞ் செய்வதேபோலக் கலைவாக்கால் உரையாடத் தொடங்கினள்; ஹேபகவன், இப்பவித் திரமாய குமாரன் நம்மிருவருக்கும் புத்திரனவன், யான் இவனுக்கு, வேதாதிசர்வ வித்யாரூ பக்கலைகள் யாவற்றையும் படிப்பித்துளேன், அவ்வியாவற்றையும் இவன் நன்கறிந்துள்ளான். (௭௫)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) எல்லாநூல் களையும் இவன் உணர்ந்தான் எனினும், பிரஹ்ம வித்தையை யடையவில்லை, யதனையருளுதி யென்னவனதேவி, அம்மகனை முனிவர் மாணக் கனுக்கல்:—கலையென்பது.

கலையெலா நிறைந்தும் பிறப்பிலாஞானங் கண்டிலன் கடற்பவத்துயரா
லலைவுறுநின்றான் றனையுணர்ஞான மளித்தியென் றணங்குரை செய்ய
நிலைகொண் மாணுக்க னமக்கிவ னுக்கிரீயகல்கெனவ வளகன்று
டலைமைசேர் முனிவன் றாளிணைவிடாது சற்குண மதலையுநின்றான். (76)

(ப - ரை.) கலையெலாம் நிறைந்தும் = சர்வசாஸ்திர சம்பத்து நிறைந்திருந்தும், பிறப் பிலாஞானம் = ஜனனமறுக்கும் பிரஹ்மவித்தையை, கண்டிலன் = அடைந்து பிரஹ்ம தரிசனஞ் செய்திலன், கடற்பவத்துயரால் அலைவுறுநின்றான் =பவசாகரத் துன்பத்தால் அலைந்து வெருளாநின்றான், தனையுணர்ஞானம் அளித்தி என்று = ஆத்மாவையறியும் அறிவை உபதேசித் தருளுவாய் என்று, அணங்குரைசெய்ய = வனதேவி கூறியபோது நமக்கு இவன் நிலைகொள் மாணுக்கன் ஆக்கி=எமக்கு இம்மைந்தனை ஸ்திரமாயிருக்கும் சீட னாக இவண்விட்டு, நீ யகல்கென = நீ யுனது சுவஸ்தானத்தை யடைவாயாக என்றுகூற வும், அவள் அகன்றாள் = அவ்வனதேவி தனதிடஞ்சென்றனள், தலைமைசேர் முனிவன்= முதன்மைவாய்ந்த முனீந்திரரது, தாளிணை= திருவடித்தாமரையை, விடாது=விட்டு நீங் காமல், சற்குணமதலையும் நின்றான் = நற்குணம் வாய்ந்தமைந்தனும் சேவைசெய்து கொண்டிருந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே பிரபுவே ! யாவற்றையும் அறிந்தும் இவன் கேவலம் சுபமாகியபிரஹ்ம வித்தையை யடைந்திலன், அடைந்தானாயின் இச்சமுசார சக்கிரத்தில் மீளவும் அடிபட்டுழ லான், ஹேவிபுவே ! இவனுக்குத் தேவரீரே ஞானத்தைக் கிருபையால் இப்போது உபதே சிக்கவேண்டும், யாவர்தாங்குலத்திற் பிறந்தமைந்தனை மூர்க்கத் தன்மையோடும் சேர்த்துவர்? இதரவித்தைகட்கு அதத்துவவிடயத் தன்மையுண்மையின் அவித்தையாத் தன்மையேயுள தாமென மௌர்க்கியநீக்கம் அவற்றானே இலதாம் என்பது கருத்தாம். இவ்வண்ண மியம்பி யவனதேவியைநோக்கி ஹே அபலையே ! சுதனும், உத்தமசிஷ்ய குணசம்பன்னனும்,

T. அவித்தை. J அபலை = பெண்

இலகுமிவனை யிங்கேயே ஸ்தாபித்துவிட்டு நீயுன்னிடம் போய்ச் சேருதியென்று கூறியவளை விசர்ஜனஞ் செய்தனர். அவ்வாறே செய்துவிட்டு அவ்வனதேவி சென்றபின் அக்குமரன் பிதாவின் சீடத்தன்மையைப்பற்றிக் குருசுசுரூஷண விரதத்தானே நியமமுடையவனுகி யிருந்தான் தீமான் அருணன் = கருடாக்ரஜன், அருக்கனது சந்நிதியில் இருந்ததே போலும்.

(ச.) தனையுணர் ஞானம் = இவனுக்கு நீரே ஆன்மஞானத்தை, அளித்தி = கிருபையா விப்போதே உபதேசியும், சற்குணம தலையும், மாணுக்க பாவத்தோடு கூடினவனுய் அருக்கனது முன்பு அருணன்போல் நின்றுன் = அநுசரித்திருந்தான். (76)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அநேகவித உபாயங்களினுல் முனிவர்மகற் குபதேசித்திடத் தொடங்கல்:—வருந்தி யென்பது.

வருந்திமெய்ஞ் ஞானம்பெறத் தகுமகவை மாதவனருளி னுன்மெல்லத்
திருந்தியகதைக ளளவைகளிதி காசத்திலே செப்பிய திறங்கள்
பெருந்துணை மறையின்முடிவிலே துணிந்துபேசிய பழம்பொருண் மற்றும்
பொருந்திய நெறிகளநேக மாய்விரித்துப் பூரணபோதமே புகன்றுன். (77)

(ப-ரை.) வருந்தி மெய்ஞ்ஞானம் = கஷ்டப்பட்டுத்தத்துவ அபரோக்ஷ ஞானத்தை, பெறத்தகும் = அடையத்தக்க, மகவை = குழந்தையை, மாதவன் = பெருந்தவத்தையுடைய தாசூரமுனிவர், அருளினுல் = கிருபையினுல், நோக்கி, மெல்ல = மெதுவாக, திருந்திய கதைகள் = திருத்தமான கதைகள், அளவைகள் = திருஷ்டாந்தங்கள், இதிகாசத்திலே செப்பியதிறங்கள் = இதிகாசங்களிலே சொல்லிய தன்மைகள், பெருந்துணை மறையின் முடிவிலே = மோக்ஷமடைய முயல்பவர் கட்குப்பெரிய அரியதுணையான உபநிடதங்களிலே, துணிந்துபேசிய = சித்தாந்தப் படுத்தியுரைத்த, பழம்பொருள் = பிராசீன அருத்தங்கள், மற்றும்பொருந்திய நெறிகள் = இன்னும் அநேக திருஷ்டாந்தங்கள் கொண்டு, அநேகமாய் = பற்பல ஆறுய், விரித்து = விஸ்தரித்து, பூரணபோதமே = நிறைதருமுணர்வையே, புகன்றுன் = உரைத்தனர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சுசுரூஷை விரதசரியாதி கிலேசங்களினுனே கஷ்டப்பட்டு, உபாயபூத சாஸ்திரஜன்னிய பரோக்ஷஞானத்தை யடைந்துறைந்த அக்குமரனை, அதன்பின் சிரகாலம், அபரோக்ஷ பாவப்பொருட்டுத் தெளிவித் துபதேசித்தனர், அல்லது பிதாமுன் தபக்கிலேசங்களானே வெகுகட்டப்பட்டு விஞ்ஞானத்தை யடைந்தனர், புத்திரனும் இங்ஙனம் கட்டப்படவேண்டாம் என்பதாக மைந்தனுக்குச்சுயம் அநேகவிசித்திர உக்திகளானே உணர்த்தினுர். நூற்றுக்கணக்கான சுவ உபலப்தார்த்தகதை நிபந்தங்களாய ஆக்கியாயிகைகளானும், பராக்கியானுதிகதை நிபந்தங்களாய ஆக்கியானங்களானும், சாமியதரிசன கற்பிததிருஷ்டாந்தங்களானும், பாரதாதி இதிகாசப் பிரசித்த விருத்தாந்தங்களானும், வேதவேதாந்த நிச்சயவடிவ சித்தாந்தங்களானும், சாவதானமாக அமைதியாய் நித்தியம் விஸ்தாரமான கதைக்கிரமங்களானும், மைந்தனது அநுபூதிக்கொத்த அநேகவித உபாயங்களானும், பிரத்தியக்காத்மாவின் கண்ணே வியுத்பத்தி தார்ட்டியம், எங்ஙனம் மதியால் மைந்தன் அடைந்திடுவானே அங்ஙனம் உபதேசித்தனர். சுவாத்மபோத சமஸ்காரவசத்தினுலே சர்வரசங்களினும் வேறுயதிசயமாய, பரமபுருடார்த்த ரூபத்தன்மையானே அவசியபோதார்ஹ அருத்தங்களையுடையனவாய, வாக்கியகணங்களால் மகாத்மாவாய மகரிஷியானவர், போதிய அளவு விருக்ஷாக்கிரத்தில் எதிரிவிருக்கும் மைந்தனைநோக்கி அந்தரிக்ஷத்தில் மேகமானது, சிரவண மாத்திரத்தானே சிகண்டிகட்குப் பிரீதியுண்டாக்கலான் அன்னியரசம் அதிகரித்த, சிகண்

டிகளோடுகூட நிருத்தியாதி யருத்தங்கள் எவற்ருலாமோ, அத்தகையனவாய, கர்ஜிதசமூ ஹங்களானே, மேகமானது தன் முன்னிருக்கும் மயூரத்தையொப்ப, உபதேசம் புரிந்தனர்.

(ச.) கதைகள் — ஆக்கியாயிகை ஆக்கியானம் என இருவகை, அவற்றில் பிரத்தியக்ஷமாகப் புலப்படும் பொருள் ஆக்கியாயிகை, பரோக்ஷ விருத்தாந்தம், ஆக்கியானம்; உவமைகள்—சுவஞான கற்பிதமான திருஷ்டாந்தங்கள், நெறிகள் — கதைக்கிரமங்களுமாகிய விசித்திரயுக்திகளால். (77)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தமக்கும் தாசூரமுனிவருக்கும் ஒருகால் உண்டாய சந்திப்பிற்கு மாறனுக்குபதேசித்த பொருள்களைக் கேட்டபடி யுரைப்பேம் என ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறல்:—வானதியென்பது.

வானதிமூழ்கவது நெறியாகவானிலே மறைந்துபோ யொருநா
ளானவேழ்முனிவர் பதவிநின்றணுகி யனையதாசூரன் வாழ்கடம்பின்
றானமேமேவி யிருட்பொழு திருந்துதாபதன் றனயனுக்குரைத்த
ஞானநற்பொருள்கள் கேட்டனமதனை நாமுனக்குள்ளவா றுரைப்பாம்.(78)

(ப - ரை.) வானதிமூழ்க—ஸ்ரீ கங்கையில் ஸ்நாநம்செய்யும் பொருட்டு, அது நெறியாக — அம்மார்க்கமாய், வானிலே மறைந்துபோய்—ஆகாயத்திலே மறைந்துசென்று, ஒருநாள் — ஒருசமயம், ஆன எழ்முனிவர் பதவிநின்றணுகி — சர்வவளப்பங்களுடனும் விளங்குவதான சப்தமுனி மண்டலம்வாழும் ஸ்தானத்தினின்றும் சென்று, அனையதாசூரன் வாழ்கடம்பின் — மேலேகூறியபடியாய தாசூரமுனிவர் வசிக்கும் கதம்பதருவின், தானமேமேவி — இடமேயடைந்து, இருட்பொழுதிருந்து — அந்தகார சமயத்திற்றங்கி யிருந்து, தாபதன் தநயனுக்கு உரைத்த — தவமுனிவர் குமாரனுக்குபதேசித்த, ஞானநற்பொருள்கள் — நல்ல ஞானார்த்தங்களை, கேட்டனம் அதனை — வினவினேம் அவற்றை, நாம் உனக்குள்ளவாறு உரைப்பாம் — யாம் இராகவா உனக்குக் கேட்டபடியே கூறுவேம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே இராமச்சந்திர ! யாம் ஒருசமயத்தில், ஸ்ரீ கைலாசவாசினியாகிய மந்தாகினியில் ஸ்நாநஞ்செய்யும் பொருட்டு அந்தத் தாசூரகதம்போபலக்ஷிதமாய மார்க்கத்தானே அதிருசிய ஆத்மாவாய் வியோமவீதி சென்று வந்தேம், சப்தமுனி மண்டலத்தை கோடரம்போல எகதேசமாக வுடையதியுலோக ஆகாசத்தைக் கடந்து, ஹேசுமதியே ! உன்னதமான தாசூரதருவை யிரவில் அடைந்தேம், குட்மல அம்போஜலக்கினமாய அறுகாலின் றொனிபோலும் விடபுகு காத்தினின்றும் கானனத்தில் வாக்கியத்தை விடாமற் கேட்டேம், கேட்டமுழுதையுமே உனக்குக்கூறுவேம்.

(ச.) ஸ்ரீ வசிட்டமுனிவர்:—மறைந்து — யாம் அதிருசியரூபமாய், அணுகி—அம்பரத்தைக் கடந்து, உரைத்த, குவிந்த அம்போஜ மத்தியத்திருக்கும் வண்டின் றொனிபோல் விடபகுகாத்திருந்து (உபதேசித்தார்.)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் எவ்வசனத்தைக் கேட்டுவந்தனரோ அவ்வசனத்தையே கூறத்தொடங்கல்:—பிறப்பிலா வென்பது.

பிறப்பிலாப் பிரமமிது வெனவறுதி பிறப்பதோர் கதையிதுகேளாய்
சிறப்பதோ ராசன்வீரமும் புகழுஞ்சிறந் தவன்றெளி ஞனும்பெயரோ
னிறப்புறு முலகபாலராயுள் ளாரவனுடை யேவலே முடிமே
னிறப்புறுமணிபோற ருங்குவரெவர்க்கு நிலைபெறநிறுத்திதா னெடியோன்.(79)

T. கம் = ஆகாயம். உத்தன் = எழுந்தலன், சு - உத்தன் = கோத்தன்

S. வயப்படுத்துஞ் சமர்த்தன்

(ப - ரை.) பிறப்பிலாப் பிரமம் இது என — அஜமாயபிரஹ்மம் இஃதென்று, அறுதி பிறப்பது — நிச்சயம் உண்டாவதாய, ஓர் கதையிதுகேளாய் — ஒப்பற்ற ஒருகதையிதுவாம், யாம் ஓதக்கேட்குதி, சிறப்பது ஓர் அரசன் — ஒருமன்னவன் மிகவுஞ் சிறந்தவன், வீரமும் புகழுஞ்சிறந்தவன் — வீரியமும் கீர்த்தியும் மிக்கவன், தெளிஞனும் பெயரோன் — நாமத் தானே கோத்தன் என்னும் ஸ்ரீமான், இறப்புறும் உலகபாலராயுள்ளார் — அநித்தியமான ஆணை புவநநாயகரா யிருப்பவர், அவனுடை யேவலைமுடிமேல் — அவ்வரசனுடைய அநுசாசனத் தைச் சிரத்தின்மீது, நிறப்புறுமணிபோல் தாங்குவர் — தனிகர் சூடாமணியை உயர்வாகப் போற்றுதல்போலத் தரிப்பர், எவர்க்கும் நிலைபெற நிறுத்தொணு நெடியோன் — எவரானும் மூவுலகத்தின் கண்ணும் அம்மகாத்மா வசீகரிக்க முடியாதவன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே மகாமதிமானுகியமைந்த ! இச்சமுசாரத்தின் உபமான பூதமாய மகா ஆச்சரிய ஒரு ஆக்கியாயிகை உனக்குரைப்பேம், இதனை யொருமையுடன் கேட்டி ! முப்புவனத்திலும் விக்கியாதனுய், மகாவீரியனுய் ராஜா ஒருவன் உளன், நாமத்தானே கோத்தன் — அவ்யாகிருத ஆகாசத்தினின்றேனும், காலத்திரயத்திலும் ஜகத்தில்லாத பிரஹ்மா காசத்தினின்றேனும், எழுந்தவன்; என்னும் ஸ்ரீமான், ஜகதாக்ரமணக்ஷமன், இவனது அநுசாசனத்தை எல்லாப் புவனங்களிலு மிருக்கின்ற பிரஹ்மாதிகள் யாவருமே, தனிகர்சூடா மணியை உயரத்தரிப்பதேபோலச் சிரத்திற்றரிப்பர்கள். இவ்வுலகங்கள் மூன்றிலுமே எவராலுமே அம்மகாத்மா வசீகரிக்கப்பட மாட்டான்,

(ச.) கேளாய் — இவ்வஸ்துவினது தன்மைக்குச் சமானமாக இவ்வாக்கியா யிகையை வர்ணிக்கின்றேன் என்றதாயிற்று, தெளிஞனும் பெயரோன் — சுகோத்தன் என்னும் நாம முள்ள ஸ்ரீமான், முடி — சிரங்களால், மேனிறப்புறு மணிபோல் — உத்தமமான உயர்ந்த சூடாமணிபோல், தெளிஞனென்பது முதலிய நாமபேதங்களாற் கோபிதார்த்தமான ஆக்கியாயிகையைப் புத்திரனது வினவின்பின் தாசூரன்றனே விரித்துரைப்பானுயினும், அங்ஙனம் சிறிதுசொல்லப் படுகிறது. (79)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அம்மகாத்மாவின் பெருமையையே மீண்டும் எடுத்துரைத்தல்:—சாகசமென்பது.

சாகசமொன்றும் விரும்புவோன் பலவாச்சாலவும் வியப்புறு தொழிலோன்
சோகமுமகிழ்வுந் தருவதாய் முயலுந் தொழில்களின் றெருகுதியை யெண்ணின்
மாகடலலைக ளெண்ணினுந் தொலையாவாட் படைவாயு வன்னிகளி
லேகமுமிவனை யடர்வுறுதாகு மிருகையால் விண்ணையென் செயலாம், (80)

(ப - ரை.) சாகசம் ஒன்றும் விரும்புவோன் — சாகசைகரசிகன், பலவாச்சாலவும் வியப்புறு தொழிலோன் — நானு அத்தியந்த ஆச்சரிய விஹாரவான், சோகமும் மகிழ்வும் தருவதாய் முயலும் — சுகதுக்கங்களை யீவனவாகச் செய்யும், தொழில்களின் தொகுதியை எண்ணில் — தொழிற்கூட்டத்தைச் சங்கையிடின், மாகடல் அலைகள் எண்ணினுந்தொலையா — மகத்தான சமுத்திரத்தின் தரங்கங்களைச் சங்கையிடினும் முடியாதகாரியமாம், வாட்படை வாயுவன்னிகளில் ஏகமும் — கூர்மைபொருந்திய சஸ்திரங்கள் காற்றுகனல் என்பவற்றுள் ஒன்றேனும், இவனை அடர்வுறுதாகும் — இம்மகாத்மாவை யெதிர்த்துப்போராடிடாதது ஆகும், இருகையால் விண்ணையென் செயலாம் — இரண்டு முஷ்டிகளால் ஆகாயத்தையாது செய்தல் கூடும்.

(ஸ்ரீ-வீர.) அக்கோத்தன் பலாத்காரமான பிடிவாத மொன்றிலேயே மிகவும் ரமிப்பவன், அநேகவகையான ஆச்சரியச் செய்கைகளைச் செய்பவன், அத்தியந்தம் மேலும்மேலும்

J. இரகசியப் பொருள்

T. அக்கினி. J. கேட்டேனும்
ராகுவின் கதை.

சுகதுக்கங்களைத்தரும் அவனது "ஆரம்பசகத் திரங்கள் யாவராற்றுன் எண்ணமுடியும், கடலின் கல்லோலங்கள் எண்ணமுடியா தனபோலும். மிக்கவீரியம் வாய்ந்த அவனது வீரியம், சஸ்திரங்களாலேனும் பாவகாதிகளாலேனும். புவனத்தில் எவராலும் அபிபூதமாயேனும் மறைவு அநுசுருதமாயேனும் செய்யமுடியாதாம், முட்டியால் ஆகாயம் போலும்.

(ச.) சாகசம் — தான்பிடித்ததை விடாது நிறைவேற்றல்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அம்மகாத்மாவின் பெருத்த மகாத்மியத்தையே மீண்டுமியம்பல்:—வரம்பற வென்பது.

வரம்பறவிரிந்து லீலையாற் புரியுமட் டறு முயற்சிக ளனைத்துந்
திரம்பெறுதேவர் மூவராலெனினுஞ் சிறிதுபிற் செல்லவுமரிதாம்
பரம்பிய விவனுக்குடலமா யெல்லாம் பரிப்பவர் மூவருண்டனைய
ரும்பயி லுலகையடர்ந்து நிற்பவர் களுத்தமன் மத்திமனதமன். (81)

(ப - ரை.) வரம்பு அறவிரிந்து — எல்லையில்லாமல் விஸ்தரித்து, லீலையால்புரியும் — விநோதமாகச் செய்யும், மட்டறு முயற்சிகள் அனைத்தும் — இவ்வளவென்னுத ஆரம்பங்கள் யாவும், திரம்பெறு தேவர்மூவர் ஆலெனினும் — நிலைபெற்ற இந்திராதி தேவர்களாலேனும் பிரஹ்மாதி மூவர்களாலேனும், சிறிது — அற்பமும், பிற்செல்லவும் அரிதாம் — பின்றொடர்ந்து நேரவும் முடியாதனவாம், பரம்பிய இவனுக்கு — விரித்து விளையாடும் இம்மகாநுபாவனுக்கு, உடலமாய் — தேகங்களாய், எல்லாம்பரிப்பவர் — யாவற்றையும் ஆக்கித்தாங்குபவர், மூவருண்டு — மூன்றுபெயர் இருக்கின்றனர், அனையர் — அம்மூவரும், உரம்பயில் உலகை — அதிதிடமான இந்தஜகத்தை, அடர்ந்து நிற்பவர்கள் — ஆக்கிரமணஞ் செய்து வாழ்பவர், உத்தமன் மத்திமன் அதமன் — உத்தமமத்திம அதமராவர்.

(ஸ்ரீ-வீர.) அம்மகானுடைய, அற்பப்பிரயோஜனமாயினும் வெகுவெகு கற்பனைசகத்திர சங்குலத்தன்மையானே வித்தார ஆரம்பமாயும், கனமனோரதாதி நிர்மாணங்களானே மிக கூட்ட மிகவுமிலங்குவதாயும், உள்ளலீலையை, இந்திர உபேந்திரருத்திராதியரும் சிறிதும் அநுசரித்துச் செல்லும் ஆற்றலற்றவராவர். ஹே மகாபார்குவே! அம்மகானுக்கு மூன்று தேகங்கள், சர்வவிகாரக் கிரீடா சமர்த்தங்களாய், சாத்விக இராஜசதாமச பேதமுடையனவாய், அதனானே உத்தமமத்தியம அதமங்களாய், ஜகதாக்கிர மணங்களாய், உளவாம்.

(ச.) இவனுக்கு = அக்கோத்தனுக்கு, உடன் முதலெல்லாம் பரிப்பவர் = திசைகளினிறையுஞ் சக்தியுள்ள, மூவர் = மூன்றுதேகங்கள் சத்துவாதி குணரூபங்கள். சுவோத்தன் என்றும் பாடம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அம்மகாமகிமை வாய்ந்தகோத்தன் நிர்மிதநகரத்தை வருணித்தல்:—முடிவிலா வென்பது.

முடிவிலா விசும்பிற்றோன்றி யாங்குறைவோன் மூவகையுட லுடைமுதல்வ
னெடியவவ் விசும்பிலவன் றருநகரநீண்ட வீதிகள்பதினுலா
மொடிவறும் பகுதிமூன்றினு லெழிலாரு பவனம்வனங்கள் செய்குன்றங்
கொடிநிகர் முத்தமாலை யேழ்வாவி குளிர்கொதிப் புளவிருதீபம்.

(ப - ரை.) முடிவிலா விசும்பிற்றோன்றி யாங்குறைவோன் = அதிவிஸ்தாரமாய ஆகாயத்திலுதித்து அங்கிருப்பவன், மூவகையுடலுடை முதல்வன் = மூன்றுபிரகாரமாய சரீரஞ் சார்ந்தகருத்தன், நெடிய அவ்விசும்பில் =விசாலமாய அவ்வாகாயத்தில், அவன்றருநகரம் = அம்மகாத்மா நகரத்தை நிர்மித்தனன், அதன்கண், நீண்டவீதிகள் பதினுலாம் = சதுர்த்தச

ரு. விஷ்ணு S. ஆக்கிரமணம் = தன்வசப்படுத்தல்

T. சப்தத் தால் விழுபவன் J. வேற்றுமை செய்வது

8. விசேஷமாக விளங்குவது

மகாமார்க்கங்கள் உளவாம், ஒடிவறும் பகுதிமூன்றினல் = விபாகத்திரய பூஷிதமாய்க்கெடா திருக்கும், எழிலார் உபவனம் வனங்கள் செய்குன்றம் = வன உபவனமாலைக ணிறைந்து கிரீடாசிகரிசுந்தரம் வாய்ந்தது, கொடிநிகர் = லதைபோலும், முத்தமாலை = தாரைத்தார் உடையது ~~என்னும்~~, எழ்வாவி = விளைந்தவாபி எழால் எழின்மிகுத்துளது, குளிர்கொதிப்பு உள இரு தீபம் = சீதள உஷ்ணவடிவ இரண்டு தீபங்களையுடையது அந்நகரம். உள = அந்நகரில் இவையாவும் உள்ளனவெனினும் அமையும்.

பிகலிபு (ஸ்ரீ - வீர.) இம்முச்சரீரங்களையுடைய மகாத்மா அதிவிததமாய வியோமத்திலிருந்தே யுண்டாகி, ஆண்டேஸ்திதியையு மடைந்து, பக்கிபோலும் சப்தபாதனும் ஆவன், பக்ஷியானது வியோமத்திலேயே அண்டபிண்ட சிறகுமயத்தேகத்திரயான்மகமாய் முறையே உண்டாகி, யெவ்விடத்தும் அவமான ஐயமுடைத்தாகி, சாரமற்ற அரசுமுதலவற்றின்கனி சுவைக்கும் ஆசைமிக்குடைத்தாகி, சத்தமாத்திரத்தானே மேற்கிளம்பாநிற்கும், அருத்ததத்துவத்தை யாராய்ந்திடாது; அதுபோலவே இம்மகாத்மாவும், தூல சூக்குமகாரண வடிவமுச் சரீரமுடையவனுகிப் பிரஹ்மாகாசத்தின்கண்ணுண்டாகி யாண்டும் பீதியுடையவனுகி துச்சமான விடயாசக்தனுகி, விதிநிடேதசப்தாநு பாதியாய்ப் பிரமிப்பன். அபாரககனமாகிய ஆண்டே பிரஹ்மாண்டரூப நகரத்தை அம்மகாத்மா உண்டாக்கினன், அது சதுர்த்தசலோக வடிவமகா வீதி களையுடையது, சதுர்த்தச வித்யாவடிவ வீதிமார்க்கவிபக்தமானது, விபாகமானதிரிலோக வடிவத்தானே பலங்கரிக்கப் பெற்றது, விபாகவேதத்திரயிவடிவத்தானே பூஷிதமாயது. வனங்களாகிய நந்தனாதிகளானும் உபவனங்களானும் மாலைசூடிக்கொண்டும், சுமேருமுதலிய கிரீடாசிகரிசுந்தரமாயும், முத்துமாலைக் கொடிகளைச் சூடிக்கொண்டதே போலும் எழுகடல் வாபிகளானே எழில்பெறப் பூடிதமாயுமிருக்கும் அந்நகரம், சீதள உஷ்ணத்மக க்ஷீணமில்லாத தீபத்வயங்கள் என்னும் சந்திரசூரியர்களானே விராஜிதமுமாயது.

(௯.) பக்ஷிவியோமத்திலே யுண்டாயிருந் தழிவதுபோல, மூவகை—மூவகைச் சத்துவாதிருபங்களை, உடலுடை = சரீரங்களாகவுடைய, முதல்வன் = இக்கோத்தனும், முடிவிலாவிசும்பில் = சிதாகாசத்திலே, தோன்றி ஆங்குறைவோன் லயிப்பவனுமாம் என்றுணர்க, அவன்றரும் = அவனல் நிருமிதமான, நகரம் = பிரமாண்டம், நீண்டவீதிகள் பதினலாம், = சதுர்த்தச புவனங்களே அதின்மகா வீதிகளாம், பகிர்ச்சிமூன்றினல் = மேல் கீழ் நடுவுலக பேதத்தால் மூவகைப்பிரிவுள்ளதாய், செய்குன்றம் = கிரீடாசிகரிகள் மேருமந்தராதிகள், முத்தமாலை = நதிகள், வாவி = சமுத்திரங்கள். இருதீபம் = சந்திரார்க்கர். மூலம். சத்திக்கின்றது இதன் கண்ணெனச்சப்தம் வியோமமாம், ஆண்டே வீழ்கின்றதெனச் சப்தபாதமுமாம் பக்கிபோலும். முத்தமாலை = சரித்துகள், அவற்றானே தவலிதமான வாபிகளாம் கடல்கள். இந்து இரவிகளா மிருசுடர்களானே இனிதாக இலங்குமந்நகரம்.

சிற்றில் (ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) நுதலிய நகரத்தில் அம்மகாத்மா நிருமித்த அபவரகங்களை வருணித்தல்:—என்பன, மந்தவென்பன.

என்பன நிறைந்த விந்நகரத்தி லிவன்றருமப வரகினங்கண்
முன்புறுகீழ் மேனடுவெனும் பதங்கண்முழுதினு முழல்வுறவிதித்த
வன்புறுதூண் கண்மூன்றுள வெலுப்புமரங்களாற் செறிந்தனபுண்ணீர்
மென்படர்தோலா னெய்த்தினிதான விரிமயிர்க் கற்றையான்மேய்ந்த.

மந்தமாருதஞ்சூழ் சாலகமொன்பான் மருவினவைம் பொறியென்னுஞ்
சுந்தாவிளக்கால் விளங்குவவிரண்டு தோளெணுந் தோற்றமுமுடைய

வந்தமில்பரம பாவனைக்கஞ்சு மகங்கரப்பேய்கள் காத்தளிப்பச்
சந்ததமிலாத மாயையாலந்தத் தரணிபன்சமைத்த பாவறைகள்.

(ப - ரை.) என்பன நிறைந்த = கூறியவற்றானே நிரப்பப்பெற்ற, இந்நகரத்தில் = இப்பட்டணத்தில், இவன்றரும் அபவரக இனங்கள் = இம்மகாத்மாவாற் சிருஷ்டிக்கப்பெற்ற இல்லங்களின் கூட்டங்கள், முன்புறு = முன்னராக்கப்பெற்ற, கீழ்மேல் நடு எனும்பதங்கள் முழுதினும் = தாழ்ந்துயர்ந் திடைப்பட்டன வென்னும் புரங்களைவற்றினும், உழல்வுற விதித்த = சுற்றித்திரியும்படி விதிக்கப் பெற்றனவாம், வன்புறு தூண்கள் = வலிமைமிகுத்த ஸ்தம்பங்கள், மூன்றுள = திரயங்களுளவாம், எலும்புமரங்களாற் செறிந்தன = சுக்கிலதாருக் களால் நிரம்பினவாம், புண்ணீர் மென்படர் தோலால் நெய்த்து = உதிரமுண்மேவ மென் மையாகப் போர்த்த சருமத்தானே பசைத்து, இனிதான = அழகான, விரிமயிர்க்கற்றை யால் = விரிந்துள்ள கேசப்புற் கத்தையால், மேய்ந்த = மூடப்பெற்றனவாம்.

மந்தமாருதஞ்சூழ் = இளங்காற்றடிக்கும், சாலகம் ஒன்பான் மருவின = வாதாயனங் கள் ஒன்பது பொருந்தியுள்ளன, ஐம்பொறியென்னும் சுந்தரவிளக்கால் விளங்குவ = பஞ் சேந்திரியங்கள் என்னும் அழகிய தீபங்களால் இலங்குவன, இரண்டு தோளெனுந்தோற்றமு முடைய = இருபுஜங்கள் என்னும் மார்க்கங்களும் உடையன. அந்தமில் பரமபாவனைக் கஞ் சும் = கெடாததான பரமபாவனைக்குப் பயப்படும், அகங்கரப் பேய்கள், அகங்காரயக்ஷர்கள், காத்தளிப்ப = இரக்ஷித்துப் போற்றுவன, சந்ததம் இலாத = எப்போது மின்றிய, மாயை யால் = மகாமாயா சக்தியால், அந்தத்தரணிபன் = அம்மகாத்மா, சமைத்த = உண்டாக் கிய, பாவறைகள் = அபவரகங்கள் = கர்ப்பக்கிரகங்கள், ஆம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சாஸ்திரீய கருமங்களானே மேற்கதி, அசாஸ்திரீயங்களானே கீழ்க்கதி, என்னும் வடிவினவாய வணிங் மார்க்கங்களானே சங்குலமிகுத்த தந்நகரம், அத்தகைய அதி விபுலபத்தனத்தில் அம்மன்னவனுல், ஜங்கமங்களும், விடயவியா மூடங்களும், உண்மனை போலும் ஆத்மாகாசபரிச் சேதகத் தன்மையானே அபவரகங்களும், ஆகிய தேவமானுடாதி தேககணங்கள், சிறப்புறவாக்கப் பெற்றனவாம்; மேலேசிலவும் கீழேசிலவும், சிலமத்தியினி யோஜிதங்களாமே, சில சிரமிருந்தொழிந்திடும் சிலவோதாஞ் சீக்கிரம் விநாசிகளாகிப்போ கும், கேசதிருணங்களால் வேய்ந்துளவாகும், நவத்துவாரங்களால் விபூஷிதங்களாம், நிரந்த ரங்காற்று நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும், அளவறுமேற் சித்திரங்களுன் விதங்களாம், தீபபஞ்சக ஞானேந்திரியங்களால் வாளொளிமிகுத்து வயங்காநிற்கும், இருதுடை யென்புகள் முது கென்பென்னும் முத்தம்பங்கள் நாட்டப் பெற்றனவாம்; வெள்ளென்புகளே வம்சதாரு ஸ்தா னீயங்களாக வுடையனவாம், ஸ்நிக்தமாம் ஆலேப்மிருத்திகாஸ் தானீயங்களான சருமங்க ளானே மிருதுக்களாம், மார்க்கரூப புஜங்களானே சங்குலங்களாம், இத்தகைய மனைகளை மாயையால் மகாத்மாவாகிய அம்மன்னவன் ஆற்றி அவற்றில், அவ்வபவரகங்களை அபிமானங் கொண்டு காப்பவர்களாய், காரியகரணங்களாற் பூஜ்ஜியர்களாய், சுவாமிபூதர்களாயுள்ள மகா யக்ஷர்கள் என்னும் அகங்காரங்களையும் மாயையினுலேயே சிருஷ்டித்துவைத்தனர்; அவ்வ கர்த்தைகள் அனவரதம் ஆத்மவிவேகத்தானே பயமிகவடைந்தனவா யிருந்தன; அதனுனே அவைகட்கு க்ஷயமெய்து மாதலின்.

(சு.) முன்புறுமிவன்றரு = அப்பூபதியா லியற்றப்பெற்ற, பாவறையினங்கள் = தேக ரூபங்களே அந்தர்க்கிரகங்கள். உழல்வுற = அதிலதிலதிற் சிலசிலசில சஞ்சரிப்பனவாக, வன்புள தூண்மூன்று = ஆதாரபூதங்களான தம்பங்கள்; வாதபித்த கபரூபங்கள், அவை களே தேகதாரணமாதலின் என்க; மயிர்க்கத்தை = கேசரூபமான திரணம்.

T. பெருநகரம் J. மூங்கில்மரம் ஈ. சங்குலம் = கூட்டம்
ஈ. நியோஜிதங்கள் = ஏற்படுத்தியன.

சாலகமொன்பான் = சுரோத்திராதிகள் என்னும், வாதாயனங்கள் = நாசியுட்டுளை முதலியன, பொறியெனும் = சட்சுராதி யிந்திரியபஞ்சக மென்னும், அந்தமில் பரமபாவ னைக்கஞ்சும், தத்துவஞானத்தால் நிவிர்த்திப்பதாதலின் என்க. வெள்ளென்புகளான் தாருக் கள். மஸ்ருண ஆலேபம் மிருத்துவும் அவற்றிற்காம், அவற்றுள் ஆலேபம் = பாகியத்து வக்காம், மிருத் = மாம்சமாம், புஜாதியங்கரூபங்கள் வீதிகளாம், மஸ்ருணம் = ஸ்நிக்தம், கசிவுறுவது. (84)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அம்மகாத்மா அகங்காரப் பேயுடன் கூடியுலாவி நடித்தல்:— அசைதருமென்பது.

அசைதருமினிய பாவறைத்திரளி லகங்கரப்பேய்க ளோடுலாவிக்
குசைதரு விநோதம்விவிதமா வியற்றிக்கூடுறை புள்ளெனவுறைந்து
விசையினு லவற்றைவிட் டகன்றயலே மேல்வருபாவறை விதித்து
நசையுறமேவிப் பூதவாவேச நண்ணினர் போலவனடிக்கும்.

(ப - ரை.) அசைதருமினிய பாவறைத்திரளில் = சலனமாயுலவும் இன்பாலய அபவரக கூட்டங்களில், அகங்கரப் பேய்களோடுலாவி = அகங்காரங்களாகிய யக்ஷர்களுடன் சஞ்ச ரித்து, குசைதருவிநோதம் = கடிவாளமீயும் கிரீடைகள், விவிதமாவியற்றி = நானுவகை யாகச் செய்து, கூடு உறைபுள் என உறைந்து = நீடத்தில் வாழும் விகங்கம் என்றுரைக் குமாறு இருந்து, விசையினுல் = வேகத்தினுல், அவற்றைவிட்டு அகன்று = அவ்வபவா கங்களை விடுத்து வெளிப்போந்து, அயலே = வேருகவே பிறவிடத்தில், மேல்வருபாவறை விதித்து = இனிமேல் வாராநின்ற அபவரகத்தை விதானஞ்செய்து, நசையுறமேவி=ஆசை யுடன் அதனையடைந்து, பூத ஆவேசம் நண்ணினர்போல் = பூதம் பிடித்தாட்ட ஆடுமவர் போன்று, அவன் நடிக்கும் = அத்தாணிபன் நடனம்புரிவன்.

(ஸ்ரீ - வீர') பின் விவகாரவான்களாக இராநின்ற அதிசஞ்சல அபவாரகக் கூட்டங்களில் மகிபதியாகிய சங்கற்பாத்மாஜீவன், கூண்டுகளிற் பறவைபோலும் நானுவிதமான கிரீடை யைச் செய்வன். திரிசரீரசதங்களில் உள்ளேயிருக்கும் யக்ஷர்களோடு லீலைகளால் வசமின்றி அசுவாதீனம் அடைந்ததுபோலு மிருந்து வாழ்ந்து மீண்டும் வெளிப்போந்து செல்வன். ஒருகால் அலையுமனத்தையுடைய அவனுக்கு, இல்லாததான பவிஷ்யத் நிர்மாணசொப்பனுதி சகத்துச்சிறிது போகந்தரும் வரைதிரமா யிருக்குமாறுசெய்து புகுந்து விளையாடாநிற்பேன் என்னும் இச்சையுண்டாம். பூதஆவிஷ்டனைப்போல நித்திராதியா வேசத்தானே ஜாக்கிரத் துத் தேகாதியபிமானம் விடுத்து அங்கிருந்தெழுந்தோடுவன்; கந்தர்வர்களானே நிர்மிக்கப் பெற்ற கந்தர்வநகரம் போலும் பொய்யாய புரத்தையதன்பின் அடைவன். ஓடுதலைச் சுருதியு மறைகின்றது:—" அவ்விவனிந்த நனவி விரமித்தும், கவ்விச்சரித்துங் கண்டே யறத்தையும் ஒவ்வின் மறத்தையு மொழிவறமீளவும், ஒவ்வும்பிரதி நியாயம் யோனியே, செவ்விதிற் செல் லுங்கனு முடிபிற்கே" பொருள்:—எங்ஙனமிவன் கனவில் அசங்கத்தன்மையானே கனுவழக் கினுலாம் தோஷங்களானே நனவில்வந்து நவியப்பற்று றுவதில்லையோ, அங்ஙனம் நனுவழக் கானண்ணிய தோடங்களானும் நவியப்பற்று றுவதேயில்லை யிந்நனவின் கண்ணும் என்ப தை யிம்மந்திர மியம்பாநிற்கும். இங்குவிவகரித்துக் கொண்டுவரும் சுயஞ்சோதியாய புருடன் இச்சாக்கிரத்தின் மாட்டு இரதியையனுபவித்தும், மித்திரபந்து ஜனதரிசனுதியானே என்ப தாம், அநேகவகையாகச் சாணபல சிரமமிகவுற்றுச் சஞ்சரித்தும், புண்ணியத்தையும் பாவத் தையுங்கண்டே, செய்தன றென்றபடி. புண்ணிய பலத்தையும் பாவபலத்தையுங் கண்டே யென்பதாம், புண்ணிய பாவங்களை நேரேகாண முடியாதன்ருே, காண்டலால் அறமறத் J பந்—றப்பட்டவன் T. சுரணம்=இரண்டு பலம்=இன்பதுன்பம்

8. நிர்க்கமனம் = நிச்சயமாய்ச் செல்லல் T. தாண்டல்

தாற் கட்டுப்படான், யாவன்செய்வனே அவன் கட்டுறுவன் அவற்றால், அவ்வறமறங்களைக் கண்ணுறுதன் மாத்திரையானே அவற்றாற் கட்டுறானன்றே, ஆகலின் கனவையடைந்து மிருத்தியுவைத் தாண்டவே செய்வன், கேவலம் மிருத்தியு ரூபங்களே யல்லவாம், அதனானே மிருத்தியுவிற்கு ஆன்மவியற்கைத் தன்மைச் சங்கையின்றாம், மிருத்தியு இவனுக்கு இயற்கையாமேலாயின் கனவினுஞ்செய்க, செய்வதோ இன்றாம், இயற்கையேல் வினையாம், அநிர்மோக்ஷத்தன்மையேயாம், இயற்கையோ அல்லவாம், கனவிலின்மையின்; ஆகலின் இவனுக்கு மிருத்தியுவாகிய புண்ணிய பாவங்களினின்றும் விமோக்ஷம் பொருந்தும். அற்றேல் நனவில் இவனுக்கு இயற்கையேயாம் எனின்? அற்றன்றாம், மதியாதி யுபாதியாலாக்கப் பெற்றதேயாமது, "சிந்திப்பதே சலிப்பதேபோலும்" என அதுவும் ஒப்புமையாலுரைக்கப் பெற்றது. ஆகலின் முற்றினுமே கனவில் மிருத்தியுரூப அதிக்கிரமணத்தால் சுவாபாவிகத் தன்மையா சங்கையேனும் அநிர்மோக்ஷத் தன்மையேனும், இலதாம். நிச்சிதம் ஆயம் = நியாயம், அயனம் = ஆயம், நிர்க்கமனம், மீளவும், முற்கமனமாறாக எவ்வாகமனம் உளதோ அது பிரதி நியாயமாம், சென்றபடி மீண்டும் வந்ததென்றபடி. பிரதியோநி = யதாஸ்தானம், யதாஸ்தானத்தையே நோக்கிமீண்டும் வருகின்றது, கனாந்தங்குறித்தே ஓடிவரும். அவன் அந்நனவில்யாது சிறிதுகாண்பன், அதனாற்றொடர் புறான், அசங்கனேயாவனா மிப்புருடன் என்பது சுருதியாம். அற்றேற்கண்டேயென யாங்ஙனம் துணியப்பெறும், செய்கின்றானன்றே ஆண்டறமறங்களை, அவற்றின் பயனையும் காண்கின்றனன், எனின்? அற்றன்றாம், காரக அவபாசகத்தன்மையானே கருத்துருத்துவங் கூடலின், ஆன்மச்சோதியானே யிவனிருப்பன் என்பதாதியானே; ஆன்மச்சோதியால் நன்கிலங்கப் பெறுவதாய்க் காரியகாரண சங்காதம் விவகரிக்கின்றது, அதனாலிதற்குக் கருத்துருத் தகைமை யுபசரிக்கப் பெறுகின்றது, தானாக்கருத்துருத் தகைமையிலதாம், தியானஞ்செய்வதே போலும் லீலைசெய்வதே போலும் என அவ்வாறு கூறவும் பெற்றிருக்கின்றது, மதியாதியுபாதி யாலாக்கப்பெற்றதேயாம் சுயமாயல்லவாம்; புண்ணியத்தையும் பாவத்தையும் கண்டே செய்தன்று என்னுமீண்டோ பரமார்த்த அபேக்ஷையானே உபாதிநிரபேக்ஷ முரைக்கப் பெறுகின்றது; அதனால் முன்னொடு பின்முரணும் வியாகாத ஆசங்கையிலதாம், எதனால் நிருபாதிகம் பரமார்த்தமாகச் செய்யாதோபற்றுறாதோ கிரியைப்பயனால், அவ்வாறே ஸ்ரீ பகவானும் திருவாய்மலர்ந்தருளுவர்:--உணர்வ விகாரியென்றும் வினையெலா முடம்பினோடே, புணர்வன வென்றுங் கண்டான் பொய்யிலா மெய்யைக்கண்டா, ஞிணர்மலர் முடியாயெல்லா வினைகளுஞ் செயினுமான்மா, குணமிலியாதலாலே யவற்றொடுங் கூடிநில்லான், என்பதாம், முன்னும் அசங்கத்தன்மையே மொழியப்பெற்றதாம், ஆதலின் முத்தானங்களிலும் சுயம் அசங்கமேயாமிது, அதனானே தானத்திரயதரும விலக்ஷணமாம். கனாமுடிபிற்கே = நித்திரைக்கே, நித்திரையை நோக்கியோடு மென்றபடி,

(ச,) குசைதரும் = தருப்பைகளா லியற்றப்பெற்ற, கூடு = கூண்டுகளில் பாவறை = தேகாந்தரம். (85)

இவற்றைவிட் டவற்றையெய்துவ மென்றேயெண் ணுறவப்படியெய்து
மவற்றினின்றிறப்போ மென்றெனா நினைவாலப் படியிறந்து போஞ்சித்தங்
கவற்றியாலலையப் பிறந்திறந் துழலுங்ககனமே யிவற்றினுக்கிடமாந்
தவற்றினையெய்தி மீளவுந்தோன்றுந் தவழ்திரை நீரிலேவரல்போல்.

(ப - ரை.) இவற்றைவிட்டு = இவ்வபவாகங்களை விடுத்து, அவற்றை = அப்பாவறைகளை, எய்துவம் = யாமடைவேம், என்று எண்ணுற = என்பதாக இச்சைசெய்த அளவில், அப்படி எய்தும் = அவ்வாறே அடையும், அவற்றினின்று = அவ்வபவாகங்களி னின்றும்,

J. அவபாசகம் = விளக்கும்

இறப்போம் என்று எணும் நினைவால் = இறந்துவிடுவோம் என்பதாகச் சங்கற்பிக்கும் சங்கற்பத்தால், அப்படி யிறந்துபோம் = அவ்வாறு மரித்துப்போம், சித்தம் = மனமானது, கவற்றியால் = வருத்தத்தால், அலைய = அலைவுற்றாக, பிறந்து இறந்து உழலும் = ஜனித்து மரித்து அவதிப்படும்; ககனமே யிவற்றினுக்கு இடமாம் = ஆகாயமே இவ்வியாவற்றிற்குத் தலமாம், தவற்றினையெய்தி = தவறுதலையடைந்து; மீளவுந்தோன்றும் = மறித்தும் பிறந்திடும், தவழ்திரை நீரிலேவரல்போல் = கடலின் கண்ணேயுழலும் தரங்கம் மாறிமாறி வருதல்போலும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஒருகாற் சஞ்சலசித்தம் வாய்ந்த அவனுக்கு இச்சையிங்ஙனுண்டாம், விநாசம் நன்கடைவேன் என, அதனால் விரைவில் அவன் விநாசத்தை யடைவன்; அதாவது சங்கற்பலயா வஸ்தையாகிய துயிலையடைவன் என்னும் அவாவால் விரைவில்காரண அவத்தையின்கண்ணே கர்மபீஜ சமஸ்காரசேஷம் கரகங்கடுப்ப விலீனமாம். மீண்டு முற்பன்னனவன் விவேகமாக முன்னியற்கையினனே, அவனேயா னென்னும் துயின்றெழுந்தானுக் குண்டாம் பிரத்திய பிஞ்ஞையநுபவத்தா லென்பதாம், நீரிலூர்மி நிகழ்வதேமானும். (86)

மேனிமூன் றுடையோன் சிறந்தகந்தர்ப்பர்விதித்தவூரனை யதற்புரத்திற்
றுனினிதிருந்து தொலைவற மேன்மேற்றழைப்புறு காரியவசனா
யீனமாமொரு கானன்மையா மொருகாலென் செய்வோமென் றிடுமொருகான்
மானமாமொருகான் மயக்குறுந்தெளியும் வருந்துறு மகிழ்வுறும்பல்கால்.

(ப - ரை.) மேனி மூன்றுடையோன் = முத்தேகங்களை உடையவன், சிறந்த = அநேக விசித்திர சம்பத்துடைய, கந்தர்ப்பர்விதித்தவூரனைய = கந்தர்வர்களானே நிர்மிக்கப்பெற்ற புரம்போன்ற, தற்புரத்தில் = தனது நகரத்தில், தான் இனிது இருந்து = தான் ஆனந்தமாக வீற்றிருந்து, தொலைவற = ஒழியாமல், மேன்மேல் = மேலும்மேலும், தழைப்புறு காரியவசனாய் = விருத்தியாகுந் தொழிற் பரவசனாய், ஈனமாம் ஒருகால் = ஓரொருபோது கெடுதலையடைவன், நன்மையாம் ஒருகால் = ஓரொருபோது நலத்தை நண்ணுவன், என் செய்வோம் என்றிடும் ஒருகால் = செய்யற்பாலது யாதோ எனவோதுவனே ரொருபோது, மானமாம் ஒருகால் = அபிமானத்தை யடைவன் ஓரொருபோது, மயக்குறுந் தெளியும் வருந்துறும் மகிழ்வுறும் பல்கால் = பலபோது மயங்கித்திரிவன்; தெளிவுற்றுலவுவன், துக்கத்தையடைவன், சந்தோஷத்தை யெய்துவன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மிக்கமிகவும் மீளமீளவும் ஒங்கிவளரும்படியாக விவகாரத்தை விரிப்பன் மீண்டும் பையத்தொடங்குவன், தானே விவகரித்தொருகால் சத்துருரோக தரித்திர முதலியவற்றானே பெருந்துன்பத்தை யடைவன், யான் என்னசெய்வேன் என்றும், யான் அறியாதவனாயிருக்கின்றேனேயென்றும், துக்கியாயிருக்கின்றேனே யென்றும் சோகப்பட்டுழல்வன், பூர்வமநுபவித்த சுகத்தைத் தீண்டியேனும் நினைத்தேனும் ஓரொருபோது சுயந்தினத் தன்மையையடைவன், முதத்தையடைந்து ஓரொருபோது தானேயீனத் தன்மையைத் தரிப்பன் மேகங்கள் பொழிந்து தரங்கங்கள் எழுந்து உல்லாசமாய்ப் பெருகும் பூரணப்பிரவாகத்துப் பெருமையினால் நதியின்வேகம் போலும், அதன் சிறுமையினால் அஃதின்மைபோலும் கூறிய பீனத்தன்மை தீனத்தன்மைகளை யுணர்க. (87)

(சு.) கந்தர்ப்பர் = கந்தருவர்களால்,

தளர்ந்தனனென்னுந் தடித்தன னென்னுந் தாழ்ந்தன னுயர்ந்தனனென்னும்
வளர்ந்தனனென்னுங் குறைந்தனனென்னு மாருதமோதுறு கடல்போ
லுளந்தனலந்த மன்னவன் சுழல்வதுரைப்ப தெனென்றலு மைந்தன்
விளந்ததாதையை நீதெளிஞனென் றுரைத்த கீர்த்தியோ னுரெனக் கேட்டான்.

(ப - ரை.) தளர்ந்தனன் என்னும் = இளைத்தேன் என்பன், தடித்தனன் என்னும் = பருத்தேன் என்பன், தாழ்ந்தனன் உயர்ந்தனன் என்னும் = கீழவன் ஆயினேன் மேலவன் ஆயினேன் என்பன், வளர்ந்தனன் என்னும் = நெடியவன் ஆயினேன் என்பன், குறைந்தனன் என்னும் = குறியவனாயினேன் என்பன், மாருதம் = பெருங்காற்றால், மோதுறுகடல் போல் = அடிபட்டுச் சிதறுஞ் சமுத்திரம்போல, உளந்தனால் அந்தமன்னவன் = மனத்தினால் அம்மகிபதியானவன், சுழல்வது = சுற்றித்திரிவது, உரைப்பது என் = சொல்வதென்னே; என்றலும் = என்று தந்தைகூறலும், மைந்தன் = குமரன், இளந்ததாதையை = இவ்வாறருளிய மகிமைவாய்ந்த தந்தையாகிய ஆசிரியரைநோக்கி, நீ = தேவரீர், தெளிஞன் = கோத்தன் = சுவோத்தன், என்றுரைத்த = எனவருளிய, சீர்த்தியோன் = கியாதிவாய்ந்தவன், ஆரெனக்கேட்டான் = யாரென்று வினவினான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே மைந்த! அம்மகாத்மாவாகிய முன்மொழிந்த மகிபதி, பிறரைமடக்கு மாற்றல் மிகுதியாயவழி பிறர்மேல் நடப்பன், ஓட்டெடுப்பிப்பன் வெற்றிகொள்வன் சுற்றித் திரிவன், சம்பத்தையடைந்து பெருமிதங்கொள்வன், பெருஞ்சஞ்சல மடைவன், நனுக்கனுக்களில் விளங்காநிற்பன், துயில் பிரளய சமாதிமுக்திகளில், விளங்கவுமாட்டான், உள்ளேயிராநின்ற ஆத்மச்சோதியினாலே விளக்கமுடையவனா யிருப்பன், அதனானே மகாமகிமை வாய்ந்தவனாகி யிலங்குவன்; வாயுவேசத்தால் ஆகுலமுற்ற நதிகளின்பதியேபோல அலைவுறுவன். கடல் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறல்:—அதன்பின் ஜம்புத்தீவில் மகாநிசியில், பெருங்கதம் பவிருக்ஷ உச்சியில் சிரோபூஷணமா யிலங்கும் பவித்திர இருதயத்தையுடைய தந்தையைப் பணிந்து அந்தமைந்தன் ஆண்டுவினவத்தொடங்கினான்: புத்திரன் புகலல்:—ஹே தந்தாய்! கோத்தன் என்னும் பிரக்கியாதியையுடைய உத்தம ஆகிருதிவாய்ந்த அப்பூபதியாவன்? இப்போது தேவரீராற் செப்பப்பெற்ற இச்சரிதமியாது? இதனை யதார்த்தமாக அடியேனுக் கருள வேண்டும். கேட்டபடியாய அர்த்தத்திற்றாற் பரியமில்லை, மற்றோ, மற்றதிற்றாற் பரியம் என உன்னா லுணரப்பெற்றது யாதுகாரணம் எனின்? பவிஷ்யத்தாக நிர்மாணம்புரம் சிறிது போகந்தரும் வரைதிரமாமாறுசெய்து புகுகின்றேன் என்பதாதிய வாக்கியங்களில் இனி வருந்தன்மையிப் போதிருக்குந் தன்மைகட்கு ஒருபோதுறைதல் முரணுதலின் சேர்க்கைப் பொருளுடைமையின்மைகாணப் பெறுதலின், பவிக்கும் நிர்மாண மியாண்டையது வர்த்தமானப் புகுதல் யாண்டையது. இருபொருண் முரண்பாட்டால் அடியேன் மயற்பொருட்டேயாகின்றது தேவரீரது திருவாக்கியம்; என்றனன் மைந்தன் என்பதாம்.

(சு.) என = இஃதனைத்தும் உள்ளபடி எனக்கு உபதேசியுமென்று கேட்டான்,

(அ - கை.) தாசூரமுனிவர் கூறல்:—வண்மையென்பது.

வண்மையாலந்த மன்னனை யுரைத்தால் வரும்பிறப்பிறப் பெனும்பொய்யி
னுண்மைநன்குணர்தி யென்றுதாசூர னுத்தமமைந்தனுக் குரைப்பா
னெண்மயமாகிப் பொய்யெனத் தோன்றியிடமுற விரிமுயற்சிய தாய்க்
கண்மயலான பிறவியினிலையைக் கட்டுரையாக முன்னுரைத்தோம்.

(ப - ரை.) வண்மையால் = உள்ளபடி, அந்த மன்னனை = அப்பூபதியை, உரைத்தால் = இன்னானெனத் தெரியச்சொன்னால், வரும்பிறப்பு இறப்பு எனும் = ஆரோபிதமாக வாராநின்ற ஜனனமரண சக்கிரமென்னும், பொய்யின் உண்மை = மித்தைமயக்கத்தின் றத்து வத்தை, நன்குணர்தி = நன்றாக நீதெரிந்து கொள்ளுவாய், என்று = என்பதாக முன்னருரைத்துப்பின், தாசூரன் = அப்பெயரிய முனிவர்பெருமான், உத்தமமைந்தனுக்கு =

நான்கு சாதனங்களும் நிறைந்த தஞ்சீடனுக்கு, உரைப்பான் = உபதேசிக்கத் தொடங்கினர், எண்மயமாகி = சங்கற்பமாத்திர வுருவுடையதாய், பொய் எனத்தோன்றி = அசத்தென வெழுந்ததாய், இடமுற விரிமுயற்சியதாய் = விலாசமாக வித்தரித்த யத்தனத்ததாய், கண்மயலான = தேசகாலாதிய வஸ்துமயமதாய், உள்ள, பிறவியின்நிலையை = இச்சமுசாரக் கட்டுப்பாட்டை, கட்டுரையாக = புனருந்துரையாக, முன் = பூர்வம், உரைத்தோம் = யாம் கூறினேம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தாசுரமுனிவர் கூறுவதாவது:—ஹே புத்திர ! இதனையுள்ளபடி உனக்கு யாமுரைப்பக் கேட்குதி, எதனுல் இச்சமுசார சக்கரத்தின் றத்துவத்தை யுணர்ந்துகொள்ளுவாயோ; பரமார்த்தசத்தா சூனியமேயாய அஞ்ஞானத்தினின்றும் ஆரோபிதமாய் விவர்த்தமாக மிகக்கிளம்பியதாய், அதனுனே அவஸ்துவாயமாயாமயமதாய், அதிவிஸ்தாரமாய், உள்ள, இச்சம்சாரப்பொய் சம்ஸ்தானத்தையே, இவ்வாறு இப்பொருளின் போதனப்பொருட்டுப் பரோக்ஷகற்பனையானே வருணித்தோம். (89)

தற்பரவிசும்பி லுதித்தசங்கற்பஞ் சாற்றிய தெளிஞனு மன்னன்
பற்பலகாலுந் தோன்றியு மறையும் பரம்பிய வுலகதன்வடிவா
மற்பசங்கற்ப முளதெனி லுலகுண்ட துவிலதெனி லுலகிலதா
முற்படுமூவர் முதலியதேவர் மொய்த்தமெய் யவயவமதற்கே.

(ப - ரை.) தற்பரவிசும்பில் உதித்த = தன்மயமான வியாபக ஆகாசத்தில் உதயமாகிய, சங்கற்பம் = எண்ணமே, சாற்றிய = உனக்குரைத்த, தெளிஞனும் மன்னன் = கோத்தன் என்னும் மகிபதியாவன், பற்பலகாலும் = பலபலபோதும், தோன்றியும் மறையும் = தானுகவே புலப்படும் தானுகவே இலயமாம், பரம்பிய உலகு = விஸ்தாரமாய இச்சகமுழுதும், அதன்வடிவாம் = அச்சங்கற்ப வடிவமேயாம், அற்பசங்கற்பம் = தோற்றரவுமாத்திரமாகிய நினைவு; உளது எனில் = உண்டாம் ஆயின், உலகு உண்டு = இச்சகமுளதாம், அது இலது எனில் = அவ்வெண்ணம் இலதாயின், உலகு இலதாம் = இச்சகம் இல்லதேயாம், முற்படு மூவர் = முன்னேசொன்னமுதன்மைவாய்ந்த மும்மூர்த்திகள், முதலியதேவர் = ஆதியேயாய தேவர்கள், மொய்த்த = நெருங்கிய, மெய் அவயவம் அதற்கே = அதனது சரீர அவயவங்களேயாம்;

(ஸ்ரீ - வீர.) பரமமாய ஆகாசத்தினின்றும் சங்கற்பப் பிரதானமாய மனமானதுண்டாயது, சமஷ்டி வியஷ்டி மனத்தினுக்கு, ஏகீகாரமாக, காத் = அவ்யக்த ஆகாசத்தினின்றும், உத்த = எழுந்தது, என்னும் வியுற்பத்தியினுனே கோத்தன் எனப்பெயராம்; சுவோத்தன் எனப்பாடமேல் தன்னினின்றும் எழுந்தவன் என்றுபொருள்கூறிக்கொள்க. தானுயெழுந்தது சுயம்பு எனினும் அமையும் சுயமாகவே தற்சங்கற்ப ஜன்னியப் பிரவிருத்திவாசனை யுற்பவத்தானே யுண்டாமது; நிவிருத்திவாசனை தாட்டியத்தானேயோ சுயமாகவேவிலீனமாம். இவ்வெல்லாவுலக வித்தாரமும் அதன்பரிணாமமாகவே யிருக்கும், நுதலியபொருளை அதன் உடன்பாடெதிர் மறைத்தொடர்பு காட்டலானே திரப்படுத்தல்:—அஃதுண்டா மேலாயின் உண்டாம் அஃதொழியுமாயின் ஒழியும் என்பதாம், அற்றேல் பிரஹ்மவிஷ்ணு வாதிகளின் சமபந்தத்தானே ஜகத்துண்டாயது எனக்கேட்கப் பெறுகின்றது அங்ஙனமாக யாங்ஙனம் அன்னியத்தினின்றும் உண்டாகின்ற தென்றுகூறுதல் கூடும் எனச்சங்கித்து விடைதருதல்,—பிரஹ்மா விஷ்ணு இந்திரன் ருத்திரன் முதலியவர்கள் அதற்கே யவயவங்கள் எனக் கூறப்பெறுவார்கள், கிளைகப்புக் கொம்புமுதலியவை விருக்ஷத்திற்கே போலும் சிருங்கங்கள் பர்வதத்திற்கே போலும்.

(ச.) பலகாலும் (தானே) தோன்றி, உலகு = இச்சகமனைத்தும். (90)

மேயதன்பத்திப் பாச்சன்மாத்திரத்தால் விரிஞ்சனும் பாவனைமேவி
யாயசங்கற்பம் வடிவிலாவிண்ணி லமைத்தது முப்புவிநகர
நாயகரீரேழாகிடு மீரேழ்ஞாலமே நகருறு தெருக்க
டூயஞாலங்கள் செறிபொழிற் றிரள்கள்சொல்லிய வனமுபவனமே.

(ப - ரை.) மேயதன் பத்திப்பாச்சன் மாத்திரத்தால் = பொருந்திய தனது பிரதிபாச அநுசந்தான மாத்திரத்தானே, விரிஞ்சனும் பாவனைமேவி = விரஞ்சித்தன்மையையடைந்து; ஆயசங்கற்பம் = முன்னுளதாய சங்கற்பமானது, வடிவிலா விண்ணில் = சூனியமாய வியோமத்தில், முப்புவிநகரம் அமைத்தது = இம்முச்சகத்துப் புரத்தை நிர்மித்தது, நாயகர் ஈரேழாகிடும் = லோகாதிபர் பதினான்காயிடும், ஈரேழ்ஞாலமே நகருறுதெருக்கள் = பதினான்கு புவனங்களே அந்நகரத்திற் பொருந்திய வீதிகளாம்; தூயஞாலங்கள் = பரிசுத்தமாய அப்புவனங்களில், செறி = பொருந்திய, பொழில் திரள்கள் = உத்தியான பரம்பரை, சொல்லிய = கூறிய, வனம் உபவனமாம் = வனோபவனமாலையாம்,

(ஸ்ரீ - வீர.) முக்காலத்திலும் ஜகத்தில்லாததேயாய பிரஹ்மத்தின் கண் அதனால் இம் மூவுலகப்புரம் நிருமிக்கப்பெற்றது; அசேதனமாய இதற்கு நிர்மாணசக்தி யெங்கிருந்துண்டாயது எனின்? அதிஷ்டான சைதன்ய அநுக்கிரகத்தால் சேதன விரிஞ்சி யாகாரதைப் பிராப்தியாதலின் என்கவென்கின்றார்: பிரதிபாச அநுசந்தான மாத்திரத்தானே விரிஞ்சித் தன்மையை யடைந்து என்பது. அதேதிரிஜகத்புரம் முன்வர்ணித மென்கின்றார்: யாண்டு இவ்விஸ்தாரப் பிரபைமண்டல சூரியாதிப் பிரபையானே யொளிரப்பெற்றனவாய லோக கோசங்கள் பதினான்கும் உள்ளனவாமோ; பிரசித்தமாய வனோபவனமாலையும் யாண்டு உத்யானபரம்பரையாமென வர்ணிதமாமோ.

(ச.) நாயகர் = லோகேசர், தூயஞாலங்கள் = மாலையென்று சொல்லிய,

மேருமந்தரமே முதலவந்நகரின் மேவியவிநோத வெற்பினமாஞ்
சூரியன்றிங்கள் காற்றினாலசையாச் சுடர்களா நித்திலமாலை
நீருயர்நதியின் றிரள்களாம்வாவி நிகழ்த்தியவே ழெனுமவைதாம்
பேரியல்வடவை கமலமாய்ப்பூத்த பெருங்கடலேழுமேபெரியோய்.

(ப - ரை.) மேருமந்தரமே முதல = சகியமந்தரமேருபருவதங்கள், அந்நகரின் = அப்புரத்தின்கண், மேவிய = பொருந்திய, விநோத வெற்பினமாம் = கிரீடாசலங்களாம், சூரியன்திங்கள் = சூரியசந்திரர்கள்; காற்றினாலசையாச் சுடர்களாம் = பிரசண்டவாயுவினாலுமசையாத சீத உஷ்ண தீபங்களாம்; நித்திலமாலை = முத்துமாலை, நீருயர் நதியின்திரள்களாம் = ஜலப்பிரவாகம் நிறைந்தயாறுகளின் கூட்டங்களாம், வாவிநிகழ்த்திய ஏழெனும் அவைதாம் = ஏழுவாவிகள் என்று சொல்லிய அவைதாம், பேரியல் வடவை கமலமாய்ப் பூத்தபெருங்கடல் ஏழுமே = கடலையும் பருகும் பெரியதன்மைவாய்ந்த வடவாக்கினிகளையே தாமரைகளாக வாய்க்கப்பெற்ற பெரிய சமுத்திரங்கள் ஏழு என்பவைகளே ஆம், பெரியோய் = மகாமதியையுடைய மைந்தா!

(ஸ்ரீ - வீர.) யாண்டுச் சகிய மந்தரமேருகிரிகள் கிரீடாசிகரிகளாமோ, யாண்டுதான் பர்வதமும் சீத உஷ்ணதீப்திகள் வாய்ந்த சந்திர அருக்கதீபங்கள் காற்றினாலே அக்ஷதங்கள் = அணையாதனவாமோ, கொடிநிகர் முத்தமாலையேழ்வாவி யென்பதற்குப் பொருள் கூறுகின்றார், சூரியகிரணங்காலு மாலோலதரங்க உத்துங்கமுத்துக் கணிறைந்த நதிகள் பிரவகிப்பதே

முத்து யாண்டு நன்முத்துமாலைகள் நடிப்பனவாமோ, தரங்கங்கட்குத் தாளச்சாமியத்திற் பொருத்தம், சூரியகிரணங்காலு மாலோலத் தன்மையாம். வடவாக்கினிகளையே அம்புஜங்களாகவும், மேன்மைவாய்ந்த மணிரத்தினங்களையே தாமரையங்குரங்களாகவும், பொருந்திய இக்ஷு க்ஷீராதிசலிலங்கள் எந்நகரத்தின் கண்ணே வாபிகள் ஏழுமகா அர்ணவங்கள் ஆமோ. நூற்கிளர் வினைகளான் மேற்கதியாமே, தாழ்க்குறுமவத்தினாற் கீழ்க்கதியாமே, மங்கிலாவடிவாம் வணிகமா நெறிகளாற், சங்குலமிகுத்த தாமந்தமா நகரம், எனயாது ஓதப்பெற்றதோ அதன் பொருளைக்கூறல்:—கீழிலும் பூமியிலும் அங்ஙன்மேலிலும் ஆகாயத்திலும், புண்ணியங்களாந்தன ஸ்ரீயையுடைய நரர்களாகிய கரும உபாசனை யதிகாரமுற்ற ஆரியர்கட்கும் அமரர்கட்கும் "செயல்வகையா னீங்களவர்திறம் போற்றுமாங்கவரும், புயல்வகையா லுங்களையேபுரம் போற்றிப் புரந்தருள்வ, ரியல்வகையானது பிழையீரெனி லிரண்டுதிறத்தீரு, முயல்வகையான லனடைவீரென நிலத்தோர்க் குரைத்தனனால்" என்று ஸ்ரீ பகவானருளிய நியாயப்படியே புண்ணியவதன் பலக்கிரய விக்கிரயங்களாம்; தேசச்சுற்று வாசிகளாகிய கருமாதிகார வெளிப்பாடுற்ற கிராதர்களுக்குப் பாவ வதன்பலத்தாவரதிரியக் காதிகளோடு பரஸ்பர உபகார மிகுதிப் பாட்டால் கிரயவிக்கிரயங்களாமென வுணர்ந்து கொள்ளலாம்; இத்தகைய விவகாரம் எதன்கண்ணுமோ, (92)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இந்நகரத்தில் இவன்றருபாவறையினங்கள் எனக் கூறியதன் கருத்துரைத்தல்:—இனையவென்பது.

இனையமாநகராஞ் சகத்திடை முன்னமியம்பு சங்கற்பமன்னவனால்
வினையினால்வந்த வுடல்கள் பாவறையா மேற்பதத் திமையவரென்றும்
வனையகீழ்பதத்தி னாகரேயென்று மனிதரோநடுப் பதத்தென்றுந்
துனைதருவாத வெந்திரவிசையாற் சுழல்வனதசைச் சுவாகங்கள்.

(ப - ரை.) இனையமா நகராம் சகத்திடை = இத்தகைய மகாமகிமைவாய்ந்த பட்டணமாகிய இவ்வுலகத்தில், இயம்பு = முன்மொழிந்த. சங்கற்பமன்னவனால் = சங்கற்ப அரசனால், வினையினால் = கருமவசத்தால், வந்த = தோற்றப்பெற்ற, உடல்கள் = தேகங்கள், பாவறையாம் = அபவரகங்களாம், மேற்பதத்து = உம்பருலகில், இமையவர் என்றும் = தேவர்கள் எனவும், வனையகீழ்பதத்தில் = அம்பராமதோ வுலகத்தமைக்கவே, நாகரேயென்றும் = நாகசாதிகளே எனவும், நடுப்பதத்து மனிதரே யென்றும் = மத்தியபூவுலகாமிம்பரில் மநுடரேயெனவும், துனை தருவாத எந்திர =வேகமிகுத்த வாயுயந்திரத்தினது, விசையால் = பிரவாகத்தால், தசைச்சுவாகங்கள் = மாமிசமண் விகாரங்கள், சுழல்வன = சலித்துழல்வனவாம்,

(ஸ்ரீ - வீர.) அப்புரமேயாய இச்சகத்தின் கண்ணே சங்கற்பமன்னவனால், தனதுவிளையாட்டின் பொருட்டு விசித்திரங்களாய தேக அபவரகங்கள் செய்யப்பெற்றனவாம்; சில கீர்வாணப் பெயரினர் மேலேசேர்க்கப் பெற்றவராவர், சிலநாகாதியர் கீழேசேர்க்கப் பெற்றவராவர் சில நரரென்பவர் இடையிலே இயைவிக்கப் பெற்றவராவர், வாதயந்திரங்களாய பிராணன் களின் பிரவாகத்தானே, மாம்சங்களேயாய மண்களின் விகாரத்தானே யாக்கப்பெற்ற அபவரகங்கள் உழன்றுதிரிவனவாம். (93)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அநேகவகை யாகவமரும் அபவரகங்களில் அகங்காரத்தோடும் அவ்வரையன் அலைவன் எனல்;—பல்லென்பது.

பல்வகைதானே யியங்குறுமுடலாம் பாவறைதோறு மவ்வேந்த
னல்வழியுணர்வை நோக்குறநடுங்கு நலமிலாவகங் காரமென்னும்
வல்லவிப்பேய்கள் பொய்களாயிருந்தும் வந்துமெய்போ லெழுமவற்றோ
டொல்வதாம் விநோதம் புரிதருங்கணத்தி லுண்டுமாமில்லையுமாகும்.

(ப - ரை.) பல்வகைதானே = நானுவிதமாக, இயங்குறும் = விளங்காநின்ற, உடலாம் பாவறைதோறும் = தேகங்களாகிய வபவரகங்கள் தோறும், அவ்வேந்தன் = அம்மன்னவன், நல்வழியுணர்வை = நிட்காமிய கருமத்தான் மனத்தூய்மை வாயிலாய்ச் சிரவணுதிகொண்டடையப்பெறும் பரமஞானத்தை, நோக்குற = காண்புற்றபோதே, நடுங்கும் = அச்சத்தை யடையும், நலமிலா = எவரும் அடரும் பிறவிக்கடி யென்றுணர்ந்த கற்றமுயலுந்திய, அகங்கரம் = அகங்காரம், என்னும் = என்று பிரக்கியாதிபெற்ற, வல்ல = வலிமைவாய்ந்த, இப்பேய்கள் = இம்மகா இயக்கர்கள், பொய்களாயிருந்தும் = மாயாமயங்களாக இருந்தும், வந்து = சங்கற்பமன்னவனு லுண்டாக்கப்பெற்று, மெய்போல் எழும் = சத்தியம்போலச் சர்வாங்கமுடைத்தாம், அவற்றோடு = அம்மகா அகங்கார இயக்ஷர்களோடும், ஒல்வதாம் = பொருத்தமாக, விநோதம்புரிதரும் = மிகவும் கிரீடைசெய்து கொண்டிருப்பன், கணத்தில் = கணகாலத்தில், உண்டுமாம் இனிதுதயத்தை யெய்துவன், இல்லையும் ஆகும் = தனது இலயத்தையுஞ் சார்வன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அவ்வபவரகங்கள் ஊன்றப்பெற்ற வெள்ளெலும்புகளாம் தூண்களோடு கூடினவாம், விசித்திர முற்றனவாம், தைலவர்க்கங்களானும் பசையுற்ற வாசனைத் திரவியங்களானும் தோற்பூச்சுற்றனவாகிப்பளபளப் புற்றனவாம், வேண்டிய இடங்களிலும்மயிர்கள்நெருங்கித் தகாமைகொண்டு கசிந்து கண்கட்கு அமலமாய் ரமணீயமாயிருப்பனவாம்; இவற்றுட் சில சிரகாலமிருந்து போவனவாம், மற்றுஞ் சிலவோ விரைவில் மரிப்பனவாம், சிலவோகேச வடிவங்களாய கரும்புற்புதர்ச் சிறப்பினுல்லாசத்தா லாக்கப்பெற்ற மறைப்பின் கவினையுடையனவாம். இது விரிமயிர்க் கற்றையான்மேய்ந்த என்பதன் விவரணமாம். மந்தமாருதஞ் சூழ்சாலகம் ஒன்பான் மருவின வென்றதை விவரணப்படுத்தல்:—காது கண்மூக்கு முதலிய நவத்துவாரங்களோடு கூடியவாம் எப்போதும் வீசிக்கொண்டிருக்கும் பிராணவாயுவினுலே உஷ்ணசீதளங்க ளுடையனவாம். பிராணனுக் குஷ்ணத்தன்மையும் அபானனுக்குச் சீதத்தன்மையும் பிரத்தியக்ஷ சித்தமாம்; கர்ணநாசி முகதாலு வாதிவாதாயனங்கள் என்னும் பலகணிக் கூட்டங்கள் நிறைந்து நிலவுவனவாம், புனுதியங்க மார்க்கங்களையும் உடையனவாம், ஐந்து இந்திரியங்களாகிய குதீபங்களை யுடையனவாம், ஈண்டு மூலத்திற்குதீபகளைகட் மென்னும் விவரணத்தானே முன்மொழியப் பெற்ற தீபபஞ்சக மென்னுமிடத்திற் சங்கப் பொருளி லேற்பட்ட கன் விகுதிதந்திரத்தாற்குத்சையையும் இலக்குமென்னுங் கருத்து குறிப்பிக்கப் பெற்றதாமென் றுணர்ந்துகொள்க. பகர்ந்த சிறப்புகளனைத்தையும் கவிநாயகர் பல்வகையி லடக்கிப் பகர்ந்தார். அகங்கரப்பேய்கள் காத்தளிப்ப வென்பதன் விவரணம்:— ஹே மகாமதியை யுடையோய்! அவற்றுள், பரமாலோகபயங்காளிகளாகிய அகங்காரமகா யக்ஷர்கள் மாயையாற் சங்கற்பத்தா லாக்கப்பெற்றூர்கள். பரமாலோகப்பயங்காளிகள் என்பதற்குப் பரமாத்ம தரிசனத்தான் ஹிருதயக் கிரந்திவடிவ அகங்காரக்ஷய சுருதியானே, பரமத்தின்பார்வையாற் பயப்படுவன என்பது தாற்பரியமாம். தேக அபவரகங்களினுள்ளே அம்மன்னவன் அசத்தினின்றும் வந்தவர்களாயமகா அகங்காரயக்ஷர்களோடு கூடி எப்போதுமே அத்தியந்தம் நன்குவிளையாடிக் கொண்டிருப்பன். அற்றேல் தேகமே யகங்காரம் அயலன்றெனின் அற்றன் றென்கின்றூர்:—குதிர்க்குட் பூனைபோலும், தோற்பைக்குட் பாம்புபோலும், வேணுவின்மாட்டு வெண்டரளம் போலும் தனுவின்கண் ணகங்கார மிருக்குமென்

T பிரயோகம் 7. அர்பம்

7 நல் விளையாட்டு.

வீடு.

றறியலாம். 7 சங்கிரீடனப் பிரகாரத்தைச் சாதித்தல்:—தேககேகங்களிற் சங்கற்ப விருத்திகள், சாகரங்களிற் றரங்கங்கள்போலவும் தீபம்போலவும் கணத்தில் நன்குதயங்களாம், கணத்தில் நனி நாசங்களாம்.

(ச.) தீபம்போல், உண்டுமாய் = க்ஷணத்திலுதிப்பதும், இல்லையுமாகும் = நசிப்பதுமாம். (94)

காயமென் றுரைத்த பாவறைதோறுங் கடலிடையலைகள் போற்றோன்றி
மாயுமேலியற்று மனைகளில்விடாமல் வருமிவனியற் றியவெல்லா
மேயதோர்கணத்தில் வீண்களாய் நசிக்கும்வீணி லேதிரிதருமிவன்றா
னுயதன்சங்கற் பத்தினுலிருக்கு மவ்வளவருந் துயருழக்கும்.

(ப - ரை.) காயமென்றுரைத்த பாவறைதோறும் = சரீரமெனச் சாற்றிய அபவரகங்கள் தோறும், கடல் இடை அலைகள்போல் தோன்றிமாயும் = சமுத்திரத்தின் கண்ணே தரங்கங்கள் போன்று உதித்து நசிக்கும், மேலியற்று மனைகளில் விடாமல் = இனிமேலுண்டாக்கும். புரங்களில் இடைவிடாமல், வரும் = அவ்வப்போது வந்துசேரும், இவன்=இவ்வரையன், இயற்றிய எல்லாம் = செய்தயாவும், ஏயதோர் கணத்தில் = பொருந்தியது ஒரு கணத்திற்றானே, வீண்களாய் = வாளாவிரைவாகவே, நசிக்கும் = அழியும், வீணிலேதிரிதரும் இவன்றான் = இவன் ஒருபோதும் இன்பமென்பதே யில்லாமலேயுழலும், ஆயதன் சங்கற்பத்தினுல் = உண்டாகிய தனது சங்கற்பத்தினுல், இருக்கும் அவ்வளவு = உண்டாங்காறும், அருந்துயர் உழக்கும் = அநந்தந்துயரையே அடைந்தழும்.

8 5ம் கவி.

(ஸ்ரீ - வீர.) மாயும் வரையுரையுரைத்தாமுன். 8 அவற்கிச்சை உண்டாம் என்பதாதியின் றாற்பரியம் முன்மொழிந்த விரோதபரிகாரத்தானே வருணித்தல்:—மேலென்பது. பவிஷ்யத்து நவநிர்மாணபுரத்தை அவனக்காலடைந்திடுவன், எக்காற் சங்கற்பிக்கப்பட்ட வஸ்துவைக் கணமாத்திரையானே நோக்குறுமோ; அதனுல் விரைவில் அவன் விநாசமுறுவன் என்பதன் றாற்பரியமுரைத்தல்:—நனுக்கனு அவஸ்தைகளில் அத்தியந்தம் சுழல்வதனுலுண்டாய ஆயாசமடைந்து விசிராந்தி சுகப்பொருட்டு அசங்கற்பன மாத்திரத்தானே துயிலின்கண் நாசத்தன்மையானே அதாவது மிகுதியாமிலயமாய காரணபூத அவித்யாமாத்திர பாவத்தானே சம்பவஞ் சத்தை யென்பதாம். தானே விரைவில் விநாசத்தையடையும். நாஞஜன்ம கோடிகளில் ஆயாசப்பட்டவனுக்குத் தைவயோகத்தானே வைராக்கியாதி சம்பத்துண்டாகிச் சாஸ்திர ஆசார்ய சமாதியப்பியாசாதி பலத்தானே ஆத்மதத்வ சாக்ஷாத்கார முளதாகிய வழி சங்கற்பமூலஞ்சாம்புதலானே அசங்கற்ப மாத்திரத்தானே சிரேயசாய மோக்ஷப்பொருட்டுச் சம்பவம் நிர்விருதியாம். இவனது சங்கற்பநாசத்தானே வாசனை க்ஷயத்தாலுளதாய சூனியபாவமாக விருத்தல் பரமமேன்மையின் பொருட்டேயாம், மீண்டு முதிப்பனென்பதன் கருத்துரைத்தல்:—சுயம் சங்கற்பமாத்திரமாகவே 8 பாலயக்ஷனென்னத் தோற்றுநிற்கும், அதுவுந்தனது அநந்த துக்கப்பொருட்டேயாமலது ஒருபோதும் ஆநந்தத்தின் பொருட்டாகாதாம். (95)

இறையுமோர் சுகமற்றிரங்குவோன் றானுண்டென்பதோர் பாவனையாலே
நிறைசகமியற்றுந் தானிலதென்றே நினைத்திடலக் கணத்திறந்து
குறைவறுகதிர் முன்னிருளெனப் போகுங்குறித்த சிற்றின்பமுற்றமிழு
முறைவுறுமிவனுக் குடல்கண் மூன்றுளவா முத்தமமத்திம மதமம்.

7 மோக்ஷம் 8 பாலனுக்கிப்பேய்போல.

(ப - ரை.) இறையும் ஓர் சுகமற்று = அணுவளவும் யாதொரு இன்பமுமில்லாமல், இரங்குவோன் = ஏங்கியிருப்போன், தான் உண்டு என்பதோர் பாவனையாலே = யானிருக்கின்றேன் என்னும் ஆன்மசத்தையினுலே, நிறைசகம் இயற்றும் = விசாலமான விசுவத்தையுண்டாக்கும், தானிலதென்றே நினைத்திடில் = தான் இல்லையென்னும் அசத்தையினுலே, அக்கணத்து = அப்போதே, இறந்து = நாசமாக்கும், குறைவறு கதிர்முன் இருளெனப்போகும் = பூரணப்பிரகாசத்தின் சந்நிதியில் அந்தகாரம் இராதேகுதல்போல ஏகும் குறித்த சிற்றின்பம் உற்றமிழும் = வாஞ்சித்த சிறிய ஆனந்தங்கிடைத்த மாத்திரையானே அதுகொண்டே பெருமிதங்கொள்ளும், உறைவுறும் இவனுக்கு = தன்னதேயாயது யர்தருஞ் சேட்டையினுலே பெரிதுபுலம்பித் திரியுமிம்மன்னனுக்கு, உத்தமம் மத்திமம் அதமம் உடல்கள் மூன்று உளவாம் = நல்லதென நடைப்பட்டதாயும் இடைப்பட்டதாயும் கடைப்பட்டதாயும் இலங்குந்தேகங்கள் மூன்று உள்ளனவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்த விசாலமான ஜகத்துக்கத்தை ஆன்மசத்தையினுனே மிகமிகவும் விரிக்கும், அசத்தையாலோ, தமமானது கனமான ஒன்றுந் தெரியாமையை யுண்டாக்கலே போலும் அழிக்கும், என்னசெய்வேன் என்பதாதி சோகக்கூற்றிற்கு விளைதல் தன்னுடையதேயான துயரந்தருவதாய நிஷித்தாசரண அபிமானுதிருப் சேஷ்டையினுனே மிகவும் ரோதனஞ்செய்வன், கவட்டுத் தொன்மரத்திடுக்கில் விரைமாட்டிக்கொண்டு ஆப்பதனைப் பிடித்தசைத்த பேய்க்குரங்குபோல வென்பதாம், இதன் வியாக்கியானம் பெரியஞான வாசிட்ட உற்பத்திப் பிரகரணத்திற் காட்டியுள்ளோம் ஆண்டுக்கண்டுகொள்க. சங்கற்பிக்கப்பட்ட ஆனந்தலேசங் கொண்டு தலைநிமிர்ந்து மிகமிதந்து மகிழும், அகஸ்மாத்தாக ஒழுகும்தேன் துளியுண்ட கிழக்கழுதை மானும், இதனுனே கர்த்தபமென்னும் நீள்செவியனுக்கு விடயசுகமும் தேன்னக்கல்போல அதிதுர்லபமாயின்மற்றென்னே மோக்ஷ சுகத்தைப்பற்றிக்கூறுவது, எனத்தொனிக்கப் பெற்றதாம். பாலன்போலும் சங்கற்பத்தினுலேயே கணம் விரதியை யடைவன், சுயங்கணம் இரதியையடைவன், கணம் விகாரத்தையடைவன். கோத்தனது ஆக்கியாயிகை வருணனப் பிரயோஜனங் கூறல்:—இவனைச் சர்வ பாகிய வஸ்துக்களினின்றும் திருப்பிச்சமாதி யப்பியாசத்தானும் தத்துவஞானத்தானும் ஆதரவுடன், வாசனுக்ஷயஞ் செய்து அஞ்ஞானத்தையழித்து மதியானது பிரத்தியக்கு வடிவமாய பிரஹ்மத்தை யினிது பற்றி இளைப்பாறுதலை யடையா நிற்கும்படிசெய்து மைந்தநீவாழ்தி. முன்னர் எம்மூன்று தேகங்கள் மொழியப்பெற்றனவோ அவற்றை விரித்தல்:—சங்கற்ப வடிவமாய அம்மனத்திற்கு அதம உத்தம மத்யமங்கள் என்னும் முத்தேகங்கள் உள்ளனவாம்.

(ச.) நிறைசகம் = துக்கம் நிறைந்தசகம், அக்கணத்து, சகமிறந்துபோகும், குறித்த = தனது துக்கமயமான சேட்டையால். (96)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) முக்குணத்தின் முறைமையை மொழியல்:—முக்குணமென்பது,

முக்குணந்தானே மூன்றுடலாகி மூலமா மூன்றுலகிற்கு
மக்குணந்தன் னிற்றமங்கொள் சங்கற்பமாவது பகுதியின்செயலாற்
றுக்கமாய்வருந்திப் பாதலப்புழுவாந் தூயசத்துவங் கொள்சங்கற்ப
மிக்கநற்றருமஞானம் வீடுளதாய் வேந்தர்வேந் தெனமிகவிளங்கும்.

(ப - ரை,) முக்குணந்தானே = சத்துவம் இரஜசுதமசு என்னும் மூன்றுகுணங்களே, மூன்று உடலாகி = முத்தேகங்களாகி, மூன்று உலகிற்கும் மூலமாம் = முச்சகத்திதியின் காரணமாம், அக்குணந்தன்னில் = அம்மூன்று குணங்களுள், தமங்கொள் சங்கற்பமாவது = தமோரூப சங்கற்பமானது, பகுதியின் செயலால் = பிராகிருதசேஷ்டையால், துக்கமாய்

T. வைராக்கியம் J. அநுசரிக்கத்தக்கது.

வருந்தி = பரமகிருபணத் தன்மையை யடைந்து, பாதலப்புழுவாம் = கிருமிகீடத் தன்மை யையடையும், தூய = பரிசுத்தமாய, சத்துவங்கொள் சங்கற்பம் = சத்துவரூப சங்கற்ப மானது, மிக்க நல்தருமம் = இச்சையின்றிய மேன்மைவாய்ந்து மனத்தூய்மையாய நன்மை யைப்பயக்கும் நிட்காமிய புண்ணியம், ஞானம் = அதனுற் பரம்பரையா யுண்டாம் தத்துவ வுணர்வு, வீடு = அதனுலாம் மோக்ஷம், என்பவற்றைப் பயப்பதாய், வேந்தர் வேந்தென மிக விளங்கும் = சாம்ராஜ்யம்போல இருந்திலங்கு மிகவும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தமசத்துவராஜப் பெயரியனவே உலகின்றிதிக்குக்காரணமாம், தமோரூப மாய சங்கற்பமோ நித்தியம் இயற்கையாலமைந்த பிரவிருத்தியினுலே நரகங்களிற் பிரசித்த மாய பரமகிருபணத் தன்மையை யடைந்து, பின் நரகசேடமாக கிருமிகீட ஸ்தாவராதி ஜன்மங்களையு மடையும். சத்துவரூபமாய சங்கற்பமோ தர்மஞானபிராயணமாம், ஞானமாத் திர வுபாசனம்சாஸ்திரீயப் பிரவிருத்திநியமம் என்பதாம், சந்நிகிதமோக்ஷமாம், ஜரண்யகர்ப்ப பாவூர்ந்த தேவதாபதமாம். இவையாவும் சத்துவ சங்கற்பத்தானே யுண்டாவனவாம்.

(ச.) தமங்கொள் சங்கற்பம் = தமோரூப சங்கற்பம், பகுதியின் செயலால் = எப்போ தும் பிராகிருத சேஷ்டையால், பலவிதமாகும் = நானுவித கிருமிகீடங்களாம். (97)

இராசதகுணசங்கற்ப மிவ்வுலகி லியல்புறுகுடும்பி யாயியங்கும்
விராவியவிந்த மூன்றையும் விட்டுமெய்ம்மை யாய்த்தானிலதென்னி
னிராகுலமாக வனையசங்கற்ப நிமலமாம்பர பதமடையுந்
துராசையாம் பார்வையனைத்தையு நீக்கித்துகண்மன மனத்தினுனிறுத்தி.

(ப - ரை.) இராசத குணசங்கற்பம் = இரஜோரூப மாய சங்கற்பமோ, இவ்வுலகில் = இச்சகத்தில், இயல்புறு குடும்பியாய் இயங்கும் = பொருத்தமான வியவகாரியாய்ச் சரிக்கும், விராவிய = கலந்த, இந்த மூன்றையும் விட்டு = இம்முக்குணங்களையும் விட்டு, மெய்ம்மை யாய்த்தானில தென்னில் = உண்மையாகத்தான் க்ஷயமாயின், நிராகுலமாக அனையசங்கற் பம் = ஆகுலமில்லாமல் அச்சங்கற்பம், நிமலமாம் பரபதமடையும் = தூயதாய பரமபதத் தைப்பெறும், துராசையாம் பார்வை அனைத்தையும் நீக்கி = முடிவுபெருத ஆசைவடிவங்க ளாய சர்வதிருஷ்டிகளையும் நன்ருக அகற்றி, துகள்மனமனத்தினுல் நிறுத்தி = குற்றமுற்ற மனத்தைக் குற்றமற்ற மனத்தாலே தகைந்து.

(ஸ்ரீ - வீர.) இரஜோரூப மாயசங்கற்பமோ மநுஷ்யஜன்மத்தால் அதற்குத்தகுந்த விவ காரத்தோடு கூடியதாகிப் புத்திரதாராநுரஞ்சிதமாய்ச் சமுசாரத்தில் இனிதாக இருக்கும், ஹே மகாமதியையுடையோய் ! இம்மூவகையாய ரூபங்களையும் பரித்தியாகஞ்செய்து ஆத்தி யந்திக சங்கற்ப உச்சேதமாகியவழி அச்சங்கற்பம் பரமபதமென்னும் மோக்ஷத்தையடையும் அற்ருயின், சங்கற்பக்ஷயத்தில் யாதுகொல் உபாயம் எனின் அதனைக்கூறல்: சர்வபாகிய அர்த்த தரிசனங்களாய பாகிய இந்திரியங்களை வைராக்கியத்தினுனே அடங்குமாறு செய்து, நன்மனத்தாற் றுன்மனத்தை நிறுவி, உள்வெளிப் பொருள்களை யுடைத்தா யெழுந்தோடும் உள்ளத்தை க்ஷயம்செய்தி.

(ச.) இராசதகுண சங்கற்பம், இவ்வுலகில் = இச்சம்சாரத்தில், இயல்புறு = உலகவிவ காரியாய், குடும்பியாய் = புத்திரதாராநு ரஞ்சிதமாய், இயங்கும் = திதிபெற்றுவிளங்கும். (98)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை,) சங்கற்பக்ஷயஞ் சாதிக்கப்பால தொன்றன்ரும், ஆகவின் அய லொன்றே உபாயம் மோக்ஷப்பொருட்டு உபதேசித்தருள வேண்டும் என்ரு சங்கிப்பக்கூடா தெனல்:—உள்ளொன்பது.

உள்ளினும்புறத்து மெழுந்தசங்கற்ப மொருக்கிட வொருப்படநினைவா
யெள்ளருந்தவங்கள் கற்பகோடிகணீ யியற்றினும் பாதலம்பூமி
தள்ளருந்துறக்க மேவினுமுனக்குச் சாற்றுசங்கற்பமாய் வல்லாற்
றெள்ளியபாம பதத்தினைமேவத் தியக்கமிலுபாயம் வேறில்லை.

(ப - ரை.) உள்ளினும் புறத்தும் = ஆந்தரத்திலும் பாகியத்திலும், எழுந்த = உதயமாகிய, சங்கற்பம் = எண்ணங்களை, ஒருக்கிட = க்ஷயஞ்செய்ய, ஒருப்பட நினைவாய் = ஒருமனப்பட முயல்வாய், எள்ளருந்தவங்கள் — தள்ளுதற்கரிய தாருணமாய தபசுகளை, கற்பகோடிகள் = அநேகங்கோடிகாலம், நீ இயற்றினும் = மைந்த நீசெய்தபோதினும், பாதலம்பூமி தள்ளரும் துறக்கம் மேவினும் = கீழுலகத்தையேனும் பூவுலகத்தையேனும் யாவரும் வாஞ்சைசெய்யும் மேலுலகத்தையேனும் அடைந்து (போதினும்), உனக்கு = நின்றனக்கு, சாற்று சங்கற்பமாய்வு அல்லால் = உபதேசித்த சங்கற்ப உபசமம் அல்லாது, தெள்ளிய பாமபதத்தினைமேவ = தெளிந்த மேன்மைவாய்ந்த நித்திய ஆநந்தபதத்தை யடைய, தியக்கமில் உபாயம்வேறு இல்லை = மயக்கமற்ற யாதொரு உபாயமும் மற்றொன்று கிடையாது.

(ஸ்ரீ - வீர.) வருட சகத்திரங்கள் நீ கடுந்தவம் புரிந்தபோதினும், விலயவியற்கை வாய்ந்தவுனது தேகத்தைச் சிலையின் கண்ணே அத்தியந்தஞ் சூரணமாக்கினும், அக்கினியின் கண்ணே பிரவேசித்த போதினும், வாடவக்கினியின் மாட்டுத்தான் வீழ்ந்தபோதினும், குழிக்கட்குப்புறவீழினும், கட்கதாரை வேகத்திற்கடிது வீழ்ந்திடினும்; சிவனேதான் விஷ்ணுவேதான் பதுமஜனேதான் உனக்குக் குருவாய்வந்து அநுக்கிரகஞ் செய்யினும், அல்லது, உலகநாதரென் றெண்டுறவியாரம் ஸ்ரீ தத்தாத்திரேயர் ஸ்ரீ துர்வாசர்தாம் பெருங்கருணையை நிறைய மேவினராய் வந்துதிருவருள் செய்தபோதினும், அத்தியந்தங்கருணுக் கிராந்தராய் ஆத்தியந்திக அகிம்சையை உபதேசித்தவராய யதீந்திராம் புத்தரேவந்து போதித்தபோதினும், நீபாதாளத்தை யடைந்தபோதினும், பூதலத்தைப் பொருந்திய போதிலும், சுவர்க்கத்தை யடைந்தபோதினும், உனக்கு அந்தப்பரம பதத்தை யடையச் சங்கற்ப நாசத்தையொழித்து அன்னிய உபாயம் யாதொன்றுமே கிடையாது. ஈண்டுப் புத்ததேவரைக் கவர்ந்தது யாதுகாரணங் கொல்லோ வெனின், அவைதிக மார்க்கங்களிலும். மோக்ஷமுண்டா மென்னும் வாஞ்சை வாரணப் பொருட்டாமென்றறிக.()

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அச்சங்கற்ப உபசமமும் பிரஹ்ம சொரூபமேயாம் என்னுங் கருத்தாற் சிறப்பித்தல் துயர்களும் என்பது.

துயர்களும் விகாரங்களுமிலாப் பிரமசுகஞ்செய் சங்கற்பநாசத்தை
முயலுதிநனிசங் கற்பமாங்கயிற்றின் முடிவறு பாவனையெல்லா
மியல்புறுகோவை யா லெழுமந்தக் கயிற்றினை யெளிதினிலறுத்தால்
மயல்கொள்பாவனைக ளெங்ஙனேதுளாய் மடியுமோ வறிகிலமைந்தா.

(ப - ரை.) துயர்களும் விகாரங்களும் இலா = பாதகங்களும் விகாரங்களும் இல்லாத, பிரமசுகம்செய் = பிரஹ்மாநந்தத்தைப் பயக்கும், சங்கற்ப நாசத்தை = சங்கற்ப உபசமத்தை நனிமுயலுதி = நன்றாகமுயன்று தேடுதி, சங்கற்பமாம் கயிற்றில் = சங்கற்பமாகிய தந்துவில், முடிவறுபாவனை எல்லாம் = எண்ணமுடியாத சகலபாவனைகளும், இயல்புறு கோவையால் எழும் = சுவாபாவிகமாய்ப் பொருந்தும் நிரைநிரை கோத்தவினாலே திகழும், அந்தக் கயிற்றினை = அச்சங்கற்பமாகிய தந்துவை, எளிதினில் அறுத்தால் = சுலபமாகச் சேதித்தால், மயல்கொள் பாவனைகள் = பிராந்தியினாலே கொண்ட அந்தப்பாவனைகள், மைந்தா=

s. ஆக்கிராந்தர் = பீடிக்கப்பட்டவர் ⊤ வாரணம் = நிவர்த்தி.

T. யாவப்யொருள் J. கோக்கப்பெற்றனவாம்

ஹே குழந்தாய் ! எங்ஙனே தூளாய்மடியுமோ அறிகிலம் = எவ்வாறு பொடிப்பொடியாகி எங்குதான் பறந்தோடி விடுமோ யாமறிந்திலேம்.

விஞ்ச்சி (ஸ்ரீ - வீர.) யாதொருபாதமு மில்லாததாயும் விகாரமில்லாததாயும் சுகமாயும் பரமபாவனமாயும் உள்ளசங்கற்ப உபசமத்தில், சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தி சிரவணமனன நிதித்தியாசனவடிவ மேலான பிரயத்தினத்தைப் பௌருஷத்தாற் செய்தி, அற்றேற் சங்கற்பமாத்திர உச்சேதத்தானே சர்வஜகத்பந்த நிவிருத்தியாங்ஙனம் எனின் ? உரைத்தல்:—ஹே அநக ! நிச்சயமாகச் சங்கற்பதந்துவின் கண் எல்லாப் பாவங்களும் புரோதங்களாம்; ஆயின் அப்பாவங்கள் நஷ்டமாயின் யாண்டுச்செல்லா நிற்கும் எனின்கூறல்:—தந்துவானது சின்னமாகவே அவை கட்டுக்குலைந்தனவாகி யாண்டோடிவிடுமோ அறியேம்; ஆரோபிதமாய பாவங்கள் அதிஷ்டானத்திற் பாதமாகவே பிருண்டுக்கமனம் பிரசித்த மின்மையின் என்பது கருத்தாம்.

(ச.) சங்கற்ப நாசத்தை = பாவனமான சங்கற்போப சமத்தை, நீ நனிமுயலுதி, முடிவறுபாவனை யெல்லாம் = அகிலபாவங்களும். (100)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-ஸை) அற்றேல், இச்சங்கற்பாதி சர்வபாவ நிவிருத்தியானது அசத்தா ? சத்தா ? சதசத்தா ? ஆதியதேன்மோக்ஷ அசித்தியாம், இரண்டாவதேன் மோக்ஷத்திலும் இருமையின் அடைவாம், மூன்றாவதேற் பக்கத்தாலாய பந்தத்துவைதங்களின் நீக்கமின்மையாம் எனமுத்தியின் கண்ணும் நிர்த்துக்கத் தன்மைச் சித்தியிலதாம், என்பதாதி தோஷகணங்களை ஒரேகூற்றாலகற்றி யியற்றத்தக்கதை யுபதேசித்தல்:—துனியென்பது.

துனிசெய்சங்கற்ப மின்றிமுன்வந்து தோன்றிய தொழில்வழிநிற்பாய்
பனிசெய்சங்கற்ப மாண்டிடிலறிவு பார்வைகளனைத் தினும்பற்றுத்
தனியுயர்பிரம பதமடைந்தகில விகற்பமாந் தளை யெலாந்தள்ளி
யினியனாயேகத்து வத்திலேசுழுத்தி யிதயமுற்றின்பமே பெறுவாய்.

(ப - ரை.) துனிசெய் = துயரந்தரும், சங்கற்பமின்றி — சங்கற்பங்கள் ஓய்ந்தவனாகி, முன்வந்து தோன்றிய = நுகர்வினைவயத்தால் வந்தடைந்த, தொழில்வழி நிற்பாய் = விவகாரபரனாய், பனிசெய் சங்கற்பம் மாண்டிடில் = தன்வடிவத்தை மறைக்கும் சங்கற்பமானது நன்றாகக்ஷயமாயின், அறிவு = தன்சித்தானது, பார்வைகள் அனைத்தினும் பற்று = சேத்தியமென்னும் திருசிய உன்முகத் தன்மையை யடையமாட்டாது, தனி உயர்பிரமபதம் அடைந்து = ஒப்பில்லாத மேலான பரமார்த்தபதத்தை யறிந்தடைந்து, அகிலவிகற்பமாம் தளை எலாம்தள்ளி = சகலவிகற்பங்களாய ஜாலங்கள் யாவற்றையும் வலிதிற்றொலைத்து, ஏகத்துவத்திலே இனியனாய் = அவ்வத்விதீயபதத்தில் அன்புடன் அழுந்தி, சுழுத்தி இதயம் உற்று = சுழுத்தசித்தவிருத்தியுடைவனாய், இன்பமே பெறுவாய் = விததசுகத்தை விளைவித்தடைவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அசத்து, சத்து, சதசத்து, என்பனவாய எல்லாவிகற்பங்களும் சங்கற்பத்தானே பாவங்களுடன் உண்டாவனவாம் மற்றொன்றாலாகாவாம், அவை சங்கற்பத்தையே சத்தசத்தென்பதாக விகற்பிப்பான் சமர்த்துடையன வாகாவாம், ஈண்டு, பரமார்த்த சத்திய சங்கற்பப் பிரஹ்மத்தைத் தீண்டாவென் வென்னே சொல்வது' காரியங்கட்கு யாண்டுத்தற் சம்பந்தியாய காரணத்திலும் ஆந்தரத்திற் குண்டீபாவமாமோ ஆண்டு என்னேயியம்புவது அசங்க பரமாத்மாவின் கண்ணென்பது கருத்தாம். எவ்வெதனை எவ்வாறு சங்கற்பிக்கின் றனையோ, அவ்வது கணத்தில் அவ்வாறுண்டாம்; ஆகலின் தத்துவமுணர்ந்த மைந்த ! ஒரு

3. அந்தர்க்கதம் = அடக்கம்

போதினும் ஒன்றையுமே சங்கற்பியா தொழிவாய்; நிர்ச்சங்கற்பனுகிக் கிடைத்தபடியாய விய வகாரபனுதி, சங்கற்ப சம்க்ஷயமாகவே சித்தானது அசேத்திய உன்முகத் தன்மையையே யடையும். அற்றேல் மோக்ஷசம்பாதனத்தில் க்ஷதியாது கொல்லாமாலோ வெனின் ஆண் டுரைத்தல்:—உண்மை யொன்றையே யியற்கையாக உடைய பிரஹ்மம், அசத்தியமாயாவ யத்தானே சுரநரதிரியக்காதி எண்பத்து நான்கிலக்கமென்னும் யோனித்துவாரத்தால், அவ்வப்பிராணிபேதரூபமாக வெழுந்துவாளாவே ஜகத்துக்கத்தை யநுபவிக்கின்றது. இஃது ஆன்மாவாகிய தனக்கு ஒவ்வாததேயாம். அந்நானுயோனி ஜந்மநிமித்தத்தாலும் பெருந்துய ஜாப்பொருட்டேயாய மறித்துமறித்தும் மரித்தலினுலும், ஹே அநக! நினக்கென்னே பயன்? யாது அதுக்கப்பொருட்டோ அதனைப் பிராஞ்ஞர் நன்குதொடர்வ ரீண்டயலல் வாம். ஆயின் அடியேனுற் செய்யத்தக்கது யாதுதானெனின், அருளல்:—தனியுயரென்பது. நீ தத்துவஞ்ஞுத் தன்மையை யடைந்து மூல உச்சேதவலுவானே விலக்கமுடியாத விகற்ப ஜாலத்தை விலக்கி, மோக்ஷமெனப் பெயரிய எவ்வத்விதீய பதமுளதோ அதனை, நிரதிசய ஆநந்த மடைதற்பொருட்டுச் சுழுப்த சித்தவிருத்தி யுடையவனுய் நனவிற்சுழுத்தி நிலேமேவி நன்றுயெல்லா முள்ளகற்றி, நினது பெருமுயற்சியினுலே நீசாதித்தடைதி.

(ச.) பார்வைகளனைத்தினும் பற்று = அசேத்தியோன் முகமாம், இதயமுற்று = சித்தவிருத்தி சுழுத்தியடைந்து, இன்பமே = பேராநந்தத்தை, பெறுவாய். (101)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சங்கற்பத்தின், உற்பத்திப் பிரகாரத்தையும் ரூபமுடைமையை யும், கனதைவகையையும், எவ்வித உபாயத்தானே விநாசமா மென்பதையும், குமரன்கேட்ப முனிவர் யாவற்றிற்கும் உத்தரங்கூறத் தொடங்கல்:—என்னலுமென்பது.

என்னலுமுயர் சங்கற்பமே தென்னவெழுந்ததும் வளர்ந்ததுமாய்ந்து
சன்னமாகியது மெங்ஙனமென்று தவஞ்செய்தா குரனைமைந்தன்
பன்னியேகேட்ப வதற்கவனுரைப்பான் பரமமாயுண் டெனல்வடிவா
மின்னியசமமா மறிவுகாண்ப வற்றின்மேவுற வெழுதல்சங்கற்பம்.

(ப - ரை.) என்னலும் — கூறியவண்ணம் முனிவர் மொழிதலும், உயர் சங்கற்பம் ஏதென்ன = மேலாயசங்கற்பமாயது எத்தகையது, எழுந்ததும் வளர்ந்ததும் மாய்ந்து சன்ன மாகியதும், எங்ஙனம் = இதனது உற்பத்தியும் விருத்தியும் விநாசமும் யாங்ஙனம், என்று = என இவ்வண்ணம், தவம்செய்தாசூரனை = பெருந்தவம் புரியும் அருந்தாசூர முனிவரை மைந்தன் = புத்திரன். பன்னியேகேட்ப = அழுத்தமாகவினவ, அதற்கு = அவ்வினுவிற்கு, அவன் = அம்முனிவர், உரைப்பான் = கூறுவதாவது, பரமமாய் உண்டெனல் வடிவாய் = அநந்த ஆத்மதத்துவமாய் சத்தாசாமானிய ரூபியாய், மின்னிய = விளங்காநின்ற, சமமா மறிவு = எங்கும் விளக்கந்தருஞ் சித்தானது, காண்பவற்றின் மேவுறவெழுதல் சங்கற்பம் = சேத்திய = (திருசிய) உன்முகத்தன்மை யுறுதலே = (நன்னுட்டம் நண்ணுதலே) சங்கற்ப அங்குரமென்பர், சேத்தியோன்முகத்தன்மையாது முன்மனமென வியாக்கியானிக்கப்பெற் றதோ அதுவே சங்கற்பவிருக்ஷத்தின் அவித்யாபீஜ உற்பவமாய பிரதம அங்குரம் என உணர் வர், என்பதாம்.

(ச.) புத்திரன் வினுவுக்கு உத்தரம்:— ஏதென்ன = எத்தன்மையது: சமமாம் = சர்வ வியாபியாகிய, உண்டெனும் வடிவாய் = சத்தாமாத்திர ரூபமாய்; அதனுலே, பரமமாய் மின்னிய = அநந்தாத்ம தத்துவந்தனது ரூபமாய் விளங்கும், அறிவு = சைதந்யம், காண்ப வற்றின்மேவுற எழுதல் = சேத்தியோன்முகமாக (பகிர்முகமாக) வெழுவதே, சங்கற்பம் = சங்கற்பாங்குர மென்னுஞ் சூக்ஷமரூபமா மென்றதாயிற்று. (102)

அற்பமாயெழுந்து தானுளதாகி யடைவிலேபையப் பையப்பருத்துத்
தற்பரமனமாம் வெளியினைமூடிச் சடத்துவந்திடத்தி லுண்டாக
வுற்பவமுகில்போல் வளர்வுறுமைந்தா வுணர்வுகாண் பவற்றினையுன்னி
நிற்பதாந்தனக்கு வேறுபோற்கண்டு நிகழ்த்துசங் கற்பமாய்நிகழும்.

(ப - ரை.) அற்பமாய் எழுந்து தானுளதாகி = லேசமா யுண்மைபெற்று, அடைவிலே = முறையே, பையப் பையப்பருத்து = அதுவே மெதுவுமெதுவாகக்கனத்தன்மையையடைந்து, தற்பரமனமாம் வெளியினைமூடி — உண்மையிற் பரம்பொருள் வடிவமேயாய மனமென்னும் ஆகாயத்தை நன்குவியாபித்து, சடத்துவந்திடத்தி லுண்டாக — திடமான ஜாட்டிய முண்டாதற் பொருட்டு, உற்பவமுகில்போல் = ஆகாயத்தில் உண்டாயமுகில் ஆகாயத்தை மறைத்துவிரிவதேபோல, வளர்வுறும் = விருத்தியாகும்; மைந்தா ! = ஹேகுழந்தாய் ! உணர்வு = அறிவானது, காண்பவற்றினையுன்னி = திருசியங்களைச் சிந்தித்து, நிற்பதாம் தனக்குவேறுபோல் = நிலையாகிய ஆன்மாவிற் கன்னியம்போல, கண்டு = பாவித்து, நிகழ்த்து சங்கற்பமாய் நிகழும் = சொல்லாநின்ற சங்கற்பத் தன்மையை யடையாநிற்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர·) லேசமாக அடைந்த சத்தையை யுடையதாகி அதுவே மெதுவாகக்கனத்தையையடையும், யாதின்பொருட்டோவெனின் ? அந்தச் சித்தாகாசத்தையே எல்லாவாற்றானும் எங்கும் வியாபித்து, அதிஷ்டானசித்தினது சித்தியற்கையை மறைத்தலாற் சடப்பிரபஞ்ச ஆகாரசம்பத்தியின் பொருட்டு என்பதாம். எதுபோல் எனின்? மேகம்போலு மென்பதாம். இவ்வண்ணஞ் சமஷ்டிசங்கற்பத்தாற் சகத்துற்பவ முரைத்து அவ்வாறே மதியகங்காரவுயிர் புலனுடம்பாதியாகார வியஷ்டிசங்கற்ப உற்பத்தியை யுரைப்பார் உணர்வெனத் தொடங்குகின்றார், சித்தானது சேத்தியத்தை ஆன்மாவினும் அன்னியம் போலப்பாவித்துச் சங்கற்பத்தன்மையை யடையும்.

(ச.) அற்பமா யெழுந்து = சூட்சுமாங்கிசத்தால், உளதாகி = சொரூபமுள்ளதாய், தான் = அவ்வறிவே, சேத்திய உன்முகீபாவரூப மென்னுஞ்சங்கற்ப அங்குரமே, அடைவிலே பையப்பையப் பருத்து, தற்பரம் = சித்தினது சொரூபமென்னும், மனமாந்தெளிவு = சித்தத்துவத்தை, அறமூடிச் சடத்துவந்திடத்தி லுண்டாகி, உற்பவம் = சடான்மகப் பிரபஞ்சபாவத்தாற் பரிணமித்தற்கு, வளர்வுறும், முகில்போல, = மேகமானது முன்பு அற்பமாயுளதாகிப் பையப்பைய ஆகாசத்தை யறமூடிச் சாட்டியமாய்ச் சடாகாரமாதற்கு வளர்வுறுதல் போலென்பது பொருள். உணர்வு = ஆத்மாவினது சைதந்யம், காண்பவற்றினை = திருசியத்தை, நிற்பதாந்தனக்கு = ஆன்மாவுக்கு, வேறுபோல், உன்னிக்கண்டு, நிகழ்த்து = மேற்கூறப்படும், சங்கற்பமாய் நிகழும் = சங்கற்பபாவத்தைப் பொருந்துவது போலாம். (103)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மூலாங்குரத்தாற் சாகாங்குரங்கட்கே போலும், அதனினின்றும்பாகிய விடயாகார சங்கற்ப பரம்பரைகளானே விருத்தியைத் திக்கம்வரை யுரைத்தல்:— அறிவென்பது.

அறிவெனும்விதை சங்கற்பமாமுளையா மனையசங்கற்ப மாந்தன்னைப்
பிறிவுறத்தானே செய்துதான் பிறக்கும்பெரிதற வளர்ந்திடுந்தானே
செறிதுயரொழிய வின்பமொன் றில்லையாதலாற் செப்புசங்கற்ப
நெறியுறநினையே னிற்புறுநிலையி னிமிடமும் பாவனைநினையேல்.

(ப - ரை.) அறிவெனும் விதை = சித்தாகியபீஜம், சங்கற்பமாம் முளையாம் = சங்கற்பமாகிய அங்குரமாம், அனையசங்கற்ப மாந்தன்னை = அத்தகைய சங்கற்பமாகிய தன்னை,

பிறிவுறத்தானே செய்துதான் பிறக்கும் = பேதமாகத்தானே யியற்றித்தானுண்டாம், பெரிதுறவளர்ந் திடுந்தானே = பெரிதாகவே சுயமேவிரைவில் விருத்தியாகும், செறிதுயரொழிய இன்பம் ஒன்றில்லை = பொருந்தாநின்ற துன்பமேயல்லாது இன்பமென்பது அணுவுங் கிடையவேகிடையாது, ஆதலால் = ஆகையினால், செப்புசங்கற்ப நெறியுற நினையேல் = சொல்லிய சங்கற்பத்தைச் சங்கற்பியாதே, நிற்புறுநிலையில் = இத்திதியில், நிமிடமும் = கணப்போதும், பாவனை = அநுபவித்ததை, நினையேல் = எண்ணவேண்டாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பீஜம் அங்குரத்தன்மையை யடைந்ததேபோல உணர்வானது சங்கற்பத் தன்மையை யடையும். சங்கற்பத்தானேயே சங்கற்பம் சுயமாகவே யுண்டாகாநிற்கும், விரைவாகச் சுயமாகவே விருத்தியடையும், வெறுந்துக்கப் பொருட்டே யல்லாமற் சுகப்பொருட்டல்லவாம். ஜலமாத்திரம் அர்ணவம் என்பதுபோலச் சங்கற்பமாத்திரமே ஜகத்தாம், சங்கற்பத்தைவிடுத்து அயலாக உனக்குச் சம்சாரதுக்கித் தன்மைகிடை டயவேகிடையாது. அற்றேல் நிருவிகார அத்வயவத்துவில் யாங்ஙனம் நிர்ப்பீஜ ஜகத்துற்பவம் எனின் ' கேட்டி ! காகதாலீய யோகத்தானே வீணுகவே அறிவின்மையினானே யுண்டாகியுளதாம். விவர்த்தவாதங் கோடலானே இத்தோடம் பரிகரித்துக் கொள்ளலாமன்றே, கானனீர் இருநிலவாதல்போல அசத்தியமே விருத்தியாகின்றது ஆயின் இப்பிரமத்தினது நீக்கத்தில்யாது உபாயம் எனின் அதனைக்கூறுகின்றார்:—செப்பு என்பது சங்கற்பத்தைச் சங்கற்பிக்க முயலவேண்டாம், முன்னனுபவித்த சுகதுக்காதிபாவத்தை இப்போதுள்ள திதியின்கண்ணே யெண்ணவேண்டாம். மிருதிக்கு முன்னிருப்பானது கிடைப்பினே அதன்கோடல் வீடலாதிப்பொருட்டாய சங்கற்பம் அவசிய முதயமேயாம் என்பது கருத்து.

(ச.) வடபீஜமங்குர மாவதுபோல் அறிவுசங்கற்பமாய், அனையசங்கற்பம்; ஆந்தன்னை பீஜரூபமாகிய அறிவை, தானேபிறிவுற = சேத்தியபாவனஞ்செய்து, தான் =சுயமே, பிறக்கும்=உற்பவிக்கும், தானேபெரிதுறவளர்ந்திடும், அன்றியும் சங்கற்பம், செறிதுயரொழிய= கேவலந்துக்க நிமித்தமலது, இன்பமொன்றில்லை = ஒருபோதுஞ் சுகநிமித்தமாகாது, ஆதலால், ஏயமே யென்பதுபொருள். அதனது நாச உபாயத்தை யுபதேசிக்கின்றார் செப்புசங்கற்ப நெறியுறநினையேல் = சங்கற்பத்தைக் குறித்துப் பிரவிருத்தியா திருப்பாய், நிற்புறுநிலையில் = சகத்திதியில், பாவனை = தாற்பரியம்; நிமிடமுநினையேல் = செய்யாதிரு பீஜம் அங்குரத் தன்மையை யடைந்ததேபோலச் சித்திற்குத்தன்னினும் அன்னியமாய சேத்திய பாவனமே சங்கற்பமாம் என்பதுபொருள். பொருந்துவது போலாமென்றதனானே பிராந்திமாத்திர கற்பிதமிது, உண்மையாயோ இலதாம் எனக்காட்டுவார் அனைய எனக்கூறினார். எக்காரணத்தானே சங்கற்பனம் = அசத்கற்பனமே சங்கற்பமாமோ, அக்காரணத்தானே அதற்கு நிமித்தாந்தர அபேக்ஷையின்மையின், சுயமேயுண்டா மென்பதாம். (104)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மனோநாசம் அநாயாசம் எனத்திருஷ்டாந்த பூர்வகம் தெரித்தல்:—இவ்வளவென்பது.

இவ்வளவான பாவனையாலே யின்பமாமினைய சங்கற்பந்
தவ்வுறப் பெரியமுயற்சிகள் வேண்டாந்தாக்கு பாவனையெலா மொழித்த
வவ்வகையாலே யிறந்துபோந்தன்னெஞ்சலர் வுறுபூவினைக்கசக்கிற்
கைவருவருத்த மொன்றுளதாகுங் கழறிய விதற்கது வேண்டா.

(ப - ரை.) இவ்வளவான பாவனையாலே = முன்மொழிந்த அளவான பாவனையினாலே, இன்பமாம் = பரமானந்த முடையவனே யாவாய், இனையசங்கற்பம் = இச்சங்கற்பமானது, தவ்வுற = நின்னைவிட் டகலுவதற்கு, பெரியமுயற்சிகள் வேண்டாம் = அதிப்பிராயத்நங்கள்

எதுவும் வேண்டியதில்லை, தாக்குபாவனையெலாம் ஒழித்த அவ்வகையாலே = தோற்றும் எல்லாப்பாவனைகளின் அபாவமாத்திரத்தினாலே, இறந்துபோம் தன்னெஞ்சு = சுயமாகவே தனது சங்கற்பம் க்ஷயமாய்விடும், அலர்வுறு பூவினைக் கசக்கில் = மலர்ந்தபுஷ்பத்தின் இதழினைக் கசக்குவதில், கைவருவருத்தம் ஒன்றுளதாகும் = கரத்துக்குண்டாகுங் கட்டமொரு சிறிதேனும் சேர்வுறும், கழறிய இதற்கு அது வேண்டா = இயம்பிய இதனுக்கு அக்கட்டமும் அணுகாதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இத்துணையான பாவத்தானேபூதியின் பொருட்டுப் பவ்யனுவாய், சங்கற்ப நாசயத்தனத்தினாலே அச்சங்களுந் தொடரமாட்டாவாம், ஆகவே சங்கற்பக்ஷயத்தானே சர்வ பயக்ஷயமாம்; பூர்வபாவ அபாவனத்தானும் சங்கற்பக்ஷயமாம் என்னும் முறைதுணியப் பெறுமெனல், பாவனையென்றது. பாவனையபாவமாத்திரத்தானே சங்கற்பம் க்ஷீணம் சுயமாகின்றது. இவ்வுபாயம் அத்தியந்தம் எளியதெனப் புகழுதல்: அலர் என்றது. காட்டுவாகை முதலிய புஷ்பங்களின் தளங்களைக் கசக்குவதாயினும், யாதேனுஞ் சிறிதுபிரயத்நம் எளிதாகவேனும் செய்யவேண்டுவதாகும், அபாவனை யென்பதன் மாத்திரத்தானே சாதிக்கத்தக்க சங்கற்ப நாசனத்தில் அதன் சம்பாவனையு மின்றாம். விளம்பியதையே விளக்குவார் கைவருமென்றார். புட்பத்தைக் கசக்குவதாயின் கையசைவுமுயற்சிமைந்த ! பொருந்தாநிற்கும், சங்கற்ப பரிக்ஷயமாகிய இங்கற்பமிதில் அவ்வளவும் உபகாரம் ஒவ்வுவதின்றாம். சங்கற்பம் எதனாற் கெடுக்கத்தக்கதாமோ —அதனால் ஸ்மிருதியினது அஸ்மரணமுண்டாகியபோது அரைநிமிட மாத்திரத்தினாலேயும் லீலையாகவே கெடுத்து விடலாம். அற்றாயின், சங்கற்பக்ஷயத்தானே துக்கக்ஷய முண்டாயினும் நிரதிசய ஆனந்த அடைவு எவ்வுபாயத்தானே சாதிக்கப்பாலதாம் எனின் ? நிரந்தரம் சுவபூர்ண ஆனந்த ஆத்மதன்மைச் சிந்தனமாத்திரத்தானே அடைவுற்ற தன்பால், சொருப நழுவாமை வந்துழியாது அசாத்தியமாமோ அதுவும் சாதிக்கப்பெறும் எனலாம். அசாத்தியம் சாதிக்கப்பெறு மென்பது விப்பிரதிஷித்த மாமெனின் ? தானுகவே சித்தமாயுள்ளது என்னும் அது அகலமாட்டாது என்னுங்கருத்தாற் சாத்தியம் எனப்பெற்றதேயல்லாமல், உற்பத்தியாம் என்னுங்கருத்தால் உரைக்கப்பெறவில்லை; பாவங்களினது நீக்கமோ, அன்னியனால் அபகாரம் அடைந்தவழியாதல்; நாசத்தால் பவாந்தரப்பான்மை பற்றியவழியாதல், என இருவகையாம்; ஹே குழந்தாய் ; நினதாத்மா அன்னியனால் அபகரிக்கப் பெற்றதாய் எவனுடையதாம், அத்விதீய ஆன்மாவினும் அன்னியனொருவன் வெளியாவதில்லையல்லவா ! விநாசமாகித்தான் எது போற்றானஃதாம் ? கடமோ அழிந்து கபாலமாவதுகண்டோம், ஆன்மாவோ என்னும், யாது ஆமோ அது நட்டத்தால் காணமுடியாததாம், ஆன்மா அயல்காண்பானுக உளதாதலுமிலையாம், ஆகலின் ஆன்மநாசம் சாக்ஷியுடையதாகாதாய்ச் சித்தியுடையதே யாகாதாம், எனவேயாத்மரூப மோக்ஷம்தானே சித்தமாகியகற்றவே முடியாததாம்.

(ச.) இவ்வளவான பாவனையாலே = சகத்திதியில் நிர்ச்சங்கற்பமான பாவனையால், நிராதரவான அபிப்பிராயத்தாலுமே, இன்பமாம் = கைவல்லியசுகம்பெற யோக்கியனுவாய், இனையசங்கற்பம் = இச்சங்கற்பம், தவ்வற = நாசமாக, பெரியமுயற்சிகள் வேண்டா=மிகு பிரயத்நம் வேண்டுவதின்று, தாக்குபாவனை யெலாமொழித்த அவ்வகையாலே = சங்கற்ப பாவனையின் அபாவமாத்திர மென்னும் அப்பிரவர்த்தனத்தாலே, தன்னெஞ்சு — சங்கற்பம் இறந்துபோம் = நசிக்கும். அலர்வுறுபூவினை =மாலதிமலரை, கசக்கின் = கொஞ்சங்கசக்குமிடத்தும், கைவருவருத்தம் ஒன்றுளதாகும் = அற்பயத்தந பேதமுண்டு, கழறியவிதற்கு = இச்சங்கற்ப நாசத்திற்கு, அது வேண்டா = ஓர் எத்தன பேதமுமின்று, யாதினாலெனில்? ()

T. மல்லிகை.

எழுந்தசங்கற்ப பாவனைவிட்டா லிறந்துபோ மிதனையிங்கிதனு
லழுந்துறமாய்த்து மனத்தினுன் மனத்தையறுத்து நின்னறிவினீநிற்பா
யுழுந்துருள்பொழுதின் முடியுமீதரிதோ வுலகமும் வானமுமொக்கு
முழுந்தியபொய்யாய்ப் போம்விகற்பத்தான் முளைத்தவையன்றி முன்னிலதால்.

(ப - ரை.) எழுந்த சங்கற்ப பாவனைவிட்டால் இறந்துபோமிதனை = தோற்றிய சங்கற்பபாவனையை விடுதன் மாத்திரையானே இறந்துபோவதான இச்சங்கற்பத்தை, இங்கு = இவ்விடத்தில், இதனுல் = சங்கற்பத்திஞலேயே, அழுந்துறமாய்த்து = நன்ருகக்கெடுத்து, மனத்தினுன் = தூயசித்தத்தால், மனத்தை = நேயசித்தத்தை, அறுத்து = சிதைத்து, நின்னறிவில் = நின்சித்துருவத்தில், நீ = தைரியமுடைய நீ, நிற்பாய் = நிலைபெற்றிருப்பாய், உழுந்துருள் பொழுதில் = ஒரு கணநேரத்தில், முடியும் ஈது அரிதோ = முற்றுப் பெறுமிது அரியதொரு காரியமோ' உலகமும் வானமும் ஒக்கும் = ஜகத்தும் ஆகாசமும் சூனியத் தன்மையானே சமமாம், முழுந்திய பொய்யாய்ப்போம் விகற்பத்தால் = அத்தியந்தம் அசத்து மயமாகிய விகற்பத்திஞலே, முளைத்தவையன்றி = எழுந்தனவே யல்லாமல், முன்னிலதால் = பூர்வம் இல்லாததன்மையை யுடையனவே யாமாகவின்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அசங்கற்பன சங்கற்பனத்தானே சர்வசங்கற்பத்தையும் பாதித்து, ஆத்மதத்வ மநநரூபமனத்தானே தனது மனதைக்கெடுத்து, ஹே மனனசீலமைந்த ! நினது சித்துருவத்திலேயே நிலைபெற்று நிற்றிநீ இத்துணைமாத்திரஞ் செய்வதில் நினக்குமுடியாமையென்னுளது, அதிசுலபமான இதனைச்செய்வது மிகவும் எளிதேயாம், தேகாதி யியக்கமின்றிமநோமாத்திர விவகாரமாதலின் என்றபடி சங்கற்ப முபசாந்தமாயின் உபசாந்தமிதுவாம், சமுசார துக்கமகிலம் மூலத்தோடுங்கெடும் திடமதியோய் ! உரைத்த உபாயமிரண்டானே மூலமும் உபசாந்தமுறவே துக்கமும் அடியோடு மறுமென்பதாம். அற்றேற்சங்கற்பம் உபசாந்தமாயினும் ஜீவசித்தவாசனை முதலவற்றின் வயத்தானே துயரமுண்டாகவே செய்யும் என்ருசங்கித்து அவற்றிற்குச் சங்கற்பத்தில் அந்தர்ப்பாவங் காட்டல்: அருத்த மறிந்தவரிலருமையோய் ! சங்கற்பமே, மனம், ஜீவன், சித்தம், புத்திவாசனை, யெனவாம், நாமத்தானே இவை வேரும், அருத்தத்தாலன்ரும். சங்கற்பனத்தைவிட்டு ஈண்டுயாண்டுமே ஒரு சிறிதுமேயில்லவேயில்லை, அதனையே இருதயத்தினின்றும் சிதைத்தி, இதற்காகவேறு என்னேமிகச் சோகமுறுகின்றனை ! அற்றேற் சங்கற்பமே ஜீவஜகத்து வடிவமாயின் அது க்ஷயமாகவே நைராத்மிய லக்ஷணசூனியத் தன்மையடைவுண்டாம், ஜீவனினும் அயலாக ஆன்மாவென்பது ஒன்றுளதாவ தில்லையன்ரே வென்ருசங்கிப்ப, விடைதரல்:—உலகமும் என்பது. எவ்வாறுதான் இவ்வாகாயம் சூனியமாமோ அவ்வாறுதானே ஜகத்துஞ் சூனியமாம். அசத்துமய விகற்பத்தினின்றும் எழுந்த இரண்டும் சமமேயாம், ஆரோபண விஸ்திருதமாதலின். மருமரீசிகை மறைப்பினும் மருப்பூமி சூனியவடிவ முடையது ஆகாதாம், இத்திருட்டாந்தமேபோல ஜகத்து ஜீவாதிதிருசியமாத்திர பாதமெய்தினும் திருக்குருவ ஆன்மா சூனியான்மகம் ஆகாதாம், கானனீர்போன்ற இவை ஒப்பேயாம் பொய்யேயாதலின்.

(ச.) பாவனை விட்டால் = சுகசாத்தியமான காரியமும் அன்ருதலினுனும், உபேக்ஷாமாத்திரத்தால் நிவிர்த்திப்ப தாதலினுனும், சங்கற்பம் இறந்துபோம் என்றதாயிற்று; இங்கிதனுல் = இவ்விடத்து அந்தர்முக சங்கற்பத்தினுல், இதனை = பகிர்முக சங்கற்பத்தை, மாய்த்து = சேதித்து, மனத்தினுல் = சாஸ்திர சற்சங்கமாதி தீரத்தாற்ருபமற்றமனத்தால், மனத்தை = சிந்தாசந்தாபமான மனதை, அறுத்து = சேதித்து, நின்னறிவில் =

T. நிராத்மத் தன்மை. J கவலையால் தகிக்கப்பட்ட.
ரு. விரிவு.

நினதான்மாவில், நீ நிற்பாய் = நீயிருப்பாய் என்பது விவேகம். உழுந்துருள் போதின் முடியுமீதரிதோ = இந்தமாத்திரத்தில் வருத்தம் என்னென்றதாயிற்று. சங்கற்பத்தினது பகிர்முகத்துவ நிவிர்த்திக்காகச் சகம் வியோமம்போற் சூனியமெனல். உலகமும் வானமும் = ஜகம் அம்பரம் என்னுமிரண்டும், முழுந்திய பொய்யாய்ப்போம் = அஞ்ஞானமயமான, விகற்பத்தால் = விகற்பத்தினலே, முளைத்து = எழுந்தவைகளாய், அளவின்றி மூடுதலால் = விஸ்தீரணங்களாதலால், கற்பிதத்துவ அவிசேடத்தினல் இரண்டும், அற்று = சூனியத்துவ மென்பதுபொருள். (106).

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தத்துவஞானிக்கு ஆயாசமியாதொன்று மில்லாமலே உச்சேத யோக்கியமாகவே சமுசாரமலம் விஸ்தரித்தி ருக்கின்றதேயன்றிவேறல்ல; என்னே, அநாதி யஞ்ஞானத்தாலுண்டாகியதிவிஸ்தீர்ண மாயதற்கும் இரஜதசுவப்பனதி விப்பிரமத்திற்கும் பிரபோதமாத்திரத்தானே யுச்சேதங்காணப் பெறுதலின்; ஆனல் அசம்பாவனே விபரீத பாவனே முதலியமலமோ ஞானபூமிகை யப்பியாசவடிவப் புருடப்பிரயத்நத்தானும் நசிக்கும் என்னுங்கருத்தாற் கூறுதல்:— தண்டுலமென்பது.

(ச-அ - கை.) சங்கை, சுபாவிகமான மலத்திற்கு எப்படிப் புருடப்பிரயத்தனத்தால் நிவிர்த்திவருமெனச் சங்கித்துத் திருஷ்டாந்த முகத்தாற் றெரிவிப்பவராய்க் கூறல்:— தண்டுலமென்றது.

தண்டுலத்தோலுஞ் செம்பினிற் களிம்புஞ் சம்பந்தந் தொழில்விசேடத்தால்
விண்டுபோமதுபோற் புருடனுமலத்தை மேவியே போக்குதலியலுங்
கொண்டசந்தேக மொழித்துநீ முயல்வாய்குருவின் வல்லபவிளக்கந்தாங்
கண்டனமெனல் வீணுகுநீதானுங் கண்டனபரம் பொருட்பொலிவே.

(ப - ரை.) தண்டுலத்தோலும் = அரிசியின் உமியும், செம்பினிற்களிம்பும் = தாமிரத்தின் அழுக்கும், சம்பந்தம் = பற்றியதாம், தொழில் விசேடத்தால் = கிரியையின் சிறப்பானே, விண்டுபோம் = நசித்துப்போம், அதுபோல் = இத்திருட்டாந்தம்போல, புருடனும் = சேதனனும், மலத்தை = மொழிந்த களங்கத்தை, மேவியே = மயலாலுற்றே, போக்குதல் இயலும் = நீக்குதல்கூடும், கொண்ட சந்தேகம் ஒழித்து = உள்ளத்திலுள்ளிய ஐயத்தையகற்றி, நீ முயல்வாய் — ஞானபூமிப்பயிற்சி யுடையவனக நீயாதி, குருவின்வல்லப விளக்கந்தாம் = மகத்தான தென்னும் சம்பத்துக்களானே தீப்யமானங்களாய போகவிலாசங்கள், கண்டனமெனல் வீணுகும் = சாசுவதங்கள் என்றுண்டாம் விப்பிரமம் நினக்காகாதொழிக, நீதானும் கண்டன = நீயுந்திருசிய மியாவும், பரம்பொருள்பொலிவே = அவ்வாத்மதத்துவத்தின் விலாசமேயாமென்பதே சத்தியம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விகற்பத்தானே முளைத்தமலம் சத்தியமாயின் கரியைக்கழுவுதல்போலாம் சிறிதுகழுவின் மலமேநிற்கும், முழுதுங்கழுவின் ஒன்றுமில்லாமற் போய்ப் புருடார்த்தமே எஞ்சாதாம். துஷ்கஞ் சுகமானது அதண்டுல பூதமாயேதண்டுலத்தில் அகற்றப்பெறுதலே போல அசத்தாயே யுள்ளமலமகற்றத் தக்கதாகும், அநாதியாகவே அம்மலங் கற்பிதமாயினும் அநாயாசமாகவே யறிஞன் அறிவாலதை யகற்றுவன், தண்டுலத்தின் சருமமும் தாமிரத்தின் காவிமையும், கிரியையான்மைந்த இரிவதேபோலும் புருடனது மலமும் இரிந்தேபோம். இதிற்சந்தேகமுற வேண்டியதே இல்லையாகலின் பெருமுயற்சியுடன் ஞானபூமி சம்பாதனமே செய்யவேண்டு மென்பதாம். சமுசாரி சுபாவத்தையுடைய வனது, மகத்தாய சம்பத்துக்களினலே விளங்குவனவாகிய இப்போக விலாசங்கள், சத்தியங்களும் சாசுவதங்க

ஞமாம் என்னும் பெருமயக்கம் வீணுகவே நினதுள்ளாகாதொழிக; — சமுசாரியாகிய நீயும் விஸ்தாரமாகிய அவ்விலாசங்களும், மற்றுமுள்ள இவ்வெல்லா ஜனனமரணுதி திருசியமாத் திரங்களும், ஆக அவ்வாத்மதத்துவ மொன்றே விளங்குகின்றது, திருசியரூப மெதுவுமே சத்தாகிய அதற்கயலா யில்லவேயில்லை.

(ச.) தொழில் விசேடத்தால்=குத்துதன் முதலிய கிரியையால்; தண்டுலத்தோலும்= தண்டுலத்தினது சர்மமும், புளியுப்பாதிகளாற் றேய்த்து அலம்பலாதியால், செம்பினிற் களிம்பும் = செம்பினது களிம்பும், சகஜம் = சகஜமாயினும், விண்டுபோம் = நாசமாம், அதுபோல், புருடனும் = புருடனது மலஞ்சகசமாயினும், மலத்தை=அஞ்ஞானரூபமான அம்மலத்தை, மேவியே = சிரவணமனன நிதித்தியாசனுதிக் கிரியையைப் பொருந்தியே, போக்குதல் = விநாசஞ்செய்வது, இயல்பாம்=இயற்கையா மென்பது விவேகம், ஆதலின், கொண்ட சந்தேகமொழித்து நீ முயல்வாய், குருவின்=மகத்துக்களின், வல்லப =சம்பத்துக் களினுடைய, விளக்கத்தாற் கண்டனமெனல் வீண் — விளக்கமான விலாசங்களென தென்று அந்தக்கரணத்தில் வியர்த்தமாக விப்பிரமம் வேண்டாம், நானுநீதானுங் கண்டன = நீயும் விரிந்தவவ் விலாசங்களுமாகிய வீதனைத்தும், பரம்பொருட் பொலிவே = அவ்வான்ம தத்துவமே விளங்குகின்ற தென்றதாயிற்று. (107)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் ஸ்ரீ தாசூர முனிவருடன் கலந்து சம் பாஷித்ததை ஸ்ரீ இராகவருக் கருளல்:—என என்பது.

எனவவருரைத்த யாவையுங்கேட் டவ்விரவிலங் கவரைநானெய்த
மனமகிழ்ந்தருச்சித் தென்னுடைத்தளிர் மேல்வதிந்தன னிருவருமெய்ம்மைக்
கனகதைகளினுற் காதலுற்றவர் போற்கங்குலைக் கணமெனக்கழித்தவ்
வனகனைநீங்கிக் கங்கையுற்றன னுனவன்கதை போலுமிச்சகமே.

(ப - ரை.) என = கூறிய பிரகாரம், அவர் உரைத்தயாவையும் கேட்டு = அத்தா சூரமுனிவரும் மைந்தரும் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்த யாவற்றையுஞ் செவிகொண்டு, அவ்விரவில் = அந்தராத்திரியில். அங்கு = அவ்விருக்ஷத்திடத்தில், அவரை = அவ்விருவ ரையும், நான் எய்த = யாமடைந்த மாத்திரத்தே, மனமகிழ்ந்து = பரமசந்தோடத்தையுள் ளத்தடைந்து, அருச்சித்து = பெரிதுபூசித்து, என்னுடைத் தளிர்மேல் வதிந்தனன் = எம் மோடுங்கூட அப்பத்திரத்தின்மீது அத்தாசூர முனிவரிருந்தனர், இருவரும் = யாங்கள் இரண்டுபேரும், மெய்ம்மைக்கனகதைகளினுல் = தத்துவமயமான பெரும் விசித்திரக் கதைகளினுற் பரஸ்பரம், காதலுற்றவர்போல் = ஆசைமிகுந்தவர் இரவினை நொடியிற்கழிப் பதேபோல, கங்குலை = அவ்விரவை, கணமென = சிறிது போதாக, கழித்து = அகற்றி, அவ்வனகனை = அந்தப் புண்ணியமுனியை, நீங்கி = விட்டு, கங்கையுற்றனன் = நான்= ஸ்ரீதேவநதியிற் புனிதமுறும் பொருட்டுச் சென்றேம் யாம், அவன்கதைபோலும் = அத்தா சூர ஆக்கியா யிகைபோலவேயாம், இச்சகமே=இவ்வுலகம் ஆமெனவே யெண்ணவேண்டும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறல்:—ஹே இரகுகுல ககனசசாங்க இரகுநந்தன! யாம் இவ்வண்ணம் அவ்விருவர்தம் வியக்தமான சம்பாஷணத்தை அப்போது ஆண்டிரவிற் கேட்டு; பத்திரபுஷ்ப பலாகுலகதம்பதரு அக்கிரபாகத்தில், விருஷ்டிஜலவேடத்தை விடுத் துக் கீழேயிறங்கும் வடிவினதாய மேகமானது சிருங்க சிகரத்தில் மெதுவாகவந்து அமர்வதே போலக் ககனத்தினின்றும் சப்தமியாதொன்றுஞ் செய்யாமல் இறங்கினேம். இந்திரியநிக்கிர கம் செய்வதில் மகாசூரராய தாசூரமுனிவரை ஆண்டுக்கண்டேம், அவரும் அவணுற்ற வெம்

மைக்கண்டார், எழுந்தார் காதல்கூர்ந்தார் ஆசனம்விரித்தார் எம்மையெழுந்தருளச்செய்தார் வெகுபூஜா திரவியங்கள் கொண்டும் பத்திரபுஷ்ப பலாதிகள் கொண்டும் மிகவும் பூசைசெய்தார், பின்னர் அம்முனிவருக்கும் எமக்கும் பரஸ்பரம் உரைத்த சித்திரங்களாய தத்துவக் கதைகளானே ஆண்டே அவ்விரவானது மிகுந்த காதலுற்றவர்க்கேபோல முகூர்த்தமொத்துக் கழிந்தது. அவ்விடம் நின்று எழுந்துயாம் புறப்படவும் வெகுதூரம்வரை அவ்விருவரும் தொடர்ந்தனர், அவரையரிதினீங்கி அமரர் நதியையடைந்தேம். ஆக்கியாயிகையின் முன்மொழிந்த சங்கதியை நினைப்பூட்டுவார் அவன்கதைபோலு மிச்சகமே யென்றார். தாசூர ஆக்கியாயிகைபோலும் இதுவுமாம், என்னுமிது எம்மால் உனக்குப்போதப் பொருட்டு ஜகத்ரூப நிரூபணத்தில் உரைக்கப்பெற்றது, ஆகலின் வாஸ்தவம்போலத் தோன்றிமயக்கும் இரஞ்சனையாய அவாஸ்தவமா மிதனைவிட்டுத் தாசூரரானே யுபதேசிக்கப்பெற்ற சித்தாந்த திருஷ்டியானே சந்ததம் உதாரமுடையவனாகி ஆத்மவானாகி வாழ்வாயாக.

(ச.) ஸ்ரீ வசிஷ்டமுனிவர்:—இரகுகுலாகாசச் சசாங்கனான இரகுநந்தனா ! அவ்விரவில்; ஆகாயத்தினின்றிழிந்து, அங்கு = அக்கதம்பாக்கிரத்தில் வசிக்கும் அவரை, யானெய்த, பின்பு அந்தத்தாசூரன் என்னைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து. அர்க்கியாதிகளோடு வித்தாரமான கதம்பபத்திரங்களால், அருச்சித்து = அன்புற்றுப் பூசித்து, என்னுடைத்தளிர் மேல்வதிந்தனன், பின்னிருவரும் மெய்ம்மைக் கதைகளினால் ஒருவருக்கொருவர், காதலுற்றவர்போல்= காந்தர்போல் கங்குலைக் கணமெனக்கழித்து, அவ்வனகனை = அத்தாசூரனை, நீங்கி, கங்கையுற்றனனான் = நான் அமரநதியை யடைந்தேன், அவன்கதைபோலும் = அத்தாசூரனது ஆக்கியாயிகையேயாம் இச்சகமே = இச்சகமென்றே பாவிப்பாய். (108)

——:——

தாசூரன் கதை முற்றிற்று.

கசன் கதை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) திருசியமானது சத்தா, அசத்தா, சதசத்தா, என்னுமிப் பக்ஷத்திரயத்திலும் ஆண்டு அகர்த்தாதிரஞ்சனம் உசிதம் அன்றென்றும்; இவ்வுலகம் சகர்த்துருகமா அகர்த்துருகமாகர்த்துரு அகர்த்துரு சாதாரணமாய் உதாசீன ஆத்மசந்நிதி மாத்திரத்தானே கிடைக்கப்பெற்ற சொரூபத்தையுடையதா, என்னுமிம் மூன்று பக்ஷங்களிலும் உனக்கு அவ்விரஞ்சனை பொருந்தாதென்றுங்கூறஇக்கதையைத் தொடங்குகின்றார்:—முடிவறு என்பது.

(ச - அ - கை.) முன்பு தாசூரன்கதையிற் சகஸ்திதிக்கு மாயிகத்துவஞ் சொல்லப்பட்டது, இப்போது திதிப்பிரகாரண தாற்பரியஞ் சங்கிரகமாக உபதேசப் பிரகாரமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது:—முடிவறு என்றது.

முடிவறுகாலந்தன்னின் மொழிதரு மாண்டுநூறு
நொடியள வெனினும் பற்றுதிதனையே நெடிதாய்நோக்கி
யொடிவறு பாரவேட்கை யுறுவதென் பொருள்களுன்னிப்
படர்வதா முள்ளத்தாசை பற்றறவொருக்கி நிற்பாய்.

(ப - ரை.) முடிவறு காலந்தன்னின் = பரியந்தமில்லாத போதினது, அங்கிசமாக நோக்குமிடத்து, மொழிதரும் = பூரண ஆயுளாகப்புகலும், ஆண்டு நூறும் =சதசம்வற்சரங்

ர. சரத்காலம் ரசதம் = நூறு.

களும், நொடியளவு எனினும் பற்றுது = கணப்போதென்று கழறவுங்கட்டாது, இதனையே = இவ்வற்பத்தினும் அற்பத்தையே, நெடிதாய் நோக்கி=மகா ஆயுளாக மகிழ்ந்து' ஒடிவறு பாரவேட்கை யுறுவதென் = கெடுக்க முடியாதபடியாய ஆசைச்சுமையை யடைவதென்னே, பொருள்களுன்னிப் படர்வதாம் = அதுவேண்டும் இதுவேண்டும் என்று எண்ணி எண்ணி விசாலிப்பதாகிய, உள்ளத்தாசை = அந்தராஸ்தையை, பற்றற ஒருக்கிநிற்பாய் = அடியோடு நீங்கும்படியாகச் செய்து சுகிப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) வரையறைவில்லாத காலத்தினதுயாதாவது ஒரு அணு அம்சம்நூறுவருடமென்பது முடியாததே, சரச்சதம் = மாநுடதேக ஜீவனபரம அவதியாய நூறுவருடகாலமாம், அநாதியநந்த பூர்வோத்தர காலங்களில் எப்போதுமே யின்மையின் அத்தியந்தம் அசம்பாவிதமாய அத்துணைக்கால மாத்திரத்தைப் பெரிதாயதிதிடமாய் நினைந்து மநுஷ்யதேக ஆன்மத்தன்மை யிலக்கண ஆச்சரியத்தை யுடையவனுகிய சர்வ இந்திரியபூத அதீத ஆத்மா யாதின் பொருட்டோ அலைந்துதிரிவன், எல்லாவாற்றுனுமே இது அநுசிதமாம்; ஆகலின் ஸ்திரீயாதி வஸ்துக்களின் சௌந்தரியத்தை நானுவகையாகச் சிந்தித்துச்சிந்தித்துளவாம் உள்ளத் திருஷ்ணையை யொழித் தாநந்திப்பாய்.

(ச.) நொடியளவெனினும் பற்றுது = அற்பமாம், இதனையே = இந்நூறுண்டினை, நெடிதாய் நோக்கி = மகாயுளாகப் பார்ப்பவனுய், ஒடிவறுபார வேட்கை = ஆதரம், உறுவதென் — அநுசரிப்ப தென்னே, உள்ளத்து = அந்தக்கரணத்து, பொருள்களுன்னி=மகாசத்தாரூபமான பாவத்தை அநுசரித்தவனுய், படிவதாமாசை = சங்கற்பமயமான வாதரத்தை, பற்றறவொருக்கி நிற்பாய். (1)

மாலறவெங்ங னின்றுயங்ஙனே வாழ்வாய் பாரிற்
கோலநன்மணிகள் வேண்டா திருக்கவுங்கு றுகிப்பாயுந்
தூலநன்னிழல் போலுண்டா மாத்திரந் தோற்றமான
ஞாலமும் பரமந்தன்னி னலம்பெறத் தோன்றுமன்றே.

(ப - ரை,) மாலற = ஆசையாவும் அற்றமுறையில், எங்ஙன்நின்றுய் அங்ஙனே வாழ்வாய் = எவ்வாறுள்ளாயோ அவ்வாறே சச்சிற்சுகவானுயிருந்து விவகரிப்பாய், பாரில் = இவ்வுலகின்கண், கோலநல்மணிகள் = அழகியநல்ல இரத்தினங்கள், வேண்டா திருக்கவும் = இச்சையின்றி யிருக்கவும், குறுகிப்பாயும் தூலநல் நிழல்போல் = நெருங்கிப் பிரவிருத்திக்கும் ஆலோகம்போல, உண்டாமாத்திரம் = சத்தாமாத்திரமாக, தோற்றமான ஞாலமும் = இச்சகத் கணங்களும், பரமந்தன்னில் = பரமாத்ம தேவனிடத்தில், நலம்பெறத்தோன்றுமன்றே = நன்மை பயப்பனபோலத் தோற்றும். அன்று ஏ அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆசையையடியோடு மழித்து யாதாய்ச் சேடித்து நின்றுய் அதுவாகவேயிருந்து இவ்வுலகின் கண்ணே ஹே அநகமைந்த ! லீலையாக விவகரிப்பாய் ! அகர்த்துருத்வபதத்தையும் அதனிச்சையையும், கர்த்துருத்வ பதத்தையும் அதனிச்சையையும் மாந்திபரிசிஷ்டமாக யாதானுய் அதுவாகவே நிற்பாய் என்றபடி லீலையாக விவகரித்த லியாங்ஙனமெனின், விவகாரத்தில் உதாசீனத் தன்மையுடைமையானே கர்த்துருபூதமாய், சர்வபாவத்துள்ளு மிருப்பதாய், சர்வத்தையுங் கடந்ததாய் உள்ள ஆன்மாவாகிய நினது, சந்நிதிமாத்திரத்தானே இச்சையில்லாமலே இந்நியதியானது விவகாராகாரமாக வெளியாகி விரிந்தோங்குகின்றது; என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தம்:—தீபசந்நிதி மாத்திரத்தானே இச்சையில்லாமலே பிரபை பிரகாசிப்பதே போலும்; நிரிச்சையுடையதாகவே இரத்தினம் இனிதிருப்ப ஒளியா

னது பிரவிருத்திப்பதே போலும்; பரமாத்மாவினிடத்திலே சத்தாமாத்திரமாக இச்சகத் கணங்கள் தோற்றும் என்பதாம்;

(ச.) மாலற = மனோபாவமற்று, எங்ஙனின்ருய் = எந்தரூபமாய்ச் சேடித்திருப்பாயோ, அங்ஙனே = அந்தரூபனுய், அநகனே நீ லீலையினுல், பாரில் = இச்சகத்தில், விவகரித்து, வாழ்வாயென்பது பொருள், கோலநன்மணிகள் = இரத்தினம், வேண்டாது = பிரபைபிர விர்த்திக்கட்டு மென்று இச்சாசூனியமாய் இருக்கவும், குறுகிப்பாயுந்தூல நன்னிழல்போல் = பிரபைபிரவிர்த்திப்பதுபோல், பரமந்தன்பால் = பரமாத்மா நிரிச்சையா யிருக்கவும், அவன் சந்நிதியின், உண்டாமாத்திரம் = சத்தாமாத்திரத்தால், தோற்றமான ஞாலமுநலம் பெறத் தோன்றும். அன்று ஏ இரண்டும் அசை. (2)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) கர்த்துருத்துவ அகர்த்துருத்துவக் கூற்றுகளின் விரையைக்காட்டி யுபசங்கரித்தல்:—ஆதலாலென்பது,

ஆதலாற் பரமந்தன் பாலகர்த்தனே கர்த்தனேயென்
ருேதுபாவனைக ளுண்டா முற்றபற்றி லாமையாலே
சாதமிலகர்த்த னுகுஞ்சந்நிதி மாத்திரத்தான்
மேதகுகத்தனு மிவ்விரண்டலால் வேறுமேவா.

(ப-ரை.) ஆதலால் = ஆகையினுல், பரமந்தன்பால் = சுவாத்மாவில், அகர்த்தனே கர்த்தனே என்ருேதுபாவனைகள் உண்டாம் = கருத்துருத் தகைமையும் அகருத்துருத் தகைமையும் நன்குதிதமாம், உற்றபற்றிலாமையாலே = நிரிச்சைத் தன்மையினுலே, சாதமில் அகர்த்தனுகும் = பிறப்பற்ற அகர்த்தனுமிவன், சந்நிதிமாத்திரத்தால் = முன்னிலை மாத்தி ரையானே, மேதகுகத்தனும் = மேன்மையையுடைய கருத்தனுவன், இவ்விரண்டலால் வேறு மேவா = இவ்விரண்டே ஆன்மாவின் மாட்டிருக்கின்றனவாம்,

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆகவின் தனது ஆன்மாவின்கண் கர்த்துருத்தன்மையும் அகர்த்துருத்தன் மையும் சம்ஸ்திதங்களாம், நிரிச்சைத்தன்மையானே அகர்த்தாவாமிவன், சந்நிதிமாத்திரத் தானே கருத்தாவாம். விரைவேறு முண்டு:—சருவ இந்திரியாதி அதீதத்தன்மையானே சன் மயன் அகர்த்தாவும் அபோக்தாவு மாவன், இந்திரியாந்தர்க்கதத் தன்மையானே அவனே கருத்தாவுமாவன் போக்தாவுமாவன். ஹே அநகமைந்த ! கர்த்ருதை அகர்த்ருதை யென்னு மிரண்டுமே யான்மாவின் கண்ணிருக் கின்றனவாம்.

(ச.) பரமந்தன்பால் = ஆன்மாவின் கண், உற்றபற்றிலாமையாலே, நிரிச்சையியல் பாதலின், சாதமில் = களங்கமில்லாத விவன், இவ்விரண்டலால் வேறுமேவா = அனகனே ஆன்மாவின் கண் கருத்துருத்துவம் அகருத்துருத்துவம் என்னும் இரண்டுமே யிருக்கின்றன வென்றதாயிற்று. (3)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) நிற்குந்துயரற்ற நிலையிதுவென நிகழ்த்தல்:—அகத்தனிலென்பது.

அகத்தனிற் கத்தன்றன்னி லமைந்ததே ததனினிற்பாய்
முகத்தமா மிரண்டுமின்றி மூளைத்தெழு மனதைநுங்கி
மிகத்தனிதிரமாய் நிற்றியகத்தனு விளம்புநேரிற்
சுகத்தனு நிற்றியேனு நன்றிது துயரொன்றில்லை.

(ப-ரை.) அகத்தனிற் கத்தன்றன்னில் = அகர்த்ருதை கர்த்ருதை யென்னு மிரண் டில், அமைந்தது எது = மேன்மைப் பயன்யாதால் ஆமோ, அதனில் நிற்பாய் = அதைப் பற்றி நிலைநிற்பாய், முகத்தமாமிரண்டு மின்றி = முன்மொழிந்த கர்த்ருதை அகர்த்ருதை

யென்னும் இரண்டையும் அடியோடும் விட்டு, மூளைத்தெழு மனதைநுங்கி = வாசனுவயத் தால் உதித்து உதித்துக் குதிக்குமுள்ளத்தை இலயம்செய்து, மிகத்தனித்திரமாய் நிற்றி = அத்தியந்தங் கேவலமாய்ப் பரிசேடித்தபடி அதிதிடமாய் அந்நிலைபற்றி நிற்பாய், அகத்தனு விளம்புநேரில் = அகர்த்தனுக மொழிந்த முறையில், சுகத்தனுய் நிற்றியேனும் = பரமா நந்தபரிதனுயிருந்து வாழ்வாயேனும், இதுநன்று=இம்முறையில் யாதொரு பாதகமுமில்லை, யாநந்தமாகவே யிருக்கலாம், துயரொன்றில்லை = சர்வ அநர்த்தமுமகன்று பரமாமிருத மெனப் பெயரிய சமத்தன்மையே பரிசேடிக்கும் என்பதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) கருத்துருதை அகருத்துருதை யென்னும் இரண்டனுள் எதனுனேசிரேய சுண்டாமென்று உனக்குத் தோற்றுகின்றதோ அதனையே பற்றித் திடமுடையவனுதி; இரண்டிற்கும் சிரேயஸ்தன்மையைத் தனித்தனியே காட்டல்:—எல்லாவற்றினு மிருக்கு மியான் அகர்த்தனேயாவன் என்னும் இத்திடபாவனையோடு கூடிநின்று பிரவாகத்தில் வீழ்ந்தகாரியத்தைச் செய்தபோதினும் அவன்பற்றுறுன். எங்ஙனம் பற்றுறுன் என்னின் அதையறைதல்:—சித்தத்திற்குப் பிரவிருத்தியின்மையினுலேயே ஜந்து நீரசத்தன்மை வடிவ வைராக்கியத்தை யடைகின்றது; எந்தஜந்துவிற்கு ஈண்டுயாஞெரு சிறிதுமே செய்கின்றே னில்லை யென்னுந் துணிபானதுளதாமோ, ஆண்டு, போகக்குழுக் காமவான் யாவன்றுன் செய்பவனுவன் விடுபவனுவன், அச்செந்து தொடாது விடாது. ஆகலின் நித்தியம் அகர்த்தா யான் என்னும் திடமான பாவனையினுலே சுகிப்பன், பரமாமிருத மெனப்பெயரிய அது சமதையாகவே எஞ்சாநிற்கும். முகத்த மாய்நிற்றி யென்பது இப்பதினெட்டாவது சர்க் கத்தின் 14 வது சுலோகமொழி பெயர்ப்பாம், கவிநாயகருக்குப் பாடம்மாறிக் கிடைத்திருக் கலாம் என்றுணர்க.

(ச.) அகத்தனிற் கத்தன்றன்னில் =இவ்விருவருக்குள், அதாவது இவ்விரண்டு தன்மை களுக்குள், எது = எதில், அமைந்தது = இயைந்தது = நினக்கிஷ்டமோ, அதனினிற் பாய் = அக்கருத்துரு பாவனையையாவது அகர்த்துரு பாவனையையாவது அநுசரித்து ஸ்தி ரனுவாய், மூளைத்தெழு மனதை = விஷய இச்சையால் உதித்துவளரும் மனதை, அப்பிர விருத்தியாகிய எதுவினுல், நுங்கி — விஷய இச்சையறும் படிவிழுங்கி, அதனுல், விளம்பு நேரில் = ஒன்றன்பின் ஞென்ருய் வருங்காரியங்களிற் பிரவிர்த்திப்பினும், அகர்த்தனுய் = எவ்விடத்துமியான் அகர்த்தாவென்னுந் திடபாவனை யுடையவனுய். மிகத்தனித்திரமாய் நிற்றி, அலது, சுகத்தனுய் = அனைத்துஞ் செய்கின்றே னென்னும் மகாகர்த்துருபாவனை யுடையவனுய், நன்று = பரமாமிர்த ரூபமென்னுஞ் சமத்துவமே சேஷிக்கும், (4)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இரண்டாவது கற்பத்திற்கும் சிரேயஸ் தன்மையைக் காட்டல்:— முன்னியவென்பது.

முன்னிய கத்தனுகி யான்சகமுறை செய்கின்றே
னன்னிய நினைவிலாமை யாலதில் விகாரமில்லை
யென்னது நீநான்செய்தேன் செய்திலே னென்னும்பார்வை
யுன்னிய பொழுதே துன்ப முடலைா னென்பாருண்டோ.

(ப - ரை:) முன்னிய கத்தனுகி = மகாகர்த்ருதையுடையவனுகி, யான் சகமுறைசெய் கின்றேன் = நான்ஜகத் சம்பந்தமான பிரமம் யாவற்றையுஞ் செய்கின்றேன், அதில் = அதன்கண், அன்னிய நினைவிலாமையால் = அயல்நினைவே முற்றும் அசம்பவமாதலின், விகாரமில்லை = இராகத்துவேட முறையேயில்லை, என்னது = என்னுடையது இது, நீநான் = துவம் அகம், செய்தேன் செய்திலேன் = பண்ணினேன் பண்ணிலேன், என்னும்

பார்வையுன்னிய பொழுதேதுன்பம் = என்பதாய பாவானுசந்தான மயதிருஷ்டியைச்செய்த போதே துயரமாம், உடலே = இத்தனைக்குங் காரணமாய தேகத்தை, நான் என்பார் உண்டோ = அகமென நினைவாரும் உளர் ஆகலாமோ.

(ஸ்ரீ-வீர.) இனியாவற்றையுஞ் செய்கின்றேன் என்னும் மகாகர்த்ருதையாகிய தன்மையானே ஸ்திதியை விரும்புவாயாகின் அத்தகையதையும் உத்தமமெனவே யுன்னுவாய். இக்கற்பத்தில் இராகத்துவேடாதியடையாமையைக் காட்டல்:—யான் என்பது. யான் ஜகத்சம்பந்தமான மயலாய இவ்வியாவற்றையும் செய்கின்றேன், என்று யாண்டாமோ ஆண்டு இராகத்துவேடப் பிரசங்கம் எனக்கு யாங்ஙன முண்டாம், என்னினு மன்னியன்எவ்வாற்றாலும் இயையாமையின்; மேலுமதனையேயுணர்த்தல்:—தேகமோ அன்னியனாலேதக்தமாயது அல்லது அன்னியனாலேகொண்டாடப்பெற்றது என்றாலும் அதுவும் எனதாரம்பமே அதாவது என்னாலியற்றப் பெற்றதேயாம், ஆகலின் வாட்டமகிழ்ச்சிகளின், முறையாண்டையதென்க. எனது சுக அசுக விஸ்தாரத்திலும் ஏதுவாய ஜகத்ஜாலத்தின் க்ஷய உதயத்திலும் யானே கருத்தாவென உள்ளே யெண்ணிக்கொண்டிருக்கும், எனக்குக்கேத வுல்லாசங்களின் கிரமமேதாகும். ஆகுகஅவ்வாறே ஆயினும்யாங்ஙனம் சமத்தன்மையின்இலாபமாதல் எனின் கேட்டி! கேத உல்லாச விலாசங்கள், இச்சுவாத்ம கர்த்ருத் தன்மையானே சுயமாகவே விலயம் ஆகவே சமதையே அவசேடித்து நில்வும். சமதையென்பது சர்வபூதங்களிலு மிருக்கும் சத்தியமான பரம்பொருளின் ஙிதியேயாம்; அதன்மாட் டவஸ்திதியடைந்த சித்தமானதுமறித்தும் பிறப்பிறப்பைச் சிறிதுமருவாது. அப்பியாசதிருஷ்டியானே இரண்டுதிருஷ்டிகளையும் விளக்கியுரைத்து ஆரூடமாய பின்னிகழுந் திருஷ்டியைக் காட்டல்:—ஹே இராகவ! சர்வகர்த்ருத்வமும் அகர்த்ருத்வமும் ஆகிய யாவற்றையும் விட்டு மனத்தை மாந்திபாதானும்,அதுவாகவே சேடித்துத்திரமுற்றுவாழ்தி முகத்தமாய் நிற்றியென்றது இச்சுலோகப்பொருளேயாம், இத்திருஷ்டியைக் குறித்துப் பூர்வதிருஷ்டிகட்கு அற்பத்தன்மையைக் காட்டல்: என்னதென்பது. இத்தேகத்திற் பிரசித்தமாயயானே சர்வதேகாத்மக சமஷ்டிரூபனாகிய அவன் என்னு மிரண்டாவது கற்பத்தில், சமஷ்டி பரிச்சேதத்திற்கும் கர்த்ருத்வ அபிமானத்திற்கும் நீக்கமின்மையின் அபூர்ணதையாம், முதலாவது கற்பத்திலோ, இத்தேகேந்திரியாதிகள் யானல்லவாகவின் இவ்வொருசிறிதும் யான்செய்கின்றிலேன் என்னும் அத்தியாத்ம பரிச்சேதத்திற்கும் கர்த்ருத்வாதிகட்கு ம்,நிராசத்தானே, சோதிக்கப்பெற்றது வம்பதார்த்த மாத்திர நிஷ்டத்தன்மை யிருப்பினும் தற்பதார்த்த சோதனத்தையும் வாக்கியார்த்த நிஷ்டையையும் அடையப் பெறாமையானே அபூர்ணதையாம், எனத்திருஷ்டிகளிரண்டுமே மகிழ்ச்சியின் பொருட்டாகாவாம். இந்நானே யக்நான், இது நானல்ல; இதைச் செய்வேன் இதைச்செய்யமாட்டேன் என்பனவாயுள்வாம் பாவாநுசந்தானமய திருஷ்டிகள் சுந்துஷ்டியின் பொருட்டாகாவாம் என்பதாம்.

(ச.) முன்னியகத்தனாகி = மகாகர்த்துரு பாவனையுடையவனாய், சகமுறை = இச்சகலஜகப் பிரமையையும்; யானே = நானே, செய்கின்றேன், அதில் = என்னும் அபிமானத்தில்; நிற்கும் வாஞ்சையேலாயின், மகாகர்த்ருதைவடிவ அவ்வகங்கிருதியையும் உத்தமமெனவேயுணர்வர்; அதில் = என்னுமபிமானத்தில்; அன்னிய நினைவிலாமையால் = அந்நியகருத்தா வின்மையின்; விகாரமில்லை = இராகத்துவேடாதிகளின்று; எனது சரீரம் மாதாபிதா முதலானவராற் பேணப்பட்டது; புத்திராதியா லெரிக்கப்பட்டது; என்பதான ஜன்மவிருத்திநாசரூபம் எனதுகர்மவிபாகமேயாம்; ஆதலாற் சுகதுக்கமின்று; மகிழ்ச்சிவாட்டங்கட் கவகாசமே தென்றபடி. எனது சுகதுக்கங்களின் விஸ்தாரத்திலும், ஜகச்சாலத்தினது நாச உதயத்திலும் நானே கர்த்தாவென்று மதிக்கின் மகிழ்வுசோர்வுக் கவகாசமின்று

சுகதுக்க விலாசங்களில் நானே கர்த்தாவென்னும் அகண்டிதபாவனையால் இங்ஙன மியற்ற வேண்டு மென்பது முதலிய தனது சங்கற்பரூப நசிக்கின் உபேக்ஷாபுத்தியே சேடிக்கும். சர்வபாவங்களிலு முள்ள சமத்துவம் பிரமநிஷ்டையாம் அச்சமத்துவத்திற்றிதிபெற்ற சித்தம் மறுஜன்ம முடையதாகா தென்னுஞ் சுலோகார்த்தங்களை அன்னிய நினைவிலாமையாலதில் விகாரமில்லை என்னும் வாக்கியத்தினும், அன்றி இராகவா! கருத்துருத்துவம் அகர்த்துருத்துவம் அனைத்தையும் விட்டுமனதைவிழுங்கி எந்தரூபனுய்ச் சேஷிக்கின்றனையோ அந்தரூபனுய்த்தீரனுவாயென்னுஞ் சுலோகார்த்தத்தை முன்பு முகத்த +யாய்நிற்றி என்னும் வாக்கியத்தினும் கவிநாயகர் அடக்கிக் கூறியதோருத்தியென்க. நான் = தேவதத்தனுன், இவன் எக்ஞதத்தன், நீநான் = நீநானென்று, இன்னது =இத்தன்மையான பரிமிதாகாரியத்தை, செய்தேன்=செய்கிறேன், எக்கியதத்தாதி காரியத்தைச் செய்திலேன் = செய்யேன் என்னும் பார்வை = பேதபாவாநு சந்தானமயமான திருஷ்டி பிரஹ்மாநந்த நிமித்தமன் றென்பது பொருள். (5)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அற்றேல்; அவைதுஷ்டியின் பொருட்டா காவாயின் யாதின்பொருட் டுபந்யசிக்கப் பெற்றனவெனின், சருவ அநர்த்தமூலதேக அகம்பாவவிமோசன உபாயத் தன்மையானே உபந்யசிக்கப் பெற்றனவாம் என்னுங்கருத்தானே தேக அகம் பாவத்திற்கு அநர்த்த ரூபத்தன்மையையும், எல்லாவாற்றானும் விட்டொழிக்குந் தன்மையையும் காட்டுகின்றார்:—மொய்யென்பது.

மொய்யுடனானே யென்னின் மூவேழு நரகுமஃதே
வெய்யவன் றுயரர்மேனு மெய்யையா னென்னவேண்டா
வையமில் கேள்விநல்லோர் நினைவரோ வனைத்தாமூனுங்
கையுறத் தின்பரேனு நாய்ப்பிணங் கவரார்நீசர்.

(ப - வை.) மொய்யுடல்=தோலிரத்தம் என்பிறைச்சி சுக்கிலமேதை மச்சையொன்றாய்த் தூலிகரித்த உடம்பை, நானேயென்னில்=அகமேயென்றபிமானிக்கில்; மூவேழு நரகும் அஃதே = இருபத்தொரு வகையாகிய நரகங்களும் அத்திதியேயாம், வெய்யவன் துயராமேனும் = கொடிய வலியதுக்கங்கள் வந்துறினும், மெய்யை = தேகத்தை; யானென்ன வேண்டா=அகமென் றபிமானிக்க வேண்டாம், ஐயமில் கேள்விநல்லோர் நினைவரோ= சமுசயமற்ற சிரவணதிவாய்ந்த மகான்கள் அங்ஙன்அபிமானிப்பரோ; அபிமானியார்; அனைத்தாம் ஊனும் கையுறத்தின்பரேனும்=சகலமாம்சங்களையும் பிரியத்துடன் கரங்கொண்டு தொட்டுண்பர்க ளாயினும், நீசர்=புற்கசர்கள், நாய்ப்பிணங்கவரார்= நாய்மாம்சத்தைத் தீண்ட மாட்டார்க ளல்லவா.

(ஸ்ரீ - வீர.) தேகோகம் என்னும் திதியாதொன் றுளதோ அதுவே காலசூத்ரபதவியாம், அதுவேமகாவீசிவலையாம்; அதுவே அசிபத்திரவனபந்தியாம், காலசூத்திர முதலியவை நரகபேதங்களாம்;காரியகாரணங்கட்கு ஆயுநெய்யென்பதேபோல அபேத ஆரோபத்தாற் சாமானாதிகரண்யமாம். சர்வநாசங்களும் எதிர்கொண்டு வந்துறினினும் சர்வயத்நத்தானும் அது தியாகிக்கத் தக்கதேயாம்,நாய்மாம்சசகிதப் புலைச்சியேபோலும், பவ்வியனலது தீண்டத்தக்கதேயன்றாம்,தேகம் அகம் என்னும் புந்திக்கும்நாய்மாம்சத்திற்கொப்பாய்க்காமாதி அசுசி தூடிதத்தன்மை யுண்மையின் என்பதுகருத்தாம்.

(ச.) அஃதே = தேகோகமென்னும் பாவனையே, மூவேழு=மூவேழென்னும், காலசூத்திரம்மகாவீசி அசிபத்திர மென்பன முதலிய, நரகம் ஆம், வெய்யவன்றுயரமேனும்= சகலமுநாசமாயினும், சர்வ எத்தனத்தாலும், மெய்யை நானென்ன வேண்டாம், ஐயமில்

கேள்விநல்லோர் = முமுக்ஷுக்கள், நினைவரோ=தேகான்மபாவனை செய்யார், புக்கசீ= சண்டாளீ என்பது மூலம். (6)

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) தேகோகம் மதியினால்வரும் அநர்த்தத்தையும் அது அகலலானே வருமரும் பயனையும் தெரித்தல்:—நாம் என்பது.

நாமுடலென்னு மாசான் ஞானக்கண் குருடாய்ப் போகும்
தோமுறுமதனைத் தூரத்தூர்ப்ப ரேற்சோதி ஞான
மாமுகிலிலா நிலாப்போல் வயங்கிடு மினையகண்ணு
லேமுறுபிறவி வேலையிருங் கரையெளிது தோன்றும்.

(ப-ரை.) நாம் உடல் என்னும் மாசால் = தேகோகமென்னும் படலலேகையால், ஞானக்கண் = உணர்வுவிழி, குருடாய்ப் போகும் = மூடப்பெற்றுப்போம், தோமுறும் அதனை=குற்றமுற்ற அதனை, தூரத்தூர்ப்பரேல் = வெகுசேய்மையில் ஏகுமாறு அகற்றுவாரேல், சோதிஞானம் = பரஞ்சோதியின்உணர்வானது, மாமுகில் இலாநிலாப்போல்= பெருமேகம் மறையாத பூர்ண சந்திரன்போல, வயங்கிடும்=விளங்கா நிற்கும், இனைய கண்ணுல் = இத்தகைய திருஷ்டியினால், ஏமுறு = துக்கமயமாய, பிறவிவேலை = சமுசார சாகரத்தின், இருங்கரை=பெருமையாய முத்தியங்கரையை, எளிதுதோன்றும் = சுயமாகவே காணலாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விசுத்தாத்ம திருஷ்டியாகிய தனத்திஷ்டானத்தில்படலலேகைபோலும் ஆவரண விக்ஷேப ஹேதுபூதமாய் அத்தேகோகம் புத்தியினானேபெருந்துயரமே யாதலின் வெகுதூரத்தில் அதனை விட்டொழிக்க வேண்டும், ஒழித்தவழி அம்புதமகன்ற அமிர்த கிரணம்போலும் மேன்மையானபார்வையானது உதயமாகின்றது, அஃதினிதுதயமாகவே பவசாகரத்தைக் கடந்து பரமானந்த முறலாம்.

(ச.) மாசால் = பாவனையான படலத்தினால். மூலம், படலம்=கட்பார்வையைத் தடைப்படுத்தும் நேத்திரரோகம். (7)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) இப்போது திருஷ்டித்திரயத்தைத் தொகுத்து அவற்றுள் தன்னதிகாரத்திற்குத் தக்கபடியாய் வாஞ்சித்த திதியையுபதேசித் துபசங்கரித்தல்:—அனைத்தினும், அன்றெனில். என்பன.

அனைத்தினுங் கத்தனல் லேனவனிவ னல்லேனென்ன
நினைத்துளத் துறுதியாகி நிற்றியாலஃ தின்றென்னி
லனைத்தினுங் கத்தனானே யள்வறுமது நானென்ன
நினைத்தசை வொன்றுமின்றி நிச்சயமாகி நிற்பாய்.

அன்றெனி லொன்றுமல்ல வொன்றுநா னாகுமென்றே
நின்றவிப் பதத்தினன்று நின்பதந் தனினீநிற்பா
யொன்றெனும் பதத்தைக் கண்டவுத்தமர் தம்பானிற்பர்
துன்றுவாதனையே பந்தந்தொல்லை வீடதனைத் தீர்தல்.

(ப-ரை.) அனைத்தினும் = யாவற்றினும், கத்தன் அல்லேன் = கருத்தாயானுகின்றிலேன், அவன் இவன் அல்லேன் = அவனும் இவனும் யானுகேன், என்ன = என்பதாக, நினைத்து=உணர்ந்து, உளத்து உறுதியாகி =மனத்தின் கண்ணேமாறாத நிச்சய முடையனாகி, நிற்றி = நிலைபெறுதி, ஆல், அசை, அஃது இன்று என்னில்=அவ்வாறு நிலை

பெற்றுவாழச் சம்மதமின்றாயின், அனைத்தினுங் கர்த்தனுனே = சமஷ்டிரமும்யானேயாகின்றேன், அளவு அறும் அது நான் = அளவில்லாத அதுவேயான், என்ன = என்பதாக, நினைத்து = உணர்ந்து, அசைவொன்றும் இன்றி = யாதொரு சலனமுமில்லாமல், நிச்சயமாகி நிற்பாய் = நிச்சய முடையவனுக நின்று வாழ்வாய்.

அன்றெனில் = அவ்வாறிருக்க வாட்டமில்லையாயின், ஒன்றுமல்ல = யாதொன்றுமல்லன், ஒன்று நானுகும் என்றே = எவனே ஒருவன் யானுகுவேன் என்பதாகவே, நின்றவிப்பதத்தில் நன்று நின்பதந்தனில் = நிர்ணயிக்கப்பெற்ற சர்வ உத்தமமாய நினதுயதார்த்தசொரூபத்தின் கண்ணே, நீ நிற்பாய் = நீ நிலை பெற்றுச் சுகிப்பாய், ஒன்றெனும் பதத்தைக்கண்ட = ஏகமேவ அத்விதீய பதமாயதமதுசொருபத்தைத் தரிசித்த, உத்தமர் = மேன்மைவாய்ந்த சாதுக்கள், தம்பானிற்பர் = தமதாநந்த பதத்திலே யிருந்துவாழ்வர், துன்றுவாதனையே பந்தம் = நெருங்கிய துர்வாதனையே பந்தமென்று பகரப்பெறும், தொல்லை அதனைத்தீர்தல் வீடு = அநாதியாகச் சம்பாதித்துக் கொண்டதாற் பெருந்துன் புறுத்தும் அவ்வாதனையை யறுத்தெறிதலே மோக்ஷமாம்.

(ஸ்ரீ-வீர.) யான் கர்த்தாவுமல்லன், கருத்துருத் தன்மைப் பிரயோஜகமாய தேகாதியும் யானுகேன், என்றிவ்வண்ணம் உள்ளே ஸ்புடமாகத் தெரிந்து நிற்றி; அல்லது, மூலத்திலிருக்கும்சமக்ரபதம் தந்திரமாகத்துவிதீயைப் பிரதமாந்தமாம், தேகலீதீபநியாயத்தானே = வாசற்படியில் வைத்தவிளக்கே போலவென்னும் லௌகிக நியாயங்கொண்டு, முன்னிலும் பின்னிலும் சம்பந்திக்கும், சம்பந்திக்கவே, சருவகருத்தாயானே யாகின்றேன், சருவசமஷ்டிபூதமாய அந்தப்பிரஹ்மாண்டமும் யானேயாகின்றேன் என்றதாயிற்று; இவ்வண்ணமேனும் நன்றாகவுணர்ந்து துணிந்து சுகிப்பாய்; இவ்வண்ணம் வெளியாய திருசியரூபம் ஒருசிறிதும் யான் அல்லேன், மற்றே, லோகப்பிரசித்த பரிச்சின்ன ஜடதுக்கசுபாவாத்ம விலக்ஷணபூர்ணனந்த சிதாத்மாவாகிய யாதோவொரு அகோசரவத்துவே யானுகின்றேன், என்றேனும் நிண்ணியித்துச் சர்வோத்தமமான தற்பதத்தில் நீ நிட்டை யுடையவனுகச்சுகி; நிண்ணயித்து என்றதனுனே, முற்றிருட்டிகட்கும் இதன்பரியவசானமாம் என்பதொரு தலையாகவேண்டற்பாலதெனத் தொனிக்கப் பெற்றதென வுணர்ந்துகொள்க. பிரஹ்மபதத்தை யுணர்ந்தபெரியோர்களாகிய உத்தமசாதுக்கள் எப்பதத்திற்றிதிபெற்று வாழ்கின்றார்களோ அதன்கண்ணே நீயுமிருந்து வாழ்தியென்பதாம். இப்போது பந்தமோக்ஷ இரகசியங்களைத் தரிசிப்பித்துக் கொண்டு, வாசனையுச்சேத உபாயமுறையைக் கூறல்:— துன்று என்பது, வாதனைக்கட்டே பந்தமாம், வாசனுக்ஷயமே மோக்ஷமாம்.

(ச.) உளத்து நினைந்து = அறிந்து, நான் கர்த்தாவன்று பரிச்சின்னனுமன்று என்பது ஒருபாவனை, சர்வகர்த்தாவும் சர்வான்மகனும் நானென்பது இரண்டாம் பாவனை.

ஒன்றுமல்ல = இங்ஙனங் கர்த்துருத்துவாதி யுபலக்ஷிதமாயயாதும் யானன்று, மற்றென்னெனின், ஒன்றுநானுகுமென்றே = சர்வவிகற்ப அதீதனுன எவனே ஒருவனேநானுவேன் என்று நிச்சயிப்பது மூன்றாம்பாவனை. நின்றவீது = இம்மூன்றிலொன்றை யநுசரித்துநீ, அனைத்தினன்றும் = சர்வோத்தமமான, நின்பதந்தனில் நீநிற்பாய், உத்தமர் = ஞானிகளான சாதுக்கள், எந்தத்தம்பானிற்பர். ஸ்ரீவசிட்டர், (8-9)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) வாசனுக்ஷயத்தையே தெளிவு பெறுத்துதல்:—புலன் என்பது.

புலன்களிற் பழகிச்சித்தம் பூண்டவாதனை கண்முன்னே
யலம்பெறமாற்றி வீட்டிற்கடுத்த வாதனையுந் தீர்வாய்
நலந்திகழருள் சந்தோட நட்புதாசின மிந்நாலு
மலந்தவிர் குணங்களாக மனத்தழுந்தாது செய்வாய்.

(ப-ரை.) புலன்களிற் பழகி=இந்திரியங்களோடு கூடிவிடயங்களைக் கவர்ந்துபயின்று, சித்தம் = மனமானது, பூண்டவாதனைகள்=அலங்கரித்துக் கொண்ட வாசனைகளை, முன்னேயலம் பெறமாற்றி = பூர்வம்துன்புறுவாறு மெதுவாய் முற்றினும் பரித்தியாகித்து, வீட்டிற்கடுத்த வாதனையுந்தீர்வாய்=மோக்ஷார்த்தித் தன்மையையும் விட்டுவிடுவாய், நலந்திகழ் அருள்=துக்கிப்பிராணிகட்கு நன்மையைப் பயக்குங்கருணை, சந்தோடம் = புண்ணியர்பாற்காட்டும் முதிதை, நட்பு = சற்புருடர்பால் வைக்கும்மைத்திரி, உதாசினம்=பாவியரிடத்துண்டாம் உபேக்ஷை, இந்நாலும் = என்னுமிந்த நான்கையும், மலந்தவிர்குணங்களாக = அமலவாசனையாக, மனத்தழுந்தாது செய்வாய் = உள்ளத்தின்கண்ணழுந்தாது உஞற்றுவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர') நீவாசனையைப் பரித்தியாகித்து மோக்ஷார்த்தித் தன்மையையும் தியாகிப்பாய்; ஆண்டு வாசனக்ஷயத்திற் பிரதமபீடிகை வைராக்கியத் திடமுடைமை யென்று கூறுவார் அலம் பெறமாற்றி யென்றார். விடயங்களால் வாசிதங்களாய் அதாவது சம்பாதிக்கப் பெற்றனவாய், தமப்பிரதானதிரியக்குயோனியாதி கதிகளைப்பெரிதீயும் வலுவுடையனவாய தாமசவாசனைகளைப்பூர்வம் அடியோடும் விடுத்து, இராஜசமநுடாதி ஜன்மங்களைத் தருவனவாய விடயவாதனைகளையும் நன்றாகத்தீர்த்து, மைத்திரி கருணைமுதிதை உபேக்ஷையாகிய வற்றின் பாவனைப்பெயரிய அமலவாசனையைக் கவர்ந்துகொள்ளுதி; கொண்டவற்றோடு விவகரிப்பினும் உள்ளே பற்றல்வேண்டா மென்பதாம்.

அவ்வாறே ஸ்ரீ பதஞ்சலிபகவா னருளியுள்ளார்:—இப்போது சம்பிரஞ்ஞாத பூமிரூப ஒருமையுபாயங்களை யுரைத்தல்:—மத்தின்பு துன்பறம் மறவிடயங்களாம், மைத்திரிகருணை முதிதை யுபேக்ஷதம், சித்திபாவனையாற் சித்தத்தூய்மையாம்.

(பொருள்.) சித்தமோ, இராகத்துவேஷ புண்ணிய பாவங்களானே களங்கம் பெறுகின்றது, ஆண்டுச் சொப்பனாதிகளிற் றன்னாலநுபவிக்கப் பெற்றவின்பந் தென்படவே, “ எல்லா இன்பக்கூட்டங்களும் எனக்குண்டாருக” என்னும்மதியின்ஒருவிருத்திவிசேடமே இராகமாம், அதுவும், சுகசமுதாயத்திற்கு, திருஷ்டாதிருஷ்ட சாமக்கிரிய பாவத்தானே, சம்பாதிப்பதற்குக் கூடாமையின், சித்தத்தைக் களங்கப்படுத்தும்; எப்போதுதான் “இவர் யாவருமே யென்னவரின்பினர்” எனச்சுகிப் பிராணிகளிடத்தில் மைத்திரியை யெண்ணுவானோ, அப்பொழுது அச்சுகம் தன்னதாகவேயடைவுறும், உறவே ஆண்டுவிருப்புவிலகும், கேவலம் இராக மாத்திரம் அன்றும், மற்றோ, பிறர்குணம் பொறாமை மாசுதோற்றுதல் வடிவ அசூயை ஈரிஷை முதலனவும் நீங்கும். இராக அசூயை ஈரிஷையாதிகள் அகலவே, மழைகள் ஒழியவேசரற்சரித்தொப்பச் சித்தந்தெளியும். அங்ஙன்றுன்பமடைய நேர்ந்திடின் எல்லாத் துயரமும் எவ்வகையானும் எனக்கேயாதொழிக” என்பதாம் விருத்திவிசேடம் துவேடமாம், அதுவும் வைரியாதிகளிடத்தி லிருக்குமாயின் நிவாரணஞ் செய்யக்கூடாமையின் சதா இதயத்தைத்தகிக்கும், எக்கால் “ தனக்கே போலப்பிறர்க்கும் பிரதிகூலம் துக்கம்தாவாதொழிக” என்னும் வகையாகக் கருணையைத்துக்கிப்பிராணிகளிடத்திற் பாவித்திடப்பெறுமோ அக்கால்வைரியாதி களிடத்தில்வெறுப்பு விலகும்; கேவலந்து வேடமாத்

திரமன்றும் மற்றே, துக்கித்தன்மையைப் பிரதியோகியாகவுடைய தனது சுகித்தன்மை யானுளதாயதர்ப்பமும் அகன்றுபோம். அத்தர்ப்பத்தையும் ஸ்ரீ பகவான் றரிசிப்பித்துள்ளார்:—

இப்பொருளடைந்தோம் வேறுபொருளினி யடைவோமென்று
மிப்பகைசெகுத்தோம் வேறுபகையினிச் செகுப்போமென்றுந்
துய்ப்பவரெம்மிற் றுய்க்கவல்லவ ரில்லையென்று
மொப்பவரெம்மின் மிக்காருளர்கொலென்றுணரா நிற்பார்.

இனம்வலியின்பம் பெற்றேமெம்மின் மிக்கார்களில்லைத்
தனமிகவுடையே மென்றுதம்மைமயே வியவாநிற்பார்
மனமகிழியாகஞ் செய்வோமழையெனக் கொடுப்போமென்று
தினமவைதோறுஞ் சிந்திப்பதுவலாற் செய்வதில்லார். என்பனவாம்.

ஆகலின் உபயமொழியவே உள்ளந்தெளியும். அவ்வாறே பிராணிகட்கு இயற்கையாகவே அறப்பயிற்சி கிடையாதாகும், மறப்பயில்வோ முயல்வதாகும், ஆகலின், அவ்வறமறங்கள் பச்சாத்தாபத்தை யுண்டுபண்ணு நிற்கும், புண்ணிய புருடரிடத்தில் முதிதையைப் பாவிக்கினே அக்கால் அவ்வாசனையாற்றானும் அப்பிரமத்தனுப் புண்ணியத்திற் பிரவிருத்திப்பன், அவ்வாறே பாவிகளிடத்தில் உபேக்ஷையைப் பாவித்துத் தானும் பாவத்தினின்றும் நிவிர்த்தியாவன்; ஆதலின் பச்சாத்தாப மின்மையானே சித்தந்தெளியும். அற்றேல், புண்ணியவான்களிடத்தில் முதிதையை பாவிப்பவனுக்கு புண்ணியத்திற் பிரவிருத்தி பலத்தன்மையானே பகரப்பெற்றது, அதுவும் யோகிக்கோ பொருந்தாது, அவனுக்கு மறுபிறப்பைச் செய்யுமாதலின் எனின்? இங்ஙன் வினுதல் அடாதாம், காமியமாகிய இஷ்டா பூர்த்தாதிகட்குப் பிறப்பின் காரணத்தன்மை யுண்மையின், ஈண்டோ யோகாப்பியாச ஜன்னியமாய் ஜன்மசம்பாதக மாகாததாய் அசுக்லகிருஷ்ண மென்னும் புண்ணியத்தைப் புகலும்வேட்கை யுண்மையின் என்க. ஸ்ரீ பகவான் சூத்திரக்காரரே இதனைக் கூறியருளுவர்:— இவ்வாறு கிலேசகரும விபாகாசய சூனியமாய் அபவர்க்க யோக்கியமாய் ஆகுக யோகியின் சித்தம் அதன்கருமம் எத்தகைய தென்னும் அவாவுண்டாக அருளப்பெறுகின்றது:—முயல்வினைய சுக்லகிருஷ்ணம் யோகிக்கு மூவிதமிதரர்க்காம் = பொருள்:—காமியகரும விகிதத்தன்மையானே சுக்லம், நிஷித்தம் கிருஷ்ணம், மிசிரம்சுக்கிலகிருஷ்ணம், அவ்விம்மூன்றும் மற்றைய அயோகிகட் குண்டாம், அதுவும் மூவகைப்பிறப்பை முற்றுவிக்கும், "தேவத்தன்மை நலங்கொடுசேரலாம், பாவத்தன்மை நரகம்பயக்குமால், மேவத்தன்மை யிரண்டுமிசிரமே, லேவித்தந்திடு மாநுடமென்பவே" என்றஃதறையப் பெற்றதாம். இனியோகத்திற்கு நிஷித்தத்தன்மையின்மையின், அகிருஷ்ணத்தன்மை யுண்மையேனும், விகிதத்தன்மையுண்மையானே சுக்கிலத்தன்மையே யாமெனின்? அற்றன்றும், அகாமியத்தன்மை யபிப்பிராயத்தானே அசுக்லகிருஷ்ணத்வ மறையப்பெறுதலின், பெறவே மனத்தூய்மை விவேகக்கியாதி வாயிலாக மோக்ஷமொன்றையே பலமாகவுடையது அசுக்லகிருஷ்ணம் யோகிக்குக்கருமம் என்றருளிய தாயிற்று.

ஆகலின் மைத்திரியாதி பாவனையானே இராகாதிவாசனை நிவிர்த்தியாகவே பிரசாதமாகிய திரத்தன்மையை அடைவுற்ற நற்சித்தம் ஒருமைப்பதத்தை யடையாநிற்கும், "தன்னது முயற்சியிற் சனித்தவீற்றினுற், பின்னுறுவாதனை பேதமாகவே, நன்னிலைமன்னி நின்னுட்டமாகுமே, வின்னவில் பதமதை யெய்தலாகுமே" எனவஃதறையவும் பெற்றுளது.

(ச.) புலன்களில் = சத்தாதி விடயங்களோடு, பழகி=அதன்மயமாய், சித்தம்=சித்தத்தில், பூண்டவாதனைகள் = பொருந்திய வாசனைகள், முன்னே யலம்பெறமாற்றி = முன்பு விடுத்து, மலந்தவிர் குணங்களாக = அமலவாசனைகளாக, செய்வாய் = கிரகிப்பாய், மைத்திரியாதி யமலவாசனைகளைக் கிரகிக்கின் நினக்குச் சித்தந்தெளிவுறும், தீர்வாய் என்று கூறினது அதுவும் வாசனுவிசேஷமாதலின் என்க. உதாரணம், ஸ்ரீ பதஞ்சலிபகவான் "மைத்திரி, கருணை, முதிதை, உபேக்ஷகளென்னுஞ் சுகதுக்க புண்ணியா புண்ணிய விஷயங்களின் பாவனையதனுற் சித்தப்பிரசாத மாமென்பது. (10)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஆன்ம சாக்ஷாத்காரம்வரை வாசனையை விடுமுறையறைதல்:— உள், வாதனையென்பன.

உள்ளுறுதொழில் கண்முற்று மொருக்கியோரு ணர்வைப்பற்றி
மெள்ளவாங் கதுவுமந்தக் கரணங்களுடனே விட்டுத்
தள்ளுவவெல்லா மெத்தாற் றள்ளினுயதுவுந் தள்ளித்
தெள்ளுணர் வுள்ளஞ்செய்கை தேசிருளனைத்துந் தீர்ந்து.

வாதனைவடிவமான விவைகளு மற்றிவற்றைப்
பேதமாய்ப் பழகுவோனும் பிராணனி லியக்கந்தானு
மியாதுமூலந் தோடீர்த்து விண்ணக மென்னநின்று
லியாதுதீர் சாந்தனுயென்னு யினையதுநீ மெய்யால்.

(ப - ரை.) உள்ளுறு தொழில்கள் முற்றும் ஒருக்கி = சமஸ்தசேஷ்டைகளும் உள்ளே சாந்தமானவனுய், ஓர் உணர்வைப்பற்றி மெள்ளவாங்கு = சின்மாத்திர வாசனையுடையவனுதி, அதுவும் = அதனையும், அந்தக் கரணங்களுடனே = மனோபுத்தி சமன்விதமாக, விட்டு = பரித்தியாகித்து, தள்ளுவவெல்லாம் எத்தாற்றள்ளினுய் = தள்ளத்தக்கன வெல்லாவற்றையும் எதனுலே தியஜித்தாயோ, அதுவுந்தள்ளி = அதனையும் தியஜிப்பாய், தெள்ளுணர்வு உள்ளம் செய்கைதேசு இருள் அனைத்தும் தீர்ந்து = கலனைகாலம் பிரகாசம் திமிராதிகள் யாவற்றையும் விடுப்பாய்; விடுத்து.

வாதனை வடிவமான விவைகளும் = வாசனையுருவமான இவற்றினையும், மற்று இவற்றைப் பேதமாய்ப் பழகுவோனும் = கூறிய இவற்றை வேற்றுமையாகப் பயிற்சிசெய்பவனையும், பிராணனி லியக்கந்தானும் = பிராணஸ்பந்தனத்தையும், யாதும் = மற்றெவற்றையும், மூலத்தோடீர்த்து = வேரோடுங்களைந் தெறிந்து, விண்ணகமென்ன நின்றுல்=வானம் போல நிர்மலமாகத் திதிபெற்றுல், யாதுதீர்சாந்தனுய் = எல்லாவிக்ஷேபங்களும் நீங்கிய பரமசாந்தனுய், என்னுயினை = எச்சத்வடிவமாகச் சேடித்திருந்தாயோ, அது = அப்பொருளே, நீமெய் = நீயென்ப துண்மையாம், ஆல் அசைநிலை.

(ஸ்ரீ - வீர.) அவ்வமலவாதனையையும் உள்ளேபற்றுமல் விட்டொழித்து, உள்ளே சின்மாத்திரத்தினும் அயலாகமைத்திரியாதிகளும் இலவாமெனக் காண்டலானே வெளியே அம்மைத்திரியாதிகளோடு விவகரித்தபோதினும் சின்மாத்திரமே யான் என்னுஞ்சம்பிரஞ்ஞாத சமாதியப்பியாச திரமுறுத்தப் பெற்றவாசனை யுடையவனுதி; மனம்புந்தி சித்தம் அதன் விருத்திகளோடு கூட அதனையும் பின்விடுத்து, ஆன்மதன்மையானே விடமுடியாமையின் அவசியம் பரிசேடித்து நிற்கும்பிரத்தியக்குத் தத்துவத்தில் திரசமாதானமாகிய இளைப்பாறுதலையுடையவனுய், அதாவது அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியில் விசிராந்தி யடைந்தவனுய், எக்கலனையெனப் பெயரிய துவைதகற்பனையின் மூலஸ்தப்ப பூதமாய அகங்காரத்தானே,

முன்மொழிந்த யாவற்றையும் தியாகித்தாயோ அதனையும் விட்டொழித்து வாழ்தி; எல்லா வற்றிற்குமே தியாகமென்பது ஆண்டாண்டுயான் எனது என்னும் அபிமானமறுதலேயாம்; அதுவும் அகங்காரத்திலும் சுத்தசின்மாத் திரரூப அநகம்பூத, பூர்ணுத்ம தரிசனத்தால், மூல அஞ்ஞான உச்சேதத்தால் தானகவே யுண்டாம் எனவாண்டு வேறுகரண அவாவில்லை, இல தாகவே எல்லையின்றிச் செல்லுதலுமில்லை யென்பது கருத்தாம். பிராணஸ்பந்தனபூர்வகம் கலனேகாலப்பிரகாச திமிராதிவாசனையையும் வாசனை வனைபவனையும் விடயத்தையும் அதன்வாயிலாய இந்திரியங்களேயும், மூலத்தோடும் அகங்காரத்தையும் பறித்தெறிந்து, சீமூதமுக்த விமலாம்பரம்போல நிருமலக்கவின் வாய்ந்து, விக்ஷேபங்களியாவும் வெகுசாந்த மாய், பிரஹ்மான்ம அகண்டைக ஆகாரமாயிலகும் மதியுடையவனகி, எச்சின்மயனுய் நீயடைவுறுவாயோ அதே பரமார்த்தரூபம் நீயாதி; ஹே நன்மதிமைந்த ! இங்ஙன் சத்தா மாத்திர நீயாதலினனே சர்வபூஜிதனுக வாழ்வாய்.

(ச.) உள்ளுறத்தொழில் கண்முற்று:—தொழில்கள் = அம்மைத் திரியாதிகளோடு விவ கரிப்பினும், உள் = உள்ளில், உறமுற்று மொருக்கி = அவைகள் அனைத்தையும் நன்ருய் விட்டு, சர்வேச்சையு நிவிர்த்தித்தவனுய், ஒருணர்வைப் பற்றி = சின்மாத்திர வாசனையை யடைந்து. அந்தக்கரணங்களுடனே = மனோபுத்தியோடு கூடிய, அதுவும் = சின்மாத்திர வாசனையையும், மெள்ளவிட்டு, ஆங்கு = சர்வவாதனு ரகிதமான சித்துரூபத்திற் நிரமான சமாதினனுய், தள்ளுவதெல்லாம், எத்தால் = எந்தப்பிரயத்தின விசேடத்தால், தள்ளினுய், அதுவும் = அதனையும், தள்ளி = விட்டவனுய், தெள்ளுணர்வு = இந்தச்சித்து, உள்ளம் = மனம், செய்கை = கலனகாரம், தேசு = பிரகாசம், இருளனைத்தும் = திமிராதிகளும், தீர்ந்து = சித்திதுமனமிது என்பதாதிருபமாயசித்தாதி விகற்பங்க ளெல்லாம் தவிர்ந்து.

வாதனை வடிவமான வினைகளும் = அவ்விடயமான வாசனையும், மற்றிவற்றை ப்பேத மாய்ப் பழகுவோனும் = வாதனுவேதுவானவனும், பிராணனிலியக் கந்தானும் = பிராண சலனமும், இயாதும் = ஆகியவனைத்தையும், மூலத்தோடீர்ந்து = தள்ளி, விண்ணகமென்ன = வியோமம்போல், நின்ருய், சௌமியனுய், சாந்தரூபம் = பிரசாந்த புத்திரூபனுய், இயாதா யினை = எத்தன்மையனுயினை, இதே = இத்தன்மையுள்ள பூச்சியனுனை, மெய் = உண் மையாக, அதுவாயினை = அத்தன்மையனுயினை, என்பதுபொருள். ஆல், அசை, அவற்றிற் றெள்ளுணர்வு = சொரூபசைதன்யம், உள்ளம் = அந்தக்கரணம், செய்கை = அவித்தியா தற்காரியப் பிரபஞ்சம், தேசு = பிரகாசம், இருள் = தமம், அனைத்து மெனுஞ்சத்தத்தாற் கடாதிகள். மூலம், கலனை = அவித்தை, ஆகாரம் = பிரபஞ்சம். (11-12)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இத்தகைய நிலைமையை யடைந்தவனுக்குப் பூச்சியத்தன்மை யையே பிரசம்சைகளினுலே காட்டுகின்ருர்:—உளத்தென்பது,

உளத்தினி லனைத்துமாற்றி யுலகிலோர் பற்றதின்றித்
துளக்கிலா நிலையினின் றோன் றுக ளறுமுத்தனுவா
னளக்கருமீச னுவானவன் மிகுசமாதிதானுங்
கொளத்தகு கருமந்தானுங் கூடினும் விடினுமுத்தன்.

(ப - ரை.) உளத்தினில் அனைத்தும் மாற்றி = இருதயத்தினின்றும் யாவற்றையுமே நன்கு பரித்தியாகித்து, உலகிலோர் பற்றதின்றி = உலகப்பொருள்களின் வாசனையுமில்லாத மகாமதியனுகி, துளக்கிலா நிலையில் நின்றோன் = விக்ஷேபமற்ற திதியிற்றிதி பெற்றமகான், துகளறு முத்தனுவான் = சர்வ அநர்த்தங்களு மகன்ற பரமாநந்த வடிவமுக்தனுகின்றுன், அளக்கரும் ஈசனுவான் = அநந்தமகிமைவாய்ந்த பரமேசுரனுகின்றுன், அவன் = அத்த

கைய அறிஞன், சமாதிதானும் = சமாதியையேனும், கொளத்தகுகருமந்தானும் = வருண சிரமத்திற் கேற்றபடி யங்கீகரிக்கத்தக்க தொழிலேயேனும், கூடினும் விடினும்=செய்யினும் செய்யாவிடினும், முத்தன் = விடுபட்டவனே யாகின்றான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எம்மகாமதியை யுடையவன், அந்தக் கரணத்தினின்றும் அனைத்தையுமே அடியோடுமகற்றிச் சர்வவிக்ஷேப ஹேதுவாய அபிமானத்தைத் தொலைத்து, நிலைத்துச்சொ ரூபமாயிருக்கின்றானோ, அம்மகானே முக்தனும் பரமேசுவரனு மாகின்றான். இத்தகைய அப்பியாச பரிபாகத்தானே ஏழாவது பூமிகையில் ஏறினவனாகிய சித்தனுக்கு, கிருதகிருத்தி யத் தன்மையேயாம், அலது செய்யத்தக்கது பிறிதொன்று நனியெஞ்சி நில்லாதெனல்:— அவன் என்றது. அம்மகான் சமாதியைத் தானுதல் கருமங்களைத் தாமாதல் செய்யாதொழிக அலதுசெய்க, விடுபெற்றவனே.

(ச,) உளத்தினில் = இருதயத்தினின்றும், அனைத்துமாற்றி = சகலத்தையும் விட்டு, மகாமதியாய அளக்கருமீசன் = பரமேசுவரன், சமாதிதானும் = சமாதியையும், கருமந்தா மும் = சர்வகருமங்களையும், கூடினும் விடினும் = செய்யினும் செய்யாதொழியினும், முத் தன் = முத்தனேயாவன், (13)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) கூறியதையே வற்புறுத்திக் கூறுநூலுங் கூடாமைகாட்டல்:— இருதயத்தென்பது,

இருதயத்தாசை யொன் றுமிலாமையா லெண்ணப்பட்ட
கருமங்கள் செய்துந்தீர்ந் துங்கையுறு பயனொன் றில்லை
யொருவழிப் படநீள்கால முளமொருப் படுதலாலே
பெருகுவாதனை தீர்நெஞ்சிற் பேசுநூலனைத்தும் வேண்டா.

(ப - ரை.) இருதயத்தாசை ஒன்றும் இலாமையால் =மனத்தில் எப்பற்றும் இன்மையி னானே, எண்ணப்பட்ட கருமங்கள் = இப்பயனைக்குறித்து இவ்வினையாம் என்று சங்கிக்கப் பெற்ற தொழில்களை, செய்தும் தீர்ந்தும் = ஆற்றியுமாற்றியும், கையுறுபயன் ஒன்றில்லை = கரமேற்பெறும் பலம் ஒன்றையும் காணேம், ஒருவழிப்பட நீள்காலம் = ஒரேநெறியாக நின்று சிரகாலம், உளம் ஒருப்படுதலாலே = மனஞ்சமாதான முற்றுச்சபாதிகள் செய்த வினாலேயும், யாதொருபயனுமில்லை, பெருகுவாதனைதீர் நெஞ்சில் = விருத்தியாகா நின்ற வாசனையற்ற மனத்தின் கண், பேசுநூல் அனைத்தும் வேண்டா = விவாத விஷயீபூதமாய சாஸ்திரம் யாவுமே வேண்டியதின்றாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எல்லா ஆசைகளும் முன்மொழிந்த அபிமான அத்தியாசங்களும் நன்மனத் தாலே நீங்கப்பெற்றவன், உத்தமபுத்தியையுடைய முத்தனேயாவன். நைஷ்கர்மியத்தானும் அவனுக்கு யாதொருபயனுமில்லை, கருமங்களானும் அவனுக்கு யாதொருபயனுமில்லை, எவ னுடையமனம் நிர்வாசனை யுடையதாமோ, சமாதான ஜபாதிகளானும், அவனுக்கொருபயனு மில்லை, சிறிதுபோது அநுஷ்டிக்கப்பெற்ற சிரவணமனனத் தியானங்களானே வாசனாக்ஷயம் வருவதற்கு முன்னரே, செய்யவேண்டியதைச் செய்துமுடித்து விட்டேமென்னும் மயக்கத் தால், திரும்புவதைத் தடுத்துரைத்தல்:—பேசுமென்பது. பரஸ்பரம் வித்வான்களோடு கூடச் சம்வாதத்தானே திடமாக உபந்யாச ஆற்றலுற்றதாக வாற்றியதும் சாலும், சாஸ்திரத் தைச்சரிவர ஆராய்ந்ததும் சாலும், பெரும்பரிசிரமத்தானே சர்வவித்வத் சம்மதியானும் இதுவே மோக்ஷசாஸ்திர ரகசியம் என நிண்ணயிக்கப் பெற்றுளது.

(ச.) ஆசை = சர்வதிருசியாதரம், எண்ணப்பட்ட கருமங்கள், நைஷ்கர்மியத்தானும் காமியாதிகன்மங்களானும் உளமொருப்படுதலால் = சமாதான ஜபங்களோடு கூடுதலினாலே

யும், பயனென்றில்லை; நிர்வாசனையான மனதுடையோனுக்கு நைஷ்கர்மியமாதிகளால் எவ்வளவும் பிரயோஜன மின்றென்பது பொருள். நைஷ்கர்மியம் = காம்யகர்ம பரித்தியாகம், யாவன் அத்தியந்தம் தூயமனத்தானே சர்வதிருசியாதரத்தையும் விட்டொழித்தானோ அவன் உத்தம ஆசயமுத்தனே யாவன். (1)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இப்போது பிராஹ்மணனுடைய யதார்த்த இலக்கணத்தைப் போதித்தல்:—மறுகு என்பது.

மறுகுவாதனைக டீர்ந்த மவுனத்தை யொழியவேறோ
ருறுகதிநல்ல தில்லையுணர்வ னவுணர்ந்ததாகும்
துறுதிசை பத்துஞ்சுற்றி மீண்டதாந் தொல்லைஞாலத்
தறுதியாயுண்மை கண்டோர் சிலர்நின்றோ ரவத்தின்மாய்வோர்.

(ப - ரை.) மறுகுவாதனைகள் = துன்புறுத்தாநின்றவாசனைகள், தீர்ந்த = ஒழிந்த, மவுனத்தையொழிய = மவுனத்தைவிட்டு, வேறு ஓர் உறுகதி நல்லதில்லை = அயலாக ஒரு அடையத்தக்க உத்தமமாகியபதம் இலதாம், உணர்வன உணர்ந்ததாகும் = காணத்தக்கன யாவுங் கண்டனவாகும், துறுதிசைபத்தும் சுற்றிமீண்டதாம் = வியாபகமான தசதிசைகளும் உழன்று திரும்பியதாம், தொல்லைஞாலத்து = பிராசீனத்துயர் மயப்பிரபஞ்சத்தில், அறுதியா யுண்மைகண்டோர் சிலர் = திண்ணமாய் வஸ்துவையுள்ளபடி தரிசித்தவர் ஏகதேசியரேயாவர், நின்றோர் அவத்தின் மாய்வோர்=சேடித்தவரியாவரும் அவலவினைகளே புரிந்து கவலையடைபவரேயாவர்.

(ஸ்ரீ - வீர·) சகல வாதனைகளையும் நன்றாகவிடுத்த மவுனத்தைப் பார்க்கினும் உத்தமமான பதமியாதொன்றுமில்லை, பாலிய பாண்டித்திய சப்தவாச்சிய சிரவணமனன பரிபாகத்தானே யுளதாய முன்மொழிந்த நிர்விகற்ப அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதி பரிபாகாந்த முனிபாவத்தைக் காட்டினும் உத்தமபதம் = பரமபதம், பிராஹ்மணப் பெயரியபரத்தில் நன்கு நிலைபெற்றதத்துவ ஞானம், இலதாம் என்று நிண்ணயிக்கப் பெற்றுளது என்பதாம். அவ்வாறே சுருதியுமுளவாம்:—எதனாற் பூர்வத்திற் பிராஹ்மணர் அசாதன பலசுபாவமாய இவ்வான்மாவை யுணர்ந்து சர்வசாதன பலசொரூப ஏஷணை வடிவத்தினின்றும் கிளம்பிப்பிக்ஷாசரியத்தை யாசரித்தனரோ,திருட்ட அதிருட்டப் பொருட்டுக் கருமவதன் சாதனத்தையும் விட்டு, அதனால் இப்போதுள்ள பிரஹ்மவித்தாய பிராஹ்மணனும், பண்டிதபாவமாகிய இவ்வாத்ம விஞ்ஞான பாண்டித்தியத்தை நிச்சேஷமாக வுணர்ந்து ஆன்மவிஞ்ஞானத்தை நிரவசேஷஞ்செய்து, இருந்துவாழ்க; ஆசிரியானும் ஆகமத்தானும் ஏஷணைகளினின்றும்கிளம்பி ஏஷணையெழுச்சி முடிபேயன்றோ அந்தப் பாண்டித்தியம்! ஏஷணாதிரஸ்கார உற்பவத்தன்மையான், ஏஷணாவிருத்தத் தன்மையான்; ஏஷணையைத் திரஸ்கரிக்காமல் ஆன்மவிடயமாய பாண்டித்தியத்தி னுற்பவம் இலதாமென ஆன்மஞானத்தானேயே ஏஷணையெழுச்சி விதிக்கப் பெற்றதாம். ஆன்மஞான சமானகருத்தாவை யுடையத்வா விகுதிகோடுங் குறிமுறை யாற்றிட மாற்றப்பெற்றதாம். ஆகலின் ஏஷணையி னின்றுங்கிளம்பி ஞானபலபாவபாலியத்தால் நிலைபெறவிழைக, அனாத்ம வித்துக்களாய இதரர்கட்குச் சாதனபலாசிரயணமே பலமாம், அப்பலமகற்றி வித்வான் அசாதனபல சொரூப ஆத்ம விஞ்ஞானமேபலம், அதன் பாவமேகேவலம் ஆசரித்தல் வேண்டும் என்பதாம். அதனை யாசரிக்கினோ கரணங்கள் ஏஷணை விஷயத்தில் இவனை இழுத்து அழுத்தமுடியாதனவாம், இஞ்ஞான பலஹீனனாகிய மூடனையன்றோ திருட்ட அதிருட்ட விடயங்களாய ஏடணையிலேயே கரணங்கள் செலுத்தாநிற்கும், பலமென்பது ஆத்மவித்தையானே அசேஷவிஷய திருஷ்டி திரஸ்கரணமாம், ஆக

× எழுச்சி = ஒழிவு

வின் அதன்பாவமாய பாலியத்தானே நிலைபெறுதல் வேண்டும்; அவ்வாறே "ஆன்ம அறிவி னால் வீரியம் விளையும்" என்றும், "இவ்வான்மாப் பலவீனனாலெய்துறு" என்றும், அயற் சுருதிகளுண்மையின். பாலியத்தையும் பாண்டித்தியத்தையும் நிச்சேடமாக்கிப் பின்மன னத்தான் முனியோகியாவன், சர்வ அநாத்மப் பிரத்தியயதிரஸ்காரண மியாதொன்றுளதோ அவ்விவ்வளவே பிராஹ்மணனாற் செய்யத்தக்கதாம், இதனையியற்றி யோகியாய்க் கிருதகிருத் தியனாயாவன். ஆன்மஞான அநாத்மப் பிரத்தியய திரஸ்காரமாம் பாண்டித்திய பால்யப் பெயரிய அமௌனத்தையும் நிச்சேடமாக்கி, மௌனமென்னும் அநாத்மப் பிரத்திய யதிரஸ் காணத்தின் பரியவசான பலமாமதனையும் நிச்சேடமாக்கிப்பின், பிராஹ்மணன் கிருதகிருத் தியனாவன்; பிரஹ்மமேயாவும் என்னும் பிரத்தியயம் உண்டாம், அவன் பிராஹ்மணன். கிருதகிருத்தியனாகலின் பிராஹ்மணன். ஆசார்யபரிசர்யை வாயிலாகவே வேதாந்தங்களின் முற்பரியந் துணிதல் பாண்டித்தியமாம், ஊகத்தினாலே அநாத்மநோக்கத்தை நூக்கல் பாலி யமாம், அகமாத்மா பரம்பிரமமாம் என்னினும் அன்னியம் எதுவுமேயில்லை என்றுமனத்தி னாலேயே மகிழ்ந்தநுசந்தானஞ் செய்தல் மௌனமாம், மகாவாக்கியார்த்த ஞானம்பிராஹ் மண்யமாம், என்பது விபாகம்.

இங்நேதிநேதியாதி லக்ஷண நித்தியமகிமை பிராஹ்மணனுக்காம், அயன்மகிமைகளோ கருமங்களானே யாக்கப்பெற்றனவென அநித்தியங்களாம், இதுவோ அவற்றினும் விலக்ஷண மகிமையாம் இயற்கையா யுண்மையானே எல்லா எடணைகளையும் எறிந்தவனாகிய பிரஹ்ம வித்தாம் பிராஹ்மணனுக்கு நித்தியமாம், நித்தியத்தகைமை யாங்ஙனமா மாலோவெனின், வல்வினையானே வளர்வது மிலையது, தீவினையானே தேய்வதுமிலையது ஆதலினென்க. இவ்விருமறைகளும் தெளிதற் பொருட்டுப் பொருளொடுங் காட்டப் பெற்றனவாம்.

இதனானே தத்துவஞ்ஞர் ஏகதேசியருங் கிடைத்தற் கரியருமாவர் எனல்:—உணர்வன என்பது பார்க்கத்தக்க தகிலமும் பார்க்கப் பெற்றதாயது, தசதிசையும் உழன்றுழன்று என்ற படி; உள்ளபடி வஸ்துவை யுண்மையாகக் கண்டவர்களாகிய ஜனங்கள் சிலர்களேயாவர்கள். சர்வஜனங்கட்கும், வெளிமுகத் தன்மையுண்மையின், வெளியிலேயுள்ள இட்டவ நிட்டங்க ளிலேயே கண்ணுண்மையின் அதனை யடையவும் விடவும் ஆமுபாயம் ஆற்றும் ஆற்றலையே கண்டாமன்றி, ஆன்மாவை யறியுமாற்றலைக் காணேமென்பார் சிலர் என்றார். யாதுயாது சிறிது காணப்பெறுகின்றதோ அது இட்ட அநிட்டங்களினும் அயலாகவிலதேயாம், அதனி னும் அயலாகயாதொரு அவிடயமாய ஆத்மதத்துவ முளதோ அதன்மாட்டோ எவனும் எத்தனம் செய்வதேயில்லை, மற்றோ, யாவரும் இஷ்டவநிஷ்டங்களிலேயேமுயல்வர். சேடந் தொடர்பு பற்றிவருங்கவி யுரையிலுரைக்கப் பெறும்.

(௪.) சாஸ்திரத்தைப் பரஸ்பரம் நன்றாய் விசாரிப்பினும், ஏகாந்தத்திற்றனது புத்தி யாற்றானே யாலோசிப்பினும், மறுகுவாதனை கடீர்ந்த = நிர்வாசனையான, மவுனத்தையொ ழிய = தூஷ்ணீம் பாவத்தைத்தவிர, வேறோருறுகதி நல்லதில்லை = உத்தமமான பரம் பொருள் மற்றொன்றுமின்று, உணர்வன = அறியவேண்டிய வனைத்தையும், உண்மை = மெய்ப் பொருளை, அவத்தினின்றோர் = வீணான கிரியாக்கிரமத்தில் நின்றோர், மாய்வோர் = மடி பவராவர்; அல்லது, நின்றோர் = ஆரம்பமுடையவர், அவத்தின் = வீணான கிரியாக்கிரமத் தில், மாய்வோர் = மடிபவராவர். (15)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவ்வநாத்ம விடயத்தில் உளதாய முயற்சியும் அநாத்மதேக மாத்திரப் பொருட்டாகலின் மறித்தும் மறித்தும் தேகத்தைத் தொடங்கும் அநர்த்தஹேது வேயாம் என்னுங் கருத்தானுரைத்தல்:—தேகத்தை யென்பது,

தேகத்தை நோக்கியன்றே செகமெலாந் திரிவதல்லா
லேகத்தை நோக்கியன்றே யெங்கணும் பஞ்சபூத
நாகத்தை மண்ணைக் கீழைநாடினு மாறுகாணோ
மோகத்தை விடுதுமென்றே திடமுற்றார் முழுதும்பற்றார்.

(ப - ரை.) தேகத்தை நோக்கியன்றோ = தேகமாத்திரார்த்த மாகவல்லவா, செகமெலாந்திரிவது = உலகமெல்லா முழல்வது, அல்லால் = அதுவேயன்றி, ஏகத்தை நோக்கியன்றே = ஆத்மார்த்தப் பொருட்டல்லவே, எங்கணும் பஞ்சபூதம் = எவ்விடத்தினும் ஐந்துபூத சம்பந்தமேயாம், நாகத்தைமண்ணைக் கீழை = சுவர்க்க பூதலபாதாளங்களை, நாடினும் = நோக்கிச்சென்றபோதினும், ஆறுகாணோம் = ஆறுவது ஒன்றையுங் கண்டிலேம், மோகத்தைவிடுதும் = இரதியைவிட் டொழிப்பேம், என்றே = என்பதாகத்தானே, திடமுற்றார் முழுதும்பற்றார் = தீரமான மதியையுடையவர் திடமடைந்தார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இலௌகிக வீடு மாடமாளிகை முதலிய விடயத்தொடக்கங்கள் யாவை சிலவுளவோ வைதிக யாகமுதலியவையாவை சிலவர்தஞ் செய்கையாயுளவோ, அவையாவுமே தேகமாத்திரப் பொருட்டேயல்லாமல் ஆன்ம உணர்வின்பொருட்டு ஒரு சிறிதுமாகாவாம். அற்றேற் சமுசாரத்தின் கண்ணும் உத்தம இராஜ்ஜியாதி பதங்கிடைக்கின் இளைப்பாறுதல் காணப்படுகின்றதாகலின். ஆன்மதரிசனத்தா லாகவேண்டிய தென்னே! உரைக்கின்றோம் கேட்டி! புவனத்தில் இராஜ்ஜியம் போற்றுக, இந்திரபதலாபத்தானே விருஷ்டியதிகாரத்தில் மேகத்துட்புகுதுக, வருணபதலாபத்தானே நீரிற்றான் நிலவுக, யோகசித்திகளாற்றாதல் பூதவெற்றிகொண்டு யாண்டுமேநுழைக, எனினும் ஆத்மலாபமில்லாமல் ஐந்து விசி ராந்தியை யடையவே மாட்டாதாம். ஆயின் விசிராந்தியை வாஞ்சிப்பவனால் எவையுபாசிக் கத்தக்கவையெனின் அவற்றைக் கூறுவாம், யாவர்மகா மதியையுடையவரோ, அதனானே யாவர் புலன்கள் வென்னிட வெற்றிகொண்ட வீரசேகர சூராவரோ பரமசாந்தரோ, மகா ஞானியாராய அவரே, அதிசூக்கும மதியையுடைய முமுக்ஷுக்களால் சன்மச்சுர விநாசப் பொருட்டுப் போற்றி யுபாசிக்கத்தக்கவராவர் என்று அறிக. அவரையுபாசித்தலானே தத்துவபோதம் உண்டாயினும், மீண்டும் போகபூமிகளில் உண்டாம் இரதியானது யாவரால் அகற்றப்பெறும் எனின், கூறுகின்றார்:—எங்கணும் என: எவ்விடத்திலும் பஞ்சபூதங்களே யுள்ளனவாம், ஆறுவதுசிறிதும் ஆய்ந்தாய்ந்துங்காணோம், பாதாளத்திற் பூதலத்திற் சுவர்க்கத்தில் மற்றெங்குதான் இரதியையடைவன் றைரியபுந்தியன்; அடையான் என்றபடி = சுருதி:—“ ஏவ்வத்தேவதைகட்குத் திரிவித்கரணம்கூறப்பெற்றதோ அதற்கே உதாகாணம் உரைக்கப் பெறுகின்றது; உதாகரண மென்பது ஏகதேசப் பிரசித்தியானே அசேஷப் பிரசித்தியின் பொருட்டுக் கூறப்பெறுதலாம், அவ்விதனைக் கூறல்:—திரிவித்கிருதமான எவ்வக்கினியின் ரோகிதம்ரூபம் உலகிற்பிரசித்தமாமோ அது, திரிவித்கிருதமாகாத தேஜசின் ரூபமாமென்றறிதி, அவ்வாறே அக்கினிக்கே யெச்சுக்கிலரூபமுளதோ அது, திரிவித்கிருதமாகாத அப்புவினதாம், அவ்வக்கினிக்கே எக்கிருஷ்ணரூப முளதோ அது, திரிவித்கிருதமாகாத அன்னமென்னும் பிருதுவியினதாம், என்றுணர்தி. ஆண்டிவ் வண்ணமாகவே ரூபத்திரய வியதிரேகமாக அக்கினியென வெதனை நினைகின்றனை நீ அவ்வக்கினியின் அக்கினித்தகைமை இஞ்ஞான்று அகன்றது, ரூபத்திரய விவேகவிஞ்ஞானத்தின் முன்னினக்கு எவ்வக்கினி புத்தியகன்றது அக்கினிசப்தமும் அகன்றது, காணப்பெற்ற சிவப்புபாதியோடு கூடியபடிகம் கவரப்பெறுவதாகி, இதுபதுமராகம் என்னும் சப்தபுத்திகளின் பிரயோஜகமாகின்றது, உபாதிபடிகங்களின் விவேகவிஞ்ஞானத்தின்முன், அதன்விவேக விஞ்ஞான

முண்டாயினே பதுமராக சப்தபுத்திகள் அதன்விவேக விஞ்ஞாதாவிற்கு அகன்றுபோம் அதுபோலென்றுணர்க. ஈண்டு, புத்திசத்த கற்பனையால் இயற்றப்பெறுகின்ற தென்னே ரூபத்திரய விவேகஞ்செய்வதினும் முன்னுக்கினியே இருந்தது அவ்வக்கினியின் அக்கினித் தன்மை ரோகிதாதிரூப விவேகஞ் செய்தலானே அகன்றது; என்பது பொருத்தம், நூற் கள் சிதைவுற்றவழி ஆடையிலதுபோலும் எனின் ? அற்றன்றும், புத்திசத்த மாத்திரமே தானக்கினி, வாக்காலம்பன மாத்திரம் நாமமேகேவலம் அக்கினியென்னும்விகாரம் இல்லை யாம் என அஃதறையைப் பெற்றிருத்தலின், அக்கினிக்கு நாமமாத்திரத் தன்மையாகவே அக்கினிமதியும் பொய்யேயாம்; ஆயின் என்னுண்டுண்மை யெனின், மூன்றுரூபங்கள் என் பதே மெய்யாம், அணுமாத்திரமும் ரூபத்திரயத் தயலாகச் சத்தியமில்லையென்பது தேற்றப் பொருளாம்;'' என்று மறையறைந்த நெறியானே எல்லாப் பூதகாரியங்கட்கும் பூதமாத்தி ரத் தன்மைவடிவப் பொய்ம்மைப் போதமுறவே அவற்றில் இரதி உதயமாகாமையின் அடையான் என்பதுகருத்து.

(௪,) அவரனைவரும், தேகத்தை நோக்கியன்றே = தேகமாத்திர நிமித்தமல்லவா, திரிவதெல்லாம் = சஞ்சரித்தன் முதலியவனைத்தும், ஏகத்தை நோக்கியன்று = ஆத்மார்த் தம் எவ்வளவுமன்றும், ஆத்மார்த்தம் = ஆன்மாவின் பந்தம் விடுபடு நிமித்தம். ஓ, என்பது இரக்கக்குறிப்பு, நாகத்தை மண்ணைக்கீழை = சுவர்க்கத்திலும் பூதலத்திலும் பாதாளத்தி லும், ஆறுகாணேம் = ஆறுவது அற்பமும் இன்று, அப்பூதங்களும் நசுவரங்களும் ஜடங்க ளும் ஆமாதலின், திடமுற்றோர் = தீரரான விவேகிகளது புத்திமுழுதும் பற்றார் = எவ் விடத்தும் விசிராந்தியடையா தென்பதாயிற்று, ஆன்மசொரூபத்தின் கண்ணே இரமித் தற்குரியதா மென்பது கருத்து, (16)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அற்றாயின் எஞ்சிநின்ற பூதங்கட்கே முடிவுகிடையாமையின் அவற்றைத்தாண்டல் கூடாதெனின் ? இஃதுண்மையே, அஞ்ஞர்கட் கிங்ஙனமேதான், தத் துவவித்துக்கட்கோ '' ஆககாரியம் அன்னமூலமாவதே போலத் துணிபாகச்சோமியகாரிய பூதமாய அன்னத்தானே அப்புமூலம் அன்னகாரியத்திற் கறிதி, அப்புவிற்கும் விநாச உற் பத்தியுடைமையின் காரியத்தன்மையே யாமென அப்புக்காரியத்தானே சோமியகாரணம் தேஜோமூலந் தேடிக்கொள், தேஜசிற்கும் போதலும் ஆதலும் பொருந்துகின்றமையின் காரியத் தன்மையாமெனச் சோமிய தேஜஸ்காரியத்தானே சன்மூலம் ஏகமேவாத்விதீயம் பரமார்த்த சத்தியமாம். எதன்கண்ணே இவையாவும், இரஜ்ஜுவின்பாற் சர்ப்பாதிவிகற் பக்குழுப்போலும் வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம் அநிருதம் அத்தியஸ்தமாமோ, அவித்தையாலது இச்சகத்திற்கு மூலமாம், ஆகலின். ஹேசோமிய இத்தாவர ஜங்கமவடிவ சர்வப் பிரஜைகளுமே சத்தைக்காரணமாக வுடையனவாம், கேவலஞ்சன்மூலங்கண்மாத்திர மன்றும், இத்திதிகாலத்திலும்சற்பற்றுக் கோடுடையனவேயாம், மண்ணைப்பற்றுமற்குடாதி கட்கு இருப்பாதல் திதியாதல் உளதாவதில்லையன்றே, ஆகலின் மட்போலச் சன்மூலத் தன்மை யுண்மையின் பிரஜைகட்குச் சதாயதனர்களே பிரஜைகள் எனலாம், முடிபிலும், சத்தே பிரதிஷ்டையாம் = இலயமாம் = சமாப்தியாம் = அவசானமாம் = பரிசேட மாம், ஆகவே சற்பிரதிஷ்டை யுடையனவேயாம்'' என்னுஞ் சுருதிகாட்டிய ஊகத்தானே சருவாதிஷ்டானப் பிரஹ்ம தரிசனத்தால், பூதங்கட்கும் பொய்ம்மைத் துணிபுளதாவதால் அவற்றைத்தாண்டல் எளிதேயாம் என்னுங் கருத்தால் உரைத்தல்:—ஊகமென்பது.

ஊகமின் மூகர்க்கெல்லா மூழிவெங்கட லாஞ்சென்ம
மோகமிலூகத் தோர்க்கு முன்னுறு கோவின்றுளாஞ்
சோகமின் ஞானிநெஞ்சிற் றொடர்ந்த சிற்றின்பம்பற்றுப்
போகமில் சிற்றூர்ப் புன்பெண் பொலிநகர் விடலைக்கென்றும்.

(ப - ரை.) ஊகமில் மூகர்க்கு எல்லாம்=யுக்தியை வெகுதூரத்தில் விடுத்தமூடர்யாவ
ருக்கும், ஊழிவெங்கடலாஞ் சென்மம் =சம்சாரம் மகாப்பிரளய அர்ணவமாம், மோகமிலூ
கத்தோர்க்கு = குதர்க்கமற்ற யுக்தியுடைய அறிஞர்க்கோ, முன்னுறு கோவின்றுளாம்=
எதிரில் அற்பமாய்த் தோற்றுஞ்சமுசாரம் ஆவின்பாதப் பைம்புனலாம், சோகமில் ஞானி
நெஞ்சில் = சோகமயச் சகத்திரயமும் உதயமேயாகாத தத்துவஞ்ஞனுடைய மனத்தில்,
தொடர்ந்த சிற்றின்பம் பற்று = மற்றையர் யாவரும் பின்பற்றிய எச்சகத்துப் பாவங்களும்
மயக்கமாட்டாவாம், போகமில் = சிறியவயதையுடைய; சிற்றூர்ப் புன்பெண் = குக்கிரா
மத்தில் வாழ்ந்து மயக்குந்திறனற்ற அவலக்ஷணமான அழுக்காடை யற்பச்சிறுமி, பொலி
நகர்விடலைக்கு என்னும் = சர்வாலங்கார சோபிதப்பெரிய நாகரீகமான பட்டணத்தில்
வாழும் மன்மதன்போன்ற காளையை மயக்குவதற்கு எவ்வகையினளாவள், ஆகாள் அது
போலப்பற்று வென்றறிக.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஊகத்தோடுகூடி ஆராயும் பெரிய அறிஞனுக்குத் துணிபாக இச்சம்சாரம்
ஆன்குளப்படி யறற்கொப்பாம்; ஊகத்தையடியோடு மொழித்த மூர்க்கனுக்கோ, சம்சாரம்,
பெரியமத்தார்ணவப் பிரளயக்கடற்குச் சமானமாம், தத்துவத்தை யுணர்ந்தவனோ பரவை
ராக்கிய தாட்டியத்தாற் போகவாசனையை வீட்டியத்தால் நிர்வாசனைத் தூயவந்தக்கரணம்
படைத்தவனுவன், அன்னனை, லோகபால போக்கியங்களேயாய இம்மூவுலகசம்பந்தி இராச்
சியாதி ஜகற்பாவங்க ளெவையுமே, மீண்டுமீண்டும் பரிசீலிய மானங்களாயினும், ஆகாயத்
தை யம்புதங்கள் என்ன இரஞ்சனையியற்ற மாட்டாவாம். சகத்திரயமும் உதயமேயாகாத
வென்பதை மாண்டூக்கியத்துங் காணலாம்:—“ திகணிரோதமு மில்லையுற்பத்தியும் திகழா,
திகழுபத்தமுமில்லை சாதகமுமேயில்லையாம்; முகிழ்முமுக்குவு மில்லைமெய் முத்தனுமில்லையாம்,
புகழுமிங்கிஃதுண்மைய தென்னவே புகல்வார்.” துவைதம்பொய், ஆன்மாவொன்றே உண்
மையாகவுளது என்னுந் துணிவுளதாகியவழி இவ்வெல்லா லௌகிகவைதிக விவகாரங்களும்
அவித்தை விடயங்களேயாம், ஆகவே பிரளயமுமில்லையாம், ஜனனமுமில்லையாம், சம்சாரியுமில்லை
யாம், மோக்ஷசாதனமு மில்லையாம், மோசனுர்த்தியு மில்லையாம், விமுக்தபந்தனு மில்லையேயாம்,
உற்பத்திப் பிரளயங்களின்மையானே பத்தாதிகளு மில்லையென்னுமிது பரமார்த்ததையாம்.
யாங்ஙனம் உற்பத்திப் பிரளயங்களினின்மை யெனின் நுதலுதும்:—துவைதத்திற்கு அசத்
துவ முண்மையின், “ யாண்டுதானிருமை போற்றோற்றுமோ, யாவனீண்டு பன்மைபோற்
பார்ப்பனே, ஆன்மாவே யிவ்வியாவும், பிரஹ்மமே இவ்வியாவும், ஒன்றேயத்துவிதீயம்,
இவ்வியாவும் எவ்விஃவான்மா,” என்பவாதி சுருதிகளானே துவைதத்திற்கு அசத்வம்
துணியலாம். சத்திற்கன்றோ உற்பத்தியாதல் பிரளயமாதல் சார்தல், சசவிஷாணதிய சத்
திற்குச் சாராதன்றோ, அத்வைதம் உற்பத்தியுமாவதில்லை லயமுமாவதில்லையாம், அத்வய
மும் உற்பத்திப் பிரளயமுடையதும் தென்பது விப்பிரதிஷித்தமாம். யாதுதான் மீண்டுந்
துவைத நல்வியவகாரமோ அது இரஜ்ஜுசர்ப்பம்போலும் ஆன்மாவில் உயிர்ப்பாதி வடிவ
மாய்க் கற்பிதமெனக் கழறப்பெற்றது, மனோவிகற்பமாகத் தோற்றும் பழுதைப் பாம்பாதி
வடிவத்திற்குப் பிரளயமாதல் உற்பத்தியாதல் இரஜ்ஜுவின் கண்ணின்றும்; இரஜ்ஜுவைக்
காணும் யாவருக்கும் தோற்றும் வழக்காதலின். மனத்தின் கண்ணிரஜ்ஜு சர்ப்பத்தின் உற்

பத்தியேனும்பிரளயமேனும் இலையாம், வெளிப்புலப்பாடு விரோதமாதலின், இரண்டினுமிரண்டும்உண்டாவதில்லை; இரண்டாதாரத் தன்மையேலாமையின். அவ்வாறே துவைதத்திற்கு மாநசத்தன்மை யொப்பாயிருத்தலின், யாண்டுமே உண்மையான ஜன்மவிநாசங்கள் காட்ட முடியாதாம், மனம் நிற்பினும், துயிலினும்துவைதம் கவரப்பெறுவதில்லையாம், ஆகலின், மநவிகற்பனமாத்திரம் துவைதம் எனத்துணியப்பெறும், பெறவேதுவைதத்திற்கு அசத்வமுண்மையின் நிரோதாதிய பாவத்திற்குப் பரமார்த்ததையாம் எனநன்கு நவிலப்பெற்றதேயாம், இவ்வண்ணந் துவைத அபாவத்தில் சாஸ்திரவியாபாரமாயின், அத்வைதத்தில் இல்லையாகும், விரோதமாதலின்; அவ்வாறுகவே, அத்வைதத்திற்கு வத்துத்தன்மையில் அளவையின்மையின், சூனியவாத வழக்காம்; துவைதத்திற்கு இருப்பின்மையின்; கூடாதாம், இரஜ்ஜுசர்ப்பாதி விகற்பனைக்கு நிராஸ்பதத் தன்மை பொருந்தாதெனக் கண்டிக்கப் பெற்றதிது, யாங்ஙனம் உற்பவிக்கு மாறுசெய்கின்றாய், சர்ப்பவிகற்பத்திற்கு ஆஸ்பதபூதமாய இரஜ்ஜுவும் விகற்பிதமே யாமெனத் திருஷ்டாந்தம் பொருந்துறுதா மெனின், அற்றன்றும், விகற்பனை க்ஷயமாகவே அவிகற்பிதத்திற்கு அவிகற்பிதத் தன்மையானே சத்துவமொத்திருத்தலின்; இரஜ்ஜுசர்ப்பம்போலும் அசத்துவமாமெனின், ஆகாதாம், ஏகாந்தமாக அவிகற்பிதத் தன்மையான், சர்ப்பாபாவ விஞ்ஞானத்தின்முன் அவிகற்பித இரஜ்ஜு அம்சம் போலும். விகற்பம் விளைப்பவனுக்கும் விகற்பனை விளையுமுன் சித்தத்தன்மை யங்கீகரித்தலின் அசத்துவ மமையாதாம். யாங்ஙனந்தான் பின்வியாபார அபாவசொருபத்திற் சாஸ்திரத்திற்குத் துவைதவிஞ்ஞான நிவர்த்தகத்தன்மையாதல்? இதுகோதாகாதாம், தாம்பின்மாட்டுப்பாம்பாதிபோலும் ஆன்மாவின் பாற்றுவைதத்திற்கு அவித்தையத்தியஸ்தத்தன்மையுண்மையின். யாங்ஙனம் ? சுகி யான் துக்கிமூடன் பிறந்தேன் இறந்தேன் ஜீர்ணன் சரீரி காண்கின்றேன் வியக்தன் அவ்வியக்தன் கர்த்தா பலமுடையவன் சேர்ந்தவன் பிரிந்தவன் சிதைந்தவன் கிழவன்யான் என்னுடையவரிவர் இன்னோரன்ன முதலனயாவும் ஆன்மாவின் மாட்டத்தியாரோபிக்கப் படுகின்றனவாம், ஆன்மா இவற்றுள் தொடர்ந்திருக்கும் யாண்டும் பிறழாதிருத்தலின், சர்ப்பதாராதி பேதங்களில் இரஜ்ஜுவேபோலும்; எக்காற்றுனிங்ஙனம், விசேடிய சொருபப் பிரத்தியயத்திற்குச் சித்தத்தன்மையான் இன்று கர்த்தவ்யத்தன்மை சாத்திரத்தான். செய்யப்பெறுததைச் செய்வதல்லவோ சாத்திரம் கிருத அநுகாரித்தன்மையில் அப்பிரமாணமாம்; எதனால் அவித்தையத்தியாரோபிதசுகித்வாதி விசேஷப்பிரதிபந்தத்தானேயே ஆன்மாவிற்குச் சொருபமாக அநவஸ்தானமாமோ, சொருப அவஸ்தானந்தானே நிச்சேட துக்கநிவிருத்தி நிரதிசய ஆனந்தப்பிராப்தி யென்னும் மேலாயசிரேயசாம் என்பது மோக்ஷசாஸ்திரங்களிற் பிரசித்தமாம். சுகித்வாதி நிவிர்த்தகமான சாஸ்திரம் ஆன்மாவின்கண் அசுகித்வாதிப் பிரத்தியயமாக்கலால்நேதிநேதி தூலமற்றதாதி வாக்கியங்களானே ஆன்மசொருபம்போலும் அசுகித்வாதியும் சுகித்வாதி பேதங்களில் தொடர்ந்திருக்குந்தருமமல்லவாம், தொடர்ந்திருப்பதா மேலாயினோ அத்தியாரோபித சுகித்வாதி லக்ஷண விசேஷமாகாதாம், உஷ்ணத்வ குணவிசேஷவானுய அக்கினியின் கண்ணே சீதத்தன்மை போலும், ஆகலின் நிர்விசேஷமேயாய ஆத்மாவின்கண் சுகித்வாதி விசேஷங்கள் கற்பிதங்களாம், அசுகித்வாதி சாஸ்திரமான்மாவிற்கு யாதாமோ அது சுகித்வாதிவிசேஷ நீக்கப்பொருட்டேயெனத் துணியப்பெறும். "சித்தமோ நிவர்த்தகத் தன்மையான்" என்பது ஆகமமறிந்தவரின் சூத்திரமாம், இதுதிராவிட ஆசாரியசம்மதி யென்ப. பிரஹ்மத்தின் மாட்டுப் பதங்களின் விற்பத்தியபாவமிருப்பினும், சித்தமேயாய சாஸ்திரப் பிராமாணியம் அபாவத்தையறிவிக்கும் விற்பந்நமாய நஞ்மொழிகலந்த தூலாதிவிற்பன்ன பதங்களானே இயற்கையாயமைந்த இருமை யின்மையை யுணர்த்தலானே அத்தியஸ்த நிவர்த்தகத் தன்மை

யுண்மையின் என்பது சூத்திரப் பொருளாம், மற்றையர்யாவரும் பின்பற்றிய வென்பது மறையே மலரும்:—இந்தப் பரமாநந்தத்ததேயாய, அவித்தையா லாக்கப்பெற்ற விஷய இந்திரிய சம்பந்தகாலப் பகுப்புற்ற நிலையைப்பெற்று அன்னியபூதங்கள் ஆநந்தித்துவாழும் என்பதாம். போகமில்லென்பது பாடபேதம்.

(ச.) மூகமில் யூகத்தோர்க்கு = பரிபூரண பிரமபாவனு ரூபமான மகாயோகமுடையோர்க்கு, தொடர்ந்த சிற்றின்பம் = ஜகபாவனைகளற்பமும், விடலைக்கு = சுந்தரிகாந்தனுக்கு. (17)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஜகத்திற்குத் தத்துவவித்தாத்மப் பிரகாச அபேக்ஷையை விரித்தல்:—பிரமமென்பது.

பிரமமாஞ் சுத்தவேலை நுரைகளாம் பிறங்கலெல்லாம்
பரமவாதித்தன் முன்னர்க் கானலாம் பரவைஞாலந்
திரமதாமிதனை முன்னே செப்பினன் வியாழன்றந்த
வரமகன் கசனும்பே ரோன்மற்ற துவள்ளல் கேட்பாய்.

(ப - ரை.) பிரமமாம் சுத்தவேலை = பிரஹ்மசொரூபம் அமல அம்போதியாம், பிறங்கல் எல்லாம் நுரைகளாம் = குல அசலங்களியாவும் பேனங்களாம், பரம ஆதித்தன்முன்னர் = கானலாம் பரவைஞாலம் = பேய்த்தேராம் ஆர்கலியுலகம், திரமதாமிதனை = அதிடமாகிய இத்திருஷ்டியை, வியாழன்றந்த வரமகன் = பிருகஸ்பதியீன்ற மேன்மைவாய்ந்த குமரன், கசனும்பேரோன் = கசன் என்னும் நாமதேயம் வாய்ந்தவன், முன்னேசெப்பினன் = முன்னொருகாலத்தி லுரைத்தனன், மற்றது = மலர்ந்த அதுதன்னை, வள்ளல் = ஹே இராகவ! கேட்பாய் = யாம்கூறக்கேட்குதி!

(ஸ்ரீ - வீர·) விசாலமான நின்மலப்பிரஹ்ம சமுத்திரத்தில் நுரைகள் போன்றனவாம் குலாசலங்களியாவும், சித்தாதித்திய மகாபாசுமிருக திருஷ்ணைகளாம், நதி சமுத்திராதிகளோடு கூடியசகங்கள்யாவும்! இங்ஙனம் அதிஷ்டானத் தன்மைக்குமாத்திரம் அதனபேக்ஷையென்பதாக வின்றும், மற்றோ, ஜடங்கட்குப் பிரகாசப் பொருட்டும், முன்மொழிந்த சுருதிப்படி சர்வப்பிராணிகட்கும் ஜீவன ஹேதுவாய விடயானந்தப் பொருட்டும் அதனபேக்ஷையாமென் றறிந்துகொள்க. எல்லா வாழ்வினையுமுறும் சார்வபௌமாதி யிரணியகருப்பாந்தமாய் மேன்மேல் வேண்டுற்ற நல்லானந்தங்க ளெல்லாம் அதன் லேசமாத்திரமாயிலங்கவின். பூர்ணபதத்தை யடைந்த ஆரூடனுடைய சார்வாத்மிய ஸ்திதியைப் போதிப்பதாகிய கசன்கீதையை உபதேசிக்கத் தொடங்கல்:—திரமதாமென்பது. ஹே இராகவ! முன்மொழிந்த இதேவிடயத்தில் பிருஹஸ்பதி மைந்தனுகிய கசனுற்கானஞ்செய்யப் பெற்றதாயுதித்த பூர்வகாலவிருத்த அதிபவித்திரமாகிய கீதையைக் கூறக்கேட்பாயாக. பார்ஹஸ்பத்யே: = (அநந்தரூ பத்தியத்தில் பதி உத்தரபத லக்ஷணஞ்ய விகுதியாம் ஆதிவிருத்தியாம் ப்ராஜாபத்யசப்தம்போலு மென்பதாம்; பின்மூன்றும் வேற்றுமை.

(ச.) பிறங்கல் எல்லாம் = சர்வகுலாசலங்களும், பரமவாதித்தன் முன்னர் = சிதாதித்த மகத்தேசின்கண், கானலாம் = மரீசிகளாம், பரவைஞாலம் = சகலஜகங்களும், திமதாம் = சித்துவிலாசமாத்திர கற்பிதங்களாம் என்பது பொருள். இதனை = இப்பொருளை மூலம்: பார்ஹஸ்பத்யே: = பிருகஸ்பதி அபத்தியமென்னுங் குழந்தையால். (18)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) கசன் சுவாநுபூதியை வெளியிட்டபடி வெளியிடல்:—கசன் மேனியென்பன.

கசனுயர் சமாதிநீங்கி யொருபகற் களிக்குநெஞ்சன்
வசமறத் தழுதழுத்த வசனத்தன் யாதுசெய்கேன்
திசையுற வெங்குசெல்கேன் றீர்ப்பதென் கொள்வதென்று
மிசையுயர் கற்பநீர்போன் மேதினி யெங்குநானே.

மேனியிற் புறத்தினுள்ளின் மேலொடு கீழிற்றிக்கில்
வானில்வை யகத்திலெங்கு நானன்றிமற் றென்றில்லை
யானிலாவிடமு மில்லை யெனதிடத் திலாதுமில்லைத்
தானிகழ் பொருள்வே றில்லைசச்சிதா நந்தமென்றான்.

(ப - ரை.) கசன் = தேவகுரு சுதன், உயர்சமாதிநீங்கி = மேன்மைதங்கிய நிருவிகற்ப சமாதியினின்றுங் கிளம்பி, ஒருபகல் = ஒருபோது, களிக்கும் நெஞ்சன் = மகிழ்நிறைமனத் தனாய், வசமற = பரவசனாய், தழுதழுத்த வசனத்தன் = கத்கதவாணியனாய், கூறியதாவது, யாதுசெய்கேன் = எதனையியற்றுவேன், திசையுற எங்குசெல்கேன் = எத்திசையை நோக்கியாண்டு போவேன், தீர்ப்பது என்கொள்வது என்று = எதனைக்கவர்வேன் எதனைத் தியாகிப்பேன், மிசையுயர் கற்பநீர்போல் மேதினி எங்கும் நானே = மேலுங்கீழும் எங்குந் தங்கும் மகாகற்பஜலம்போல விசுவம்முழுவதும் யானே வியாபித்துள்ளேன்.

மேனியில் = தேகத்தில், புறத்தில் = பாகியத்திலும், உள்ளில் = ஆந்தரத்திலும், மேலொடுகீழில் திக்கில் = ஊர்த்வ அதோபாகங்களிலும் திசைகள் எட்டிலும், வானில் வையகத்தில் = தேவினும் பூவிலும், எங்கும் = பிறயாண்டுமே, நானன்றி = ஆத்மாவலது, மற்றென்றில்லை = பிறிதொன்றுமே கிடையாது, யான் இலா இடமும் இல்லை = யாண்டக மில்லையோ அத்தகைய இடமேகிடையாது, எனது இடத்து இலாதும் இல்லை = என்னிடத்தில் யாவுந்தோற்றலின் இல்லாததொன்றுமேயில்லை, தானிகழ்பொருள் வேறு இல்லை = தன்னைப்பார்க்கினும் அன்னியம் ஒன்று மின்மையின் யாதையான் அன்னியமென வாஞ்சிப் பேன், சச்சிதாநந்த மென்றான் = சர்வமும்சம்வின்மயமாகவே யிருக்கின்றது என்றுதனது பரமானந்த அநுபூதியை யுரைத்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சுமேருகிரியின் சோலையில் ஒருகோணத்திருந்த சுரகுருசுதன் ஒருகால் கேட்ட பிரஹ்மவித்தையினது மனன நிதித்தியாசன பரிபாகத்தால் தன்னிடத்தில் விசிராந் தியை யடைந்தனன். நன்காய் ஞானமிருதத்தானே நிறையப்பெற்ற அவனுடைய நன்மதி யானது, அநாதரவுசெய்யத் தகுதியதாய்ப் பஞ்சபூதமயமாய்த் திருசியமாய்த் தன்னினைவு மாத்திரத்தானே கற்பிதமாயுள்ள இத்தோற்றத்தில் இரமிக்கவில்லை. அக்கசன் திருசிய அரமணத்தால் ஒரேசத்வடிவத்தினும் அயலாகப் பொருளொன்றையுங் காணாகி ஏகமாத்திர பரிசேடத்தானே. துக்கிதன்போலும் ஹர்ஷகத்கத வசனத்தாலினிதாக வருமிதனையியம் பத்தொடங்கினன். எதனைக்கூறினனோ அதனைக் கூறல்:—யாதென்பது. என்னசெய்வேன் எங்குசெல்வேன் என்னகொள்வேன் என்னவிள்வேன், என்னாற்பூரிதம் விசுவம் எங்கும் பெருங்கற்ப நீர்போல், அற்றேல், சீவான்மாவிற்கு யாவைசுகசாதனங்களாமோ அவற்றைச் செய்தி, யாண்டவற்றைப் பெறலாமோ ஆண்டு செல்லுதி, இன்பத்தையும் அதன் சாதனங் களையும் பெறுதி, துன்பத்தையும் துன்பசாதனங்களையுந் துடைத்தியெனின், கூடவில் லையே, துக்கம் அதன் உபபோக்தாவாய ஆத்மாவாயஜீவன், அவனுலாசைப் படத்தக்கசுகம் என்பதாதியாவு மாயுவுலகமூலந் தேடியவழி ஆகாசமாத்திரமாக விருந்து, திக்குகளினும் மனோரதங்களினும் நன்மகத்தாக ஆன்மமயமாயது, சுவார்த்தத்தில் மயக்கிகுதியாம், ஆன்

மாவேயென அறியப்பெற்றதாம்; ஆகலின், ஆநந்தைகரசவடிவ ஆத்மாவாகிய அதனுனே சர்வதுக்கமும் நஷ்டமுடையவ னுயினேன், ஆகவேஹான உபாதானப் பிரயோஜன மில்லையென்பதாம். ஆதிபௌதிகாதி பாகியங்களோடும், ஆத்தியாத்மிக ஆப்யந்தரங்களோடும், கூடிய, உபயவிபாக நிமித்தபூத உடம்பிலும், கீழிலும் மேலிலும், கிழக்கு முதலியதிசைகளிலும், தத்துவமாகக் காணப்பெற்றவைகளிலும், ஆன்மாவேயுளதாம், அவையாவுமே ஆன்மாவி லாரோபமாகலின் சர்வமும் ஆன்மாவேயாம் அவ்வாறே சுருதியும் "ஆன்மாவே கீழிலும், ஆன்மாவேமேலிலும், ஆன்மாவே பின்னிலும், ஆன்மாவேமுன்னிலும், ஆன்மாவே தெற்கிலும் ஆன்மாவே வடக்கிலும், ஆன்மாவே யிவ்வியாவுமாமே" என்றறைகின்றது. இங்குமாத்மா, அங்குமாத்மா, எங்குமாத்மா, அநாத்மியமெனல் எங்குமேயிலதாம்; யாண்டுமேயதிஷ்டானத் தன்மையானேயாத்மா உளதேயாம், விவர்த்தாத்மக கற்பிதவிகார தரிசனத்திலோசர்வம் ஆன்மமயமாம், தத்துவதரிசனத்திலோ சர்வம் ஆத்மாவேயாம். இவ்வியாவுமே யான்மாவென்னு மித்திருஷ்டியினுனே யான் பரமார்த்த ஆத்மாவின் கண்ணெப்போதுமே யிருப்பேன் என்பதாம்.

(ச.) வசமற = ஏகாந்தத் தேகனுப், யானிலாவிடமுமில்லை = எந்த வஸ்துவில்யானின்றே, அந்த வஸ்துவில்லை, அது சிருஷ்டித்து அதே அநுப்பிரவேசித்த தென்னும், மறையாற் சர்வான்மாவுக்கு அநுப்பிரவேசங் காண்டலின் என்றுணர்க. எனதிடத்து இலாதும் இல்லை = எந்தவஸ்து என்னிடத்தின்றே அஃதின்று, சர்வப்பிரபஞ்சமும் ஆன்மனில் அத்தியஸ்த மாதலின். ஆதலாற் சர்வமும் சச்சிதாநந்தமயம், தானிகழ்பொருள் வேறில்லை = அதனினும் அந்நியமாக எதைவாஞ்சிப்பேன், என்றுன் என்பது கசன் வாக்கியம்.

கசன் கதை முற்றிற்று.

———(*)———

திதிப் பிரகரணம்

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சுரநரர்கள் ஒழிந்துள்ள அரக்கபிசாசாதிகளும் திரியக்குகளும் ஸ்தாவராதிகட்கொப்பாதலின் ஞானுதிகாரக் கதையில் விசாரயோக்கியதையே கிடையாதாம், தத்துவமானது அத்தகைய துர்லபமாதலின், உத்தமஜன்மத்தை யடைந்த சுரர்நரர்கட்குள்ளும் "மாயுமாநுட ரனேகர்பா லொருவனென்னையாயு மனம்வைத்துளா, ஞயுமாநுடரனேகர்பா லொருவனேயறிந்துமுடிவானையா" என்றருளிய ஸ்ரீ பகவானது திருவாக்கியப்படியே, சிலரேசாம்சாரிக போகருசியைவெறுத்துக் கடந்துகடவுளை நினைப்பவராவர், வைராக்கியமும் பகவத்பக்தியும் அதிதுர்லபதமமாதலின், ஆயினும், சமதமாதி சர்வகுண சம்பத்தியானேவிசேஷமாக ஆத்மவிசாரணயோக்கியதையை யடைந்தவரும், நிரந்தரசமாதிசுகவிக்கினபூத பிராரப்த போகத்தாற் சிறிது இராஜசமைந்த சாத்விகமே பெறுவரன்றிச் சுத்தசாத்விகம் பெறுர், அத்தகைய முத்தியோக்கியரே புகழப்பெறுவரெனின், சுத்தசாத்விக நிரந்தரசமாதியி லிருப்பவரைப் பற்றியென்னே யுரைப்பதென்னுங் கருத்தையுடையவராய், அவ்விராஜச சாத்விகரைப் புகழ்ந்துகொண்டு, அவர்தமக்கு விவேகவைராக்கியமிகுமாறுபதேசிக்கத் தொடங்கல்:—பெறற்கொணுத வென்பதாதி,

பெறற்கொணாத சத்துவகுணப் பிறப்பினர்புவிமே
னிறத்துவாழ் வதுவான்றிகழ் நிறைமதி நிகராம்
வறக்குந்துன் பத்தில் வாடலரிரவு தான்வரினுஞ்
சிறக்கும் பொற்கமலத் தலர்குவியுமோ சிறிதும்

(ப - ரை.) பெறற்கொணாத = கிடைத்தற்கு அதிதுர்லபமாய, சத்துவகுணப்பிறப்பினர் = சிறிது இராஜசுகலந்த சத்துவகுணத்துடன் அவதரித்தவர், புவிமேல் = இவ்வுலகத்தில், நிறத்து வாழ்வது = மகாமகிமையுடன் மகாகுணங்களுடன் மலர்ந்திருப்பது, வான்திகழ் = ஆகாயத்தின் கண்ணொளிரும், நிறைமதி = பூர்ண அமிருதகிரணனுக்கு, நிகராம் = ஒப்பாம், வறக்குந்துன்பத்தில் வாடலர் = தேகத்தைச் சிறிதுமடைந்து வாட்டமுறார், இரவுதான் வரினும் = நிசிவந்து நிகழ்ந்தபோதினும், சிறக்கும் பொற்கமலத்தலர் குவியுமோசிறிதும் = விசேடமாய் விளங்கும் ஹேமாம்புஜம் அற்பமேனும் சங்கோசமடைந்து வாடுமோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) எம்மகான்கள் விசேஷ விசாரண யோக்கியதையைத் தொடர்ந்தவராய், இராஜச சாத்விகராய், பழையகரும உபாசனைகளானே உலகின்கண்ணே யவதரித்துள்ளார்களோ, அம்மகாகுண முடையவர்கள் எப்போதுமே ஆநந்தித்து விளங்கிக்கொண்டு ககனத்தி லிலங்கும் பூர்ணசந்திரர்கட் கொப்பாக வாழ்வார்கள். வியோமபாகமலம் போலும் மாநசதுக்கத்தை மருவமாட்டார்கள், இரவிற் பொற்றாமரையென்ன ஆபத்தால் ஆகதுக்கத்தையும் அடையமாட்டார்கள்,

(ச.) ஸ்ரீ வசிஷ்டர்:—சத்துவகுணப் பிறப்பினர் = சமதமாதி குணங்களையுடைய ஞானநிஷ்டர், நிறத்துவாழ்வது = பரமபதத்தில் அநவரதஞ் சீவிப்பது, மதிநிகராம் = சசிபோற் சந்தோஷகரமாம். (1)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவர்தம் பெருமையையே பல்லாற்றானும் புகழுதல்:—பகுதம் இயற்கையென்பன.

பகுதமன்றி யேமற்றுள தொழில் களிற்பற்றார்
தகுதியாகிய மேலவர் நெறியிலே சரிப்பர்
மிகுதியா னிறைந்தசை வறுமுளத்தி னான்மிகுவர்
தொகுதியான நட்பருண் முதற்குணங் களாற்சுடர்வார்.

இயற்கையாகிய குணத்தின ரிழிவுபர் விரண்டு
நயக்கலாதவர் சமமுளோர் நன்னெறி நடப்போர்
வியக்குமாறு தன்கரைகடா வேலையை யொப்போர்
மயக்கிலாத வரிரவிபோ னியதியை வழாதோர்.

(ப - ரை.) பகுதமன்றியேமற்றுள தொழில்களில் = இயற்கையாகவே யேற்பட்டுள்ளவை யொழிந்துவேறாக உள்ள வினைகளில், பற்றார் = சம்பந்தியார், தகுதியாகிய மேலவர் நெறியிலேசரிப்பர் = யாவருங்கொண்டாடத்தக்க சற்புருடரது சதாசாரத்தாலே யொழுகுவார், மிகுதியால் நிறைந்து = அத்தியந்தம் பூர்ணத்தன்மையை யடைந்து, அசைவறும் உளத்தினால் = கலக்கமற்ற கருத்தினால், மிகுவர் = கவின்வாய்ந் தொளிர்வர் தொகுதியான = மிகவும் ஆராய்ந்து சம்பாதித்த, நட்பு அருள்முதல் = மைத்திரிகருணையாதிய, குணங்களால் சுடர்வார் = சற்குணங்களினாலே பிரகாசிப்பர்.

இயற்கையாகிய குணத்தினர் = மாறுபடாத நல்லகுணத்தினை யுடையவர், இழிவு உயர்வு இரண்டும் நயக்கலாதவர் = துதியில் நிந்தையில் துல்லியமானவர், சமமுளோர் = சுகதுக்கங்களில் ஒப்புள்ள முடையவர், நன்னெறி நடப்போர் = சாதுவிருத்தியை யுடையவர், வியக்குமாறு = ஆச்சரியம் அடையும் வண்ணம், தன்கரைகடாவேலையை = தனது மரியாதையைத் தாண்டாத சமுத்திரத்தை, ஒப்போர் = ஒத்து நடப்பவர், மயக்கிலாதவர் = விடயங்களிற் சற்றும் மோகமில்லாதவர், இரவிபோல் நியதியைவழாதோர் = சூரியனைப்போலக் கடமையைத் தவராதுசெய்பவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எங்ஙனம் விருக்ஷாதிகள் பிராரப்த போகத்தினும் அயலொன்றைவாஞ்சியாவோ, அங்ஙனம், அம்மகான்கள் ஞான அதன் சாதனசம்பத்தினும் அயலொன்றை அவாவார்கள். எங்ஙனம் பாதபங்கள் தமது புஷ்பபலாதிகளாகிய ஹேதுக்களானே இரமிக்குமோ அங்ஙனம் அறிஞர்களும் தமது சதாசாரங்களானே இரமிப்பார்கள். ஹே இராமச்சந்திர ! கூறியஜீவன் முக்தனுகிய இராஜசசத்வ குணத்தனது மதியானது இவன் மோக்ஷமியைவதேபோல, சாந்தியாதிசுதை விருத்தியாகியவழி நித்தியம் பரிபூர்ண விருத்தியையே யடைகின்றது, அதனானே சுக்கிலபக்ஷ இந்துவைப்போலும் சுந்திரமாக இருக்கும். அத்தகைய அறிஞர்கள் பேராபத்தின் கண்ணும் சீதத்தன்மையைப் போன்றிராநின்ற சௌமியத் தன்மையைச் சசிபோலும் விடமாட்டார்கள். நவதனமெனும் பூங்கொத்துகளானே பிரேமை யுடையனவாய கொடிகள் எப்போதும் தம்மை யாலிங்கனஞ்செய்து கொண்டிருக்கப் பெற்றவனத்துருமங்கள்போல இயல்பாகவே மைத்திரியாதி குணகாந்தையானே விளங்கிக்கொண் டிருப்பார்கள். சமமுடையவர்கள், சமரசமுடையவர்கள், சௌமியர்கள், சந்ததம் சாதுக்களினும் சாதுக்களா யிருப்பவர்கள், அவர்கள் உன்னைப்போன்றே அத்தியொத்துத் தாங்கியமரியாதையை யுடையவர்கள் ஆவர்கள்.

(ச.) பகுதம் + பற்றுர் = அவசியஞ் செய்யவேண்டுங் காரியத்தைத் தவிர மற்றவற்றையபேக்ஷியார். பகுதியன்றி யென்பது பாடபேதம். மூலம், சிஷ்டவர்த்மநி = ஆன்றோர்நெறியில், சசிந: = பன்மை, மைத்ரியாதி குணகாந்தயா = மைத்திரிகருணை முதிதை உபேக்ஷைவடிவ குணகாந்தையால், சமா: = இராகத்துவேட ரகிதர், சமரசா: = சமமாகிய சர்வகதப் பிரஹ்மம்ரசம் எவர்கட்கோ அவர் அத்தகையசமரசர் என்பதாம். (2-3)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இதுவரை உதாரப்பிரசம்சை வாயிலாக ஸ்ரீ இராமருக்குச் சற்குணங்களையுபதேசித்து இப்போது நேராகவே உபதேசித்தல்:—கொள்ளென்பது.

கொள்ளற் பாலதுதுயரிலா தவர்நிலை குறுகத்
தள்ளற்பாலது தீயவர் நெறியெனுஞ் சழக்கே
யெள்ளற்பாலதா முலகமே தியாமெவ னென்றே
தெள்ளற்பாலது குரவரா லறிவினுற் றீர.

(ப - ரை.) கொள்ளற்பாலது = கைக்கொள்ளத் தக்கது யாதெனின், துயரிலாதவர் நிலை = துக்கமில்லாதவரது திதியாம், குறுகத்தள்ளற்பாலது = அத்தியந்தம் நிவிர்த்திக்கத் தக்கது, தீயவர் நெறியெனுஞ் சழக்கே = கொடியவரது மார்க்கமென்னும் ஆபத்தேயாம், உலகமேது இயாம் எவன் என்றே = இச்சம்சாரம் எங்ஙன் விரிந்தது யான்யார் என்றுதானே, எப்போதும், எள்ளற்பாலது ஆம் = சிந்திக்கத்தக்கது கடமையாம், குரவரால் அறிவினுல் = தேசிகோத்தமராலும் அவர்தந்தருளிய பிரஞ்ஞையாலுமே, தீரத் தெள்ளற்பாலது = அஞ்ஞானுதிகள் அகல அத்தியந்தம் தெளியத்தக்கதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எதனுலித்தகைய குணசம்பன்னர்களோ அதனுல் ஹேமகாபாகோ ! = ஹே பெருந்தோளோய் ! புகன்ற அப்புண்ணியவான்கட்கு ஆபத்துக்களின் இடமல்லாத பதமியாதுளதோ அதுவே யெப்போதும் அடையத்தக்கதாம், அதுபோலவே இவ்வுலகின் கண்ணும் கேதமற்ற மனத்தினுலே விவகரிக்கத் தக்கதாம், விவகரிப்பினும் ஆபத்துக்கட லில் மூழ்கியமிழ்ந் தாகவேண்டிய தொன்றுமில்லை யென்றறிதி; அறிந்தே விவகரித்தலின். தன்மனத்தால் விரைந்து அதியாதரத்தோடும் நானு நிமித்த உப்பாத்ய அநித்தியத் தன் மையை நன்காய்ந்து நித்தியம்விசுத்தபுத்தியானவன், ஆதியில் இகலோக சம்பந்த உபபோ கப் பொருட்டு இனிது பொருந்திய இலௌகிக மென்னும், அந்தத்தில்=மரண உத்தர காலத்தில் நன்குபொருந்தும் பாரலௌகிக மென்னும், மூவுலகத்தினும் நிகழ்வனவாய கிரி யைகளையும்; அவற்றின் பலபூதங்களாய பசுபுத்ரதன சுவர்க்க விமான அப்சராசாதி பதார்த் தங்களையும்: ஆபத்துக்களேயென விரைவிற் பாவித்தல் வேண்டும், சம்பத்திதுவென வெதையும் பாவித்தல் கூடாது, இவ்வாறறிந்து ஒழுகுபவனுக்கு ஆபத்தேவரமாட்டாதாம். வீணுன அஞ்ஞான சந்ததியாலாய நன்கலாக்காட்சியை நழுவவிட்டு இனியியம்பும் வகை யாய விசாரவடிவ ஞானத்தானே அந்தமின்றிய அருத்தம்பெற நன்ருகவே நாடத்தக்கது. விதிப்பிரகாரம் ஆசாரியசந்நிதியை யடைந்து பழவடியார்களுடன் மிகமுயன்று நால்வகைச் சேவையானே ஞானுசிரியரை மகிழ்வித்து, ஹேபிரபுவே ! யானுர் இச்சம்சார ஆடம்பரம் அடியேனுக்கு வந்தவாறென்னென்ப வாதியாய் விநயசகித வினுவாயிலாய், உத்தமஞானு சிரியரிடத்தி லுபதேசம்பெற்று, நன்குதியானிக்க வேண்டும்.

(ச.) உலகெது = இச்சம்சாரமரம் எப்படி விரிந்தது, மூலம், ஆபதவீக்ஷிதம் = ஆபத் துக்களானே நோக்கப்பெருதபதம். (4)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை,) கேள்விக் கங்கமதாகக் கருமசந்யாசங்கூறல்: = வருந்தென்பது.

வருந்துகிற் பதுதனையறி நெறியிலே மனத்தாற்
றிருந்துகிற்பது கருமத்தி லழுந்திலாச் செய்கை
பொருந்துகிற்பது தீயவ ரல்லவர் புணர்ச்சி
யருந்துகிற்பது நானென்ப தாக்குகிற் பதுவே.

(ப - ரை.) வருந்துகிற்பது தனையறி நெறியிலே = ஆன்மாவையறியும் மார்க்கத்தி லேயே பிரயாசமெடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும், அதுவும், மனத்தால் = ஆராய்ச்சியால், திருந்துகிற்பது கருமத்தில் அழுந்திலாச் செய்கை = திருத்தமுறச் செய்யவேண்டியது வினையில் மூழ்காத செய்கையேயாம், தீயவர் அல்லவர் புணர்ச்சி = புல்லர் அல்லார்தம் புகழுறுசேர்க்கையே, பொருந்துகிற்பது = சேரவேண்டியதாம், நான் என்பதாக்குகிற் பதுவே = அகந்தைசெய்யும் உபத்திரவத்தையே, எப்போதும், அருந்துகிற்பது = அருந் திக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) கருமத்தின் கண்ணே மூழ்கலாகாது, அநர்த்தத்தோடு கூடலாகாது, சர்வப்பிரியங்களின் விச்சேதமானது எப்போதும் சமுசாரத்தைத் தொடர்ந்திருக்கின்றபடி யினுலே அவசியம் பவிக்குமென்று காணவேண்டும். மயூரத்தானே அம்புதந்தொடரப்பெறு வதேபோலச் சற்புருடரையே தொடர்ந்திருக்க வேண்டும். உள்ளேயிருக்கும் அகங்காரம், அதனினும் வெளியே இருக்கும் தேகம், அதனினும் வெளியாய புத்திரமித்திராதி சமு சாரம், என்னும் தாண்டமுடியாத மூக்கடற் கொப்பாயவற்றிற்கு வங்கவடிவத்தனது விசாரத்தைப் பூர்ணபாவாவசானஞ்செய்து சத்தியத்தையே காணவேண்டும். மூலம் :

மங்க்தவ்யம் = மஸ்ஜ என்பதற்குப் பாவத்தில் தவ்யவிகுதியாகி மஸ்ஜிநஸோர்சலி (7-1-60) என்பதானேநும்.

(ச,) மூலம், அவஹேலயா = அநாதரவாக. (5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சத்தியத்தையே காணவேண்டும் எனயாது கூறப்பெற்றதோ அதன் கண்ணுபாயம் கூறல்:—தீர்க்கவென்பது.

தீர்க்கத்தக்கது நரம்பெலும் பெனுமுடற் றியக்கம்
பார்க்கத்தக்கது முழுதுயிர்க் குள்ளுறை பரம
மீர்க்கத்தக்கதே ரிரவியி னிடத்திலும் பாரி
னீக்கத்தக்கி லாப்புழுவினுஞ் சித்தொன்றே நிற்கும்.

(ப - ரை.) நரம்பு எலும்பு எனும் உடற்றியக்கம் = மயிர்தோல் எலும்புமாமிசசுக்கில நரம்புமயமாம் மலவுடலில் யான் என்னும் மயக்கமே, தீர்க்கத்தக்கது = தியாகஞ்செய்யத் தக்கதாம், முழுதுயிர்க்குள் ளுறைபரமம் = சகலஜீவர்களிடத்தும் சாக்ஷிமயமா யுள்ளிருக்கும்பரம் பொருளே, பார்க்கத்தக்கது = அவசியம் அவலோகனம் செய்யத்தக்கதாம், ஈர்க்கத்தக்கதே ரிரவியினிடத்தினும் = எழுகுதிரைகளால் நடத்தப்பெறும் ரதத்தெழுந்தருளியிருக்கும் சூரியபகவானிடத்திலும், பாரில் = பூமியில், நீக்கத்தக்கிலா = அகற்றற்கும் அரிதாயசிறிய, புழுவினும் = கீடத்தின் கண்ணும், சித்தொன்றே நிற்கும் = உணர்வொன்றே சான்றுமாத்திரமாய் நின்று நிலவும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அஸ்தி மாம்சமயமாய் இரக்தாதி அசோபனவடிவ சரீரத்தை யகமென்பது விடுத்து, அகங்காரத்தையும் அடியோடு விட்டு, ல்யப்பாகாமை சாந்தசம், அத்தியந்தம் சோபனமாய், வியாப்தமாயது முக்தாவலி எதிஞல். அத்தகையதாய அதனுள்ளடங்கியிருக்கும் தந்துவைப்போல், எல்லாதேக அகங்கார சாதாரணமாய் அந்தர்க்கதமான சாக்ஷி சின்மாத்திரத்தைப் பார்க்கவேண்டும் பூதமுக்தாவலிப்பாடமே நலமுடையது. வீதமுக்தாவலி = சாந்தசமாதலின் உபசர்ஜனஹ்ற ரஸ்வாபாவமாம் திருஷ்டாந்த சாமியம் காட்டப்பெறுகின்றது:—நித்தியமாய் வியாபகமாய்ச் சூர்வகமாய்ச் சர்வபாவிதமாய்ச் சிவமாயுள்ள அப்பதத்தின் கண்ணே யிவ்வியாவுமே சூத்திரத்தில் மணிகணங்கள்போலப் புரோதமாம் விசாலமான புவனங்களிலும் ஆகாயத்திலும் வியோமபூஷணமாய விண்மணியிலும் வியாபித்திருக்குஞ் சித்துத்தானே தரைச்சித்ர கோசத்திருக்கும் கீடத்தின் உதரத்திலும் பூரித்திருக்கின்றது. இத்துணையானே சிற்பேத சங்கையுண்டாகு மென்றெண்ணலாகாது, ஈண்டுண்மையாகக் கும்பம்பம்பும் அம்பரத்தில் வேற்றுமை யில்லாததேபோல, சரீரத்துள்ளிருக்கும் ஜீவர்களினது சித்துருவத்தின் கண்ணும் வேற்றுமையின்றாம் என்றநகனே தெரிந்து கொள்வாய்.

(ச.) முத்துமாலையிற் றந்துபோல் முழுதுயிர்க் குள்ளுறை, பரமம் = சின்மாத்திரத்தையே. அஸ்திமாம்ச ரக்தாதிரூபம் அதனானே அசோபனம் சரீரம், இதில் அகமதியகற்றத்தக்கது பூதமுக்தாவலீதந்து = சர்வபூத அநுஸ்யூதம்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தத்தமது முயற்சியானே பிறவியின் மாறுதல் உண்டாமெனல்:—தாமதத்தென்பது.

தாமதத்துட ஞிராசதஞ் சாத்திக மென்னு
நாமமுக்குணப் பிறவியுமுயற்சியா னண்ணுஞ்
சேமமுத்தியைச் செய்திடுஞ் சாத்திகச் செய்கை
யிராமவுத்தம ராகவவென்று மீட்டுரைப்பான்.

(ப - ரை.) தாமதத்துடன் = தாமசத்தோடும், இராசதம் சாத்திகம் = இராஜசம் சாத்விகம், என்னும் = என்று சொல்லப்பெற்ற, நாம = பெயர்களையுடைய, முக்குணப் பிறவியும் = மூன்று குணங்களாலாகிய ஜன்மங்களும், முயற்சியால் நண்ணும் = பிரயத் தனமதனாற் கிடைக்கும், சேமமுத்தியைச் செய்திடும் = சர்வ அநர்த்த நிவிர்த்திரூபமாகிய மோக்ஷத்தை யுண்டாக்கும், சாத்திகச் செய்கை = சாத்விகஜாதித் தன்மையானது தனது விவேகமுயற்சியின் முதிர்ச்சியால் உண்டாம், இராம உத்தம இராகவ = ஸ்ரீ இராமபத் திர! உத்தச்சத்துவ உபாதியை யுடையோய்! இரகுகுலதிலகமே! என்று = எனவிளித் துரைத்து, மீட்டுரைப்பான் = மீளவுங்கூறத் தொடங்குகின்றார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பழைமையான அகிலபாவங்களையும் கருமவசஞ்செல்பவர் அடைவர், இந்தவுடலம் விடும்பொழுதி யாவனியாதொன்றினை நினைந்தா, னந்தவளவே யந்தப்பாவ னையா லதனையடையுமா, லென்றனியல்பே யெப்பொழுது மித்தயத்திடை கொண்டென் பாலாஞ், சிந்தையொடும் வாளமர்தொடங்கி லதனுலெனையே சேருதியால். என்பதுநியாய மாதலின். எத்தகைய கீழாமவரே யெனினும் அவசியம் மோக்ஷப் பொருட்டே முயல வேண்டும் இடைவிடாமல் முயல்பவனுக்குப் பயனுண்டாதல் ஒருதலையேயாம்; இராஜாக்க ளின் மலைகளின் மகாகுலங்களாய சேனைகளும் வனங்களும், நீதிசாஸ்திர அநுசாரியாய முயற்சிகளானும் சேதனுதிகளானும் உலகில் வெற்றிபெற்றுத் தளிகின்றன வென்பது வெளிப்படையாகலின் சேற்றில் வீழ்ந்தமூட பசுவைக்கரை யேற்றல்போல மிகுந்ததைரியங் கொண்டு தனது புத்தியை விடயங்களினின்றும் மீட்பிக்கவேண்டும், அரக்கபிசாசு சூத்தி ராதிரூப தாமசஜாதியை யேனும், க்ஷத்திரிய வைசியாதிரூப இராஜச ஜாதியையேனும், அன்னிய சத்துவதமமிசிர சர்ப்பாதி ஜாதியையேனும் அடைந்த புருடன் முயன்றால் மீட்ட லாம். சற்புருடர் தமது முயற்சி விவேகங்களின் வயத்தானே சாத்விகஜாதித் தன்மையை யடையா நிற்பர்.

திதிப்பிரகரணம் முற்றிற்று.

அ௲ திருவிருத்தம் எ௱௯௦.

—*—

உபசமப் பிரகரணம்

சனகராசன் கதை.

மங்களம்

திசைதருபுவன ரசனபாலனமுந் திகழ்ந்திடச் சாந்தியுந்தெரிவோன்
இசைபெருவிபவ வியற்கையாய்ப் பூன்றவிபமுக விமலவிதநயன்
நசையுறுநிகம மனக்கரியாகி நானிலமுதலன விலனும்
நிசசுகபோத கனசிவவீர நிமலசேகரன் றனைப்பணிவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) உற்பத்திப் பிரகரணத்திற் சர்வசிருஷ்டி சுருதிதாற்பரியத்தை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டுச் சர்வப்பிரபஞ்சரசனையும் மனத்தின் அதீனமே யெனக்காட் டப்பெற்றது, திதிப்பிரகரணத்திலும் சர்வசகத்திதிப் பிரதிபாதக சுருதிதாற்பரியத்தை யினிதுகாட்டற் பொருட்டு மனத்திதியின் அதீனமே சர்வப்பிரபஞ்சத் திதியெனக்காட்டப் பெற்றது, இப்போது:—ஸ்ரீ பகவான் பிப்பலாத ஆசிரியர் கூறுவதாவது, ஹே கர்க்ககோத் திர உற்பன்ன சூரியன்பேரனே! கேட்டதனைக் கேட்டி! ஆதித்தியனது இரஸ்மிகள்

அதரினம் ஆவனவாய்ச் சேடமறயாவுமே இத்தேஜோமண்டலராசியில் ஒருமையையுறும், பகுக்கத் தகுதியில்லாதபடி யொப்புமையை யடையும் அவ்வருக்கனது அம்மரீசிகள் மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்போந்து தசதிசைகளிலும் பரவிவீழ்ந்து விளங்கும். இத்திருஷ்டாந்தமேபோல, விஷயேந்திரியாதிக் குழுமுழுதும் மேன்மைதங்கிய தேவனிடத்தில் = மலர்விப்பதாய மனத்தின் மாட்டு, அதாவது, சக்ஷுராதி தேவர்கட்கு மனத்தந்திரத் தன்மையுண்மையின், மேலாயதேவன் மனமாம் அதன்கண் சொப்பனகாலத்தில், ஒருமையையடையும் = மண்டலத்தில் மரீசிமானும் அவிசேஷத் தன்மையை யடையும். நனநனவில் மறித்தும் மறித்துந்தோற்றி மண்டலத்தினின்றும் இரஸ்மிபோலும் மனத்தினின்றுமே தமது வியாபாரப் பொருட்டெலவா நிற்கும். எதனாற்சப்தாதி உபலப்தி கரணங்களாய சுரோத்திராதிகள் சொப்பனப்போதில் மனத்தில் ஒருமையடைந்தன போன்று கரணவியாபாரத்தினின்றும் உபரதியடைந் தனவாமோ, அதனால், அச்சொப்பன காலத்தில், இத்தேவதத்தனை, கேட்பதில்லை, காண்பதில்லை, முகர்வதில்லை, நுகர்வதில்லை தீண்டுவதில்லை, பேசுவதில்லை, வாங்குவதில்லை, கொடுப்பதில்லை, ஆநந்திப்பதில்லை, விடுப்பதில்லைநடப்பதில்லை, தூங்குகின்றான் என்பர் இலௌகிகர். பிரஸ்நோபநிஷத். சுரோத்திராதிகளின் ஏகீபாவமென்பது தன்றன் வியாபாரத்தை விடுத்து மனத்தந்திரத் தன்மையானே அவஸ்தான மாத்திரமாம், முக்கியமாய ஏகத்வமின்றாம், அவற்றிற்கு மனப்பகுதியுடைமை யின்மையானே பகுதியல்லாத தன்கண்ணே அஃதொவ்வாமையின், என்பதுகருதியே போன்றென்றதாம். ஆனந்தபோக அவசரமாகிய துயிற்போது நிகிலவிசேஷ விஞ்ஞானமும் தற்காரணத்தில் விலயமாகியவழி, இத்துணைதுயிலிலும் மோக்ஷத்திலும் சமமாம், இத்துணையோ சிறப்பாம், அஞ்ஞான ஆவிருதனாய்ச் சுயம்பிரகாச ஆநந்தாத்ம சொரூபத்தை யடைவன் கைவல்ய உபநிஷத்.

எதனினின்றும் இப்பிரஹ்மாதி ஸ்தம்பபரியந்தங்களாய பிராணிகள் உண்டாகின்றனவோ, எதனால் உண்டானயாவும் பிராணன்றரித்து விருத்தியாமோ, விநாசகாலத்தில் எப்பிரஹ்மத்தை நோக்கிச் சென்று அதன்வடிவத்தையே யடைகின்றனவாமோ, இவ்வண்ணம், உற்பத்திதிலயகாலங்களில் எதன்வடிவத்தை விடமாட்டாவோ பூதங்கள், அந்தப் பிரஹ்மத்தின் தடஸ்த இலக்கண மிதுவேயாம். தைத்திரியோபநிஷத். எங்ஙனம் ஸ்ரீகங்கை முதலியநதிகள் செல்வனவாய்ச் சமுத்திரத்தைச் சார்ந்து பெயர் வடிவங்களை விட்டு அதரிசனமாய் அவிசேஷ ஆத்மபாவத்தை யடைகின்றனவோ, அங்ஙனம், அவித்தையா லாக்கப்பெற்ற நாமரூபங்களி னின்றும் விடுபட்டு அறிஞன்முன் மொழிந்த பரமென்னும் அக்ஷரத்தினின்றும் மேலான சச்சிதாநந்த திவ்யபுருடனை யடையாநிற்பன். மோக்ஷகாலத்தில், தேகத்தைத் தொடங்குவனவென எப்பிராணாதிகளைகள், பிராணன், சிரத்தை, கம், வாயு, சோதி, அப்பு, பிருதிவி, இந்திரியம், மனம், அன்னம், வீர்யம், தபம், மந்திரங்கள், கருமம், லோகங்கள், நாமம், என்பனவாக வுள்ளனவோ, அவை தத்தமதுகாரணத்தை யடையாநிற்கும்; பதினைந்து எண்ணிக்கை யுடையனவெனயாவை அந்தியமவுது பிரசினத்திற் படிக்கப்பெற்றனவோ. பிரசித்த அதிதேவர்கள் என்னும் தேகாசிரயர்களும் =சக்ஷுராதிகரணத் திருப்பவர்களும், ஆகியயாவர்களும், ஆதித்தியாதி தேவதைகள்தோறும் அடங்காநிற்பர்கள் பிரவிருத்த பயன்கட்கு உபயோகத்தானே க்ஷயமாதல்கூடலின், அப்பிரவிருத்தபலன்களையுடைய, முமுக்ஷுக்களா லாற்றப்பெற்ற கருமங்களும், விஞ்ஞானமயமாய ஆத்மாவும், பரத்தில் ஒடுங்கும். விஞ்ஞானான்மாவும், அவித்தையா லாக்கப்பெற்ற புத்தியாதியுபாதியை ஆன்மத்தன்மையானேமதித்து, நீராதிகளிற் சூரியாதிப் பிரதிபிம்பம் போலும் ஈண்டுப் புகுந்ததாம், தேகாதிபேதங்களில் கருமங்கட்கு அதன்பலப் பொருட்டாந் தன்மையுண்மை

யின், அவ்விஞ்ஞானமய ஆன்மாவோடு கூடவேயாகலின் விஞ்ஞானப் பிராயமாம் ஆத்மா, அவ்விக்கருமங்களும் விஞ்ஞானமய ஆத்மாவும் ஆகியயாவும் உபாதியகன்றவழி, பரமாய், அவ்யயமாய், அநந்தமாய், அக்ஷயமாய்,ஆகாயம்போன்றதாய், அஜமாய், அஜரமாய், அமிருதமாய், அபயமாய், அபூர்வமாய், அநபரமாய், அந்தரமற்றதாய், பாகியமற்றதாய், அத்வயமாய், சிவமாய்ச் சாந்தமாய் பிரஹமத்தில், ஏகமாம் = அவிசேஷத் தன்மையை யடையும்; ஜலாதியாதாரம் அகன்றவழி சூரியாதிப் பிரதிபிம்பங்கள் சூரியனிடத்தில், ஒருமையுறுதல் போலவும், கடாதியகலவே கடாதியாகாசங்கள், ஆகாயத்தில் ஒருமையுறுதல் போலவும், ஒருமையையடையும் என்பதாம். முண்டக உபநிடதம்.

திருஷ்டாந்தம்:—உலகில் இந்நதிகள் ஓடுகின்றனவாகிச் சமுத்திரத்தைக் கதியாக ஆத்மபாவமாக உடையனவாகிக் கடலேயடைவுற்று நாமரூப திரஸ்காரத்தைப் பெறும். அஸ்தமான அவற்றினது கங்கை யமுனையென முதலனவடிவமாம் நாமரூபங்கள் தோற்றமற்போம்; அதனோடுபேதமாகியபோது எல்லாம் நீராகவேயிருத்தலின் சமுத்திரமென்றே சாற்றப்பெறும், இத்திருஷ்டாந்த மென்னவே, கூறிய இலக்கணம் வாய்ந்தபிரகிருத இந்த, அருக்கன் சொப்பிரகாசனு யிருந்துயாவற்றையும் விளக்கிவைப்பதேபோலச் சுயம் பிரகாசவடிவமாக இருந்துகொண்டு சகலலோகங்களையும் விளக்கிவைக்கும் புருடனது, கூறியபிராணாதி இச்சோடசகலைகள். நதிகட்குக் கடல்நகுப்ப, புருடனை வடிவமாயுடையனவாகச் செல்வனவாய்ப் புருடன்மயமேயாம், புருடனையடைந்து புருடாத்மபாவம்பொருந்தி அவ்வாறே யஸ்தமடையும். பிராணாதிகலைகட் கேற்றபடியிருந்த உருவமும் பெயரும் ஒன்றுமில்லாமற்போம், போகவே நாமரூபங்கள் போகாததத்துவமாய புருடன்மாத்திர முளன் என்பதாகவே பிரஹ்ம வித்துக்களாற் பேசப்பெறுவன். கடல்வடிவநீர், எழிலிகொண்டு பொழிந்தவழி ஸ்ரீ கங்காதிநாமரூப உபாதியானே முந்நீரினும் அன்னியமென்ன விவகரிக்கப்பெற்று, உபாதியொழிந்தவழி கடல்வடிவமேயாம், இன்னணம் அவித்தையா லாக்கப்பெற்ற நாமரூப உபாதிவசத்தான் தன்னின் அன்னியமென்ன மன்னிய எல்லாவுலகும் வித்தையால் அவித்தையாக்கிய நாமரூபமொழியவே பிரஹ்மமாத்திரமாகவே எஞ்சாநிற்குமென்பதுகருத்து.

இங்ஙனம் ஞானாசிரியரானே கலைப்பிரளய மார்க்கம் காட்டப்பெற அறிந்த அறிஞன் யாவனோ அவ்விவன், வித்தையினாலே, அவித்யாகாமகர்மஜநிதபிராணாதி கலைகள்யாவும் ஒழிக்கப் பெற்றவனாகிக் கலையற்றவனுவன், அவித்தையா லாக்கப்பெற்ற கலைநிமித்தமே மரணமாகலின் மிருத்தியு, அஃதொழியவே, கலையற்றவனாந் தன்மையானே அமிருதனுவன் என்பதாம். பிரசினோபநிஷத் என்பதாதி, சுழுப்திப்பிரளய சமாதிசாக்ஷாத்கார விதேககைவல்யங்களில், பிரபஞ்சம் உபசமமாதலின் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்ம சுபாவத் தன்மையடைவைப் பிரதிபாதித்தலாற் பிரத்தியக்குப் பிரஹ்மைகரச அகண்டவஸ்துவைக் குறிப்பிலறிவிக்கும் சுருதிகட்கும், மன உபசமத்தானே சர்வப்பிரபஞ்ச உபசமத்தாற் சொரூபப் பிரதிஷ்டையிற்றாற்பரியம் ஆமென்னுமிரகசியத்தை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு உபசமப் பிரகரணத்தைத் தொடங்குபவராய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான், இந்த உத்தமசித்தாந்த சுந்தரமாகிய இத உபதேசத்தைக் கேட்பாயாக, சுந்தரநந்த ஆகிருதியுடைய இராகவ! எனவிளித்து ஸ்ரீஇராமரது சித்தத்தைச் சாவதானப் படுத்திக்கொண்டு கூறல்:—சுரர்குருவென்பது.

(ச-அ-கை.) முன்பு ஜக உற்பத்தி ஸ்திதிகளுக்கு மனதேகாரண மென்னப்பட்டது. இப்போது அஃதுபசம நிமித்தம் உபசமம் பிரகரணம், ஆரம்பிக்கப் படுகிறது; அதிற்சனகன், புண்ணியபாவனர், மாபலி, பிரகலாதன், காதி, உத்தாலகன், சுரகு, பாசவிபாசர்,

வீதகவ்வியன், சீவன்முக்தனுக்கா காசகமனுதியின்மை பென்னும் பதின் கதைகளுள், அவற்றில் ஜநகவிருத்தாந்தத்தைப் பிரித்துரைத்தற்குப் பீடிகைசெய்கின்றார்:—சுரர்குரு வென்பது.

சுரர்குருவின் மகனுரைத்தபடியே யிவ்வுலகெல்லாஞ் சொரூபமாகும்
விரவியநீள் பிறப்பிறப்பாமிம் மாயைராசத தாமதத்தைமேவும்
புருடர்தரித்திட வற்றாய்த்தூண் சுமக்குமண்டபமே போலநிற்குந்
திரமுளசத்துவ குணத்துன் போல்வார்கள் சநநபயந்தீர்ந்து நிற்பார்.

(ப - ரை.) சுரர்குருவின்மகன் = தேவாசிரியரின் குமாரன், உரைத்தபடியே = கூறியவாறே, இவ்வுலகு எல்லாம் = இச்சகமுழுவதும், சொரூபமாகும் = தன்மயமேயாம், விரவிய = கலந்த, நீள்பிறப் பிறப்பாமிம்மாயை = தீர்க்கசம்சாரமாகிய இம்மாயை, ராசத தாமதத்தைமேவும் புருடர் தரித்திடவற்றாய் = இரஜோகுண தமோகுணப் பிறப்பை யடைந்திருக்கும் மானவர்களால் எப்போதுந் தரித்திடற் குரித்தாய், தூண்சுமக்கும் மண்டபமேபோல = நல்லதம்பங்களானே தாங்கப்பெற்ற மண்டபமானும், நிற்கும் = திதிபெறும், திரம் உள = தைரியம் மிகுந்துள்ள, சத்துவகுணத்துன்போல்வார்கள் = சத்துவகுணப் பிறப்பை யடைந்துள்ள உன்னைப்போன்ற புண்ணிய புருடர்கள், சநநபயந்தீர்ந்து நிற்பார் = பிறப்பிறப்பின் பெரும் பீதியற்றுச் சுகிப்பர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்திதிப் பிரதிபாதக சுருதிதாற் பரியவர்ணனத்தின் பின்னர், உபசங்காரத்தைப்போதிக்கும் சுருதிதாற்பரியவர்ணனத்தின் அவசரசங்கதியாம்; பூர்வப்பிரகரணப் பிரயோஜனமேயாய நிர்வாணமே இதற்கும் என ஏககார்ய காரிதைச் சங்கதியும் உளதாமெனவுணர்க. முன்னுரைத்ததை யநுவதித்து வருவதோடு சேர்ப்பார் உரைத்தபடியே யென்றார். தீர்க்கசம்சாரமாகிய இம்மாயையானது இராகவனே! இராஜச தாமசர்கள் என்னமுன்னருரையாடப் பெற்ற ஜீவர்களானே நித்தியம் திண்தம்பங்களினால் வண்மண்டபமேபோலும் தாங்கப் பெறுகின்றது. இத்தன்மையைச் சுருதியும் அறைகின்றது:— எக்காற்பிதாவால் அன்னங்கள் ஏழும் சிருஷ்டிக்கப் பெற்றுத் தனித்தனியாகத் தரப்பெற்றனவோ, அக்காற் றொடங்கியே அப்போக்தாக்களினானே அயிலப்பெற்றன அவை, அவர் தந்திதியும் அந்நிமித்தத்தது ஆதலின், எப்போதும் நிரந்தரமாக அயிலப்பெறவேக்ஷீணமாம், இயற்றப்பெற்றது இரிந்தேகுதல் ஏலுதலானும் அவ்ற்றிற்கு க்ஷயம்கூடும், ஆனாலவைக்ஷீய மாணங்கள் ஆம் எனவும் அமையா, ஜகத்திற்கு அவிப்பிரட்ட ரூபமாகவே நிலைபேறு காணப்பெறுதலின், அக்ஷயகாரணத்தோடு அமையவே வேண்டும். ஆகலின் எக்காரணத்தாற்றான் அவைமறித்து மரியாமலிருக்கின்றன? அதனது விடைவருமா:று—எங்ஙனம் இவன்பூர்வம் அன்னங்களின்சிருஷ்டா ஆயினனோ, மேன்தயானும் ஜாயாதி சம்பந்தத்தானும் பாங்க்தகருமத்தாற் போக்தாவும் ஆயினனோ, அங்ஙனம் எவர்பொருட்டு அன்னங்கள் கொடுக்கப் பெற்றனவோ அவரும் அவ்வன்னங்களின் போக்தாக்களாக இருந்தும் பிதாக்களேயாவர். மேதையினும் தவத்தானும் அவ்வன்னங்களை யுண்டாக்குவராகலின், அதனை விதி அறையப் பெறுகின்றது:—புருடன்றானியாவன் அன்னங்களின் போக்தாவாவனோ அவன் அக்ஷய ஹேதுவாவன் என்பதாம். இவனுக்கு அக்ஷயகாரணத் தன்மையாங்ஙனமெனின்? அவன்றான் இப்புசிக்கப்பெற்ற எழுவகையாய காரியகாரணவடிவ கிரியாபல வடிவ அன்னத்தை மீளமீளவும், அவ்வக்காலத்தே பவிக்கும் அவ்வப் பிரஞ்ஞையானும் வாங்மனக்காய சேஷ்டைவடிவக் கருமங்களானும்; உண்டாக்குவனாகலின். கூறிய இச் சப்தவித அன்னத்தைக் கணமாத்திரையும் உண்டாக்கானேற் பிரஞ்ஞையானும் கருமங்க

ளானும்; அதனால் விச்சேதப்படும், எப்போதுமே புசித்துக்கொண் டிருத்தலானே க்ஷய மல்லவோவாம். ஆகலின் எங்ஙனந்தான் இப்புருடன் அன்னங்களின் நிரந்தர போக்தாவா வனோ அங்ஙனமே பிரஞ்ஞைப்படியுங் கருமப்படியும் உண்டாக்கிக் கொண்டேயுமிருப்பன்; இருத்தலின் சந்ததகருத்துருத் தன்மையானே புருடன் அக்ஷயஹேதுவாவன்; ஆகவே அன்னங்களைப் புசித்துக்கொண்டே யிருந்தபோதினும் அழியாவென்பதாம்.

(ச.) மங்களம்:—மங்களமா நிர்த்தனஞ்செய் மன்றனுகிமகத்துக்கு மகத்தாகி மனவாக் கெட்டா, தெங்களுங்க விருளிரிக்கு மிரவியாகி யாமாகியாவையுமா யாவுமன்றாய், திங்களரி யங்கியொளிக் கொளியாய் நாளுந்திகழருணா சலகுரவன் செம்பொற்பாத, நங்களகத்திருத் திடுவாம் வணங்கிவாழ்த்தி நாதாந்தமோன சுகநனுகவென்றே.

சீர்கொண்ட வுபநிடதச் செம்பொருளையுணரச் செனனமறப் போகசிந்தை தீர்ந்திடவேமாயைப், பேர்கொண்ட துவிததிட்டி கானலினீராகப் பிரமசுகவநு பூதிப் பெருங்கடலின்மூழ்க, நேர்கொண்ட யோகியர்க ணிட்டையகத் திலகு நின்மல சின்மயரூப நித்தியநிர்க்குணமா, மேர்கொண்ட வருணகிரிப் பெம்மா னற்றாளை யிதயகமலத்திருத்தி யெப்போதும் வாழ்வாம்.

பூமேவும் விதிவயத்தாற் றமதெண்ணத்தாற் பொல்லாவேழ் பவப்பௌவத் தமிழ்ந்துஞ்சிவர், தாமேவு மெண்ணமெனுங் கன்மமாளிற்றுன வசமாளுமென வறிந்துமீண்டு, நாமேவும் போகேச்சை தடுத்தாட்கொள்ள நயந்திரங்கித் திருமேனி சாத்திவந்த, மாமேவுஞ்சீரருணா சலவெம்மத்தன் மலர்த்தாளை யனு தினமும் வணங்குவாமே.

இராசத தாமதத்தைமேவும் = இரஜதமப் பிரதானமான, இரஜசுமுதலியவைகளின் இலக்கணம். சத்துவம்லகுபிரகாசகமிஷ்டம், இரஜசு அவஷ்டம்பகம்சலம், தமசுகுரு ஆவரண கம் என்று சாங்கியத்திலும்; சத்துவம் — ஞானம், தமம் = அஞ்ஞானம், இரஜசு = மிசிரம், என்று கீதைகளிலுஞ் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. ஈசுரகீதை:—ஒத்தமுக் குணங்களாம் பகுதியுத்தமஞ், சத்துவஞான மாந்தமமஞ்ஞானமா, மத்திமங்கலப்பதாமற்றிம் மூன்றையும், புத்தியின் விகாரமே புலப்படுத்துமால்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சத்துவகுணத்தோரது பெருமையையே யுரைத்திதத்தை யுபதே சித்தல்:—வழுவறு என்பது.

வழுவறுசத்துவ குணத்தோர் தோலுரிக்குமர வென்னமாயாபாச
நழுவுவரெல்லாம் பிரமநாம துவே யென்றெண்ணி நாமும்வேறே
முழுதுலகம் வேறென்னுமோக மொழிப்பாய் பிரமமூலச்சித்தி
லெழுவனகற்பனை யெல்லாங்கடலி லலைபோலமெய்யா யில்லையன்றே.

(ப - ரை.) வழுவறு சத்துவகுணத்தோர் = குற்றமற்ற சத்துவகுணத்தை யுடையவர் தோலுரிக்கும் அரவென்ன = கஞ்சுகமகற்றும் சர்ப்பம்போல, மாயாபாசம் நழுவுவர் = மாயாபாசத்தை யெளிதாய்விடுப்பர்; எல்லாம்பிரமம் = சமஸ்தமும் பிரஹ்மசொரூபம், நாமதுவே = அந்தச் சர்வான்மகப் பிரஹ்மமேயாத்மா, என்றெண்ணி = எனச்சிந்தித்து, நாமும்வேறே = அகமோ அன்னியமே, முழுதுலகம்வேறு = இஃதெவையும் அயலேயாம், என்னும்மோகம் = என்றுண்டாம் பிராந்தியை, ஒழிப்பாய் = அகற்றுவாய், பிரமமூலச் சித்தில் = வியாபகமாகிய ஞானகனப் பிரஹ்மத்தில், எழுவன கற்பனையெல்லாம் = உதிப்

பனவாய ஆரோபங்கள் யாவுமே, கடலில் அலைபோல=சமுத்திரத்திற் றரங்கமேபோன்று மெய்யாய் இல்லை = சன்மயமாகாவாம். அன்று ஏ அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) முன்மொழிந்த இலக்கணம் வாய்ந்த இராஜச சாத்விக சுத்தசாத்விகப் பிறப்பினராய்த் தைரியமிக்கவராய் உன்போன்ற குணநிறைந்தவராய் விளங்குபவரானே, பக்குவமாய்த் துச்சமாயுள்ள இம்மாயையானது, உரகங்களானே தோலேபோலும், விளையாட்டாகத் தியாகிக்கப்படும். பரமார்த்தமாகவோ மயக்கமும் தனியேநிரூபிக்க முடியாததாகலின், "பிரஹ்மமே யிவையாவும் ஆத்மாவேயிவையாவும்" என்னும் சுருதியோதிய திருஷ்டியானே பிரஹ்மமே சர்வமும் எனக்கூறல்:—எல்லாம் பிரமமென்பது. உண்மையாயிவையாவுமே பிரஹ்மமாம்; விரிந்துள்ளயாவும் வியாபகமாய் ஆன்மாவேயாம், ஹே அநகனே. யான்வேறு இதுவேறு என்னும்பிராந்தியை விட்டொழிப்பாய். தேசத்தாலாம் பரிச்சேத மில்லாததாயும்; வஸ்துவாலாம் பரிச்சேதமில்லாததாயும், காலிகபரிச்சேத சூனியமாயும், அதாவது வியாபகமாயும், ஞானககனமாயும், நித்தியமாயும், உள்ளசச்சிதாநந்த சிவமாகிய தன்னிடத்தில், கடலின்கண்ணே தரங்கபேன புற்புதாதிகள் நீரினும்வேறாக இல்லாததேபோல எக்கற்பனைகளும் சம்பவியாவாம், தோற்றினும் அதிஷ்டானத்தைத் தவிர இன்மையின் சன்மயமல்லவாம்,

ஈண்டுவழுவறு சத்துவகுணத்தோர் நழுவுவர் என்றமையின் மற்றையர் நழுவார் என்றதாயிற்று, காரணம், சூக்குமமும் பிரகாசமும் இன்மையேயாம், இதுபற்றியே ஸ்ரீபகவானும் முக்குணங்களின் குறிகளைத்தெரிந்து இரண்டையகற்ற மொழிந்தருளியுள்ளார்:— ஒத்து நல்லறிவு மிக்கதியாதொரு போதப்போது, சத்துவந் தழைத்ததாகுந் தாங்கரும் வினைகளேகொண், டுய்த்துவந் தாசை கூர லோபம் வந் துற்றபோது, மத்திமகுணமே சால வளர்ந்ததென்றறி நீமன்னு. தக்கது தகாதென் றென்றைத் தானறியாதபோது, மெக்கருமங்கண் மாட்டு மிகழ்ச்சியோ டிருக்கும்போது, மொக்கமெய் மயக்கத்தோடு முறக்கம் வந்துற்றபோது, மிக்கது தமமேயென்று விசயநீ யறியவேண்டும்,

இக்குணங்களின் செயற்பாகு பாட்டைச் சாங்கியநூலுடையாரும்கூறுவர்:—"சத்துவலகுபிரகாசகஞ் சார்பாம், தத்துபட்டம் பகஞ்சலமுமிரசசாம், கத்துகுருவ ரணகமதேதமமாம், ஒத்துறுசுட றெனவர்த்தத்தினுளதே" பிரகாசப் பிரவிருத்தி நியமார்த்தங்கள் என முன்னிகழ்த்தப் பெற்றது; ஆண்டுயாவையவை இத்தகையன யாண்டிருந்துதான் வருவனவெனின்? கூறல்:—சத்துவமென்பது. சத்துவமே லகுப்பிரகாசகம் இட்டப்பட்டதாம் சாங்கிய ஆசிரியரால்; ஆண்டுக் காரியங்கிளம்புவதில் ஏதுதருமம் இலாகவம் கௌரவப் பிரதித்துவந்துவி, எதனுல் அக்கினிக்கு ஊர்த்வச் சொலனமாமோ, அது வேலாகவம், சிலவற்றிற்குத் திரியக்குக் கமனத்தில் ஏதுவாம், வாயுவுக்கேபோலும்; இங்ஙனம் கரணங்கட்கு விருத்தி படுத்துவஹேது இலாகவமாம், குருத்துவ மிருப்பினே மந்தங்களாம் எனச்சத்துவத்திற்குப் பிரகாசவடிவுடைமை வழங்கப்பெற்றதாம் சத்துவதமங்கள் சுயம் தொழிற்படாதனவாய்த் தங்காரியப் பிரவிருத்தியின் பொருட்டுத் துயருற்று இரஜசைப் பற்றுநிற்கும், இடர் நீங்கப்பெற்றுத் தங்காரியத்தில் உற்சாகமாய்ப் பிரயத்தனம் புரியும். ஆகவின் உபட்டம்பகம் ரஜசெனப் பெற்றதாம். எதனுலெனக் கடாவவிடையாம் சலமென்பது. அவ்விதனுனே இரஜசிற்குப் பிரவிருத்தி யருத் தத்தன்மை காட்டப் பெற்றதாம். இரஜசோ சலமாகலானே எப்புறமும் முக்குணத்தையும் சலிப்பிக்கும். கனமாயும் மறைப்பதாயும்உள்ள தமசினுலே ஆண்டாண்டுப் பிரவிருத்தி தடைப்படுவதாகச் சிலபாலே பிரவிருத்திக்கப்பெறுமென அதின் அதின் விலக்கலாற்றமம் நியாமகமென நிகழ்த்தப்பெற்றது, குருவரண கமதே

தமமாம் என்பது. தேற்றம் தனித்தனி மாறுமுறையிற் சம்பந்தித்து ச் சத்துவமே இராஜ சேதமசே யெனவாம். அற்றேல், பரஸ்பரம் விரோத சீலங்கள்வாய்ந்த இக்குணங்கள் சுந் தோப சுந்தர்போலப் பரஸ்பரம் துவம்சமாமென்பதே பொருத்தமாம், முன்னரே இவற் றிற்கு ஏகக்கிரியா கருத்துருத் தகைமையன்றே வாகின்றது எனின் உரைக்கப் பெறுகின், றது; ஒத்துறு என்பது; கண்கண்டதே யன்றேவிது, எங்ஙனம் வர்த்திதைலங்கள் அநல விரோதிகளா மெனினும்பின் ஒன்றுசேர்ந்து அநலத்தோடுகூட ரூபப்பிரகாச இலக்கணம் காரியம் செய்யாநிற்குமோ; எங்ஙனந்தான், வாதபித்தசிலேஷ்மாணங்கள் பரஸ்பரம் விரோ திகளேயாயினும் சரீரதாரண வடிவக்காரி யஞ்செய்வனவாமோ, அங்ஙனம், சத்துவரஜதமங் கள் பரஸ்பரம் விருத்தங்களாயினும் தொடர்ந்து நிற்பனவாகித் தங்காரியத்தைச் செய்பவே யாம். அர்த்தத்தின் = புருஷார்த்தத்தின் என்பதாம். "புருடார்த்தமே யேதுவாம் மற் றெவரானும் கரணம் ஏவப்பெறுவதே கிடையாதாம் = போக அபவர்க்கவடிவ புருடார்த் தமே வருவதா யிருந்துகொண்டு கரணங்களை முயல்விக்கும், ஈண்டு அவற்றின் சொரூப அறிவுஞனுகிய கருத்தாவானே யாற்றியது சாலும்; வச்சவிசேஷவிருத்திநிமித்தம்பாலுக்கே போலும் என்பதிற் கூறுவாம், என்பதாக இது இனியியம்பவும் பெறுமென்றுணர்க. ஈண் டும் சுகதுக்க மோகங்கள் பரஸ்பரம் விரோதிகளாகத் தந்தமனுரூபமாய்ச் சுகதுக்கமோகாத் மகங்களாகவே நிமித்தங்களைக் கற்பிக்கும், அவற்றிற்கும் பரஸ்பரம் அபிபாவ்ய அபிபாவக பாவத்தான் நானுத்தன்மையாம், அஃதெங்ஙனமெனின், ரூபயவ்வன குலசீலசம்பன்னையாய ஒரேஸ்திரீயானவள், சுவாமியை இன்புறுத்துவள், அஃதெவ்வேதுவினுல், சுவாமியின் பொ ருட்டு அவள் சுகரூபசமுற்பவமாதலின், அந்த அங்கனையே சபத்நியைத் துயரப்படுத்துகின் றனள், அஃதெவ் வேதுவினுல், அவள்பொருட்டவள் துக்கரூப சமுற்பவமாதலின், இவ் வண்ணம் அம்மடந்தையை யடைந்திலாத அயலானை அவளேமயக்குகின்றனள், அஃதெவ் வேதுவினுல், அவன்பொருட்டவள் மோகரூப சமுற்பவமாதலின், இம்மானினியானே சர்வபாவங்களும் வியாக்கியாதங்களாம். ஆண்டு, யாதுசுகவேது அது சுகான்மகமாகிய சத் துவமாம், யாதுதுக்கவேது அதுதுக்கான் மகமாகிய இரஜசாம், யாதுமோகவேது அது மோகான்மகமாகிய தமசாம். சுகப்பிரகாச லாகவங்கட்கோ ஒன்றன்பால் ஒரேபோதில் உற் பூதமாவதில் முரணின்றும், சகதரிசனமாகலின்; அதனுல் விரோதிகளாகிய சுகதுக்கமோ கங்களாற்போல அவிரோதிகளாய் ஒவ்வொருகுணத்திருப்பனவாய சுகப்பிரகாசலாகவங்களா னேநிமித்த வேற்றுமைகள் குறிப்பிடப் பெருவாம். இன்னணம் துக்க உபட்டம்பகத்வபிர வர்த்தகத்வங்களானே, இவ்வண்ணம் மோககுருத்வ ஆவரணங்களானே, குறிப்பிடப் பெரு வாம் எனத்துணியப்பெறுந் திரைகுண்யம். எண்ணி மோகமொழிப்பாய் மெய்யாயில்லை யாதலின் எனப்பெற்ற தன்கருத்திதுவாம்:—அந்தப் பிரஹ்மதரிசனத்திற் சாதனம் மனமே யாம், பரமார்த்த ஞானசமஸ்கிருத அம்மனத்தானே ஞானசார்ய உபதேச பூர்வகம் நன்கு காணத்தக்கது, அந்தத்தரிசன விஷயமாய பிரஹ்மத்தின் கண்ணுனு ஒருசிறிதும் கிடைய வேகிடையாது, நானுத்வம் இலதாயும் அவித்தையானே ஆரோபிக்கின்றனன், அவன் மர ணத்தினின்றும் மரணத்தையடைவன், அவன்யாவன்? யாவனீண்டு நானுப்போலப் பார்க் கின்றுனே; அவித்யாத்யாரோபணத்தினு மயலாய்ப் பரமார்த்தமாகத் துவைதமில்லவே யில்லை என்பதாம். ஆகலின் விஞ்ஞானகனைகரசப்பிரகாரமாகவே ஆகாயம்போலும் நிரந் தரமாகவே இனிது காணவேண்டும் ஏகரசமாய இப்பிரஹ்மம் அப்பிரமேயமாம், சர்வ ஏகத் தன்மையான், அயலாலன்றே அயலொன்று அளக்கப் பெறுகின்றது, இதுவோ ஒன்றேயா மாகலின் அப்பிரமேயமாம், துருவம்நித்தியம் கூடஸ்தம் அவிசாலியாம். அற்றேற்கூறியது முரணேயன்றே அப்பிரமேயமாயது அறியவும் பெறுமோ, அறியப்பெறுதல் என்பது அள

வையால் அளவிடுவதல்லவோ, அப்பிரமேய மென்பது அதையகற்றுவ தல்லவோவெனின்? இது ஒருகோதென்னற்க, அன்னிய வஸ்துவைப்போல அநாகமப் பிரமாணப் பிரமேயத் தன்மைப் பிரதிஷேத அர்த்தத்தன்மை யுண்மையின். எங்ஙனம் அன்னியவஸ்துக்கள் ஆகம நிரபேக்ஷப் பிரமாணங்களானே விஷயீகரிக்கப் படுகின்றனவோ, அங்ஙனம் இவ்வான்மதத்துவம் பிரமாணாந்தரத்தானே விடயீகரிக்க முடியாததாகும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆன்மத்தன்மையேல், எதனுலெதைப் பார்ப்பது அறிவது என, பிரமாத்துருப் பிரமாணுதி வியாபாரப் பிரதிஷேதத்தானேயே யாகமமும் விஞ்ஞாபனம் செய்கின்றதன்றி, அபிதான அபிதேய லக்ஷணவாக்கிய தரும அங்கீகாரத் தானன்றும்; ஆகலின் ஆகமத்தானும் துறக்கமேருவாதி போலும் அது பிரதிபாதிக்கப் படுவதின்றும் பிரதிபாதியினுது ஆத்மபூதமேயாமது, பிரதிபாத்ரபிதாவிற்குப் பிரதிபாதனத்தின் பிரதிபாத்ய விஷயத்தன்மை யுண்மையின்; பேதமிருந்தாலன்றே பிரதிபாத்தியத்வ முண்டாகும், ஞானமும் அதன்கட் பராத்மபாவ நிவிருத்தியேயாம், அதன்கட் சாக்ஷாத்தாத்ம பாவங்காத்தவயமன்றும், ஆத்மபாவ மிருத்தவின், நித்தியமேயாய ஆத்மபாவம் பூரணமாய பிரஹ்மத்திற்குப் பிரஹ்மவியதிரிக்த விடயம் போலத் தோற்றுகிற்கும், நிற்றலின் அதத்விஷய ஆபாசமாகிய தேகாதியின் கண்ணுத் மத்வப் பிரதிபாச நிவிருத்திக் கயலாகப் பிரஹ்மத்தின் மாட்டான்மபாவம் விதிக்கப்பெறுவதில்லையாம்; அன்னியாத்மபாவம் அகற்றப் பெற்றவழி சுவாத்மாவின் மாட்டுச்சுவாபாவிகமாக எவ்வான்ம பாவமுளதோ அது கேவலமாகின்றது என ஆத்மா அறியப்பெறுகின்றதென்று கூறப்பெறுகின்றது. சுயமாகவோ அப்பிரமேயம், பிரமாணுந்தரத்தானே விஷயீகரிக்கப் பெறுவது மில்லையென்னு மிரண்டும் முரணற்றவேயாம்; விருத்திவியாப் பியத்தன்மையானே மேயத்தன்மையாம், ஸ்புரண அவ்வியாப்பியத் தன்மையானேயோ அமேயத்தன்மையா மெனவறிக.

(ச.) சத்துவகுணத்தோர் = சத்துவகுணப் பிரதான ஜன்மத்தை யுடையராய் மைத்திரியாதி குணங்களோடு வாழுந்தீரர், மாய்ப்பாசம் = இம்மாயை யென்னும் பாசத்தை, நழுவுவர் = விளையாட்டாக விடுவர், எல்லாம் = ஈதனைத்தும், பிரமம், அது = விரிவானவீதனைத்தும், நாமே = ஆன்மாவேயாம், நாமும்வேறே = அகமங்கியன், மோகம் = பிராந்தியை, கற்பனை யெல்லாம் = கற்பனுரூபமாகிய விக்ஷேபங்கள், அலைபோல் = தரங்காதி பேதங்கள்போல். த்வக் = கஞ்சுகம். இமிஞ் = பிரக்ஷேபணத்தில், அன்றுயினே மயட்டிற்குடித் தன்மையான் சன்மய்யவென மூலத்தில் ரூபமுண்டாக வேண்டும். (2)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) வாஸ்தவ ஏகத்வ விரோதத்தானும் துவைதகற்பனை யுண்மையாகாதாம், வன்னியின் கண்ணே ஹிமகண மில்லாததேபோல ஒரேயெல்லாமாய பரமாத்மவத்து வின்கண்ணிரண்டாவது கற்பனையிலதாம், ஆகவே அத்தகைய ஆத்மபரிசயத்தானே ஆண்டு விசிராந்தியின் பொருட்டு எப்போதும் அப்பாவனையே இயற்றவேண்டும், க்ஷீர உதகம்போலும் சித்துருபத்தை யடைந்தமனத்தினுனே சித்தின்மயமாகிய தன்னையே யுன்னியன்னியத்தை யென்னென உபேக்ஷிக்குக. என்னை, மாயையின்வஞ்சக மலினமொன்றுமில்லாத தன்பாற்றுனே தானுயிலங்கியதன்றே, என்று பாவித்து அம்மயமாய சின்மயனுக்கு ஜீவன்முக்தி விசிராந்தியைக் காட்டல்:—சோகமிலை யென்பது.

சோகமிலைமோக மிலைபிறப்பில்லை பிறப்பிற் சுழல்வாரில்லை
யோகமென விங்கென்று முள்ளபொருளேயுள்ள திரங்கவேண்டா
மூகமுறவருவன போவனநினையேற் றெருந்தனைக ளொன்றுமில்லா
மாகனசத்துவ குணத்தோரொருவனு யிடரெல்லா மாற்றிநிற்பாய்.

(ப - ரை,) சோகமிலை = சோகமுங் கிடையாது, மோகமிலை = மோகமுங்கிடையாது, பிறப்பில்லை = ஜன்மமுங்கிடையாது, பிறப்பு இறப்பிற் சுழல்வாரில்லை = ஜன்ம மரணங்களில் உழல்வாருமில்லை, ஏகமென = ஒன்றேயென்று, இங்கென்றும் = இவணெப்போதும், உள்ள பொருளேயுள்ளது = யாதுளதோ அதுவேயுளது, இரங்கவேண்டாம் = இராகவனே நீ தாபமற்றவனுவாய், ஊகமுற = ஆத்மவானுய், வருவனபோவனநினையேல் = யோகக்ஷேமங்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம், தொந்தனைகள் ஒன்றுமில்லா = சீதோஷ்ண சுகதுக்காதிதுவந்துவங்கள் ஒன்றுமில்லாதவனுகி, மாகனசத்துவ குணத்தோடு = நித்தியசத்துவத்திருப்பவனுகி, ஒருவனுய் = அத்விதீயனுய், இடரெல்லா மாற்றி = விசோகாத்மாவாய், நிற்பாய் = தாபமற்றவனுவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சோகமுமில்லை மோகமுமில்லை ஜன்மமுமில்லை ஜன்மவானுமில்லை, யாதுளதீண்டு அதுவேயுளதாம் ஆதலினிராகவ சுரமற்றவனுவாய். சீதோஷ்ணுதி சாரீரதுவந்துவ விக்ஷேபரகிதனுவாய், நித்தியசத்துவத்தி விருத்தலினுலே இரஜதமமேவியவேயாயமாநச விக்ஷேபரகிதனுவாய், அதனுனே அவ்விருவிக்ஷேப பரிகார உபாய யோகக்ஷேமச் சிந்தையற்றவனுவாய், ஆத்மவானுவாய், அத்விதீயனுவாய், சோகமற்றவனுவாய், எத்தாபமுமற்றவனுவாய், கருத்திதுவாம்:—சீதோஷ்ணுதிகளை நீக்குவான் யாதேனுமுபாயஞ் செய்யவேண்டாங் கொலோவெனின், வேண்டாம் நிர்த்துவந்துவனுயிருத்தி, சீதம் உஷ்ணம் சுகம் துக்கம் மானம் அபமானம் பகை உறவு என்பன முதலிய சர்வதுவந்துவ தர்மங்கள் உறினும் நித்தியதிருக்குருவ என்னிடத்திலிவை கற்பிதங்கள் சங்கற்பமாத்திர வடிவுடையவைகள், அநியதரூபங்கள்; என்பனவாதி யூகங்களானே அவ்வியாவற்றையும் சகிக்கும் இயற்கையனுகுதி; பொறுக்கக் கூடாத துக்கத்தை யாங்ஙனம் பொறுத்தல் ஏலுமெனின், நித்தியசத்துவஸ்தனு யிருந்தால்ஏலும், சலனமற்ற தைரியமென்னும் சத்துவத்தின் கண்ணிருப்பவனுதி, இரஜ தமோகுணங்களாற் றிரஸ்கரிக்கப்பட்ட சத்துவத்தை யுடையவன் சீத உஷ்ணுதியாலாம் பீடையாற்றுன்புற்றுத் திரும்புவன், நீயவ்விரு குணங்களாற் றிரஸ்கரிக்கப் படாத கேவல உத்தமோத்தம சத்துவத்துயர்வை யுற்றுவாழ்தி: சீதாதியைச் சகிப்பினும் பசியாதி நீக்குவான்முன்னர் மன்னுத அன்னுதி மன்னவும், பின்னர்மன்னிய அன்னுதி பின்னமாகாமற் காக்கவும் முயலவேண்டிய தவசியமாம், ஆகவே அந்நித்திய சத்துவத்தகைமை யாங்ஙனமுண்டாம் எனின். பெருததன் பேறும் யோகத்தையும் பெற்றதன் காப்பாம் க்ஷேமத்தையும் அடையற்க, சித்தவிக்ஷேப ஹேதுவாய பொருள்களின் பெறுகையை யுறவேண்டாம். உறுதொழிவனேலாயின் எனது ஜீவனம் நடப்பது யாங்ஙனமாலோவெனின், ஜீவனசிந்தையைச் செய்யாதொழிதி, சர்வாந்தரியாமியாகியபரமேசுரரே யோகக்ஷேம நிர்வாகஞ்செய்வர், பரமாத்மாவைத் தியானஞ் செய்பவனுகவும், யோகக்ஷேமங்களைக் கவனிக்குமாறு கடவுளை வைத்தவனுகவும் உள்ள ஆத்மவான் நீயாகுதி, விழைவுகள் யாவையும் விட்டொழித்து நீ, மழையெனக் கருணையன் மற்றுடம்பினைக், கழைமுதற் பொருள்கொடு காக்குமென்பதாய்ப், பழையசிந்தனை யெலாம் பாறிவாழ்தியால். அல்லது யாவுமறந்து ஆத்மாவிலழுந்திச் சிறப்புறுதன் ஞனந்தமாத்திரமாய்த் தனித்திருக்கும்சித்தம் பெறுதியென்பதாம், அத்விதீயனுதியேற் சோகஞ்சோரும் சோரவேயது சுரமுமாறும் என்பது திண்ணம்.

(ச.) உள்ளபொருளே = பரமார்த்தமா யிருக்குஞ் சின்மாத்திர வஸ்துவே, உள்ளது = சத்தையாற் றேன்றுகின்றது; ஆதலின், இரங்கவேண்டாம் = இராகவாநீ தாபத்திரய மின்மையனுவாய் என்றதாயிற்று, ஊகமுற = அப்பிரமத்த சித்தனுய், வருவன = இஷ்டசாதனமென்னுமியோகமும், போவன = அநிஷ்ட நிவாரணமென்னும் க்ஷேமமும், நினையேல் =

இன்மையனாய்; தொந்தனைகள் ஒன்றுமில்லா = சிதோஷ்ணாதி சிதைவுற்ற, மாகனசத்துவகுணத்தோடு = நித்தியசத்துவகுணத்தோடு, ஒருவனாய் = பேதபாவனை யற்றவனாய், இடரெல்லாம் மாற்றிநிற்பாய் = விநஷ்ட அநுசோசன சிற்சுகனாவாய். (3)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) மேலுமதனையே வற்புறுத்தல்:—சமமென்பது.

சமமாகிச் சொரூபத்தே நிலையாகித் திரமதியாய்ச் சாந்தனாகி
யமர் மனனமவுனியாய் நன்மணிபோற் றெளிந்து துயரனைத்துந்தீர்வாய்
நிமலமுற நிகழ்காலத் தொழிற்செய்தி யாவையினு நேயமின்றி
நமதெனக் கொள்ளுதல் விடுதலிரண்டு மறத் துன்பமெலாநாசஞ்செய்வாய்.

(ப - ரை.) சமமாகி = சமதிருஷ்டி யுடையவனாய், சொரூபத்தே நிலையாகி=சுவஸ்தனாய், திரமதியாய் = திடப்பிரஞ்ஞை யுடையவனாய், சாந்தனாகி = பரமசாந்தியையுடையவனாய், அமர்மனனமவுனியாய் = மனனத்தோடு கூடிய மௌனமுடைய முனிவனாய், நன்மணிபோற்றெளிந்து = உத்தமரத்தனம்போற் சொச்சனாய், துயரனைத்துந் தீர்வாய் = சகல அநர்த்தங்களும் அற்றவனுவாய், நிமலமுற = நின்மலனாயிருந்து கொண்டு, நிகழ்காலத் தொழிற்செய்தி = வர்த்தமான காலத்தில் வந்தகாரியத்தைப் பற்றறச்செய்வாய், யாவையினும் நேயமின்றி = எப்பொருள்களினுமே சிறிதும் நசையில்லாமல், நமதெனக்கொள்ளுதல் = எமதென்று கோடலும், விடுதல் = அல்லவென்று வீடலும், ஆகிய, இரண்டும் = இருவகையத்தியாசமும், அற = இல்லாமற்செய்து, துன்பமெலாம் நாசம் செய்வாய் = சகலதுக்கங்களையும் அடியோடு கெடுப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சமமாய், சுவஸ்தமாய், ஸ்திரமதியாய், சோகமியாவுஞ் சாந்தமனத்தனாய், முனிவனாய், மவுனியாய், வரமணியெனச் சொச்சனாய், எல்லாத்தாபமும் அற்றவனாதி. கிடைத்ததைக் கொண்டு மகிழ்ந்தநுபவிப்பவனாய், எதனிடத்திலும் எள்ளளவும் இச்சையில்லாதவனாய், விடுத்தல் மடுத்தல் விடுத்தவனாய், வெந்துயர் எவற்றையும் விட்டுநீயொழிப்பாய், காமாதிகள் யாவும் மனோதருமங்கள் ஆகலின் ஆன்மாவிற் குண்மையி லின்மையின் எளிதில் விட்டொழிப்பாய்; பரமாநந்தஸ்வரூப ஆன்மாவின் கண்ணே பரமபுருஷார்த்தப் பிராப்தியால் திருப்தியை அடைந்து வாழ்வாய். "இவன் மனத்துள்ள காமாதியாவும் எஞ்சுதலின்றிப் பஞ்சுபோற் பறக்கும், அந்தப்போதில் இந்தச்சீவன் அமிருதமாந் தன்மையையடைந்து வாழ்வன், கசத்ததேகத்தி விருந்துளா னெனினும் கடற்சுகப் பிரமமாய்க்களித்து வாழ்வன்" எனமறையும் அறையும்.

(ச.) சாந்தனாகி = பிரவிர்த்தி மார்க்கத்தினின்றுந் திரும்பினவனாய், அமர்மனன = உபசாந்த சித்தமனன நிஷ்டையுள்ளவனாய், நன்மணிபோல் = ஆகரஜ (இரத்தினம் விளையுமிடத்துள்ள) மணிபோல், தெளிந்து = நிர்மலனாய், நிகழ்காலத் தொழிற்செய்து = கிடைத்த பிராரத்த பலத்தினது அநுபவத்தினால், யாவையினும் = அப்பிராப்தமான அனைத்தினும், நேயமின்றி = வாஞ்சையின்றி, அவ்வேதுவினால், நம + செய்வாய். (4)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) முன்னர் உத்தரோத்தரம் உற்கிருஷ்டமாய மநுடஜன்மங்களையே புசித்து, இச்சன்மத்தின் கண்ணேயாவர் முத்தியடைவரோ அவர் இராஜசசாத்விகராய முடிந்த பிறப்பினர் என்றும் அவர்க்குச் சாந்தியாதி குணங்கள் எல்லாம் தாமேவளர்ந்தோங்கும் அவதரித்த அவர்பருவத்துறுஞ் சந்திரன்போல விருத்தியை யடைந்துகொண்டேபோவர், மல்லிகை மழைகாலத்தில் புஷ்ப ஸ்ரீயையடைவதேபோல அவரைச் சாதனசதுஷ்டயமாகிய சௌபாக்கியம் தாமேவந்தடையும் என்றும் அவரைச் சிலாகித்தல்:—இனியென்பது.

இனிப்பிறவா முடிவானபிறப்பிலே மெய்ஞ்ஞான மெளிதிலுண்டாம்
பனிச்சுடர்வெண் ணித்திலங்க ளுத்தமமா மூங்கிலல்லாற் படுவதுண்டோ
செனித்தவரின் மேலோராய் நல்லோராய் மித்திரராய்த் தெளிந்தோராகி
யனித்தமறு முத்தராய் ஞானிகளாங் குணமெல்லா மவரைச்சேரும்.

(ப - ரை.) இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே = இனிமேல் ஜன்மமெடாத வகையான தன்மையுற்ற அந்தியஜன்மத்திலே, மெய்ஞ்ஞானம் எளிதில் உண்டாம் = விமல மாயதத்துவ வித்தையானது அதிசுலபமாகலபிக்கும், பனிச்சுடர் வெண்ணித்திலங்கள் = குளிர்ச்சியும் ஒளியும் மிகுந்தவெள்ளிய முத்துக்கள், உத்தமமாம் மூங்கில் அல்லாற்படுவதுண்டோ = மேலாயவேணுவி லல்லாமல் உண்டாவ துண்டுகொல்! செனித்தவரில் = பிறந்தவருள், மேலோராய் = உயர்ந்தவராய், நல்லோராய் = மநோரம்மியராய், மித்திரராய் = மைத்திரியுடையவராய், தெளிந்தோராகி = சௌமியராகி, அனித்தமறு முத்தராய் = நித்தியசொரூப சுகமுற்றுச்சர்வ அநர்த்தங்களும் நீங்கினவராய், ஞானிகளாம் = உணர்வுடையவர்கள் ஆவர்கள், குணமெல்லாம் = கருணைமுதலிய குணங்கள்யாவும், அவரைச்சேரும் = அந்திய ஜன்மமுடைய அவரை யடையாநிற்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே மகாமதியையுடைய மைந்த! யாவனுக்கிந்த ஜன்மம்முடிவாக உற்றதோ அவனையதி விரைவிலேயே, உத்தமவேணுவின் கண்ணேமுத்துக்கள் போல, பிரஹ்மவித்தைக் குபாயங்களாய சர்வவிமல வித்தைகளும் அடைகின்றனவாம், வேணுவிசேடத்திற்கும் முத்துண்டாதற் கிடனுதல் வெளியாம். அம்மகானை, ஆரியத்தன்மை, ஹ்ருத்யத்தன்மை. மைத்திரி, சௌமியத்தன்மை, கருணை, ஞதை = பரோக்ஷப் பிராயம் ஞானம், என்பவைநித்தியம், அந்தப்புரத்தையங்கனைகள் அடைவதேபோல நன்கடையாநிற்கும். அவன் சர்வகாரியங்களையும் செய்தபோதினும் அதன்பயன் புஷ்டமாயினும் நஷ்டமாயினும் அவ்வியாவற்றிலும் சமதிருஷ்டி யுடையவனுய்ச் சர்வமும் சங்கற்பமயமென்றுதல் சர்வமும்தன்மயமாகிய சின்மயமென்றுதல் ஒப்புற்று மகிழ்ச்சியையாதல் வாட்டத்தையாதல் அடையான்.

(ச.) முடிவான பிறப்பிலே = அந்தியஜநநத்தில், இனிப்பிறவா = மேற்சன்மாந்தரமின்மையின், மெய்ஞ்ஞானம் = ஞானவேதுக்கள், மேலோராய் = சதாசாரபரம்பரராய், நல்லோராய் = சர்வசம்மத முடையோராய், மித்திரராய் = சர்வபூத தயவுடையராய், தெளிந்தோராகி = மனச்சிதள முடையராய், முத்தராய் = நிர்ச்சங்கராய், ஞானிகளாம் = ஞானநிஷ்டராம், அவரை சதாசார பரத்துவமுதலிய குணமெல்லாம், அந்தப் புரத்தையங்கனைகள்போல், சேரும் = அநுசரிக்கும். பாச்சாத்யம் = சரமம். (5)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மகான்களினது சரிதையைப் புகழ்ந்து இருவழிகளை யஃதடைவான் உபதேசிக்கத் தொடங்கல்:—மெத்தென்பது.

மெத்தென்ற சரித்திரத்தி னவர்தம்மை யுலகெலாம் விரும்புந்தன்மை
கொத்தொன்று வனமூங்கிற் குழலிசையான் மகிழ்விலங்கின் கூட்டம்போலு
மித்தன்மை யாவருக்கும் பொதுமையினு லியம்பியதா மிதனில்வேறுய்ச்
சத்தென்ற வழியிரண்டேழ் பவந்தீர்ப்ப வர்க்கவற்றைச் சாற்றக்கேண்மோ

(ப - ரை.) மெத்தென்ற சரித்திரத்தினவர்தம்மை = கோமள ஆசாரமாதுரியமுள்ள அம்மகான்களை, உலகெலாம் விரும்புந்தன்மை = சர்வஜனங்களும் வாஞ்சிக்குந்தகைமை, கொத்தொன்று வனமூங்கிற்குழல் இசையால் = கொத்திற்பொருந்திய வனமூங்கிலின்

புல்லாங்குழலால் உண்டாய மாதுரியகீனத்தால், மகிழ்விலங்கின் கூட்டம்போலும் = சந்தோஷத்தையடையும் வனமிருக சமுதாயம் போலும் ஆம்; இத்தன்மை = இம்மார்க்கம், யாவருக்கும் = சர்வதேகிகட்கும், பொதுமையினல் = சாமானியமாக, இயம்பியதாம் = உபதேசித்ததாம், இதனில்வேருய் = இதனினும் அன்னியமாய், ஏழ்பவந்தீர்ப்பவர்க்கு = ஏழுவகைத் தோற்றமுமாற்றி மோக்ஷமடைபவர்க்கு, சத்தென்ற வழியிரண்டு = உத்தமமான இருகிரமங்கள் உள்ளன, அவற்றை = அவ்விரண்டையும், சாற்றக்கேண்மோ = கூறக்கேட்பாயாக.

(ஸ்ரீ - வீர.) பகலில் இருள்கள் ஒழிந்தேகலேபோலச் சுகதுக்காதி துவந்துவங்கள் ஒழிந்து, சரற்காலத்தில் மேகங்கள் தூய்மையுறுதல் போல முன்னர் மலிமாயினும் திருதி ஊதாரியம் சிரத்தைலஜ்ஜை முதலியகுணங்கள் தூய்மையை யடைந்து தெளிந்து, வழங்கும் அவரது மிருதுவாசார மதுரத்தைச் சர்வஜனங்களும் வாஞ்சிப்பார்கள், மாருதபூர்ண ரந்திரத்தன்மையானே மதுரத்தொனி தொனிக்குங் கீசகத்தை வனத்தில் வனமிருகங்கள் போலும். அந்திய ஜன்மத்தையுடைய அதிகாரியைக் கூறியவாயகுண ஸ்ரீகள் பாலியமுதலாகவே மேகத்தைக்கொக்குகள் தொடர்வதேபோலத் தொடராநிற்கும். ஈண்டுத்தன் விசாரத்தானே சிறிது விற்பன்னமான சித்தத்திற்கு ஆகாசபலம் வீழ்தலேபோல ஞானநல்லடைவைவர்ணிக்க உத்தேசித்துக்கொண்டு, நுதலிய சாமானியக் கிரமத்தை யநுவதித்து ஒவ்வொருபாக்கியவானுக்கு அஃதின்றியே தெய்வத்திருவருளானே கிடைக்கப்பெற்ற தனது விசாரமாத்திரத்தினுலேயே அதிவிரைவிற் சர்வகுண சம்பத்சகித ஞானேதயவடிவ விசேடத்தைக்காட்டல்:—இத்தன்மை யென்பதாதி, ஆண்டு இக்கிரமம் சாமானியமாகச் சர்வதேகிகட்கும் உரையாடப் பெற்றது, ஹேதாமரைக்கண்மஞ்சே! இவ்வன்னிய விசேடத்தை நீகேட்பாயாக; இச்சம்சார ஆடம்பரத்தில் உண்டாகியிருக்கும் தேகதாரிகட்கு மோக்ஷபலந் தருவனவாய இவ்விரண்டு கூறியகூறும் உத்தமக்கிரமங்கள் உள்ளனவாம்,

(ச.) சரித்திரத்தி னவர்தம்மை = சதாசாரமதுரரான சகலரையும், உலகமெலாம் = ஜனங்களனைத்தும், விரும்பும் = வாஞ்சிக்கும், இசையால் = மதுரத்தொனியால், இத்தன்மை = முற்கூறிய இம்முத்திக்கிரமம், யாவருக்கும் = சகலஜந்துக்களுக்கும், பொதுமையாய் = சாதாரணமாய், இயம்பியதாம், இராஜீவலோசனனை ஸ்ரீ இராமா! இதனில் = இப்பொதுமையிலும், வேருய் = அந்நியமாய், விசேடமான, ஏழ்பவந்தீர்ப்பவர்க்கு = இச்சம்சாரப் பிரமையிற் சனித்த தேகதாரிகளாய் அதுதீர முயல்பவர்க்கு, சத்தென்றவழி = மோக்ஷங்கொடுக்குஞ் சாமர்த்தியமுள்ள உத்தமக்கிரமங்கள், இரண்டுண்டு, அவற்றைச் சாற்றக்கேண்மோ. (6)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவ்விரண்டு மின்னதென வுரைத்தல்:—தேசிகன் என்பது,

தேசிகன்சொற் பிழையாம லனுட்டிக்கிற் பையப்பையத் தியக்கநீங்கிப்
பேசியசன் மத்தாத லடுத்தசில பிறப்பினு லாதல்பேறும்
மாசறுவிற் பத்திசிறி துண்டாகு மனத்தாற்றன் மனனத்தாலே
யேசறுமா காசபலம் வீழ்வது போன் மெய்ஞ்ஞான மெளிதிலுண்டாம்.

(ப - ரை.) தேசிகன் சொல்பிழையாமல் = தனது ஞானசிரியர் உபதேசித்தருளிய நெறிதவருமல், அநுட்டிக்கில் = ஞானநிஷ்டை புரிந்துவரில், பையபைய = மெதுவுமெதுவாக, தியக்கநீங்கி = மயக்கமகன்று, பேசிய சன்மத்தாதல் = உபதேசம்பெற்ற சன்மத்திலேனும், அடுத்த சிலபிறப்பினுலாதல் = மறுபிறப்புக்களிலேனும், பேறும் = முயற்சிக்குத்தக்கபடிபயனும், மாசறு = குற்றமற்ற, விற்பத்திசிறிது = சிரவணஞ்சொற்பம்,

உண்டாகும் மனத்தால் = கிடைக்குஞ் சித்தத்தால், தன்மனனத்தாலே = தனது சயுக்திக விசாரணையினாலே, எசறு = களங்கமறு, ஆகாசபலம் = ககனக்கனி, வீழ்வதுபோல் = பதனமாவதுபோல, மெய்ஞ்ஞானம் = உண்மையுணர்வு, எளிதிலுண்டாம் = சுலபமாக உதயமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அவ்விரண்டனுள் ஒன்று இதுவாம்:—ஞானகுரு உபதேசித்தருளிய அனுஷ்டானத்தானே சிறிது சிறிதாகச் சித்தந்தெளிந்து, ஒருஜன்மத்திலேனும் அல்லது வெகு ஜன்மங்களிலேனும், மோக்ஷத்தை யடையலா மென்று முன்னே சொன்னேம் என்பதாம். இரண்டாவதோ;—சிறிது விற்பன்ன சித்தத்தானே, தெய்வத் திருவருளாலுண்டாய ஜீவ ஜகத்தத்வ விசாரவானாகிய தன்னானே, ஆகாசபல வீழ்ச்சியொப்ப, ஞான அடைவை விரைவிற்பெறுவன் என்பதாம்.

(ச.) பேறும் = சித்தியைத் தருவதொன்று இப்போது கூறப்பெற்றது. (7)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) இரண்டாவது கிரமத்தில் ஜநக ஆக்கியாயிகையை உதாகரிக்கும் பொருட்டுப் பூமிகைபோடல்:—இவ்விரண்டி லென்பது.

இவ்விரண்டி லாகாச பலம்போல மெய்ஞ்ஞான மியைந்ததன்மை
செவ்வியவள் ளான்முன்னோர் கதையாலே யான்செப்பத் திருந்தக்கேட்பாய்
தெவ்வுலகி லாபத்தென் றென்றுமிலோன் விதரணத்தோன் செல்வமிக்கோன்
அவ்வியமில் விதேகநா டரசாள்வோன் சனகனெனு மரசர்கோமான்.

(ப - ரை.) இவ்விரண்டில் = உரைத்த இருநெறிகளுள், ஆகாசபலம்போல = ககனக்கனிவீழ்ச்சிபோல, மெய்ஞ்ஞானம் = உண்மையுணர்வு, இயைந்ததன்மை=உற்றபான்மை, செவ்வியவள்ளால் = சிறந்ததலைவள்ளலே! முன்னோர் கதையாலே= பிராக்தன ஒருவிருத்தாந்தத்தானே, யான்செப்ப = யாமுபதேசிக்க, திருந்தக்கேட்பாய் = ஒருமையுடன் சிரவணஞ்செய்வாய், உலகில் = ஜகத்தின் கண்ணே, தெவ்வாபத்தென்று ஒன்றுமிலோன் = பகை ஆபத்து என்று சொல்லப்பட்ட இடர்கள் எதுவும் ஒருபோது மில்லாதவன், விதரணத்தோன் = உதாரமதியை யுடையவன், செல்வமிக்கோன் = சம்பத்ததிக முடையவன், அவ்வியமில் விதேகநாடு = எவ்வளப்பமுங் குன்றாத விதேகநாட்டை, அரசாள்வோன் = பரிபாலனம் புரிபவன், சனகனெனும் அரசர்கோமன்=ஜனகராஜாவென்னும் நாமதேயத்தையுடைய இராஜாதிராஜன்; ஒருவனிருந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆகாசபல வீழ்ச்சிக்கொப்பாக ஞானம் நன்கடைந்ததன் பொருட்டு உதாரணமாக உனக்குயாம் முன்னடந்த இவ்விருத்தாந்த மொன்றை யுபதேசிக்கக் கேட்பாயாக, சர்வ ஆபத்துக்களும் இல்லாதவனாய், பெருஞ்சம்பத்தோடு கூடியவனாய், உதாரமதியுடையவனாய், வீரியவானாய், ஜனகன் என்னும் பெயர் வாய்ந்தவனாய், விதேகநாட்டார்தம் மகீபாலனாய், ஒரு இராஜ இராஜேசுவர னிருந்தான்,

(ச.) கேளாய், ஸ்ரீ வசிட்டர், விதாணத்தோன் = உதார புத்தியுள்ளவன், அரசர்கோமானுண்டு. (8)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவ்வரசனது கல்யாணகுணங்களையே புகழ்ந்து நடந்ததை யுரைக்கத் தொடங்கல்:—சற்குணமென்பது,

சற்குணத்தாற் கடலனையான் சக்கரத்தா னெனவுலகந் தாங்குநீரா
னற்குணஞ்செய் வசந்தனு ணறு மலர்சூழ் நந்தனத்தி னயந்துமேவி
தற்குரிய தந்திரர்கள் புறநிற்பத் தனியனாய்ச் சரிக்கும்வேலை
சிற்குரிய மனமுடைய சித்தர்கணம் பாடுவபண் செவியிற்கேட்டான்.

(ப - ரை:) சற்குணத்தாற் கடலனையான் = நல்லகல்யாண குணங்களால் நிறைகடலுக்கொப்பானவன், சக்கரத்தான் என = ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவேபோல, உலகந்தாங்கும் நீரான் = ஜகத்தை சம்ரக்ஷணைசெய்து பரிக்கும்பான்மையன், நற்குணஞ்செய் வசந்த நாள் = நல்ல ஆநந்தத்தைப் பயக்கும் வசந்தகாலத்தில், நறுமலர்சூழ் = வாசனைவீசும் புஷ்பங்கணிறைந்த, நந்தனத்தில் = உத்யானவனத்தில், நயந்துமேவி = உற்சாகத்துடன் உலாவ உற்று, தற்குரிய = தனக்குரித்தாகச் சேவைசெய்யும், தந்திரர்கள் = அநுசரர்கள், புறநிற்ப = தூரத்தேயிருப்ப, தனியனும் = ஏகாங்கியாய், சரிக்கும்வேலை = குஞ்சங்களில் உலாவும்போது, சிற்குரியமனமுடைய சித்தர்கணம் = சிதாகார நிஷ்டைவாய்ந்த சித்தமுற்ற ஞானசித்தரின் கூட்டம், பாடுவபண் செவியிற்கேட்டான் = கீதஞ்செய்த கீதையைச் சிரவணஞ்செய்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) யாசகஜன சங்கங்கட்குக் கற்பவிருக்ஷமாகவும், மித்திரத் தாமரைகட்குத் திவாகரனுகியும், பந்துவடிவ புஷ்பங்கட்கு வசந்தமாகவும், மடந்தையர்கட்குமகரகேதனனுகவும், மறையவராம் பலமலர்த்து மதியாகியும், துவேஷியரிருளைத் தொலைக்கும் பாஸ்கரனுகவும், சௌஜன்யரத்ந ஜலதியாகவும், பூமியைப் பரிபாலிக்கும் பொருட்டு ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவே யெழுந்தருளியது போலவும் வீற்றிருந் தரசுபுரிந்தான். பிரபுல்லபாலலதைகள்விளையாடிக் கொண்டிருப்ப, மஞ்சரீபுஞ்ச பிஞ்சரங்கொண்டு, மத்தரைப்போல விஜிரும்ப மாணவதனனே கோகில ஆலாபங்களானே கூத்தாடுவது போற்பொலியும் வசந்தகாலத்தில் ஒருபோது, எங்கும் புஷ்பித்தோங்கி நறுமணந்தாங்கி, சுவிலாசலதைகளேயாய அங்கனைகளானும், லதைகளேபோன்ற அங்கனைகளானும், அலங்கரிக்கப் பெற்று, மகத் காந்தியுடனிலங்கும் உத்தியானவனத்திற்கு, வாசவன் நந்தனவனத்திற்குச் சென்றதேபோலும் லீலையாகச் சென்றனன். கேசரங்களில் ரஜசௌகந்திய மகரந்தகண அபகரண சமர்த்தமாய்த் தூளிகளைக் கிளப்பலின்றிய மந்தசுரபி சீதவாதம்வீச, மநோகரமான, அவ்வரவனத்தில், சேவகர்கள் சேய்மையிலிருப்ப, கிரீடாசைலப் பிரதேசங்களில் விளைந்து வளர்ந்திருக்கும் கொடிவீடுகளில் உலாவிக்கொண் டிருந்தனன். இருக்குங்கால் ஒருதமாலவன குல்மகத்தில், நித்தியம் சைலகந்தர சாரிகளாய் விவிக்தவாசிகளாய், கட்புலனுக்கு அப்பிரதிருசியர்களாய் மறைந்து நின்ற சித்தர்களின், தமதநுக்கிரகப் பொருட்டு உதாகரித்தனவாய், சுருதிஸ்மிருதிபுராண இதிகாசங்களானே கீதஞ்செய்யப்பெற்ற ஆத்மாவைச் சிரவண மாத்திரத்தானே பாவித்தலாற் சுயமாகவே சாக்ஷாத்கா மாறுசெய்வனவாய்; இலங்கிய இயம்பப்பெறும் ஸ்மார்த்த உபநிஷதங்களை, ஹே கமலபத்ராக்ஷ ! அவ்வரசன் கேட்டான்.

(ச.) அர்த்தத்தை யிச்சிப்பவர்க்குக் கற்பகவிருக்ஷம்போற் கொடுப்பவனும், மித்திரரென்னுங் கமலங்களுக்குத் திவாகரனும், சுஜனபாவரத்தின சலதியும் ஆனவனென்னும் விசேடணங்களை சற்குணத்தாற் கடலனையான், என்பதில் அடக்கிக்கூறினர். சக்கரத்தானென = விஷ்ணுபோல, உலகம் = பூமியை, தாங்குநீரான், அவன் வாசவன்போல் நயந்துமேவி, சிற்குரிய மனமுடைய சித்தர்கணம்=விரக்தமனதுள்ள சித்தர்கள், பாடுறுபண் = தமது பிரசங்கத்தாற் சொல்லப்பட்ட கீதைகளை, செவியிற் கேட்டான், மத்தகோகில உல்லாச சாலினியாய மதுவில் = வசந்தத்தில், வாசவன் = இந்திரன். (9)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சித்தர் கீதையை மன்னவன் கேட்டபடி கூறிக் கீதையையுபதேசிக்கத் தொடங்கல்:—வெறியென்பது.

வெறியாரும் பொருப்புறை வோர்விழிப் புலத்தின் மேவாதோர் விளம்புகீத
நெறியார்மன்னவன் கேட்டபடியுரைப்ப நெடியவனே நினைவிற்கொள்வா
யறிவானுமறிபொருளுங் கூடியகூட்டரவி லெழுமறிவா நந்தம்
பிறியாதவான் மதத்துவத் தெழுந்ததா மதனைப்பேணல் செய்வாம்.

(ப - ரை.) வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் = மணங்கமழ் சோலைகள் சூழ்ந்தசைல சஞ்சாரிகள், விழிப்புலத்தின் மேவாதோர் = கட்புலனுக் கெட்டாமற் காந்துறையும் சித்தர்கள், விளம்புகீதம் = தாமே தம் பொருட்டுரைத்த கீதங்களை, நெறியார் மன்னவன் = அகஸ்மாத்தா யங்குற்ற நிட்காமகரும அநுட்டானம் முற்றுப்பெற்ற உத்தமோத்தம அதிகாரியாய அரசன், கேட்டபடி = சிரவணித்த பிரகாரம், உரைப்ப = யாங்கூற, நெடியவனே = நீண்டபுகழுடைய நெடுமாலே! நினைவிற்கொள்வாய் = கருத்திற் கொண்டிருத்துவாய். அறிவானும் = திருஷ்டாவும், அறிபொருளும் = திருசியமும், கூடியகூட்டரவில் = நற்சேர்க்கையில், எழும் = கிளம்பும், அறிவாநந்தம்=பிரத்தியய ஆநந்த நிச்சயம், பிறியாத ஆன்மதத்துவத் தெழுந்ததாம் = அபேதமாய தனது ஆன்மதத்துவத்தினின்றும் உண்டாயதாம், அதனை = அசையாத அப்பொருளை, பேணல் செய்வாம் = விகற்பமின்றி நன்குபாசிப்பாம்,

(ஸ்ரீ - வீ.) விழிமுதலிய வற்றின் வாயிலாக விடயப்பிரமாதாவிற்கு மாலை சந்தன வனிதாதி விடயத்தோடுண்டாம் நற்சம்பந்தத்தா லுளதாய விடயாகாரப் புத்திவிருத்தியின் கண் தானே வெளியாம் எவ்வாநந்தரூப நிச்சயமுளதோ, அவ்வியற்கையாயே ஆத்மதத்வ பரிசோதனத்தால், நிரதிசயபூமா சொரூபமாக ஆவிர்ப்பூதமான தன்னுன்மாவை, நிர்விகற்ப சமாதியினுனே பாகிய அந்தக்கரண அசைவையகற்றி நிரந்தரம் அநுபவிப்பேம். கருத்திதுவாம்:—விடயாகார விருத்தியிற் சுயம் வெளியாம் ஆநந்தம், விடயகோடியில் இலது, ஜடத்தன்மைவழக்காதலின், கர்த்துருகரண விருத்திகோடியிலும் இலதாம், அவற்றிற்குக்கிரகத்தன்மையானே அதன்சேஷ்ந்தை யநுபவவிரோத மாதலின், முடிபாகச் சாக்ஷிகோடியிலே யுளதாம்: சாக்ஷியேதான் அவித்யா வரணத்தான் மந்தமாக்கப்பெற்ற சிதாநந்த வியற்கையதாய், அயலாய அகங்காரான்மாவைக்கற்பித்து அதன் சேஷதையையடைந்தது போலவாகி விடயாகார விருத்தியாவிர்ப்பூதமாய தன்னுனந்தத்தை அதன்சேஷதையைப்போலவாக்கி நிரதிசயாநந்த மாகிய தன்னுன்மாவை யறிவதின்றுமாகலின், தமது தத்துவ விசாரத்தாலுண்டாய நிரதிசயாநந்த இயற்கைத்தாய அதனையே ஒருமையோடு கூடியமனத்தானே யாமுபாசிப்பாம் "இங்வானந்தத்தின் இலேசமா மிதனையே அவ்வயலுயிர்க ளநுபவித்துழலும்," என்னுஞ் சுருதியானே பிரஹ்மாநந்தத்திற்கே அவித்தையால் விடயாகாரவிருத்தி பரிச்சேதத்தால் விடயாநந்தத்தன்மை விபாவனஞ் செய்யப்பட் டிருத்தலின். அல்லது, காண்போனுக்கும் காணப்பெற்ற வியதாதிகட்கும் பாகிய அத்யாத்மிகவைஷம்மியப்பிரவிலாபனத்தானே, பரிசிஷ்டசன்மாத்திர சுவாபாவத்தில் ஆத்யந்திக அபேத ஆபத்திவடிவமாய ஆயோகத்தானுதல், மேலனுரூட யோகத்தானுதல் அதாவது நிர்விகற்ப சமாதிபரிபாகத்தானுதல், தனதநுபவத்தானே விசுவசிக்கத்தக்க பூமாநந்த நிச்சயம்யாதோ, அந்த யதார்த்தரூபமாக எழுந்து பிரகடீபூதமாய தனது அசைவற்றதன்மையை நன்குபாசிப்பாம். அல்லது, புத்தியினதும் விடயங்களினதூஉம் உபசய அபசய ஜாட்யபிரிய அப்பிரியாதிரூப சாமியத்தால் சம ஆயோக சம்பந்தத்தானே அவ்விரண்டன் அந்தராளிக அவ்விரண்டன் விலக்ஷணத்தன்மையால் பிரத்தியயமே ஆநந்த மென நிச்சிக்கப் பெறுகின்றது பெற்றவானுந்த நிச்சயமி யாதொன்றுளதோ, சக்கிரியவிருத்தி யுபாதி நிர்முத்த மென்பதனுனே தன்னது யதார்த்தரூபமாக ஆவிர்ப்பவித்த வச்சிதானந் தைகரசப் பிரத்தி

யக்காத்மாவை யினிது பாசிப்பாம். அல்லது, எவ்வான்மா, யான் என்னுந் திருஷ்டா இது எனதென்னுந் திருசியங்களோடும் அன்னியோன்னிய தாதாத்மிய சம்சர்க்க அத்தியாச வடிவச்சமா யோகத்தானே, சுனகசூகராதிகளானும் அநுபவிக்கப்பெறுகின்ற விடயாநந்தத்தையே புருடார்த்த மென்பதாகத் துணிந்து, சம்சாரமுறுகின்றதோ, தனது வேதாந்தஜன்னிய அகண்டாகார விருத்தியினானே தனது பாரமார்த்திகரூபத்தை ஆவிர்ப்பூதஞ்செய்து, அதனையே நிச்சலமாக நனியுபாசிப்பாம், அல்லது, எச்சொப்பிரகாச ஆனந்தைகரச சொரூப நிச்சயமானது, திருஷ்டாதிருசியாகார மாயாசகிதமாகிச் சொரூப நழுவுதலை யடைந்துளதோ, அவ்வாநந்த நிச்சயத்தை சரமசாக்ஷாத்கார விருத்தியாரூட சுவாத்மபூதமேயாய பிரமையினாலே, திருஷ்டா திருசியமாயா நிராசத்தால், தனதுபாரமார்த்திகரூபத்தால் ஆவிர்ப்பவிக்கச்செய்து நிச்சலமாக நிரந்தரமுபாசிப்பேம், அல்லது, எவ்வான்மா "அவ்விதுபிரியம் தனயனிற்பிரியம் தனத்தினிற் பிரியம் அன்னியமெவற்றினுமாமிது பிரியம்" என்பதாதி சுருதியநுபவ சித்தபரமப் பிரேமாஸ்பதத்தன்மைப் பிரத்தியயத்தானே ஆநந்தரூபமாகத் துணியத்தக்கதே யெனினும், விவேகவிசாராதிப் பிரத்தியயமில்லாமையின், போக்தாபோக்கியப் பிராயமான சம்சாரதசையை யடைந்துவிட்டதோ, விவேகவைராக்கிய சிரவணமனனாதிப் பிரயத்நங்களானே சாக்ஷாத் கரிக்கப்பெற்றதாயும், சர்வதிருஷ்டா திருசியதுவைதக் கூட்டத்தையும் தானே பரிச்சின்னப் படுத்துவதும் இம்சிப்பதும் எவ்வான்ம தத்துவமாமோ அதன்பாவத்தானே வெளிப்பெற்றதாயும், மீண்டு ஒருபோதும் சம்சாரப்பிராப்திச் சங்கையற்றதாயும், உள்ள அதனைச் சர்வசாமீப்பிய பரியந்தம் பிரத்தியக் காத்மாவாக அடைவுற்றுச் சுகித்திருப்பேம். யஸ்தம் = யசுப்பிரயத்நத்தில் க்த: உரைத்த உரைகளை மூலசுலோக மநுசரித்துத் தெரிந்துகொள்வதுடன் இனிவருமுரைகளையும் இவ்வாறே தெரிந்துகொள்க.

(ச.) விழிப்புலத்தின் மேவாதோர் = அதிருசியருமாகிய சித்தர், விளம்பும் = சுவாநுசந்தானப் பிரகாரமாய் வசனிக்கப்பட்ட, கீதம் = சொரூபநிரூபணஞ் செய்யப்பட்ட உபநிடதார்த்த சங்கிரகசுலோகங்களை, அவர்களிற் பிரதமசித்தர் வசனித்தல்:—அறிவானு மறிபொருளுங் கூடிய கூட்டரவில் = திருஷ்டாவாகிய புருடனுக்குத் திருஷ்டிப் பிரியமான வஸ்துவோடு சையோகமாகிய வேதுவினால், அறிவு எழும் = புத்தியிற் பிரகாசியாநின்ற, ஆநந்தம் = ஆநந்தமானது, ஆத்மதத்துவத் தெழுந்ததாம், = சீவனுக்குப் பிரஹ்மபாவத்தாலுதித்ததாம், அதனை = அத்தன்மையுள்ள ஆநந்தான்மகமான சுவான்மாவான தேவையே, பேணல் செய்வாம் = நிச்சலமாகப் பாவனைசெய்வாம், வாஞ்சிதார்த்தங் கிடைக்கில் சபலமாதலாற் சித்தம் உபரதியுறில் ஆன்மாவிலுதிக்கும் ஆநந்தம் பிரஹ்மாநந்தமே யென்பது கருத்து. (10)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவ்வான்மாவையே நன்குதுணிந்து கரதலாமலகம்போலக் காண்பிப்பாரென அன்னியர் கூறல்:—காணென்பது.

காண்பானுங் காண்பனவுங் காட்சியும் வாதனையுடனே கழலவிட்டுச்
சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளியாமச் சொரூபஞ்சிந்தை செய்வா
மேண்பாலா முள்ளதில தெனுமிரண்டி னிடையெய்தி யிறவிலாதாய்
மாண்பான வொளிக்கெல்லா மொளியாமச் சொரூபத்தை மதித்தல்செய்வாம்.

(ப - ரை.) காண்பானும் காண்பனவும் காட்சியும் = திருஷ்டாவையும் தரிசனத்தையும் திருசியத்தையும், வாதனையுடனே = வாசனையோடு கூடவே, கழலவிட்டு = தியா

கித்து, சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளியாம் = ஆகாயத்தையளாவும் தரிசனத்துக்குப் பிரதமாபாசமான, அச்சொருபம் = அவ்வான்மாவை, சிந்தைசெய்வாம் = செவ்விதினுபாசிப்பாம்; எண்பாலாம் = நிலையுடையதாகிய, உள்ளதிலதெனு மிரண்டின் = அஸ்திநாஸ்தியென்னும் இருபக்ஷங்களின், இடையெய்தி = மத்யகதமாய், இறவிலாதாய் = நித்தியமாய், மாண்பான = மாக்ஷிமைவாய்ந்த, ஒளிக்கெல்லாம் ஒளியாம் = பிரகாசியங்கட்கும் பிரகாசனமாய, அச்சொருபத்தை = அவ்வான்மவடிவத்தை, மதித்தல் செய்வாம் = புத்தியின்கட் டியானம் புரிவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அன்னியர் கூறல்:—திருஷ்டா தரிசன திருசியங்களை வாசனையோடுகூட விட்டு, தரிசனப் பிரதமாபாசமாகிய ஆன்மாவை யினிதுபாசிப்பாம். திருஷ்டா முதலிய திரிபுடித்தியாகத்தானே அவஸ்தையிரண்டன் நீக்கமாம், வாசனையோடுகூட என்பதனுனே அவ்விரண்டன் பீஜவாசனையைத் தாங்கிய சுழுத்திசம்பந்த அஞ்ஞானத்தினதூஉம் நீக்கமாம் என்றதாயிற்று. சாக்ஷுஷமானசாதி தரிசனவிருத்திகளின் முன்னரே அவற்றினுற்பத்தி சாக்ஷியாக விளங்குவது என்றதனுனே பூர்வசித்ததிரிபுடி சாக்ஷி, சர்வாநுபவ சித்தமாகப்பகுத்துக் காட்டப்பட்டதாம்; பீஜசகிததிரி புடித்தியாகத்தானே அத்துரிய ஆன்மாவையே யினிதுபாசிப்பாம். தரிசனப் பிரதமாபாச சாக்ஷியில் யாவர் உளது இலது என்று ஐயுறுவரோ அவர் பொருட்டும் அவ்வுபயபக்ஷ அவிருத்தமாய சாக்ஷியைக் காட்டுவராய் மற்றையர் கூறல்:—உள்ளதென்பது. நித்தியமாய், உண்டு இல்லையென்னும் பக்ஷங்கள் இரண்டன் இடையிலிருப்பதாய்ப், பிரகாசியங்கட்கும் பிரகாசனமாயிலங்கும் ஆன்மாவை யினிதுபாசிப்பாம். யாவர் ஆண்டு உளது தரிசனப் பிரதமாபாசம், ஆனுல் அதுவும், ஜன்னியமே நித்தியமன்றும் என்பரோ, அவர்கட்கு பூர்வபூர்வ அதனுபாசங்கட்குச் சொப்பிரகாசத்தன்மையிலேனும் சுவவிஷயத் தன்மையிலேனும் சுவமாத்திரபான பரிக்ஷீணத் தன்மையினுனும், பூர்வோத்தர விஞ்ஞான அஸ்பரிசத் தன்மையானும், அதனுற்பத்தியாதி சாக்ஷித்தன்மை நிர்வகிக்க முடியாதென அதன்சாக்ஷி யன்னியமொன்று ஆவசியகமெனத் தற்பக்ஷமத்யகதமாய் அதனவிருத்தமாம், யாவர்தாம் நாஸ்தியென நாட்டுவரோ, அவர்கட்கு, நாஸ்தித்தன்மைக்கும் சாக்ஷியிலதென்பதாயின் அசித்திவருதலின், தற்பக்ஷசாதகத் தன்மையானே அதன் மத்தியகதமாய் வேண்டற் பாலதேயாம். அல்லது, ஜகத்தின் அஸ்தித்தன்மை ஆவிர்ப்பூத அவஸ்தாகாரியம், நாஸ்தித்தன்மையோ திரோபாவ அவஸ்தாகாரணம், "இஃதுண்டாமுன் அசத்துத்தானிருந்தது அதனினின்றுமே சத்துண்டாயது" என்னுஞ் சுருதியினுல், அவ்விரண்டிற்கும் ஒருபோதுளதாந் தன்மையின்மையின், பக்ஷங்களில்பாக்ஷிகங்களில் அநுகதசன்மாத்திர ரூபத்தான் மத்தியகதம், அல்லது, அஸ்திநாஸ்தி யென்னும் பக்ஷங்களாகிய கற்பிதவிருத்த கோடிகளிரண்டினுக்கும் அதிஷ்டானமாக மத்தியகதம், இதனுனே கற்பித நாஸ்தித்வத்திற்கு அதிஷ்டானத்தைத் தீண்டாமை யுண்மையின் நித்தியம் பிரகாசியங்களாகிய பாவாபாவங்களின் பிரகாசகமாம்.

(ச.) இரண்டாஞ்சித்தர் வாக்கியம்:—காண்பானும் = திருஷ்டாவென்னும் அகங்கார உபகிதான்மாவும், காட்சியும் = தரிசனமென்னும் சக்ஷுமுதலிய வியாபார உபகிதமான விருத்திஞானமும், காண்பனவும் = திருசியமென்னும் அதின் விஷயமுமாகியமூன்றையும், வாசனையுடனே = அவைகளின் வாசனையுடனே, கழலவிட்டு, காக்ஷிக்கு = தரிசனமென்னும் விருத்தி ஞானத்துக்கு, முதலொளியாம் = முன்பொளிருவதான, சேண்பாவுஞ்சொருபத்தை = யாவைக்கு முன்பு விளங்குவதும், சுபாசத்தாலே எவ்விடத்தும் ஒளிசெய்வதும் ஆகிய ஆன்மாவை; சிந்தைசெய்வாம். மூன்றுஞ் சித்தர்வாக்கியம்: — உள்ளதிலதெனும் இரண்டின் = பக்ஷத்துவயங்களுக்கும், இடையெய்தி = மத்தியகதமாய் = சத்துருபத்

தாலுள்ளதும், நிராகாரமாதலின் இல்லது மென்கின்ற பக்ஷத்துவய சாதாரணமாய். ஒளிக்கெல்லாம் = சூரியசந்திர மின்னலாதிகளின் ஜடப்ரகா சங்களுக் கெல்லாம், ஒளியாம் = ஒளிசெய்யும் பிரதீதி எதுவான, அச்சொரூபத்தை = அந்த ஆன்மாவை, மதித்தல் செய்வாம். ((11)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வேறுசில சித்தர் விளம்பல்:—அகமென்பது.

அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்து மிருந்தனவரத முரைப்பதாகி
நிகழொளியா யான்மதத்து வமானசொரூபத்தை நினைத்தல் செய்வாந்
திகழிதயகுகை யுறையுந் தேவதையை விட்டயலே தெய்வந்தேடல்
மிகவரிய கவுத்துவத்தை யெறிந்துசிறு மணிதேடும் வேட்கைபோலாம்.

(ப -ரை.) அகமகமென்று=அகம் அகம் என்பதாக, அனைத்துயிரினிடத்து மிருந்து= சசலஜீவர்களி னிடத்தும் இருந்து, அனவரதம் உரைப்பதாகி=எப்போதும் இயம்புவதாகி, நிகழ் ஒளியாய் = விளங்காநின்ற பிரகாசமயமாம், ஆன்மதத்துவமான சொரூபத்தை = ஆன்மதத்துவமான வடிவத்தை, நினைத்தல் செய்வாம் = நன்ருகத்தியானஞ் செய்வாம்; திகழிதய குகையுறையும் = தன்மயமாக விளங்கும் இருதயகுகைத் தேயத்திராநின்ற, தேவதையைவிட்டு = ஆன்மதெய்வத்தை விடுத்து, அயலேதெய்வம் தேடல் = வேருெரு தெய்வத்தை யாராய்தல், மிக அரியகவுத்துவத்தை யெறிந்து = அத்தியந்தம் கிடைத்தற்கு அரிதாய கௌஸ்துப மணியைக் கரத்தினின்றும் எறிந்துவிட்டு, சிறுமணிதேடும் = அற்பரத்தினம் கோடும், வேட்கைபோலாம் = ஆசைக்கொப்பாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அன்னியசித்தர் கூறல்:—ஏழாம் வேற்றுமை தொடங்கி மாறுமுறையாய் எல்லாவிபக்திகளும், ஆறுகாரகங்களையும் சம்பந்தப் பிராதிபதிகார்த்த அபேதத்தையும் காட்டற்பொருட்டு ஈண்டுக்குறிப்பிக்கப் பெறுகின்றன; "எதனில் யாவும் எதனதுயாவும் எதனின்யாவும் எதுதனக்கிது, எதனால் யாவும் எதுதானியாவும் அதுசத்தியநன் காற்றுதுமுபாசனை," எப்பிரஹ்மம், சர்வாதாரத் தன்மையானும் சர்வசுவாமித் வாதியினுனும் சர்வோபாதான நிமித்தாவதி பாவத்தானும் சர்வபாரார்த்திய சம்பிரதானுதி பாவநிர்வாககத் தன்மையானும் சர்வகர்த்துரு கரணுதிபாவத்தானும், மாயையாற் சர்வஜகத் விவகாரநிர்வர்த்தகமும், சர்வாத்மகமும் ஆமோ, அது சர்வாதிஷ்டானம் பரமார்த்தசத்தியம் பிரத்தியக்காத்மாவே யென்னும் போதத்தானே நன்கடைவுற்று அவ்வடிவமாக அமர்வுற்று வாழ்வேம். அன்னிய சித்தர்கூறல்:—அஏிரம்போலப் பிரதமம் எதற்கோ அது அகார ஆதியது, ஹகாரம் அந்தத்தில் எதற்கோ அதுஹகார அந்தத்தது; அகம்பதம்: அசேஷவஸ்துப் பிரகாசகவேத சாஸ்திராதி சப்தஜாலப் பிரகிருதி பூதங்களாய அசேஷவர்ணங்கட்கும், அக்ஷரசமாம் நாயமாகேசுவர சூத்திரத்தில், அகாரஹகார அந்தரால நிவேசத்தால், அசேஷஜகத்தாகாரசப் பிரபஞ்சப் பிராஹ்மத்திலும், கெடுக்கப்படாதது விடுக்கப்படாதது என்னும் விற்பத்தியினுனும், அஹவியாப்தியில் என்னும் பகுதி நிட்பத்தியினுனும், சேடிப்பதில்லை யாகாரம் எதன்கண் என்னும் அசேஷாகார நிர்க்குணத்திலும், நன்கு நிலைபெற்றதாம் = தாற்பரிய நிட்டையை யடைந்துளதாம்; நிரந்தரம் நிகழ்த்தப்பெற்ற தன் விவகாரகங்களில் உச்சரிக்கப் பெறுவதாம்; அகங்கார உபாதி நிராசமாக வர்ணிக்கப்பெற்ற அவ்வகம் பதார்த்தத்தை = "சென்றேயிவையெலாஞ் செறியாமுன்ன, மொன்றே யாத்துமா வுள்ளதேயாகும்" என்பதாதி சுருதிப்பிரசித்த பிரஹ்மாத்மாவை, நிரந்தரம் பாவிப்பேம், அல்லது, அசேஷவஸ்து ஆகாரசம்ஸ்திதமாய லம்வம்ரம்யம்ஹம் எனஹகாராந்தம் பஞ்சபீஜப் பிரதிபாத்ய பஞ்ச

மகாபூத மூலாஞ்ஞானரகிதம் செய்வான்போலுளதாம் மாயாந்தம் ஜகத்து, என்னும் விற்பத்தியானே, அஸ்மத்சப்த நிட்பங்நமாய அகார சிரஸ்கஹகாராந்தம் அகம்பதம் நிரந்தரம் உச்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆன்மாவைத் தொழுவாம், யுஷ்யசிப்யாம் மதிக்கென்னும் உணுதியானே அஸ் என்பதற்கு அஸ்மத்சப்த விற்பாதனத்தா னெனவறிக. அல்லது, அசேஷஜகத்தாகார சம்ஸ்திதம் பிரமாணமற்றதாந் தன்மையானே மூலமின்மையினுனும் சுருதிசிரபாகியத் தன்மையானும் அசிரஸ்கம், ஹகாராந்தம் சோகம் பரமார்த்த அசங்கசிதேகரசத்தன்மையால் நிரந்தரம் எங்கும் நிகழ்ந்து யாவற்றையும் சின்மயமாக்கும் தனது பிரத்யக்குருவமாய ஆன்மாவை யுபாசிப்பாம். சங்கிரகத்திலோ சசிரஸ்கம் ஹகாராதிம் என்று பாடமாம், அதற்கோ; சுரநரதிரியக்காதி அசேஷசரீர ஆகாரங்களில் சம்ஸ்திதமாய சசிரஸ்கம்ஹகாராதிம் ஹம்ச என்னும் மந்திரம் அஜபாகாயத்திரி ரூபத்தானே 21600 எண்ணிக்கையாக நிரந்தரந்தினந்தினம் சுவாச உசுவாசச் சலத்தால் உச்சரிக்கும் ஆன்மாவையென்று பொருள்கொள்க. "உதச்சர: சகர்மகாத்" என ஆத்மநே பத விஷயத்தில் லட்டிற்குச் சத்ராதேசம் சாந்தசமாம். அல்லது, பூர்வரூபமாக அபகாரத்தால் சேடிப்பதில்லை அகாரம் யாண்டோ அது அசேஷாகாரம் சோ என்னும்பதம், ஆண்டு சம்ஸ்திதம், அதனுனே அசிரஸ்கம் சிரோபூத பிரதமவர்ணரகிதம் ஹகாராந்தம் ஹகாரமாத்ராவசேஷம் அகம்பதம் சோகம் மந்திரமென்பதாம். அஜஸ்ரம் உச்சரந்தம் என்பதாதி முன்போன்றே, அன்னியர் கூறல்:—இதயகுகையில் வாழும் ஈசனைப் போகவிட்டே, விதிஒரு அயல்தெய்வம் வேண்டுமென்றேவர் சேர்வார், முதமுறு கௌத்துபத்தை முளரியங்கை நெகிழ்த்தே, சிதலிதமணி தன்னைத்தேருவார் போல்வரேதாம். இதயகுகையீசானம் என்றுரைத்தது சுருதிகளிலும் பிரசித்தமேயாம்:—சுவேதாசுவதரம், அங்குட்டமாத்திரம் புருடன் அந்தராத்மா சந்ததம், இங்குஜனங்களினுள்ளே யிதயத்தே சந்நிவிட்டமாம் = வெளிப்படற்கிடனுய இருதயகுகையளவுகுறித்து அங்குஷ்ட மாத்திரமாம், பூர்ணத் தன்மையானும் புரியிற்சயனித்தலினுனும் புருடன், எல்லாருடைய உள்ளிலும் ஆத்மபூதமா யிருத்தலின் அந்தராத்மா, எப்போதும் ஜனங்களின் இருதயத்தில், சந்நிவிஷ்ட: = இருதயத்திருக்கும் மனத்தால் மிகயறைக்கப் பெற்றிருக்கும்; இதனையுணர்ந்தவர் அமிர்தமாயிருப்பர். விசேடம்:—இருகால்கள் யாவற்றிற்குமே தம்மங்குஷ்ட பரிமாண மிருதயமாம், புத்திக் கணுத்தன்மையுளதேனும் இருதயவியாபிப்பிரகாசத் தன்மையானே அதுவும் இருதயத்திருப்பதாய் இருதய பரிமாணமுடையதாம்; ஆகலின் புத்தியுள்ளிருக்கும் புமானும் அங்குஷ்ட பரிமாணமுடையவனுவன், எல்லாருடைய புத்தியினுள்ளிலுமிருப்பன், ஜனித்தவர்தம் இருதயசரசிஜத்தில் நிரந்தரம் புகுந்தவனுவன்; அங்குஷ்டமாத்திரம் = இலிங்கசரீர அபிமானி. பரமேசுரனுக்கே சருவ அந்தக்கரண உபாதிகளிலும் அநுப்பிரவேச நிபந்தனத்தால், ஜீவத்தன்மையும், நல்லஞானத்தானே ஜீவபாவவிலக்கினுல் நிஜரூபமாக ஆவிர்ப்பவித்தலும் ஆம் என்பதன் பொருட்டு அங்குஷ்டமாத்திரமெனப் பெற்றது. தத்தமது அங்குஷ்டமாத்திர அளவினுலே இருதயத்தில் அளக்கப்பெறுதலின் அங்குஷ்டமாத்திரம் புருடன், சர்ப்பாதிகளில் இரஜ்ஜுவாதி போலும் சர்வோபாதிகளிலும் ஆந்தரத் தன்மையானே யிருந்துகொண்டு சர்வ உபாதிகளின் சொரூபத் தன்மையானே, அந்தராத்மாவாம், சதாஜனாநாம் என்பதற்குக் காக்கைக்கண் மாணும் சம்பந்தமாம், ஜநநாதி தர்மவான்களாய உபாதிகளின் அந்தராத்மா எப்போதும், எப்போதும் ஜனங்களின் இருதயத்தே புகுந்திருப்பதெனவும் பொருள்பெற்று நிலவும், அங்குஷ்ட மாத்திரத்தன்மை தானுகவேயில்லையாம், மற்றோ, அங்குஷ்டபரிமாண இருதயாவச்சின்னத்தன்மையான் ஆன்மாவிற்கு அங்குஷ்டமாத்திரத் தன்மையாம் எனற்பொருட்டு இருதயத்தில் இனிதுபுகுந்த தெனப்பெற்றது. சம்யங் நிவிஷ்ட: சந்நிவிஷ்ட:, இருதய

மெனப் பெயரிய சூக்குமசரீரத்திற்குச் சொரூபாநந்தஸ் புரணந்தருந் தன்மையானே புகுந்த தாம். காடகம், அங்குஷ்ட பரிமாணம் இருதயபுண்டரீகம் அதன் சித்ரவர்த்தியாய அந்தக் கரண உபாதியங்குஷ்ட மாத்திரம் அங்குஷ்டமாத்திர வம்சபர்வமத்ய வர்த்தியம்பரம் போலும், ஆன்மாவிற்கு அங்குஷ்ட மாத்திரத்தன்மை யுபாதியால் ஏற்பட்டதாம், அங்குஷ்ட அளவதாய வேணுவிலிருக்கும் விண்ணிற் குபாதியின்வயத்தால் அங்குஷ்ட வளவதாந் தன்மையாதலேபோலும், புருடன் = பூர்ணமிவனுல் யாவும் என்பதால், சோதியைப்போலும் அதூமகமாம், வெறுஞ்சோதியா யிருத்தலின், எப்பிரத்தியக்காத்மாபூத பவ்வியமாம் காலத்திரயத்தின் ஈசானனுக யோகிகளால் இருதயத்தில் குறிப்பிக்கப் பெறலாமோ, அதுவே நித்தியம் கூடஸ்தம், இப்போது பிராணன்களிலுளதாம், நாளையுமிருக்கும், அதற்குச் சமமாய்ய லொன்றுமில்லை, பிறபிறவெல்லாம் பிறந்திறந்துழலும்.

(ச.) நான்காம் சித்தர் வாக்கியம்:—அனைத்துயிரினிடத்து மிருந்து = சுரநாதிரியக்காதி சரீரங்களனைத்திலும் அந்தரியாமியாக விருந்து, அகமகமென்று = சசப்தாந்தமான ஹகாராதியாகிய ஹமிசமந்திரத்தை அனவரத முரைப்பதாகி நிகழ் = ஆன்மாவை நினைத்தல் செய்வாம். (12)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அன்னியர் அதனடைவின்கண் வைராக்கியமே முக்கியமான சாதனம் என்றுகூறல்:—மாளாத என்பது.

மாளாத காதலெனும் வற்சநாபிக்கொடியின் வனத்தைச்சுட்டு
நீளாசையனைத்து மறுத்தவர்க்கன் றேவிப்பயன்று னேராநிற்குங்
கோளான பொருளனைத்தின் முன்பொடுபின் பினிமையிலாக்குற்றங்கண்டு
மீளாதபாவனையாற் கட்டுண்பார் வேசரியே வேறென்றன்றால்.

(ப - ரை.) மாளாத காதலெனும் = கெடாத ஆசையென்னும், வற்சநாபிக்கொடியின் வனத்தைச்சுட்டு = விடக்கொடியின் காட்டைப் பஸ்மமாக்கி, நீளாசையனைத்தும் = நீண்டுகொண்டுபோம் சகல ஆசைகளையும், அறுத்தவர்க்கன்றே = விட்டுத்தொலைத்தவர்க்கல்லவோ, இப்பயன்றான் = இந்தப் பிரயோஜனமானது, நேராநிற்கும்=கிடைப்பதாகும், கோளான பொருளனைத்தில் = அநித்தியமான சகல வஸ்துக்களிலும், முன்பொடு பின்பு இனிமையிலாக் குற்றங்கண்டும் = முன்னும் பின்னும் முற்றினும் விரசபாவக்குற்றத்தைத் தெரிந்தும், மீளாதபாவனையால் = நீங்காத பாவனைமாத்திரத்தினால், கட்டுண்பார் = பந்தப்படுவார், வேசரியே = கழுதைகளே யல்லாமல், வேறென்றன்று = நரர் அல்லர். ஆல், அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) அன்னியர் கூறல்:—சர்வ ஆசைகளையும் அடியோடுவிட்டு இருதயத்தின் கண்ணிருக்கும் இஞ்ஞானபலமாய பிரஹ்மத்தை யடையவேண்டுவ தவசியம், எவ்வந்தலா பத்தானே ஆசாவிஷவல்லிகளின் மூலமாலையென்னும் வாசனுஜால ஜடிலஹிருதயக்கிரந்தியானது நன்றாக நசிக்குமோ. ஸ்ரீ பகவானும் "குறையுமாப் பிணிப்புற்றாலுங் கொண்டவிப்புலன்களெண்ணி, லறைகடலனைய நெஞ்சத்தவாவ றானறிவினில்லான்" என்றருளியுள்ளார், அன்னியர் கூறல்:—அத்தியந்தம் இரசமில்லாமையை யறிந்தும் யாவன் துர்மதியுடையனுகிப் போக்கிய விடயங்களில் மீளமீளவும்போக ஆசையைப்பற்றுறுவானே, அவன் கர்த்தபமாவன் அலது, நரன் ஆகான்.

(ச.) காதலெனும் = இகபரலோக விடயங்களான சகல மனோரதங்க ளென்னும், வர்ச்சனுபிக் கொடியின் = விடவல்லியின், சந்தாபஹேதுவாதலின். காதலேவர்ச்சனுபிக் கொடியாயிற்று, வனத்தைச் சுட்டு, நீளாசையனைத்தும் = அக்காதல்களினது மூலமான

அஞ்ஞான பரம்பரைகளை, அறுத்தவர்க்கன்றே = சேதித்த முமுக்ஷுக்களுக்கே, இப்ப யன்றான் = இவ்வான்மோபாசனை ரூபமானபலம், நேராநிற்கும். பொருளனைத்தின் = சகல பதார்த்தங்களிலும், முன்பொடுபின்பு = பிராகபாவப் பிரத்துவம் சாபாவங்களில், இனி மையிலாக்குற்றம் = சாரமின்மையை, கண்டும் = அறிந்தும், மீட்டும், மீளாதபாவனையால், கட்டுண்பார் = பந்தப்படும், அற்பபுத்தியுள்ள நரர், வேசரியே வேறென்றன்றால். (13)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அன்னியர் இந்திரிய நிக்கிரகத்தையே முக்கியம் சாதனம் என்னுங்கருத்தாற் கூறல்:—எழுந்தென்பது,

எழுந்தெழுந்து சீறுகின்ற விந்திரியப் பாம்புகளை யிதயந்தன்னி
லழுந்துவிவேகத் தடியால் வச்சிரங்கொண் டிந்திரன்வெற்படர்வதென்ன
விழுந்திடமோ துற வேண்டுஞ் சாந்தியினாற் சமமேவியிடர் தீர்நெஞ்ச
முழுந்துசுகவடிவாந் தற்பதநிலையைப் பெறுமிதுவே முத்தியென்ன.

(ப - ரை.) எழுந்தெழுந்து சீறுகின்ற = கிளம்பிக்கிளம்பிச் சீறுநின்ற, இந்திரியப் பாம்புகளை = இப்புலன்களாகிய அகிகளை, இதயந்தன்னில் = இருதயத்தில், அழுந்து விவேகத்தடியால் = அழுத்தமாகிய விவேகமென்னுந் தண்டத்தால், வச்சிரம்கொண்டு இந்திரன்வெற்பு அடர்வதென்ன = வச்சிரமென்னும் ஆயுதங்கொண்டு தேவேந்திரன் கிரி களைப் பொடிப் படுத்துவதேபோல, விழுந்திடமோதுறவேண்டும் = நசித்திடுமாறு புடைத் திடவேண்டும், சாந்தியினாற் சமமேவி = சமவசத்தினாற் சமத்தையடைந்து, இடர்தீர், நெஞ்சம் = துயர்தீர்ந்த மனமானது, முழுந்துசுகவடிவாந் தற்பதநிலையைப்பெறும் = பூரண இன்பவடிவமான உத்தமத்திதியை அடையும், இதுவே முத்தியென்ன = இதுவேமோக்ஷ சுக என்பதாகத்தானே.

(ஸ்ரீ - வீர.) நிமிர்ந்து நிமிர்ந்துசீறும் இவ்விந்திரியப் பாம்புகளைமறித்தும் மறித்தும் வஜ்ஜிரத்தானே ஆகண்டலன் கிரிகளைப் பேதித்தலேபோலும். விவேகமாகிய தண்டத் தானே நொறுக்கவேண்டும். இங்ஙனமே "ஏகம் ஏகம் காலகூடமாம் இந்திரியம்,நாசகிருத் தாமீண்டு, அதுவேசோதிதமாகச் சாக்ஷாத், தெங்ஙனம் விஷமே யெனினுமமுதமோ" எனப்பிரஹ்மவைவர்த்த மியம்பும், அவ்வாறே ஸ்ரீமத் பாரதத்திலும் "அச்சுறுபுலன்களே அதுவெலாமாகும், எச்சொர்க்க நரகமென்னு மிரண்டோ, சொச்சமா யொறுக்கின சொர்க் கப்பொருட்டாம், நச்சிநின்றுடின நரகப்பொருட்டாம்" என்றுரைக்கப் பெற்றுளது, அன் னியரோ உபசமமே முக்கியசாதனம் பிறயாவுமே அதன்பொருட்டாம் என்னுமபிப்பிராயங் கொண் டுபசங்கரித்தல்: சாந்தியினாலென்பது, வெளிவுள்ளிந்திய வியாபார ஓய்வாம் உப சமத்தானே, விக்ஷேபதுக்க உபசமம்போலும் ஆவிர்ப்பூதமாய ஆத்மசுகம் சம்பாதிக்கத்தக்க தாம், அதுவோ விடயமும் வின்பம்போலும் தோஷவேதுவாகாதாம், மற்றே. மனத்தெளி வின் எதுத்தன்மையானே பவித்திரமாம், சமவயத்தினாலே விறகற்ற அக்கினிபோல நல்ல சித்தம் சமமாமுபுக்ஷயத்தை யடையும், இங்ஙனம், மிகவுமோய்ந்த மனமானது நிரதிசய ஆனந்தமான தன்னுடைய பரமார்த்த சொரூபத்தில் பூமிகைப்பரம்பரை யாரோகணக்கிரம மாக உத்தமமான சத்தம்பூமிகைப் பிரதிஷ்டைவடிவம் விதேககைவல்ய பரியந்தமாம்.

(ச.) இந்திரியப் பாம்புகளை, மீட்டுமீட்டும், இந்திரன், வச்சிரங்கொண்டு = வச்சிரா யுதத்தால், வெற்பு = கிரிகளை; முமுக்ஷு முன்பு நிர்த்தோடமான உபசமசுகத்தைச் சம்பா திக்கவேண்டும், சாந்தியினால், = பின்பு அவ்வுபசம சுகசாமர்த்தியத்தினால்; நெஞ்சம் = விடயசுகங்களிற் சித்தம், சமமேவி நன்கு உபசமமுறும், பின்பு, மிடைதீர்நெஞ்சம் = உப

சாந்தசித்தம், முழுந்து சுகவடிவாந் தற்பதம் = சொச்சொருப சுகத்தில், நிலையைப் பெறும் = உத்தமமான ஸ்திதியை நீடூழிபெறும், இதுவே முத்தியென்றார். (14)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) இவ்வண்ணம் சித்தர்கீதையைச் சிரவணஞ்செய்த சனகராசன் ஆங்கிருந் தாரண்மனையடைந்து அனைவரையும் அகற்றித் தனியனாயிருந்து ஆராயத்தொடங்கினான் என்று ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான் கூறல்:—தெளிவென்பது,

தெளிவுடைய சித்தர்கணந் திகழ்வுறப் பாடியகீதந் தெளியக்கேட்டுக்
களிதருவெஞ்சினக் கருடனொலி கேட்ட பாம்பென்னக் கலங்கிமன்னன்
குளிர்பொழினின்றகமடைந்தானனைவரையும் விடைகொடுத்துக் கோயில்புக்கா
னளிர்சுதைசெய் மேனிலத்தி லொருவனேயிருந்து நனிநாடலுற்றான்.

(ப - ரை.) தெளிவுடைய சித்தர்கணம் = சந்தேக விபரீதமில்லாத சித்தர்கூட்டம், திகழ்வுறப் பாடியகீதம் = விளங்கும்படியாக விளம்பிய கீதையை, தெளியக்கேட்டு = சம்சய விபரீதமில்லாமற் சிரவணித்து, களிதருவெஞ்சினக் கருடன் = மதோன்மத்தமாய்க் கடுங் கோபத்தோடுற்ற பக்ஷிராஜனது, ஒலிகேட்ட = கர்ஜனையைக் கண்ணுற்ற, பாம்பென்ன = கட்செவிகடுப்ப, கலங்கி = விஷாதமுற்று, மன்னன் = மகீபதி, குளிர்பொழில் நின்று = தண்மையாய உத்யானவனத்தி லிருந்து, அகம் அடைந்தான் = அரண்மனையை யடைவுற்றான், அனைவரையும் = யாவரையும், தத்தமது சேர்க்கைசேரும்படி, விடைகொடுத்து = ஆஞ்ஞைசெய்து விட்டு, கோயில் புக்கான் = உள்ளரண்மனையுட் புகுந்தான், நளிர்சுதை செய் மேனிலத்தில் = குளிர்ச்சி பொருந்திய முத்துச்சுண்ணத்தாற் றீற்றிய மேல்வீட்டில் ஒருவனேயிருந்து நனிநாடலுற்றான் = ஏகாங்கியாயிருந்து நன்றாக ஆராயலானான்.

(ஸ்ரீ - வீர.)சித்தர்கணங்கள் உத்கீதஞ்செய்த கீதையை மகீபதிசிரவணித்து, போர்ச் சத்தத்தானே பயசீலன் கலங்கலேபோல விரைவில் விஷாதமுற்றனன். மூலத்தில் பீரு என்பதிற்றீர்க்கம், ட்ரலோபே பூர்வஸ்ய தீர்க்கோண: என்பதாலாய தெனவறிக. பின்றனது பரிவாரத்தை யழைத்துக்கொண்டு தன்னரண்மனையை நோக்கி, தந்தீரதருக்கள் பின்றொடர்ந்த சரித்தின்வேகம் சாகரத்தைநோக்கிச் செல்வதேபோலும் சென்றனன். சகலபரிவாரங்கட்கும் தத்தமது கிருகத்திற் கேகுமாறு ஆணையிட்டுவிட்டு, ஒருவனாகவே உதயாசல மேலேறிய சூரியனைப்போலத் தனது மேல்வீட்டின்மே லேறினான், (15)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) உலகைநோக்கி இரங்கித்தன்னையே நோதல்—பற என்றது.

பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன வனவரதம் பதைத்துலாவி
யிறக்கின்ற வுலகநடை நோக்கிவாய் விட்டிரங்கி யியம்பலுற்றா
னறக்கன்றி யவத்திலுழன் றலமருமிவ் வுலகிடையா னந்தோவந்தோ
நிறக்கின்ற மயக்கத்தாற் கல்லிடைகற் போலுருண்டு நெரிந்தேனந்தோ.

(ப - ரை.) பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன = மேலெழுந்து சுழலும் பக்ஷிகளின் பக்ஷங்கள்போல, அனவரதம் பதைத்து உலாவி = எப்போதுமே துடிப்புற்றுச் சுழன்று, இறக்கின்ற = இறந்துபோகின்ற, உலகநடைநோக்கி = உலகவிவகாரத்தைப் பார்த்து, வாய்விட்டிரங்கி = அந்தோகஷ்டம் என்று வாய்திறந்துரைத்து இரக்கத்துடன், இயம்பலுற்றான் = கூறத்தொடங்கினான், அறக்கன்றியவத்தில் உழன்று = அத்தியந்தம் கஷ்டத்துடன் வீணாகவே சுழன்றுதிரிந்து, அலமரும் = துயருற்றுமயங்கும், இவ்வுலகிடை =

இவ்வுலக விவகாரத்திடையில், யான் = அகம், அந்தோ அந்தோ = பரிதாபம் பரிதாபம், நிறக்கின்ற மயக்கத்தால் = பூர்ணமான மோகத்தால்; கல்லிடைகற்போல் உருண்டு = பாஷாணங்களிற் பாஷாணங்கள் போலப் புரண்டுருண்டு, நெரிந்தேன் அந்தோ = நொறுங்கினேன் ஐயோ!

(ஸ்ரீ - வீர.) பூதரமேறிய மிருகேந்திரன் போன்ற பூபனுண்டோர்வதாவது:—பறக்கும்போது அதிசஞ்சலமுறும் ககங்களின் பக்ஷமூலங்கள் போலும் அதிசஞ்சலமுற்றுஊத்வேகத்தோடும் கூடிப்பங்குரமாய லோககதியென்னும் தேகாதிதிருசிய பதார்த்தஸ்திதியினை ஊன்றிநோக்கி, ஆகுலமிகுத்தவனு யியம்பும்வகையில் துயர்மிகுத்துரைத்தான். ஹாகஷ்டம்! அதிகஷ்டம் வாய்ந்த ஜீவர்கடம் ஜன்மஜராபய மரணாதியானே அவதிப்படு மித்தசைகளில், சிலைகளிற் சிலைகளேபோல மயல்கொண்டு வலிதிற்புரண்டுருண்டு திரிகின்றேன்யான் ஈண்டுப்பாஷாண திருஷ்டாந்தம் தந்தது மௌர்க்ய கடோரதையை விளக்கற்பொருட்டா மெனவறிக.

(ச.) நடை = கதிகளை, இயம்பலுற்றான் சனகன். (16)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இப்போது தனதுகால மற்பமெனத்தானே யியம்பல்:=காலமென்பது,

காலமொரு கான்முடியா திதனிடையென் னூருண்டோர் கணமுமில்லை
சாலவிது தனைமதித்து வன்காதலிடை வீழ்ந்து தளர்வதேனுன்
றூலமதியாற் கெட்டவெனைப் போலவீனரார் சொல்லற்பாற்றே
சீலமறு வாணாளைப் பெரிதாக நினைவதே சீசீயந்தோ.

(ப - ரை.) காலம் ஒருகால் முடியாது = காலமானது ஒரு காலத்திலும் அவதியடையாதது, இதனிடை = இத்தகைய மகத்தாகிய இதன்கண், என் = எனது வாழ்க்கையாகிய, நூறுண்டு = மநுடவருடம் நூறும், ஓர்கணமுமில்லை = ஒருகணம்சம் என்பதாகவும் எண்ணமுடியாது, சால இதுதனை மதித்து = இவ்வற்பவாயுளைத்தானே மகத்தாகவெண்ணி, வன்காதலிடை வீழ்ந்து தளர்வதேனுன் = பேராசையில் அழுந்தி வருந்துவதேனுன். தூலமதியாற்கெட்ட = அதமஜட சித்தத்தாற் கெட்டுப்போன, எனைப்போல = அடியனைப் போன்ற, ஈனரார் = நீசரியார், சொல்லற்பாற்றே = மொழிந்திட முடியுமோ, சீலமறு வாணாளை = நன்மைபயக்காத அற்ப ஆயுளை, பெரிதாக நினைவதேசீசீயந்தோ = அதிமகத்தாக எண்ணுவதே திக்திக் ஐயையோ'

(ஸ்ரீ - வீர.) வரையறை வற்றகாலத்தின் எவ்வங்கிசம் என்னுல் ஜீவிக்கப்பெறுகின்றது, அதன் கண்ணும் எண்ணம் அதிகமாகப் பற்றுறுகின்றது, அற்ப அறிவினையுடைய அதமசித்தம்வாய்ந்த என்னை யென்னென்பதோசீசீ, மூலம்:—ஜீவதாதுவிற்கு அகர்மகத் தன்மையிருப்பினும் காலபாவ அத்வகந்தவ்யங்கள் கர்மசம்ஞைகள் அகர்மங்கட்கு, அகர்மகதாதுபிர்யோகேதேச: காலோபாவோ கந்தவ்யோகத்வாச கர்மசம்ஞக இதிவாச்யம் (வா) என்னுங் காத்தியாயனவசனத்தானே ஜீவ்யதே என்பது காலத்தில் கருமத்தில் லகாரமென்றறிக. ஸ்ரீ வீரசேகர கௌமுதி காரகப்படலத்தில்நன்குகாணலாம். அத்தகைய ஜீவனத்தின்கண்ணும் ஆசையுண்டாகின்றதே இஃதென்னென்பதாம். (17)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தேசமற்பமெனவும் தேடத்தகுவ தொன்றையும் காணேமெனவும் கூறல்:—எல்லையென்பது,

எல்லையிலா வண்டத்தி லியாளுளும் புவிநோக்கி லிறையுமில்லை
யல்லலுறு மிதுபெரிதா வாதரித்து நிற்பதேயந் தோவந்தோ
புல்லிமையற் றினிதாகியு தாரமாச்செயப் படாப்பொரு ளீதென்னத்
தொல்லுலகி லொருபொருளுங் காணேனித்தொடர்ச்சி நிலையென்னேயென்னே.

(ப - ரை.) எல்லையிலா வண்டத்தில் = அளவில்லாத அண்ட கோடிகளுக்குள், இயான் ஆளும் புவிநோக்கில் = நான் ஆளும் ராஜ்யத்தைப்பார்த்தால், இறையும் இல்லை= அணுவெனவும் அறையமுடியாது, அல்லல் உறும் இதுபெரிதாவாதரித்து நிற்பதே அந்தோ அந்தோ = துன்பங்கணிறைந்திருக்கு மித்தேசத்தை விஸ்தாரமதாக நினைந்துபற்றுற்று விவகரிப்பதே ஐயோ ஐயோ, புல்லிமையற்று = அற்பத்தன்மையின்றி, இனிதாகி = இரம்மியமாய், உதாரமா = உதாரமாய், செயப்படாப்பொருள் ஈதென்ன = அக்கிருத்திரிம வஸ்து இது என்று சொல்லும்படியாய், தொல்லுலகில் = அநாதியாய இப்பிரபஞ்சத்தில், ஒருபொருளும் = எப்பொருளையுமே, காணேன் = கண்டிலேன், இத்தொடர்ச்சிநிலை என்னே என்னே = எனதுமதியின் இப்பற்றுறுநிலையாதுகொல்! இஃதென்ன ஆச்சரியம்!

(ஸ்ரீ - வீர.) ஜீவிக்கும் பரியந்தம் ஆளும்படியான எனது இந்தராஜ்யந்தான் எத்துணை மாத்திரமென்பதோ! இவ்வளவு மாத்திரையானே சந்துஷ்டனுகிப் புத்திகெட்ட மூர்க்கனைப்போல வருந்துயரை நீக்கும் சிந்தை செய்யாதவனுய் இவ்வாறிருப்பதேன் யான்? அல்லது, இத்துணைமாத்திரையானே விநஷ்டபுத்தி யுபாதிஜீவன்முக்தனைப்போலத் துயரமேயில்லாமல் என்னே யிவ்வாறிருக்கின்றேன்? தேகமேயாத்மாவாகுக, அதனதழிவாகவே அதனோடுகூடவே சர்வதுக்க நிவிருத்தியேனுகாதெனின்? காமகர்மவாசனைப் பீஜமின்றி, போகவைசித்திரியப் பிரயோஜகஜன்ம அசித்தியாதலினுலும், விதிநிஷேத மோக்ஷசாஸ்திரப்பிராமாண்ய அநுரோதத்தானும், அநாதியாயும் அநந்தமாயும் இருக்கும்யான்தேகமாத்திரம் ஆகேன்; மத்தியிற்பேல உஜ்ஜீவிதன். சித்திரத்திற் சித்திரிக்கப்பெற்ற இந்து வல்லாத அம்பம் தையே இந்து புத்தியினுற் கவர்ந்த பாலகனைப்போல, அநாத்மாவாய தேகத்தையே ஆத்மாவெனக்கவர்ந்து ஆசுவாசமடைந்து வீணுக இறுமாந்திருக்கின்றேன் என்? இல்லாதபிரபஞ்ச இந்திரஜாலத்தாலியான் அந்தோகஷ்டம் மிகவும் மோஹிக்கப்பட்டுளேன், எவ்விந்திரஜாலக்காரனுல் இவ்வாறு பெரிதுமயக்கப் பட்டேன்? யாதுதான் உளதாதலிற் சத்தியவஸ்துவாமோ, இரம்மியமாய்ச்சுக ஏகரூபம் யாதாமோ, உதாரமென்னும் அபரிச்சின்னம் யாதாமோ, அகிருத்திரிமமென்னும் அஜன்னியந்தானியாதாமோ, அத்தகையவத்து எதுவுமே யிவ்வுலகி லிலவேயில்லை, ஈதீலாக எனதுமதி எதில் இளைப்பாறுதலை யீண்டடையாநிற்கும்?

(ச.) இறையுமில்லை = அதிசொற்பமாதலின் இந்தவிராச்சியத்தால் எவ்வளவும் பிரயோஜனமின்றென்பது பொருள் பயனின்ருயும், நட்டபுத்திபோலவாளா இவ்விராச்சியத்திலிருக்கின்றேனென்பது கருத்து, புல்லிமையற்று = புன்மையதன்ருய் உள்ளதாய், இனிதாகி = நிர்த்தோடமாய், உதாரமாய் = உத்கிருஷ்டமாய், செயப்படா = அகற்பிதமான, பொருளீதென்னத் தொல்லுலகி லொருபொருளுங் காணேன் = இன்றேயின்று, ஆதலின்' இத்தொடர்ச்சிநிலை = எனது பிரியத்துக் கிருப்பிடம், என்னே = யாது, எவனென்னும் வினு என்னென்ருய் இல்லையென்னும் பொருளைக் குறிப்பித்து நின்றது, என்னேயென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அநித்தியமாய இவற்றிற் பெருமையை நினைத்தல் தகாதெனல்:— தலைவரென்பது.

தலைவர் தலைமே லுறைவோர் நாட்களினுற்றாழ்ந் தோர்க்குத் தாழவீழ்வர்
நிலையில்பெருமையை யுறுதிநினைக்கின்ற நெஞ்சேயின் னினைவீதென்னே
தொலைவில்பெரும் போகங்கள்பெரியோர்கள் கிளையோடுந் தோன்றித்தோன்றி
யுலைவுறமாண்டார் முன்னாளிந் நாளிங்கிவையனைத்திலுறுதியென்னே.

(ப - ரை.) தலைவர் தலைமேலுறைவோர் = மகத்துக்கள் சிரமேலுறைந்திருப்பவரும், நாட்களினால் = தினங்களினால், தாழ்ந்தோர்க்குத் தாழவீழ்வர் = கீழுக்குங் கீழாய்வீழுவர், நிலையில் பெருமையை = மாய்ந்துபோம் மகத்துவத்தை, உறுதி நினைக்கின்ற=நிலையென்றெண்ணுகின்ற, நெஞ்சே = சித்தமே, இல்நினைவு ஈது என்னே = அசம்பாவிதமாய இந்த எண்ணம் என்னபயனை வுத்தேசித்தோ! தொலைவில் பெரும்போகங்கள் = புசித்துத் தொலைக்க முடியாதனவாய அளவிறந்த போகங்களும், பெரியோர்கள் கிளையோடும் = நெருங்கிய பந்துக்களோடு கூடிய மகத்துக்களும், தோன்றித்தோன்றி=உதித்து உதித்து, உலைவுற மாண்டார் = நினைவின் விடயீபூதமாய் நீங்கிப்போனார்; முன்னாள் =முற்போது, இந்நாள் = இப்போது, இங்கு = ஈண்டு, இவையனைத்திலுறுதி யென்னே = இவ்வியாவற்றிலும் நிலையாதுகொல்!

(ஸ்ரீ-வீர.) இன்றுயாவர் பெரிதான இராஜ்ஜியாதிவைபவ உற்கர்ஷத்தில் மனமயங்கியவகையில் இராஜ்ஜிய அபிமானத்தை யடைந்து தலைமைவகித்துத் திரிந்தனரோ. அவரே தினங்கள் சிறிதிலேயே அதோகதியாய் வீழ்ந்துபோகின்றனர், அந்தோ இந்த அற்பமாய பெருமையின் கண்ணே நம்பிக்கைவைத் துழல்கின்றனையே இஃதென்னே! மடநெஞ்சே செத்திலாய் கெடுவாயே, சக்கிரவர்த்திகளாகிய பிருதுமருத்து முதலியவர்தம் பிரசித்தமான மகா ஐசுவர்யங்கள், அந்தப் போகங்கள், அச்சற்குணங்கள், அதிநேய முற்றவவர்தம் பந்துக்கள், என்னும் யாவருமே யாவையுமே, மிருதிமார்க்கத்தை யடைவுற்றனவாம், இப்போதிருப்பவற்றிற்முன் என்னேநிலை, ஆஸ்தைதானென்? மூலம், சர்வம் என்பது சாமான்யே நபும்சகம். நினைவின்நெறியுறுமென்பதை ஸ்ரீபர்த்ருஹரியும் தெரிவித்துளார்—

சுவிமிகு நகரும் பெரியமன்னவனுஞ் சாமந்தவலயமு மவற்சூழ், கவிகளின் குழுவுந்தாசருமவன்றன் தலைமதிமுகவரிவையருஞ், சுவைமதிமதத்த கோமகக்குழுவுஞ் சுபம்வழுத்துனர் ஜவன்கதையென், னெவையுமியார் வயத்தாலென நெறியுறுமோ வெழிலக்காலனைப் பணிகுதுமே.

(ச.) அறுதி = சொந்தமாக. மூலம், சித்தவென்பது விளியாம். (19)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சுரநரேந்திர பிரமாதியர் தம்வாழ்வும் எண்ணில, நண்ணிலவென்னின் நின்வாழ் வென்னேயெனல்:—மண்ணென்பது.

மண்ணுடு மன்னவரு மவர்தனமு மாண்டனநுண் மணலையொக்கும்
விண்ணுடு மிந்திரருமவர் வாழ்வும்போ யினவிண்மீனை யொக்கு
மெண்ணுடும் பிரமருமண் டமும்பூதங்களு மிறந்த வெல்லையில்லை
கண்ணுடு மவையெங்கே நின்வாழ்க்கை நிலையென்னே கவலுநெஞ்சே.

(ப - ரை.) மண்ணுடு மன்னவரும் அவர்தனமும் = தேசங்களும் மகீபர்களும் அவர்தம் ஐசுவரியங்களும், மாண்டன = அழிந்தன எண்ணின், நுண்மணலை யொக்கும் = சூக்குமரேணுக்களினு மதிகமாம், விண்ணுடு மிந்திரரும் அவர்வாழ்வும் = தேவலோகங்களும் தேவேந்திரர்களும் அவர்தம் ஐசுவரியங்களும், போயின = சென்றொழிந்தன வெண்ணின் விண்மீனை யொக்கும் = ஆகாயத்திலுள்ள நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களினு மதிகமாம், எண்ண

டும் = எண்ணிக்கை செய்யத்தக்க, பிரமரும் = பிரஹ்மதேவரும், அண்டமும் = அவர் தம்பிராரப்த ஐசுவரியமாய அண்டகோடியும், பூதங்களும் = பூதபஞ்சகங்களும், இறந்த = ஒழிந்தன, எல்லையில்லை = அளவேகிடையா, கண்ணுடு மவையெங்கே = கண்ணிஞற் கண்டநுபவித்த அவ்வியாவையும் எங்கேசென் ருெழிந்தன, நின்வாழ்க்கைநிலையென்னே = உன்னுடைய ஜீவிதமாத்திரம் என்னதிர முடையதோ, கவலும் நெஞ்சே = இவற்றில் ஆசக்தியுற் றுழலும்மனமே!

(ஸ்ரீ - வீர.) மகிபதிகள் தந்தனங்கள் யாண்டேகின, பழைய இரணியகருப்பர்தம் புவனங்கள் எங்குசென்றனவாம், பழைய அவையெல்லாம் சென்றவிடந் தெரியவில்லையே, நினது இவ்வற்பதனுதிகளில் மாத்திரம் என்னவிசுவாசம் செய்யத்தக்க திருக்கின்றது? வாரியின் கண்ணேபுற்புதங்கள் வயங்கத்தழிந்தார்களன்றோ காலத்தால், இலக்ஷக்கணக்கான இந்திரர்கள் போல, எனினும் ஜீவிதத்திற் பேராசையடைந்து அதற் கேற்றபடிதிரியும் என்னைக்கண்டு நகையாரோ விவேகமிகுத்த பெரியோர். பிரமகோடிகள் பெயர்ந்து போயினர், பெரிது சாம்பின சர்க்கதாரைகள், திரமதென்கொலோ பூதபூபர்கள், சிதைந்துபோயினர் தூளி போலவே, திருதியென்ன வென்சிவிதந்தனில்; கோடிக்கிரகணம் ஆநந்திய உபலக்ஷணமாம், சம்சாரத்திற்கு அநாதித்தன்மை யுண்மையின்; திருதி = ஆஸ்தை. (20)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) இறையேனுமிச்சை பூண்டிடில் இதனில் என்னைப்போற்பேதையர் எவரெனல்:—செல்லென்பது.

செல்லாத மாயையிரு ளிரவிலே தேகமயத்தி யக்கமான
பொல்லாத நீள்கனவாஞ் சூனியத்தி லிச்சையிறை பூண்டேனென்னிற்
கல்லாதபுல்லிய னேன்சிசிநா னனவரதங் காணுநாட்க
ளெல்லாம் போயினபோ மாலிறவாதென்ருய் நன்ருமெழினுட்காணேன்.

(ப - ரை.) செல்லாத மாயையிருள் இரவிலே = பிரஹ்மஞானத்தாலன்றிக் கெடாத மாயாந்தகார இராத்திரியில், தேகமயத்தியக்கமான பொல்லாத நீள்கனவாம் = தேகமயமலான தீர்க்கதுர்ச் சொப்பனமாம், சூனியத்தில் = ஒருபயனுமற்றதில், இச்சை இறை பூண்டேன் என்னில் = ஆசையற்பம் அடைந்தேனுயின், கல்லாதபுல்லியனேன் நான் = ஒன்றும் உணராத அற்பனேயானுயினேன், சிசி = திக்திக், அனவரதங்காணு நாட்கள் எல்லாம் போயினபோம் = நிரந்தரம் வந்தவாசரங்கள் யாவுமே சென்றன செல்கின்றன' என்ருலும். இறவாது ஒன்ருய் நன்ரும் = நாசமில்லாத ஏகமான சத்துவத்தவை ஐயமறத் தரிசித்த, எழில் நாள் காணேன் = அழகியதின மொன்றை இன்றளவுங் கண்டிலேன், ஆல், அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) தமோமயத் தன்மையானே சமுசாரமேயாய இரவின்கண்ணே துக்க சொப்பன பூததேகப் பிரசுர அகந்தைமமதை விவகாரமயலாஞ் சேத்திய சூனியத்தில் ஆஸ்தையையற்பமேனும் அடைந்துள னேலாயினே, ஆண்டிம் மரியாதையற்ற எனது அவிவேகித்தகைமையானது சிசியென இகழ்தற்பாலதேயாம், ஆகத்தன்மையாம் அபரோக்ஷத் தன்மைக்கற்பனே, அதனிற் சேய்மையாம் பரோக்ஷத் தன்மைக்கற்பனே, உடம்பில் ஆத்மத்தன்மைக்கற்பனே, யென்னும் இம்மூவகையாய கற்பனைகளும், அசத்சொரூபியின் மாட்டேவாளாவரும், ஆகலின் அகங்காரப் பேயினுலே மயக்கப்பெற்று யான் அறியானைப்போல இவ்வளவுகாலமும் எதன்பொருட்டாக ஆராய்ச்சி யற்றவனுக இருந்தேன் என்பதாம். நிரந்தரம் இத்தினங்கள் வருவனவாம், இவ்வளவதாம் வயதிலும் வீணுகவே செல்வனவுமாம்;

நித்தியமாய் ஏகமாய்ச்சத்தாய்நிர்த்தோஷமாய் ஆநந்தைகரசமாய் இலங்கும்வத்து அடைந்தி விட்டோம் என்னும் அத்தகையதினம் இத்துணைக்காலம் வரையும் கண்டிலேன்.

(ச.) தமோமயமாதவின் மாயையென்னுஞ் சமுசாரமே இருள் இரவாயிற்று, பொல்லாததேகமயத் தியக்கமான = துக்கமயதேக ரூபப்பிரமமான, சீசீ = எனது இத்திதி கஷ்டமென்பது பொருள். எழில் — அழகுள்ள வஸ்துவும், நாள் = நாளும், இப்போதும் காணேன்! (21)

(ஸ்ரீ - வீர. - அ - கை.) நல்லவல்லாப் பொருளெல்லாம் நாசமாம் எனக்கண்டுலகர்க் கிரங்கல்:—நடுவென்பது.

நடுவின்முடிவி னிலடியினன்றான பொருளொன்று ஞாலத்தில்லை
படுபொருளெல்லா மிறப்பாம லத்தினாலேபூசப் பட்டதன்றோ
கடுவினைக ணாடோறுங் காய்துயர நாடோறுங் கரையொன்றில்லாக்
கொடுமைகளே நாடோறுஞ் செய்கின்றா ரறிவில்லார் குரம்பைக்கூத்தால்.

(ப - ரை.) நடுவில் முடிவினில் அடியில் நன்றானபொருள் ஒன்றும் = மத்தியில் பரியந்தத்தில் ஆபாதத்தில் மனோரமமான வத்துவெதுவும், ஞாலத்தில்லை = உலகத்திலில்லை, படுபொருளெல்லாம் = தோற்றப்படும் பொருள்கள்யாவுமே, இறப்பாமலத்தினாலே பூசப்பட்டதன்றோ = விநாச அமேத்திய தூஷிதமேயல்லவா, கடுவினைகள் நாடோறும் = பாபவினைகளையே தினந்தோறும், காய்துயரம் நாடோறும் = மிகுந்ததுக்கமே தினந்தினம், கரையொன்றில்லாக் கொடுமைகளே நாடோறும் = எல்லையில்லாத குரூரமானசெய்கைகளே அகர்நிசம், அறிவில்லார் = ஜடஜனங்கள், குரம்பைக்கூத்தால் = தேக அகம் அபிமான அபினிவேசத்தால், செய்கின்றார் = பண்ணுகின்றார்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) கஷ்டத்தினும்கஷ்டதரத்தை யடைந்தும், துக்கத்தினும் துக்கதரத்தைத் துதைந்தும் இன்றளவும் விரக்தியை யடைந்திலேன் அந்தோ இஃதென்னே! இராகலோபாதி தூஷிதத்தன்மையானே அதமமனத்தை யுடையயான் ஈண்டு வாழ்ந்தென்னேபயன் திக்திக். எந்த எந்த இரமணீய வஸ்துக்களாகிய விடயங்களில் அதிதிடமாகப் பிரீதிவைக்கப்பட்டதோ அவையாவுமே அழிவுற்றன வெனக்கண்டோம், ஈண்டுத் தமமென்பது தான் யாதோ அறிந்திலேம். எவ்வயதுமத்தியில் மனோரமமாமோ, எத்தருமந்தான் பரியந்தத்தில் மனோரமமாமோ, எவ்விடயங்கடாம் ஆபாதத்தில் = தொடக்கத்தில் மனோரமங்களாமோ, அவ்வியாவுமே அபவித்திரங்களாம், அவைவிநாச அமேத்திய தூஷிதங்களாம். எவ்வெப்பதார்த்தங்களில் மானுவன் ஆஸ்தையை யடைகின்றனனோ அவ்வவற்றிலேயே அம்மானவனுக்கு, அத்தியந்தம் துக்கப்பிராதுர்ப்பாவத்தைப் பிரசித்தமாகக் கண்டோம், அஞ்ஞனுக்குத்தரகாலத்திலும் விசிராந்தி யடைந்திடலாம் என்னும் ஆசையிலதாம் எனல்: கடுவினை யென்பதாதி. இவ்வுலகத்தில் ஜடமதி ஜனங்கள், இராகலோபாதி யபிவிருத்தியானே மகாபாவமயமாம் இத்தசையையே நாட்கு நாளடைகின்றார்கள்; நாட்குநாள் ஹிம்சாதிப் பிரவிருத்தியானே குரூரதரமான அவத்தையையே யடைகின்றார்கள், நாட்கு நாள் அவற்றின் பலகாலத்தில் துயர்ப்படுத்தும் அவத்தையையே யடைகின்றார்கள்.

(ச.) நடுவில் = யவ்வனமானவயதில், நன்றானபொருள் = மனோரம்மியமான பொருள், தேகாதி; முடிவினில் மனோரம்மியமான பொருள் மாம்பலாதி, அடியில் = பிரதமத்தில் மனோரமம் மாலதி (முல்லை) குசுமாதி, ஒன்றும் ஞாலத்தில்லை, அவ்வனைத்தும் பவித்திரம் இன்மையனவேயாம், கடுவினைகள் = பாவமுள்ளதும், காய்துயரம் = கேதந்தருவதும்,

கொடுமைகள் = குரூரங்களுமாகிய தசைகளை, குரம்பைக்கூத்தால் = தேகத்தன்மையால் = ஜடவியல்பால், அறிவில்லார் செறிகின்றார். (22)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஒவ்வொரு அவத்தையிலும் துயரமே துதைதலின் இளைப்பாறுதல் இன்றெனல்:— பாலகன் என்பது.

பாலகனாயஞ்ஞானத் தழுந்துவனற் காளையாய்ப் பாவைமாராற்
சாலவருந் துவன் விருத்தன்றானா கிக்குடும்பத்தாற் றளர்ந்துசாவன்
ஏலவிவனெக்காலத் தென்செய்வான் மாயக்கூத் திருந்தவாறே
ஞாலமெலாமாடரங் காய்ப்பொறி மேளமாய் மனப்பேய் நடிக்குமன்றே.

(ப - ரை.) பாலகனாய் அஞ்ஞானத்தழுந்துவன் = பாலியத்தில் அறியாமையானே ஹதமாவன், நற்காளையாய்ப் பாவைமாரால் சாலவருந்துவன் = நல்லயவ்வனத்தில் மதனவிதனமேலிட்டு மங்கைமாரால் மயங்கிவாடுவன், விருத்தன்றானாகிக் குடும்பத்தால்தளர்ந்து சாவன் = வயோதிகனாகிக் களத்திர சிந்தையால் வாட்டமுற்று மரிப்பன், ஏலவிவன் எக்காலத்து என்செய்வான் = இவ்வாறு துன்பியைந்த இச்சடன் எப்போது என்னதான் இயற்றுவன், மாயக்கூத் திருந்தவாறே = மாயா நடனம் இருந்தமுறையே யாமிது, ஞாலமெலாம் = அசாரசம்சார முழுவதும், ஆடரங்காய்=நடனசாலையாய், பொறிமேளமாய்= இந்திரியங்கள் வாத்திய விசேடங்களாக, மனப்பேய் = மனமாகிய வேதாளம், நடிக்கும்= கூத்தாடும்; அன்று ஏ அசைநிலைகள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பாலியத்தில் அறியாமை யொன்றானே யடிபடுவன், யவ்வனத்தில் மன்மதவிகாரத்தானே மயங்கித்திரிவன், சேடவயதில் களத்திர உபலக்ஷித குடும்பந்தாங்குதலாதி சிந்தையானே பரமதுக்கியாவன், களத்திரவித்தாதி க்ஷயமாக ரோதனஞ்செய்து வருந்துவன். எப்போது இவன்றன்னை யுத்தாரஞ்செய்யும் சாதனத்தைச் சம்பாதிப்பதோ! ஒருபோது மிச்சடன் முயலான். இச்சம்சாரமானது ஆகமாபாயியாம். ஆதியந்தங்களி லசத்தாம், மயற்போதினும். இரசமில்லதாம், தரித்திரம் நோய்கிழமை, முதலியதசை விஷமபாவத்தானே தூஷிதமாம், அசாரமே யாமாயினும் சாரமதியானே கவரப்பட்டதாம், இத்தகையதை இத்துர்மதியேன் வீணை நோக்குகின்றனன், பார்த்துப் பார்த்துக் கூத்தாடல் எந்நிமித்தமோ அறியேம். எப்போது மிடர்ப்படலை ஸ்ரீ பர்த்ருஹரியும் ஞாபகப்படுத்துவர்:— துன்புறம்லநடு நியமிததனுக்களாற் றுன்னுறுக்கருமீதி, லன்பினள் பிறிதரவுறுதுயர் விடமமா மரியயெவ்வனபோக; மின்பெழில் விழியர்களிகணைகைக் கிலங்கிழ மென்னலநரரேரே, வன்பவமதுதனி லணுவுங்கிஞ் சிலுஞ்சுகம் வருமெனினறைவீரே.

(ச.) அஞ்ஞானத்து = அஞ்ஞானத்தால், அழுந்துவன் = வருந்துவன், குடும்பத்தால்= குடும்ப சிந்தைகளால், ஏலவிவன் = இவ்வியல்புள்ளஜடன், (23)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பங்குரப்பான்மைதுக்க பீடிதத்தன்மைகளால் யாவற்றிற்கும் அமங்கலத் தன்மையையே விரித்துரைத்தல்:— உள்ளென்பது,

உள்ளத்தின் முடிமேலே யில்லாமை வீற்றிருக்கு முலகிலென்றுந்
தெள்ளுற்ற நல்லறத்தின் சிரத்திலே யெப்பொழுதுந் தீமைவாழு
மெள்ளற்றவின்பத் தின்றலைமேலே துன்பங்களிருக்குமென்றாற்
கொள்ளத்தக் கனவானகுற்ற மிலாப்பொருளேது குறிப்புளேற்கே.

(ப - ரை.) உள்ளத்தின் முடிமேலே = நாடுறு பொருள்களின் சிரமீது, இல்லாமை வீற்றிருக்கும் = நாசமானது எழுந்தருளியிருக்கும், உலகில் என்றும் = ஜகத்திலெப்போ

தும், தெள்ளுற்ற நல்லறத்தின் சிரத்திலே யெப்பொழுதும் தீமைவாழும் = சாத்விகமான சத்தர்மமௌலியில் எஞ்ஞான்றும் தாமததீமைகள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும், எள்ளற்ற இன்பத்தின் = தள்ளத்தகாத சுகத்தினது, தலைமேலே = சிகைமீது, துன்பங்கள் இருக்கு மென்றும் = துயரங்கள் உள்ளனவாயின், கொள்ளத் தக்கனவான் = அங்கீகரிக்கத் தகுந் தன வென்னும், குற்றமிலாப் பொருளேது = தோஷமற்ற வஸ்துக்கள் யாவைதாம்; குறிப் புளேற்கே = ஆராய்வுற்ற எனக்கே; மூடர்க்குத் தக்கனவெனினும் எனக்குத்தகா வென் பது தேற்றப்பொருளாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) நிகழ்காலத் துளவாந் திருசியத்தின் முடிமேல் நாசமிருக்கும், இரம்மியங் களின் சிரமீது அரம்மியத்தன்மையுளதாம். சுகங்களின் மூர்த்தனியில் துக்கங்களுளவாம், எதுதான் ஒன்றையான் இனிது கொள்ளுவேன். இதனை ஸ்ரீ ஹரியார் ஆகியபெரியாரும் கூறுவர்:—சனனமோ மரணபீடிதமதிக சதுரயெவ்வனஞ் சரையாலே, யினிமகிழ் வருத்த நசையினுற், சமவின்பிளைய வங்கனை மயல்களினு, னனிகுணந்தாமோ மற்சரவுலகானவ வனப்புவிகள் பாம்பவற்றுன், மனவன்றுர்ச்சனராநிதி யழிவதனுன் மருவுறுதெது வெத ஞனே, இவ்வாறிருப்பினும் குரம்பைக் கூத்தாடிச்சாவன் என்பதுமாண்டே" கணத்தினிற் பாலனுகியே கணத்திற்காமவிரசிக வெவ்வனனுய்க், கணத்தினிற் றனத்தினீனனுய்க் கணத் திற் கணக்கறும் விபவனுய்ச் சரையா, லுணத்துறு முடலானடனென வலிகளுறைதருதனு வனுய்மனுட, னெணத்தகு குடும்பவீற்றினிற் புகுவனென புரியிடையுடல் விடுத்தே. என்ப தாகக் காணலாம்.

(ச.) உள்ளத்தின் = இருப்பதென்னும் பொருளினுடைய, முடிமேலே = பரியந் தத்தில். (24)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அற்றேல் இராஜத்தன்மை யுண்மையின் சர்வநியமன சமர்த்த னுய் உத்தம புருடனுயுள்ள உனக்கு இளைப்பாறுதல் கூடவாமே யெனக்கடாவக் கூறல்:— விழியென்பது.

விழிப்பதுவு மிமைப்பதுவுஞ் சகத்தோற்ற மொடுக்கமாமே லோருண்டாற்
பழிப்பரியவன்னுர் முன்னென்போல் வாரென்னென்று பகரலாவ
ரிழிப்பரிய விசித்திரமாஞ் சம்பத்து மாபத்தா மிதயங்காயி
லொழிப்பரிய விசித்திரமா மாபத்துஞ் சம்பத்தாமுள்ளம் வேண்டில்.

(ப - ரை.) விழிப்பதுவும் இமைப்பதுவும் = கண்டிறந்து மூடலானே, சகத்தோற்றம் ஒடுக்கம் ஆம் = உலகங்களின் உதயவிலயங்களாம், மேலோர் உண்டால் = பெரியோர் உளர் ஆவர் ஆயின், பழிப்பரிய அன்னுர்முன் என்போல்வார் = பூசித்தற்குரிய அப்பெரிய வர்சந்நிதியில் என்போன்ற அற்பர், என்னென்று பகரலாவர் = எட்டிமுன் சந்தனமெனவா, கதிர்முன்மின் மினியெனவா மற்றென்னென்றுதான் கணிக்கப்பெறுவர்; இதயங்கா யில் = உள்ளம் வெறுக்கில் = இழிப்பரிய = இகழத்தகாத, விசித்திரமாம் சம்பத்தும் = நானு வகைச் சம்பத்தும், ஆபத்தாம் = மகத்தாபத்தாம், உள்ளம்வேண்டில் = மனம்விரும்பில், ஒழிப்பரிய = அகற்றமுடியாத, விசித்திரமாம் ஆபத்தும் = நானுவகையாய ஆபத்தும், சம்பத்தாம் = சம்பத்தெனலாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எவர்தம் நிமேஷண உன்மேஷணங்களானே ஜகத்துக்களின் பிரளய உத யங்களாமோ, அத்தகைய புருடருமுள்ளார், என்னின், எம்மனோரது எண்ணிக்கையேயா தாம்? இரம்மிய தரங்களினும் இரம்மியங்கள் உளவாம், நற்றிரங்களினும் நற்றிரங்கள் உள வாம், ஆர்ஜனரக்ஷண வியோகாதியானே சிந்தையையே முடிந்த பலமாகவுடையன இப்ப

தார்த்த ஸ்ரீகளாம் ஆகலின், அவற்றை யிச்சிக்கின்றனையென்? நானாரத்ன கஜவாஜிதன தாராதி பேதத்தானே விசித்திரமான சம்பத்துக்கள் யாவையோ அவைசித்தத்திற்குச் சம்மதமேலாயின் = மனத்தான் மிகமானிக்கப் பெறுமேலாயின், அம்மதாரம் பங்களும் பகுப்பிரயத்ந லப்யங்களும் துக்க இரகஷியங்களும், அவசியமகல் வனவும் ஆமெனவந்தோமகா ஆபத்துக்கள் என்றே யெண்ணுகின்றேன். இங்ஙனம் தரித்திரம் பந்து இராஜ்யாதி நாசவடிவ ஆபத்துக்களும், சாதுசங்கதீர்த்த தபப்பிரபோதாதி யடைவித்தலானே விசித்திரங்களாய சிரேயசுகளே எனமனத்திற் சம்மதமேலாயின் அவையும் விவேகவயிராக்கியாதி மகாரம்பங்களாகச் சம்பத்துக்களே யெனமனத்தில் எண்ணுகின்றேன், ஆகலின் அசத்தியமாய ஜகத்தில் மமதை யபிவிருத்தியே விபத்தாம், விவேகத்தானே பரிக்ஷயமே சம்பத்தாம் எனக்கருதிச் சகம்மமதை செய்யத்தகாதது என்று காணவேண்டுவ தவசியம்; என்னை; அப்தியிற் பிரதிபிம்பிதமாய இந்து வென்னப்பங்க வியற்கைத்தாய்ப் பொய்யாய். மனோவச்சின்ன சைதன்யமாத்திர விவர்த்தமாயுள்ள இவ்வுலகில் எனது இது என்பதாங் கற்பனையாமிது அபூர்வமேயாம், பதவாக்கிய வடிவமாயவர்ண பந்தியாமிது யாண்டையதோ! பயனற்றதேயாம். பெரியார் முன் எம்மாத்திர மென்பதைப் பெரியாராகிய ஸ்ரீஹரியாரும் பகர்ந்தார்:—விரிமனவீசர் முன்னிவ் விசுவத்தை விரித்தார்மற்றோர், பரிதால் புரிந்தார் செற்றோபார்துரும் பெனவேயிர்தார், சரிசிலிஞ்ஞான்றுந்தீரர் சதுர்த்தசப்புவன முண்பா, ரிரிசிலபுரமாள் வேந்தரிம்மதச் சுரமதென்னே.

(ச.) விழிப்பதுவும் இமைப்பதுவும் ஆகிய இரண்டினுல், செகத்தோற்ற மொடுக்கமிவை, = ஜகங்களினுடைய உற்பத்தி நாசங்களென்னும் இரண்டுகளையும், கண்டார் = செய்தவராகிய, மேலோர் = பிரமாதிகள், உளர் எனவருவித்துக் காண்க. விசித்திரமாஞ் சம்பத்தும், புத்திர வியோகாதியாற் றுக்கமுற்றவனது, இதயம் — சித்தத்தில், காயில் = வெறுப்பா மாதலின், அச்சம்பத்துகளும் ஆபத்தாம் = மகத்தான ஆபத்துக்களா மென்றெண்ணுகின்றேன். மனது துக்கிக்கின் அனைத்தும் வெறுப்பாம் என்னும் நியாயத்தினுல் என்க. விசித்திரமாம் ஆபத்தும், உள்ளம்வேண்டில் = சித்தத்தில் இஷ்டங்களாதலின், அவ்வாபத்துகளும் சம்பத்தாம் = சகல சம்பத்துக்களு மாமென் றெண்ணுகின்றேன். பிரஹ்மாதிகளின் நித்திரைப் பிரபோதங்களே ஜகத்தின் பிரளய உதயங்களாம். உள்ளம் வேண்டில் = மகாப்யுதய சிரஸ்கமாக = பேராநந்தத்தை விளைப்பதிற் றலைமையுபாயமாக, மனத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப் பெறின். விசித்திர ஆபத்தே ஆசிரியரடைவு சிரவணாதி சகல சம்பத்துக்களும் பயக்கும் ஆமென்பது கருத்து. (25)

(ஸ்ரீ-வீ – அ-கை.) விடயசுகங்கட்குச் சுபத்தன்மை இல்லவேயில்லை, மற்றோ, துக்க விசேஷரூபதையே யுளதாம் என்று ஊகத்தாற் பொருத்திக்காட்டல்:—வெம்மென்பது.

வெம்மாய வாழ்வன்றோ துயர்க்கெல்லாம் பிறப்பிடமாய் விளம்புகின்ற
தம்மாவிங்கி தனிடையே யழுந்துமவர்க் கின்பமுளதாவ தெங்ஙன்
மைம்மாயை யென்னுமரம் பனையிலேபூகாய் பழத்தால் வரம்பற்றோங்க
விம்மால்செய் மனம்வேரா மிம்மனந்தான் சங்கற்ப மென்பதாகும்.

(ப - ரை.) வெம்மாய வாழ்வன்றோ = கொடிய சம்சாரமல்லவோ, துயர்க்கெல்லாம் பிறப்பிடமாய் = துக்கங்கள் யாவற்றிற்கும் ஜன்மஸ்தானமாய், விளம்புகின்றது = கூறப் பெறுகின்றது, அம்மா இங்கு இதனிடையே = அந்தோ ஈண்டிதன்மாட்டு, அழுந்துமவர்க்கு = மூழ்கிக் கிடப்பவர்க்கு; இன்பமுளதாவ தெங்ஙன் = சுகமுண்டாவது யாங்ஙு

னம்? மைம்மாயை யென்னும் மாம் = மயலுற்ற சம்சாரவிருக்ஷம், பணையில்பூகாய் பழத்தால் = சாகைபத்திரம் புஷ்பம் காய்கனிகளால், வரம்பற்றேங்க = எல்லையில்லாமல்வளர, இம்மால் செய்மனம் = இம்மயக்கத்தை யியற்றும் சித்தம், வோரம் = மூலமாம், இம்மனந்தான் சங்கற்பமென்பதாகும் = இந்தமனதோ சங்கற்பம் என்று சொல்லப்படுவதேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சம்சாரமே துக்கங்கட்கு எல்லை முடிவென்றியம்பப் பெறும், அதன்மத்தியில் வீழ்ந்தாழ்ந்த தேகத்தில் இன்பம்பெறுவ தெங்ஙனமாம்? ஆயின்யாங்ஙனம் சுகத்தன்மையநுபவம் எனின், ஆண்டியுக்தியிதுவாம்:—அகிருத்திரிம மகாதுக்க சம்சாரத்தில் விவத்தியடைந்தவர் இவ்வன்னிய மாயதுயரங்களையே அத்தியந்தம் மதுரங்கள் என உணர்வர்; கட்கவெட் டநுபவத்தினும் கசையடியநுபவம் சுகம் என்பதுபோலத் துக்கங்களையே மாதுரிய சுகங்களாக எண்ணுகிற்பர் என்பதுகருத்து. சுருதிமிருதியாதிப் பிரமாண குசலனும் மேதாவியாய் ஆராய்ச்சியாற்றலுற்றவனேனும் யான் அதம உற்கிருட்ட காட்டலோட்ட சமத்திதியடைந்துளேன், முற்றினுமே சாஸ்திரலோகப் பிரமாணவஸ்துக்களை யாராயாத தன்மையாராய மூர்க்கரோடும் ஒப்பேயாயினேன்; முத்திநெறியறியாத மூர்க்கரொடு முயன்றும் அவர்போலவே தெளிவிலாமையிற் களிமிகுத்திருந்தும் மேற்காரியங் கருதுறாதவனுயினேன் என்பதாம். இப்போது தனது பிரமாண குசலத்தன்மையைச் சம்சாரமூல அவதாரணத்தால் பலமுடையதாக ஆக்கலாம்:—மைம்மாயை யென்பதாதி சகத்திராங்குர சாகையாத்மா பலபல்லவசாலியாய இச்சம்சார விருக்ஷத்திற்கு மனோமூலமகாங்குரம். அங்குரங்கள் = சங்கற்பங்கள், சாகைகள் = தேகபுவனாதிகள். ஆத்மா = சாகாதி யவயவிவிராட்டு, பலங்கள் = சுகதுக்கங்கள், பல்லவங்கள் = இராகலோபங்கள். என்னும் இவற்றாற்சோபியாநிற்கும் இச்சம்சார விருக்ஷத்திற்குச் சித்தம் மூலமாய மகாங்குரமாம். சித்தத்தினது இரகசியமும் தன்னாற்றெரியப் பெற்றதேயாமெனல்: — இம்மனந்தான் என்பது. சங்கற்பமே யஃதாமென எண்ணுகின்றேன். சகத்திரம் = ஆயிரம், மிகுதிபற்றி யென்பதாம்,

(ச.) வெம்மாய வாழ்வன்றே = சம்சாரமே, மைம்மாயை யென்னுமரம் = இச்சம்சாரமென்னுந்தரு, அங்குரம் = இராகத்துவேடாதிகள், பணைகள் = புத்திரதாராதிகள், அதின்மூல சாகைதேகம், அதினிலைபூ = சுகதுக்க வேதுக்கள், அதின் காய்பழம் = சுகதுக்கங்கள், சகஸ்திர மென்பதைப் பணையாதிகளுடன் கூட்டுக. ஆயிரக்கணக்கான அங்குராதிகளானே விசாலமுற்றது விருக்ஷம் என்பதாம். (26)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மாமாய்தலையுபசங்கரித்துக் கள்ளனைக்கண்டு பதிஞ்ஞை செய்தல்:—சங்கற்பமென்பது.

சங்கற்பநாசத்தா லெளிதாக மனநாசந் தானேயெய்து
மங்குற்ற மனமிறக்கிற் சநநமரணங்க ளெனுமரமுமாயு
மிங்கிப்பாலெனைத் திருடுங்கள்ளனைக் கண்டேன்கண் டேனிவன்பேர்நெஞ்சம்
பொங்குற்ற நெஞ்சத்தா னெடுநாணைந் தேனின்று பொன்றுவிப்பேன்.

(ப - ரை.) சங்கற்ப நாசத்தால் = சங்கற்பத்தைச் செய்யாமையானே, மனநாசம் = மனத்தினது அழிவானது, எளிதாகத்தானே யெய்தும் = சுலபமாகச் சுயமாகவேகிடைக்கும், மங்குற்ற மனமிறக்கில் = எண்ணமையானே தனது ஆற்றல்குன்றிய மனதானது சாவுறில், சனனமரணங்க ளெனும்மரமும் மாயும் = பிறப்பிறப்பு வடிவமான விருக்ஷமும் அழிவுறும், இங்கிப்பால் = இங்குணர்ந்து கொண்டேன், எனைத்திருடும் கள்ளனைக்கண்டேன் கண்டேன் = ஆன்மாவைச் சோரஞ்செய்யும் திருடனைக் கண்டுகொண்டேன் கண்டு

கொண்டேன், இவன்பேர் நெஞ்சம் = இத்திருடன் பெயர்மனமாம், பொங்குற்ற நெஞ்சத்தால் = எண்ணாத எண்ணமெல்லா மெண்ணி யெண்ணி யேங்குமனப் புண்ணால், நெடுநாள் நொந்தேன் = வெகுகாலம் சிரமப்பட்டேன், இன்றுபொன்றுவிப்பேன் = யான் அரசனுதலால் இத்தினமிதனைக் கழுவிலிடுவேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சங்கற்ப உபசமனத்தால் மனத்தைச் சோஷணம் புரிவேன், அதனுனே சம்சாரபாதபமும் சோஷத்தை யடையாநிற்கும். அந்தோஹதனுயினேன், விநஷ்டனுயினேன், மிருதமாயினேன், என்பதாகத்தானே என்னால் மறித்தும் மறித்தும் முன்னர்ச் சோகிக்கப்பட்டது யாதோ அது சென்றெழிந்ததேயாம். யானிப்போது சோகிக்கவே மாட்டேன். என்சோகிக்கவே மாட்டாயென்னின் ? உரைத்தல்:— இங்கு என்பது, விழித்துக்கொண்டேன் களித்துக்கொண்டேன் கண்டேன் கண்டேன் சோரனை. எனது பாரமார்த்திகரூப தனமாய ஆன்மாவை யபகரிப்பவனிவனே, இவன் நாமதேயம்மனமாம், இவனைக் கொல்லுவேன், கேவலம்கள்வனுந்தன்மையான் மாத்திரமிவனைக் கொல்வேனல்லேன் மற்றே, வைரித்தன்மையானும் கொல்வே னென்பார், நெடுநாள் மனத்தால் ஹதமாயினேன் = நெடுநாள் நெஞ்சத்தால் நொந்தேன் என்றார்.

(ச.) சனன மரணங்களெனும் மரம் = சம்சாரபாதபம், எனை = ஆன்மாவை.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தனது வித்யானந்தத்தின் பெருமையை வெளிப்படுத்தல்:— இத்தனை யென்பது.

இத்தனைநாண் மனமுத்தைத் துளைத்திலே னின்றுதுளைத் தியைந்தநூலாற்
சித்திரமாய்க் கோத்தணிவன் முழுதுணர்ந்த தேசிகராற் றெளிந்தேனெல்லாஞ்
சுத்தபர மாநந்தந் தோற்றுவிக்கு நல்லறிவாஞ் சோதிபெற்றேன்
மெத்தவிவ னானெனதிங் கிவையெனும்பொய் யுள்ளொழித்தேன் மீண்டுநாடேன்.

(ப - ரை.) இத்தனைநாள்=இவ்வளவுகால பரியந்தம், மனமுத்தைத் துளைத்திலேன்= எனது மனதாகிய முத்தினைத்துவாரஞ்செய்திலேன், இன்று துளைத்து = இப்போது துவாரமிட்டு, இயைந்தநூலால் = பொருந்திய சூத்திரத்தால், சித்திரமாய்க் கோத்தணிவன் = விசித்திரமாகக் கோவைசெய்து அலங்கரித்துக் கொள்ளுவன், முழுதுணர்ந்த தேசிகரால் = யாவற்றையுந் தெரிந்த ஆசிரியரால், தெளிந்தேன் எல்லாம் = முழுவதும் போதிக்கப்பெற்றேன், சுத்தபரமாநந்தம் தோற்றுவிக்கும் = தூய்தாய பிரஹ்மாநந்தத்தைப் பிரகடப்படுத்தும், நல்லறிவாம் சோதிபெற்றேன் = சாதனமாகிய சச்சிதாநந்த சொரூபத்தை யடைந்தேன், மெத்த இவன் நான் எனது இங்கு இவையெனும் பொய் = மிகுந்தெழுந்து கொண்டிருந்த அயம் அகம்மம ஈண்டிவை என்பவான மித்தைத்தோற்றங்களை, உள்ளொழித்தேன் = அகத்திலும் நாடாமல் தொலைத்தேன், மீண்டும் நாடேன் = மறித்தெப்போதுமே சிந்தியேனிந்த வண்ணம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இத்துணைப்போதும் எனது இம்மனதாகிய முத்தாபலத்தை யலக்ஷியஞ் செய்துவிட்டேன், சித்திரம் செய்யாம லிருந்துவிட்டேன், இப்பொழுது, இலக்ஷியப்படுத்தியதாலோ, சித்திரித்ததாலோ. சமதமாதி குணயோக்கியமாயது, சூத்திரஞ்சேரத் தகுதியாயது: எனது சித்தமாகிய முத்தென்பதாம். விவிதசாதுக்களாகிய சித்தர்களானே யான் நன்றாக நானாவித உபதேசங்களால், இனிது போதிக்கப் பேற்றேன், பரமானந்த சாதனமாய ஆன்மாவைப் பின்றொடரா நிற்பேன், அநுகதிமாத்திரத்தானே பரமாநந்தமாய தனக்கே சாதனமாம், அபேதமெனினும் உபசாரத்தாற் காணதையா மென்றுணர்க, ஆக

வின் பரமாத்ம நிஷ்டையை ஒருபோதும் விடவேமாட்டேன், ஆன்மாவாகிய மணியை, யேகாந்தத்தில் அடையப் பெற்றவனேயாகிக் கண்டுகொண்டு களிப்புடன் வீற்றிருப்பேன், சரற்போதில் ஹிமவதாதிய சலங்களில் அம்புதங்கள் அஸ்தமித மாவனபோலப் பிறவிடய ஆசைகளியாவுமே அடியோடும் அழிந்தேபோயினவாம், இத்தேகமியான்எனவும், இத்தன ராச்சியாதி யென்னது எனவும், வித்தாரமாகத் தோற்றுநின்ற அசத்தியரூபத் தோற்றத்தை மெய்யுணர்வின் பலத்தால் உள்ளிருந் தொழித்தேன், வெளியிலிருந்து உட்சென்றவற்றை மீண்டும் வெளியே தள்ளினேன்.

(ச.) துளைத்திலேன் = சிகூதித்திலேன், துளைத்து = செவ்வையாகச் சிகூதித்து, இயைந்தநூலால் = சமமுதலிய குணத்தால், பரமாநந்தந் தோற்றுவிக்கும் = பரமானந்த சாதனமான, நல்லறிவாஞ் சோதி = ஆன்மாவை, இவனுனென திங்கிவையெனும் = அகம மாபிமானங்களோடு, உள் = திடமாயகத்தில் விளங்கும், மெத்தப்பொய் = மிகுந்த அசத் தியத்தையகற்றினேன். மூலம், பிறண்டு, வித்தம் = சித்ரிதம் = துளைக்கப்பெற்றது. குணம் = கோர்க்கும் நூல். (28)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இப்போதியம்பியதைச் சுருக்கி யுபசங்கரித்து விவேககுருவை வணங்கி நிருவிகற்ப சமாதியையடைந்தான் ஜனகர்பிரான் எனல்:—பேதிக்குமென்பது.

பேதிக்கு மனமென்னும் பெரும்பகையை முழுவலியாற் பிளந்துவென்றேன்
வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே னுபசாந்த வாழ்வுபெற்றேன்
சாதித்த விவேகமே யுனை வணங்கி னேனென்று சனகர்கோமான்
சேதித்த மனவலைவெல் லாமொழித்துத் தானேசித் திரம்போனின்றான்.

(ப - ரை,) பேதிக்கும் மனமென்னும் பெரும்பகையை = உள்ளேயிருந்து துன்புறுத் தும் மனமென்று சொல்லப்பட்ட மிகவலுவுள்ள சத்துருவை, முழுவலியால் = சர்வம் பிரஹ்மமயம் என்னும் பெரும்பலத்தால், பிளந்துவென்றேன் = சொரூப நாசஞ்செய்து செயித்தேன், வாதித்ததுயரெல்லாம் மாற்றினேன் = இடர்ப்படுத்திய துக்கங்களை யெல் லாம் பொடிப்படுத்தினேன், உபசாந்தவாழ்வு பெற்றேன் = பரமசாந்தமாகிய பதத்தினை யடைந்தேன், சாதித்த விவேகமே = இதனை மேவும்படி செய்வித்துத் தந்தபகுத் துணர்வே, உனைவணங்கினேன் = உன்னைப் பன்முறை நமஸ்கரித்தேன், என்று = என் பதாக, சனகர்கோமான் = ஜனகமகாராஜாவானவன், சேதித்தமன அலைவெல்லாம் ஒழி த்து = சூாபலசித்தம் சாந்தியடையப் பெற்று, தானே சித்திரம்போல் நின்றான் = சுயம் பித்தியிலமைத்த பதுமைபோல நிருவிகற்ப சமாதியிலிருந் தாநந்தித்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சமாதியப்பியாசத்தானே மிகவும் பலவானுகிய மனோரிபுவை எஞ்சுதலின் றிக்கொன்று, ஏழாவது பூமிவிசிராந்தி வடிவப்பரமசாந்தியை யடையாநிற்பேன், இத்துணை துணைசெய்த விவேகமே உன்பொருட்டு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், இந்தவண்ணஞ் சிந்தித் துக் கொண்டிருந்த அரசன் சந்நிதியில் துவாரபாலன் வந்துநின்று, ஹேதேவ! ஸ்நானத்திற் கெழுந்தருளியாக வேண்டும், குசுமகர்ப்பூர குங்கும நீர்க்குடமங்கையர் காத்துளார், என் பதாதியாகக்கூறிப் பிரார்த்திப்ப, "எத்துணைமாத்திரம் இந்தராஜ்ஜிய மென்பது, இதனு லுண்டாம் சுகமென்று நின்றதுதான் எம்மாத்திரம்? இக்கணபங்கியால் எனக்கீண்டுண் டாம் பயன் யாதொன்றையுமே கண்டிலேன், மித்தையாய சாம்பரீமாயா ஆடம்பரமும்; மிருகதிருஷ்ணு ஜலம்போன்றதும் ஆயயாவற்றையுமே விட்டொழித்து, பரமசாந்தமுற்ற நிஸ்தரங்க சமுத்திரம்போல, ஏகாந்தத்திலேயே யிருப்பேன், இவ்வசத்பிராய போகவி

ஜனகப்ராசினஞ்ஞை.

ஜிரும்பிதங்களானே எனக்குண்டாயது போதும்போதும், எல்லாக் கருமங்களையும் விட்டுத்தொலைத்து, கேவலம் சுகமாக வீற்றிருப்பேன், ஹேசித்தமே! இப்போகாப்பியாசஞ்சம் பிரமத்தினின்றும் சுதலவ ஆசுவாத சதுரத்தன்மையை யொழித்தி. ஜன்மஜராஜாட்டிய ஜாலஜம்பால சாந்தியின் பேறுண்டாம்'' என்பதாதியாகச் சிந்தித்து ஜனகமகாராஜன் சித்தத்தின் சஞ்சலத்தன்மைகளை யெல்லாம் அறநீக்கிச் சாந்தமுற்று விபிகர்ம அர்ப்பித உபமனகித் தூஷ்ணீமாகவே எழுந்தருளி யிருந்தனன்

(ச.) மனமென்னும் பெரும்பகையை = அதிபலமுள்ள சத்துருவென்னும் மனதை வணங்கினேன். ஸ்ரீ வசிஷ்டர், என்று நின்ருன் = சும்மாவிருந்தான். மூலத்தில் அதிபல வானகிப் பகைவனும் மனத்தை நெரித்துக்கொல்வேன் என்பது அன்னுவயம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) நிருவிகற்ப சமாதியினின்றும் எழுந்தபின்னுய்ந்ததைக் குறித்துக்கூறத் தொடங்கல்:—வாளாவென்பது.

வாளாசித் திரம்போல நெடிதிருந்து சனகர்பிரான் மாய்த்துநெஞ்சை
மீளாநல் லுபசாந்த நிறைநெஞ்சா லுலகியல்பை மேவிப்பார்த்தான்
ருளாண்மையா லியற்றும் பொருளேது கைக்கொள்ளத் தக்கதேது
கோளா னகற்பனையென் சுபாவவறி வாமெனக்குக் குறிக்குங்காலே.

(ப - ரை.) வாளாசித்திரம்போல நெடிதிருந்து = தூஷ்ணீமாகச் சித்திரப்பதுமை யொத்து நீள்போது சமாதியிலிருந்து, சனகர்பிரான் = சனோபகாரியாய அம்மன்னவன், மாய்த்து நெஞ்சை = மனத்தின் சொரூபத்தை நாசஞ்செய்து, மீளாநல்லுபசாந்த நிறைநெஞ்சால் = மீண்டுமிகவும் சமசாலியாகிய மனத்தினலே, உலகியல்பை மேவிப்பார்த்தான் = ஜகத்தியற்கையை நன்குசிந்தித்து நாடினன், தாளாண்மையால் இயற்றும் பொருளேது = பிரயத்தனத்தினற் சாதிக்கத்தக்க வத்துயாது, கைக்கொள்ளத்தக்கது ஏது = உபாதேயமாயது யாது, சுபாவ அறிவாம் எனக்குக் குறிக்குங்கால் = இயற்கையாகவே சித்தாயிருக்கும் எனக்கு உத்தேசிக்கும்போது, கோளான கற்பனையென் = குற்றமுற்ற கற்பனையாதுளது?

(ஸ்ரீ - வீர.) முன்மொழிந்த வண்ணம், ''எதனலுதித்தவை வாழுகின்றன'' என்னுஞ் சுருதியினனே பிராணிஜீவன நிதானமாயபூத்திற் சிறிதுபோது விசிராந்தியுற்றுச் சும்மாவேயிருந்து, சர்வஜன உபகாரியாய ஜனகராஜாவானவன்; மீண்டு சமசாலியாய மனத்தினலே நன்காலோசிக்கத் தொடங்கினன், யாதுகொள்ளத் தக்கதாயுளதீண்டு யத்தனத்தால் நன்குசாதிப்பேன், எவ்வழிவில்லாததாய வஸ்துவின்கண்ணே திருதியைப் படுத்துவேன். எனக்குக் கிரியாபரத் தன்மையானே தான்யாது செய்யத்தக்கது, கிரியையற்றதன்மையாற்ருன் யாதுசெய்யத்தக்கது, யாது ஜன்மத்தை யடைந்ததோ அதுதிண்ணமாக விநாசத்தை விட்டேயிராது அல்லவா! ஜந்யபாவத்திற்கு விநாசநியமத்தால் என்பது கருத்து. ஆசத்தினின்றும் எழுந்த இக்காயம் தொழிலோடுங் கூடுக அல்லது வினையைவிடுக. தேகசலன அசலனதசைகளில் துல்லிய ரூபமாயிருக்கும் தூய்தாயசின்மாத்திர சுபாவமுற்ற எனக்கு என்னதான் கெட்டுவிடுமோ! மூலபாடபேதம் க்ஷணம் ஸ்தித்வா, சிரம் ஸ்தித்வா.

(ச.) நெடிதிருந்து = ஞானஜீவிதனய் நெடுங்காலமிருந்து, மாய்த்து நெஞ்சைமீளா, உலகியல்பைமேவி = உத்திதனய், பார்த்தான் = சிந்தித்தான், ஸ்ரீஜனகன், தாளாண்மையால் = எத்தனத்தினல், இயற்றும் = இவ்விடத்துயான் சாதித்தற்குரிய, பொருளேது = யாதிருக்கின்றது, கைக்கொள்ளத் தக்கது = உபாதேயப் பொருள், சுபாவ அறிவா

ஜீயஆடம்பரம். T விக்கிரம். மரிண்யே.
^சேறு. J. லவ = அற்ப. ஆசுவாத = அநுபவ.

மெனக்கு = இயற்கையாகவே நிஷ்களங்கமான சற்சித்துருபமாகியதிரவெனக்கு, கற்பனே யென் = என்னகற்பனே யிருக்கின்றது = எவ்வளவுங் கற்பிக்கத்தக்கதின் றென்பது பொருள். பாடபேதம், மாய்ந்தநெஞ்சை மீளா = இறந்தமனதை மீண்டுநாடாத. (30)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) விசிராந்தி விசாரத்தை யுபசங்கரித்தல்:—சுத்தமென்பது,

சுத்தமாய்ச் சொரூபமா மென்னுருவ லால்வேறு தோன்றக்காணேன்
வத்தியான் வாராத பொருணயவேன் வந்தபொரு ளனைத்துந்தள்ளேன்
னித்தமாய்த் தன்னிலையி னிற்குமென தறிவுருவி னிலையாநிற்பே
னுத்தவா றேதுவரு மதுவருக வென்றழுந்தி யொருமையானுன்.

(ப - ரை.) சுத்தமாய்ச் சொரூபமாம் = தூய்தாய் அறிவுருவாம், என்னுருவலால் = எனதுவடிவமே யல்லாமல், வேறு = அயலொன்று, தோன்றக் காணேன் = பிரதீதியா கக்கண்டிலேன், வத்தியான் வாராதபொருணயவேன் = வாடியான் அடைவுறாப் பொரு ளில் ஆசைவையேன், வந்தபொருள் அனைத்துந்தள்ளேன் = அடைவுற்ற வஸ்து எதுவாயி னும் அங்கீகரிப்பேன், நித்தமாய்த் தன்னிலையில் நிற்கும் எனது அறிவுருவில் = அழியாத தாய்ச் சுவஸ்தமாயிருக்கும் என்னுடைய சித்துருவத்தின் கண், நிலையா நிற்பேன் = அசை யாமற்றிதிபெறுவேன், உத்தவாறு = உற்றவண்ணம், எதுவரும் = யாதுபிராப்தமாமோ, அதுவருக = அஃதுண்டாகுக, என்றழுந்தி யொருமையானுன் = என ஊன்றி ஏகமாயி னுன்=விகற்பமற்றான். வற்றி உற்றவென்பன எதுகைநோக்கி வத்தி உத்த எனவாயின.

(ஸ்ரீ - வீர,) அசம்பிராப்தமானதை யபிவாஞ்சியேன், சம்பிராப்தமானதைத் தியாகி யேன், சுவஸ்தமாய ஆன்மாவின் கண்ணே யிருப்பேன், யாதெனக்குப் பிராரப்தம் தந்ததாக வுளதாமோ அதுவேயுளதாகுக, அயலொன்றும் வேண்டாம், எனக்கு எந்நிரதிசயானந்தரூப ஆந்தரமுளதோ அதுவேயுளதாகுக, பாகியமொன்றும் வேண்டாம்; ஆகலின் எழுந்து இக்காயமானது, பூர்வபூர்வ விவகாரமுறையி லடைவுற்ற பகுதமாகிய தொழிலைப் பயிலுக, அசையாமல் வைக்கப்பட்ட இத்தேகந்தான் என்னே நலமுடைத்தாம், காய்ந்தன்றோ போம், அஃதென் னின்றியமையாததா ? அன்றென்பதாம். இரஞ்சனங்களை விட்டுச் சம ரூபத்தில் அழுந்தி நிட்காமமுற்ற மனம்பெற்றபோது காய அவயவஜன்னிய காரியங்கள் அசைவு அசைவின்மைகள் நுகர்வினை வயத்தால் வந்தவைகள், புண்ணிய பாவ அநுதய இலக்கணபலத்தில் ஒப்பானவைகளேயாம் அஃதெங்ஙனமெனின், கருமஜன்னியங்களாய பல ஸ்ரீகளில் மனத்தாற் கருத்துருதை போக்துருதைகளாம், அவைசாந்தமாகிய வழியோ நரர்கட்குச் செய்துஞ் செய்யாமையேயாம், உண்டும் உண்ணுமையேயாம். (31)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஆராய்ந்த அரசன் உலாவியதுணர்த்தல்:—வானென்பது,

வானேகுகதிரிரவி நாளியற்றும் வாறென்ன வந்துவந்து
தானேதோன் றியதொழிலைப் பற்றின்றிச் செய்துமெனச் சனகனெண்ணித்
தீனேய வருகாலஞ் செல்கால மிமையளவுஞ் சிந்தைசெய்யா
னூனேறு நிகழ்காலத் தோரிமைப்பி னகைதலோடுலாவ லுற்றுன்.

(ப - ரை.) வானேகுகதிரிரவி = ஆகாயத்தில் கமனஞ்செய்யும் சகஸ்திரகிரணங்க ளோடு கூடிய சூரியன், நாளியற்றும்வாறென்ன = தினஞ்செய்யும் முறைபோல, வந்து வந்து தானேதோன்றிய தொழிலை = நுகர்வினை வயத்தானே தானேவந்துவந்து பிரதீதி யாகிய காரியங்களை, பற்றின்றி = வாதனைக்கிட மில்லாமல், செய்துமென = செய்வோ

T நியதம்.

மென்று, சனகன் எண்ணி = ஜனகமகாராஜா சிந்தித்து, தீனேய வருகாலம் செல்காலம் = அநுபவிக்கும்படியாக வருங்காலம் சென்றகாலம், இமையளவும் = அணுமாத்திரமும், சிந்தைசெய்யான் = எண்ணுன், ஊனேறு நிகழ்காலத்து ஓரிமைப்பில் = சரீரசம்பந்தமான வர்த்தமான நிமிடத்தோ, நகைதலோ டுலாவலுற்றுன் = புன்னகைப்புடன் புரிதலாயினுன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) முன் மொழிந்த வண்ணம் சிந்தித்துப்பார்த்த அந்த ஜனகமகாராஜன் பிராரப்தவசத்தால் வந்ததொழிலே, தினபதிதினகரணுமாறு, கருத்துருத்வ போக்துருத்வ அபிமானவடிவப் பற்றற்றவனுய்ச் செய்யவெழுந்தான். இஃதெனக்கிஷ்டம்; இஃதெனக் கநிஷ்டம் என்னுங் கற்பனேகட்கு நிமித்தபூதமாய வாசனேகளேச் சித்தத்தாற்றுனே நன்ருக விட்டு நுகர்வினேவயத்துற் றவற்றைச் சாக்கிரத்தின்கண்ணே சுழுப்தனேப்போலச் செய்யத் தொடங்கினுன்; தூலசூக்குமதேகாதி யபிமான அபாவமாகவே ஜாக்கிரத்துச் சுழுப்தி கட்கு விசேடமின்மையின் என்பது கருத்தாம். செய்யும்போதுஞ் சிறிது திருசிய சம்பந்த முற்றிலன், என்னே, இல்லாத பொருளோடும் என்ன சம்பந்தமுண்டாம், இவ்வண்ணம் பல ஆராய்ச்சியின் முதிர்ச்சியானே ஆண்டுத் தன்னிராச்சியத்தில் ஜனகமகாராஜனுனவன், சகல காரியங்களேயும் செய்தனன், என்றுலும் முன்போன்று அகந்தை மமதைகளானே மோகத்தை யடைந்திலன், கலங்காத ஞானியாய்த் தீரனுனுன், அதுமுதலாகவே யாவரும் புகழும் புண்ணியவானுய ஜனகன் ஜீவன்முக்தனுய் ஞானவிருத்தனுய் லோகபராவர முணர்ந்தவனுய் வாழ்ந்துவந்தனன். செய்துஞ்செய்யாத வன்போன்ற சுழுப்த அவஸ்தித னேயாய ஜனகமகிபதிக்குச் சர்வபாவங்களினின்றும் இராகாதி வாசனேகள் எல்லாம் எல் லாவாற்றுனுமே அஸ்தமித்துப் போயின, வாசனுக்ஷயபலம் பகர்தல்:—தீனேயவென்ப தாதி. வருவதை யெண்ணுவதுமில்லே, சென்றதைச் சிந்திப்பதுமில்லே; வர்த்தமான நிமிடத் தோ புன்னகையுடனே பொருந்தியதைப் பொருந்தினுன், வாசனுவசத்தாற் பூர்வஉத்தர அநுசந்தானம், அதனுனே, பழைய அநிஷ்டகாரிகளில் வெறுப்பு, ஆசாமிப் பிரியப் பொருட்டு விருப்பு, அதனினின்றும் பிரவிருத்தி யெனச்சர்வ அநர்த்த அடைவாம். வர்த்த மான மாத்திர தரிசனமோ, துக்கத்திற்கு அபேக்ஷையால் அப்பிரியத்தன்மை யநுசந்தான மாகாதாமெனச் சகஜாநந்த அநுவிருத்தியானே புன்னகைகொண்டே புரிந்துலாவினுன் என்பது பொருளாம்.

(ச.) பொழுதுகழித்து விளேயாடினுன்; யாவற்றையும் அநுசரித்தான் என்றதாயிற்று.,()

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஆக்கியான உபக்கிரம பீஜத்தை நினேப்பூட்டிக்கொண்டு உபசங் கரித்தல்:—பேசிய வென்பது.

பேசியதன் விசாரத்தாற் சனகர்பிரான் பெரும்பேறு பெற்றதல்லால்
வாசியுள மற்றென்றுல் வந்ததல்ல வாரீச மலர்க்கண்மாலே
யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான விசாரத்தா லடைவதல்லாற்
றேசிகரில்லாவீணர் செய்தொழிலாற் பெறலாமோ சிற்சொரூபம்.

(ப-ரை.) பேசியதன் விசாரத்தால் = கூறியதனது ஆராய்ச்சியினுல், சனகர்பிரான் = ஜனகராஜாவானவன், பெரும்பேறு = பெரியதா யடையத்தக்க பிரயோஜனத்தை, பெற்ற தல்லால் = அடைந்ததேயன்றி, வாசியுளமற்றென்றுல் = நன்மையைப் பயக்கத்தக்க அயலொன்றினுல், வந்ததல்ல = அடைந்ததல்ல, வாரீச மலர்க்கண்மாலே = தாமரையிதழ் போன்ற திருநேத்திரங்களேயுடைய ஹரியின் அபரவடிவமே, ஆசிலதாய் = குற்றமற்றதாய், செவ்வியதாய் = சிறப்புற்றதாய், தனதான விசாரத்தால் = தன்னுடையதான ஆராய்ச்சி யினுல், அடைவதல்லால் = பிராப்தமாவதே யல்லாமல், தேசிகரில்லா வீணர் = ஆசிரிய

ரில்லா நீசர், செய்தொழிலால் பெறலாமோ சிற்சொரூபம் = சிதானந்த வடிவத்தை இயற்றும் வினையினல் எய்தலுமாமோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே தாமரசேக்ஷண ! அந்த ஜனகராஜாவால் தனது விசாரவசத்தானே, எஞ்சுதலின்றி யடையத்தக்க வெல்லாமே, மறந்தகண்ட சாமீகரம்போலும் அடையப்பெற்றனவாம், வேருெரு இச்சையால் இலவாம். ஆகையினுற் பலபரியந்தம் விசாரஞ்செய்யத் தக்கதாம், இடையில் வெறுப்பினை யடைந்து விட்டுவிடலாகாது, அவ்வளவு அவ்வளவு தன்னுடைய மனத்தினுலேயே நன்காராய்க. எவ்வளவு எவ்வளவு விசாரங்களின் பயன்றன் எல்லை நன்கடையப் பெறுமோ, சற்சாஸ்திர விவேகாதி பரிஷ்கிருதங்களாய்த் தன்னுடைய ஊஹாபோஹ குசலங்களாய மதிவிருத்திகளாம் பிரஞ்ஞைக ளென்னுஞ் சகிக்ளானேயே; உயர்ந்தபதமானது அடையப் பெறலாம், வேறெக்கிரியையினுலுமே அடையமுடியாதாம்.

(ச.) பெறும்பேறு = அடைதற்குரிய ஆன்மபதத்தை, மற்றென்றாலும் = மற்றொரு கிரியையானும், வந்ததல்ல = பெற்றதன்று, அவ்வேதுவினுற் சகல முமுக்ஷுக்களாலுந் தம் விசாரத்தினுலே யடைதற்குரிய ஆன்மபதம் அடையப்பட்ட தன்றி இதரக்கிரியையாலடையப் படவில்லை யென்றதாயிற்று, (33)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பிரஞ்ஞையினுலே யடைய வேண்டியதாய பிரமபதம் அடையப் பெறுதலின் தொடக்கத்திலிருந்தே அந்தப் பிரஞ்ஞையை வளர்க்கவே பிறமுயற்சிகளையும் உபயோகிக்கவேண்டு மெனல்:—புறவென்பது.

புறப்பேறு களைவேண்டி யியற்றுகின்ற புண்ணியத்தைப் புவியிலுள்ளோர்
சிறப்பான நல்லறிவு மிகவேண்டு மென்றுமுதற் செய்யிற்பேறு
மிறப்பான வாபத்து விளைநிலமா யிருந்துதுயர் வேலையாகிப்
பிறப்பான நச்சுமர வித்தாகும் பேதைமையைப் பிளக்கல்வேண்டும்.

(ப - ரை.) புறப் பேறுகளை வேண்டி = பாகியப் பிரயோஜனங்களை விரும்பி, இயற்றுகின்ற புண்ணியத்தை = செய்யாநின்ற யத்தனத்தை, புவியிலுள்ளோர் = உலகிலுள்ள முமுக்ஷுக்கள், சிறப்பான நல்லறிவு = விசேடமான நல்லபிரஞ்ஞை, மிகவேண்டு மென்று = மிகவும் உண்டாகி வளரவேண்டு மென்பதாக, முதல் = பூர்வம், செய்யிற் பேறும் = செய்வார்களேயாயின் நல்ல பிரயோஜனமாம், இறப்பான ஆபத்து = பெருந் துன்பப் படுத்துவனவாய ஆபத்துகள் எல்லாம், விளைநிலமாய் = உண்டாம், பூமியாய், இருந்து = திடமுடனிலைத்து, துயர்வேலையாகி = துக்கக்கடலாகி, பிறப்பான நச்சுமர = சம்சாரமாகிய விடவிருக்ஷங்களின், வித்தாகும் = பீஜமாகும், பேதைமையை = பிரஞ்ஞாமாந்தியத்தை, பிளக்கல்வேண்டும் = விநாசஞ் செய்யவேண்டும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஜனங்களால் வெளிப்பொருள் தேடுவதில் எதேமுயற்சி செய்யப்பெறுகின்றதோ அதேமுயற்சி பூர்வம் பிரஞ்ஞைவளர்தற் பொருட்டுச் செய்யத்தக்கதாம். எத்தகைய உத்யோகமோ, அத்தகையதேசாலும் அதிக சிரமம்யாதொன்றும் வேண்டியதில்லையென்பதாம், பாடுபடாமலா இருக்கின்றோம், பட்டும் பயனில்லை, பயனுறு தொழிலன்மையின், இதனை ஸ்ரீபர்த்ருஹரியாரும் உணர்த்துவர் "பொறுமையிற் பொறுக்கே மிலத்தினது சிதபுற்சுக மகிழ்வினுற் போக்கேம், பொறுவினம் பொறுவாக்குளிர் வளியழற்சிப் பொங்குஞர் புகழ்தவம் புரியேஞ், சிறுதனமிரவும் பகலுமே நினைந்தேஞ்சி வன்பதமில்லுயிர் செயித்தே, வறிதவ்வப்பயனுன் வஞ்சியாமுனிவர் வனைதருகருமமே வனைந்தேம்" சகலதுக்கங்கட்கும் துர்த்தசைகட்கும் பரம அவதியாகியும், ஆபத்துக்கட்கெல்லாம் உத்தமமான

கோசமாகியும், சம்சார விருக்ஷங்கட்குப் பீஜமாகியும், இருக்கும் பிரஞ்ஞாமாந்தியத்தை விநாசஞ்செய்ய வேண்டும். பிரஞ்ஞையை வளர்த்தால் அதுவேசர்வ சம்பத்தின் வைப்பிடமாம், ஆத்தியந்திக துக்கக்ஷயத்தை யாற்றும் சாதனமாம், துக்கமுதலியவற்றைப் பயக்குங் கருவியாம், கல்வியுஞ் செல்வமும் பிறவுந்தரு மென்பதை யுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

(ச.) புறப்பேறுகளை = வாகியார்த்தங்களை, புண்ணியத்தை = எத்தனவிசேடத்தை, முதற்சிறப்பான நல்லறிவு = முன்பு பிரஞ்ஞை, பிறப்பான = சம்சாரமென்னும். பேதைமையை = பிரஞ்ஞா மாந்தியத்தை, பிளக்கவேண்டும் = நாசஞ்செய்யவேண்டும், (34)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) போதங்கற்பகம் போன்றதே யெனவும் வாதையதற்பமும் வர்ராதெனவும் வழங்கல்:—இலங்கென்பது.

இலங்கியசிந் தாமணியா மிதயமெனுஞ் சரக்கறையி லிருக்கும்போதங்
கலங்கலிலா விவேகியர்க்குக் கருதுபொருள் கற்பகம்போற் கணத்தினல்குந்
துலங்குவிசா ரம்படைத்துப் பேதைமைபோய் நல்லறிவு தோன்றினோரை
விலங்குகவ சத்தோரை யம்புகள்போற் காமாதி விகற்பந்தாக்கா.

(ப - ரை.) இலங்கிய சிந்தாமணியாம் = சிறப்புற்றோங்குஞ் சிந்தாமணியாகிய, இதயமெனுஞ் சரக்கறையில் = இருதயமாகிய கோசத்தில், இருக்கும்போதம் = இராநின்ற இப்பிரஞ்ஞை, கலங்கல் இலாவிவேகியர்க்கு=விக்ஷேபமில்லாத விவேகிகட்கு, கருதுபொருள்= சிந்தித்தபலத்தை, கற்பகம்போல் = கற்பகக்கொடிபோல, கணத்தில் நல்கும் = க்ஷணத்திற் கொடுக்கும், துலங்குவிசாரம் படைத்து = விளங்காநின்ற ஆராய்ச்சிவிளைந்து, பேதைமைபோய் = அறியாமையகன்று, நல்லறிவுதோன்றினோரை = உண்மையுணர் வுடையவரை, = விலங்குகவசத்தோரை யம்புகள்போல் = காப்பாகும் கவசமுடையவரைச் சாயகங்கள்போல, காமாதி விகற்பந்தாக்கா = பலதோடாதி பாதகம் பண்ணுவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இருதயகோசத்தி லிருப்பதாகிய இனியநல் லறிவதாமெனுஞ் சிந்தாமணி, விவேகிகடமக்கிது வேண்டிய பலமெலாம் கணந்தனிலுதவிடுங் கற்பகக்கொடிபோல், கப்பலானதுகடலில் ஒழுங்காகச் செலுத்தப்பெறின் நரனைக்கரையடைவிக்கும், அல்லாக்காற் சுழன்று துன்புறுத்தும், அதுபோலவே இச்சம்சாரத்தில் மதியானது நன்றாக விவேக வைராக்கியாதி சன்மார்க்கத்தில் பொருத்தப் பெறுமேலாயின் முத்தியங்கரையை யடைவிக்கும், தீதாக இராகத்துவேட லோபாதி அசன்மார்க்கத்திற் செலுத்தப்பெறினோ ஆபத்தையேதரும், சுழன்றுவரும். கவசம்பூண்டு கொண்டவனையம் பகழிகள்போல=மோகமுழுவது மகன்று பிரஞ்ஞைமிகுந்த விவேகியை, ஆசையும் அதன்பக்ஷத்துற்றனவாய லோப மோககுரோத சிந்தாதிகளாங் கணங்களும்: அவற்றினின்றும் உதிதமாம் துவேஷசிந்தா விஷாதாதியவாய தோஷங்களும், சிறிதும் பாதிக்கமாட்டா.

(ச.) போதம் = பிரஞ்ஞையானது, கருதுபொருள் = சிந்தித்தபலத்தை, விலங்கு = தடைசெய்யும். (35)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அகங்காரமானது அதிவச்சிரமெனினும் விவேகம் விளையவிலகும், அது விளைவதும் ஆசையறினுமெனல்:—பரமவென்பது.

பரமாதித் தனைமறைத்துக் கறுத்தறிவற் றுக்களித்துப் படர்ந்துமீண்டு
திரமான வகங்கார முகில்விவேகக் காற்றாற் சிதறிப்போகும்
வரமான பதம்வேண்டிற் றன்மனத்தி னாசைமுதன் மாற்றவேண்டு
முரமான புவியைமுத லுழுதன்றோ விளைபயன்க ளூறுகின்றாரே.

(ப - ரை.) பரம ஆதித்தனை = பரம அருக்கனை, மறைத்து = ஆச்சாதித்து, கறுத்து = இருண்டு, அறிவற்று = ஜடவடிவாகி, களித்து = மதத்து, படர்ந்து = விசாலித்து, மீண்டுதிரமான = திருசியங்களில் மறித்தும் மறித்தும் பழகப்பழகத் திடப்பட்டுக்கொண்டேவாராநின்ற, அகங்காரமுகில் = அகங்காராம்புதமானது, விவேகக்காற்ருல் = பிரஞ்ஞை வடிவ வாதத்தினுலே, சிதறிப்போகும் = பாதிக்கப்படும், வரமானபதம் வேண்டில் = மேலானபதத்தை விரும்பில், தன் மனத்தினுசை = தனது உள்ளத்திலுள்ள பேராசையை, முதல் = ஆதியில், மாற்றவேண்டும் = நீக்கவே வேண்டும், உரமானபுவியை = கடினமானபூமியை, முதல் உழுதன்ருே = பிரதமத்தில் பண்படுத்தியே யன்ருே, விளைபயன்கள் உறுகின்ருர் = உண்டாம் உண்பொருள்களாம் பலனைக் கிருஷீவலர் அடையாநிற்பர்; ஏ = இருபாலும் அவதாரணப் பொருட்டாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பரமான்மவடிவ அருக்கன் றன்னை மறைப்பதுவாய், ஜடாத்மாவாய், ஜடக்கட்கு அபேதமுண்மையின் அம்புதபக்ஷத்தில் ஜலாத்மாவாய், விஸ்தீர்ணமாய், அஸ்வச்சமாய் நீலமாய், வளரும் அகங்கார அம்புதம் = மேகம், மதோன்மத்தமாய்த் திரியினும், பிரஞ்ஞாவாதத்தானே பாதிக்கப்படும். ஒப்பில்லாததா யுயர்ந்ததான பதத்தையடைய விரும்பிய அதிகாரியானவன் பிரதமம் இம்மதியையே லாலனஞ்செய்யத்தக்கது, பாலனைப்போல முறையாக விவேகநிக்ஷணத்தாற் சோதிக்கத்தக்கது என்பதாம்: கிருஷியின் பலமாகிய தானியாபி விருத்தியை விரும்பிய மேழிச்செல்வனுல் முதல்முதலில் பிரசித்தமாக, தரையே சீர்திருத்தப் பெறுகின்றதுபோலும்.

(ச.) விவேகக்காற்ருல் = பிரஞ்ஞையென்னும் மாருதத்தினுல், ஆசைமுதல் மாற்ற வேண்டும் = அவாமுதலியவற்றை மாற்ற இப்பிரஞ்ஞையை முன்புவளர்க்கவேண்டும். (36)

ஜனகராஜன் கதை முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் அ௦உ.

புண்ணிய பாவனர் கதை.

———(*)———

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மிகத்தெளிந்து கெம்பீரமாய் எங்கணும்மேவி அத்தியாத்ம அதிகாரத்தானே சகல தேவர்களாம் இந்திரியங்கட்கும் ஈசனுய் வசியாய்த் தேஜோமயமாய பரமாத்மாவைச் சுயம் பார்த்தபோதே யெல்லாத் துக்கதிருஷ்டிகளும் அழிந்துபோமென் றிதமுரைக்கத் தொடங்கல்:—மோகவென்பது.

(ச-அ-கை.) முன்பு ஆகாசபலம் வீழ்வது போற்றெய்வகதியாற்பெற்ற சித்தர் கீதையின் சிரவணத்தினுற் சனகனுக்குச் சித்தோபசாந்தி சொல்லப்பட்டது, இப்போது முன்பு சென்ற அநேகஜன்ம சிந்தன வசத்தாற் சித்திக்கும் ஆன்மஞானத்தினுற் சித்தத்தினது உபசமம் புண்ணியபாவனர் கதையாற் சொல்லப்படுகிறது, அதில் இப்போது சித்த உபசம உபாயங்களை யுபதேசிக்கின்ருர்:—மோகமென்பது.

மோகவற்ச நாபிக்கொடி முளைத்தெழு மூலஞ்
சோகமாசுண மிருந்தர சாள்வதோர் சூழ
லாகமேமுத லியானெனக் காணு மஞ்ஞான
மேகமாகிய பராபரந் தோன்றிணு லிறக்கும்.

௦ இளஷ. ரகெளஞ்சூதில்.

புண்ணியபாலனர் கதை.

(ப - ரை.) மோகவற்ச நாபிக்கொடி = மோகமாகிய விடக்கொடி, முளைத்தெழு மூலம் = உண்டாகி யோங்குவதற்கு ஹேதுவும், சோகமாசுணம் இருந்து அரசாள்வதோர் சூழல் = சோகமாகிய சர்ப்பம் எழுந்தருளியிருந்து இராஜ்யபரிபாலனம் செய்வதற்கு ஒப் பற்றபுதரும், ஆகமேமுதல் யானெனக்காணும் = தேகமே முதலாயவற்றை யகமெனக் காணும், அஞ்ஞானம் = அறியாமையும், ஆகியது, ஏகமாகிய பராபரந்தோன்றினால் இறக் கும் = அத்விதீயமாகிய பராபரவஸ்துவின் சாக்ஷாத்காரம் உண்டானால் நசிக்கும்.

(ஸ்ரீ-வீர.) மோகபீஜங்களாய துர்வாசனைகளின், முஷ்டிக்கும்முஷ்டிபோல உள்ளேதிட மாகச் சங்கிராஹகங்களும், சித்தபூமியில் நடவுபெற்றவைகளும்; நானாவிதமாய அத்தியாத்மி காதி வேற்றுமையுற்ற ஆபத்துக்களின்றுயரங்களின் விருஷ்டிகளும், விருஷ்டிபோல அகல் மாத்தாக எப்பக்கங்களினின்றும் சாம்பர்களைத் தூற்றுவனவும்,ஆகியகுதிருஷ்டிகள்-அகந்தை மமதையாதிப் பிரத்தியயவடிவ இருதயக்கிரந்திகள், அந்தப் பராவரத்தைக் கண்டபோது விண்டுபோம்; பராவரம் = மாநுஷாநந்தாதி ஹைரண்ய கர்ப்பாநந்தாந்தங்களாய சுக உத் கர்ஷங்கள், அவரங்கள் = நியூநங்கள் = கீழானவை எதனினின்றும், அத்தகையது பரா வரமாம். அவ்வாறே சுருதியுமியம்பும், இதயமாமிந்த விமலகோசத்தே யிரசமாய் விளங்கு நற்பிரமந், துதயமே விடுமச்சோதியே யெல்லாச் சோதிக்குஞ் சோதியாவதுவு, மிதயமே நிகழுமிதனை மெய்கண்ட விடத்தின் மற்றிதயநோ யெல்லாஞ், சிதையுமையுறவுந் தீருமெவ் வினையுஞ் செய்யினுஞ் செய்திலனுமால். மூலசுருதிப் பொருளிதுவாம்:—இந்த ஜீவன்முக்த னுடைய பரமாத்ம ஞானத்தின் பலமிதுபகரப் பெறுகின்றது, ஹ்ருதயகிரந்தி=அவித்யா வாசனாப்பிரசய புத்தியாசிரய காமம், "காமங்கள்ளெவை யிவனிருதயத்துள்ளன" என வேறு சுருதியுமிருத்தலின்; இக்காமங்கள் இதயத்தைப் பற்றினவே யன்றி ஆத்மாவைப் பற்றினவல்ல; பித்யதே = பேதம் = விநாசம் ஆகின்றன; சித்யந்தே சர்வசம்சயா:—சர்வ ஞேய விஷயங்களாகிய சம்சயங்களும் லௌகிகர்கட்கு மரணபரியந்தமும் ஸ்ரீ கங்கையின் அருவிபோன் றெழுகப்பட்ட அவைதாமும் விச்சேதமாவனவாம்; அஸ்ய = சம்சயம் விச்சின்னமாகிய வித்தை நீங்கப்பெற்ற இஜ்ஜீவன் முக்தனுடைய கர்மாணி = விஞ்ஞான உற்பத்தியின் முந்தினவும், ஜன்மாந்தரத்தில் அப்பிரவிருத்த பலங்கள் உடையனவும், ஞானோற்பத்தி சககாபாவிகளும், ஆகியகருமங்கள், க்ஷீயந்தே = கெட்டுப் போகின்றன; இச் சன்ம ஆரம்பகங்க ளிலவாம், பிரவிருத்த பலத்தன்மையான்; சர்வஞ்ஞமாயும் அசம்சாரியா யும், காரணவடிவமாய பரமாயும், காரியவடிவமாய அவரமாயும் உள்ள தஸ்மிந்பராவரே = அந்தப் பராவரப் பிரஹ்மத்தைநேராக யானுயிருக்கின்றேன் என்று, திருஷ்டே = கண்ட போது, சம்சாரகாரண உச்சேதமாதலின் விடுபடுகின்றான்.

(ச.) மூலம், முஷ்டிகள் = மோகபீஜங்களை நடும் ஹேதுக்களாகிய விரல்கள் குவித்த கரங்கள், திருஷ்டிகள் = தரிசன ஹேதுக்கள், குதிருஷ்டிகள் = பிராந்திகள், முஷ்டிகள் திருஷ்டிகள்என்னும் இருபதங்களுமே குதிருஷ்டிகள் என்பதற்கு விசேஷணங்கள் என்று காணவேண்டும். மோகசோகமய அஞ்ஞானமானது ஏகபோதசுக சாக்ஷாத்காரத்தாலிறந்து போமென்பது திரண்டபொருள்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) எப்போதுஞ் சனகனைப்போல இராகவ, விவேக புத்தியினாலே தன்னைச் சர்வஜகத் துற்பத்தியாதியதிஷ்டானப் பிரஹ்மவடிவமாகச் சாக்ஷாத்தநுபவித்துப் பரமபுருஷார்த்த லக்ஷ்மியுடையவனாகவும் அதனானே சர்வ உற்கிருஷ்ட முடையவனாகவும் ஆகுதியென் றநுக்கிரகித்து, இப்போது ஆத்மப்பிரசாத உபாயத்தில் விசாரமே முக்கியமா மெனல்:—அநித்தமென்பது.

ம கூடலய்யர்.

Tகிவரப்பகவதி.
Tமதி.

மெனக்கு = இயற்கையாகவே நிஷ்களங்கமான சற்சித்துருபமாகிய திரவெனக்கு, கற்பனே யென் = என்னகற்பனே யிருக்கின்றது = எவ்வளவுங் கற்பிக்கத்தக்கதின் றென்பது பொருள். பாடபேதம், மாய்ந்தநெஞ்சை மீளா = இறந்தமனதை மீண்டுநாடாத. (30)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) விசிராந்தி விசாரத்தை யுபசங்கரித்தல்:—சுத்தமென்பது,

சுத்தமாய்ச் சொரூபமா மென்னுருவ லால்வேறு தோன்றக்காணேன்
வத்தியான் வாராத பொருணயவேன் வந்தபொரு ளனைத்துந்தள்ளே
னித்தமாய்த் தன்னிலையி னிற்குமென தறிவுருவி னிலையாநிற்பே
னுத்தவா றேதுவரு மதுவருக வென்றழுந்தி யொருமையானுன்.

(ப - ரை.) சுத்தமாய்ச் சொரூபமாம் = தூய்தாய் அறிவுருவாம், என்னுருவலால் = எனதுவடிவமே யல்லாமல், வேறு = அயலொன்று, தோன்றக் காணேன் = பிரதீதியாகக்கண்டிலேன், வத்தியான் வாராதபொருணயவேன் = வாடியான் அடைவுருப் பொருளில் ஆசைவையேன், வந்தபொருள் அனைத்துந்தள்ளேன் = அடைவுற்றவஸ்து எதுவாயினும் அங்கீகரிப்பேன், நித்தமாய்த் தன்னிலையில் நிற்கும் எனது அறிவுருவில் = அழியாததாய்ச் சுவஸ்தமாயிருக்கும் என்னுடைய சித்துருவத்தின் கண், நிலையா நிற்பேன் = அசையாமற்றிதிபெறுவேன், உத்தவாறு = உற்றவண்ணம், ஏதுவரும் = யாதுபிராப்தமாமோ, அதுவருக = அஃதுண்டாகுக, என்றழுந்தி யொருமையானுன் = என ஊன்றி ஏகமாயினுன்=விகற்பமற்றுன். வற்றி உற்றவென்பன எதுகைநோக்கி வத்தி உத்த எனவாயின.

(ஸ்ரீ - வீர,) அசம்பிராப்தமானதை யபிவாஞ்சியேன், சம்பிராப்தமானதைத் தியாகியேன், சுவஸ்தமாய ஆன்மாவின் கண்ணே யிருப்பேன், யாதெனக்குப் பிராரப்தம் தந்ததாகவுளதாமோ அதுவேயுளதாகுக, அயலொன்றும் வேண்டாம், எனக்கு எங்நிரதிசயானந்தரூபஆந்தரமுளதோ அதுவேயுளதாகுக, பாகியமொன்றும் வேண்டாம்; ஆகலின் எழுந்து இக்காயமானது, பூர்வபூர்வ விவகாரமுறையி லடைவுற்ற புகுதமாகிய தொழிலைப் பயிலுக, அசையாமல் வைக்கப்பட்ட இத்தேகந்தான் என்னே நலமுடைத்தாம், காய்ந்தன்றே போம், அஃதென் னின்றியமையாததா? அன்றென்பதாம். இரஞ்சனங்களை விட்டுச் சமரூபத்தில் அழுந்தி நிட்காமமுற்ற மனம்பெற்றபோது காய அவயவஜன்னிய காரியங்கள் அசைவு அசைவின்மைகள் நுகர்வினை வயத்தால் வந்தவைகள், புண்ணிய பாவ அநுதய இலக்கணபலத்தில் ஒப்பானவைகளேயாம் அஃதெங்ஙனமெனின், கருமஜன்னியங்களாய பல ஸ்ரீகளில் மனத்தாற் கருத்துருதை போக்துருதைகளாம், அவைசாந்தமாகிய வழியோநார்கட்குச் செய்துஞ் செய்யாமையேயாம், உண்டும் உண்ணுமையேயாம். (31)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஆராய்ந்த அரசன் உலாவியதுணர்த்தல்:—வானென்பது,

வானேகுகதிரிரவி நாளியற்றும் வாறென்ன வந்துவந்து
தானேதோன் றியதொழிலைப் பற்றின்றிச் செய்துமெனச் சனகனெண்ணித்
தீனேய வருகாலஞ் செல்கால மிமையளவுஞ் சிந்தைசெய்யா
னூனேறு நிகழ்காலத் தோரிமைப்பி னகைதலோடுலாவ லுற்றுன்.

(ப - ரை.) வானேகுகதிரிரவி = ஆகாயத்தில் கமனஞ்செய்யும் சகஸ்திரகிரணங்களோடு கூடிய சூரியன், நாளியற்றும்வாறென்ன = தினஞ்செய்யும் முறைபோல, வந்து வந்து தானேதோன்றிய தொழிலை = நுகர்வினை வயத்தானே தானேவந்துவந்து பிரதீதியாகிய காரியங்களை, பற்றின்றி = வாதனைக்கிட மில்லாமல், செய்துமென = செய்வோ

ரியதம்.

மென்று, சனகன் எண்ணி = ஜனகமகாராஜா சிந்தித்து, நீனேய வருகாலம் செல்காலம் = அநுபவிக்கும்படியாக வருங்காலம் சென்றகாலம், இமையளவும் = அணுமாத்திரமும், சிந்தைசெய்யான் = எண்ணான், ஊனேறு நிகழ்காலத்து ஓரிமைப்பில் = சரீரசம்பந்தமான வர்த்தமான நிமிடத்தோ, நகைதலோ டுலாவலுற்றான் = புன்னகைப்புடன் புரிதலாயினன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) முன் மொழிந்த வண்ணம் சிந்தித்துப்பார்த்த அந்த ஜனகமகாராஜன் பிராரப்தவசத்தால் வந்ததொழிலை, தினபதிதினகரணமாறு, கருத்ருத்வ போக்துருத்வ அபிமானவடிவப் பற்றற்றவனாய்ச் செய்யவெழுந்தான். இஃதெனக்கிஷ்டம்; இஃதெனக் கநிஷ்டம் என்னுங் கற்பனைகட்கு நிமித்தபூதமாய வாசனைகளைச் சித்தத்தாற்றானே நன்றாக விட்டு நுகர்வினைவயத்துற் றவற்றைச் சாக்கிரத்தின்கண்ணே சுழுப்தியைப்போலச் செய்யத் தொடங்கினன்; தூலசூக்குமதேகாதி யபிமான அபாவமாகவே ஜாக்கிரத்துச் சுழுப்தி கட்கு விசேடமின்மையின் என்பது கருத்தாம். செய்யும்போதுஞ் சிறிது திருசிய சம்பந்த முற்றிலன், என்னை, இல்லாத பொருளோடும் என்ன சம்பந்தமுண்டாம், இவ்வண்ணம் பல ஆராய்ச்சியின் முதிர்ச்சியானே ஆண்டுத் தன்னிராச்சியத்தில் ஜனகமகாராஜனானவன், சகல காரியங்களையும் செய்தனன், என்றாலும் முன்போன்று அகந்தை மமதைகளானே மோகத்தை யடைந்திலன், கலங்காத ஞானியாய்த் தீரனானன், அதுமுதலாகவே யாவரும் புகழும் புண்ணியவானாய ஜனகன் ஜீவன்முக்தனாய் ஞானவிருத்தனாய் லோகபராவர முணர்ந்தவனாய் வாழ்ந்துவந்தனன். செய்துஞ்செய்யாத வன்போன்ற சுழுப்த அவஸ்தித னேயாய ஜனகமகிபதிக்குச் சர்வபாவங்களி னின்றும் இராகாதி வாசனைகள் எல்லாம் எல் லாவாற்றானுமே அஸ்தமித்துப் போயின, வாசனக்ஷயபலம் பகர்தல்:—நீனேயவென்ப தாதி. வருவதை யெண்ணுவதுமில்லை, சென்றதைச் சிந்திப்பதுமில்லை; வர்த்தமான நிமிடத் தோ புன்னகையுடனே பொருந்தியதைப் பொருந்தினன், வாசனவசத்தாற் பூர்வஉத்தர அநுசந்தானம், அதனானே, பழைய அநிஷ்டகாரிகளில் வெறுப்பு, ஆசாமிப் பிரியப் பொருட்டு விருப்பு, அதனினின்றும் பிரவிருத்தி யெனச்சர்வ அநர்த்த அடைவாம். வர்த்த மான மாத்திர தரிசனமோ, துக்கத்திற்கும் அபேக்ஷயால் அப்பிரியத்தன்மை யநுசந்தான மாகாதாமெனச் சகஜாநந்த அநுவிருத்தியானே புன்னகைகொண்டே புரிந்துலாவினன் என்பது பொருளாம்.

(ச.) பொழுதுகழித்து விளையாடினன்; யாவற்றையும் அநுசரித்தான் என்றதாயிற்று.,()

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஆக்கியான உபக்கிரம பீஜத்தை நினைப்பூட்டிக்கொண்டு உபசங் கரித்தல்:—பேசிய வென்பது.

பேசியதன் விசாரத்தாற் சனகர்பிரான் பெரும்பேறு பெற்றதல்லால்
வாசியுள மற்றொன்றால் வந்ததல்ல வாரீச மலர்க்கண்மாலே
யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான விசாரத்தா லடைவதல்லாற்
றேசிகரில்லாவிணர் செய்தொழிலாற் பெறலாமோ சிற்சொரூபம்.

(ப-ரை.) பேசியதன் விசாரத்தால் = கூறியதனது ஆராய்ச்சியினால், சனகர்பிரான் = ஜனகராஜாவானவன், பெரும்பேறு = பெரியதா யடையத்தக்க பிரயோஜனத்தை, பெற்ற தல்லால் = அடைந்ததேயன்றி, வாசியுளமற்றொன்றால் = நன்மையைப் பயக்கத்தக்க அயலொன்றினால், வந்ததல்ல = அடைந்ததல்ல, வாரீச மலர்க்கண்மாலே = தாமரையிதழ் போன்ற திருநேத்திரங்களையுடைய ஹரியின் அபரவடிவமே, ஆசிலதாய் = குற்றமற்றதாய், செவ்வியதாய் = சிறப்புற்றதாய், தனதான விசாரத்தால் = தன்னுடையதான ஆராய்ச்சி யினால், அடைவதல்லால் = பிராப்தமாவதே யல்லாமல், தேசிகரில்லா வீணர் = ஆசிரிய

ரில்லா நீசர், செய்தொழிலால் பெறலாமோ சிற்சொரூபம் = சிதானந்த வடிவத்தை இயற்றும் வினையினுல் எய்தலுமாமோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே தாமரசேக்ஷண ! அந்த ஜனகராஜாவால் தனது விசாரவசத்தானே, எஞ்சுதலின்றி யடையத்தக்க வெல்லாமே, மறந்தகண்ட சாமீகரம்போலும் அடையப்பெற்றனவாம், வேருெரு இச்சையால் இலவாம். ஆகையினுற் பலபரியந்தம் விசாரஞ்செய்யத் தக்கதாம், இடையில் வெறுப்பினை யடைந்து விட்டுவிடலாகாது, அவ்வளவு அவ்வளவு தன்னுடைய மனத்தினுலேயே நன்காராய்க. எவ்வளவு எவ்வளவு விசாரங்களின் பயன்றன் எல்லை நன்கடையப் பெறுமோ, சற்சாஸ்திர விவேகாதி பரிஷ்கிருதங்களாய்த் தன்னுடைய ஊஹாபோஹ குசலங்களாய மதிவிருத்திகளாம் பிரஞ்ஞைக ளென்னுஞ் சகிகளானேயே; உயர்ந்தபதமானது அடையப் பெறலாம், வேறெக்கிரியையினுலுமே அடையமுடியாதாம்.

(ச.) பெறும்பேறு = அடைதற்குரிய ஆன்மபதத்தை, மற்றென்றாலும் = மற்றொரு கிரியையானும், வந்ததல்ல = பெற்றதன்று, அவ்வேதுவினுற் சகல முமுக்ஷுக்களாலுந் தம் விசாரத்தினுலே யடைதற்குரிய ஆன்மபதம் அடையப்பட்ட தன்றி இதரக்கிரியையாலடையப் படவில்லை யென்றதாயிற்று, (33)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பிரஞ்ஞையினுலே யடைய வேண்டியதாய பிரமபதம் அடையப் பெறுதலின் தொடக்கத்திலிருந்தே அந்தப் பிரஞ்ஞையை வளர்க்கவே பிறமுயற்சிகளையும் உபயோகிக்கவேண்டு மெனல்:—புறவென்பது.

புறப்பேறு களைவேண்டி யியற்றுகின்ற புண்ணிபத்தைப் புவியிலுள்ளோர்
சிறப்பான நல்லறிவு மிகவேண்டு மென்றுமுதற் செய்யிற்பேறு
மிறப்பான வாபத்து விளைநிலமா யிருந்துதுயர் வேலையாகிப்
பிறப்பான நச்சுமர வித்தாகும் பேதைமையைப் பிளக்கல்வேண்டும்.

(ப - ரை.) புறப் பேறுகளை வேண்டி = பாகியப் பிரயோஜனங்களை விரும்பி, இயற்றுகின்ற புண்ணியத்தை = செய்யாநின்ற யத்தனத்தை, புவியிலுள்ளோர் = உலகிலுள்ள முமுக்ஷுக்கள், சிறப்பான நல்லறிவு = விசேடமான நல்லபிரஞ்ஞை, மிகவேண்டுமென்று = மிகவும் உண்டாகி வளரவேண்டு மென்பதாக, முதல் = பூர்வம், செய்யிற் பேறும் = செய்வார்களேயாயின் நல்ல பிரயோஜனமாம், இறப்பான ஆபத்து = பெருந் துன்பப் படுத்துவனவாய ஆபத்துகள் எல்லாம், விளைநிலமாய் = உண்டாம், பூமியாய், இருந்து = திடமுடனிலைத்து, துயர்வேலையாகி = துக்கக்கடலாகி, பிறப்பான நச்சுமர = சம்சாரமாகிய விடவிருக்ஷங்களின், வித்தாகும் = பீஜமாகும், பேதைமையை = பிரஞ்ஞா மாந்தியத்தை, பிளக்கல்வேண்டும் = விநாசஞ் செய்யவேண்டும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஜனங்களால் வெளிப்பொருள் தேடுவதில் எதேமுயற்சி செய்யப்பெறுகின்றதோ அதேமுயற்சி பூர்வம் பிரஞ்ஞைவளர்தற் பொருட்டுச் செய்யத்தக்கதாம். எத்தகைய உத்யோகமோ, அத்தகையதேசாலும் அதிக சிரமம்யாதொன்றும் வேண்டியதில்லையென்பதாம், பாடுபடாமலா இருக்கின்றோம், பட்டும் பயனில்லை, பயனுறு தொழிலன்மையின், இதனை ஸ்ரீபர்த்ருஹரியாரும் உணர்த்துவர் "பொறுமையிற் பொறுக்கே மிலத்தினது சிதபுற்சுக மகிழ்வினுற் போக்கேம், பொறுவினம் பொறுவாக்குளிர் வளியழற்சிப் பொங்கஞர் புகழ்தவம் புரியேஞ், சிறுதனமிரவும் பகலுமே நினைந்தேஞ்சி வன்பதமில்லுயிர் செயித்தே, வறிதவ்வப்பயனுன் வஞ்சியாமுனிவர் வினைதருகருமமே வினைந்தேம்" சகலதுக்கங்கட்கும் துர்த்தசைகட்கும் பரம அவதியாகியும், ஆபத்துக்கட்கெல்லாம் உத்தமமான

கோசமாகியும், சம்சார விருக்ஷங்கட்குப் பீஜமாகியும், இருக்கும் பிரஞ்ஞாமாந்தியத்தை விநாசஞ்செய்ய வேண்டும். பிரஞ்ஞையை வளர்த்தால் அதுவேசர்வ சம்பத்தின் வைப்பிடமாம், ஆத்தியந்திக துக்கக்ஷயத்தை யாற்றும் சாதனமாம், துக்கமுதலியவற்றைப் பயக்குங் கருவியாம், கல்வியுஞ் செல்வமும் பிறவுந்தரு மென்பதை யுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

(ச.) புறப்பேறுகளை = வாகியார்த்தங்களை, புண்ணியத்தை = எத்தனவிசேடத்தை, முதற்சிறப்பான நல்லறிவு = முன்பு பிரஞ்ஞை, பிறப்பான = சம்சாரமென்னும். பேதைமையை = பிரஞ்ஞா மாந்தியத்தை, பிளக்கவேண்டும் = நாசஞ்செய்யவேண்டும், (34)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) போதங்கற்பகம் போன்றதே யெனவும் வாதையதற்பமும் வாரா தெனவும் வழங்கல்:—இலங்கென்பது.

இலங்கியசிந் தாமணியா மிதயமெனுஞ் சரக்கறையி லிருக்கும்போதங்
கலங்கலிலா விவேகியர்க்குக் கருதுபொருள் கற்பகம்போற் கணத்தினல்குந்
துலங்குவிசா ரம்படைத்துப் பேதைமைபோய் நல்லறிவு தோன்றினோரை
விலங்குகவ சத்தோரை யம்புகள்போற் காமாதி விகற்பந்தாக்கா.

(ப - ரை.) இலங்கிய சிந்தாமணியாம் = சிறப்புற்றோங்குஞ் சிந்தாமணியாகிய, இதயமெனுஞ் சரக்கறையில் = இருதயமாகிய கோசத்தில், இருக்கும்போதம் = இராநின்ற இப் பிரஞ்ஞை, கலங்கல் இலாவிவேகியர்க்கு=விக்ஷேபமில்லாத விவேகிகட்கு, கருதுபொருள்= சிந்தித்தபலத்தை, கற்பகம்போல் = கற்பகக்கொடிபோல, கணத்தில் நல்கும் = க்ஷணத்திற் கொடுக்கும், துலங்குவிசாரம் படைத்து = விளங்காநின்ற ஆராய்ச்சிவிளைந்து, பேதைமைபோய் = அறியாமையகன்று, நல்லறிவுதோன்றினோரை = உண்மையுணர் வுடையவரை, = விலங்குகவசத்தோரை யம்புகள்போல் = காப்பாகும் கவசமுடையவரைச் சாயகங்கள்போல, காமாதி விகற்பந்தாக்கா = பலதோடாதி பாதகம் பண்ணுவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இருதயகோசத்தி லிருப்பதாகிய இனியநல் லறிவதாமெனுஞ் சிந்தாமணி, விவேகிகடமக்கிது வேண்டிய பலமெலாம் கணந்தனிலுதவிடுங் கற்பகக்கொடிபோல், கப்பலானதுகடலில் ஒழுங்காகச் செலுத்தப்பெறின் நாவேக்கரையடைவிக்கும், அல்லாக்காற் சுழன்று துன்புறுத்தும், அதுபோலவே இச்சம்சாரத்தில் மதியானது நன்றாக விவேக வைராக்கியாதி சன்மார்க்கத்தில் பொருத்தப் பெறுமேலாயின் முத்தியங்கரையை யடைவிக்கும், தீதாக இராகத்துவேட லோபாதி அசன்மார்க்கத்திற் செலுத்தப்பெறினோ ஆபத்தையேதரும், சுழன்றுவரும். கவசம்பூண்டு கொண்டவனையம் பகழிகள்போல=மோகமுழுவது மகன்று பிரஞ்ஞைமிகுந்த விவேகியை, ஆசையும் அதன்பக்ஷத்துற்றனவாய லோப மோககுரோத சிந்தாதிகளாங் கணங்களும்: அவற்றினின்றும் உதிதமாம் துவேஷசிந்தா விஷாதாதியவாய தோஷங்களும், சிறிதும் பாதிக்கமாட்டா.

(ச.) போதம் = பிரஞ்ஞையானது, கருதுபொருள் = சிந்தித்தபலத்தை, விலங்கு = தடைசெய்யும். (35)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அகங்காரமானது அதிவச்சிரமெனினும் விவேகம் விளையவிலகும், அது விளைவதும் ஆசையறினுமெனல்:—பரமவென்பது.

பரமாதித் தனைமறைத்துக் கறுத்தறிவற் றுக்களித்துப் படர்ந்துமீண்டு
திரமான வகங்கார முகில்விவேகக் காற்றாற் சிதறிப்போகும்
வரமான பதம்வேண்டிற் றன்மனத்தி னாசைமுதன் மாற்றவேண்டு
முரமான புவியைமுத லுழுதன்றோ விளைபயன்க ளுறுகின்றாரே.

(ப - ரை.) பரம ஆதித்தனை=பரம அருக்கனை, மறைத்து=ஆச்சாதித்து, கறுத்து= இருண்டு, அறிவற்று = ஜடவடிவாகி, களித்து = மதத்து, படர்ந்து = விசாலித்து, மீண்டு திரமான=திருசியங்களில் மறித்தும் மறித்தும் பழகப்பழகத் திடப்பட்டுக் கொண்டேவாராநின்ற, அகங்காரமுகில் = அகங்காராம்புதமானது, விவேகக்காற்றால்=பிரஞ்ஞை வடிவ வாதத்தினாலே, சிதறிப்போகும் = பாதிக்கப்படும், வரமானபதம் வேண்டில் = மேலானபதத்தை விரும்பில், தன் மனத்தினசை=தனது உள்ளத்திலுள்ள பேராசையை, முதல் = ஆதியில், மாற்றவேண்டும் = நீக்கவே வேண்டும், உரமானபுவியை = கடினமானபூமியை, முதல் உழுதன்றே = பிரதமத்தில் பண்படுத்தியே யன்றே, விளைபயன்கள் உறுகின்றார் = உண்டாம் உண்பொருள்களாம் பலனைக் கிருஷீவலர் அடையாநிற்பர்; ஏ = இருபாலும் அவதாரணப் பொருட்டாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பரமான்மவடிவ அருக்கன் றன்னை மறைப்பதுவாய், ஜடாத்மாவாய், ஜடக்கட்டு அபேதமுண்மையின் அம்புதபக்ஷத்தில் ஜலாத்மாவாய், விஸ்தீர்ணமாய், அஸ்வச்சமாய் நீலமாய், வளரும் அகங்கார அம்புதம் =மேகம், மதோன்மத்தமாய்த் திரியினும், பிரஞ்ஞாவாதத்தானே பாதிக்கப்படும். ஒப்பில்லாததா யுயர்ந்ததான பதத்தையடைய விரும்பிய அதிகாரியானவன் பிரதமம் இம்மதியையே லாலனஞ்செய்யத்தக்கது, பாலனைப் போல முறையாக விவேகநிரீக்ஷணத்தாற் சோதிக்கத்தக்கது என்பதாம்: கிருஷியின் பலமாகிய தானியாபி விருத்தியை விரும்பிய மேழிச்செல்வனால் முதல்முதலில் பிரசித்தமாக, தரையே சீர்திருத்தப் பெறுகின்றதுபோலும்.

(ச.) விவேகக்காற்றால் = பிரஞ்ஞையென்னும் மாருதத்தினால், ஆசைமுதன் மாற்ற வேண்டும் = அவாமுதலியவற்றை மாற்ற இப்பிரஞ்ஞையை முன்புவளர்க்கவேண்டும். (36)

ஜனகராஜன் கதை முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் அ௩௦உ.

புண்ணிய பாவனர் கதை.

———(*)———

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மிகத்தெளிந்து கெம்பீரமாய் எங்கணும்மேவி அத்தியாத்ம அதிகாரத்தானே சகல தேவர்களாம் இந்திரியங்கட்கும் ஈசனாய் வசியாய்த் தேஜோமயமாய பரமாத்மாவைச் சுயம் பார்த்தபோதே யெல்லாத் துக்கதிருஷ்டிகளும் அழிந்துபோமென்றிதமுரைக்கத் தொடங்கல்:—மோகவென்பது.

(ச-அ-கை.) முன்பு ஆகாசபலம் வீழ்வது போற்றெய்வகதியாற்பெற்ற சித்தர் கீதையின் சிரவணத்தினாற் சனகனுக்குச் சித்தோபசாந்தி சொல்லப்பட்டது, இப்போது முன்பு சென்ற அநேகஜன்ம சிந்தனை வசத்தாற் சித்திக்கும் ஆன்மஞானத்தினாற் சித்தத்தினது உபசமம் புண்ணியபாவனர் கதையாற் சொல்லப்படுகிறது, அதில் இப்போது சித்த உபசம உபாயங்களை யுபதேசிக்கின்றார்:—மோகமென்பது.

மோகவற்ச நாபிக்கொடி முளைத்தெழு மூலஞ்
சோகமாசுண மிருந்தர சாள்வதோர் சூழ
லாகமேமுத லியானெனக் காணு மஞ்ஞான
மேகமாகிய பராபரந் தோன்றினு லிறக்கும்.

௧ விசுஷி. ௨ கைவிஞ்சூதில்.

புண்ணியமாவனர் கதை.

(ப - ரை.) மோகவற்ச நாபிக்கொடி = மோகமாகிய விடக்கொடி, முளைத்தெழு மூலம் = உண்டாகி யோங்குவதற்கு ஹேதுவும், சோகமாசுணம் இருந்து அரசாள்வதோர் சூழல் = சோகமாகிய சர்ப்பம் எழுந்தருளியிருந்து இராஜ்யபரிபாலனம் செய்வதற்கு ஒப் பற்றுபுதரும், ஆகமேமுதல் யானெனக்காணும் = தேகமே முதலாயவற்றை யகம்மெனக் காணும், அஞ்ஞானம் = அறியாமையும், ஆகியது, ஏகமாகிய பராபரந்தோன்றினால் இறக் கும் = அத்விதீயமாகிய பராபரவஸ்துவின் சாக்ஷாத்காரம் உண்டானால் நசிக்கும்.

(ஸ்ரீ-வீர.) மோகபீஜங்களாய துர்வாசனைகளின், முஷ்டிக்கும்முஷ்டிபோல உள்ளேதிட மாகச் சங்கிராஹகங்களும், சித்தபூமியில் நடவுபெற்றவைகளும்; நானாவிதமாய அத்தியாத்மீ காதி வேற்றுமையுற்ற ஆபத்துக்களின்றுயரங்களின் விருஷ்டிகளும், விருஷ்டிபோல அகஸ் மாத்தாக எப்பக்கங்களினின்றும் சாம்பர்களைத் தூற்றுவனவும்,ஆகியகுதிருஷ்டிகள்-அகந்தை மமதையாதிப் பிரத்தியயவடிவ இருதயக்கிரந்திகள், அந்தப் பராவரத்தைக் கண்டபோது விண்டுபோம்; பராவரம் = மாநுஷாநந்தாதி ஹைரண்ய கர்ப்பாநந்தாந்தங்களாய சுக உத் கர்ஷங்கள், அவரங்கள் = நியூநங்கள் = கீழானவை எதனினின்றும், அத்தகையது பரா வரமாம். அவ்வாறே சுருதியுமியம்பும், இதயமாமிந்த விமலகோசத்தே யிரசமாய் விளங்கு நற்பிரமந், துதயமே விடுமச்சோதியே யெல்லாச் சோதிக்குஞ் சோதியாவதுவு, மிதயமே நிகழுமிதனை மெய்கண்ட விடத்தின் மற்றிதயநோ யெல்லாஞ், சிதையுமையுறவுந் தீருமெவ் வினையுஞ் செய்யினுஞ் செய்திலனாமால். மூலசுருதிப் பொருளிதுவாம்:—இந்த ஜீவன்முக்த னுடைய பரமாத்ம ஞானத்தின் பலமிதுபகரப் பெறுகின்றது, ஹ்ருதயகிரந்தி=அவித்யா வாசனாப்பிரசய புத்தியாசிரய காமம், “காமங்கள்ளெவை யிவனிருதயத்துள்ளன” என வேறு சுருதியுமிருத்தலின்; இக்காமங்கள் இதயத்தைப் பற்றினவே யன்றி ஆத்மாவைப் பற்றினவல்ல; பித்யதே = பேதம் = விநாசம் ஆகின்றன; சித்யந்தே சர்வசம்சயா:=சர்வ ஞேய விஷயங்களாகிய சம்சயங்களும் லௌகிகர்கட்கு மரணபரியந்தமும் ஸ்ரீ கங்கையின் அருவிபோன் றொழுகப்பட்ட அவைதாமும். விச்சேதமாவனவாம்; அஸ்ய = சம்சயம் விச்சின்னமாகிய வித்தை நீங்கப்பெற்ற இஜ்ஜீவன் முக்தனுடைய கர்மாணி = விஞ்ஞான உற்பத்தியின் முந்தினவும், ஜன்மாந்தரத்தில் அப்பிரவிருத்த பலங்கள் உடையனவும், ஞானோற்பத்தி சகபாவிகளும், ஆகியகருமங்கள், க்ஷீயந்தே = கெட்டுப் போகின்றன; இச் சன்ம ஆரம்பகங்க ளிலவாம், பிரவிருத்த பலத்தன்மையான்; சர்வஞ்ஞமாயும் அசம்சாரியா யும், காரணவடிவமாய பரமாயும், காரியவடிவமாய அவரமாயும் உள்ள தஸ்மிந்பராவரே = அந்தப் பராவரப் பிரஹ்மத்தைநேராக யானாயிருக்கின்றேன் என்று, திருஷ்டே = கண்ட போது, சம்சாரகாரண உச்சேதமாதலின் விடுபடுகின்றான்.

(ச.) மூலம், முஷ்டிகள் = மோகபீஜங்களை நடும் ஹேதுக்களாகிய விரல்கள் குவித்த கரங்கள், திருஷ்டிகள் = தரிசன ஹேதுக்கள், குதிருஷ்டிகள் = பிராந்திகள், முஷ்டிகள் திருஷ்டிகள்என்னும் இருபதங்களுமே குதிருஷ்டிகள் என்பதற்கு விசேஷணங்கள் என்று காணவேண்டும். மோகசோகமய அஞ்ஞானமானது ஏகபோதசுக சாக்ஷாத்காரத்தாலிறந்து போமென்பது திரண்டபொருள்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) எப்போதுஞ் சனகனைப்போல இராகவ, விவேக புத்தியினாலே தன்னைச் சர்வஜகத் துற்பத்தியாதியதிஷ்டானப் பிரஹ்மவடிவமாகச் சாக்ஷாத்தநுபவித்துப் பரமபுருஷார்த்த லக்ஷ்மியுடையவனாகவும் அதனானே சர்வ உற்கிருஷ்ட முடையவனாகவும் ஆகுதியென் றநுக்கிரகித்து, இப்போது ஆத்மப்பிரசாத உபாயத்தில் விசாரமே முக்கியமா மெனல்:—அநித்தமென்பது.

அநித்த மிச்சக மென்பதை நாடொறு மகத்தி
னுனித்து நோக்கினர் சனகனைப் போலநுண் ணறிவாற்
றனித்த மெய்ப்பொருள் பக்குவத் தறிகுவர் தனத்தால்
மனித்த ராற்கரு மத்தினுற் றேவரால் வாரா.

(ப - ரை.) அநித்தமிச்சகம் என்பதை = இவ்வுலகமானது அத்தியந்தம் அசத்து என்பதை, நாடொறும் = நித்தியம், அகத்தில் = உள்ளத்தில், நுனித்து நோக்கினர் = அதிசூக்குமமாகப் பார்த்தவர், சனகனைப்போல = ஜனகராஜாவைப்போல, நுண்ணறிவால் = சூக்குமப் பிரஞ்ஞையால், தனித்த மெய்ப்பொருள் = கேவலமாய்ச் சுயமாய ஆத்மதத்துவத்தை, பக்குவத்து = பக்குவகாலத்தில், அறிகுவர் = உணர்வர்; தனத்தால் மனித்தரால் கருமத்தினுல் தேவரால் = தனத்தினுலும் பந்துக்களினுலும் கருமத்தினுலும் தெய்வங்களினுலும், வாரா = பவபீதர்கட்குச் சரணுகதியுண்டாகா.

(ஸ்ரீ - வீர.) உலகமானது அநித்தியம் என்றும் சுழலும் இயற்கையதென்றும், நித்தியம் உள்ளே விசாரஞ்செய்யப் பெற்றவனுக்கு நேரேகாண்பவனுக்கு, ஜனகனுக்கேபோலக் காலத்தால் ஆத்மாத்தானே வெளிப்படும்;ஜனனமரண சம்சாரத்திற்குப் பயந்தவர் தமக்குச் சரண்டருவன தெய்வங்களல்ல கருமங்களல்ல தனங்களல்ல பந்துக்களல்லவாம்.

(ச.) அகத்தின் நுண்ணறிவால் = விசாரத்தினுல், நுனித்து நோக்கினர் = கூர்ந்துணர்ந்தவர், பக்குவத்து = காலபரிபாகத்தால், தனித்தமெய்ப்பொருள் = சொச்சொருபத்தை, அறிகுவர், வாரா = ஆன்மஞானம் பெறவாராது. (2)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) விசாரத்திற்கும் மூலம் புருடப் பிரயத்தினமே யாமென்னுங்கருத்தாற்கூறல்:—சனனமென்பது.

சனன மஞ்சினர்க் கவருடை முயற்சியே சரணும்
தினமு மிங்கிவ ஞனெனுஞ் சிறுமைதான் சிதையி
லனகமாயுல கெங்குமாம் விசால முண் டாகும்
மனனுறத் தன துயர்ச்சி தான்காண்புற வருமால்.

(ப - ரை.) சனனமஞ்சினர்க்கு = பவபீதர்கட்கு, அவருடைமுயற்சியே = அவர் தமது பிரயத்நமே, சரணும் = சரணுகதியாம், தினமுமிங்கு = நாளுமிவ்விடத்தில், இவன் நான் எனும் சிறுமைதான் சிதையில் = அயமேவ அகமென்னும் சங்கோசமானது க்ஷயமாயின், அனகமாய் = பவித்திரமாய், உலகெங்குமாம் விசாலமுண்டாகும் = புவனவியாபியாய விஸ்தாரம் உண்டாவதாகும், மனனுறத்தனதுயர்ச்சிதான் காண்புறவரும் = உள்ளத்திற் பொருந்துறுமாறு தன்னுடைய மேன்மையானது காணும்படியாகத்தோற்றும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மற்றுே, தனது பிரயத்னமே பவபீதர்க்குச் சரணுகதியாமன்றிப் பிறவன்றும்; தெய்வவயத்தாற் காலத்தாற்றுணுகவே ஞானம் பலிக்கும், நமது பிரயத்நத்தாலென்னேயென்று யாவ ரெண்ணுவரோ அவர் நிந்திக்கத் தக்கவரேயாவர், முயற்சி விவேக வைராக்கிய விசாராதிகளிடத்தில் யாவர்தெய்வ நிட்டராவரோ; தெய்வம் பிரதிகூலமாயின் தற்பிரயத்தன சகத்திரத்தானும் உறுவதென், வெகுயத்தன சாலிகளும் தெய்வத்தாலிடையூறு செய்யப் பெற்றவராய்க் காமக்குரோத முதலியவற்றுனே தட்டுக்கெட்டுப் போதலைக் காண்டலின் என்பதாதி குவிகற்பபாராயணரோ; அவர்தம் மந்தமதி தொடர்புறுவ தாகாதாம் யாவற்றையுமே கெடுத்துவிடும் என்பூதேக அகம்பாவத்தியாகமே பூர்ணுத்மதரிசனத்தில் முக்கியமான சாதனமெனல்:— தினமுமென்பதாதி, இதுவேயான் என்பதாய இரவா

புண்ணியபாலனர் கதை.

னது க்ஷயமாகுமாயின், சுயம்சர்வகதமாய தனதுபிரகாசம் விஸ்தாரமாய்ப் பிரவிருத்திக்கும்; இதுவேயான் என்பதான சுருங்கியமதி விலயமா குமாயின் அநந்த புவனவியாபியாய்த் தனது விஸ்தாரம் இணையற்றேங்கும்.

(ச.) இவனுனெனும் = தேகபரிமிதாகாரனே, நான் என்கின்ற, சிறுமைதான்=அகங்காரமானது, தனதுயர்ச்சி = சுவான்மதத்துவ ஞானம், காண்புறவருமால் = உதயமாம், தேகபரிமிதாகாரனே நானென்கின்ற நிச்சிதமோ மயமாதலின், அதனது க்ஷயோதயத்தில் எங்குநிறைந்த ஆத்மதத்துவஞானம் உதயமாம், என்னுஞ் சுலோகார்த்தத்தை யடக்கி மனனுறவெனக் கூறினர். (3)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை,) கொள்ளத்தக்க விடயங்களி விராகமும், தள்ளத்தக்க விடயங்களிற்றுவேடமும், உடையமனமே புருடனுக்குப் பந்தமாம் அயலன்றுமெனல்:— பற்றென்பது.

பற்றுவீ டென்றிரண்டிற் பற்றலும் விடுதருனு
முற்றவை மனத்துருப முயர்பந்த மதுவேறில்லை
முற்றுறு பற்றுவீட்டின் மோகமுந் துயரும்விட்டுத்
துற்றுள பற்றுவீடு துடைத்தசை யாதுநிற்பாய்.

(ப - ரை.) பற்றுவீடு என்றிரண்டில் = உபாதேயம் ஹேயம் என்னும் இரண்டன்கண்ணும், பற்றலும் = கொள்ளலும், விடுதல்தானும் = விள்ளலும், உற்றவை = பொருந்தியவை, மனத்துருபம்=மனத்தினது வடிவமாம், உயர்பந்தம் = பெரியபந்தமாம், அது= அப்பந்தம், வேறில்லை = அயலொன்றில்லையாம், முற்றுறுபற்று வீட்டின் = வாசனையை யதிகரிக்கச்செய்யும் கொள்ளத்தள்ளத் தக்கவற்றின், மோகமும் துயரும்விட்டு = மயக்கத்தையும் துக்கத்தையும் விட்டோட்டி, துற்றுளபற்றுவீடு துடைத்தசையாது நிற்பாய் = உள்ளத்தே பொருந்தியுள்ள ஹேய ஆதேய திருஷ்டிகளைத் தியாகித்துச் சேடத்தனுகி, சொச்சத் தன்மையைப் பஜிப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உபாதேயத்தைப் பின்றொடர்ந்து வீழ்தல், ஹேயத்தை யேகாந்தமாக விடுதல், எனமனத்திற்குள்ள இதுவேபந்தமாம், மற்றொன்றுமின்றும் என்றுணர்தி. ஹேயங்களிற் பெருங்கேதத்தைப் பேணவேண்டாம், உபாதேயபரனுகவேண்டாம், ஹேய ஆதேய திருஷ்டிகள் = இராகத்துவேஷாத் மகதிருஷ்டிகள், அவ்விருத்திகளை யடியோடுமகற்றி, சேடித்த அவற்றின்சான்றுய்த் ததேகநிஷ்டனுகி விக்ஷேப காலுஷ்ய, சூனியத்தன்மையைப் பஜிப்பாயாக.

(ச.) பற்று = பற்றற்குரியதும், வீடு = விடுதற்குரியதும், ஆகிய, இவ்விடத்துப்பாமர திருஷ்டியால் பற்று வீடுகளின் விபாகமென் றுணரத்தக்கது. அசையாது நிற்பாய் = சமதிருஷ்டியி விருப்பாய். (4)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இப்போது ஜீவன்முக்த இலக்கண பூதங்களாய பஞ்சதசகுணங்களைக் கூறல்:—மயலின்மை யென்பது.

(ச-அ-கை.) சமதிருஷ்டியி விருப்பவனது இலக்கணமான குணங்களைக் கூறல்:— மயலென்றது.

மயலின்மை யகித்தமின்மை மடமின்மை வருத்தமின்மை
செயலின்மை கருமமின்மை தியக்கின்மை விகற்பமின்மை
பயமின்மை துவட்சியின்மை பகையின்மை குறைவொன்றின்மை
கயமின்மை கடினமின்மை கடினமாய்க் கழறலின்மை.

சந்தோஷம்.

(ப - ரை.) மயலின்மை = ஆசையின்மை, அநித்தமின்மை = நித்தியத்தன்மை, மடமின்மை = ஞத்தன்மை, வருத்தமின்மை = துயரமில்லாமை, செயலின்மை = எண்ணமில்லாமை, கருமமின்மை = தொழிலில்லாமை, தியக்கின்மை = சமத்தன்மை, விகற்பமின்மை = நிருவிகற்பத்தன்மை, பயமின்மை = அச்சமில்லாமை, துவட்சியின்மை = கலக்கமில்லாமை, பகையின்மை = மைத்திரி, குறைவொன்றின்மை = சந்துஷ்டி, கயமின்மை = சித்தைமதித்தே யிருத்தல், கடினமின்மை = மிருதுத்தன்மை, கடினமாய்க்கழறல் இன்மை = இன்சொற்பகர்தல்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆசையில்லாமை, அச்சமில்லாமை, மோசமில்லாமை, முற்றினுஞ்சமதை, பேசறிவுண்மை, பிறழ்மனமின்மை, காசுறுங்காயகருத் துருத்வாபினி வேசமில்லாமை விளம்புமெப்போதும், தேசுடைத் தெளிவு திருகலில்லாமை; மாசிலாத்திருதி மைத்திரியெவர்க்கும் ஆசிலாச் சுகிருத்தாயிடுந்தன்மை, பேசியமனனம்பேணிடுந்தகைமை, மீசெலாத்துட்டி மிருதுதைமிருது, பேசுதலெனவே பிறங்கிடுமெவையும்.

(ச.) மயலின்மை = ஈது எனக்கு வரவேண்டுமென்னும் பாவி விஷயேச்சை நிவர்த்தியும், அநித்தமின்மை = தேகவிலக்ஷணமான நித்தியான்ம பாவமும், மடமின்மை = பரிபூரண ஞானதிருஷ்டியும் நிஷ்டையும், வருத்தமின்மை = மகிழ்ச்சியும், செயலின்மை = பற்றற்குரியதிலும் அப்பிர விருத்தியும், கருமமின்மை = அநிஷ்டத்தினதா உம் அபரிகாரமும், தியக்கின்மை = அசஞ்சலத்துவமும், விகற்பமின்மை = ஏகாக்கிரசித்தத்துவமும்; பயமின்மை = சர்வபூதாபயப்பிரதானத்தினூற்றனக்குப்பய நிவர்த்தியும், துடர்ச்சியின்மை = எவையுஞ் சுவாநுபூதிக்கவிரோத மாதலின் மதவாதிகளியாவரோடும் வழக்கின்மையும்; பகையின்மை = எவர்களிடத்தும் மித்திரபாவமென்னும் மைத்திரியும், குறைவொன்றின்மை = கிடைத்ததில் திருப்தியும், கயமின்மை = பெருமையும், கடினமின்மை = அநிஷ்ரேசித்தத்துவமும், கடினமாய்க் கழறலின்மை = பிரியவசனமும். (5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மொழிந்ததை முடித்து வாதனையின் வன்மையை வழங்கல்:— வீடென்பது.

வீடுபற் றிரண்டுநீத்த மேலவ ரிடத்துமேவி
நீடுவா தனைகளின்றி நிகழ்த்திய குணங்க ணிற்கும்
பீடுறு நினைவா நூலாற் பிணிப்புற்றுப் பிறவிவேலை
யூடுற மயன்மீன்வாரு முயர்ந்தவா தனையாஞ்சாலம்.

(ப - ரை.) வீடுபற்றிரண்டும் நீத்தமேலவரிடத்து = ஹேய உபாதேய நிர்முக்தஞானிகளிடத்து, மேவி = பொருந்தி, வாதனைகளின்றி = வாதனைவழங்காமல், நிகழ்த்தியகுணங்கள் நீடுநிற்கும் = முன்மொழிந்த பதினைந்து குணங்களும் நிலைத்து இருக்கும், பீடுறுநினைவா நூலால் பிணிப்பு உற்று = பெருமைபொருந்திய அளவற்ற எண்ணங்களானே நிர்மிக்கப்பெற்று, உயர்ந்த = மேன்மையுற்ற, வாதனையாம் சாலம் = வாசனையாகியவலை, பிறவிவேலையூடுற = சம்சாரசாகரத்திற் பரப்பியவழி, மயன் மீன்வாரும் = ஆசையாங் கயல்களையள்ளாநிற்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) முன்மொழிந்த பதினைந்து குணங்களும், வீடுதல் பற்றுதல் இரண்டும் விடுபட்ட ஞானிகளிடத்தில் உளவாகியுலவும் உரைத்தகுணங்க ளிருக்குமாயின் அவற்றின் வாசனையினாலேயே அவனுக்குப் பந்தமாம் எனச்சங்கிப்ப கூறல்:—நீடுவாதனைகள் இன்றியென்பது. வாசனையின் விரையாய அறியாமை யழிந்துபோனமையின் வாசனையகன்று நிற்கும் என்பது கருத்தாம். வெளிப்பொருள்களில் ஆன்மத்தன்மைப் பிராந்தியணுகாதிருத்

௦ வரிடம்.

தற்குத்தியாகமே உபாயமாய், உள்ளவற்றிலோ அஸ்தனுகற்கு எப்போதும் எல்லாவகையானும் ஆண்டு இரத்தினதத்துவ பரீக்ஷைபோலும் விசாரம் செய்யத்தக்கதாம்; இப்பாகியப் பொருள்களை யடியோடும் விட்டு நிற்றல் நடையோடல் கண்படுத்தல் கால்விடுத்தல் ஆங்கானும் எல்லாவகையினும் எஞ்ஞான்றும் சர்வ ஆந்தரங்களையு மாராய்க. நடந்திடினு மிருந்திடினும் நனவுறினும் கனவுறினும், படர்ந்தவிசாரம் படையாப் பாவிமனம் புடைத்தவனே, இறந்தவனென்றே சுவரேயிணையில்லாப் பெரியோரே. என்பர் பெரியார். "நிற்றலிருத்தல் கிடத்த னடையோடல், பெற்றவக்காலுந் திருவருள் பேராமற், சற்றியன் ஞானந்தந்தானந் தந்தங்கவே, யுற்றபிறப்பற் றொளிர்ஞான நிட்டையே" என்னுந் திருமந்திரமு மீண்டுணர்தற்பாலது, சிந்தைகள் வடிவமாந்தந்துக்களானே பின்னப்பெற்றதும், மோகசைவாலங்களால் மலினமடைந்ததும், சமுசாரசாகரத்தே வீசப்பெற்றதும், திருஷ்ணைகளாகிய சபரிமச்சங்களைவாரிக் கொண்டிருப்பதும், ஆகியது வாசனைஜாலமாம்; இத்தகைய வாசனையானுயத்தை = வலையை. யாமுபதேசித்த இப்புத்திவடிவ கர்த்தாவாஞ் சலாகையினுற் சிந்திநிற்பாயென வருவதோடு அந்நுவயம்.

(ச.) நிகழ்த்திய குணங்கள், வீடுபற்றிரண்டு நீத்தமேலவரிடத்து = சமதிருஷ்டியுள்ள ஞானிகளிடத்து, வாதனைகளின்றி. நீடுமேவிநிற்கும், ஊடுற்றென்பது ஊடுற எனவிகாரமாயிற்று. மூலம், சம்சாரமெனப் பெயரியஜலத்தில் வீசப்பெற்றதும் சிந்தைகளேயாய தந்துக்களால் விஸ்திருதமும், ஆகிகவரப்பெற்றன திருஷ்ணைகளேயாய மீனங்கள் எதனுல் அத்தகையதாம் வாசனைவலை, (6)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) வழங்கிய வலையைச் சிந்திதிரமாய் நிற்றியெனல்: = வாதனையென்பது.

வாதனை யென்னுமிந்த வலைபுந்தி வாளாலீர்ந்து
மோதுசூறைக் காற்சிந்து முகிலெனச் சிந்திநிற்பாய்
பாதவங் குடாரத்தாலே படுப்பபோ னெஞ்சைநெஞ்சாற்
றீதறமாய்த்து மேலாம்பதத்திலே திரமாய் நிற்பாய்.

(ப - ரை.) வாதனை யென்னுமிந்தவலை = வாசனையென்று சொல்லப்பெற்ற இவ்வலையை, புந்திவாளால் ஈர்ந்து = புத்தியாகிய வாளினுல் அறுத்து, மோதுசூறைக்கால் சிந்து முகிலென = அடிக்கும் பெருங்காற்றுச் சிதறடிக்கும் மேகமென்ன, சிந்திநிற்பாய் =சின்னுபின்னப்படுத்தி விடுவாய், பாதவம் = விருக்ஷமானது, குடாரத்தாலே = கோடாரியாலே, படுப்பபோல் = வெட்டப் பெறுவதேபோல, நெஞ்சை = மனத்தை, நெஞ்சால் = மனத்தால், தீதறமாய்த்து=களங்கமறக்கெடுத்து, மேலாம்பதத்திலே = பாவனமான பதத்திலே, திரமாய் நிற்பாய் = அதிதிடமாக நிலைபெறுவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) முன்மொழிந்த வாசனையாகிய வலையை இக்கூர்மையான மதிவாளாயுதத்தினுலே சிதைத்துச் சிந்துவாய். விஸ்தீர்ணதரமான ஆகாசப் பிரஹ்மபதத்தினிடத்தில், அடித்தொளிரா நிற்கும் காற்றுங் கட்கத்தால் காலத்தில் மேகமாம் வலையைச் சிதறடித்து வெட்டியெறிவாய். ஹேகல்யாண மூர்த்தியே! நீள்பயிற்சியினுலே திடமாக்கப் பெற்ற தீரத்தால், ஏகான்மத்திரபாவவடிவச் சித்ததைரியத்தால், அடைவுற்ற அதனுனே அநாதிகாலமாய் மூழ்கியிருக்கும் ஆத்மாவை யுத்தாரஞ் செய்வதிற்சமர்த்துற்ற அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரபுத்தியால், இச்சம்சார விருக்ஷத்தின் மூலமாய் தோஷாங்குராஸ்பதமா யிருக்கும் வாசனுசகித அஞ்ஞானத்தைச் சிதைத்தெறிவாய். விக்ஷேப ஹேதுவாய மனதிருக்கும்போது யாங்ஙனம் மூலோச்சேதம் எனிற்கூறல்:—பாதலமென்பதாதி. முன்னர்ப் புகுத்திய இரும்போடு

பிரிவினை.
உடையவன்.

கூடியபாதப அவயவக்காஷ்ட வடிவக்கோடாரியானே பாதபம் வெட்டப்படுவதேபோல, நுனியிற் புகுத்தப்பெற்ற விருத்தியிற் சம்பந்தித்த பிரஹ்மசைதன்ய மனத்தானே மனத்தைக்கெடுத்து, பாவனமான பதத்தைப்பற்றி இப்போதே திரமாயிருந்து வாழ்தி, பாதத்தில் நீர்மாந்தலாற்பாதபம்,

(ச.) வாதனையென்னு மிந்தவலே = இந்தச் சிந்தனுருபமாகிய வாதனுசாலத்தை, சூறைக்கால் = வாயுசமுகங்களால், முகிலென = மேகத்தைப்போல, சிந்தி, நிற்பாய் = வியாபகபதத்திருப்பாய். (7)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) என்றபோதினும் தத்துவவித்தின் ஜீவனசித்தியின் பொருட்டு அதன் உபாதானபூத அவித்தையெனப் பெயரியமோகம் அவசியம் அங்கீகரிக்க வேண்டும், வேண்ட அதுவே மீளச்சம்சாரத்தை விளைவிக்கும் எனின், விளைவியாதாம், மோகம்மறந்திடிற் சம்சாரம் மீண்டெங்ஙனமாம், வாசனுக்ஷயவடிவ விஸ்மரண முண்டாயபோது அதற்குப்பீஜசக்தியின்மையின்; ஆயின், சம்சாரம் அந்தமோக க்ஷேத்திரத்திற்றுனே யுண்டாகலாமே யெனின், சித்தம் மறக்கச் சம்சாரம் சிறக்கமீளவாராதாம், சித்தசம்ஸ்கார உச்சேத வடிவச்சித்த விஸ்மரணமுண்டாகிய வழிச்சேத்தியத்தின் றலைநீட்சி சம்பவியாதாம், சித்த சம்ஸ்காரத்திற்கும் சேத்திய ஆரோப பீஜத்தன்மை யுண்மையின்; ஆயின்சித்தம் சேத்தியம் என்னும் இரண்டினையும் மறப்பதற்குயாது கொல்லுபாயமாலோ வெனின், அவற்றின் ஆஸ்தைத்தியாகமே உபாயமாமென வருளல்:—ஏகுதலென்பது.

ஏகுதல்வருத றுஞ்சல் விழித்திட லிருத்தனிற்ற
லாகியவெல்லாம் பொய்யென் றழுந்தியுள்ளா சைதீர்வாய்
சேகுறவலேயுஞ் சித்தம்பகுதியாற் சித்தின்பின்னே
போகலூன் மணத்தாற் சிங்கந்தனைத் தொடர் பூசைபோலாம்.

(ப - ரை.) ஏகுதல் வருதல் துஞ்சல் விழித்திடல் இருத்தல் நிற்றல் = செல்லுதல் திரும்பப்புல்லுதல், துயிலுதல் கண்டிறந்தயிலுதல், இருக்குதல் எழுந்து தரிக்குதல், ஆகிய எல்லாம் = இவைமுதலியயாவும், பொய்யென்றழுந்தியுள் = மித்தை யென்றுள்ளே நிச்சயித்து, ஆசைதீர்வாய் = ஆஸ்தையை விட்டொழிப்பாய், சேகுற அலேயும் சித்தம் பகுதியால் = மிகமிகவும் சாஞ்சல்யமானயனம் இயற்கையானே ஜடமாம், சித்தின் பின்னேபோகல் = சித்தத்துவத்தைத் தொடர்ந்து நிற்றல், ஊன்மணத்தால் = மாம்சவாசனையால், சிங்கந்தனைத் தொடர் பூசைபோலாம் = மிருகேந்திரனைப் பின்றொடரும் இற்புலி போலவாம்:

(ஸ்ரீ - விர.) நின்றுஞ் சென்றும் தூங்கியும் வாங்கியும் வசித்தும் புசித்தும் எழுந்தும் விழுந்தும், என்பனவாதிகள் அசத்தேயாம் என்றுள்ளே துணிந்து ஆஸ்தையையறுத்தெறிந்திடுவாய்; ஆஸ்தையைப் பரித்தியாகஞ் செய்யின் சமத்தன்மையுஞ் சித்தமாம், சமத்தன்மையை யத்தியந்தம்பற்றி அடைவுற்ற காரியத்தையாற்றி, அடைவுறாததைச் சிந்தியாமல் ஈண்டு மகிழ்வுடன் விவகரிப்பாய், இவ்வுலக மூன்றானும் சிற்சத்தை மாத்திரமேயாம், என நிச்சயமுடைய மனமானது, போகசிந்தையை விட்டொழித்ததாய், ஹே மகாமதியையுடைய இராகவனே! சமத்தையடையா நிற்கும். சிற்சத்தை மாத்திரமே இது என யாதோதப்பெற்றதோ அதனை நிருபித்தல்:—சேகுறவென்பதாதி. இயல்பாகவே சித்தம் ஜடம் ஆகலின், தான் சித்திக்கவும் பிறவற்றைச் சாதிக்கவும் அசமர்த்த முடையதாம், ஆகவே, தன் சித்தியின் பொருட்டும் தனது விடயசித்தியின் பொருட்டும், தன் சாக்ஷிபூதமாயும் சுவப்பிரகாசசித்து

ரூபமாயும் உள்ள பாரமார்த்திகவத்துவை யநுசரிக்கும், தன்ஜீவனப் பொருட்டும் தன் புத்திராதி பாணப்பொருட்டும் மார்ச்சாரம் மாம்சமணத்தால் வனத்தில் மிருகபதியைத் தொடர்தலே போலும்.

(ச.) ஆகுவது = ஆகியசகல அவத்தைகளிலும், எல்லாம் = சகத்தனைத்தும், பொய் யென்று அழுந்தியுள் = நிச்சயித்து, அதில் ஆசைதீர்வாய் என்பதுபொருள், பகுதியால்= பிரகிருதியினலே, சேதறவலையும் = அதிசஞ்சலமுள்ள; சித்தம்=மனமானது, மார்ச்சாலம் யானையைக் கொன்ற சிங்கத்தை மாம்சலோபத்தால் தொடர்வதுபோன் மனது விஷயலோபத்தினுற் சிற்சொரூபத்தைத் தொடர்ந்தோடு மென்பது பொருள். (8)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பூனைபோன் மனதும் பொருளைப் பற்றுதானவை நூக்கின் முத்தியாமென்னல்:—மடங்கல் என்பது.

மடங்கல் வீரியத்தாற் பெற்றதசை தின்மார்ச் சாலம்போற்
றொடர்ந்து சென்மனனுஞ் சித்தாற்றேன்றிய பொருளைப்பற்றும்
படர்ந்துகாண்ப வற்றைப்பற்றின் மனங்கெடாப் பந்தம்போகாத்
திடங்கொள் காண்பவற்றை நீக்கிற்சித்தம் போய் முத்தியாகும்.

(ப - ரை.) மடங்கல் வீரியத்தால் = சிங்கத்தின் வலிமைவயத்தானே, பெற்றதசை= கிடைத்த மாம்சத்தை, தின்னும் மார்ச்சாலம்போல் = உண்ணும் பூனைபோல, தொடர்ந்து செல்மனனும் = அறிவைப் பின்பற்றியமனமும், சித்தாற்றேன்றிய பொருளைப் பற்றும் = அறிவால் விளங்கியவத்துவைப் பருகும், படர்ந்து காண்பவற்றைப்பற்றின் = விஸ்தரித்துத் திருசியத்தை யாசிரயஞ்செய்யின், மனங்கெடா பந்தம்போகா = மனம்மரியாது பந்தந் தொலையாது, திடங்கொள் காண்பவற்றை நீக்கில் = திருசியத்தைத் திடங்கொண்டு நன்ருக அகற்றின், சித்தம்போய் முத்தியாகும் = மனமிறந்து வீடுண்டாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பின்றொடர்ந்த பூனையானது சிங்கவீர்யவசத்தால் இலப்தமாய மாம்சத்தைப் புசிக்கும், அதுபோலவே, சித்வீர் யவசத்தானே பிராப்தமாய திருசியத் தன்னையும் தனது விடயத்தையும் பற்றிவாழும், ஆகுக விங்ஙன் அதனலென்னெனின் ? மனமேயசத் கற்பமாம் சிற்பிரசாதத்தானே ஜீவிதமாம், இங்ஙனமாகவே மனம் அசத்கற்பம் = சூனியப் பிராயம் மித்தையெனச் சித்தமாம். எங்ஙனம் ஜீவிதமாமெனின், ஒன்றுய அத்விதீய ஆத்மாவைமறந்து ஜகதாகாரத்தையே பாவித்து, ஜகதாகாரத்தைக் கற்பித்து அதன்வடிவாய் வாழும், அதனுனே ஆன்மஸ்மிருதியை யடைந்து மீண்டும் சித்தும் ஆம் சித்தத்தன்மையைத்தியாகிக்கும் மனத்திற்குப் பிரகாச சக்திபோலும் ஸ்பந்தசக்தியும் சித்தின் அதீனமேயாம், அதனுற்றுன் சித்தின் ஸ்பந்தகற்பனையே மனமென்பதும் பொருந்தல், சித்தானது சேத்தியத்தைத் தியாகிப்பதே பிரஹ்மத் தன்மையாம், எனின், விருத்திஞானமே விடய பரித்தியாகத்தால் அஃதாமென்னற்க, அதனினும் உள்ளிருக்கும் சான்றேசுத்த சித்தேயஃதாதலின். இதுவே உபாதியைவிடச் சர்வசாக்ஷியாம், பந்தமோக்ஷ இரகசியம் பகர்தல்:— படர்ந்தென்பதாதி. இத்திருசியத்தைப் பற்றுதியேலாயின் அதனுற் சித்தமுடையவனுகிப் பந்தவானுவாய், இத்திருசியத்தை யிகந்து கைவிடுதியேலாயின் அதனுற் சித்தமற்றவனுகி மோக்ஷவானுவாய், ஆயின் திருசியதத்துவந்தான் என்னேயெனின் ? இது திரிகுணுன்மக மாயாமயமேயாம், பற்றப்பற்றப் பந்தமேயாம், விட்டுத்தொலேத்தால் வீடேவிளையும், எவ்வாறிட்டமோ அவ்வாறுசெய்தி.

T துல்லியம்.
0 வடிவம்.

(ச.) தமக்குச் சாமர்த்திய மின்றாயினும் பூனைநரி முதலியவை சிங்கத்தை யநுசரித்தன வாய் மாமிசத்தைப் புஜிப்பதுபோல், மனதும் சிற்சாயையோடு சம்பந்தமுற்றதாய், தான் ஜடமாயினும் விஷயக்கிரகண சாமர்த்தியமுள்ளதா மென்பதுபொருள், திருசியாசிரயமே சசித்தத்துவம் பந்தவேதுவுமாம், திருசியத்தியாகமே அசித்தத்துவமும் மோக்ஷவேதுவுமாம் என்பதுபொருள். (9)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அகமிதந்தீர்ந்து அசலம்போல மகிழ்வுடனிருந்து வாழ்வா யென்னல்:—யானென்பது,

யானிவை யிரண்டுமில்லென் றெண்ணி மேருவைப் போனிற்பா
யூனிறமில்லா விண்போ லுளத்தனாய் நல்லுளத்தே
தானும்வையமு மாய்க்காண்பான் காண்பன தம்மினூடே
மேனிகழ் காட்சியென்னு நின்னைநீவிடாது தேர்வாய்.

(ப - ரை.) யானிவை இரண்டும் இல்லென்று எண்ணி = அகமுமில்லை இதுவுமில்லை என்பதாகச் சிந்தித்து, மேருவைப்போல் நிற்பாய் = பொன்மலைபோ லசையாது நிற்பாய், ஊனிறமில்லா விண்போல் = மேகாதியொன்று மில்லாத ஆகாசம்போல, உளத்தனாய் = இருதயமுடையவனாய், நல்லுளத்தே = நல்ல இருதயத்தே, தானும் வையமும் ஆய் =ஆத்மாவும் ஜகத்துமாய், காண்பான் காண்பன தம்மினூடே = திருஷ்டாதிருசிய தசாந்தரத்தில், மேனிகழ்காட்சி யென்னும நின்னை = மேலாக இலங்கும் தரிசனமென்னும் நின்வடிவத்தை, நீ விடாதுதேர்வாய் = எப்போதும் பாவித்துச் சுகியாவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அகமென்னும் உட்டிருசியமும், இதமென்னும் வெளித்திருசியமும் இல்லவேயில்லை யெனத்தியானித்துக் கொண்டு அசலமென அசலனா யதிதிட முடையவனாய் நீ நிற்றி; அநந்தாகாசசங்காச இருதயமுடைய ஆத்மாவா யிருப்பாய்: நான் என்றும் இவ்வுலகமென்றும் உண்டாம் இருமைமயமாயமயக்கத்தை அடியோடும் விட்டொழித்துசேடித்து நின்றநிலையில் அதிதிடமாக நிற்பாய், அற்றேல் அவ்விரு மயக்கத்தையும் அகற்றின் யாது சேடிக்கும், யாண்டுத் திதியான துபதேசிக்கப் பெறுகின்றதோ வெனின் அதற்குரைத்தல்:—தானும் என்பதாதி. ஆன்மாவிற்கும் ஜகத்திற்கும் அந்தர் = திருஷ்டாதிருசிய தசாந்தரத்தில் தரிசனப் பெயரியதில் தன்னான்மாவை யெப்போதும் பாவித்தின்புற்றுவாழ்வாய், திருஷ்டாதிருசிய தசைகளின் அந்தரே = அந்தராளத்தில் என்றித்துணை மாத்திரம் கூறுவதாயின் விருத்தி ஞானத்திற்கும் அந்தராளிகத் தன்மையுண்மையின் கவர்ச்சியாம் அஃதாக வேண்டாம் என ஆன்மாவிற்குஞ் சகத்திற்கும் அந்தரென்றதாம், ஆகவே திரிபுடியநுஸ்யூதசன்மாத்திர ரூபதரிசனப் பெயரிய திரிபுடிசாக்ஷி யியற்கையதில் இராநின்ற தனதான்மாவைப்பாவித்து ஆனந்தியாய் வாழ்வாய்.

(ச.) ஆன்மா அபரிச்சின்னன் ஜகத்து அசத்தியம், என்று நிதித்தியாசனஞ் செய்துகொண்டு கிரிபோற்றிரமுடையவனாய் அநந்தாகாசம்போல் நிர்மலவிருதயனா யிருதயேசுவர கூடஸ்தனிடத்து நிற்பாய், தானும் = ஆன்மாவுக்கும், வையமும் = ஜகத்துக்கும், ஆய் = மத்தியமாய், யாதொரு தரிசனமானது, காண்பான் காண்பன தம்மினூடே திருஷ்டா தசையையும் திரிசியதசையையும், பொருந்தாமல், மேனிகழ் = சின்மாத்திரரூபமாக நிகழுமோ. காட்சியென்னும் = அத்தன்மையுள்ள தரிசனரூபமான, நின்னை = நினதான்மாவை, நீவிடாது தேர்வாய் = எப்போதும் பாவித்திருப்பாய். (10)

• போனிற

புண்ணியபாவனர் கதை.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சாக்ஷ்யாக்ஷத் திரிபுடிபோலும் இராசனுதித் திரிபுடிகளிலும் அதே அதன் சாக்ஷியாகவுளதென அநுசந்தானஞ் செய்யவேண்டு மெனல்:—இனியென்பது.

(ச - அ.) இவ்வர்த்தத்தை மற்றொருவழியாகக் கூறல்:—இனியென்பது.

இனியனவினிமை கொள்வானிரண்டும் விட்டிவற்றினூடே
தனிநிகழினிமை நாடித்தற் பரமயமாய் நிற்பாய்
நனிபலதுய்ப் பான்றுய்ப்ப திரண்டுக்கு நடுவேதானே
யனிசம்பற்றின்றி நிற்குமதுபற்றிய தனுணிற்பாய்.

(ப - ரை.) இனியன இனிமைகொள்வான் = சுவாதானவை சுவாதுகொள்வோன், இரண்டும் விட்டு = என்னும் இரண்டையும் விடுத்து, இவற்றினூடே = இவ்விரண்டன் மத்தியில், தனிநிகழ் = கேவலமாயிலங்கும், இனிமைநாடி =சுவாதனத்தைத் தியானித்து, தற்பரமயமாய் நிற்பாய் = நித்தியம் ஆத்மமயமா யிருப்பாய், நனிபல துய்ப்பான் = நன்ருக நானுவகையநுபவிப்பவன், துய்ப்பது = அநுபவிப்பது, இரண்டுக்கு நடுவேதானே= என்னும் இவ்விரண்டினுக்கும் இடையிற்கேவலம், அனிசம்=பகலும் இரவும், பற்றின்றி= அசங்கமாய், நிற்கும் = சாக்ஷிமாத்திரமா யிலகும், அதுபற்றி = அவ்வான்மாவை நாடி, அதனுள் நிற்பாய்= அதன்கண்ணே திடமுடையவனுக எப்போது மிருந்துவாழ்வாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சுவாத்திய சுவாதகங்களை நன்குவிடுத்து, சுவாத்திய சுவாதகமத்தியிலிருக்கும் கேவலம், சுவாதனத்தைத் தியானித்து நித்தியம் ஆத்மமயன் ஆகிழ்வாய். அனுமிதியாதி அநுபவாந்தரங்களிலும் இவ்வண்ணம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டுமெனல்:—நனியென்பதாதி. அனுபவிக்கப் பெறுவதற்கும், அநுபவிப்பவனுக்கும் இடையிலுள்ள அநுபவரூபமாய்ச் சுயமாய், விடயபூதத் திரிபுடியங்கிச வியதிரிக்தமாய், அதனுள்ளிருப்பதாய், இலங்கும் ஆன்மாவை இருதயமத்தியிற் கொண்டு திடப்பிரஞ்ஞை யுடையவனுய் வாழ்தி ராமச்சந்திரனே.

(ச.) இனியன = சுவைகொள்ளற் குரியபானகாதியும், இனிமைகொள்வான்=சுவைகொள்பவனும், ஆகிய இவற்றினூடே = இரண்டின் மத்தியிலிருப்பதாய், இரண்டும்விட்டு = அந்தக் கர்த்தா கருமங்களோடு கூடாததாய், தனிநிகழ் = கேவலம் அனவச்சின்னமாய் விளங்கும், இனிமை = இரசாநுபவ ரூபமான பொருளை, நாடி = தியானிப்பவனுய், தற்பரமயமாய் நிற்றி: பரமான்மமயமா யிருப்பாய், துய்ப்பான் = அநுபவிப்பவனும், துய்ப்பது = அநுபவித்தற்குரிய அங்கனையாதியும், ஆகியவிரண்டுக்கும் நடுவேதானே=சுயமாய், அனிசம் = அனவரதமும், பற்றின்றி = கருத்துருகன்மபாவங்களோடு கூடாததாய், நிற்குமது = இருக்குமனுபவரூபத்தை, பற்றி = அவலம்பித்து, இராமா£, அதனுணிற்பாய் = அதன்மத்தியி லிருப்பாய். (11)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) யாங்ஙனந்திருசிய வீழ்ச்சி, அதனற்றன் யாங்ஙனம் சங்கற்ப கமனம், எங்ஙனந்தான் அதனழிவு எனின்? பூர்வாநுபவ ஜநிததிருசிய சம்ஸ்காரமுற்போதமாகியவழி சித்தேசிறிது தூலத்தன்மையைப்போல அடைவுற்றதாகிச் சித்தம்மென்னுஞ் சம்வித்தால் ஆன்மாவினும் வேருயது சித்தமாம், அப்போதே, மறித்தும் மறித்தும் மனனத்தானே அதிதிடப்பட்டுச் சங்கற்பசமர்த்த முடையதாய் மனமெனவாம் அதுவே துக்கியாம், தனக்கயலாய சத்தைச் சம்வித்தாற்றியாகிக்கிப்படின் க்ஷயித்துப்போம், ஆகலின்யாவும் ஆன்மாவே யென்னும் ஞானேதயப் பொருட்டு அகம்பாவத்தை யடியோடுந் தியாகிக்கவேண்டு மென்றுபதேசித்தல்:—காதலென்பது.

காதலாற் கட்டிலுய்யார் கயிற்றினுற் கட்டிலுய்வா
ராதலாசைஸ்புக் கட்டை யசங்கற்பத் தறுப்பாய் நானென்
ருேதுபாவனையை நானென்னுந் தோர்வாளால் வீட்டி
யேதமில் சுபாவம்பாவித் தெழுபவமிலா வீடெய்தி.

(ப - ரை.) காதலாற் கட்டில் உய்யார் = திருஷ்ணையாற் பந்திக்கப்படின் விடுபடார், கயிற்றினுற்கட்டில் உய்வார் = இரஜ்ஜுவாற் பந்திக்கப்பெறின் விடுபடுவார். ஆதலால் ஆசைக்கட்டை = ஆகையால் ஆசையாகிய கட்டினை, அசங்கற்பத் தறுப்பாய் = சங்கற்ப வர்ஜனத்தானே தியாகிப்பாய், நான் என்று ஓதுபாவனையை = அகமென்று சொல்லப் பட்ட பாவனையை, நான் என்னுதோர் வாளால்வீட்டி = அநகம் பாவனையாகிய வாளி ஞலேவெட்டி, ஏதமில் = குற்றமற்ற, சுபாவம் = இயற்கை வடிவத்தை, பாவித்து = தியா னித்து, எழுபவமிலா வீடெய்தி = எழுவகைத் தோற்றமற்ற மோக்ஷத்தையடைந்து.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வுலகயாத்திரையாவுமே திருஷ்ணையாகிய சர்மக்கயிற்றினுலே கோர்க் கப்பெற்றுள்ளன வாகலின் இரஜ்ஜுபந்தத்தி னின்றும் விடுபடுவரெனினும் திருஷ்ணு பந்தத்தினின்றும் ஒருவருமே விடுபடமாட்டார்; ஆகலினிராகவ! நீ சங்கற்பவிவர்ஜனத் தானே திருஷ்ணையைத் தியாகிப்பாயாக. சங்கற்பவர்ஜன மாத்திரத்தானே யாங்ஙனம் திருஷ்ணுத்தியாக சித்தியெனின், சங்கற்பரஹிதமாக மனம்கிடையா தாதலின், மனமில தாகவே யாங்ஙனம் திருஷ்ணையின் அடைவாதல், ஆகாதாமென்பது ஊகத்தானே நிண்ணயிக் கப்பெறு மென்பதாம். இவ்வகம் பாவமயமாய திருஷ்ணையாம் அபுண்யபுஞ்சத்தைக் கத்த ரித்தெறிந்து, அநகம் பாவவடிவக் கத்தரியானே சிதைத்தென்றபடி; ஹே கல்யாணகுண கணுலங் கிருதகுமர! பவத்தின் பாதமாகியபூமியில் அதாவது பிரஹ்மத்தில், அல்லது சப் தமபூமிகைப் பேதத்தில், இயற்கையாயதில் ஆத்மபாவனைசெய்து வாழ்வாய்,

(ச.) கட்டில் = கட்டுறுவர் எனில், உய்யார் = வீடுரூர், நான் என்னுதோர் வாளால் = அனகம் பாவசலாகையால், நான் என்ருேதுபாவனையை = அகம்பாவமய மென்னுந் தனதுபாவனையை, வீட்டி = சேதித்து, வீடெய்தி = வீட்டிலிருப்பாய். பிர சாந்த அகிலபூத பீதியனுகிச் சம்சாரத்தின் பாரத்தில் இருப்பாயென்பதாம். (12)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை,) ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் தமது திருமொழிகளை யுபசங்கரித்தலும் ஸ்ரீ.இராகவர் ஞானுசிரியரது உபதேசத்தை வியந்தோதலும்:—அனைத்தென்பது.

அனைத்துயிர்க் கச்சமில்லா நிலைநிற்பாய துலவென்ன
வினைத்தொட ரகம்பாவத்தின் வேட்கைதீ ரென்றநின்சொன்
னினைத்திடின் மிகவுமாழ நீடகங்கார நாசந்
தனைச்செயி னுடலமென்னு மேதுவைத் தவிர்க்கின்றேனுல்.

(ப - ரை.) அனைத்துயிர்க்கு அச்சமில்லாநிலைநிற்பாய் அதுல என்ன = ஹே உபமான மற்றகுணவிசிஷ்டனே! சகலஜீவர்க்கும் பயமற்றநிதியில் திடமுற்று நிற்றியென்றருளிய போது, ஸ்ரீ இராமர்:—வினைத்தொடரகம் பாவத்தின் வேட்கைதீர் = கருமத்தொடர் பினுற்கனிந்த அகங்கார திருஷ்ணையை யகற்றுவாய், என்றநின்சொல் = எனவுபதேசிக்கும் தேவரீரது திருவாக்கியத்தை, நினைத்திடின் = சிந்தித்துநோக்கின், மிகவும் ஆழம் = அதிக கம்பீரமாக இருக்கின்றது, நீடகங்கார நாசந்தனைச்செயில் = நீண்ட அகங்கார அழிவுதன் னைச் செய்தால், உடலமென்னும் ஏதுவைத் தவிர்க்கின்ரேன் = தேகமென்ற காரணத் தைத் தியாகிக்கின்றேன். ஆல் அசைநிலை.

(ஸ்ரீ - வீர.) அகில பூதபீதியன் அல்லவனுகி வாழ்வாய்; வாழ்பவனும் தேகத்தில் யான் என்னுந்தன்மையை விடுதல் முடியாமையின், சீடனது மரணத்தில் குருவினது கருத்துங் கூடாமையின் "இவ்வகம் பாவமயீ திருஷ்ணையைச் சேதித்து" என்பதாதி யுபதேசத் திற்குத் தாற்பரியம் துணியாதவராய ஸ்ரீ இராகவர் வினுதல்:—வினைத்தொட ரென்பதாதி. ஹேபகவன்! எவ்வகங்கார திருஷ்ணையை நீ கவரற்கவென வென்னைநோக்கிக் கூறியது யாதோ, அந்தத்தேவரீரது திருவசனமானது சுபாவகம்பீரமா யிருக்கின்றது. இந்த அகங் கார நற்றியாகம் செய்வேனுயின் ஹே பிரபுவே! அக்கால், தேகமெனப் பெயரிய சந்நிவே சத்தைச் சேடமில்லாமலே தியாகித்தவனுவேன், அதாவது, பிராண அகங்காரங்கட்கு ஒருமையின் அடைவு தேவரீராலேயே யருளப்பெற் றிருத்தலின்பிராணன்களை யெஞ்சவைத்து அகங்காரத் தியாகஞ்செய்தல் சம்பவியாமையின் பிராணன் கட்கும் எஞ்சுதலின்றியே தியாகமாகு மென்பதாம்.

(ச.) அதுலவென்ன = ஒப்பற்ற ஸ்ரீ இராகவா என்று ஸ்ரீ வசிஷ்டர்கூற, ஸ்ரீ இராமர், வினைத்தொடர் = பாவமயமான, றீரென்றது = விடுவாயென்று தேவரீர் கூறிய விவ்வ சனம் மிகவும் ஆழம் = அதிகம்பீரமாம், அகங்கார நாசந்தனைச்செயில் = நான் அகங்காரத் தியாகத்தைச் செய்வேனெனில், ஆல் = அதனுல், உடலமென்னு மேதுவை = காமங்க ளுக்கு இருப்பிட மென்னுந்தேகத்தை, தவிர்க்கின்றேன் = சேடமறத்தியாகஞ் செய்தவ னுகிறேன், தேகபந்தத்துக்கு அகங்காரமூலமாதலின், அகங்காரத்தியாகஞ் செய்யில் தேகத் தியாகமேயா மென்பது பொருள், (13)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஸ்ரீ இராகவர் தமது வினவையுபசங்கரித்தலும் அதற்கு வித்தார மாக விடையருள விரும்பிய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் வாதனையைப் பிரித்துரைக்கத் தொடங் கல்:—அகமென்பது.

அகமென லொழிக்கிற்றனே யங்கமுமடியி லீர்ந்த
நகமென விறக்குமன்றே யென்றுயர் நாதன்கூற
மகமுனி யுரைப்பான் வள்ளால்வாதனை மாற்றுமாறு
நிகழ்வுறு தேயஞேய மிரண்டென நினைப்பர் கற்றோர்.

(ப - ரை.) அகம் எனல் ஒழிக்கில் = அகம்பாவத்தை யகற்றிவிட்டால், தானே = சுய மாகவே, அங்கமும் = தேகமும், அடியிலீர்ந்த நகமெனவிறக்கும் = மூலத்தில் வெட்டப் பட்ட பெருந்தருவைப் போலக் கெட்டுப்போம், அன்றே = என்பது துணிபல்லவா, என் றுயர் நாதன்கூற = என்பதாக உயர்ந்த ஸ்ரீ இராகவர் கூற, மகமுனியுரைப்பான் = அநேக யாககருத்தாவாகிய மகாமுனிசிரேஷ்டர் கூறுவார், வள்ளால் = தலைவள்ளலாகிய இராகவ! வாதனைமாற்றுமாறு = வாதனையின்றியாகப்பொருட்டு, நிகழ்வுறு = விளங்கா நின்ற, தேயஞேயம் இரண்டென = தியேயத்தியாகம் ஞேயத்தியாகம் என்றிரண்டாக, நினைப்பர் கற்றோர் = பெரியோர் எண்ணுவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஜானுமானும் பரந்த மூலபந்த சுற்றுப்பற்றால் எங்ஙனம் பெரியமரமானது தாங்கப்பெறுகின்றதோ, அங்ஙனமே இத்தேகமும் அகங்காரத்தானே நன்றாகத் தாங்கப் பெறுகின்றது; அதனையே எதிர்மறை வாயிலாகத் திடப்படுத்தல்:—அகமென்பதாதி. அகங் காரக்ஷயமாயின் தேகம் அவசியமாகவே க்ஷயமாய்ப்போம், மூலமானது இரம்பத்தா லறுக் கப்பெறின் பெரிய விருக்ஷம் விழுந்துவிடல் போலவாம். ஆகவின் எங்ஙனம் நன்குதியாகிப் பேன், யாங்ஙனந்தான் ஜீவிப்பேன் சுவாமிந்! இப்பொருடன்னை யினிதாய்த் துணிந்தே செப்புவீராக செப்புவர்க் கிறைவரேஎன்று ஸ்ரீஇராகவரியம்ப ஸ்ரீவசிஷ்டபகவான் கூறல்:—

ர யெவிர்வேிாடை T சேர்க்கை.

ஹேராஜீவலோசன ஸ்ரீ இராமசந்திர ! யாண்டும் வாசனுத்தியாகம் ஞேயமும் தியேயமும் என இருவகையாக அஃதறிந்தவரால் கூறப்பெறும், ஞேயமென்பது, அறிஞர்தஞ் சமாதிகாலத்திலும் விதேக கைவல்யத்திலும் ஞானபாதிதமாம்; அதிஷ்டான மாத்திர பரிசேடவடிவம் தேயமாம் சமாதியினின்றும் எழுந்தபோது, வாக்கியஜன்னிய அகண்டாகார விருத்தியானே வாசனையோடு கூடிய அஞ்ஞானத்திற்குப் பாதமிருப்பினும், ஜீவன்முக்தி சாஸ்திர அநுரோதத்தானும், பிராரப்த பலபோகசேடத்தானும், அவற்றின் நிர்வாகப் பொருட்டுப் பாதிதாநுவிருத்தியானே அவித்யாலேச பரிசேடத்திற் காதல் விக்ஷேபாம்ச அபாதத்திற் காதல், உடன்பாடுண்மையின், அந்த்தியஸ்த அகம்பாவ தேகத்தாற் போகஹேது வியவகார அசித்தியாதலின், அப்போதிய அகங்கார ஆபாச அநுவிருத்திக்கு அறிஞரநுவப சித்தத்தன்மை யுண்மையின் அத்தசையில் தற்பாத அநுசந்தானத்திற்கு யத்நசாத்தியத் தன்மையானே தியானப் பிராயத் தன்மையால் தியேயம் போலுந்தியேயம் என்றிருவித மென்பது பொருள்.

(ச.) அங்கமும் = தேகமும், நகமென = பெரியபாதபம்போல், அங்கமும் என்பதில் உம்மை சிறப்புப் பொருளில் வந்தது. மகமுனி = ஸ்ரீ வசிஷ்டர், வாசனை மாற்றுமாறு = வாதனுத்தியாகப் பிரகாரம். (14)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அவ்விரண்டினுள், தேயத்தியாகத்தைத் தெளிவுபடப் பகர்தல்:— இந்த, பொருள், என்பன.

(ச - அ - கை.) தேயஞேய மென்னும் வாசனுத்தியாக மிரண்டினுள் தேயவாதனுத்தியாகத்தினது இலக்கணங் கூறல்:—இந்த, பொருள், என்பன.

இந்தநம்பொருட் குவாணுளியாமிவை யெமக்குவாணு
ணந்துறு மிவற்றாலன்றி நாமில்லை நம்மாலன்றி
வந்தவிப் பொருள்க ளில்லையெனு மனத்துறுதி மாற்றிப்
புந்தியா லுசாவியாமும் பொருள்களும் வெவ்வேறென்றே.

பொருளினே மல்லநாமு நமதல்லப் பொருளுமென்றே
தெருளுற்றுட் குளிர்ந்தியாவும் விநோதமாய்ச் செய்யுநெஞ்சான்
மருளறு நிச்சயத்தால் வாதனை விடுதருனே
யருள்பொழி மேகமொப்பாய் தேயமென் றறிவாயன்றே.

(ப - ரை.) இந்நம் பொருட்குயாம் வாணுள் = இந்த நமது பதார்த்தங்கட்குயாம் ஜீவிதம், இவை எமக்குவாணுள் = இப்பொருள்களே எமக்குஜீவிதம், நந்துறுமிவற்றாலன்றி நாமில்லை = விருத்தியாகும் இவற்றினாலல்லாமல் நாம் இலம், நம்மாலன்றி = நம்மாலல்லாமல், வந்த இப்பொருள்கள் இல்லையெனும் = கிடைத்த இந்தப்பொருள்கள் இலவாம் என்பதான, மனத்துறுதி மாற்றி = உண்ணிச் சயத்தைத்தியாகித்து, புந்தியால் உசாவி = மனதினால் விசாரித்து, யாமும் பொருள்களும் வெவ்வேறு என்றே = நாமும் வஸ்துக்களும் வேறுவேறு என்பதாகவே துணிந்து; அதனால்,

பொருளினேமல்ல நாமும் = பதார்த்தத்தினேம் நாமும் அல்ல, நமதல்லப்பொருளும் என்றே = எமதல்ல இந்தப்பொருளும் என்றுதானே, தெருளுற்று = உணர்ந்துணர்ந்து, உட்குளிர்ந்து = அந்தர்சீதளமாகி, யாவும்விநோதமாய்ச் செய்யும் நெஞ்சால். எல்லாக்காரியங்களையும் லீலையாக இயற்றும் மனத்தினாலே, மருளறு நிச்சயத்தால் = மயக்கமற்ற துணி

பினுலே, வாதனைவிடுதல்தானே = வாசனைத்தியாகஞ் செய்தலே, அருள்பொழிமேக மொப்பாய் = தயையே பெய்யும் கார்முகில்போன்ருய்! தேயமென்றறிவாயன்றே! தேயத் தியாகமென் றறிந்துகொள்வாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விவேகி திருஷ்டியினுனே ஈண்டு இரண்டு அகம்பிரத்தியய கோசரங்கள் பிரதீதியாகின்றன, தேகேந்திரிய புத்திமனவபேக்ஷை யுடையதாகிச் சங்காதாத் மாவாய்ப் புத்திரமித்திர களத்திரதனுதி மமதை நிரூபகமாம் ஒன்று; மற்ருென்ருே அகண்டைகசுபாவ மாய், அவஸ்தாத்திரய மரணமூர்ச்சை ஜன்மாந்தர சாதாரணமாய்ச் சின்மாத்திர சுபாவமாய் விவேகபரிசிஷ்டமாம்; அவற்றுள் ஆதியதன் சொரூபத்தை முதலில் விசாரித்து நிர்த்தார ணஞ் செய்யத்தக்கது எனல்:—இந்தவென்பது. புஜிக்கப்பட்டு

இத்தேகேந்திரி யாதிகட்கும், பாகிய அன்னபானுதிகளாய உபபுக்த பதார்த்தங்கட்கும், சங்காதாத்மா வென்பது பொருள். இத்தேகாதிகளும் அன்னுதிகளும் எனது ஜீவிதம் = சொருபசித்தி நிமித்தம்; இதனுனே இவைகளானன்றி யான் எவ்விவகார பதத்திலும் பிரசித் தனுகேன் என்னுலன்றி யிவைகளுமிலவாம் என்றுள்ளே பிரதமமாகிய அகம்பதார்த்தத் தின் நிச்சயஞ்செய்து மனத்தோடு கூடப் பிருத்தக் கரணத்தில் அத்தியந்தம் அசத்துருவ மேயாய சங்காத ஆன்மாவை விசாரித்து, இரண்டாவதில் இனிதெஞ்சிய சித்துருவத்தில் அகம்பதார்த்தத்தினன் அல்லன், எனக்கிப் பொருள்களிலவாம் என்னும் நிஷ்கிருஷ்ட போதத்தால் அவ்வாறே பாவித்தபோது எப்பாவனுத்மாவாய வாசனுத்தியாக முளதோ அதுதியேயம் எனவெம்மாற் கீர்த்திக்கப் பெற்றதாம்; செயலை விளையாட்டாகச் செய்து கொண்டு, உட்சீதள மாயமதியினுலே எத்திண்ணமான வாசனுத்தியாக முளதோ அதுதி யேயமெனப் புகலப்பெறும். மூலம்:—க்ருத்வா என்னுமிடத்து த்யக்த்வா என்று சங்கிரக வாசிட்டப்படி பாடமிருப்பின் எளிதிற் பொருளாமென்று தோற்றுகின்றது.

(ச.) மனத்துறுதி = அகங்காரத்தை, உசாவி = முன்பு விசாரித்து, புத்தியால் = மன தோடுகூடமாற்றி = தியாகஞ்செய்து.

தெருளுற்று = பாவிக்கில், யாவும் = சகலகிரியையும், இவ்விரண்டு கவிக்குங்கருத் துரை:—ஆன்மாவுக்குத் தேகாதிகளோடு ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தாபிமானரூபமான அகங் காரத்தை விசாரபூர்வகம் மனதுடன்றி யாகஞ்செய்து தேகாதிபதார்த்தங்களுக்கும் எனக் கும் ஒரு சம்பந்தமுமின்றென்று பாவிக்கின் உட்குளிர்ந்து இராகத்துவேடாதி ரகிதமான புத்தியாற் கிரியையைச் செய்பவனுக்குவரும் இவ்வாதனுத்தியாகமே, தேயமெனப்படும்

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இரண்டா. முதலாவதாய வாசனுக்ஷயத்தைமொழிதல்:—தனதென்பது.

(ச-அ்கை.) ஞேயவாசனுத்தியாக விலக்கணங் கூறல்:—தனதென்பது.

தனதுவாதனை மாண்டெல்லாஞ் சமமதா நெஞ்சாற்பண்ணி
யெனதெனு துடலைநீக் கினிந்தவாசனை நாசந்தா
னனகமா ஞேயமாகு மகங்கர மயமதான
வினவுவாதனையை முற்றும் விநோதமாய் விட்டோர் மேலோர்.

(ப - ரை.) தனது வாதனைமாண்டு = தன்னுடைய வாசனையை க்ஷயஞ்செய்து, எல் லாம் சமமதா நெஞ்சாற்பண்ணி = யாவற்றையுஞ் சமமாகவுணர்ந்து, எனது எனுது உடலை நீக்கின் = தேகத்தை என்னுடையது என்றிடாதகற்றின், இந்தவாசனை நாசந்தான் = இவ்வாசனுக்ஷயமானது, அனக = பாவமற்ற பவித்திரமூர்த்தியே! மாஞேயமாகும் = மாக்ஷி மைதங்கியஞேய மெனப்பெறும், அனகமாம் எனப்பதச் சேதமேல் ஞேயத்திற்கே சிறப்

T மேடிவரின

பாம்; அகங்கரமயமதான = அகங்காரமயமாகிய, வினவுவாதனையை = விசாரித்துத் தள்ளத்தக்க வாசனையை, முற்றும் = அடியோடும், விநோதமாய் = லீலையினுலேயே, விட்டோர் = விடுத்தவர், மேலோர் = ஜீவன்முக்தராவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எல்லாவுலகையும் சமமாகிய பிரஹ்மபாவமாகச் சாக்ஷாத் காரஞ்செய்து பூமிகையப்யாசமுறையில் எவ்வாசனுக்ஷயத்தைச் செய்து மமதையற்று; அகந்தையற்று நிருவிகற்பக சமாதியுற்ருதல் பிராரப்த க்ஷயத்தினுலாதல் எல்லாவாற்ருனும் தேகத்தைவிடுதல் யாதொன்றுளதோ அது ஞேயவாசனு க்ஷயமெனப் பெயரியதாம் ஆண்டிரண்டாவதையுதாகரித்தல்:= அகங்கரமென்பது. அகங்காரமயமாய வாசனையை, லோகசங்கிரகத்துக்குத் தக்கபடியாய வியவகாரலீலையானே விடுத்து இருப்பவர் தியேயவாசனுத் தியாகமுடையவராவர்.

(ச.) சமமதா நெஞ்சால் = பேதரகிதமான புத்தியால், தனது வாதனைமாண்டு, வாசனையை நாசமாம்படி, பண்ணி, எனதெனுது = நான் எனதென்னும் பாவனையற்றவனுய், உடலையெல்லாம் = தூலசூக்ஷும காரணபேதத்தால் மூவிதமான தேகத்தையும் நீக்கில் இந்தவாசனை நாசந்தான் = இவ்வாசனுத்தியாகம், ஞேயமென்று சொல்லப்படும், அனகமாம் = இது மாசின்மையதாம், மகிமையுள்ள இராம எனினுமொக்கும், (17)

(ஸ்ரீ - வீர.) இரண்டு தியாகங்களின் பயனையும் பகர்ந்து இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று விஞ்சாதெனல்:—தீரர் என்பது.

(ச-அ-கை) இங்ஙனங்கூறிய தியாகமிரண்டையும் சீவன்முக்த்தர் விதேகமுக்தர் இடங்களில் விபாகஞ்செய்கின்ருர்:—தீரர் என்பது.

தீரராமவரே தேயத் தியாகஞ்செய் சீவன்முக்தர்
வேரறத் தொழில்களோடே வாதனை விட்டுள்ளாறித்
தூரமாஞேயம் விட்டோர் துகளறு முத்தராகும்
வீரனேயிவை யிரண்டின் விடுதியுந் தம்மிலொக்கும்.

(ப - ரை.) தீரராம் அவரே = அகங்காரத்தை யொழித்த தைரியவான்களே, தேயத் தியாகஞ்செய் = தியேயசந்தியாகிகளாய, சீவன்முக்தர் = ஜீவிதமுக்தராவர்கள், வேரறத் தொழில்களோடே = நிர்மூலமாக வினைகளோடும், வாதனைவிட்டு = வாசனையையும் விடுத்து, உள்ளாறி = சமமடைந்து, தூரமா = வெகுசேய்மையி லேகுமாறு, ஞேயம்விட்டோர் = ஞேயத்தியாகம் செய்தவர், துகளறு முத்தராகும் = குற்றமற்ற முத்தராவர், வீரனே = வீரத்தைச் சேகரித்த இராகவனே ! இவையிரண்டின் விடுதியும் = இவ்விரண்டு தியாகங்களுமே, தம்மிலொக்கும் = ஒன்ருேடொன்று ஒப்பாகவே யொளிரும்.

(ஸ்ரீ - வீர,) தியேயத்தியாகியே ஜீவன்முக்தனெனச் செப்பப்பெறுவன்; ஆதியதையறைதல்:—வேரறவென்பது மூல அஞ்ஞானத்தோடுகூடத் தொழில்களையும் விடுத்து, வாசனையையும் விட்டுச் சாந்தியையடைந்து, இருப்பவன் ஞேயத்தியாகமயன்=ஞானத் தாற் பாதிக்கப்பெற்ற வாசனையோடுகூடிய அஞ்ஞான பரிசிஷ்ட சின்மாத்திரப் பிரதானன், என்றுணர்தி, அவனையே முக்தன் எனவும் இரகுநந்தனனே நீயறிவாய். கூறியதையே விரித்தருளுவார் வீரனே யென்றருளினுர்:—ஜீவன்முக்தர்களாய் மகாத்மாக்களாய்ச் சுஜனர்களாயிலங்கி ஞானவீரம்வாய்ந்த ஜனகாதிகள் தியேயமென்னும் அவ்வாசனுத் தியாகத்தைச் செய்து விவகாரலீலையால் வாழ்கின்றனர். உபசாந்தியை யடைந்த விதேகமுக்தர் ஞேயமென்றுரைத்த வாசனுத்தியாகத்தைச் செய்தோ, பராவரமாய பிரஹ்மத்திலேயே இருக்கின்றனர். (18)

†சம்னின்பது - உபசர்க்கம். †அநுக்கிரமம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இயம்பிய இரண்டு தியாகங்களையும் பெருமைப் படுத்தியுரைத்தல்:—தேயமென்பது,

தேயஞேயத் தின்றியாகங்கண் முத்தர்பாற் செறிவ
தேயஞேயத் தின்றியாகங்கள் பிரமத்தைச் சேர்ந்த
தேயஞேயத் தின்றியாகங்க ளிடரெலாந் தீர்ந்த
தேயஞேயத் தின்றியாகங்கள் தேடருஞ் செல்வம்.

(ப - ரை.) தேயஞேயத்தின் தியாகங்கள் = இவ்விரண்டு தியாகங்களுமே, முத்தர் பாற்செறிவ = முக்தபதத்தி லிருப்பனவாம்: தேயஞேயத்தின்றியாகங்கள் = இவ்விரண்டும், பிரமத்தைச் சேர்ந்த = பிரஹ்மத் தன்மையை யடைவுற்றனவாம், தேயஞேயத்தின்றியாகங்கள் = இரண்டும், இடர் எலாந்தீர்ந்த = சகலதுக்கங்களு மில்லனவாம்: தேயஞேயத்தின் றியாகங்கள் = என்னுமிவை, தேடரும் செல்வம் = கிடைத்தற்கரிய ஐசுவரியங்களாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தேயஞேயத் தியாகங்களிரண்டும் ஜீவன்முக்தர் விதேகமுக்தர் பாலிருப்பனவாம், ஆனந்த பிரஹ்மமயமாவனவாம், சகல அனர்த்த நிவிர்த்தி வடிவமாவனவாம். ஹே அனகனே! சமாதியாரூடனாகிய யுக்தமதி, வியுத்தான விவகாரவானாகிய அயுக்தமதி, என்னும் இவ்விருவருமே இன்பமாக இளைப்பாறி யிருப்பர், அவித்யாமல நிர்முக்த பிரஹ்மத்தின் கண்ணே கேவலமிருப்பர்; ஆயின்யாவன் சிறந்தவன் என்னின்? ஒருவன் ஒளிராநின்ற உடம்பினனாகி வியுத்திதனாயிருப்பன், மற்றொருவன் சாந்ததேகனாகிச் சமாகிதனாயிருப்பன்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) விவகரிக்கும் முக்தனது இலக்கணங்களை யியம்பல்:—சூழுறு மென்பது.

(ச-அ-கை.) ஜீவன்முக்த இலக்கண மியம்பல்:—சூழென்பது.

சூழுறுமின்ப துன்பந் தொடர்வுறி லொருகாலத்து
மாழுதன் மிதத்தலில்லா வவர்களே சீவன்முத்தர்
கேழுயர் மகிழ்ச்சியச்சஞ் சினமின்மை பொறுமைகேத
மூழுறு மிவற்றை நோக்கா வுளத்தினர் சீவன்முத்தர்.

(ப - ரை.) சூழுறும் இன்பதுன்பம் தொடர்வுறில் = நுகர்வினை வயமாயிடை விடாமற் சுகதுக்கங்கள் வந்து தொந்திக்கினும், ஒருகாலத்தும் = எப்போதும், ஆழுதல் மிதத்தல் இல்லா = மகிழ்ச்சிவாட்ட மற்றுள்ள, அவர்களே சீவன்முக்தர் = அத்தகையர்களே ஜீவன் முக்தர்கள் எனப்பெறுவார்கள்; கேழ் உயர் மகிழ்ச்சி = மிகுந்த ஐசுவரியாதியால் உண்டாய சந்தோஷம், அச்சம் = பயம், சினம் = குரோதம், இன்மை = தீனத்தன்மை, தரித்திரம், பொறுமை = சகியாமை, கேதம் = துயரம், ஊழுறும் = என்பனவாதியாய்ப் பிராரப்த வயத்தால் வந்துற்ற, இவற்றை = இப்பொய்களை, நோக்கா = இலக்ஷியஞ் செய்யாத, உளத்தினர் = சித்தத்தினர், சீவன்முத்தர் = சீவிக்கும்போதே வீடுற்றவர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) நிரந்தரம் காலத்திற்குத் தத்தக்கவாறு வினைவயமாகச் சுகதுக்கங்கள் வந்து வீழ்ந்துகொண்டே யிருப்பினும், மகிழாமலும் வாடாமலு மிருப்பவனே ஜீவன்முக்தன் எனப்பெறுவன்; விருப்பு வெறுப்புக ளில்லாதவனாய், அஞ்ஞதிருஷ்டியானே இஷ்ட அநிஷ்டத் தன்மையனவாகச் சம்மதித்த வத்துக்களிற் றுயின்றான் போன்று சரிப்பவனே ஜீவன்

முக்தன் எனப்பெறுவன்; ஈண்டுத்தேகத்திலும் அதன் சம்பந்திகளிலும் யான் எனவும் என தெனவும், தள்ளத்தக்க கொள்ளத்தக்க சடங்குகள் எனவும், உள்ள தொந்தங்களியாவும் எவன்றனுள்ளே எள்ளளவுமில்லாமல் இரிந்து கரிந்துபோயினவோ அவனே சீவன்முக்தன் எனப்புகழப் பெறுவன்; ஹர்ஷம், அமர்ஷம், பயம், குரோதம், காமம், கார்ப்பண்யம் முதலிய திருஷ்டிகளானே யாவனதுள்ளம் சிறுபான்மையும் தீண்டப்பெறுமல் அறிவாகவேயிருக்குமோ அவன்வாழும் போழ்தே முக்தனென வாழ்த்தப் பெறுவன்.

(ச.) சூழுறும் = தன்னைச் சூழாநின்ற, இன்பதுன்பம் = சுகதுக்கங்களும், ஆழுதல் மிதத்தல் = சந்தோஷமும் கிலேசமும்; மூலம்:—வஸ்து திருஷ்டிஷு=இஷ்ட அநிஷ்ட தரிசனங்களில், அமர்ஷம் = ஈண்டு அக்ஷாந்திவடிவ ஈர்ஷ்யையாம், குரோதம் = பரதிரஸ்காராதியானே மனத்தினது பிரஜ்வலனம், காமம் = அபிலாஷை, கார்ப்பண்யம் = தைந்யம். (20)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இதுவுமது:—சுழுத்தியென்பது.

சுழுத்திபோ லாறிநின்ற பாவனைத் தொழிலினலே
பழுத்தநெஞ் சதனுனீங்காச் சாக்கிரம் பயில்வோர்நாளும்
விழுத்தகுகலைகள் சூழ்ந்தமதி யெனமே லோர்மேவ
முழுத்தமும் பிரிவிலோரே முக்தரென் றுரைக்கத்தக்கோர்.

(ப - ரை.) சுழுத்திபோலாறி நின்ற = துயில்பவனைப்போல் மிகவுஞ் சாந்தமாகியுள்ள, பாவனைத்தொழிலினலே = பாவவிருத்தியினலே, பழுத்தநெஞ்சதனல் = அசங்கமானமனத்தினல், நீங்காச் சாக்கிரம்பயில்வோர் = சந்ததம் விழித்து விவகரிப்பவர், நாளும் = எப்போதும், விழுத்தகுகலைகள் சூழ்ந்தமதியென = சோடசகலைகளும் நிறைந்த பூர்ணசந்திரன் என்ன, மேலோர்மேவ = பெரியோர் பொருந்த, முழுத்தமும் பிரிவிலோரே = எப்போதும் வேறு பெருதவரே; முத்தரென் றுரைக்கத்தக்கோர் = ஜீவன்முக்தர் என்பதாகக் கூற யோக்யர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பாவவிருத்திகளாய பதார்த்தங்களிலுள்ள ஆஸ்தைகள் எவனல் துயில்பவனைப்போலப் பரமசாந்தப் படுத்தப்பட்டனவோ, எவனுக்கு அவ்வகையாய சேதசோபலக்ஷிதத்தானே விழித்திருத்தலாமோ, ஜாகரத்திலும் எப்போதுந்திதியாமோ, (பாவத்தில்க்தவிகுதி) யாவன்றான் எஞ்ஞான்றும் இயற்கையாய மகிழ்ச்சியினனே பூர்ணகலைகளையுடைய சந்திரனைப்போல மிகத்தெளிவாக இனிது சேவிக்கப் பெறுவனே, இயல்பாகவே மிகமலர்ந்த சந்தோஷவதனனை யெப்போது மிலங்குவானே, அவன் இவ்வுலகின் கண்ணே ஜீவன்முக்தன் எனப்புகழப் பெறுவன்! ஏகாதசதிவசம்.

(ச.) சாக்கிரம் = சாக்கிரா வஸ்தையிலும், சுழுத்திபோல் = சுழுத்தியவஸ்தையிலிருப்பதுபோல் பாவனை = சந்தோஷக் கிலேசாதிபாவனை, ஆறிநின்ற = நிவிர்த்தித்திருக்கும், தொழிலினலே = விருத்தியினலே, பழுத்த நெஞ்சதனல் = பரிபக்குவமான மனதோடு, நீங்கா = கூடினவராய், பயில்வோர் = இருப்பவர், மேலோர் = அறிஞர்களால், மூலம் # தேந = முமுக்ஷுவால், மேவி = பொருந்தி, முழுத்தமும் = கணமும், பிரிவிலோர் = பிரிவுபடாதவர். (21)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஸ்ரீ இராமரது இங்கிதங்களால் விதேகமுக்த இலக்ஷண ஜிஞ்ஞாசையை யுணர்ந்து, அது ஒருவடிவமாதலினனே இலக்கணுதி யில்லாமையின், வாக்கு கட்குக்குண்டிபாவ உக்தியினனே நிரதிசய சுவப்பிரகாச பூமானந்த மாத்திர பரிசேடம்

மீஜு கின்ற | T வாரப்பம் ச பாவப்யோ ... சரிக்கிம் வறுத்தி. ௦ மனம்.

அதன் சொரூப இலக்கணமாம் எனக்குறிப்பித்துக்கொண்டு ஜீவன்முத்தி யிலக்கணங்களி லேயே அவசியங் கொள்ளத்தக்கனவான விசேடங்களைத் தெரிந்துகோடல் வேண்டும் என, ஆயின்ஜீவன் முக்தர்கட்கு அவ்வவ்வர்ணுசிரம உசிதகர்ம பலதிருஷ்ணையுளதேல், அஞ்ஞர் கட்கேபோலும் அப்போகப் பொருட்டு மீண்டும் தேகபந்தமுமாம், இலதேல், பிரவிருத் தியே யுண்டாகாதாம், பிரயோஜனங் குறியாது மந்தனும் பிரவிருத்தியான், என்னும் நியா யத்தான், எனவருந்தோடத்தை யகற்றும் பொருட்டு, ஞானியஞ்ஞானிகளின் பிரவர்த்தக மாயசுத்த அசுத்ததிருஷ்ணை வைலக்ஷண்யத்தை யுபபாதிப்பவராகி உரைத்த இலக்கணத் திலேயே திருஷ்ணைகளை விரித்துரைத்துக் கொண்டு பிண்டமாக்கிக் கூறல்:—புறப்பொரு ளென்பது.

புறப்பொருள் விட்டாலுள்ளே பூண்டமாலென்று சொல்வர்
மறப்பற வனைத்தும் விட்டான் மாண்டமா லென்றுசொல்வர்
திறப்பட வெனக்கீதாக வென்றெழுஞ் சிந்தையாசை
துறப்பில்பொன் விலங்காமித்தைத் துவக்கறத் துடைத்தல் வேண்டும்.

(ப - ரை.) புறப்பொருள் விட்டால் = பாகியப் பொருள் விட்டால், உள்ளே பூண்ட மால் என்றுசொல்வர் = உள்ளேபற்றிய ஆசை என்றுகூறுவர், மறப்பற அனைத்தும் விட் டால் = மறவாம லியாவற்றையும் விட்டால், மாண்டமாலென்று சொல்வர் = இறந்த இச் சையென் றியம்புவார்கள், திறப்பட = இவ்விதமாக, எனக்கீதாக = எனக்கிது உண்டா குக, என்றெழும் சிந்தையாசை =எனவுதிக்கும் பாவனையாகிய திருஷ்ணையே, துறப்பில்= விடமுடியாத, பொன் விலங்காம் = தங்கச்சங்கிலியாம், இத்தைத்துவக்கறத் துடைத்தல் வேண்டும் = இதனையடியோடு கெடுத்தல் வேண்டும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பாகியார்த்த வியசனலம்படத்தன்மை வாசனைபொருமிய வாசையே பந்தமெனப்படும், சர்வார்த்த வியசனம் விடுபட்டவிழைவே முத்தியென மொழியப்பெறும். விடயப்பிராப்திக்கு முன்னரும், விடயநாச உத்தரகாலத்திலும், (எத்திருஷ்ணையினுடைய) இராகவிராகாதியாலாயதுக்க சூனியத்தன்மை யுளதோ, விடயப் பிராப்திகாலத்திலும் அத் துக்கக்கிளர்ச்சி யிலதாயின் அதுவே சாசுவதமாய முக்தியெனப்பெரியோராற் பேசப்பெறும் இது உண்டாகுக எனக்கு என்றுள்ளேயாதொரு இத்தகைய பாவனையுளதாமோ அத்திருஷ் ணையைச் சிருங்கலையென் றுணர்தி, அதற்கேற்ற வினையையும் அங்ஙனமேயறிதி மகாமதி யோய்! ஆகலின் இதுதனை யழித்திடல் வேண்டும்.

(ச.) ஸ்ரீ வசிஷ்டர்:—உள்ளே = சிந்தையானது, புறப்பொருள் விட்டால் = வாகி யார்த்த வாசனைகளோடு மலரின், பூண்டமால் என்று சொல்வர் = பந்தேச்சை யென்பர், மறப்பறவனைத்தும் விட்டால் = சர்வார்த்த விசனங்களைத் தவிர்ந்தால், மாண்டமாலென்று சொல்வர் = மோக்ஷேச்சை யென்பர். இச்சையின் சொரூபத்தைக் கூறல்:—சிந்தை = அப்பாவனையே, ஆசை = இச்சையும், துறப்பில் பொன்விலங்காம் = பந்தமும் பந்த ஏதுவுமாம் என்பது பொருள். (22)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) நிற்கு நிலையை நிச்சயப்படுத்தல்:—சத்தென்பது.

சத்தசத் தென்னப்பட்ட சகலபாவனையி லென்றுங்
கொத்தற வாசைமாற்றிக் குறைவில்பே ருளத்தனுகிச்
சுத்தநல் லுதாரமான சொரூபத்தி னிற்பாய்பெத்த
முத்தமா மாசையின்ப துன்பங்கண் முழுதுநீக்கி.

(ப - ரை.) சத்து அசத்து என்னப்பட்ட சகல பாவனையில் = உள்ளது இல்லது என்று சொல்லப்பெற்ற எல்லாப் பாவங்களிலும், என்றும் = சந்ததம், கொத்தற வாசைமாற்றி = உள்ள அளவற்ற ஆசைகளையும் அடியோடுங் கெடுத்து, குறைவில் பேருளத்தனாகி = யாதொரு குறைவுமில்லாத பரம உதாரமுடைய மனத்தனாகி, சுத்த நல்லுதாரமான = தூய்மையாய்ப் பரமானந்தம் பயப்பதில் அதிக உதாரம்வாய்ந்த, சொரூபத்தில் = நினது வடிவத்தில், நிற்பாய் = ஸ்திதிபெறுவாய், பெத்தம் முத்தமாமாசை = பந்தாசைமோக்ஷாசை, இன்பதுன்பங்கள் = சுகதுக்கதசைகள், முழுதும் நீக்கி = யாவற்றையும் விடுத்து; நிற்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சத்துக்கள் அசத்துக்கள் என்னப்பட்ட சர்வபாவங்களிலும் எப்போதும் அவ்விவ்வாசையை விட்டுத்தொலைத்து, பரம உதாரமகாமனத்தினர் பரம உதாரஜீவன்முக்தி பதத்தை யடைகின்றனர். கட்டுப்படுத்துவ வாய உடம்பாதிகளின் ஆசையையும், அதன் நிவிருத்தியாய மோக்ஷ ஆசையையும், தியாகித்து, பந்தமித்தியாத்வ நிச்சயமாகியவழி அதன் நிவிருத்தியின் அநாசை யுண்மையின், விழித்துக் கொண்டவன் கனச்சங்கிலிக்கட்டுவிடுதலையை விரும்புவதில்லை யன்றோ என்பதுகருத்து; சுகதுக்க தசைகளையும் தியாகித்து, சுகதுக்கதசைகட்கும் மித்தியாத்வ நிச்சயமே ஈண்டுத்தியாகமாம்; சத்தசத்தாசையையும் தியாகித்து, கலங்காத பெருங்கடல்போல இருப்பாய்.

(சு.) பெத்த முத்தமா மாசை = பந்தேச்சையும் மோக்ஷேச்சையும்! இன்பதுன்பம் = சுகதுக்கமும், முழுதும் = சத்தசத் திச்சையுமாயும் அனைத்தையும், நீக்கி. (23)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) நுதலியதை முடித்துக் கூறப்பெறும் நிச்சயநான்கனுள் முதனிச்சயத்தை மொழிதல்:—பேனமென்பது.

(சு-அ-கை.) மானவகேள் என்பது முதலிய மூன்று பாதத்தோடு மூன்றுகவிகளால் அகங்காரத்தை நான்குவிதமாகப் பிரித்துரைத்தல்:—பேனமென்பதாதி.

பேனமுந் திரையுமில்லாப் பெருங்கடல் போலநிற்பாய்
மானவகேண் மற்றொன்று மாசிலாவிசார முள்ளோர்க்
கானநிச்சய நாலுண்டா மடிதலை மட்டுநானே
யீனவுற்றவர் தாய்தந்தை யென்பதோ ரறுதிதானே.

(ப - ரை.) பேனமுந்திரையும் இல்லாப் பெருங்கடல்போல நிற்பாய் = அகிலமும் அகற்றி அலைநுரையாதியற்ற அகண்டாகார ஆழியென்ன அமர்ந்திருப்பாய், மானவ = மனுவங்கிசத்தை விளக்கவவதரித்த இராகவ! கேள் மற்றொன்று = வேறொன்று விளம்பக் கேட்பாயாக! மாசிலாவிசாரமுள்ளோர்க்கு = குற்றமற்ற ஆராய்ச்சி யுள்ளவர்கட்கு, ஆன நிச்சயம் நாலுண்டாம் = உண்டாகும் நிச்சயங்கள் நான்குள்ளனவாம், அடிதலைமட்டும் நானே = பாதமுதல் மஸ்தகபரியந்த மாத்திரந்தான் யான், ஈனவுற்றவர் = என்னையீன்றவர், தாய்தந்தை = அன்னையும் பிதாவுமாவர், என்பதோர் அறுதிதானே = என்னுமிது ஒரு நிச்சயம் அநேக ஜன்மப் பழக்கத்தாற் சுயமாயே யுண்டாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே இராமச்சந்திர! மற்றொன்று = கூறப்படும் நான்குவிதநிச்சயபேதத்தைக் கேட்பாய்; அதனையேகூறல்:—மாசிலா வென்பது, மனசினிலென்றே யிருக்கலாம் மூலமிருத்தலின். மனத்தில் விசாரமுடைய புருடனுக்குப் பராகாரமாய் நான்குவித நிச்சயமுண்டாஞ் சாதுவே. கால்முதல் தலைவரையே யான் மாதாபிதாக்களான் மகிழப்பெற்றிட்டது, என்பதேக நிச்சயமாம், பாமரனைக்குறித்திச் சார்வாகன் ஆராய்ச்சி யிற்றலைப்

பட்டான் எனமகிழ்ந்தார் போலும் நால்வருட்படுத்தினர். அல்லது விஜாதீயசங்கியா பூரணமாதலுமுண்டு; அகங்காரசாமியம் பற்றியெனினு மமையும்.

(ச.) அவற்றிற்பாத மஸ்தகபரியந்தனே நானென்பது முதலாவது. (24)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) முதலாவதன் பயனேமொழிந்து, இரண்டாவத னிலக்கணமியம் பிப்பயனேயும் பகர்தல்:—கன்றிய வென்பது.

கன்றியபந்த மாகுமிது மெய்ம்மை கருதாவாற்று
னின்றனவ னேத்தின்மேலோ னெல்லின்வா லினுஞ்சற்றேநா
னென்றிரண் டாவதான நிச்சயமெய்து மென்னி
லொன்றிய முத்தியுண்டா முத்தமர்க் குடைமையாகும்.

(ப - ரை.) கன்றிய பந்தமாகும் இது =இயம்பிய இவ்வகங்காரம் துன்புறுத்தா நின்ற பந்தமாம், மெய்ம்மை கருதாவாற்றுல் = அசத்தைக் கண்டுகொண் டிருத்தலான், நின்றன அனேத்தின்மேலோன் = சர்வபாவங்களி னின்றும் அதீதன், நெல்லின்வாலினும் சற்றே நான் = நெல்வானுனியினும் நெடிது நுண்மையன்யான், என்று இரண்டாவதான நிச்சயம்= என உண்டாம் இரண்டாவதான துணிபு, எய்தும் என்னில்=கிடைக்குமாயின், ஒன்றிய முத்தியுண்டாம் = ஆனந்தம் நிறைந்த மோக்ஷமான துண்டாம், உத்தமர்க்குடைமை யாகும் = சற்புருடருக்குச் சம்பத்தாயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) முதனிச்சயவடிவத் தேகாத்மமதியானது பொய்ப்பொரு ளேக்கமிக் கிருத்தவின், பெருந்துயரத்திற்குரிய பந்த ஹேதுவாம். தேகேந்திரியாதி பேதங்களி யாவற் றினும் அதிரிக்தன் நுண்மயிர் நுனியினும் நுண்ணியனேயான், மூலம், தனு = சூக்குமம்= ஸ்தௌல்யரகிதம், என்னுமிது இரண்டாவது நிச்சயமாம் மோக்ஷத்தின் பொருட்டுச் சற் புருடருக்குண்டாம்: துவம் பதார்த்தசோதன விதியினனே இதற்கு மோக்ஷ ஹேதுத் தன்மையாம்.

(ச.) சர்வாதீதமான பரமசூக்குமன் யான் என்பது இரண்டாவது.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மற்றிரண்டையும் மலர்தரல்:—புவியென்பது.

புவியெலா மெனதுருபம் பொன்றுத லிவனுனென்று
குவிவறக் காண்டன் மூன்றுநிச்சயங் குறைவில்வீடா
மவியுறுமுலகு நானுமனேத்தும் பொய் விண்போலென்றுந்
தவிர்கில மென்றனுலா நிச்சயந் தனிவீடாகும்.

(ப - ரை.) புவியெலாம் எனதுருபம் = ஜகத்ஜாலங் களியாவும் என்னுடையவடிவம், பொன்றுதல் இவன் நான் என்று = அக்ஷயன்யான் என்பதாக, குவிவறக்காண்டல் = சங் கோசமில்லாமல் நோக்குதல், மூன்றும் நிச்சயம் = மூன்றுவது துணிபாம், குறைவில் வீடாம் = பரிபூரணமோக்ஷத்தைப் பயப்பதாம், அவியுறும் உலகும் நானும் அனேத்தும் = அழிந்துபோகாநின்ற ஜகத்தும் யானும் என்னுமியாவும், பொய் = மித்தை, விண்போல் = வியோமசமமாகத் தோற்ற மற்றனவேயாம், என்றும் = எப்பொழுதும், தவிர்கில மென் றல் = விடுகில மெப்போது முள்ளேம் என்றிருத்தல், நாலாம் நிச்சயம் = நான்காவது துணிபாம், தனிவீடாகும் = கேவலம் மோக்ஷமே பலமாகவுடையதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஜகத்ஜால பதார்த்தாத்மா சர்வமுமேயான் நாசமற்றவனியான் என்னும் இத்தகையது மூன்றுவது நிச்சயமாம், ஹே இராகவஹ ! இது மோக்ஷத்தின் பொருட்

டேயாம்; இதற்கும் ஆத்தியாத்மிக பரிச்சின்ன ஆன்மத்தன்மை மயனீக்கத்தானே தற்ப தார்த்தத்தோடே சோதனசம்பவத்தால் மோக்ஷோப யோகமாம். அகமாதல் ஜகத்தாதல் சகலமும் சூனியம் வியோம சமமெஞ்ஞான்றும், என்றுண்டாதல், நான்காவது நிச்சயமா மிது அன்னியம் மோக்ஷசித்தியின் பொருட்டாம்; அகமென்றது ஆத்தியாத்மிக பரிச்சேத உபாதியாம், ஜகத்தென்றது ஆதிதை விகாதி யுபாதியாம், எஞ்ஞான்றும் = காலத்திரயத் திலும், இது சர்வதிருசிய பாதாத்ம நிச்சயமாம். இந்நான்குவித நிச்சயங்களுள் முதலாவது பந்தத்தின் பொருட்டாம், பிறமூன்றும் சுத்தபாவனையானே யெழுந்தனவாகி மோக்ஷத் தின் பொருட்டாம் என இயம்பியதாயிற்று.

(ச.) சர்வான்மகன் நானென்பது மூன்ருவது. நானும் ஜகத்தும் ஆகியவனைத்தும் சூனியமே யாதலின் வியோமம்போற் சர்வவிகற்பாதீதன் நானென்பது நான்காவதாம்.(26)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) திருஷ்ணபேத நிரூபணத்தில் இதன் விபாகத்திற்குயாது பிரசக்தியெனின்? உரைப்பதாம்:—பெத்தவென்பது.

பெத்தவாசை யதாமுன்னே பேசுநிச்சயம தொன்றுஞ்
சுத்தவாசை களாமூன்று நொய்யவாய்த் துகளில்சீவன்
முத்தர்பால் விளங்குமிந்த மூன்றினு ளெல்லாநானென்
றெத்ததோர் நிச்சயத்தை யுறிற்பின்னை யுள்ளஞ்சோரா.

(ப - ரை.) பெத்த ஆசையதாம் முன்னேபேசும் = பத்தயோக்கிய திருஷ்ணைவடிவ மாம் முதலில் உரைத்த, நிச்சயமதொன்றும் = நிச்சயமாகிய அஃதொன்றும், சுத்த ஆசை களாம் மூன்றும் = தூயதிருஷ்ணை வடிவங்கள் வாய்ந்தபின் மூன்றும், ஆம், நொய்யவாய்த் துகளில் சீவன் முத்தர்பால் விளங்கும் = இவை அதிசூக்கும முடையனவாய் மைத்திரி யாதி நிறைந்த ஜீவன் முத்தரிடத்தி லிலங்குவனவாம், இந்த மூன்றினுள் = பின்மூன்றி னுள்ளும், எல்லாநானென் றெத்ததோர் = எல்லாவடிவமா யிருப்பவனியானே யென் னும் சமதிருஷ்டி வடிவமாய, நிச்சயத்தை = துணிபை, உறில் = சாரில், பின்னை = மறு படி, உள்ளஞ்சோரா = மனத்தில் வாட்டம் மன்னுறமாட்டாது.

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்நான்கின் மத்தியில் முதலிலுரைத்தது திருஷ்ணைக்குப் பந்தயோக் யதைதருவதாம், இஃதிருந்தே திருஷ்ணைக்குப் பந்தகத்தன்மை யுண்மையின் இதுவே பந்தஹேது வென்பது பொருளாம். சுத்தமாய்த் தோடமற்றனவாய திருஷ்ணைகளை யுடையனவாய பின் மூன்று நிச்சயங்களும் சொச்சங்களாய்ச் சீவன்முக்த விலாசிகளாம். அவற்றுள் மூன்ருவதன் பிரயோஜனத்தைக் கூறல்:—இந்த என்பதாதி. சர்வம் ஆத்மா அகமேவ என்னும் நிச்சயம் யாதுளதோ ஹேமகாமதியை யுடையோய்! அதனைக்கொண்டு பயின்ருல் மறுபடிவிஷாதப் பொருட்டாகான் என்பது எமதுகருத்தாம். எங்குமியானென எல்லாம் யானெனத் தங்குமதியினன்ருன் பிறந்திறவான்.

(ச.) இவைகளின் மத்தியில் முதலாவது பந்தயோக்கிய இச்சையை அநுசரித்திருத்த லின் பந்தப்பொருட்டேயாம் =ஹேதுவேயாம், மற்றைய மூன்றுமோ; தூய இச்சையோடு கூடியிருத்தலின் ஜீவன் முக்தர்களிடத்தே விளங்குவனவாம். கொள்ளத்தகுந்த அம்மூன்ற னுள்ளும் சர்வான்மா நானென்னும் நிச்சயம் மேலானதெனல்: --எல்லா மென்பது. சர்வ மும் அகமும் ஆன்மாவே யென்னும் எந்நிச்சயமுளதோ என்பதன்வயமாம் மூலத்தில். (27)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) நான்காவதற்குச் சூனியவாதி மதம் புகுதலை விலக்கி விளம் பல்:—சூனியமென்பது.

°அவைடவு.

புண்ணியயாலனுக்கிரகம்.

(ச-அ-கை.) சூனியவாத சங்கையைத் தவிர்த்தற்குச் சூனியமென்பது முதலிய சப்தங்கள் எப்படியும் சிதான்ம பரியாயங்களாம் என்றுகூறல்:—சூனியமென்பது.

சூனியம் பகுதிமாயை பிரமஞ்சிற் சோதிஞான
மீனமில் புருடனுன்மா வீசானன் சிவமேகித்த
மானவை யென்னலா மொன்றிரண் டெனுமகல்பேதத்தால்
வானுயர் சகம்படைக்கும் விநோதத்தால் வளருமொன்றே.

(ப - ஶா.) சூனியம் பகுதிமாயை பிரமம் சித்சோதி ஞானம் ஈனமில்புருடன் ஆன்மா ஈசானன் சிவமேகித்தம் ஆனவை என்னலாம் = சூனியம் பிரகிருதிமாயை பிரஹ்மம் விஞ்ஞானம் சிவம்புருடன் ஈசானன் என்பதாதி சப்தங்களானே வாதிகளால் நித்திய ஆன்மாவே நிகழ்த்தப் பெறுகின்றதாம், ஒன்று இரண்டு எனும் அகல்பேதத்தால் = அத்வைதத்வைதமென்னும் விரிந்த வேற்றுமையானே, வானுயர் சகம்படைக்கும் விநோதத்தால் = ஆகாசாதி உயர்ந்த உலக நிர்ம்மாண லீலையால், வளரும் ஒன்றே = ஏகமே விஜ்ரும்பணமாம்.

(ஶ்ரீ - வீர.) சூனியம் தத்பிரகிருதிமாயை பிரஹ்மம் விஞ்ஞானம் எனவும், சிவம் புருடன் ஈசானன் என்பதாதி சப்தங்களானே, சூனியர் யோகியர் சுருதிமுடிவினர் தானியல் கணிகர்சைவர் சாங்கியர் முதலிய வாதிகளானே, நன்குசேடித் தினிதுநிற்கும் நித்திய ஆன்மாவே அறையப் பெறுமலது அவஸ்து அறையப்பெறுதாம், உண்மையில் எல்லாம் உயர்ந்ததாய்க்காணும், தண்ணீரன்றித் தரங்கமுன்னுளவோ, விண்ணிய லன்றியோவியம்விளங்குமோ,பண்ணிய கடககேயூரநூபுரங்,கண்ணிய காஞ்சனமலதுதான் காணுமோ,மண்ணினையன்றித் தருதிருணாதிகள், எண்ணிடிற் பிறிதெனவிலங்குறுங்கொல்லோ,திண்ணமெய்யிதுபோற்றிகழ்தரும் வீர, அண்ணலைக் கரியினையன்றி யொன்றிலையே. ஆயின் யாங்ஙனம் ஜலசமுத்திராதி ஜகத்திற் பேதாபேதப் பிரத்தியயமெனின்? உரைத்தல்; — ஒன்றென்பதாதி. இருமை யொருமை யென்று சொல்லளவா யெழுந்து குமுறும் வேற்றுமைகளானும், ஜகந்நிர்ம்மாண லீலையானும் ஒருபொருளே கிரீடிக்கு மென்பதாம்.

(ச.) அவற்றில், நிராகாரமாதலின் சூனியமாம் பரோக்ஷத் தன்மையால் தத்தாம், ஜகத்துக்குபாதான மாதலின் பிரகிருதியாம், விவிதவிக்ஷேப வேதுவாதலின் மாயையாம், பெரிதுக்கெல்லாம் பெரிதாதலின் பிரஹ்மமாம், விசுத்தஞானரூப மாதலின் விஞ்ஞானமாம், பூரகமாதலிற் புருடனும், இயக்கஞ்செய்தலின் ஈசானனும், கல்யாணரூப மாதலிற் சிவனும், என இங்ஙனம் ஆன்மாவே நித்தியம் சொல்லப்படுகின்றது. ஒன்றிரண்டெனும் = தொய்தமும் அத்தொய்தமு மென்னும் பேதாபேதங்களிலுள்ள, அகல்பேதத்தால் = பிரகாரங்களால், வானுயர் சகம்படைக்கும் விநோதத்தால் = ஜகந்நிர்மாண லீலையால், இங்ஙனம் வளருமொன்றே, மூலம்: இரண்டின் றன்மைத்விதா இருமையே த்வைதம் பேதமென்பது திரண்டபொருள். இருமையும் ஒருமையும் அவற்றின் சேர்க்கையும் என்னும் அவ்வகைகளானே எச்சகந்நிர்மாண ரூபலீலையுளதோ அதனுல் ஒன்றே யாடியமருமென்பதாம். (28)

(ஶ்ரீ - வீர் - அ - கை.) பேதகாரணத்தையே யோதியுணர்த்தி நீதியாயிங்ஙனம் நிற்றியென்னல்:—ஒன்றென்பது.

ஒன்றெனும் பரமரூபத் தொருசத்தி யொருமையாலே
நின்றெழு கின்றதன்றே நின்னது பிறரதென்றும்
பொன்றிய திருந்ததென்றும் பொருள்களிற் கருமந்தன்னி
லென்றுமின் பத்துன்பங்க ளிதயத்திலுன்ற வேண்டாம்.

(ப - ரை.) ஒன்றெனும் பரமரூபத்து = அத்விதியமாய பரமவத்துவில், ஒருசத்தி = உள்ள ஒப்பற்ற 'தெய்வாத்மசக்தி, ஒருமையாலே = அத்வைதமாகவே, நின்றெழுகின்ற தன்றே = இருந்து விஜ்ரும்பண மாகின்றதல்லவோ, நின்னது பிறாது என்றும் = தன்னது அன்னியரது எனவும், பொன்றியது இருந்தது என்றும் = நட்டமாயது விருத்தியாயது என்றும், பொருள்களில் கருமந்தன்னில் = வத்துக்களில் வினைகளில், என்றும் = எப்போதும், இன்பத்துன்பங்கள் = சுகதுக்கங்களை, இதயத்தில் = மனத்தில், ஊன்ற வேண்டாம் = அழுத்தவேண்டாம். எழுகின்றதே பிறிதன்று எனினும் அமையும்

(ஸ்ரீ - வீர.) பிரஹ்ம சத்தையேயாய அத்வைத பரமாத்மமய சக்தி, அறியார்பொருட்டுத் துவைத அத்துவைத சமுற்பேதங்களானே விஜ்ரும்பணமாகின்றது. ஆகுக விங்ஙன் ஈதனுலென்னெனின், தன்னது அல்லது அன்னியரது புத்திரமித்திராதி யெல்லாவுலகிலுமே எப்போதுமே, விருத்தி யுண்டாயினும் ஆனியுண்டாயினும் பிறகாரியங்கள் செய்யினும், அறிவுடையவனுகியநீ இன்பதுன்பங்களை யெய்தவேண்டாம். ஆயின் எங்ஙனம் என்னுல் விவகரிக்கத்தக்கது எனின், பிரஹ்மத்தைப்போலும் துவைத அத்துவைதம் பற்றுதலானே விவகரிக்கலாம்; பிரஹ்மத்தைப் போலவே நீ பரமார்த்தமாகச் சத்தாத்வைதமயான் மகனேயாகி, வியவகார காலத்திலும் பாவனையால் அத்வைதத்தையே நன்குபற்றி அவ்வப் பிராணிகரும பலதானத்திற் பிரஹ்மம்போல வருணுசிரம தரும விவத்தாபன கருமவிஷயத்தில் அத்வைதத்தை எல்லாவாற்றானுமே அநாதரவுசெய்து, விவகரித்துக் கொண்டு தக்கபடி துவைதாத்துவைத உபயபரனுகிவாழ்வாய். அத்வைதத்தில் கருமங்கட்கே யசித்தியாதலினுனும், ஏகரூபமதாக யாண்டுமே ஒருவாறு அத்வைதா சரணமேல் ஜகத்விவத்தை தரும சாஸ்திராதி பாதவழக் காதலினுலும், ஆண்டுத்துவைதாசிரயணமே உசிதமாமென்பது கருத்தாம்.

(சு.) பரமரூபத்து = பரமான்மமயமான, ஒருசத்தி = இத்தகைத்தாய ஒரு சிற்சத்தி, ஒருமையாலே = எவ்விடத்துஞ் சச்சிதாநந்தான்ம சொரூபத்துக்கு வேருகாததாகவே, நின்றெழுகின்றது = பிரகாசிக்கின்றது, தரங்காதி வைசித்திரியமாயினுஞ் சமுத்திரத்துக்கு ஐக்கியமே யென்பது கருத்து. அவற்றில், காரியகாரணங்களுக்குச் சிறிதிடத்திற் றுெய்தமே காணப்படுகின்றது:—எங்ஙனம் கோமயத் தினின்றும் விருச்சிகம் உதிக்கின்றது என்னுமிடத்திற் போலும்; சிறிது அத்வைதம்:—எங்ஙனம், சொர்ணத்தினின்றும் கடகதுண்டல முகுடாதி; சிறிதுதுவைதாத் துவைதங்கள், எங்ஙனஞ் சீரத்தினின்றும் ததியாதி. அன்றுஎ இரண்டு மசைநிலை. (29)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) எத்திதியாற்றிதமாய அறிஞன் சம்சாரத்திற் றுன்புறுனே அத்திதிசார்ந்து சமாகித மனமுடையவராய், காமலோபாதி குதிருஷ்டிகளானே தூடிக்கப்படாதவரா யிலங்கும் பெரியாரது பெருமையைப்பேசல்:—யாது, இழிவு, என்பன.

யாதினுமுயர்ந்து மாளாப்பதம் பற்றியிதய மென்றுஞ்
சீதமாயின்பத் துன்பஞ் சேர்கிலார் பிறப்பிற்சேரார்
சாதுகொள் பகைகொளொத்தல் தஞ்சம்வல் லபங்களுள்ளோ
ரோதிய நெறியிற்செல்லு முத்தமர் பிறப்பிற்சேரார்.

இழிவுயர் விரண்டுமெண்ணு ரிச்சைகோபங்க ளெய்தார்
தொழிறெழி லிலாமைவிட் டோர்துன்னிய பிறப்பிற்சேரா
ரெழில்பெற விளங்கியார்க்கு மினியனவினி திற்சொல்வோ
ரழிபொரு ளனைத்தின் சால்பை யறிந்துளோர் பிறப்பிற்சேரார்.

(ப - ரை,) யாதினும் உயர்ந்து மாளாப்பதம் பற்றி = சர்வாதீதமாய நித்தியபதத்தை யாசிரயித்து, என்றும் = எப்போதும், இதயம் சீதமாய் = மதிபூரணமதியெனத் தண்மை யாய், இன்பத் துன்பஞ் சேர்கிலார் = மகிழ்ச்சி வாட்டமடையாதவர், பிறப்பிற்சேரார் = சம்சாரத்திற் சோகமுறார்; சாதுகொள் பகைகொள் ஒத்தல் = சத்துரு மித்துருக்களி டத்திற் சமதிருஷ்டி யுடையவராய், தஞ்சம் வல்லபங்கள் உள்ளோர் = தயாதாக்ஷிணிய முடையவராய், ஓதியநெறியிற்செல்லும் உத்தமர் = விதிதமான மார்க்கத்திற்பயிலும் மேன் மையர் சம்சாரத்திற்றுயர் உறார்.

இழிவு உயர்வு இரண்டும் எண்ணார் =கீழ்மேல் இரண்டையும் நாடார், இச்சைகோபங் கள் எய்தார் = ஆசைசினுதி யடையார், தொழில் தொழிலிலாமை விட்டோர் = வினை வினையின்மை விடுத்தோர், துன்னிய பிறப்பிற்சேரார் = நெருங்கிய பிறவியில் நிமக்கின மாகார்; எழில்பெறவிளங்கி = சுப்பிரசன்னமாய்ப் பிரஹ்மதேஜசோடுமிலங்கி, யார்க்கும்= எப்பிராணிகட்கும், ஏற்றத் தாழ்வின்றி, இனியன = இதமானவற்றை, இனிதிற்சொல் வோர் = இன்சொற்களா லுபதேசிப்பவர், அழிபொருளனைத்தின் = அநித்தியவத்துக்கள் யாவற்றின், சால்பை = இயல்பையும், அறிந்துளோர் = தெரிந்துள்ளவர், பிறப்பிற் சேரார் = சமுசாரத்திற் றுன்படையார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சர்வாதீதமாயுள நினைவிலா விமலபரபதத்தைப் பற்றியவராகி, பூரணசந் திரனென்னக் குளிர்ந்த வகமுடையவராய், இடருற்றபோழ்து எங்கிவருந்தாராய், சுகமுற்ற போது துள்ளிக்குதியாராய், விளங்குபவர் சம்சாரத்தி லிடர்ப்படார்; சர்வசத்துருக்களிலும் மத்தியஸ்தராய், சத்துருவினிடத்திலும் மித்துருவினிடத்திலும் சமமுடையவராய், தயை தாக்ஷிண்ய முடையவராய் விதான கருமங்களைச் செய்பவராய், ஆசிரியர் முதலியவர்க்குச் சமயோசிதப் பிராப்தசேவை பரிபாலனுதி கருமங்களைச் செய்பவராய், உள்ளவர் சம்சா ரத்திலுள்ள மெலியார். அபிநந்தன மடையார் துவேடமு மடையார் சோகமுமடையார் காங்க்ஷையுங் கதுவார், மௌனமுமுடையார் மிதபாஷணத்தர் இதபாஷணத்தர், ஆவசியக காரிய ஆரம்பமுடையார் ஆலசியமடையார், சமுசாரத்தில் அவதியுமடையார். பிராரப்தம் அடைவித்த சுககாரணப் பிரியவிடயங்களை யடைந்திடினும் மகிழ்ச்சி விசேஷவாயிலாய் அவற்றைப்புகழார், நுகர்வினைதந்த துக்ககாரண அப்பிரிய விடயங்களை யடைந்திடினும் அசூயை வாயிலாய் அவற்றைஇகழார்; அஞ்ஞானிகட்குச் சுகஹேதுக்களாய மனைவியாதியர் கள் சுபங்களாம், அவற்றின் குணகதனப் பிரவர்த்தகப் பிராந்திரூப தாமசவிருத்தி அபிநந் தனமாம்; அந்நியர்தம் வித்தையாதி ஈரிஷையைப் பயக்கும் வாயிலாய் அறியாதவர்க்குத் துயர்க்காரணங்களாம், ஆகலினசுபங்களாம் அவற்றின் நிந்தையாதிப் பிரவர்த்தகமயல் வடிவத்தாமசவிருத்தி துவேஷமாம்; இவ்விரண்டும் மயலற்றவரை மருவாவாம், அவை மருவும்போதும் அவர்புகழார் இகழார் நொதுமலையடைந் திருப்பர் என்றபடி. கிடைத்த பிரியவஸ்து நீங்கும்போது சோகமுமடையார். இஷ்டா நிஷ்டவஸ்துக்களின் சேர்தல் பிரிதல்களை யிச்சியார் என்பதாம். மவுனத்தையே கிளத்தில், வினவின் நடப்பைநவிலுவர். வினவாவிடில் தாணுவைப்போ லிருப்பர். இன்னது செய்தல்வேண்டும் இன்னதுசெய்தல் கூடாது என்னுங் கற்பனையும் விட்டவர் இச்சம்சாரத் திடர்ப்படார், யாவருக்கும் பிரியத் தையே கூறியருளுவர், ஆக்ஷேபித்ததற்கு மிகவும் சாதுரியமாகவும் இனிமையாகவும் விளங் கச் சமாதானந்தருபவர், பூதங்களின் ஆசயமுணர்ந்தவர், சமுசாரத்திற் பொன்றுறார்.

(ச.) யாதினுமுயர்ந்து = சர்வாதீதமாய, சீதமாய் = பூரணேந்துபோற் சீதளமாய், சாதுதைபகைகளொத்தல் = மித்துரு சத்துருக்களிடத்துச் சமத்துவம்; தஞ்சம் வல்ல

வம் = தயைதாக்ஷண்யம். இழிவு = துக்கமும் அதின் சாதனமும், உயர்வு = சுகமும் அதன் சாதனமும், ஆகிய இரண்டும் கிட்டின், எண்ணார் = துவேடமும் பிரியமும் உறார், கிடையாத இஷ்டத்தைக்குறித்து இச்சையும், இஷ்டம் நஷ்டமாயின் கோபங்கள் சோகமும் எய்தார், ஆகவின், தொழில் தொழிலிலாமை = இஷ்டா நிஷ்டங்களை, விட்டோர், எந்த முமுக்ஷுக்களோ அந்தப் புருடர், துன்னிய பிறப்பில் = ஜன்மாதி துக்கங்களால், சேரார் = கிலேசமுறார், எழில்பெற விளங்கி = சுபாவமாகவே மிருதுவசன முடையரும், எமக்கிஷ்ட மென்னென்று அந்நியரால் வினவப்பட்டவருமாய், என்னசெய்யத்தக்கதெனப் பரரால் வினவப்பெற்றவருமாய், யார்க்குமினியன = அபிமதத்தை, இனிதிற்சொல்வார் = உசிதமாகவே போதிப்பவர், அபிமதத்துவ நிச்சயம் எங்ஙனமெனிற் கூறல்:—அழிபொருள் என்பது. பூதங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை யறிந்தவரென்பது பொருள். மூலம்:—அபிமதம் வக்தா, அச்சீலமுடையதாக த்ருந்விகுதியாம், இது கிருதந்தப் பிரகாணத்திற் காணலாம், த்ருந்விகுதிவந்ததனுல், நலோகாவ்யய நிஷ்டாகலர்த்த த்ருநாம், ல, உ, உக, அவ்யய நிஷ்டா, கலர்த்த, த்ருந், இவற்றினது பிரயோகத்தில், க்ருத்யோகமாகக் கர்த்தாவிலும் கருமத்திலும் ஷஷ்டியாம், என்பதாற் கண்டஷஷ்டி யாகாதாம், என்பதனுனே க்ருத்யோகவடிவ ஷஷ்டியின் நிடேதத்தால் அபிமதம் எனத்விதீயா பொருந்துறும் எனக்காரகத்தாரும் வேற்றுமைப் பிரகாணத் தறிந்துகொள்க. (30-31)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பரமபதத்தில் ஏறியவர் பங்குரமாய ஜகத்சம்பந்த ஸ்திதியை உட்சீதள அகத்தாற் புன்சிரிப் புடன்காண்பர், பராபரங்கண்டு மனத்தை வென்றமகாத்மக்கள் இயற்கையித்தகையதாகவின் நீயும் வித்வத் சரித்திரத்தானே சஞ்சரிப்பாய் அயலொன்றால் வேண்டாம் என்றித முபதேசித்தல்:—தேயவென்பது.

(ச.) தேயவாதனை யென்பது முதலிய மூன்றுகவிகளாற் சீவன் முக்தன் விவகாரத்தைக் கூறல்:—

தேயவாதனை நீங்கிப்பூர்ண மாகித்தெளிந்த விழியிமையாமற் சீவன்முத்தி
யாயபாவனையாலே சொரூபமேவி யனவரதமுலகில் விளையாடுவீரா
மாயவாசையை நீக்கிப்பற்றறுத் துவாதனைபோ யுள்வெளியாய் வாகியத்தே
மேயவாசாரமெலா மியற்றியென்றும் வேண்டியவா றுலகில்விளையாடுவீரா.

(ப - ரை.) தேயவாதனை நீங்கி = தியேயத்தியாக முடைத்தாகி, பூர்ணமாகித் தெளிந்தவிழி = பரிபூரணமாக நிச்சயித்த திருஷ்டி, இமையாமல் = அகலாமல், சீவன் முக்தியாய பாவனையாலே = ஜீவன்முக்தத்தன்மையானே, சொருபமேவி = சுவஸ்தனுய், அனவரதம் = எப்போதும், உலகில் விளையாடுவீரா = இவ்வுலகின் கண்ணே விவகரித்துவிளையாடுவாய் வீராகவனே; மாயவாசையை நீக்கி = மாயாகாரியத்துற்ற ஆசைகள் அனைத்தையும் அகற்றி, பற்றறுத்து = வீதராகனுகி, வாதனைபோய் = வாசனை யற்றவனுய், உள்வெளியாய் = உள்ளே சிதாகாசமாய், வாகியத்தே மேயவாசாரமெலாமியற்றி = வெளியில் யாவற்றையும் நன்றாக அனுஷ்டித்து, என்றும் = எப்போதும், வேண்டியவாறு = இஷ்டப்படி, உலகில் = இச்சகத்தில், விளையாடுவீரா = விளையாடிக் கொண்டிருப்பாய் வீராகவனே.

(ஸ்ரீ - வீர.) தியேயத்தியாக விலாசினியாய பூர்ணமாகிய திருஷ்டியை நன்றாகப்பற்றி ஜீவன்முக்தத் தன்மையானே சுவஸ்தனுய் இவ்வுலகில் ஹே இராகவனே விவகரித்து விளையாடுவாய். அந்தக்கரணத்தி னின்றும் சர்வ ஆசையையும் ஒட்டினவனுகி இராகமற்றவனுய்

வாசனையற்றவனாய், பாகியத்தே சர்வசமாசாரனாகி ஹே இராகவனே இவ்வுலகில் இன்புடன் விளையாடிக்கொண் டிருப்பாயாக.

(ச.) தேயவாசனை நீங்கி = முற்கூறிய அகங்காரரூபமான தேயவாதனைத்தியாகமாய், அதனால் விளங்கிய பூர்ணமாகி = பிரஹ்மமயமாய், வருங்காலத்தபிமதத்திலாசை, பற்று = நிகழ்காலத்தில் இராகம், சென்றகாலத்தில் வாசனை, ஆகியவிம்மூன்றும் இன்மையனாய்.(32)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மேலும் அதனையே விரித்துபதேசித்தல்,—சகத்தென்பது,

சகத்திலேபுறத் தொழிலிலாரம் பித்துத்தனி யிதயத்தாரம் பஞ்சற்றுமின்றி
யகத்திலேசெயா தோனாய்ப்புறத்தே செய்வோனாகியே யுலகில் விளையாடுவீரா
வகுத்தவகங்காரம் போய்ச்சித்தந் தேறிவானம் போனொய்தாகி மாசொன்றற்று
வெகுத்துவமா மடையாளமனைத்துமின்றி வேண்டியவா றுலகில் விளையாடுவீரா.

(ப - ரை.) சகத்திலே = இவ்வுலகத்திலே, புறத்தொழிலில் ஆரம்பித்து = வெளித் தொழிலில் தொடக்கமுடையவனாய், தனி இதயத்து ஆரம்பம் = சொரூபத்தி விளைப்பாறும் இருதயத்தில் தொடக்கம், சற்றுமின்றி = சிறிதுமில்லாமல், அகத்திலே செயாதோனாய் = உள்ளேயகர்த்தாவாய், புறத்தே செய்வோனாகியே = வெளியிற் கர்த்தாவாய், உலகில் விளையாடுவீரா = இவ்வுலகத்தின் கண்ணே வீரம்பொருந்திய இராகவனே விளையாடி விவகரிப்பாயாக, வகுத்த அகங்காரம்போய் = பல ஆறாய்விரிந்த அகங்கிருதியைத் தியாகித்து, சித்தந்தேறி = மதிதெளிந்து, வானம்போல் = ஆகாசம்போல, நொய்தாகி = அதிசூக்குமமாய், மாசொன்று அற்று = களங்கமொன்று மின்றி, வெகுத்துவமாம் அடையாளம் அனைத்துமின்றி = அநேகவிதமான குறிகள் எதுவு மில்லாமல், வேண்டியவாறு = இஷ்டப்பிரகாரம், உலகில் = இச்சம்சாரத்தில் விளையாடுவீரா= வீரராகவ! நீகிரீடிப்பாய்!

(ஸ்ரீ - வீர) பாகியத்தில் நன்கு தொடங்கியவன்போல் நடித்து, இருதயத் தெவ்வளவுந்தொடக்கவர்ஜிதனாய், பாகியகருத்தாவாய் ஆந்தர அகர்த்தாவாய், இராகவ ' விளையாடுதி யுலகில்; அகங்காரத்தை யடியோடுந் தியாகஞ்செய்தவனாய் விசிராந்தியடைந்த மதியையுடையவனாய், ஆகாசசோபனனாய், களங்க அங்கங்கள் எவையும் கவராதவனாய், உலகில் ஹே இராமச்சந்திர ! நீவிளையாடுவாய். சந்திரனோ இரவில்யானே பிரகாசகன் எனக்கவர்ந்த அகங்கிருதியுடையவன், க்ஷயரோகித் தன்மையானே இளைப்பாறுதமதியன் கவர்ந்த களங்க லாஞ்சனனுமாவன், நீயோ அவ்வாறல்லை எனவியதிரேகமாம்.

(ச.) ஆரம்பித்து = கற்பிதமான இராகத்துவேடாதி விகாரத்தோடு கூடினவனாய், ஆரம்பஞ் சற்றுமின்றி = வாதனையின்மையின் நிர்விகாரனாய், செயாதோனாய் = அகர்த்தாவாய், மாசு = மனோதோடங்கள், அடையாளம்=பிரித்தறியும் ஏதுக்களானகுறிகள். (33)

(ஸ்ரீ-வீர - அ - கை,) மேலும் அவ்விதத்தையே வேறோராற்றா லுபதேசித்தல்:— இதமென்பது.

இதமானவுதாரியாய்க் கடினாசாரமின் றியாசாரங்கட் கெளிதுபின்போய்,
விதமானவனைத்துக்குஞ் சார்மைநோக்கி வேண்டியவா றுலகில்விளையாடுவீரா,
புதனாகிநிராசைதனை யுள்ளேதேக்கிப் புறத்தேயாசையிற் றொழில்கள்பூண்டான்
போலா, யதனாலுட் சீதளமாய்ப் புறம்வெய்தாகி யனவரதமுலகில் விளையாடு
வீரா.

(ப - ரை.) இதமான உதாரியாய் = நல்ல உதாரமுடையவனாய், கடினசார மின்றி = கோமளாசார முடையவனாய், ஆசாரங்கட் கெளிதுபின்போய் = சர்வாசார அநுவிருத்திமானாய், விதமான அனைத்துக்குஞ் சார்பைநோக்கி = நானாவகையான யாவற்றிற்கும் பற்றைப்பார்த்து, உட்சர்வ பரித்தியாகியாய், வேண்டியவாறு = உனதிஷ்டப் பிரகாரம், உலகில் = ஜகத்தில், விளையாடுவீரா = விவகரிப்பாய் இராகவனே; புதனாகி = அறிவுடையவனாய், நிராசைதனை யுள்ளேதேக்கி = ஆசையின்மையை யகத்தேகொண்டு, புறத்தே = பாகியத்தே, ஆசையிற்றொழில்கள் பூண்டான்போலாய் = அவாவோடு கூடிக் காரியங்கள் ஆற்றுவோன் போல்பவனாய், அதனால் = அக்காரணத்தால், உட்சீதளமாய் = அகங்குளிர்ந்தவனாய், புறம்வெய்தாகி = வெளியில் வெம்பியவனாய், அனவரதம் = நிரந்தரம், உலகில் = ஜகத்தில், விளையாடுவீரா = வீரசேகரராகவ நீ கிரீடிப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உதாரமிகுந்து மிருதுவான ஆசாரமுடையவனாகி, எல்லா ஒழுக்கங்களையும் பின்றொடர்ந்தவனாய், உள்ளே சர்வபரித்தியாகியாய், சர்வபாவங்களின் சாராசார தாரதம்மியத்தை விவகாரத்தானும் பரமார்த்தத்தானும்; நன்கறிந்தவனாய், எவ்வாறிட்டமோ அவ்வாறே யவனியில் விவகரித்து நீ இராகவ விளையாடுவாய்; எல்லா அஞ்ஞானிகளினது கருமாதியாசாரங்களிலும் அநுவிருத்திமான் என்பது ஸ்ரீ பகவத் வசனத்தானும் வெளியாம்:—என்செயற விரிலியான் செயாவினைக ளியாவருஞ் செயாரதனாலே, மன்செய்த குலங்கண் மயங்கிமாய்ந்திவெர் மற்றவர் மற்றதற்காகப், பின்செயலறியா தவாவொடு முயலும் பேதையைப்போற் பிறர்பொருட்டா, லுன்செயல்களைச் செய்யவை செய்வார் தம்மினுணர்வை வேருக்கலு மொழிவாய். ஈற்றடியின் கருத்திதுவாம்:—அசுத்தாந்தக் கரணமுடைய அனதிகாரிகட்கு அசங்கான்ம ஞானமுபதேசிக்கில் சுபகர்மங்களிலுள்ள சிரத்தை நீங்கிவிடுவதனாலும், அசுத்தாந்தக் கரணத்தில் ஆன்மஞான முண்டாகாமையினாலும் போகமோக்ஷங்க ளிரண்டையும் இழந்து விடுவார்கள், ஆதலால் ஆன்மஞானியானோன் தானும் சுபகர்மங்களைச் செய்துகொண்டு அவர்களையும் சுபகர்மங்களிலே சேர்ப்பிக்க வேண்டுமென்பதாம். உள்ளே ஆசையின்மையைப் பூரித்து வெளியே ஆசையுண்மையன் போல விவகரித்து, வெளிவெப்பத்தனாய் உள்தட்பத்தனாய் உலகத்திலிருந்து விளையாடி வாழ்வாய் இரகுகுலதிலகனே; ஆசோன் முகர்களைப்போன்ற சேட்டையுடையவனாதி, சர்வ வடிவத்தானும் ஆசையின்மையைப் பிரகடனப்படுத்தின், தனமித்திராதி சங்கிரகங் கூடாமையானும், இராஜ்யபரிபாலன நிர்வாகம் எலாமையானும், அங்ஙனம் படுத்தற்க என்பது பாவமாம். மற்றோ, உல்லாசமாய் மகிழ்ந்தான் போலும். உண்மையில் உத்வேகமுடையான் போலும், அறியார் கருமநிட்டன் என அவமதித்தாற் போலும், ஆடம்பரமாகப் பொய்யாயாரம்ப மியாவும் செய்வான்போலும், இப்பொய்யுலகில் மெய்யை விடாமல் உய்யயாவரும் செய்யுங் கருத்தேபோல ஐயவிளையாடுவாய்.

(சு.) கடினசாரமின்றி = மிருது விவகாரனாய், ஆசாரங்கட் கெளிதுபின்போய். சகலருடைய வாசாரத்தையு நோக்கி மிகச் சந்தோஷிப்பவனாய் என்பதுபொருள். வித்துவான் முக்தனாகச் செவ்வையாய் அநுசரிப்பவனாய்ச் சகல கருமங்களையும் செய்விக்கவேண்டுமென்னு நியாயத்தினால், சார்பைநோக்கி = அகத்திற் சர்வ பரித்தியாகியாய், ஆசையிற்றொழில்கள் பூண்டான்போலாய் = ஆசானுகூல சேஷ்டிதனாய். நியாயம் ஸ்ரீபகவத்கீதாஸ்மிருதி: ஸ்ரீ வீரசேகரத்திற் காட்டியதே ஈண்டுங்கொள்க. (34)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஆயின் எக்கால் அடியேனுக்கு விவகார உபரமம் உண்டாமெனின், வாசனக்ஷய காரிணியாய விசாரணையுனக்கு எவ்வாறெவ்வா றுதயமாமோ அவ்

வாறவ்வாறு விவகாரகாரியங்கள் உபராமத்தை யடையும், ஆகலினீ யிவ்வாறு ஆராய்தி யெனல்:—இவனென்பது.

இவன்சுற்ற னிவன்பகைவ னிவனுனென்னு மிவ்வெறும் பொய்யிராமநீ யிறையுமெண்ணே, லவம்பற்று நொய்யமனத் தவர்க்கிவ்வாறு மறிந்தோர்க்குச் சகமுழுது மகலாச்சுற்ற, நிவந்துற்ற பலகோடி பவமோகத்தா னீபகைநீயுற வென்பர் நிமிடந்தோறு, மூவந்துற்ற மயக்கிதுவாம் பரமார்த்தத்தா னுலகெல் லாம் பகையாகு முறவுமாகும்.

(ப - ரை.) இவன் சுற்றன் இவன்பகைவன் இவன் நான் என்னும் = இவன்பந்து இவன் சத்துரு இவன்யான் என்பதான, இவ்வெறும்பொய் = இந்த ஒருபயனுமற்ற முழுக் கட்டுப்பொய்யை, இராம = யோகிகளிருதயத்தி லிரமிக்கத் தக்கவனே! நீ இறையுமெண் ணேல் = நீ அணுவளவுஞ் சிந்தியாதே, அவம்பற்றும் நொய்யமனத்தவர்க் கிவ்வாறும் = அதர்மப் பிரவிருத்தியையுடைய அற்பமனத்தினர்க்கு இங்ஙனமாம், அறிந்தோர்க்குச் சகமு ழுதும் அகலாச் சுற்றம் = உணர்ந்தவர்கட்கு உலகமியாவுமே நீங்காதபந்துவாம், நிவந் துற்ற பலகோடி பவமோகத்தால் = வந்துவந்து சென்ற அநேகங்கோடி ஜன்மமயக்கத் தால், நீபகை நீயுறவு என்பர் நிமிடந்தோறும் = நீ அபந்து நீபந்து என்றுகற்பிப்பர் கணந் தோறும், உவந்துற்ற மயக்கிதுவாம் = அன்புமிக்குப் பழகிய பிராந்தியே யாகுமிது, பர மார்த்தத்தால் = உண்மையாக நோக்கின், உலகெல்லாம் பகையாகும் உறவுமாகும் = திரி புவனமும் அபந்துவுமாகும் பந்துவுமாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவன்பந்து இவன் அபந்து இதுயான் இது தாங்கள் என்னும் மித்தியா திருஷ்டியானது நினக்குச் சிறிதுமில்லாமல் ஒழிந்திடுக விப்போதே; இவையாவுமே அநியத சுபாவங்களாம், இவன்பந்து இவனல்லன் என்னும் எண்ணம் அற்பமன முடையவர்க்கே யாம், உதார சரித முடையவர்கட்கோ, இவனே பந்துவென்னும் பரிச்சேத லக்ஷணவா ணங்கழிந்ததாகிய தீயேயாம், அத்தகையமதியே யாண்டும் சமத்தன்மையைக்காண்பதாம். ஆலோசிக்குமிடத்துப் பூதஜாதிகளியாவுமே நினக்குப் பந்துக்களேயாம், அத்தியந்தஞ் சேர்க்கை யற்றவர்களாக இவர்கள் எவர்களுமே கிடையார்கள்; அநாதிசம்சாரத்தில் சர்வ யோநிகளிலும் தனக்கு அநேகமாகச் சன்மாநுபவ முண்மையின். பந்துத்தன்மையானே அத்தியந்தஞ் சேராதவர் எங்கும் எப்போதுமே எவருமேகிடையார், பரியாயமாகச் சருவ ரோடுஞ் சம்பந்தமிருத்தலின், தேகத்துவாரக பரம்பரா சம்பந்தத்தைக் குறித்துச்சர்வ ஜீவர்களோடும் சாக்ஷாத்தை காத்மியசம்பந்தத்திற்கு அந்தரங்கத் தன்மையுண்மையின் அச் சம்பந்தத்தானே அத்தியந்தஞ் சேர்க்கையற்றவர் ஒருவருமேயிலர் என்பதாம். கூறியபொ ருளையே சுருக்கி விவரணித் துபசங்கரித்தல்:—நிவந்துற்ற என்பதாதி நானுயோனி விசித் திரவிவிதஜன்ம சதங்களானே நீண்டுநீண்டு வந்துற்ற சம்பிரமங்களை யுடையதாகிய ஜகத் தில் இவன்பந்து இவனபந்து என்னும் ஈக்ஷணம் = பேததரிசனம், பிரமதசையினுலேயே விஜ்ரும்பண மாகின்றது; உண்மையாயோ ஜீவபாவதிருஷ்டியில் திரிபுவனத்திலு முள்ள ஜீவக்கூட்டம் நிஜபந்துவாம், பிரஹ்மபாவ திருஷ்டியிலோ, சுயமே சர்வமுமாதலின் அபந் துவும் அதுவேயாம்.

(ச.) இவ்வெறும்பொய் = இப்பேத திருஷ்டிகளை, நொய்யமனத்தவர்க்கு = பரிச் சின்னமான தேகாதியில் ஆன்மாவென்னும் புத்தியுடையவர்க்கு, இவ்வாறும்=இவன்பந்து இவனன்றெனும் விசாரணையாம், அறிந்தோர்க்கு = பிரஹ்மமயமான பரிபூரண ஆன்மா வில் நிஷ்டையுடையவர்க்கு, செகமுழுதும் அகலாச்சுற்றம் = போகோப கரணத்திர விய

மாம் சர்வமும் குடும்பகமாம் † என்பதுபொருள். நிவந்துற்ற பலகோடிபவமோகத்தால்= சுரநரதிரியக்காதி ரூபங்களான பலகோடி ஜன்மங்களா லுண்டாகிய விபரீதபாவனையால், மயக்கிதுவாம் = இது பிராந்திதசையாம், தோற்றமேயாம், விசாரிக்கும்போது பரமார்த் தத்தின் = உண்மையாக, உலகெலாம்=திரிபுவனமும் ஜன்மபேதத்தால் பகையாகும் உறவு மாகும் = வெகுகாலபந்துவுமாம் பந்துவுமாம், ஜன்மபேதங்களைக் குறிக்கின் சம்பந்தங்க ளுக்கு நியமமின்றாதலின் என்பது கருத்து. மயக்கிதுவாம் = மாறுபாடுடைய இவ்வுலகில் இவன்பந்துவென்று தானுதல் இவன் அபந்துவென்று தானுதல் நோக்குதல் கேவலம் பிராந்த தசாஸ் புரணமேயாம். (35)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை,) இப்பொருளை நன்கு புலப்படுத்தற்பொருட்டு ஒருபழைய சரிதை யை யுதாகரணமாக எடுத்துபதேசிக்கத் தொடங்கல்:—இது என்பது.

இதுபொருட்டா லிதிகாச மொன்று கேள்பண்டி யைந்தது கங்கையின் கரையினிருடிமைந்த, ரதுலமயேந் திரகிரியினயலே வாழ்வோ ரருந்தவத்தோர் தீர்க்கதவனளிக் கவந்தோர், சதுர்மறைதேர் புண்ணியபாவன ரென்றுள்ளார் தந்தையொடு கங்கையின் பாற்றவஞ் செய்நாளிற், பொதுவுறச் செய்தவப் பய னுற்கால முற்றிப் புண்ணியனும் புண்ணியவான் போதம்பெற்றுன்.

(ப - ரை.) இது பொருட்டால் = இப்பொருள் தெளிதற்காக, இதிகாசம் ஒன்று கேள் = கதையொன்று கூறக்கேட்குதி, அக்கதை, பண்டியைந்தது = புராதனமானது, கங்கையின் கரையில் = திரிபதகையின் தீரத்தில், அதுல = ஒப்பில்லாத, மயேந்திரகிரி யின் அயலேவாழ்வோர் =மகேந்திரபர்வதத்தின் சோலையில் வாழ்வோர், இருடிமைந்தர்= இருஷிகுமாரர், அருந்தவத்தோர் = பெருந்தவ முடையோர், தீர்க்கதவன் அளிக்கவந் தோர் = தீர்க்கதவ இருடியின்குமாரர், சதுர்மறைதேர் புண்ணியபாவனர் என்றுள்ளார்= நான்கு வேதங்களுந் தேர்ந்த புண்ணிபாவனர் என்னும் நாமதேயம் வாய்ந்தவர், தந்தை யொடு கங்கையின்பால் தவஞ்செய் நாளில் = பிதாவினேடு ஸ்ரீ கங்காதீரத்தில் தவம்புரி காலையில், பொதுவுறச் செய்தவப்பயனுற் காலமுற்றி = நிட்காமியதவத்தின் பயனுகப் பரிபக்குவ காலத்தில், புண்ணியனும் புண்ணியவான் போதம் பெற்றுன் = நிட்காமியபுண் ணியம் நிறைந்த புண்ணியன் என்னும் குணஜேஷ்டன் ஞானபூரணனுன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விளம்பியபொருள் விடயத்தில், திரிபதகாதீரத்தில், சகோதரர்களாகிய முனிபுத்திரர்களின் சம்வாதவடிவப் பழைமையான இவ்விதிகாசத்தை, உதாகரிக்கின்றனர் ஹே இராகவ ! இவன்பந்து இவன் அபந்துவென்னுங் கதையின் பிரஸ்தாவத்தி னின்றும், நினைவில்வந்த, புண்ணியமும் ஆச்சரியமுமாய இவ்விதிகாசத்தைக் கேட்டி ! இந்தஜம்புத் தீவினது ஒரு கிரிஜாலமத்தியில், நிர்த்தாரணத்தில் ஏழாம் வேற்றுமை மூலம்புஞ்சகே என் னும் பாடம்வெளியாம், வனவியூகமகா பூஷ்ணமகேந்திர மெனப்பெயரிய மகாபர்வத மொன்றுளது, அது கற்பத்துருமவனச் சாயையில் இளைப்பாறிக் கொண்டிருக்கும் முனிவர் கின்னரர்களை யுடையது, ஆகாசம் விஸ்தீர்ணமாயினும் சமுந்நத சிருங்கங்களானே வெற்றி கொண்டு வியாபித்து நிற்பது, என்பனவாதி அநேகவளப்பங்கள் நிறைந்து பிரஹ்மலோகாந் தரம் என்று சொல்லப்பெற்ற அதனது ஏகதேசத்ததிவிஸ்தாரமாய இரத்தினப் பாறை களினேரங்களில் மனோரம்மியமாய சோலைகளின் தீரங்களில், முனிவர்களின் ஸ்நானபா னப்பொருட்டு வியோம கங்கையென்னும் மந்தாகினி யவதரித்து விளையாடும்; அந்ததிரிப தாகையினது, தேன்றுளி சிதறிக்கொண்டும் பூந்துணர் துருமிக்கொண்டும் வண்டினம் ரீங்

† காலத்தில். ‡ நிச்சயம்.

புண்ணியபாவனர் கதை.

காரஞ்செய்து, கொண்டும் விளங்காநின்ற விருக்ஷங்கணிறைந்த தீரத்தில், மேருவின்றடம் போல் மிகமிக விளங்கும் கனகவொளியது காலுஞ்சோலையில், பரமாத்மபோதம் நிறையப் பெற்ற தபோராசியாயும் பரம உதாரமதியை யுடையவராயும், தபமே அபரசரீரந் தரித்து வந்தது போன்றவரும், தீர்க்கதவர் என்னுந் திருநாமம்வாய்ந்த வருமாகிய ஒரு பெருந்தவ ரிருந்தார். அம்முனிவருக்கு, பிரகஸ்பதிக்கு இரண்டுகசர்கள் உண்டானாற்போலப் புண் ணியபாவனர்கள் என்று நாமம்படைக்கப்பெற்ற இந்து சுந்தரர்களாய இரண்டு மைந்தருண் டாகி யிருந்தார்கள்; இரண்டு கசர்கள் போன்றென்றது, அபூத உவமையாம், கசன் ஒரு வனேயாதலின். அம்முனிவர் அவ்விரு குமரரோடும், அருமையாய தனதொருபாரியோ டும்; அந்தச் சுபலபாதப சரித்தின்றீரத்தில் வசித்தனர்; சிறிதுகாலஞ் சென்றபின்னர், அம்முனிவரது இருகுமரர்களுக்குள் புண்ணியனெனப் பெயரிய குணங்களில் மூத்தவனாகிய மூத்தவன் ஞானவானாகிய தத்துவவித்தாயினன். (36)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சின்னவன் செய்தியைச் சிறிதுவிளம்பல்:—அங்கவன் என்பது.

அங்கவன் பின்னவனான பாவனன் பாலறிவுடைமை பாதியளவா தலாலே, செங்கதிரோ னுதிப்பதன் முன்னருணன்றோன்றச் செங்கமலங் கிண்கிணிவாய்ச் செய்வதொத்துத், துங்கவறியாமையு மெய்வீடு மின்றித்தோளா வெந்திரம்போ லத் துவண்டு நின்றான், பொங்குதவத் தீர்க்கதவ னென்னுந்தந்தை போகத்தி லிச்சையெலாம் புந்திதீர்ந்தான்.

(ப - ரை.) அங்கு அவன் பின்னவனான பாவனன்பால் = அவ்விடத்தில் புண்ணியன் றன் சின்னவனான பாவனன் என்பவனிடத்தே, அறிவுடைமை பாதியளவு ஆதலாலே = ஞானங்கொண் டிருக்குந்தன்மை அர்த்தபரிமாண மாகையினால், செங்கதிரோன் உதிப்ப தன்முன் = சிறந்திலங்குஞ் சூரியன் உதயமாவதன் முன்னர், அருணன் றோன்ற = அரு ணோதய சமயத்தில், செங்கமலம் கிண்கிணிவாய் செய்வதொத்து = செந்தாமரையானது சதங்கைவாய் போலச்சிறிதுவிரிந்தும் விரியாமலும் இருப்பதுபோல, துங்க அறியாமையும் மெய்வீடுமின்றி = அத்தியந்த மஞ்ஞானமும், முதிர்ந்த மெய்ஞ்ஞானமும் இல்லாமல், தோளாவெந்திரம்போல = ஊஞ்சல்போல, துவண்டு நின்றோன் = சலனப்பட்டிருப்பவன், பொங்குதவத் தீர்க்கதவ னென்னுந்தந்தை = மிகுந்ததவத்தை யுடைய தீர்க்கதவர் என் னும் அம்மைந்தர் தந்தையானவர், போகத்தி லிச்சையெலாம் புந்திதீர்ந்தான் = போகத்தி லுள்ள ஆசைகளனைத்திலும் எண்ணமற்றவரானார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பூர்வசந்தியா அம்புஜம்போலப் பாவனன் அர்த்தப் பிரபுத்தனானன், மூர்க் கசம்பந்தத்தைக் கடந்தான் எனினும் பரமாத்மபதத்தை யடைந்திலான், இரண்டிற்கிடை யில் ஊசலாடிக்கொண் டிருந்தான், அதன்பின், பிராணிகளானே ஆயுக்ஷயத் தன்மையானே அலக்ஷிதமும், சம்வற்சர சதவடிவினதும், காரணங்கழியக் கழிவதும், தவத்தானே செலுத் தியதும், தீர்க்கதேகக் கொடியையும் ஆயுளையும் ஜீர்ணஞ்செய்ததும் ஆகியகாலங் கடந்து போக, அம்முனிவர் பங்குரபூதத்தோடு கூடியதும், ஜன்மஜரா மரண சுவர்க்கபாத நரகாதி விருத்தாந்த சதங்களானே அதிபீஷண மாயதும், ஆகிய இச்சம்சாரத்தினின்றும், ஜராஜர் ஜராஜீவிதத்தினின்றும் இரதியை விட்டொழித்தனர்,

(சு.) மெய்வீடும் = பிரஹ்ம நிஷ்டையும். (37)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தீர்க்கதவரது விதேகமுக்தி:—காலமே யென்பது.

பங்குரபூதத்தோடு கூடிய.

காலமே காரணமாய்க் குடும்பவாழ் விற்காத லொழித்தறச் செறிந்தகாயந் தன்னைச், சாலமிகு தொழிற்பறவைக் கிடமாங்கூட்டைச் சானவியின் கரைவரை யிற்றுனே தீர்ந்தான், கோலியொரு சுமைசுமப்பான் குறித்தவெல்லை கொண்டு போய்ப்போடுவ போற்குரம்பை போட்டு, மாலுறுபற் றுென்றின்றிப் பூவினுற் றம் வானுறல்போற் பரமபத வாழ்வுபெற்றுன்.

(ப - ரை.) காலமே காரணமாய் = காலத்தையே நிமித்தமாகக்கொண்டு, குடும்ப வாழ்வில் = சமுசார வாழ்க்கையில், காதலொழித்து = ஆசையையகற்றி, அறச்செறிந்த காயந்தன்னை = தவம்புரிந்து ஜராஜர் ஜரமாகிய சரீரத்தை, சாலமிகு தொழிற்பறவைக்கிடமாங் கூட்டை = அத்தியந்தம் அலையும் வினைவிகங்கத்திற்கு இடமாகும் நீடத்தை, சானவியின் கரைவரையிற்றுனே தீர்ந்தான் = ஸ்ரீ கங்கைக்கரைவரைக் குகையிற் சுயமாகவே விலக்கினன், கோலியொரு சுமைசுமப்பான் = இன்ன இடத்திற் போடுவதென்று நியமனஞ் செய்துகொண்டு ஒருபாரத்தையெடுத்துச் செல்லுவோன், குறித்தவெல்லை கொண்டு போய்ப் போடுவபோல் = நியமித்த இடத்திலப் பாரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு சென்று அடைந்தத்தலத்தில் போடுவதுபோல, குரம்பைபோட்டு = நுகர்வினை தீர்ந்தவுடனே தேகத்தை விடுத்து, மாலுறுபற் றுென்றின்றி = மயக்கத்தைத் தரத்தக்க யாதொரு வாஞ்சையு மில்லாதவனுய், பூவினுற்றம் வானுறல்போல் = புஷ்பகந்தம் அம்பரமடைதல்போல், பரமபதவாழ்வு பெற்றுன் = பரமபத வாழ்வாகிய மோக்ஷத்தை யடைந்தனன். அறச் சரித்த = முற்றினும் சரைமூடிய.

(ஸ்ரீ - வீர.) வினைவிகங்கத்தின் வீடாகிய நீடதேகத்தைத் தீர்க்கதப ரென்னுமம் முனிவர், கிரிகுகைக் கேகத்தில், வைவதிகன் = விறகுமுதலிய பாரந்தூக்கிச் செல்பவன் வீட்டில் கொண்டுபோன பாரத்தைப் போட்டுப் போதல்போல், விட்டுவிட்டார். மூலம் விவதவீவத சப்தங்கள், இருபாலு முறிகட்டிய ஸ்கந்தவாகிய காஷ்டவிசேடத்தில் நிகழும், புஷ்பகந்தம் அம்பரமடைந்ததைப்போல நீராகபதத்தை யடைந்தார்.

(ச.) அறச்செரித்த = சரையான் மிகவுஞ்சீர்ணமான, காயந்தன்னை = தேகமென்னும், தொழிற்பறவைக்கு = அகங்கிருதி யென்னும் பக்ஷிக்கு, பூவினுற்றம் = முகுளபந்தத்தினின்றும் நீங்கி வானுறல்போல், மாலுறு பற்றுென்றின்றி = பந்த வேதுக்களான சங்கற்பாதிக ளொன்றுமின்றி, பரமபதவாழ்வு = பரிசுத்த சின்மாத்திர ரூபமான கைவல்லியத்தை, பெற்றுன். மூலம்:—கலிதகாரணே = ஜன்மாதி காரணங்களைப் பிரேரணைசெய்த காலங்கடந்து செல்லவே; வைவதிக:, விவத:=பாரயஷ்டி. அதைத் தூக்குபவன்=காவடிச் சுமைதூக்கி. சேத்யமுக்த சிதாஸ்பதம் = திருசியத்தை விட்ட சித்திற்குப் பிரதிஷ்டை வடிவமாயது, இராகாதி இரகிதங் கைவல்யமாம், அதனைப் பெற்றுன்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அன்னையும் பிதாவும் ஆகம்விட்டபின் முன்னவன் பின்னவன் செய்கையை மொழிதல்:—தொழிலென்பது.

தொழிலின்றிக் காட்சியெனுந் துன்பமின்றித் தொல்லறிவு தோன்றிடமாஞ் சொரூபம்பெற்ற, வழிவின்முனி யிறத்தலுமே யவன்றன்பன் னியம்புய நின்றகலளிபோ லங்கம்விட்டாள், விழிகணிகர் தாய்தந்தை யிறப்பக்கண்டு மேற்செய வேண்டிய கிரியைவிதியிற் செய்வான், வழிபடு புண்ணியன் முயன் றுன்பாவன்றுனும் வருத்தமெனுங் கடற்புகுந்து மயங்கலுற்றுன்.

தேரஸிந்ருஷ்கிடூநாகிய.

(ப-ரை.) தொழிலின்றி = கிருதகிருத்திய வடிவமாய், காட்சியெனுந் துன்பமின்றி = திருசியமென்பதான துயரமொன்று மில்லாமல், தொல்லறிவு தோன்றிடமாம் = சிதாஸ் பதமாம், சொரூபம்பெற்ற அழிவின்முனி யிறத்தலுமே = சொரூபத்தைச் சாக்ஷாத்கரித்த நித்தியமுனிவர் சரீரத்தை விடுதலும் உடனே, அவன்றன்பன்னி = அவரது தருமபத்தினியும், அம்புயம் நின்றகலளிபோல் அங்கம்விட்டாள் = தாமரையினின்றும் நீங்கும்வண்டே போல் ஆகத்தை விட்டனள், விழிகணிகர் தாய்தந்தை யிறப்பக்கண்டு = இரண்டுநேத்திரங் கட்குச் சமானமான அன்னையும் பிதாவும் தேகம் விட்டதைப்பார்த்து, மேற்செயவேண் டியகிரியை = செய்யத்தக்க உத்தரக்கிரியையை, விதியிற்செய்வான் வழிபடு புண்ணியன் முயன்றான் = விதிப்பிரகாரம் செய்யும் பொருட்டுத் தாய்தந்தையரைத் தெய்வமாகப் போற்றிக் கொண்டிருந்த முன்னவன் முயல்வதானுன், பாவன்றானும் = பாவனனோ, வருத்தமெனுங் கடற்புகுந்து = துக்கமாகிய சாகரத்துட்டுளைந்து, மயங்கலுற்றான் = மயல் கொண்டழத் தொடங்கினுன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அம்முனிவர் பூமணங்கம் முறலேபோல, சகலதொழில்களும் ஒய்ந்ததும், சேத்தியங்களினின்றும் அகன்ற அவ்வச்சீவ சைதன்யங்கட்குப் பிரதிஷ்டாபூதமாய பரம பதமும் ஆகியமோக்ஷ மடைந்தபின்னர், பிராண அபானவிவர்ஜிதமாய முனிவரதுதேகத் தை அவ்வம்மையார் கண்டு நாளமில்லாத பங்கஜம்போலப் பூமியின் கண்ணே புரண்டழு தனள், பதியினுலே யுபதேசிக்கப்பெற்ற யோகயுக்தியினுனே வெகுகாலம் பயின்றயோக வல்லமையானே, அறுகாலளியம்புயத்தினின்றும் அகலுதல்போல, ரோகஜாதி மலின மொன்று மின்றேனும் தனுவைவிடுத்தனள். அஸ்தமடைந்த சந்திரன் பிரபாக கனகோசத் திருத்தலேபோலும், ஜனங்களின் கண்காணுமையை யடைந்த அவ்வம்மையாரும், பர்த்தா வையே பின்றொடர்ந் தடைந்தனள்; பிரஹ்மமயமாய பர்த்தாவையே யடைந்தனள் = தாமும் பிரஹ்மபாவத்தையே யடைந்தனள் என்பதாம், பிரஹ்மவித்துக் கட்குத் தேசாந் தரத்திற் கதிகிடையாதாம்; " அவனது பிராணன் எழுந்தடையாவாம், இவணேயிலய மெய்திடுமினிதே " எனமறையுமறையும். சென்றமாதா பிதாக்கட்கு நடத்தவேண்டிய மேலதாய சரீரசம்பந்த கருமத்தில், புண்ணியனே வியசனசோகாதி யொன்றுமின்றி நின் றான், பாவனன் துயரமேமிக அடைந்தான். பாவன்றானும் என்ற இடத்தில் பாவனன்றான் என்றிருப்பினும் செய்யுளமையும், எனினும் பாவன் என்று விகாரப்படுத்தி யுரைத்தது, அவனது விகாரத்தைக் காட்டுவதற்கே போலும்.

(ச.) பர்த்தாவாற் கொடுக்கப்பட்ட யோகபலத்தால் தாயும் உடல் விட்டாள். (39)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பின்னவன் மதியறவின லெய்தலும் முன்னவன் விதிமுறை வினை செய்தலும் விளம்பல்:—அன்னே யென்பது.

அன்னேயன்னே யென்னுமென்னை யீன்றவை யாவையா வென்னுமந்தோ வந்தோ, வென்னேயென்னே யென்னுமாற்ரு ளுகியெரிமிதித்தாற் போற்கான மெங்குமோடுந், தன்னேரின் முன்னவனை நோக்கித்தேறான் றம்பிமிகத் தளர் வுற்றான் றளராமுன்னேன், மின்னேரு முடற்கிறத்த லியல்பேயென்று வே றென்று நினையாமல் விதியேசெய்தான்.

(ப-ரை.) அன்னே அன்னே யென்னும் = மாதாவே மாதாவே யென்றழுவன், என்னை யீன்ற ஐயா ஐயா என்னும் = என்னைப்பெற்ற பிதாவே பிதாவே யென்றலறுவன், அந்தோ அந்தோ = ஐயோ ஐயோ, என்னே என்னே யென்னும் = எங்களை பரிதவிக்க விட்டுப்

போய்விட்டீர்களே இஃதென்ன காரணம் இருவருந் திடீரென்று போய்விட்டீர்களே இஃ தென்னகாரணம் என்று புலம்புவன், ஆற்ருனுகி = துயரஞ் சகியாதவனுகி, எரிமிதித்தாற் போற் கானம் எங்கும் ஓடும் = அக்கினியை மிதித்தவன் பதறியோடுதல் போலச் சோலை யெங்கும் சோகாக்கினியால் சுழன்று சுழன்ருேடும், தன்னேரின் முன்னவனை = தனக் கொப்பற்றவனுகிய சேஷ்டனை, நோக்கித் தேருன் = பார்த்தாறுதலை யடையான், தம்பி மிகத்தளர்வுற்ருன் = பாவனன் அத்தியந்தம் சோகத்தை யடைந்தனன், தளராமுன் னேன் = சோகமடையாத பெரியவன், மின்னேருமுடற்கு = மின்னினிலையி லிம்மன் னுயிராக்கைகட்கு, இறத்தல் = அழிதல், இயல்பே = சகஜமே, என்று=எனவெண்ணி, வேறென்றும் = அயலொன்றையும், நினையாமல் = சிந்தியாமல், விதியே செய்தான் = பிதுர் காரியமே யியற்றினுன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சோகத்தானே நிறையப்பெற்ற மனத்தை யுடையபாவனன் கானனவீதி களில் பிரமமடைந்து சுற்றி, சேஷ்டபிராதாவை நோக்காமலே = நோக்கியவனைப்போல இவனும் தைரியத்தைப் பற்ருமலே, ஓலமிட்டலறி யுலறினுன். புண்ணியனே இத்தரையிற் பிறந்திறப்ப தெடுத்தவுடற் கடுத்தபொறி யென்றெண்ணி மறைநெறியே கருமங்களைச் செய்தான். (40)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) புண்ணியன் உத்தரகிரியையை முடித்து, பின்னவனைத் தேற்றத் தந்தைதாய ரடைந்தபதத்தின் பெருமையை யெடுத்துரைத்தல்:—மறையென்பது.

மறைநெறிகண் முடித்ததற்பின் சோகத்தாலே வாய்மூடா விளவறனை வந்துசார்ந்து, நிறையறிவாம் புண்ணியன்பா வனனைநோக்கி நெஞ்சழிக்குந் துயரமைந்தா நீத்தலென்னே, பொறைமிகுநின் பிதாநின்ன தன்னையோடும் பொருந்தியிருந்துளபதத்தின் பொலிவைக்கேளாய், குறைவுநிறைவில தென்றுந் தனதாய்த்தானுய்க் கோதிலதாம் வீடெனும்பேர் கூறவற்ருும்.

(ப - ரை.) மறைநெறிகண் முடித்ததற்பின் = ஒளர்த்வதேகிக கர்மஞ்செய்து முடித்த தன்பின், சோகத்தாலே = துயரத்தாலே, வாய்மூடா இளவல்தனை வந்துசார்ந்து=அழுது கொண்டேயிருந்த சின்னவனைத் தேடியடைந்து, நிறையறிவாம் புண்ணியன் = பூர்ணஞா னம் பெற்றுள்ள சேஷ்டன், பாவனனை = கநிஷ்டனை, நோக்கி = கருணையோடும் பார்த்து, நெஞ்சழிக்குந் துயரம்மைந்தா நீத்தல் என்னே ! = அவிவேக காரணமாகிய துக் கத்தை விடாமல் இருக்கின்ருயே இஃதென்னே குழந்தாய் ! பொறைமிகும் = சாந்தி மிகுந்த, நின்பிதா = உனதுதந்தை, நின்னது அன்னையோடும் = உனது தாயாரோடும், பொருந்தியிருந்துளபதத்தின் = அடைந்திருந்துள்ள இடத்தின், பொலிவைக்கேளாய்= பெருமையைக் கூறக்கேட்பாயாக, குறைவு நிறைவு இலது = அவயவத்தோடு கூடியில்லா மையின் சங்கோச விகாசாதி தருமங்களற்றது, சிறுகல் பெருகல் இல்லது, என்றும் =எப் போதும், தனதாய் = தன்னுடையதாய், தானுய் = ஆத்மபதவியாய், கோதிலதாம் = குற்றமற்றதாம் மாயையையுங் கடந்திருத்தலின், வீடெனும்பேர் கூறவற்ருும் = மோக்ஷ மெனப்பெறுவதாம். நின்பிதா அத்தியாசத்தியோதனம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மாதாபிதாக்கட்குச் செய்யவேண்டிய சடங்குகள் யாவற்றையும் செய்து முடித்தபின்னர், உதாரதீயாகிய பரமதார்மிக புண்ணியன் சோகலாலசனுகிய பாவனனைத் தேடிவந்து விபினத்திற்கண்டு கூறுவதாவது:—ஹே குழந்தாய் ஹேமைந்த ஹேபாவன ! பிதாவுக்கொப்போன் சேட்டன் என்னும் நான் முறைபற்றி மைந்தவென விளித்ததாம்,

மழைகாலத்திய தாமரையானது, பெருமேகமண்டல கோரகர்ச் சனையையும் தாரையாகப் பொழியுமெழி லியையும் பேரிருளையும் உடைத்தாகிச் சோகமுறுவதேபோலக் கனமான துக்கத்தையும் வெம்பிய பொருமலையும் பெருமூச்சையும் பெருங்கண்ணீர்த் தாரையையும் பேரழுகையையும் உடையவனு யதனுனேயே யுளக்கண்ணுங் குருடடைந்து வெளிக் கண்ணுங் குருடடைந்து தாமரைபோன்ற வதனம்வாடி மரையிதழ்போன்ற விழிகளுஞ் சோர்ந்து வருந்துகின்றுயே இஃதென்? மூலத்திற் சிலேடை யாதலின் விசேடணங்கள் சாதாரணங்களாம், மகாப்பிராஞ்ஞராகிய நினதுபிதாவானவர், நினது மாதாவோடும் தன்னதேயாய மோக்ஷமெனப் பெயரிய பரமாத்ம ஆத்மபதவியை யடைவுற்றனர்.

(ச.) துயர் = துக்கசாகரத்தில், நீந்தல் = நீஞ்சுவது, என் = மிகுந்தசோகத்தை யடைவதென்ன காரணமென்ற தாயிற்று. (41)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மீளவும் அப்பதத்தையே வியந்தோதிச் சுற்றமொரு மட்டில்லை யெனல்:—அனைவருக்கு மென்பது.

அனைவருக்குப் மேவுமிட மதுவேயாகு மறிஞருக்குமெய்புருவ மதுவேயாகுந், தனையகலா வப்பதத்தில் வாழுந்தாதை தனைநோக்கித் தளருமதுதகவோ தம்பி, துனைபுனலி னோட்டத்துக் கெய்தும்பள்ளத் தொகுதிபோற் பிறவிதொறுந் தொடர்பாய்ப்போன, வனையுறுநின் றுய்தந்தைக் கிலக்கமுண்டோ மனைமக்கள் சுற்றமொரு மட்டுண்டாமோ.

(ப - ரை.) அனைவருக்கும் மேவுமிட மதுவேயாகும் = ஜந்துக்கள் அனைத்துக்குமே அது அடையத்தக்க தானமாம், அறிஞருக்கு மெய்யுருவமதுவேயாகும் = விஜிதாத்மாக்கட்கு அதுவே வடிவமாம், தனையகலா வப்பதத்தில் வாழுந்தாதை தனைநோக்கித்தளருமது தகவோதம்பி = ஆத்மசொரூபத்தை விட்டகலாத அந்தப் பிரஹ்மாநந்த பதத்தில் ஆநந்தமாக வாழ்கின்ற அன்னை பிதாக்களைக் குறித்துச் சோகமுறுவது யோக்கியமாமோ இளையோய், துனைபுனலின் ஒட்டத்துக்கு = நெருங்கிய ஜலப்பிரவாகத்திற்கு, எய்தும்பள்ளத் தொகுதிபோல் = நேரும் நீர்மடுக்கள்போல, பிறவிதோறும் = ஜன்மந்தோறும், தொடர்பாய்ப்போன = தொடர்ந்து கொண்டேசென்ற, வனையுறு நின்றுய் தந்தைக்கு=நின்னையீன்ற அன்னையத்தருக்கு, இலக்கமுண்டோ = கணக்குண்டோ, மனைமக்கள் சுற்றம் ஒரு மட்டுண்டாமோ = மனைவிகள் மைந்தர்கள் பந்துக்கள் என்பவர் ஒருகோடிக் கணக்கில் அடங்குவனவாமோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) அப்பதம் சர்வஜனன தர்மிகளாகிய பிராணிகட்கும், உற்பத்தியாதி காலத்திரயத்திலும் ஆதாரபூதமாம், விஜிதாத்மாக்களாகிய பிரஹ்மவித்துக்கட்கு அது சொரூபமாம், அதனுனே பிதாமாதாவைக் குறித்துச் சோகிக்கலாகாதெனல்:—தனை + தம்பியென்பது, தஞ்சுபாவ சுகத்தை யடைந்துள்ள பிதுர்க்களைக் குறித்துப் படர்ந்து சோகமடைந்திடல் உசிதமாகா தென்பதாம். ஹேசுத ! நினக்கு மாதாக்களும் பிதாக்களும் நன்றுசென்றவர்கள் ஆயிரங்கோடியன்றே ! வனந்தோறும் ஜலப்பிரவாகத்தினது அளவில்லாதபள்ளத்தாக்குகள் போலவாம் = கம்பீரஸ்தானங்கள் போலவாம், எண்ணமுடியாத மைந்தர்களையுடைய அவ்விருவருக்கும் நீயே சுதன் என்பதாக வில்லையல்லவோ, மூலம். நீயே என்பதற்குப்பவானேவ என்றுள்ளது தாங்களே யென்பது அதற்குப் பொருளாம், அவ்வளவு மரியாதையாக உரைத்தது அருமை தோன்றவாம், ஆகவே அநேகங்கோடி சுதருள் நீயுமொருவன் என்பதாம். ஹேபுத்திர ’ அன்னிய நரர்கட்கும் சரித்தரங்கம்போலும் புத்திரகணங்

கள் சென்றனவாம்; புத்திரமித்திர பந்து விருந்தங்கள் ஜன்மஜன்மந்தோறும் ஜந்துக்கட்குக் கோடானு கோடியாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) காலமெல்லாம் கதறினும் கழியாத காரியத்திற் கையிடலாகாதெனக்கூறிப் பேதவாதனையின் பெருமையைப் பேசல்:—பருவமென்பது.

பருவங்க டொறும்பெரிய வனத்திற் காய்க்கும் பலங்கள்போற் பவங்க டொறும் பரந்தசுற்றங், கருதுங்கா லிறந்தவவர்க் கிரங்கவேண்டிற் கற்பமளவ லறினுமோர் கரையுண்டாமோ, சொருபமிலா வஞ்ஞானக் கானன்மேட்டிற் றொடர்ந்தவாதனைக் கோடைச்சுழல் வெங்கானற், பெருகுநீர் சுகாசுகமாந்திரை கண்மோதிப் பேதமொரு கரையின்றிப் பிறழுமன்றே.

(ப - ரை.) பருவங்கள் தொறும் = இருது இருதுக்களில், பெரியவனத்தில் = மகத்தான வனங்களில், காய்க்கும் பலங்கள்போல் = உண்டாகும் கனிகள்போல, பவங்கள் தொறும் பரந்தசுற்றம் = ஜன்மஜன்மங்களில் விஸ்தரித்த பந்துவர்க்கம், அளவில்லதாம், கருதுங்கால் = ஆலோசிக்கும்போது; இறந்த அவர்க்கு இரங்கவேண்டில்=சென்றவரைக் குறித்து அழுவதானல், கற்பமளவு = கற்பகால பரியந்தம், அலறினுமோர் கரையுண்டாமோ = கதறினும் ஒருஎல்லைகாண முடியுமோ, முடியாதாம், சொருபமிலா அஞ்ஞானக் கானல்மேட்டில் = அநிர்வசனீயமான அஞ்ஞான மருப்பூமியில்; தொடர்ந்த வாதனைக் கோடைச் சுழல்வெங்கானல் பெருகுநீர் = அநாதியாகச் சம்பந்தித்துவரும் தனதுவாசனையெனப்பெயரிய மரீசிவாரியானது, சுகாசுகமாந் திரைகண்மோதி = இன்பத்துன்பங்களாகிய தரங்கங்கள் அலைப்ப, பேதமொரு கரையின்றிப் பிறழுமன்றே = அநந்தரூபமதாக அவிர்ந்தோங்கும், அநாதியாகவே, அன்று ஏ அசைநிலைகள் எனினுமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இருது இருதுதோறும் பெருந்தருவி னின்றும் சென்றன கனிகள்போல ஜன்மந்தோறும் சென்றனர் உறவோர்யாரும், நேயமிகுதியினுனே சென்ற மாதாபிதாசுதாதிகளைக்குறித்துச் சோகித் தழுவதென்றால் ஆயிரங் கோடிகாலம் நிரந்தரம் அழுதாலும் முடியுமோ, ஆகலின், உன்னுற்சோகிக்கத் தகாதவரேயாவர்; மாதாவாதியர் அன்பாற்சோகிக்கத் தக்கவரேலாயின் ஏன் உன்னால் நிரந்தரம் ஆயிரம்வகையாகச் சென்றவர் சோகிக்கப்பெற வில்லை, நீ நிரந்தரம் சோகித் தழுதுகொண்டே யன்றோ விருக்கவேண்டும். ஹே மகாபாகுவே ! இப்பிரபஞ்சம் ஜகத்கற்பனு நிமித்தமான மோகமிருந்தான் மாத்திரம் காணப்பெறும், உண்மையாகவோ உனக்குப் பிரஞ்ஞையே வடிவமாதலின் ஹே பிராஞ்ஞனே மித்திரருமில்லை பந்துக்களுமில்லை. அவ்வாறே வார்த்திகத்தும் கூறப்பெறுகின்றது: — அவித்தையிலிருந்தே யவித்தைய துண்டெனக்கு வித்தையிற் கற்பனை குவலயமியற்றும், அவித்தையென்பதுதான் அகண்டமாம் பிரம சுவித்தையினுனே சொற்பமுமிலதே, அஞ்ஞான வடிவ ஆதபத்தானே விஸ்தீர்ணமாக ஆச்சன்னமான மருப்பூமிசதிருச ஆத்மாவில், சுபாசுபமாய்க் காலாநின்ற ஓலமிடு மலைகளானே விலோலமாம், சுவசங்கற்பவாசனு நாமம் வாய்ந்த மிருகதிருஷ்ணு உதகம் அநந்தரூபமாக எதிரிற்றிகழ்ந்து தோற்றும்,

(ச.) அஞ்ஞானம் என்னும் கானன்மேட்டில் = மருப்பூமியில், தொடர்ந்த வாதனை= தனது வாதனையென்னும், கோடை = தாபத்தால், கற்பிதமாய்ச் சுழலும் = வெங்கானல் ரூபமாய். பெருகு நீரானது = சுபாசுபமாந், திரைகண்மோதி=தரங்கங்களை யடித்துக் கொண்டு, பேதமொரு கரையின்றி = அநந்தரூபமாய். இச்சகத்து பிறழும், ஒளிர்கின்றது பார் எனவருவித்துக் காண்க.

ர திம்சுறம்.

புண்ணிய பாவனர்த்தனு

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சோகத்திற்கு மோகமூலகத்தன்மையுண்மையின், மோகமகற்ற லாலே இவனது சோகமகலும் என எண்ணினவனுய புண்ணியன் அதன் விடயங்களாய பிதாதிகட்கு அநிர்வசநீயத் தன்மையாற் பொய்ம்மையைப் பதிஞ்ஞைசெய்து ஞானத்தால் விலக்கப் பெறுந்தன்மையைக் கூறல்:—இல்லென்பது.

2 இல்லுறவு பகைநேயங் கோபமாசை யிழிவுயர்வா திகள்வடிவா யெழுந்த ஞாலம், புல்லுறுதன் னுமமாத்திரத்தினுலே பொலிந்து விரிகின்றதல்லாற் புற னிலுண்டோ? நல்லுறவா நினைத்திடினல் லுறவேயாவர் நண்ணராய்ப் பாவிக்கி னண்ணராவர், கொல்லுறுநஞ் சமுதிரண்டின் குணங்கள்போலுங் குறித்திடுபா வனைக்கட்டுக் குலைந்தாலுண்டோ.

(ப - ரை.) இல்லுறவு பகைநேயம் கோபம் ஆசை இழிவு உயர்வு ஆதிகள்வடிவா யெழுந்த ஞாலம் = பந்துமித்திர சுதஸ்நேக த்வேஷமோக தசைமயம்பெற்று இது எனத் தோற்றும் பிரபஞ்சம், புல்லுறுதன் னுமமாத்திரத்தினுலே பொலிந்து விரிகின்றதல்லால் புறனில் உண்டோ = பொருந்துறு தனதுபெயர் மாத்திரையானே விளங்கி விஸ்தரிக்கின் றதேயன்றி வெளியில் உள்ளதாமோ, நல்லுறவா நினைத்திடில் = நல்லபந்துவாக நினைக் கின், நல்லுறவேயாவர் = நல்லபந்துவேயாவர், நண்ணராய்ப் பாவிக்கின் நண்ணராவர் = பரராய் எண்ணிடின் பரரேயாவர், கொல்லுறு நஞ்சு அமுது இரண்டின் குணங்கள்போ லும் = கொல்லா நின்றவிடம் அமிருதம் என்னும் இரண்டின் தசைகள்போல ஈண்டுத் திதி பாவநிபந்தனியாம், குறித்திடு பாவனைக் கட்டுக்குலைந்தாலுண்டோ = பாவித்திடும் பாவ னைக்கட்டுச் சிதைந்தாலுளதோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) பிதாவென்பதன் சொரூபமென்ன? மித்திரனென்றுற்று னென்ன? மாதா வென்னிற்று னென்ன ? பந்துக்கள் என்றூற்றுன் என்ன ? உண்மையாக நன்குகூற எவரா னுமே முடியா; தமதுமயலெனும் வாயுவினுனே ஜனத்தூளிகளைக் கிளப்புகின்றனர்; தமது விவேகபுத்தி வடிவவாயுவினுனே சுவஜனத்தூளிகளை விலக்குகின்றனர். பந்துமித்திர சுதஸ்நேக த்வேஷமோக தசாலக்ஷண ஆமயம் = ரோக இப்பிரபஞ்சமானது, தாஞ்செய்த சங்கேத மாத்திரத்தானே விரிந்திலங்குகின்றது; கூறியதை விளக்கியுரைத்தல்:—நல்லுற வென்பது. பந்துத்தன்மையிற்றிட பாவனையானே சங்கேதிதமாகியவழி பந்துவாம், சத்து ருத்தன்மையிற் றிடமுறச் சத்துருவாம்; விஷத்திற்கு ஜீவனஹேதுத்த ன்மையானே விடக் கிருமிகளானே செய்யப்பெற்ற திடபாவனையான் அவற்றின் பொருட்டு அமிருததசையும், அன்னியங்களானே அதனினும் விபரீதபாவனையான் விஷதசையும், என்பதாகப் பாவ நிபந்தநி ஸ்திதி எங்ஙனமாமோ அங்ஙனமென்றறிக.

(சு.) அவற்றில் நண்ணராய்ப் பாவிக்குந்திதி நஞ்சின்குணம் போலும், உறவாய்ப் பாவிக்குந் திதியானது அமுதின் குணம்போலும், பாவனைக்கட்டு = பாவனையாற் கட்டுற்ற தாம் என்பது பொருள். (44)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சாலும் பந்துதத்துவ சிந்தைகள், அது குறித்துச் சோகப்படும் நினக்கு நினதுதத்துவ ஆராய்ச்சி மாத்திரையானே அவையகற்றக் கூடியவாம் என்னுங் கருத்தானே யுரைத்தல்:—ஒன்றிலே யென்பது.

ஒன்றிலேதோன்றி யனைத்துருவமான வுணர்வுக்குப் பகையுறவென் றுரைப்ப தெங்ங, னின்றியொழி தசைபுண்ணீர் தோல்கண்மேய்ந்த வெலுப்புபஞ் சரந் தன்னிலியா மாரென்று, நின்றிவணீ நின்மனத்தா னினைந்து நோக்காய் நிமல மாம் பரமவிழி நெறியானுேக்கிற், பொன்றுதுயர் நீயில்லைநானுமில்லைப் புண் ணியபாவன னெனல்பொய்ப்போதந்தோன்றும்.

பாவ இயாலக்கப்பட்டுசிலை.

(ப -ரை.) ஒன்றிலேதோன்றி = ஏகமாகவே யிருந்திலங்குவதாய், அனைத்துருவ மான = எங்குமாய் எல்லாமாய, உணர்வுக்கு = அறிவுருவ ஆன்மாவிற்கு, பகை உறவு என்று உரைப்பது எங்ஙன் = சத்துருவென்றும் மித்துருவென்றும் கூறுவது எப்படிக் கூடும்? இன்றியொழி தசைபுண்ணீர் தோல்கண் மேய்ந்த = இல்லாமலழிந்து போம்மாம் சரக்தாதி நிறைக்கப்பெற்றுச் சருமங்கள் போர்த்த, எலுப்புப் பஞ்சரந்தன்னில் = என்புக் கூண்டில், யாம் ஆரென்று = அகம் சப்தார்த்தம் என்னென்று, நின்று இவண் நீ நின்மனத்தால் நினைந்து நோக்காய் = ஏகாக்கிரமாய் இத்தேகத்துட்டானே நீ உனது சித்தத்தினுலேயே நன்காலோசனை செய்துபார்ப்பாய், நிமலமாம் பரமவிழிநெறியால் நோக்கில் = அமலயாய் உண்மையாயுள்ள திருஷ்டியானே பார்த்தால், பொன்றுதுயர் நீயில்லை=சாந்துயர்ப்படும் நீயுமில்லை, நானுமில்லை = உனக்கித முரைக்கும் யானுமில்லை, புண்ணியபாவனன் எனல்பொய்ப் போதந்தோன்றும் = புண்ணியன் என்றும் பாவனன் என்றுந்தோன்றுதல் மித்தியா ஞானமே யிவ்வாறு பிரதீதியாகின்றது.

(ஸ்ரீ - வீர.) சர்வதேகங்களிலும் அபின்னமாக விருக்குஞ் சர்வகமாய ஆன்மாவிற்குத் தான், இவன்பந்து இவனபந்து வென்பதான இவ்விவகாரம் எங்ஙன் ஏலும்; அற்றேல் யான் யாங்ஙனம் சர்வதேகங்களிலும் ஏகன் எனின்? அகம் பிரத்தியயவேத்யமேயாதிது என்று ஆராய்தியெனல்:—தசையென்பதாதி. இரக்தமாம்ச அஸ்தியாதி ஜடக்கூட்டமாய எலும்புக் கூண்டாந் தேகத்தி னின்றுந்தானே அன்னியமாய்ச் சேதன இயற்கைவாய்ந்த யான் யாராவேன் என்று சித்தத்தாற் சுயம்புத்திர! விசாரித்துப்பார். பாரமார்த்திக்கிய திருஷ்டியானே பாவனசப்த வாச்சிய தேகாதியா தொன்றுமேயின்றும், புண்ணிய சப்தவாச்சிய தேகாதியுமின்றும், புண்ணியன் பாவனன் என்னுமிது தேகாத்மத் தன்மைமயலேயாய மித்தியாஞானமே மிளிர்ந்து வெளியாம். இவ்வண்ணம் பிதுராதிசரீரமும் ஆராயில் மயலேயாம் என்றறிதி.

(ச.) ஒன்றிலே தோன்று = ஏகனுயிருப்பவனுய், அனைத்துருவமான =சர்வகதனுன, உணர்வுக்கு = ஆன்மாவுக்கு, பகையுறவு = இவன்பந்து இவன் அன்னியன் என்றுரைப்பது என்னும் இக்கற்பனை, பஞ்சரந்தன்னில் = பஞ்சரமான தேகத்தினின் றூரம்பித்து, நோக்காய் = விசாரிப்பாய், இவ்விசாரப் பிரயாசம் நிற்க இவ்விடத்து இந்தப்பரமார்த்த திருஷ்டியை அவலம்பிப்பா யெனல்:—பரமவிழி நெறியால் = பரமார்த்தத்தை யாலோசிக்கும் பிரமாண திருஷ்டியால், நோக்கில் = விசாரிக்கும்போது, நீயில்லை = நீயென்றொருவன் பரமார்த்தமாக வின்று. நானுமில்லை = நானென் றொருவனும் பரமார்த்தமாக வின்று, மற்றென்னெனில். பொய்ப்போதம் = மித்தியாஞானமே, புண்ணியபாவன னெனல் = புண்ணியன் பாவனன் என்பதாக, தோன்றும் = விளங்கும், புண்ணியன் நான், பாவனன் நீயென்பது, மித்தியாஞான கற்பிதமாதலின் பிராந்தியே யென்பதுபொருள். பரமார்த்த சத்தாயெங்கும் நிறைந்துள்ள ஆன்மாவிற்கு அத்விதீயத் தன்மையாம்போது, அயம்பந்து அயன் பரன் என்னும் கற்பனை யாண்டையதென்க. இரக்த மாம்சாதி சங்காத ரூபத்தன்மையானே இத்தேகமே யாத்மாவன்று மென்றாலும் அவ்வாறுருவுற்ற ஆகத்தினின்றே தொடங்கியான் யாராயுள்ளேன் என்று விசாரிப்பாய். மூலம், பாரமார்த்திக்யா= பர்யாலோசன சாமர்த்தியமுடைய, பரமார்த்தமாக = யதார்த்தமாக. (45)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஜன்மாந்தர பந்துக்களை விஸ்தரித்தோதல்:—ஏகிய, கோசலத்தென்பன;

புண்ணியபாவனர் கதை.

ஏகியதீவுகடோறும் பிறந்தசென்ம மெண்ண வொண்ணு விந்நாவற்பெருந் தீவத்திற், கோகிலமாய் முன்பிறந்தாய் விலங்குமேகங் குன்றுமராவூர் வனபுட்குலங்கடம்மிற், போகியசென்மத் தொகுதிபுகல வொண்ணுப் பொருந்து மவற்றுன் கிளையாய்ப் போனுர்க்கெல்லா, மாகுலமுற் றிலையென்னீ யவற்றின்மட்டோவனந்த தேசப்பிறவி யறையக்கேளாய்.

கோசலத்துந் தெசார்ணவத்தும் பௌண்டாத்துங் குச்சரத்துந் துழாரத்துங் கோகனத்தும், போசலத்துமே கையத்துஞ் சாளுவத்தும் பூபதியாய்வானரமாய்ப் புழுவாய்ப் புல்வாய், மாசலத்திற் கரண்டமாய்ப் பதங்கமாகி மாசுணமாய் வேசரியாய் மட்டில்சென்ம, நீசகலவாதனையாற் பிறந்தபோதி னின்கிளைஞர்க் கிரங்காத நீதியென்னே.

(ப - ரை.) ஏகியதீவுகள் தோறும் = சென்றதீவுகள் தோறும், பிறந்தசென்மம் = எடுத்தபிறப்பு, எண்ண ஒண்ணு = அளவிடமுடியா, இந்நாவல் பெருந்தீவத்தில் = இப்பெரிய ஜம்புத்தீவில், கோகிலமாய் முன்பிறந்தாய் = குயிலாய்பூர்வஞ்சன்மித்தாய், விலங்கு மேகங்குன்று மராவூர்வன புட்குலங் கடம்மில் = பசுகார்கிரிதரு ஊர்வன பறவைக் குலங்கள் தம்மில், போகியசென்மத் தொகுதி = சென்றபிறப்பின் கூட்டம், புகல ஒண்ணு = கூறமுடியாது, பொருந்துமவற்று = சேர்ந்த அவற்றுள், உன்கிளையாய்ப் போனுர்க்கெல்லாம் = உனதுறவாய்ச் சென்றவர்க் கெல்லாம், ஆகுலம் உற்றிலை = சோகித்தாயில்லை, என்னீ=என்னேநீ, அவற்றின்மட்டோ = இவ்வளவுதானே, அநந்ததேசப் பிறவியறையக்கேளாய் = அளவறு தேயத்துதயங்களைக் கூறக்கேட்குதி.

கோசலத்தும் தெசார்ணவத்தும் பௌண்டரத்தும்குச்சரத்தும் துழாரத்தும், கோகனத்தும், போசலத்தும் ஏகையத்தும் சாளுவத்தும் = கோசல, தசாரண பௌண்டிரகுச்சரதுஷாரகோகன போசல ஹைஹய சாளுவமுதலிய தேயங்களில், பூபதியாய் = அரசனுய், வானரமாய் = குரங்காய், புழுவாய் = கீடமாய், புல்வாய் = மானுய், மாசலத்தில் = மாநீரில், கரண்டமாய் = நீர்க்காக்கையாய், பதங்கமாகி = விட்டிலாய், மாசுணமாய் = பாம்பாய், வேசரியாய் = கழுதையாய், மட்டில் சென்மம் = அளவற்ற பிறப்புகளில், நீசகலவாதனையாற் பிறந்தபோதில் = நீசர்வவாசனையினுலே ஜன்மமெடுத்த போதில், நின்கிளைஞர்க்கிரங்காத நீதியென்னே = இருந்த உனது உறவினர்க் குறித்துச்சோகியாத நியாயமியாது கொலோ !

(ஸ்ரீ - வீர.) சுபுஷ்பங்கணிறைந்த ஸ்தலங்களில் மிருகஜாதிகளில் ஜன்மித்தபோது, மிருகயோநி ஜன்னிய ஜீவர்கள் பந்துக்களாகப் பகுபேர்கள் உண்டாகியிருந்தார்களே அவர்களைக்குறித்து நீ எங்ஙனம் சோகியாம லிருக்கின்றுய், பர்வதங்களினுடைய மகா உக்கிரமாகிய சிகரங்களில் நீ பிறந்தபோது வெகு சிங்கங்கள் நினக்குப்பந்துக்களாகி யிருக்கலாமே அவர்களைக்குறித்து நீயேன் அழுகாம லிருக்கின்றுய். இங்ஙனம் ஹம்சங்களும், விருக்ஷங்களும், மீனங்களும் ஆங்காங்கு நீஜனித்தபோது பந்துக்களாமே யுனக்கு அவற்றைக்குறித்து நீயேன் புலம்பவில்லை, இப்போது யோகபலத்தானே கண்டனவாய சகோதானது ஜன்மபேதங்களைச் சிறப்பித்து மரித்துரைத்தல்:—கோசலமென்பதாதி. தசாரணங்களில் கபிலவனவானரமா யிருந்தாய், துஷாரங்களில் ராஜபுத்திரனுகி யிருந்தாய் புண்டாரங்களில் வனவாயசமாயிருந்தாய்; தசார்ணதுஷார புண்டாராதிகள் தேசவிசேடங்களாம். ஹைஹயங்களில் மாதங்கமாயும், திரிகர்த்தங்களில் கர்த்தபமாயும், சால்வங்களில் நாயாயும், மூலம்

சாமாபுத்ர:—நாயின்சுதன், சாலத்துருமத்தில் பக்ஷியாயும் இருந்தாய், இவ்விரண்டும் சால்வங்களிலேயே, இன்னும் அநேகமிடங்களில், பிப்பலமாயும் குக்குடமாயும் விப்பிரனுயும் தித்திரியாயும் சற்பரியாயும் மட்புழுவாயும் முற்பகமாயும் இற்கொதுகாயும் ஷட்பதமாயும் வ்ருச்சிகமாயும் பற்பலவாயும் எற்கனுஜனுமா யிருந்தாய். இவைகளுலும் அன்னிய வெகு ஜனயோனிகளிலும் ஹேபுத்திர ! முன்னர் நூறுயிரங்கால் இச்சம்புத்தீவில் ஜன்மித்துளாய் எத்துணை யுறவினர்க்காகத்தான் அழுதுமுடியும் ஆலோசனைசெய்து பார்ப்பாயாக.

(ச.) மூலம், மார்க்கா = மிருகசம்பந்திகள். (46-47)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அன்னை தந்தைகள் அளவிலையாகலின் இன்னவர்க் கெனவழு தெவர் துயராற்றுவார், உன்னருவினை யுளத்துன்னி யுன்னிநீ பொன்னெனன விளங்குதி யென்னவோதுவார்:—அளவிறந்த வென்பது.

அளவிறந்த பிறவிதொறும் பிறந்தோர்க் கெல்லாமன்னை தாதையையெண் ணிலகன்றகானிற், கிளர்மரங்கடருஞ் சருகையெண்ண வற்றுங்கேதமுறக் கணக் கில்லைக் கேளாய்மைந்தா, தளர்வின்றிப் பாவாபாவனைக ளின்றிச்சரா மரண மற்றவுனைச் சங்கியாதே, யுளமுறநோக்காய் துயர்விட்டஞ் ஞானத்தையொழித் துணரிலுள்ளபடி யுன்னைக்காண்டி.

(ப - ரை.) அளவு இறந்த பிறவிதொறும்=அளவில்லாத ஜன்மந்தோறும், பிறந்தோர்க் கெல்லாம் = ஜன்மித்தவர்க் கெல்லாம், அன்னை தாதையை எண்ணில் = மாதாபிதாக்களை எண்ணில், அகன்றகானில் = விஸ்தாரமாகிய கானகத்தில் உள்ள, கிளர்மரங்கள் தரும் = விருத்தியாய பெரியதருக்கள் தரும், சருகை யெண்ணவற்றும் = பர்ணத்தை யெண்ணு வதுபோலவாம், கேதமுறக்கணக்கில்லை =துக்கப்பட அளவுமில்லை நியாயமுமில்லை, கேளாய் மைந்தா = புத்திர நீகேட்குதி ! தளர்வின்றி = விசிராந்திவடிவமாய், பாவாபாவனைக ளின்றி = பாவ அபாவவிசிர் முக்தமாய், சராமரணமற்ற = ஜராமரண வர்ஜிதமாய், இலங் கும், உன்னை = ஆத்மசொரூபத்தை, சங்கியாதே=ஐயந்திரிபு இல்லாமலே, உளமுறநோக் காய்=சித்தத்தில் ஊன்றிப்பார்ப்பாய், துயர்விட்டு = விக்ஷேபத்தைவிலக்கி, அஞ்ஞானத் தையொழித்து = அறியாமையை யகற்றி; உணரில் = சாக்ஷாத்கரிக்கில், உள்ளபடி உன் னைக் காண்டி=யதார்த்தமாக உனது சொரூபத்தைக்கண்டு மகிழ்வாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அநந்த பிதாக்கள் சென்றனர், அநந்தமாதாக்கள் சென்றனர், சென்றவ ரீண்டு சம்சாரிகளாய புருடர்கட்கு வனபாதபபர்ணம் போலும் அளவில்லையாம். ஆகலின் இங்கு துக்கத்திற்கும் சுகத்திற்கும் அளவை அவதியென்னே ! இல்லையாகையால் சோகம் யாவற்றையும் அல்லது திருசியமாத்திரத்தையும், விடுத்து மிகத்தெளிந்து கம்பீரமாக விருப் பேம், பாவ அபாவங்களை விட்டு ஜராமரணவர்ஜிதமாய ஆன்மாவைச் சாவதானமாய் இலய விக்ஷேப இரசாஸ்வாத கஷாயமென்பனவாந்தடையின்றி நன்கு சிந்திப்பாய். விமூடமனத் தையுடையவனுக வேண்டாம். உனக்குத்துக்கமுமில்லை ஜன்மமுமில்லை மாதாவுமில்லைபிதாவு மில்லை, ஹேஹ நன்மதிமைந்த’ நீயாத்மாவாகவே யிருக்கின்றுய், அநாத்மபூத தேகாதி யொன்றுமே நீயல்லை, என்றுணர்தி. (48)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அகில ஆசைகளையு மகற்றி அதிசூக்கும மதியினுலே ஆன் மாவைத் தரிசித்து ஆநந்தமயமாவா யெனக்கூறினுன் என்றுபசங்கரித்தல்:—உன் னென்பது.

அரசமரம்.

புண்ணிய பாவனர் கதை.

உன்னுருவை நீகாணுஞானக் கண்ணிலொன்ற லாவாசை யெனுங்காச மூறு, மன்னதுதீர்த் துளக்கமலத்துள்ளே நொய்யவறி வுடையவுன் மனத்தா லுன்னுலுன்னே, யின்னபடி யெனநோக்கி மயக்கமெல்லா மிறையுமற வொழித் தின்பமெய்திநிற்பாய், பின்னவனே யெனமுன்னே னுரைத்தானென்று பெருந் தகைக்கு வசிட்டமுனி பேசினனே.

(ப - ரை.) உன்னுருவை = நினது சொரூபத்தை, நீகாணும் = நீதரிசிக்கும், ஞானக் கண்ணில் = ஞானதிருஷ்டியில், ஒன்றலா ஆசையெனும் காசமூறும் = அநேக ஆசைகள் என்று சொல்லப்பட்ட காசபடலங்கள் உண்டாகித் தடைசெய்யும், அன்னது தீர்த்து = அத்தகைய இடையூறுகளை நீக்கி, உளக்கமலத்துள்ளே = இருதய அப்ஜமத்தியில்; நொய்ய அறிவுடைய = சூக்குமவுணர்வுடைய, உன்மனத்தால் = உன்னுடைய வுள்ளத்தால், உன்னல் = அதிப்பிரயத்ந முடைய உன்னல், உன்னே = உனதுமெய்வடிவை, இன்னபடி யெனநோக்கி = சச்சிதாநந்தமா யிருக்கின்றேனென் றுள்ளபடி சுவாநுபூதியாற் கண்டு, மயக்கமெல்லாம் = ஆவரணாதிகள் யாவற்றையும், இறையுமற = அணுவு மில்லாமல், ஒழித்து = தொம்சஞ்செய்து, இன்பமெய்தி = பரமாநந்தமுற்று, நிற்பாய் = பரமசந்தோஷ சித்தனாய் வாழ்வாய், பின்னவனே = என்னிளையோய் ! என = என்பதாக, முன்னோன் = புண்ணியன், உரைத்தான் = உபதேசித்தான், என்று = என, பெருந்தகைக்கு = ஸ்ரீ இராமருக்கு, வசிட்டமுனி = ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான், பேசினனே = கூறியருளினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே புத்திர ! சர்வ ஏஷணமய களங்கங்கள் விடுபட்டவதனனே மகாம னன சீலவான்மாவால் ஆன்மாவில் தன்னனே இருதயதாமரை யிடையில் சுவஸ்த ஆத்ம சுபாவமாகச் சாக்ஷாத்காரஞ் செய்தலால் சம்சார சம்பிரமத்தைச் சேடமின்றித்தியாகித்துப் பரிசிட்டமாய ஆன்மாவானேயே பரமசந்தோஷத்தை யடைந்து வாழ்வாய்.

(ச.) ஆசையெனும் = புத்திரகளத்திராதி விடயேச் சாமயமென்னும், மூலத்தில்:— ஏஷணைகள் = புத்திரகளத்திராதி விஷயேச்சைகள், அவற்றின் மயகளங்க வர்ஜிதமாய், சொச்சபாவத்தோடுகூடிய அந்தக்கரணத்தால், சம்பிரமத்தை நன்றாகத்தியாகித்து, ஆன்மா வின் கண்ணே பரமசந்தோஷத்தை யடைதியென்ப தந்வயமாம். (49)

புண்ணிய பாவனர் கதை முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அருசு.

மாவலி கதை.

———(*)———

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) புண்ணியனதினிய வுபதேசத்தாற் பாவனனும் ஞானியானு னெனல்:—புண்ணியன் என்பது.

புண்ணிய னுரைத்தஞானம் பொலிந்த பாவனன் றனுள்ள
நண்ணிய விடியற்கண்ட ஞாலம்போல் விளங்கித் தோன்றத்
திண்ணிய விருவர்தாமுஞ் சித்தராய் விவேகஞானத்
தெண்ணிய கரையையெய்தி யியம்பிய வனத்திருந்தார்.

(ப - ரை.) புண்ணியன் உரைத்தஞானம் = புண்ணிய னுபதேசித்த பிரஹ்மவித்தை யானது, பொலிந்த = பரிபக்குவப்பட்ட, பாவனன்றன் = இளையோனுடைய, உள்ளம் = உள்ளத்தில், நண்ணிய விடியற்கண்ட ஞாலம்போல் = பொருந்திய சூரியோதயத்தைத் தரிசித்த பிரபஞ்சம்போல, விளங்கித்தோன்ற = சமுசயாதி யில்லாமல் தன்வடிவமாகவே புலப்பட, திண்ணிய இருவர்தாமும் = திடமுற்ற இரண்டுபேருமே, சித்தராய் = யாவும் பெற்றவராய், விவேகஞானத் தெண்ணியகரையை எய்தி = ஞானவிஞ்ஞான பாரகராய், இயம்பிய வனத்திருந்தார் = கூறியவனத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறல்:—அந்தப் புண்ணியனுல் இவ்வண்ணம் அக்கால் உணர்த்தப்பெற்ற பாவனன், பிரகாசியமாய பூதலம் பிரபாதத்திற்போல, பிரபோதத்தை யடைந்தனன்; பிரபோதம் = பரிநிஷ்டிதமான ஆத்மநிச்சயம். அநிந்திதராய், ஞானவிஞ்ஞானங்களைக் கரைகண்டவராய், சித்தராய், இலங்கிய அவ்விருவரும் அதன்பின் னவ்வனத்தில் பிராரப்தக்ஷய பரியந்தம் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

(ச.) ஞானம் = ஞானத்தினுல், சித்தராய் = தவச்சித்தராய், விவேகஞானத்து = பரோக்ஷ அபரோக்ஷப் பிரஹ்ம ஞானத்தினது. பிரபாதத்திற் பூதலம் கர்த்துரு, பிரகாசியம் = பிரகாசமானத்தன்மை. (1)

(ஸ்ரீ - வீர - அ -கை.) கூறியகதையை யுபசங்கரித்துப் பிரகிருதத்திற் பொருத்தல்:— வேண்டிய வென்பது.

வேண்டிய காலமெல்லாம் விநோதமாம் விளையாட்டெய்தி
யீண்டிய காலஞ்செல்ல யாக்கைதீர் வீட்டிலெய்தித்
தூண்டிடுதிரி நெய்யில்லாச் சுடர்கள்போற் சாந்தமுற்றுர்
மாண்டிடு முயிர்கட்கெல்லா மரபிந்த மரபுபோலாம்.

(ப - ரை.) வேண்டிய காலமெல்லாம் = தேகபதன பரியந்தம், விநோதமாம் விளையாட்டெய்தி = அதை நினைத்தும் அதையுரைத்தும் அதன்மயமே யாகியென்றும் அமரா நின்ற விநோதமாம் லீலையை அடைவுற்று, ஈண்டிய காலஞ்செல்ல = இவனுற நியமித்த காலமானது அதீதமாக, யாக்கைதீர் வீட்டில் எய்தி = விதேகமுக்தியை யடைந்து, தூண்டிடுதிரிநெய் இல்லாச் சுடர்கள்போல் சாந்தமுற்றுர் = தூண்டும்படியான திரியும் எண்ணெய்யும் இல்லாதனவாய தீபங்கள்போலப் பரம உபசாந்தியை அடைந்தார்கள், மாண்டிடும் உயிர்கட்கு எல்லாம் = இறந்திடுஞ்சீவர்க ளெவர்க்கும், மரபு இந்த மரபுபோலாம் = வங்கிசம் இந்தவங்கிசம் போலவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பின்னர் வெகுகாலங்கழித்து அந்தத்தில் அவ்விருவரும் க்ஷீணதைலங்களையுடைய தீபங்கள்போல விதேகராய் நிர்வாணபதத்தை யடைந்தனர் பரமசாந்தியை யடைந்தனர். இவ்வண்ணம் முன்புக்த தேகங்கட்குச் சுகிருத்துச் சனபந்து சமூகம் அநந்தமாம்.

(ச.) மாண்டிடு முயிர்கட்கெல்லாம் = பூர்வ ஜந்மாநுபவமுள்ள தேகசம்பந்தமுடையோர்க்கு, இந்தமரபுதானேயாம் = வம்சம் இத்தன்மையதேயாம். (2)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஆசையே அகிலசிந்தாகுலமெனல்:—அனந்தமென்பது:

அனந்தமாம் பிறப்புற்றுருக் ககிலமு மயலன்றுகிற்
சினந்திட னயத்தல் வேண்டாவா தலாற்செறிந் தவாசைக்
கனந்தனை விடுவதல்லாற் கதித்துற வளர்க்கலாகா
மனந்தனில் வளர்க்கிற்சிந்தை வன்னிக்கு விறகாமன்றே.

விடியற்காலம்.

டாலலா கூற.

(ப - ரை.) அனந்தமாம் பிறப்புற்றுருக்கு = அந்தமில்லாது பிறப்பை யடைந்தவர்க்கு, அகிலமும் அயலன்ருகில் = சகலமும் வேறன்று ஆயின், சினந்திடல் நயத்தல்வேண்டா= தள்ளலுங் கொள்ளலும் வேண்டா, ஆதலால்=ஆகையினுல், செறிந்த ஆசைக்கனந்தனை= வெகுவாகச் சேர்ந்துள்ள அவாவின் கூட்டத்தை, விடுவதல்லால் = விட்டுத்தொலைக்க வேண்டுமே யல்லாமல், கதித்தற வளர்க்கலாகா = மேலும் மேலும் விருத்தியாம்படி போற்றிக்கொண்டே யிருத்தல்கூடாது, மனந்தனில் வளர்க்கில் = உள்ளத்திலாசையை விளைவித்துக் கொண்டே போற்றில், சிந்தைவன்னிக்கு விறகாம் = சிந்தையக்கினிக்கு இந்தனமாம், அன்றே = இது உசிதமல்லவேயல்ல, அல்லது அன்று ஏ அசைநிலைகள்,

(ஸ்ரீ - வீர.) ஜனசமுதாயமே பந்துவானுல், யாவரால் யாதுதான் கொள்ளற்பாலதுள்ளது, அவற்றினின்றும் யாதுதான் தள்ளற்பாலதுள்ளது, அந்தோ ஆச்சரியம்! எதைக் குறித்துத்தான் சோகிப்பது = ஶோச்சியத் தன்மையானே கவர்வது, எதைக்குக்குறித்துத் தான்மோகிப்பது; ஆகையால், ஹே இரகுநந்தன! விடயங்தோறு மநந்தங்களாய், சர்வசோகாதி மூலபூதங்களாய திருஷ்ணைகளின்றியாகம் ஒன்றே உபாயமாம், பரிபாலனம்=விடய சம்பாதனங்களால் விருத்திசெய்து கொண்டேபோதல், என்பதன்ரும். விடய அசிந்தனமே அதன் பரித்தியாகமாம், என்னுங்கருத்தா லுரைத்தல்:—மனந்தனி லென்பதாதி, சிந்தனத்தானே சிந்தையோ விருத்தியாம், இந்தனத்தானே பாவகனென்ன.

(ச.) சினந்திடல் நயத்தல் வேண்டா = புத்தியளித்தற்கு இராமனை நோக்கிக்கேட்கின்ருர் ஜனபந்து ஜன்னிய அநந்த ஆசைகளைக் கவருதியோ என; அவற்றின் ஆசையின் றியாகம் யுக்தமா? கிரகணம் யுக்தமா? எனத்தியாகமே யுக்தமென்பது கருத்து, மூலம்:— எங்ஙனமிஷ்டஞ் சித்திக்குமென்னும் விசாரஞ் சிந்தையாம், கண்டபொருள்களின் மீண்டு மீண்டுள்ள தொடர்ந்த எண்ணம் சிந்தனமாம். (3)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இச்சையை யிரித்து இவ்வுலகினைத் துச்சமாய்க்கண்டு இன்புடன் இருத்தியெனல்:—இச்சையென்பது.

இச்சையாம் விறகுமாண்டா லெண்ணமாம் வன்னிமாளு
நிச்சயமாகுந் தேயத்தி யாகமா நெடுந்தேரேறி
மெச்சிய வுதாரக்கண்ணுல் வேட்கையான் மிகவும்வாடுங்
கொச்சைஞா லத்தைநோக்கிக் குறைவற விருப்பாய்நீரா.

(ப - ரை.) இச்சையாம் விறகுமாண்டால் = ஆசையாகிய இந்தனந்தீர்ந்தால், எண்ணமாம் வன்னிமாளும் = சிந்தையாகிய தீதீர்ந்துபோம், நிச்சயமாகும் தேயத்தியாகமாம் நெடுந்தேர் ஏறி = துணிபாகும் தேயத்தியாக மெனமொழிந்த பெருந்தேரில் ஆரோகணித்து, மெச்சிய உதாரக்கண்ணுல் = புகழும் கருணோதார திருஷ்டியால், வேட்கையால் மிகவும்வாடும் = ஆசையால் அத்தியந்தம் வாட்டத்தை யடையும், கொச்சை ஞாலத்தை நோக்கி = தீனமான ஜகத்தைப்பார்த்து, குறைவற இருப்பாய்தீரா = பரிபூரண ஆனந்த பரிதனுகி வாழ்வாய் தைரியசாலியாகிய இராகவனே.

(ஸ்ரீ- வீர.) சிந்தையானது, இந்தனமில்லாத எரியேயென்ன, சிந்தனமின்மையினுனே சிதைந்துபோம், முன் வருணித்ததியேய வாசனைத் தியாகமாகிய இரதாரூடனுகி, எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் தயை உதாரமாந் திருஷ்டியினுனே தீனமாகிய லோகத்தை நோக்கிப் பிரகிருத விவகாரத்தை யநுஷ்டித்துச் சுகிக்க எழுந்திருத்தி இராகவனே.

உசோகவிடயம்.

J நிஹறந்தவன்.

(ச.) மெச்சிய உதாரக்கண்ணுல் = கருணையோடு உதாரமான திருஷ்டியால், குறை வற = சுகியாய்ச் சீவன்முத்தி நிமித்தம் யத்தனஞ்செய்பவனு யிருப்பாய். (4)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பிரஹ்ம நிலையையடையின் அறியாதவரும் சுகிப்பரெனல்:—நொய்யென்பது.

நொய்யதாயொரு மயலின்றி நோயெலா நீங்கி
மெய்யதாகிய பிரமமா நிலையிது வீரா
வையமின்றி யிந்நிலையுறி லறிவில ரேனு
மையன்மேவல ரிராமநீ யிவ்வகை வாழ்வாய்.

(ப - ரை.) நொய்யதாய் = சொச்சமாய், ஒருமயலின்றி = நிட்காமமாய், நோயெலா நீங்கி = ஆமயமகன்றதாய், மெய்யதாகிய = சத்தியமாகிய, பிரமமா நிலையிதுவீரா = ஹே மகாபாகுவே! பிரஹ்மஸ் திதியிதுவாம், ஐயமின்றி = சமுசயரகிதமாய், இந்நிலையுறில் = இந்தஸ்திதியை யடையில், அறிவிலரேனும் = அறியாதவரேனும், மையன்மேவலர் = மோகத்தை யடையமாட்டார், இராமநீ = இராகவனேநீ, இவ்வகை வாழ்வாய் = இந்தப் பிரகாரம் சுகிப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்தப் பிரஹ்ம சம்பந்தஸ் திதியானது மிகத்தெளிவுடையதாம், காமமற்றதாம், வியாதியற்றதாம், ஹே பெருந்தோளோய்! இதனை யடைந்தவன் விவகாரங்களில் அசதுரனுய்விமூடனேனும் மோகத்தை யடையமாட்டான். (5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ- கை.) நன்மையடைந்திட இருநண்பைத் தெரித்தல்:—நல்லஎன்பது.

நல்லபுந்தியும் விவேகமு மெனவிரு நண்பா
லல்லறீர்ந்திடு மொருவரை யென்னி னுமணுகிற்
சொல்லு பல்பொருட் சுற்றங்க டடக்கறத்தீர்ந்து
புல்லு திண்மையி னுலன்றித் துயரெலாம் போகா.

(ப - ரை.) நல்லபுந்தியும் = நன்மதியும், விவேகமும் = விவேகமும், என இரு நண்பால் = என்ற இரண்டு நேயரால், அல்லல் தீர்ந்திடும் = துக்கந்தொலைந்திடும், ஒருவரையென்னினும் அணுகில் = ஒருவரையேனும் அடையில், சொல்லும் பல்பொருள் = ஆசாவிடயங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட சகல வஸ்துக்களையும், சுற்றங்கள் = பந்துக்களையும், துடக்கறத்தீர்ந்து = சம்பந்தமில்லாமல் விடுத்து, புல்லுதிண்மையினுல் = பொருந்தாநின்ற தைரியத்தினுல், அன்றி = அல்லாமல்; துயரெலாம் போகா = சங்கடங்கள் எல்லாம் சாம்பா.

(ஸ்ரீ - வீர.) விவேகலக்ஷண மித்திரன் ஒருவன், பரமார்த்தபோத லக்ஷணப் பிரியசகி ஒகை, என்பவரைத் துணையாகக்கொண்டு விவகரித்த போதினும் இவ்வண்ணம் சங்கடங்களில் மோகியான், சர்வதனங்களையும் அத்தியந்தம் அகற்றல், உண்ணேய நண்ணுதொழிதலின் கையான்மாட்டை யதட்டியோட்டல் போலப் பந்துக்களைக் கைவிடுதல், தனதுதைரியம், என்னுமிம் மூன்றையும் விடுத்து எவனும் தன்னைச் சங்கடங்களி னின்றும்மீட்பரிதாம்.

(ச.) நண்பு = நட்புள, அவரில், ஒருவரை யென்னினும் அணுகில் = அநுசரித்துவாழில், அல்லறீர்ந்திடும், சொல்லுபல் பொருள் = சர்வார்த்தங்க ளென்னுஞ் சம்சாரப்பிரயோஜன முள்ளவைகளையும், சுற்றங்கள் = பந்துக்களையும், துடக்கறத் தீர்ந்துவிட்டதாய், புல்லுதிண்மையினுலன்றி = பொருந்திய தனது விவேக வைராக்கிய தைரியத்தினுலன்றி,

மாவலி. நூல.

துயரெலாம் போகா = சம்சாரதுன்பம் எவ்வளவு நீங்காது. தனது தைரியமே சம்சாரசங் கடத்தினின்றுங் கரையேற்று மெனப்பட்டது. மூலம்:—அபஹஸ்திதா = அத்தத்தா லகற்றல். (6)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) நிறைந்த மனத்திற்குத் திரிலோக ஐசுவரியமும் குறைந்ததே யெனல்:—மயலென்பது.

(ச-அ-கை.) இப்போது தைரியத்தைச் சம்பாதிக்கும் பிரகாரத்தையே கூறல்:— மயலென்பது.

மயலிலா மையா னூல்களான் மகத்துவ முதலா
முயர்குணங்களால் வருந்தியு மனத்தினை யுய்க்கிற்
றுயர்கணீங்குமூ வுலகுறு செல்வமுந் தொக்கும்
பயனளிக்கினு முயர்வுறு மனமெனப் பயிலா.

(ப - ரை.) மயல் இலாமையால் = வைராக்கியத்தால், நூல்களால் = சாஸ்திரத்தால், மகத்துவ முதலாம் உயர்குணங்களால் = பெருந்தன்மை யாதியுயர்ந்த குணங்களாலும், வருந்தியும் மனத்தினை = கஷ்டப்பட்டும் சித்தத்தினை, உய்க்கில் = உய்த்திடின், துயர்கள் நீங்கும் = துக்கங்கள் தொலையும், மூவுலகுறு செல்வமும் தொக்கும் = திரிபுவன ஐசுவரியமும், இரத்நாதி நிறைந்தகோசமும், பயன் அளிக்கினும் = பிரயோஜனத்தை நல்கினும், உயர்வுறு மனமெனப்பயிலா = மகத்துவத்தாற் பூரிக்கப்பெற்ற மனத்தைப்போலச் சுகந்தரா.

(ஸ்ரீ - வீர.) வைராக்கியத்தினாலும் சாஸ்திரத்தினாலும் மகத்துவாதி குணங்களினாலும் மிகுந்தமுயற்சியினானே ஆபத்து விகாதப்பொருட்டுச் சுயமாகவே மனத்திற்கு உத்கர்ஷம் அடைவிக்குக, அல்லது விடயப் படுகுழியினின்றும் மனத்தைக் கரையேற்றி யுய்விக்குக, திரிபுவன ஐசுவரியத்தானும் இரத்நதாரியாய கோசத்தினானும், சர்வதுக்கப் பிரசமன உபலக்ஷித நிரதிசய ஆநந்தலாபலக்ஷணமான அந்தப் பிரயோஜனமடைய முடியாதாம்; எவ்வித வினைத்துச்சவிடய அநபிலாஷையினானே பூரணிக்கப் பெற்று விருத்தியை யடைவுற்ற சித்தத்தானே யடைந்திடலாமோ. இதனைப் ஸ்ரீபர்த்ருஹரியும் கூறியுள்ளார்:—கோவணநூறு கூறுபுற் பீறற்கொளுங் கந்தைமற்று மத்தகைத்தே,யாவவில் பயிக்கவுணவெண மிலதா மருந்துயில் வனமயானத்தே, தாவிறன் வயனுய்த் தடையறத்திரிதல் சந்ததஞ்சிந்தை தண்மையதா, மூவுறில்யோக மகோற்சவத்திறமை மூவுலகாளலா லென்னே. அதோகதிகள், ஊர்த்தகதிகள், மர்த்யலோகங் களிலேயே ஜன்மபரம்பரையால் சுழல்பவைகள், என்பவற்றின் நிமித்த பூதங்களாய விடயாபிலாஷைகளால் யாவர்வீழ்கின்றார்களோ, அவர்களுடைய மனம் எப்போதுமேசந்தாபம் அடைவுற்றதாகவே யிருக்குமன்றி யொருக்காலும் விசிராந்தியை யடையவே மாட்டாதாம், என்னுமவ்விது இச்சகத்துக்குக்ஷியின் கண்ணியற்கையேயாம். யாவர் வீழாரோ அவர்தம்மனம் சந்தாபமற்றதேயாம், அழிந்தெழுந்தமரும் விடயாரகங்களினின்றுங் கிளம்பிப் பிரத்தியாகார உபாயங்களானே ஆன்மாவின்கண் ஸ்தைர்யசம்பாதனத்தானேயாவர் மனத்தைப் புனிதமாக்கி முயல்விக்கின்றனரோ, அவர்தம்மனம் திரிவித தாபமுறுவதினின்றும் சாந்தமுற்றதேயாம்.

(ச.) துயர்கணீங்கும் = சம்சாரநிவிருத்தி நிமித்தம் வைராக்கியாதி சாதனங்களினாற்றானே மனதைத் தைரியமுடைய தாக்கவேண்டும் என்பதுபொருள். மகத்துவாதிகுணங்களாலுன்னதி யாக்கப்பெற்றுத் தயிரியமான சித்தத்தினால் மகாபலமான கைவல்லியம் பெறலாம் அப்பலந் திரிபுவன ஐசுவரியாதியினாலும் பெறப்படா தென்பதுபொருள், (7)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அற்றேற் சந்தாப ஏதுக்கள் என்று சொல்லப்பெற்ற ஆத்யாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிகங்களாய ரோகவருஷ ஆதப சோரசர்ப்பாதிகள் இருக்கும் போது யாங்ஙனம் மனப்பிரசாந்தி மாத்திரத்தானே சர்வதாப நிவிருத்தியெனின், இங்ஙனமெனல்:—மனமென்பது.

மனநிறைந்திடி லமுதமாய் நிறைந்திடும் வையந்
தனதுதாட் செருப் புலகெலாந் தோன்முச்சுந் தரம்போற்
கனநிராசையா னிறையுநெஞ் சாசையிற் கவிழா
தினமுமாசையா னிறைமனங் குறைவென் றுந் தீரா.

(ப - ரை.) மனம் நிறைந்திடில் = மனம்பூர்ணமாயின், அமுதமாய் நிறைந்திடும் வையம் = அமிருதப் பிரவாகத்தாற் சர்வசகத்தும் சம்பூர்ணமாம், தனதுதாள் செருப்பு உலகு எலாம் தோல்முச்சுந் தரம்போல் = தற்பாதத்திற் பாதரக்ஷையைத் தரித்திடிற் பூமிமுழுதுமே சருமம் பரப்பிய தொத்தலாகும்; கனநிராசையால் நிறையுநெஞ்சு = அதிதிடமான வைராக்கியத்தானே பூர்ணத்தன்மையை யடைந்த மனமானது, ஆசையிற்கவிழா = ஆசாவசாநுகமாகாதாம், தினமும் ஆசையால் நிறைமனம் குறைவென்றும்தீரா = எப்போதும் ஆசையினுனே நிறைவுற்ற மனமானது ஒருபோதுங் குறைதீராதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மூவித சந்தாபங்களும் மனோதோஷ மூலங்களேயாம், மனத்திற் சித்விசுத்த பிரஹ்மாமிருத ரசம்பூர்ணமாகியவழி யெல்லா வுலகமும் ஆனந்த பூர்ணமாகவே விளங்காநிற்கும்: மிருதுவான பாதரக்ஷைகளான் மறைக்கப் பெற்றபாதனுக்குக் குசகண்டகாதி சங்குலமாய பூமிமுழுதும் அதிம்ருதுவாய சருமம் விரிக்கப்பெற்றதேயாகி விளங்குவதுபோலு மென்றறிக. வைராக்கியத்தானே பூர்ணத்தன்மையை யடைவுற்ற மனமானது ஆசையின் வசமாய தன்பின் றௌடராதாம், ஆசையால், காய்ந்தகட ஹுதரகற்பத் தன்மையையடையும், சரற்காலத்திற் பின்னதடாக பங்கம்போலும், அல்லது சரோஜலம்போலும்.

(ச.) மனநிறைந்திடில் = மனது மகிழ்ச்சியுறில், வையம் = சகலசகத்தும், அமுதமாய் நிறைந்திடும் = அமிர்தரசங்களாற் பூர்ணமானது போற் சுக நிமித்தமாமென்பது பொருள். மனதிற்குப் பூர்ணத்வம் எப்படி வருமெனிற் கூறல்:—வைராக்கியத்தானே மனம் பூர்ணத்தன்மையை யடையும், ஆசையின் வசமாயலைந்து திரிவதோ ஒருபோதும் பூர்ணத்தன்மையையடையாதாம், பராசரர்வாக்கியம் உதாரணம்:—காமிகளுடைய காமமானது மிகு போகங்களால் ஒருபோது மொழியாது அவிசினுல் அக்கினிபோல மீண்டும் விருத்தியேயாம் என்பது. (8)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஒன்றுமில்லாமற் போகின்ற தென்பதையே திருஷ்டாந்தவாயிலாக விளக்கிக்கொண்டு இவ்வுலகிலுள்ள பெரும்பாக்கியங்களும் மாலிலாமனமென மலராதெனல்:—அகத்தியன் என்பது.

அகத்தியன்கவர் கடலென நன்னெஞ்சை யழிக்கு
மிகுத்தமாலிலா மனமென நிறைமதி விளங்காப்
பகுத்தபாற்கட னிறைவுரு ப்பரிமளக் கோக
னகத்தினுயகி திருமுக நலம்பெறத் தோன்ற.

(ப - ரை.) அகத்தியன் கவர்கடலென = ஸ்ரீ அகஸ்தியர் மாந்திய சமுத்திரம்போல, நல்நெஞ்சை யழிக்கும் மிகுத்தமால் = நல்லமனத்தையும் நாசஞ்செய்யும் பேராசை, இலா மனமென = அப்பேராசை யில்லாத மனதுபோல, நிறைமதி=பூரணசந்திரன், விளங்கா= தண்மையாய்ப் பிரகாசியாது, பகுத்தபாற்கடல் = சப்த சாகரங்களுள்ளும் குறையாத

o அநுசரம். J போல்.

தெனப்புகழும் க்ஷீரசாகரமும், நிறைவுரு = பூரணத்தை யடைந்திருக்க மாட்டாது, பரிமளக் கோகனத்தின் நாயகி = பரமசுகந்தம் பொருந்திய பங்கஜச்செல்வியின், திருமுகம் = அழகிய திருவதனமும், நலம்பெறத் தோன்ரு = கவின்மிகுத்துக் கதிர்த்திடாது.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ அகத்தியர் குடித்த அர்ணவம்போல ஆசாவிவச சித்தமுடையவர்களின் பிரகடஞ் செய்யப்பெற்ற கோடர இருதயமானது சூனியத்தன்மையை யடைகின்றது, கோடரத்தின் பிரகடீகரண மீண்டு உள்ளடங்கிய லோபதைன்னியாதி தோஷங்களினாலும், கிராகபுஜங்காதி களினாலும்; புடமான பிரகாசனமாம். அபரிச்சின்னப் பிரஹ்மாநந்த திருஷ்டியினுனே நோக்கின் பிரஹ்மாண்டத் துள்ளடங்கிய சகலவங்கட்கு அற்பதாத் தன்மை யுண்மையினுனும், நித்தியசர்வகதப் பிரஹ்ம திருஷ்டியினுனே நோக்கின் தேசகால பரிச்சின்ன ஆதிபத்தியாதி விபவங்களும் அற்பங்களே யாகலினுனும், அவற்றைத் திருட்டாந்தப்படுத்தி மாலிலாமனத்தை வியந்தோதல்:—மாலிலாவென்பதாதி, ஆசையற்றமனம் எவ்வாருே, அவ்வாறு பூர்ண இந்துபொலிந்திட மாட்டாது, க்ஷீரசாகரம் பூர்ணமாகமாட்டாது, ஸ்ரீ தேவிவதனம் காந்தியுடையதாகாது.

(ச.) பூரணசந்திரன் முதலானவைக்கு நாசமும் விருத்தியு முளதாதலின் நித்தியசோபையின்ரும் நிராசையை யுடையவனது மனதுக்கு ஒருபோதும் மகிழ்ச்சிசோர் வின்மையின் நித்தியசோபை யுளதாமென்பது கருத்து. மூலம்:—ஹிருதயத்திற்குப் பிரகடீகிருத கோடரத் தன்மையென்றது திருஷ்ணையதிசயப் பிரகாசனமாம். (9)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) நன்னெஞ்சை யாசைகெடுக்கும் என்பதைத் திருஷ்டாந்த முகமாயிலக்கி மாலின்மையே முத்தியெனல்,—மதியையென்பது.

மதியை மேகம்போல் வெண்டலச் சுதையினைமைபோ
லதிகநன் னெஞ்சை யாசையாம்பே யழகழிக்கும்
பொதியுமா லெலாநீக்கி வன்பவப் பயம்போக்கி
முதிர்மனத் தின்மால் பிணிப்பறின் முத்திவே றுளதோ.

(ப - ரை.) மதியை மேகம்போல் = சந்திரனைக் கார்கடுப்ப, வெண்டலச் சுதையினைமைபோல், = வெள்ளிய தலச்சுதையைக் கஜ்ஜலம்போல, அதிக நல்நெஞ்சை = மிகவும் நல்ல மனத்தினை, ஆசையாம்பேய் = ஆசாபிசாசு, அழகு அழிக்கும் = கவின்பெருமற் கெடுக்கும், பொதியுமாலெலாம் நீக்கி = வெகுகாலமா யடைந்து கிடக்கும் அவாவெல்லா மகற்றி, வன்பவப் பயம்போக்கி = கொடிய பவபந்தத்தைக் கெடுத்து, முதிர்மனத்தின் மால் பிணிப்பறில் = மனத்தின் மாட்டுற்ற ஆசையின் வலியகட்டு அற்றுப்போனுல், முத்தி வேறுளதோ = வீடுவே ருென்றுண்டோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) சசியை மேகபந்தியானது போலவும், சுதைலேபத்தை மைநீர்போலவும், ஆசைப்பேயானது உத்தமமான மனுடனதுள்ளத்தை மலினமே படுத்தும்; ஆகலின் ஆசையையடியோடு மகற்றவே வேண்டு மென்பதாம். அங்ஙனமாயினும் ஆசையின் றியாகமாத்திரத்தானே யாங்ஙனம் சித்தோபசமம். சங்கற்பம் சம்சயம் திருதி அதிருதியாதி விருத்தியந்தரங்களானும் அதன் வளர்வைத்தடுக்க முடியாமையின் எனச்சங்கை யுண்டாயின், சருவ விருத்திகட்கும் ஆசைமூலத் தன்மைநற் காட்டானே பரிகரித்துக்கொள்க, அஃதிங்ஙனமாம்:—சமாதியாரம்ப காலத்தில், பாஹ்யகரணங்கட்கு நிருத்தத்தன்மை யுண்மையின், சாக்ஷாதி விருத்தியினடைவு இல்தாமென அக்கால் சிந்தனமேயாய சித்தத்தின்விருத்தி

பரிசேடிக்கும் என்பது முன்னரியம்பப் பெற்றது, சிந்தனத்திலோ சித்தம் ஆசையினுனே பிரவிருத்திப் பிக்கப் பெறுகின்றது, ஆசைவாயிலாய விடயங்கட்கே சிந்தனங்காண்டலின்; சங்கற்பாதி விருத்திகட்கும் சிந்திதார்த்த விடயத்தன்மையானே சிந்தாபூர்வகத் தன்மை யுண்மையின், சிந்தாமூல பூதமாய ஆசையெனப் பெயரிய சித்தவிருத்தியை விடுத்து நிச்சித் தத்தன்மையை அடைவாயாக. கூறியபொருளையே தொகுத் துபசங்கரித்தல்:—பொதியு மென்பதாதி, ஹே மகாத்மாவே! நீ புத்திரவித்த லோகாதி சகல எடணைகளி னின்றும் மிகச் சாந்தமடைந்தவனும், ஆசையெனப் பெயரிய பவபந்தத்தை யகற்றி, ஜீவன்முக்தன் ஆகக்கடவாய்; நிந்திதமான ஆசைகள் மனத்தில் இருப்பவைகளாய் ஆன்மாவிற்குச் சங்கிலி போலும் கயிறுபோலும் பந்தன ஹேதுக்களா மாகலின், அவைகள் நன்குகழிந்த அளவில் யாவர்தாம் முக்தராகார், எல்லா ஜந்துக்களுமே வீடுபெறுபவர்களே யாவர்கள் என்பதாம்.

(ச.) மாம்லலாம் = ஆசையனைத்துந் தவிர்ந்தவனுய்ப் பவபந்தத்தை விட்டு, முதிர்; முக்தசித்தனுவாய், மனத்தின்மால் = மனத்தின் கண்ணுள்ள புத்திரகளத்திர சிநேகாதி ரூபங்களான கொடிய வாசைகள், பிணிப்பு = விலங்கு, கயிறெனப் பந்தஹேதுக்களாம், ஆதலின் அவைகள் அறின் முத்திவேறுளதோ, எவன்ருன் முக்தனுகான், யாவரும்முக்தரே யென்பது பொருள். மூலம், அப்ரலேகை = மேகபந்தி, சுதாலேபம் = சூர்ணுதிதிரவிய லேபம், இப்பதின் கவியும் புண்ணியபாவனர் சதைச்சேடமாம். (10)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) முன்னர் ஆசையற்றவனைப் புகழுங்கால் மூவுலகமும் பதுமபீஜ கோசம்போலும் அற்பம், நான்கு குரோசதூரம் ஆவின்பாதம், அரைநிமிடம் மகாகற்பம், ஆசையற்ற மனத்தினர்க்கு என்பதாக விவேக உதயத்தில் மூவுலக ஐசுவரியத்திற்கும் அற் பத்தன்மையா தோதப்பெற்றதோ அதனையுப பாதனஞ்செய்யும் பொருட்டு இப்போது பலியின் ஆக்கியானத்தைக் கூறும் வேட்கையராய ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் பூமிகை இரசனை செய்தல்:—இன்னதென்பது.

(ச-அ-கை.) முன்புசென்ற வநேகஜன்மங்களைத் தொடர்ந்து நினைக்கும் வழியால் வருஞ்சொரூப ஞானத்தால் சித்தோபசாந்தி சொல்லப்பட்டது, இப்போது புண்ணிய மிகு தியால் ஏகதேசத்தில் விடயசம்பந்தமான சுகமும் சித்தோபசாந்தி நிமித்தமாமென்றுமாவலி கதையால் நிரூபிக்கின்ருர், அதில் வெகுகால போகத்தினுற் போக்கியங்களில் அருசிபிறந்த தெனல்:—இன்னதென்பது.

இன்ன தன்றெனி லிராகவ மாபலி யென்ன
நன்ன தாகிய புந்தியான் ஞானமே நேர்வா
யன்னதேநல னென்றது மனையதே தென்று
சொன்னமாமுனி தன்னையே யிராமனுஞ் சொன்னுன்.

(ப - ரை.) இன்னது அன்றெனில் = இவ்வாறில்லை யாயின், இராகவ = ஹே ராமச் சந்திர! மாபலியென்ன = மகாபலிச் சக்கிரவர்த்தியைப்போல, நன்னதாகிய புந்தியால் = நல்லதாகிய புத்தியால், ஞானமே நேர்வாய் = ஞானத்தையே அடைவாயாக, அன்னதே நலன் என்றலும் = அதுவே நல்லது என்று ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறுதலும், அனையது எதென்று = அத்தகைய துயாது என, சொன்ன மாமுனிதன்னையே இராமனுஞ் சொன் னுன் = கூறிய மகாமுனிவரையே நோக்கி ஸ்ரீ இராமச்சந்திரரும் வினுவினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அல்லது ஹே இரகுவம்சப் பெரிய ஆகாசபூர்ண சந்திரனே! பலிபோ லும் அகஸ்மாத்தாக விசாரமுதயமாய மதிபேதத்தால் அமலமான ஞானத்தையடைவா

ர பூமிகாரசனை.

யாக என்று ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் கூறியபோது ஸ்ரீ இராகவர் கூறுவதாவது:—ஹேபகவர்! சர்வதர்மஞ்ஞரே ! தேவரீரது திருவருளால் அடியேன் அடையத்தக்கதாகிய சர்வான்மகப் பிரஹ்மத்தை இருதயத்தில் அடைந்தனன், அதே நிர்மலபதத்தில் விசிராந்தியையும் அடையப்பெற்றேன்; என்றாலும் அடியேன், ஹே சகலசம்சயலக்ஷண அம்போதங்களின் சரற்சமயம்போ னிவாரகரே ! ஹே ஞானசிரியரே' உபதேசித்துக் கொண்டிருக்கும் தங்களுடையஇந்தத்திவ்ய அமிருதமயத்திருவாய்மொழிகளின் சிரவணவிடயத்தில் திருப்தியை (அலம்புத்தியை) யடைந்திலேன்; ஆகையினால், மகாபலியின் விஞ்ஞானப் பிராப்திப் பிரகாரத்தை மீளவும் அடியேனது போதவிருத்தியின் பொருட்டு ஹே வியாபகமாகிய சிவசொருபரே ! உபதேசித் தருளுவீராக, வணங்கியடங்கி விநயாதி குணசம்பந்நரிடன்பொருட்டுபதேசிக்கும் விடயத்தில் சற்புருடர்களாகிய மகான்கள் கேதமுறாரன்றே. (11)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மகாபலியினுடைய பெருமையை யெடுத்துரைத்து அவன் விசாரப்பொருட்டு முயன்றதை மொழிதல்:—வினயமாவலி, யென்பன.

வினயவள்ள லுக் கருந்தவ னுத்தரம் விளம்புந்
தனதுதோள்களா லுலகெலா மஞ்சுறச் சயித்தோன்
பினுகிசார்ங்கியை முதலினர் தாழ்வுறப் பெரியோ
னனுதியாமெனப் பாதலத் தரசுசெய் யதுலன்.

மாவலிப் பெயரானுயர் விரோசனன் மைந்த
னுவலிப் புறுகோடி பத்தாண்ட ரசானேன்
காவலிற் றிகழ்மேருவின் சிரமணிகதுவு
மேவலிற் பொலிசாளர மேனிலமேவி.

(ப - ரை,) வினய வள்ளலுக்கு = வினவிய ஸ்ரீ இராகவருக்கு, அருந்தவன் = அரிய தவவடிவமான ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான், உத்தரம் விளம்பும் = விடையருளிச் செய்வதாவது, தனதுதோள்களால் = தன்னுடைய புயபலத்தால், உலகெலாம் = சகல புவனங்களேயும், அஞ்சுறச் சயித்தோன் = பயப்படும்படியாக வெற்றிகொண்டவன், பினுகி சார்ங்கியே முதலினர் தாழ்வுறப் பெரியோன் = சகலதேவர்களும் கீழ்ப்படும்படியாக உயர்ந்தவன், அனுதியாமெனப் பாதலத்தரசுசெய் யதுலன் = ஆதியின்றென்று சொல்லும்படியாகப் பாதாளலோகத்தில் அரசாளும் உவமையற்றவன்;

மாவலிப் பெயரான் = மகாபலியென்னும் பெரும்பெயர் வாய்ந்தவன், உயர் விரோசனன் மைந்தன் = உயர்ந்த விரோசனனுடைய குமாரன், ஆவலிப்புறு கோடிபத்து ஆண்டு அரசானேன் = ஆச்சரியமாக வலிமிகுந்து பத்துக்கோடி வருடங்களாக அரசாண்டு கொண்டு வரப்பெற்றவன், இத்தகைய அவ்வரசன், காவலிற்றிகழ் மேருவின் சிர = காவலோடு பொலியும் சுமேருசிருங்கத்தின் அக்கிரபாகத்தில், மணி = இரத்தினங்களால், கதுவு = ஆகப்பெற்று, மேவலில் = இருத்தலினலே, பொலி = விளங்காநின்ற; சாளரம் = வாதாயனம் பொருந்திய, மேனிலமேவி = பிராசாதத்தை யடைந்து ஓர்வனுனன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இராகவ கேளுனக்குயர்ந்த மாபலியின் விருத்தாந்த மியம்புகின்றோம், எதனுடைய சிரவணத்தா லத்தகைய தத்துவத்தின் இனியபோதம், விசாரபூர்வகதத்துவ அவதாரணம், நித்தியாத்மலாபபலம், நித்தியம் தத்துவபூதம் ஆத்மசொருபபோதம் அடைந்திடுவாயோ, இச்சகத்தின் கோசமாகிய பிரஹ்மாண்டத்தில், ஒருதிக்கிலக்கண நிகுஞ்சகத்

தில் = அற்பகுஞ்சத்தில், பாதாலமெனப் பிரசித்திபெற்ற லோகம் பூமியின் கீழாக நிலை பெற்றுளது; அசுரமங்கையரானும் அவர்தஞ் சேனைகளானும் அர்ப்பிக்கப் பெற்றனவும், வெகுவித உபகரணங்களானே யாற்றப் பெற்றனவுமாகிய பூஜைகளையும், கிரீடனங்களை யும், விரும்புஞ் சீலத்தை யுடையவரும், ஸ்காந்தாதி புராணப் பிரசித்தரும், சுவர்ணலிங்க வடிவரும், பகவானுகிய பரமசிவமும் ஆகிய ஸ்ரீ ஹாடகேசுரரால் ஒருபாற்பாலிதமாம், அப் பாதாலலோகம்; அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த பாதாளலோகத்தில் அசுரர்தம் புஜஸ்தம் பங்களானே தாங்கப்பெற்ற மகத்தான இராஜ்யபார விடயத்தில், விரோசன சுதனுகிய மகாபலியென்பவன் தானவர்தம் மரசனுயிருந்தான்; சர்வசுரவித்யாதர உரகமுதலவரும் அவன்பானடுங்கி யடங்கியிருந்தனர்; மூவுலகவடிவ இரத்தினங்களைக் கோசம்போலத் தம் மூதரத்தே வைத்துக் காப்பவரும், சர்வசரீரிகளையும் விரும்பியதந்து காப்பவரும், மூவுலக பாலகராகிய இந்திர மனுசேடாதிகளின் ஆதாரபூதருமாகிய ஹரியானவர் அம்மகாபலியின் பாலயிதாவாவர். எனவே பூஜனத்தானும் பூதானத்தானும் பரமசிவத்தையும் மகாவிஷ்ணு வையும் தன்வயப்படுத்தி யிருந்தனன் என்பது பெற்ரும், இதனைக் கவிநாயகரும் பினுகி சார்ங்கியென்பதானே குறிப்பித்தனர். அத்தகைய மகாபலியால், அசேஷபுவன போகங்க ளாய லோகசம்ஸ்தானங்களின் பூஷண பூதநாயகர்களாகிய இந்திராதிகள் லீலையானே வெல்லப் பட்டவர்களாகி யிருந்தார்கள்; தசகோடி வருடங்கள் அத் தயித்திய அரசன் இராஜ்ய பரிபாலனம் நடத்திவந்தனன்; பின்னர் நீர்ச்சுழலொத்த இயற்கை வாய்ந்தயுகங்கள் அநற்பங்கள் சென்று கொண்டுபோக, சுராசுரப் பெருங்கூட்டங்கள் எழுந்துகொண்டும் விழுந்துகொண்டு மிருப்ப, மூவுலகத்திலும் உதாரவிருத்திகளாய் உத்கிருஷ்ட ஸ்திதியுடை யனவாய போகங்களை நிரந்தரம் மிகமிகவும் அநுபவித்துக் கொண்டே வந்தபோது விடய பூதங்களாய அவற்றில் தானவ நாயகனுகிய அம்மகாபலிக்கு வைராக்கியம் உண்டாயது; அக்கால் மேருசிருங்கத்தின் அக்கிரபாகத்தில் இரத்தினங்களா லாக்கப்பெற்ற ஹர்மியவா தாயனத் திருப்பவனுகி வருமாறோர் வானுயினன்.

(ச.) மூலம்:—யுகங்கள் மாறிமாறி வருதலின் ஆவர்த்தவ்ருத்திஷு எனச் சிறப்பிக்கப் பெற்றன, அம்பசாம் பிரமமூவர்த்த மென்ப, வென்பதானே அதனது நிகழ்வுபோன்ற நிகழ்வு எவற்றிற்கோ அவைகள் என்பதாம், உத்வேகம் = அருசி. (12-13)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அவ்வரசனது ஆராய்ச்சியைப் புலப்படுத்தல்:—ஒரு என்பது.

ஒருபகற் றனியிருந்தன னிவையிவை யுணர்ந்தான்
பெருகுபோகங் கண்முனிந்தனன் பிறவியை நினைந்தான்
பொருவின் மூவுலகங்களிற் போகங்க ணெடுநாட்
பருகநல்கு நம்பேரர சாலென் கொல்பயனே.

(ப - ரை.) ஒருபகல் = ஒருபோது, தனியிருந்தனன் =ஏகாந்தமாக இருந்து, இவை இவையுணர்ந்தான் = இனிவருமாறு சிந்திக்கத் தொடங்கினன், பெருகுபோகங்கள்முனிந் தனன் = வெகுவகை மிகுத்துவரு போகங்களை வெறுத்தான், பிறவியை நினைந்தான் = ஜனனுதி துன்பத்தை யெண்ணினன், பொருவு இல் மூவுலகங்களில் = உவமையற்ற திரி லோகங்களிலும், போகங்கள் = திவ்யசப்தாதிகள், நெடுநாள் = வெகுகாலமாக, பருக = அநுபவிக்க, நல்குநம் பேரரசால் என் கொல்பயன் ஏ = தரும் நமது பெரியராஜ்ஜிய சம் பத்தால் என்னே பிரயோஜனம் அந்தோ ஒன்றுமே கிடையாது.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஒருகாற் சுயமாகவே சம்சாரசம் ஸ்திதியைச் சிந்தித்துப் பார்த்தனன்:— மிகுந்த போகங்களின் அதிசயத்தானே மனோஹாரியாயும், திரைலோக்கிய அற்புதகாரியா யும், உள்ள என்னுடைய மகத்தான புஜிக்கப்பெற்ற இராச்சிய சம்பத்தா லென்னே பயன்?

× நீர். ∧ சுழன்சி. ⊤ சுழி.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) எத்தகையன வாயினும் விடயங்கள் அழிவனவே யன்றியும் வந்தனவே மீண்டும், அத்தகைய விடயங்கோடல் சிறுவர்செயலேயாயும் யானிற்றலென்னென்பனவாதியாயாராய்தல்:—எய்து, உண்ட, அருந்து, என்பன.

எய்துபோதினி லினியவா யெங்ஙனே யெனினு
நொய்தி னீங்குமிப் போகத்தி னின்பமேநுவலி
னெய்த னோக்கிய ரின்பமு நெருநல்போ லின்றுஞ்
செய்தசெய் வதேயல்லது கண்டிலஞ் செயல்கள்.

உண்ட வின்பமே மீளவுமுண் கின்றதொரு நாட்
கண்ட காட்சியே மீளவுங்காண் கின்றதுவந்து
கொண்ட கோலமே மீளவுங்கொள் கின்றதென்றால்
விண்டமேலவர் நாணுரு தொழிவரோ வெறுத்து.

அருந்துமட் டினிதென்றதே மீண்டுமீண் டருந்தித்
திருந்திடாத புன்சிறுவர் போற்செய லறியாது
வருந்துகின்றன னாள்பக்க மாதமாண் டுகங்கள்
பொருந்தி வந்ததேயல்லது புதிதொன்றும் வாரா.

(ப - ரை.) எய்துபோதினில் = கிடைக்கும் காலத்தில், இனியவாய் = மதுரமுடையனவாய், எங்ஙனே யெனினும் நொய்தில் நீங்கும் = எவ்வாறாயினும் அதிவிரைவிற் செல்வனவாம், இப்போகத்தின் இன்பமேநுவலின் = இந்தப் போகங்கள் சுகத்தையியம்புமிடத்திவ் வளவினவேயாம், நெய்தல் நோக்கியர் இன்பமும் = கருங்குவளை விழிநோக்கக் காரிகையரின் ஆலிங்கன சுகமும், நெருநல்போ லின்றும் = நேற்றுப் போன்றே யின்றுமாம், செய்த செய்வதேயல்லது கண்டிலஞ் செயல்கள் = இயற்றியதை இயற்றுகின்றோமே யல்லாமற் புதிதொரு செயலையுஞ் செய்யக்காணோம். அதனையே விரித்துரைத்தல்:—

உண்டவின்பமே = அனுபவித்த சுகபோகமே, மீளவும் உண்கின்றது = மீண்டு மநுபவிப்பது, ஒருநாட் கண்டகாட்சியே = ஒருபொழுது தரிசித்த விநோதமே, மீளவும்காண்கின்றது = மறுபடியும் பார்ப்பது, உவந்துகொண்ட கோலமே = மகிழ்வுடன் அலங்கரித்துக்கொண்ட ஆடையாபரண அலங்காரமே, மீளவும் கொள்கின்றது = மறித்துந் தரித்துக் கொள்வது, என்றால் = என்பதானல், விண்டமேலவர் = ஆசையை யொழித்த பிராஞ்ஞர், வெறுத்து நாண் உருதொழிவரோ = வெறுப்படைந்து இலஜ்ஜையை யடையாமல் விடுவரோ. என்னைப்போல் விடயமயமாய்ப் போய்விடமாட்டார்.

அருந்துமட்டு இனிதென்று அதே மீண்டுமீண்டருந்தி = புசிக்கும்வரை இனிமையாகவிருக்கின்றதென்று அதனையே மறித்துமறித்தும்புசித்து, திருந்திடாத புன்சிறுவர்போல் = திருப்தியை யடையாத அற்பப்பாலர்போல, செயலறியாது = கிருத்தியமின்னதென உணராமல், வருந்துகின்றனன் = வருத்தத்தையே யடையா நிற்கின்றேன், நாள் பக்கம் மாதம் ஆண்டு உகங்கள் = தினம் பக்ஷம் திங்கள்வருடம் யுகம் என்பன, பொருந்திவந்ததே யல்லது புதிது ஒன்றும்வாரா = இசைந்து வந்துகொண் டிருக்கின்றதே யன்றி நவீனமாக ஒன்றும் வரக்காணோம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தொடங்கும்போது மாத்திரம் மாதுரியமாக இருப்பது, ஒருதலையா யழிந்தேபோவது, புருஷார்த்தாந்தரம் ஒன்றும் இன்றியதாகிக் கேவலம் முழுவதும் உபபோகமே

ஆகிய இது எனக்கென்னதான் சுகத்தைக் கொடுக்கப் போகின்றது. புனர்த்தின எக் விவகாரம், இரவின் நிலைமையும் மீண்டே, மீண்டும் ஸ்நானபோஜன சயனுதிகளும், அவைகளே, அபிநவமாய சிறிதுகருமமேனும் சிறிது சுகமேனும் இல்லவேயில்லை யாகலின் பெரியோர்தஞ் சந்நிதியிலிலாம் பட்டியம் இலஜ்ஜையின் பொருட்டே யாமன்றிச் சந்துஷ்டியின் பொருட்டாகாதாம். கூறியதையே புடஞ்செய்தல்:—நெய்தலென்பதாதி, மீண்டுமீண்டும் காந்தையாலிங்கனம், மீளமீளவுமே போகமே புசித்தல், அவ்விது சிசுஜனக்கிரீடையேயாம்; ஈண்டு மகத்துக்கட்கு இலஜ்ஜையின் பொருட்டேயாம், தினந்தினம் மீண்டு மீண்டும் அதே புக்தவிரசமாய வியாபாரம் கூட்டத்தைச் செய்துகொண்டு பிராஞ்ஞன் எதனுல் இலஜ்ஜையடையான், அவசியமடைவான் என்றபடி மீண்டுந்தினம் மீளவுமிரவு மறித்துங்காரிய பரம்பரைகள், மீளவுமீளவு மிவ்வாருயின், கிருத அநுகாரணம் போலத்திருசிய இவ்விடம்பனை பிராஞ்ஞனுக்கு உபகாசஹேதுவாமெனயான் எண்ணுகின்றேன். வீணுகச்செய்த செய்வதிற் திருஷ்டாந்தம்:—ஊர்மித் தன்மையை மீண்டு மடைந்துநீர் நிரூர்மித்தன்மையைமீண்டு மடைதல்போல் அவ்வவ்வினைகளை யகிலருமடைவர், உன்மத்தசேஷ்டிதாகாரமாய் மறித்து மறித்துஞ் செய்யுமிக் கிரியையானது, அடிக்கடியாற்றும் பாலலீலைக்கொப்பாக, ஜனங்களை நோக்கி யறிவாளியைச் சிரிக்கச் செய்கின்றது.

(ச.) நோக்கியர் = மாதர்; உண்ட = உச்சிட்ட மீண்டநுபவித்தற்கு யோக்கியமன்ருதலின் என்பது கருத்து. (15-16-17)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இவ்வளவுஞ்செய்து மடையும் பயனியாதெனவும் செயற்கையற்றது போகத்தாலன்றி யெங்ஙன்வருமெனவுஞ் சிந்தித்தல்:—செய்யவென்றது.

செய்யத்தக்கன யாவையுஞ் செய்துமிச் செயலா
லுய்யப்பெற்ற தென்செயன் மறித்திலாத தொன்றுலகி
லையப்பாடற யாதினுலெய்து மப்பொருடான்
மையப்போகத்தா லொழிந்து மேல்வரு நெறியாதே.

(ப - ரை.) செய்யத்தக்கன யாவையும் செய்தும் = இயற்றவேண்டு வனவாக எவற்றையுமே யியற்றியும், இச்செயலால் உய்யப் பெற்றதென் = இக்கிருத்தியத்தா லடையப் பெற்றதென்னே, செயல்மறித்து இலாதது ஒன்று உலகில் = மீண்டுஞ் செய்யவேண்டுவதொன்றில்லாததான ஒப்பற்ற தொருபதத்தை யிவ்வுலகில், ஐயப்பாடற = சந்தேகவிபரீதமில்லாமல், யாதினுல் எய்தும் = எதனுலடையலாம், அப்பொருடான் = அவ்வத்துவானது, மையப் போகத்தால் ஒழிந்து = மயக்கத்தைத் தாத்தக்க போகத்தினுலன்றி, மேல்வரு நெறியாதே = வாராநின்ற உயர்ந்த மார்க்கம் யாதுதானும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) செய்ததை செய்வதான இந்தச்செயலானே, எப்போதுஞ் செய்துகொண்டே யிருந்தபோதினும், அடையத்தக்க பொருள்யாதாம்; எவ்வடைவினுனே மீளவும் கருமமுளதாகாதோ கிருதகிருத்தியத் தகைமையாமோ, அத்தகைய பொருளியாதாம். அல்லது எவ்வளவு காலந்தான் இந்த மகத்தாடம்பரமாய திருஷ்டாதிருஷ்டார்த்தகருமஜாதம் ஈண்டு எம்மனோரா லநுஷ்டிக்கத் தக்கது? அதனுற்ருன் என்னே யடையத்தக்கது? எதையடைந்தவுடனே வேருக யாதொருகாரியமுஞ் செய்யத்தக்கதாக விலதாமோ, அத்தகைய மகோதாரமா யேகமாயுள்ள பலவடிவப் புருடார்த்தம் ஈண்டு ஒன்றையுங்கண்டிலேன். க்ஷணிகதுச்ச விடயசுகமன்றி, அன்னியமாகயாது நித்தியமாமோ அந்த மங்கலமாய சுகம்யாதாம்?

ᒍ லம்படத்தன்மை. x அகல.
o ஷெய்தல்.
T பரிகாசம்.

மாவலி. கஙஙு.

(ச.) செயன் மறித்திலாததொன்று = கிருதகிருத்தியம், யாதினு லெய்தும், ஒரு கிரியையாலும் வாராதென்பது பொருள். போகத்தாலொழிந்து = போகரூபமான விடய சுகத்தையல்லாமல், பயன்படுத்தப் பட்டபோதினும் நித்தியஞ்செய்த இக்கிரியையால் அத்தகைய எப்பொருளாம் எப்பொருளான் மீண்டுங்கருமம் உளதாகாதோ, கிருதகிருத்தியதா வேதுவாக எக்கிரியையுமே யிலதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இவ்வண்ணஞ் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த மகாபலியானவன் ஏதோ ஒன்றைமனத்திற் சிந்தித்துக்கொண்டு வியத்தல்:—அழிவிலாத வென்பது.

அழிவிலாததா யன்னியமாகிய வதுசேர்
வழியதேதெனச் சிந்திப்பான் மனத்தொன்றை நினைந்து
மொழியலுற்றன னறிந்தனனென் றொருநொடியில்
விழிபெருத்திடப் புருவமே லேற்றினன் வியந்தான்.

(ப - ரை.) அழிவிலாததாய் அன்னியமாகிய அதுசேர் = அவிநாசியாய் இவ்வியாவினும் அயலாகிய அதனையடைய, வழியது ஏதென = மார்க்கம்யாதாமென, சிந்திப்பான் = ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தவன், மனத்தொன்றை நினைந்து = சித்தத்தில்யாதோ ஒன்றைச் சிந்தித்து, மொழியல் உற்றனன் அறிந்தனன் என்றொரு நொடியில் = தெரிந்துகொண்டேன் என்று ஒருநொடியில் கூறத்தொடங்கினுன், விழிபெருத்திடப் புருவமேல் ஏற்றினன் வியந்தான் = நேத்திரத்தை யுருட்டிப் புருவமேற்சொருகி யாச்சரியத்தையடைந்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வாறு சிந்திக்கின்றேன் என்றெண்ணி இம்மகாபலியானவன் விரைவில் எண்ணத் தொடங்கினுன்; தியானத்தானேசம்ஸ்கார உற்போதத்தால் விமர்சையோடு கூடிய, முன்தன்னுல் வினவப்பெற்ற பிதாவின் உபதேசக் கிரமஸ்மிருதியைக் காட்டல்:—மொழியலுற்றன னென்பது, பின்ன சுரராட்டானவன் கணத்தில் தனக்குள்ளேயே சொல்லிக்கொள்ளுவா னுயினன், என்ன சொன்னுனெனின், உரைத்தல்:—அறிந்தனன் என்பது ஆ நன்ருக என்னுல் ஸ்மரிக்கப்பெற்றது ஆ = ஸ்மரணத்தியோதக நிபாதம். ஸ்மரித்தபொருளை மனத்திலேயே புருபங்கத்துடன் ஆய்ந்து கூறிக்கொண்டான். மூலம்;—பிரேஷண அத்தியாரோபத்தால் ணிச்சாம், விமர்சயன் என்பது.

(ச.) அழிவிலாததாய் = அவிநாசியாய், அந்நியமாய் = விடயசுகத்திற்கு அன்னியமாய், நினைந்து = நிச்சயித்து விழியாதி விசாரதிருஷ்டியின் அபிநயம், மூலம்:—பின்னர் அசுர அரசனுகிய மாபலிமனத்தில் விசாரித்த அர்த்தத்தைச் சுப்ரூபங்கமாகத் தன்புத்தியிலேயே தாபித்துக் கணத்திற்குமேல் ஆ நன்குநினைந்தேன் என்றினிது கூறிக்கொண்டான். ஆ = ஸ்மிருதியை விளக்கும் அவ்வயம். (19)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஸ்மரித்தபொருளை முறையாகக் கூறல்:—தன்னதென்பது.

தன்னதுள்ளூற நினைத்தது விளம்பி னன்றுனே
முன்னமிங்கியான் கேட்டனன் முழுதுணர் முதன்மை
யென்னரும் பிதாவிரோ சனன்றன்னை யிப்படியே
யன்னவன் புகன்றனனென விவையெலா மறைவான்.

(ப - ரை.) தன்னதுள்ளூற நினைத்தது = தனக்குள்ளேயே எண்ணியதை, விளம்பினன்றுனே = சுயஞ்சொல்லிக் கொண்டான், முன்னம் = பூர்வம், இங்குயான் = ஈண்டு

ஸ்மிருதிவிளக்கும். ஆராய்ச்சி.

யான், முழுதுணர் = சகலமுமுணர்ந்த, முதன்மை = ஆத்மதத்வஞ்ஞனுகிய, என்னரும் பிதா விரோசனன் றன்னை=எனது தந்தையாகிய பகவான் விரோசனனே, கேட்டனன்= வினவினன், இப்படியே = இவ்வாறே, அன்னவன் புகன்றனன் = அவ்வரியபிதா உபதேசித்தனன், என = என்று, இவையெலாம் அறைவான் = வருமாறுள்ளவற்றை யெல்லாங் கூறத்தொடங்கினுன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) முன்னர் ஈண்டு: ஆத்தும தத்துவத்தை யுணர்ந்தவனும் லோகபராவரங் கண்டவனும் பகவானும் எனது தந்தையும் ஆகிய, அவ்விரோசனன் என்னுல் வினவப்பெற்றனன்.

(ச.) நினைந்தது=விசாரித்தபொருளை, தானே = தனதுபுத்தியிற் பாவிப்பவனுய்க் கணத்தின் பின்றானே, விளம்பினன் = நினைத்ததை மேற்கூறுகின்றான்:—முன்னமென்பதாதி, மூலம்:—திருஷ்டலோக பராவர: = பரம் = பரியவசானஹேது, அவரம் = ஆதிகாரணம், கண்டவன். (20)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வினவியது யாதோ அதனைக்கூறல்:—ஐயவென்பது.

(ச-அ-கை.) தான் வினவிய பிரகாரத்தைக் கூறல்:—ஐயவென்பது.

ஐயதுன்பமு மின்பமு மென்பன வனைத்தின்
மையலியாவையு மடிந்ததோ ரிடமெது மனத்தின்
வெய்யமோகந் தீரிடமெது வேட்கைக ளெல்லாங்
கையறப்பட்ட விடமெது கருணையா லுரையாய்.

(ப - ரை.) ஐய = என்னருமைத் தந்தையே! துன்பமும் இன்பமும் என்பனவனைத்தின் = சகலதுக்க சுகங்களின், மையல்யாவையும் = சர்வ பிரமங்களும், மடிந்ததோரிடமெது = சாந்தமாகிய ஒப்பில்லாதபத மியாதாம், மனத்தின்வெய்யமோகந்தீர் இடமெது= மனத்தினது கொடிய மயக்கமற்ற இடமியாதாம், வேட்கைகள் எல்லாம் கையறப்பட்ட இடமெது = சகல ஏடணைகளும் அடியோடுந்தீர்ந்த இடமியாதாம், என்பதை, கருணையால் உரையாய் = என்பேரில் வைத்ததயையினு லுரைப்பாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) வினவியவகையைக் கூறத்தொடங்கல்:—ஹே தந்தையே! ஹேமகாமதியையுடையோய்! சகல துக்கங்களினதூஉம், சாம்சாரிக சுகங்களினதூஉம் பரிகாரப் பிராப்தி உபாய கோசரங்களாய சர்வவிவகாரப் பிரமங்களும், எங்குசாந்தமாமோ, அச்சம்சார எல்லையின் அவதி யாதாமென்று பிராஞ்ஞராற் பேசப்பெறும்? மநோமோகம் யாண்டுபசாந்தமாம்? சகல ஏடணைகளும் யாண்டு அதீதங்களாம்?

(ச.) ஐயாபிதாவே! துன்பமு மின்பமு மென்பனவனைத்தின் = விஷயஜன்னியமான சுகதுக்கங்களுக்கும், ஓரிடமெது = பரம அவதியாது, மையலியாவையு மடிந்தது ஓரிடமெதுவென்றுங் காட்டுக; சீவப்பிரமசாந்தியையே விரித்துரைத்தல்:—மனத்தின் வெய்யமோகம் = மநோமோகங்கள். (21)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) முன்னர் அனர்த்த நிவிருத்தியைப்பற்றிக் கடாவி, இப்போது பரமானந்தப் பிராப்தியைப் பற்றிவினுதல்:—நிராசையென்பது.

நிராசையாகி யேயிளைப் பெலாநீங் கிடமேது
விர்வுபேரின்பத் தழகிதாய் விரிவிடமேது
பராபரந் தெளிந்துணர்ந்த நீபகர்தியென் னெஞ்சை
யராவுதுன்பம் விட்டிளைப் பெலாமாறுதற் கென்றேன்.

(ப - ரை.) நிராசையாகியே = சகல ஆசைகளுந்தீர்ந்து, இளைப்பெலாம் நீங்கிட மேது = விசிராந்தியடையு மிடம்யாதாம் ? விராவு பேரின்பத் தழகிதாய்விரிவிடம் எது = பேரின்பமானது நிறைந்து சுந்தரமாகியிலங்கும் பதமியாதாம், பராபரந் தெளிந்துணர்ந்த நீ=பராபரவத்துவை யையந்திரிபற ஆய்ந்துணர்ந்த நீ, பகர்தி = எனக்குபதேசிப்பாய், என்னெஞ்சை அராவுதுன்பம் விட்டு = எனது மனத்தைத் தேய்க்கும் துயரமெல்லாம் விடுத்து, இளைப்பெலாம் ஆறுதற்கு என்றேன் = சிரமமெல்லாம் தீர்தற்கு என்று வினவினேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) புனரா விருத்திரகிதமாய விசிராந்தி நீள்போது எவ்விடத்திற்கிடைக்கும், புமான் எச்சுகத்தை யடைந்தவனுயித் தேகத்திலேயே சமஸ்த பிரஹ்மலோகாந்த விடயங்களி னின்றும் அடையப்படு மின்பத்தில் எத்திருப்தி (ஆசையின் பரிபூர்த்தி)யுடையவனிங்கு ஆவனோ; என்னகண்டு தான் றரிசனம்மறித்தும் மன்னும் மற்றொரு பலாந்தரத்தானே நன் னரா யுபகாரமதாகா தன்னதேதுரையா யருளானே, ஏகவிஞ்ஞானத்தானே சர்வவிஞ்ஞா னஞ்சித்திக்கு மென்பதெதனுல் ? அந்த ஜிஞ்ஞாசை யுனக்காய தெங்ஙனமெனின்? அத்தி யந்த வெகுவாக விருந்தபோதினும் இப்போகங்கள் சுகாவகங்க ளாகாவாகலின். சுகாவகங் கள் ஆகாவகை யென்னெனின் ? சற்புருடருடைய மனத்தையும் மோகத்தில் வீழ்த்துகின் றன கலக்குகின்றன வாட்டுகின்றன வாகலின். கெடாததாய்த் தடையற்றதாய் அதிவிஸ்தார மான ஆனந்த சுந்தரமாயது யாதொன்றுளதோ அஃதென்னென அடியேனுக் கெந்தைநீ யருளவேண்டும், எத்தகைய அதுகிடைக்கப்பெறின் நெடும்போதிருந்துயான் விசிராந்தியை யடையா நிற்பனோ. இவ்வண்ணம், சுவர்க்கத்திலிருந்து வலிதிற்கொணர்ந்து, முற்றத்திற்ரு பித்திருக்கும் கற்ப விருக்ஷத் தின்றலத்தில் வீற்றிருந்த எனது பிதாவாகிய விரோசனனை வினவினேன், அதற்கென்றந்தை, கற்பதருவானது தனது மணமதுர மலர்பல மகரந்தாதி யானே ஜராமரண துக்கநிவாரணஞ் செய்வதேபோல என்னுடைய அஞ்ஞானப் பிரமநிவா ரணப் பொருட்டு எதனை யுபதேசித்தனனோ அது என்னுலிப்போது ஸ்மரிக்கப்பெற்ற தென்பதாம்.

(ச.) நிராசையாகியே=அருசி யத்தியந்தமின்மைத்தேயாய், இளைப்பெலாம் நீங்கிடம்= சிரம் விசிராந்திச் சுகஞ்சம்பவிக்குந்தானம், ஏது, விராவு பேரின்பத்தழகிதாய் = என்து சொருபமானது அதிவியாபகாநந்த சுந்தரமாய், விரிவிடம் = விவகரித்தற் கரியதாகுமோ, ஏது, அத்தன்மையான பொருளை, பராவரம், # முன்போல், தெளிந்துணர்ந்த நீபகர்தி, இளைப்பெலா மாறுதற்கு = அதில் விசிராந்தியடைதற்கு, என்றேன். (22)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சித்தஞ் சிந்தையற்றுன்றனக் கெவ்வுழிதேய்ந்தே, சித்தமன்றெனை நின்றிடுமவ்வுழி சிவமாம், முத்தியென்றிடு முழுமுதலுட் செறிமுதமா, சத்தைவந்துறுஞ் சந்தத நிறைதருமதுவே, என்று மோக்ஷத்திற்குச் சித்தஜயா தீனத்தன்மை இயம்பப் பெற் றது, சித்தஜயத்தின் கண்ணும் ஆத்தியந்திக ஆசையின்றியாகம் உபாயமென் றுரைக்கப் பெற்றது, அதுவும் ஆன்மதரிசனமன்றி யமையமாட்டாது, "குறையுமாப் பிணிப்புற்று ருலுங் கொண்டவிப் புலன்களெண்ணி, லறைகடலனைய நெஞ்சத்தவாவரு னறிவினில் லான், மறைமொழிபலவு மோதியடக்குவான் மனத்தைவாங்கிப், பொறைகெடப் புலன் களைந்தும் பொறியிலே புகட்டுங்கண்டாய்" என்னும் ஸ்ரீ பகவானது திருவாக்காலுணர லாம்; ஆன்மதரிசனமும் மநோஜயமின்றிச் சித்தியாதாம், என அன்னியோன்னியா சிரயத் தன்மையை யடைவுற்ற விது முடியாததேயாகும் என்னுமா சங்கையைப் பரிகரித்தற்குச் சாதனத்துவய யௌகபத்திய அப்பியாசாதி யுபாயபேதத்தைக் கூறும் பொருட்டுப் பலியு

பாக்கியான் அந்தராளத்தில் இராஜமந்திரி யுபாக்கியானத்தை விரோசனமுகத்தால் இனிது புகழ்தல்:—எந்தை யென்பது.

(ச-அ-கை) தனது பிதாவின் உத்தரத்தைத் தொடர்ந்து கூறல்:—எந்தை யென்பது.

எந்தையப்பொழு துரைசெய்வான் மைந்தகே ளியம்ப
வந்தமற்றற விசாலமாய ளவறவகன்று
சுந்தரத்ததாந் தேசமுண் டண்டத்தின் றெருகுதி
வந்துதித்திருந் திறப்பதற் கிடமதாய் வயங்கும்.

(ப - ரை.) எந்தை = எந்தந்தை, அப்பொழுது = அக்கேள்விகள் கேட்டபோது, உரைசெய்வான் = உத்தரங் கூறத்தொடங்கினன், மைந்தகேளியம்ப = ஹே குழந்தாய்! விடைபகர ஒருமையுடன் கேட்குதி, அந்தமற்று = அந்தமின்றி, அறவிசாலமாய் = அத்தியந்தம் விஸ்தாரமாய், அளவற அகன்று=அளவில்லாமல் விடமுடைத்தாய், சுந்தரத்ததாம் தேசமுண்டு = அழகியதாம் தேசமொன்றுளது, அண்டத்தின்றெருகுதி =அண்டக் கூட்டமாயிரம், வந்துதித்து இருந்து இறப்பதற்கு இடமதாய் வயங்கும் = வந்துதயமாகித் திதியாகிச் சங்காரமாகி விவகரித்தற்கு இடமாக இலங்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விரோசனன் விடைநரல், ஹேபுத்திர! அதிவிதத விபுலகோடரமாய தேசமொன்றுண்டு, மூவுலகங்களின் சகத்திரங்கள் வெகுவாக இருந்தபோதினும் நிறைவுறு மலேகதேசத்திலங்கும். (23)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) ஆங்கொன்று மில்லையென்றும் இறைவனே யிருக்கின்றானென்று மியம்பல்:—ஆயவென்பது.

ஆயதேயத்தி லைம்பெரும் பூதமு மில்லைச்
சேயகுன்றில்லை வனமில்லைத் தீர்த்தங்க ளில்லைத்
தூயதேவரே முதலிய தொல்லுயி ரில்லை
நாயகன்பெருஞ் சுடரெனு மொருவனே நண்ணும்.

(ப - ரை.) ஆயதேயத்தில்=விசாலமாய அந்தத்தேசத்தில், ஐம்பெரும் பூதமுமில்லை= ஆகாசாதி பஞ்சபூதமுமிலவாம், சேயகுன்றில்லை=உன்னதமான பர்வதமுமில்லை; வனமில்லை தீர்த்தமுமில்லை =ஆரண்யமும் நதிகளுமிலவாம், தூயதேவரே முதலியதொல்லுயிரில்லை= பரிசுத்தமாகிய தேவதைகளே முதலிய பிராசீனஜீவ ஜெந்துக்களுமில்லை, நாயகன்பெருஞ் சுடரெனு மொருவனே நண்ணும் = பரஞ்சோதி வடிவமாய இறைவன் ஏகனே எழுந்தருளியிருப்பன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) கடல்களு மலைகளும் காணுவாங்கே, வனமும் தீர்த்தமும் வந்துறமாட்டா, நதியுஞ்சரமு நண்ணுவாங்கே, மகியுமககனமும் மன்னுறமாட்டா, திவமும் பவனமுஞ்சேரா வாகும், மதியுமிரவியும் மருவுலோகேசரும் திதியின்சுதரும் தேவருஞ்சேரார், ஆண்டுப்பேரொளியான்மா வொன்றே தூண்டருஞ் சுடராய்த் துலங்குமா மகத்தே.

(ச.) தேசம் = மோட்சம், இராஜா = ஆன்மா, மந்திரிமனமென்று மாவலி வினவின்பின் விரோசனரே சொல்வர். (24)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இறைவன் பெருமையை யியம்பி மந்திரிமூலமாக காரியசித்தியுரைத்தல்:—முழுதுமென்பது.

ஸ்வர்க்கம்.

T திடரங்கம்.

முழுதுங் காண்பவன் முழுதினுஞ் செறிபவன் முதல்வன்
பழுதில் சாந்தனுய் நிறைந்துவா ளாவுறை பண்போன்
வழுவி லாவிவ னுக்கிய மந்திரி வசத்தாற்
றழுவு செய்கைக ளியாவையு நடத்திடுந் தானே.

(ப - ரை.) முழுதுங் காண்பவன் = யாவற்றையுங் கண்டுசெய்பவன், முழுதினுஞ் செறிபவன் = எங்குமிருப்பவன், முதல்வன் = சர்வன், பழுதில் சாந்தனுய் = குற்றமற்ற சாந்தமூர்த்தியாய், நிறைந்து = பூரணித்து, வாளாவுறை பண்போன் = துஷ்ணீம் நிலையை யடைந்துள்ளவன், வழுவிலாவிவன் ஆக்கியமந்திரி = நித்தியமாகிய இவ்விறைவன் சங்கற்பித்தமந்திரி, வசத்தால் = மூலமாக, தழுவுசெய்கைகள் இயாவையு நடத்திடுந்தானே = சம்பந்தியா நின்றகாரியங்கள் எல்லாவற்றையும் சுயமேசெய்வித்திடும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சர்வகிருத்துவாய்ச் சர்வகனுய்ச் சர்வனு யிருக்கப்பெற்ற அவ்விறைவனும் வாளா இருக்கும் கூடஸ்தனுவன்; அவனுற் சங்கற்பிக்கப்பெற்ற மந்திரியென்னும் மனம், சர்வசந்மந்திரண உன்முகனுவன்.

(ச.) முழுதுங்காண்பவன் = சர்வமுஞ்செய்பவன், சர்வத்தையும் அறிபவன் எனினுமாம், இவன் = இந்தராஜாவால், ஆக்கிய = அவன் ஈக்ஷித்து லோகங்களைச் சிருஷ்டித்தான் என்னுஞ் சுருதிப்படி சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்னும் இச்சாயாத்திர கற்பிதனுன, மந்திரி = மந்திரியினது, வசத்தால் = விசாரபூர்வகமாய், தழுவுசெய்கைகள் யாவையும் = இராஜகாரிய மனைத்தும், நடத்திடுந்தானே. (25)

(ஸ்ரீ-வீர -அ-கை.) மந்திரியின் ஆற்றலைவருணித்தல்:—இல்லதென்பது.

இல்ல துள்ள தா முள்ள து மில்லதா மிமைப்பிற்
புல்லு மந்திரி நினைத்திடி லிவனென்றும் புசிக்க
வல்ல தில்லையொன் றறிகிலன் மன்னனை விடாது
செல்லுந் தன்மையாற் கேவல மனைத்தையுஞ் செய்யும்.

(ப - ரை.) இல்லது உள்ளதாம் = முடியாதது முடியும், உள்ளதும் இல்லதாம் = கூடுவது கூடாதாம், இமைப்பில் = விரைவில், புல்லுமந்திரி நினைத்திடில் = சந்நிதியிலிருக்கும் மந்திரி யெண்ணிடில், இவனென்றும் புசிக்கவல்லதில்லை = இவன் ஒருசிறிதும் அயில ஆற்றலற்றவனுவன், ஒன்றறிகிலன் = யாதொன்றையு மறிந்திலன், மன்னனைவிடாது செல்லுந்தன்மையால்கேவலம் அனைத்தையும் செய்யும் = எப்போதும் சந்நிதியிலேயே யிருத்தலால் அறியானுயினும் கேவலம் இராஜாவின் பொருட்டே யாவற்றையுஞ் செய்து முடிப்பன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அகடம் = அத்தியந்தம் அநுபபந்நமாயினும் ஆன்மாவிற்குச் சம்சாரித் தன்மையை, கடயதி = பொருத்திவைப்பன், கடம் = பொருந்துவதாயினும் பூர்ணனந்த ஏகரசத்தன்மையை, அலம் = அத்தியந்தம், ஆசு = விரைவில், விகடயதி = இருப்பதில்லை இலங்கவில்லை யெனக்கெடுத்துத் தொலைப்பன். சிறிதும் புசிக்க ஆற்றலற்றவன், சிறிதுந் தெரிய முடியாதவன் = இங்ஙன் ஜடனுயினு மிவன் எந்தஞான்றும் அரசன் பொருட்டுக் கேவலம் சர்வமும் செய்வன்.

(ச.) இல்லது = பொல்லாங்கு, உள்ளது = நீதியாம், உள்ளதும் = நீதியுள்ளகாரியமும், சம்மதமின்றெனில், இல்லதாம் = நாசமாம் என்பதுபொருள்; இவனென்றும் புசிக்க வல்லதில்லை = அற்பமும் புசித்தற்குச் சக்தியுடையனல்லன், ஒன்றறிகிலன் = அற்பமுமறியான், மனது அசேதனமாதலின் என்பதுகருத்து. கேவலம், அவனே அனைத்தையும் = சர்வகாரியத்துக்கும் முக்கிய கருத்தாவாம். (26)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மந்திரியியற்ற மன்னவனிருப்பன் மைந்தவென்றிசைத்த தந்தையை வினவினேன் எனல்:—இந்த என்பது.

இந்த மந்திரி தன்னெதி ரியாவையு மியற்ற
வந்த மன்னவ னென்றுமே காந்தத்த னுகு
மைந்த வென்றுரைத் தருளிய பிதாவைநான் மகிழ்ந்து
புந்தி யாலந்த வகையெலாம் வினவினேன் புகழ்ந்து.

(ப - ரை.) இந்த மந்திரிதன்னெதிர் = கூறிய மந்திரி,தனது சந்நிதியில், இயாவையும் இயற்ற = எல்லாவற்றையும் செய்ய, அந்த மன்னவன் = அவ்வான்மராஜன், என்றும் = எப்போதும், ஏகாந்தத்தன் ஆகும் = ஏகாந்தத்தில் சொஸ்தனு யிருப்பன், மைந்த = குழந்தாய் ! என்றுரைத்தருளிய = என இந்தப்பிரகாரம் கூறியருளிய, பிதாவை = தந்தையை நோக்கி, நான் = அகம், மகிழ்ந்து புகழ்ந்து = சந்தோஷித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, புந்தியால் அந்தவகை யெலாம் வினவினேன் = புத்தியால் அவ்வகையை யெல்லாம் விபரமாகக் கேட்டேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அந்த மகீபதிக்குச் சர்வகார்யங்களின் முக்கியகர்த்தா அம்மந்திரியே யாவன், இராஜாகேவலம் ஏகாந்தமாய அத்விதீய சுபாவத்தில் சுவஸ்தமாகவே வீற்றிருப்பன்; என்று என்றந்தை யுபதேசிப்ப அதன் விபரத்தை வினவினேன். (27)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) வினவியவகையை யுணர்த்துதல்:—அற, புவனமென்பன.

அறவி லாசமா யாதியும் வியாதியு மின்றி
நிறைவி தானவத் தேசமே ததுதனை நேருந்
திறவி யாதது யாதினு லெய்துமத் தேசத்
திறவி லாதவம் மன்னனூர் மந்திரி யாவன்.

புவன மியாவையும் விநோதத்தா லடர்த்தவென் புயத்தா
லவனம் மந்திரி யுடனடர்ப் புருவலி யமர்ந்த
தெவன றைந்தருள் கென்றனு மென்பிதா விசைப்பான்
கவன நீள்வலி மந்திரி வேகமார் கடப்பார்.

(ப - ரை.) அறவிலாசமாய் = அத்தியந்தம் விஸ்தாரமாய், ஆதியும் வியாதியுமின்றி = இருவகையுடம் பின்நோயு மில்லாமல், நிறைவிதான=பரிபூரணமான, அத்தேசமேது = அத்தேயமியாதாம், அதுதனை நேரும் = அத்தேயத்தை யடையும், திறவியாது = மார்க்கமியாதாம், அதுயாதினுல் எய்தும் = அதை யெங்ஙன மடையலாம், அத்தேசத்து இறவிலாத அம்மன்னன் ஆர் = அத்தேயத்திருக்கும் நித்தியமாகிய அவ்வரசன் யாவன், மந்திரி யாவன் = மந்திரி யார்.

புவனமியாவையும் = சகலபுவனங்களையும், விநோதத்தால் = விளையாட்டாக, அடர்த்த என்புயத்தால் = வெற்றிகொண்ட என்னுடைய புயங்களால், அவன் அம்மந்திரியுடன் =

அம்மன்னவன் அவ்வமைச்சனுடன், அடர்ப்புறு = வெற்றியிடப் பெருத, வலியமர்ந்த தெவன் = பலத்தோடு கூடியிருத்தல் யாதுகாரணம்? அறைந்து அருள்க என்றலும் = கூறியருளுதி யென்று யான்வணங்கிக் கேட்டலும், என்பிதா இசைப்பான் = எனது தந்தை கூறியதாவது, கவனநீள்வலி மந்திரி வேகமார்கடப்பார் = யாவரையும் கலங்கச்செய்யும் தகுந்த பலத்தையுடைய அம்மந்திரி யினது வேகத்தைக் கடந்தேற வல்லவரியாவருளர் ஒருவருமேயில்லை.

(ஸ்ரீ-வீர.) மகாபலிவாக்கியம்:—ஹேமகாமதியையுடைய பிதாவே! தூலசரீரவியாதியும் சூக்குமசரீரவியாதியும் அற்ற அத்தேசம் யாதாம்? ஹேபிரபுவே! எங்ஙனமடையலாம்? எதனு லெய்தலாம், யாவராலேனும் அடையப் பெற்றதா? அவ்விதமாய மந்திரிதானியாவன்? மகா பலம்வாய்ந்த அந்த ராஜாதானியாவன்? விளையாட்டுமாத்திரத்தானே ஜகத்ஜாலங்களையெல் லாம் வெற்றிகொண்டு எம்வசப்படுத்திய எம்மனோரானும் எவ்விருவிரும் வெற்றிகொள்ளப் பெருமல் இருக்கின்றனரோ அவர் தாமியாவர்? ஹே அமரபயப் பிரதனுகிய தந்தையே! இவ்வாக்கியானம் எனக்கு அபூர்வமாகவே தோற்றுகின்றது, ஆகலின், எம்மனோரால் அவர் தம் அஜயவிடயத் தேற்பட்ட நிமித்தத்தைக்கூறும் வாயிலாக எம்மனோரது இருதய ஆகா யத்தினின்றும் சமுசய அம்புதத்தை விலக்கியருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தேன்; அப்போ தென்றந்தை கூறியதாவது:—ஆண்டாதியில் அந்தத்தில் வினவிய அவர்தம்மஜயத் தில் நிமித்தத்தையே விஸ்தாரமாக விளம்பல்:—கவனமென்பது. விரோசன வாக்கியம்:— ஹேமைந்த! ஆண்டுள்ள அம்மந்திரியானவன் மிகுந்த பலவானுவன், தேவாசுர கணங்கள் கோடிக்கணக்காக ஒன்றுசேர்ந்து போராடின போதினும் இறையளவும் வெற்றிசேர முடி யவே முடியாது. (28-29)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) எவரும் வெல்லாமையோடு எவ்வாயுதமும் பயன்படாமையைப் புலப்படுத்தல்:—தேவர் என்பது

தேவர்தானவ ரெண்ணறு கோடிக டிரண்டு
மேவ வென்றிலர் சூலநே மிகண்முத லென்ற
மேவரும் படைக் கலமெலா மவன்மிசை விட்டான்
மாவருங் கல்லி லறைந்தபூ வெனமுனை மடியும்.

(ப - ரை.) தேவர்தானவர் எண்ணறு கோடிகள் திரண்டு = சுராசுரக்கூட்டம் கோ டானு கோடியாக ஒருங்குகூடி, மேவ = எதிர்த்துப் போராடியும், வென்றிலர் = வெற்றி கொண்டிலர், அதுவேயுமன்றி, சூலம் நேமிகள் முதல் என்றமேவரும் படைக்கலமெலாம் = திரிசூலம் சக்கிரம் வச்சிரம் முதலனவாகப் பிரசித்தி பெற்ற தாங்கமுடியாத தேஜசோடும் வலிமையோடும் கூடிய ஆயுதவர்க்கங்கள் எல்லாம், அவன்மிசை விட்டால் = அம்மந்திரி யின்மீது ஏவினல், மா அருங்கல்லில் அறைந்த பூவென முனைமடியும் = மாகூரிமைதங்கிய பெரும்பாறையில் அடித்தபுஷ்பம்போலக் கூர்மைகெட்டு நொருங்கித் தூளாகிப்போகும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தேவாதி யாவருங்கூடிய கோடானு கோடியானும் வெல்லமுடியான் அம் மந்திரியெனின்? அவனென்னிரண்டாவ திந்திரனு? அல்லதென்னமனு? அல்லதுதா னென் குபேரனு? அலது யாதேனுமொரு அமரவிசேடனு? அசுரவிசேடனு? அலது எவ னேனும் மகாநுபாவனு? எதனுல் வெல்ல முடியாதவனே யாகின்றனே எனின்? இவர்யா வருமே யலனவன், ஆயிரங்கண்ணனும் அன்றவன் யமனும், தூயதனேசனும் அமரனும் அசுரனும் ஆயவனல்லன் அவரிலோருவனேல் நீயுநன்மைந்த திண்வெற்றி நினைக்கலாம்.

ஆயின் என்னெனக்கு ஆயுதங்களில்லையா படர்களிலரா ? உளவாகுக, அவன் இவற்றிற்கெல்லாம் விடயனேயல்லன் எனல்:—சூலமென்பதாதி, அவன்மேல், வாள், உலக்கை, ஈட்டி, வச்சிரம், சக்கிரம், கதை முதலனவும், அக்கினிகாலும் பாணவிசேடங்களும் ஏவினால்,பெரும் பாறையிலறைந்த கருங்குவளை மலர்போல மழுங்கிப் பொடியாகின்றன. மன்மதன் பஞ்சமாத்திர சரனாயினும் சாடோபமாய்ச் சம்பிராட்டைப்போல, அம்மந்திரியின் றிருவருளால் இம்மூவுலகையும் வெற்றிகொண்டு விளையாடுகின்றான்; குணஹீனனாய்த் துர்மதியாய்ச் சுராசுரக்கூட்டங் கொண்டவனாய்த் துராகிருதியாயினும் குரோதன் அவன்றிருவருளால் அனல்போலக் கொதித்தாடுகின்றான். (30)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அம்மந்திரி கேவலம் அவ்வாத்மப் பிரபுவினாலேயே வெற்றி கொள்ளலாகுமெனல்:—விளியென்பது.

விளிவ ருந்திற லந்தமந் திரியந்த வேந்தா
லெளிது வென்றிடில் வணங்குறு மிவ்வகை யின்றே
லளிய மேருவை யசைப்பினு மசைப்பரி தாகு
மொளிகொ ளூகபுந் தியினலால் வெலப்படா னொருங்கே.

(ப - ரை:) விளிவருந்திறல் = கெடாத வலிமையையுடைய, அந்தமந்திரி = அவ்வமைச்சன், அந்தவேந்தால் = அவ்வரசனால், எளிது வென்றிடில் = சுலபமாகச் செயஞ்செயின், வணங்குறும் = கீழ்ப்படிந்து நிற்கும், இவ்வகையின்றேல் = அங்ஙனமாக்காதொழியின், அளிய = கருணையுதார முதலிய குணங்களா லலங்கரிக்கப்பெற்று எனது கிருபைக்குப் பாத்திரனான புத்திர ! மேருவை யசைப்பினும் = சுமேரு பருவதத்தைப் பிடுங்கினும், அசைப்பரிதாகும் = சலிப்பித்தற்கு முடியாதாம், ஒளிகொள் ஊகபுந்தியினலால் = பிரகாசம் பொருந்திய ஊகமதியினானன்றி, வெலப்படான் ஒருங்கே = செயிக்கப் பெறான் அத்தியந்தம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அம்மந்திரியைக் கேவலம் அவ்வாத்மப் பிரபுவினாலேயே வெற்றிகொண்டால் அவ்வெற்றி நல்வெற்றியாகும், மாறாயினோ அசல உபமனாவன். அவ்வொருவனை, வியாமோக பரிஹீனமாய் நிச்சிதமாய் ஏகாக்கிரமா யிலங்கும் புந்தியினாலே வெற்றிகொள்ளச் சமர்த்தனாதியேலாயின் அக்கால் ஹேசுவிரத! நீதீரனேயாவாய் என்றவிரோசனனை நோக்கி, ஹேதாத ! எவ்வுபாயத்தானே அந்தப் பலவான் நன்குஜயிக்கப் பெறுவன், அவ்வதிமகாவீரியவான்றான் யாவன், யாவற்றையும் அடியேற்கு விரைவில் உபதேசிக்கவேண்டும் என்று மாபலிகூற அதற்கு விரோசனன் கூறல்:—ஹேதநய ! அம்மந்திரி நித்தியம் வெற்றிகொள்ளக்கூடாத நிலைமையிலிருந்த போதினும், அவனை யெளிதாக வெல்லுமுபாய மியம்பக் கேட்டி; எதனால் அவனைநீ வெல்லலாமோ; யுக்தியினாலே கவ்ரப்பெற்றிடினவன் கணத்தில் வயப்பட்டு நிற்பன். (31)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை,) ஊகமின்றியவன் பாலுற்றிடிற் சோகமொன்றிடு மென்றிசைத்தல்:—ஊகவென்பது.

ஊக புந்தியா லல்லதவ் வமைச்சனை யுற்றால்
வேக நாகம்போ லெரித்திடும் வேந்தனே டமைச்ச
னேக ராச்சியஞ் செய்யுமத் தேசமு மியாவுஞ்
சோக மற்றிடக் கேளென விரித்திது சொன்னான்.

ஜ ஆடம்பர சஹிதம்.

(ப - ரை.) ஊகபுந்தியால் அல்லது அவ்வமைச்சனையுற்றால் = யுக்தியினால் அன்றி நெருங்கி அந்தமந்திரியை எதிர்த்தால், வேகநாகம்போல் எரித்திடும் = மிகுந்த சீற்றத்தையுடைய நாகசர்ப்பம்போல் தகித்துச் சாம்பராக்குவன், வேந்தனோடு அமைச்சன் ஏகராச்சியம் செய்யும் = அம்மன்னவனோடுகூடி யம்மந்திரி ஏக அரசாக்ஷிசெய்யா நின்ற, அத்தேசமும் யாவும் = அத்தேயத்தையும் பிறயாவற்றையும், சோகமற்றிடக்கேள் என = கூறக்கலங்காமல் ஒருமையுடன் கேட்பாயாக வென்று, விரித்திதுசொன்னான் = விரிவாக இதனைக்கூறினான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) யுக்தியின்றி எதிர்த்தால் விடமுடைய சர்ப்பம்போலக் கோபத்துடன் சீறிவிழுந்து கனற்றிச் சாம்பராக்கும், பாலனைப்போல, அற்பவிடயப் பிரதானத்தானும் அடிக்கடி விடயதோடத்தை யறிவித்தலானும் லாலனஞ்செய்து வஞ்சித்து இம்மந்திரியை இராஜயோக யுக்தியினானேயாவர் நியமனஞ் செய்கின்றனரோ, அவர் அந்தராஜாவை நன்கு பார்த்து இராஜபதத்தை யடையாநிற்பர்; அம்மகிபாலனைக் கண்டபோது அம்மந்திரி வயப்பட்டு நிற்பன், அம்மந்திரியை வெற்றிகொள்ளில் அவ்வரசன் தரிசிக்கப் பெறுவன், மாறுபடில் மாறுபடுமாகலின் பயிற்சியினாலே யிரண்டையுமே சமமாகவே தொடங்க வேண்டும், பௌருஷப் பிரயத்நத்தானே யாம் தனது பயிற்சியின் வலியால் மெதுவு மெதுவாக இராஜசந்தரிசனத்தையும் மந்திரி பராஜயத்தையும் சம்பாதித்து அச்சுபமாய தேயத்தை முயற்சியானே யடைவாய். அப்பியாசமானது சபலீபூதமாயின் ஞானபல வடிவமாய்ப் பரிணதமாயின் நீ அத்தேயத்தை நன்கடைவாய், அடைதியேல் ஹே தைத்தியேந்திர! மறுபடிசிறிதும் சோகத்தை யடையமாட்டாய் அவ்விடத்தி லியாவர் இருப்பர் என்னிற்கேட்டி! சம்சாந்த சகலாயாசரும் நித்தியப் பிரமுதிதாசயரும் பிரசாந்த அசேஷசம்சயரும் ஆகிய சாதுக்கள் = சர்வ அநர்த்தங்களும் நீங்கியவரும் நிரதிசய நித்தியாநந்த பூரணரும் சந்தேக விபரீதமியாவு மற்றவரும் ஆகியசாதுக்கள் ஆண்டெழுந்தருளி யிருப்பர். இப்போதுகூட உக்தியைவிவரப்படுத்தல்:—விரித்திது சொன்னான் என்பது. ஹேமைந்த! அத்தேசமியா தென்பதும் பிறயாவும் வெளிப்படுத்தி யுரைப்பக்கேட்டி! என்றுரைத்தான். (32)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அதன்வித மிதுவாம் எனல்:—முன்னம் என்பது.

முன்னநாஞ்சொன்ன தேசமோர் முடிவிலா முத்தி
மன்ன னென்றது மாசிலா மணியென வயங்குந்
தன்னில் வேறிலா வாத்தும தத்துவந் தானே
யன்ன வேந்தனு லமைத்தமந் திரிமன மாகும்.

(ப - ரை.) முன்னம் நாம் சொன்னதேசம் = பூர்வம் எம்மாலுரைக்கப் பெற்றதேயம், ஓர் முடிவிலாமுத்தி = சகலதுக்கமுந்தீர்ந்த ஒப்பற்ற மோக்ஷமாம், மன்னன் என்றது = ராஜாவெனக் கூறியது, மாசிலாமணி யெனவயங்கும் = சர்வபத அதீதமாகிய பகவான், தன்னில் வேறிலா ஆத்துமதத்துவந்தானே = தனது வடிவமேயாய ஆன்மதத்துவமேயாம், அன்னவேந்தனால் அமைத்த மந்திரிமனமாகும் = அத்தகைய அரசனாலமைக்கப் பெற்ற ஆமாத்தியன் மனமெனப் பெறுவன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எம்மாற்றேசமெனக்கூறப் பெற்றது எல்லாத் துயரையுந் தீர்க்கும்மோக்ஷமாம் ஆண்டுராஜாவோ, மாநுஷாநந்தாதி ஹைரண்ய கர்ப்பாநந்தாந்த சருவபதங்களையும் கடந்து நடந்தவனும், சர்வவாக்குமன அகோசரனுமாவன், அவனேபகவானாகிய ஆன்மா. ஹேமகாமதியை யுடையமைந்த! அவனால் ஆக்கப்பெற்ற மந்திரியோ, சர்வப்பிரஞ்ஞா

o இச்சியத்தையுடையவர்.

சமஷ்டிரூப மனமெனப் பெயரியோனும். மனத்தில் வாசனுன்மக சூக்குமபாவமாக இருந்து தானே இவ்விசுவமானது தூலபாவ பரிணமத்தை யடைந்துளது, கடபாவமாகப் பின் டாந்தர்க்கத மட்பாகம்போலும், அம்புதத்தன்மையதாகப் புகைபோலும், ஆம்; அதைஜயித்தால் வெற்றிகொள்ள வேண்டியயாவும் வெற்றிகொள்ளப் பெற்றுப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டியயாவும் பற்றிக்கொண்டதாகும்; ஆகலின், துர்ஜயமென்றே அதனையுணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும், யுக்தியினாலேயே இனிது வென்று சுகிக்கலாம். (33)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஹேபகவந் ! அந்தச் சித்தத்தினுடைய சமரில் வெற்றிபெறுவதில் எவ்வூகம் புடமாகவுளதோ அதனை யடியேனுக்கருளல் வேண்டும், எவ்வுபதேசத்தானே அக்கொடிய பகையைவென்று கொடியிடுவேனோ அஃதென்னென மகாபலிவினவ விரோசனன் விளம்பல்:—விடயமென்பது.

விடய மியாவையு மொருப்பட வொருக்கிநல் விராக
முடைமை யாவது பரமமாம் யூகமென் றுரைத்தேந்
தடையி லாமனம் விராகத்தால் வெலப்பட்ட தன்மை
படைசெய் மத்தமா தொழுவத்து ளகப்பட்ட பண்பே.

(ப - ரை.) விடயம் யாவையும் = சகல விடயங்களையும், ஒருப்பட ஒருக்கி = எல்லா வகையாலுமே ஒடுக்கி, நல்விராகம் உடைமையாவது = நன்றாக அநாஸ்தையை அடைந்திருத்தலே, பரமமாம்யூகம் என்று உரைத்தேம் = மேலானயுக்தி என்று கூறினேம், தடையிலாமனம் விராகத்தால் வெலப்பட்ட தன்மை =சித்தமானது வைராக்கியத்தானே தடையின்றி ஜெயிக்கப்பெற்ற பெற்றியானது, படைசெய்மத்தமா = போர்புரியும் மதோன்மத்த மாதங்கமானது, தொழுவத்துள் அகப்பட்ட பண்பே =படுகுழியிற் பட்டுக்கொண்டு வயவர் கைவசமாய் வயங்குதலொக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹேமைந்த ! எல்லாவிடயங்களைக் குறித்துமே எல்லாவகையாலுமே ஆசையில்லாமையே மனோஜய விடயத்தில் மேலான உபாயமாம். என்னும் இதுவேயுக்தியென்றதாம்; இதனினும் உயர்ந்த உபாயமே கிடையாதாம்; இதனானே மகாமதத்தையுடைய தன்மனமாகிய மத்த மாதங்கமானது சடுதியிலேயே அவமதித்தடக்கப் பெறுகின்றது. "முத்தியையடைய முதிர் விழைவுளதேல், வித்தகவிடயம் விடமென விடுவாய்" எனப்பெரியோருங் கூறியிருத்தல் காணலாம். பயில்வினாலல்லாமல் யாருமே விடயவைராக்கியத்தை யடையமுடியாதாம், அத்தியந்தம் பலத்தையுடைய தேகியாயினும் தேசாந்தரத்தைக்கமன சூனியனாயின் அடைய முடியாததே போலும். புருடப்பிரயத்நமின்றி ஹர்ஷா மர்ஷ விவர்ஜிதமாய கிரியாபலத்தை நன்கடைய அநுகூலமாய சுபசாதனம் அடையமுடியாதாம். தைவத்தானே அதனடைவு ஏன் கூடாதெனின் ? தன்னுடைய நியதிப்பிரயுக்தமாய சுபாசுபக் கிரியையாதுளதோ அதுவே தைவமெனப் பெறும்; முயல்வின்றியும் தைவத்தானே சிலர்க்கு ஹர்ஷ அமர்ஷ உபசமங்காணப் பெறுகின்றதே அஃதெங்ஙன மெனின் ? ஹர்ஷ அமர்ஷஹேது தருமிக்ஷயமாகிய வழியாதுதான் ஹர்ஷ அமர்ஷவிநாசப் பொருட்டுச் சம்பன்னமாமோ அதுவே தைவமெனப்பெறும், ஆகுக அறைந்தபடியே தைவம் அதனாலென்னெனின் ? கூறியநியதி ரூபதைவமோவைராக்கிய தார்ட்டிய அப்பியாசாதி பௌருஷத்தானே சொற்பகாலத்திலேயே, மருப்பூமித் தத்துவஞான விலாசத்தானே மிருகதிருஷ்ணைப் பிரமம்போலச் செயிக்கப்பெறும்: தைவமெனப் பெயரிய நியதியானது பௌருஷத்தானே செயிக்கப்பெறுமாயின் அதனது பல நியமமின்மையின் அநியதத்தன்மை வழக்காம் எனின் ? அஃதிஷ்டமேயாம்; மனச்சங்கற்பத்தா லுளவாய யாவற்றிலும் பாதகமில் வழி

அளவைகளினால் பலமுடையதாகக் கவரப்பெறுந் தன்மையுளதாமாயின் பலமுடைமை சுகப் பிரதமென்றே நியமமங்கீகரிக்கப் பெற்றிருத்தலின். இவ்வாறாயின் அநியதித்தன்மை வழக்காமென்னற்க, மனமாகிய கருத்தாவால் இத்தகைய நியமத்திற்கே கற்பனையாதலின் நியதித்தன்மை விவகார சித்தியாதலின்; கருமஞானாதிகாரி சரீரங்கொண்டவன் எதனையெவ்வாறு சங்கற்பிக்கின்றானோ அஃதவ்வாறேயாம் எனத்தனது சங்கற்பத்தில், பௌருஷத்தானே வைராக்கியாதி சாதனங்களைச் சம்பாதித்துப் பரமபுருஷார்த்த வடிவப்பிரஹ்மாத்ம பாவமே சங்கற்பிக்கத் தக்கதாமன்றி சம்சாரியாத்ம பாவமன்றாம். (34)

(ஸ்ரீ - வீர - அ- கை.) போகங்களில் அரதியே, உள்ளில் ஜீவனுக்கு நித்தியாத்மபாவமாக நிலைபெற்றைத் தருவதாய், நிலையுறுவதாக வருவதெங்ஙன், ஹே சர்வாசுரேசுவரனே ! என்று மாபலிவினவ அதற்கு, ஆத்மாவலோகனத்தானே இவ்வுத்தமமாய விடய அரதியானது, இருதயத்தில், இலக்குமி பதுமகருப்பத்தில் நிலைபெறுவதேபோல நிலைபெறுவதாகும், ஆகலின் பிரஞ்ஞாமணியின் சாணைத்தானத்ததாய வதிசாருவான விசாரத்தானே துல்லிய காலத்தில் பிரமான்மதேவனையும் காணவேண்டும் பவபோகரதியையும் நாணவேண்டும், என்றுரைத்து ஆண்டுச் சித்தபரிபாக பேதாநுசாரமாகப் பூமிகாபேதங்களை விளம்பும் வேட்கைவாய்ந்த விரோசனன் பிரதமபூமிகையைக் கூறல்:—கற்றென்பது.

கற்றறிந்திலார் மனத்தைநாற் கூறெனக் கற்பித்
துற்றபோகத்தி லுபயமு நூல்வழி யொன்றும்
பெற்றதேசிகன் பூசையி லொன்றுமாய்ப் பேணிற்
றுற்றகங்குல் போய் விவேகமாஞ் சுடர்வந்து தோன்றும்.

(ப - ரை.) கற்றறிந்திலார் = விற்பன்ன மில்லாதவர், மனத்தை நாற்கூறெனக்கற்பித்து = சித்தத்தை நான்குகூறாகக் கற்பனைசெய்து, உற்றபோகத்தில் உபயமும் = நுகர்வினைவயத்தாற் கிடைத்த போகத்தில் இருமடங்கும், நூல்வழியொன்றும் =சாஸ்திரமார்க்கத்தில் ஒருமடங்கும், பெற்றதேசிகன் பூசையில் ஒன்றும் = சரணாகதியடைந்து உபதேசம் பெற்ற ஞானசாரியாது சேவையில் ஒருமடங்கும், ஆய்ப்பேணில் = ஆக இம்முறையை யநுட்டித்துவரில், துற்றகங்குல்போய் = பொருந்திய அஞ்ஞானம்போய், விவேகமாம் சுடர்வந்து தோன்றும் = விவேகமாகிய பிரகாசம் உண்டாகி விளங்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அவ்வியுற் பன்னனுடைய சித்தத்தினது சற்கிரமத்தில் = சன்மார்க்க ஆரம்பத்தில் = சாஸ்திரோக்தக் கிரமத்தில், போகங்களால்=தேகமாத்திர உபாயங்களால், தினத்தின் காலபாகங்கள் இரண்டை நிரப்புக, சாஸ்திர சிரவணத்தானே ஒன்றைநிரப்புக, குரு சுசுரூஷையால் ஒன்றை நிரப்புக.

(சு.) சித்தஜயக் கிரமத்தையதிகாரிபேதத்தால் மூன்றுகவிகளாற் கூறல்:—மனத்தை= சித்தத்தினது விவகாரகாலத்தை, நாற்கூறெனக் கற்பித்து, கற்றறிந்திலார் = ஞானப்பியாசத்திற் சிக்ஷிப்புறாத சித்தத்தையுடையவீர், உற்றபோகத்தில் = விஷயபோகங்களினால், உபயமும் = இருபாகங்களான காலத்துவயத்தையும், நூல்வழி = அத்தியான்ம சாஸ்திர மார்க்கத்தால், ஒன்றும், பெற்றதேசிகன் பூசையில் = குருபணிவிடையினால், ஒன்றும் = நான்காம் பாகத்தையுங் கழிக்கவேண்டுமென்பது பொருள். (35)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அதனதி ஜயத்தில் அதன் உத்தர பூமிகையைச் கூறல்:—சிறிதென்பது.

சிறிதறிந்தவர் மனத்தைநாற் கூறெனச் செய்து
பொறிவசத் தொன்றுந் தேசிகர் பூசையி லிரண்டு
மறியுநூற் பொருண் மனனத்தோர் கூறுமே யாக்கி
னெறிவி வேகத்தா லொன்றுணர் ஞானமே நிரம்பும்.

(ப - ரை.) சிறிதறிந்தவர் = கிஞ்சித்து விற்பத்திவாய்ந்தவர், மனத்தைநாற்கூறெனச் செய்து = சித்தத்தை நான்குபாகமாகச் செய்து, பொறிவசத்தொன்றும் =போகங்களால் ஒருபாகமும், தேசிகர்பூசையி லிரண்டும் = குருபணிவிடையால் இரண்டு பாகங்களும், அறியும் நூற்பொருண் மனனத்து = தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய சாஸ்திர அர்த்தசிந்தையானே, ஓர்கூறுமே = ஒருபாகமுமே, ஆக்கின் = நிரப்பின், நெறிவிவேகத்தால் = இம்முறையில் வரும் விவேகத்தானே, ஒன்றுணர் ஞானமே நிரம்பும் = ஏகசிவத்தையறியும் மெய்யுணர்வே பூரணமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சிறிது விற்பத்தி யதிகரித்து ஆன்மஞானத்திற் சமத்கார மடைந்தவனது சித்தத்தைப் போகங்களா லொருபாகம் நிரப்புக, அதனானே போகங்களில் அநாஸ்தை யுதயத்தானே பாகக்குறைவி னடைவாம், குருசுசுரூஷையானே இரண்டுபாகங்கள் நிரப்புக, குருபணிவிடையிலோ பாகாந்தர விருத்தியாம், சிரங்குருசந்நிதானங் கிடைப்பதால் சமயங்கிடைத்தபோது ஆசிரியரிடத்தில் தனது சந்தேகப்பிரசின சம்பவத்தா னென்பது பாவமாம். சாஸ்திரார்த்த சிந்தையானே ஒருபாகம் நிரப்புக.

(ச.) சிறிதறிந்தவர் = கொஞ்சம் விற்பன்னமுள்ள சித்தத்தினர், மனத்தைநாற் கூறெனச்செய்து, பொறிவசத்து = போகங்களினால், ஒன்றும் = ஒருகாலத்தையும், தேசிகன் பூசையிற் காலத்துவயத்தையும், அறியும் நூற்பொருள் மனனத்து = சாஸ்திரார்த்த சிந்தையால், ஒருகூறும் = சதுர்த்த காலத்தையும், கழிக்கவேண்டு மென்பதுபொருள். (36)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அதன் வெற்றியின்பொருட்டு அதனுத்தர பூமிகையையறைதல்;— ஞானமென்பது.

ஞானமுற்றவர் மனத்தைநாற் கூறென நாட்டி
யான நூலினும் விராகத்து மநுபவந் தனினு
மானநற் குரு பூசையின் வழியினுஞ் செலுத்தி
லீனமற்ற நன் முத்திவந் தெய்திடு மெளிதின்,

(ப - ரை.) ஞானமுற்றவர் = தத்துவந்துணிந்தவர், மனத்தைநாற் கூறெனநாட்டி = சித்தத்தை நான்கூறாகப் பகுத்து, ஆனநூலினும் விராகத்தும் = பிரமாணகத சம்சயந் தீர்வதற்கான சாஸ்திரத்தும் வைராக்கியத்தும், இருகூறையும், அநுபவந்தனிலும் மானநற் குருபூசையின் வழியினும் = பிரமேயகத சம்சயந்தீர்வதற் கேதுவான தியானத்திலும் யாவரும் போற்றத்தக்க நல்லஞானாசிரியரது பணிவிடையின் கண்ணும், இருகூறையும், செலுத்தில் = கழிப்பாராயின், ஈனமற்ற = சர்வ அநர்த்த நிவிருத்தி, நல் = பரமானந்த வடிவ, முத்தி = மோக்ஷம், எளிதின் = சுலபமாக, வந்தெய்திடும் = தனது வடிவமாதலிற்றானே வந்து கிடைக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இரத்தினதத்துவம் போலச் சிரபரீக்ஷணத்தானே தத்துவமாகத்துணிதல் விற்பத்தியாம் அதனை நன்கடைந்தவன் தனது சித்தத்தின் இரண்டுபாகங்களைத் தினந்தினம் சமுச்சிதமாய சாஸ்திர வைராக்கியங்களானே பூரணஞ்செய்க, மற்றிருபாகங்களையோ, தியானங்களானும் குருபூஜனத்தானும் முறையாகப் பூரணஞ்செய்க. நான்குவிதமாய

T கலப்பு

முறையிலும் தூயமனமுடையவ்னே யதிகாரியாவனன்றி மற்றையனுகான், எங்ஙனமெனின் நிர்மலாகிருதியையுடைய ஆடையானது நலமிக்க பரிசுத்த நன்னிலைமையிலிருந்தே உத்தம மாகிய குசும்பகிம்சுகாதி இரஞ்சனையை யேற்றுக் கொள்கின்றது, மலினமிக்க துணியா யிருந்தோ எற்காதாம்; அஃதொப்ப, சாதுத்தன்மையை யடைந்த ஜீவனே ஞானகதைக் கிரமத்திற் றகுதியுடையவ னுவனன்றி மற்றையனுகான், ஆயின் சிறிது மலினனுக்கு யாங்ங னம் எனின், இங்ஙனமாம்:—பையப்பையச் சித்தபாலகனே, துக்கான்வய வியதிரேகப் பிர தரிசனமான யுக்திகளானும், சுருதிம்ருதி குருவசனங்களாய பாவன உக்திகளானும் லால னஞ் செய்யவேண்டும், சாஸ்திரார்த்தத்திற் சித்தத்தினது பரிணமத்தானே = சிரபரி சீலனத்தாற் சர்க்காமலகமென்ன மதுரைகரஸ்ய பரிணதியினுனே, பாலனஞ்செய்ய வேண்டும்.

(ச.) ஞானமுற்றவர் = திடவிற்பன்ன சித்தர், மனத்தை நாற்கூறென நாட்டி, விவ காரகாலத் துவயங்களை, ஆனநூலினும் விராகத்தும் = அத்தியான்ம சாஸ்திரவிசாரங்க ளாலும் விடயங்களின் ஹேயத்வ விசாரங்களாலும், இரண்டு காலங்களை, அநுபவந்தனி லும் = தியான நிஷ்டையாலும், மானநற்குரு பூசையின் வழியினும் = ஸ்ரீ குருபூசையா லும் கழிக்கவேண்டு மென்பது பொருள்; தியானசகிதமான குருபூசையானும் கழிக்குக வென்பதாம். (37)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) விசாரபல திருஷ்ணசந்தியாகமும் ஆத்தியந்திகமாக அக்காலே யுண்டாம் என்னுங் கருத்தாற் கூறல்:—மிக்கவென்பது.

மிக்கவறிவால் விசாரத்தான் மெய்ம்மையுணர்வு நிராசையுநீ
யொக்கவென்றுங் கைக்கொள்வா யூற்றமான நிராசையினுற்
றக்கவிசாரம் விசாரத்தாற் றவிராநிராசை தம்மாற்றுந்
தொக்குநிரம்பும் வாரிதியுந் தொடர்மேகமுந் துன் னுதல்போலாம்.

(ப - ரை.) மிக்க அறிவால் விசாரத்தால் = பிரஞ்ஞையினுலும் விசாரவசத்தினுலும், மெய்ம்மையுணர்வும் நிராசையும் நீ = ஆத்மாவலோகனமும் திருஷ்ண சந்தியாகமும் நீமைந்த ! ஒக்க = சமமேயாக, என்றும் = எப்போதும், கைக்கொள்வாய் = நன்ருகக் கவர்வாய், ஊற்றமான நிராசையினுல் = அதிதிடதர வைராக்கியத்தினுல், தக்கவிசாரம் = தகுந்த விசாரமாம், விசாரத்தாற் றவிராநிராசை = விசாரத்தினுலே கெடாத நிராசையாம், தம்மாற்றும் தொக்குநிரம்பும் = ஒன்றற்கொன் றுதவியாயிவை பூரணமாம், வாரிதியும் தொடர்மேகமும் துன்னுதல் போலாம் = சமுத்திரமும் அதைத்தொடர்ந்தமேகமும் பரஸ் பரம் பூரித்துக் கொள்வது போலவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பிரஞ்ஞை விசாரவசத்தினுற் சமமாகவே சந்ததம் மைந்த : ஆன்மதரிச னத்தையும் ஆசையின்றி யாகத்தையும் இனிது கவர்வாய். விசாரபலமாய புருஷாபராத நிவிருத்தியும் ஞானபலமாய மூலாவித்யா நிவிருத்தியும் தனித்தனி சித்தியாவாம், பரதி ருஷ்டியுளதாயவழி நிராசையுளதாம், நிராசையுளதாய வழியோ திருக்குப்பரமாம், வன்னியி னது தேஜோதசையாகிய பிரபையவத்தையும் தீபதசையாகிய தீபாகாராவஸ்தையும், திமிர தைல மிரண்டையுந் தீர்ப்பனவாயவை, அன்னியோன்னிய யௌகபத்யத்தானே, இதங்களா வனபோலவே, கூறிய திருஷ்டிகளிரண்டும் பரஸ்பர மிருப்புறுவனவாம். சூரியாதி அபி விருத்தியோடு கூடிய மழைகாலமுள்வழி சாலியாதி பல சம்பத்தினுலே ஸ்ரீமாந், சாற்காலத்

J இவ்வு.
^மலினவாசினை.
° ஸஸ்ய = நெற்பயிர்.

தில் அமலம்போல, விசாரபோக நிராசையென்பவற்றிற்கும் பரஸ்பர அதீனமாம் அபி விருத்தியென ஒரேகாலத்தில் விருத்தியாக்க வேண்டுமெனல்:—ஊற்றமான வென்பதாதி. போகம் போக்கலால் விசாரமாம், விசாரத்தானே போகநிராசையாம், சமுத்திரஜலதங்கள் போல அன்னியோன்னிய மிவைபூரித்துக் கொள்ளும். சமுத்திரத்தானே இரஸ்மிவாயிலாய் மேகங்கள் பூரிக்கப் பெறுகின்றன, மேகங்களானே மழைவாயிலாய்ச் சமுத்திரம் பூரிக்கப் பெறுகின்றதென்பது வெளியாம்.

(ச.) மிக்கவறிவால் = இங்ஙனம் பிரஞ்ஞை வசத்தினுலும், விசாரத்தால் = விசார வசத்தினுலும், ஒக்க = சித்த உபசமமாக, நிராசையும் = ஆசையின் றியாகத்தையும், மெய் யுணர்வு = ஆன்மாவலோ கனத்தையும் = பார்வையையும், கைக்கொள்வாய் = சம்பாதிப் பாய், ஊற்றமான நிராசையினுல் = விடயசுகங்களினதுதோட தரிசனத்தினுல். தக்கவிசா ரம் = புருடார்த்த விசாரம், நிரம்பும், விசாரத்தால் = புருடார்த்த விசாரத்தினுல், தவிரா நிராசை = விடயசுகங்கள் புருடார்த்த மின்மையன வாதலின் குற்சிதார்த்தம் (அருவருப் புள்ளது) ஆதலும், நிரம்பும், தம்மாற்றும் = இப்படி இவ்விசார நிராசைகளும் அன்னி யோன்னியம், தொக்கு நிரம்பும், எங்ஙனமெனில், சமுத்திரம் மேகத்தால் மழைவாயிலாய் நிரம்புவதும் சமுத்திரோதகத்தினுல் மேகம் நிரம்புவதும் போலாமென்பது பொருள். (38)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) கூறியபொருளைச் சுருக்கியுபசங்கரித்தல்:—நாட்டின் என்பது.

நாட்டினியல்பு வழுவாம னட்டோர்க்கிதமா நற்பொருள்க
ளீட்டிமுன்ன மதனுலே யினியகுணத்தி னுயர்ந்தோரைக்
கூட்டியவரா னிராசையினைக் கூடியதனுல் விசாரத்தைத்
தீட்டியதனுன் மெய்ஞ்ஞானந் தெளிந்தான் முத்திசித்திக்கும்.

(ப - ரை.) நாட்டின் இயல்பு வழுவாமல் = உலகத்தோடொத்து வாழ்ந்து முறைதவ ருமல், நட்டோர்க்கு = உறவினர்க்கு, இதமா = அநுகூலமான, நற்பொருள்கள் = தரும தனங்களை, ஈட்டி=சம்பாதித்து, முன்னம் = பூர்வம்; அதனுலே=அதுகொண்டு, இனிய குணத்தி னுயர்ந்தோரைக் கூட்டி = மைத்திரியாதி கல்யாணகுணங்க ணிறைந்த பெரி யோரைப் பூஜித்துச் சேர்த்து, அவரால் = அம்மகான்களால், நிராசையினைக்கூடி =ஆசை யின்மையை யடைந்து, அதனுல் = அந்த வைராக்கியத்தினுல், விசாரத்தைத் தீட்டி = ஆராய்ச்சியை யதிகரிக்கச்செய்து, அதனுல்=அவ்வாராய்ச்சி முதிர்ச்சியால், மெய்ஞ்ஞானந் தெளிந்தால் = சத்தியஞான அநந்தானந்த வடிவத்தைச் சாக்ஷாத்கரித்தால், முத்திசித்திக் கும் = மோக்ஷமானது தனது வடிவமாகவே எஞ்சியிலங்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர,) தேசாசார அவிருத்த முறையானே தனத்தைச் சம்பாதித்து, அத்தனத் தானே அற்பமாய்த் துச்சதரமாயுள்ள போகத்தைவெறுத்து அதன் பொருட்டுத் தனத்தை செலவிடாமல், சாதுஜனங்களையும் பிரஹ்ம வித்துக்களையும் நமஸ்காராதிகளானும் சேவைக ளானும் அன்னமாடையாதி யுதவியருச்சித்தலானும் சன்மானபூர்வகம் சம்பாதித்து, "அப் பொருளறியும் பொருட்டங் கவன்றான், மெய்ப்பரங் குருவையே மேவுக சமித்தை, வைப் புறுகானுய்வரு சுரோத்திரியனும், நிற்புறுபிரம நிட்டையன்றனையே" என்னும் சுருதி கூறியமுறையே யென்பதாம். அதன்பின்னர், சற்சங்கமத்தினின்று மெழுந்த விடயவதன் விருப்புவெறுப்பு முதலவற்றை யிகந்து வீடலானே சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியாற் பிரவி ருத்தித்த நலமிகுமத்தியாத்ம சாஸ்திரவிசாரத்தின் விபவத்தால் ஹே குழந்தாய்! உனக்கு ஆத்மலாபமானது, மறந்த கண்டாபரண லாபம்போலு முண்டாம்.

மௌனம். J சூரியகிரணம்.

(ச.) நாட்டினியல்பு வழுவாமல் = தேசாசார விருத்தமின்றி, நட்டோர்க்கு = உறவினர்க்கு, இதமாய் = முக்கியசம்மதமாகிய புருடப் பிரயத்தினத்தினுல் முன்ன, நற்பொருள்களீட்டி = தனங்களைச் சம்பாதித்து, அதனுலே = அத்தனங்களால், இனியகுணத்தினுயர்ந்தோரை உபசரித்துக் கூட்டி, அவரால் = அவர்களது சங்கத்தினுற் குணவந்தனுய், நிராசை = விஷயவைராக்கியத்தை, மூலத்தில், சொற்பதோஷத்தானே தேசாசாரக்கிரமத்தானே தனத்தைச் சம்பாதித்து, அத்தனத்தானே சற்கார பூர்வகமாகச் சாதுஜனங்களைச் சம்பாதித்து, அச்சாது சங்கமத்தானே யுண்டாய விடயவைராக்கியத்தானும் சம்யக் விசார விபவத்தானும் உனக்கு ஆன்மலாப முண்டா மென்பதன்வயமாம். (39)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அவாந்தர ஆக்கியானத்தை யுபசங்கரித்துப் பிரகிருதத்திற் சேர்த்தல்:—என்று என்பது.

என்றுமுன்ன மென்றந்தை யிசைத்தான்றெய்வ சகாயத்தா
லொன்றுமொழியா தின்றுணர்ந்தே னுணர்வுபெற்றேன் போகத்தி
னின்றவாசை யின்றெழித்து நிராசையென்னு நிதியாலே
துன்றிநொய்தா யுபசாந்தச் சுதையிற்குளிர்ந்த சுகம்பெற்றேன்.

(ப - ரை.) என்று = எனவிவ்வண்ணம், முன்னம் = பூர்வம், என்றந்தை = எனது பிதா, இசைத்தான் = உபதேசித்தான், தெய்வசகாயத்தால் = பரமேசுரரது திருவருளால், ஒன்றும் ஒழியாதின் றுணர்ந்தேன்=ஒன்றையும் விடாமல் இப்போது ஸ்மரித்தேன், உணர்வுபெற்றேன்=விவேகத்தை யடைந்தேன், போகத்தினின்ற வாசையின்றெழித்து= போகத்தின் கண்ணே நிலைபெற்றிருந்த அவாவை இப்போதுவிட்டு, நிராசையென்னும் நிதியாலேதுன்றி = போகவிராக மென்னும் ஐசுவரியத்தானே பூரணனுகி, நொய்தாயுபசாந்தச் சுதையிற் குளிர்ந்தசுகம் பெற்றேன் = சொச்சமாய் மிருதசீதளமாய சமசுகத்தை யடைந்தேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எழிலாருமாராய்ச்சி மிகுந்த எனது தந்தைபூர்வம் எனக்கிவ்வண்ண மிதனைக்கூறினுன், இப்போது தெய்வகதியானே யாவற்றையும் நன்கெண்ணினேன், நல்லபிரபோதத்தையும் நானடைந்தேன்; இப்போது எனக்கு இப்போக விராகமானது நன்ருக இனிதுண்டாயது, தெய்வத்திருவருளானே அமிருதசீதளமாய அதிதெளிவான உபசாந்திச் சுகத்தை யடைகின்றேன்.

(ச.) தெய்வசகாயத்தால் என்பது ஆனந்தத்தில் வந்தது, உணர்ந்தேன் = நினைந்தேன், திஷ்ட்யா = அவ்யயம் ஆநந்தப் பொருளில். (40)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மீண்டும் மீண்டும் ஆசையைப் பூர்த்திசெய்து கொண்டும், மீண்டும் மீண்டும் தனத்தைச் சேகரித்துக் கொண்டும், மீண்டும் மீண்டும் காந்தையைப் பிரார்த்தனையாதியானே யநுகூலப்படுத்திக் கொண்டும், இங்ஙன் சம்பத்பரிபாலன விடயத்திற் சந்தப்தனுகி யிருந்தயானிப்போது சந்தோட மடைந்தேனென்றப் பதத்தை வியந்தோதல்:— அந்தோவென்றது.

அந்தோவந்தோ விதுநெடுநா ளறிந்திலேனின் றறிவுற்ற
சந்தோடத்தை யென்சொல்வேன் சகலவினையுஞ் சமித்தாறி
நொந்தோரின்ப துன்பத்தா னேவாதிருக்கு மிடமிதுவே
யுய்ந்தோருறையும் பதமிதுவே யுபசாந்தத்தி னுயர்விதுவே.

(ப - ரை.) அந்தோ அந்தோ = அகோ அகோ ! இது நெநாள் அறிந்திலேன் = இதனை வெகுகாலம் அறியாமற் போனேன், இன்றறிவுற்ற சந்தோடத்தை யென்சொல் வேன் = இப்போது அறிந்துகொண்ட மகிழ்ச்சியை என் எனக்கூறுவேன், சகல நினைவும் சமித்தாறி=எல்லா எண்ணங்களும் இரிந்து சாந்தமாய், இன்பதுன்பத்தால் நொந்தோர்= சுகதுக்கங்களாற் கவலையுற்றவர், நோவாதிருக்கும் இடமிதுவே = கிலேசமுறு திருக்கும் பதமிதுவேயாம், உய்ந்தோர் உறையும் பதமிதுவே = அவித்தையின் கரைகண்டு தேரியவர் சுகமாய்வாழுந் தானமிதுவே, உபசாந்தத்தின் உயர்வு இதுவே = பரம உபசாந்தியின் காஷ்டையு மிதுவேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆச்சரியம் ! ஆச்சரியம் !! அதிதிண்ணமாக வன்றேவிது இரம்மியமா யுளது, உபசாந்தி பூமியாயுளது, சகல சீதளங்களினும் விலக்ஷணமா யுள்ளத்ததிசீதளமா யுளது, சாந்திகுணத்தில் இன்பதுன்ப திருஷ்டிகளியாவுமே நாசத்தை யடைகின்றனவாம், சமத்தில் நிலைபெற்றயான் சாமியத்தை யடைகின்றேன், சர்வதாப உபசமமாயிற்றென்றதாம், சந்திரபிம்பத்தில் அர்ப்பிதன்போல வெப்பங்கள் யாவுந்தீர்ந்துகுளிர்ந்தேன் இதுசித்தத்தின் நிரதிசய சுகபாரவசி யோக்தியாம், சுகமாயிருக்கின்றேன் இது அதன்ஹேது இன்பவடிவமா யிருத்தற்கூற்றும், உள்ளேயென்று எல்லாவிடங்களிலும் கூட்டிக்கொள்க, இதனைக்கவர்ந்து மகிழ்கின்றேன் இது ஹர்ஷலிங்க புலகாதி யதிசயக்கூற்றும்.

(சு.) மூலம், சமபூ: = சமதசை. (41)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இவ்வண்ண மியம்பிய மாபலி சம்சய நிவிர்த்தியின் பொருட்டுத் தரிசனந்தர ஸ்ரீ சுக்கிராசாரியரைத் தியானித்தல்:—என்ன வென்பது.

என்னவுரைத்து நானுரென் னுருவமேதென் றியான்விளங்கத்
தன்னையறியுஞ் சுக்கிரனைத் தாழ்ந்துவினவித் தத்துவத்தை
யுன்னும்பொழுதே யஞ்ஞான மோடுமென்ன வுசனுவை
முன்னவேண்டு மெனக்கண்கண் முகிழ்த்துநினைந்தான் முழுதன்பால்.

(ப - ரை.) என்னவுரைத்து = இவ்வண்ணமியம்பி, நானுர் என்னுருவமேது என்று= யான்யாவன் எனது வடிவமியாது என்பதாக, யான்விளங்க = யான்விளங்கும்படியாக, தன்னையறியுஞ் சுக்கிரனை = சுவாத்ம வேத்தாவாய ஸ்ரீ சுக்கிராசாரியரை, தாழ்ந்து = நமஸ்கரித்து, வினவி = உசாவி, தத்துவத்தை = யதார்த்த வத்துவை, உன்னும் பொழுதே = தியானிக்குங் காலத்திலேயே, அஞ்ஞானமோடு மென்ன = அஞ்ஞானமா னது ஓடியொழிந்து போகுமென்று, உசனுவை = ஸ்ரீ வெள்ளிபகவானை, முன்னவேண்டு மென = பிரசன்னமாக வேண்டுமென்று, கண்கள் முகிழ்த்து = விழிகளைமூடி, நினைந் தான் முழுதன்பால் = தியானித்தான் பூரணபக்தியால்.

(ஸ்ரீ- வீர.) இப்பிரபஞ்ச மானது யாது ? அகம் என்னும் உணர்விற்கு விடயமாய ஜீவ தத்துவமியாது ? ஆன்மாவென்பது யாது ? என, ஆன்மாவை யறிந்துள்ளவரும் அறியும் வேட்கையர்க் குபாயத்தை யுபதேசிப்பவரும், குலகுருத் தன்மையானே குலத்திற்கே பர மேசுரரும் ஆகிய ஸ்ரீசுக்கிராசாரியரை அத்தியந்தம் அஞ்ஞான சாந்தியின்பொருட்டு வினவு வேன், யான்பரமேசுரராய் யோக சித்தத் தன்மையானே சர்வகாமேசுரராய், தன்னைச்சரணு கதி யடைந்தவரிடத்தில் விரைவிற் றிருவருள்சுரக்கும் பகவானுயுள்ள ஸ்ரீ சுக்கிராசாரியரை நன்கு தியானிப்பேன், அவர் பிரசன்னமான பின்னர், இன்பமய அவரது உபதேசமகாவாக்

T எல் கூ.

மாவலிகதை.

யத்தால் உபதேசிக்கப்பெற்ற அநந்தவிபவ ஆன்மாவில் சுயம் ஆன்மாவாகவே நிலைத்திருப்பேன், அவண் நிலைபெறுதலில் என்ன ஹேதுவாலுனக்கு நம்புதலாதல் எனின், மகத்துக்களினது உபதேசத் திருமொழியானது அக்ஷயப்பொருளைப் பயக்கும் அன்றி யொருகாலத்திலும் விபலமாகமாட்டா வாகலின் என்பதாம். ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான்: — இவ்வண்ணம் நன்கு சிந்தித்த மகாபலவானுகிய மாபலிச் சக்கிரவர்த்தி, விழிகளையினிதுமூடி, பிரஹ்மாகாசத்தையே விசிராந்தி ஸ்தானமாகவுடைய கமலபத்திராக்ஷராகிய ஸ்ரீ சுக்கிராசாரியரைத் தியானஞ் செய்தான்.

(ச.) யானுர் = அகஞ்சத்தார்த்த மியாது, என்னுருவம் = ஆன்மசொரூபம், என்னு = என்று சிந்தித்து, உசனுவை = சுக்கிராசாரியரை, மூலத்தில், ஆன்மதரிசனஞ் செய்தவராகிய ஸ்ரீ சுக்கிரரென்னும் ஞானுசாரியரை, யார்யான் இவ்வான்மா வென்னும் என அகம் சப்தார்த்தத்தையும் ஆன்மசொரூபத்தையும், அஞ்ஞானம் அகலுதற் பொருட்டுத் துணிபாக வினவுவேன் என்பது அன்வயமாம். (42)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை,) மாபலியின் நற்சிந்தனத்தின் பின்னர் எப்போதும் தியானபரராய ஸ்ரீ பார்க்கவர், சர்வாந்தரப் பிரஹ்மரூபத் தன்மையானே எங்குமிருக்கப் பெற்றதம்மைச் சிந்தியாநின்ற தமது சித்சத்திலிருக்கும் மாபலியென்னுஞ் சீடன் புரத்திற் குருவையடையும் விருப்பினனுய்த் தத்துவ ஜிஞ்ஞாசையால் தம்மைத் தரிசிக்கும் வாஞ்சையனுயிருப்பதை யுணர்ந்தவராய்ச் சந்நிதிசெய்தலும் அவன் பிரார்த்தித்தலும்:—மெய்யென்பது.

மெய்யாகியசச் சிதாநந்த வெளியேவடிவா கியவெள்ளி
யுய்யாநின்ற மாவலிமுன் னுதிப்பவவனு முவந்திறைஞ்சிக்
கையார்மணியா லுயர்மலராற் காலிலருச்சித் துரைசெய்வா
னையாநின்னன் பெனையெழுப்ப வடியேனுரைப்ப தறிந்தருள்வாய்.

(ப - ரை.) மெய்யாகிய = சத்தியமாகிய, சச்சிதாநந்த வெளியே = உண்மையறிவின்ப ஆகாசமே, வடிவாகிய = உருவமாகிய, வெள்ளி = ஸ்ரீ சுக்கிராசாரியர், உய்யாநின்ற மாபலிமுன் = உபதேசத்தாற் சீவன் முக்தனுகும் மாபலிச் சக்கிரவர்த்தியின் முன்னிலையில், உதிப்ப = பிரசன்னமாக, அவனும் = அம்மாபலியும், உவந்து = பரமசந்தோஷத்தையடைந்து, இறைஞ்சி = நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ்செய்து, கையார் மணியால் உயர்மலரால் = கரநிறைந்த ரத்தினங்களானும், மேன்மையான மணநிறைந்த புஷ்பங்களாலும், காலிலருச்சித்து = பாதங்களில் அருச்சனைசெய்து, உரைசெய்வான் = விண்ணப்பிக்கின்றதாவது, ஐயா = எனதாசிரியரே, நின் அன்பு = தேவரீரது பாதாரவிந்தங்களிலுள்ள பக்தியானது, எனையெழுப்ப = அடியேனையேவ, அடியேன் உரைப்பது அறிந்தருள்வாய் = நாயினேன் விஞ்ஞாபனஞ் செய்துகொள்வதைத் திருச்செவி கொண்டருள்வாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பின்னர்ச் சர்வகத அநந்த சிதாத்மாவாகிய ஸ்ரீ பார்க்கவர், ஆகிய அந்தப் பிரபுவானவர், தமது திருமேனியை மகாபலியினுடைய இரத்தினச் சாளரம் வாய்ந்தஸ்தானத்தை நோக்கிக் கொணர்ந்தனர் தாமாகவேவந்தனர் என்பதாம். குருப்பிரான் திருமேனிப்பிரபையின் ஜாலந்தீண்டப் பெற்றதனுவையுடைய மகாபலியானவன், காலைப்போதில் அருக்கனது கிரணவிகாசித அம்புஜம்போல உணர்ந்தனன் ஆண்டு இரத்தின அர்க்கியதானத்தானும், மந்தாரமலர் மாலைகளானும், பாதாபி வந்தனங்களானும், பிரசன்னமான ஸ்ரீ பார்க்கவரைப் பூசைசெய்தபின், மகத்தான ஆசனத்தில் விசிராந்தியை யடைந்த ஞானுசாரியரை நோக்கிக் கூறுவதாவது, ஹேபகவந் ! தேவரீரது திருவருளானே எழுந்த நவநவ

— தனித்து.

உன்மேஷ சாலினீயாய இப்புத்தியானது தேவரீரது சந்நிதியில் அடியேனை விண்ணப்பிக்கு மாறு, காலையிலுதித்த சூரியப்பிரபையானது பிராஹ்மணுதிகளைச்சந்தியாவந்தனுதி காரியம் செய்யும்பொருட்டுச் சந்நிதான மாத்திரத்தானே யேவுவதேபோல ஏவுகின்றது.

(ச.) கையார் புனலால் = இரத்தினர்க்கிய தானத்தாலும், உயர்மலரால் = மேலான மந்தார குசுமங்களாலும், பகவனே! தேவரீர் அநுக்கிரகத்தா லெழுந்த இந்தப்பிரதிபை தேவரீரது முன்பு என்னைச் சொல்லுகின்றதற்கேவுகின்றது, சூரியப்பிரபைகள் காரியத் தைச் செய்தற்கேவுதல்போ லென்பது பொருள். (43)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை,) மகாசம்மோகத்தைக் கொடுப்பனவாகிய போகங்களின்பொருட்டு விரக்தனுயுள்ளேன், யாதுதனது ஞானமாத்திரத்தானே மகாசம்மோக ஹாரியாமோ அத்த கைய தத்துவத்தை யறியும் வேட்கையுற்றுளேன், ஆகலின் அடியேற்குக் கிருபையானே யுண்மையை யுணர்த்தவேண்டு மென்று வேண்டிக்கொண்டு வினுதல்:—என்னென்பது.

என்னிங்குள்ள தப்பாலென் னெல்லைசொல்லப் பட்டுளதென்
றுன்னுமெல்லை யில்லாதென் சொல்லுநானுர் நீயாரிம்
மன்னுமுலக மேதென்று மயக்கந்தீர வருளென்ன
வன்னதெல்லாந் தெரியவிரித் தவனுக்கிவனன் றறிவித்தான்.

(ப - ரை.) என்னிங்குள்ளது = இவணிருப்பது யாது, அப்பாலென் = அவணிருப் பதுயாது, எல்லைசொல்லப் பட்டுளது என் = எல்லைகூறப் பெற்றுள்ளது யாது, துன்னு மெல்லையில்லாதென் = பொருந்திய எல்லை இல்லாததுயாது, சொல்லுநானுர் = இவ்வாறு வினவும் யான்யார், விடையருளும், நீயார் = தேவரீர்யாவர், இம்மன்னும் உலகமேது = இந்நிலைபோன்ற ஜகத்தேது, என்று = எனத்தோன்றும் சங்கைகட்கெல்லாம், மயக்கந் தீர = எனதுள்ளத் துறையும் மோகமேக, அருள் என்ன = உத்தரங்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டும் என்று, மகாபலிபிரார்த்திப்ப, அன்னதெல்லாந்தெரிய = அவ்வெல்லா வினுக்கட்கும் விடைக டெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளுமாறு, விரித்து = பகுத்து, அவ னுக்கன்று இவன் அறிவித்தான் = அம்மாபலிக்கு வினவிய அப்போது ஸ்ரீ சுக்கிராசாரியர் உபதேசித்தருளினுர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எத்துணை மாத்திரை உத்கர்ஷ அவதியையுடையது இது, போகஜாலமா கிய விடயசுகமானது என்பிரகிருதியை யுடையது, இது போகதத்துவப் பிரசினமாம்' யான்யார், தேவரீர்யாவர், இது போக்துருதத்வப் பிரசினமாம், இவ்வுலகங்களென், இது போக்கியதத்துவப் பிரசினமாம், போகானுபவ விடயங்களாகலின் லோகங்கள் போக்கியங் கள் என்னப்பெற்றன, இவ்வினுக்கட்குத் திண்ணமான விடைகளை விரைவில் அடியேனுக் கனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும். சின்னவாசிட்டத்தின் கண் கிம் இக அஸ்தியெனப் பாட பேதம் உளது விடையை நோக்க இப்பாடமே சிலாக்கிய மென்றறிக. (44)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) போக்தாமுதலிய திரிபுடிபேதத்திற்கு, ஒரு சித்தின்கட் கற்பிதத் தன்மை யுண்மையின் சுருக்கமாக அதனுபதேசத்தானே வினுமூன்றற்கும் விடைதருதல் எளிதாகுமென்னுங் கருத்தை விளக்கிக்கொண்டு அருளல்:—வருமென்பது.

வருங்கற் பகவின் விரைந்தேக வந்தேன்பலசொல் லியும்பயனென்
சுருங்கச் சொல்லும் பயன்கேளாய் தோன்றவிங்குள் ள துவுஞ்சித்
தொருங்கப் புறத்துஞ் சித்தெல்லை யுள்ள துஞ்சித் தெல்லையற
நெருங்குற் றதுஞ்சித் தியான்சித்து நீசித்துலக கிறைசித்தே.

ர கெடும்ய்யது.

(ப - ரை.) வரும் கற்பகவிண் = சகலவளப்பங்களும் மேன்மேலு முண்டாம் கற்பகம் நிறைந்திலங்கும் ஆகாசமார்க்கமாக, விரைந்தேகவந்தேன் = சீக்கிரத்திற் செல்லவந்தேன், பல சொல்லியும் பயனென் = நம்பினும் நம்பாவிடினும் அநேகமுபதேசித்தும் பிரயோஜனம் என்னே ! சுருங்கச்சொல்லும் பயன்கேளாய் = சங்கிரகமாக உபதேசிக்கும் பயனுன தன்மையைக் கேட்குதி ! தோன்ற இங்குள்ளதுவும் = புலப்பட இவணிருப்பதுவும், சித்து = அறிவேயாம், ஒருங்கப்புறத்தும் சித்து = இவ்வியாவற்றிற்கும் அப்பாலும் அறிவேயாம், எல்லையுள்ளதும் சித்து = சீமாவுடையதுஞ் சித்துரூபமேயாம், எல்லையற நெருங்குற்றதுஞ் சித்து = எல்லையில்லாமல் விரிந்துள்ளதும் அறிவேயாம், யான் சித்து = ஆசாரியாகிய யாமும் அறிவேயாம், நீ சித்து = சீடனுகிய நீயும் அறிவேயாம், உலகம்நிறை சித்தே = பூரணமாகிய சித்துருவமே ஜகத்துருவமுமாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ சுக்கிராசாரியர்:—வெகுவாக வீண்டுவிளம்புவதானே என்னேபிரயோஜனம், விண்ணெறி செல்வான் விழைந்துவந்தேம், ஹே சர்வதானவ ராஜேந்திர ! சுருக்கமாக, பிரசினத்திரய சாரம்கூறக்கேட்டி ! இவ்வுலகின் கண்ணே சித்தேயுளது, தோன்ற என்றது அதன் சித்திக்கு அன்னிய நிரபேக்ஷத்தன்மைப் பிரசித்தியை விளக்குதற்பொருட்டாம். இச்சித்திருசியம் = சிதநீன த்ரிகம்போகஜாதம் சித்தையே உத்கர்ஷ அவதியாக வுடையது, சின்மயமேயாம். "எதனினின்றும் வாக்குகளெல்லாம் எட்டாமற்றிரும்புகின்றனவோ" என்னுஞ் சுருதியானே பூரணசித்திற்கே சர்வாநந்த உத்கர்ஷ அவதித்தன்மை கூறப்பெற்றிருத்தலின், "சித்திலேயே பேதவைச்சித்திரிய அத்தியாசத்தாற் சின்மயமேயாம்" "இவ்வின்பினது மாத்திரைகொண்டே யெல்லாவுயிரும் வாழுகின்றனவே" என்னும் சுருதியினுனும். இவ்வண்ணம் "தத்துவமசி அகம்பிரஹ்மாஸ்மி இது பிரஹ்மா இது இந்திரன் " இதனினுங் காண்போன் அயலெதுமிலையே. இதனினுங் கேட்போனயலெதுமிலையே" என்பதாதி சுருதி சதங்களானேதுவம் அகமாதி போக்துருதத்வமும் சின்மாத்திரமேயாமெனக் கூறல்:—யான் என்பதாதி. சித்துநீ சித்துயாம். இவ்வண்ணம் போக்கிய ஜாதமும் பரமார்த்தமாகச் சித்தேயாம் அதன் இருப்புண்மைகட்குச் சித்தநீனத் தன்மையுண்மையினுனும், "பிரமமேயிந்த விசுவமாமிது வரிட்டமதாம்" என்பதாதி சுருதியினுனும் என்னுங்கருத்தா லுரைத்தல்; உலகம் = இவ்வுலகங்கள் எல்லாம் சித்தேயாமென்பது சங்கிரகம். சிரத்தையையுடைய விவேகியேயாயின் நிச்சயமாக இவ்வுபதேச மொன்றுனுமே கூறிய இத்துணையானுமே யாவற்றையுமே நீபெறலாம், அல்லாக்கால் உபதேசங்கோடானுகோடியேனும் நின்பாற் கிளத்தினும் சாம்பரில் ஓமம் செய்ததையே யொக்கும். சித்திற்குச் சேத்திய = திருசிய, ஆகாரமுறுதலே பந்தமாம், அதுவிடுபடுதலே வீடெனப்படும், சேத்தியாகாரம் நன்கு விடுபட்டதாய சித்துப் பூர்ணுத்மாவாம், என்னுமிதுவே சர்வசித்தாந்த சங்கிரகமாம்.

(சு.) சின்மாத்திரத்திற்கு வேறுக ஒன்று மின்றென்பது பொருள். மூலம்:—சின்மாத்திரம் = அறிவுருவம், சின்மயம் = அறிவைப் பகுதியாகவுடையது. (45)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சுருக்கமா யுபதேசித்தருளியபின் இந்நிலையிலிருவென ஆசீர்வதித்து ஸ்ரீ சுக்கிராசாரியர் ஏகுதல்:—இதுவே யென்பது.

இதுவே சுருக்க மிவ்வறுதி யிதயங்கொண்டிவ் வகைக்கேற்ற
மதியா னின்னை நினைநீயே மாருதுணர்ந்து நோக்குதியே
லதனை லநந்த மாம்பதத்தை யடைதியோரே ழுருந்தவரும்
புதிதோர் தெய்வ காரியத்திற் புகுந்தாரியாமும் போகுதுமால்

(ப - ரை.) இதுவே சுருக்கம் = இப்போ துபதேசித்ததே சங்கிரகமாம், இவ்வறுதி இதயங்கொண்டு = இந்நிச்சயத்தை இருதயத்திற் கவர்ந்து, இவ்வகைக்கேற்ற மதியால் = இத்தன்மைக்கேற்ற புத்தியால், நின்னை = உன்னை, நீயேநினை = நீயேசுயம் எண்ணுதி, மாறு துணர்ந்து நோக்குதியேல் = இடைவிடாது அறிந்து பார்ப்பாயேல், அதனால்=அத் தன்மையால், அநந்தமாம் பதத்தையடைதி = அந்தமில்லாத பரமபதத்தினை யடைந்து சுகிப்பாய், ஓரேழ் அருந்தவரும் =ஒப்பற்றசப்த இருடிகளும், புதிதோர் தெய்வகாரியத்திற் புகுந்தார் = நவமானதோர் சுரகாரியத்திற் பிரவேசித்தார், யாமும் போகுதும் = யாமு மங்குச்செல்வேம். ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வண்ணமாய நிச்சயத்தை இருதயத்திற் கொண்டு விளையாட்டாக இனிபார்ப்பாயாயின், சுயமாகவே அகண்டாகார விருத்தியாரூடப் பிரத்தியக்காத்மா வானே, அநந்தம் = தேசகால வஸ்து பரிச்சேதரகிதமாய பதமாந்தன்னை யடைந்து சுகிப்பாய். இங்கிருந்தேயாம்தேவலோகஞ் செல்லவேண்டும், ஆண்டு எழுமகரிஷிகளும் ஒருதேவ காரியத்திற் புகுந்துளார்கள். யாமுமவண் அவசியம் மூன்னிற்கவேண்டும். வஸ்தவ்யம் = பாவத்தில் தவ்யவிகுதியாம்.

(ச.) முற்கூறிய இந்நிச்சயத்தினால் யோக்கியனாய் அனைத்து மடைவாய், அன்றெனின் நின்னிடத்திற் பலசொல்வது சாம்பலில் ஆகுதிகொடுத்த தொக்கும், திருசியபாவனையோடு கூடிய சித்தேபந்தமாம், அது விடுபட்ட சித்து முத்தியெனப்படும், திருசிய பாவனையோடு சம்பந்தமற்ற சித்தே ஆன்மாவா மென்னும் இதுவே சர்வசித்தாந்த சங்கிரகம். (46)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சுராசுரசபைகளில் மிகமிகவும் மேன்மையோடு கூடிவிளங்கும் அந்தப்பிருகு சுதராகிய ஸ்ரீ சுக்கிராசாரியர் சென்றபின்னர் மதிமான்களுட் சிரேட்டனாய மாபலியானவன் மனத்தினாலே என்ன சிந்தித்தா னென்பதைக் கூறல்:—என்றுவென்பது.

என்று வெள்ளி யேகியபின் னெல்லா மறிவா முலகினைப்பார்த்
துன்று வொக்கு மொக்குமெனக் குசனுவுரைத்த துண்மையதே
முன்று மவனி சித்துலகு மூன்றுஞ்சித்து நான்சித்து
நன்று லான திசைசித்து நாட்டுகின்ற தெலாஞ்சித்தே.

(ப - ரை.) என்றுவெள்ளி ஏகியபின் = என்றிவ்வண்ணம் உபதேசித்தருளி ஸ்ரீசுக்கிர பகவான் சென்றபின்பு, உலகினை யெல்லாம் அறிவாம்பார்த்து = சகல லோகங்களையும் சித்தாகவே பார்த்து, உன்று = ஆலோசித்து, ஒக்கும் ஒக்கும்=பொருந்தும் பொருந்தும், எனக்குசனு உரைத்தது = எனக்கு ஸ்ரீ சுக்கிராசாரியர் உபதேசித்தருளியது, உண்மை யதே = சத்தியமேயாம், முன்னும் அவனிசித்து = எதிரிற் புலப்படும் திருசியமியாவும் அறிவேயாம், உலகம் மூன்றுஞ்சித்து = ஜகத்திரயமும் சித்தே, நான்சித்து=காணுமியான் அறிவுருவமே, நன்றுலான திசைசித்து = எட்டுத்திசைகளும் சித்தேயாம், நாட்டுகின்ற தெலாம்சித்தே = எப்பொருள்களுமே சித்தேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ பகவானாலே பொருத்தமாகவே புகன்றருளப் பெற்றது, இச்சகத்திரய மும் சித்தேயாம், யான்சித்து, இவ்வுலகங்களியாவும் சித்து, திசைகளும் சித்து, இத்தொழி லுஞ்சித்து, உண்மையாக நோக்குங்கால் உள்ளும் புறம்பும் உள்ளவையாவும் சித்தேயாம், சித்திற்குவேறாக எப்பொருளுமே எவ்விடத்துமே கிடையவே கிடையாதாம்.

(ச.) ஸ்ரீ வசிஷ்டர்:—உலகினை யெல்லாம், அறிவாம் = சிதான்மகமா மென்று, பார்த் துன்று = கவனித்துச் சிந்தித்தவனாகி, கவனித்தல் = கருத்துவைத்தல். (47)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இவ்வண்ணமாகவே யான்யார் என்னும் வினவின் பின்னரும் சுய மாகவே என்னுலுணரப் பெற்றதெனல்:—தெரிக்கு மென்பது.

தெரிக்கும் பொருளுந் தரிசனமுந் தீர்ந்துவெறுநின் மலவடிவாய்ப்
புரிக்கு முதயம் விடாதென்றும் பொலியும்பரமப் பொருளானேன்
வரிக்குங் காட்சி யிலாவறிவே வடிவாயொருகா லேயெங்கும்
விரிக்கு நிறைவா யுபசாந்த வெளியாயறிவா மிகுபொருணன்.

(ப - ரை.) தெரிக்கும் பொருளும் =திருசியமும், தரிசனமும்=காட்சியும், தீர்ந்து= விடுபட்டு, வெறு நின்மலவடிவாய் = கேவலாமல ரூபவானுகி, புரிக்குமுதயம் விடாது என்றும் = யாவற்றையும் எப்போது மிலக்குபவனுய், பொலியும் பரமப்பொருளானேன்= ஒன்ருலன்றிச் சுயமேயிலங்கும் உயர்ந்தவத்து வாயுள்ளேன்; வரிக்குங்காட்சியிலா=வாதனை யானே வாதனைப்படுத்தும் சேத்தியமில்லா, அறிவேவடிவாய் = சித்துரூபமாய், ஒருகாலே எங்கும் விரிக்கும் நிறைவாய் =ஒருபாதமே எவ்விடத்திலும் வியாபிக்கும் பூரணமாய், உபசாந்த வெளியாய் = பரமசாந்தமான வெட்டவெளியாய், அறிவாமிகுபொருள் நான் = உள்ள சச்சிதானந்த மகத்தேயான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) திருசியதரிசன நிர்முக்தனுய், கேவலம் நிர்மலவுருவ முடையவனுய், நித்திய உதிதனுய் நிராபாசனுய்த் திருஷ்டாவாய்ப் பரமேசுவரனுயுள்ளேன். சேத்திய நிர்முக்த சித்துருபனுய், நானுவித பதார்த்தங்களோடு கூடிய விசுவத்தை யெங்கும் வியாபித்தவனுய், சர்வசம் வேத்தியமும் சம்சாந்தமானவனுய், சச்சின்மாத்திரனுய் மகத்தாயுளேன்யான்.

(ச.) தெரிக்கும் பொருளும் = திருசியங்கள் என்னும் பூதபௌதிகங்களும், தரிசன மும் = ஞானசாதனங்களும், தீர்ந்து = ஆகிய இவற்றிற்குவேருய், வெறு நின்மலவடி வாய் = அதனுற் கேவலாமல ரூபமாய், புரிக்கும் = பிரகாசாந்தரா பேக்ஷையின்றி விளங் கும், உதயம் விடாதென்றும் பொலியும் = நித்தியப்பிரகாசமான, பரமப்பொருள்=பரமே சுவரன் என்னும், கண்டேன் = சர்வசாக்ஷியானே; உபசாந்த வெளியாய் = சகல விஷய வாசனையு மற்றதாய், ஒருகாலேயெங்கும், விரிக்கும் நிறைவாய் = விசுவபூரகமாய், மிகு பொருள் = பூரணமான சின்மாத்திரம், நான் = நானுனேன், என்று பரமஞானியான மாபலி சிந்தித்தானென வருவித்துக் காண்க. மூலம்: சேத்ய நிர்முக்தசித்ரூபம் = விசுத்த சித்துருவ மியான், விஷ்வக் = உள்ளும்புறம்பும் எவ்விடத்தும். (48)

(ஸ்ரீ-வீர – அ-கை.) தன்னையன்றிச் சகமொன் றிலேயெனப், பன்னுமாய்வினைப்பற் றிய மாபலி, பொன்னதே முதற்போக்கி மெய்ச்சித்திர, மென்னவே நெடும்போ திருந்தா னெனல்:—ஓங்குமென்பது.

ஓங்குஞ் சின்மாத் திரப்பொருளா மோங்காரத்தை யுண்ணினைந்து
தூங்குந் தியான பரனுகித் தொடர்ச்சங்கற்ப மெல்லாம்போய்
வாங்குந் தொழிலே டணையைய மனனஞான ஞேயமிவை
தாங்கு ஞாதா வனைத்துமறத் தனிச்சித்திரம்போ னெடிதிருந்தான்.

(ப - ரை.) ஓங்கும் சின்மாத்திரப் பொருளா மோங்காரத்தை = வியாபகமாகிய அறிவுமாத்திரத்தைப் பொருளாகவுடைய பிரணவார்த்த மாத்திரையை, உண்ணினைந்து= மனத்திலேயே தியானித்து, தூங்குந் தியானபரனுகி = ஞானயோக நித்திரையை நன்

கடைந்தவனுகி, தொடர் சங்கற்பம் எல்லாம்போய் = பற்றிய சகல சங்கற்பங்களும் பரம சாந்தமடையப் பெற்றவனுகி, வாங்குந்தொழில் = தொழில்க ளெவையும் தொடாதவனுகி, ஏடணை ஐயமனனஞான ஞேயமிவை தாங்குஞாதா அனைத்தும் அற=ஏடணைமூன்று சம்சயமிரண்டு சிந்தனைதியானம் தியேயம் தியானகருத்தாவாய்த் தியேயத்தை விடயஞ் செய்பவனுய தியாதாவென்பனயாவும் அற்று, தனிச்சித்திரம்போல் நெடிதிருந்தான் = கேவலம் பதுமைபோல நெடும்போ திருந்தனன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஒன்றேயாய சித்தேயான் சித்து வடிவனுகிய எனக்குச் சங்கற்பவிகற்பங்களானே என்னேவிருத்தி, என்னே யானியாவதோ ! அஞ்ஞானத்தி னின்றும் நன்குகலங்குறுவேன் தத்துவபோதத்தானே அதிபாவனமாய ஆன்மாவின் கண்ணே பரமசாந்தத்தை யடைவேன் என்றிந்தப் பிரகாரம் பரமபண்டித ஞானியாய மாபலிசிந்தித்துக் கொண்டே யோங்காரத்தால் தூலசூக்குமக் கலக்கங்களானும் அவற்றின் பீஜமாய அஞ்ஞானத்தானும் வளைக்கப்பெற்ற சைதன்யத்தை யுணர்த்திக்கொண்டு அகாராதி மாத்திராத் திரயத்தையும் விடுத்து, மேலாய அர்த்தமாத் திரார்த்தத் துரியத்தைப் பாவித்துத் தன்வடிவமாகவே யநுபவித்துக்கொண்டு ஆண்டுச் சமாகிதனுகி யிருந்தனன், மௌனமாகவே யிருந்தனன், சர்வ சங்கற்பங்களுஞ் சமித்தாறியவனுகவே யிருந்தனன், வினைக்குழுவெவையும் விட்டேயிருந்தனன். சம்சயமும் கவலையு மற்றவனுயினன், சேத்தியசிந்தக சிந்தனங்களை வெகுதூரத்தில் விட்டவனுயினன், திரிபுடிமாத்திரத்தியாக உபலக்ஷணமாமிது, அதிலேதுவாய தியாதாதியேயம் தியானமு மற்றவனுயினன், நிர்மலனுகிச் சாந்தவாசனையனு மாயினுன், பதுமைய தொத்தசையாது படிந்தான்.

(ச.) ஸ்ரீ வசிட்டர்:—ஓங்காரத்தை = வாகியப் பிரணவத்தினுல் நிச்சயத்தையடைந்து, ஓங்குஞ் சின்மாத்திரப் பொருளாம் =தொனிரூபமான அந்தப் பிரணவாநு சந்தானத்தைச் செய்தவனுய், தியானபரனுகி, சிதாகாசரூப பரப்பிரம பாவனையைப் பெற்றிருந்தா னென்பது கருத்து. ஏடணையைய மனனமனைத்துமற என்றதனுல், பகிர்முக விக்ஷேபாகித்தியஞ் சொல்லப்பட்டது. ஞானம் = தியானம், ஞேயம் = தியேயம், ஞாதா = தியாத்துரு, அனைத்துமற என்றதனுல் நிர்விகற்பசமாதி யுடையன் ஆனுன் என்பதுகருத்து. அந்தர்முகவிக்ஷேபமுமற்றுன். (49)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மகாபலியினது நிருவிகற்ப சமாதியையே வருணித்தல்:— காற்றென்பது.

காற்றிலாத விளக்கொளிபோற் கலங்காதிருந்த மாவலிதான்
சீற்றமயதீர்ந் தறநிறைந்து சிந்தையென்னு மாசின்றித்
தோற்றுஞ்சத்தா மாத்திரத்தாற் சுடர்விட்டெறித்த படிசொல்லி
லாற்றன்முகிறீர் சரற்காலத் தறவேதெளிந்த விண்போலும்-

(ப - ரை.) கற்றிலாத விளக்கொளிபோல் = நிவாதத்தலத்தில் வைத்திருக்கும் தீபச் சுடர்போலும், கலங்காதிருந்த மாவலிதான் = சஞ்சலமற்றிருந்த மகாபலியானவன், சீற்றமயல் தீர்ந்து = துக்கப்படுத்தும் மோகமகன்று, அறநிறைந்து = அத்தியந்தம் பூரணமாகி, சிந்தையென்னும் மாசின்றி = மனனமென்னும் தோஷமற்று, தோற்றுஞ் சத்தா மாத்திரத்தால் = நிருமலமாகப்புலமாம் சன்மாத்திரமாகவே, சுடர்விட்டெறித்தபடி சொல்லில் = விளங்கிக் கொண்டிருந்த சமாதியின் நிலைமையை உவமித்துரையாடின், ஆற்றல் முகில்தீர் = மழைபெய்யுஞ் சமர்த்தற்ற முகில்கள் யாவும்விலகிய, சரற்காலத்து=சரத்து இருது வந்துற்றபோது, அறவே தெளிந்த விண்போலும் = அத்தியந்தம் சொச்சத்தன்மையை யடைந்துள்ள ஆகாயமேபோல ஆனுன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மகாபலியானவன் வாதமில்லாத விடத்தில் வைத்துள்ள தீபம்போல மகா பதத்தை யடைந்தவனாய் நிருவிகற்பமா யிருந்தான்; உபசாந்த மனத்தினனாய் அந்த இரத்தின வாதாயன ஸ்தலத்திலேயே யிருந்தனன்; கல்லில் உளியாற் செதுக்கியமைத்த விக்கிரகமேபோல = புருஷாகிருதியேபோல; வெகுகாலம் நிலைபெற் றிருந்தனன், மகாபலிச்சக்கிரவர்த்தியானவன், சகல ஏஷணைகளும் சாம்பினோனாய், அதனானே பரிபூர்ணநிலையை யடைந்தவனாய், அதனானே விடயமன்ன தோடதசைகளி னின்றும் விடுபட்ட இந்நிர்மல பிரஹ்மபாவப் பிராப்திலக்ஷண சன்மாத்திரமேயாகி மேகங்கள் ஒழிந்த சரந்நபமென்ன ஒளிர்ந்தனன். (50)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சமாதியில் தங்கள் அரசனிருந்ததை யுணராத அநுசரர் துயருறுதலும் மாபலியுணர்தலும் தெரித்தல்:—ஆங்கென்பது.

ஆங்கப்படியே யவனிருப்ப வவனதேவற் புரியசுர
ரோங்கற்கோயின் மேனிலத்தை யுற்றுருயர்மா வலிதானு
நீங்கற்கரிய நிருவிகற்ப நிலைகூர்சமாதி நெடும்போது
தேங்குற்றதற்பின் விழித்துணர்ந்து மமதைதீர்ந்த சிந்தையனாய்.

(ப - ரை.) ஆங்கு அப்படியே அவனிருப்ப = அவ்விடத்தில் அவ்வாறே அம்மாபலி யிருந்தபோது, அவனது = அவ்வரசனது, ஏவல்புரி யசுரர் = பணிவிடைசெய்யும் அநுசர அசுரர், ஓங்கற்கோயின் மேனிலத்தையுற்றுர் = ஆகாயமளாவிய அரண்மனையின் மேன்மாடியை யடைந்தனர், உயர் மாவலிதானும் = மேன்மை மிக்க விரோசனன் மைந்தனும், நீங்கற்கரிய நிருவிகற்ப நிலைகூர்சமாதி = அவன் மந்திரிமாரது பிரயத்தனத்தானும் கலைக்க முடியாத நிருவிகற்ப நிலைமையோடு கூடிய சமாதியில், நெடும்போது = நெடுங்காலம், தேங்குற்றதற்பின் = விசிராந்தியடைந்த பின்னர், விழித்துணர்ந்து = சமாதி கலைந்து கண் விழித்துணர்ந்து, மமதை தீர்ந்த சிந்தையனாய் = சிறிது மமதையில்லாத சித்தத்தை யுடையவனா யுலாவினான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பின்னர் ஆண்டு மகாபலியின் பணியாளராகிய தானவர் அப்போது அம்மன்னவனது ஆசிரயபூதமாய படிகத்தமைத்த மேன்மாடியின்மேல் கணப்போதில் ஏறினார்கள்; ஏறிய டிம்ப குமுத ஹயக்ரீவ லடுக பல்லூகர் முதலியயாவரும், சித்திரார்ப்பித அசலம்போலத்தியான மௌனசமாதியி லிருந்த மன்னவனை நமஸ்கரித்து, நோக்கி விஷாதவிஸ்மய ஆனந்தபய முந்தரத்தன்மையை யடைந்தனர். அந்த மந்திரிகள் அரசனுக் கடைந்ததென்னேயென நன்காராய்ந்தும் அறியாதவராய், யாவற்றையும் உணர்ந்தவருள் மேன்மைமிக்கவராய ஸ்ரீ பார்க்கவராகிய தங்கள் ஆசிரியரைத் தியானம்புரிந்தனர், புரிந்த அளவில் அங்கு எழுந்தருளிய பகவான் ஸ்ரீ பார்க்கவர் தியானமௌனத் திருந்ததான வேசனைக்கண்டு மகிழ்ந்து புன்னகை கொண்டருளி மந்திரிமாரை நோக்கி, நீங்கள் இராஜ்யகாரியங்களை கவனித்துக் கொள்ளுங்கள் ஆயிரம் வருடங்கழிந்த பின்றான் மாபலிவிழிப்பன் என்றருளி மறைந்தனர். பின் திவ்ய வருடமாயிரம் சென்றபின் னுணர்ந்த மாபலி ஒன்றும் வேண்டிய தின்றாயினும் உலகுபகாரப் பொருட்டுப் பிராரப்தபரியந்தம் விவகரிப்போமென நிச்சயித்து எழுந்து குளிர்ந்துலவினான்.

(ச.) உதாரமதியையுடைய மகாபலியானவன், நெடும்போது நிர்விகற்ப சமாதியிலிருந்து, அதன்பின் அவர்களது முன்பு விழித்தனன். (51)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இவ்வாறிருந்து இராஜ்ய பரிபாலனஞ் செய்து வாழ்ந்தான் மாபலியெனல்:—பற்றிலாத வென்பது.

^ சரத்காலம்.
o ஆகாயம்.
T நிறைவு = மிகுதி.

பற்றிலாத் மனத்தாலே பயின்றிராச காரியங்கண்
முற்றுமியற்றி யாபத்து முதிர்சம்பத்துஞ் சமமாகக்
குற்றமில்லாக் குறிப்பாலே குறிப்புற்றின்ப துன்பத்திற்
சற்றுமிதவா தமிழாது சமபாவனேயிற் ருனுனன்.

(ப - ரை.) பற்றிலாத மனத்தாலே = யான் எனதென்னும் சங்கமற்றமனத்தினுலே பயின்று = விவகரித்து, இராச காரியங்கண் முற்றுமியற்றி = சகல இராஜகாரியங்களேயும் ஒழுங்காகச்செய்து, ஆபத்தும் முதிர்சம்பத்தும்=பேராபத்தும் பெரும்சம்பத்தும், சமமாகக் குற்றமில்லாக் குறிப்பாலே குறிப்புற்று = துல்லியமாகப் பார்க்கும் மாசற்ற திருஷ்டியிஞலேகண்டு, இன்பதுன்பத்தில் = சுகதுக்கங்களில், சற்றும் மிதவாது அமிழாது = சிறிதும் மகிழாதுவாடாது, சமபாவனேயிற் ருனுன் = அவனது பிரஞ்ஞையானது அஸ்தமும் உதயமுமற்ற அறிவுருவாகவே யிருந்தது.

(ஸ்ரீ - வீர.) பின்விரோசனன் றவப்பயனுகிய மகாபலியானவன், ஆண்டு, முன்மொழிந்த தியேய வாசனுத்தியாகமய வடிவனுய் அதன்விலாச ஆதிக்யத்தான் மேன்மைமிக்க மனத்திஞலே சகல இராஜகாரியங்களேயும் செய்தான். அக்கால் அவன் அசுவேதமகாமகமியற்ற, அங்கு இந்திரசகாயமாய்ச் சென்றருளிய ஸ்ரீபகவானுலே மூன்றடி மண்வேட்டு வஞ்சிக்கப் பெற்றுப் பாதாளதலத்திற் கட்டுப்பாட்டுடன் இன்றும் அம்மாபலியானவன் மறு இந்திரத்தன்மை யேதுவினுனே பிராரப்தத்தானே யுபலக்ஷிதனுய் நன்கிருக்கின்ருன்; ஜீவன்முக்த வபுவையுடையவனுய்ச் சுவஸ்தனுய், நித்தியம் நிர்விகற்ப சமாதியிற்கழிந்த மதியையுடையவனுய்ச் சுகித்து வாழ்கின்ருன்; இவ்வண்ணம் பாதாளகுகரத்தி லிருக்கப் பெற்ற அவன் ஜீவன்முக்த கதியையுடையவனுகி விழித்தபோது விவகரித்தபோதினும், சமதிருஷ்டியினுலேயே ஆபத்தையும் சம்பத்தையும் காண்கின்றனன், சுகதுக்கங்களில் அவனது பிரஞ்ஞையானது பூரிப்பதுமில்லே காரிப்பதுமில்லே.

(ச.) இயற்றி = நானெனதென்பன முதலிய வாதனுத்தியாக மென்னுந் தேயத்தியாகமயரூபமான மனத்தால் இத்தன்மையனுய் இராஜகாரியங்களேச் செய்தானென்றதாயிற்று. குறிப்பால் = திருஷ்டியால், ஆபத்தும் = ஆபத்தையும், சம்பத்து = சம்பத்தையும், குறிப்புற்று, அவனது பிரஞ்ஞையானது. (52)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மகாபலியின் பெருமையையே எடுத்துரைத்து மனத்தையடக்கவேண்டு மெனல்:—ஓவாதென்பது.

ஓவாதவன்ற னுள்ளெழுந்த வூகாபோகம் பலகோடி
பாவாபாவம் பலகோடி பரந்ததெல்லா மிளேப்பாறி
மேவாநின்ரு னெவ்விடத்தென் விண்ணின்மண்ணில் வேட்கைகளிற்
ருவாநின்ற மனந்தன்னேத் தன்னதிதயத் துள்வைப்பாய்.

(ப - ரை.) ஓவாது = இடைவிடாமல், அவன்றன் உள்ளெழுந்த = அவனுடைய உள்ளத்தெழுந்த, ஊகாபோகம் பலகோடி = கொள்ளுவதுந் தள்ளுவதுமாகக் கிளேத்தன கோடானுகோடியாம், பாவாபாவம் பலகோடி = பாவ அபாவங்கள் கோடானுகோடியாம், பரந்ததெல்லாம் இளேப்பாறி = இங்ஙன் விஸ்தரித்த யாவற்றினின்றும் ஆறுதலேயடைந்து, மேவாநின்ருன் = பிரஹ்மானந்த பரிதனுகி யிருக்கின்ருன், எவ்விடத்தென் = எங்குதான் என்னபற்றை யடைந்தான், ஒன்று மடைந்திலன் ஓரிடத்தும், விண்ணில் மண்ணில் வேட்கைகளில்= பரத்திலிகத்திற் பற்றிய விருத்திகளின் வாயிலாக, தாவாநின்ற மனந்தன்னே =

வீழ்ந்து தத்தளியாநின்ற மனத்தினை, தன்னது இதயத்துள் வைப்பாய் = உன்னுடைய இருதயக் குகையின்கண்ணே யிருத்தி யின்புறுவாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பத்துக்கோடி வருடபரியந்தம் ஜகத்திரயத்தையும் ஆண்டு அந்தத்தில் விரத்தியையடைந்து மகாபலியின் மனமானது உபசாந்தியை யடைந்தது. சுகதுக்கங்களின் ஊகாபோகங்கள் = ஆகமாபாயங்கள், ஆயிரக்கணக்காம் பாவாபாவங்கள் = சம்பத்து விபத்துகள் நூற்றுக்கணக்காம், சகத்திர சதசப்தங்கள் எண்ணிக்கையற்றன என்பதன் பரங்களாம். மாபலியாற் பரிந்து பார்க்கப்பட்டன இத்துணையெனினும், எவ்விடத்தில் சமாசுவாசத்தை யடைந்தானவன்? போகாசையை அடியோடும்விட்டுச் சம்பூர்ணமனத்தையுடையவனாய், நித்தியம் ஆத்மாராமனாய், பாதாலகோடர மத்தியத்தில் = சப்தபாதாளங்களின் மத்தியபூதமாய இரசாதலப் பெயரியபாதாள கோடரத்தில் எல்லாவிபத்துக்களும் இன்றியவனாய், இருக்கின்றான். இங்ஙனம் மாபலிசரித்திரத்தை யுபசங்கரித்து ஸ்ரீ இராமருக் குபதேசித்தல்:—விண்ணில் என்பதாதி. மகாபலியினுடைய இவ்விஞ்ஞான சம்பிராப்தியானது இவ்வாறு கூறப்பெற்றது, இத்திருஷ்டியைப் பின்பற்றி நீயும் இராகவ! மிக மேன்மையை யடைவாயாக. இகலோக போகங்களிலும் பரலோக போகங்களிலும் ஓடித் திரியாநின்றதும், பாமரசேஷ்டைகளில் முயன்று புரள்வதும், ஆகிய இச்சித்தத்தை யிருதய கோடரத்திற் கட்டுப்படுத்தி நன்குதாபிப்பாய்.

(ச.) இஷ்ட சாதனபாவனை ஊகமாம், அநிஷ்ட நிராசபாவனை அபோகமாம், அவைகளின் பலகோடியும், பதார்த்தங்களினுடைய பாவாபாவம் பலகோடியும், ஆகப் பரந்ததெல்லாம், மாவலியாற் பார்க்கப்பட்டனவாயினும் இம்மாவலியானவன் இளைப்பாறிமேவாநின்றதெவ்விடத்தே=எவ்விடத்து விசுவாசத்தை யடைந்தான், ஓரிடத்தும் அடைந்திலன் என்பதுபொருள். ஆசையற்றவனேயாய் இராச்சிய காரியஞ்செய்தா னென்பதாம். இனி இராமற்கு ஸ்ரீ வசிட்டர் இதமுபதேசிக்கிறார்:—ஸ்ரீ வசிஷ்டர், இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும், வேட்கைகளில், அர்த்தசம்பாதன முதலிய விவகாரங்களில், தாவாநின்ற = விடயசுக வாஞ்சையால், வேகமாய்ச் செல்லாநின்ற, மனந்தன்னை = விவேகவைராக்கியாதிகளால் நிரோதஞ்செய்து, தன்னிதயத்துள் = இருதய புண்டரீகத்தில் வைப்பாய் ஆன்மானுசந்தான முடையதாகச் செய்யென்பது பொருள். (53)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மனத்தையடக்கும் உபாயம் கூறல்:—எங்கே யென்பது.

எங்கேயெங்கே மனமோடி யிளையோரென்ன வீழ்ந்தழுந்து
மங்கேயங்கே நின்றெழுப்பி யகண்டவறிவி லடைவிப்பாய்
சங்கேதமதா யிவ்வாறு சாதித்துளமா மதகரியை
வெங்கேதமறத் தளைத்தெல்லா விசாரத்தாலும் வீடணைவாம்.

(ப - ரை.) எங்கே எங்கே மனமோடி = எந்த எந்தப் பிரதேசங்களில் மனமானது ஓடி, இளையோரென்ன வீழ்ந்தழுந்தும்=பாலர்போல விழுந்தமூழ்குமோ, அங்கேயங்கே = நின்று=அங்கங்கிருந்தும், எழுப்பி =மேற்கிளப்பி, அகண்ட அறிவில் அடைவிப்பாய் = கண்டிதமில்லாத சித்ரூபத்தில் சேர்ப்பிப்பாய், சங்கேதமதா யிவ்வாறு சாதித்து = நியமமாக இவ்வாறுபயிலும் பயில்வினாலே, உளமாமதகரியை = மனமாகிய மதோன்மத்தமாதங்கத்தை, வெங்கேதமறத் தளைத்தெல்லா விசாரத்தாலும் வீடணைவாம் = சகல கொடூர துயரங்களும் நீங்கும்படியாக நிபந்தனஞ்செய்து சர்வபாவத்தானும் பரமமான சிரேயசு அடையப்பெறும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எந்த எந்தப்பிரதேசங்களில் மனம்பாலர்போல வீழ்ந்து ஆழ்ந்துபோமோ, அவணின்றும் அவணின்றும் நன்குகவர்ந்து அந்த மனத்தைத் தத்துவமாகிய அவ்வவ்வதிஷ்டானமாகிய சின்மாத்திரத்தில் அடைவிக்க வேண்டும். அவ்வாறே பகவானும் அருளியுள்ளார்:—வாங்கி யைம்பொறி நின்ற மனத்தினை, நீங்கிடாவகை நின்னுளிருத்தியே, தீங்கி யாவையுஞ் சிந்தைசெயாமையாம், பாங்கியாத துவே பயில்வாயரோ. நேத்திரமுதலிய இந்திரியவாயில்களாற் புறம்போந்து உருவமுதலிய பஞ்சவிஷயங்களிற் சஞ்சரித்து நிற்கின்ற மனத்தை விஷயத்தின் ரேஷதிருஷ்டி முதலிய வைராக்கியத்தின் ஏதுவாதிய உபாயங்களால் உள்ளே இழுத்து லயரூபமான நித்திரையடையாதபடி சர்வ உபாதிகளினின்றும் விடுபட்ட பிரத்தியக் கான்மாவின் கண்ணே நிரோதமாகப்பண்ணி, சமாதிக்குயாதாமொரு சிந்தனையும் விக்கினமாகலின், யாதானும் ஓர் அநான்ம பதார்த்தத்தை யாவது, அல்லது பிரத்தியக்கான்மாவை யாவது கொஞ்சமும் விருத்திக்கு விஷயமாக் காமையாகிய தன்மையினையுடைய அப்பியாச மெதுவோ அவ்வுபாயத்தையே பழகுவாய்; என்பதாம் இதன்விரிவுரையைக் கூடார்த்த தீபிகையுரையின் கண்ணே கண்டுகொள்க, இவ்வண்ணம் தீர்க்க காலம் அப்யாசஞ்செய்து உன்மத்த மனமாகிய மதமுற்றகஜத்தைச் சர்வப்பிரயத்னத்தாலும் சர்வாத்மபாவத்தாலும் நிரோதஞ்செய்து பரமசிரேயசானது அடையப்பெறும்.

(ச.) எங்கேயெங்கே = எந்தெந்தப் பிரதேசங்களில், சங்கேதமதாய் = நியமமாய், = பொருத்தமா யெனினும் ஒக்கும், எல்லா விசாரத்தாலும் = சர்வபாவத்தால், வீடு = பரமசிரேயசு, அணவாம் = அடையப்படும்.

மாவலி கதை முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கஅ௦கூ.

பிரகலாதன் கதை.

———(*)———

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இவ்வண்ணம் கேவலம் காகதாலீய நியாயப் பிரவிருத்த தனது விசாரத்தானும், சாஸ்திர ஆசாரிய உபதேச அனுக்கிர கீதத்தானும் ஞானோதயக்கிரமம் நிருபிக்கப் பெற்றது. இப்போது உபாசிக்கப்பெற்ற ஈசுவர அனுக்கிரக ஜன்னிய விசாரத்தானே ஞானோதயப் பிரகாரத்தை வர்ணிக்கும் பொருட்டுப் பிரகலாத உபாக்கியானத்தை யுபதேசிக்க வேண்டுமென் றிச்சித்த ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் அதன் சிரவணத்தில் ஸ்ரீ இராகவரை ஒருமைப்படுத்தல்:—பின்னுமென்பது.

(ச-அ-கை.) முன்பு மாவலிகதைவிற் புண்ணிய மிகுதியினால் விஷயஜன்னியமான சுகமும் ஏகதேசத்திற் சித்தோபசாந்தி நிமித்தமாமெனச் சொல்லப்பட்டது; இப்போது ஈசுவரானுக்கிரகத்தினாலே, ஒருகாலத்து ஆன்மதத்துவ போதமுண்டாகு மென்று பிரகலாதன் கதையாற் பிரதிபாதிக்கிறார்:—பின்னு மென்பது.

பின்னுமீதோர் கதைகேட்பாய் பிரகலாதப் பெயரோனுந்
தன்ன துணர்வான் மெய்ஞ்ஞான தத்துவத்தைச் சாதித்தா
னன்ன துரைப்பா மிரணியனு மசுரவேந்த னிறந்தளவே
யின்னல்கூரு மவன்மைந்த னிதயநடுங்கி யிவையுணர்ந்தான்.

(ப - ரை.) பின்னும் = மீட்டும், ஈதோர்கதை = இஃதொருகதை, கேட்பாய் = கூறச்சிரவணஞ் செய்வாய், பிரகலாதப் பெயரோனும்=பிரகலாதன் எனப்பிரசித்தி பெற்ற தைத்தியேசுவரனும், தன்னதுணர்வால் = தனது விவேகத்தாற்றானே, மெய்ஞ்ஞான தத்துவத்தை = சச்சிதானந்தப் பிரஹ்மவத்துவை, சாதித்தான் = தனது சொரூபமாய்ச் சாக்ஷாத்கரித்தான், அன்னது உரைப்பாம் = அதனைக் கூறுவாம், இரணியனும் அசுரவேந்தன் = ஹிரண்யகசிபு என்னும் அசுரேசன், இறந்தளவே = மரித்தபோது, இன்னல் கூரும் அவன்மைந்தன் = துயரத்தையடைந்த அவ்வசுரேசனது குமாரன், இதயநடுங்கி= மனத்தின் மிகவும் அச்சமடைந்து; வருமாறு, இவையுணர்ந்தான் = இன்னவற்றைச் சிந்தித்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இனி இராகவ ! விஞ்ஞானத்தினது மிக முக்கியமான அடைவில் மிகவும் மேலான இம்முறையை, சிரவணஞ் செய்வாய், யாதொருதடையு மில்லாத அடைவாமிதனில், தைத்தியஈசுரனுகிய பிரகலாதன் றானகவே சித்தனானான். பிரகலாதனது தந்தையாகிய இரணியகசிபு என்பவன் மகாவீரபராக்கிரமனா யிருந்து தேவதைகளைத் துன்புறுத்த ஸ்ரீ நரசிங்கரூப ஹரியான் மாண்டனன், பின்னர் அத்தானவேந்திரன் மடிந்த பாதாலகோடாத்தில், துயரம்மிக நிறைந்த வடிவினனாகிய பிரகலாதன் மௌனியா யிருந்து சிந்திக்கத் தொடங்கினான். (1)

(ச.) திரிதச விருந்தர்களின் ரிபுவாகிய இரணியகசிபு உயிர்விடுத்ததும், சோகசம் விக்ந மானசனாகிய பிரகலாதன் சிந்திக்கத் தொடங்கினான் என்பதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) சிந்தித்த பிரகாரத்தைக் கூறல்:—எனது என்பது.

எனதுதாதை முதலசுர ரெனதுகுலத்தோ ரெண்ணிறந்தோர்
கனகமேரு வணுவென்னக் காயநிலைமை பெரிதுடையோர்
வனசயோனி யதிகார மாற்றவல்லோர் தரவல்லோர்
புனைவண்டுளவோ னெனுங்கனலிற் பூளைவீபோற் போயொழிந்தார்.

(ப - ரை.) எனதுதாதை முதல் அசுரர் = என்னுடைய தந்தையே முதலானதைத்தியர், எனது குலத்தோர் எண்ணிறந்தோர் = என்னுடைய வம்மிசத்தினர் அளவற்றவர், தனகமேருவணு வென்னக் காயநிலைமை பெரிதுடையோர் = சுவர்ணச் சுமேருபர்வதமும் அற்பமென்று சொல்லும்படியாகத் தேகவியற்கையானது மகத்தென்றுடையவர், வனசயோனியதிகாரம் மாற்றவல்லோர் தரவல்லோர் = பிரஹ்மாவினது படைப்பின் அதிகாரத்தை இஷ்டமறின் தடுக்கவல்லவர் இஷ்டமுறின் கொடுக்கவல்லவர், புனைவண்துளவோன் = அணியாநின்ற வளப்பம் பொருந்திய துளபமாலையன், எனும் கனவில் = என்னும் அக்கினியின் கண்ணே, பூளைவீபோற்போய் ஒழிந்தார் = பூளைப்பூ விழுவதுபோலப் போயெதிர்த்து மடிந்துபோனார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) எனது இத்தந்தை முதலிய அசுரசத்தமர் யாவருமே, கலங்கிய கற்பாந்த வாதத்தானே குலாசலங்கள்போல அவ்வரியினாலேயே கொல்லப்பெற்று வீழ்த்தப்பட்டனர். பர்வதங்களைப் பரஸ்பரம் எடுத்தெறியப் பெற்றபோர்க் கௌசல விசேஷர்களாய்ப் பீமர்களாகிய வெகுபேர்கள் எனது பிதாமகர்களோடு கூடப் போர்புரிந்து அவ்வரியாற் சிக்ஷிக்கப் பெற்றார்கள். (2)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சிந்தித்தவகையை உபசங்கரித்து உபாயங்காணல்: — அன்னரென்பது.

† சத்தமர்களில் மிகச்சிறந்தவர். — செடுதல்.

அன்னுரொக்கும் பேரசுர ரழியுமூழிப் பெருங்காற்ருற்
சின்னகங்கள் போன்மடிந்தார் செறிநுண் மணலிற்பலகோடி
யின்னுளவனுக் கஞ்சாதா ரியாருமில்லை யெம்பகையா
மின்னுர்நேமிப் படையோனை வெல்வானுபாய மீதொன்றே.

(ப - ரை.) அன்னுரொக்கும் பேரசுரர் = அத்தகையர்கட்குச் சமானமான மலை போன்ற பெரிய அசுரர்கள், அழியும் ஊழிப் பெருங்காற்ருல் = யாவற்றையும் அழியும்படி செய்யும் கற்பாந்த பிரசண்ட மாருதத்தால், சின்னகங்கள் போல்மடிந்தார் =குலாசலங்கள் போலத் துவம்சமானுர், அழிந்தவரை யெண்ணின், செறிநுண்மணலில் பலகோடி = நெருங்கியிருக்கும் சூக்குமமணலினும் அநந்தங்கோடியாம், இன்னுள் = இக்காலத்தில், அவனுக்கு அஞ்சாதார் = அந்நாராயணனுக்கு வெருவாதவர், யாருமில்லை = நம்மவரில் எவருமேகிடையாது, எம்பகையாம் = எமதுகுலப் பகைவனுன, மின்னுர் நேமிப்படையோனை = பிரகாசம் பொருந்திய அக்கினிகாலும் சக்கிராயுதத்தைத் திருக்கரத்திற்றரித்த ஸ்ரீ பகவானை, வெல்வானுபாயம் = ஜயிக்கும்படியான உபாயம், ஈதொன்றே = இஃ தொன்றேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அதிகோரர்களாய் விஸ்தாரமாய் நிகழ்ந்த பெருங்கூட்டங்களில் அவ்வவ் வசலங்கள்போல விளங்கியவருக்குள் அஞ்சாதார்யாவர்தாம், இப்போது அவ்வரிபயப்படுத்து கின்ருன் என்பது என்னேகதை ! என்னே பிரசங்கம் ! யாவருமே நடுங்காநின்றனர். அத் தகைய ஸ்ரீமந்நாராயணரின் வசீகரணத்தில் ஸ்புடமாக உள்ள உபாயம் இஃதொன்றேயாம். (3)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இதைவிட வுயர்ந்த உபாயம் வேறில்லை யெனவும் அதுவும் ஸ்ரீமந் நாராயணனைச் சரணுகதியடைதலே யாமெனவும் கூறல்:—எத்தன்மை யென்பது.

எத்தன்மையினு லெண்ணுகினு மிதில்வேறுயர்ந்த நெறியில்லை
தத்துந்திரைப்பாற் கடலுறைவோன் சரணமன்றிச் சரணில்லை
சித்தமிந்தக் கணந்தொடங்கிச் சேர்கநாரா யணன்சரணம்
பத்தனுகி நானவனுய்ப் பகிராதொழிக பாவனையே.

(ப - ரை.) எத்தன்மையினுல் = எவ்வகையினுல், எண்ணுகினும்=சிந்தித்துப்பார்த்த போதினும், இதில் வேறுயர்ந்த நெறியில்லை = இதனினும் அயலாக மேலானமார்க்கம் கிடையாது, தத்தும் = ததும்பிவிளையாடும், திரை = தரங்கங்கள் வாய்ந்த, பாற்கடல் உறைவோன் = க்ஷீராப்தியின் கண்ணே ஆலிலையிற் பள்ளிகொண்டவன், சரணமன்றிச் சரணில்லை = திருவடிகளைத் தவிர்த்து வேறுசரணுகதியில்லை, சித்தம் இந்தக்கணந்தொடங் கிச்சேர்க = மனமானது இந்நொடி தொடங்கித் தியானிக்குக, நாராயணன் சரணம் = ஸ்ரீ பகவானது திருவடித்தாமரையை, பக்தனுகி = அனன்னிய பக்தியுடையவனுகி, நான் அவனுய் = நானேயவனுக, பகிராதொழிக பாவனையே=பேதியாதொழிக சிந்தனையே.

(ஸ்ரீ - வீர.) அதற்குவேருக அவன்செய்த பீடையினீடுதொழில் ஒன்றும் இன்றெனத் துணிகின்றேன், இல்லாதது என்னேயென வுரைத்ததாம்:—எத்தன்மை யென்றது. ஜகத் தில் சர்வவஸ்து சுபாவத்தாலுஞ் சர்வபுத்திபேதத்தாலும், சர்வக்கிரியை உத்யோகத்தாலும் சரணர்த்திகட்கு அவனேசரணம், அயலொருகதி கிடையவே கிடையாது, ஆகலின் சரணு கதவத்சலன் அத்தேவனே; அன்னியர் சரணம் ஆகார் என் எனின், ஆகவின் லோகத்திர யாந்தரத்தில் அதிகமா யெவனுமிலனேயாவன், பிரளயஸ்திதி சர்க்கங்கட்கு ஹரிகாரணத்

— வலிஜம.

தன்மையை அடையாநிற்பன். இங்ஙனந்துணிந்து சர்வபாவத்தானே அவன் சரணாகதியைச் சங்கற்பித்தல்:—சித்தமென்பதாதி, இங்ஙிமிடந்தொடங்கி அஜனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சந்ததம் நன்கடையா நிற்பேன், தேசகாலவஸ்து பேதத்தானே யடைகின்றனேயோ வெனின், இலையென்பான் பகிராதொழிக வென்றனன். சர்வதேசகால வஸ்துக்களிலும் யான் நாராயணமயனே யாவேன். (4)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) நிரந்தர தற்பிரதிபத்திதாரணானுஸ்மரணஜப சாதனமாகிய சிரௌத அம்மந்திரத்தைத் தொடர்ந்து ஸ்மரித்து நிரந்தரம் அச்செபத்தைச் சங்கற்பித்தல்:—நயந்தது.

நயந்ததெல்லா மெளிதருளு நாராயணாய நமவென்னு
முயர்ந்ததிரு மந்திரமென் றனுளத்தில் விண்ணின் மாருதம்போற்
பெயர்ந்துநீங்கா துள்ளுறைகப் பேணியரியைப் பூசிப்போ
ரியைந்தவரிதா மப்பூசை யியற்றிற் பலனுமலதில்லை.

(ப - ரை.) நயந்தது எல்லாம் எளிதருளும் = வாஞ்சித்தவற்றையெல்லாம் சுலபமாக அநுக்கிரகஞ் செய்யும், நாராயணாய நமவென்னும் = நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம் என்று சொல்லப்பட்ட, உயர்ந்த திருமந்திரம் = மேன்மைமிக்க அழகியமந்திரராஜன், என்றன் உளத்தில் = அன்புநிறைந்த எனது மனதில், விண்ணில் மாருதம்போல் = ஆகாயத்தில் வாயுப்போல, பெயர்ந்து நீங்காது உள்ளுறைக = அசைந்தகலாமல் அந்தரமைக, பேணி யரியைப் பூசிப்போர் = அன்போடு ஸ்ரீபகவானைப் பூசைசெய்வோர், இயைந்தவரிதாம் = பூச்சியனாகப் பொருந்திய ஸ்ரீ நாராயணனே தாமாகி, அப்பூசையியற்றில் = அந்தப் பூசையைச்சாதிக்கில், பலனும் = சபலமாம், அலதில்லை = மாறாயினோ பலனிலதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) நமஸ்காரம் நாராயணனுக்கு என்னும் மந்திரம் சர்வார்த்த சாதகமாம், ஆகாயத்தினின்றும் காலேபோலும் எனது இருதயகோசத்தினின்றும், அஃதகலாதுறைக; பிரணவத்தோடு கூடிய இது பவித்திரமாய தேசாதிகளிலேயே நியமிதகாலத்தில், சுசியாக இருந்து ஜபிக்கத்தக்கது நிரந்தரம் தகாது எனப் பிரணவமின்றிக் கொண்டதாம்; இருதய கோசத்தினின்றும் எனக்கூறியது மானசஜப முக்கியத் தன்மையை விளக்குதற் பொருட்டாம். முன்னர் யாண்டும் நாராயணமயனே நான் என்று புகன்றதைத் தெளிவுபடுத்தல், ஹரியேயாசையும் = திசையும், ஹரியேவிண்ணும், ஹரியேமண்ணும், ஹரியேஜகத்தும், அமேயாத்மாவாகிய ஹரியேயானும், எனுமுறையில் விஷ்ணுமயமே யானாயினேன்; விஷ்ணுமயம் = பாவனையானே விஷ்ணுப்பிராயம், பெண்மயன் விடன் என்பதுபோலப் பாவனையாலாக்கப் பெற்றதற்பாவ இலக்கணப் பிராசுரியத்தில் மயட்விகுதியாம் யாதின் பொருட்டு இங்ஙனங் கற்பிக்கின்றனே யெனிற்கூறல்:—பேணியரியை யென்பதாதி, அவிஷ்ணுவாயிருந்து விஷ்ணுவைப் பூசித்துப் பூஜாபலத்தை யநுபவிப்பவனாகமாட்டான்; "அவிண்டுவாய் விண்டுவை யருச்சியாதொழிக, அசிவமாய்ச் சிவத்தையருச்சியாதொழிக" என்னும் விதியையனுசரித் தென்பதாம். அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தின் பெருமை ஸ்ரீ சுவாநுபவத்திருவாக்கு:—நடந்துவிடுங் காணிருவினைக, ணாராயணாய நமவென்னி; னடந்துவிடுங் காண் பிறப்பிறப்பு, நாராயணாய நமவென்னி; னடந்துவிடுங் காண்பகையுறவு, நாராயணாய நமவென்னி; னடந்துவிடுங் காணகங்கரப்பேய், நாராயணாய நமவென்னில். சுயஞ்சோதியாய சர்வான்மதேவரே நாராயணசப்த வாழ்ச்சியராவர், தற்சமீபத்தன்மையானே யாவற்றையும் தத்தங்காரியத்தே முயல்விப்பது நரமாம், மாயை அதற்குச் சம்பந்தியாதலின் மாயை

நாராவாம், சூக்குமவுலகம் மாயாகாரியமாகலின் நாரவாம்; இவ்விரண்டிலும் அதுபிரதிபிம்ப ரூபமாய் நிகழுதலின் அம்மாயா விசிஷ்டப் பரமான்மாவும் அச்சூக்குமப் பிரபஞ்சவிசிஷ்ட இரணியகருப்பரும், நாராயணரெனப் பெறுவர்; பரமான்மரூப நரன் உண்டாக்கிய நீர் நாராவாம், அது விராட்டுக் காதாரமாதலின் நாராயணரெனப்பெறுவர்; நதிநீர் ஓடாதாரமே போலப் பூமியோடாதார நீர் பரமான்மாவி னின்றேயுண்டா மாதலின் நாராவெனப் பெறும், அதனையதுவே சூத்திரான்ம வடிவப் பிராணரூபத்தால் தாரணஞ் செய்தலின் நாராயண வெனப்பெறும்; தூலப்பிரபஞ்ச சரீரவிராட்டும், சூக்குமப் பிரபஞ்சசரீர இரணிய கருப்பரும் நரரெனப்பெறுவர், அவ்விருவரின்றிதியும் பரமான்மா விடத்ததேயாகலின் அது நாராயண வெனப்பெறும்; பிரதிபிம்பஜீவர் நாராவர், அவர் நிரூபணம் பிம்பரூபப் பரமான் மாவானே நிகழுமாகலின் நாராயணவெனப் பெறும்; ஜீவர்களிடத்துள்ள காமக்குரோ தாதி தோடங்கள் அரவாம், அவற்றாலாந் துக்கம் ஆரவாம், அதற்காசிரய அஞ்ஞானாதி ஆராயணமாம், அது சுயஞ்சோதியானந்த ஆன்மாவில் முக்காலத்து மின்றாமாகலின் நாரா யணவெனப் பெறும்; அவித்தையாதி ஐந்து கிலேசங்கள், அறம்பாவம் இன்பத்துன்பம், அவற்றின்வாசனை என்பனயாவும் சம்சாரசக்கிரத்தின் அராக்களாம், இவற்றிற்கு மாயை பரிணாமி யுபாதானமா மாதலின் இது ஆராயணமாம், இதனினும் கூடஸ்தர்வேறாமாதலின் நாராயணரெனப் பெறுவர்; கற்பிததாதாத்மிய அத்தியாசரூப சம்பந்தத்தால் மாயையாகிய நாரியின்ஸ்திதி பரமான்மாவிலேயே யாமாகலின் நாராயண வெனப்பெறும், பரமேசுரரூப நரசம்பந்தி இலக்குமி நாரியெனப்படுவள், அவ்வம்மை சகல தேகதாரிகட்கும் பிரியையும், அநேககலையோடு கூடியவளும், அநேகரூப முடையவளும், அத்தியந்தம் மனோரமையும், புண்ணியவான்கட்குச் சந்ததம் சுகங்கொடுப்பவளும், பாவிகட்குத் தன்னையடைவியாமலும் நாசத்தானும் எப்போதும் துக்கத்தை யடைவிப்பவளும் ஆவள், அந்நாரிபரமான்ம புருடனிடத்தே நிச்சலமாய் நிலைபெறுவ ளாதலின், நாராயணராவர். ஆனந்தவடிவ திருஷ்டா வாய ஆன்மாவிற்கு நானாவகையாய பதார்த்தங்களைக் காண்பிக்கும் சர்வஜீவர்களின் புத்தி நாரியாம், அதனை யான்மாவே யொளிர்விக்கு மாதலின் நாராயணராம்; பரமான்மாவினும் வேறாயொரு சிறிதும் இன்றாமாதலின் நாராயணராம்.

(ச.) அரிதாம் = விஷ்ணுதானும், அப்பூசையியற்றின் = அவ்விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கின், பயனும் = பூஜாபல முடையனும், அலது = அவிஷ்ணுவாய் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பினும், இல்லை = பூஜாபலமுடையனல்ல னென்றதாயிற்று. (5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் வடிவமே தானாகப்பாவித்துத் தியானித் துப் பின் பாகிய பூசைக் கொருப்படல்:—அந்தவென்பது.

அந்தநெறியா லரியுருநா னாகியரியைப் பூசிப்ப
னிந்தவுடன்மா தவன்வடிவா மிதனில்வாயு வடிவாகிப்
பந்தமுறுவோன் பராபரனா மிவனேபிராண பவனத்தின்
முந்துமோட்டத் தாலிரண்டா முகுந்தனாகிப் புறத்துறைவோன்

(ப - ரை.) அந்தநெறியா லரியுருநானாகி = கூறியமுறையால் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவடிவ மேயானாகி, அரியைப்பூசிப்பன் = ஸ்ரீ முகுந்தனைப் பஜிப்பேன், இந்த உடல் = இச்சரீரம்' மாதவன் வடிவாம் = ஸ்ரீநாயகன் ஆகிருதியாம், இதனில் வாயுவடிவாகி = இதன்கண் வாயுவினுருவமாகி, பந்தமுறுவோன் = கட்டப்படுவோன், பராபரனும் = பராவரனுவன், இவனே பிராணபவனத்தின் = இம்மகா விஷ்ணுவே பிராணவாயுவின், முந்தும் ஓட்டத்

தால் = பிரவாகத்தால், இரண்டாம் முகுந்தன் ஆகிப் புறத்துறைவான் = வேறொருபகிர் விஷ்ணுவாகி வெளியிலிருப்பன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவாகி யவனைப் பூஜிப்பேன், இப்பெருமான் யானேயாகின்றேன், ஹரியானவனே பிரகலாதப் பெயரிய பெரியோன், " இவனினு மயலாய்க்காண போனில்லை " என்பதாதி சுருதியிருத்தலின். பிரத்தியக்கான என்னினும் அன்னியம் ஹரிபிருத்தக்காகவில்லை = ஆத்மாந்தர பூதமாகவில்லை யென்பதாம், எங்குமேயான் வியாபகமாக விருக்கின்றேன் என்பதாக உள்ளே திட நிச்சயமுடையவனுகி நன்கு சிந்தித்துப் பிரகலாதன் றன்றனுவைப் பாவனையானே ஸ்ரீமந்நாராயண வடிவமாக ஆக்கி, மீண்டுமரியைப் பூசிப்பான் இனிதெண்ணுவா னுயினன், என்னல் இனிதுகற்பிக்கப்பட்ட திரிவிதவைஷ்ணவ இவ்வபுவினும் அன்னியமாகப்பரா = சமஷ்டிரூப, அவரா = வியஷ்டி தேவதைவடிவமாகத்தானுதல், ஆகாதொழிக, மற்றே, இவ்வெனதுவடிவ மகாவிஷ்ணுவே இருதயத்தினின்றும் பிராணப் பிரவாகத்தானே புட்பாஞ்சலி பாவனையால் வெளியே ஆவாகனஞ் செய்யப்பெற்றுப் பூஜாகாலபரியந்தம் வேறுபோலக் கற்பிக்கப்பெறும். அஃதெத்தகைய மகாவிஷ்ணுவெனின், வைநதேய சமாரூடமாம் அம்மூர்த்தம், விளங்காநின்ற கிரியைஞானஇச்சை அநுக்கிரகமெனப் பெயரிய நான்கு சக்திகளுடன் கூடியது, சங்கசக்ர கதாபாணி, சியாமளாங்கம் சதுர்ப்புஜ முடையது. சந்திர அர்க்கநயன முடையது, ஸ்ரீமானுயது, காந்திபொருந்திய நந்தகமென்னும் கட்கத்தோடு கூடியது. தனதுஜன ஆநந்தந்தருவது, பத்மபாணி, விசாலாக்ஷம் சாரங்கதனுவுடைய மகாப்பிரகாச மயமாயது.

(ச.) மாதவன் வடிவாம் என்று சிந்தித்து அப்பிரகலாதன் பூசைநிமித்தம் மீண்டுஞ்சிந்தித்தல், பரர் = பிரமாதிகள், அபரர் = அதமர்கள் எவனினின்றே; அவன் பராபரனும், இவனே = இவ்விஷ்ணுவே, இதனில் = நாராயணமயமான இவ்வடிவத்தி னின்றும், புறத்து, பிராணபவனத்தின், முந்து மோட்டத்தால், வாயுவடிவாகி, இரண்டா முகுந்தனுகியுறைவோன் என்பதந்நுவயம். (6)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பூசைசெய்ய உத்தேசித்த பிரகலாதன் அகத்தே சகலமுங் கற்பித்துப் பூசைசெய்த்தையும் புறத்தே பூசைசெய்த்தையும் புகலல்:—அவ்வாறு, மணி.

அவ்வாறுன விவ்வரியை யகிலவுபசா ரங்களையுந்
தவ்வாமனத்தா லுளதாக்கிச் சதாபூசனையே சமைப்பனென
விவ்வாறெண்ணிப் பாரமெலா மெடுத்துச் சுமக்குமனத்தாலே
செவ்வான் மணிப்பாத்திரதூப தீபங்கந்த மெலாஞ்செறித்து.

மணிப்பூண்களும் பீதாம்பரமும் வாடாமலரு நல்லமுதுங்
கணிப்பிலாத பொருளெல்லாங் கருத்தாற்பாவித் தருச்சித்துத்
தணிப்பிலாத வன்பான்முன் றந்தப்புறத்தின் பொருட்டிராளாற்
பணிப்பாயவனை யுட்போலப் பரிந்துபுறத்தும் பூசித்தான்.

(ப - ரை.) அவ்வாறுன இவ்வரியை = மொழிந்தபிரகாரம் எனது வடிவமான இவ்விஷ்ணுவை, அகில உபசாரங்களையும் = சகல உபசாரங்களையும், தவ்வாமனத்தால் = ஏகாக்கிரசித்தத்தால், உளதாக்கி = இருப்பனவாகப் பாவித்து, சதா = எப்போதும், பூசனையே = பூசையே, சமைப்பன் என = செய்வேனென்று, இவ்வாறெண்ணி = இந்தப் பிரகாரஞ் சிந்தித்து, பாரமெலாம் எடுத்துச் சுமக்கும் மனத்தாலே = சகலலோக பாரங்களையும்

நாரவாம், சூக்குமவுலகம் மாயாகாரியமாகலின் நாரவாம்; இவ்விரண்டிலும் அதுபிரதிபிம்ப ரூபமாய் நிகழுதலின் அம்மாயா விசிஷ்டப் பரமான்மாவும் அச்சூக்குமப் பிரபஞ்சவிசிஷ்ட இரணியகருப்பரும், நாராயணரெனப் பெறுவர்; பரமான்மரூப நரன் உண்டாக்கிய நீர் நாராவாம், அது விராட்டுக் காதாரமாதலின் நாராயணரெனப்பெறுவர்; நதிநீர் ஓடாதாரமே போலப் பூமியோடாதார நீர் பரமான்மாவி னின்றேயுண்டா மாதலின் நாராவெனப் பெறும், அதனையதுவே சூத்திரான்ம வடிவப் பிராணரூபத்தால் தாரணஞ் செய்தலின் நாராயண வெனப்பெறும்; தூலப்பிரபஞ்ச சரீரவிராட்டும், சூக்குமப் பிரபஞ்சசரீர இரணிய கருப்பரும் நரரெனப்பெறுவர், அவ்விருவரின்றியும் பரமான்மா விடத்ததேயாகலின் அது நாராயண வெனப்பெறும்; பிரதிபிம்பஜீவர் நாராவர், அவர் நிரூபணம் பிம்பரூபப் பரமான் மாவானே நிகழுமாகலின் நாராயணவெனப் பெறும்; ஜீவர்களிடத்துள்ள காமக்குரோ தாதி தோடங்கள் அரவாம், அவற்றாலாந் துக்கம் ஆரவாம், அதற்காசிரய அஞ்ஞானுதி ஆராயணமாம், அது சுயஞ்சோதியானந்த ஆன்மாவில் முக்காலத்து மின்றாமாகலின் நாரா யணவெனப் பெறும்; அவித்தையாதி ஐந்து கிலேசங்கள், அறம்பாவம் இன்பத்துன்பம், அவற்றின்வாசனை என்பனயாவும் சம்சாரசக்கிரத்தின் அராக்களாம், இவற்றிற்கு மாயை பரிணுமி யுபாதானமா மாதலின் இது ஆராயணமாம், இதனினும் கூடஸ்தர்வேறாமாதலின் நாராயணரெனப் பெறுவர்; கற்பிததாதாத்மிய அத்தியாசரூப சம்பந்தத்தால் மாயையாகிய நாரியின்ஸ்திதி பரமான்மாவிலேயே யாமாகலின் நாராயண வெனப்பெறும், பரமேசுரரூப நரசம்பந்தி இலக்குமி நாரியெனப்படுவள், அவ்வம்மை சகல தேகதாரிகட்கும் பிரியையும், அநேகங்கலையோடு கூடியவளும், அநேகம்ரூப முடையவளும், அத்தியந்தம் மனோரமையும், புண்ணியவான்கட்குச் சந்ததம் சுகங்கொடுப்பவளும், பாவிகட்குத் தன்னையடைவியாமலும் நாசத்தானும் எப்போதும் துக்கத்தை யடைவிப்பவளும் ஆவள், அந்நாரிபரமான்ம புருட னிடத்தே நிச்சலமாய் நிலைபெறுவ ளாதலின், நாராயணராவர். ஆனந்தவடிவ திருஷ்டா வாய ஆன்மாவிற்கு நானுவகையாய பதார்த்தங்களைக் காண்பிக்கும் சர்வஜீவர்களின் புத்தி நாரியாம், அதனை யான்மாவே யொளிர்விக்கு மாதலின் நாராயணராம்; பரமான்மாவினும் வேறாயொரு சிறிதும் இன்றாமாதலின் நாராயணராம்.

(ச.) அரிதாம் = விஷ்ணுதானும், அப்பூசையியற்றின் = அவ்விஷ்ணுவைப் பூஜிக்கின், பயனும் = பூஜாபல முடையனும், அலது = அவிஷ்ணுவாய் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பினும், இல்லை = பூஜாபலமுடையனல்ல னென்றதாயிற்று. (5)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் வடிவமே தானுகப்பாவித்துத் தியானித் துப் பின் பாகிய பூசைக் கொருப்படல்:—அந்தவென்பது.

அந்தநெறியா லரியுருநா னுகியரியைப் பூசிப்ப
னிந்தவுடன்மா தவன்வடிவா மிதனில்வாயு வடிவாகிப்
பந்தமுறுவோன் பராபரனு மிவனேபிராண பவனத்தின்
முந்துமோட்டத் தாலிரண்டா முகுந்தனுகிப் புறத்துறைவோன்

(ப - ரை.) அந்தநெறியா லரியுருநானுகி = கூறியமுறையால் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவடிவ மேயானுகி, அரியைப்பூசிப்பன் = ஸ்ரீ முகுந்தனைப் பஜிப்பேன், இந்த உடல் = இச்சரீரம் மாதவன் வடிவாம் = ஸ்ரீநாயகன் ஆகிருதியாம், இதனில் வாயுவடிவாகி = இதன்கண் வாயுவினுருவமாகி, பந்தமுறுவோன் = கட்டுப்படுவோன், பராபரனும் = பராவரனுவன், இவனே பிராணபவனத்தின் = இம்மகா விஷ்ணுவே பிராணவாயுவின், முந்தும் ஓட்டத்

தால் = பிரவாகத்தால், இரண்டாம் முகுந்தன் ஆகிப் புறத்துறைவான் = வேறொருபகிர் விஷ்ணுவாகி வெளியிலிருப்பன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவாகி யவனைப் பூஜிப்பேன், இப்பெருமான் யானேயா கின்றேன், ஹரியானவனே பிரகலாதப் பெயரிய பெரியோன், "இவனினு மயலாய்க்காண் போனில்லை" என்பதாதி சுருதியிருத்தலின். பிரத்தியக்கான என்னினும் அன்னியம் ஹரி பிருத்தக்காகவில்லை = ஆத்மாந்தர பூதமாகவில்லை யென்பதாம், எங்குமேயான் வியாபக மாக விருக்கின்றேன் என்பதாக உள்ளே திட நிச்சயமுடையவனுகி நன்கு சிந்தித்துப் பிரக லாதன் றன்றனுவைப் பாவனையானே ஸ்ரீமந்நாராயண வடிவமாக ஆக்கி, மீண்டுமரியைப் பூசிப்பான் இனிதெண்ணுவா னுயினன், என்னுல் இனிதுகற்பிக்கப்பட்ட திரிவிதவைஷ் ணவ இவ்வபுவினும் அன்னியமாகப்பரா = சமஷ்டிரூப, அவரா = வியஷ்டி தேவதைவடிவ மாகத்தானுதல், ஆகாதொழிக, மற்றோ, இவ்வெனதுவடிவ மகாவிஷ்ணுவே இருதயத்தி னின்றும் பிராணப் பிரவாகத்தானே புட்பாஞ்சலி பாவனையால் வெளியே ஆவாகனஞ் செய் யப்பெற்றுப் பூஜாகாலபரியந்தம் வேறுபோலக் கற்பிக்கப்பெறும். அஃதெத்தகைய மகா விஷ்ணுவெனின், வைநதேய சமாரூடமாம் அம்மூர்த்தம், விளங்காநின்ற கிரியைஞான இச்சை அநுக்கிரகமெனப் பெயரிய நான்கு சக்திகளுடன் கூடியது, சங்கசக்ர கதாபாணி, சியாமளாங்கம் சதுர்ப்புஜ முடையது. சந்திர அர்க்கநயன முடையது, ஸ்ரீமானுயது, காந்தி பொருந்திய நந்தகமென்னும் கட்கத்தோடு கூடியது. தனதுஜன ஆநந்தந்தருவது, பத்ம பாணி, விசாலாக்ஷம் சாரங்கதனுவுடைய மகாப்பிரகாச மயமாயது.

(ச.) மாதவன் வடிவாம் என்று சிந்தித்து அப்பிரகலாதன் பூசைநிமித்தம் மீண்டுஞ்சிந் தித்தல், பரர் = பிரமாதிகள், அபரர் = அதமர்கள் எவனினின்றோ; அவன் பராபரனும், இவனே = இவ்விஷ்ணுவே, இதனில் = நாராயணமயமான இவ்வடிவத்தி னின்றும், புறத்து, பிராணபவனத்தின், முந்து மோட்டத்தால், வாயுவடிவாகி, இரண்டா முகுந்தனுகி யுறைவோன் என்பதந்நுவயம். (6)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பூசைசெய்ய உத்தேசித்த பிரகலாதன் அகத்தே சகலமுங் கற்பித் துப் பூசைசெய்ததையும் புறத்தே பூசைசெய்ததையும் புகலல்:—அவ்வாறு, மணி.

அவ்வாறுன விவ்வரியை யகிலவுபசா ரங்களையுந்
தவ்வாமனத்தா லுளதாக்கிச் சதாபூசனையே சமைப்பனெனு
விவ்வாறெண்ணிப் பாரமெலா மெடுத்துச் சுமக்குமனத்தாலே
செவ்வான் மணிப்பாத்திரதூப தீபங்கந்த மெலாஞ்செறித்து.

மணிப்பூண்களும் பீதாம்பரமும் வாடாமலரு நல்லமுதுங்
கணிப்பிலாத பொருளெல்லாங் கருத்தாற்பாவித் தருச்சித்துத்
தணிப்பிலாத வன்பான்முன் றந்தப்புறத்தின் பொருட்டிரளாற்
பணிப்பாயவனை யுட்போலப் பரிந்துபுறத்தும் பூசித்தான்.

(ப - ரை.) அவ்வாறுன இவ்வரியை = மொழிந்தபிரகாரம் எனது வடிவமான இவ்விஷ் ணுவை, அகில உபசாரங்களையும் = சகல உபசாரங்களையும், தவ்வாமனத்தால் = ஏகாக் கிரசித்தத்தால், உளதாக்கி = இருப்பனவாகப் பாவித்து, சதா = எப்போதும், பூசனையே = பூசையே, சமைப்பன் எனு = செய்வேனென்று, இவ்வாறெண்ணி = இந்தப் பிரகாரஞ் சிந்தித்து, பாரமெலாம் எடுத்துச் சுமக்கும் மனத்தாலே = சகலலோக பாரங்களையும்

அநாயாசமாகத் தூக்கிச் சுழித்தாங்கிபோலே சுமந்துகொண்டாடுஞ் சித்தத்தினுலே,செவ்வான் மணிப்பாத்திரம் = செக்கர்வானம் போன்ற இரத்தின பாத்திரம், தூபதீபம் கந்தம் எலாம் செறித்து = தூபம்தீபம் சந்தனம் முதலிய யாவற்றையும் அர்ப்பித்து.

மணிப்பூண்களும் = நானுவித இரத்தின பூஷணங்களும், பீதாம்பரமும் = சுவர்ண ஆடையும், வாடாமலரும் = அன்றலர்ந்த புஷ்பமும், நல்லமுதும் =பரமான்னமும், கணிப்பில்லாதபொருள் எல்லாம் = என்பனமுதலிய எண்ணிறந்த வஸ்துக்கள் யாவற்றையும், கருத்தால் பாவித்து = மனத்தினுலே பாவனைசெய்து, அருச்சித்து = அருச்சனைசெய்து, தணிப்பிலாத அன்பால் = அளவுகடந்து தீராதபக்தியினுலே, முன்றந்து = எதிரிற்சமர்ப்பித்து, அப்புறத்தின் பொருள் திரளால் = அந்தப் பாகியத்தின்வஸ்து சமுதாயங்களால், பணிப்பாயவனை = சேஷசயனத் தெழுந்தருளுந் திருநெடுமாலை, உட்போல = உள்ளே போல, பரிந்து = அன்புமிக்கு, புறத்தும் பூசித்தான் =பாகியத்திலும் பூசைசெய்தான்.

(ஸ்ரீ-வீர.) சர்வசம்பாரரம்மிய மாயமனோமய சாமக்கிரியைகளாலும் அத்தன்மயமாய மகாவிஷ்ணுவை, சங்கர்ஷண பிரத்தியும் நாதிவியூகங்கள் பார்ஷதர்கள் முதலிய பரிவாரங்களோடுகூட விரைவிற் பூசைசெய்வேன்; என்பதாகப் பிரகலாதன் சிந்தித்துச் சம்பாரபாரியாகிய மனத்தானே, ஸ்ரீ மாதவனைக் கமலாதவனைப் பூசைசெய்தான், மா = கமலா= இலக்குமி, தவன் = நாயகன், இரத்தினக் குழுத்தழுவிய பாத்திரங்களின் படலவபிஷேசனங்களானும், நானுவிபவபூஷண அலங்காரங்களானும், சந்தனுதி விலேபனங்களானும், தூபதீப விசித்திரங்களானும், அநேகவித புஷ்பார்ச்சனைகளானும் மாலைகளானும், நைவேத்யதாம்பூல தர்ப்பண சத்தரசாமர நீராஜன புஷ்பாஞ்சலி பிரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகளானும், சௌந்தரிய யுக்தசம்மான யுபசாரங்களானும், சுயம் ஆத்மார்ப்பணங்களானும், ஜகத்தின் கண்ணே எவ்வெவ் விபவங்கள் பிரசித்தங்கள் ஆமோ அவ்வவற்ருல் உபகரணீ கிருதபவித்திரமான பரமபக்தியினுனே ஜகத்பதியாய் சுவசுவாமியா யிலங்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணனைப் பிரகலாதன் அந்தப்புரத்தில் மனத்தாற் பூஜிப்பானுயினன்; மாநசபூஜாநந்தரம் அவ்வந்தப்புரத்தின் கண்ணேயிருக்கும் தேவகிருகத்தில், பாகியார்த்தங்கள் கொண்டு பரிபூரணமாகிய பூசையால் தானவேசன் ஸ்ரீஜனுர்த்தனனைப் பூசித்தான்; மாநசபூசையிற் புகன்ற முறையானே, பகிர்திரவ்யங்களாற் பரமேசுரனை மீண்டும் மீண்டும், பூசித்துத் தானவேந்திரன் சந்துஷ்டிமானுயினன்.

(சு.) அவ்வாருன இவ்வரியை = வாயுருபமாக இருக்கும் ஜனுர்த்தனன் என்னும் விஷ்ணுவை, பாரமெலாம் = பூஜோபகரணங்கள் அனைத்தும், மணிப்பாத்திரம் = இரத்தினுர்க்கியபாத்திரங்கள். மூலம், சம்பா:=பூஜோபகரணங்கள், பூஜயா=பூஜாவிதியால் (7-8)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தங்கள் அரசன் பூசையைக்கண்ட அசுரரும் பூசாதற்பராதல்:—ஆயவென்பது.

ஆயவாறக் கணந்தொடங்கி யகண்டவடிவப் பரம்பொருளா
மாயனடிக ளருச்சித்தா னவனைப்போல வாளசுரர்
தீயகுணம்விட் டெல்லோருந் திருமாற்கடிமைத் திறம்பூண்டார்
மேயமன்னன் குணமன்றே விரிந்தவுயிரின் குணந்தானே.

(ப-ரை.) ஆயவாறு = கூறியபிரகாரம், அக்கணந் தொடங்கி = அப்போதாரம்பித்தே, அகண்டவடிவப் பரம்பொருளாம் மாயனடிகள்=கண்டிதமில்லாத அறிவுருவமான

பரமேசுரமாயவன் திருவடிகளே, அருச்சித்தான் = அருச்சனைசெய்து பூசித்தான், அவனைப் போல வாளசுரர் = அந்தப் பிரகலாதனைப்போல அவன் பிரஜைகளாகிய வாளாயுதந்தரித்த அசுரர், தீயகுணம் விட்டு = கொடிய குணங்களை விட்டொழித்து, எல்லோரும் = யாவருமே, திருமாற்கடிமைத் திறம்பூண்டார் = ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவிற்கு அன்பர்களாகிய வைஷ்ணவராயினர், மேயமன்னன் குணமன்றோ = ஒருதேயத்தை யாளப்பொருந்திய அரசனது ஆசாரமல்லவோ, விரிந்த உயிரின் குணந்தானே = அத்தேயத்திற் பரந்த பிரஜைகளின் ஆசாரமாக இலங்காநிற்பது.

(ஸ்ரீ - வீர.) அது முதலாகத்தானே பிரகலாதன் பரமேசுவரனை முன்மொழிந்த வகையானே பூரணமாய் பக்தியினுனே தினந்தினம் பூஜித்துக்கொண்டு வந்தனன். பின்னர் அந்தப்புரத்திலுள்ள தைத்தியர்கள் எல்லாம் அதுமுதலாகவே வைணவராயினர். யாவருமே மங்களமாய்ப் பவித்திரராயினர், இராஜாவன்றோ வாசாரகாரணம்; "தன்மியென்றிடின் மன்னவன் றன்மியராவர், கன்மியென்றிடிற் கன்மியர் துலியனேற்கடுப்பர், தன்மமென்பதைத் தழுவுவர் தழுவினரிறைவன், றன்மையெங்ஙனமங்ஙனமவனணைந்தவரே" என்னும் நியாயமிருத்தலின். (9)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அமரர் இந்திரன் அசுரர் செய்கையைக் கேட்டயர்தல்:—திதியென்பது.

திதிகாதலரு மவர்க்கரசுஞ் செங்கண் மான்மேற் சினந்தீர்ந்து
புதிதாகிய பத்தியிலடிமை புக்காரென்று புரந்தரனுந்
துதிவானவருங் கேட்டலுமே துணுக்கமோடு வியப்பெய்தி
யதிபாதகர்க ளெம்பெருமாற் கன்பாகியதென் னெனவயிர்த்தார்.

(ப - ரை.) திதிகாதலரும் அவர்க்கரசும் = தைத்தியரும் அவருடைய அரசனும், செங்கண்மால் மேற்சினந்தீர்ந்து = செந்தாமரை யிதழ்போலும் திருநேத்திரங்களையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணர் மீது குரோதம் நீங்கி, புதிதாகியபத்தியில் = நவீனமாகிய பக்தியில், அடிமைபுக்கார் = வைஷ்ணவர் ஆயினர், என்று புரந்தரனும் துதிவானவரும் = என்பதாக தேவேந்திரனும் அவனைப்போற்றுந் தேவரும், கேட்டலுமே = செவிகொள்ளலுமே, துணுக்கமோடு வியப்பெய்தி = பயத்தோடும் ஆச்சரியத்தை யடைந்து, அதிபாதகர்கள் = மகாபாதகர்களாகிய அசுரர்கள், எம்பெருமாற்கு = எமது பெருமானுக்கு, அன்பாகியது = பக்திபூண்டது, என்னென் அயிர்த்தார் = இஃதென்னே யென்று மயங்கினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே சத்துருஜயசில இராகவ ! அதன்பின், ககனத்திற் றேவலோகத்திலிவ்வார்த்தையானது சாரவாயிலாக எட்டியது, அவ்வார்த்தை: தைத்தியர் ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவின் றுவேடத்தை அடியோடும் விடுத்துப் பக்தர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதாம். மருத்கணசகித சக்கிராதி தேவர் விஸ்மயத்தை யடைந்தனர், தைத்தியர்களானே வைஷ்ணவீபக்தி கவரப்பெற்றுளதே இஃதென்ன காரணத்தானே கவரப்பெற்றதோ ! (10)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தேவேந்திராதிதேவர் ஸ்ரீ பகவானைச் சேவித்து அசுராது செய்கையைப்பற்றி வினுதல்:—திரு, கொடிய என்பன.

திருப்பாற்கடலிற் கண்வளருந் திருமான்முன்பு சென்றணுகி
விருப்பாற்றுதித்திந் திரன்முதலோர் மேகமேனி யனைநோக்கி
நெருப்பாந்தன்மை யசுரரெலா நினைப்பாவித்து நின்வடிவா
யிருப்பாரானுன் மாயையென வெண்ணினேமீதென்னென்ன.

J துரதிர.

கொடிய கொலைசெய் வல்லசுரர் குணங்களெங்கே பெறவரிய
முடிவதான பிறப்பெங்கே முகுந்தன்பத்திப் பேறெங்கே
கடியதீயோர் நற்குணங்கள் கலந்தாரென்று கதையல்லா
னெடியமாலே நின்பத்தி நீசர்க்கெல்லா நேருமதோ.

(ப - ரை.) திருப்பாற்கடலில் கண்வளரும் = ஸ்ரீக்ஷீராப்தியின் கண்ணே யோகநித்திரைசெய்யும், திருமால் முன்புசென்றணுகி = ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் திருச்சந்நிதியைச் சென்றடைந்து, விருப்பாற்றுதித்து = அன்போடும் ஸ்தோத்திரம் செய்து, இந்திரன் முதலோர் = தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்கள், மேகமேனியனை நோக்கி = கார்மேனியனாகிய ஸ்ரீ கண்ணபிரானை நோக்கி, நெருப்பாந்தன்மை யசுரரெலாம் = அக்கினிக்குச் சமானமாய கொடூரசுபாவத்தோடு கூடிய தைத்தியர்களெல்லாரும், நினைப்பாவித்து நின்வடிவாய் = தேவரீரைத் தியானித்து தேவரீருடைய திவ்யமங்களமாய், இருப்பாராஞல்=கவலையின்றி யிருப்பார்களாயின், மாயையென = மாயாவிசித்திர மென்று, எண்ணினேம் = நினைந்தோம், ஈதென் என்ன = இஃதென்னே ஆச்சரியம் என்றனர்.

கொடிய கொலைசெய்வல் லசுரர்குணங்கள் எங்கே = கொடூரமான கொலையாதியதிபாதகங்கள் செய்யும் கொடிய அசுரரது துஷ்டகுணங்கள் எவ்விடத்தன! பெறவரிய = பெறுதற்குத் துர்லபமான, முடிவதான பிறப்பெங்கே = இனிப்பிறவா முடிவானபிறப்பெவ்விடத்தது! முகுந்தன் பத்திப்பேறெங்கே = ஸ்ரீமந் நாராயணனது பக்திப்பிரயோஜனம் எவ்விடத்தது!, கடியதீயோர்=கொடுமைவாய்ந்த பாதகர், நற்குணங்கள் = நல்ல குணங்களை, கலந்தார் என்று கதையல்லால் = அடைந்தார் என்றுரைப்பது கதையேயல்லாமல் உண்மையல்ல, என்னே! நெடியமாலே=சர்வவியாபகமாகிய ஸ்ரீபகவந்! நின்பத்தி= தேவரீரது அன்பு, நீசர்க்கெல்லாம் நேருமதோ = தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாம் கிடைக்குங்கொல்லோ!

(ஸ்ரீ - வீர.) விஸ்மய ஆகுலர்களாகிய விபுதர்கள் அமராவதி நகரத்தைவிடுத்து, ஸ்ரீக்ஷீராப்தியின் கண்ணே ஆதிசேஷசயனத்தே யோகநித்திரைசெய்தருளும் போரில்வன்மைமிக்க ஸ்ரீ ஹரியைநோக்கிச் சென்றார்கள்; சென்று தரிசித்த அத்தேவதைகள் மிகவுந்தோத்தரித்து விண்ணப்பித்ததாவது:—ஹே பகவந்! இஃதென்னே ஆச்சரியம்! தேவரீரைச் சந்ததமுமே துவேஷித்துக் கொண்டிருக்கும் தைத்தியருங் கூடத்தேவரீர் மயமாகப்பத்தியினால் ஆனார்கள் என்றால் இதனை மாயையென்றே எண்ணுகின்றோம்; அந்தோ அத்தியந்தம் கெட்ட ஒழுக்கமுடைய தானவர், துவேஷத்தினாலே தேவரீருடைய பக்தர்களாகிய தேவர்களினிதுவா மும்பர்வதங்களையும் பட்டணங்களையும் துவம்சம்செய்வதே கடனாக உடையவர் எங்கே! பச்சாத்துண்டாவதான மகாஜன்மத்தி லடையத்தக்க ஜனார்த்தனனிடத்தில் அன்பெங்கே! ஹே பகவன்! பாமரர் குணவான்கள் ஆயினார்கள் என்னுமிது கதையேயாம். உத்பாத சம்பந்தியாய அகாலபுஷ்ப மாலைபோலும் அசுகத்தின் பொருட்டும் உபத்திரவத்தின் பொருட்டுமோம், சுகத்தின் பொருட்டும் என்றும் பாடமுளது; கசியபவம்சத்தன்மையானே உங்களுக் கொப்பானவர்களே அவர்கள் எனின், குணவைஷம்மிய மிருத்தலின் அல்லருமாமெனல்:—நெடியமாலே யென்பதாதி. எங்கேயதமர் பிராகிருதாரம்பர் எப்போதும் ஹீனகருமாதியுடையர், அச்சர்தானவர் ஹீனஜாதியாகிய தாமசயோனியர்; எங்கே வைஷ்ணபக்தி. ஈண்டு கமலினீ தப்தமாய ஊஷரப்பூமியில் ஆர்ந்ததென்னுங் கதையெங்ஙனங் கேட்பவர்கட்குச் சுகத்தையுண்டாக்க மாட்டாதோ, அங்ஙனமே ஹே பரமே

Tமின்.
○ திர்நிமுக்கம்.

பிரகலாதன் நிஜ.

சா ! திதியின் சந்ததிகளும் ஸ்ரீ மாதவனிடத்தில் பக்தியுடையவர்கள் ஆயினர்கள் என்னும் அதமாசிரய விஷயகதையும் எங்களுக்குச் சுகமாக விருக்கவில்லை.

(ச.) கலவாரென்று கூறுவது கதையாம், கலவாரென்ற பாடத்தை யொப்பியதாமிது, அல்லால் = அன்றெனில். மூலம், வாாக:=சோச்சிய: = சோகிக்கத்தக்கவர். (11-12)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) அநுசிதக்காட்சியானே மிகவுங் கோபமுடையவராய், அதனானே முன்மொழிந்த முறையே பெருங்குரலால் வினவுபவராய், நின்றதேவர்களை நோக்கி ஸ்ரீமாதவன் அம்புதம் சிகிவிருந்தத்தைப்போல இத்திருவாக்கியத்தைக் கூறத்தொடங்கினன். என்று ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவான் வென்றிக் குரிசிலாகிய ஸ்ரீ இராகவருக்கு அனுக்கிரகித்தல்:— என்றவென்பது.

என்றவிண்ணோர்க் கெம்பெருமா னிமையோரஞ்சா தொழிமின்கள்
வென்றிபயிலும் பிரகலாதன் மீண்டும்பிறவாப் பிறப்புற்றான்
கன்றுதுயர்போய் மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணால்வீடு காண்குவனு
லொன்றுமிதனிற் கைதவமென் றுணரற்பால தில்தாகும்.

(ப - ரை.) என்றவிண்ணோர்க்கு = கூறியவண்ணம் தெரிவித்துக் கொண்ட தேவர்கட்கு, எம்பெருமான் = எமது பெருமானாகிய ஸ்ரீ பகவான், இமையோர் = ஹே தேவதைகளே ! அஞ்சாதொழி மின்கள் = பயப்படாதீர்கள், வென்றிபயிலும் பிரகலாதன் = வெற்றியையே மேற்கொண்ட பிரகலாதாழ்வான், மீண்டும் பிறவாப்பிறப்புற்றான் =இனிப் பிறவாத அந்திய ஜன்மத்தை யடைந்தனன், கன்றுதுயர்போய் = துன்புறுத்தா நின்றதுக் கங்கணீங்கி, மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணால் =தத்துவஞான திருஷ்டியினால், வீடுகாண்குவன்= மோக்ஷத்தைத் தரிசிப்பன், ஒன்றும் இதனில் = இதன்கண்ணியா தொன்றும், கைதவம்= பொய், என்றுணரற்பாலது இலதாகும்=என அறியத்தக்கது இல்லையாம், ஆல், அசைநிலை.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே விபுதர்களே ! பிரகலாதன் பக்திமான் என்று நீங்கள் வருத்தப்படாதீர்கள், அவனுக்கிந்தப் பிறப்பானது முடிவானதாகும்; தாமேபலமுடையவர் தைத்தியர், தேவரீரது பக்தியுடனும் கூடிவிடின், மிகுந்த வலுவுடையவராய் விடுவர், ஆகவே எங்ஙனம் யாங்கள் வருத்தப்படாம விருக்கக்கூடும் என அருளல்:– வீடுகாண்குவன் என்பது ஹே பகைவரை வென்றிகொள்ளும் சிலரே ! மோக்ஷயோக்கியன் அவனென்றறிவீர். மோக்ஷயோக்கியன் ஆனபடியினாலே உங்களுடைய துச்சமான இராஜ்ஜிய சுகத்தையவன் வாஞ்சிக்கமாட்டான், என்பதாம்.

(ச.) ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகின்றார், வென்றிபயிலும் = பக்திமானென. (13)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தேவர்களாற் கூறப்பெற்ற அவனது பகவத்பக்தி யுசிதமின்மைத் தோடத்தைப் பரிகரித்தருளிப் போமெனப்போய்ப் புரையற்ற தமராதல்:—நல்லோரென்பது.

நல்லோர்தீமை யுறிற்கேடாந் தீயோர்நன்மை யுறினன்று
மெல்லோரும்போ மெனவருளி யெம்மானங்கே மறைதலுமே
கல்லோலஞ்சூழ் கடனின்றுங் ககனலயஞ்சேர்ந் தமரரெல்லாம்
புல்லாரென்ற வசுரருடன் புரையிலாத தமரானர்

(ப - ரை.) நல்லோர் தீமையுறிற் கேடாம் = குணவான்கள் குணமின்றியவர்களாயின் கெடுதலாம், தீயோர் நன்மையுறின் நன்றாம் = குணமில்லாதவர்கள் குணமுடையவர்களா

யின் நலமேயாம், எல்லோரும் போமெனவருளி = யாவர்களும் உங்களிருக்கை சேருங்கள் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, எம்மான் ஆங்கேமறைதலுமே = எமது பெருமான் அவ்வி டத்திலேயே மறைந்தருளலுமே, அமரர் எலாம் = தேவதைக ளியாவருமே, கல்லோலஞ் சூழ் = திரைகள் சூழப்பெற்ற, கடல்நின்றும் = திருப்பாற்கடலினின்றும், ககனாலயஞ் சேர்ந்து = விண்ணிலுள்ள தங்கள் நகரமடைந்து, புல்லார் என்ற அசுரருடன் = பகைவர் என்று கொண்டிருந்த அசுரர்களுடன் புரையிலாததமர் ஆனார் = வஞ்சகமில்லாத நேயர்கள் ஆனார்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) குணவான் நிர்க்குணனவனாயின் அநர்த்தமுடிவு பேற்றையும் புருடார்த்த விகாதகத்தையும் முறையே யடைந்தவனாயினன் என்றறிமின். பெரியோரும் பேசுவர், நிர்க் குணன் குணவானாயின் சித்திதருங் கிரமமெனக் கிளத்துவர், ஈண்டு இப்பிரகலாத சம்பந் தியாய எமது பக்தியாதிகுணிதம், உங்கட்கு அசுகப்பொருட் டாகாதாம், ஆகலின் ஹேஅம ரோத்தமர்களே! உங்களுடைய விசித்திரமான புவனங்கட்குப் போய்ச் சேருங்கள் என்று விபுதர்களை நோக்கிக் கூறியருளிய ஸ்ரீபகவான் ஆண்டு க்ஷீரோதார்ணவவீசிகளில், தடத் திற்றோன்றிய தமாலநீலப் பூங்கொத்தானது உன்னதமான தரங்கங்களில் தடையான் மறை தலை யடைவதேபோலும் மறைந்தருளினார். சுரக்கூட்டமும் நன்றாக ஸ்ரீ ஹரியைப் பூசித்து விட்டு அம்பரஞ்சென்றது, பூர்வம் அம்பரத்தினின்றும் அர்ணவத்தில் வீழ்ந்ததணஜாலமா னது மந்தரமகற்றலானே அர்ணவத்தினின்றும் மீண்டும் அம்பரமடைதலேபோலுமிருந்தது. பிரகலாதன் பொருட்டுக் கீர்வாணர் அது முதலாகச் சௌகிருதத்தை யடைந்தனர். எப் புருடனிடத்தாதல் விடயத்தி னிடத்தாதல், பெரியோர் = தற்பூச்சியர் = பிதுர் ஆசிரியர் ஆதியர் வெம்புதலடையாரோ, அவன்பாலாதல் அதன்பாலாதல் பாலர்களுடைய மனமும் விசுவாசமுடைய தென்பது வெளியாம்.

(ச.) மூலம் பிராஹ்லாதி = பிரகலாத சம்பந்தியான குணிதா = குணமுடைமையின், உற்பவா = மேன்மையான பிரபாவமானது அசுகப் பொருட்டாகாதாம். தாபிச்சகுச்சம் போலும் = தமாலபுஷ்பஸ்தபகம்போலும். ஸ்தபகம் = மஞ்சரி.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பிரகலாதன் பூசையினது பெருமையால் இன்ன இன்னதுண்டா யிற்றெனல்:—என்பு சாதனம் என்பன.

என்புகுளிரும் பத்தியினா லிமைப்போ தொழியாதெப்போது
மன்புகூர நெடுமாலை யசுரர்வேந்த னருச்சித்தான்
வன்புபயிலு முக்கரணம் வழுவாப்பூசா பலத்தாலே
முன்புவிவேக மாநந்தமுதிர்வும் விராகமுளைத் தெழுந்த.

சாதனங்கண் முதற்குணங்கள் சாலவுண்டா யிவனெஞ்சங்
காதலான போகத்திற் கவலும்பற்றுக் கழன்றனவாற்
சீதமுத்து முத்துடனே சேர்ந்தாற் பற்றுச் சேர்வுறுமோ
வாதலாலே போகத்தி லழுந்தா துள்ள மாறினதே.

(ப - ரை.) என்புகுளிரும் பத்தியினால் = என்புந் தண்ணென்றும் அன்பதனால், இமைப்போது ஒழியாது = கணகாலமும் இடைவிடாது, எப்போதும் = அனவரதமும், அன்புகூர = மிகுதியாய பக்தியுடனே, நெடுமாலை = ஸ்ரீமந்நாராயணனை, அசுரர்வேந் தன் = தானவேந்திரன், அருச்சித்தான் = பூசித்தான், வன்புபயிலும் முக்கரணம் வழுவாப் பூசாபலத்தாலே = இடர்ப்படுத்தும் மூன்று கரணமும் மாறுபடாத பூசையின் வலுவாலே, முன்பு விவேகம் = பிரதமம் விவேகமும், ஆனந்த முதிர்வும் = இன்பமுதிர்ச்சியும், விரா கம் = வைராக்கியமும், முளைத்தெழுந்த = உற்பத்தியாகிக் கிளம்பின.

சாதனங்கள் முதற்குணங்கள் = நித்தியாநித்திய வத்து விவேகாதியே முதலவாய்ச் சாந்தியாதி குணங்களியாவும், சாலவுண்டாய் = மிகவும் உண்டாகி, இவன்நெஞ்சம்=பிரகலாதனது மனமானது, காதலான போகத்தில் = ஆசைப்படத்தக்க போகங்களில், கவலும் பற்றுக்கழன்றன = கவலைப்படும் ஆசக்தியானது அவிழ்ந்தன, சீதமுத்து முத்துடனேசேர்ந்தால் = குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்தானது முத்தினோடு கலந்தால், பற்றுச் சேர்வுறுமோ= பற்றுதல் உண்டாமோ, ஆதலாலே = ஆகையினாலே, போகத்தில் அழுந்தாது உள்ளம் ஆறினதே = சப்தாதி போகங்களில் இரமியாது மனமானது சாந்தியையே யடைந்தது. ஆல் அசை, ஏதேற்றம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மிகுதியாய அன்பினையுடைய பிரகலாதனானவன் மனத்தாலும் கருமத்தாலும் வாக்காலும் தினந்தோறும் இடைவிடாமல் தேவதேவனாகிய ஜனார்த்தனனைப் பூசிப்பான் ஆயினான்; அதன்பின்னர் பூஜாபரனாய இவனுக்குக்காலமாக ஆக, விவேகாநந்த வைராக்கிய விபவாதி முக்கிய குணங்களியாவும் நன்கு விருத்தியடைந்தன. ஆநந்தம் = கிடைத்தது கொண்டு மகிழ்ந்திருத்தல். சாஸ்திரார்த்த சம்பாஷணத்தை விடுத்து அசாஸ்திரீயலோக விருத்தங்களில் அவனிரமிப்பதே கிடையாது, தாமரைதலத்திற்போலத் தரிசன யோக்கியமாயசமாஜ உற்சவாதி கௌதுகத்தில் அவனுக்கு ரதியுண்டாகவில்லை, போக ரூபங்களாய ரோகங்களின் விடயாபத்திய சேவனத்தானே அநுகூல ஆசரணத்தில், பிரகலாதனுடைய சித்தமானது இளைப்பாறுதலை யடையவில்லை, கோர்க்கப்படாத-சித்திரஞ் செய்யப்பெறாத,முக்தாபலம் = தரளம், அமலமான முக்தாபலத்திற் போலச் சேரவில்லை யென்பதாம். (15-16)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பிரகலாதனது உள்ளமிருந்த விதத்தைக்காட்டி அவனது பூஜாகிருகத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயண ரடைந்தார் எனல்:—பூன்றவென்பது.

பூன்றவடிவுங் காணுழற் போகத்துள்ளு மழுந்தாம
ஞன்றவூச லாடுவபோ னல்லோ னுள்ளந் திரிவதனை
மூன்றுசகத்தின் சான்றான முகுந்தன்றிருவுள் ளத்துணர்ந்து
சான்றகுணத்தோன் பூசிக்குந் தனிமாமனையிற் றானடைந்தான்.

(ப - ரை.) பூன்றவடிவுங் காணமல் = பூர்ணவடிவத்தையும் தரிசியாமல், போகத்துள்ளும் = போகங்களிலும், அழுந்தாமல் = மூழ்காமல், நான்றவூசல் ஆடுவபோல் = தொங்கிய ஊஞ்சல் ஆடுவதுபோன்று, நல்லோன் உள்ளம் திரிவதனை = தமது அன்பனுடைய மனம் சஞ்சலப்படுவதனை, மூன்று சகத்தின் சான்றான =மூவுலகத்தின் சாக்ஷியான, முகுந்தன் = ஸ்ரீமந் நாராயணன், திருவுள்ளத் துணர்ந்து = திருவுள்ளத்தின் கண்ணே தெரிந்தருளி, சான்றகுணத்தோன் பூசிக்கும் = உயர்ந்த மைத்திரியாதி கல்யாண குணங்கள் வாய்ந்தோன் பூசைசெய்யும், தனிமாமனையிற் றானடைந்தான் = ஒப்பற்றமாக்ஷிமைதங்கிய அரண்மனையிற் சுயம் பிரசன்னமாயினன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆயின் அவனதுள்ளம் எங்ஙனமிருந்தது எனிற்கூறல்:—போகாதி விவகாரங்கள் எவற்றையுமேதியாகித்தும், பரம்பொருளில் விசிராந்தியை யடைந்திடாமலும் அவனதுள்ளம் கேவலம் ஊசலிற் சேர்ப்பித்ததுபோல இருந்தது, ஊசற்போல ஒருபாகத்திலுமே விசிராந்தியை யடையவில்லை, உள்ளே பற்றுதலடையவில்லை யென்பதாம். ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவாகிய பரமதேவரானவர் பிரகலாதனது அங்கிலைமையை க்ஷீரோதக மந்திரத்திலிருந்தேசுத்தசத்துவவடிவமாய்ச் சர்வகதமாயிலங்கும் ஞானசக்தியினானேயுணர்ந்தனர். அதன்

தூலமின்மை.

யின் நலமேயாம், எல்லோரும் போமெனவருளி = யாவர்களும் உங்களிருக்கை சேருங்கள் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, எம்மான் ஆங்கேமறைதலுமே = எமது பெருமான் அவ்வி டத்திலேயே மறைந்தருளலுமே, அமரர் எலாம் = தேவதைக ளியாவருமே, கல்லோலஞ் சூழ் = திரைகள் சூழப்பெற்ற, கடல்நின்றும் = திருப்பாற்கடனின்றும், ககனாலயஞ் சேர்ந்து = விண்ணிலுள்ள தங்கள் நகரமடைந்து, புல்லார் என்ற அசுரருடன் = பகைவர் என்று கொண்டிருந்த அசுரர்களுடன் புரையிலாததமர் ஆனர்=வஞ்சகமில்லாத நேயர்கள் ஆனர்கள்.

(ஸ்ரீ - வீர.) குணவான் நிர்க்குணனுவனுயின் அநர்த்தமுடிவு பேற்றையும் புருடார்த்த விகாதகத்தையும் முறையே யடைந்தவனுயினன் என்றறிமின். பெரியோரும் பேசுவர், நிர்க் குணன் குணவானுயின் சித்திதருங் கிரமமெனக் கிளத்துவர், ஈண்டு இப்பிரகலாத சம்பந் தியாய எமது பக்தியாதிகுணிதம் உங்கட்கு அசுகப்பொருட் டாகாதாம், ஆகலின் ஹேஅம ரோத்தமர்களே! உங்களுடைய விசித்திரமான புவனங்கட்குப் போய்ச் சேருங்கள் என்று விபுதர்களை நோக்கிக் கூறியருளிய ஸ்ரீபகவான் ஆண்டு க்ஷீரோதார்ணவவீசிகளில், தடத் திற்ருேன்றிய தமாலநீலப் பூங்கொத்தானது உன்னதமான தரங்கங்களில் தடையான் மறை தலை யடைவதேபோலும் மறைந்தருளினர். சுரக்கூட்டமும் நன்ருக ஸ்ரீ ஹரியைப் பூசித்து விட்டு அம்பரஞ்சென்றது, பூர்வம் அம்பரத்தினின்றும் அர்ணவத்தில் வீழ்ந்ததணஜாலமா னது மந்தரமகற்றலானே அர்ணவத்தினின்றும் மீண்டும் அம்பரமடைதலேபோலுமிருந்தது. பிரகலாதன் பொருட்டுக் கீர்வாணர் அது முதலாகச் சௌகிருதத்தை யடைந்தனர். எப் புருடனிடத்தாதல் விடயத்தி னிடத்தாதல், பெரியோர் = தற்பூச்சியர் = பிதுர் ஆசிரியர் ஆதியர் வெம்புதலடையாரோ, அவன்பாலாதல் அதன்பாலாதல் பாலர்களுடைய மனமும் விசுவாசமுடைய தென்பது வெளியாம்.

(ச.) மூலம் பிராஹ்லாதி = பிரகலாத சம்பந்தியான குணிதா = குணமுடைமையின், உற்பவா = மேன்மையான பிரபாவமானது அசுகப் பொருட்டாகாதாம். தாபிச்சகுச்சம் போலும் = தமாலபுஷ்பஸ்தபகம்போலும். ஸ்தபகம் = மஞ்சரி.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பிரகலாதன் பூசையினது பெருமையால் இன்ன இன்னதுண்டா யிற்றெனல்:—என்பு சாதனம் என்பன.

என்புகுளிரும் பத்தியினு லிமைப்போ தொழியாதெப்போது
மன்புகூர நெடுமாலே யசுரர்வேந்த னருச்சித்தான்
வன்புபயிலு முக்கரணம் வழுவாப்பூசா பலத்தாலே
முன்புவிவேக மாநந்தமுதிர்வும் விராகமுளைத் தெழுந்த.

சாதனங்கண் முதற்குணங்கள் சாலவுண்டா யிவனெஞ்சங்
காதலான போகத்திற் கவலும்பற்றுக் கழன்றனவாற்
சீதமுத்து முத்துடனே சேர்ந்தாற் பற்றுச் சேர்வுறுமோ
வாதலாலே போகத்தி லழுந்தா துள்ள மாறினதே.

(ப - ரை.) என்புகுளிரும் பத்தியினல் = என்புந் தண்ணென்றும் அன்பதனல், இமைப்போது ஒழியாது = கணகாலமும் இடைவிடாது, எப்போதும் = அனவரதமும், அன்புகூர = மிகுதியாய பக்தியுடனே, நெடுமாலை = ஸ்ரீமந்நாராயணனை, அசுரர்வேந் தன் = தானவேந்திரன், அருச்சித்தான் = பூசித்தான், வன்புபயிலும் முக்கரணம் வழுவாப் பூசாபலத்தாலே = இடர்ப்படுத்தும் மூன்று கரணமும் மாறுபடாத பூசையின் வலுவாலே, முன்பு விவேகம் = பிரதமம் விவேகமும், ஆனந்த முதிர்வும் = இன்பமுதிர்ச்சியும், விரா கம் = வைராக்கியமும், முளைத்தெழுந்த = உற்பத்தியாகிக் கிளம்பின.

J குணசம்பந்திமுடையது. T-திசி.

சாதனங்கள் முதற்குணங்கள் = நித்தியாநித்திய வத்து விவேகாதியே முதலவாய்ச் சாந்தியாதி குணங்களியாவும், சாலவுண்டாய் = மிகவும் உண்டாகி, இவன்நெஞ்சம்=பிரகலாதனது மனமானது, காதலான போகத்தில் = ஆசைப்படத்தக்க போகங்களில், கவலும் பற்றுக்கழன்றன = கவலைப்படும் ஆசக்தியானது அவிழ்ந்தன, சீதமுத்து முத்துடனேசேர்ந்தால் = குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்தானது முத்தினோடு கலந்தால், பற்றுச் சேர்வுறுமோ= பற்றுதல் உண்டாமோ, ஆதலாலே = ஆகையினாலே, போகத்தில் அழுந்தாது உள்ளம் ஆறினதே = சப்தாதி போகங்களில் இரமியாது மனமானது சாந்தியையே யடைந்தது. ஆல் அசை, ஏதேற்றம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மிகுதியாய அன்பினையுடைய பிரகலாதனனவன் மனத்தாலும் கருமத்தாலும் வாக்காலும் தினந்தோறும் இடைவிடாமல் தேவதேவனாகிய ஜனார்த்தனனைப் பூசிப்பான் ஆயினான்; அதன்பின்னர் பூஜாபரனாய இவனுக்குக்காலமாக ஆக, விவேகாநந்த வைராக்கிய விபவாதி முக்கிய குணங்களியாவும் நன்கு விருத்தியடைந்தன. ஆநந்தம் = கிடைத்தது கொண்டு மகிழ்ந்திருத்தல். சாஸ்திரார்த்த சம்பாஷணத்தை விடுத்து அசாஸ்திரீயலோக விருத்தங்களில் அவனிரமிப்பதே கிடையாது, தாமரைதலத்திற்போலத் தரிசன யோக்கியமாயசமாஜ உற்சவாதி கௌதுகத்தில் அவனுக்கு ரதியுண்டாகவில்லை, போக ரூபங்களாய ரோகங்களின் விடயாபத்திய சேவனத்தானே அநுகூல ஆசரணத்தில், பிரகலாதனுடைய சித்தமானது இளைப்பாறுதலை யடையவில்லை, கோர்க்கப்படாத சித்திரஞ் செய்யப்பெறாத முக்தாபலம் = தரளம், அமலமான முக்தாபலத்திற் போலச் சேரவில்லை யென்பதாம். (15-16)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பிரகலாதனது உள்ளமிருந்த விதத்தைக்காட்டி அவனது பூஜா கிருகத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயண ரடைந்தார் எனல்:—பூன்றவென்பது.

பூன்றவடிவுங் காணாழற் போகத்துள்ளு மழுந்தாம
னான்றவூச லாடுவபோ னல்லோ னுள்ளந் திரிவதனை
மூன்றுசகத்தின் சான்றான முகுந்தன்றிருவுள் ளத்துணர்ந்து
சான்றகுணத்தோன் பூசிக்குந் தனிமாமனையிற் றானடைந்தான்.

(ப - ரை.) பூன்றவடிவுங் காணாமல் = பூர்ணவடிவத்தையும் தரிசியாமல், போகத்துள்ளும் = போகங்களிலும், அழுந்தாமல் = மூழ்காமல், நான்றவூசல் ஆடுவபோல் = தொங்கிய ஊஞ்சல் ஆடுவதுபோன்று, நல்லோன் உள்ளம் திரிவதனை = தமது அன்பனுடைய மனம் சஞ்சலப்படுவதனை, மூன்று சகத்தின் சான்றான =மூவுலகத்தின் சாக்ஷியான, முகுந்தன் = ஸ்ரீமந் நாராயணன், திருவுள்ளத் துணர்ந்து = திருவுள்ளத்தின் கண்ணே தெரிந்தருளி, சான்றகுணத்தோன் பூசிக்கும் = உயர்ந்த மைத்திரியாதி கல்யாண குணங்கள் வாய்ந்தோன் பூசைசெய்யும், தனிமாமனையிற் றானடைந்தான் = ஒப்பற்றமாக்ஷிமைதங்கிய அரண்மனையிற் சுயம் பிரசன்னமாயினன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆயின் அவனதுள்ளம் எங்ஙனமிருந்தது எனிற்கூறல்:—போகாதி விவகாரங்கள் எவற்றையுமேதியாகித்தும், பரம்பொருளில் விசிராந்தியை யடைந்திடாமலும் அவனதுள்ளம் கேவலம் ஊசலிற் சேர்ப்பித்ததுபோல இருந்தது, ஊசற்போல ஒருபாகத்திலுமே விசிராந்தியை யடையவில்லை, உள்ளே பற்றுதலடையவில்லை யென்பதாம். ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவாகிய பரமதேவரானவர் பிரகலாதனது அந்நிலைமையை க்ஷீரோதக மந்திரத்திலிருந்தேசுத்தசத்துவவடிவமாய்ச் சர்வகதமாயிலங்கும் ஞானசக்தியினானேயுணர்ந்தனர். அதன்

பின்னர்ப் பாதாளமார்க்கமாகப் பக்தர்கட்குமகிழ்வை யுண்டாக்குபவராகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு வானவர், "இதேயாநந்தத்தினுடைய மாத்திரையைப் பற்றியன்னிய ஜீவர்கள் இனிதுஜீவிக்கின்றனர்" என்று மறையறைதலின் சர்வாநந்த கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீபகவானுனவர் பூஜா தேவக்கிருகத்தை யடைந்து அந்தப் பிரகலாதன் முன்பு பிரசன்னமாயினர்.

(சு.) முகுந்தன் க்ஷீரசாகரத் திருமந்திரத்தி லிருந்தே சர்வகதமானபுத்தியால் உணர்ந்தான் என்றதாயிற்று. சான்ற்ன என்பது ஏதுகர்ப்பவிசேஷணம். க்ஷீரசாகரத்தின் மூழ்கி· பூஜிக்குந் தனிமாமனையில் = பிரகலாதனது தேவபூஜாகிரகத்தில், பாதாளமார்க்கமாக, தானடைந்தான் = எழுந்தருளினர், என்பதுபொருள், பக்தாநுக்கிரக பரபரப்பாற் சந்தோஷிக்கும் பரிவாரசமன்விதராய் எனவுங்கூட்டுக. மூலம்,—மந்திராத்தென்பது அதிகரணத்திலும் கூறலாம் என்னும் வார்த்திகப்படில் யப்லோபமாக ஐந்தாம் வேற்றுமையாயது.(17)

(ஸ்ரீ - வீர - அ-கை.) ஸ்ரீ பகவான் பிரசன்னமானதும் உணர்ந்த பிரகலாதன் இனிது பூசித்தான் எனல்:—மூவரென்பது.

மூவராகி நின்றமுதன் மூலமடைந்த படியறிந்து
தேவதேவன் றனைமுன்னர்ச் செயலினிரட்டிப் பூசனைசெய்
தியாவராலுங் காண்பரிய வெம்மானம்மா வெதிர்ந்தனனென்
றுவதான படியன்பா லவனைத்துதித்தா னசுரேசன்.

(ப - ரை.) மூவராகிநின்ற = மும்மூர்த்திகளாகி விளையாடாநிற்கும், முதன்மூலம் = ஆதிகாரணம், காரணப்பிரமம் என்றபடி: அடைந்தபடியறிந்து = எழுந்தருளி வந்திருப்பதையுணர்ந்து, தேவதேவன்றனை = தேவர்கட்கெல்லாந் தேவனுகிய மகாதேவனை, முன்னர்ச்செயலின் இரட்டிப் பூசனைசெய்து = பூர்வஞ்செய்ததைக் காட்டினும் இரண்டு மடங்கு பூசித்து, இயாவராலும் காண்பரிய = எவர்தம்மாலும் கனவினும் தரிசித்தற்குத் துர்லபமான, எம்மான் = எமது பெருமான், அம்மா = அகோ ஆச்சர்யம், எதிர்ந்தனன் = பிரசன்னமாயினன், என்று = என உரைத்து, ஆவதானபடியன்பால் = இயன்றவகையெழுந்த பக்தியினலே, அவனைத்துதித்தான் அசுரேசன் = சகலலோக நாயகனைத் தோத்தரித்தான் அசுரஜன நாயகன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) தேவதேவன் எழுந்தருளினன் என்றுணர்ந்து இருமடங்குபகரண உபசாரத்தானே தீப்தமாய பூஜையால் தைத்தியேந்திரன் ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷனை மிகுந்த ஆதரவோடும் நன்குபூசித்தான். பூஜர்கிருகத்தை யடைந்து பிரத்தியக்ஷமா யெதிரில் திருச்சந்நிதி செய்துள்ள ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவாகிய தேவதேவனை நோக்கிப் பிரகலாதனனவன் பரமப்பிரீதனய் மகிழ்ச்சி பொங்கித்ததும்பும் வாணியினல் தோத்தரிக்கத் தொடங்கினன். (18)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தோத்தரித்த பிரகாரத்தைக் காட்டல்:—அண்ட, மேலோன், கேதம், என்பன.

அண்டமென்னு மொருவீட்டி லரியபொருள்சேர் சரக்கறையே
சண்டபானு வெனவுதயாத் தமுமமற்றெளிருந் தற்பரமே
கண்டவுயிர்க ளனைத்திற்குங் களைகணுன வான்றுணையே
புண்டரீகை நாயகமே போற்றிபோற்றி மிகப்போற்றி.

மேலோனுகிச் சகம்படைக்கும் விளையாட்டுடைய வித்தகனே
நாலோடொருபதெனுமுலகி னண்ணுவுயர்ந்த நற்பொருளே
யாலோனுகிக் கண்வளர்ந்த வையாமெய்யா வருண்மூர்த்தி
பூலோகத்தி னுயகமே போற்றிபோற்றி மிகப்போற்றி.

கேதமிகுந்த வசுரரெனுங் கிளைத்தாமரைக்கு நெடும்பனியே
வேதநெறிச்செல் லமரரெனும் விரிதாமரைக்கு வெய்யோனே
பேதமறுத்தோ ருள்ளமெனும் பெருந்தாமரையிற் பிரமரமே
பூதமனைத்தி னுயகமே போற்றிபோற்றி மிகப்போற்றி.

(ப - ரை.) அண்டமென்னும் ஒருவீட்டில் = திரிபுவனமாகிய பிரஹ்மாண்ட மென்னும் ஒப்பற்றபவனத்தில், அரியபொருள் சேர்சரக்கறையே = அருமையான பொருள்கள் சேர்ந்துள்ள கோசமே, சண்டபானுவென = பிரசண்ட சூரியனைப்போல, உதய அத்தமும் அற்று ஒளிருந்தற்பரமே = எழுதலும் விழுதலும் இல்லாமல் பிரகாசிக்கும் பரம்பிரகாசமே, கண்ட உயிர்கள் அனைத்திற்கும் = பிரதீதியாகப்பெற்ற சகல சீவர்கட்கும், களைகணுனவான் றுணையே = சரண்யனுன உயர்ந்ததுணையே, புண்டரீகை நாயகமே =ஸ்ரீசெங்கமலச் செல்வியின் மணவாளரே, போற்றிபோற்றி மிகப்போற்றி = நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் மிகமிகவும் நமஸ்காரம்.

மேலோனுகிச் சகம்படைக்கும் விளையாட்டுடைய வித்தகனே = உயர்ந்தவனுகிச் சதுர்த்தச புவனங்களையுஞ் சிருட்டிக்கும் கிரீடையையுடைய சர்வஞ்ஞ சிகாமணியே, நாலோடு ஒருபதெனுமுலகில் நண்ணு உயர்ந்த நற்பொருளே= பதினுன்குலகிலும் கிடைக்கக்கூடாத மேலான நல்லவஸ்துவே, ஆலோனுகிக் கண்வளர்ந்த ஐயாமெய்யா = ஆலிலையின்கண்ணே துயில்கொண்டருளும் குழந்தையே சத்தியவடிவமே, அருண்மூர்த்தி=கிருபாவிக்கிரகமே, பூலோகத்தின் நாயகமே = பூவுலகத்தின் நியந்தாவே, போற்றிபோற்றி மிகப்போற்றி = நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் மிகமிகவும் நமஸ்காரம்.

கேதமிகுந்த வசுரரெனும் = பிறருக்குந்தமக்கும் துயரமே மிக்காக்கும் திதிசுதர்களென்று சொல்லப்பட்ட, கிளைத்தாமரைக்கு = பதுமக்கூட்டங்கட்கு, நெடும்பனியே = தீர்க்கமான இமமே, வேதநெறிச்செல் அமரரெனும் = மறைமார்க்கத்திற்போம் தேவதைகள் என்னும், விரிதாமரைக்கு வெய்யோனே = மலரத்தக்கனவாய பங்கஜங்கட்கு மார்த்தாண்டனே, பேதமறுத்தோர் உள்ளமெனும் = அபேததிருஷ்டியை யுடையவரது மனமென்னும், பெருந்தாமரையிற் பிரமரமே =விகசிதபங்கஜத்தில் மதுகரமே, பூதமனைத்தின் நாயகமே = சகலப்பிராணிகளின் நியந்தாவே, போற்றிபோற்றி மிகப்போற்றி=நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் மிகமிகவும் நமஸ்காரம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) திரிபுவனத்தின் எப்பவனமுளதோ சுரக்ஷிதஸ் திதியுளதோ, அதனனுகூலமான அபிராமகோசக் கிருகமும், தன்னுள்ளிருக்கும் முப்புவனத்தையும் தானேபரிபாலனஞ்செய்தலின், சகலபாகிய அந்தரகளங்கதமத்தை யபகரிப்பவரும், சூரியசந்திர அக்கினிவாக்குக்கரண பிரகாசங்களினும் உத்கிருஷ்டமாய சுயஞ்சோதிப் பிரகாசமும், அன்யசரணமில்லாதவர்களாகிய அசரணர்களைக் காப்பாற்றுபவரும், அவிநாசித் தன்மையானே சாணர்கமாயவரும், சர்வசக்தி சம்பன்னராய ஈசரும், அதனுனே இராஜசால் அஜரும், சத்துவத்தால் அச்சுதரும், தமத்தால் ஈசுரரும், சர்வதுக்கங்களையும் அரிக்குந்தன்மையானே ஹரியும் ஆகியிலங்கும் பரமேசுராகிய தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன். நீலோற்பல தளம்போலும்

நீலமணியே போலும் கவின்காலுங் காந்தியுற்றவரும், சாற்காலத்திய மேகங்களகன்ற நின் மலமான அம்பரகோடர உபமானமுற்றவரும், பிரமர திமிர கஜ்ஜல அஞ்சனம்போலும் பிரபையுடையவரும், ஆகிய கமலசக்கிர கதாதராரைப் பணிவாம். அளிக்கூட்டம் போலும் கோமளமாகிய சுந்தரமாகிய விமலமாகிய அங்கங்களை யுடையவரும், வெண்டாளத் தண்டாமரைக்குட் மலம்போலுமொளிரும் வெண்சங்குடையவரும், சுருதிகளேயாய கும்கும்மெனச் சப்திக்கும் சப்தங்களைச் செய்யும் பிரஹ்மாவாகிய வண்டாடும் நாபிபதுமத்தை யுடையவரும், தம்முடைய பக்தர்களின் இருதய பதுமதளங்களை ஆதாரமாக வுடையவரும், ஆகி விளங்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணரை நமஸ்கரிக்கின்றேன். வெண்ண கணதாரகைகள் விரியப் பெற்றவரும், புன்னகையால் வெண்மையான திருமுகவடிவாம் பருத்தபூர்ணேந்து சுந்தர பிம்பத்தை யுடையவரும், ஹிருதயமணியாகிய கௌஸ்துபமணியின் மரீசிஜாலங்களேயாய ஸ்ரீமந்தாகினியை யுடையவரும், ஆகிய, ஸ்ரீமந்நாராயண ரென்னும் சரத்காலாகாசத்தை வியாபக வத்துவை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

சகல நெருங்கிய சிருஷ்டிக்காதாரமாகி யிருப்பவரும், யாதொருபாதமு மில்லாமலே சர்வத்திற்கும் இலயத்தான மானவரும், தாமோ எப்போதும் உண்டாகாதவரும், அதனுனே விருத்தியாதி விகாரசூனியரும், யாங்ஙனம் அவருக்குத் தேகமுடைமை யெனின்? கூறல், சத்துவாதி மாயாகுணங்களானே யேற்பட்ட அநந்த கல்யாண குணங்களால் அதிசிரந்தன அபிஜாத சுந்தரமாந் திருமேனியை யுடையவரும், பிரளயகாலத்தில் வடதருதளத்தில் சயனித்துக்கொண் டிருக்கும் குழவியும், ஆகிய ஸ்ரீபகவானைப் பணிகின்றேன், நவவிகசிதமாய நாபிபதுமத்தின் ரேணுக்களானே கௌரம் = பீதம் பொருளால் உதரதேசத்தில் என்பதாம், உதரத்தே கௌரமாயவரும், ஸ்புடமாய்ப் பிரகாசமானமாய கமலையாகிய ஸ்ரீதேவியின் திருமேனியால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற திருமார்பை யுடையவரும் இடது திருத்துடையையுடையவரும், தினசமசமயமாகிய சாயங்காலம்போல இரக்த சந்தனகாஸ்மீராங்க இராகத்தை யுடையவரும், கனகநிகர்த்த கவின்காலும் பீதாம்பரசோபிதரும் அதிசுந்தரரும் ஆகி விளங்கும் ஸ்ரீபகவானைப் பஜிக்கின்றேன். திதிசுத நளினங்கட்குப் பனிவீழ்ச்சியாயும், சுர நளினங்கட்குச் சதத உதிதமாய அருக்கபிம்பமாயும், கமலஜப்பிரஹ்மா நளினஜலத்தானே பூரிக்கப்பெற்ற தடாகவடிவினரும், இருதயபதும நிலயரும் விபுவும் ஆகியபரமேசுரரைப் பணிகின்றேன். திரிபுவன நளினியின் சித அரவிந்தங்கள் காத்தி லெச்சூரியனுக்கோ அத்தகையரும், அதனுனே திமிரசமானமாய விமோகத்தின்றீபமும், மேன்மையரும், பௌதிகப் பிரகாசரோ அவர் எனின் அல்லர். மற்றூே, நித்தியசுவப்பிரகாசர் அதனுனே அஜடர், சித்து ரூபமாய ஆத்துமதத்துவம் ஆவர், ஆவதனுனே சாக்ஷாத்கார மாத்திரத்தாற் சகத்துக்கட்கும் ஜகத்திலுள்ள ஜீவர்கட்கும் சகலபீடைகளையும் அகற்றுபவராவர் அத்தகையரும் ஆகிய ஸ்ரீஹரியை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(ச.) சரக்கறையே = சரக்கறைபோற் சகலரும் ஜீவிக்குந் தன்மையினுல் அத்தன்மையரே, ஒளிரும் = சகல களங்கத்தையும் போக்கி அனைத்தையும் விளக்கும், தற்பரமே = பரமப்பிரகாசமே.

பனியே = ஸ்ரீநரசிங்காதி அவதார அபிப்பிராயத்தாலென்க; வெய்யோனே = ஞானப் பிரதிபந்தகமான இருள்போன்ற அஞ்ஞானத்தைச் சூரியன்போன்றெழிப்பவரே; இத்தோத்திரம் மூன்றுகவியும் கீர்வாணத்திற் பிரகாராந்தரமாய் விஸ்தாரமா யிருக்கின்றது. கீர்வாணம்:—எட்டுச் சுலோகங்களாற் பிரகலாதன் ஸ்ரீ பகவானைத் தோத்தரிக்கின்றுன்:—திரிபுவனமேபவனம் அதன் அபிராமகோசம் அருத்தக்கூட்டம் போலும் யாவராலும் உபஜீவ்யத் தன்மையால் அத்தகைமையாம், கருநெய்தல் மலர்த்தளங்களின் சைலாசாராசி

யென ஒளிர்வது, கஜ்ஜலரூபம் அஞ்சனம், நயனப்பிரசாத காரணமாகிய அஞ்சனதிரவியத்திற்குப் பகுவிதத்தன்மை யுண்மையின் விசேஷண உபாதானமாம், வேதங்களானே ஓதங்களாடும் விரிஞ்சனேயாய பிரமரத்தை யுந்தியந்தாமரையி லுடையவரை, பிரகலாதனுகிய எனது இருதயமேயாய பதுமத்திற்குச் சலாசயம்போல ஆசிரயபூதரை, திருமார்பிலிரா நின்ற முத்துமணிகளின் மரீசிஜாலமேயாய ஸ்ரீ மந்தாகினியை யுடையவரை, திரிபுவனமேயாய தடாகத்தின் கண்ணே சிதாரவிந்தரை, சிதத்தன்மையும் நரசிம்ஹாதி அவதார அபிப்பிராயத்தானே யாம், ஞானப்பிரதிபந்தகத் தன்மையால்திமிரசமானமாயமோகத்தின், தீபம் போலும் நிவர்த்தகமாயவரை, நவவிகசித பத்மரேணுவெனக் கௌரமாய, மிகவும் பிரகாசமாகத்திருமார்பில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ இலக்குமிதேவியின் திருமேனியினுலே உபபூஷிதமாய அங்கங்களை யுடையவரை, சந்தியாகாலம் போலும் அருண அங்கராகத்தை யுடையவரை, அவிரத சுலோகத்தில் நிரந்தரமாற்றியருளும் விசுவசர்க்கலீலையர்க்கு சந்ததம் அஜாதத்தன்மையும், அவர்த்தனர்க்கு விசாலத்தன்மையும், ஜாடருக்கு அபிஜாததேகத்தன்மையும் அர்ப்பகத் தன்மையும் விருத்தமாம் எனவிரோதாபாசம் விளங்குகின்றது. வர்த்தனமில்லாத தேயாய்தில் இயற்கையாயே வியாபகத்தன்மையால், யுகசதங்களில் ஜீர்ணமாயினும் இரம்மியத் திருமேனியுடையவரை, வடபத்திர சாயியானவரை, திதிசுதர்களேயாய தாமரைகளுக்குச் சம்ஹார ஹேதுத்தன்மையானே பனியிடியாயவரை: பிரஹ்மாவேயாய நளினீ = தாமரைத்தடாகம், அநேகமுக பதுமங்களோடு கூடியிருத்தலின், அதன்ஜலாசயமாயவரை, ஹ்ருதிநளினீ நிலயம் = நளினீசப்த மீண்டு பதுமமாத்திர வாசியாம், இருதயமாகிய மார்பில் எப்புண்டரீகமுளதோ அதன் நிலயமாயவரை வணங்குகின்றேன் எனக் கூட்டுக. (19-20-21)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) துதியினுல் மகிழ்வுற்ற ஸ்ரீ பகவான் பிறவாவரங்கே ளென்றருள அவ்வாறே வேட்டல்:—என்பதென்பது.

என்பதான துதிபலவு மிசைப்பவிதயங் குளிர்ந்தருளி
யன்பமறுத்துப் பிறவாவா ருயவரங்கே ளெனக்கருணை
முன்பனுரைப்ப வனைத்திதய முளரியினுஞ்சேர் முதற்பொருளே
துன்பமில்லா வுயர்பதமே ததுவேயருள்வா யெனச்சொன்ஞன்.

(ப - ரை.) என்பதான துதிபலவும் இசைப்ப = கூறிய பிரகாரமாய அநேகதோத்திரங்களாற் றேத்தரிப்ப, இதயங்குளிர்ந்தருளி = திருவுள்ளம் மகிழ்ந்தருளி, அன்ப = பக்தசிரோரத்தினமே, மறுத்துப் பிறவாவாருய வரங்கேள் = மீண்டும் ஜனியாத தன்மையதாய வரத்தைக் கேட்பாயாக, என = என்று, கருணைமுன்பன் = தயாக்ரகண்யன், உரைப்ப = திருவாய் மலர்ந்தருள, அனைத்திதய முளரியினுஞ்சேர் முதற்பொருளே = சகலாந்தக்கரணகமலங்களிலும் உறைந்தருளும் ஆதிவத்துவே, துன்பமில்லா வுயர்பதமேததுவே = துயரம் அணுவுமணுகாத மேலான பதமியாதோ அதனையே, அருள்வாய் எனச்சொன்ஞன் = அருள் செய்வாய் என்பதாகப் பிரார்த்தித்தான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வண்ணம் மொழிந்த பிரகாரமாய வெகுகுணங்கள் வாய்ந்த ஸ்துதிமொழிகளால் நன்கருச்சிக்கப் பெற்றவரும், அசுரகுலகாலரும், ஸ்ரீதேவியால் ஆலிங்கனஞ் செய்யப்பெற்ற அம்சதேசத்தை யுடையவரும், பிரீதியுடையவரும் குவலயதல நீலரும் ஆகிய ஸ்ரீ பகவான் ஜலதம் மயூரத்தைப்போல் மிகுந்த அன்புடன் எதிரிலிருக்கும் ஆஹ்லாதயோக்கிய அசுரேந்திரனுகிய பிரகலாதனை நோக்கி யருள்செய்யத் தொடங்கினர். ஹேதைத்தியகுல சூடா மகாமணியே! குணநிதியே! மீண்டும் பிறவித்துயர் வாராமல் உப

சாந்தியடையுமாறுய உனக்கத்தியந்த மிஷ்டமாய இவ்வரத்தை நீவாங்கிக் கொள்வாயாக. ஹே சர்வசங்கற்ப பலதரே! சர்வலோகங்களுள்ளும் பிராணிகளுள்ளும் உள்ளில் இருதயத்தில் இருப்பவரே! யாதினைச் சர்வகார்ப்பண்ய நிவாரகம் என்றுணர்ந் தருளுகின்றீரோ அதனையே ஆஞ்ஞாபனஞ் செய்தருளுவீராக, அடியேனுக்கு ஹே விபுவாகிய பரமேசுரரே! இது விநயோக்தியானே யாசனமா மென்றறிக.

(ச.) கருணை முன்பன் = சர்வசங்கற்பவரதன். (22)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இங்ஙனம் பிரார்த்திக்கப் பெற்ற ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவானவர் தனது விசாரணையினால் உதிதமாய பிரஹ்மாத்ம தத்துவ சாக்ஷாத்கார விசிராந்தியில்லாமல் ஆத்தியந்திக கார்ப்பண்ய நிவிருத்தி கூடாதென்று திருவுளங்கருதி அதற் கநுகூலமாய வரத்தையருளல்:—சித்தமென்பது.

சித்தப்பிரம மெல்லாம்போய்த் தெளிந்தபரம சுகம்பெற்றுச்
சுத்தப்பிரமத் திளைப்பாற முடிவாம்விசாரந் தோன்றுகவென்
றத்தப்பதும மமைத்தருளி யமலனேக வவன்றுதியான்
மெத்தப்பரவி மலர்தூவித் தொழுதான்விவேகி களின்மிக்கோன்.

(ப - ரை.) சித்தப்பிரமம் எல்லாம்போய் = சித்தத்திலுள்ள மயக்கங்க ளெல்லாம் தீர்ந்து, தெளிந்த பரமசுகம்பெற்று = அதிசொச்சமா யிலங்கும் மேலான வின்பத்தை யடைந்து, சுத்தப்பிரமத் திளைப்பாற = தூயசிவஸ்வரூபத்தில் விசிராந்தியடைய, முடிவாம் = வேண்டிய அளவு, விசாரந் தோன்றுக = ஆராய்ச்சியானது மனத்தே பிரதீதியாகுக, என்று = என்பதாக, அத்தப்பதுமம் அமைத்தருளி = திருக்கரகமலத்தைச் சிரக்கிரிசிகரத்தில் வைத்தருளி, அமலன் ஏக = நின்மலனான பரமேசுரன் பாற்கடற்குச் சென்றருள, அவன்றுதியால் மெத்தப்பரவி = அம்மகாவிஷ்ணுவைத் தோத்திர கலாபங்களால் மிகவும் புகழ்ந்து, மலர்தூவி = பூஜையிற் குசுமாஞ்சலிசெய்து, தொழுதான் விவேகிகளின் மிக்கோன் = வணங்கினான் விவேகிகளுக்குள் அக்ரகண்யனாகிய பிரகலாத ஆழ்வான்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சர்வசம்பிரமசம் சாந்தியாகிய ஆத்தியந்திக அநர்த்தநிவிர்த்தியின்பொருட்டும், பரமபலமாய நிரதிசயானந்த அடைவின் பொருட்டும், பிரஹ்மவிசிராந்தி பரியந்தமுறும் விசாரம் உனக்கு ஹே அநகனேயுளதாகுக. இவ்வண்ணமருள் புரிந்து திதிபுத்திரேந்திரனை யாசீர்வதித்து, ஸ்ரீமகா விஷ்ணுவானவர் கடலினின்றும் கர்க்கர ஓசைசெய்து கொண்டு கிளம்பியதரங்கம் ஓசையோய்ந்து அடங்குவதேபோலும், மறைந்தருளினர்.

(ச.) ஸ்ரீபகவான்: இளைப்பாற முடிவாம் = விசிராந்தி பரியந்தமான. மெத்தப்பரவி, உத்துவாசனாங்க பூதமான, மலர்தூவி. (23)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஸ்ரீபகவானைப் பூஜித்துப் பதுமாதனத் தமர்ந்து விசாரஞ்செய்யத்தொடங்கல்:—பனியென்பது.

பனிவார்கடலிற் றிரையென்னப் பரமபுருடன் மறைந்ததற்பின்
னினிதாம்பதுமா தனத்திலிருந் திறைவன்றுதிக ளேத்தியபின்
சனியாவிசாரந் தந்தளித்தான் சநநமறுக்குந் தனிமூர்த்தி
நனிநாநம்மை யாரென்று நாடுவோமுள் ளெனநினைவான்.

(ப - ரை.) பனிவார் கடலிற்றிரை யென்ன = குளிர்ச்சிபொருந்தி நீர்நிறைந்த சமுத்திரத்திற் றரங்கம்வந்து போவதேபோல, பரமபுருடன் = உன்னதமான புருடோத்தமன்,

மறைந்ததற்பின் = அந்தர்த்தான மானபின், இனிதாம்பதும ஆதனத்திலிருந்து = மிகவும் அநுகூலமாகிய பத்மாசனத்தில் உறைந்து, இறைவன்றுதிகள் எத்தியபின் = பரம்பொருளைத் தோத்திரங்களாற் றேத்தரித்தபின், சனியாவிசாரந் தந்தளித்தான் = சனியாதபத மடையுமாறு ஆராய்ச்சியைக் கொடுத்தருளினர், சநநம் அறுக்குந் தனிமூர்த்தி = சனன மரண சம்சாரத்தை யகற்றும் ஒப்பற்ற தெய்வமூர்த்தி, நனிநாநம்மை யாரென்று= நன்றாக நாம் நமது சொருபத்தை, எத்தகைத்தா யிருக்கின்றதென்று, நாடுவோம் உள் என நினைந்தான் = ஆராய்ந்து பார்ப்போம்உள்ளே என்பதாக எண்ணினன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பரமதேவராகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு வானவர் மறைந்தருளியபின்னர்ப் பூஜையின்கண் மணிரத்ந பரிஷ்கிருதமாய பாச்சாத்திய குசுமாஞ்சலியைத் தானவேந்திரன்றுவி; அதிக சந்தோடத்தோடும் வராசனத்தில் உட்கார்ந்து பதுமாதனத்தனு யிருந்து, தோத்திர பாட விதானகாலத்தில் உள்ளே இனியியம்பும் பிரகாரமாக நன்மனத்தானே நாடுவான் ஆயினன். விசாரவானகவே நீயாவாய் என்று சம்சாரநிவாரக தேவதேவனல் அனுக்கிரகிக்கப்பெற்றேன், அக்காரணத்தால் உள்ளே ஆத்மவிசாரணையைச் செய்வேனக.

(ச.) நினைவான் = நினைந்தவனானன், பாச்சாத்தியம் = பின்னுண்டாவது, உத்வாசன (கிளப்பிவிடுதல்) அங்கபூசமென்பது பொருள். மணிரத்ந பரிஷ்கிருதம் = மணிசிரேஷ்டங்களானே யலங்கரிக்கப் பெற்ற, பாங்குபட விருந்தபத்மா தனம்பகரி, னேங்கியிருந்தடியை யூருவிலேமாறுடி, வாங்கி மனமொன்றி வலக்கையிடக்கைமேற், றூங்கிவிழி நாசியினை நோக்குந் தகைமைத்தே,

தடித்தவூருவி ரண்டின்மேற் சாரவைத் தடித்தலங்க ளிரண்டுந் தன்கையினற், பிடித்துக்காலிற் பெருவிரல் பின்புபோயப், படுத்துவைத்தல் பதுமாசனமிதே. என்பது பதுமாதன இலக்கணம். தோத்திரபாட விதியிலீண்டு முன்மொழிந்த தோத்திரவிடயத்தில். (24)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஆண்டுச் சர்வதிருசியங்களும் ஆன்மாவின் பொருட்டாதலின் ஆன்மாவையே முக்கியமாகத் துணிந்து அதுவேயிதன் கண்ணியாதாம் என்றூராயத் தொடங்கல்:—யானென்பது.

(ச.) பிரகலாதன் ஆத்ம விசாரஞ்செய்தல்:—யானென்பது.

யானூர்முன்ன மெவனூனே னிந்தப்புவியா டம்பரத்தி
லானதிருந்து நின்றேடி யழுதுசிரித்து மகிழ்ந்தயர்ந்தே
னுனவான சகமல்லே னகங்கல்புல்லு மண்மரங்க
டானய்ப்புறம்பா யசேதனமாஞ் சகநானென்னத் தக்கதுவோ.

(ப - ரை.) யானூர்முன்னம் எவனுனேன் = யானியாவன் பூர்வம்யாவனயினேன். இந்தப் புவியாடம்பரத்தில் = இப்புவனுடம்பரத்தில், ஆனதிருந்து = கெடாதிருந்து, நின்று ஓடி அழுது சிரித்து மகிழ்ந்து அயர்ந்தேன் = நின்று ஓடி அழுது நகைத்துச் சந்தோஷித்து மயங்கியுள்ளேன், நானவான சகமல்லேன் = பலவகையான வுலகமல்லேன், நகம் கல்புல்லு மண்மரங்கள் தானய் = மலைபாஷாணம் திருணம் மண் விருக்ஷங்கள் வடிவமாய், புறம்பாய் = பாகியமாய், அசேதனமாம் = ஜடமாம், சகம் = உலகம், நானென்னத் தக்கதுவோ = அகமென்று சொல்ல யோக்கியமாமோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) இந்தப்புவன ஆடம்பர விவகாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ளயான் முதலில் என்ன வடிவமா யிருக்கின்றேன், பேசுகின்றேன் செல்கின்றேன் நிற்கின்றேன், சர்வ உத்யோகத்

× பின்றுவ்யாவத்து.

தானே விடயங்களை யுபபோகிக்கின்றேன். அவற்றுள் தேகத்தினும் வெளியேயிருப்பது ஆண் டான்மாவாகாதாம் எனல்;—சகமென்பது. விருக்ஷதிருண பர்வதசகிதமாய இந்த ஜகத்தானது ஆண்டுயானுகேன், யாதுபாகியமாய் அசுத்தமாய் அத்தியந்தம் அசேதனமாய் உளதோ அஃதெங்ஙனந்தான் யானுவேன்.

(ச.) இருந்தென்பது முதலியது சர்வேந்திரிய வியாபார உபலக்ஷணம், சர்வேந்திரிய வியாபாராபிமானியான நான் எத்தன்மையனு மென்பது விசாரோபக்கிரமம். நானுவான சகமல்லேன் = இச்சகத்துயானன்று, வாகியமாதலினுனும் ஜடமாதலினுனும், என்பது பொருள். (25)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) தேகமும்சத்தமும் அகமன்று என்றுதேர்தல்:—இல்லென்பது.

இல்லாவிடத்துண் டாய்மூக மெனலாய்க்காற்றி லியங்குவதாய்ச்
செல்லாநின்ற சிலநாளிற் சிதைந்துசடமா முடனுனே
நில்லாதாய்ப்பொய்க் கேதோன்றி நிராகாரமதா யறிவின்றிப்
புல்லாவறிவிற் செவிக்குணவாய்ப் பொன்றுஞ்சத்த நானுமோ.

(ப - ரை.) இல்லாவிடத் துண்டாய் = இல்லா திருந்தும் எழுந்து தோற்றுவதாய், மூகமெனலாய் = ஒன்றும் பேசாததாய், காற்றில் இயங்குவதாய் = வாயுவானடிப்பதாய், செல்லாநின்ற சிலநாளில் = கழியாநின்ற சொற்பதினங்களில், சிதைந்து =கெட்டுப்போம், சடமாம் உடல்நானே = அசேதனுமாகிய தேகம்யானே, நில்லாதாய் = நிலையற்றதாய், பொய்க்கேதோன்றி = மித்தையாகப் பிரதீதியாவதாய், நிராகாரமதாய் = சூனியாகிருதியதாய், அறிவின்றி = சடமாய், புல்லா அறிவிற்செவிக்குணவாய் = அவிவேகதசையிற் சுரோத்திரத்திற்கு விடயமாய், பொன்றும் = அழிவுபடும், சத்தம் நானுமோ = ஓசையக மாமோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) அசத்தாகவே யிருந்தும் சத்துப்போலத் தோற்றுவதாய், அறிவின்றி யொன்றையும் உணராமையானே சாற்றச்சமர்த்தற்றதாய், பிராணவாயுக்களால் சுவசஞ்சார க்ஷணத்தில் சஞ்சலிதமாய், அற்பகாலத்தில் விலயமாவதாய், அசேதனமாய இத்தேகம் யானல்லேன், இவ்வண்ணம் சப்தாதி விடயங்களும் ஆத்மாவாகாதாம் எனத்தொடங்கல்:—நில்லாதாயென்பது. அசித்துரூபமாய கர்ணசஷ்குலியினுல், தாரம் = சுரம், மந்திரம் பதம் வாக்கியம் என்பதாதி பேதங்களானே கற்பிக்கப் பெற்றதாய் = சமர்த்திய மானமாய், க்ஷணத்தில் க்ஷயிப்பதாய், க்ஷயித்தன்மையானே சூனியாகிருதியதாய், சூனியமாய ஆகாயத் தினின்றும் உண்டாவதாய், தோன்றும் சப்தம் அசேதனமாகலின் யானல்லன். ஆகாசம் சூனிய சுபாவமாகாதாயினும் ஆன்மசத்தை யினின்றும் பிருத்தக்காகச் செய்யில், சொரூப மற்றதாமெனச் சூனியத்வ உக்தியாம், நேத்திராதிகட்கு விடயமாய ரூபாதிகளின்மையின் சூனியத்வ உக்தியெனினும் அமையும்.

(ச.) உண்மையாக இல்லாதிருந்தே கற்பிதமாம் பூதேந்திரியக் கூட்டரவிற்கே தேக மென்னும் விவகாரமாதலின், உடல் நானே = தேகம் நானலன், ஓ என்பது எதிர்மறை, ஜடமாதலினுல், ஜடத்துவ மெங்ஙனமெனின், அசத்திலுண்டானதாலும், மூகமாதலானும், பவனப் பிரேரிதமாதலாலும் என்பதுபொருள், பிரேரிதம் = காரியப்படுவது. பொய்க்கே தோன்றி = ஆகாசத்திற் பிறந்ததாதலின் சூனியஜன்னியமாய்=நிராகாரமதாய், அமூர்த்த மாதலின், சூனியாகிருதியாய், இவ்விடத்தும் சாத்தியசாதனபாவங் கூட்டுகமுன்போல்.(26)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை,) பரிசஞ் சுவை உருவம் கந்தம் என்பவை நான் அல்லன் எனல்:—தோல், கணத்தென்பன.

தோலிலன்றி யறிவரிதாய்த் தோற்றமின்றிக் கணத்திறந்து
கோலுமறிவா லறிந்தறிவு கூடாப்பரிச நானல்ல
காலிலசைந்து வசித்துருவாய்க் காதன்மிக்குக் கணத்திறக்குந்
தாலுவுணவாய்த் திரவியத்திற் சனித்துச்சடமாஞ் சுவைநானே.

கணத்தினிறக்குங் காண்பவற்றிற் காட்சிதன்னிற் பற்றாகிப்
புணர்ப்பில் காண்பானிடத் திறக்கும்போத மில்லாவொளிநானே
குணக்குழக்கா மசேதனத்தாற் குறிப்பதாகிச் சடமாகி
மணக்குநொய்ம்மை நியமங்கள் மருவுகந்த நானாமோ.

(ப - ரை.) தோலில் அன்றியறிவரிதாய் = துவக்கிலல்லாமல் உணர முடியாததாய், தோற்றமின்றி = அப்பிராப்பியமாய், கணத்திறந்து = க்ஷணவிநாசினியாய், கோலுமறிவா லறிந்து = சிற்பிரசாதத்தானே பிரதீதியாவதாய், அறிவுகூடா = அசேதனமாய், உள்ள' பரிசம் = ஊறு, நானல்ல = யானாகேன்; காலிலசைந்து = சொற்ப மசைவுடையதாய், அசித்துருவாய் = துச்சமாய், காதன்மிக்கு = லோலமுடையதாய், கணத்திறக்கும் = லோலசத்தையோடு கூடியதாய், தாலுவுணவாய் = ஜிஹ்வையாற் பத்தாத்மாவாய், திரவியத்திற் சனித்து = திரவியநிஷ்டமாய், சடமாம் = அசேதனமாம், சுவை = இரசம், நானே = அகம் ஆவனே.

கணத்தின் இறக்கும் = க்ஷணவிநாசிகளாய, காண்பவற்றில் = திருசியங்களில், காக்ஷி தன்னில் = தரிசனத்தில், பற்றாகி = லீனமாய், புணர்ப்பில் காண்பான் இடத்திறக்கும் = கேவல திருஷ்டாவின் கண் க்ஷீணமாம், போதம் இல்லா ஒளிநானே = அசேதனமான ரூபமியானே, குணக்குழக்கா மசேதனத்தால் = க்ஷயமுடையதாய்ச் சடமாயுள்ள நாசியால், குறிப்பதாகி = பரிகற்பிதமாய், சடமாகி = அசேதனமாய், மணக்குநொய்ம்மை நியமங்கள் மருவுகந்தம் = இடைவெளி யுள்ளதாய், அநியதாகாரமாய் வீசும்மணம், நான் ஆமோ = அகம் ஆவனே.

(ஸ்ரீ - வீர.) துவக்காலுணரத் தக்கதாய் க்ஷணவிநாசிநியாய், ஒரொருகாற் கிடைப்பதாய், ஒரொருகாற் கிடையாததாய், அறிவின் திருவருளால் தோற்றும்வடிவதாய், அசேதனமாய உஷ்ணத்வாதி ஸ்பரிசனம் யானாகேன்; இத்தகைய இது நித்தியப்பிராப்த சுபாவ ஆத்மா ஆதற்குத் தகுதியதாகாதாம் என்பது கருத்து, அநித்தியமாய்ச் சலமாய், ஜிஹ்வையாற் கட்டுப்பட்ட வியற்கையதாய், இரசனேந்திரிய அதீனசித்திகமாய், துச்சமாய், சிறிது அசைவதாய் அதாவது நாவின் நுனியினின்றும் களம்வரை சுவைத்து விளையாடுவதாய், பொருளி லிருப்பதாய், அசேதனமாய இரசம் அகமன்று. திருசியத்தில் = திரவியத்திலும் தரிசனத்தில் = சக்ஷுஷிலும், லீனமாய் = அவ்விரண்டன் அதீன சித்தியை யுடையதாய், அவ்விரண்டும் கணவிநாசிக ளாகலின் இதுவும் கணவிநாசியாய். கேவலம் அசங்கமாய திருஷ்டாவின் கண்ணே உபபோக ஜனனத்தானே உபக்ஷீணமாவதாய், அசேதனமாயுள்ள ரூபம்யானல்ல. அந்நவத்சடமாய் = அப்பிரகாசமாய், க்ஷயியாய கிராணஇந்திரியத்தானே பரிகற்பிதமாய், பேலவமாய் = இடைவெளி யுள்ளதாய், விரளமாய், காலத்தால் வேறொரு விதமாய்ப் பரிணாம மடைதலின் நியதமின்றிய ஆகாரமுடையதாய், அசேதனமாய் மிளிரும் கந்தம்யான் ஆகேன்.

(ச.) தோலினன்றி = தொக்கிந்திரியத்தால் அறியப்படுவதின்றி, பிரகாராந்தரத்தால், அறிவரிதாய், கோலுமறிவால் = இந்திரியத் துவாரத்தால், வெளிப்புறப்படு முணர்வால்,

Tசிலலை.

அறிந்து = பிரகாசமுறுவதாய், காலிலசைந்து = காற்றெனச் சலிப்பதாய், காற்றினுல் எனினும் ஒக்கும்; கணநிலையாம்=க்ஷணசத்தையுள்ள, தாலு=ஜிகுவையால், உணர்வாம்= அறியப்படுவதான.

காண்பவற்றில் = கடாதியிலும், காட்சிதன்னில் = நேத்திரேந் திரியத்திலும், பற்ருகி = கூடினதாய், புணர்ப்பில் காண்பானிடத்து = கேவலமான திருஷ்டாவினிடத்து, இறக்கும் = இல்லாததான, கேவலக்கிரகணம் உபகிதநிவிர்த்தி நிமித்தமாம், குணிக்கும் = கந்தமுள்ள, ஜடமான, மூக்காம் = மூக்கின்வழியாய் வெளிப்புறப்படும், மணக்குநோய்மை நியமங்கள் மருவும் = கஞந்தரத்திற் கந்தாந்தரமாதலின், நியதாகாரமற்ற, பேலவம் = விரலம். (28)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை,) சப்தாதி விடயங்களின் அனுன்மத்தன்மை வசனம், வசன ஆதான ஆதிகட்கும் சமானமாகி, யாண்டும் திரிபுடிகட்கு நியாயசாமியத்தால் அனுன்மத்தன்மையு பலக்ஷணம் ஆம், ஆகவே, அகங்கார மனோபுத்தி சித்தமென்னுந் திரிபுடிகளும் அநான்மத் தன்மையானே நிராசமாகவே, சுத்தசின்மாத்திர ஆன்மாவே பரிசிஷ்டமாம் என்னுங் கருத்தாலுரைத்தல்:—எனதற்றென்பது.

(சு-அ-கை.) ஆயின் நீயாவன் எனிற்கூறல்:—எனதற்றென்பது.

எனதற்றெண்ண மெல்லாம்போ யிளைப்பற்றைந்து பொறிமயல்போ
யனகவறிவாய்த் தொழிலின்றி யறியும்பொருடீ ரறிவேயாய்க்
கனமாயுள்ளும் புறம்பினுநிட் களமாயுண்டா மாத்திரமாய்ச்
சநநமரணமிலா வென்னைத் தயங்கக்கண்டேன் சத்தியமே.

(ப - ரை.) எனது அற்று = மமதையற்று, எண்ணம் எல்லாம்போய் = மனவிருத்திகள் ஒய்ந்து, இளைப்பற்று = சாந்தமாய், ஐந்துபொறி மயல்போய் = பஞ்சேந்திரியப் பிரமமகன்று, அனகவறிவாய் = சுத்தசேதனமாய், தொழிலின்றி =நிட்கிரியமாய், அறியும் பொருள்தீர் அறிவேயாய்=சேத்தியவர்ஜித சின்மாத்திரமாய், கனமாயுள்ளும் புறம்பினும்= பாகிய அந்தரவியாபியாய், நிட்களமாய் = அவயவமற்றவனுய், உண்டாமாத்திரமாய் = சன் மாத்திரமாய், சநநமரணம் இலா என்னை=பிறப்பிறப்பில்லாமல் அமலமாயிருக்கும் என்னை, தயங்கக்கண்டேன் சத்தியமே = சேடித்து விளங்கக் கண்டனன் உண்மையே.

(ஸ்ரீ -வீர.) நிர்மமனுய் அமனனுய், சாந்தனுய், ஐந்து இந்திரியப் பிரமமகன்றவனுய், கலைகலனை யற்றவனுய், சுத்தசேதனனுகவே யான் உள்ளேன். சேதன மென்றதானே சேதனுவானுகிய ஜடாம்சத்திற்கும் கிரகணம் ஆகவேண்டாம் எனவதன் பரிசோதனப் பொருட்டுக் கூறல்:—அறியும் பொருள்தீர் அறிவேயாய் என்றதாம். திருசியமற்ற திருக்கு மாத்திரமாகிய யான் இவ்வியாவற்றையும் விளக்கிக்கொண் டிருக்கின்றேன், வெளியிலும் உள்ளிலும் வியாபித் திருக்கின்றேன், நிட்கல அமலசன்மாத்திரனேயான்.

(சு.) ஐந்துபொறிமயல்போய் என்பதனுல் நேத்திராதி இந்திரிய தாதான்மியம் நீக்கப் பட்டது, எண்ணம் எல்லாம்போய் = மனேவியாபாரம் நீங்கி, எனதற்று=எனதென்னும் அபிமானமற்ற அனகங்காரமாய், அனக அறிவாய் = சுத்தசேதனமாய்; ஜீவபாவத்தையும் ஒழித்தல்:—அறியும் என்றது. அறியும் பொருள்தீர் அறிவேயாய் = திருசியசம்பந்தமற்ற சின்மாத்திரமாய், உள்ளும் புறம்பினும் கனமாய் = பாகியாந்தர வியாபியாய், நிட்களமா யுண்டாமாத்திரமாய் = நிட்களாமல சன்மயமாய், மூலம்:—மம என்பது அவ்வயம், நிர்க்க

† சுலிஷியை ஹலக்கீலம் .

மாயது மம என்னும் அபிமானம் எதனினின்றும். கலாகலனவர்ஜித: = மாயாசம்பந்த ரகிதம், நிட்களாமலசன்மய: = நிஷ்கலம் = நிரம்சம், அமலமும் எச்சத்துவத்து அவ்வடிவமாய். (29)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இவ்வண்ணம் துவம்பதார்த்தம் பரிசுத்தமாயதை விசாரித்து அம்முகத்தானேயே தற்பதார்த்தத்தையும் பரிசோதித்துத் துணியும் பொருட்டுத் தொடங்கல்:—ஆவாவென்பது.

ஆவாவிப்போ துள்ளபடி யறியுநெறியி லெனையறிந்தே
னோவாவிகற்ப மற்றறிவுள் ளொளியாஞ்சீவ னுருவிதுவோ
தாவாதெங்கு முளநானுந் தத்துவத்திற் சகமெல்லா
மேவாநின்ற விரவிமுதற் கடமீறுக விளங்கியதால்.

(ப - ரை.) ஆஆ இப்போது = ஆச்சரியம் ஆச்சரியம் இப்பொழுது, உள்ளபடி = யதார்த்தமாக, அறியுநெறியில் = உணரும் மார்க்கத்தில், எனையறிந்தேன் = என்னையுணர்ந்தேன், ஓவாவிகற்பம் = ஓயாதசலனம், அற்று = ஒய்ந்து, அறிவுள்ளொளியாம் = சித்துட் பிரகாசமாம், சீவனுருவிதுவோ = ஆன்மவடிவம் இஃதோ, தாவாதெங்கும் உள நானும் தத்துவத்தில் = குறைவின்றி யெவ்விடத்திலும் இருக்கும் யானும் உண்மைவத்துவில், இரவிமுதல் கடம் ஈறுக மேவாநின்ற சகம் எல்லாம் = சூரியனே முதலாகக்குடம் வரையுமாகப் பொருந்தி நிறையும் உலகம் யாவும், விளங்கியதால் = இலங்காநிற்கும், ஆல் அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) அன்னிய நிரபேக்ஷத் தன்மையானே உத்தமதேஜசுவாய்ந்த இச்சேதனமாகிய தீபத்தானே, இக்கடபடாதியாய்ச் சூரியாந்தமாயுள்ள யாவுமே விளங்காநின்றன: ஆச்சரியம்! இப்போது உண்மையாகவே இது அது முழுதும் என்னால் ஸ்மரிக்கப்பெற்றது வியதாதி விகற்பசூனிய சித்வடிவப் பிரகாசமாகிய இவ்வாத்மாவாக யானிருக்கின்றேன், என்னுமிது அநாத்ம ஈசுவர நிராசமாம்.

(ச.) ஆஆ என்பது அறிந்ததைக் குறிப்பித்தது, சீவனுரு = ஆன்மரூபம், நானுந்தத்துவத்தால் = சேதனமான நானென்னுந் தீபத்தால், இக்கடபடாதியாய் இரவியீறுகிய சகமெல்லாம் விளங்கியது, அதனதொளியால் ஈதனைத்தும் விளங்குகின்றது என்னும் சுருதியின லென்றுணர்க. மூலம்:—ஆ என்பது மிருதியைக் குறிக்கும் அவ்யயமாம். சத்தியம் அகிலம் சர்வான்மகமுமாய இவ்வுருவம் என்னால் உன்னப்பெற்றது என்றன்னுவயம். அதே உருவத்தை விகற்பமற் றென்பதாதியாற் காட்டியதாகும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) என்னாலே ஐம்பொறிகளும் திகழ்கின்றன வென்றும் எவையும் சென்றபோதும் யானே யொளிர்வன் என்றும் எண்ணுதல்:—உள்ளில் என்பது.

உள்ளிலொளியாற் கனற்பொறிக ளொளிர்வதென்ன வைம்பொறியுந்
தெள்ளியறியு மென்னாலே செறிசித்திரமாய்த் திகழ்ந்தனவாற்
றள்ளிலயனோ டுட்பட்ட தனிக்கற்பாந்தத் துயிரனைத்தும்
வெள்ளவெளியா மப்போது மீளாதொளிரு மென்வடிவே.

(ப - ரை.) உள்ளில் ஒளியால் கனற்பொறிகள் ஒளிர்வதென்ன = தேஜசின் உட்பிரகாசத்தால் அக்கினி கணபந்திகள் பிரகாசிப்பதொப்ப, தெள்ளியறியும் என்னாலே = தெளிவாக உணரும் என்னாலே, சித்திரமாய்ச் செறியைம் பொறியும் திகழ்ந்தன = விசித்திர இந்திரிய விருத்திகள் விளங்கின, ஆல், அசை, தள்ளில் அயனோடு உட்பட்ட = அகற்ற முடியாத பிரஹ்மாவோடும் அந்தர்க்கதமான, தனிக்கற்பாந்தத்து = ஒப்பற்ற கற்பமுடிபில்,

× தத்பதலக்ஷியார்த்தம்.

உயிரனைத்தும் = ஜீவர்களனைத்தும், வெள்ளவெளியா மப்போதும் = அடியோடுமறைந்த அப்பொழுதும், மீளாது = அகலாது, ஒளிரும் = பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும், என் வடிவே = என்னுடைய வுருவமே.

(ஸ்ரீ - வீர.) தேஜசாந்தப் பிரகாசத்தானே எங்ஙனம் அக்கினிபூதங்களாய அங்காரதண பந்திகள் விளங்குகின்றனவோ, அங்ஙனம், ஈண்டு விசித்திரமான இந்த இந்திரியவிருத்தி களியாவும் விளங்குகின்றன விதனுனே. உத்தரோத்தரமாகப் பதின்மடங்க பார்த்திவாதி யாவரணவிருத பிரஹ்மாண்டவடிவ விரிஞ்சிபவனத்தின் பரத்தினும், சாங்கிய வைஷ்ண வாதி தந்திரப் பிரசித்தங்களாய இருபத்து நான்கு எண்ணிக்கைவாய்ந்த தத்துவங்களின் அந்தத்தினும், சைவபாசுபதர் கருகியுள்ள முப்பத்தாறு எண்ணிக்கைவாய்ந்த தத்துவங்க ளின் அந்தத்தினும், பதம்பரப்புவதாகி யெனதுரூபம் விரிவையே யடைகின்றது இன்றும் நீங்குவதில்லை; விரிவையே யென்றது வாஸ்தவமேயாய விஸ்தாரத்திற்கு விரிவுறுந்தன்மை யானே கற்பனையாம்.

(ச.) ஐம்பொறியும் = இவ்விசித்திரேந்திரிய விருத்திகளும், உள்ளிலொளியாற் றென் ளியறியு மென்னுலே, திகழ்ந்தனவால், கனல் = அந்தர்க்கதாக்கினியால், பொறிகள் = காட்டகணங்கள், ஒளிர்வதென்ன, அப்போதும் இப்போதும் மீளாதொளிருமென்வடிவே= தேசகாலங்களால் அபரிச்சின்னமாதலின் எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாய் விளங்குவது எனது சொருபமென்பது பொருள். எனது சைதன்யரூபம் சத்தியலோகத்தின் மேலினும், கற் பாந்தத்தினும், ஸ்தானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு பரவாநிற்கும், இன்றும் அகலுவதில் லையாம் என்பது கருத்து. (31)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) போதவடிவமே பூரணமாதலின் ஒதருபேதம தோதுறுமாறென் னல்:—இவனென்பது.

இவனுனென் றுள்ளேபற்று மெண்ணமெங்கே யெல்லையறப்
புவனமெல்லா நிறைந்தொளிரும் போதவடிவா மென்றனக்குக்
கவருமனப்பா வனைதானே கருதிலுண்டோ முடிவில்சுகத்
துவமையில்லா வுபசாந்த வுணர்வாங்கண்ணே யுலகெங்கும்.

(ப - ரை.) இவன் நான் என்றுள்ளே பற்றும் எண்ணம் எங்கே = இவன்யான் என் பதாக ஆந்தரத்தில் அவலம்பனஞ் செய்யும் நினைவுயாங்ஙனமாம், எல்லையறப் புவனம் எல் லாம் நிறைந்தொளிரும் = தேசகாலாதிகளால் எல்லை கட்டப்படாமல் எல்லாவுலகங்களி லும் பூரித்திலங்கும், போதவடிவாம் என்றனக்கு = ஞானவுருவமாம் எனக்கு, கவருமனப் பாவனைதானே = கிரகிக்கும் சித்தத்தின் சிந்தனையே, கருதில் உண்டோ = ஆராயில் உள தாமோ, முடிவில் சுகத்துவமையில்லா =அனந்தாநந்த உபமானரகித, உபசாந்த= உபசம மய, உணர்வாங்கண்ணே = சின்மயதிருஷ்டி, உலகு எங்கும் = சர்வதிருஷ்டிகளிலும் ஜயமுறும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இத்தேகாதி யான்என்னும் கற்பனையுள்ளே எங்ஙனமிருந்ததோ இத்து ணைக்காலம்; பற்றுக்கோடற்றதே யாகுமிது, அபரியந்த ஆகிருதியை யுடைய எனக்கு இவ் வற்பத்தகைமையாதல் கூடுமோ ? கூடவே கூடாதாம். இதுநீ இதுயான் என்பது பொய் யேயாய மயலேயாம், தேந்தானியாதாம் ? தேகத்திற்கே அப்பிரசித்தியாம் போது அதே கந்தானியாதாம் ? வந்தியா புத்திரனுக்கே போலும், அவனைக் கொல்பவனும் வெளியாகா மையின், இவ்வண்ணம் இறந்தவ னியாவன் ? பிராணனுக்கே அப்பிரசித்தமாக, அஃதற்ற

ர சாஸ்திரம்.

வனியாவன் ? யாவன்றன் பிராணதாரணேவடிவ வாழ்க்கையை யுறுவன் ? அநந்தாநந்த சம்போகமாய், பரோபசம சாலினியாய், தூயதாயுள்ள இச்சின்மய திருஷ்டி அகிலதிருஷ்டிகளிலும் ஜயம்பெற் றிலங்கும்.

(ச.) அபரிச்சின்னமான ஆன்மாவிற்கு இவனுனென்னும் பரிச்சேத பாவனையானது நிராலம்பமும், நிரேதுகமுமா மென்பதுபொருள். உபசாந்த வுணர்வாம் கண்ணே = எனது திருஷ்டியே, உலகெங்கும் = சகலவஸ்து தரிசனங்களிலும், முடிவில் சுகத்து = அநந்தானந்தானுபவத்தினுல், உவமையில்லா = உவமையற்றதாம். பிரகிருஷ்ட, உபசமசாலினியாய இவ்வெனது திருஷ்டி, சமஸ்தவஸ்து தரிசனங்களிலும் அநந்தமான ஆனந்தத்தை யநுபவிப்பதாய்ச் சின்மயமாய் ஜயத்தையடையு மென்பது அன்வயமாம். (32)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சர்வான்மகமாய்ச் சுத்தமாயிருக்கும் பிரத்தியக் கான்மாவாக விலங்கும் என்பொருட்டே நமஸ்காரமெனல்:—நோக்க வென்பது.

நோக்கப்பட்ட நோக்கெல்லா நுண்மையறிவா நோக்கொன்றே
யாக்கப்பட்ட வுயிரனைத்தி னகத்தாயறிவ திலாவறிவாய்த்
தாக்கப்பட்ட தொன்றில்லாத் தனித்தத்துவமாய்த் தனையன்றிப்
போக்கப்பட்ட தில்லாவெம் பொருட்டுவணங்கிப் புகழுதுமால்.

(ப - ரை.) நோக்கப்பட்ட நோக்கெல்லாம் = பார்க்கப்பட்ட பார்வையாவும், நுண்மையறிவாம் நோக்கொன்றே = சூக்குமசித்தாம் பார்வையேகமே, ஆக்கப்பட்ட வுயிரனைத்தினகத்தாய் = படைக்கப்பட்ட சரீரங்களோடு கூடியபிராணிக ளெல்லாவற்றின் உள்ளாய், அறிவதிலா அறிவாய் = திருசியத்தன்மை விடுபட்டசித்தாய், தாக்கப்பட்ட தொன்றில்லாத் தனித்தத்துவமாய் = சம்பந்திக்கத்தக்க திருசியங்கள் யாதொன்று மில்லாதகேவல உண்மைவத்துவாய், தனையன்றிப் போக்கப்பட்டதில்லா வெம்பொருட்டு = பிரத்தியக்காத்மாவாய தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லாத் தன்மயமான எம்பொருட்டு, வணங்கிப்புகழுதும் = நமஸ்காரஞ்செய்து தோத்தரிப்பாம், ஆல், அசை.

(ஸ்ரீ - வீர.) சர்வபாவாந்தரத் திருக்கப் பெற்றதாய், திருசியம் விடுபட்ட சிதாத்மாவாய். பிரத்தியக்குச் சேதனரூபமா யிலங்கும் என்பொருட்டே நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

(ச.) அறிவாநோக்கொன்றே = சின்மயமான அத்திருஷ்டியே, நோக்கப்பட்ட நோக்கெல்லாம் = அகில திருஷ்டிகளிலும் நுண்மையா மென்பது பொருள். உயிரனைத்து மகத்தாய் = சர்வபாவத்திற் குள்ளுமிருப்பதாய், தாக்கப்பட்ட தொன்றில்லா = திருசியசம்பந்தமியாதுமற்ற, தனித்தத்துவமாம் = பிரத்தியக்குச் சைதன்னியமாம், போற்றப்பட்ட தென்பது போக்கப்பட்டது எனத்தொடை நோக்கித்திரிந்து நிற்கின்றது. ஆன்மாவே தேவதையனைத்தும் என்னுஞ் சுருதியினுல் ஆன்மா அத்துவிதீயனுதலின் றனக்கே வணக்கந்தரும். சர்வபதார்த்த அந்தரியாமியான விஷயசம்பந்த ரகித சற்சித்துருபமென்னும் பிரத்தியக் கான்மாவாகிய எனக்கு நமஸ்கார மென்றதாயிற்று. (33)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) நிர்விகாரசேதன சந்நிதியில், சகலசக்திகளும் நடிக்குமெனல்:—அறவுமென்பது.

அறவுநொய்தாய்ச் சமமாகி யவிகாரமதா யதீதமதா
யிறவுநிகழ்வோ டெதிர்வென்ன வெண்ணுங்கால மூன்றிலதாய்ப்
பிறவுநினைக்கு நினைவின்றிப் பேதமற்ற வறிவாலே
நிறைவிதான சத்தியெலா நேரேசெய்யப் பட்டனவே.

உந்திரேஷ்ட - மேமெப்பட்ட.

(ப - ரை.) அறவு நொய்தாய் = அத்தியந்தம் சூக்குமமாய், சமமாகி = எங்கும் ஒரு படித்தாய், அவிகாரமதாய் = விகாரமற்றதாய், அதீதமதாய் = சகலமுங்கடந்ததாய், இறவு நிகழ்வோடு எதிர்வு என்ன = பூதவர்த்தமான பவிஷ்யத்தென்று சொல்லப்பட்ட, எண்ணுங்கால மூன்றிலதாய் = கணக்கிடும் காலத்திரயா தீதமதாய், பிறவுநினைக்கும் நினைவின்றி = எண்ணும் எண்ணங்களும் எண்ணப்பட்ட விடயங்களும் இல்லாததாய், பேதமற்ற அறிவாலே = எவ்வேற்றுமையுமற்ற உணர்வானே, நிறைவிதான சத்தியெலாம் = விசித்திரமான சக்திகளியாவும், நேரேசெய்யப்பட்டனவே = சந்நிதிமாத்திரத் தானேயியற்றப் பெற்றனவேயாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இயற்கையின் நழுவாததாய், அதனானே யேகரூபமாய், வாஸ்தவ விகார சூனியமாய், அவ்வச்சக்தி காரியானுசந்தானத்தோடு கூடியதாய், விளங்கும் பரமான சித்தினாலே விசித்திரசக்திகள் செய்யப் பெறுவனவாம். அற்றேல், விசித்திரமாய அருத்தங்களின் விசித்திர வெளிக்காட்சியால் யாங்ஙனஞ் சித்திற்குச் சமதையெனின்? விகற்பஹீனமான சித்தானது கோடிக்கணக்கான பதார்த்த திருஷ்டிகளில் ஒப்பாகவே நிகழ்கின்றமையின் என்க. திக்குக்கால வேற்றுமை கொண்டும் விடமபாவ மடையாதாம், சௌரியின் பிரபை போலும் சிற்பிரபை விளங்கலின், ஒன்றே பலவாய்க் கனவுறழ வொளிராநிற்கும், நிற்கவே பரிபூர்ண அகண்டமாய சுத்தசித்தே அபின்ன காலத்தைப் பின்னியதாயே அதீதாதி திரிகால விவகார சதபின்ன மென்னவும், பிரத்தியக்ஷ அனுமிதி யுபமிதியாதி அநந்தமான,மேய புருஷபேத பின்னவித்தார மென்னவும் விளங்கிக்கொண் டிருக்கும். இதனானே காலபேதம் விருத்திபேத முறினும் அவற்றின் கரியாய அறிவுக்குப் பேதமின்றென்றும் அது பூர்ணமேயென்றும் அறிக. இதனானேயே இனிப்பிரண்டு ஆதல் கசப்பிரண்டு ஆதல் ஒரேபோதில் ஆசுவாதிக்கப் பெறின், விடயபேத மிருப்பினும் அநுபூதிபேத மிலதாம், இலதாகவே விடயாதிபேதம் சிற்பேதப்பிரயோஜக மாகாதென்க. கூறியபொருளையே கூறுவேறாற் கூறல்:- இறவு என்பதாதி, நிகழ்கால திருசியத்தை யுபேக்ஷித்து, சென்றதிருசிய வாசனைப் பந்தனங்களானே ஹீனமான, திருசிய ஆதாரமாய காலத்திரயத்தையும் காணாத சித்திற்கு, எதிர்வாம் திருசியசையோகமும் சம்பவியாதாம், ஆகவே சமதையே நன்குசேடியாநிற்கும்.

(ச.) அறிவாலே = சித்தினாலே, நிறவிதான சத்தியெல்லா நேரேசெய்யப் பட்டனவே = விசித்திரங்களான சக்திகள் ஜகசிருஷ்டியாதிக்கு அநுகூலங்களான பிரமாதிரூப மூர்த்திகளாகத் தரிக்கப்பட்டன வென்பது பொருள். மூன்றிலதாய் = மூன்றையும் அநுசந்தியாததாய், நினைவின்றி = சந்தோஷக் கிலேசமற்றதாய், பேதமற்ற = திருசியபேதத்தையுபேக்ஷிக்கும், அறிவாலே யென்று கூட்டுக. அறவுநொய்தாய் = அத்தியந்தம் சொச்சமாய்; சமமாகி = ஒப்புறுவதாய். அவிகாரமதாய் = நிர்விகாரமாய்ப் பரமாய். அதீதமதாய் = களங்கமலம் விடுபட்டதாய்; மூலம்:—உபேக்ஷித்ர்யா என்பது த்ருங் நந்தத்தானே, ருங்நேப் யோஙீப்பென்பதால் ஙீப்பில் உருவமென வுணர்க. (34)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இன்ன வின்னபடியால் இன்ன வின்னவகையாக இலங்குமெனல்;—தாக்கற்றென்பது.

தாக்கற்றென்றி லறிவுக்குச் சமமேயொழிந்து கண்டதிலை
வாக்குக்கெட்டா மையினாலே வசனங்களினாற் சமந்தோன்றா
நோக்கற்கரிதாம் பொய்ப்பொருள்போ னெய்தாயழியா நிராசைதனைத்
தேக்கிற்சமபா வனைதானே திரைதீர்கடல்போற் சேடிக்கும்.

பிரகலாதன் கதை

(ப - ரை.) தாக்கற்றொன்றில் = ஒருபொருளிலும் சம்பந்தமில்லாத, அறிவுக்கு = சிதாத்மவஸ்துவிற்கு, சமமேயொழிந்து கண்டதிலே = சமத்தன்மையே யியற்கையல்லாமல் அயலொருவிதம் பார்த்ததில்லை, வாக்குக்கு எட்டாமையினாலே = வசனத்திற்குக் கோசரமாகாமையினாலே, வசனங்களினால் சமம்தோன்றா = வசனங்களினாலே சமமானது தோன்றமாட்டாது, நோக்கற்கரிதாம் பொய்ப்பொருள்போல் நொய்தாய் = பார்த்தற் கரிதாகிய சூனியவத்துவைப்போல அதிசூக்குமமாய், அழியா = சாசுவதமாம், நிராசைதனைத் தேக்கில் = ஆசையின்மை யதிகரிக்கவே, சமபாவனைதானே = சமதிருஷ்டியானது சுயமாகவே, திரைநீர் கடல்போல் சேடிக்கும் = நிஸ்தரங்க சமுத்திரம்போல நிகழாநிற்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) வாக்குகட்கு அகோசரமாதலினாலே சாசுவதமாய அசத்தைபோல ஆம்; நைராத்மிய சித்தாந்த நசையை அடைந்ததுபோல இருக்கும், உண்மையாயோ அடைந்திடாமலே யிருக்குமாதலின்போல என்றதாம், சத்திற் கசத்துத்தகைமை தகாமையின் என்பதுகருத்து. யாதிருக்கும் அது சாஸ்திரீய விவகாரத்தில் பிரத்தியக்குத் தன்மையால் ஆன்மாவாம், அவ்வாறே பிருகத்தன்மையால் அதாவது பெருந்தன்மையாற் பிரஹ்மமாம், பரமார்த்த திருஷ்டியானே வாக்குகட்குப் பிரவிருத்தி யின்மையின் ஒருசிறிதுமல்லவாம், பிரவிருத்தி நிமித்தகற்பனையாற் சப்தப்பிரவிருத்தி கூறப்பெறினோ அப்போழ்து சங்கோசகாரணாபாவத்தாற் சர்வப்பிரவிருத்தி நிமித்த கற்பனத்தால் அகிலமுமாம்; "எதனினின்றும் வாக்குகள் திரும்புற்றிடும் எய்தலாகாமையின் மனத்தொடுங்கூட" "ஆகலினஃதெலாமாகியே யொளிரும்" எனவும் சுருதியில் இருவகையாகவும் நிருபணத்தானே என்பது கருத்தாம். சருவதிருசியங்களும் பரம் உபசாந்தியை யடைந்தபோது அஃதவதியா யிருத்தலின் லீனமாகாதபரையாய சமதைமோக்ஷமெனப் பெயரியதாம் என்றுமொழியப்பெறும்.

(ச.) தாக்கற்றொன்றா வறிவுக்கு = தனது வலியால் ஒன்றோடு மொன்றாத சித்துக்கு, சமமேயொழிந்து கண்டதிலே, பூரணத்துவமே சேடிக்குமென்பது பொருள். சமம் = அச் சமத்துவத்தை யடைந்தசித்து; வாக்குக்கெட்டாமையினாலே = விவகரித்தற் கரிதாதலின், பொய்ப் பொருள்போல் = சாசுவதமான சமத்துவத்தை யடைந்ததுபோல, நோக்கற் கரிதாம் = சூனியவாதிகளின் சித்தாந்த அவஸ்தையான சூனியரூபத்தை யடைந்ததுபோற் சேடிக்கும். (35)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) இவ்வண்ணம் பேதசங்கற்ப கலனாத்தியாகம் உபாயத்துடன் வருணிக்கப் பெற்றது; இப்போது சங்கற்பச் செயல்களிற் சேர்ந்த சித்தானது மந்தமாய் விரியும்முறை இற்றெனவும், சங்கற்பகலிதமாய இது மந்தாபாசத் தன்மையானே இவ்வுலகத்தை நன்றாகப் பாரமார்த்திக ரூபத்தானே பார்ப்பதில்லை யெனவும், இச்சித்திருஷ்டி படலாவரணவதி போலாகி இவ்வாறு துன்புறுத்துகின்றதெனவும் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகத் தெரிவித்தல்:—செயலென்பது.

செயலுஞ்செயலி லாமையுமாய்த் தியங்குஞ்செயலிற் சேரறிவு
பயிலும்வலையிற் புட்போலப் பந்தமடையு மாதலினால்
மயல்வெங்கோப மிரண்டாலும் வருந்தொந்தனையா மயக்காலே
யுயிர்களெல்லா நிலப்புழுப்போ லொன்றுமகலா தாகுவதாம்.

(ப - ரை.) செயலும்செயல் இலாமையுமாய்த் தியங்குஞ்செயலிற் சேரறிவு = விரும்பும் வெறுக்கும் எண்ணவடிவ மலங்களோடு கூடிய உள்ளறிவானது, பயிலும்வலையிற் புட்போலப் பந்தமடையும் = அகப்பட்ட ஜாலத்திற் பக்ஷியென்னக் கட்டுப்பட்டுழலும், ஆதலி

J சூனியவாதம்.

ஞல் = ஆகையால், மயல்வெங்கோபம் இரண்டாலும் =இச்சை துவேடமென்னும் இரண் டினுலும், வரும் = எழுந்த, தொந்தனையா மயக்காலே = துவந்துவ மோகத்தினுலே, உயிர்கள் எல்லாம் = ஜந்துக்களியாவும், நிலப்புழுப்போல் = தரைக்கீடமொப்ப, ஒன்றும் அகலாதாகுவதாம் = ஒன்றுங்கூட நீங்காமல் நிகழும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இஷ்ட அநிஷ்ட சங்கற்பனரூப மலங்களானே உள்ளே யெச்சித்துச் சூழப்பெற்றதாமோ அதுதான், பாசபத்தமாயாகாயத்திற் செல்லமுடியாத பக்ஷியைப்போல விண்முழுதும் வியாபிக்க முடியாததாகும். இச்சைதுவேடங்களினின்றும் இனிதெழுந்து வந்தது வந்தமோகத்தானே = சுகதுக்க சீத உஷ்ணதி ஆக்கல் போக்கல் அபிநிவேசத் தானே, ஜந்துக்கள், தரைப்பொந்திற் றவித்துழலும் கீடங்களின் சமத்தன்மையை யடைந் துழல்வனவாம்.

(ச.) செயலுஞ் செயலிலாமையும் = இராகத்துவேட மூலங்களாகிற மனோதோஷங்க ளோடும், சேரறிவு = கூடிய சித்து, பயிலும்வலையிற் புட்போல = வலையாற் கட்டுப்பட்ட பட்சிபோல், பந்தமடையும் = விடுபடுதற்குச் சத்தியற்றதாம், ஆதலினுல், நிலப்புழுப் போல் = நிலத்துக்கு ளமிழ்ந்திக் கிடக்குங் கீடங்களுக்குச் சமானமாவதன்றி விசேட மொன்று மல்லாதாகுவதாம். (56)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இப்போது அகண்ட வாக்கியார்த்தத்தைச் சாக்ஷாத்கரித்துத்தற் பாவத்தி லவத்திதமாய் அதிதுர்லபமா யறியப்பெற்றதாய் உள்ள ஆன்மாவை மிகுந்த அன்பு டன் வணங்கல்:—

நீடத்தகுமன் னுயிர்க்கெல்லா நெஞ்சத்துறைவாய் நெடுநாளாக்
கூடப்பெற்றே னுனையிந்தக் குறைவில்பேற்றை யார்பெற்றார்
தேடப்பட்டாய் பெறப்பெற்றாய் தெரியநின்றாய் விகற்பமெலாம்
வீடப்பட்டா யெதுவானு யதுவாய்நின்றாய் மிகத்துதிப்பாம்.

(ப - ரை.) நீடத்தகு மன்னுயிர்க்கெல்லாம் = விஸ்தாரமான உலகிலுள்ள உயிர்கள் எவற்றினதூஉம், நெஞ்சத்துறைவாய் = உள்ளத்தின் கண்ணே யிருப்பாய், நெடுநாளாக் கூடப்பெற்றேன் உனை = வெகுகாலங்கழித்து நினையறிந்து சேர்ந்தேன், இந்தக்குறைவில் பேற்றையார் பெற்றார் = இப்பூரணமாகிய பிரயோஜனத்தை யாவரேபெற்றவர், தேடப் பட்டாய் = ஆராயப்பெற்றாய், பெறப்பெற்றாய் = அடையப்பெற்றாய், தெரியநின்றாய் = உதயமானாய், விகற்பமெல்லாம் வீடப்பட்டாய் = சகல விகற்பங்களினின்றும் விடுபட் டாய். எதுவானாய் அதுவாய் நின்றாய் = எதுவாயிருத்தியோ அதுவேயா யிருக்கின்றாய் மிகத்துதிப்பாம் = அதிகமாகப் போற்றுவாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) கெடாத சிதாத்மாவாகிய என்பொருட்டு நமஸ்காரம், சகல ஆன்மவடி வான என்பொருட்டு நமஸ்காரம், உலகத்தின் ஞானப்பிரகாசத்தின் நிமித்தபூதமாய மணி யாய தேவனுமென்பொருட்டு நமஸ்காரம், நீடூழிபோழ்துபோய் நின்னையானுக நெறியி லறிந்து நேர்ந்தேன் அந்தோ ஆச்சரியம், என்னுமிதனை,"நிலவணுவளவி னோராறிழித்திய படியினுன்கு, குலவணுவதனர் போயும் கொண்டிடற் கரியதாகித், தலவணுந்து ஒருமின்றித் தடையடு சுகமாசிந்துப், பலவணுகுதனினுன் மப்பயனினும் பாம்பேறின்றாம்" என்னும், சுவாராஜ்ய சித்தியின் கண்ணுங் காணலாம். அரியதாகியனுகு பயனினுமின்றா மென்று சேர்க்க, நன்காராயப் பெற்றாய், அதனானே இனிதடையப் பெற்றாய், உனது பாமார்த்த ரூபத்தானே நன்குவெளிப்பட்டு விட்டாய், நெடும்போது கழித்தன்றோ நேர்ந்தாய், சகல

T அந்தமின்றி. J. துவந்துவ.

விகற்பங்களினின்றும் எடுத்துய்யப் பெற்றாய், சேடித்தபோது யாது ஆகியிருந்தாய் அதுவேயாய் அமர்ந்தாய், அத்தகைய யானாகிய நின்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

(ச.) தேடப்பட்டாய் = சுருதியினாலும் ஆசாரியவாக்கியங்களாலும் நன்றாய் விசாரிக்கப் பட்டவனாய், ஆதலினால், விகற்பமெலாம் = கற்பிதாகார மியாவற்றினு நின்று, வீடப்பட்டாய், அதனால், தெரியாநின்றாய் = உத்தமமான சத்தியஞானானந்தாதி லக்ஷணமாகிய சொரூபமாகப் பிரத்தியக்ஷமானாய், அதனால், பெறப்பெற்றாய் = ஐக்கியத்தாற் சோகமென அபரோக்ஷமாகவே அநுபவிக்கப் பட்டாய், எதுவானாய் = இங்ஙனம் முன்பு எந்தரூபனாயிருந்தனையோ, அதுவாய் நின்றாய் = அந்தரூபமாகவே இப்போது மிருக்கின்றாய், மிகத் துதிப்பாம் = கற்பிதாகார நிவிருத்தியாற் சொரூபமாகவே யிருக்கின்றாய், அத்தன்மையான நினக்கு நமஸ்காரம் என்பதுகருத்து. மூலம்:—லோகாலோகமணே=லோகங்களை யொளிர் விக்கும்படியான மணியே ! (37)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) மகாவாக்கிய விசார பூர்வகமாகத் தன்னைத் தொழுதல்:—நானேயென்பது,

நானேநீயாய் நீநானாய் ஞானவடிவாய் முடிவின்றித்
தானேயாகி யண்டத்தின் றலையாய்ப்பரம தத்துவமாங்
கோனேயுன்னைத் தொழுகின்றேன் கொண்டன்மறையா நிறைமதிபோ
லூனேர்நினைவு களின்மறையா வொளியாமுருவே யுனைப்பணிகேன்.

(ப - ரை.) நானே நீயாய் = அகமேதுவமாய், நீநானாய் = துவமகமாய், ஞானவடிவாய் = அறிவு சொரூபமாய், முடிவின்றி = அநந்தமாய், தானேயாகி = சுயமேயாகி, அண்டத்தின் றலையாய் = தேவாதிதேவனாய், பரமதத்துவமாம் = மேலானதத்துவமாம், கோனே = பரமாத்மாவே, உன்னைத் தொழுகின்றேன் = நின்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன், கொண்டல் மறையாநிறைமதிபோல் = மேகமறைக்காத சந்திரன்போல, ஊனேர்நினைவுகளின் மறையா = தேகான்மாதி மதிகளினாலே மறைக்கப்பெறாத, ஒளியாமுருவே யுனைப் பணிகேன் = சிற்பிரகாச வடிவமே யுன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) என்பொருட்டு உன்பொருட்டு அநந்தப்பொருட்டு, என்பொருட்டு உன் பொருட்டுச் சிவவடிவப் பொருட்டு, நமஸ்காரம், முதலில் என்பொருட்டு உன்பொருட்டு என்னும் பதங்கள் பரஸ்பரவிசேஷணத்தால் சோதன அர்த்தத்திலாம், அதனானே யநந்தப் பொருட்டாம், இரண்டாவதிலோ, அகண்டைகரசத்தன்மை லக்ஷண வாக்கியார்த்த லாபார்த்தத்திலாம், அதனானே சிவவடிவப் பொருட்டாம், பிரஹ்மாதி தேவர்கட்கும், சர்வேந்திரியப் பிராணமனசுகட்கும், அதிதேவன் பொருட்டு, அதிஷ்டாவின் பொருட்டு, பிரகாசகன் பொருட்டு, பரன்பொருட்டு, பரமாத்மாவின் பொருட்டு நமஸ்காரம். மேகாவரணம் நீங்கப்பெற்ற பரிபூர்ண இந்து பிம்பம்போலக் கலனாவரணம் கழியப்பெற்ற தன்வடிவத்தையே நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(ச.) அண்டத்தின் றலையாய் =தேவாதிதேவனாய், கோனே=பரனாய பரமான்மாவே' ஜீவபரங்களுக்கு ஐக்கியத்தினால் நானே நீயாய்த் தொழுகின்றேன் என்றது, எனதுரூபமாகிய வுனதுரூபத்தை யென்பது கருத்து. மூலம்:—என்வடிவமாய உன்பொருட்டு நமஸ்காரம், உன்வடிவமாய என்பொருட்டு நமஸ்காரம்; அவித்யாவரணம் அகலப்பெற்றதனானேயே தனமகன்ற பூன்ற நிலவின் பிம்பம்போல விருப்பது. (38)

(ஸ்ரீ-வீர- அ-கை.) நிராவரண வடிவமாகிய என்னையே வணங்கிப் பற்றற்றிருப்பேன் எனல்:—உன்னலென்பது.

— மேகம்.

உன்னலென்னு மாவரண மொன்றுமில்லா வெளியாகித்
தன்னதான சுகவடிவிற் றனேவிளங்கித் தன்வசமா
மென்னதுருவை யான்பணிகே னிருந்துநடந்துஞ் சாந்தமுற்று
மன்னதன்ன திலதாகு மனைத்துஞ்செய்தும் பற்றிலதாம்.

(ப - ரை.) உன்னலென்னும் ஆவரணம் = அபிமானவடிவ நினைவுகள் என்பனவான மறைப்புகள், ஒன்றும் இல்லாவெளியாகி = யாதொன்று மின்றிய வெட்டவெளியாகி, தன்னதான சுகவடிவில் = தன்னுடையதேயான ஆனந்தவடிவத்தின் கண், தானேவிளங்கி = சுயமாகவே யிலங்கி, தன்வசமாம் = தனதுவயமாம், என்னதுருவை = எனதுவடிவத்தை, யான்பணிகேன் =யான் நமஸ்கரிக்கின்றேன், இருந்தும் நடந்தும் சாந்தமுற்றும்=இருப்பதாயும் நடப்பதாயும் சாந்தமுடைத்தாகியும், அன்னது அன்னது இலதாகும் = அவ்வதனையியற்றுததாகும், அனைத்தும் செய்தும் பற்றிலதாம் = யாவற்றையு மியற்றியும் சம்பந்தமற்றதாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஆவரணம் யாதொன்று மின்றி, சுவாத்மாவாகிய ஆனந்தைகரசத்தில், அனன்னிய ஆதாரத் தன்மையானே பாரமார்த்திக ரூபமாக விசிராந்தமாயதும், நிராதாரமென்பது திரண்டபொருள்; சுவப்பிரகாசமாய், சுவாதீன சுவாநந்தமாய், அனன்னியமாயிருப்பதும் ஆகிய என்னை யான் நமஸ்கரிக்கின்றேன்: சர்வ உத்கர்ஷமாக என்னை யான் அநுசந்தானஞ்செய்வேன் என்பதாம். ஓங்காரவடிவமாய ஆன்மா யாவற்றையும் ஒளிர்வித்தலின் யாவுமாம் யாதும்செய்தும் செய்திலதெனல்:—இருந்தும் என்பதாதி. எப்போதும் நிட்கிரியமாயினும், உட்காராததுபோலத் தாவனுதி விவகாரத்தினின்றும் உபரதமடையாதாம், வாயுவாதித்தியாதி வடிவமாய்ச் சதாகதியுடைமையின் அவ்வாறே காலவடிவமா யெப்போதுஞ் சென்றுகொண் டிருந்தபோதினும் குலால சக்கிரம்போல, திலமாத்திரமும் அயற்பானடப்பதில்லை, நிர்வியவகார மதேயாயினும் சர்வவியவகாரமதேயாம், செய்வதேயாயினுஞ் செறிவதேயில்லை. அற்றேற் பூர்வஞ் செய்தவகையானே இப்போது சுகதுக்கங்களானேபற்றுறும் இப்போதீண்டு இயற்றலானே இனிப்பரத்திற் பற்றையடைந்திடும், அங்ஙனமாக யாங்ஙனம் செய்வதேயாயினுஞ் செறிவதேயில்லை யென்றேதியதோ வெனின்? முன்னரின்றும் அவ்வாறே யிப்போதினியும், இவ்வுலகத்திலும் அவ்வுலகத்திலும், இகலோக சந்திபூதசுவப்பிரஸ்தானத்திலும், சாஸ்திர அநிஷித்த சுபகர்மபலபுக்காகியும், சாஸ்திரநிஷித்த அசுபகர்மபலபுக்காகியுமிது, சர்வபோக விருத்திகளிலும் சமமாகவே யிருக்கும்; திருசியபோகங்களானே திருக்கிற்குவிகார அசித்தியாதலின் என்பது கருத்தாம்.

(ச.) ஆவரணம் = அவித்தியாவரணம், தன்னதான சுகவடிவில் = ஆனந்தான்மகமான சொச்சொரூபத்தில், தன்வசமாம் = அநந்நியாதீனமான, இருந்தும் = நிஷ்கிரியனுதலி னிருப்பவனுயினும் இருக்கும்தேகாபிமான மின்மையின் இருப்பவனன்று, நடந்தும்= தேசாந்தரத்தைப் புணரினும், செல்லுங்கிரியை தேகநிஷ்டமாதலினுனும், ஆன்மா அதற்கந்நியமாதலினுனும் சென்றிலன், சாந்தமுற்றும் = நிர்விகாரசித்தனுயினும், சர்வேந்திரியங்களையும் பிரவர்த்திப்பவனுதலின் விவகரித்திருப்பவனுமாம், இவ்வர்த்தத்தையன்ன தன்னதிலதாகும் என்றதில் அடக்கிக்கூறினர்; அனைத்துஞ்செய்தும் =இங்ஙனம் விவகரிப்பவனுயினும் ஆன்மாபற்றிலதாம் புண்ணிய பாவங்களாற் சம்பந்தமுறுதவனும், அகங்கார நிவிர்த்தியாதலி னென்க, மூலப்படி:—முதிதே = ஆனந்தான் மகமான, ஸ்வவபுஷி = தனது வடிவத்தில், தன்னின் அயலாய ஆதாரத்திலோ அல்லவாம், ஸ்வயம் = தன்னுனே, அயற்காரணத்தா லல்லதாம், ஸ்வசமஸ்தம் = தனது சொரூபபூதம், கிரியாரூபத் திதியுடை

யதோ அல்லவாம், ஸ்வயமுதிதம் = தானாகவே வெளிப்படுவதாம், ஸ்வவசம் = அயற்பற் றுக்கோ டற்றதாம், ஸ்வயம் நமாமி = இத்தகையதனது வடிவத்தையே நமஸ்கரிக் கின்றேன். (39)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அற்றேல் அசையாதது யாங்ஙனம் சுழலும் எனின்; நித்தியாத் மசத்தைக்கேஸ்பந்த சத்தாத்தன்மை யுண்மையின் நித்தியம் ஸ்பந்தமயமாம் அதன்ரூதாத் மியத்தால் என்க, எனினும் மனமாதல் புலன்களாதல் தேகாதிகளைப் பிரவிருத்தியாநிற்கும் ஆன்மாவல்லவாம் எனின் விடைதரல்:—பல்லவமென்பது.

பல்லவங்க டமையசைக்கும் பவனன்போல மனமுதலாய்ச்
செல்லுங்கரணங் களையிந்தச் சித்தாம்புருட னசைத்திடுமால்
வல்லபாகர் நடத்துகின்ற வாசித்திரள்போற் றனதான
வல்லன்மேவப் பொறியெல்லா மவனேபரிக்கு மநவரதம்.

(ப - ரை.) பல்லவங்கள்தமை யசைக்கும் பவனன்போல = இலைகள்தம்மை இயக்கும் காற்றேபோல, மனமுதலாய் = மனதேயாதியாக, செல்லும் கரணங்களை = விடயங்களிற் போம் உட்புறப் புலன்களை, இந்தச் சித்தாம்புருடன் அசைத்திடும் = இவ்வறிவுருவமாய புருடன் சலிப்பித்திடுவன், வல்லபாகர் நடத்துகின்ற வாசித்திரள்போல் = சாமர்த்திய முடைய சாரதிகள் செலுத்துகின்ற அசுவக் கூட்டமேபோல, தனதான வல்லன்மேவப் பொறியெல்லாம் = தன்னுடையதான விடயங்களிற் சுழன்றலைந்திடப் புலன்கள் அனைத் தையும், அவனேபரிக்கும் அநவரதம் = அவ்வான்மதேவனே நடத்துமெப்போதும். ஆல், அசைநிலை.

(ஸ்ரீ - வீர.) இவ்வான்மா, பல்லவங்கடம்மை யசைக்கும் மாருதமேமான மனங்களைக் கலக்கும், சாரதி யசுவமாலையைப்போல, தனது இந்திரியப் பந்தியை நடத்திடும். இவ் வான்மா, அத்தியந்தந் துர்த்தசையை யடைந்ததுபோலத் தேககேகத்தில் எப்போதும் வினைவிளைத்து விளையாடும், போல என்றது துர்த்தசை மித்தையெல் றுணர்த்தற் பொரு ட்டு, பூர்வவிருத்த தசைகளிலும் பொருத்துக, விபுவாகிய ஆன்மா, சம்ராட்டைப் போலத் தன்பாலே சொஸ்தமாயிருந்து கொண்டு போகம்புசித்து விளையாடு மென்பதுகருத்து.

(ச.) மனம் முதலாய்ச் செல்லுங் கரணங்களை = மனமபுத்தியாதி அந்தக் கரணங்களை, பொறியெல்லாம் = வாகியேந்திரியங்கள் அனைத்தையும், பரிக்கும் = நடத்துவன். (40)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) தேடல் துதித்தல் தியானித்தல் முதலிய சகலத்திற்கும் இவ்வான் மாவே தகுதியதெனல்:—இவனே யென்பது.

இவனேதேடப் படுகிற்போ னிவனேதுதிக்கப் படுகிற்போ
னிவனேதியானிக் கப்படுவோ னிவனுன்மரண மயக்கொழிந்த
திவனேயெளிதி னெய்திடுவோ னிவனேநன்ரு யறிகிற்போ
னிவனேயெல்லார் மனக்கமலத் திடையிலிருக்கு மிசைவண்டே.

(ப - ரை.) இவனே தேடப்படுகிற்போன் = இவ்வான்மாவே ஆராயத்தக்கதாகும், இவனே துதிக்கப் படுகிற்போன் = இதுவே தோத்திரித்தற் குரித்தாகும், இவனே தியா னிக்கப்படுவோன் = இதுவே தியானஞ்செய்தற் குரித்தாகும், இவனுன் மரணமயக்கு ஒழிந்தது =இதனுனே மரணமோக மழிந்தது, இவனே எளிதின் எய்திடுவோன்=இதுவே சுலபமாக அகப்படுத்தப் பெறும், இவனே நன்ரு யறிகிற்போன் = இதுவே சம்யக்காகச்

சாக்ஷாத்கரிக்கப்பெறும், இவனேயெல்லார் மனக்கமலத்திடையிலிருக்கும் இசைவண்டே = இதுவேயாவருடைய இருதய தாமரையிடையிலும் வீற்றிருக்கும் கானவறுகாலாம். ஏகாரம் தேற்றப்பொருட்டாம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) இதுவே யெப்போதும் ஆராய்தற்குரியது, புகழுதற்கும் தியானித்தற்கும் உரியது, தேடியவிதனுனே ஜராமரண சம்மோகத்தினின்றும் கடந்தேறிக்க தியடையலாம், இது அத்தியந்தம் சுலபமாம் = ஞானமாத்திரத்தானே கிடைக்கக் கூடியதாம், ஆப்தபந்துவைப்போலச் சுஜேயமாம் = ஸ்மிருதி மாத்திரத்தானே வயப்படுத்தற்கு யோக்கியமாம், சர்வப் பிராணிகளினுடைய சரீரபத்மகுகரத்துமுறையும் ஷட்பதமேயாம்.

(ச.) இவனே = இவ்வான்மாவே, தேடப்படுகிற்போன், அவன்றேடற் குரியன் அவன் அறிதற்குரியன் என்னுஞ் சுருதியினுல், இத்தன்மையாகவே, இவனுல் = இவ்வான்மாவால், மரணமயக்கு = சராமரண சம்மோகமயமான சமுசாரமானது, ஒழிந்தது = ஒழிந்ததாம், நன்ருயறிகிற்போன் = கிட்டிய பந்துபோல் அத்தியந்தம் செவ்வையா யறிதற்குரியன்.(41)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) போகத்தில் விருப்பற்ற எனக்கு வந்தது வருக, வாராதது ஒழிகவெனல்:—மேவலென்பது.

மேவலுற்ற போகத்தில் விருப்புவெறுப்பு மெனக்கில்லை
யாவதெய்து மதுவருக யாதுபோகு மதுபோகப்
பாவமிகுமிவ் வஞ்ஞானப் பகைவனுலே விவேகமெனு
மேவமில்லாப் பொருளெல்லா மிழந்தேனுணர்வா லவைபெற்றேன்.

(ப - ரை.) மேவலுற்ற போகத்தில் விருப்பு வெறுப்பும் = கருமவயத்தால் அடையாநின்ற விடயங்களில் இராகமும் துவேடமும், எனக்கில்லை = ஆராய்வுற்ற என்றனக்குக் கிடையாது, யாவது எய்தும் அதுவருக = யாது அடையா நிற்குமோ அஃதடைவுறுக, யாதுபோகும் அதுபோக = எஃதகலுமோ அஃதகலுக, பாவமிகு மிவ்வஞ்ஞானப் பகைவனுலே = மறமதிகரித்தற் கேதுவாகிய இந்த அறியாமையாகிய சத்துருவினுலே, விவேகம் எனும் = பகுத்துணர்வு என்னும், ஏவம் இல்லாப் பொருளெல்லாம் = குற்றமற்ற சர்வ ஐசுவரியத்தையும், இழந்தேன் = கைவிடப்பெற்றேன், உணர்வா லவைபெற்றேன் = ஞானத்தால் அவற்றை யடைந்தேன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) போகஸ்திதியின் கண்ணே யெனக்கு வாஞ்சையுமில்லை, போகவிவர்ஜனமாயின் துயரமுமில்லை, யாதுவருமோ அதுவருக, யாது செலுமோ அது செல்க. சுகங்களிலெனக்கு அபேக்ஷையுமில்லை, துக்கவிருத்திகளி லுபேக்ஷையுமில்லை சுகதுக்கங்கள் வருமேல்வருக, போமேற்போகுக, இவற்றில் யான்யார், ஜடங்கட்கும் சேதனத்திற்கும் என்னே சம்பந்தம்? நானுவித வாசனைகள் தேகத்தில் அஸ்தமாகுகதான் உதயமாகுகதான், இவைகளில் யானுமில்லேன், எனக்கிவை யெவையுமில்லை, இவை = வாசனைகள்; இத்துணைப் போதும் யான் அஞ்ஞான ரிபுவினுலே ஹதனுனேன், என்னுடைய விவேகசர்வ ஐசுவரியத்தை யபகரித்துக்கொண்டு என்னை யத்தியந்தம் தனித்திம்சித்தது, அப்பகை; மூலத்தில் அவபோதிதம் என்பது பாடமாயின், அவிவேக சர்வஸ்வம் எனப் பதச்சேதஞ் செய்க, வைஷ்ணவ அநுக்கிரகத்தானே என்னுடைய அவிவேக சர்வஸ்வம் அபகரிக்கப்பெற்று நியத ஏகசுபாவமாய பிரஹ்மம் அறிவிக்கப் பெற்றேன் என்றுணர்க.

(ச.) மூலம்:—ஏகாந்தம் = பரர்கள் அறியாதபடி, அவபோதித: = ஹிம்சிதன் ஆனேன்.

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மன அகங்காராதிகள் போய்க் கேவலந்தத்துவமா யிருக்கின்றேன் எனல்:—துனையுமென்பது.

J நின்கு ஜெயருங்கொள்ளத்தக்கது.

துனையுமனத்தான் மனமறுத்துத் துயர்செய்யகங்கா ரந்தீர்ந்து
நினைவானினைவு போயசையா நிலக்கேதனிக்கே வலநின்றேன்
வினையாநினைவற் றகங்கரம்போய் மேவுமனம்போய்த் தொழிலின்றித்
தனையேநிகர்கே வலத்தொடர்ச்சித் தத்துவத்தென் வடிவிருக்கும்.

(ப - ரை.) துனையு மனத்தான் மனமறுத்து = சுத்தவாசனு விசிஷ்டமனத்தினாலே மலினவாசனு விசிஷ்டமனத்தைக் கெடுத்து, துயர்செய் அகங்காரந் தீர்ந்து = துன்புறுத்தா நின்ற அகந்தையொழிந்து, நினைவால் நினைவுபோய் = பாவத்தாற் பாவங்கழிந்து, அசையா நிலக்கே தனிக்கேவல நின்றேன் = சொச்சமாய்க் கேவலமாய்த் திரமாயிருக்கின்றேன்' வினையா நினைவற் றகங்கரம்போய் = பந்தமாம் பாவமற்று அகங்காரமற்று, மேவுமனம் போய்த் தொழிலின்றி = மனமற்று மற்றொரு செய்கையுமற்று, தனையேநிகர் = தனக்கே யொப்பாம், கேவலத்தொடர்ச்சித் தத்துவத் தென்வடிவிருக்கும் = அத்தியந்தம் சுத்த வடிவமாய்த் தத்துவமாய் என்னுடைய சொரூபமிருக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) மனத்தினாலே மனங்கெட்டிட, நிரகங்காரத் தன்மையும் அடைந்திட, பிரஹ்மாகம் பாவத்தானே தேகாதியகம் பாவங்கழிந்தோடவே சொச்சமாய்க் கேவலமா யிருந்திடுவேன்; பாவனுஹேதுவாய புத்திசூனியமாய், நிரகங்காரமாய், மனமற்றிட இச்சா ஹேதுவாய சித்தசூனியமாய், கேவலமாய், பிராணனக்கிரியா மாத்திரத்தானே சுத்த ஆத்மாவாய், இலங்கும் ஜீவன் முக்தாத்மாவின் கண்ணே யிருக்கும் எனதுவபு; " ஆதலினொரே விரதஞ்சரித்தமைக, ஒதருபிராணனபான னோடிடவே " எனச்சுருதியு மறைகின்றது.

(ச.) துனையு மனத்தால் = சாஸ்திரவிரைவுள்ள மனோவிருத்தி விசேடத்தால், மனம் = சம்சாரவாசமுள்ள சித்தத்தை, அறுத்து = நிரகங்காரத்தை யடைந்து, நினைவால் = பிரஹ்மத்தை அத்தொய்தமாய்க் காணுந் தாற்பரியத்தால், நினைவுபோய் = சம்சாரப் பிடிப்புள்ள பாவம் நீங்கிக்கேவலனுகிச் சுவத்தனு யிருக்கின்றேன் என்றதாயிற்று, சுவத்தன் = சுகன், தத்துவத்து = சுத்தாத்மாவில், மூலத்தில் நிர்ப்பாவ மென்பதாதி திஷ்டதிக் கிரியையின் விசேஷணமாம், பாவம் = சம்சாரவாசனை. (43)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) அகங்காரம் அகன்று ஐக்கியமடைந்ததை யறைதல்:—காதலென்பது.

காதலென்னுங் கட்டறுத்துக் காயமென்னுங் கூடகன்று
சாதன்மேவு மகங்கரமாந் தனிப்புள்ளெங்கே பறந்துளதோ
வேதமறுநீ நானுநீ யென்னுமொருமை யிருமையதா
யோதும்விதியான் மீண்டொன்றி யுயர்நீநானு னீயானேம்.

(ப - ரை.) காதல் என்னும்கட்டு அறுத்து = திருஷ்ணாரஜ்ஜுகுணத்தைச்சேதித்து, காயமென்னும் கூடகன்று = எனது சரீரமாகிய பஞ்சரத்தினின்றுஞ் சென்று, சாதன்மேவும் அகங்கரமாம் = நைசுவரமாம் தூரகங்கிருதி யென்னும், தனிப்புள்ளெங்கே பறந்துளதோ = ஒப்பற்ற பக்ஷியானது யாண்டு பறந்தோடி விட்டதோ அறியேன், ஏதமறு நீ = குற்றமில்லாதநீ, நான் = யான், நான் நீ என்னும் = அகம் தூவம் என்னும், ஒருமை இருமையதாம் = பேதமின்மை பேதமுண்மையதாய், ஓதும் விதியால் = வேதப்பிரதிபாத்தியமான தெய்வகதியால், மீண்டொன்றி = அறியாமை நீங்கப்பெற்று மீளவும் பொருந்தி, உயர் நீ = பரிபூரணமாகிய நீ; நான் = யான், நான்நீ = கூடஸ்தனுகிய யான் நீ, ஆனேம் = ஆகிவிட்டோம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) துரகங் கிருதியாகிய பக்ஷியானது திருஷ்ணாரஜ்ஜு குணத்தைச் சேதித்துக்கொண்டு எனது சரீரகபஞ்சரத்தினின்றும், கிளம்பி எங்குசென்றதோ யானறியேன்; இத்துணைப்போதும் இவ்வாருக மகா அகந்தையை யடைந்து பரிதபித்த தென்னையந்தோ! இப்போது பகவானுகிய ஆன்மாவைக் கண்டேன், இனிவிடேன் தன்மயமாதலின்; இது பற்றியே "உடலமான்ம வுணர்வென மெய்யுணர், வுடலமான்ம வுணர்வை யொழிப்பதாய், மடமைமாய்ந்திடத் தன்னிடத்தேமனும், விடும்விழை வினைனேனும் விடுபடும்" என்பர் பெரியோர். பாக்கியத்தானே என்றன்மையை யடைந்துளாய், பாக்கியத்தானே உன்றன்மையை அடைந்துளேன், ஹேதேவ ! அகம்துவம் துவம் அகம், பாக்கியவயத்தால், நம்மிருவருக்கும் பேதமில்லையேயாம், நானீ நீநான் என்னும் மாற்றுப் பார்வையால், அபேதம் திடப்படுத்தியதாம்; அகம்துவம் என்பன பரியாயங்களே யாவனவாம்.

(ச.) நீ நானுநீ = தேவனே நான் நீ நீ நான் என்னும், இருமை = இருவருக்கும், ஒருமையதாய் = பேதமின் றென்பதாய், ஓதும் விதியால் = தெய்வகதியால், நீ நானும் = எனது ரூபமுள்ளவனுய், நீயானேன் = உனது ரூபமுள்ளவனுனேன், என்பது பொருள்.

((ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) இங்ஙனம் சிற்பிரகாசத்தோடு கூடாதசத்தும் அசத்பிாயமேயாம் என்றறைதல்—ஒழிவிலென்பது.

ஒழிவிலுலகின் சீரெல்லா முண்டாயிருந்து நீயிலையேல்
விழியிலவர்க்குப் பேரெழில்கூர் மின்னுரைப்போல் விளங்காதால்
வழுவிறேவே சயசாந்தி மன்னுமிடமே சயவேத
முழுதுக்கயலே சயவேத முளைத்தவிடமே சயவென்னு.

(ப - ரை.) ஒழிவில் உலகின் சீரெல்லாம் = சேடமற இலௌகிகச் சிறப்புகள்யாவும், உண்டாயிருந்தும் நீயிலையேல் = இருப்பனவாயினும் நீயில்லாவிடின், விழியில் அவர்க்கு = நேத்திரமில்லாதவர்கட்கு, பேரெழில்கூர் மின்னுரைப்போல் விளங்காதால் = மிகுந்த அழகோடுகூடிய மங்கையரைப்போல விளங்காவாம்? ஆல் அசை, வழுவில் தேவேசய = கெடுதலில்லாத பெரிய தேவ தேவனே ஜய, சாந்திமன்னு மிடமேசய = சாந்திபொருந்தும் இடமேஜய, வேதமுழுதுக் கயலேசய = சருவ ஆகம அதீதனேஜய, வேதமுளைத்த விடமே சயவென்னு = சர்வ ஆகம ஆஸ்பதனே ஜயவென்று தியானித்து,

(ஸ்ரீ - வீர.) வஸ்து ஸ்ரீ இருந்தபோதினும் நீயில்லாதிருந்தால் இல்லாததேயாம், கண்ணில்லாதவர்க்கு வனிதை சம்பந்திருபலாவண்ய சத்தையேபோலும்; இப்போது விவேகி அவிவேகிப் பிரசித்தரூப மிரண்டினுலும் தோத்தரித்தல்: — வழுவிலென்பது. பிரஹ்மாண்டாதி யதிவிஸ்தாரமான ஆகாரமுடையவனே வெல்க, சாந்திபராயணனே வெல்க, சர்வ ஆகமாதிப் பிரமாண அதீதனே வெல்க, சர்வ ஆகமாதிப் பிரமாண வேத்தியனே வெல்க; என்றெண்ணி.

(ச.) ஆன்மாவையே துதித்தல்:—வேதமுழுதுக் கயலே = சர்வாகமாதீதனே யென்பது நாமஜாதியாதி அபாவத்தினுல், வேதமுளைத்த விடமேயென்பது, சர்வோப நிடத்தாற்பரிய கோசரமாதலின்: மூலம்:—ப்ரோட்டாமரா: = பயங்கரபைரவாதி யாகாரமுடையவன்; சர்வாகமாஸ்பத = சர்வோபநிஷத் சமன்வயகம்மியத் தன்மையால் என்பதாம். (45)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) பலவாறு துதித்தபின் பரமசமாதிச் சுகமடைந்தா னெனல்:—பிறக்கு மென்பது.

பிறக்குமுதலே சயவென்றும் பிறவாமுதலே சயநாளு
மிறக்குமுதலே சயவென்று மிறவாமுதலே சயவென்று
சிறக்குமனத்தாற் சிந்தித்துச் செம்பொற்பெயரோன் றிருமதலை
பறக்கும்விகற்ப மில்லாத பரமசமாதிச் சுகமுற்றான்.

(ப - ரை.) பிறக்கு முதலேசய = ஜனிக்கும் பொருளேவெல்க, என்றும் பிறவாமுதலேசய = எப்போதும் ஜனியாத பொருளே வெல்க, நாளும் இறக்குமுதலேசய = தினம் இறக்கும் பொருளேவெல்க, என்றும் இறவாமுதலேசய = எப்போதும் நாசமில்லாதபொருளேவெல்க, என்று = என இவ்வண்ணம், சிறக்குமனத்தாற் சிந்தித்து = அன்போடு கூடிய சித்தத்தினாலே தியானித்து, செம்பொற் பெயரோன்றிருமதலை = இரணியனுடைய தவமைந்தனாகிய பிரகலாதன், பறக்கும் விகற்பமில்லாத = விஸ்தரிக்குஞ் சலனமற்ற, பரம சமாதிச் சுகமுற்றான் = அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியானந்தத்தை யடைந்தான்.

(ஸ்ரீ-வீர.) ஜயஜாதனே, ஜய அஜாதனே. ஜயக்ஷதனே, ஜய அக்ஷதனே, ஜயபாவனே, ஜய அபாவனே, ஜய ஆவித்யக ரூபத்தானே வெற்றிகொள்ளத் தக்கவனே, ஜய சுவாபாவிகத்தானே வெல்லத்தகாதவனே, நின்பானிலைத்த என்றனுக் கென்னேகுறை, பரம உபசாந்தியை யடைகின்றேன் என்று வர்ணித்த வகையில் தன்னை நன்குசிந்தித்துப் பாவீரஹனனாகிய பிரகலாதன், நிர்விகற்ப பரமானந்த சமாதியை இனிதாக அடைவுற்றனன்.

(ச.) சர்வான்மகமாதலின், பிறத்தல் பிறவாமை முதலிய ரூபத்துவம். (46)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) நிகழ்த்திய வண்ணம் நீண்டகாலம் நிர்விகற்பசமாதியில் நிலைத்திருந்தபோது பாதலத்தில் நிகழ்ந்த திதுவெனல்:—நிருவிகற்ப வென்பது.

நிருவிகற்ப சமாதியிலே நிகழ்சித்திரம்போ னிலைபெற்று
வருடமையா யிரஞ்செல்ல மாறுவொருபார் வையினிற்ப
வருணமணிசூழ் பாதலத்தி லரசிலாம லசுரரெலாங்
கருடன்முதற்புள் ளினங்கவரக் கலங்குகுளமீ னினமொத்தார்.

(ப - ரை.) நிருவிகற்ப சமாதியிலே = அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியின்கண்ணே, நிகழ்சித்திரம்போல் = பித்தியிலமைத்த சித்திரப்பதுமைபோல, நிலைபெற்று = திரமானநிதியை யடைந்து, வருடம் ஐயாயிரம் செல்ல = ஐயாயிரவருடங்கள் கழியும் பரியந்தம், மாறுவொருபார்வையி னிற்ப = மாறுபடாத ஏகதிருஷ்டியில் நிலைத்திருப்ப, அருணமணிசூழ் பாதலத்தில் = பிரகாசம் பொருந்திய அரதனங்கணிறைந்த பாதாள லோகத்தில், அரசிலாமல் = அரசன் இல்லாமையினால், அசுரர் எலாம் = அசுரர்கள் யாவருமே, கருடன் முதற் புள்ளினம் கவர = கருடன் முதலியபறவைகள் கிரகணஞ்செய்ய, கலங்கு = சஞ்சலமுற்ற, குளமீன் இனம் ஒத்தார் = தடாக மச்சக்கூட்டத்திற் கொப்பானார்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சித்திரத்தி லர்ப்பித்த அசலம்போல நிர்விகற்ப சமாதியில் நிலைபெற்றனன், சைலத்தினின்றும் வகுத்துவைத்த விக்கிரகம்போலச் சொரூபசாம்ராஜ்ய மடைந்திருந்தனன், அம்மகாமதியானவன் அசுராதிசர்களானே உணர்த்தப் பெறினும், உணர்ந்திலன், அகாலத்தில் வெகுமழை பெய்தபோதினும் பீஜபுடத்தினின்றும் அங்குரம் கிளம்பாததேபோலும்; இவ்வண்ணம் வருடசகத்திரங்கள் மிகமிகவும் விரிந்த பிரஹ்மவடிவமாய் ஏகதிருஷ்டியை யடைந்து பாகிய திருஷ்டி சூனியனாய், பாறையில் வகுத்த பாஸ்கரனைப்போல நிச்சலனாய், சாந்தனாகவே அசுரபுரத்தில் வீற்றிருந்தனன், இருந்த அந்தக்காலத்தில்

- டம்ப.

அந்தரசாதலமண்டலமானது, அராஜகத்தையும் தீக்ஷணத்தையும் அடைந்து மச்சநியாய பீடிதமாயது, மச்சநியாயமாவது:—பலவான்களாய தன்னினத்தவரானும் அன்னியரானும் காரணமின்றியே துர்ப்பலர்தம் வதாதியாம், அதனாற் பீடிதமாய தென்பது பொருள்.

(ச.) மீனினம் ஒத்தார் = பெலமுள்ளவராற் றுர்ப்பலர்க்கு வாதை மிகுந்ததென்பதாம், மூலம்:—தீக்ஷணம் = ஹிம்சைமிகுதி, மச்சநியாயம்:—பெருமீன்கள் சிறுமீன்களைத் துன்புறுத்துவதே போலும், பலவானால் துர்ப்பலர்தம் பாதமாம். (47)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஜகத்விவத்தையின் சித்தியின் பொருட்டு ஸ்ரீ பகவான் சிந்தித்தருளல்:—ஆவதாய வென்பது.

ஆவதாய காலத்தி லனைத்தாமுலகி னெறியனைத்துங்
காவல்புரியுந் திருநெடுமால் கடல்வாய்விழித்துக் கண்வளர்வான்
றாவல்வருடக் கார்நாளிற் றுயிலைத்தவிர்ந்து வொருகாலைச்
சேவல்கூருந் திருவுளத்திற் செகத்தினெறியைச் சிந்தித்தான்.

(ப - ரை.) ஆவதாயகாலத்தில் = முற்கூறியவண்ணம் நிகழும்போது, அனைத்தாமுலகின் = சகலலோகங்களின், நெறியனைத்தும் =மார்க்கங்கள் யாவற்றையும், காவல்புரியும்= காப்பாற்றியருளும், திருநெடுமால் = ஸ்ரீமந்நாராயணர், கடல்வாய் விழித்துக் கண்வளர்வான் = க்ஷீராப்தியில் சேஷசயனத்தில் யோகநித்திரையில் எழுந்தருளியிருந்தவர், தூவல்வருடக்கார் நாளில்= தூவும்வருஷ மேககாலத்தில்=மழைப்போதில், துயிலைத்தவிர்ந்து= விழித்தருளி, ஒருகாலை= ஒருபோது, சேவல் கூருந்திருவுளத்தில் = யாவரையுங் காக்க வேண்டு மென்னும் கவலைபூண்ட திருவுள்ளத்தின்கண், செகத்தின் நெறியைச் சிந்தித்தான்=உலகமுறையை உன்னியருளினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) அதன் பின்னர், சகல ஜகத்ஜால சம்பந்திகளின் நியதிகளைக் காப்பாற்றுவதே திருவிளையாட்டாக வுடையவரும், க்ஷீரசாகர நகரத்திற் சேடசய்யாசனத் தெழுந்தருளி யிருந்தவரும், ஆகிய ஸ்ரீஹரியானவர், கார்த்திகாந்தத்தில் நித்திரைகழிந்ததும், தேவதைகட்குப் பிரயோஜனத்தைச் சாதித்தருளுவார் அரிசூதனர், ஒருபோது மூவுலக சம்பந்தியாய கதியை=தாத்காலிகஸ் திதியைத் திருவுள்ளத்திற் சிந்தித்துப் பார்த்தருளுவாராயினர்; இதனானே தேவதைகளாற் காலத்தில் ஸ்துதியால். இனிதுணர்த்தி யருளப் பெற்றார் என்றதாயிற்று.

(ச.) அனைத்தாமுலகின் நெறியனைத்தும்=சகல ஜகச்சாலமும் அதனது நெறியென்னும் வருணாச்சிரம மரியாதைகளுமாகிய விவற்றினது, காவல்புரியும் = பாலன நிமித்தந் திருமேனி தரித்தருளிய, திருவுளத்தின் = திருவுள்ளத்தினால், தாமே, நெறியை = ஸ்திதியை, சிந்தித்தான் = ஸ்ரீபகவான் சிந்தித்தருளுவாராயினர்.

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஆண்டுப் பாதாளலோகத்தில் பிரகலாத தானவேந்திரன் அதிதிடமான நிர்விகற்ப சமாதியை யடைந்திருப்ப, தேவேந்திரனுடைய புரமாகிய சுவர்க்கத்தில் மிகவும் அபிவிருத்தியை யடைந்துள்ள சம்பத்தைக் கண்டருளி, பூர்வம் க்ஷீரோதார்ணவசாயியா யிருந்தருளிய ஸ்ரீமந்நாராயணர், பின்விழித்தருளி, ஆதிசேடனது அதிமிருதுவாகிய மேற்றலத் தெழுந்தருளி, ஆண்டும் பதுமாசனபத்தராய், சங்கு சக்கிரகதை முதலியவற்றைத் திருக்கரந் தரித்தருளிய அந்தரசாரியாந் திருமேனியுடையவராய், வீற்றிருந்தருளும் அந்த ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் தம் திருவுள்ளம், தற்கற்பிதமாய் மிகமிகவும் ஒளிவாய்ந் தொளிரும், மூவுலகமுளரியின், பெரும்பிரமா பூதத்திருமேனியினாலே, இக்கூ

தம் பிரகாரமான கர்த்தவ்யத்தை இனிதுசிந்தித் தருளத் தொடங்கிய தெனல்:—பேத, தேவ, இன்ன, தானவர், என்பன,

(ச - அ - கை.) நான்கு கவிகளாற் பகவற்சிந்தையின் கிரம மித்தன்மைய தெனல்:— பேதமுதலன.

பேதமில்லாச் சாந்திபதம் பிரகலாதன் பெற்றிருப்ப
வேதன்சிருட்டி யழிந்துளவால் வெவ்வாளசுர ரிலாமையினு
லேதவசுர ரில்லையெனி லிகலற்றிமையோ ரெல்லோரும்
போதவுபசாந் தியராகிப் பொருவில்வீடு பொருந்துவரால்.

தேவருபசாந் தியையடையிற் செந்தீவேள்வி தவமெல்லாம்
போவதாகிப் பயனெல்லாம் பொருந்தாதெவையும் பொன்றிடுமா
லோவலுற்ற கிரியையெலா மொழிந்தாற்பூமி யொடுங்கிடுமாற்
கேவலத்திற் புவியொடுங்கிற் கிளருஞ்சிருட்டி யற்றிடுமால்.

இன்னசிருட்டி சூனியமா யிரவிமதியோ டெலாமிறக்கிற்
பின்னர்யாமும் வடிவொழித்துப் பேதமில்லாப் பதமடைவோஞ்
சொன்னகாலத் தலாதிடையே தொல்லைஞால மெலாமிறக்கி
னுன்னநலங்காண் கிலமிதனுக் குறுதியுபாய முணர்ந்தனமால்.

தானவருய்க வுய்ந்தாற் சமருண்டாஞ் சமருமுண்டேல்
வானவருண்டா முண்டேன் மகந்தவமுண்டா முண்டே
லானதோர் சிருட்டியுண்டா மன்றெனிற் சிருட்டிமாளு
மூனமிலசுரர் கோனிவ் வுடலொடு மூழிவாழ்க.

(ப - ரை.) பேதமில்லாச் சாந்திபதம் = அபேதமான பரமசாந்தி பதத்தை, பிரகலாதன் பெற்றிருப்ப = தானவேந்திரன் அடைந் தானந்தித்திருப்ப, வேதன்சிருட்டி = பிரஹ்மாவினது சிருட்டி, அழிந்துள = கெட்டிருக்கின்றது, வெவ்வாள்=கொடியவாளாயுதத்தையுடைய, அசுரர் இலாமையினுல் = அசுரர்கள் இல்லாமையினுலே, ஏத அசுரர் இல்லையெனில் = துன்புறுத்தும் அசுரர்கள் இல்லையாயின், இகல் அற்று = பகையில்லாமல், இமையோர் எல்லோரும் = தேவதைகள் யாவரும், போத உபசாந்தியராகி =அத்தியந்தம் அறிவுருவில் உபசாந்தியை யடைந்தவராகி, பொருவில்வீடு = துவந்துவமற்ற மோக்ஷத்தை, பொருந்துவர் = அடைந்திடுவர். ஆலிரண்டும் அசைநிலைகள்,

தேவர் உபசாந்தியை யடையில் = அமரர்கள் உபசாந்தத்தை யடைந்து விடுவார்களாயின், செந்தீவேள்வி தவம் எல்லாம் = சிறந்த அக்கினியிற்செய்யும் யாகாதிகளும் தவமுதலனவும், பிறயாவும், போவதாகிப்பயன் எல்லாம் = சகலபலன்களும் அற்றனவாகி, பொருந்தா தெவையும் பொன்றிடும் = ஐயமில்லாமல் யாவுமே நாசத்தை யடைந்திடும், ஓவலுற்ற கிரியையெலாம் ஒழிந்தால் = சிரத்தையோடுஞ் செய்யப்படும் வைதிகக்கிரியைகளியாவும் சிதையுமாயின், பூமி ஒடுங்கிடும் = பூலோகமானது அத்தத்தையடையும், கேவலத்திற் புவியொடுங்கில் = கேவலவடிவத்திற் புவியானது ஒடுக்கமடைந்திடில், கிளருஞ் சிருட்டியற்றிடும் = விளங்காநின்ற சம்சாரமானது அசம்சாரப் பிரசங்கத்தை யடையும், ஆல்கள் அசைகள்,

இன்ன சிருட்டி சூனியமாய் = இங்ஙனிலங்கும் சிருட்டியானது சூனியமுற்று, இரவி மதியோடு எலாம் இறக்கில் = சூரியசந்திர நக்ஷத்திர முதலியயாவும் ஒழியில், பின்னர் யாமும் வடிவொழித்து = அதன் பின்பு யாமும் திருமேனிகரந்து, பேதமில்லாப்பதம் அடைவோம் = அபேதமயமாய தற்பதத்தை யடைந்திடுவோம், சொன்ன காலத்தலாது = நியமித்த காலத்தில் அல்லாமல், இடையே = மத்தியில், தொல்லை ஞாலமெலாம் = பிராசீனப் பிரபஞ்சமியாவும், இறக்கில் = நாசமடைந்திடில், உன்ன நலங்காண்கிலம் = ஆராய்வுழி யாதொரு சிரேயசையும் கண்டிலேம், இதனுக்கு உறுதியுபாயம் உணர்ந்தனம் = இதற்குத் திடமான சாதகம் தெரிந்துகொண்டேம், ஆல் அசைநிலை.

தானவர் உய்க = ஆசுரர் வாழ்க, உய்ந்தால் = வாழ்ந்தால், சமருண்டாம் = அமருண்டாம், சமரும் உண்டேல் = அமரும் உண்டேல், வானவருண்டாம் = மாசுரர் உண்டாம், உண்டேல் = உண்டேல், மகந்தவமுண்டா முண்டேல் = மகந்தபமுண்டாம் உண்டேல்' ஆனதோர் சிருட்டியுண்டாம் = பேசுறுபடைப்பும் உண்டாம், அன்றெனில் = பிறவெனில், சிருட்டிமாளும் = படைப்புமாயும், ஊனமில் அசுரர்கோன் = தேசுறும் பிரகலாதன், இவ்வுடலொடு மூழிவாழ்க = தேகமோடொளிர்க கற்பம்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பிரகலாதனுனவன் சமாதி சாம்ராஜ்யபதத்தில் இளைப்பாறுதல் அடையவே, பாதாளத்தில் நாயகன் இலனுக, கட்டம் சிருட்டியிது பெரிதும் தைத்தியரில்லாமையைக் கதுவியது தைத்தியர் இல்லாமற்போகவே தேவர்கூட்டம் வெற்றிபெறும் வேட்கை விட்டுப்பரம உபசாந்திபதத்தைப் பற்றும், அப்தபடலங்கள் காணப்பெருத அநாவிருஷ்டி காலத்தில், யாருமாறு உபசாந்தி பெறவே, க்ஷீண அபிமான விரசலதையானது மிகமிகவும் காய்தலை எய்தலேய்ப்பத் துவந்துவங்கள் அகன்றுள்ள மோக்ஷமெனப் பெயரிய தற்பதத்தையடையும்; சாந்தியினுலே சீத உஷ்ணுதி துவந்துவங்களற்ற அத்விதீய பதத்தை யடையுமென்பதாம்; எனவே நீர் தெளித்தலில்லாத கொடியேபோலச் சொர்க்க சுகத்தினின்றும் விரக்தர்களாய் எவற்றினும் அபிமானமில்லாத அத்தேவர்கள் குழுமிய அக்கூட்டம் இருந்துவிடுமென்பதாயிற்று. துவேஷ்ய மின்மையின் சுவர்க்க சுகத்திற் றுர்லபத்தன்மை காணுமையின் உபேக்ஷையுண்டாதலின் சுயமாகவே சாத்விகத்தன்மை யுண்மையின் தேவர்கூட்டம் சாந்தியைச் சார்ந்தபோது; "ஏகமதாம் வீடெய்து பயத்தான், மோகமதானும் முழுத்துவர் நாரை, ஆகலினமரர்க் கலைதப்பிரியம், ஊகமதாய் வீடுணர்ந்தான்மநுடர்; ஆகலினித்தேசுறு சூரரிடையூறுசரித்திடுவர் சபித்தலும் ஆற்றுவர்; பிரமாதியர் வெளிச்சித்தர் பிசுனர்கலக கேலியர், திரமாதுறவியருங் காண்பர் தேவசந்தூஷிதாசயர்" என்பதாதி சுருதிமிருதி வார்த்திகாதிப் பிரசித்ததேவ சந்தூஷித ஆசயத்தன்மை யசித்தியான் மநுடர்கட்கும் சமாதிப் பிரசங்கமுளதாகவே புவியில்வேள்வி தவவினைகள்யாவுமே, அதேவத்வ பலமுடையனுவாகி ஐயமெதுவு மில்லாமல் அழிந்து போவனவாகும்; வினைகளின் விளிவுவிளைவுற்றிடுகை அனைய தன்மையினு லழிவுதா னென்னெனின்! உரைப்பார்:—ஒவலுற்ற வென்பதாதி கிரியைகளியாவும் கெட்டொழிந்திடவே வரமுறுபூமியும் வாடியேமடியும், பூலோகக் கிரகணம் கருமபூமிபரம் வியர்த்தமாய்ப்போம், அதுதான் வியர்த்தமா யகன்றொழிந்திடவே, பொதுவினையதீன சமுசாரத்தின், வதமதாமென்னும் வழக்குவந்திடுமே. ஆகுக விவணமதனுலென்னு மக்கேகுதலென்றிடின்? எவ்வித்திரிபுவனம் கற்பாந்த பரியந்தம் எம்மாற் கற்பிக்கப் பெற்றதோ, அவ்விது, தாபமுறவே இமகணம் சாம்புதலொப்ப அகாலத்திலேயே நாசத்தை நண்ணுநிற்கும்; நிற்கவே இவ்விஸ்தாரமாகிய ஜகத்சம்ஸ்தானமானது விலீனமாகி க்ஷயத்தையடைந்திடில் தமது லீலையின் க்ஷயகாரியாயஎம்மால் ஈண்டுசிதமாக வியற்றப்பெற்றது யாதாகும்? ஒரு சிறிதுமேயின்றும். எமது லீலையின் க்ஷயமெய்தியவுடன் யாமும் சந்திர

T மயல். J வோமகள்.

அருக்கதாரகைகள் எல்லாம் நட்டமாய் மகாசூனியமாகிய இத்தற்பதத்தின்கண், லீலார்த்த மாகிய திருமேனியின் உபசங்காரத்தைக் கொண்டு மீண்டுஞ் சமுசார உற்பவுமாகாதவாறு அந்தப்பூர்ணத்ம பதத்திலேயே திதியையடையா நிற்பேம். மூலம்:-சம்பாவனே யதிகமாயப விஷயத்திலும் லருட்லகாரமேயாம். இங்ஙனிங்ஙன் விளம்பிய நானுவகையாய வேற்றுமை யானே அநவசரத்தில் ஜகத்தானது உபசமத்தை யடையுமாயின், ஈண்டுத்தேவ மநுடாதி ஜீவவர்க்கத்தில் மேன்மையைக் கண்டிலேம்; அல்லது, சிரேயசைக் கண்டிலே மென்பதாக இல்லை, மற்றுே, காணவே செய்வேம், "வைராக்கியத்தானே பகுதியிலிலயம்" என்னும் மிருதியினுல், பகுதி இலயத்தில் துயிலிற்போலச் சர்வதுக்க உபசமவடிவச் சிரேயசின் சித்தி யாதலின். ஆனுல், "அப் பரம்பொருளையே யறைமறையினுல், விப்பிருணர்ந்திட விழை தல் செய்குவார்" "நீடுமனநிலை நின்றிலனுயினு, மோடும்வகையால் விடாதே யுழன்றவன், பாடும்பவங்கள் பலகடந்தாயினும், வீடும்பெறு மின்னும் வேறுஞ்சில கேளாய்." என்ப தாதி சுருதிமிருதி சித்த அநேகஜன்ம அநுட்டித நிட்காமகருமம் சாத்தியமாய விவிதிஷை தத்துவ சாக்ஷாத்கார மின்மையின் மூலாஞ்ஞான ஆவரணம் நீங்காமையின், விரையுளதா கவே மறித்துந் திரும்புகைக் கடாவருதலினுனும், நிரதிசயாநந்த அடைவுவடிவச் சிரேய சானது எவர்க்குமே எய்தாதென எண்ணுவேம்; ஆகலின் முறையே யாவர்க்கும் அதன் இலாபப்பொருட்டுத் தானவர் வாழ்ந்திடுக. அதேமுறையை மீளவும் தொகுத்துக்கூறல்:— தானவரென்பதாதி. தைத்திய உத்தியோகத்தால் தேவர்கள், அத்தேவர்களால் யாகதவக் கிரியைகள், அவற்றினுலே சமுசார நன்னிலைபேறு, ஆம், அன்னியவகையாற் சமுசார முறையாகாதாம்.

(ச.) பிரகலாதன் றற்பதத்தில் விசிராந்தி யடைதலின் பாதாளம் அரசில்லாமல்வாதை மிகுந்து அசுரர் அநாதர்களாய் இறப்பர், இமையோ ரெல்லோரும் இகலற்று ஜயிக்க வேண்டுமென்னும் இச்சையைவிட்டு உபசாந்தியராகில் முத்தி விருப்புறில் அதனுலவாது போகபூமியாகிய சுவர்க்க மின்மையிற் புவியில் வேள்விதவ முதலிய சுவர்க்கதபபலங்களும், சற்கருமங்களும் பொன்றிடும். அதனுற்றருமப் பிரவிருத்தி யின்மையின் புவியொடுங்கிடும், சிருஷ்டி சூனியமாய்ச் சம்சாரப் பிரசங்க மின்மையாயின் பாலிக்கத் தக்கதின்மையின் யாமுந் தற்பதத்தில் விசிராந்தி யடைவோம்; அதனுற் சொன்ன காலத்தலா திடையே பிரளயமா மாதலின் தானவருய்வதே நலமென் றெண்ணுகிறேன், தானவரது சமரத்தால் வானவர்க்கு விஜயேச்சை யுண்டாய் அதனுல் மகமுதலிய கிரியாப்பிரவிருத்தி யுண்டாயின் சம்சாரந்திதிபெறும் அன்றெனில் மாளுமென்பதாம். (49-50-51-52)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) கூறியவண்ணஞ் சிந்தித்தருளிய ஸ்ரீ பகவான், பிரகலாதனுக் கிட் டிருக்கும் நியதியைக் கண்டருளி அவ்வன்பு நிறைந்தவனைச் சமாதியினின்றும் பகிர்முகப் படுத்த ஆங்கெழுந்தருளல்:—பரமமென்பது.

பரமமா மீசனுலே பாலிக்குங் கடவுணீதி
திரமுற விவ்வாறென்று சிந்தித்த செங்கண்மாய
னரவணைப் பாயனீங்கி யசுரர்கோ னருகுசேர்ந்தான்
பிரமலோ கத்தையொக்கும் பெரியபா தலநகர்க்கே.

(ப - ரை.) பரமமாம் ஈசனுலே = பரமேசுவரனுலே, பாலிக்கும் = நியமிக்கப்பெற்ற, கடவுள் நீதி = தெய்வநியதியானது, திரமுற இவ்வாறு = திடமாக இத்தகைத்து, என்று = என்பதாக, சிந்தித்த செங்கண்மாயன் = அறிந்தருளிய செந்தாமரை யிதழ்போலும் திரு

நேத்திரங்களையுடைய மாயவனாகிய ஸ்ரீ பகவான், அரவணைப்பாயல் நீங்கி = ஆதிசேட சயனத்தினின்றும் அகன்றருளி, அசுரர்கோன் அருகுசேர்ந்தான் = தைத்தியேந்திரனது சமீபத்தை யடைந்தருளினன், பிரமலோகத்தை யொக்கும் = சகல ஐசுவரியங்களானும் சத்தியலோகத்திற்குச் சமானமான, பெரிய = அதிவிசாலமான, பாதலநகர்க்கே = பாதாள லோகத்திலிருக்கும் பிரகலாதனது இராஜதானி நகரத்தை நோக்கிவந்தருளினர். நகர்க்கே அருகுசேர்ந்தான் எனக்கூட்டுக.

(ஸ்ரீ - வீர.) பிரகலாதனுடைய இத்தேகமோ புச்சிமம் பாவனம் மகத்தாகவுடையதாம்' ஈண்டுக்கற்ப பரியந்தம் இத்தேகத்தோடும் அவன் வசிக்கவேண்டும், என்பதாகவே பாரமே சுவரி நியதிதேவி நிச்சிதமாம், ஆகவே இத்தேகத்தோடும் அவன் ஈண்டுக்கற்ப பரியந்த மிருக்கவேண்டிய தின்றியமையாததாம், ஆகலின் அத்தைத் தியேந்திரன்பால் யாமே சென்று சமாதியினின்றும் அவன் உணருமாறு செய்வேமாக என்று சர்வான்மாவாகிய ஸ்ரீபகவான் சிந்தனையினிது செய்தருளி; பாற்கடற்குள்ளடங்கிய சுவேததீப அந்தர்க்கத மான தமது திருப்புரத்தினின்றும், பரிவாரத்தோடுகூடத் தாழ்வரை சகிதமாய மந்திரா சலமென்ன, பரமார்த்தமாகச் சலன சூனியரேயாயினும், அசைதலையடைந்தருளி; தாதா வினது சங்கற்பத்தினாலேயே தம்பிதமாகிப் பாதாளகுகர அப்பிரவேசியாய அம்புநிறைந் துள்ள க்ஷீரோதகத்தின் றலரந்திரக்கீழ்த்துவாரவாயிலாகவே, அயலொரு தேவேந்திரலோ கம் போன்றிராநின்ற அதிரம்மியமாகிய பிரகலாதனது திருநகரத்தை யடைந்தருளி; அந் தப்பிரகலாத நகரத்தில், சுமேருபர்வதத்துற்ற குகையின் கண்ணே லீனமாய்ச் சமாதியி லிருக்கும் பிரஹ்மாவேயென்ன ஹேமமந்திர கோசத்திருந்த பிரகலாதனை ஸ்ரீஹரியானவர் கண்டருளினர். (53)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஆண்டிரண்டு மூன்று முக்கிய அசுரர்களோடு கூடப் பரிவார சகித ஸ்ரீஹரியானவர் பிரகலாதனது அரண்மனையில் தாராவானுகிய சசியாகாசத்திற்போ லப் பிரவேசித்தருளினரெனல்:—கருட என்பது.

கருடவாகனத் துறைபவன் கவரிசேர் செங்கைத்
திருமடந்தைவாழ் வலத்தின னைம்படை செறியு
மிருபுறத்தினன் றேவரு முனிவரு மிறைஞ்ச
வருளுநாயக னசுரனை யுணர்தியென் றருளி.

(ப - ரை.) கருடவாகனத் துறைபவன் = வைநதேய ஆசனஸ்தன்; கவரிசேர்செங் கைத் திருமடந்தை வாழ்வலத்தினன் = சாமரஞ்சார்ந்த செந்தாமரை புரையுந்திருக்கரத் திருவல்லி யெழுந்தருளுந் திருமார்பினன், ஐம்படைசெறியும் இருபுறத்தினன் = பஞ்சாயு தங்கள் படைத்த இரண்டு பாகத்தினன், தேவரும் முனிவரும் இறைஞ்ச = இமையவரும் இருடியரும் முனிவரரும் இனிதேத்த, அருளுநாயகன் = அவர்கட்கு வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அநுக்கிரகஞ் செய்யும் எம்பெருமான், அசுரனையுணர்தி யென்றருளி = பிரக லாதனைநோக்கி நீ சமாதியினின்றும் உத்தானதிசையை ஹேமகாத்மாவே யடைவாயென்று கூறியருளி.

(ஸ்ரீ - வீர.) கருடாருடரும், ஸ்ரீதேவியிரட்டிய சாமரத்தினரும், தமதாயுதாதிபரிவார ரும், தேவருஷி முனிவர்களானே வந்திதரும் ஆகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர், ஹே மகாத் மாவே! மிகநன்றாக விழுமதி வெளியாவாய் என்பதாக இயம்பியருளி. (54)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை,) உரைத்தருளிய ஸ்ரீபகவான் வலம்புரிச் சங்கத்தொனிசெய் தருளப் பிரகலாதன் பைய உணர்ந்தனன் எனல்:—வலமென்பது.

ர பின்.

பிரகலாதன் கதை

வலம்புரித்தொனி கிளப்பினன் மாதிரம் பிளப்ப
நிலம்பிளப்புற நெடுந்திசை பிளப்புற நிமிர்ந்த
வலம்புமோதையான் மெல்லென மெல்லென வறிந்தா
னலம்பயப்புறு தற்பதத் தொன்றிய நல்லோன்.

(ப - ரை.) வலம்புரித் தொனிகிளப்பினன் = பாஞ்சஜன்யத்தின் நாதத்தை வெளிப் படுத்தியருளினன், மாதிரம் பிளப்ப நிலம்பிளப்புற நெடுந்திசை பிளப்புற = விண்ணுலகை யும் மண்ணுலகையும் திசைகள் தசங்களையும் பிளந்து வியாபித்து, நிமிர்ந்த = ஓங்கிய, அலம்பும் ஓதையால் = மகத்தாகிய அச்சப்தத்தானே, மெல்லென மெல்லென அறிந்தான் = பையப்பைய உணர்ந்தனன், நலம்பயப்புறு தற்பதத்தொன்றிய நல்லோன் = ஆநந்தமே யுண்டாக்கும் தத்பதப் பிரஹ்மத்தின் கண்ணொடுங்கிய நல்லதானவேசுரன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) திசைக்கணங்க ளெல்லாம் பிரதித்தொனி செய்யும்படியாகப் பாஞ்சஜன்ய மென்னுஞ்சங்கை ஸ்ரீபகவான் முழக்கியருளினர், ஸ்ரீவைஷ்ணவபலத்தினாலே யுண்டாகிய, ஒரேகாலத்திற் கலக்கமுற்றுக் கிளம்பிய பிரளயமேகங்களின் பிரளய அர்ணவங்களின், வேகப்பிரவாகத்திற் சனித்த பெருந்தொனி போன்ற தொன்றும் மகத்தாகிய அந்தச் சப் தத்தானே, மெதுவமெதுவாகத் தானவேசனாகிய பிரகலாதன் சம்பிரபுத்தனாக ஆயினான்.

(ச.) மூலம்: வைஷ்ணவப் பிராணஜன்மநா = விஷ்ணுசம்பந்தப் பிராணவாயு ஜநித மான பெருந்தொனியினாலே. (55)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மேகாவசரத்திற் கானனத்தில் மலர்ந்த கதம்பம்போல உணர்தற் குரிய பிரகலாதனது சம்பிரபோதக் கிரமத்தை விஸ்தரித்தல்: — பிராண, அறிவு, அற்பம், அமைவில், என்பன.

பிராணசத்திதான் பிரமரந் திரநின்று பெயர்ந்து
புராதனப்படி நாடிக ளாலெங்கும் பொருந்தி
விராவலுற்றன வொன்பது துவாரத்து மேவப்
பராபரத்தினை யறிந்துளோ னறிவுசம் பவித்த.

அறிவுதோன்றியுட் பிராணதர்ப் பணநிழ லாகி
யறிவதாம்பொரு ளொக்குற்ற தன்னதா மறிவு
பிறிவதாமறி பொருளிலே மனத்தன்மை பெற்ற
பிறிவிலாமுகந் தர்ப்பணத் திருமைபெற் றதுபோல்.

அற்பமுள்ளமங் குரித்தலு மரும்பவிழ் வுற்ற
வுற்பலங்கள்போன் மெல்லென மலர்வுற்ற வொண்கண்
ணிற்பதாய்நரம் புறுபொறி யறிவுக ணிறைய
நற்பிராணனு மபானனு மெங்கணு நடந்த.

அமைவில்காற்றுற்ற பதுமம்போ லசைவினை யடைந்தா
னிமைகளுக்கிடை யளவிலே மனந்தடித் தெழுந்த
சமைவுறத்தெரி கண்மனம் பிராணன்மெய் தயங்கக்
கமையின்மிக்கவன் விளங்கினன் கருணைமால் காண.

(ப - ரை.) பிராண சத்திதான் = பிரகலாதனுடைய பிராணசத்தியானது, பிரமரந் திர நின்று பெயர்ந்து = அடங்கியிருந்த பிரமரந்திர மூர்த்தன்ய ஸ்தானத்தி னின்றும் எழுந்து, புராதனப்படி = பழையபடி, நாடிகளால் எங்கும் பொருந்தி = நாடிகளின் வாயி லாக எவ்விடத்திலும் வியாபித்து நின்றது, விராவலுற்றன = கலத்தலையடைந்தனவாகிய பிராணன்கள், ஒன்பது துவாரத்துமேவ = நவரந்திரத்தும் பொருந்திய அளவில், பராபரத் தினையறிந்துளோன் அறிவு சம்பவித்த = பராபரமாகிய பிரஹ்மத்தை யறிந்த பிரகலாத னது சித்தானது சேத்தியோன் முகமாயது.

அறிவுதோன்றி = உணர்வானது விடயமுன்னிலைப் படுதலையடைந்து, உட்பிராண தர்ப்பண நிழலாகி = அந்தர் பிராண தர்ப்பண பிம்பிதமாகி, அறிவதாம் பொருள்நோக் குற்றது = விடயத்தை நாடலுற்றது, அன்னதாமறிவு = அத்தன்மையை யடைந்த சித் தானது, பிறிவதாமறி பொருளிலே = பேதமதுற்ற திருசியம் போலவாகி, பிறிவிலாமுகந் தர்ப்பணத் திருமை பெற்றதுபோல் = பேதமதாகாதவதனமானது கண்ணாடியின் கண் ணிரண்டாந் தன்மையை யடைந்ததொப்ப, மனத்தன்மை பெற்ற = மனதாந்தகைமை யைமருவியது.

அற்பம் உள்ளம் அங்குரித்தலும் = சிறிதுசித்தம் முளைத்தலும், அரும்பவிழ்வுற்ற உற் பலங்கள்போல் = நீலோற்பல மொட்டுகள் சிறிது வாய்திறந்தனபோல, மெல்லெனமலர் வுற்ற ஒண்கண் = மெதுவாக விழிகள் அற்பமலர்ந்து, நிற்பதாய் = நின்ற அளவே, தாம் புறு பொறியறிவுகள் நிறைய = நாடிகளின் றுவாரங்களிற் பொருந்துவனவாகிய விடய வுணர்வுகள் வியாபிக்குமாறு, நற்பிராணனும் அபானனும் எங்கணும் நடந்த =சாதகமாகப் பிராணவாயுவும் அபானவாயுவும் சகல நாடித் துவாரங்களிலும் சஞ்சரித்தனவாம்!

அமைவில் காற்றுற்ற பதுமம்போல் அசைவினை யடைந்தான் = சலன சுபாவம் வாய்ந்த சதாகதி சார்ந்த சலசமென்னச் சற்று சலனத்தைச் சார்ந்தான், இமைகளுக்கிடை யளவிலே = நிமேட அந்தரமாத்திரமாக, மனந்தடித் தெழுந்த = மனமானது பருமையை யடைவுற்று நின்றது, சமைவுறத் தெரிகண்மனம் பிராணன் மெய்தயங்க = பொருந்துறு மாறு விகாசமுற்ற நேத்திரங்களும் மனதும் பிராணனும் தேகமும் ஒன்றுபெற்றொளிர, கமையின் மிக்கவன் = சொரூபத்திற் பரமவிசிராந்தியை யடைந்தவன், கருணைமால் காண விளங்கினன் = தயாவடிவம் வாய்ந்த தாமோதரன் கண்குளிரக் கண்டருளக் கவின்வாய்ந் திலங்கினன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பின்னர் அவ்வசுரேந்திரனுடைய பிராணசக்தியானது பிரமரந்திரத்தா னத்தினின்றுங் கிளம்பி, ஸ்ரீ கங்கை அர்ணவமுழுவதும் பூரித்ததொப்ப, அவனை மெது வாக வியாபித்தது; நாடிகளின் வாயிலாயென்பது கோடக்கிடந்தது; ஒன்பது வாயின் புரத்தில் இந்திரியங்கள் முயன்ற அளவில், அவனது சித்தானது, திருசிய உன்முகத்தை யடைவுற்று, உட்பிராணக் கண்ணாடியிற் பிரதிபிம்பித் திலங்கியது, பிராணனென்னும் லிங்க தேகவடிவ ஆடியிற் பிரதிபலித்திலங்கிய தென்பதாம்; விடயநாட்ட மடைந்த சித்தானது திருசியாகார சமஸ்கார வுற்போதத்தால் திருசியம்போலவாகிச் சிற்சட உபயரூபத்தன்மை வடிவமான மனத்தன்மையை மருவியது, முகுரத்திற் கலந்தமுக ஸ்ரீயானது சிகரத்தி லிரு மையைச் சிவணியதெனவாம். சித்தமானது சிறிது அங்குரித்திடச், சுத்தமானவன்றன் விழிகளிரண்டும், நித்தகாலையி னினீலவுற்பலமென, மெத்து மெத்தாக மிளிர்வைமேவி னவே; உள்ளே புகுந்தனவாகிய பிராண வபானன்களால், உற்போதிதமாகி, சகல விடங் களிலுமுள்ள நாடிகளின் றுளைகளிலிலங்கும், உணர்வின் நிமித்தத்தினுல், காற்றினுற்றூற் றப் பெற்ற கமலத்தினசைவென வவனது காயத்தின் அற்ப அசைவான தினிதுளதாயது.

புருவத்திடை மாத்திரத்தானே மனம் பொருமிப்பருமையைப் பொருந்தியது, தரங்கமென வாரியிற் பிராணவயத்தாலது பூரணமாகியமர்ந்த அளவே, ஆதித்தியன் அர்த்தமுதிதமாக மலர்ந்த தாமரைமடுவேமானப் பிரகலாதனும் விரிந்த நேத்திரமனப் பிராணவபுவுடையவனாகி வயங்கினன்.

(ச.) அறிந்த பின்பு, பிராணசக்தி = சைதந்யசக்தியானது, பிரமரந்திரம் நின்று = முன்சமாதி சமயத்தில் அந்தப் பிரமரந்திரத்திற்றானே யிருந்தது; பின்பெயர்ந்து சர்வநாடிகளால் மெல்லெனப் பொருந்திப் பிரகலாதனை வியாபித்த தென்பதாம், ஒன்பது துவாரத்தும் = நவத்துவார மென்னும் இந்திரியங்களில்.

அறிவுதோன்றி உட்பிராண தர்ப்பணநிழலாகி = பின் அந்தர்ப் பிராணன் = அந்தரிந்திரிய மென்னுந் தர்ப்பணத்திற் பிரதிவிம்பமாய், அறிவதாம் பொருளுக்குற்றது = திருசியோன் முகமாயிற்று, பிறிவதாமறி பொருளிலே = திருசியத்தில், அன்னதாமறிவு = உன்முகமாய் அந்தக்கரணப் பிரதிவிம்பமாதலின் திருசியரூபமாகிய வவ்வறிவு, மனத்தன்மை பெற்ற = மனோரூபத்தை யடைந்தது, பிறிவிலா முகந்தர்ப்பணத்திற் பிரதிபலித்ததாய் ரூபாந்தரத்தைப் பெற்றதுபோல.

நரம்புறுபொறி = நாடிகளினுட் டுளைகளில், மூலம்: சேதனீயம் = சேத்யம் = திருசியம். முகஸ்ரீ = முகச்சோபை, த்வித்வம் = ரூபாந்தரம். பிராண + சம்வித: = பிராண அபானன்களினாற் பிரபோதிதமாகி நாடிகளின் றுளைகளி லுற்றுள்ள சேதனத்தோடு கூடிய அத்தேகமானது வாதமோதிய பதும்போல ஸ்பந்தத்தை யடைந்தது. (56-57-58-59)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை,) பூரணப் பிரஞ்ஞையை யடைவுற்ற பிரகலாதனை நோக்கி ஸ்ரீபகவானருளல்:—பரந்து என்பது.

பரந்துநாட்டங்க ணோக்கின மனனமும் பருமை
நிரந்தரித்தன வவ்வயி னவன்றனை நெடுமால்
சுரந்தவன்புட னோக்கியே யருள்செய்வான் றூயோய்
புரந்தரன்புக ழுனதுசீர் நோக்குவாய் புரிந்து.

(ப - ரை.) பரந்து நாட்டங்கள் நோக்கின = மலர்ந்து கண்கள் மகிழ்ந்து நாட்டின, மனனமும் பருமைநிரந் தரித்தன = இன்னான் என்னுஞ் சங்கற்பமும் இனிய எண்ணங்களும் உதயமாயின, அவ்வயின் அவன்றனை நெடுமால் = அப்போது அந்த அசுரேந்திரனை சர்வஞ்ஞனாகிய ஸ்ரீ பகவான், சுரந்த அன்புடன் நோக்கியே = சுயமாகவே கிளம்பியவாத்சல்யத்துடன் பார்த்தருளி, அருள்செய்வான் = அநுக்கிரகித் தருளுவார், தூயோய் = பரிசுத்தனாகிய எமதன்பனே, புரந்தரன் புகழ் = தேவேந்திரன் கீர்த்திக்கும், உனது சீர்நோக்குவாய் புரிந்து = உன்னுடைய சீர்த்தியைச் சற்று நிதானித்து நோக்கியுணர்வாய்.

(ஸ்ரீ - வீர.) விழியாதிகள் விகாசமடைந்தபோது விபுவானவர், உணர்ந்து காண்டியென்றருள் செய்யவே, அவ்வளவில், மேகசப்தத்தான் மயூரம்போலப் பிரகலாதன் இனிதுணர்ந்தனன்; நயன நளினங்களின் மலர்தலையும், பிரகலாத அகம்பாவப் பிரத்தியபிஞ்ஞையின் உதயத்தையும், நன்றாகவளர்ந்த முன்னவத்தாதி மிருதியையும், அடைந்த பிரகலாதனை, திரிலோக நாயகன் நோக்கியருளி: முன்னர் உந்தியந்தாமரை வந்தவனைநோக்கியருளியனுக்கிரகித்ததேபோல அனுக்கிரகிப்பார், ஹேசாதுவே! உன்னுடைய மகத்தான இலக்ஷ்மியாகிய தைத்தியராஜ்ய ஐசுவரியத்தை யெண்ணுதி! (60)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஸ்ரீ பகவானிதோபதேசஞ் செய்தருளல்:—உடலையென்பது.

உடலைநோக்குதி யகாலத்தி னுன்னுடை யுடலை
விடநினைப்பதென் பற்றுதல் விடுதல்சங் கற்பம்
படர்கிலாவுனக் கபாவமும் பாவமு முடலிற்
றொடரிற்சேதமென் னெழுதியா லிருத்தியாற் றூயோய்.

(ப - ரை.) உடலைநோக்குதி = உன்னுடைய தேகத்தை யுற்றுப்பார்ப்பாய், அகாலத்தில் = காலமல்லாத காலத்தில், உன்னுடையுடலை = உனது வஜ்ஜிரதேகத்தை, விடநினைப்பதென் = தியாகஞ்செய்ய எண்ணுவதென்னே, பற்றுதல் விடுதல் சங்கற்பம் படர்கிலா வுனக்கு = ஹேய உபாதேயசங்கற்ப வினைகிய நின்றனக்கு, அபாவமும் பாவமும் உடலில் தொடரில் சேதமென் = சரீரசம்பந்தமான பாவாபாவங்களானே நினக்கென்னே பயன்? எழுதியால் இருத்தியால் தூயோய்! = ஹேபரிசுத்த சித்தத்தையுடைய பக்தனே! எழுந்து சுகமாகநினது விவகாரத்தைச் செய்துகொண் டிருப்பாயாக.

(ஸ்ரீ - வீர.) உன்னுடையதாகிய தேகாகாரத்தைத்தான் எண்ணிப்பார்! நீ தேகத்தை மறந்திடுதலானே அநவசரத்திலேயே, தேகத்தின் அவசானத்தையேன் செய்யத்தொடங்குகின்றாய்? அதனாலுனக் கென்பயன்? அற்றேல், "ஆகமுடையனுக் காசையும் வெறுப்பும் ஏகலின்றென வெழின்மறை யறைதவின், சர்வஜனங்கட்கும் அவ்வாறே யநுபவமிருத்தலினானும் அநர்த்த ஹேதுவாம் தேகஸ்மரணம் எனின்? விடையருளுவார்:—பற்றுதல் என்பதாதி. தள்ளத்தக்கதிது கொள்ளத்தக்க திதுவென்னும் எண்ணங்கள் எதுவுமின்றிய உனக்குச் சரீரத் துறுவனவாகியலாப நஷ்டங்களானே மகிழ்ச்சி வாட்டவடிவப் பிரயோஜனம் எங்ஙனமுண்டாம்? ஹேய உபாதேய சங்கற்பந்தியாகமாகவே தேகமிருந்தபோதினும் பிரியாப் பிரியங்களானும் பாவாப்பாவங்களானும் உனக்குப் பயனிலதாம் என அநர்த்த அடைவின் றென்பதாம். ஆகலின் உடனேயெழுந்து நினது இராஜ்ய விவகாரத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பாய்.

(ச.) அபாவனை = அநிஷ்டங்களும், பாவனை = இஷ்டங்களும், அபாவமும் பாவமும் என்னும் பாடபேதத்திற்கும் இதுவே பொருள்; சேதமென் = ஆனியேது, ஆதலிற்சமாதியினின்று எழுதி, ஜீவன்முக்திப் பதத்தில் இருத்தி. ஹேயோபாதேய விஷய சங்கற்பவினைகிய நினக்கு ஆகத்துற்ற இஷ்ட அநிஷ்டங்களானே ஆனியென் னென்றதாம். (61)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஆயின் எத்துணைப்போது தேகதாரணஞ் செய்யவேண்டுமெனின்? ஈண்டு இத்தேகத் தோடுங் கற்பகாலபரியந்தம் நன்னிலைமை பெற்று வாழ்வாயாக, யாமோ உள்ளபடியாய அநிந்திதமான நியதியையறிவேம், நினது ஆயுணியமத்தை யுணர்வேம், என்னுந் திருக்கருத்துடன் ஆசீர்வதித்தருளல்:—சீவனென்பது,

சீவன்முத்தனு நீயிந்த வுடலொடுஞ் செங்கோற்
காவலாளனுய்ச் சுமையறக் கற்பமட் டிருப்பாய்
பாவகன்சுடப் பன்னிரு கதிர்சுட வுலகம்
யாவதுங்கெடா திருப்பநீ யிறப்பதென் வாளா.

(ப - ரை.) சீவன் முத்தனுநீ = ஜீவித்துக்கொண்டே முக்தனுகி யிருக்கும் நீ, இந்த உடலொடும் = இத்தேகத்தோடும், செங்கோற் காவலாளனுய் = இராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்பவனுய், சுமையற = உத்வேகமின்றி, கற்பமட்டிருப்பாய் = கற்பகால பரியந்தம் இருந்துவாழ்வாய்; பாவகன்சுட = அக்கினி சொலித்துக் கொண்டிருப்ப, பன்னிருகதிர்

சட = துவாதச ஆதித்தியர்கள் தகிப்ப, உலகம் = ஜகத்து, யாவதும் கெடாதிருப்ப = முழுவதும் அழியாதிருப்ப, நீ இறப்பதென்வாளா = வீணுகவே நீதனுவை விட்டுவிடுதல் என்னகாரணமோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஈண்டிவ் விராஜ்யத்திற்ருனே ஜீவன்முக்தனுகிய நீ இருந்துகொண்டு இராகத்துவேட மற்றுச் சாந்தனுய்க் கற்பகால பரியந்தம், இத்தேகத்தை விவகாரத்திற் பிரேரிப்பாயாக. ஆயிற் கற்பாந்தத்தில் யான் இருக்கவேண்டிய தெவ்வாறெனில்? ஹே அநகனே! கற்பாந்தத்தே தேகமுடிந்தபோது, சுவாத்மபூதமாய நிரதிசய நின்மகத்துவத்தில், கும்பமுடைந்தபோது கும்பம்பம்பும் அம்பரமானது மகாம்பரத்தில் இருப்பதேபோல நீயுமிருப்பாய். ஆயின் என்கற்பாந்தம் சந்நிகிதமா வெனின்? இன்றென் றருளுகின்றார்:— பாவகன் என்பதாதியாய். துவாதசாதித்தியர் உதயமாகாதிருப்ப, பெரும்பர்வதங்கள் பிரலீனமாகாதிருப்ப, ஜகத்ஜொலித மாகாதிருப்ப, ஹேசாதுவே! வீணுகவே நீ தனுவைவிட வெண்ணுவ தென்னே!

(ச.) சுமையற = பயமின்றி, தேகத்தைப் பிரவர்த்திக்கச் செய்வாய். (62)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை) இரவிமதியாதி யாவுமிருப்ப இராகத்துவேடமற்ற நினக்குமரணம் இப்போது சோபிதமாகாதாம், என்றருள, ஆயின்யாவர்க்கு மரணமுசிதம் எனவினவ, விடையருளுகின்றார்:—ஒங்கு மென்பது.

ஓங்குமாசையாம் பாசத்தா லுறப்பிணிப் புண்டு
வீங்குமுள்ளுணர் வதன்வழி யோடியே மெலிந்து
தாங்குசெய்கையான் மனமிகச் சலிப்பவர்க் கன்றே
தீங்குமேவிய மரணந்தான் சிறப்பது சகத்தில்.

(ப - ரை.) ஓங்கும் ஆசையாம் பாசத்தால் = வளர்ந்தே செல்லும் ஆசாபாச சதங்களானே, உறப்பிணிப்புண்டு = அத்தியந்தங் கட்டுப்பட்டு, வீங்கும் உள்ளுணர்வு அதன்வழி = வீங்கியேங்கிக் கிடக்கும் அந்தர்மனமானது, அதன்மார்க்கமாகவே, ஓடியேமெலிந்து = சென்றோடிநைந்து சிறுத்து, தாங்குசெய்கையால் = அதன் பொருட்டாக்கும் வினைகளால், மனமிகச் சலிப்பவர்க்கு அன்றே = உள்ளம் மிகவுஞ் சஞ்சலமுற்றவர்க்கல்லவோ, தீங்குமேவிய மரணந்தான் = மகாதுன்பத்திற் கேதுவாகிய மரணமானது, சிறப்பது சகத்தில் = அகாலத்தில் வருவது இவ்வுலகத்தில்.

(ஸ்ரீ - வீர.) பெருத்த அஞ்ஞான யோகத்தானே பரியாகுலப்பட்ட எவன்மனத்தைத் திக்கங்கள் துளையாநிற்குமோ அவனுக்கு மரணஞ்சிறந் துண்டாம்; "அத்தியந்தம் பீடிதன் ஜீவன் றூலதேகமகற்றுவான்" என்னும் மிருதிசித்த மாரணஹேது பொருந்தலின் என்பதாம். இளைத்தேன், அதிதுக்கி, மூடன்யான் என்பனவாதியும், பிறதுர்ப்பாவனைகளும், எவன்மதியை மூழ்கடித்துத் துன்புறுத்திக் கவலைப்படுத்துமோ அவனுக்கு மரணஞ்சிறப்புடைத்தாகும்; ஆசாபாச நிபத்தமாய் அந்தக்கரணம் எவனது அகற்றப்பெறுமோ, விடயங்களை நாடியோடுமோ, மனோவிருத்திகளானே யாவன் மகாலோலனுகித்திரிவனே அவனுக்கு மரணமானது விசேடித்தோங்கா நிற்கும்.

(ச.) அந்தக்கரணம் ஆசாபாசத்தாற் பிணிப்புண்டிருத்தலின், வீங்கு முள்ளுணர்வதன் வழி = மிகுசஞ்சலமுள்ள மனோவிருத்தி வசமாய், பசுப்போ லிங்கு மங்கும், ஓடியே, சுகம் அற்பமும் இன்மையின், மெலிந்து = மெலிவுள்ளவனுய், தாங்குசெய்கையால், தாரித்திராதி

துக்கவாதனையால், மனமிகச் சலிப்பவர்க்கன்றே = தைரியமற்றவர்க்கே: மாணஞ் சிறப்புள்ளதென்பது பொருள். (63)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) முன்மொழிந்தவர்க்கு மரணஞ் சிறப்புடைத்தாயின் மற்றியாவர்க்கு ஜீவிதம் சோபிதமாகும் எனவினவ விடையருளிச் செய்கின்றார்:—அகமென்பது.

(ச - அ - கை.) ஜீவன் முத்தனுக்கு உயிர்வாழ்க்கையே சிறப்புள்ளதெனல்:—அகமென்பது.

அகங்கரத்தினை யகற்றியோர் பற்றின்றி யனைத்துஞ்
சுகந்தருஞ்சம மானவ ராயுவே சுகமா
முகந்தவாசையுஞ் சினமுமற் றுட்குளிர் மதியாற்
செகங்களின்கரி யானவ ராயுவே சிறக்கும்.

(ப - ரை.) அகங்கரத் தினையகற்றி = தேகாதிகளில் யானென்னுந் தோற்றத்தைத் துடைத்து, ஓர்பற்றின்றி = யாதொருபற்றுதலும் எவற்றின் கண்ணுமில்லாமல், அனைத்தும் சுகந்தரும் சமமானவர் =சர்வபாவங்களிலும் இன்பமீயும் சமமுடையவர்தம், ஆயுவே= ஜீவிதமே, சுகமாம் = இன்புற்றிலங்கும்; உகந்த ஆசையும் = அநுகூலங்களில் விருப்பும், சினமும் = பிரதிகூலங்களில் வெறுப்பும், அற்று = கடந்து, உள்குளிர்மதியால் =உட்சீதளபுத்தியால், செகங்களின் கரியானவர் = இவ்வியாவற்றையும் சாக்ஷிபோற் காண்பவர்தம், ஆயுவே = ஜீவிதமே, சிறக்கும் = விசேஷித்து விளங்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சுவாத்மதத்வ அவலோகநத்தானே எவனுடைய மதிகிளம்புவதில்லையோ, யதார்த்த தரிசியாய அவ்வறிஞனுடைய வாழ்நாளே யாவரும் புகழ இலங்குவது; தேகத்தினின்றும் பிராணன் வெளிக்கிளம்புதல் மரணமென்ப தின்றும், மற்று, ஆத்மதத்வத்தி னின்றும் மதியின் வெளிக் கிளம்புகையே அதுவாம், அதுவும், அறிஞனுக் கிலதேயாம் என எப்போதுமே அவனது ஜீவிதம் சோபிதமாம்; அறியாதவனது மதியோ, எஞ்ஞான்றுமே சுவாத்ம தத்துவத்தினின்றும் வெளிக்கிளம்பு கின்றதென அவன் நித்தியமிருத சொருபனே யாவன் என்பது பாவமாம், மேலும் ஏகதேசாபிமான மிருப்பில் அதனது தியாகம் மரணமாம், எவனுக்குத்தான் அத்தகைய அகங்காரமானது இலதோ, எவனதுபுத்திதான் அதனது பிரியாப் பிரியங்களானே பற்றுறமாட்டாதோ, அவன் சர்வபாவங்களிலும் தேகங்களிலும் விடயங்களிலும் சமமாய்ச் சாதாரணாத்மாவாவன், அவனுக்கு மரணஞ் சம்பவியாமையின், ஜீவிதமே விளக்கமுடையதாம்; மேலுமிங்ஙனமே யூகிக்கத்தக்கதாம். யாவன், இராகத்துவேட விமுக்தமான அந்தர்ச் சீதளபுத்தியினாலே சாக்ஷியைப்போல இவ்வியாவற்றையும் கண்டு கொண்டிருப்பனோ, அவனது வாழ்க்கையே வானும் வையமும் வணங்கத்தக்கதாகும். பரமான்மாவாகிய தன்னை யொழிந்துள்ள பிறயாவற்றையும் நன்றாக அசாரமெனக் கண்டு தள்ளுதல் கொள்ளுதன் முதலிய சடங்குகளை யெல்லாம் ஒழித்து, சித்தத்தினது அவசானபூமியாகிய சாக்ஷியினிடத்தில் யாவனாற்சித்தம் அர்ப்பிக்கப் பெற்றதாமோ, அவனது ஜீவிதம் சோபிதமாகும்; தள்ளத்தக்க துக்கஹேதுவாயது வந்தடைந்தபோது மங்கி மடிதலுமிலை, கொள்ளத்தக்க சுகசாதனம் சம்பிராப்தமானபோது உள்ளே யானந்தித்துப் பொங்கி மகிழ்தலுமிலை யென்றுணர்க.

(ச.) அகங்காரத்தினை யகற்றி = தேகாதியினிடத்து யானென தென்னும் அபிமான சூனியராய், ஓர் பற்றின்றி = சந்தோஷக் கிலேசாதிகளால் அற்பமும் பரிசிக்கப்படாதவராய், அனைத்தும் = சர்வபூதங்களிடத்தும், சமமானவர் = சமதிருஷ்டி யுடையவரது.

ஆயுவேசுகமாம்; செகங்களின் கரியானவர் = இச்செகங்களைச் சாட்சிபோற் பார்ப்பவரது, ஆயுவே சிறக்கும். ஆன்மதத்துவத்தை யுள்ளபடி யுணர்ந்து பற்றுதலற்று, சித்தலயத்தான மான சொச்சொருபத்தில் சித்தத்தை அதன்வசமாய் வைப்பவரது உயிர்வாழ்க்கையே சிறப் புள்ளதெனவுங் காண்க, மூலம்: பாவம் = அந்தக்கரண விருத்தி. (64)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) மெய்யுணர்ந்த சின்மயர்தூயர், பரமார்த்த சொரூப ஆவிர்ப்பாவத் தானே வியாபித்து நன்னிலைபெறுவர், அவர்க்கு அப்பிராப்தமெவை, எவ்விகலோக சம்பந் தியாயபலத்தை யில்லையென வினிதுகவருவர், எதனைத்தான் கவர்ந்ததாக விட்டொழிப் பர்; கிராகியகிராகக வதன்சம்பந்த லக்ஷண அஞ்ஞதசையில் உண்டென அளவிடப்பெற்ற கிரியாகாரக சம்பந்தமடங்கிய அவாந்தர வாக்கியார்த்தவடிவ அவயவிக் கிரமங்களானும், மகாவாக்கியப் பிரமேய அவயவங்களாகிய அங்கப்பிரதான, கிரியாகலாப லக்ஷண விகாரங்க ளானும் தீண்டப்பெருத, கூடஸ்த வடிவமானவர், அவையடங்கிய அங்கசகிதப் பிரதானக் கிரியை முடித்துச் சாதிக்கத்தக்க பாரலௌகிக சொர்க்காதி பலத்தைத்தான் எதற்காகக் கவருவர் எதன்பொருட்டு விட்டொழிப்பர், அசங்க சாந்தமோக்ஷ வடிவமாகவே யமருவர் என்றுணர்த்தி யருளுவார் அதன் வடிவத்தைக் காட்டியருளல்:—பற்றென்பது.

பற்றுவான் பற்றுபொரு ளிரண்டும் பயில்பந்த
மற்றபோ துப சாந்திதோன் றிடுமது நிலைமை
பெற்றபோ துவீ டெனும்பெய ரந்நிலை பெறுமால்
வெற்றிவீ ரசிங் காதனத் திருத்தியால் விளங்க.

(ப - ரை.) பற்றுவான் = கிராககன், பற்றுபொருள் = கிராகியம், இரண்டும் பயில் பந்தம் = இரண்டுஞ்சேர்ந்து விவகரிக்கும் சம்பந்தம், அற்றபோது = க்ஷீணமாகியபோது, உபசாந்தி தோன்றிடும் = நல்லசாந்தியான துண்டாகும், அது நிலைமைபெற்றபோது = அவ்வுபசாந்தியானது திதியடைந்தபோது, அந்நிலை = அந்தத்திதியானது, வீடெனும் பெயர்பெறும் = மோக்ஷமென்னும் நாமத்தையடையும், வெற்றி வீரசிங்காதனத்திருத்தி விளங்க = ஜயசாலிகளாகிய வீரர்கள் வீற்றிருந்த சிங்க ஆசனத்தின்கண் அவர்கள் போல் அல்லாமல் யாவருக்கும் அநுகூலத்தனுய் இவன் இத்தகையனே வென யாவரும் போற்ற வீற்றிருப்பாய். ஆல்கள் அசைகள்,

(ஸ்ரீ-வீர.) இகத்துள்ள பரத்திலுள்ள இட்டவநிட்ட சாதனஹானேபாதான நிமித்த இராகிய கிராககசம்பந்தம் உபசமமாகவே, அத்தியந்தம் இராகாதி விக்ஷேபசாந்தியுதயமாம், அச்சாந்தியே இராகாதிமூல உச்சேதத்தானே நல்லதிதியை யடையுமாயின் மோக்ஷநாமத் தான் மொழியப்பெறும்; எனவுரைத் தருளி யதன் உபபாதன உபசங்காரமாம். இவ்வண் ணம் நிலைபெற்றவர்க்கும் நுகர்வினை நீங்குகாறும் விவகாரசித்தியுண்டாம் என்பதிற் றிருஷ் டாந்தம்:—துயில்வோர் துயிலானே பிரஹ்மப் பிராப்தரேயாயினும் பிராண உதர அன்னர சாதியசைவை ஜீவன அதிர்ஷ்டாத்ம, சந்நிதிமாத்திரத்தானே ஆசரிக்கின்றனர் எனக்கூறு மாறு, அந்த நிலைமையில் திதிபெற்றுச் சந்ததஞ் சாந்தராய், இலங்கும் உன்னைப்போன்ற ஜீவன் முக்தர்களாகிய புருடோத்தமர்களும் விவகரிப்பார்கள். அஃதொப்பநீயும் இராஜ்ய பாலனம் ஆசரிப்பாயெனக் கருதியருளல், பராவபோத விசிராந்த வாசனையனுகி யீண்டிச் சகத்திற்றிதியை, நீ ஆத்மாவில் வைத்த சிந்தையனுய், சுழுத்த சாக்கிரத் சந்தியிலிருப்பவன் போலக்காண்குதி, சுவாத்மாவின் கண்ணே செலுத்திய கருத்தினராய், இரம்மியங்களாகத் தோற்றும் அநாத்ம வர்க்கங்களிடத்தே இரமிக்கவே மாட்டார் பெரியோர், ஆன்மாவைத்

அங்கம் . அங்கி
ƒ சேஷம், சேஷி = யாகம்.
† வடிவ.

தீண்டாத துக்கங்களில் அனுரடைந்து பொங்கார், தம்மிடத்திலேயே ஒரு இராசயனம் போல மதுரமாய சுகத்தையே யுடையவர் ஆகலின்; " துக்கிசான்றெனத் துன்றுறிலியாவர் தாங், துக்கிதைக் கரியாகித் துலங்கலோ, துக்கிதற்குக் கரித்தகைதுன்னுரு, துக்கிதாகரிக் கெங்ஙனந் தோன்றுமால் " என்னும் வார்த்திகத்தும் இப்பொருள் விளக்கங்காணலாம். இவ்வண்ணம் ஸ்ரீபகவாந்திருவருள் செய்தபோது, பிரகலாதன் எழுந்து வணங்கித் தோத் தரித்து ஆராதித்து, எந்தையே நினதுதெய்வத் திருவருளால் யாதொருகுறைவு மில்லாமல் விசிராந்தியையடைந்து சுகித்தேன், விருப்பு வெறுப்பையும் தள்ளல் கொள்ளலையும் துவந் துவங்களையுங் கண்டிலேன் என்று விண்ணப்பித்தபோது ஸ்ரீ கமலாபதி கூறியருளல்:— வெற்றியென்பதாதி. ஹேகுழந்தாய்! தானவாதீசனே ! உற்சாகத்துடன் இச்சிங்காசனத்தை யேற்று வீற்று வாழ்தி.

(ச.) பந்தம் = சம்பந்தம், பற்றுவான் முதலிய பேதப்பிரதீதி நிவிர்த்தியாயின், உப சாந்தி = சித்தத்திற்கு நிர்விகாரத்துவம், தோன்றிடும், அதுவே நிலைமைபெற்றபோது = திதியைப்பெறின், மோக்ஷமெனப்படும். (65)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) ஸ்ரீ பகவான் பிரகலாதனுக்கு இராஜ்யாபிடேகம்செய்தருளி ஆசீர் வதித்தருளல்:—குரை, மங்கல, என்பன.

குரைசெய் சங்கின தோசையாற் குழுறுறவந்த
புரையில்வானவர் மங்கலப் பணிசெய்து புகழ
விரைவிலின் றுனேமாமுடி மிலேச்சு வனுனே
யரசுசெய்க நீயூழியி னளவென வருளி.

மங்கலப் புனல்கொணர் கெனமஞ்சன மாட்டிச்
சங்குசக்கரந் தரித்தன கைகளாற் றுனே
புங்கவத்திரள் போற்றிடப் பொன்முடி சூட்டி
யங்கணச்சுத னசுரர்கோ னுக்கிவை யறைந்தான்.

(ப - ரை:) குரைசெய் சங்கினதோசையால் = தொனித்தருளிய பாஞ்சஜன்யாரவத்தி னுலே, குழுறுறவந்த = உற்சாக அச்சாதிகளுடன் வந்த, புரையில்வானவர் = இக்குற்ற மற்றதேவக் கூட்டங்கள், மங்கலப் பணிசெய்து புகழ = மங்களவாழ்த்துகள் பாடிப்புகழ்ந் திட, விரைவில் இன்றுனே = அதிசீக்கிரமாக இப்போது உனக்கு, மாமுடி= மாக்ஷிமைதங் கிய நவரத்நகசித கிரீடத்தை, மிலேச்சுவல் நானே = யாமே சூட்டியருள்வேம், அரசு செய்கநீ ஊழியின் அளவென அருளி = கற்பகாலபரியந்தம் நீ தைத்தியராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வருவாயாக என்றனுக்கிரகித்தருளி.

மங்கலப்புனல் கொணர்கென = ஸ்ரீ கங்கை க்ஷீராப்தியாதி தீர்த்தங்கள் கொண்டு வருக வென்றுஞ் ஞாபித்தருளி, வந்தபின், மஞ்சனமாட்டி = அபிடேகித்தருளி, சங்குசக் கரந் தரித்தன கைகளாற்றுனே = சங்கையும் சக்கிரத்தையுந் தாங்கிய திருக்கரங்களாற் சுயமே, புங்கவத்திரள் = தேவதைகள் முதலியவர்கள், போற்றிட = தோத்திரஞ்செய்ய, பொன்முடிசூட்டி = நவரத்நகசிதமான ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுச் சுவர்ணகிரீடத்தைப் புனைந் தருளி, அங்கண் அச்சுதன் அசுரர்கோனுக்கு இவையறைந்தான் = அழகிய செந்தாமரை யிதழ்போலுந் திருநேத்திரங்களை யுடைய அழியாத செல்விநாயகன் தைத்தியேந்திரனுக்கு வருமாறு அருளிச் செய்வானுயினன்.

(ஸ்ரீ - வீர.) உனக்குயாமே விரைவில் திருவபிடேகம் செய்தருளுவேம்; பாஞ்சஜன்னியமென்னுஞ் சங்கநாதத்தைக் கேட்டு இங்குகுழுமிய சித்தர் சாத்தியர் சுரர்கூட்டங்கள் நினக்குமங்களஞ் செய்க, என்று புகன்றருளி ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷர், மேன்மை மிக்கதானவ நாயகனை மிகவழகிய யோக்கியமாய இரத்நசிங்காசனத்தில், அம்புதத்தைச் சுமேருசிருங்கத்திற்போல வீற்றிருக்குமாறு அருளினர், கொண்டுவரும்படி ஆணையிட்டருளிய வண்ணங் கொணர்ந்துதந்த க்ஷீராப்தி முதலிய பெருங்கடல்களின் உதகத்தாலும், ஸ்ரீ கங்கைமுதலிய தீர்த்தப் பிரவாகங்களானும், சர்வதீர்த்த ஜலங்களானும், சர்வவிப்பிர இருடிமுனிக் கூட்டங்களோடும், சர்வசித்த கணங்களோடும், கூடியவராய், மீளவும் வித்யாதரயுதராய், லோகபால சமன்விதராய், இலங்கும் அமேயாத்மாவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணர், மகா அசுரேந்திரனுக்குத் தைத்தியராஜ்ய பட்டாபிடேகத்தைச் செய்தருளினர். மீளவும் என்ற சப்தசுவாரசியத்தானே, பூர்வம் தாமொருவரே அபிடேகித்தருளினர், வித்தியாதராதிகளுடன்கூடி மீளவும் உற்சாக அதிசயத்தானே அபிடேகித்தருளினர் எனத்தோற்றுகின்றது. அப்போது சுவர்க்கத்தில் தேவேந்திரனை மருத்கணங்கள் முன்னர் தோத்திரஞ் செய்ததேபோலச் சுராசுரர்கள் பிரகலாதனைத் தோத்திரஞ்செய்தனர்கள், இவ்வண்ணம் இராஜ்யபட்டாபிடேகம் செய்வித்துக் கொண்ட அசுரநாயகனை நோக்கியருளி, சுராசுரர்களானே கீர்த்திக்கப்பெற்ற ஸ்ரீ மதுசூதனர் வருமாறு அருளத்தொடங்கினர்.

(ச.) சங்கு = பாஞ்சஜன்னியம், வானவர் = சித்தசாத்திய சுரகணங்கள்.

ஸ்ரீவசிட்டர்: தான் வரவழைத்த சர்வதீர்த்தங்களாலும், மஞ்சனமாட்டி. (66-67)

(ஸ்ரீ - வீர - அ - கை.) ஸ்ரீபகவான் ஆசீர்வதித்தருளிய பின்னர் மறைந்தருளினரெனல்:—தள்ளின் என்பது.

தள்ளின் மேருவும் புவனமு மருக்கனுஞ்சசியு
முள்ளநாளெலா மரசுசெய் துயர்கென வருளிக்
கள்ளமாயையின் சிருட்டியொன் றொளித்தல் போற்கணத்தில்
வெள்ளவானவர் குழாத்தொடு மறைந்தனன் விண்டு.

(ப - ரை.) தள்ளின் மேருவும் = கெடாதசுமேருபர்வதமும், புவனமும் = சதுர்த்தச புவனங்களும், அருக்கனும் சசியும் = சூரியசந்திரர்களும், உள்ளநாளெலாம் = இருக்குங் காலமெல்லாம், அரசுசெய்துயர்க என அருளி = இராஜ்ய பரிபாலனஞ்செய்து மேம்பட வாழ்வாயாக என்றனுக்கிரகித்தருளி, கள்ளமாயையின் = வஞ்சகமாகிய மாயாசக்தியின், சிருட்டியொன்று = ஒரு சம்சாரமானது, ஒளித்தல்போல் = இலயமாதல் போல், கணத்தில் = க்ஷணப்போதில், வெள்ளவானவர் குழாத்தொடு மறைந்தனன் விண்டு = தேவதைகளின் மிகப்பெரிய கூட்டத்துடன் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவானவர் அந்தர்த்தானமாகி யருளினர்.

(ஸ்ரீ - வீர.) சுமேருபர்வதமும் பிருதிவியும், பிறமலைகளும் உள்ளவரையும், சந்திரார்க்க மண்டலமுள்ளவரையும், அகண்டித குணசிலாகியாகிய மகாராஜாவாய் ஹே அநகனே நீ வீற்றிருத்தி. இஷ்ட அநிஷ்ட பலங்களைத் தியாகம் புரிந்து, சமதரிசனமாகிய மதியினனே, இராகபயக் குரோதமற்றவனாகி இராஜ்யத்தை யினிதாக நன்குபாலிப்பாயாக. ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷராகிய பகவான் இவ்வண்ணம் ஆசீர்வாதஞ் செய்தருளியபின்னர், அசுரேந்திரனது திவ்ய மந்திரத்தினின்றும், நர அமர கிந்நராதிகளுடன் கூடினவையானே இரண்டாவது சம்சாரம்போல் விஸ்தாரமாகிய அப்பரிவாரக் கூட்டங்களுடன் மறைந்து சென்றருளினர்.

பிரகலாதாதிகளானே தூவப்பெற்று, பக்ஷிராஜாவாகிய கருடபகவானுடைய பிற்பாகத்திய இறகுகளில் இராசிபூதங்களாகக் குவிந்திருந்த பச்சாத் புட்பாஞ்சலிச் சமுதாயங்களானே ஸ்ரீஹரியானவர் பூர்யமாணராய், முறையே ஸ்ரீபாற்கடலை யடைந்தருளி, சுரப்பிரவாகத் தைப்போமாறு விடைகொடுத்தருளி, வெண்டாமரையின்கண் ணறுகால் வீற்றிருந்ததே போல போகி போகாசனத்தின் கண்வீற்றிருந்தருளினர்.

(ச.) உயர்கென = அகண்டிதகுண சிலாக்கியனுவா யென்றருளி. (68)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) சமாதிமுக்தனுக்கு விதேகமுக்தனோடு கூட விசிராந்தி சுகாதி சாமியமாக மீண்டும் கிளம்பும் காரணத்தையறியும் வேட்கையராய் ஸ்ரீஇராகவர் வினுதல்:—என்னவென்பது.

என்னவோதிய வசிட்டனை யிராகவ னோக்கி
யன்னதானவர்க் கரசனுய் வீடுற்ற வறிஞன்
தன்னதுள்ள மெய்ப்பரத்திலே தன்மயமான
பின்னர்மால் சங்கினோசையாற் பிறந்ததெப்பரிசோ.

(ப - ரை.) என்னவோதிய வசிட்டனை = என்றிவ்வண்ண மருளிச்செய்த ஸ்ரீவசிட்ட பகவானை, இராகவன் நோக்கி = ஸ்ரீ இராமச்சந்திரர் பார்த்து, அன்னதானவர்க் கரசனுய் வீடுற்ற அறிஞன் தன்னது = தாங்கள் அருளிய தானவேந்திரனுய் மோக்ஷசொரூபமாகிய விவேகியாம் பிரகலாதனுடைய, உள்ளம் = சித்தமானது, மெய்ப்பரத்திலே =சத்தியமான பரமபதத்திலே, தன்மயமான பின்னர் = ஏகைகபாவத்தை யடைந்தபின்னர், மால்சங்கின் ஓசையால் பிறந்தது எப்பரிசோ = ஸ்ரீமந்நாராயணரது பாஞ்சஜன்னிய நாதத்தினுலே கிளம்பியது எவ்வாறோ.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹேபகவந் ! மகாத்மாவாகிய பிரகலாதனுடைய மனமானது பரபதத்திற் பரிணதமாகிய தன்மயமான பின்னர் பாஞ்சஜன்யத் தொனியினுலே யாங்ஙனம் உணர்த்தப் பெறலாயது, மனமானது விலயமாயின் பாஞ்சஜன்ய நாதசிரவணமும் துர்லபமாகலின் யாங்ஙனம் அதனுற்பிரபோதம் என்பது கருத்து.

(ச.) மெய்ப்பரத்தில் = பிரஹ்மத்தில். (69)

(ஸ்ரீ-வீர - அ-கை.) பிராரப்தசேஷ உற்போதித சுத்தவாசனுசகித பகவதிச்சையே உள்ளப் பிரபோதத்தில் ஹேதுவாம் என்று சிறப்புரைப்பார், சதேகவிதேகமுக்தியைப் பகுத்துக்காட்டி, ஜீவன் முத்தர்கள்பால் சுத்தவாதனை யிருக்கும் இயல்பைக்கூறுகின்றூர்;—என, சுத்த வென்பன.

எனவினுவனு மிராமனுக் கருந்தவ னுரைப்பா
னனல்பயின்றவித் தாமென வமலவா தனைதான்
கனமில்சீவன்முத் தருக்கெலா மிதயத்தின் கண்ணே
சனனவங்குர மீண்டில தாகியே சாரும்.

சுத்தமாய்ப் பரமமாகித் தோற்றஞ்சா லுதாரமாகிச்
சுத்தமாஞ் சாத்திகத்தைத் துன்றியே விடாமலொன்றிச்
சுத்தவாத் துமத்தியான மயமதாய்த் துவக்கொன்றில்லாச்
சுத்தவா தனைகணித்தஞ் சுழுத்திவா தனைபோனிற்கும்.

(ப - ரை.) எனவினுவலும் = என்று ஸ்ரீ இராகவர் வினவியதும், இராமனுக்கு = ஸ்ரீ இராமச்சந்திர மூர்த்திக்கு, அருந்தவன் =அரியதவத்தினையுடைய ஸ்ரீவசிட்டபகவான், உரைப்பான் = அனுக்கிரகிப்பதாவது, அனல்பயின்ற வித்தாமென = தக்தபீஜகியாயமாக, அமலவாதனை தான் = சுத்த வாசனையானது, கனமில் சீவன்முத்தருக்கெல்லாம் = தேகாதியபிமானங்கழன்ற உணர்வுருவமாய ஜீவன்முத்தர்கள் எவர்கட்கும்; இதயத்தின் கண்ணே = மனத்தானத்தில், சனனவங்குர மீண்டிலதாகியே சாரும் = பிறப்பா முளை மறுபடி இலதாமாறே பொருந்தாநிற்கும்.

சுத்தமாய்ப் பரமமாகி = தூய்தாய் மேன்மைமிக்கதாய், தோற்றஞ்சால் உதாரமாகி= பரமோதாரப் பிரதீதிமத்தாய், சுத்தமாம் சாத்திகத்தைத் துன்றியே விடாமல் ஒன்றி= சாத்விகத்திற் சாத்விகத்தை யெப்போதுமே விடாமலுடையதாய், சுத்தவாத்துமத் தியானமயமதாய் =பரிசுத்தமான பரமான்மத் தியானவடிவ முடையதாய், துவக்கொன்றில்லா= பந்தகந்தமே யில்லாததாய், சுத்தவாதனைகள் = இலங்கும் சுபவாசனைகள், நித்தம் =நித்தியம் = இடைவிடாமற் சகசமாகவே, சுழுத்திவாதனைபோல் நிற்கும் = துயில்வாதனை போல இருக்கும்.

(ஸ்ரீ - வீர.) ஹே அனகனே ! இவ்வுலகத்தின் கண்ணே இருவகை முக்தத்தன்மைகள் சம்பவிக்கின்றன, அவற்றுள் ஒரு விபாகம் தேகத்தோடு கூடியதாம், மற்றொருவிபாகம் தேகமற்றிருப்பதாம். கூறும் வகையாய அவற்றை யொருமையுடன் கேட்குதி; விபாகமென்பது விபாஜகலக்ஷண பேதமாம். இஷ்ட அநிஷ்டங்களாகிய கருமங்களின் தள்ளுதல் கொள்ளுதல் விடயங்களில் எந்தப்பற்றற்ற மதிக்கு இராகமிலதாமோ அந்தத்திதியை நீயறிதியீண்டு ஜீவன்முக்தத் தகைமையாமென வவனுக்கு, அதுவே தேகதாரண வேதுவாய பிராரப்தசேடம் போகத்தானே க்ஷயமாகவே புனர்ஜனன வர்ஜிதமாய் விதேகமுக்தத் தகைமையெனப் புகலப்பெறும், அந்நிலைமை திருசியத் தகைமையை வரவொட்டாதாம். வறுத்தவிதைக் கொப்பாகி, மீண்டுந் திருசியத்தகைமை யடையவொட்டாமன் மறுபடியும் ஜன்மாங்குர விவர்ஜிதமாயது மருவும்; ஜீவன் முக்தர்களிடத்திலோ சமாதியெழுச்சியானே மீண்டும் தேகதிருசியத் தகைமையில் ஹேதுவாகாவாம் எனல்:—கனமில் என்பதாதி. ஜீவித்துக்கொண்டே விமுக்தர்களா யிருப்பவரின் இருதயத்தில் ஆசங்கமாலின்ய நிர்முக்தமாய தூய்தாய சுபவாசனை யிருக்கும்; அந்தச்சுத்தப் பிரஹ்மாத்ம பாவனையானது பவித்திரமாய்ப்பரம உதாரமாய் திருஷ்ணை கார்ப்பண்யரகிதமாய் தூயசத்துவந் தொடர்ந்ததாய்த் துலங்கும்.

அந்தக்கரணத்திற்குப் பிரஹ்மத்தின் கண்ணே இலயமெய்திய போதினும் வாசனை யிருக்கு மென்பதில் திருஷ்டாந்தமறைதல்: — சுழுத்திவாதனை யென்பது. ஆன்மத்தியானமயமாய அவ்வாதனை நித்தியம் துயில்வோனுக்கே யெனநிற்கும்.

(ச.) ஸ்ரீ வசிஷ்டர்; அனல்பயின்ற வித்தாமென = வறுத்த விதைக்கொப்பாய், அதனாலே, மீண்டு ஜனனரூபமான அங்குரமிலதாகி. அமலவாதனை ஜீவன்முத்தருடைய இருதயத்தில், சாரும் = வசிக்கும் என்றதாயிற்று.

அதனையே விரித்துரைத்தல்:—பாபம் அற்பமும் இன்மையின், சுத்தமாய், கைவல்ய சுகத்தைத்தருவதாதலின், பரமமாகித் தோற்றஞ்சாலுதாரமாகி, சுத்தமாஞ் சாத்திகத்தைத் துன்றி = இரசதமோ குணங்களால் விடாமல் ஒன்றி = பின்னப்படாமல் விருத்திசெய்வதாய், சுத்த + வாதனைகள், ஜீவன் முத்தரிடத்து, நித்தஞ் சுழுத்திவாதனைபோல் மிகவுமடக்கமாய், நிற்கும். மூலம்:—அசம்பின்னம் = கலவாமல்.

(ஸ்ரீ-வீர-அ-கை.) எவ்வளவுகாலஞ் சென்றபோதினும் தேகமானது திதியாகுமாயின் வெளியேவருதல் கூடுமென விளம்பல்:—ஆயிரமென்பது.

(சு-அ-கை.) பரமபதத்திற் றாதாத்மியத்தை யடைந்த உள்ளமானது சரீரமிருந்தால் நுகர்வினை வயத்தானே திரும்புதல் கூடுமெனல்:—ஆயிரமென்பது.

ஆயிர வருடஞ்சென்று மங்கமே யிருக்கினுள்ளே
மேயதா மவ்வவத்தை மெல்லென வொருபானின்று
தேயலதாகித்தோன்றுஞ் செறியுமவ் வவத்தையாலே
தூயநற்சீவன்முத்த ருணர்ச்சியைத் தொடர்வரென்றான்.

(ப-ரை.) ஆயிரவருடம் சென்றும்=சகத்திர சம்வத்சரங்கள் சாம்பியபோதினும், அங்கமே யிருக்கில்=சரீரமானது நுகர்வினை வயத்தாற்றங்குமேலாயின், உள்ளேமேயதாம் அவ்வவத்தை=அந்தரிற் பொருந்தியதான அந்த அவத்தை, மெல்லெனவொருபா னின்று தேயலதாகித்தோன்றும் = ஓரிடத்தமர்ந்திருந்து கெடாமன் மெதுவாக வினைவயத்தால் வெளியேவரும், செறியும் அவ்வவத்தையாலே=பொருந்தாநின்ற அந்த அவத்தையினாலே, தூயநற்சீவன் முத்தர்=பரிசுத்தமான சுபவாசனையையுடைய ஜீவன் முத்தர்கள், உணர்ச்சியை = வெளிநாட்டத்தை, தொடர்வர் என்றான் = பற்றுவர் என்று ஸ்ரீ வசிட்டபகவான் அருளிச்செய்தார்.

(ஸ்ரீ-வீர.) வருட சகத்திராந்தத்திலும், அடங்கியிருந்த அதேயுள்ளவத்தையானே, தேகதாரண ஹேதுவாய பிராரப்தசேட மிருக்குமாயின், ஜீவன்முக்தர் உணராநிற்பர். அதுவே பிரகலாதபோதத்தினும் எதுவாகும், பிரகலாதனனவன் உள்ளேயிருந்த தன்னுடைய சங்கு சப்தத்தானே யுணர்த்தப்பெற்ற சுத்தசத்துவ வாசனையானே போதத்தை யடைந்தனன். செவியானது அடங்கியிருப்பின் சங்கத்தொனியும் கேளாமையின் அத்துணைமாத்திரையானே யாங்ஙனம் போதமாதல் எனின்? ஸ்ரீ ஹரியானவர் சகல பூதங்கட்கும் காரணாத்மா = சத்தியசங்கற்பர், அவருக்குயாது தோற்றுகின்றதோ அது அவ்வாறேயாம் விரைவில், சர்வம் ஆன்மாவே காரணம். பிரபோதத்தைப் பிரகலாதன் எய்துகவென எப்போது ஸ்ரீ பகவான் சிந்தித்தருளினாரோ அப்போதே நிமிடமாத்திரத்தில் அவன் உணர முயன்றனன். சுத்தவடிவத்தானே, பூதங்களின் காரணமாகிய அவ்வியாகிருதத்தானும், காமகருமாதி நிமித்தங்களானும் தம்மாலே ஜகத்சிருஷ்டியின் பொருட்டு ஸ்ரீ வாசுதேவமயவடிவமாகத் திருமேனியொன்று கவரப்பெறும், என்பது சுருதிமிருதி புராணப்பிரசித்தமாம். அதனானே, அந்தத்திருமேனியின் றரிசனத்தான் ஆன்மதரிசனமாம், ஆன்மதரிசனத்தானே எளிதாக அதன்றரிசனமாம், என்னை ஆன்மாவலோகனத்தானே மாதவன் விரைந்து காணப் பெறுவன், மாதவாராதனத்தானே விரைவிற் சுயமான்மாக் காணப்பெறும் என்பது பெரியோரது சம்மதமாதலின். ஹே இரகுகுலதிலகனே ! இத்திருஷ்டியைப் பின்பற்றி ஆன்மாவலோகனத்தில் முயன்றிடுதி விரைவில், அதனால் விசாராத்மாவாகிய நீ சாசுவதமான பதத்தை யடைந்திடுவாய். பரமேசுரப் பிரசாதஜனித விசாராதியானே யவசியம் ஞானலாபமாம் என்பது இக்கதையின் முக்கிய தாற்பரியமாம்; இங்ஙனமே ஸ்ரீ பகவான் வாதராயணரது சூத்திரமும் கூறுகின்றது:—“பராபிதியானத்தானே மறைந்தது அவனினின் றுயிர்க்கடல் விடலாமே” =உயிர்க்கு = ஜீவனுக்கு, மறைந்தது = மறைபட்டிருந்ததாகிய ஐசுவரியம், பரஸ்ய = ஈசுவராது, அபிதியானத்தானே =மிகுந்த ஒருமையோடும் அன்போடும் செய்யப்பெற்ற நிரந்தா ஆதரவோடு கூடிய நற்றியானத்தானே, அபி

